

Tho: Williams

Mag^d. Hall

Oxford.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ÆSCHYLI TRAGŒDIÆ

QUÆ SUPERSUNT,

AC DEPERDITARUM

FRAGMENTA.

RECENSUIT

VARIETATE LECTIIONIS,

ET

COMMENTARIO PERPETUO

ILLUSTRAVIT

CHR. GOD. SCHÜTZ.

ACCEDUNT

SCHOLIA GRÆCA.

TOMUS III.

LONDINI:

SUMTIBUS G. ET W. B. WHITTAKER.

1823.

ALBERTA

ESCHYLUS TRAGEDIES

DIOSCOURIDES

FRAGMENTA

2799

 875/90

 32.
 8

ESCHYLUS TRAGEDIES

ESCHYLUS

ESCHYLUS

ESCHYLUS

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ὁ Τραγικός, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατρίδων τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τε τὴν ποιήσιν, καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν, (Ran. 1036.)

Ἄλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πουργώσας ῥήματα σεμνὰ,
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. . .

Συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονῶς, κατὰ τὴν τεσσαρακοστήν Ὀλυμπιάδα. Γενναῖον δὲ φασὶν αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ, Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζῆλοῖ τὸ ἀδρὸν αἰεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον

τῇ φράσει περιθεῖναι, χρώμενος. Αἴ τε διαδέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. Μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τουτὶ τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ πανούργον, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλλότριον τῆς τραγωδίας ἠγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων, κομωδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ, ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν, οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη. Ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. Διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἀν' εὐρεθεῖεν· γινῶμαι δὲ ἢ συμπάδειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ. Ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. Ἀπῆρε δὲ ὡς Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατὰ τινὰς μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεῖς, καὶ ἠσσηθεῖς νέω ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ· κατὰ δὲ ἐνίους, ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεδνηκότας ἐλεγείῳ ἠσσηθεῖς Σιμωνιδῆ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπάδες λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. Τινὲς δὲ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμειδῶν σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν, τοσοῦτον ἐκπλήξαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴττην

κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. Καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἰέρωνι καὶ τοῖς Γελάοις τιμηθεῖς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὡν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, τοῦτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον. Ἄετος χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατῆς γενέσθαι τῆς ἀγρᾶς οὐκ ἴσχυεν, ἀφήσι κατὰ πετρῶν αὐτὴν, συνθλάσων τὸ δέρμα. Ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ, φονεύει αὐτόν. Χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεῖς οὕτως· Οὐράνιον σε βέλος κατακτανεῖ. Ἀποθανόντα δὲ Γελαῶι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως,

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τὸδε κεύθει
 Μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας,
 Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἀν εἶποι,
 Καὶ βαδυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζον τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ, τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. Ἐβίωσε δὲ ἐξήκοντα καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα, καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε. Νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεῖςκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκαστο.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΑΙΣΧΥΛΟΝ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ο τραγικὸν φώνημα καὶ ὀκρυόεσσαν ἀοιδὴν
Πυργώσας στιβαρῆ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἐκὰς αἴης
Κεῖται, κυδαίνων σήματι Θρινακίην.

ΑΔΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Αἰσχύλον ἤδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
Τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπὸ Κερροπίης,
Λευκὰ Γέλας Σικελοῖο παρ' ὕδατα. Τίς φθόνος ἀστῶν
Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ,

Θέσπιδος εὔρεμα τοῦτο· τὰ δ' ἀγροῖωτιν ἀν' ὕλαν
Παίγνια, καὶ κώμους τοὺς ἀτελειοτέρους *
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὃ μὴ σμίλευτα χαράξας †
Γράμματα, χειμαρῶν δ' οἷα καταρδόμενα.
Καὶ τὰ κατὰ σπηνὴν μετεκαίνισεν. ὦ στόμα πάντων
Δεξιὸν ἀρχαίων, ἧσθ' ἀ τις ἡμιδέων.

* Sic emendavit Brunck. Vulg. τοῦσδε τελειοτέρους.

† Ex emendatione Casauboni a Brunckio probata. Vulgo legebatur Αἰσχύλος ἐψύχωσεν νοήσιμα * ἔτα χαράξας, qua de lectione sic Stanleius : νοήσιμα ἔτα.] In aliis Libris esse dicitur νοησιμα εὔτα : Scribendum suspicor νοησει δευτα χαραξας Γραμματα : Sic apte sequitur χειμαρῶν δ' οἷα καταρδομενα : *Literas intelligentia subiectas est veluti torrente irrigatas*, id est, quæ et arte et copia præstant. Pro δευτα etiam scriptum esse potuit in quibusdam μακτα, eoque pertinere vulgatum μαετα· μασσω, μακτος : μακτης ex Hesychio notissimum est : Quid Bentleii νεοσμιλευτα ad χειμαρῶν καταρδομενα ? Stanl.

IN
VITAM ÆSCHYLI

AB
ANONYMO

GRÆCE CONSCRIPTAM

STANLEII COMMENTARIUS.

ΒΙΟΣ Αἰσχύλου] Chamæleontis de Vita Aeschyli librum laudat Lilius Giralduſ, de Poët. Hist. dial. 6. sane ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου bis citatur ab Athenæo, lib. ix. 4. et x. 7.

Αἰσχύλος ὁ Τραγικὸς] Plures fuisse Aeschylos (præter Atheniensium nostrum Tragicum) comperimus. Ex his unus Alexandrinus, cujus citantur Amphitryo et Messeniaca. Athen. Deipn. lib. xiii. 8.

Τίς δ' ἐστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν,
'Εξὸν σιωπᾶν, κἂν σκότῳ κρύπτειν τάδε;

Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν Ἀμφιτρώωνι. Οὗτος δ' ἐστὶν Αἰσχύλος ὁ τὰ Μεσσηνιακὰ ἔπη συνθεὶς, ἀνὴρ εὐπαίδευτος.

Fuit et alius Hippocratis Chii discipulus, Aristoteli laudatus, Meteorol. lib. i. cap. 6. Καὶ οἱ περὶ τὸν Ἴπ-

ποκράτην τὸν Χῖον, καὶ μαθητὴν αὐτοῦ Αἰσχύλον, ἀπεφύνατο. Ἐτ μοχ, καθάπερ φησὶν Αἰσχύλος, καὶ Ἴπποκράτης.

Fuit et eo nomine Corinthius, frater uxoris Timophanis unus e domesticis Timoleontis. Οὕτω παραλαβὼν τῶν μὲν οἰκείων Αἰσχύλον, ἀδελφὸν ὄντα τῆς Τιμοφάνους γυναικός. Plut. in Timoleonte.

Alius rursus Xenophontis libertus, pro quo orationem scripsit Dinarchus (testis est Dionysius Halicarnassensis in ejus Vita) cujus epigraphe, πρὸς Ξενοφῶντα ἀποστασίου.

Etiam alius, Cnidius, Orator, Ciceroni coætaneus, cujusque ipse meminit in Bruto c. 91. *Post a me Asia tota peragrata est, cum summis quidem oratoribus, quibuscum exercebar ipsis lubentibus, quorum erat princeps Menippus Stratonicensis, meo judicio, tota Asia illis temporibus disertissimus: et, si nihil habere molestiarum, nec ineptiarum, Atticorum est, hic orator in illis numerari recte potest. Assiduissime autem mecum fuit Dionysius Magnes. Erat etiam Aeschylus Cnidius, Adramyttenus Xenocles. Hi tum in Asia rhetorum principes numerabantur. Iterum c. 95. Exornato et faceto genere verborum: in quo fuit Aeschylus Cnidius, et, meus æqualis, Milesius Aeschines.*

Laudatur et Aeschylus auctor libri de Proverbiis, ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν, Zenobio, Cent. 5. Prov. 85. qui an ex prædictis fuerit non liquet.

Sunt qui his adnumerant Aeschylum Siculum. Favet Macrobius, Saturn. lib. 5. cap. 19. *Ita et Dii Palici (inquit) in Sicilia coluntur, quos primum om-*

nium *Aeschylus Tragicus, vir utique Siculus, in literas dedit.* Dein paucis præmissis subdit; *Aeschyli Tragædia est quæ inscribitur AETNA, in hac cum de Palicis loqueretur sic ait, τί δῆθεν αὐτοῖς, etc.* Ex his vero satis liquet Aeschylum Siculum cum Atheniensi nostro eundem fuisse, qui (ut mox Biographus) in Siciliam demigrans, quo tempore Hieron Aetnam conderet, Aetnas Tragædiam admodum splendide edidit, felicem incolis vitam auspicatus: ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτναν κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. Etiam in catalogo Tragædiarum recensentur Αἴτναῖοι γνήσιοι, καὶ νόθοι. Nec mirum est pro Siculo haberi Atheniensem, quem in Sicilia versatum Siculis dictionibus sæpe usum fuisse refert Athenæus, ix. 14. Ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίᾳ πολλάκις κέχρηται φωναῖς Σικελικαῖς, οὐδὲν θαυμαστόν.

Γένος μὲν Ἀθηναῖος] Ita et Suidas, Αἰσχύλος Ἀθηναῖος Τραγικός. Eo tandem Atheniensis Tragædiæ gloria progressa est, ut nemo nisi qui Athenis probatus esset, poëtæ nomine dignus censeretur. Plato Lachete, ὃς ἂν οἴηται τραγωδίαν καλῶς ποιεῖν, οὐκ ἔξωθεν κύκλω περὶ τὴν Ἀττικὴν κατὰ τὰς ἄλλας ἐπιδεικνύμενος περιέρχεται, ἀλλ' εὐθύς Ἀθήναζε φέρεται.

Γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον] Etenim Eleusis urbs fuit Atticæ: Phavorinus ἔστι δὲ πολὺ πληθὺς Ἀθηναίων· ὡς ὁ Θεολόγος. Nec populosa tantum, sed et Cereris templo sacrisque celeberrima; Strabo lib. 9. Εἴτ' Ἐλευσὶν πόλις, ἐν ᾗ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας, quo alluisse tradit Aristophanem

interpres Græcus, cujus sub persona Aeschyli hæc sunt verba, Ran. 913.

Δήμητερ, ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
Εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

παρόσον, inquit Scholiastes, Ἐλευσίσιος τὸν δῆμον ὁ Αἰσχύλος ἦν.

Ἐλευσίσιος τὸν δῆμον] Eleusin inter 174 δήμους, seu pagos, a Theseo constitutos, recenset Polemo apud Strabonem, lib. 9. Ἐλευσῖνά τε εἰπῶν ἕνα τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δήμων, πρὸς δὲ καὶ τεττάρων. Sunt vero qui ad tribum Ἰπποδοωντίδα pertinuisse velint.

Υἱὸς Εὐφορίωνος] Ita etiam Suidas: et Herodotus II. 156. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου, Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ, ἐγὼ φράσω, μοῦνος δὴ ποιητέων τῶν προγενομένων, quo magis miror Lilius Gyraldum, Poët. hist. dial. 6. dixisse, *Herodotus tamen Euphranorem, non Euphorionem, appellasse videtur.* Aliter etiam (inter cæteros) Pausanias, Corinth. ii. 24. Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ. Et in Arcad. 37. Δήμητρος δὲ Ἄρτεμιν ἑυγατέρα εἶναι, καὶ οὐ Λητοῦς, ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας. Unde restituendus Clemens, Strom. lib. 5. Ὁ, τε Εὐφορίων, ὁ, τε Αἰσχύλος (lege, ὁ, τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος) ἐπὶ τοῦ Θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησὶν, Ζεὺς ἐστὶν αἰθῆρ etc.

Κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου] Hinc supplendus Suidas, Υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγείρου, τῶν εἰς Μαγαθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῶ. Lege, Υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, Ἀμεινίου ἀδελφὸς καὶ Κυναιγείρου.

'Αμεινίου] Diodorus Siculus 'Αμυνίαν vocat, lib. 11. ut et Aelianus, Var. hist. lib. 5. cap. 19.

ἔξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν ἔχων] Hesych. Εὐπατρίδαι, αὐτόχθονες, οὐχὶ ἐπήλυδες. Ex eadem familia Pindarus, de quo Thomas Magister in vita ejus, Γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συγγεγένηται αὐτῷ.

νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν] Cum Pratina decertasse Olympiade 70. auctor est Suidas : at si quis calculos subducet, anno primo hujus Olympiadis non nisi 20 annos natum reperiet. Qua vero occasione ad Tragœdiam scribendam adeo juvenis animum appulerit, discimus ex Pausaniæ Atticis ; nimirum puero dum uvas custodiret in agro dormienti Bacchum id imperasse.

*Εφη δὲ Αἰσχύλος μειςράκιον ὃν καθεύδειν ἐν ἀγρῷ φυλάσσωσαν σαφυλάς, καὶ οἱ Διόνυσον ἐπισάντα, κελεῦσαι τραγωδίαν ποιεῖν ὡς δὲ ἡμέρα (πεῖθεσθαι γὰρ ἐδέλειν) ῥᾶττα ἤδη πειρῶμενος ποιεῖν. οὗτος μὲν ταῦτα ἔλεγεν. Ex eo forsitan ansa commento data, quod vinosus Tragœdias suas scriberet, cujus rei testes laudant, Callisthenem Lucianus, in Encom. Demosth. Οὐ γὰρ, ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που, λέγων τὰς τραγωδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν. et Chamaeleontem Athenæus, lib. 1. μεθύων δὲ ἐποιεῖ τὰς τραγωδίας Αἰσχύλος, ὡς φησι Χαρμαιλέων. Quapropter Sopater Rhetor Διονύτου ἑταῖρον compellavit ; obicitque ei Sophocles loc. cit. etiamsi ea traderet scriptis quæ oporteret, id tamen inscientem facere ; Σοφοκλῆς οὖν ὠνείδιζεν αὐτῷ, ὅτι εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε. Et eandem ob causam omnes ejus Fabulas Baccho tribuit Gorgias apud Plutarchum, Sympos. lib.

7. quæst. 10. "Ὡσπερ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγωδίας ἐμπίνοντα ποιεῖν· καὶ οὐχ, ὡς Γοργίας εἶπεν, ἐν τῶν δραμάτων αὐτοῦ μέγιστον" Ἀρεως εἶναι, τοὺς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἄλλα πάντα Διονύσου. Sic enim distingui debet iste locus, quo in explicando mire cæcutit Interpres: ubi tamen pro μέγιστον "Ἀρεως legerim μεστὸν" Ἀρεως. Alludit enim procul dubio Gorgias ad Aeschyli dictum, cujus meminit Aristophanes in Ranis, v. 1053.

Αι. Δραῖμα ποιήσας Ἀρεως μεστὸν. Ευ. ποῖον;

Αι. τοὺς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρξε] Qui Aeschylum antecesserunt in docendis Tragœdiis celebres, perpauca numerantur. Sunt qui Theomin quendam, Oresti coætaneum, Tragœdiæ inventorem prædicant, quem Minos et Auleas secuti sint. Scholiastes vetus, ἐν τοῖς χρόνοις Ὁρέστου ἐθαυμάζετο παρ' Ἑλλησι Θεόμισ, ὃς πρῶτος ἐξεῦρε τραγωδικὰς μελωδίας· καὶ ἐξέθετο πρῶτος δράματα· καὶ μετ' αὐτὸν Μίνως, καὶ μετὰ Μίνωα Αὐλέας χοροὺς τραγικούς συνεστήσατο.

Alii primum Tragœdiæ auctorem faciunt Epigenem Sicyonium, a quo Thespin decimum sextum tradunt. Suidas, Ὁ Θεσπὶς ἐκκαιδέκατος ἀπὸ πρώτου γενομένου τραγωδοποιῶ Ἐπιγένους Σικυωνίου. Hos vero non adeo artis Tragicae rationem habuisse verisimile est, quam τῶν αὐτοσχεδιασμάτων, quorum meminit Aristoteles Poët. numerorum sc. innumerorum, sine arte, ex quibus Poësin ipsam ait esse prognatam.

Porro his duabus omissis sententiis, liceat nobis pedibus ire in tertiam, a parte magna et meliori scripto-

rum proditam, qui Thespin Auctorem primum Tragediæ agnoscunt. Horat. de Art. Poët. v. 275.

*Ignotum tragicæ genus invenisse Comœnæ
Dicitur, et plaustis vexisse poemata Thespis.*

Et Plutarchus in Solone, ἀρχομένων τῶν περὶ Θέσπιν ἤδη τὴν τραγωδίαν κινεῖν. Thespis iste Atheniensis fuit, pago Icarius; floruit circa 50. Olympiadem, Soloni æqualis; prout ex Plutarcho et Diogene Laërtio (in Solone) licet colligere.

Floruit etiam ante Aeschylum, in re tragica celebre nomen adeptus, Phrynichus Atheniensis, cujus Fabulas recenset Suidas. Aeschylum haud multo antecessisse argumento est, quod Græcorum in Xerxem victoriam Fabula quadam, *Phœnissæ* inscripta, exhibuit: antecessisse vero, quod Aeschyli Persæ ex eadem Tragedia fuerint concinnatæ; sicut prodit Glaucus ἐν τοῖς ἐπὶ Αἰσχύλου μύθων, a Scholiaste Aeschyli laudatus. Hisce duobus qui Aeschylum proculdubio præcesserunt anumeratum in Vita Robortelli editioni affixa tertium reperimus, Chœrilum. λογίζεσθω δὲ ὅτι πολλῶν χαλεπώτερον ἐπὶ Θέσπιδι ἦν, Φρυνίχῳ τε, καὶ Χοιρίλῳ, εἰς τόσον δὲ μέγεθος τὴν τραγωδίαν προσαγαγεῖν, ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντι εἰς τὴν τοῦ Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα. Sane Chœrilum Olympiade 64. vel natum esse, vel Tragedias suas cœpisse publicare, ex Suidæ verbis licet conjicere, Χοιρίλος, Ἀθηναῖος τραγικὸς ξδ' Ὀλυμπιάδι. Καὶ εἰς ἀγῶνας.

Pari forsane ratione inter hos recensenduserit Pratinas, quem circa Olympiadem 70. floruisse tradit Eusebius; qua etiam Olympiade cum Chœrilo, et

Aeschylus, non nisi vicesimum annum agente, decertasse ex Suida discimus in V. Πρατίνας.

Ab his itaque inchoatam Tragœdiam, non modo quatenus ad descriptionem attinet, κατὰ τὴν ποίησιν, sed et in apparatu scenico, omnibus pene numeris perfecisse Aeschylum, tradit Biographus: Quibus de causis non immerito Athenienses eum Tragœdiæ patrem agnoverunt. Philostr. de vita Apollonii, lib. 6. ὁθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἠγοῦντο.

κατὰ τε τὴν ποίησιν] Aeschylum decessores in re Tragica antecelluisse haud ita mirum est, ac ab iis qui ipsum secuti sunt non antecelli. Vexatissima sane fuit apud veteres hæc quæstio; Tres Tragicos celeberrimos, unum atque idem fœcundissimum ingeniorum tulit sæculum, Aeschylum, Sophoclem, et Euripidem, quibus omnis posteritas fascēs submisit. Horum trium imagines erigi curavit Lycurgus, et Tragœdias exscriptas ἐν κοινῷ servari. Plutarchus, in Lycurgo, Εἰσήνεγκε δὲ καὶ τὸν νόμον, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγωδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν γραμματεῖα τῆς πόλεως παραγινώσκειν. Meminit harum Imaginum et Pausanias in Atticis. De tribus hisce Tragicis scripsere cum alii, tum Heraclides Ponticus, cujus librum Περὶ τῶν τριῶν τραγωδοποιῶν citat Diogenes Laërtius in vita Heraclidis. Porro quis horum palmam tulerit in Tragœdia, apud veteres maxima fuit dissertatio. Aristophanes in Ranis Aeschylus primas, Sophocli secundas, Euripidi postremas partes attribuit. At si quis objecerit, ejus minori auctoritatis esse judi-

cium quod ira et simultate in Euripidem motus, non sine partium studio censuram tulerit ; audiat is ipsum populum Atheniensem, qui Aeschylum patrem Tragediæ agnoverunt, et ejus solius post mortem exhibenda Dramata decreverunt. Philostrat. de vita Apollon. lib. 6. Ὅθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἡγοῦντο, ἐκάλουν δὲ καὶ τεθνεῶτα ἐς Διονύσια· τὰ γὰρ τοῦ Αἰσχύλου ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκετο, καὶ ἐνῖκα ἐκ καινῆς. Idem referunt Aristophanes, Scholiastes ejus, et Biographus noster.

Sunt vero qui primas Sophocli deferendas statuunt. Biographus noster (ex editione Robortelli) ὅς τε δοχεῖ θυμαστόν τε καὶ τελειότερον τραγωδία ποιητὴν Σοφοκλῆ γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ. In eandem ferri sententiam videtur Dio Chrysostomus, qui postquam horum inter se comparisonem instituisset, mox subductis calculis hanc summam facit disceptationis suæ, Ὅ, τε Σοφοκλῆς μέσος ἔοικεν ἀμφοῖν εἶναι, οὔτε τὸ ἀνδάδες καὶ ἀπλοῦν τοῦ Αἰσχύλου ἔχων, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ δριμύ καὶ πολιτικὸν τὸ τοῦ Εὐριπίδου, σεμνὴν δέ τινα καὶ μεγαλοπρεπῆ ποιήσιν τραγικώτατα καὶ εὖεπ * * ἔχουσαν· ὥστε πλείστον εἶναι ἡδονῆν (Lego ὥστε πλείστην ἡδονῆν, vel, ὥστε πλείστον εἶναι ἐν τῷ ἡδονῆν, nam quod editur corruptum est) μετὰ ὕψους καὶ σεμνότητος ἐνδείκνυσθαι. Accedit et Lucianus, fingens nescio quem Sophoclis et Euripidis versus ad libram ponderantem, et illam Euripidis lancem tanquam leviosem semper μετέωρον οὔσαν.

Nec tamen desunt qui Euripidi principatum attribuant. Horum est Aristoteles, qui, Poët. cap. 13. Euripidem τραγικώτατον τῶν ποιητῶν φαίνεσθαι infit.

Cautius vero agunt qui singulis suum quasi pensum distribuunt. Plutarchus Aeschylo στόμα, Sophocli λογιότητα, Euripidi σοφίαν. Cui consentit Phrynichus apud Photium, statuens τῶν τραγικῶν Αἰσχύλου τὸν μεγαλοφώνωτατον, καὶ Σοφοκλέα τὸν γλυκύν, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην. Habet sane horum quilibet aliquid in quo cæteris præluceat. De grandiloquentia Aeschyli mox dicendum erit. Sophocles tantæ erat in carmine suavitatis, ut apiculæ τῆς μελίττης nomen obtinuerit; quo postea nomine Xenophon in Historia floruit. Sapiens dicitur Euripides, ut qui sit *sententiis densus, et* (ex censura Quintiliani) *in iis quæ a sapientibus tradita sunt pene ipsis par.* Unde Anaxagoræ et Socratis discipulum possitis agnoscere.

καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς] Scenæ antiquitus, cum adhuc Tragoedia in lacte quasi et fasciis esset, e ramis et frondibus confectæ erant; cum racemis ac corymbis, quasi umbracula quædam, quæ parietes non haberent, ait Servius Ovidium secutus,

*Illio quas tulerant nemorosa palatia frondes
Simpliciter positæ scena sine arte fuit.*

Postea casæ cum cellis effectæ; postremo magnifice exornatæ sunt: hanc demum perfectionem contulit Aeschylus; de qua intelligendus Vitruvius Architect. lib. 7. Proœm. *Namque primum Agatharchus Athenis, Aeschylo docente,* (tragœdias proponente) *Tragicam scenam fecit, et de eo commentarium reliquit.* Porro Aeschylus, ut inquit Dioscorides (in Epigram.) τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαλίσεν· et primus Scenam ornavit picturis, machinis, aris, sepulchris, tubis,

spectris, et Diris : quæ omnia in Vita Aeschyli, MSto Oxoniensi et editioni Robortelli præfixa, enumerantur. Τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε, καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς, καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγγιν, εἰδώλοις, Ἐρινύσι. Machinis usum fuisse tradit et Eustathius in Iliad. σ'. ubi clypeorum insignia ait in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις descripsisse quasi essent animata, quod et fecerat antea Homerus in Achillis clypeo. Tumulos etiam adhibuisse ex principio Χορηγῶν discimus; Umbras, ex *Prometheo victo et Persis*; Diras, ex *Eumenidibus*.

τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας] Apparatum scenicum multo augustiorem et splendidiorē reddente Aeschylo, plus sumptus in eum impendebatur a Chorigis, quorum hoc erat officium lege publica cautum. Ulpian. Χορηγὸς, ὁ τοῖς Διονυσίοις καὶ τοῖς Παναθηναίοις τῷ χορῷ τὴν τροφήν παρέχων, καὶ στεφάνους, καὶ κόσμον, καὶ ὅσα περὶ τὴν τοιαύτην ὁμήγουσιν.

καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν] Histrionum apparatus augustiorem instituit, ut qui bene noverat sublimitatem arti Tragicæ convenire: ἐνδυμηθεῖς (ut loquitur Philostratus de vit. Apollon. lib. 6.) δὲ καὶ τὴν τέχνην, ὡς προσφυᾶ τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον ἢ τῷ καταβεβλημένῳ τε καὶ ὑπὸ πόδα, σκευοποιίας μὲν ἤψατο. Quæ vero ab eo in hoc genere inventa sunt, recenset Horatius,

*Post hunc personæ pallæque repertor honestæ
Aeschylus, et modicis instravit pulpita tignis,
Et docuit magnumque loqui, nitique cothurno.*

Ad quem locum Porphyrius, *Primus Tragædiis Co-*

thurnos et personas et pallam dedit; horum enim trium auctor est. Ita et Suidas, Αἰσχύλος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικούς, καὶ ταῖς ἀρβύλαις ταῖς καλουμέναις ἐμβάταις κεχεῖσθαι. Et Philostratus jam laudatus, σκευοποιίας μὲν ἤψατο εἰκασμένης τοῖς τῶν ἡρώων εἵδεσιν· ὀκρίβαντος δὲ τοὺς ὑποκριτὰς ἀνεβίβασεν, ὡς ἴσα ἐκείνης βαίνοιεν. Ἐσθδήμασί τε πρῶτος ἐκόσμησεν, ἃ πρόσφορον ἡρώσιν τε καὶ ἡρωῖσιν ἠσθῆσθαι. Auctor Vitæ apud Robortellum; τοὺς ὑποκριτὰς χειρὶ σκεπάσας, καὶ τῷ σώματι ἐξογκώσας, μείζοσι τε τοῖς κοθόροισι μετεωρίσας.

τὴν τε χοροῦ σεμνότητα] Incompositus quum fuerit olim et minus gravis Tragicorum Chorus, præ personarum multitudine e quibus constituebatur, horum numerum imminuit et contraxit Aeschylus. Philostrat. de vita Apollon. lib. 6. τὴν τέχνην δὲ ὀρῶν ἀκατάσκευόν τε καὶ μήπω κεκοσμημένην, εἰ μὲν ξυνέστειλε τοὺς χοροὺς ἀποτάδην ὄντας. et Aristoteles de Poëtica, cap. 4. πρῶτος Αἰσχύλος τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε. Antiquitus enim 50 personis constabant Chori: Aeschylus eas ad 15 reduxit. Schol. Aristoph. ad Equit. συνεστήκει ὁ Τραγικὸς χορὸς ἐκ ἰε', ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. quod etiam lege sancitum fuit, τὸν τραγικὸν χορὸν συνιστάναι ἐκ πεντεκαίδεκα. Porro Julius Pol lux legem istam latam esse occasione *Eumenidum* fabulæ refert, quam cum docuit Aeschylus, Furias in scenam tanto numero, (constituebatur enim chorus 50 personis) adeoque horribili ornatu induxit, ut pueri e pavore exanimarentur, gravidæ abortum paterentur: lib. 4. c. 15.

Συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ] Ita et Thomas Magister in vita Pindari, Γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου.

γεγονως κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα] De annis Aeschylo attributis magnus ille Casaubonus, et Vir Cl. Samuel Petitus multis disseruere, quæ adducere et discutere operæ erit pretium. Sic itaque Casaubonus, de Satyrica poësi lib. i. cap. 5. *Nemo ignorat, librorum descriptores nusquam majore socordia et perfidia usos quam in numeris, cujus rei exempla insignia vel in iis quæ de Aeschylo scribunt veteres. Nam in antiqua illius Vita ita legimus in postremis doctissimorum hominum editionibus, συνεχρόνιζε Πινδάρῳ, γεγονῶς κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα. Hæc lectio falsissima. Sed alii libri habent ἐξηκοστὴν, de hac quoque scriptura dubito. Constat enim Aeschylum in pugna Marathonica cum fortissimo viro Cynægiro fratre suo strenue pugnasse, adhuc juvenem: atqui si vel ultimo anno Olympiadis lx. ponimus esse natum, tempore pugnæ illius annorum invenietur minimum xlii. tot enim numerantur ad secundum Olympiadis lxxii. quo anno in Marathoniciis campis commissa illa pugna. Rursus apud Suidam leguntur hæc verba; ἠγωνίζετο αὐτὸς (ὁ Αἰσχύλος) ἐν τῇ θ' Ὀλυμπιάδι ἐτῶν ὧν κέ. certavit ipse (inquit) cum esset annorum xxv. Olympiade nona; et pueri intelligunt deesse heic majorem numerum qui minorem præcedebat. Omnino igitur scribendum, ἐν τῇ ξθ' Ὀλυμπιάδι. Quod si vere proditum est, Aeschylum Olympiade lxix. fuisse*

natum annos xxv. alio jam argumento probatum habemus quod modo dicebamus, videri natales illius male collocari in lx. Olympiade. Lego igitur in superiore loco ex ejus Vita, γεγονώς κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑξήκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Quare tempora vitæ Tragicæ illius nobilissimi ita digeremus. Natus circa annum tertium Olympiadis lxiii. exeunte Olympiade lxix. cum esset annorum xxv. dramata sua cepit publicare. Anno secundo Olympiadis lxxii. Marathone contra Persas pugnavit, anno ætatis xxxv. Olympiadis lxxvi. anno iv. Menone Prætoræ Athenis, victoriam e scena reportavit, edita Tetralogia ista, Phineo, Persis, Glauco Potniensi, et Prometheo. Agebat tum Aeschylus annum ætatis liii. Olympiadis vero lxxx. anno altero, cum esset Athenis Prætor Philocles, publicata est ab ipso Orestias Tetralogia, anno vitæ lxxvii. Post hæc contulit se, coactus solum vertere, in Siciliam, ad Regem Hieronem, quem post Olympiadem lxxxvi. regnare cœpisse Pindari vetus interpres affirmat: ibique Aeschylus, altero, aut tertio post anno, in exilio diem supremum obiit. Recte hæc ita digeri a nobis, etiam illud argumento est quod in Vita Aeschyli scribitur; exilio ipsius occasionem præbuisse Eumenidum Fabulam, cum Poeta Furias in scenam adeo horribili ornatu induxisset, ut populum universum terror invaderet, pueri e pavore exanimarentur, gravidæ mulieres abortum facerent. Eumenides enim in Orestia fuerunt tetralogia. Itaque falsum erit aut mendosum quod scribitur in

Vita, obiisse ipsum anno ætatis lxx. paulo enim plures vixisse modo dicta arguunt. Hactenus Vir incomparabilis Isaacus Casaubonus.

Aliter vero Samuel Petitus, Miscellan. lib. 3. cap. 14. *Quæ de vita Aeschyli scribuntur adeo non sunt certa, ut omnis omnino non tollatur scrupulus. Imo contra, ejus annus natalis ignoratur, ut et ille quo denatus est. Scribitur in vita ejus; συνεχρόνιζε Πινδάρῳ, γεγωναὶ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα. Alii libri habent ἐξηκοστὴν. Reponunt viri incomparabiles, κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. At nos rescribendum putamus, κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Verus enim illius dies natalis est annus primus Olympiadis sexagesimæ quintæ. Quo anno natum quoque referunt Pindarum; unde optime scripsit Anonymus, συνεχρόνιζε Πινδάρῳ. Nostræ hujus sententiæ atque emendationis rationis sunt istæ. Juvenis admodum fabulas docere cæpit Aeschylus. Anonymus in ejus Vita, νέος δὲ ἤρξατο τῶν Τραγωδιῶν. quum esset, inquit Suidas, annorum viginti quinque, ἠγωνίζετο ὁ Αἰσχύλος ἐν τῇ θ' Ὀλυμπιάδι, ἐτῶν ὦν κέ. Corruptus est uterque numerus. Rescribent viri magni ἐν τῇ ξθ' Ὀλυμπιάδι. Nos vero reponimus, ἐν τῇ ὀ' Ὀλυμπιάδι. Correctionis nostræ fundus est Anonymus in descriptione Olympiadum, qui hæc notat ad annum primum Olympiadis septuagesimæ, Myro Athenis Prætoře Πρατίνας ποιητῆς τραγωδίας ἀντεγωνίζετο Αἰσχύλῳ καὶ Χοιρίλῳ. facilisque fuit certe lapsus, si numerum hunc numeralibus*

literis majusculis descripseris, τοῦ Ο in τὸ Θ. His ita constitutis, rescribendum quoque est apud Suidam, ἐτῶν ὧν κ'α. Tot enim erat annos natus, atque unius et viginti annorum intervallum est, ab anno primo Olympiadis sexagesimæ quintæ, ad annum primum Olympiadis septuagesimæ. Addit Anonymus in ejus Vita; ὧν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἑξήκοντα ἔτελεύτα. De morte Aeschyli interpres Comici ad Acharnenses; ἔτελεύτησε γὰρ ἐπὶ Ἀρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον. Callias hic Archon fuit anno primo Olympiadis octogesimæ primæ μετὰ Μνησιλείδην, ut hunc Prætozem, quem excepit Callias, nominant Diodorus Siculus, et Anonymus in descriptione Olympiadum. Atqui ab anno primo Olympiadis sexagesimæ quintæ ad annum primum Olympiadis octogesimæ primæ anni sunt sexaginta quinque, quot annos vixisse Aeschylum scribit Auctor ejus Vitæ. Addit, vita esse functum in exilio, anno tertio; nam postquam Eumenidas docuit, solum vertere coactus est. Eumenidas docuit anno secundo Olympiadis octogesimæ, Archonte Philocle, ut testantur veteres Didascalicæ. Tertius exilii annus est primus Olympiadis octogesimæ primæ qui Calliam Prætozem habet; quare et hoc anno vitæ suæ sexagesimo quinto e vivis excessit, et annus ejus natalis in annum primum Olympiadis sexagesimæ quintæ conjiciendus est. Hactenus Petitus.

Audiamus etiam Johannem Meursium, qui in tertiam fertur sententiam, a Casaubono et Petito diversam. De Archont. Suidas, Πρατίνας. Πυρρῶνίδου ἢ

Ἐγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητῆς τραγωδίας· ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἐβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος. *Ubi obiter* (subdit Meursius) *ætas Aeschyli observanda, quam et in Olympiade 71. commemorat Eusebius Chron. 1. Quo pertinet quod circa pugnae Marathonicae tempus Olymp. 71. anno 1. Aulus Gellius eum collocat, lib. 17. cap. 21. Ergo mendum est apud Suidam in Αἰσχύλος, ἐν τῇ Δ' Ὀλυμπιάδι. Omnino emenda ἐν τῇ ὀ' Ὀλυμπιάδι. Mendosus quoque Scholiastes Aeschyli, in Vita ejus Scholiis præmissa, κατὰ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα. Etiam ibi rescribendum κατὰ τὴν ὀ' Ὀλυμπιάδα. Hæc ille.*

Sane erratum esse in litera arithmetica quis non videt? nec tamen imperitia Biographi, sed exscriptorum incuria. Quis enim tempus natale Aeschyli in Olympiadem 40. conjecisse eum crediderit, qui eundem Pindaro coætaneum modo asseruerat? συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγωνῶς τῇ μ' Ὀλυμπιάδι. Pindarus, ut ex Vita ejus discimus, mortuus est Olympiade 86. annos agens 66. seu, ut alique, 80. Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος ἕξ καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν γεγωνῶς, ἢ, ὡς τινες, ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος ἀρχοντος, κατὰ τὴν ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Ex horum igitur sententia natus fuit Olympiadis 70. anno. 3.; ex illorum, Olymp. 65. anno. 3. Neutri convenit Biographus noster.

Quod vero (ut diximus) error sit exscriptorum incuria ortus, suadere possit vel ipsa lectionis varietas; quum alii codices aliter habeant; nonnulli τεσσαρακοστὴν πρώτην, ut testatur H. Stephanus; alii ἑξακοστὴν, ut asserit Casaubonus: et ita habuit MS. ille quo

usus est Lilius Gyraldus, qui in dialogo 6. de Poëtarum historia, *At vero ut ipsius* (inquit) *Aeschyli scribit Interpres, doctus sane Grammaticus, 60. Olympiade claruit, qua etiam tempestate Pindarus floruit.* Ita etiam legit vir summus Josephus Scaliger.

Ad hæc Sophoclis Biographus tradit eum Aeschylo juniorem annis 17. natum autem Olympiadis 71. anno 2. Aristophanis interpres Græcus, Sophoclem non nisi septem annis Aeschylo juniorem prodit; in Ran. ἦν γὰρ ὁ Σοφοκλῆς Αἰσχύλου μὲν ἕτεσιν ἑπτὰ νεώτερος, Εὐριπίδου δὲ καδ'. supple ex Vita Euripidis, Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος καδ'. Itaque secundum Biographum natus est Aeschylus Olympiade 67. secundum Scholiasten, Olymp. 69. anno 3.

Porro Arundeliana Epocharum stela, (cui in re Chronologica, ni fallor, præ omnibus codicibus calamo exaratis debetur fides) a Viro doctissimo Johanne Seldeno edita, obiisse prodit Aechylum annos natum 69. ἄρχοντος Ἀθήνησιν Καλλίου τοῦ προτέρου. Calliam Archontem collocat idem marmor ad Olymp. 80. annum quartum, a quo subductis annis 69. quos vixit, in Olympiadis 63. annum quartum incidimus, quem Aeschyli fuisse natalem, non est quod asserere dubitemus.

Alios annos Aeschylo attributos, prout in Vita ejus occurrunt, expendemus. Quum vero omnes simul exhibere multum conferat ad vitæ methodum et ordinem illustrandum, præsertim quod ex iis sint aliqui a Biographo prætermitti, in tibi ante oculos in tabulam redactos.

Olymp. 63. 4. Aeschylus poëta natus. *Marmor Arund.*

- Olymp. 70. 1. Cum Pratina decertavit. *Suid. in V.*
Πρατίνας, et in V. Αἰσχύλος.
72. 2. Prælium Marathonium, in quo pugnat
 Aeschylus. *Marm. Arund.*
73. 3. Archonte Philocrate, Aeschylus annos
 natus 40. Tragoedia primum vicit
Marmor Arund.
74. 4. Pugna ad Salaminem, cui Aeschylus in-
 terfuit. *Vit.*
75. 1. Pugna ad Plateas, qua præliavit Ae-
 schylus. *Vit.*
76. 4. Menone Archonte, vicit Aeschylus, Phi-
 neo, Persis, Glauco Potniensi, Pro-
 metheo. *Schol. Aesch. in Argum.*
Pers.
77. 3. Apsephione Archonte, cum Socrate de-
 certavit. *Marm. Arundel. et Plut.*
in Cim.
80. 1. Philocle Archonte, vicit Agamemnone,
 Choëphoris, Eumenidibus, Proteo
 Satyrico. *Schol. Aesch. in Arg.*
Agamemn.
80. 4. Callia Archonte, Aeschylus poëta an-
 num agens 69. moritur in Sicilia.
Marm. Arund.

μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης] Marmor, 'Αφ'
 οὗ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς τοὺς Πέρ-
 σας αριενετέας ων
 Δαρείου ἀδελ ντον στρατηγὸν ἐνίκων Ἀθηναῖοι

ἔτη Η Η Δ Δ Π Ι Ι. ἄρχοντος Ἀθην δευτέ-
 ρου Φ ν ἐν μάχῃ συνηγωνίζετο
 Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς Δ Δ Δ Π. Suidas, Υἱὸς μὲν
 Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς Ἀμεινίου καὶ Κυναιγείρου τῶν εἰς
 Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῶ. ἀριστεύειν diceba-
 tur qui in prælio fortiter præ cæteris se gesserat, et
 exinde τὰ ἀριστεῖα virtutis præmium reportaverat. Hoc
 vel ex eo patet quod de Socrate prodit Antisthenes,
 Athen. Deipn. lib. 5. cui in pugna cum Bœotis τὰ
 ἀριστεῖα debebantur; ille vero in Alcibiadem conferri
 curavit. Sane Aeschyli in prælio ad Marathonem sin-
 gularem virtutem memorat Epitaphium ejus,

Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι.

Testabatur etiam pictura Athenis in Theatro Bacchi.
 Pausan. τὴν δὲ εἰκόνα τοῦ Αἰσχύλου, πολλῶ τε ὕστερον
 τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιηθῆναι, καὶ τῆς γραφῆς ἢ τὸ ἔργον
 ἔχει τὸ ἐν Μαραθῶνι. Parta est celeberrima hæc victo-
 ria Boëdromionis (tertii a solstitio æstivo mensis Atti-
 ci) die sexto, ut in Camillo refert Plutarchus, Phanip-
 po Athenis Archonte, ut in Aristide habet idem,
 Olympiadis lxxii. anno secundo, Marm. Arund.

σὺν τῶ ἀδελφῶ Κυναιγείρῳ] Cynægirus unus fuit e
 quatuor ducibus qui adversus Darium ab Atheniensibus
 missi, cum mille hominibus, Persarum 30. millia
 profligarunt; reliquorum nomina, Polyzelus, Calli-
 machus, et Miltiades. Hac in pugna Polyzelus, quum
 vidisset spectrum, vires amisit, et jam cæcus interemit
 quadraginta octo. Callimachus confixus hastis et mor-
 tuus, erectus stetit. Cynægirus hostilem navem præ-

hendens, abscissa manu cecidit. Herodot. lib. 6. τοῦτο δὲ Κυναίγειρος ὁ Εὐφορίωνος ἐνταῦθα ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηὸς, τὴν χεῖρα ἀποκοπεῖς πελέκει πίπτει. Plutarchus in Parallelis, et ex eo Stobæus, Κυναιγειρὸς δὲ Περσικὴν ἀγομένην ναῦν κατέχων, ἐχειροκοπήθη.

Τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας] Contigit hæc pugna ineunte anno primo Olympiadis 75. seu, ut Marmor, anno 4. Olympiadis 74. Boëdromionis die 20. Archonte Athenis Calliade; quem Calliam perperam nominat Diogenes Laërtius in vita Anaxagoræ.

σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ Ἀμεινίᾳ] In hoc prælio fortiter se gerens Amynias, manum amisit, et primus Atheniensium virtutis præmium tulit. Aelian. ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμυνίας, ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔχειν. Qua vero ratione præmium illud consecutus sit refert Diodorus, lib. 11. διὸ καὶ κρίσεως προτεθείσης περὶ τῶν ἀριστείων, χάριτα κατισχύσαντες ἐποίησαν κριθῆναι, πόλιν μὲν ἀριστεῦσαι τὴν Αἰγινήτων, ἄνδρα δὲ Ἀμυνίαν, τὸν ἀδελφὸν Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ· αὐτὸς γὰρ τριηραρχῶν πρῶτος ἔμβολον ἔδωκε τῇ ναυαρχίδι τῶν Περσῶν, καὶ ταύτην κατέλυσε, καὶ τὸν ναύαρχον διέφθειρε.

Καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας] In qua Mardonius profligatus, Olymp. 75. anno primo; Boëdromionis die tertio.

Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν] Oxon. MS. τὸ ἀδρὸν πλάσμα. Tradit Plutarchus, χαρακτῆρας εἶναι τῶν λόγων τὰ καλούμενα πλάσματα. Characteres aut dicendi formæ tres, ἀδρὸν, ἰσχὺν, μέσον. Ἀδρὸν ex definitione Plutarchi ἐστὶ λέξεων καὶ

νοημάτων κατασκευὴ μεγάλας ἔχων ἐμφάσεις. redditur a Gellio *uber*; ab aliis, *magniloquum*; a Viro summo Julio Scaligero Poët. 4. 1. *generosum*.

Hujus generis esse stylum Aeschyli consentiunt omnes; quapropter Plutarchus de tribus Tragicis censuram ferens, ei tribuit στόμα. Phrynichus τῶν τραγικῶν μεγαλοφωνότατον appellat. Himerius apud Photium, ὦ πάθος τῆς Αἰσχύλου μεγαλοφωνίας ἄξιον. Horat.

Et docuit magnumque loqui. —

Ad Aristophanis verba a Biographo nuper allata,

— πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,

πυργώσας exponunt veteres Magistri αὐξήσας καὶ μεγάλα εἰπών.

Porro sunt qui hanc Aeschyli grandiloquentiam ei vitio vertant. Quintiliano dicitur *sublimis et gravis et grandiloquus sæpe usque ad vitium*. Et non tam τραγικὰ quam παρατρέαγωδα sæpe habere ait Longinus. At, ni fallor, multo rectius alii, qui de Poëta nostro sic statuunt: Ἡ τε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ καὶ αὐθάδες τῆς διανοίας καὶ φράσεως, πρέποντα ἐφαίνετο τραγωδίᾳ, καὶ τοῖς παλαιοῖς ἤθεσιν τῶν Ἑρώων. Dion. Orat. 52.

καὶ ἐπιθέποις] Apud veteres Grammaticos Canon est, nunquam jungi duo epitheta sine proprio aut appellativo. Eustath. in Odyss. α'. sub mitio; οὐ γὰρ εὐρίσκεται δύο ἐπίθετα ἄνευ κυρίου ἢ προσηγορικοῦ. At quot Epitheta habet noster in Persis, v. 635. etc. ?

Ἡ ῥ' αἶτι μου μακαρί-
τας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάεβαρα σαφηνῆ

ἰέντος τὰ παναίολ'
αἰανῆ δύσθροα βάγματα.

Ei in Agamemnone, v. 152. etc.

Μή τινας ἀντιπνόους
Δαναοῖς χρονίας ἐχνηΐδας
ἀπλοίας τεύξῃ,
σπευδομένα δυσίαν
ἐτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμ-
φυτον, οὐ δεισήνορα. μίμνει
γὰρ φοβερὰ παλίνορσος
οἰκονόμος δολία,
μνάμων μῆνις τεκνόποινος.

οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας] Tragoedia duplex ;
alia simplex, alia implexa. Simplicem dicimus quæ
continue absque ulla mutatione ad finem deducitur ;
Implexam, quæ non sine mutatione aliqua inopinata,
aut agnitione, aut utraque simul. Hujus ergo partes
sunt duæ, Mutatio et Agnitio. Priorem Aristoteles Pe-
ripetiam dixit : qui et in libris de historia Animalium,
quicquid præter expectationem evenit, hoc nomine vo-
cavit. Hic vero definitur, eorum quæ aguntur, sive
actionis in contrarium mutatio. Adi sis Heinsium de
Tragœd. constit. cap. 6. Vult itaque Auctor Vitæ,
Tragœdias Aeschylī simplicioris esse generis ; quod
et ei ab Euripide apud Aristophanem objicitur. Cæte-
rum simplicitatem magis convenire genio heroico, ex
Homero discere possumus, cujus Iliade (qua nihil mi-
nus intricate deductum) Tragœdiæ justissimum esse
exemplar tradunt Grammatici. Cujus Aeschylum stu-

diosum fuisse imitatore[m] vel ex eo constat, quo dicere solebat, Tragœdias suas exiguas esse partes amplarum Homeri cœnarum (Consule Athen.) et ad illud Aristophanis sub persona Aeschyli dictum,

Ὅθεν ἢ μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν

Ὅθεν δὲ, ἤγουν ἐκ τοῦ Ὀμήρου, inquit Scholiastes.

Ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τουτὶ τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλλότριον τῆς Τραγωδίας ἡγούμενος] Dion. Chrysost. Orat. 52. Ἡ τε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ καὶ αὐθάδες τῆς διανοίας καὶ φράσεως, πρέποντα ἐφαίνετο τραγωδίᾳ, καὶ τοῖς παλαιοῖς ἦθρεσι τῶν Ἡρώων, οὐδὲν ἐπιβεβουλευμένον, οὐδὲ στωμύλον, οὐδὲ ταπεινόν.

Ἐκλογαί] Loci insigniores, ita dicti, quod digni sint ut a cæteris seligantur, et potissimum notari debeant.

Γνωῖμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ] Hoc in genere duobus reliquis multum præluxisse creditur Euripides, qui et *sententiis densus*, ut inquit Quintilianus, *in affectibus vero cum omnibus mirus, tum in iis quæ miseratione constant facile præcipuus et admirandus maxime est*. Longinus vero in amantium et insanorum passionibus exprimendis dominatum quemdam tribuit, in reliquis mediocritatem tantum, Sect. 13. Ἔστι μὲν οὖν φιλοπονιώτατος ὁ Εὐριπίδης, δύο ταῦτα πάθη μανίας τε καὶ ἔρωτος ἐκτραγωδῆσαι, καὶν τοῦτοις, εἴ τισιν ἑτέροις (Legi malim εἴ τις ἕτερος) ἐπιτυχέστατος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιτίθεσθαι φαντασίαις οὐκ ἄτολμος. In amantium passione exprimenda facile

superari posse Aeschylum haud mirum, ut qui a Tragedia alienum duxerit, ideoque foeminam amantem nunquam exhibuit, sicut ab Aristophane in Ranis observatum est. At in exprimenda insania usque ad stuporum simul et commiserationem eliciendum, qui Cassandrae orationem in Agamemnone legerit, nemo unquam superatum agnoscet. Quam Fabulae partem maxima in admiratione habitam fuisse tradunt veteres Magistri Argum. Agam. Τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς καὶ ἐκπληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν.

ἀπῆρε δὲ ὡς Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον] Plutarchus, De exsilio, καὶ γὰρ καὶ οὗτος [Αἰσχύλος] εἰς Σικελίαν ἀπῆρε, καὶ Σιμωνίδης πρότερον. Pausan. in Attic. εἰς Συρακούσας πρὸς Ἰέρωνα Αἰσχύλος καὶ Σιμωνίδης ἐστάλησαν. Quo tempore Hieron rex constitutus est, ex Scholiaste Pindari discimus, Pyth. 3. καθίστατο δὲ ὁ Ἰέρων βασιλεὺς κατὰ τὴν ἐβδομηκοστὴν ἔκτην Ὀλυμπιάδα.

κατὰ τινὰς μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεῖς] Hinc illud Aristophanis, in Ranis,

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιεν Αἰσχύλος.

Scholiastes, ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων, οὐκ ἐστοίχησεν. Sæpius legimus præstantissimos Poëtas a deterioribus victos, suffragiis Atheniensium, quos Græci dicunt eleganter ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθῆναι. Hoc Aeschylo obtigisse narrat etiam Athenæus, lib. 8. ὃς καὶ ἠττηθεῖς ἀδίκως ποτὲ, ὡς Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ Περὶ ἡδονῆς εἶρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς

τραγωδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμὴν.

ἡσσηθεῖς νέω ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ] Ita Plutarchus in Cimone. Firmat hoc Marmor Arundelianum, Sophoclem tradens vicisse tragœdia annos natum xxviii. Archonte Aphepsione. Ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς Σοφίλλου ἐκ Κολωνοῦ ἐνίκησε τραγωδίᾳ ἐτῶν ὧν ΔΔΠΙΙΙ. ἔτη ΗΗΠΙ. Ἀρχοντος Ἀθήνησιν Ἀφεψίωνος. Hic vero annus secundum idem Marmor incidit in Olympiadis lxxvii. annum tertium. Aphepsionem Archontem memorat Diog. Laërtius (vita Socrat.) collocatque ad annum 4um Olympiadis lxxvii. Ejusdem nominis vestigia reperimus apud Diodorum Siculum lib. 11. ubi pro Φαίνοσ (in vitis iis qui Φαίδωνος insinuarunt) rescribendum procul dubio Ἀφεψίωνος, quod si animadvertisset Meursius, Diogenem Laërtium temere non correxisset (de Archont. lib. 2.) neque (ut et Leo Allatius Dial. de script. Socr.) errorem secutus fuisset Josephi Scaligeri (quem pro Anonymo quopiam Auctore sumit uterque) Aphepsionem ad Olympiadem lxxiv. constituentis. Cæterum qua occasione hoc accidisse fertur ex Plutarcho discimus; qui de Thesei reliquiis a Cimone Athenas advectis verba faciens, ἔθεντο δ' εἰς μνήμην αὐτοῦ (inquit) καὶ τὴν τῶν τραγωδῶν κρίσιν ὀνομαστὴν γενομένην. Πρώτην γὰρ διδασκαλίαν τοῦ Σοφοκλέους ἔτι νέου καθέντος, Ἀφεψίων ὁ ἄρχων, φιλονεικίας οὔσης καὶ παρατάξεως τῶν θεατῶν, κριτὰς μὲν οὐκ ἐκλήρωσε τοῦ ἀγῶνος· ὡς δὲ Κίμων μετὰ τῶν συστρατηγῶν προέλθων εἰς τὸ θέατρον ἐποίησατο τῷ θεῷ τὰς νεομισμένας σπονδὰς, οὐκ ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν, ἀλλ' ὀρκώσας, ἠνάγκασε καθίσαι καὶ

κρῖναι δέκα ὄντας, ἀπὸ φυλῆς μιᾶς ἕκαστον. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν καὶ διὰ τὸ τῶν κριτῶν ἀξίωμα, τὴν φιλοτιμίαν ὑπερέβαλε. νικήσαντος δὲ Σοφοκλέους, λέγεται τὸν Αἰσχύλον περιπαθῆ γενόμενον καὶ βαρέως ἐνέγκοντα, χρόνον οὐ πολὺν Ἀθήνησι διαγαγεῖν, εἴτ' οἴχεσθαι δι' ὄργην εἰς Σικελίαν, ὅπου καὶ τελευτῆσας περὶ Γέλαν τέθραπται. Eandem forsan occasionem innuit Suidas, qui Aeschylum in Siciliam demigrasse refert, quod dum Fabulam exhibuerit ruerent subsellia, διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἰκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ. *Subsellia frangere* dicebatur qui, ut Comici loquuntur, non stetit, sed excidit, hoc est, non placuit; sicut a Viro doctissimo Josepho Scaligeo jamdum monitum est, Auson. lect. Nec me movet quod alii aliter Juvenalis verba

— *fregit subsellia versu*

sint interpretati.

τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ] Elegias scripsisse Aeschylum testis est Suidas; quas laudat et Theophrastus. Et ad hanc ipsam Elegiam, in eos qui ad Marathonem occubuerunt, pertinuisse tetrastichon illud Aeschyli inter Anthologiæ epigrammata relatum, facile crederem, lib. 3. cap. 5. et quod præcedit, ad Simonidis carmen. Simonidis sic se habet,

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,

Κοῦροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἵπποσύνη,

Οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ἀλέσαθ' ἤβαν

Πλείστοις Ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

Aeschyli vero sic,

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
 Μοῖρα, πολυῤῥήνον πατρίδα ῥυομένους.
 Ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γείοις
 Τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενιδῶν] Ex his est Julius Pollux, qui etiam legem isthac latam occasione memorat, lib. 4. cap. 15. Τὸ δὲ παλαιὸν ὁ Τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν, ἄρχει τῶν Εὐμενιδῶν Αἰσχύλου. πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν, τοῦ πλήθους ἐκπτοηθέντων, συνέστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορὸν.

ῶν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα] At mox, ἐξήκοντα καὶ τρία. Suidas 58. minus recte. Interiit enim Aeschylus, secundum Marmor Arundelianum, annos natus 69. ἄρχοντος Ἀθήνησιν Καλλίου τοῦ προτέρου. seu, ut Scholiastes Aristophanis ad Ranas, ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον. Hunc vero annum, ex Diodoro et Dionysio Halicarnassæo incidisse discimus in Olymp. 81. 1. Ejusdem Calliæ τοῦ προτέρου meminit et postea idem Marmor; unde colligo Calliæ cujusdam prioris filium innui, potius quam, cum doctissimo Seldeno, eundem Calliam primum bis Archontis officio functum.

ἀετὸς χελώνην ἀρπάσας] Suidas in V. Αἰσχύλος, et in Xελώνη. Ἐπιῤῥιφθείσης αὐτῷ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο. Val. Max. lib. 9. cap. 12. *Aeschyli vero poeta excessus quemadmodum non voluntarius, sic propter novitatem casus referendus est. In Sicilia, mœnibus urbis in qua morabatur egressus aprico in loco resedit: super quem aquilae testudinem ferens elusa splendore capitis (erat enim ca-*

pillis vacuum) perinde atque lapidi eam illisit, ut fractæ carne vesceretur: eoque ictu origo et principium fortioris Tragædiæ extinctum est. Plin. Hist. lib. 10. cap. 3. de Aquila agens, Ingenium est ei testudines captas frangere e sublimi jaciendo: quæ sors interemit poetam Aeschylum, prædictam fati (ut ferunt) ejus diei ruinam securæ cæli fide caventem. Scribenti hoc accidisse monet Sotades,

Αἰσχύλω γράφοντι ἐπιπέπτωκε χελώνη.

ἀποθανόντα δὲ Γελῶοι] Geloi, Gelæ incolæ. Gela, Siciliæ oppidum, a Rhodiis conditum, et a Gela fluvio denominatum; Rhodiorum et Cretensium colonia. Hinc supple fatiscens marmor Arundelianum; ἐτελεύτησεν ἐν α τῆς κελίας. Legendum ἐν Γέλῳ τῆς Σικελίας.

ἐπιγράψαντες οὕτως] Imo vero Geloi tumulum ei struxere, sed Epitaphium non composuere; id enim ipse fecit paulo ante mortem. Suadet hoc Pausanias, Attic. Καὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, ὡς οἱ τοῦ βίου προσεδοκᾶτο ἢ τελευτῆ, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδενὸς, δόξης ἐς τοσοῦτον ἤκων ἐπὶ ποιήσιν, καὶ πρὸ Ἀρτιμισίου καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας· ὁ δὲ τό, τε ὄνομα προεθεῖν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψε· καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθώνιον ἄλσος, καὶ Μῆδων τοὺς εἰς αὐτὸ μεταβάντας. Firmat Athenæus, lib. 14. Ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν, οὐδὲν ἤττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφεῖναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας,

Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,

Καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ] Philostrat. de vita Apollon. lib. 6. ἐκάλουν δὲ [Ἀθηναῖοι] καὶ τεθνεῶτα ἐς Διονύσια. τὰ γὰρ τοῦ Αἰσχύλου ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκετο, καὶ ἐνίκα ἐκ καινῆς. Aristophanis Interpres, Τιμῆς μεγίστης ἔτυχε παρὰ Ἀθηναίοις ὁ Αἰσχύλος, καὶ μόνου αὐτοῦ τὰ δράματα ψηφίσματα κοινῶ καὶ μετὰ θάνατον ἐδιδάσκετο. Aeschyli poësin post ejus mortem Senatus consulto recitatam testatur idem Scholiastes Aristophanis in Ranis, ubi gloriatur Aeschylus poësin suam haud secum fuisse commortuam; prout Euripidi contigerat.

Ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι·

Τούτω δὲ συντέθνηκεν.

Ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου (inquit Scholiastes) ἐψηφίσαντο διδάσκειν· κομψῶδες δὲ τοῦτο ἔφη· τῶν γὰρ δυνατῶν, καὶ μετὰ θάνατον ἄδονται τὰ ποιήματα.

χρυσὸν λαμβάνειν] Alii MSS. χορὸν λαμβάνειν. quæ lectio præferenda. Hesych. Πυρπερέγγχει. Κρατῖνος ἀπὸ διδυράμβου ἐν βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβεν, περὶ τοῦ Ἀρχοντός ἐστιν οὗ * ἡτήρει. Legit Petitus, παρὰ τοῦ Ἀρχοντός ἐστιν ἐξ οὗ τῆρεῖν. Choragi erat officium, Archonte præsidente δοῦναι χορὸν Poëtis: Archontis videre ut id fieret recte, et ut meliores quique Poëtæ coëmerentur, ad celebrandos majori cum voluptate atque dignitate ludos.

οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο] Philostrat. ἐκάλουν δὲ καὶ τεθνεῶτα ἐς Διονύσια, τὰ γὰρ τοῦ Αἰσχύλου ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκετο, καὶ ἐνίκα ἐκ καινῆς. Quintilianus, *Correctas ejus Fabulas in cer-*

tamen deferre Athenienses permisere, suntque eo modo multi coronati.

Hucusque Biographus. Quem tamen miror in iis recensendis quæ ab Aeschylo inventa fuerant, de Tritagonista nihil protulisse. Antiquitus enim, cum primum nata esset, et vix dum satis inchoata Trogœdia, Chorus fabulam peragebat. Dein Thespis unum introduxit histrionem; quem initio imitatus est Aeschylus, si Biographo Robortelli credamus, qui et histrionis nomen prodit. Ἐχρήσατο δὲ ὑποκριτῆν πρῶτον μὲν Κελάνδρω. Mox vero alterum additit. Idem Biogr. καθ' ὃ δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μιονίσκον τὸν Χαλκιδέα. Sophocles tertium; Diogenes Laërtius in Platone, Ὡσπερ δὲ τὸ παλαιὸν ἐν τραγωδία πρότερον μὲν ὁ χορὸς διεδραμάτισεν· ὕστερον δὲ Θέσπις ἓνα ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν, ὕπερ τοῦ διαπαύεσθαι τὸν χορὸν· καὶ δεύτερον Αἰσχύλος· τὸν δὲ τρίτον Σοφοκλῆς, καὶ συνεπλήρωσαν τὴν Τραγωδίαν. Ita et Aristoteles, de Poët. cap. 4. Καὶ τό, τε ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασε· τρεῖς δὲ, καὶ σκηνογραφίαν, Σοφοκλῆς. Histrion primus πρωταγωνιστῆς, alter δευτεραγωνιστῆς, tertius τριταγωνιστῆς dicebatur. Sunt vero qui et Tritagonistam ab Aeschylo primum introductum velint, non a Sophocle. Biographus Robortelli, τὸν τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν· ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσήνιος, Σοφοκλῆς. Quartum adhuc histrionem aliquando in Scenam ingressum ferunt; quod in Aeschyli Agamemnone factum refert J. Pollux l. 5. c. 15. Sed de istis aliquando latius, ubi se liberior occasio obtulerit.

IN
VITAM ÆSCHYLI
AB
ANONYMO
GRÆCE CONSCRIPTAM
S. BUTLERI ANNOTATIONES
UNA CUM VARIIS LECTIONIBUS
AB EODEM ENOTATIS.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ὁ τραγικὸς] Inter diversos Aeschylos, *Aeschyli* regis Atheniensium præter Marm. Arund. a Stanleio laudata meminit Cedrenus Edit. Venet. p. 67. Tragici meminerunt Syncellus Chronolog. Edit. Ven. p. 247. et Chronic. Pascal. Edit. Ven. p. 136. *Aeschyli* Tyndaritani meminit Cicero in Verrem IV. 12. *Aeschylo* Alexandrino librum περὶ παροιμιῶν Zenob. v. 85. citatum tribuit Meurs. in Fragm. Aeschyli p. 32. *Aeschyli* cujusdam ad quem unum librum scripsit Theophrastus meminit Diog. Laërt. in Theophrasto v. 49. Inter Epistolas Themistoclis pseudepigraphas prima de Ostracismo suo ad Aeschylum

inscripta est; tertia in qua laudat Aeschylum, ad fratrem ejus Aminiam.

γένος] Γένει Ask. D.

Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον υἱὸς Εὐφορίωνος] E Decelia, non ex Eleusine oriundum patre natum Sophilo, non Euphorione docet Corsinus Fast. Attic. Olymp. lxxiii. Sed Euphorionem patrem ejus uno consensu tradunt veteres, et quum Sophili filius fuerit Sophocles hoc inter ἀμαρτήματα μνημονικὰ viro cl. imputandum est. Idem etiam Aeschylum Decelensem non Eleusinium fuisse colligit, quod Plutarchus Aminiam, Aeschyli fratrem bis Decelensem vocaverit Themistocl. p. 119. et Aristid. p. 353. Sed minus hoc accurate scripsit Corsinus, secundo enim in loco nihil de tribu adjicit Plutarchus, nec si Decelensis fuerit Aminias, necessario sequitur fratrem ejus Aeschylum Decelensem quoque fuisse; et major videtur Aristophanis, et Scholiastæ, quam Plutarchi auctoritas, qui cum Biographo nostro consentiunt. Cf. Aristoph. Ran. X. 913. et ibi Schol. Pro Eleusinio nostrum agnoscit etiam Aristides in Eleusin. Tom. i. p. 259. ed. Jebb. Canter. I. p. 454.

Ἄ δὲ νῦν ὄραῦ τε καὶ ὑμνεῖν ὁ δαίμων παρέδωκε, τίς θρηνησὶς Ἀργεῖος, τίνες Αἰγυπτίων ἢ Φρυγῶν ἴδοι συμμετρήσοντα; τίς Ἐλευσίνιος Αἰσχύλος πρὸς χορὸν ἄσεται;

Εὐφορίωνος] Εὐφορίωνος Ask. D. Εὐφρονίωνος Cant. 2.

τὴν φύσιν ἔχων] τὸ γένος κατάγων Ask. D. Cant 2.

Ald. Rob.

νέος δὲ ἤρξατο] Annos natus 25. non 20 prout voluit Stanleius, cum Pratina decertavit ut cuius calculos subducenti satis patebit. Locis de Aeschyli vincentia

a Stanleio allatis jungi potest Plutarch. Sympos. I. 5. p. 622. D. καὶ τὸν Αἰσχύλον φασὶ τραγωδίας πίνοντα ποιεῖν καὶ διαθερμαινόμενον. Porro Sophoclis de nostri vinositate dictum conservavit Eustath. Odys. 9'. p. 1598. Αἰσχύλος οὖν ἐν τῷ μεθύειν γράφων ἐπαινετὰς τραγωδίας, ἤκουσε παρὰ Σοφοκλέους τό· ὦ Αἰσχύλε εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ὅμως οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς.

πρὸ αὐτοῦ] πρὸ ἑαυτοῦ Ask. D. Cant. 2. Ald.

τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπέρηξε] A Phrynicho quædam mutuatum fuisse queritur Euripides apud Aristoph. Ran. v. 940.

ὦς ἦν ἀλάζων καὶ φέναξ; οἷοις τε τοὺς θεατὰς
Ἐξηπάτα, μωροὺς λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.

Ceterum Tragœdiam neque a Thespide neque a Phrynicho profectam, sed longe altius deducendam esse affirmat Socrates apud Platonem in Minoë p. 320. ult. Ἡ δὲ τραγωδία ἐστὶ παλαιὸν ἐνθάδε, οὐχ ὡς οἴονται ἀπὸ Θεσπιδος ἀρξαμένη, οὐδ' ἀπὸ Φρυνίχου· ἀλλ' εἰ θέλεις ἐννοῆσαι, πάνυ παλαιὸν αὐτὸ εὐρήσεις ὃν τῆσδε τῆς πόλεως εὖρημα.

χορηγίας] χωρηγίας Rob.

τὴν σκευὴν] τὴν κατασκευὴν Turn.

τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν] Ad sua ipse merita circa ornatum scenicum alludit apud Aristoph. Ran. v. 1092.

Κάλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθεοὺς τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι
Καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν
Ἄ γ' ἐμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ---

Minime prætermittendus est Athenæi locus I. p. 21. E. καὶ Αἰσχύλος δὲ οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς στολῆς εὐπρέπειαν

καὶ σεμνότητα ἦν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δαδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικά αὐτὸς ἐξευρίσκων ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαιλέων γοῦν πρώτον αὐτὸν φησι σχηματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλους οὐ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιῶντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πᾶσαν τὴν τῆς τραγωδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιίσταϊν. Ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριστοφάνης γοῦν παρὰ δὴ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πόστις· ποιεῖ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλου λέγοντα· τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἐποίουν. Καὶ πάλιν· τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδα ἤλθον τεθνεῶτα, πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας. (Leg. παῖδ' et τεθνεῶτα metri gratia) καὶ Τέλεσις δὲ ἢ Τελεστής ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος πολλὰ ἐξέύρηκε σχήματα, ἄκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δεικνυούσαις. Ἀριστοκλῆς γοῦν φησὶν ὅτι Τελεστής ὁ Αἰσχύλου ὀρχηστής οὕτως ἦν τεχνίτης, ὥς ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τοὺς Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι' ὀρχήσεως. Aeschylī merita sic recenset Philostratus de Vita Apollonii VI. II. Ἐντυχῶν τε αὐτοῖς ἔπαθόν τι πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τῶν ἀνδρῶν, ὅποιον λέγονται πρὸς τὴν Αἰσχύλου σοφίαν παθεῖν Ἀθηναῖοι. Ποιητῆς μὲν γὰρ οὗτος τραγωδίας ἐγένετο, τὴν τέχνην δὲ ὄρῶν ἀκατάσκευόν τε καὶ μήπω κεκοσμημένην; ἢ μὲν ξυνέστειλε τοὺς χοροὺς, ἀποτάδην ὄντας, ἢ τὰς ὑποκριτῶν ἀντιλέξεις εὐρείας πασαιτησάμενος τὸ τῶν μονωδιῶν μῆκος· ἢ τὸ ὑπὸ σκηνῆς ἀποδνήσκειν ἐπενόησεν, ὡς μὴ ἐν φανερωῷ σφάττοι. Σοφίας μὲν μῆδε ταῦτα ἀπηλλάχθω. Δοκείτω δὲ καὶ ἐτέρῳ παρασχεῖν ἔννοιαν, ἥττον δεξιῶ τὴν ποιήσιν. Ὅδ' ἐνδυμηθεῖς μὲν ἑαυτὸν, ὡς ἐπάξιον τοῦ τραγωδίαν ποιεῖν

φθέγγοιτο, ἐνθυμητεῖς δὲ καὶ τὴν τέχνην ὡς προσφυᾶ τῷ
 μεγαλείῳ μᾶλλον ἢ τῷ καταβεβλημένῳ τε καὶ ὑπὸ πύδα
 σκευοποιίας μὲν ἤψατο εἰκασμένης τοῖς τῶν ἡρώων εἵδεσιν·
 ὀκρίβαντος δὲ τοὺς ὑποκρίτας ἀνεβίβασεν, ὡς ἴσα ἐκείνης
 βαίνοιεν, ἐσθήμασι τε πρῶτος ἐκόσμησεν ἂ πρόσφορον ἡρω-
 σί τε καὶ ἡρωῖσιν ἡσθησθαι. Ὅθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν
 αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἡγοῦντο, ἐκάλουν δὲ καὶ τεθνεῶτα εἰς
 Διονύσια. Τὰ γὰρ τοῦ Αἰσχύλου ψηφησαμένων ἀνεδιδάσ-
 κητο καὶ ἐνίκα ἐκ καινῆς. Et in Gorgia Vit. Sophist. I. 9.
 Εἰ γὰρ τὸν Αἰσχύλον ἐνθυμηθείημεν, ὡς πολλὰ τῇ τραγω-
 δίᾳ ξυμβάλετο, ἐσθητί τε αὐτὴν κατασκευάσας, καὶ ὀκρί-
 βαντι ὑψηλῷ, καὶ ἡρώων εἵδεσιν, ἀγγέλοις τε καὶ ἐξαγγέ-
 λοις καὶ οἷς ἐπὶ σκῆνης τε καὶ ὑπὸ σκῆνης χρῆ πράττειν,
 τοῦτο καὶ εἶη ἐν τοῖς ὁμοτέχνοις ὁ Γοργίας. Aristot. Poët.
 c. 10. Καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο
 πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ
 τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασε. Ad quem locum
 vide Tyrwhitt. Themistius etiam Orat. XXVI. D. Aes-
 chylum τριτὸν ὑποκριτὴν καὶ ὀκρίβαντας invenisse testa-
 tur. Nec prætermittendum est, quod tradit Plutarch.
 Sympos. l. p. 715. A. nonnullos Aeschylo et Phrynicho
 vitio vertisse, quod Bacchi laudes a rebus festivis in tra-
 gœdias et seria detorsissent. Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν
 τραγωδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προαγόντων, ἐλέχθη, τί
 ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον; Locum Athenæi de Teleste
 supra allatum iisdem verbis habet Eustath. ad Odyss.
 9. p. 1596. l. 24.

ὁ πρῶτος] ὦ πρῶτε Ask. D. Cant. 2. Ald.

λῆρον] κληῆρον Cant. 2. Ald. Rob.

συνεχρόνισε] συνεχρόνησε Cant. 2.

κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν] μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν
Ask. D. An sic errori chronologico mederi voluit li-
brarius? κατὰ τε τὴν τεσσαρακοστὴν Rob. κατὰ τὴν τεσ-
σαρακοστὴν πρώτην in quibusdam codd. reperiri testatur
Steph.

Φασιν αὐτὸν] αὐτόν φασι Ask. D. Cant. 2. Ald. Rob.

κυναιγείρω] Hic subdunt Ox. Ald. Rob. τῆς πρὸς τοὺς
Δαρείου στρατηγούς Δάτιν καὶ Ἄρταφέρην. Τούτους
γὰρ Δαρείος μετὰ πεντήκοντα μυριάδων διὰ θαλάττης πέ-
πομφε.

νεωτέρῳ ἀδελφῷ Ἀμεινίᾳ] νεωτέρῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμ.
Ask. D. νεωτέρῳ ἀδελφῶν Ἀμ. Tum.

πεζομαχίας] ναυμαχίας Ask. D. Fons erroris in
aperto est. Hic addit Cent. 2. Ξέρξης γὰρ ὁ Δαρείου δέ-
κα παρελθόντων ἐνιαυτῶν πεντακοσίας μυριάδας στρατὸν
συναγαγὼν, διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς Ἑλλάδος
ἐστράτευσεν. Οὐδὲ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθη-
ναῖοι ἐν Σαλαμῖνι, Θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγοῦντος, τὸ
δὲ πεζὸν ἐν Πλαταιαῖσι Λακεδαιμόνιοι μετὰ Πausανίου
κατεπολέμησαν ὃ δὲ κατέλιπε Ξέρξης μετὰ Μαρδονίου
στρατηγοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον ἐς Περσίδα φυγῶν, ἐπειδὴ
τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν εἶδε. Et sic Ox. Ald. Rob.
nisi quod rectius Πλαταιαῖσι minus recte ὃ δὲ κατέλιπε.

κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν ἀεὶ]
Post ἀεὶ πλάσμα addit Ask. D. κατὰ δὲ τὴν ποιήσιν ἀσ-
κεῖτο ἀδρὸν ἀεὶ Cant. 2. et sic Ald. Rob. nisi quod rec-
tius ἀσκεῖ τό.

ἔτι δὲ καὶ] Abest δὲ ab Ald. Rob.

ὄγκον τῆ φράσει περιθεῖνα] Hinc Aeschylum ἐριβρεμέ-

ταν Aristoph. Ran. v. 826. Eidem ῥήμαθ' ἵπποβάμονα
tribuit v. 839. ac subdit :

Φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιάς
Λασιαύχενα χαίταν
Δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων
Βρυχώμενος ἦσει
Ῥήματα γομποπαγῆ.

Et rursus v. 860. sub Euripidis persona eundem vocat

*Ανδρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθάστομον
*Ἐχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατες, ἀπύλωτον στόμα,
*Ἀπεριλάλητον κομποφακελοῤῥήμονα.

Nub. v. 1369. queritur Stepsiades de Philippidis cen-
sura in Aeschylum, quod illum dixisset,

--- πρῶτον ἐν ποιηταῖς
Ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν.

Junge Suidam in Ἀξύστατος : Etymolog. in Κόλλορες.
"Ὁθεν καὶ Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐκδεικ-
νύμενος ἔφη, οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι εἰοικέναι. Aristid.
Orat. Platon. 2. Tom. ii. p. 133. ed. Jebb. Canter.
p. 220. Ἐγὼ δέ τοι καὶ περὶ τὴν τραγωδίαν, Αἰσχύλον
μὲν αἰτίαν οὐ σχόντα ὡς εἰσαγάγοι λαλίαν οὐδὲ τὸν ἠδισ-
τον Σοφοκλέα, οὐδαμοῦ ταῦτ' ἀκούσαντα, ὡς ἐπῆρεν Ἀθη-
ναίους λαλεῖν, ὅτε οἶμαι τῆς σεμνότητος, ὡς οἶον τε μάλι-
στα, ἀντεῖχοντο καὶ κρείττονα ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τὰ ἦθη
παρεῖχοντο. Εὐριπίδην δὲ λαλεῖν αὐτοὺς ἐθίσαι κατατια-
θέντα. Sophoclis de nostro censuram conservavit Plu-
tarch. de Profect. in virtute sentiendo p. 79. B. "Ὡσ-
περ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἔλεγε, τὸν Αἰσχύλου διαπεπαιχῶς ὄγ-
κον εἶτα τὸ πικρὸν κατὰτεχνὸν τῆς αὐτοῦ κατασκευῆς, τρί-

τον ἤδη τὸ τῆς λέξεως μεταβάλλειν εἶδος, ὅπερ ἐστὶν ἠθικώτατον καὶ βέλτιστον. Multum in montibus et fluviis describendis nostrum fuisse haud injuria observavit Schol. Aristoph. Ran. v. 959. χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμοῦς καὶ ὕρῃ λέγειν. Et eodem respicere videtur ipse Aristophanes in Ranis v. 1088. ubi Euripides sic Aeschylum interrogat

--- Ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβητοῦς

Καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, ταῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,

Ὅν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως ;

Sed hoc simul ad ejus grandiloquentiam spectat, quam toties ibi perstringit Euripides. Vide v. 860. sqq. v. 955. sqq. v. 971. sqq. Aeschylum in stilo aspero et gravi præclarum laudat Dionys. Halic. de Struct. Verb. p. 22. et de admir. vi dicendi in Demosthene p. 187. Idem de Poëtis Vett. II. 9. ὁ δὲ ἔν Αἰσχύλος πρῶτος καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας ἐχόμενος, καὶ ἠθῶν καὶ παιδῶν τὸ πρέπων εἰδῶς, καὶ τῇ τροπικῇ καὶ τῇ κυρία λέξει διαφερόντως κεκοσμημένος, πολλαχοῦ δὲ καὶ αὐτὸς δημουργὸς καὶ ποιητῆς ἰδίων ὀνομάτων καὶ πραγμάτων. Εὐριπίδου δὲ καὶ Σοφοκλέους καὶ ποικιλώτερος ταῖς τῶν προσώπων ἐπεισαγωγαῖς.

ὄγκον τῇ φράσει] ὄργην τῇ φράσει Ask. D. Prius rectum est.

τῶν δραμάτων] αὐτῶ τῶν δραμάτων Ald. Turn.

σπουδάξει] ζηλοῖ. Ask. D. Turn.

τὸ βάρος] μέγεθος καὶ ὄγκον Cant. 2. Ald. Rob.

τουτὶ τὸ μέρος] deest Cant. 2. τοῦτο τὸ μέρος Ald.
Rob.

μεγαλοπρεπές τε καὶ] τὸ μεγαλοπρεπές καὶ Ask. D. τὸ
μεγαλοπρεπές τε καί. Cant. 2. Ald. Mox ἀλλότριον
Ald.

ἠγούμενος] Subdit Cant. 2. Διὸ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δρά-
μασιν αὐτοῦ πλεῖστα ἂν εὐρεθεῖεν· γινώμαι δὲ ἢ συμπά-
θειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πά-
νυ. Deinde omissis verbis Ὡστε διὰ τὸ πλεονάζειν—πρὸς
ἀπάτην κέχρηται, sequitur Ἀπῆρε δὲ πρὸς Ἰέρωνα
κ. τ. λ.

ὡς ἐ διὰ] διὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ ὡς ἐ διὰ
Ask. D.

οὐδὲν φθέγγεται] Huc fortasse respexit Eustath.
Odys. ψ'. p. 1940. l. ult. Σημεῖωσαι --- ὅτι τραγωδικῶς
τὰ περὶ τὸν Ὀδυσσεά νῦν ἐσχημάτισται· καὶ γάρ τοι παρὰ
Αἰσχύλῳ κάθηνταιί που πρόσωπα σιωπῶντα ἐφ' ἰκανὸν κα-
τὰ σχῆμα ἢ πένθους ἢ θαυμασμοῦ ἢ τινος ἑτεροίου πάθους.
Καὶ ἔοικεν ἢ τραγωδία ἐντεῦθεν λαβοῦσα τὰ τοιαῦτα σοφί-
ζεσθαι. Idem Iliad. ω'. p. 1343. l. 62. ὅπερ καὶ Αἰσχύλος
μιμησάμενος τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσ-
χημάτισε. Huc respicit Euripides apud Aristoph. in
Ranis v. 942.

Πράλις μὲν γὰρ δὴ γ' ἕνα τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς
Πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζουλας οὐδὲ τουλί.

τοῖς Ἐκτοροῦς λύτροις] τῆς Ἐκτοροῦς λουτροῖς Ald. λου-
τροῖς item Rob.

ὁμοῖος] ἐμοὶ ὡς Ald. Rob.

ἄλλοτι] ἄλλότι Rob.

ἀπῆρε ὡς Ἰέρωνα] Hinc vocibus Siculis, ut alibi monuimus, sæpius usus est. Cf. Phorcid. Fragm. 1. Athenæus ix. p. 402. C. ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελία πολλαῖς κέχρηται φωναῖς Σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν.

ὡς Ἰέρωνα] Hic incipit vita in Cant. 1. sed pro ὡς legitur πρὸς et sic Cant. 2. Ald. Rob. εἰς Turn.

ὡς ὑπὸ] deest ὡς Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob.

κατασπουδασθεῖς] At verior fortasse exilii causa in illo iudicio quærenda quod vix effugit Aeschylus. Rem narrat Aelianus V. H. V. 19. Αἰσχύλος ὁ τραγωδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινι δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὴν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας ἀποβεβληκὸς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστεύων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος ὑπεμνησθῆσαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκον τὸν Αἰσχύλον. Alia et fortasse verior absolutionis causa petenda est e fragmentis. Mysteria scil. in scena enuntiasset accusatus evasit, quum non initiatum fuisse ostendisset. Vide ad Ἰερείας fragm. III. atque ibi Stanleyum. Cf. etiam Aristot. Eth. Nicom. III. Aeschylum certe impietatis insimulat Plato de Republ. II. p. 380. A. Οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἑατέον ἀκούειν τοὺς νέους ὅτι

— Θεὸς μὲν αἰλίαν φύει βροτοῖς

Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην δέλη.

Ἄλλ' εἰάν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα ἔνεστι, τὰ τῆς Νιόβης πάθη, ἢ τὰ Πελοπιδῶν, ἢ τὰ Τρωϊκὰ, ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων, ἢ οὐ θεοῦ ἔργα ἑατέον αὐτὰ λέγειν, ἢ εἰ θεοῦ, ἐξευρητέον αὐτοῖς σχεδόν, ὃν νῦν ἡμεῖς λόγον ζητοῦμεν, καὶ λεκτέον, ὡς ὁ μὲν θεὸς δίκαιά τε καὶ ἀγαθὰ εἰργάζετο, οἱ δὲ ὠνίαντο κολαζόμενοι· ὡς δὲ ἄδελφοὶ μὲν οἱ δίκην δίδοντες, ἦν ὁ δρῶν ταῦτα θεὸς οὐκ ἑατέον λέγειν τὸν ποιητὴν. Junge eundem ad finem ejusdem libri p. 383. C. Sed quum non desint, qui Sophoclem atque ipsum Euripidem nostro præferant, uno tamen ore veteres illis tanquam triumviratum tragœdiæ detulerunt. Irascitur Tzetzes iis, qui Aeschylō præponunt Euripidem ad Hesiod. Ἔργ. β'. p. 104. Ὡς οἱ πάλαι τῶν (rectius f. τὰ) Εὐριπίδου κάπηλα γράμματα τῶν σοφῶν συγγραμμάτων Αἰσχύλου προκρίναντες, τὸν μακρὸν αἰῶνα τοῖς (l. τῆς) σφῶν ἀβελτερίας παραστήσαντες μάρτυρα. Ἐξελέγχονται γὰρ τοῖς ἀμφοτέρων συγγράμμασι μέχρι καὶ νῦν. Εὐριπίδην γὰρ προκεκριότες Αἰσχύλου ὡς κάπηλον, καὶ τούτοις συμποσιάζοντα, καὶ ἀγοραῖον καὶ εἴρωνα. Αἰσχύλος γὰρ ἀρχικὸς ἦν καὶ σοφός, καὶ βασιλείου γένους εἶλκε σείραν (An quod Aeschylus quidam fuerit rex Atheniensium?) καὶ τοῖς ἀδελφοῖς στρατηγούσι τὸν Ξέρξην συγκατεναυμάχησεν, καὶ ἐν ἠπείρῳ νενίκηκε, καὶ συμποσίων καὶ ἀργῶν ἐκτὸς ἦν, καὶ ἀδώρευτος καὶ τὸ εὐγενὲς ἐν πᾶσι τηρῶν· ὅθεν τῆς εὐγενείας καὶ τῆς σοφίας παρ' ἐκείνων τοιαύτην ὕπεσχε τὴν δίκην. Ὡς καὶ πρὸ Αἰσχύλου τῆς ἀληθείας ὁ τραγικὸς Φερζένικος δίκας ἐξέτισε, ζημιωθεὶς χιλίας δραχμᾶς, ὅτι Μιλῆτου παρὰ Περσῶν γεγράφηκεν ἄλωσιν καὶ τὸ θάνατον πρὸς ὀλοφύρσεις ἐκίνησεν. Ὁμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμᾶς ἐξέτισε Ἐθβαίοις, ὅτι τὰς Ἀθήνας Ἐλ-

λάδος γεγράφηκεν ἔρρισμα. Τοιαῦτα πρὶν τε καὶ νῦν τῆς ἀθωπευσίας καὶ ἀληθείας τὰ ἐπίχειρα. Ceterum ad hanc contumeliam Aeschylo ab Atheniensibus illatam respexit fortasse Aristoph. Ran. v. 319.

Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὕρισκέτην
 Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος.

ΞΛ. Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.

ΑΙΑΚ. Λῆρόν τε τ' ἄλλ' ἠγείτο τοῦ γυνῶναι πέρι
 Φύσεις ποιητῶν.

Junge v. 1281. sqq.

Σοφοκλεῖ] Sophoclem Aeschyli discipulum vocat Biographus ejus. Παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγωδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαινούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι.

ἐλεγείῳ] ἐλεγείῳ μέτρῳ Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob. Mox Σιμωνίδου Ask. D. et sic fortasse Cant. 1. Ald. Rob. et pro θέλει ἐθέλει Ask. D. Cant. 1. Ald. Rob.

ὡς ἔφαμεν] ὡς ἔφημεν Turn. Tum ab ἀλλότριον desunt usque ad ἐξαμβλωθῆναι Cant. 2.

ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας οἰωνιζόμενος βίον] ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος ἔνθεν βίον Ask. D. ἐπεδείξατο πάνυ λαμπρῶς, οἰωνιζόμενος ἐνταῦθα βίον. Cant. 1. Ald. Rob. nisi quod hi pro ἐνταῦθα habeant ἔνθεν.

τοῖς συνοικοῦσι] τοῖς συνοικίζουσι Ask. D. Ald.

τῷ τυράννῳ] τῷ τε τυράννῳ Ask. D. Cant. 1. Ald. Rob. et mox pro Ἰέρωνι habet Ald. Ἰέρων.

ὦν ἐτῶν] ἐτελεύτα ὦν ἐτῶν Ask. D. omissio ἐτελεύτα in lin. sequ.

ἀετὸς χελώνην] Rem narrat Aelianus Hist. Anim. VII. 16.

ἀετὸς χελώνην] Ἄετὸς γὰρ χελώνην Ask. D. Cant.
1. Ald. Rob. mox ἰσχυσεῖν Ask. D. Cant. 1. 2. Ald.
Rob.

χρησμός δὲ] χρησμός γὰρ Ask. D. Cant. 1. 2. Ald.
Rob.

αὐτῷ δοθεὶς οὕτως] αὐτῇ περὶ τῆς τελευτῆς δοθεὶς οὕτως
Ask. D. αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς οὕτως Cant. 1. 2.
Ald. Rob.

ἀποθανόντα δὲ] ἀποθανοῦντος δὲ Ask. D. Ἀποθανόντος
δὲ Cant. 1. Ald. Rob.

ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς] Aeschyli pugillares a Dio-
nysio Siciliae tyranno emptos tradit Lucianus adv. In-
doct. c. 15. Aeschyli tragœdias ab Harpalo ad Alex-
andrum missas fuisse docet Plutarch. in Alexandro
p. 668.

ἐπιγράψαντες] ἐπιγράφοντες Cant. 1.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος] duo priores versus citantur
etiam a Plutarcho de Exil. p. 604. E. duo posteri-
ores apud Athen. p. 627. D.

Εὐφορίωνος] Εὐφροῖωνος iterum Cant. 2. Mox τὸ δὲ
disjunctim Ald.

Γέλας] Πέλας facili errore Ask. D. Cant. 1. 2.
Ald. Rob. quin et καταφθάμενον habet Rob. Mox εἴπη
Cant. 2. Ald.

Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι] Cum Athenæo apud
Stanl. junge Pausan. in Atticis c. 14. Καὶ δὴ καὶ
μᾶσχύλος, ὡς οἱ τοῦ βίου προσεδοκᾶτο ἢ τελευτῇ, τῶν μὲν
τὸ θῶν ἐμνημόνευσεν οὐδενὸς, δόξης ἐς τοσοῦτον ἤκων ἐπὶ
ρος χριν, καὶ πρὸ Ἀρτεμισίου καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας.

ὁ δὲ τό τε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν, καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθώνιον ἄλσος καὶ Μῆδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάνας.

ἐν τραγωδίαις] ἐν deest Cant. 1. 2. et ibi fortasse legebatur τραγωδίας.

ἐνήγιζον τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο] Ramum myrteum tenentes Aeschyli carmina recitare solitos esse colligimus ex Aristophane Nub. 1367.

Ἐπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι.

Schol. μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ἦδον τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὀμήρου μετὰ δάφνης.

ἐνήγιζον] ἐνηγιζοντο Ask. D. ἐνιγίζοντο Ald. Mox ὑπεκρίναντο Cant. 2.

τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον] Aeschyli imaginem et tabulam virtutem ejus in pugna Marathonia exhibentem memorat Pausan. Attic. c. 21. τὴν δὲ εἰκόνα τοῦ Αἰσχύλου πολλῶ τε ὕστερον τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιηθῆναι καὶ τῆς γραφῆς, ἣ τὸ ἔργον ἔχει τὸ ἐν Μαραθῶνι. Torvo quidem vultu nostrum fuisse, ut bellatorem decet, ex Aristophane et Schol. ejus fortasse conjicere possumus Ran. v. 816.

Ἐβλεψεν οὖν ταυρηδὸν, ἐγκύψας κάτω.

Schol. τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος Αἰσχύλος. Et rursus Ran. v. 842.

Δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων.

μετὰ θάνατον αὐτοῦ] Eodem respiciens ap. Aristoph. Ran. v. 892. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι, inquit

noster Schol. ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφίσαντο διδάσκειν· κομφῶδες δὲ τοῦτο ἔφη· τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετὰ θάνατον ἄδονται τὰ ποιήματα.

χρυσὸν] χρὸν alii, quorum est Voss. teste Stanleio.
ἐβίωσε] octo hæc verba usque ad ἐποίησε desunt in Cant. 1. ubi post ἐποίησε adjicitur δέ. Sic Cant. 2.

Ἑβδομήκοντα] ἐξήκοντα Rob. Deest καὶ ante ἐπὶ Cant. 1.

σατυρικὰ] Aeschylum in Satyricis omnibus præstitisse docet Pausan. Corinth. c. 13. Τούτῳ τῷ Ἀριστία σάτυροι καὶ Πρατίνα τῷ πατρὶ εἰσὶ πεποιημένοι πλὴν τῶν Αἰσχύλου δοκιμώτατα.

Aeschyli apophthegma nobis conservavit Plutarch. de Profect. in Virtut. p. 79. Ε. Αἰσχύλος μὲν γὰρ Ἰσθμοῖ θεώμενος ἀγῶνα πυκτῶν, ἐπεὶ πληγέντος ἐτέρου τὸ θέατρον ἐξέκραγε, ὕξας Ἰωνα τὸν Χῆιον, ὄρᾳς ἔφη, οἷον ἢ ἀσκησις ἐστίν, ὁ πεπληγὼς σιωπᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι. Idem habet etiam in libro de audiendis poetis p. 29. F.

τὰς πάσας] deest τὰς Cant. 1. Mox τρὶς καὶ δέκα Ald. Rob.

μετὰ τελευτήν] μετὰ τὴν τελευτήν Ald. Rob. Turn. Mox deest νίκας Cant. 1. Ald.

ἀπηνέγκατο] Sequitur auctarium vitæ in edit. Rob. quod cum varietate Lectionis e eod. Ox. et. Marg. Stanl. uncinulis inclusa subjungam.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθει γενικώτερος [al. γενικώτατος Stanl.] τὴν τραγωδίαν ἐπηύξησε, [al. ἠύξησε Stanl.] τὴν δὲ [al. τε Stanl.] σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεαμάτων κατέψυξε [τῶν θεωμένων κατέπληξε Ox.] τῇ λαμπρότητι γραφαῖς καὶ μηχαναῖς βῶμφ τε [βῶμοις τε

Ox.] καὶ τάφοις σάλπιγγιν, εἰδώλοις, ἐρίννυσι, τοὺς [al. τοὺς τε Stanl.] ὑποκριτὰς χειρὶ σκεπάσας καὶ τῷ σώματι [al. σύρματι Stanl.] ἐξογκώσας, μείζοσι τε τοῖς κυθόροισι μετεωρίσας. Ἐχρήσατο δὲ καὶ ὑποκριτῇ πρῶτον μὲν [al. πρῶτῳ μὲν Stanl.] κελάνδρῳ [al. κλεάνδρῳ Stanl.] ἔπειτα δὲ τὸν αὐτὸν [al. ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον Stanl. καθ' ὃ δ' δεύτερον αὐτῷ Ox.] προσῆψε Μιώνισκον [al. Μύννισκον Stol. rectius fortasse Μυώνισκον] τὸν Χαλκιδέα. Τὸν τρίτον [al. τὸν δὲ τρίτον Stanl.] ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίαιρχος ὁ Μεσσηνίος Σοφοκλῆς. Τὸ δὲ διπλοῦν [ἀπλοῦν Ox. recte] τῆς δραματοποιίας, εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον μὲν ἐκλαμβάνει [ἀπολαμβάνοι Ox. rectius] καὶ ἀπραγμάτευτον· εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρέσεως. Ὅς τε δοκεῖ θαυμαστὸν καὶ τελεώτερον τραγωδίᾳ ποιητὴν Σοφοκλῆ [al. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγωδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς Stanl.] γεγογέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ. Λογίζεσθω δ' ὅτι [al. ὅτι πολλῷ Stanl.] χαλεπώτερον ἐπὶ Θέσπιδι ἢν Φρυγίῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τόσον δὲ μέγεθος [1. τοσόνδε μέγεθος] τὴν τραγωδίαν προσαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντι [al. εἰπόντα Stanl.] εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα.

Ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν Αἰσχύλου τάφον

Αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανον.

Φασὶν δὲ ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιοθέτης ἀναδιδάξαι [ἀναδιδάξαι ἀξιοθέντα Ox. recte] τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκίμειν [al. εὐδοκιμῆσαι Stanl.] ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας. Ταύτη καὶ ἄριστα εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. Καί τινες ἤδη

τῶν τραγωδιῶν διὰ μόνων [al. ἐκ μόνων al. ἐκ δαιμόνων] οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς. Τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύται [al. πρεσβύτατοι Stanl.] τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήσεως θεῖα πάντα [al. πέντε Stanl.] τὰ πρόσωπα. Τῶν ποιημάτων ἅ μὲν ἔστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικά, καὶ ἐπαγγελτικά, ἅ δὲ δραματικά καὶ μιμητικά ἅ δὲ ἐξ ἀμφοῖν αὐτὰ μόνον δραματικά αὐτίκα ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὸ τὸ κῦδος ἔχει. Διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προσγράφονται τοῦ ποιητοῦ Νιόβη Ὀμήρου, Αἰσχύλου ἐνιλλίοις [leg. f. ἐν Ἰλλίοις cf. Aristot. Art. poët. c. 32. ed. Tyrhw.] μικταὶ γάρ ἐστιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν. Χορὸς δὲ τῶν τραγωδιῶν συνίσταται ἐξ ἰδ' ἀνδρῶν, ὁ δὲ τῶν κωμωδοποιῶν ἐκ κδ'. (His fortasse non adnumeravit Coryphæum *Butl.*) Σημειωτέον ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. Ἡ τραγωδία δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἀθήναις εὐρέθη, καὶ ἐκεῖσε ἦνθησεν, ἔνθα καὶ Αἰσχύλος Ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγωδὸς ἄριστος, τῇ τραγωδίᾳ ὑπερβάλλων πάντας ποιητάς. Τέσσαρα δὲ εἰσι τὰ συνιστῶντα τὴν ποιήσιν, μέτρον ἡρώϊον, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία παλαιὰ καὶ ποῖα λέξεις, ὧν χάρις ἐπόποιοι λέγονται (leg. οὐ λέγονται *Butl.*) Ἄνθρωπους ὑποκριτὰς εἰσῆγον ὑποκρινομένους πρόσωπα τοῦ τε Κράτους καὶ τῆς Βίας, καὶ εἰσῆρχοντο, εἰς τὸ μέσον καὶ ἐτραγῶδου ἀποσηθίζοντες δράματα, οὗς καὶ τὸ κοινὸν ἔτρεφεν. Hactenus hæc quæ non unam indicant manum, sed hinc inde videntur assuta. Restat solum ut vitam Aeschyli e Suida, quæ brevitæte sua se commendat, adjungam.

Αἰσχύλος, Ἀθηναῖος, τραγικὸς υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Ἀμεινίου, Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγείρου, τῶν εἰς Μα

ραθῶνα ἀριστευσάντων ἄμα αὐτῷ· ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικούς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Βίωνα. Ἦγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ 9' Ὀλυμπιάδι (vid. Stanl. in notis) ἐτῶν ὦν κέ'. Οὗτος πρῶτος εὔρε προσωπεῖα δεινὰ καὶ χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικούς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆσθαι. Ἐγραψε δὲ ἐλεγεῖα καὶ τραγωδίας ἐννευήκοντα. Νίκας δὲ εἶλεν κή· οἱ δὲ τρεῖς καὶ δεκάφασι. Φυγὼν δὲ ἐπὶ Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἴκρια ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρρίφεισης αὐτῷ ὑπο ἀετοῦ φέροντος κατὰ πῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη̄ γενόμενος. Quæ hic explicatione vel correctione egent apud Stanleium tractantur in notis ad vitam Aeschyli.

* * *

IN EPIGRAMMA I.

v. 2. πυργώσας] Alludit ad locum ex Aristoph. Ran. v. 1086. a Biographo allatum.

IN EPIGRAMMA II.

v. 2. τοὺς δὲ τελειότερους] τοὺς ἀτελειότερους Brunck. quod mihi placet. Τούσδ' ἔτι λιτοτέρους Zenobettius in Notis ad Meleagri Idyllium.

v. 3. Αἰσχύλος ἐψύχωσε νοήσιμα * * ετα χαράξας] Αἰσχύλος ἐξύψωσεν ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας Casaub. Plin. Exercit. p. 735. C. quod pulchre tuetur ex Aristoph. Ran. v. 835. sqq. in quibus Euripidis σκινδελμῶν παραξόνια σμιλεύματά τ' ἔργων ὀρποννuntur contra Aeschyli ῥήμαθ' ἵπποβάμονα ὑψιλόφων τε λόγων κορυθαιόλα νείκη. Pro νοήσιμα ipsum Stanleium ὀνήσιμα correxisse

e versione ejus, quæ *utile* interpretatur collegit magnus Bentleius de origine Tragœd. Phalar. Ed. Senæp. p. 126. Ipse autem in Anthologiæ Codice MSto. cujus usum Edv. Bernardo debuit scriptum reperit, Αἰσχύλος ἐξύψωσεν οὐ σμίλευτα χαράξας. Casauboni emendationem amplectitur Brunck. in Anthologia; eaque pace viri præstantissimi, mihi Bentleiana melior videtur, quod suadet non solum Aristophanis locus, sed ipsa orationis structura; illud enim δὲ in versu seq. oppositionem aliquam indicat. Et sic Zenobett. in Meleagrum l. l. Liceat igitur integrum epigramma cum Brunckio sic legere:

Θέσπιδος εὐρεμα τοῦτο· τὰ δ' ἀγροϊῶτιν ἀν' ὕλαν
 Παίγνια, καὶ κάμους τοὺς ἀλειολέρους
 Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμίλευσα χαράξας
 Γράμμαϊα, χειμάρρῳ δ' οἶα καταρδόμενα
 Καὶ τὰ κατὰ σκητὴν μετ' ἀκαίνισεν, ὧ στόμα πάντων
 Δέξιον ἀρχαίων, ἧσδ' ἀ τις ἡμιδέων.

Ῥήματα ἀποσμιλεύειν e Themist. p. 18. citat Toup. ad Suid. Tom. iii. p. 526.

Hactenus Butlerus.

Sequuntur additamenta quædam ad Stanleii commentarium in vitam Aeschyli ex ejus apparatu MSto a Butlero suis locis inserta.

Supra ad p. vii. ἀνῆρ εὐπαίδευτος] Arundeliana Epocharum Stela l. 47. Ἄφ' οὗ Ἀρχίας Εὐαγήτου δέκατος ὦν ἀπὸ Τεμένου ἐκ Κορίνθου ἤγαγε τὴν ἀποικίαν εἰς Συρακούσας ἔτη ΗΗΗΗ [Δ] ΔΔΔΔΙΙΙΙ βασιλεύοντος Ἀθηῶν Αἰσχύλου ἑτοῦς εἰκοστοῦ καὶ ἐνός. a quo Archias Evageti filius quum decimus esset a Temeno e Corin-

tho coloniam eduxit Syracusas anni CCCCXCIII regnante Athenis Aeschylō anno vicesimo primo.

ad pag. xiii. l. 9. *licet colligere*] Marmor. Arundelianum l. 58. Ἄφ' οὗ Θέσπις ὁ ποιητῆς ἐξ ἀμάξης πρῶτος ἐδίδαξεν Ἄλκηστιν, καὶ ἐτέθη ὁ τράγος ἄθλον νικήσαντι ἔτη Η Η | Δ | Δ Δ Ι Ι. Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀλκαίου τοῦ προτέρου. *A quo Thespis poeta e plaustro prius docuit Alcestin, et hircus pro præmio victori proponebatur, anni CCLXXII Archonte Athenis Alcæo priore.* Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata.

ad pag. xiii. l. 17. *a Scholiaste Aeschyli laudatus*] Et quod rogatus a fratribus ut in Apollinem Pæana scriberet, respondebat a Phrynicho fieri optimum Porphy. de Abstin. II. 18. Τὸν γοῦν Αἰσχύλον φασὶν τῶν ἀδελφῶν ἀξιούντων εἰς τὸν θεὸν γράψαι παιᾶνα, εἶπεν ὅτι βελτίστα Τυνίχῳ (V. C. I. Vallatinus Φρυνίχῳ rectius) πεποιήται.

ad pag. xv. lin. 28. μετεώρον οὔσαν] Theodoretus de M. Arethusio τὸ δὲ Μάκρου δρᾶμα τῆς Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους μεγαληγορίας δεῖται, ἢ ἀξίως τὰ ἐκείνου τραγωδήσουσι πάθη.

ad pag. xix. lin. 4. γεγωνὸς κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν] Alii Codd. monente Stephano τεσσαρακοστὴν πρώτην.

ad pag. xxiv. lin. 18. ἄρχοντος Ἀθήνησιν Καλλίου τοῦ προτέρου] Vir egregie doctus (Seldenus) τοῦ προτέρου reddit *primo*, quum potius vertendum videatur *prioris filio*.

ad pag. xxiv. lin. 23. *non est quod afferere dubitemus*] V. Cl. Humphrides Prideaux ad Chronicon Marmoreum Epoch. 51. Aeschylum poetam tragœdiæ cer-

tamine primum vicisse statuit Chronicon Marmoreum anno 222. ante finem suum Archonte Athenis Philocrate; scil. anno 514. ante Evangelium eodem quo Eusebianum, Pindarum et Simonidem lyricos poëtas insignes exhibet, quod ipsum etiam postea anno 505. ante Evang. de Aeschylo ante dictum repetit, nempe eundem Tragœdiarum scriptorem agnosci: Marmoreo fere medium amborum tempus signanti. Plures autem victorias Aeschylum reportasse, e vitæ ejus auctore et Scholiastæ ipsius atque Suida intelligere licet. Etenim post Xerxis fugam e Græcia Persas quoque tragœdiam docuit." Hæc ille.

ad pag. xxvi. lin. 2. συνηγωνίζετο Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς ΔΔΔ Π.] ubi v. cl. Humphridus Prideaux. "Eodem autem prælio Marathonio Aeschylum poëtam tragicum animose pugnasse, et quasi de fortitudinis palma cum fratre suo Cynægiro contendisse ab aliis quoque proditum est. Verum in Chronico Eusebiano Aeschylus tragœdiarum scriptor agnoscitur ad initium Olympiadis lxxi. immo juxta quædam ejus exemplaria Olympiade lxx. quod etiam Suidæ testimonio confirmatur, referentis Pratinam cum eo certavisse eadem lxx. Olympiade; immo vero etiam juxta alia Eusebii exemplaria Pontaco teste, sub Olympiadem lxxix. qua ipsa Olympiade, nempe ξθ', tametsi prior numeralis litera exemplari interciderit, alias apud eundem Suidam Αἰσχύλος ἠγωνίζετο ἔτων ὦν κέ'. Aeschylus certavit natus tum annos xxv. Siquidem decimus annus ante prælium Marathonium et annus vicesimus quintus ætatis Aeschyli juxta Chronicum Marmoreum est annus

quartus Olympiadis lxxix. et 259. ante Evangelium. Hæc quoque nota ætatis Aeschyli confirmat prælium Marathonium, anno 2. Olympiadis lxxii. neque prius neque posterius contigisse." Hæc ille.

ad pag. xxvii. lin. 5. ἐχειροκοπήθη] Huc pertinet Demonactis scomma apud Lucianum Πρὸς δὲ τῷ Ποικίλῃ ἀνδριάντα ἰδὼν τὴν χεῖρα ἀποκεκομμένον, ὃψὲ ποτὲ, ἔφη, Ἀθηναίους εἰκόνι χαλκῇ τετιμηκέναι τὸν Κυναίγειρον.

ad pag. xxvii. l. 24. Boedromionis die tertio] Arundeliana Epocharum Stela L. 18. Ἀφ' οὗ ἢ ἐν Πλαταίαις μάχῃ ἐγένετο Ἀθηναίους πρὸς Μαρδόνιον τὸν Ξέρξου στρατηγὸν, ἧ ἐνίκων Ἀθηναῖοι καὶ Μαρδόνιος ἐτελεύτησεν ἐν μάχῃ καὶ τὸ πῦρ ἔρρευεν ἐν Σικελίᾳ περὶ τὴν Αἴτναν ἔτη ΗΗΔΠΙ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ξανδίππου. A quo ad Plateas commissa est pugna ab Atheniensibus contra Mardonium Xerxis ducem, in qua vicerunt Athenienses, et Mardonius occubuit in pugna et ignis difflebat in Sicilia circa Aetnam anni CCXVI Archonte Athenis Xanthippo. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata.

ad pag. xxviii. lin. 2. a Viro summo Jul. Scalligero — generosum] Suid. Ἀδρόν· πολὺ, μέγα, δαψιλὲς, πλούσιον καὶ ὑδρότης, ἢ ὑψηλότης. Idem Ἀξύστατον καὶ ἄστατον περὶ Αἰσχύλου λέγει Ἀριστοφάνης. Ἀντὶ τοῦ οὐ ξυνεστῶτα οὐδὲ πυκνόν· ἀλλ' ἀραῖον (an legendum ἀδρόν?) ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδη· ἢ ἀδιάθετον ἢ ἀπίθανων συντεθένα.

ad pag. xxxi. lin. 12. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον] Arundelia Epocharum Stela h. II. Ἀφ' οὗ Ἰερῶν Συρακουσῶν ἐτυράνευσεν ἔτη ΗΗΠΠΙ Ἄρχοντος

Ἀθήνησι Χάρητος. Ἦν δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ὁ ποιητῆς κατὰ τοῦτον. *A quo Hiero Syracusis tyrannidem occupavit, anni CCVIII. Archonte Athenis Charete. Claruit autem Epicharmus poeta hujus tempore; ad quæ verba V. Cl. Humphridus Prideaux: “Mortuo Gelone ei successit frater illius Hiero (Aristot. Polit. V. 12. Schol. Pind. Pyth. III.) quem carminibus suis celebrat Pindarus Poëta, et Syracusis regnavit annos decem.”*

ad pag. xxxv. lin. 9. ἐπιπέτωκε χελώνη] Saxo Grammaticus eo alluisse videtur monente Barthio,

In media si valle cubet, testudine nulla

Tutus erit.

Cf. etiam Guellium ad Virgil. Aen. XII. 255.

ad pag. xxxv. lin. 10. φονεύει αὐτὸν] Arundeliana Epocharum Stela h. 74. Ἀφ' οὗ Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς βιώσας ἔτη [Δ] ΔΠΙΙΙ ἔτελεύτησεν ἐν Γέλα τῆς Σικελίας ἔτη Η [Δ] ΔΔΔΔΙΙΙ ἄρχοντας Ἀθήνησι Καλλίου τοῦ προτέρου. Ep. 60. *A. quo Aeschylus poeta, quum vixisset annos LXIX diem obiit in Gela Siciliae anni CXCIII Archonte Athenis Callia primo.* Ad quæ verba V. C. Humphridus Prideaux “de Aeschyli poetæ obitu hæc narrantur. Quum ille jam ætate provector tragœdia cum Sophocle certasset (Justin. lib. VII. Plut. in Cimone; Schol. Aesch. in Vita illius) ab eoque hanc valde juveni superaretur, quæ etiam est forsan Sophoclis victoria, cujus meminit Chronographus noster Ep. 57. ex animi ægritudine Athenis in Siciliam secessit, ibique Catanæ (Schol. Aesch. ibid.) eo tempore, quo (Schol. Aesch. ibid.

Diodorus XI.) Hiero Syracusarum tyrannus eam urbem de novo condens a vicino monte Aetnam appellavit, sedes fixit. Post obitum autem Hieronis et Thrasybuli Hieronis fratris exsilium, Gelam videtur migrasse, ibique (Schol. Aesch.) quum in aperto quodam loco sedisset, quod eo die a quodam vaticinio timuerat, se tegulae casu periturum, ab aquila, quae supervolans testudinemque in unguibus sedens eam in calvi senis caput, putans album saxum fuisse, demisisset, ut fracta testa, quod intus erat, eliceret et vesceretur, confracto elisoque cerebro interfectus fuisse perhibetur. Mortuum autem Gelo magnifice sepelire (Plutarch. in Vita Cimonis ; Schol. Aeschyli in vita illius) juxtaque eorum urbem illius sepulchrum diu videbatur, in quo inscriptum erat hoc epitaphium :

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει

Μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας,

* Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι

Καὶ βαδουχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Et profecto non tantum ex hoc epitaphio, sed etiam e Plutarcho, qui in vita Cimonis dicit Aeschylum prope Gelam sepultum fuisse, satis manifeste probatur illum Gelæ occubuisse. Fallitur igitur Lydiatus qui in mutilo marmoris loco supplet Αἰτνία, quasi Aeschylus Aetnae s. Catanæ, quod nemo unquam dixit, et non Gelæ suum diem obiisset. Magnos hic honores post obitum suum in Sicilia, Athenis totaque Græcia est consecutus. Filii illius erant Bion et Euphorion, utrique Tragœdi, qui et suis et patris tragœdiis, quas iterum edidere, victorias obtinuerunt. Plura de Aes-

chylo legas ap. Liliū Gyraldū His. Poet. Diac. 6. et in Notis Stanleii ad Vitam Aeschylī. Addit Marmor. Ἀθήνησι Καλλίου cum Marmore consentit Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 10. Dicit enim Ἐτελεύτησε γὰρ Αἰσχύλος ἐπ' ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίδεον.

οὐραγιόν σε βέλος] Πᾶν τὸ ἀπὸ μήκοθεν βαλλόμενον βέλος εἴρηται, inquit Etymologici Magni auctor.

ad pag. xxxvi. lin. 24. *cum voluptate atque dignitate ludos*] Atque hinc manavit proverbium χορὸν δίδωμι. Suidas: Ἐν ἴσω τὸ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχανον Κωμωδίας καὶ Τραγωδίας ποιηταί, οὐ πάντες, ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι. Andr. Schottus. *Chorundo. Perinde est ac si dicat: Patior te* (non videtur satis intellexisse interpres) *laudari et vincere. Nam apud Athenienses Comici et Tragicī poetæ chorū impetrabant, non omnes, sed laude digni et probati.* Apostolius ἐν ἴσω τὸ εὐδοκιμεῖν κ. τ. λ. Et rectius *perinde ac si dicas laudem et victoriam consequi.* Hesych. χορὸν δίδωμι. Παροιμία ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικῶντων. Quod tamen omnino aliter interpretatum a viro docto esse video. Hesych. χορηγία· δόσις. Item: χορηγεῖ· παρέχει, δίδωσιν.

νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρισκαίδεκα] Arundeliana Epocharum Stela h. 65. Ἀφ' οὗ Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς τραγωδία πρῶτον ἐνίκησε, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητῆς ἐγένετο, καὶ Στησίχορος ποιητῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίκετο, ἔτη ΗΗΔΔΙΙ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλοκράτους. *A quo Aeschylus poeta tragædiæ primum vicit, et Euripides poeta natus, et Stesichorus in Græciam venit anni CCXXII. Archonte Athenis Philocrate.*

ὁ τραγικὸν φωνήμα] Sic redditur ab Hadriano Junio in proverbio *Cælo tenus altum* :

*Qui tragici fastum primus, strepitumque cothurni
Ceu turrim elato carmine inædificas.*

“Quod alludens, inquit, Aristophanes in *Ranis* πυργούων ῥήματα illum dixit, quod fugeret vocabulis compositis et turris ritu aggestis, quomodo Gregor. Nazianzenus feminas comæ suggestum in altum educens *turrificare* dicit. Sic enim ille :

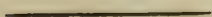
Μὴ κεφαλὰς πυργοῦτε νοθοῖς πλοκάμοισι γυναῖκες.

id est

Ne caput ædifica haud nativo femina crine.

Qua de re plura diximus in Commentario *de Coma*. Aristophanes in *Pace*: πυργῶσαι τέχνην h. e. *artem turrificare* pro extendere et in amplius fastigium educere. Mimnermus poëta apud Stobæum de Medicis arrogantibus, qui magnos sibi spiritus sumunt, πυργοῦντες αὐτοὺς, velut turrificantes suam gloriam.” Hactenus Junius.

ὀχρυσέσσαν] Suidas in voce Πυρφόρος legit ὀφρυσέσσαν, quod melius.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, Ἀθάμας, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι, Αἰτναῖοι νόθοι, Ἀμυμώνη, Ἀργεῖοι, Ἀργῶ ἢ Κωπευστῆς, Ἀταλάντη. Βάκχαι, Βασσάραι. Γλαῦκος ποτνιαεύς. Δαναΐδες, Δικτυουργοί. Ἐλευσίνιοι, Ἐπίγονοι, Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Εὐμενίδες. Ἡδανοὶ, Ἡλιάδες, Ἡρακλεΐδαι. Θεόδωροι ἢ Ἴσομοιασταὶ, Θρηῖσσαι. Ἰκέτιδες, Ἰζίων, Ἴφιγένεια. Κάβειροι, Καλλιστῶ, Κᾶρες ἢ Εὐρώπη, Κερκύων, Κήρυκες, Κίρκοι σατυρικοὶ, Κρηῖσσαι. Λαῖος, Λέων, Λήμνιοι, Λυκοῦργος. Μέμνων, Μυρμιδόνες, Μυσοί. Νεανίσκοι, Νεμέα, Νηρηΐδες, Νιόβη. Ξάντρηαι. Οἰδίπους, Ὅπλων κρίσις, Ὅστολόγοι. Πενθεὺς, Περρῆαιβίδες, Πέρσαι, Πηνελόπη, Πολυδέκτης, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς λύομενος, Προπομποὶ, Πρωτεύς. Σαλαμίνιοι, Σεμέλη ἢ Ὑδροφόρος, Σίσυφος δραπέτης, Σφίγξ. Τήλεφος, Τοξότιδες, Τροφοί. Ὑψιπύλη. Φιλοκτήτης, Φορκίδες, Φρύγες ἢ Ἐκτορος λύτρα, Φρύγιοι. Χοηφόροι. Ψυχαγωγία. Ψυχοστασία.

Prætermissæ sunt in hoc Catalogo Aeschyli fabulæ sequentes, a Butlero sic notatæ.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ. Apud Zenob.

ΑΚΤΑΙΩΝ. Citatura Schol. Homeri Venet. p. 238.

ΑΛΚΜΗΝΗ. Apud Hesych.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ. Eadem ac Βάσσαραι. Chorus scil. ex βασσάροις Bacchi sacerdotibus constabat.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ. Strabo. Pausan. Arati Biographus. Schol. Theocr.

ΔΑΝΑΗ. Hesych. in καθαίρομαι γῆρας ut vult Stanl. Sed Lexicographus habet Δαναί quæ Δαναίσιν propius accedit.

ΔΙΚΔΥΟΥΤΑΚΟΙ. Eadem ni fallor ac δικτυοουεργοί quæ agnoscitur in Catalogo.

ΙΛΙΟΙ. Nescio an sic inscripta fuerit Aeschyli fabula. Vitæ auctarium apud Rob. *Διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων Ἐπιγραφαὶ προσγράφονται τοῦ ποιητοῦ Νιόβη Ὀμήρου Αἰσχύλου ἐνιλιόις, ubi nos ἐν Ἰλίοις tentavimus. Cui conjecturæ fidem adstruere videtur Aristoteles Art. Poet. c. 32. ed. Tyrwhitt., quamquam in loco forte corrupto. Σημεῖον δὲ ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὄλην ἐποίησαν, καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος ἢ ἐκπίπτουσιν, ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. Ubi si corrupte Νιόβην pro Ἐκάβην scriptum dixeris, satis colligi videtur Aristotelem aliquam Aeschyli fabulam de Ilii excidio ante oculos habuisse. Et erant sane multæ ejus Argumenti, quarum Fragmenta ad nos prevenerant; scil. Ψυχαστασία, Ἐκτορος Λύτρα κ. τ. λ. ut vix definire ausim,*

utrum ἐν Ἰλίοις ad res apud Ilium gestas generatim, an ad singularem aliquam fabulam referri debeat.

ΝΗΡΕΥΣ. Eadem fortasse ac Νηρηίδες.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ. Schol. Ven. ad Iliad. δ'. p. 120.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ. Hesych. in θώ-
ψεις.

ΦΙΝΕΥΣ. Athen. X. 5. p. 421. F.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Pollux. VII. 19.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ. Longin. §. 3. ed. Toup.

LECTORIBUS

S. D.

EDITOR.

SCHOLIA græca in superstites Aeschyli Tragœdias primus separatim edidit Franciscus Robortellus Venet. 1552. 8. Deinde ea plurimis in locis locupletata et pæne infinitis, ut ait, emendata, Petrus Victorius editioni suæ Tragœdiarum adjunxit, ex officina Stephani 1557. 4. Ex hac editione Stanleius scholia græca in sua Tragœdiarum editione repetiit, et illa quidem in tres priores tragœdias, e cod. Barocciano in bibliotheca Arundeliana locupletavit, ex alio codice scholia inedita adjecit. Butlerus V. C. in editione tragœdiarum Aeschyli Scholia sic disposuit ut singulis tragœdiis primum Σχόλια πρώτα, deinde Σχόλια δεύτερα, tum ubi exstant etiam Σχόλια τρίτα adjiceret. Sic ad Prometheus vinctum p. 49. sqq. posita sunt Σχόλια πρώτα; p. 80. sqq. Σχόλια δεύτερα, p. 113. sqq. Σχόλια τρίτα. Nos commoditati lectorum inseriendum putavimus hac ratione, ut ad singulos versus scholia prima, secunda, tertia, literis α', β', γ' distincta referremus.

Scr. in Academia Fridericiana Halensi et Vitebergens consociata Idibus Decembr. MDCCCXX.

SCHOLIA
IN
ÆSCHYLI TRAGŒDIAS.

SCHOLIA
IN
PROMETHEUM VINCTUM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ἐν Σκυθίᾳ δεδιμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰῶ πλανωμένη, ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφῆσεως τοῦ Διὸς τίξεται τὸν Ἐπαφον. Ἐρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραινωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἴσσειναι τῷ Διὶ. Προίλεγει γὰρ ὁ Προμηθεὺς, ὡς ἔξασθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τινος οἰκείου υἱοῦ. Τίλος δὲ βροντῆς γινομένης ἀφανῆς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιῶσα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ, Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὄλωσ οὐ κεῖται. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον. Ὁ δὲ χορὸς συνίστηεν ἐξ Ὀκειανίδων νυμφῶν. Τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστὶ Προμηθεῖας δέσις.

Ἄλλως.

Προμηθεῖας ἐκ Διὸς κεκλοφότες τὸ πῦρ καὶ δεδωκότες ἀνθρώποις, δι' οὗ τίχνας πάσας ἀνθρώποι εὐροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἀν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος δισημίσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσειεν. Οἱ γινομένου παραγίνονται αἱ Ὀκειαναῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὀκειανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπειθῶν πρὸς τὸν Δία δέησιναι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλύσαι τοῦ δέσμου Προμηθεῖα. Καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἔξ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἀκαμπτον καὶ θρασύ. Καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὀκειανοῦ, παραγίνονται Ἰῶ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἅ τε τίπονθαι καὶ ἅ πείσεται, καὶ ὅτι τίς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφῆσεως τοῦ Διὸς τίξεται τὸν Ἐπαφον. Θραυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπαισιῦται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τίξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάβοφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἐρμῆς Διὸς σέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραινὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβῆσεσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ, καὶ μὴ βουλόμενον βροντῇ καταβράγχιῦσα αὐτὸν ἀφανίσει. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. Ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου Προμηθεῖας δεσμώτης.

v. 1. Σχολ. Α. τηλουρον πίδον] * τὸν Καύκασον λέγει. Ἰστίον δὲ, ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ διδίσθαι τὸν Προμηθεῖα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαϊοῖς τέρμασι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰῶ λεγομένων ἰστί συμβαλεῖν. Τηλουρον δὲ διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα ἐκάλισιν, ἤγουν τὸ ἐπὶ πολὺ διήκον καὶ ἔλκον τὰ οἰκίαι ὄρια μακρὰν. "Ἡ διὰ τὸ ὑψηλὸν, ἀφ' οὗ πῶρῳ τις ὄρῳ δύναται.

Β. χθονός] γῆς. Τηλουρον] ὑψηλὸν, μακρὸν, ἀφ' οὗ τῆλε καὶ μακρὰν ὄρῳν τις δύναται. Λέγει δὲ τὸν Καύκασον, ἢ τὸ ἀκρόθιν δρώμενον τὰ οἰκίαι ὄρια, ἤγουν τὸ μακρὸν καὶ εἰς πολὺ τιταμένον. "Ἡ διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐκάλισιν αὐτὸ τηλουρον τὸ ἐπὶ πολὺ ἔλκον, ἢ διὰ τὸ ὑψος. Ἰστίον ὅτι ἐν τῷ Καυκάσῳ οὐ φησὶ διδίσθαι τὸν Προμηθεῖα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαϊοῖς τέρμασι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰῶ λεγομένων ἰστί συμβαλεῖν.

Γ. χθονός] Πέρασαντες τὸ πολὺ διάστημα τῆς χθονός. Τουτίστι πῶρῳ ἀφορισμέναι. Τηλουρον] τὸ ὄρος τοῦ Καυκάσου. Ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ ὄρῳ. "Ἡ τὸ τῆλε καὶ μακρὰν τῶν ὀρίων ἡμῶν. Ἄλλως. Τηλουρον εἶπεν εἰς τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ διησομένου. Καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. "Ἡ, εἰς τὸ τηλοῦ τὸν ὄρον ἔχων, ὅ ἐστι πῶρῳ τουτίστι τὸ μακρὰν ἀκισμένον.

v. 2. Α. Σκυθὴν ἐς οἶμον] ἤγουν τὴν Σκυθικὴν ὁδὸν. Ἰνα γὰρ ἀπαραμύθητος εἴη ὁ Προμηθεὺς, διὰ τοῦτο ἐς ἐκείνους τόπους ἄγρυσιν. Ὡς καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. "Ἡ διὰ τοῦτο Σκυθικὴν ὁδὸν εἶπε, διότι Σκύθαι κατὰκουον τὸν Καύκασον, ἢ διὰ τὸ ἄγρουν καὶ ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου. Ὅτι δὲ τοιοῦτος ἦν ὁ τόπος ἐκείνος, δῆλον ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ἄβ α τ ο ν εἰς εἰ ρ μῖ α ν.

Β. Σκυθὴν οἶμον] Σκυθικὴν ὁδὸν, ἢ διὰ τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ διησομένου, καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. "Ἡ ὅτι ἐπειδὴ Σκύθαι κατὰκουον τὸν Καύκασον οἰ καὶ ἄγραιο καὶ ἀπάνθρωποι Σκυθικὴν ὁδὸν εἶπε. Ἄβ α τ ο ν] εἰς ἣν οὐδεὶς βαίνει, διὰ τὸ τραχύ.

Γ. Σκυθικόν, τὸ ἀπόλυτον ἀντὶ κτητικῷ ἀπλοῦν. Ἄβ α τ ο ν] Δύσβατον.

v. 3. Α. Ἐπιστολάς] Ἐντολάς· γράφεται καὶ ἐπίτολας δίχα τοῦ Σ, κατὰ τοὺς Ἀθηναίους.

Β. Χρῆ] πρίπει. Μίλειν] διὰ φροντίδος ἔχειν. Ἐπιστολάς] ἐντολάς.

Γ. Ἐπιστολάς] Ἐπιτέλλειν τὸ προστάσσειν, καὶ ἐντέλλεσθαι, ἐξ αὐτοῦ δὲ προσθεῖσαι τοῦ Σ ἐπιστολή ἢ ἐντολή. Ἐπιστολάς ἀντικτωτικόν, τῶν ἐπιστολῶν τῆς προστάξεως.

v. 4. Β. πατήρ] ὁ Ζεὺς. Ἐφείτο] ἐντείλατο. τόνδε] τὸν Προμηθεῖα.

Γ. Ἐφείτο] Ἐδίδου, ἐντείλατο, ἐκέλευσεν.

v. 5. Γ. ὑψηλοκρήμοις] ταῖς ἐχούσαις ὑψηλοὺς κρήμους. Α. τὸν λιαργὸν] τὸν Προμηθεῖα λέγει τὸν ὀφείλοντα ἔργον λάσειν ἥτοι λίθους, οἰονεὶ τὸν ἔχοντα ἔργον ταῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ἔργα καὶ βουλευμάτα. "Ἡ τὸν τοὺς λαοὺς ἐργασάμενον, ἤγουν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος. Οὗτος γὰρ μυθιέται πλάσαι τὸν ἀνθρώπον. Ἄλλως. Λιαργὸν ταῖς λαοῖς ἔργα παρασχόμενον διὰ τοῦ πυρός. "Ἡ τὸν ἄξιον γενέσθαι ἔργον καὶ παρανάλωμα λάαν, τουτίστι λίθων. Ἄλλως. Λιαργὸν, τὸν λαῶν ἔργου ὀφείλοντα γενέσθαι †.

Β. τὸν λιαργὸν] τὸν τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόμενον διὰ τοῦ πυρός. "Ἡ τὸν ἄξιον ἔργον καὶ παρανάλωμα λίθων γενέσθαι, ὡς κλίπτῃν καὶ θεῶν παρήκοον.

Γ. τὸν λιαργὸν] τὸν Προμηθεῖα, πανοῦργον. Ἄλλως. ὡς ὀφείλοντα γενέσθαι ἔργον λαοῦ, οἰονεὶ τὸν ἄξιον λιθασθῆναι ἢ τὸν τοὺς λαοὺς ἐργαζόμενον μυθειέται γὰρ καὶ λίθους πλάσαι τοὺς ἀνθρώπους.

* τήλουρον] πῶρῳ ἀφορισμένην. Τινὲς μὲν ὡς Πανοῦργον, τινὲς δὲ ὡς κηπουρὸν, τῷ τόμῳ Hesych.

† Λιαργὸν, κακοῦργον, πανοῦργον, ἀνδροφόνον. Hesych.

ἰχμάσαι] Β. δῆσαι, προσπῆσαι. Γ. Συνδῆσαι, κατέχειν.

v. 6. Β. ἄδαμαντινοῖς] Σιδῆροισι, στεῖρραῖς. Ἄδαμας λίθος οὕτω στεῖρρός, ὡς μὴ δύνασθαι ὑπὸ τοῦ σιδήρου τμηθῆναι, αἵματι δὲ σπάγγου ἢ λείοντος μαλάσσεται διὰ τὸ τὸν μὲν ἀδάμαντα ψυχρὸν καὶ ξηρὸν ἄγαν εἶναι, τὸ δ' αἷμα θερμὸν καὶ ὑγρὸν ἄγαν εἶναι.

Β. πέτραισιν] δεσμαῖς.

Β. ἀρρήκτοισι] στεῖρραῖς. Γ. ἀναρράγεισι, ταῖς μὴ ἐχούσαις φύσιν ῥηγνῦσθαι.

Γ. Πέτραις] τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐκ δευτέρου πέτραις· οὐ μόνον ταῖς πέτραις οὖσαις ὑψηλοκρήμοις, ἀλλὰ καὶ πέτραις ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς· εἰσὶ γὰρ ἐν ὄρει πέτραι.

v. 7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος] Α. ταῦτα πρὸς ἐρεθισμόν τοῦ Ἥφαιστου φασὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία, ἵνα σπουδαῖον αὐτὸν ἀπεργάσωνται πρὸς τὸν τοῦ Προμηθεῖος ἀνασκολοπίσιν, ταῦτα γὰρ ἐρεθίζει τὸν Ἥφαιστον, ὡς εἰ ἔλεγε, τὸν σὸν κόσμον· παρὰ τὸ Ὀμήρου Iliad.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπίπτατο, παύσατο δὲ φλόξ.

Ἄνθος] Β. καλλώπισμα.

Ἄνθος] Γ. Καὶ καλλωπισμὸν ἀφείλετο. Ὁ γὰρ Προμηθεὺς κλέψας τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ Διὸς ἄγνωστον ὃν πρὶν τοῖς ἀνθρώποις παρέσχε, ὡς ἂν δι' αὐτοῦ πάντα ἐργάζοντο. Ἄνθος δὲ λέγει τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἀνάπτειν, οἷον ἀνθεῖν, ἔπειτα δὲ μαραινίσθαι.

παντέχνου] Β. Δι' οὗ πᾶσαι γίνονται αἱ τέχναι. Γ. τοῦ αἰτίου πάσης τέχνης*.

v. 8. θνητοῖσιν] Β. ἀνθρώποις. ὅπασιν] παρέσχε. τοῖσιν] τοιαύτης.

v. 9. Ἀμαρτίας] Γ. ἔνεκα. Σφει] Α. τὸ Χ διὰ τὸ σφί. σφει] Β. αὐτόν.

Δεῖ] Β. πρέπει. Γ. ἀπόκειται, ἐνδέχεται.

Δοῦναι τιμὴν] Β. Παρασχεῖν τιμωρίαν. δοῦναι δίκην] Γ. Τιμωρηθῆναι, τῆς τοιαύτης οὖν ἁμαρτίας ἐνδέχεται δοῦναι δίκην.

v. 10. ὡς] Β. ἵνα. διδαχθῆ] μάθη καὶ νοήσῃ.

τυραννίδα] Β. τὴν ἀρχὴν, ἢ τὴν βασιλείαν. Γ. Σημείωσαι, ὅτι τὸ τυράννος ὄνομα βασιλικὸν ἦν τοῖς παλαιοῖς, νῦν δὲ βλασφημεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ χυδαῖο ἀντὶ τοῦ πεπληθυσμένοι πάλοι λεγόμενον· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμινοῦ. πολλοστὸς οὐχ ὡς πάλοι, ὁ πολὺς, ὁ ἔνδοξος, ἀλλ' ὁ μὴδὲν ἂν ἁμὸς οὐχ ὁ στερεὸς, ἀλλ' ὁ φαυλότατος νῦν· ἔξαισιον, τὸ ἔξω τοῦ δικαίου, νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ ξένου.

v. 11. στέργειν] Β. Σίβειν, τιμᾶν. Γ. ὑπομένειν, ἢ φιλεῖν, τιμᾶν.

φιλανθρώπου] Α. οὐ μόνον διὰ τὸ κεκλοφῆναι τὸ πῦρ, ἄγνωστον ἔν τοῖς ἀνθρώποις, κεκόλασται Προμηθεὺς, ἀλλ' ὅτι καὶ βῶν ὡστε τεθυκότων ἑαυτοῖς τῶν θεῶν, αὐτὸς διανομῆς καταστὰς τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς ἔγκατα παρέθηκε μόνον, τῷ δὲ Διὶ κῶλα πικρὴν κικαλλυμμία, τὰ κρέα πάντα αὐτὸς κατεδηδοκῶς.

φιλανθρώπου] Γ. τοῦ φιλεῖν τοὺς ἀνθρώπους· δριμεῖα λέξις.

v. 12. Κράτος καὶ Βία] Α. Ἡ μὲν παρὰ τοῦ Διὸς ἐντολὴ δι' ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι, φησὶν ὁ Ἥφαιστος, ἔχει ἤδη τέλος· οὐδὲν ἱμποδῶν ἔστι τοῦ γενέσθαι καὶ πληρωθῆναι αὐτὴν· ἐγὼ δὲ ἀπρόθυμὸς εἰμι τὸν Προμηθεῖα δῆσαι καὶ ἀνασκολοπίσαι ἐν τῷ δυσχειμέρῳ τούτῳ ὄρει· τὰ γὰρ ὑψηλόκρημα ὄρη δυσχείμερα εἰσιν· ὅμως ἀναγκᾶν ἔστι τούτο ποιῆσαι. Τὸ γὰρ ἔξω ἄρας καὶ φροντίδος τίθεσθαι καὶ ποιῆσθαι τὰς τοῦ πατρὸς Διὸς προστάξεις, τῷτο γὰρ ἔστι τὸ ἐξωραΐζειν πατρὸς λόγους ἥτοι παρακλίπισθαι, χαλεπὸν καὶ ἐπικίνδυνον. σφαιῖν] Β. ὑμῖν. ἐντολὴ] ὁ ὀρισμὸς.

v. 13. ἔχει τέλος] Γ. ἔχει πλήρωμα.

v. 14. ἄτολμος] Γ. δειλὸς οὐ τολμῶ.

εἰμι] Β. ὑπάρχω.

συγγενῆ θεῶν] Α. τὸν ἀπὸ μιᾶς ὀρμάμενον τέχνης.

v. 15. Δῆσαι] Β. δεσμεῦσαι. δῆσαι βίῃ] Γ. περιφραστικῶς. δυσχειμέρῳ] Β. κακὴν ἰχούση χειμῶνα, διὰ τὸ χειμῶνι ἀεὶ καλύπτισθαι.

πρὸς δυσχειμέρῳ] Γ. ἐν δυσχείμῳ.

* Σέλας, φῶς, ἀγνή. Item φῶς πυρὸς, ἢ λαμπρότης τοῦ πυρὸς περιφραστικῶς. Hesyeh.

- v. 16. ἀνάγκη] B. ὑπάρχει. Γ. ἀπαραίτητον ὑπάρχει.
 τῶνδε] B. ὡν εἶπατε. Γ. τῶνδε] προσταγμάτων.
 τόλμαν σχιθεῖν] B. ἐπιχειρήσιν ἔχειν. σχιθεῖν] Γ. κρατεῖν, ἔχειν.
- v. 17. ἐξωριάζειν] B. ἄθετον καὶ ἐξω ἄρας καὶ φροντίδος ποιῆσθαι. Γ. καὶ ἐξω ἄρας
 τίθιναι ἔ ἀποβάλλειν, ἐξω φροντίδος ποιῆν, ἀπορρίπτειν, βαρὺ καὶ χυλεπὸν καὶ ἐπικί-
 νουν ὑπάρχει.
- v. 18. τῆς ὀρθοβούλου Θείμιδος] A. Πρὸς τὸν Προμηθεῖα ἀποστρέφει ὁ Ἥφαιστος τὸν
 λόγον, Θείμιδος τε παιῖδα αὐτὸν εἶπε, τῆς Δικαιοσύνης τῆς ὀρθῆς καὶ δίκαια βουλευομέ-
 νης. Πῶς δὲ φησι τὸν Προμηθεῖα υἱὸν τῆς Θείμιδος, δῖον ἀντιτρόφως λέγειν; ἐκ προμηθεῖας
 γὰρ καὶ σκέψεως τὸ δίκαιον εὔρηται καὶ φάμεν, ὡς αἴτιον τὸ δίκαιον τοῦ προμη-
 θεῖσθαι, διὰ τοῦτο καὶ τὸν Προμηθεῖα Δίκης υἱὸν λέγομεν· ἐπεὶ καὶ ὁ κλυτοιοὺς πρῶ-
 τον ἔννοιαν λαμβάνει τῆς ἀνθρώπων ἀναπαύσεως, εἶτα ἐπιχειρεῖ καὶ κλίην ποιῆν, καὶ ἔστι
 τῶ μὲν ἔργῳ πρῶτον ἡ κλίην, τῇ δὲ διανοίᾳ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπαυσις. Ἄλλως. Ἐπι-
 στροφή πρὸς τὸν Προμηθεῖα. Θείμιδος δὲ τὸν Προμηθεῖα φησὶ καὶ οὐ Κλυμένης.
 ὀρθοβούλου] B. τῆς ἀληθῆς βουλευομένης. Γ. Ἡ τῆς ὑψηλῆς, ἢ τῆς ὑψηλᾶ βουλευο-
 μένης καὶ ὀρθῆς, ἢ χαλεπᾶς, ἢ καὶ στρεβλᾶς.
 αἰκυμῆτα] B. μεγαλόβουλε.
- v. 19. δυσλύτοις] Γ. ἀλύτοις, ἀφύκτοις.
 χαλεκύμασι] B. σιδηροῖς δεσμοῖς.
- v. 20. προσπασσαλιύσω] B. προσσηλώσω. πάργῳ] ἔρει.
 τῶδ' ἀπανθρώπων πάργῳ] Γ. τῶ ἀπὸ καὶ μακρὰν τῶν ἀνθρώπων, ἢ τῶ ἔχοντι ἀνθρώ-
 πους ἀπανθρώπους· σκληρῶ, ἀγροίκῳ βούνῳ.
- v. 21. B. ἴν] ὅπου. φωνῆ] ἀκούσῃ δηλονότι. τοῦ] τίνος. βροτῶν] ἀπὸ.
 Γ. ἴν] Ἄντι τοῦ ὡς, καὶ ἀντὶ κατὰ. Εὐρίσκειται γοῦν ἀντὶ ὅπου καὶ ἦ, λαμβάνεται
 καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Οὔτε φωνῆ] κατὰ ἀναλογίαν λείπει τὸ ἀκούσεις.
- v. 22. A. Σταθευτὸς] φλογιζόμενος· σταθεύειν γὰρ τὸ κατ' ὀλίγον ὀπτᾶν, φασὶν εἰ
 Ἄπτικοί.
 B. ὄψει] θάσει. σταθευτὸς] ἰστάμενος καὶ φλογιζόμενος· σταθεύειν φασὶν Ἄπτικοὶ τὸ
 κατὰ μικρὸν καίεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἴστημι στήσω, καὶ τοῦ αἶθω τὸ καίω γινόμενον.
 Γ. σταθευτὸς] ὀπτῶμενος, φλογιζόμενος· σταθεύειν γὰρ τὸ κατ' ὀλίγον ὀπτᾶν. Ἄλ-
 λως. Σταθευτὸς, ἀπὸ τοῦ ἴστημι στήσω, καὶ τοῦ εἶω τὸ φλογίζω, ὃ ἐν τῶ ἴστασθαι
 φλογιζόμενος. Ἄπτικῆ ἢ λέξις· ἢ τὰ κατ' ὀλίγον ἐψυγμένα κατὰ παρὰ τοῦ κοινοῦ
 ἔψηται. Φοίβῃ] ἀντὶ τοῦ καυστικῆς, λαμπρῆς.
- v. 23. B. χροῖᾶς ἀμείψεις ἄνθος] εἶδους ἀλλάξεις τὴν λαμπρότητα. Ἄσμένῳ] χαι-
 ροντι.
 Γ. Ἄσμένῳ] μετὰ περιχαρείας διάγοντι, διὰ τὸ μὴ καίεσθαι τὴν νύκτα παρὰ ἡλίου.
- v. 24. A. ποικιλείμων] ἢ ὡς λιμῶν τοῖς ἄστροις ποικιλομένη· ἢ ποικίλον ἔνδυμα
 ἔχουσα, διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστροις. φάος] τοῦ ἡλίου.
 B. ποικιλείμων] ἢ ποικίλον ἔνδυμα ἔχουσα, διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστροις. φάος]
 τὴν ἡμέραν.
 Γ. ποικιλείμων] ποικιλολιμῶντις οὔσα. Ἡ καὶ ἔχουσα ποικίλα εἴματα καὶ ἰμά-
 τια διὰ τὰ ἄστρα. Ὁ δὲ Σοφοκλῆς μέλαιναν.
- v. 25. πάχην] Ἐφάν ἡλίου σκειδᾶ πάλιν] A. Ἐκ διαδοχῆς μετὰ τὴν νύκτα σκειδά-
 σι. Ἐννοεῖται ἵμεν ὅτι γίνεταί ἡ πάχην ταύτην οὖν, φασὶν, ὑπὸ τὸν ὀρθρον ἀνατέλλων
 ὁ ἥλιος ἀποσκειδάσει σοὶ καὶ διασκορπίσει. Ἐφάν] τὴν ὑπὸ ἔω γενομένην, ἥτοι τὴν πρω-
 ινήν· δηλοῖ δὲ, ὅτι οὐδὲ νύξ, οὐδὲ ἡμέρα ἔσται αὐτῶ μετὰ περιχαρείας.
 B. πάχην] Ἐφάν] δρόσον πρωϊνήν. σκειδᾶ] σκειδάσει.
 Γ. πάχην] ἐν νυκτὶ γενομένην. Εὐθελον γὰρ, ὅτι ἡ πάχην κατὰ τὴν νύκτα γίνε-
 ται.
- v. 26. B. ἀχθῆδων] τὸ βᾶρος.

Γ. ἀχθῆδῶν] βαρύτης, βάρος, ἤγουν τῆς ἐνταῦθα δέσεως.

ν. 27. Α. ὁ λωφῆσαν] ὁ ποιήσαν λωφῆσαι Ἑρακλῆς. Φασὶ γὰρ μετὰ ταῦτα γενόμενον τὸν Ἑρακλῆα πρὸς τὸ καθάραι τῶν κακούργων καὶ ληστῶν τὴν γῆν ἀφ' ἑαυτοῦ κελκῆμενην, καὶ πρὸς πᾶν μέρος γῆς πορευόμενον παραγενέσθαι καὶ ἐπὶ τὴν χώραν, καδ' ἦν ὁ Προμηθεὺς εἰδίδετο· ἰδόντα δὲ αὐτὸν ταῖς ἀέτραις προσηλωμένον καὶ ὑπὸ γυπὸς τὸ ἦπαρ κειρόμενον, ὑπεραλγῆσαι τε αὐτοῦ καὶ βέλει γῦπα φονευσάμενον, ἀνελευθερῶσαι τὸν Προμηθεῖα τοῦ ἀποκείρεσθαι τὸ ἦπαρ αὐτοῦ, καὶ μέντοι καὶ ἀπολῦσαι.

Β. τρύσει] δαμάσει. Ἀποροῦσιν ἐνταῦθα, πῶς ἀνωτάτω λέγων, ἀσμένῳ τῷ Προμηθεῖ ἐπέρχουσιν, τὴν νύκτα, ἢν φησὶ δαμάσειν αὐτὸν τὸ ἀεὶ ἐνιστάμενον βάρος. Καὶ φαμὲν ὅτι ἐν μὲν ἀρχῇ ἢ τε νύξ καὶ ἡ ἡμέρα ἠδίσται ἂν δοκοῖεν, αὐτῷ τῆς μὲν νυκτὸς ἀπαλλαγὴν παρεχούσης τοῦ ἐφ' ἡμέραν καύσανος, τῆς δὲ ἡμέρας τοῦ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ψύχους, ἐν δὲ τῷ μίσῳ βαρεῖαι καὶ δυσχερεῖς. ὁ λωφῆσαν] ὁ παύσαν σε τούτου. οὐ πέφυκε πῶ] οὐκ ἐγενήθη ἀκμήν· Ἔστι δὲ ὁ Ἑρακλῆς.

Γ. ὁ λωφῆσαν] ὁ παύσαν, ὁ λυτρώσαν, ὁ λῆξαι ποιήσαν, ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀχθος ἀποδησόμενον. Ἐνταῦθα οὖν τὸν Ἑρακλῆα ἀνιπτόμενος λέγει, ὅτι οὐπῶ γενένηται ὁ παύσαν σε τῆς ταλαιπωρίας, ἢ τῆς τιμωρίας.

ν. 28. Α. τοιαῦτ' ἀπηύρω] τοιούτων, φησὶν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος. Ἐν ἤθει δὲ ὁ λόγος, οἷον τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἐπέχειρα τοιαυτὰ σοὶ ἐγένετο, καὶ τοιούτων ἐπέτυχες ἀγαθῶν, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις δέδωκας τὴν τοῦ πυρὸς χρῆσιν, τιμῶν αὐτοῦς, τῶν δὲ μεγίστων θεῶν τὴν ὀργὴν μὴ πτοούμενος.

Β. ἀπηύρω] ἀπήλαυσας. Γ. ἀπέλαβες καὶ ἀπήλαυσας, Προμηθεῦ, ἔνικα τῷ φιλεῖν τοὺς ἀνθρώπους.

ν. 29. Β. θεῶς] ἄν. ὑποστήσων] φοβούμενος. χολὸν] τὴν ὀργήν.

Γ. θεῶς] ὑπάρχων σὺ πρὸς πλείονα λύπην.

ν. 30. Β. ὠπασας] πάρεσχες. πέραν δίκης] ἐπέκεινα τοῦ δικαίου. Ὁ γὰρ οὐκ ἡ βούλιτο ὁ Ζεὺς ἄδικον τε ἦν καὶ παράνομον.

Γ. πέρα δίκης] πέραν, ἕξω δικαιοσύνης, τοῦ δικαίου.

ν. 31. Α. ἀνδ' ἄν ἀτερπῆ] τοῦτό φησιν, ἀνδ' ἄν σὺ ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις ταύτην τὴν ἀτερπῆ πέτραν, ὁρῶδὲς ἰστάμενος ἄπυνος, οὐδέποτε καθήμενος· ἦν οὐ δυνήσῃ παρατραπήναι. Ἀτερπῆ διὰ τὰ ἐπαγόμενα.

Β. ἀνδ' ἄν] δι' ἄν. ἀτερπῆ] ἀηδῆ. Δίον ἀτερπῆς εἰπεῖν ἀτερπῆ πρὸς τὴν πέτραν ἐπήνεγκεν. Τὸ δὲ φρουρήσεις ἀντὶ τοῦ φυλάξεις καὶ περὶ αὐτὴν ἔμμενεις. Ὁ γὰρ τις φρουρεῖ, τοῦτο καὶ οἰκεῖ.

Γ. ἀνδ' ἄν] ἔνικα τούτων. ἀτερπῆ] ἀχαρῆ. φρουρήσεις] κατοκνήσεις, φυλάξεις, τηρήσεις. Πέραν] τὸν Καύκασον.

ν. 32. Β. ὀρδοστάθην] ὀρῶδὲς ἰστάμενος. οὐ κάμπταν γόνυ] οὐ κλίνας.

ν. 33. Α. πολλοὺς δ' ὄδυσμοὺς] προαναφανῆ τὰς μονωδίας αὐτοῦ.

Β. γόεος] θρήνης ἀνωφελεῖς] δίον ἀνωφελεῖς εἰπεῖν, ἀνωφελεῖς εἶπεν, διὰ τὰς γόεος.

ν. 34. Α. Διὸς γὰρ δυσπαράιτητοι φρένες] χαλεπαὶ εἰσι καὶ ἀκαταφρόνητοι αἱ τοῦ Διὸς προσταγαί, καὶ εἰ παραιτηθεῖεν, κακοῦ πρόξενοι γίνονται. Ἡ ἀμετακίνητοί εἰσιν εἰ τοῦ Διὸς λογισμοί, καδ' ἄν ὀργισθῆ. Πᾶς δὲ νειωστὶ κρατήσας περισσᾶς χρῆται τῇ ἔξουσίᾳ, ἵνα φοβερὸς δόξῃ τοῖς ὑπὸ χεῖρα· καὶ ὁ Ζεὺς νειωστὶ ἐπέβη τῆς βασιλείας.

Β. δυσπαράιτητοι] Ἀμετάτρεπτοι καὶ δυσκόλως πρὸς συμπάθειαν καὶ πρὸς συμπλοκὰς ἔχασαι. Παράιτησις γούν ἢ συγγνώμη· ἢ δυσκόλως παραιτηθεῖναι καὶ ἀφιεῖσαι ἢ ἂν ἐκτήσαντο. Παράιτησις γὰρ καὶ ἡ ἄφσις, παραιτοῦμαι τὸ ἀπολογῆμαι, τὸ συγγνωμῶν, τὸ αἰτῶ, καὶ τὸ ἀφίημι.

Γ. δυσπαράιτητοι] δυσπαράτρεπτοι, δυσπαράκλητοι, ἀσυγγνωμόνητοι. Παραιτοῦμαι τὸ συγγνωμῶν αἰτῶ, ὡς Ἀριστιδῆς· παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα. Δυσπαράιτητος δὲ ὁ κριτῆς ὁ εἰς συγγνώμην δύσκολος. φρένες] οἱ λογισμοί.

ν. 35. Α. ἄσπας δὲ τραχὺς] χαλεπαὶ δὲ τῶν ἀνάπτων εἰσὶν ἀπειλαὶ τῶν νέων. Ταῦτα δὲ φησιν, ὡς νιωστὶ τοῦ Διὸς τὸν πατέρα ἐκβαλόντος.

Β. τραχὺς] ἀκαμπῆς, σκληρὸς, ἀπηνής. Νέον] νιωστὶ.

Γ. ἄσπας] ἄλος. τραχὺς] ἀπηνής, ἄγριος. νέον κρατῆ] νιωστὶ κρατήση, βασιλεύη, βασιλείη.

ν. 36. Β. εἶεν] ἔστω ταῦτα. μάστιν] ματαίως καὶ ἀκαίρως.

Γ. εἶεν] ὑπαρχέτωσαν, ἀπόθεσις τὸ σχῆμα. Ἄλλως. Τὸ εἶεν Ἀττικόν ἐστὶν ὁμοῦ καὶ ῥητορικόν. Χρῶνται γὰρ τούτω οἱ ῥήτορες ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς. Ὅταν γὰρ μέλλωσι δύο τινὰς ὑποθέσεις εἰπεῖν ἀλληλενδέτους καὶ συνεχεῖς, πληρώσωσι δὲ τὴν μίαν ὑπόθεσιν, καὶ τῆς ἑτέρας κατὰρξασθαι μέλλωσι, τιθέασιν τὸ εἶεν, ὡς ἐν σχήματι τῆς ἐπιγραφῆς, τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνεχῶς ὑποθέσεις. Κεῖται δὲ τὸ εἶεν ἀντὶ καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐχέτωσαν.

ν. 37. Β. τί] διά. Ἐντιῦθεν ἐπιγίρει τὸν Ἡφαιστον εἰς θυμόν. Ἐχθιστον] ἐχθρότατον. οὐ συγγίς] οὐ μισεῖς.

Γ. Ἐχθιστον] ἀπὸ τοῦ ἔχω τοῦ κρατῶ ἔχου, καὶ πλειονασμῶ Ἐχθου.

ν. 38. Β. ὅστις] ὁποῖος. τὸ σὺν γέρας] ἦτοι τὸ πῦρ, τοῦτο γὰρ ἀνατίθεται Ἡφαίστῳ.

ν. 39. Α. τὸ συγγενές τοι δεινὸν] Ὁ Ἡφαιστος φησιν, ὅτι ἰσχυρόν καὶ βίαιον ἡ συγγένεια, καὶ ἡ ἐκ παλαιοῦ συνήθεια, καὶ ὁμιλία καὶ συναναστροφή. Ταῦτα δὲ φησι πρὸς τὸ Κράτος εἰπὼν πρὸς αὐτόν· διὰ τί οἰκτιρίζει τὸν Προμηθεά; τὸ δὲ φησι πρὸς τὸν Ἡφαιστον, ὅτι ἀληθῶς λέγεις ταῦτα. Φησὶ δὲ τὸ συγγενές, ὅτι πυρὸς ταμίαις ἐστὶ καὶ αὐτός. Δεινὸν] δυσχερές.

Β. τὸ συγγενές τοι δεινὸν] μέγα τι πρὸς οἶκτον ἐγείραι ἢ πρῶν συναναστροφή.

Γ. Δεινὸν] χαλεπὸν, ἰσχυρόν· ὑπάρχει συναναστροφή δεινή.

ν. 40. Α. ἀνηκουστῆϊν] τὸ δὲ ἀνηκουστῆϊν τῆς τοῦ πατρὸς Διὸς κελεύσεως, δυνατόν ἐστι πῶς; Ἐρώτησις ἔχουσα τὸ ἄλυτον, οἷόν τι πῶς; δύναται δὲ νοηθῆναι καὶ οὕτως, κατ' ἐρώτησιν ἀπλῆν δοκοῦσαν ἔχειν τὸ ἄλυτον, ὡς καὶ ἐν τῷ, πῶς ἂν ἔπειτα Ὀδυσσεὺς λαθροίμην; Ὡς γὰρ μὴ δυνατόν λαθροίμην ἤρωτα.

Β. σύμφημ'] Συνομολογῶ. ἀνηκουστῆϊν] παρακούειν.

Γ. σύμφημ'] ὁμολογῶ.

ν. 41. Β. οἷον] δυνατόν. τοῦτο] τὸ παρακούειν. δειμαίνεις] φοβῆ. πλέον] τῆς συγγενείας.

Γ. οἷόν τι πῶς] Θαυμάσιον μέγα πῶς. Οἷόν τι πῶς; σημειῶσαι ὅτι τὸ οἷον, τὸ δυνατόν, χωρὶς τῆς τε συλλαβῆς οὐ γράφεται.

ν. 42. Α. Αἰεὶ τε δὴ νηλῆς σὺ] Πρὸς τὸν Δία τοῦτο φησὶν, οὐ πρὸς τὸ Κράτος. Τὸ γὰρ κράτος ἦτοι ἡ τοῦ Διὸς ἐξουσία αὐτὸς ἐστὶν ὁ Ζεὺς· πρὸς αὐτὸν οὖν τὸν λόγον ποιεῖται· εἰ γὰρ πρὸς τὸ Κράτος ἔλεγεν, οὐδετέρως ἄφιλε τὸν λόγον ἀποδοῦναι.

Β. αἰεὶ τε] Διὰ τοῦτο ἀρσενικῶς ταῦτα ἐξήνεγκεν, ἢ πρὸς τὸν Δία ἀποδεδωκὸς ταῦτα. Τὸ γὰρ κράτος, ἦτοι τοῦ Διὸς ἡ ἐξουσία αὐτὸς ἐστὶν ὁ Ζεὺς. νηλῆς] ἀπηνής. πλέον] πιπληρωμένος.

ν. 43. Β. ἄκος] ἀφέλεια.

ν. 44. Β. μὴ πόνει μάστιν] μὴ ἐνέργει, μὴ ποιεὶ ματαίως.

ν. 45. ᾧ πολλὰ μισηθεῖσα] Α. Ἐνταῦθα μὴ δυνάμενος ὁ Ἡφαιστος ἀντειπεῖν, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τὴν χαλκευτικὴν ἀνάγει τὴν ἀρὰν, ἢ μισοτὴν ἀποκαλεῖ, διότι μέλλει προσηλωσάσαι τὸν Προμηθεά. Τὸ δὲ Κράτος βουλόμενον δηλωσάσαι, ὅτι οὐχ ἡ αὐτοῦ τέχνη ἦν αἰτία τοῦ δῆσαι τὸν Προμηθεά, ἀλλ' ἡ πρὸς τὸν Δία ὑποταγή, φησὶ, τὴν τέχνην μισητὴν ἀποκαλεῖς; οὐκ ἐστὶν αὕτη ἡ σὴ τέχνη αἰτία τῶν παρόντων πόνων, ἦτοι τῆς δέσεως τοῦ Προμηθεά, ὡς ἀπλῶς διὰ λόγου ἐστὶν εἰπεῖν.

χειρωναξία] Α. ἡ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασία· καὶ χειρώναξ, ὁ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενος, ἢ ὁ

τεχνίτης ὁ χειρῶν μόνον δεσπόζων. Ἠνίξατο δὲ, ὅτι τὴν αἰτίαν τοῦ Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετέγαγεν.

B. μισηθεῖσα] ὑπ' ἐμοῦ.

χειρωναξία] βάναισος τέχνη.

γ. 49. A. ἅπαντ' ἐπράχθη] τινὲς φασιν, ὅτι πάντα ἐκ μοιρῶν δέδοται τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ ἄρχειν. Τὸ δὲ ἐπράχθη ἀντὶ τοῦ ἄρισται, τετύπεται.

B. ἅπαντ' ἐπράχθη] ὅλα ἐγγιγόνει ἐκ μοίρας. πλὴν κοιρανεῖν] εἰ μὴ ἄρχειν. Εἰπόντος Ἡφαίστου περὶ αὐτοῦ τέχνης ὡς εἶδεν ταύτην λαχεῖν ἕτερον, τὸ Κράτος φησὶν, ὡς ἅπαντα ἐπράχθη καὶ ἐγγιγόνει τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ κοιρανεῖν καὶ ἄρχειν. Τουτέστι ἅπαντα δέδοται τοῖς θεοῖς, ὅπλα μὲν Ἄρεις Ἀρτέμιδι δὲ τόξα, Ἀπόλλωνι δὲ μουσικὴ, σοῦ δὲ ἦν ἔχους τέχνην, καὶ ἕτερα ἑτέροις· τὸ δὲ βασιλεύειν μόνον ὁ Ζεὺς ἐκληρώσατο. Ἐπεὶ οὖν οὕτω ταῦτ' ἔχει, ἀνάγκη καὶ σοὶ ἦν περ' ἔλαχες τέχνην στέργειν, καὶ τὰ παρὰ τοῦ Διὸς ἐπιτεταγμένα σοὶ ἐκτελεῖν.

Γ. ἅπαντ' ἐπράχθη] ἅπαντα, φησὶν, ἐτυπώθησαν καὶ ὀρίσθησαν, καὶ ἐπράχθησαν ὑπὸ τῶν μοιρῶν πλὴν τοῦ κοιρανεῖν τῶν θεῶν, ἦγον τοῦ ἄρχειν αὐτῶν. Ἡ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ ὁμωσ, ὃ ἐστιν οὕτω· πάντα μὲν ὑπὸ τῶν μοιρῶν ὀρίζονται, ὅμως δὲ οἱ θεοὶ ἄρχουσι καὶ ὀρίζουσι τὴν τούτων ἔχειν πρᾶξιν· ἐλεύθερος δὲ, ἦτοι μὴ ἀγόμενος οὐτις ἐστὶ, χωρὶς τοῦ Διός. Τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι οἱ λοιποὶ θεοὶ ἄρχουσι μὲν, ἀλλ' ἄνευ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς οὐδεὶς δύναται τι ποιῆσαι. Οἷς συγκατατιθέμενος καὶ ὁ Ἡφαιστος, φησὶν, ἔγνων ὅτι οὕτως ἔχει τὰ τῶν θεῶν καὶ οὐκ ἀντιλέγω. Πρὸς δὲ τὸ Κράτος φησὶν, σὺ σπεύδεις λοιπὸν δεσπῆσαι τὸν Προμηθεῖα, ἵνα μὴ ὁ πατήρ ἴδῃ σε βραδύνοντα καὶ ἀμελεῦντα τῶν αὐτοῦ πράξεων. Ἄλλως. Ἄπαντα, φησὶ, τοῖς θεοῖς πέπρακται καὶ τετέλεσται καὶ τέλεια εἰς πλὴν τῆς κοιρανίας, αὐτὴ γὰρ ἄδηλος τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ Διός. Ἡ οὕτως, ὃ καὶ κρεῖττον· ἅπαντα τοῖς θεοῖς δέδοται τὰ καλὰ, πλὴν καὶ χωρὶς τοῦ ἄρχειν ἑαυτῶν καὶ μὴ ἔχειν τὸν δεσπόζοντα. Διὸ ἐπάγει, ὡς οὐδεὶς ἐλεύθερος εἰ μὴ Ζεὺς.

γ. 52. B. ἐπιέξῃ] σπουδᾶσθ. περιβαλεῖν] περιθεῖναι.

γ. 53. ὡς] ἵνα. ἐλινύοντα] βραδύνοντα. προσδερχθῆ] θεῖσθαι.

Γ. ἐλινύοντα] Ἐλινύω ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω καὶ τοῦ ἀνύω. Εἰώθασι γὰρ οἱ μέλλοντες ἀνοσαι τι, ἀνασκοπεῖν πρῶτον καὶ οἶον ἰμβραδύνειν.

γ. 54. A. ψάλια] κυρίως τὰ περιστόμια τῶν ἵππων.

B. πρόχειρα] ἴσιμα εἰς χεῖρας. ψάλια] αἰπίδες. ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων, ἐνταῦθα δὲ τὰ σιδηρᾶ δεσμά.

Γ. ψάλια] οὐχὶ ἦλος, ἀλλ' ἕτερά τινα σιδήρια, εἶδος ἔχοντα τοιοῦτον, ὥστε ἀρμόσει τῇ μασχάλῃ καὶ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ σώματος· λέγονται κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων.

γ. 55. B. νιν] αὐτὸν ἀμφὶ] περὶ. χερσίν] αὐτοῦ. ἐγκρατεῖ σθένει] ἰσχυροτάτῃ δυνάμει.

γ. 56. B. ραιστῆρι] ἐν σφυρᾷ. θεῖνε] τύπτει. πασσάλει] προσήλου.

γ. 57. A. κ' οὐ ματᾶ] οὐ μάτην γίνεσθαι.

B. περαίνεσθαι] τελεῖσθαι. ματᾶ] μάτην πρᾶττεσθαι.

Γ. κοῦ ματᾶ] ἀρξάμενος δεσμῆν τὸν Προμηθεῖα ὁ Ἡφαιστος φησὶν, ἰδοὺ πρᾶττεται τὸ προστεταγμένον, καὶ οὐκ ἀναβάλλεται μοι τόδε τὸ ἔργον, καὶ ἀσφαλῶς καὶ οὐ μάτην ἐργάζεται μοι ἡ δέσις.

γ. 58. B. ἄρασαι] πλῆττε. μηδαμῇ χάλα] ἐν οὐδενὶ μέρει τῶν δεσμῶν ἔφθειν δίδου. τὸ χάλα ἐκ μεταφορᾶς τῆς νῆος.

γ. 59. B. δεινός] ἐπιτήδειος. εὐρεῖν] εἰς τό. πόρον] μηχανήν.

Γ. δεινός] δεινός ἂν εἰς τὸ νοῆσαι, καὶ παντοίας εὐρεῖσαι μηχανάς. Ἡ μηχανικὸς ἂν ὁ Προμηθεὺς, εἰ μὴ σπιρῶς προσηλωθῆ, λύσεως μηχανὴν εὐρήσει.

γ. 60. B. ἄραρειν] ἤρμοσται. ὠλίγη] ἀγκάλη.

Γ. ἄραρειν.] Ὁ Ἡφαιστος φησὶν, ὅπως ὁ σιδηροῦς ἀσφαλῶς ἤρμόσθη καὶ ἐνιπάγη, τὸ

δὲ τοῦ Διὸς Κράτος φησὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ ταύτην τὴν σιδηρὰν ἀλέην, ἤγουν τὸν κρίνον, περιόνησον ἀσφαλῶς, ἵνα, δεινὸς ἂν εἰς τὸ νοῆσαι καὶ ἰφουρεῖν τέχνας, νοήσῃ καὶ μάθῃ ἱλάττων ἂν καὶ ἐπιδείστερος ἂν τοῦ Διός. Εἶτα ὡσανεὶ βεβαίων ὁ Ἑφαιστος ὅτι ἀσφαλῶς αὐτὸν προσέδρασε, φησὶ, πλὴν ἕνεκα τούτου, οὐδεὶς ἂν μέμψαιτο μοι δικαίως, ὡς μὴ καλῶς αὐτὸν προσηλώσαντι.

v. 61. A. πόρπασον] περιόνησον. B. προσάροσον.

Γ. πόρπαξ οὐχ ὁ ἥλος, ἀλλ' ἄλλο τι σίδηρον κατασκευασμένον.

v. 62. A. σοφιστῆς] ἀπατεῶν.

B. μάθῃ] νοήσῃ. σοφιστῆς ἂν] ἀπατεῶν ὑπάρχων. ναθέστερος] χυνοῦστερος. Τουτέστι, ἵνα γνώῃ, ὡς εἰ καὶ τὸν Δία ἀπειλεῖ καὶ σοφίζεται, ἀλλ' οὐδὲν τι τελεῖσαι δύναται, ἱλάττων τούτου τυγχάνων. Ἡ οὕτως, ὅτι ἵνα μάθῃ ναθέστερον καὶ ἀμελέστερον καὶ ῥαθυμότερον πρὸς τὸν Δία σοφίζισθαι. Τουτέστι, ἵνα παντελῶς ἀφίσταται τοῦ τοιαῦτα ποιεῖν πρὸς αὐτόν. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν εἶναι, πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ἂν εἰπῶν, ὅπερ ἐστὶ κριεῖπτον.

v. 63. A. πλὴν τοῦδε] πλὴν τοῦ Προμηθέως. B. εἰ μὴ τοῦ Προμηθέως. μέμψαιτο] κατηγορήσῃ.

v. 64. A. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς] στέρροῦ ἤλου σιδηροῦ. αὐθάδῃ γνάθῳ] ἦτοι ἰσοχὴν πεπερήνην διὰ τῶν στέρνων αὐτοῦ βάλε, περόνα, δέσμιε ἀσφαλῶς. Ἡ τὸ ἀκρὸν τοῦ σιδηροῦ ἤλου καὶ τὴν ὀξύτητα. Ἡ τὴν ἀναδῆ καὶ στωμύλον αὐτοῦ γνάθῳ καὶ παρειὰν μέχρι τοῦ σπῆθους διάπειρον τουτέστιν ἕως καὶ αὐτῶν τῶν στέρνων κατελθῆτω ἢ περιόνη. Κατὰ τῶν στέρνων δὲ, φησὶ, περόνα αὐτόν, ὅτι ἐνταῦθα αὐτῶ ἢ ἀγκύνοια καὶ ἢ βούλη ἔγκειται, ταῖς περὶ τὴν καρδίαν τόποις.

B. ἀδαμαντίνου] σιδηρώδους καὶ στέρρου. σφηνὸς] τοῦ ἤλου. αὐθάδῃ] τραχεῖαν. γνάθῳ] στόμα.

Γ. σφηνὸς] στέρροῦ ἤλου, σιδηροῦ.

v. 65. B. διάμπαξ] δι' ὄλου. πασσάλειε] διαπέρα. ἰβρωμένως] ἰσχυρῶς.

v. 66. B. σῶν] ἕνεκα.

v. 67. A. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς] ὀκνεῖς τέλειον ἀποδεῖν. B. ὀκνηρῶς διάκεισαι πρὸς τὸ ἔργον.

v. 68. A. ὄπως] λείπει τὸ σκόπει, ὄρα.

B. στένεις] τὸ λυπεῖσθαι. ὄπως] ὄρα. Ἀττικῶς. οἰκτιεῖς] ἐλιήσεις.

v. 69. ὄρῃς θάμα] A. λίαν ἀσφαλῶς ὁ Ἑφαιστος πεδῶν τὸν Προμηθεῖα φησὶν, ὄρῃς θάμα ὀδυνηρὸν, καὶ ὀφθαλμοῖς οὐκ ἄνεκτον μεθεῖναι. Τὸ δὲ Κράτος φησὶν, ὄρῳ τούτου τὸν Προμηθεῖα ἀπολαύοντα, ἂν ἐστὶν ἄξιος.

v. 71. A. μασχαλιστῆρας] δισμά. ἀντὶ τοῦ, δέσμιε αὐτὸν καὶ παρὰ τὰς πλευράς. μασχαλιστῆρας] διαζώστραε ἦτοι δεσμούς.

Γ. ἀλλ' ἀμφὶ] ἀλλὰ βάλε τῶ περὶ τὰς πλευρὰς αὐτοῦ μασχαλιστῆρι διαζώστρας, ἦτοι δισμά. Ἀνάγκη γάρ ἐστι ποιῆσαι τούτο ἦτοι τὸ βαλεῖν μασχαλιστῆρας.

v. 72. A. δρῶν ταῦτ' ἀνάγκη] Ἀναγκαῖον ἐστὶ ποιῆσαι τούτο, ἦτοι τὸ βαλεῖν μασχαλιστῆρας. Σὺ οὖν μὴ πρόστασέ μοι συνεχῶς καὶ λίαν. Τὸ δὲ φησὶ πρὸς αὐτὸν ὄντως δὴ κελεύσω, ἔτι δὲ καὶ κραυγᾶσω, περιόνησον.

B. ἐγκέλευ' ἄγαν] πρόστασε λίαν.

v. 73. B. ἦ μὴν] ὄντως. καπιθαυζῶ.] ἐπεμβριμῆσομαι. πρὸς] πρὸς τούτους.

v. 74. A. χῶρει κάτω] διὰ τοῦ χῶρει κάτω τὸ μέγεθος ἐπέφηνε τοῦ δεσμουμένου Διοῦ. κίρκωσον] ἀντὶ τοῦ κρίκωσον.

B. χῶρει κάτω] ἐν τῶ βάθει. Ἐπειδὴ περ ἄνω περὶ τὰς πλευρὰς μασχαλιστῆρας ἐνέβαλεν, ἔδει δὲ καὶ πρὸς τοὺς πόδας τούτο ποιῆσαι, διὰ τοῦ χῶρει κάτω τὸ μέγεθος ἐπέφηνε τοῦ δεσμουμένου Διοῦ. Χωρῶ τὸ δέχομαι, ὡς τοσοῦτον ὕδωρ τὸδε τὸ ἄργος χωρεῖ· καὶ χῶρα ἢ ἄδεια, καὶ ἰλευθερίαν ἐγχαρεῖν, τὸ ἐνδέχεσθαι. χωρῶ καὶ τὸ ἔρχομαι,

ἀφ' οὗ συγχωρῶ, ὅταν ἐκὼν ἐκλύω, καὶ παραχωρῶ ἔταν ἄκων ἀπολύω, καὶ προχωρεῖ ἀντὶ τοῦ προβαίνει, καὶ ἀναχωρεῖ τὸ αὐτό. χῶρε ἀντὶ τοῦ ἀφίστασαι, ὑποχῶρε ἀντὶ τοῦ ὑπέρχου.

κίρκασον βίω] δέσμευσον αὐτὸν βιαίως.

Γ. κάτω] ἐν βάρει τὴν κρίκον περιόνησον.

v. 75. B. οὐ μακροῦ πάνω] ἀλλὰ συντόμως.

v. 76. ἰρράμένως νῦν θεῖνε] A. τοῦ Ἡφαιστου εἰπόντος, ὅτι καλῶς ἤδη πέπρακται τὸ ἔργον, ὅτι καὶ Προμηθεὺς ἀσφαλῶς διεπερονήθη, φησὶ τὸ τοῦ Διὸς Κράτος πρὸς αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀρκούντως τῷ βάρει τοὺς κίρκους ἐνέβαλις, νῦν τύπτει ἰσχυρῶς τὰς διατόρους πίδαας, τὰς διαπειρούσας, καὶ τιτρωσκούσας, ἤτοι τοὺς δειμούς τοὺς σιδηροῦς. Ἡ διατόρους πίδαας, τὰς διαπετορνευμένας.

B. ἰρράμένως θεῖνε] ἰσχυρῶς τύπτει. διατόρους πίδαας] τοὺς μεγάλους δειμούς.

v. 77. ὡς ὑπίτιμητης] A. καλῶς, φησὶ, καὶ στειριῶς τύπτει τὰς πίδαας τοῦ Προμηθεῖως. Ὁ γὰρ προστάξας τούτο τὸ ἔργον, ἤγουν ὁ Ζεὺς, δεινός ἐστι καὶ βαρὺς, ἢ ὁ τοῦ ἔργου ἐπιστάτης ἢ ὁ ζημιώτης καὶ ὁ ἐκδικητής. Ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ Κράτους φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἡφαιστος: ἐκτραπέλου μέντοι πάντως πεποιημένου τῆ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀναιδούς: ἀρμόζεται τῇ μορφῇ σου καὶ προσήκοντα ταῦτα πάντα τὰ τραχέα ῥήματα. Τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν σὺ γίνου μαλθακὸς καὶ εὐγνώμων, ἐμοὶ δὲ ἕνεκα τῆς αὐθαδίας μὴ ἐπονείδιζε τὰ ἐκ φύσει προσόντα. Ἄλλως. Ὑπίτιμητης, ὁ ἐπιτιμῶν μέλλων σοι εἶγε ἀμείλιχης, ὁ Ζεὺς.

B. ὡς ὑπίτιμητης γε τῶν ἔργων βαρῦς.] ὅτι ὁ ἐξεταστής καὶ εὐδύνας ἐπάξων, εἰ φαῦλα φωράσεται, χαλεπὸς, ἀνύποιστος.

v. 78. B. ὅμοια μορφῇ, ἀρμόζοντα τῷ ἀγρίῳ σώματι τὰ τραχέα ῥήματα σου. μορφῇ] σῆ σῆ. γηρύεται] βοᾷ. }

v. 79. B. μαλθακίζου] σαπινῶ. αὐθαδίαν] ἀλαζωνίαν.

v. 80. B. μὴ πίπλησέ μοι] ὀνειδιστικῶς πρόφερε.

v. 81. A. ὡς κώλοισιν] ἐν χερσὶ καὶ ποσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει.

B. στείχωμεν] ἀποχωρῶμεν. ὡς] ἐπεὶ. κώλοισιν] ἐν ταῖς ἄρθροις αὐτοῦ, τοῖς ποσίν. ἀμφίβληστρ'] δεσμά.

Γ. στείχωμεν] βαδίζωμεν, ὑποχωρῶμεν, συμβουλευτικόν. Ἐπεὶ ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει, τουτέστιν ἅπαν τὸ σῶμα προσήλωται, ἀναχωρεῖσαι χρεῖα.

v. 82. Ἐνταῦθα νῦν ἕβριζε] A. Ἴδὸν τὸ κράτος ἀσφαλῶς δεσμηθέντα τὸν Προμηθεῖα φησὶ πρὸς αὐτὸν, νῦν ἕβριζε καὶ καταφρόνει τοῦ Διός. Ἐνταῦθα καὶ κλέπτων τὴν τιμὴν τοῦ Διὸς δίδου τοῖς ἀνθρώποις: πῶς δύναται σὶ οἱ ἀνθρώποι ἐλευθερῶσαι τούτων τῶν δεσμῶν; ψευδῶς ὀνομάζουσί σοι οἱ θεοὶ Προμηθεῖα, χρεῖα γὰρ σοι ἐτέρου Προμηθεῖως δυναμένου σοι σαφηνίσαι ποίῃ τρόπῳ ἐλευθερωθῆση τῶνδε τῶν δεσμῶν. Ἀπὸ τοῦ οἰκείου ὀνόματος διαβάλλει αὐτὸν, ὅτι προνοητῆς ἂν τῶν μελλόντων (τούτο γὰρ δηλοῖ τὸ Προμηθεῖως ὄνομα) οὐ προνοήσῃ τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβῆναι, οὔτε δύναται ἑαυτὸν ἐλευθερῶσαι ἀπὸ τῶν δεσμῶν.

ἐνταῦθα. B. τούτοις συνὸν ταῖς δεσμοῖς. ἕβριζε] θρασύνου καὶ μεῖζον θεῶν φρόνει.

v. 83. σὺλῶν] B. κλέπτων. ἐφημέροισι προστίθει] τοῖς θνητοῖς δίδου.

ἐφημέροισι] Γ. Ἐφήμεροι κυρίως λέγονται οἱ κῶναυες, οἱ τινες ὄντες ἴσθωθεν τοῦ πίθου ζῶσι, ἀπεσκευάσαντος δὲ τοῦ πίθου, καὶ ἰδόντες αὐτὸ τὸ φῶς οὐκέτι ζῶσιν ἐξ αὐτῶν δὲ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἀνθρώποι ἐφήμεροι.

v. 84. οἶοίτε] B. δυνατοί. ἀπαντλήσαι] ἐλευθερῶσαι.

v. 85. ψευδανύμως] A. Εὐφυνῶς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἔλαβε τὸ νόημα. Προμηθεὺς γὰρ ἐστιν ὁ παροτρῶν τὰ μῆδεια, τροπῇ τοῦ Δ εἰς Θ. Τίχνης] τῶν δεσμῶν.

ψευδανύμως] B. ψευδῶς. δαίμονες] οἱ θεοί.

v. 86. αὐτὸν γὰρ σοι δι᾽ Προμηθεῖως] B. χρεῖα ἐστι Προμηθεῖας. Ἡ δὲ σύνταξις, ὡς τὸ,

χειῶν βουλῆς ἐμὶ τε καὶ σὶ, δοτικὴν γὰρ ἔδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς αἰτιατικὴν ἐπήνευγε λαμβανομένης ἔξωθεν τῆς εἰς.

δεῖ] Γ. *χρεία γάρ σοι ἀνθρώπου συμβουλεύομένου τίνι τρόπῳ ἐκβληθῆς τοῦ τεχνήντως κατεσκευασμένου δισμοῦ.*

v. 87. ὄσφ] Β. *τίνι. ἐκκυλισθήσῃ] ἐλευθερωθήσῃ. τέχνης] τῆς τοῦ Ἡφαιστοῦ.*

v. 88. ὦ Δίος αἰθῆρ] Α. *Ἀρμολόντως φησὶν ὁ ποιητὴς μὴδ' εὐθὺς ἀντιπεῖν τὸν Προμηθεΐα, ἵνα μὴ δέξῃ ἄφρων καὶ αὐθάδης· μετὰ δὲ τὸ ἀποχωρῆσαι τοὺς κολαστὰς προσμαρτύρεται τὸν αἰθέρα καὶ τοὺς ἀνέμους, ἥτοι τὰ αἰρία στοιχεῖα, τοὺς ποταμούς καὶ τὰς πηγὰς, τὴν ὑγρὰν φύσιν, καὶ τὴν γῆν, τὴν ξηρὰν φύσιν, καὶ τοῦ ἡλίου τὴν φύσιν· καὶ λέγει αὐτοῖς· θεάσασθε με, οἷα πάσχω κακὰ καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐγὼ θεὸς ἄν. Ἀλλάσσει δὲ εὐθὺς τὴν λέξιν, καὶ φησι, δέρχθητε, ἀντὶ τοῦ ἴδετε, οἷαις τιμωρίαις διακοπτόμενος κακοπαθήσω ἐς τὸν διηνεκή χρόνον. Τοιοῦτον γὰρ δεσμὸν ἐξέϋρεν ἐπὶ μοι ὁ νέος ἡγεμὼν τῶν θεῶν ἦγον ὁ Ζεὺς. Ἄλλως. Τεχνικὸν τὸ μὴ εὐθὺς εἰσάγειν λαλοῦν τὸ συνεκτικὸν πρόσωπον, πρὸς ἰριδισμόν τοῦ ἀκρατοῦ· μεγαλοφυῶς δὲ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐπικαλεῖται μόνος. Δεῖ δὲ, πάντων ἀποστάντων.*

ὦ Δίος αἰθῆρ] Β. *νῦν τὰ τέσσαρα ἐπιβοᾶται πρὸς οἶκτον στοιχεῖα, πῦρ, ἀέρα, ὕδωρ, γῆν· ἐπιδοῦν καὶ ἥλιος διὰ τούτων διέρχεται καὶ τῶν ἐκάστωτε γιγνομένων ἔστι θεατῆς, προσεὶλήφει καὶ τοῦτον τῇ ἐπικλήσει. ταχύπτεροι] ταχεῖαι, καὶ τάχος τοῖς πτεροῖς τῶν ὀρνέων παρέχουσαι.*

ταχύπτεροι] Γ. *Οἱ ἀνεμοὶ κατὰ μὲν Ἀναξαγόρου ἐκ τῆς γῆς γίνονται, καὶ Ὁμηρον δὲ, πρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν. Ἄλλ' ὁ μὲν Ἀναξαγόρας τὸ ὑλικὸν φησὶν αἴτιον τῶν ἀνέμων, Ὁμηρος δὲ τὸ ποιητικόν, μᾶλλον δὲ ἀμφότεροι τό τε ὑλικὸν αἴτιον καὶ ποιητικόν· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ λέγειν, τοὺς ἀνέμους ἰκμένους ἥτοι ἰκμάδεις, καὶ καθύργρους, τὸ ὑλικόν αὐτῶν αἴτιον λέγειν τὴν ἰκμάδα καὶ δρόσον. Ἐκ δὲ τοῦ λέγειν αὐτοὺς ὀρεῖν πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν τὸ ποιητικόν φησὶν αἴτιον. Ἰκμάς γὰρ λεπτυνθεῖσα ἀῆρ γίνεται· ἀῆρ δὲ ἔτι ἀναχθεῖς καὶ λεπτυνθεῖς ννεῦμα.*

v. 89. ποταμῶν τε πηγῶν] Β. *ᾧ. ποντίων] τῶν θαλασσίων.*

v. 90. γέλασμα] Α. *Καλῶς εἶπτε γέλασμα τὸ χῦμα ἐκ μεταφορῶς τῶν γελώντων καὶ διαχωρόμενων. Ὡσπερ γὰρ ἐκείνοι εὐφραينوμένης τῆς καρδίας γελῶσι, γελῶντες δὲ διαχέονται καὶ εὐρύτατοι ποιοῦνται τῶν στομάτων αὐτῶν ὥσπερ πάλιν οἱ λυπούμενοι συστέλλονται τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐμφύτου θερμοῦ αἵματος συστειλομένου· οὕτω καὶ τὸ κῦμα ὡσανεὶ γελᾷ καὶ διαχέεται συχρὸν ἐρχόμενον καὶ ἐπάλληλον. Ἄλλως. Γέλασμα διάχυμα.*

ἀνήριμον γέλασμα] ἀπειρον χῦμα, πλάτος. Ἐκ μεταφορῶς τῶν γελώντων· οἱ γὰρ γελῶντες ἐξήπλωνται. Παμμῆτορ] ἡ πάντων μήτηρ καὶ τροφὸς, ζῶων λέγω καὶ σπειρμάτων καὶ ἀνθρώπων.

v. 91. καὶ τὸν πανόπτην] Α. *ἥλλαξε τὴν φράσιν.*

πανόπτην] Β. *τὸν πάντ' ἐφορῶντα· τὸν πάντα βλέποντα, ἢ τὸν ὑπὸ πάντων βλεπόμενον.*

v. 92. ἴδεσθε] Β. *θεάσασθε. θεὸς] ἄν.*

v. 93. δέρχθηθ'] Β. *θεάσασθε. αἰκίαισι] τιμωρίαις.*

v. 94. τὸν μυριετῆ] Α. *πολυετῆ. Ἐν γὰρ τῷ Πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν.*

διανκαίόμενος] Β. *διακοπτόμενος καὶ προσταλαιπαρῶν. μυριετῆ] πολὺν· τρεῖς μυριάδας αὐτόν φησὶ δεδέσθαι.*

v. 95. ἀθλεύσω] Β. *μιτ' ἄθλου καὶ κακότητος διάξω.*

v. 96. ταγὸς] Β. *ἡγεμῶν. ἔξευρ'] ἐμηχανήσατο.*

v. 97. ἀεικῆ] Β. *ἀπρεπίς.*

v. 98. τὸ πωρὸν] Β. *τὸ ἐνιστάμενον. ἐπερχόμενον] μέλλον.*

αἶ αἶ] Γ. *φεῦ φεῦ, σπινάξω καὶ τὸ πωρὸν, καὶ τὸ ἐπερχόμενον πῆμα.*

v. 100. τῶνδ' ἐπιτεῖλαι] A. ἀντὶ τοῦ ἐπιτελισθῆναι. Ὡς τότε·

Νόστον ὃν ἐκ Τροίας ἐπετέλλετο Παλλὰς Ἀθήνη.

χρῆ] B. ἀπόκειται. ἐπιτεῖλαι] φανῆναι.

v. 101. καὶ τοι τί φημι;] A. Ἀποδουρόμενος ὁ Προμηθεύς, ὡσανεὶ ἄγνοιαν προβαλλόμενος τῆς τελευτῆς καὶ τῶν συμβάντων αὐτῷ κακῶν, ἐρωτᾷ πότε ἤξει ἐλευθερία τῶν δεσμῶν· εἶτα γινούς ὡς αὐτός ἐστιν ὁ Προμηθεύς, καὶ οὐ μόνον τὰ αὐτῷ συμβησόμενα ἐπίσταται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέροις· φησὶ, τί φημι ἐγώ; τὰ πάντα ἐπίσταμαι ἀκριβῶς· τὰ μέλλοντα δέ μοι συμβήσονται οὐδεμίαν βλάβην κομίσουσί μοι.

τί φημι] B. τοῦτο.

v. 102. Σκεθρῶς] A. ἀκριβῶς. ποταίνιον] νέον, πρόσφατον, οὐ προορατόν μοι.

σκεθρῶς] B. ἀκριβῶς. ποταίνιον] ἀπροσδόκητον, ἄγνωστον.

ποταίνιον] Γ. τὸ ἀπροόρατον, ἀπὸ τῆς πρὸ πρόθεσεως, καὶ τοῦ αἶ ν ο ς, ὁ λόγος, ἡγουν τὸ μὴ γινόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο. Διότι ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα.

v. 103. Πῆμ'] B. βλάβη. ἤξει] ἐπέλθῃ.

χρῆ] Γ. χρῆ δὲ ἐκάστῳ ὑπομένειν τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ τύχην καὶ μοῖραν ὡσπερ καμοί. Ἐπομένειν δὲ ὡς λίαν γινώσκων τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος, ἡγουν τὴν δύναμιν τῆς εἰμαρμένης ἀκαταμάχητον οὔσαν καὶ ἀήττητον.

v. 104. αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾶστα] B. μοῖραν ὑπομένειν εὐκόλως.

v. 105. ἀνάγκης] B. τῆς βίας. ἀδήριτον] ἀμάχητον. σθένος] δύναμις.

v. 106. οὔτε σιγᾶν] A. οὔτε σιγᾶν δύναμαι, ἀλγῶ γάρ· οὔτε μὴ ἐλέγχειν, εὐλαβοῦμαι γὰρ Δία.

ἀλλ' οὔτε] B. ἔξεισί μοι τὰςδε τὰς τύχας λέγειν τε καὶ σιγᾶν. Σιγᾶν μὲν, ὅτι μὴ βουλομένου τοῦ Διὸς τὸ πῦρ ἐκλεψα, λέγειν δὲ ὅτι τοῖς βροτοῖς γέρας παρέσχον, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐφιλανθρωπευσάμην δούς τε τὸ πῦρ καὶ πάνθ' ὅσα προσήκει σφῶς εἰδῆναι διδάξας.

σιγᾶν] σιωπᾶν. τύχας] τὰς ἐμὰς δυστυχίας.

ἀλλ' οὔτε σιγᾶν] Γ. ὅμως οὔτε σιγᾶν δύναμαι τὰς τύχας· ἀλγῶ γάρ· οὔτε μὴ σιγᾶν, ἥτοι καλεῖν, εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία. Ἄλλως. Ἄλλ' οὐ δύναμαι ταύτας τὰς τύχας σιγᾶσαι· ἐὰν γὰρ ταύτας σιγᾶσω λύπην τῇ ψυχῇ μου φέρω. Τὸ τασοῦτον γὰρ τις λυπεῖται ἐκ τῆς ἐκδηλίψεως, ὁ συγχαίρει ὅταν ἐκδηλα ποιῇ καὶ πρὸς ἕτερον λέγῃ τὰ λυποῦντα αὐτόν. Εἰ δὲ μὴ σιγᾶσω, ἥτοι ἐὰν λαλήσω καὶ εἴπω τὰ λυποῦντα με, τὸν Δία παροτρύνω εἰς ὄργην ἐμὴν.

v. 107. οἶον] B. δυνατόν. τὰς] ταύτας. γέρας] τιμὰς.

v. 108. πωρᾶν] B. παρασχᾶν, δούς ἐγώ. ὑπέζευγμαι] συνεζευγμένος εἰμί.

v. 109. ναρθηκοσπλήρωτον] B. νάρθηκα μείσαν*. θηρῶμαι] μετὰ μηχανῆς λαμβάνω. πυρός] τοῦ τοῖς ἀνθρώποις αἰεὶ ἰσομένου.

v. 110. πηγὴν κλοπαίαν] A. πᾶσα οὐσία μείσων πάσχει· τὸ δὲ πῦρ ἐν ὅσῳ κᾶν τὸ τυχόν ἔχῃ, πάλιν αὔξεται. Ὁ εἰδὼς πρῶτος ὁ ποιητὴς εἶπε Σπέρμα πυρός· καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐξ ἐλαχίστου αὔξεται. Πρὸς τοῦτο οὖν ἀντιμηχανήσατο Αἰσχύλος, πηγὴν εἰπῶν καὶ αὐτὴ γὰρ ἐκ τοῦ τυχόντος αὔξεται.

πηγὴν κλοπαίαν] B. Ρίζαν καὶ ἀρχὴν· πηγὴν κλοπαίαν εἶπεν ὅτι πᾶσα οὐσία μέτρον δέχεται, τὸ δὲ πῦρ ἂν τὸ τυχόν εὐρέθῃ, ἥτοι σμικρότατος σπινθήρ, ὅλη τῇ βίᾳ αὔξεται. Πάλιν πηγὴν οὖν εἶπε πυρός, ὅτι πολὺ αὔξεται ἐκ μικροῦ. Δίον εἰπεῖν κλοπαίου κλοπαίαν εἶπε πρὸς τὸ πηγὴν. Τοιοῦτον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ναρθηκοσπλήρωτον, ὡφίλει γὰρ εἰπεῖν ἐντὸς νάρθηκος. Ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, τό τε κλοπαίαν τό τε

* Hesych. Ναρθηκοσπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρός πηγὴν· τὴν ἐν νάρθηκι θησαυρισθῆσαν· πάροσον τῷ νάρθηκι ἐχρᾶντο πρὸς τὰς ἐκζωπυρήσεις τοῦ πυρός, εἶθι καὶ τῷ Διονύσῳ φέκασαν αὐτόν, διὰ τε τὰς ἐν ταῖς Διόταις τῶν δένδρων ἀφᾶς, καὶ διότι θερμός ἐστι φύσις ὁ οἶνος ἢ πυρῶδης οἶνος τῷ πυρὶ ἴσον ἔχει μῖνος. — Ἐρατοσθένους.

ναρθηκοπλήρωτον, οἰονί ἐπιζήγησις τοῦ θηρῶμαι, εἰπὼν γὰρ, θηρῶμαι δὲ πηγὴν πυρὸς, ὄφειλεν εἰπεῖν καὶ τίνα τρόπον ἐθηράσατο.

πηγὴν] Γ. Θηρῶμαι δὲ καὶ σφτερίζομαι καὶ παρέχω τοῖς ἀνθρώποις πηγὴν πυρὸς κλοπαίαν τῷ νάρθηκι, ἤγουν ἔσω νάρθηκος, ἀντὶ τοῦ βαλάν. Πηγὴν δὲ πυρὸς εἶπεν, ὅτι πᾶσα οὐσία μείωσιν δέχεται, τὸ δὲ πῦρ κἂν τὸ τυχὸν εὐρέθῃ, ἥτοι σμικρότατος σπινθήρ, ὑποτεθῆ δὲ ὕλη τινη, πάλιν αὐξεται. Διὰ τοῦτο δὲ εἶπε πηγὴν πυρὸς, ὅτι ἐκ τοῦ μικροῦ αὐξεται.

v. 111. πόρος] Β. πόρισμος τοῦ ζῆν.

v. 112. τοῖωνδε ποινὰς] Β. τοῖωνδε ἀμαρτημάτων ποινὰς ἔδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς τὸ ποιινὰς τὴν σύνταξιν ἀπέδωκεν. ποινὰς βλαβὰς. ἀμπλακημάτων ἕνεκα. τίνα] δίδωμι.

τοῖωνδε] Γ. ἐγὼ γὰρ παρασχὼν τοῖς ἀνθρώποις τιμὴν, τὴν διὰ τοῦ πυρὸς λέγω, ἐνιπάγην ταύταις ταῖς συμφοραῖς.

v. 113. ὑπαίθριος] Β. ὑπὸ τὴν αἰθρίαν ὑποκάτω τοῦ αἰθέρος, ἐκτὸς στείγης τινός. πασσαλεύτος] πασσαλεύομενος, κικαρφομένος.

v. 114. ἄ ἔ] Α. ἐκπλήξεως ἐπιρρήματα.

ἄ ἄ] Β. ἐκπληκτικόν.

v. 114, 5. τίς ἄχω, τίς ὄμμα] Α. ἴσως αἱ ὠκεανίδες εὐωδίας ἔπνεον. Αἰσθητὴ δὲ ἡ ὄσμη, οὐχ ὄρατή· διὸ καὶ ἀφεργῆ ταύτην φησὶν ὡς ἀθεώρητον οὔσαν διὰ τῆς ὄσμης προνοεῖν τὴν τῶν Ὤκεανίδων ἄφίξιν.

ἄχω] Β. φωνή. ὄμμα] ὄσμη. ἴσως αἱ Ὤκεανίδες εὐωδιαν ἔπνεον, αἰσθητὸν δὲ ἡ ὄσμη, οὐχ ὄρατή, διὸ καὶ ἀφεργῆ ταύτην εἶπεν, ὡς ἀθεώρητον, διὰ τῆς ὄσμης οὖν προνοεῖται τὴν τῶν Ὤκεανίδων ἄφίξιν. προσέπτα] προσῆλθε. ἀφεργῆς] ἀόρατος.

v. 116. κικραμένη] Α. ἡμιθεῖων.

θεόσυτος] Β. ἐκ θεῶν ὀρμηθεῖσα. βρότειος] ἀνθρωπίνη. κικραμένη] ἡρωϊκὴ.

v. 117. τερμόνιον ἐπὶ πάγον] Α. ἐπὶ τελευταῖον μέρος τῆς γῆς· ἐπειδὴ τέλος τῆς οἰκουμένης ὁ Καύκασος. Ἡ, οὐ· ἐγὼ πρὸς τὸ πέρασ εἰμὶ δεδιδμένος· ἐπὶ γὰρ ἄκρου προσδίδεται.

ἴκετο] Β. ἦλθε. τερμόνιον] τὸν τελευταῖον. πάγον] τὸν τραχὺν καὶ κρημνώδη τόπον.

v. 118. πόνων] Β. τῶν κακοπαθειῶν. θεωρὸς] θιατῆς.

ἐπὶ] Γ. ἡ ἐπὶ, ὅταν στάσιως μιτὰ γενικῆς, ὅταν δὲ κινήσειως μιτὰ αἰτιατικῆς. πάγον] ἐπὶ τέλος τοῦ Ὤκεανοῦ ὁ Καύκασος. Πάγος δὲ παρὰ τὸ π ἡ σ σ ε σ θ α· ἐν αὐτῷ τὰ ὕδατα· ἢ διὰ τὸ τὰς πηγὰς ἐξ αὐτῶν τῶν ὀρῶν κατέρχεται.

v. 119. ὄρατε δεσμώτην] Α. διὰ τοῦτο δεσμώτης ἐπιγέγραπται.

ὄρατε] Β. πρὸς τὴν ὑπολειφθῆσαν αὐτῷ φαντασίαν τοῦτο λέγει.

δύσποτμον] δυστυχῆ. Τὸ δύσποτμον οὐ πρὸς τὸν δεσμώτην, πρὸς τὸν θεὸν συντακτικόν.

v. 120. πᾶσι θεοῖς δι' ἀπειχθείας] Α. Πάντες οἱ θεοὶ ὀργίζονται τῷ Προμηθεῖ διὰ τὸ πῦρ. Ἐκ γὰρ τούτου πάντα ῥῆστα εἶχον οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐκέτι ἔθνον συνεχῶς. Φασὶ γὰρ τὸν Προμηθεῖα κελκοφέναι ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ πῦρ, βαλεῖν τε νάρθηκι, καὶ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν. Τοῦτο δὲ μυθῶδες. Τὸ δ' ἀληθές· οὕτως ἔχει πῦρ καλεῖται ἡ γνώσις, διὰ τὸ δραστήριον. Προμηθεὺς δὲ καλεῖται ἡ προμήθεια, καὶ ἡ πρωτόπλασις ἣν δίδωκεν ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ· ἔχειν καὶ φυλάττειν, καὶ μὴ τινος φροντίζειν. Ὁ δὲ ταύτην λαβὼν οὐκ ἐφύλαξεν, ἀλλ' ἤρξατο φροντίζειν, καὶ λέγειν τὰ μὴ διόντα, καὶ προβουλεύειν. Οὕτως οὖν κλίπτως λέγεται τῆς προμηθείας τῶν θεῶν. Ὅτι δὲ νάρθηκι ἔβαλε τὸ πῦρ, καὶ αὐτὸ προσφόρος· ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας σοφότητος τοῦ νοῦς ἤρξατο φροντίζειν, καὶ προλέγειν τὰ μὴ διόντα.

πᾶσι θεοῖς] Β. πάντες γὰρ οἱ θεοὶ ὀργίζοντο πρὸς τὸν Προμηθεῖα διὰ τὸ πῦρ, ἐκ τούτου γὰρ πάντα ῥῆστα εἶχον οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐκέτι ἔθνον αὐτοῖς.

v. 121. δι' ἀπειχθείας] B. ἐν ἔχθρῳ.

v. 122. εἰσοιχνεῦσιν] B. διάγουσι. Καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὁπόσοι τὴν Διὸς αὐτὴν εἰσοιχνεῦσιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν ὁπόσοι Διὸς φίλοι, ἦσαν γὰρ καὶ ἔπειροι οἱ οὐ προσεῖχον Διὶ, τοιοῦτοι δὲ οἱ Τιτᾶνες.

εἰσοιχνεῦσιν] Γ. ἀπὸ τοῦ οἴχῳ, οἴχινῳ, ὥσπερ καὶ ἴκα ἰκινῳ. Σχῆμα τὸ λεγόμενον καινοπρεπέες. Ἔστι δὲ τῶν Ἀττικῶν, τοῦτο γὰρ πρὸς τὸν νοῦν καὶ τὸ σημαίνόμενον τῆς λέξεως ἀφορῶσιν.

v. 123. φιλόττητα βροτῶν] B. ἀγάπην ἣν εἶχον εἰς τοὺς βροτούς.

v. 124. φεῦ, φεῦ] A. πλησιέστερον γενεμένης τῆς τῶν Ὀκειανίδων πληθύτος, ἥδη καὶ τῆς τῶν πτερυγῶν ἠχοῦς αἰσθάνεται, καὶ φησι, τί δὴ ἔστι τὸ κίνημα τῶν ὀρνέων, ὅπερ ἀκούω πλησίον; ὑποσσεύει γὰρ ὁ αἰθὴρ ἑλαφραῖς πνοαῖς πτερούγων. Φησὶν οὖν ὁ χορὸς τῶν Ὀκειανίδων πρὸς αὐτόν. Μηδαμῶς φοβηθῆς Προμηθεῦ· προσέειπε γὰρ ἑνταῦθα πληθὺς φίλων ἐν ταχυτάτῃ κινήσει τῶν πτερούγων, μόλις πείσασα τὴν τοῦ πατρὸς Ὀκειανοῦ διάνοιαν.

κινάθισμα] κίνημα πληθύτους. Παραγώγως. Ἐξ οὗ πληθὺς παραγίνεσθαι ὑπακούεται.

κινάθισμα] B. κίνημα, ὄρμην.

v. 125. πείλας] B. τοῦ Καυκάσου. οἰονῶν] ὀρνέων. αἰθὴρ] ὁ ἀήρ. ἑλαφραῖς] ἑλαφρῶν.

v. 126. ῥιπαῖς] A. ὄρμαῖς.

πτερούγων] B. ἐκ τῶν πτερούγων γινόμεναις.

v. 127. φοβερὸν] B. φόβου ἄξιον. τὸ προσέροπον] τὸ εἰσερχόμενον.

v. 128. μηδὲν φοβηθῆς] A. ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρόντειος ἐστὶ κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. Ἐπιδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ἱερῶν, καὶ ἠράσθη λίαν τοῖς μέλεσι τοῦ τραγικοῦ. Ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τηρεῖ. Ἔστι δὲ ταῦθ' ὅμοια τῷ οὐδ' αὖ ἑάσεις με μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν.

φιλία γὰρ ἦδε] αὕτη ἢ φάλαγγς ἢ συστοιχία, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς. Ταῦτα δὲ φασὶν ἀεροδρομοῦσαι διὰ τινος μηχανῆς. Ἀποπον γὰρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ Προμηθεῖ τῷ ἐφ' ὕψους ὄντι. Ἐν ὅσῳ δὲ Ὀκειανῶν προσλαλεῖ κατ'ἄσιν ἐπὶ γῆν.

μηδὲν φοβηθῆς] B. ὅρα ἵνα μή. φιλία] φιλική. ἦδε τάξις] ἦτο τὸ ἡμέτερον τάγμα.

v. 130. προσέειπε τόδε πάγον] B. προσῆλθε τὸν κρημνίσθη τόπον.

v. 131. παριποῦσα] B. καταπίεσσα.

v. 132. κραιπνοφόροι δὲ μ' ἐπιμψαν αὔραι] A. ἐκόμισαν δὲ ἐμὲ ἑνταῦθα αἱ ταχυτάται πνοαὶ τῶν ἀνέμων. Ἦνίκα γὰρ ἐπασσαλεύου τῇ πτέρῳ προσηλούμενος, ὁ κτύπος τοῦ σιδήρου διήλθεν εἰς τὸν ἐσώτατον τόπον τῶν ἡμετέρων οἰκημάτων. Τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι καὶ μέχρι τοῦ Ὀκειανοῦ ὁ κτύπος ἀφίκετο.

κραιπνοφόροι] B. ταχιῖαι. αὔραι] τοῦ ἀέρος πνοαί.

κραιπνοφόροι] Γ. Κραιπνὸν τὸ ταχὺ, ἀπὸ τοῦ κάρτα πνεῖν.

v. 133. Ἀχῶ] B. ἡ βοή. χάλυβος] τοῦ σιδήρου. Ἰστίον ὅτι πρῶτον ὁ σίδηρος ἐν Χάλυψι, ἔθνος ἔνθα ὁ σίδηρος ἐγένετο. Ὅταν δὲ προσεκαρφοῦτο ὁ κτύπος τοῦ σιδήρου ἠκούετο ἐκί*, διήξεν] διήλθεν. ἀντρων μυχόν] τῶν ἐντὸς τῶν πηγῶν κοιλωμάτων, ἔνθα φασὶ καταικτεῖν τὰς Νύμφας.

χάλυβος] Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τὸ παράγωγον. Χάλυβες γὰρ ἔθνος, καὶ ἐκ τούτων εὐρέθη ὁ σίδηρος. Χάλυβες ἔθνος, ἐν ᾧ γίνεται ὁ σίδηρος, ἦγον πρῶτον εὐρέθη.

* Hæc e compluribus glossis male consarcinata sunt; fortasse sic constituenda: χάλυβος] τοῦ σιδήρου. ὅταν δὲ προσεκαρφοῦτο, ὁ κτύπος τοῦ σιδήρου ἠκούετο ἐκί. Ἰστίον δὲ ὅτι πρῶτον ὁ σίδηρος ἐν Χάλυψι ἐγένετο. Ἄλλως. χάλυβος] τοῦ σιδήρου. Καὶ Χάλυβες ἔθνος ἔνθα ὁ σίδηρος ἐγένετο.

v. 134. Θερμεῶσιν] A. γράφεται Θερμερῶσιν. Τὴν ἐπιχειμένην θερμότητα τῷ προσώπῳ ἦτοι τὴν ἐρυθρότητα, ἣν οὐκ ἔστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν· καὶ γὰρ ἡ παρθένος ἐρυθρὰ ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ, οὐκ ἔστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν· ὡς ἀπολείποντος τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ τρέφοντος τὸ ἔμβρυον. Ἐκεῖ γὰρ κατέρχεται ἅπαν τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μένει χλωρὰ βλέπουσα διὰ καταμήνια, δι' ἧν τρέφεται τὸ παιδίον. Ἐχει γὰρ τὴν ἐρυθρότητα ἢ παρθένοισ ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ, ὃ οὐκ ἔστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν. Ἀποσεῖσαι δὲ με καὶ ἀπορρίψαι πεποίηκε τὴν πολλὴν θερμὴν αἰδῶ, ἦγον τὴν καλλίστην, τὴν ἐξ ἀναδόσεως αἵματος γενομένην, καὶ τολμηρότερον ἐνταῦθα παρῆναι.

ἐκ δ' ἐπληξέ μου τὴν Θερμεῶσιν αἰδῶ] B. εἰς ἐκπληξιν καὶ φόβον ἐκίνησε παρθενην ἐμὲ περιφραστικῶς. Ἀπεσεῖσάτο μου τὴν παρθένοισ παρέπουσαν αἰδῶ, τὴν ἐπιχειμένην θερμότητα τῷ προσώπῳ, ἦτοι τὴν ἐρυθρότητα ἣν οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ βλέπειν· καὶ γὰρ ἡ παρθένος ἐρυθρὰ ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ.

v. 135. σύθην δ' ἀπίδilos] A. ἦλλον δὲ καὶ ἄρμησα, ἀπίδilos ὄχῳ πτερωτῶ ἦγον τῇ δι' ἄερος πτήσει. Διὰ τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι σπουδαίως παρεγένοντο· ὥστε οὐδὲ τὰ οἰκία πῆδη δυνάθηναι βαλεῖν. Ἄλλως. ὄχῳ πτερωτῶ, ταῖς πτεροῦξιν, αἷς ἐποχοῦνται οἱ ἰπτάμενοι. Σύθην δ' ἀπίδilos ὡς τὸ γείτονες ἄζωστοι ἔκιοι*.

σύθην δ' ἀπίδilos] ἀσάδαλος. Διὰ τοῦτο δῆλον, ὅτι σπουδαίως παρεγένοντο, οὐδὲ τὰ οἰκία πῆδη δυνάθηναι βαλεῖν. ὄχῳ ἄρματι. πτερωτῶ] τοῖς πτεροῖς. ὄχῳ γὰρ ἦν αὐτοῖς τὰ πτερά, ὡς πτεροῖς ἰπτεύουσιν οἱ ἰπταί.

v. 136. αἶ. αἶ] A. φεῦ, φεῦ, τέκνα τῆς πολυτέκνου Τηθύος, ἦγον τῆς γῆς, καὶ τοῦ Ὀκειανοῦ περικυκλοῦντος πᾶσαν τὴν γῆν.

αἶ αἶ] B. τὰ εἰς αἰ λήγοντα δίφδογγα ἐπιρρήματα ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον περισπῶνται· ἰατταταῖ, παπαῖ, αἶ, καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν τοῦ βαβαῖ, καὶ, ἐπιρρήματα καταδεικνόν, καὶ οὐαί.

v. 137. τῆς πολυτέκνου Τηθύος] B. τῆς παμμήτορος γῆς.

v. 138. ἐλισσομένου] B. συστρεφόμενου.

v. 139. ἀκοιμήτῳ] A. γαληνώδει, πολυκοιμήτῳ, ἡρεμαίῳ ρεύματι ἦτοι πολυησυχῳ· ἵνα τὸν ἀκαλαρρέϊτῳ δηλώσῃ. Τὸ γὰρ ἄ κατ' ἐπίτασιν κῆται. Εἰ γὰρ ἦν παραχῶδες τὸ τοῦ Ὀκειανοῦ ρεῖμα κυκλοῦντος πᾶσαν τὴν γῆν· ἀνάγκη ἦν καὶ τὴν γῆν κυμαίνεσθαι, ὡς ἐν αὐτῷ ἀναπειπταμένην· ὑδάτων δὲ ἄρεται τέσσαρες, τὸ ψυχρὸν, τὸ λευκὸν, τὸ ἡδύ, καὶ τὸ ἡρεμαῖον τῆς ρεύσεως.

χθόν] B. γῆν. ἀκοιμήτῳ] ἀπαύστῳ.

v. 140. Πατρὸς Ὀκειανοῦ] Γ. Ὀκειανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος γῆμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν τὰδε γενῶ τὰ τέκνα· τοὺς ποταμοὺς, τὰς πηγὰς τὰς οὐσας ἐν τῷ κόσμῳ. Ὡν καὶ Πλουτῶ, καὶ Περσηῖς, καὶ Μῆτις, καὶ Ἀσία καὶ Στυξ, ὁμοῦ καὶ Καλυψώ· τὰς δ' ἄλλας ἱετίον. δέρχθητ'· Ἰδετέ με, οἶψ' ἀποσηλωμένος δεσμῶ τῆς ἐξοχῆς ταύτης τοῦ ὄρουσ κακὴν στήρσιν βαστάζω.

v. 141. οἶψ] B. καὶ ὁποῖψ. προσπύρατος] κεναρφόμενος.

v. 143. ἄζηλον] A. χαλεπὴν, κακόζηλον φυλακὴν βαστάζω, ὃ ἔστι, φρουρήσω τὴν πῆτραν.

φρουρὰν ἄζηλον ὀχίσω] B. οἰκῆσιν κακὴν, ἣν οὐδεὶς ζηλώσει, φυλάξω.

v. 144. λείσσω Προμηθεῦ] A. βλέπω, δὲ Προμηθεῦ ἄ πάσχεις φοβερά· ἦγον φόβου ἄξια· εἰσῆλθε δὲ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη πλῆρης δακρύων, εἰσιδούσῃ τὸ σὸν σῶμα πρὸς τῇ πῆτρῳ ξηραίνόμενον καὶ κατατηκόμενον, ταῖς τοῦ σιδηροῦ βλάβαις. Νεῖοι γὰρ βασιλεῖς

* Recepti emendationem Abreschii, qui primus vidit a Schol. laudari hemistichium Hesiodi Ἐργ. v. 345. Vulgo legebatur ὥστε γείτονες ἄζωστοι ἔκιοι.

κρατούσι τοῦ Ὀλύμπου. Λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Δία· ἤδη γὰρ ἴρριψε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας, καὶ νέους νόμοις καὶ ἀσυνήθεισι τὰ πάντα διεξάγει ἀδίκως. Οἰακόνομοι δὲ λέγονται οἱ κυβερνήται τῶν νῆων· ὥσπερ γὰρ ἐκείνοι τρέπουσιν τὴν νῆυν ἔνθα βούλονται, οὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς ποιεῖ ἃ βούλεται.

λεύσω] B. βλίπω. ὄσοις] ὀφθαλμοῖς.

ὄσοις] Γ. Ἡ στικτέον εἰς τὸ φ ο ε ι ρ ἄ, ἵνα ἦ ἡ σύνταξις οὕτως. Ὡ Πρωμηθεῦ, λεύσω καὶ βλίπω ἃ πάσχεις, δηλονότι φοβερὰ καὶ ἄξια φόβου. Τὸ δὲ ΔΕ' ἐντὶ τοῦ γ ἄ ρ, ἵν' ἦ τὸ ἐξῆς οὕτως· εἰσῆλθε γὰρ τοῖς ἰμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη πλήρης δακρῶν.

v. 145. ὀμίχλη] A. ταύτην τροπικὴν ἀπὸ τοῦ νέφους καὶ τῆς ὀμίχλης· ἐκ τούτων γὰρ τὸ ὕδωρ καταρρίγνυται· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα νέφους ἐπιγεγονότος δάκρυα καταχέουσιν οἱ ἄνθρωποι.

ὀμίχλη] B. νέφος λύπης. προσῆξε] προσῆλθε.

v. 146. εἰσιδούση] B. καὶ εἰ σ ι δ ο ὄ σ η τὸ σ η η, καὶ εἰ σ ι δ ο ὄ σ ι τ ο σ ι ι, καὶ τὸ εἰσιδούσι μὲν πρὸς τὸ ὀ φ θ α λ μ ο ῖ ς, τὸ δὲ εἰ σ ι δ ο ὄ σ η πρὸς τὸ σημαίνόμενον. Τὸ γὰρ π ρ ο σ ῆ λ θ ε τ ο ῖ ς εἰ μ ο ῖ ς ὄ σ σ ο ι ς οὐκ ἴσθιν ἕτερον ἢ εἰ μ ο ῖ.

v. 147. προσαικινόμενον] B. ξηραίνόμενον, καὶ προσσταλαιπαροῦν.

v. 148. ἀδαμαντοδέτοις] A. ἰσχυροδέτοις.

λύμαις] B. βλάβαις, κολάσεισι.

v. 149. διακονόμοι] B. ἄρχοντες, ἧτοι ὁ Ζεὺς. Ὀλύμπου] τοῦ οὐρανοῦ.

v. 150. νεοχομοῖς] B. νέοις. ἀθέσμως] ἀνόμως, καὶ ἔξω τοῦ νόμου καθ' ὃν ἦρχον ὁ τε Οὐρανός, καὶ ὁ Κρόνος.

v. 151. Πελώρια] A. ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ πῆλω τὸ πλησιάζω, καὶ ὄρα ἢ φροντίς. Ἄλλως. Πελώρια λέγει τοὺς Τιτᾶνας· πρὶν γὰρ, ὡς λέγουσιν οἱ Τιτᾶνες ἐβασίλευον· ἰλθῶν δὲ ὁ Ζεὺς, καὶ καταβαλὼν τούτους ἐβασίλευσε. Πελώρια οὖν λέγει καὶ Τιτᾶνας καὶ νόμους αὐτῶν.

πελώρια] B. τὰ κεφάλαια τῶν τε Κρόνον, τοὺς τε Τιτᾶνας.

πελώρια] Γ. Πελώριον δὲ λέγει τὸν Γίγαντα, πρὶν γὰρ, ὡς λέγουσιν οἱ Τιτᾶνες ἐβασίλευον· ἰλθῶν δὲ ὁ Ζεὺς, καὶ καταβαλὼν τούτους ἐβασίλευσε. Ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πῆλω, τὸ πλησιάζω, καὶ ὄρα ἢ φροντίς. Τῶν γὰρ μεγάλων πάντες φροντίζουσιν. Ἡ ἀπὸ τοῦ πῆλας ἦγουν ἐγγυὲς εἶναι τοῦ Ὀρίωνος.

v. 152. εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν] A. εἴθε, φησὶν, οὕτως ἀπηνᾶς ὑπολαβὼν με ὁ Ζεὺς τοιούτοις ἀλύτοις δεσμοῖς ἐπεμψεν ἂν ὑπὸ τὴν γῆν κάταθαι τοῦ τοὺς νεκροὺς δεχομένου ἄδου. Λέγει δὲ εἰς τὸν ἀκατανόητον καὶ ἀμέτρητον τάρταρον· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ ἄδη θεοὶ εἰσιν, ὁ Πλούτων, ἢ Περσεφόνη καὶ ἄλλοι. ὡς μήτε θεοῖς καλῶς οὐκ ἐπῆνεγκε μήτε τις ἄνθρωπος. εἰ γὰρ] B. εἴθε· νέρθεν] ὑποκάτω.

v. 153. ἀπέραντον] B. ἀτελεῖ διὰ τὸ βάθος.

v. 154. τάρταρον] B. λίγω. ἦκιν] ἐπεμψεν ὁ Ζεὺς.

v. 155. ἀγρῖως] B. ἀπηνᾶς. πελάσας] ἐκεῖσε. ὡς] ἵνα.

v. 156. ἐπιγῆθει] B. ἐπιχαίρει.

v. 157. αἰθέριον κίνυγμα] A. ὥσπερ εἶδωλον κρέμασμα ὑπὸ τὸν αἶρα, ἐπιχαρτα πεπονδῶς τοῖς ἰχθυοῖς.

αἰθέριον κίνυγμα] B. ἐναίριον κρέμασμα ὑπάρχων.

νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμα] Γ. Νῦν δὲ πέπονθα ὁ πᾶλας κίνυγμα ὡσανεὶ κρέμασμα αἰθέριον, ἦγουν εἶδωλον τοῖς ἄλλοις θεοῖς τοῖς ἰμοῖς ἰχθυοῖς. Κίνυγμα, τὸ κίνημα καὶ ἴσσι πρῶτότυπον τὸ κινῶ, ἔξ οὗ κινύω, καὶ κίνυμι· τὸ δὲ κίνυμα ποιά φωνὴ ἐν τῷ αἶρι μιτὰ ῥάβδου γινομένη. Οὗ χρῆσις ἐν τῷ· κ ε κ ἰ ν υ ν τ ο φ ἄ λ α γ γ ε ς, ὅ ἴσσι κατὰ νοῦν. Ἐκ δὲ τοῦ κινύω παράγεται τὸ κινύσσω, ἀφ' οὗ καὶ κίνυγμα τὸ αἰθέριον εἶδωλον. Κατὰ τὸ αἰθύσσω αἴθυγμα, πτύσσω πτύγμα, πτυγμὴ καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ, πτυγμὴ, καὶ ξίσμα ξυσμή.

v. 158. ἐπίχαρτα] B. εὐφρέσυνα.

v. 159. ὤδι τλησικάρδιος] B. οὕτως σκληρογνώμων καὶ ἀσπυφρον.

τίς ὤδι τλησικάρδιος] Γ. ὁ χορὸς φησὶ πρὸς τὸν Προμηθεῖα, τίς ἀπὸ τῶν θεῶν οὕτως ὑπάρχει λιθοκάρδιος ὡς τινὶ ἐπιχαρῆ, ἢ γουν πρόξενα χαρᾶς ὑπάρχουσι ταῦτα ἅ πάσχοις; τίς ὁ μὴ συμπάσχει καὶ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς χωρὶς μόνου τοῦ Διός; Οὗτος γὰρ θύμενος καὶ οἰονεὶ σχῶν ἀκαμπτῆ ψυχὴν, ἐπικότως καὶ ὀργίλως δάμναται καὶ δαμάζει τὴν οὐρανίαν γένειαν, ἢ γουν τὸ γένος θεῶν. Οὐδὲ παυθήσεται τοῦ τυραννῆϊν ἕως οὗ λάβῃ μέρος τῆς τυραννίδος καὶ ἐπιθέσεως, ἢ ἐν δυνάμει ἰσχυρᾷ ἀφίληται τις τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν βασιλίαν αὐτοῦ τὴν δυσάλωτον καὶ δυσκόλως ἀφαιριθσομένην διὰ τὸ ἀνδρείον αὐτοῦ.

v. 160. ἐπιχαρῆ] B. ἄξια χαρᾶς.

v. 161. ξυνασχαλῆ] B. συλλυπῖται.

v. 162. δίχα γὰρ Διός] A. πλὴν Διός.

τσιῖσι] B. ἰδίῳις. ἐπικότως] ὀργίλως.

v. 163. ἀγναμπτον] B. ἀκαμπτῆ, σκληρόν.

v. 164. οὐρανίαν γένειαν] A. τὴν Τιτανικὴν τὴν ἐξ οὐρανοῦ.

δάμναται] B. δαμάζει. οὐρανίαν γένειαν] τοὺς οὐρανοῦ ἀπογόνοους θεούς.

v. 165. οὐδὲ λήξει] B. τοῦ δαμάζειν. κορέση κίερα] ἐμπλήρη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

v. 166. παλάμα] A. μηχανῆ. ἢ αὐτὸν κατέλη τις τῆς βασιλείας.

παλάμα] B. μηχανῆ. παλαμᾶσθαι γὰρ τὸ μηχανᾶσθαι. δυσάλωτον ἔλη] δυσπρόσθετον προθήση. ἀρχὴν] αὐτοῦ.

v. 167. Ἦ μὴν ἔτ' ἰμοῦ] A. ἰμοῦ χρεῖαν ἔξει ὁ πρῦτανις, ὁ διοικητὴς καὶ ἡγεμὼν τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, καὶ τοὶ αἰκίζόμενός με, ἢ γουν δισμῶν, ἰσχυραῖς γυοπέδαις καὶ δισμοῖς τῶν μελῶν ἢ αἰκίζομένου ἰμοῦ παρ' ἐκείνου ἔξει δὲ χρεῖαν ἰμοῦ, δεῖξει αὐτῷ τὸν νεωστὶ ἀποσυλήσοντα τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ βούλευμα, ἢ φ' οὗ τὴν ἀρχὴν μέλλει ἀφαιρηθῆναι. Λέγει δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Θέτιδος ὃν ἔσχεν ὁ Ζεὺς. Οὗτος γὰρ ἔρασεῖς αὐτῆς, ἰδίῳικιν αὐτῆν ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει, ὅπως συγγένηται αὐτῇ· ἐκωλύθη δὲ ὑπὸ Προμηθεῖας, εἰπόντος αὐτῷ, ὁ μίλλων γεννηθῆναι ἐξ αὐτῆς, ἔσται κρείττων κατὰ πολὺ τοῦ ἰδιοῦ πατέρους. Φοβηθεῖς οὖν ὁ Ζεὺς περὶ τῆς βασιλείας, ἀπέσχετο τῆς πρὸς Θέτιδα συνοουσίας. Φησὶν οὖν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι ἔξει ποτὶ χρεῖαν ἰμοῦ ὁ πρῶτος τῶν θεῶν, δεῖξει αὐτῷ τὸν ἀφ' οὗ ἀφαιρηθήσεται τὴν βουλευτικὴν πρόνοιαν, τὴν ἐξουσίαν, τὰς τιμὰς. Οὐδαμῶς δέ με τοῖς μελιχίοις καὶ γλυκείαις ῥήμασι τῆς οἰκείας πειθοῦς θείλξει, ἢ γουν ἀπατήσει οὔτε μὴν δι' ἀπειλῶν πτήξει ἐμὲ εἰπεῖν αὐτῷ, πρὶν ἂν λύσῃ με τούτων τῶν ἀγρίων δισμῶν, βουληθῆ δὲ δοῦναι ἰμοὶ ἀντίκττησιν καὶ ἀνταπόδοσιν ταύτης τῆς τιμωρίας ἢν ἐτιμωρησάτο με. ἢ μὲν ἔτ'] B. ὄντως εἰς τὸ ἐξῆς. κρατεραῖς] ἰσχυραῖς, μεγάλαις.

v. 168. ἐν γυοπέδαις] B. δίσμασι. αἰκίζομένου] κολαζομένου καὶ καταβαλλομένου.

v. 169. μακάρων πρῦτανις] B. ὁ θεῶν διοικητὴς καὶ ἀρχων Ζεὺς.

v. 170. νέον βούλευμ'] A. περὶ τοῦ ἔρωτος τῆς Θέτιδος φησὶ. Ἄλλως. τὸ νεωστὶ μηχανάμενον κατ' αὐτοῦ.

δεῖξει] B. αὐτῷ. ὅτου] τίνος.

v. 171. ἀποσυλᾶται] A. ἀποσυληθήσεται. Πειθοῖ γὰρ ἢ βίᾳ πείθομεν. Ὡς ὁ ποιητὴς, Πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηῦδα πολλὰ δ' ἀρίην*. θείλξει] οὐ θείλξει ἐμὲ ταῖς ἱσασιδαῖς, ὥστε μνηῦσαι τοῦτον, πρὶν ἂν χαλάσῃ, καὶ τὰ ἐξῆς.

ἀποσυλᾶται] B. ἀφαιρηθήσεται. Τὸ ἀποσυλᾶται οὐχὶ ἀντὶ τοῦ ἀποσυληθήσεται εἴπομεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἀντιχρονισμὸς, ὡς τινὲς φασιν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀποσυλᾶται εἶπει, καὶ οὐκ ἀποσυληθήσεται, ἐπειδὴ δ' ἀπόκειται, γενήσονται, κἂν οὐκ ἴπω πάριστι, κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐπόκειται, τοῦ ἰνιστάτος χῶρον ἐπέχει.

v. 172. μελιγλώσσοις] B. θελτικαῖς.

* Iliad. ε'. 431.

- v. 173. ἰπαιοδαΐσι] B. λόγοις. θήξει] ἀπαθήσει καὶ ὑπάξειται.
- v. 174. ἀπειλὰς] B. αὐτοῦ. στήξας] φοβηθεῖς. τὸδ' τὸ βούλειμα.
- v. 175. πρὶν ἂν] A. τοῦτο τῆς μεγαλοφυΐας Αἰσχύλου καὶ Προμηθεΐως ἄξιον, τὸ μετὰ τὴν λύσιν ποιναὶς αἰτεῖν τὸν Δία.
καταμηνύσω] B. ἐξεῖπῶ αὐτῶ.
- v. 176. χαλάσῃ] B. λύσῃ. ποιναὶς τε τίνειν] χάριτας ἀντιδιδόναι.
- v. 177. τῆσδ' αἰκίας] B. ἧς πάσχω.
- v. 178. σὺ μὲν θρασυὺς τε] A. σὺ μὲν εὐτολμος καὶ ἀναιδὴς γίνῃ, καὶ οὐδαμῶς ἐπιπάμτη, ταῖς πικραῖς ταύταις αἰκίαις καταπονούμενος καὶ πιεζόμενος. Ἐγὼ δὲ λίαν φοβοῦμαι περὶ παῖς σαῖς τύχαις, καὶ λογιζομαι ποῖ ποτε παύσονται καὶ ἠλλιμενισθήσονται· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν προσωριζομένων νηῶν. Ἦγουν, εἴ δι' σὺ σέριμα καὶ τέλες ἰδίῃν τῶνδε τῶν πόνων· ἀκαμπῆ γὰρ καὶ σκληρὰν ψυχὴν ἔχει ὁ Ζεὺς. Ἄλλως. ἐγὼ ἀπορῶ, φησὶν, εἰ ὄλωσ' σὺ ὁ Ζεὺς ἀπολύσει τῶν δεσμῶν· σὺ δὲ καὶ ἀντίποινα λαβεῖν ἄξιός, ὥσπερ ἀγνωσῶν τὸν τοῦ Διὸς τρόπον. Τὸ δὲ κέλσαντα, ἀπὸ τοῦ παυσάμενον. ἐλευθεροστομίῃς] παρρησιάζῃ.
- θρασυὺς] B. εἶ.
- v. 179. δύασις] B. βακοπαθείαις αἷς σύνοι. ἐπιχαλᾶς] ἐνδιδῶς.
- v. 180. ἐλευθεροστομίῃς] B. σοδαρῶς καὶ ὑπεροπτικῶς φθίγγις. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλευθέρων τοιούτων ὄντων· τοῖς γὰρ δούλοις πεπτηχέιναι καὶ τρέμειν πάριστι διὰ τὴν δουλίαν.
- v. 181. διάτορος φόβος] A. ὁ διατορεῖν δυνάμενος καὶ τιτρώσκειν.
διάτορος] B. μέγας.
- v. 182. δέδια] B. φοβοῦμαι.
- v. 183. πᾶ] B. ὅπου. τῶνδε πόνων] οὐς πάσχεις. χρεὶ] ἀπόκειται.
- v. 184. τίεσμα] B. τίλος. κέλσαντ'·] καταπτήσαντα. ἀκίχητα] ἀκατανόητα.
- v. 185. κίεαρ ἀπαράμυθον] A. οὐ μύθῳ παραγόμενον, καὶ πειθόμενον, παρὰ τὸ, Ὅ τοι σείνης οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀπαράμυθον] B. ἀπαράκλητον λόγοις.
- v. 186. οἷδ' ὅτι τραχύς] A. οἶδα, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι ἀμιτάβλητός ἐστιν ὁ Ζεὺς, καὶ τὸ δόξαν αὐτῶ δίκαιον νομίζει εἶναι, ἀλλ' ὅμως ἔσται πραῦς, ὅταν τοῦτον τὸν τρόπον ραίσθῃ καὶ κρατηθῇ, τὴν δὲ σκληρὰν καὶ ἀκατάπαυστον αὐτοῦ ὀργὴν καταπραυῖν· καὶ ἥξει ἔμοι εἰς φιλίαν καὶ συντυχίαν ἀναγκαζόμενος ἀναγκαζόμενῳ. Ἡ, ποθῶν μαθεῖν τὰ περὶ ἑαυτοῦ, συνέλθῃ ἔμοι ποθούντι λυθῆναι τῶν δεσμῶν. Καὶ παρ' ἑαυτῶ τὸ δίκαιον ἔχων] πάντα δικαίως οἰόμενος ποιῶν, αὐτὸς ἑαυτῶ ἀρέσκων, καὶ δίκαιον νομίζων εἶναι ὅπερ ἂν βούληται πράττειν.
- οἷδ'·] B. γινώσκω. τραχύς] σκληρός ἐστι. καὶ παρ' ἑαυτῶ τὸ δίκαιον ἔχων] τὸ γὰρ αὐτῶ δόξαν δίκαιον ἠγείται, κἄν ἀδικώτατος ᾖ.
- v. 187. ἔμπας] B. ὅμως. οἷω] ὑπολαμβάνω.
- v. 188. ὅταν ταύτῃ ραίσθῃ] A. οὕτω τυφθῇ ἀπὸ τοῦ ἀναγκασίου ὄσπερ ἀπὸ ραισθη-
ρος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν σιδηρῶν.
μαλακογνώμων] B. ταπεινός.
- v. 189. ραίσθῃ] B. οὕτως ὡς ἔφην δαμασθῇ.
- v. 190. ἀτίεραμιν] B. σκληρὰν καὶ ἀκαμπτον. στορίσας] μαλακίσας καὶ καταβαλόν.
- v. 191. ἄρθμον] B. ἔνωσιν.
- v. 192. ἥξει] B. ἐλεύσεται ἵνα αὐτῶ ἀπαλλαγὴν φεράσω.
- v. 193. πάντ' ἐκκάλυψον] A. ἐκκάλυψον καὶ φανέρωσον καὶ ἐπὶ ἡμῖν πᾶσαν σφί-
τιαν, καὶ τὸν τρόπον, ἐν πείῳ πταίσματι λαβόν σὺ ὁ Ζεὺς αἰκίζεται καὶ τιμωρεῖ οὕτως

ἀτίμως καὶ ὀδυνηρῶς διδάξον ἡμᾶς τόδι, εἰ μὴ βλάβη καὶ ὥσπερ αἰσχύνη τῷ λόγῳ καὶ τῷ φανερῶσι. Βουλόμενος τοίνυν ὁ ποιητὴς διδάξαι τὴν ὑπόθεσιν, προσεποιήσατο ἱερωτῆσαι αὐτὸν τὸν Προμηθεΐα τὰς Ὀκειανίδας. Ἄλλως. Τὴν ὑπόθεσιν βουλόμενος διδάξαι, τὸ πάρεργον * τῷ γυναικῶδες ἄβες, προσέλαβεν. Οὐκ ἂν γὰρ ὁ Ὀκειανὸς ἠξίωσεν ἱερωτῆσαι, εἰδώς.

ἐκκάλυψον] B. φανέρωσον. γέγωνε] εἰπέ.

v. 194. αἰτιάματι] B. μέμψει.

v. 195. αἰκίζεσθαι] B. κολάζει.

v. 196. διδάξον] B. τοῦτο. λόγῳ] τῇ περι τούτων διηγήσει.

v. 197. ἀλγυνὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε] A. ἄλγους μὲν αἴτια † ὑπάρχουσί μοι ἐν τῷ λέγειν ταῦτα, λύπη δὲ πάλιν ἐστὶ σιγαῖν τινα τὰς οἰκείας λύπας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ πόνους. Εἰ γὰρ τις ἐκκαλύπτει πρὸς τινα τὴν ἑαυτοῦ θλίψιν, δέχεται παρηγορίαν τινὰ, παραμυθούμενος παρ' ἐκ εἰ ρ ο υ, πανταχόθεν δὲ μοι δυστυχῆσαι ἐπῆλθε· καὶ λεγόμενα ταῦτα, λυπηρά εἰσι. καὶ σιωπώμενα, ἀλγυνά.

ἀλγυνὰ] B. λυπηρά.

v. 198. ἄλγος] B. λύπη. πανταχῆ δύσποτμα] ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μὴ λέγειν δυσχερῆ καὶ βαρύτερα.

v. 199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο A. ἐπεὶ, φησὶν, ἔρις καὶ στάσις τοῖς θεοῖς ἐγένετο, τοῖς μὲν θείουσι ἐμβαλεῖν τῆς βασιλείας τὸν Κρόνον, τοῖς δὲ μὴ, ἐγὼ συνεβούλευον τούτοις τὰ ἀγαθὰ, ἀλλὰ πείθειν οὐκ εἶχον. Ἀπὸ τούτων δὲ προλέγει τινὰς εὐεργεσίας γενομένας τῷ Διὶ παρ' αὐτοῦ, ἵνα ἀχάριστον καὶ ἀγνώμονα αὐτὸν δείξῃ. αἰμύλας] συνεπὰς, τὰς ἐμὰς δηλοῖ.

χόλου] B. τὴν πρὸς ἀλλήλους ὄργην.

v. 200. στάσις] B. μάχη. ἐν ἀλλήλοισι] τοῦτο διὰ μέσου. ἄροθύνετο] διηγίετο.

v. 201. ἔδρας.] B. τοῦ τῆς ἀρχῆς θρόνου.

v. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσει] B. ἵνα ὁ Ζεὺς βασιλεύει. τοῦμπαλιν] τὸ ἑναντίον.

ὡς] B. ἵνα.

v. 204. ἐνταῦθ'] B. εἰς τοῦτο, ἢ τότε. τὰ λῶστα] τὰ ἀφέλιμα. πιθεῖν] καταπιῖσαι.

v. 206. αἰμύλας] B. ποταπὰς ἀπατηλάς. μηχανὰς] ἄς αὐτοῖς ἐμηχανώμην βουλάς.

v. 207. ἀτιμάσαντες] B. φαυλίσαντες. καρτεροῖς] σοβαροῖς.

v. 208. φῶντ' ὑπελάμβανον. ἀμοχθεῖ] ἀπονητεῖ.

v. 209. ἐμοὶ δὲ μήτηρ] A. ἐμοὶ, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ἡ μήτηρ προεῖπε τὰ μέλλοντα γενέσθαι. Τὸ δὲ, οὐχ ἄπαξ μόνον Θέμις, ἀλλὰ καὶ Γαῖα, οὕτω νοητέον, εἰ καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ, καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγεται, οὐ καινόν. Καὶ γὰρ ἀπλῆν † μορφὴν ἔχουσι οἱ θεοί, πολλοῖς δὲ ἐν ὀνόμασι καταμερίζονται. Ἄλλως. Ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον, ὥσπερ γενήσεται, ἡ μήτηρ, οὐ μόνον Θέμις λεγομένη, ἐλλειπτικῶς κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν, ἀλλὰ καὶ Γῆ, καὶ τοῦτο ἐλλειπτικῶς. Ἡ Γαῖα προσέτι μορφὴν γὰρ πολλῶν ὀνομάτων κατέχει §. Δίγεται δὲ καὶ ζεῖδαρος, καὶ βοτανίαιρα. Ἄλλως. Τὸ θεῖον φύσει μὲν ἐστὶν ἐν, ὀνόμασι δὲ πολυμερές· ἢ οὕτως, ἐμοὶ δὲ ἡ Θέμις, ὡς μήτηρ, μέλλον τι προεῖπε· καὶ τελεσθήσεται. Τὸ δὲ, πολλῶν ὀνομάτων μορφή, λέγει, ὅτι τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ Γῆν καὶ Θέμιν ἀνόμασε.

οὐχ ἄπαξ μόνον] B. οὐ μόνον καλουμένη.

v. 210. μορφή μία] B. ἐν πρόσωπον.

v. 211. ἢ κραινοῖτο] B. ὅπου τελεσθίη. προὔπεθεσπίκει] προὔμαντεύσατο.

v. 212. ὡς] B. ὅτι. ὡς οὐ κατ' ἴσχυν] τοῦτο πρὸς τὸ ἂν, καὶ οὐ πρὸς τὸ σύναγες ||

* L. περιέργον. Pauw.

† αἰτιαί conj. Heath.

‡ Hoc recte vidit Pauw. legendum esse pro vulg. ἄλλην.

§ Legendum μορφή γὰρ μία πολλῶν ὀνομάτων κατέχει. Heath.

|| σύναγες nihili est. Legendum forte σύναγυς. Heath.

συνάπτεται τῇ ἔννοιά, εἰπὼν γὰρ ἀνωτάτω τὸ ἰνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλιῶν, τὴν μὲν σύνταξιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ ἔννοιαν οὐκ ἀπέδωκεν, οὐ γὰρ εἶπε τίνας ἦσαν αἱ συμβουλαὶ αἷς πρὸς αὐτοὺς ἐποιήσατο, ἀλλ' ἀπλῶς λῶστα εἶπε· ἴν δὲ πολλὰ διὰ μίσου θεῖς ἀποκαλύπτει ἃ συνεβούλευε, λέγων πρὸς αὐτοὺς ὡς οὐ χρεὶ τὸν περιποιούμενον ἑαυτῶ ἀρχὴν, οὐκ ἐν θρασύτητι καὶ γνώμῃς ὑπερκοίῃα καὶ μετὰ δόλου περιποιεῖσθαι, ἀλλὰ μεταχειρίσει καὶ ἐπισηδεύσῃ.

v. 213. ὑπερέχοντας] B. τοὺς μεγάλους. κρατεῖν] ἀρχεῖν.

v. 214. ἐξηγουμένου] B. παραινοῦντος καὶ λέγοντος.

v. 216. παρεστάτων] τῶν ἐνισταμένων παραγμάτων.

v. 218. συμπαραστατεῖν] B. συμμαχεῖν.

v. 219. ἐμαῖς δὲ βουλαῖς] A. διὰ τῶν ἐμῶν βουλῶν, φησὶ, καλύπτει καὶ κατέχει ὁ κατώτατος τόπος τοῦ ἄδου ὁ σκοτεινότητος τὸν παλαιγενῆ Κρόνον, σὺν τοῖς συμάχοις τοῖς Τιτᾶσιν.

μυλαμδαθῆς] B. ὁ σκοτεινὸς διὰ τὸ βάθος.

v. 220. κευθμῶν] B. ὁ κατώτατος τόπος. παλαιγενῆ] τὸν παλαιὸν κατὰ τὴν γέναν.

v. 221. αὐταῖσι] B. σὺν. συμάχοισι] αὐτοῦ.

v. 222. ὁ τῶν θεῶν τύραννος] B. Ζεὺς.

v. 223. ποιναῖς ταῖσδε] B. αἷς σύνεμι. ἀντημίψατο] ἀντιδεδίωσατο.

v. 224. ἔεστι γὰρ πως] A. τοῦτο φυσικῶς πρόσεισι τοῖς τυραννοῦσι, τὸ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν οἰκείων φίλων, καὶ τιμωρεῖν ἐκείνους ὡς ὑπόπτους. Τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα, τοῖς μὲν παλαιοτάτοις ἄγνωστον ἦν, οὗτος δὲ ὁ ποιητῆς οἶδεν αὐτὸ, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀρχιλόχος, λέγων, Μεγάλῃς δ' ἐκ ἐρῶ τυραννίδος. μὴ πεποιθέναι] ἀμνημονεῖν τῶν φίλων.

v. 226. ὁ δ' οὖν ἐρωτᾷτ',] A. ὅπερ δὲ ἐρωτᾷτέ με, ἦγουν δι' ἣν αἰτίαν κολάζει με ὁ Ζεὺς, λέξω. Ἄλλως. Κατ' ἐρητησιν ἐρμηνευτέον, ἐρωτᾷτε με (πρὸς τὰς Ὀκειανίδας φησὶ) καθ' ἣν αἰτίαν, δι' ἣν τρόπον οὕτως ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ με; τοῦτο ἐρῶ ὑμῖν.

ὁ δ' οὖν] B. ὅπερ. αἰτίαν] μέμψιν.

v. 228. ὅπως τάχιστα] A. τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ παρρηχικότος, ἥνικα ἐνιδρύθη τῶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θρόνου, ἦγουν ἐδράξατο ὁ Ζεὺς τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἐξουσίας, τῆν καὶ αὐτὰ μερίζει καὶ διανέμει γέρα τοῖς θεοῖς, ἦγουν ἐξουσίας, τιμᾶς, δυνάμεις, ἀλλὰ ἄλλως. Καὶ διειστοιχίζετο, ἦγουν ἡσφαλίζετο, ἡδραίου τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν, καὶ τὰς τάξεις ἔνεμε τῆς ἀρχῆς. Τὸ ὅπως οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπειδή.

ὅπως] B. ἰπέ. τὸν πατρῶον θρόνον] τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου.

v. 229. νέμει] B. μεμερισμένως παρέχει.

v. 230. διειστοιχίζετο] B. διεμερίζει κατὰ τάξιν.

v. 231. βροτῶν δὲ τῶν παλαιπάρων] A. μισοπονήρας καὶ φιλανθρώπως παλαιπάρων προσέθηκε. τῶν δὲ σληπαθῶν ἀνθρώπων οὐδένα ἔσχε λόγον, ἀλλ' ἔδειε τὸ πᾶν γένος αὐτῶν, τὸ τότε ὄν, ἀφανίσαι, καὶ ἄλλο γενῆσαι καὶ πλάσαι νέον. Καὶ τοῦτοι τοῖς βουλευμάσι καὶ λόγοις τοῦ Διὸς οὐκ ἄλλος οὐδεὶς ἀντίστατο καὶ ἠναντιοῦτο. Ἐγὼ δὲ καὶ σολμῆς ἦγουν σολμηρὸς, ἐλυτρωσάμην καὶ ἔσωσα τοὺς ἀνθρώπους τοῦ μὴ φθαρέντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἄδην παραγενέσθαι. Διὰ τοῦτο καταπονοῦμαι καὶ δαμάζομαι τοιαύταις βλάβαις, ἀλγειναῖς μὲν οὖσαις τοῖς πάσχουσι ταύτας, ἐλείους δὲ ἀξίαις τοῖς βλέπουσι. Καὶ τοὺς βροτοὺς οἰκτιστάμενος, αὐτὸς οἴκου οὐκ ἤξιῶδην, ἀλλ' ἀπῆνώς ἐρρύθμισμαι, ἦγουν ἱσταύρωμαι καὶ ἐκτίταμαι. Τῶν δὲ μέσων τὸ ρυθμίζεῖν ἐστίν. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χορδῶν.

λόγον] B. φροντίδα.

v. 232. αἰστῶσας] B. ἀφανίσαις. γίνος] τοῦτων.

v. 233. ἄλλο] B. γένος. φησῶσαι] ποιῆσαι, γενῆσαι, ἐξ οὗ καὶ φύγω ὁ πατήρ.

v. 234. ταῖσιν] B. ἦγουν τῇ τοιαύτῃ βούλῃ. ἀντίβαινε] ἠναντιοῦτο.

v. 235. ἰγὼ δ'] A. τινὲς ἀντὶ τοῦ, ἰγὼ δ' ἰτόλμησα, καὶ τὸ ἐξῆς μετὰ ἡθους. δύναται καὶ τολμῆς εἶναι, ὡς τιμῆς τιμῆς.

τολμῆς] B. ὁ τολμητίας. ἐξελυσάμην] ἰλευθέρωσα.

v. 236. διαρραϊσθέντας] B. φθαρέντας ὑπὸ Διός.

v. 237. τῷ σοι] A. δύναται ἀντανυμία εἶναι ἐν συμπαθείᾳ κειμένη ἢ σοι. ἱρρύθμισμαι] ἰσταύρωμαι. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χορδῶν.

τῷ] B. οὗ ἔνικα. κάμπτομαι] ταλαιπωρῶ, καταβάλλομαι, δαμάζομαι.

v. 238. πάσχειν] B. αὐτάς.

v. 239. οἶκτω] B. ἐλέμ.

v. 241. ὦδ' ἱρρύθμισμαι] B. οὕτως ἢ ἰνταῦθα ἐτάχθην. Ζηνός] ὑπὸ τοῦ Διός. δυσκλήης] ἄδοξος.

v. 242. σιδηρόφρων τις] A. ὁ τῶν Ὀπικανίδων γυναικῶν χορὸς ἰδὼν τὸν Προμηθεῖα, κακῶς καὶ ἀθλίως πάσχοιτα, φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἵστιν ἄγαν σκληρόψυχος καὶ ἀμίλι-
κτος ὅστις οὐ συναλγίῃ τοῖς σοῖς πακοῖς ἰγὼ γὰρ οὔτε εἰσιδεῖν ἤθελον ταῦτα, εἰσιδοῦσά
τε ἠιᾶθην τὴν ψυχῆν.

σιδηρόφρων] B. σκληρὸς, ἀκάμπτος τὰ φρονήματα, καὶ ὥσπερ ἀπὸ πετρῶν συμπα-
γίης τὸν νοῦν.

v. 243. ζυνασχαλᾶ] B. συμπάσχει.

v. 244. μόχθοις] B. δυστυχίαις.

v. 245. ἠλγύνθην] B. ἰλυπήθην, ἔπαθον. κίεαρ] ψυχῆν.

v. 246. ἑλεινὸς εἰσορᾶν] B. βλέπειν αὐτοὺς ἐμέ. εἴτα οὐδὲν θάυμαστον, εἰ καὶ
ὁμοῖς συνηλγήσατε ἐν πρώτοις οὔσαι τῶν φίλων.

v. 247. μή που τὶ προῦθης] A. ἐπεὶ προηγήσατο ὁ Προμηθεὺς, καὶ εἶπεν ὅτι ἀν-
τίλεγον τῷ Διῷ, καὶ οὐκ εἶασα τοὺς ἀνθρώπους πάλιν διαφθερῆναι, διὰ τοῦτό με ἐτιμώρη-
σεν ὁ Ζεὺς οὕτως· ἐρωτᾷ πάλιν αὐτὸν ὁ χορὸς, μὴ γὰρ ἕτερόν τι ἡμαρτεῖς ἀμάρτημα; ὁ
δὲ φησιν, ἐποίησα τοὺς ἀνθρώπους μὴ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν θάνατον, κατοικήσας ἐν
αὐτοῖς ἑλπίδας τυφλάς· ἤγουν ἐν αὐτοῖς ἐποίησα τὸ νομίζειν καὶ ἑλπίζειν μὴ σήμερον ἢ
αὔριον θανεῖν, ἢ σόνδε τὸν καιρὸν, καὶ οὕτω δι' ἔλου βίου κοπιᾶν.

τῶν] B. ὧν φῆς. περαιτέρω] ἐπέκεινα.

v. 248. θνητοὺς τ' ἔπαυσα] A. πρότερον, φησὶν, οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχον-
τες τὸν θάνατον, οὐκ ἐξήρχοντο εἰς τὸ ἐργάζεσθαι, ἢ ναυτίλλεσθαι ἢ ἄλλο τί ποιεῖν, φο-
βούμενοι τὸν θάνατον, μὴ ἐπέλθῃ αὐτοῖς, ἰγὼ δὲ αὐτὸν ποιήσας ἀπρόοπτον, καὶ ἑλπίδας
αὐτοῖς ἐνθεῖς τοῦ ζῆν, καὶ μὴ γινώσκων ὥστε μέλλει αὐτοῖς ἐπελθεῖν ὁ θάνατος, αὐτοὺς
παρώτρυνα.

προδέρκισθαι] B. προβλέπειν.

v. 249. φάρμακον] B. θεραπείαν.

v. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἑλπίδας κατάρκισα] B. εἰ γὰρ εἶχον οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφ-
θαλμῶν τὸν θάνατον, καὶ μὴ ἑλπίσι ἐβουκολοῦντο, ὁ μὲν προσδοκῶν εὐδαίμων ἢ γενήσε-
σθαι, καὶ περιεῖναι, καὶ ζῆν αἰεὶ, ὁ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὅτι πλοῦσι οὐκ εἶσθαι, λυ-
παις ἂν καὶ ὀδυρμοῖς τὸν πάντα αἰῶνα διέφερον. κατάρκισα] ἐνέβαλον.

v. 252. πρὸς τοῖσδε] A. καὶ ἐτι ἰγὼ, φησὶν, ἀνθρώποις παρῆσχον καὶ ἔδωκα τὸ
πῦρ. Εἴτα ἔφη ὁ χορὸς ὅτι καὶ νῦν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ φλόγας ἐκπέμπον πῦρ. Ὁ
δὲ φησιν, ἀφ' οὗ πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

τοῖς] B. οἷς ἔφην. σφιν] αὐτοῖς. ἅπασα] παρῆσχον.

v. 255. φλογωπὸν] A. δύο εἰσὶν ὀνόματα τῷ πυρὶ, τὸ στοιχειακὸν, καὶ τὸ διακονι-
κόν. Καὶ στοιχειακὸν μὲν πῦρ, αὐτὸ τὸ στοιχίον ὁ αἰθέρ, διακονικόν δὲ, αὐτὸ τὸ πρὸς

ὕπηρεσίαν ἡμιτέραν. χρησιμειῶν ὄπερ φλογωπὸν ὁ Διόχουλος φησὶ, τουτέστι λαμπρὸν, παρὰ τὸ ὑποκίεσθαι τῇ ἔσωσπῃ, καὶ λάμπειν. Τὸ γὰρ αἰθέριον οὐχ ὑποκίπτει τῇ ὀράσει.

φλογωπὸν] B. λαμπρὸν, φωτεινόν. ἐφήμεροι] ἀνθρώποι.

v. 256. χαλᾶ κακῶν] A. συνήθης αὐτῷ ἢ χαλᾶ φωνή.

αἰκίζεσθαι] B. κολάζει. χαλᾶ] ἐνδίδωσι.

v. 257. ἄθλου τέρας] B. τοῦ καμάτου τέλος.

v. 258. οὐκ ἄλλογ' οὐδὲν] B. τίλος.

v. 259. τίς ἰλπίς] B. ἰστί σοι.

v. 260. ὡς] B. ὅτι. οὐτ' ἔμοι λέγειν καθ' ἠδονῆν] οὐ γὰρ τοῖς σοῖς κακοῖς ἤδομαι.

v. 261. ἀλλὰ ταῦτα μὲν] A. Ὀμηρος, ἀλλὰ τὰ μὲν προτιτύχθαι εἰσόμεν*.

ταῦτα] B. τὸ περὶ τούτων λέγει.

v. 262. μιθῶμιν] B. ἀφῶμιν, ἄθλου] τοῦ καμάτου.

v. 263. ἰλαφρὸν] B. ῥάδιον. ὅστις] ὁποῖος. πημάτων] συμφορῶν. πόδα] τὸν αὐτοῦ.

v. 264. παραιεῖν] B. συμβουλευεῖν. νοθεῖτῖν] διδάσκειν.

v. 265. ταῦθ' ἄπαντ'] A. τιμωρησόμενος †.

καῦθ' ἄπαντ'] B. εἰ νῦν πάσχω.

v. 266. ἐκῶν] B. ἐκούσιος, ἢ θείων.

v. 267. ἀρήγων] B. βοηθῶν. πόνους] λύπας καὶ συμφοράς.

v. 268. οὐ μὴν τι ποιναῖς] A. ὅτι μὲν, φησὶν, ἤμαρτον, οἶδα καὶ αὐτὸς, οὐ μὴν δὲ ὑπελάμβανον τοιαύταις τιμωρηθήσεσθαι με, καὶ κατισχανεῖσθαι, ἤγουν κρατεῖσθαι καὶ δεσμιῦσθαι, ἐν πτέραις πεδαρσίοις, καὶ ὑπαιρομέναις τῆς γῆς, ἥτοι ὑψηλαῖς, ἐπιτυχόντα τοῦ πάγου καὶ τοῦ τόπου τούτου μὴ κατοίκους ἔχοντας.

ποιναῖς] B. τιμωρίαις. ὠόμην] ἐνόμιζον.

v. 269. κατισχανεῖσθαι] B. κρατεῖσθαι καὶ προσπαλαίειν. πεδαρσίοις] ταῖς ὑψηλαῖς, ταῖς ἄνω αἰρομέναις.

v. 270. τυχόντ'] B. ἐπιτυχόντα. ἐρήμου] μιμονωμένου. πάγου] τοῦ κρηναῦδος ὄρους.

v. 271. μὴ δῦρεσθ' ἄχη] A. μὴ ὀδύρεσθε εἰ νῦν πάσχω κακὰ. Πρὸς τὴν γῆν δὲ βᾶσαι καὶ πορευθεῖσθαι (ἀέριαι γὰρ ἐφέροντο) ἀκούσατε ἄπαν τὸ ἐμόν. Φησὶ δὲ, πρὸς τὴν γῆν βᾶσαι, ὅτι βούλεται στῆσαι τὸν χορὸν, ὅπως τὸ στάσιμον ἄσῃ. Γέγραπται δὲ καὶ βλάβας, ἀντὶ τοῦ τύχας.

παρόντα] B. τὰ νῦν ἰνεστώτα. δῦρεσθε] θρηνεῖτε. ἄχη] θλίψις.

v. 272. πεδοῖ δὲ βᾶσαι] B. ἐν τῷ πεδίῳ ἰλθοῦσαι. τὰς προσερχομένας τύχας] τὰς προσερχομένας δυστυχίας.

v. 273. ὡς] B. ἴνα. τὸ πᾶν] τὸ κατ' ἐμὲ πάθος.

v. 274. πείθεισθε] B. μάθειτε. συμπονήσατε] συγκοπιᾶσατε ἐμοί.

v. 275. ταῦτά τοι πλανωμένη] A. ἢ περὶ τὰ αὐτὰ πλανωμένη πημονή, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις προσιζάνει. Ἄλλως. Οὐκέτι ἐπιμένει μοι ἡ θλίψις περὶ ἐν ἰσταμένη. Ἡτοι, οὐκ ἴφ' ἐνὶ κακῷ ἀνωῖμαι, ἀλλ' ἐπὶ διαφοροῖς ἀσφάλλω, καὶ ἄπαντα ἑμὶν ἀφηγήσασθαι βούλομαι. Ἄλλως. Τὸ ταῦτα ἀντὶ τοῦ αὐτῆ ἢ βλάβῃ, οὐκ ἴφ' ἐμοί μόνῃ ἐγένετο, ἀλλὰ περιερχομένη, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πλανωμένη, ἄλλοτε πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον ἀπέρχεται.

μογοῦντι] B. κακοπαθοῦντι. ταυτὰ] ὅμοια. πλανωμένη] προσερχομένη μιτὰ πλάτης.

v. 276. πρὸς ἄλλοτ'] B. ἐν ἄλλῳ καιρῷ. ἄλλον] πρὸς ἄλλον ἀνθρώπον. πημονῆ] ἢ δυστυχία. προσιζάνει] προσέρχεται, προσκιάθεται. Ἡ πημονή καὶ ἡ δυστυχία

* Iliad. α'. 400.

† Scribendum vel τιμωρηθησόμενος, vel τιμωρούμενος.

ἄλλοτε πρὸς ἄλλον προσιζάνει πλανωμένη καὶ φερομένη, ἢ γουν ἄστατός ἐστι, καὶ οὐκ ἂν τοῦ αὐτῆ καταφέρεται. Ἐπει οὖν ταῦθ' οὕτως ἔχει, δεῖ ἔ ὑμᾶς ἐμοὶ συμπονεῖν δυστυχοῦντι, ἵνα καὶ ὑμῖν εἴποσι ἂν συμβαίη, τὸ γὰρ τῆς τύχης ἄδηλον, τὸ ἦ ὑμᾶς παραμυθησόμενον ἔχοιτε.

v. 277. σφ. οὐκ ἀκούσαις ἐπειδώϊζας τοῦτο Προμηθεῦ] A. οὐκ ἀκούσαις καὶ μὴ βουλομέναις ἡμῖν τοῦτο εἶπας, ᾧ Προμηθεῦ, δηλονότι τὸ, ἔλθετε καὶ ἀκούσατε, ἵνα μάθῃτε ἅπαν τὸ κατ' ἐμέ· ἀλλὰ θελομεν τοῦτο καὶ ἡμεῖς.

v. 279. καὶ ἢ νῦν ἐλαφρῶ ποδῖ] A. ἡ μετὰ φερό ἀπὸ τῶν κυνηγῶν. Νῦν, φησὶν ὁ χορὸς, ἐπεὶ καλεῖς πρὸς στυτὸν ἡμᾶς, ἐν ταχύτητι ποδὸς, τῇ ἀερίᾳ πτήσει, τὸν κραιπνόστυτον, τὸν σαχινῶς κινούμενον θρόνον, τὸν ἀγνὸν πόρον τῶν οἰανῶν (ἢ γουν τὸν ἄερα, ἐν ᾧ τὴν πορείαν ποιοῦνται τὰ ὄρεια) λιπούτα, προσπελάζω ταύτῃ τῇ τραχείᾳ γῆ (λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Καύκασον. Οὐ γὰρ πᾶσα γῆ τραχεία) τοὺς σοὺς δὲ πόνους θελω ἀκούσαι. ἐλαφρῶ ποδῖ] B. ἐν τοῖς πετραῖς. κραιπνόστυτον] ταχὺ δέον κραιπνοσύτως προλιποῦσαι εἰπεῖν, κραιπνόστυτον εἶπε πρὸς θεῶν.

v. 280. θεῶν προλιποῦσ'] B. τὴν ἐν τῷ ἄερι στάσιν ἀφείσαι. αἰθέρα ἀγνόν] τὸν ἄερα καθαρόν.

v. 281. πόρον οἰανῶν] B. τὴν πορείαν τῶν ὀρνέων. ὀκρυόσση χροῖ] τῇ χαλεπῇ καὶ πετρῶδει, λέγω δὲ τῷ Καυκάσῳ.

v. 282. πελῶ] B. πλησιάζω.

v. 283. χρεῖζω διαπατὸς ἀκούσαι] B. θελω δι' ὅλου μαθεῖν.

v. 284. ἦκα δολιχῆς] A. ὁ Ὀκείανός φησι πρὸς τὸν Προμηθεῖα, ἦκα πρὸς σε, διαμειψάμενος καὶ διελθὼν τὸ τέλος τῆς δολιχῆς καὶ μακρῶς ὁδοῦ. Καιρὸν δὲ δίδωσι τῷ χορῶ καθήκασθαι τῆς μηχανῆς Ὀκείανός ἐλθῶν. Ἐπιβεβηθῆ δὲ ἐχρήσατο ὁ ποιητής, ὅπου γε Ὀμηρος οὐκ εἰσήγαγεν Ὀκείανόν εἰς τὸν σύλλογον τῶν θεῶν.

ἦκα] B. ἦλθον. δολιχῆς τέρμα κελεύθου] μακρῶς τέλος ὁδοῦ.

v. 285. διαμειψάμενος] B. διελθὼν.

v. 286. τὸν πετρυγακῆ τόνδ' οἰανόν] A. ἦτοι τοῦτον τὸν ἐν τοῖς πετραῖς ταχύτατον οἰανόν τὸν γρύπα, διευθύνων καὶ ἄγων γνώμη καὶ θελήσει οἰκείᾳ χωρὶς χαλινῶν. Ἦτοι αὐθαίρετον, οὐ βία, χωρὶς χαλινοῦ. Ἐπὶ γρυπὸς γὰρ τετρασκελοῦς ὀχεῖται ὁ Ὀκείανός.

τὸν πετρυγακῆ τόνδ' οἰανόν] B. τὸν ταχὺν ταῖς πτέρυξι γρύπα † ᾧ ἐπαρχεῖτο.

v. 287. γνώμη] B. θελήματι ἐμῷ. σπομίαν ἄτερ] χαλινῶν χωρὶς. εὐθύων] διεξάγων.

v. 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις] A. ταῖς σαῖς, φησὶ, κακοπαθείαις, γίνωσκε, ἀνιωμαι. Ἦ γὰρ συγγενεῖά με ἀναγκάζει λυπεῖσθαι καὶ χωρὶς τοῦ εἶναι σε συγγενῆ μοι, οὐκ ἔστιν εὐρεθῆναι, ᾧ ἂν πλείονα παρέχοιμι φιλίαν ἢ σοι. Ἐπιβεβηθῆ δὲ ἐχρήσατο, ὡς εἶπον, ὁ ποιητής· ὁ γὰρ Ὀμηρος οὐκ εἰσήγαγεν Ὀκείανόν εἰς σύλλογον τῶν θεῶν.

τύχαις] B. δυστυχίαις. ἴσθι] γίνωσκε. ξυναλγῶ] λυποῦμαι.

v. 289. δοκῶ] B. νομίζω. ξυγγενεῖς] ἡ συγγένεια, Οὐρανοῦ γὰρ ἀμφοτέρω ἐκγονα.

v. 290. ἰσαναγκάζει] B. συμπάσχειν σοι.

v. 291. μερίζω μοῖραν] A. λείπει, φιλίας.

οὐκ ἔστιν] B. ἄλλος τίς. ὅτῳ] ᾧτινι. μοῖραν] μερίδα.

v. 292. νίμαιμ'] B. δάσαιμι. ἦ] παρό.

v. 293. γνώσει δὲ] A. γνώση δὲ, φησὶ, τὴν πρὸς ἐμοὶ διάθεσιν ἀληθῆ, καὶ ὡς οὐ μάτην σοι διὰ λόγου χαρίζομαι· φέρι γὰρ εἰπὲ τί σοι πρέπει συμπράττειν. Οὐ γὰρ πρὸς με λίξεις ὡς ἄλλος τίς φίλος ἐστὶ βεβαιότερος πᾶρὰ τὸν Ὀκείανόν.

γνώσει] B. μαθήσῃ. ὡς ἔτυμ'] ὅτι ἀληθῆ. μάτην] ἦτοι ψευδῶς.

* forte τὸν Heath.

† Sic recte Pauw. pro vulg. γύπα.

- v. 294. χαριτογλασσιῶν] A. μίχρη γλώσσης χαρίζισθαι σοι καὶ οὐκ ἔργοις.
χαριτογλασσιῶν] B. χαρίζισθαι διὰ γλώττης.
- v. 295. σήμαιν'] B. δηλοῦ. συμπράττειν] συναγωνίζισθαι.
- v. 296. ἐρεῖς] B. λέξεις. ὡς] ὅτι. Ὀκειανοῦ] ἑμοῦ.
- v. 297. βεβαιοτέρως] B. μονιμώτερος.
- v. 298. ἔα, τί χρῆμα] A. δύσχεραίνει ὁ Προμηθεὺς εἴ πως τὸ ἴδιον ἀξίωμα ἐκ ἐτήρησεν ὁ Ὀκειανός. Φησὶ δὲ, τί τοῦτο πρῶγμα; καὶ σὺ ἤκεις ἰδεῖν τοὺς ἑμούςσιν πόνους; πῶς ἐκαρτέρησας, καταλείψας τὸ ἐπάνυμόν τε βεῦμα τὸ ὀνομαζόμενον ἀκείανιον, καὶ πετηρηρεφῆ, τὰ πείτραις ἐστειγασμένα, ἐλθεῖν εἰς τὴν γῆν τὴν σιδηρομήτορα, τὴν γεννώσαν τὸν σίδηρον. Λέγει δὲ τὴν Σκυθίαν· οἱ γὰρ Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, καὶ πολλοὺς ἐν Σκυθίᾳ σίδηρος. Ἡ παρεγένου, φησὶ, θεωρήσαν τὰς ἐμὰς δυστυχίας, καὶ συλλυπούμενος τοῖς ἑμοῖς κακοῖς; Ἴδε οὖν θέαμα, ἥτοι παραδόξον τέρας, καὶ ἐμὲ τὸν φίλον τοῦ Διὸς, τὸν τὴν τυραννίδα καὶ τὴν βασιλείαν οἰκονομήσαντα, καὶ συνεργήσαντα εἰς ταύτην, ποίαις βλάβαις ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διὸς δαμάζομαι.
- τί χρῆμα] B. ὄρω.
- v. 299. ἤκεις] B. ἤλθεις. ἐπόπτῃς] θεατής. λιπῶν] ἀφίεις.
- v. 300. ἐπάνυμον βεῦμα] B. τὸ ἀκείανιον ἀπὸ σου καλούμενον. πετηρηρεφῆ] πετηρώδη.
- v. 301. αὐτόκπιτ'] B. αὐτοκατασκευάσσαι. σιδηρομήτορα] τὴν ἐργαζομένην τὸν σίδηρον. τὴν τῆς Σκυθίας χαλυβικὴν γῆν, ἐν ἣ πρώτον ὁ σίδηρος εὔρηται. Λέγει δὲ τὸν Καύκασον, περὶ αὐτὸν γὰρ οἱ Χάλυβες.
- v. 302. αἶαν' B. τὴν γῆν. ἡ θεωρὸς τύχας ἐμὰς ἀφίξει, καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς] ὄντος ἰδῶν τὰς τύχας ἐμὰς ἤλθεις καὶ λυπούμενος τοῖς ἑμοῖς κακοῖς.
- v. 304. δέρεον] B. βλέπει. τόνδε τὸν Διὸς φίλον] ἐμὲ ὄντα τοῦ Διὸς φίλον.
- v. 305. συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα] B. συγκατεργασάμενον αὐτῷ τὴν ἀρχήν.
- v. 306. οἶαις πημοναῖσι] B. δι' ὁποῖων βλαβῶν. κάμπτομαι] δαμάζομαι.
- v. 307. ὄρω Προμηθεῖ] A. σκόπησον τὰ τῶν ῥητόρων καλὰ παρὰ πρώτοις εὐρεθέντα τοῖς τραγικοῖς. Εἰπόντος τοῦ Προμηθεῖος πρὸς τὸν Ὀκειανὸν ἴδε οἶα πάσχω, ἔ οἶαις βλάβαις ὑπὸ τῆ Διὸς δαμάζομαι· φησὶ δ' Ὀκειανὸς πρὸς αὐτὸν, ὄρω οἶα πάσχεις, ἔ παραινέσαι ἐθέλω τὰ ἀγαθὰ, καίπερ φρονίμῳ ὄντι, γινῶθι σαυτὸν καὶ νόησον ὅτι ἤπταν εἶ τοῦ Διὸς, καὶ ἀλλάξον τοὺς τρόπους, καὶ κτῆσαι ἄλλους νέους· ἐπεὶ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς νέος. Εἰ δὲ εὖτω τραχεῖς καὶ σκληροὺς καὶ ἀναιδεῖς λόγους, τειδιγγμένους, ἤγουν δυναμένους λυπησσαι, βίψεις, ἀντὶ τοῦ, ἐκπίμψεις τοῦ στόματός σου· τάχα ἂν καὶ μακρὰν σου καθήμενος ὁ Ζεὺς ἀκούῃ· ἄσπε τὴν νῦν προσοῦσαν ὀργὴν αὐτῷ, παίγνιον εἶναι δοκεῖν σοι, ἄλλα δὲ χαλεπώτερα πάθης.
- παραινέσαι] B. συμβουλευθεῖσαι.
- v. 308. ποικίλῳ] A. συνετῷ.
τὰ λῆστα] B. τὰ κάλλιστα. ὄντι] τοί. ποικίλῳ] συνετῷ.
- v. 309. γίγνωσκε σαυτὸν] A. γινῶθι σαυτὸν. ὡς ὁ ποιητής, Φράζω Τυδείδῃ καὶ χάζω*. Γινῶθι σαυτὸν, ὅτι ἤπταν εἶ τοῦ Διὸς.
γίγνωσκε σαυτὸν] B. ὡς ἐλάττων Διὸς εἶ. μεθάρμοσαι] μετέβαλε.
- v. 310. τρόπους νέους] B. ποσάπους. Νέον φρόνημα κτῆσαι, τὸ πρῶτον ἀφίεις.
- v. 311. τειδιγγμένους] B. ἀκήρους † καὶ ὑδριστικούς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τειδιγγμένου σιδήρου καὶ ἐστομαίμενου.
- v. 312. βίψεις] B. λίξῃς πρὸς τὸν Δία.
- v. 313. καθήμενος] B. καθήμενος. χόλον παρόντα μόχθῳ] τὴν λύπην τῶν νῦν δυστυχιῶν.

* Hom. II. ε'. 440.

† Pro ἀκήρους f. leg. ἀκήρους, vel σκληρούς. Pauw.

v. 314. παιδιὰν εἶναι] B. παίγιον πρὸς τὰ μέλλοντα καταλήψισθαι σε κακὰ πᾶρ' αὐτοῦ.

v. 315. ὀργὰς] B. κατὰ Διός.

v. 316. πημάτων] B. ὦν πάσχεις. ἀπαλλαγὰς] ἐλευθερίας.

v. 317. ἀρχαῖ ἴσως] A. ἀρχαῖα λέγονται τὰ μωρὰ, διότι οἱ ἀρχαῖοι τοιοῦτοι ἦσαν, ἐπλούστατοι καὶ εὐήθεις. ἢ ὅτι οἱ γέροντες οἱ ἕξωροι τοιοῦτοὶ εἶσι.

ἀρχαῖ] B. μωρὰ. Ἀρχαῖα τὰ μωρὰ, παρ' ὅσον οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἀπλῶς καὶ ἀποικίλτως ἔζων, οἱ δ' ὕστερον φρονήσει καὶ περιττότητι νοῦ. λέγων τὰδε] ἅ λέγω.

v. 318. τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν] A. γνωμικῶς φησι, τῆς μεγαλοῤῥημονούσης γλώσσης ὡ Πρωμηθεῦ, τὰ ἐπιτίμιά ἐστιν οἷα πάσχεις νῦν, αὐτὸς ἀντιλέγων πρὶν τῷ Διῖ. Σὺ δὲ καὶ τοιαῦτα πάσχων, οὐκέτι ταπεινὸς εἶ, οὐδ' ὑποτάσσει, σὺν οἷς δὲ πάσχεις κακοῖς, θέλεις λαβεῖν καὶ ἔτιρα. Ἄλλ' ἰάν μοι πεισθῆς, οὐ βλάψεις σεαυτὸν, καὶ οὐ πρὸς κέντρα τὸν πῶδα ἐκτενεῖς· ὄρων ὅτι κυριῶν πάντων, χαλεπὸς καὶ ὀργίλος θεὸς ὁ Ζεὺς, ὅτι μόνος ἀρχει τῶν ἄλλων πάντων, οὐδ' ἐστιν ὑπεύθυνος, ἤτοι ἐξουσιαζόμενος παρὰ τινος, ἢ ὃν οὐ δύναται τις τιμωρῆσθαι. Καὶ νῦν μὲν ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ πιεράσομαι ἔαν ἰσχύσω, τούτων ἀπολῦσαι σε τῶν δεσμῶν. Σὺ δὲ μὴ μεγαλοῤῥημόνι, μὴδ' ὑπέρογκα καὶ αὐθάδη λάλει. Ἦ, φρόνιμος ὦν, οὐκ οἶδας ὅτι βλάπτεται τις ἐκ γλώσσης ἀκολάστου καὶ φλυαροῦ.

ὑψηλόρου] B. μεγαλαύχου καὶ σοβαροῦ.

v. 319. τάπιχειρά] B. τὰ ἄθλα καὶ ἐπιτίμια.

v. 320. σὺ δ' οὐδέπω] A. λείπει, θίλεις εἶναι.

οὐδέπω ταπεινός] B. ἐγένου. εἴκεις] ὑποτάσσει καὶ ἐπιχαλᾷς.

v. 321. ἄλλα] B. κακὰ.

v. 322. οὐκουν] B. οὐδαμῶς.

v. 323. πρὸς κέντρα κῶλον] A. πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖ ὁ βούς· λακτίζει γὰρ κεντούμενος ὑπὸ κέντρον· ὥστε λακτίζει πρὸς κέντρον, καὶ τὸ κῶλον αἰμάσσει· ὁ γὰρ πρὸς κέντρα λακτίζων, τοὺς ἰδίους πῶδας αἰμάσσει. Φησὶν οὖν, ἔαν μοι μὴ πεισθῆς, βλάψεις σεαυτὸν.

πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς] B. πρὸς ἀκάνθας πῶδα ἐξάξει. Ἔστι δὲ παροιμία εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὅπισθεν, καὶ ἐν τῷ λακτίζειν τοὺς ἰδίους πῶδας αἰμασόντων τῷ κέντρῳ.

v. 324. τραχὺς μόναρχος] B. ἀκαμῆς βασιλεύς. οὐδ' ὑπεύθυνος] δυνατὸς ὑπ' εὐθύνην ἰλθεῖν ἔαν τι παρὰ δίκην ἐργάσῃται.

v. 325. εἴμι] B. ἀπέρχομαι πρὸς αὐτόν.

v. 326. τῶν] B. ἐκ τούτων. ἐκλύσαι] ἐλευθερῶσαι.

v. 327. ἡσύχαζε] B. ἡσυχῶς ἔχε. λαβροστόμι] θρασυστόμι.

v. 328. οἶσθ'] B. γινώσκεις. περισσόφρων] λίαν συνετός.

v. 329. μεταίει] B. τῇ παρὰ καιρὸν κομπαζούση.

v. 330. ζηλῶ σ' ὄθ' οὐνεκα] A. θαυμάζω σε πῶς οὐδὲν τίπονθας ὑπὸ Διός, συναλγῶν μοι. Ἄλλως. Ζηλῶ σε, φησὶν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σεαυτοῦ ποιήσας, κεκόμισαι χάριν ἐξ ἐμοῦ. Καὶ νῦν δὲ οὐκ ἴσως σε προσκαρούειν Διῖ ὑπὲρ ἐμοῦ. Προγινώσκων δὲ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία, ἀπείργει αὐτόν. Ἄλλως. Θαυμάζω πῶς ὑπάρχεις ἐκτὸς αἰτίας καὶ μέμφεις παρὰ τῷ Διῖ, καὶ οὐδὲν ὑπ' αὐτῆ δεινὸν πεπονθὼς ἐμοὶ συναλγείς. Ἄλλως. Ἐπεινῶ σε, φησὶν, ὅτι ἐκτὸς ὑπάρχεις μέμφεις, ὅπερ ἦν σοι δυνατὸν ἐπ' ἐμοὶ ποιήσας καὶ συναλγήσας ἐφ' εἶς πάσχω κακοῖς· ἐ νῦν ἄφεις τὸ προσελθεῖν τῷ Διῖ, δυσωπήσων αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἀπολύσῃ με τῶν δεσμῶν. Πάντως γὰρ οὐ καταπέσεις αὐτόν· σκληρὸς γὰρ ἐστὶ καὶ ἐκ εὐκαμψίης. Σὺ δὲ ἐπιτήρει καὶ περιβλεπε μὴ τι ἐν τῇ ἰδῶν βλαβήσῃ.

Ζηλῶ σ' ὄθ' οὐνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς] B. θαυμάζω σε Ὀκταεὲν, ὅτι ἐκτὸς αἰτίας καὶ μίμφεις ὑπάρχεις τῷ Διῖ, καὶ οὐδὲν κακὸν ἀπ' αὐτοῦ τίπονθας συναλγῶν ἐμοί.

v. 331. μετασχῶν] B. τῶν κατ' ἐμὲ κοινανήσας. εετολμηκῶς] ὑπομείνας δι' ἄν συνήλ-
γησας.

v. 332. ἔασον] B. ἔλθειν πρὸς αὐτόν. μελησάτω] διὰ φροντίδος ἔστω τοῦτο.

v. 333. νιν] B. αὐτόν.

v. 334. πάπταινε] B. φυλάττε. πημανθῆς] βλαβῆς. ἰδῶ] τῇ ὑπὲρ ἐμῆ πρὸς αὐτόν.

v. 335. πολλῶ γ' ἀμείνων] A. Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως πρὸς τὸν Ὀκεανόν, ἄφες τὸ
προσελθεῖν τῷ Διὶ, ἵκετεύσων αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, οὐ γὰρ ἂν τι πείσῃς αὐτόν, σὺ δὲ πρόσχε
μή τι βλαβῆθῃς ἐν τῇ ἰδῶ, φησὶν ὁ Ὀκεανὸς πρὸς αὐτόν, ὅτι κατὰ πολὺ ἐγιννήθης κρείτ-
των καὶ βελτίων εἰς τὸ φρονίμους ποιεῖν καὶ σωφρονίζειν ἑτέρους παρὰ σεαυτόν· τοῦτο δὲ ἐξ
ἔργων αὐτῶν νοῶ ἀληθῶς καὶ οὐκ ἀπὸ λόγου. Ἐμὲ δὲ προθυμούμενον ἀπελθεῖν πρὸς τὸν
Δία, μηδαμῶς κωλύσης. Θαῖρῶ γὰρ ταύτην τὴν δωρεάν, ἥτοι τὸ ἀπολύσαι σε τῶν δεσ-
μῶν, ἐμοὶ δώσειν αὐτόν.

ἀμείνων] B. κρείττων. φρενοῦν] σωφρονίζειν.

v. 336. τεκμαίρομαι] B. τοῦτο.

v. 337. ὀρμάμενον] B. κινούμενον ἔλθειν ὑπὲρ σοῦ πρὸς αὐτόν. ἀντισπάσης] κωλύσης
καὶ ἀποστήσης τούτου.

v. 338. αὐχῶ] B. θαῖρῶ. Ὁ γὰρ θαῖρῆ τις καὶ καυχῶται.

v. 339. τῶν] B. ἐκ. ἐκλύσαι] ἑλευθερῶσαι.

v. 340. τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ] A. Εἰς ταῦτα μὲν σε ἐπαινῶ, ὅτι πᾶσαν προθυμίαν καὶ
σπουδὴν δεικνύεις ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ οὐδὲ παύσομαι ποτε τοῦ ἐπαινεῖν σε. Ἀλλὰ μηδὲν πόνει
ὑπὲρ ἐμοῦ· εἴ τι γὰρ ἂν καὶ πράξῃς, πρὸς ὠφέλειαν ἐμὴν σπειῶν, μάτην πονήσεις. Προ-
γινώσκει γὰρ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία.

λήξω] B. παύσω.

v. 341. προθυμίας] B. τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ.

v. 342. μάτην] B. οὐ γὰρ εἰσακουσθήσῃ. οὐδὲν ὠφελῶν] ἐμὲ.

v. 344. ἐκποδῶν] B. μακρὰν ἐκείνου.

v. 345. ἐγὼ γὰρ οὐκ εἶ δυστυχῶ] A. ἐγὼ, φησὶ, καὶ ἂν δυστυχῶ, ἢ τοιαύτας βλά-
βας πάσχω, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τοῦτο, ἵνα καὶ ἄλλοι τὰ ὅμοια ἐμοὶ πάσχωσι θέλω ἢ καὶ
ἄλλους ἐπιτυχεῖν τῆς ὁμοίας βλάβης. Ἄλλως. Προμηθεϊκῶς· οὐ γὰρ κατὰ τὸν ἀνδρώ-
πινον λογισμὸν πολλοὺς αὐτῶ συιατυχεῖν οὐ βούλεται ὁ Προμηθεύς.

εἰ] B. ἐπειδή. τοῦδ' εἶνεκα] τοῦ δυστυχεῖν.

v. 346. ὡς πλείστοις] B. ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν, ἢ τοιαύτην ἐνταῦθα σημασίαν ἔχει·
ὡσπερ φαμὲν τὸ ὡς ἐν τοῖς παροῦσι, τότε γὰρ τὸ ὡς ὡσπερ ἔμφασιν ἰνέχει, καὶ ἐστὶν ἐκ
παραλλήλου. Καὶ τοῦτο μὲν φασὶ τινες, τὸ δὲ ἀληθὲς τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν ἐστὶ· σὺ δὲ
μὲ ἀκούων * λίαν πλείστοις νομίζεις λέγειν τὸν Προμηθεῖα μὴ ἐθέλειν μὲν λίαν πολλοῖς
βλάβας, ἀλλὰ δηλοῦσι ὀλίγοις. Ἄλλ' οὕτως ἔχει, οὐ θέλομι ἂν λίαν πλείστοις ἀνδρώ-
ποις πημονάς, ἥγουν οὔτε πλείστοις οὔτ' ὀλίγοις, τυχεῖν τούτων δηλοῦσι. Ἦτοι πη-
μονάς πρὸς τὸ τυχεῖν, εὐχεται γὰρ ἢ τὸ τυχεῖν πρὸς αἰτιατικὴν ἀπάξ. πλείστοις] ἀνδρώ-
ποις. πημονάς] βλάβας.

v. 347. οὐ δῆσ', ἐπεὶ με καὶ] A. Ἰαπετὸς ὁ τοῦ Κρόνου ἀδελφὸς ἐκ θυγατρὸς τοῦ Ὀ-
κεανῶ Κλυμένης λιγομῆτης ἔσχιν Ἀτλαντα καὶ Μεινοίτιον καὶ Προμηθεῖα· καὶ τὸν μὲν
Προμηθεῖα προσήλωσεν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἐπίβουλον αὐτῶ καὶ ἐχθρὸν φανέντα,
ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς. Τὸν δὲ Ἀτλαντα ἐποίησεν ἐπ' ἄμων βαστάζειν τὸν οὐρα-
νόν· τὸν δὲ Μεινοίτιον ἐκραύνωσε. Φησὶν οὖν ὁ Ὀκεανὸς πρὸς τὸν Προμηθεῖα, δαμάζουσι
με καὶ ἀνιῶσιν αἱ δυστυχίαι τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀτλαντος, ὅστις πρὸς τοὺς δυτικὰς τέτους
ἵσταται ἐν ἁμοῖς βαστάζων τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς κίονας, βάρους δεσμεταχείριστον καὶ οὐ
ῤαδίως βασταζόμενον.

* Ita recte Abresch. pro σὺ δὲ μὴ ἀκούων.

οὐ δῆτ'] B. *πιστῆσμαι σι. πασιγνήτου τύχαι*] τοῦ σοῦ ἐδάλφου δυστυχίαι.

v. 348. *τείρουσ'*] B. *λυποῦσι. ἐσπέρους*] δυτικούς.

v. 349. *ἔστηκε*] B. *ἐσάδη*.

v. 350. *ἐρείδων*] B. *βαστάζων. οὐκ ἐνάγκαλον*] ἀλλὰ δυσβάστακτον, κατιδικάσθη γὰρ ὑπὸ Διὸς ὑπανεῖχειν τὸν οὐρανὸν δίκην κίονος.

v. 351. *τὸν γηγενῆ*] A. *Μυθεύεται ὅτι Τιτᾶνες, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς ὄντες, ἀν-
σῆραν πόλεμον τῷ Διῖ, καὶ ἀντίστησαν αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ δίκαι ἔστη ἰμάχοντο, καὶ λύσις τοῦ
πολέμου οὐκ ἦν, ἀλλ' ἴσος ἦν τοῖς Διοῖς καὶ τοῖς Τιτᾶσιν ὁ πόλεμος, ὁ Ζεὺς συνεργὸς πρὸς
τὴν μάχην λαβὼν τοὺς τρεῖς μονοφθάλμους Κύκλωπας, τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην, καὶ
τὸν Ἄργον· καὶ τοὺς τρεῖς ἑκατόγχειρας, τὸν Κόττον*, τὸν Βριάρεον, καὶ τὸν Γύγην·
οἵτινες καὶ οὗτοι παῖδες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς ἔχρημάτιζον· καὶ ἵκταρ περάσας,
ἠΰφρανε, καὶ πρὸς τὴν μάχην προέτρεψε. Καὶ πόλεμον συναράξας μετὰ κρότου τοὺς
Τιτᾶνας κατετροπάτατο, καὶ τῇ γῇ προσέδωκε, καὶ κατεταρτάρωσε. Μετὰ ταῦτα ἡ Γῆ
εὐῆ̄ μιγείσα τῷ Ταρτάρῳ, τὸν ἑκατοντακέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἀπάντων θνητῶν
ἀγρίων ἔχοντα κεφαλὰς, καὶ τέρας δεινὸν καὶ παρμινγὲς χρηματίζοντα, ἃ ἐξ ὀφθαλμῶν
σέλας καταπληκτικὸν ἀστράπτοντα. Οὗτος πάλιν ἑτέραν μάχην τῷ Διῖ συνῆψε· κε-
ραυνάεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ περὶ τὴν Αἴτην, τῷ ταρτάρῳ ἐκρύβη. Ἐξ οὗ μυ-
θολογεῖται πάντας τοὺς ἀνέμους· σφοδρὸς κτύπεσθαι, χωρὶς Ζεφύρου καὶ βορρᾶ· θεο-
γενεῖς γὰρ οὗτοι. Ἰστίον δὲ ὅτι ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐγεννήθη ὁ Τυφῶς, ἐκλάσθη δὲ ἐν Σικελίᾳ.
Καὶ Ἡαῖδος, τὸν ποτε Κιλικίαν τρέψεν πολυάνυμον ἄντρον †.*

τὸν γηγενῆ] B. *τὸν γενναῖον καὶ ἀνδρείον.*

v. 352. *δάιον*] B. *πολεμικὸν ἢ καυστικόν.*

v. 353. *ἑκατοντακέρηνον*] A. *φησὶν οὖν ὁ Ὀγκρανός, ἀκτιέρησα καὶ τὸν Τυφῶνα τὸν
οἰκήτορα τῶν Κιλικίων σπηλαιῶν, τὸν ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα, τὸν ὀρηκτικὸν πρὸς
πόλεμον· ὃς πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀντίστη, καταπληκτικαῖς σιγροσίην ἠχῶν φόνον* [γράφεται
καὶ φόβον), *ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἤστραπτε σέλας καταπληκτικόν. Ἄλλ' ἦλθε τὸ τοῦ Διὸς
βέλος ὁ κεραυνός, καὶ ἔπαυσεν αὐτὸν τῶν κενεοδόξων καὶ μεγάλων κομπασμάτων· εἰς αὐ-
τὰς γὰρ τὰς φρένας πληγίς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ κασικᾶν· καὶ νῦν κίται πλησίον τοῦ
Σικελικοῦ πορθμοῦ τοῦ μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας, δέμας ἀχρεῖον, καὶ παρῆρον, ἦγον
ἔκλυτον, ἢ ἐκλελυμένον καὶ ἠπλωμένον. Γράφεται δὲ καὶ πανάωρον, ἀπὸ τοῦ παντελῶς
ἀφρόντιστον καὶ μηδεμιᾶς φροντίδος ἄξιον. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ δέμας ἐπὶ τοῦ ἀψύχου
λαμβάνει οὗτος ὁ ποιητής.*

ἑκατοντακέρηνον] B. *ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα. πρὸς βίαν χειρούμενον*] βιαιῶς πιεζό-
μενόν ἐν Αἴτην.

v. 355. *σμερναῖσι*] A. *ἦγον ἐκπληκτικαῖς, παρὰ τὸ μερίζειν, καὶ δονεῖν τὸ παρα-
σαιν' τὸ γὰρ καταπληκτικὸν ποιεῖ τὸν δειλὸν μερίζεσθαι εἰς φόβους, καὶ ἄλλας ἐννοίας.
Οὐ μὴν ἐλιγνὸς ὁ τοιοῦτος, ἀλλ' ὁ παιητὴς φύσει τοῖς τεραστίοις ἐξαιρούμενος, οὐ λεπτολο-
γίεται τὰ πράγματα.*

τυφῶνα] B. *ὁ Τυφῶς ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐν Σικελίᾳ δὲ κεκεραύνεται ἐν τοῖς ποσὶ
τοῦ ἔρους τῆς Αἴτης, ἔνθα φασι καθήμενον τὸν Ἡφαιστον χαλκεύειν. Καλεῖται δὲ ὁ τόπος
οὗτος κρατῆρες, διὰ τὸ μιστὸν εἶναι πυρός. Θούρον] ὀρηκτικόν, θρασύν. ἀντίστη] ἠγαν-
τῶτα.*

σμερναῖσι γαμφηλαῖσι] B. *καταπληκτικαῖς γνώδοις. συρίζων*] ἐκπιέων. *Εἰπότης
ἔπει τὸ συρίζων, ἐπειδὴ ὀφείων κεφαλὰς εἶχε, τούτων δὲ ἴστι τὸ συρίζειν.*

v. 356. *ἐξ ὀμμάτων*] B. *αὐτοῦ. ἤστραπτε*] ἀπέλαμπε. *γοργωπὸν*] καταπληκτικόν.

v. 357. *ἐκπέραςων*] B. *μέλλον καταβαλεῖν.*

* Recepti emendationem Stanleii Κόττον, pro vulg. Κοῖον.

† Hic versus non est apud Hesiodum sed apud Pindarum Pyth. I. 30.

v. 358. ἄγρυπνον βέλως] A. τὸ πῦρ τὸ ποιῶν τοὺς ἀνθρώπους ἀγρυπνεῖν, καὶ ἀσχο-
λιῦσθαι περὶ τὸ ἐργάζεσθαι. Λέγουσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ Αἴτῃ ἡμέρας ἐκθρόσκει καπνὸς,
νυκτὸς δὲ φλόξ. Ἄλλως. Ἄγρυπνον βέλως ἄπαυστον, ἄσειστον.

αὐτῷ] B. τῷ Τυφῶνι. ἄγρυπνον] ἀκάματον, ἄσειστον.

v. 359. καταϊβάτης κεραυνὸς] A. ἔστιν εἶδος κεραυνοῦ, πρῆστῆρ, ὃ καὶ πυρρὸς καλοῦ-
μενος, ὃς καταφερομένου τοῦ παντὸς καὶ ἐκπυρωθέντος γίνεται, καὶ λεπυνθέντος, σκη-
πτὸς, ὃ καὶ καταϊβάτης· γίνεται καὶ ἄργος, ὃς διὰ τὴν πᾶνυ λεπτότητα οὐ φλέγει. Μέ-
λαινος δὲ ψολόεις, ὃ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύμενος. Ἐλίκιος, ὅτι στρωφίεται καὶ βιαιῶς ποιεῖ,
διὰ μέσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα καὶ πυκνότητα τοῦ ἀερός ἀνωθούμενος*.

καταϊβάτης] B. τοῦτο ὄνομα κεραυνοῦ, ὡς περὶ καὶ τὸ ψολόεις.

v. 360. ἐξέπληξες] B. μετ' ἐκπλήξεως ἔπαυσσε.

v. 361. κομπασμάτων] B. οἷς ἰχρῆτο ἀπειλῶν τῷ Διὶ. φρένας εἰς αὐτὰς τυπεῖς]
εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν πληγεῖς, παράφορος γενόμενος τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τῆς πληγῆς.

v. 362. ἐφεψαλώθη] A. κατικᾶη. Φεψαλὸς λέγεται ὁ μικρὸς σπινθῆρ, ἀπὸ τοῦ
φλέγειν τῷ ἄψασθαι. κᾶξερωντήθη] ἦτοι ἐξησθίνησε, καὶ ἀφῆκε τὴν δύναμιν ἐν πρόπον
καὶ οἱ ἐμβρόντητοι. Οἱ γὰρ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται.

ἐφεψαλώθη] B. κατικᾶη, φεψαλὸς γὰρ ὁ μικρὸς σπινθῆρ. ἐξεβροντήθη] παρτερᾶθη,
ἐξησθίνησε, ὡς περὶ οἱ βροντῶν ἤχη παταχθίνετες.

v. 363. παρήρορον] B. ἄτιμον, ἀπόβλητον, μηδεμιᾶς φροντίδος ἀξιούμενον.

v. 364. στενωποῦ] B. τοῦ Σικελικοῦ.

v. 365. ἰπνούμενος] B. καιόμενος. Ἴπνὸς γὰρ καὶ ἵππος ὁ φῶρνος, ἐκ γὰρ τοῦ ἴπτω
τὸ βλάπτω, οὐ μόνον τὸ ἰάπτω γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἵπος † ἡ παγίς τῶν μυῶν, καὶ ἰποῦν
ῤῆμα τὸ βλάπτειν, παρὰ τε ἄλλοις καὶ τῷδε τῷ Αἰσχύλῳ, καὶ παρὰ τῷ κομικῷ,
ὡς τὸ ἰπτούμενος ταῖς συμφουαῖς. Ἐκ τοῦ ἴπτω δὲ καὶ ἴψ ὁ σκόληξ, ὃ τοῖς κέρασιν ἐμ-
φύόμενος, ὡς τὸ, μὴ κέρα ἴπτεῖ ἔδοιν ‡.

v. 366. μυδροκυπεῖ] A. χαλκευεῖ. Μύδρις καλεῖται ὁ πεπυρωκτωμένος σίδηρος,
παρὰ τὸ μῆ, καὶ τὸ ὕδωρ· ὃ γὰρ πεπυρωκτωμένος σίδηρος οὐδ' ὄλας ὑγροῦ τιος μετέχει,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ξηροῦ.

κορυφαῖς] B. αὐτῆς τῆς Αἴτνης. ἡμενος] καθήμενος. μυδροκυπεῖ] σφυρηλα-
τεῖ.

v. 367. ἔθεν ἐκραγήσονται ποτε] A. κατὰ τὴν Σικελίαν ὄρος ἔστι τὸ καλέμενον Αἴτνη,
ἐξ οὗ πῦρ πολὺ ἀναδίδεται ἐκρέον ποταμῶδόν. Ἐκ τούτου οὖν, φησὶ, ποτὲ ἐκχυθήσονται
ποταμοὶ πυρρὸς, κατεσθίνοντες πᾶσαν γῆν τῆς καλλικάρπου Σικελίας. Ζάλην δὲ πυρρίπνοον
λέγει τὴν ἀνάδοσιν καὶ τὴν ἀνακάχλασιν τοῦ Αἰτναίου πυρρὸς. Θερμῆν δὲ αὐτὴν καλεῖ,
διὰ τὸ ἐκείσε καυθῆναι τὸν Τυφῶνα· ἀπληστον δὲ, διότι τὸ πῦρ ὕλης δραξέμενον, οὐ κορίν-
νεται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ πλείον καταφλέγει τὰ προστυχόντα, καὶ οὐχ ἴσταται. Ἄλλως.
Ἐνθεν ὁ Καλλιμάχος πυρίδειπνόν ἢ φησι. Ποταμοὺς δὲ πυρρὸς τοὺς κατὰ Σικελίαν
ῤῥακᾶς φησι, περὶ ὧν ἠκούομεν πάλαι. Καὶ κατὰ τοὺς Ἰέρωνος χρόνους κατὰ τὸ μέσον
ῤῥέεντες, πολλὰ διέφθιραν χωρία, ὅθεν τό, τε θεῖον καὶ τὰ πυρρῆα. Γῆ γὰρ ἔστι παρα-
κείμενον ἔχουσα πῦρ, ὃ ἔστι κατὰ παράθεσιν τῆς γῆς. Ἄλλο δὲ ἔστι πῦρ τὸ κατὰ
κρᾶσιν τοῦ ὕδατος, ὃ ποταμοὺς τοῦ πυρρὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ὁ Αἰσχύλος φασί.

ἔνθεν ἐκραγήσονται] B. ἐκ τῆς Αἴτνης ἐκσπασθήσονται. Τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ τοὺς
Ἰέρωνος χρόνους, ὅτε καὶ Αἰσχύλος ἠκεαζε.

* In interpunctione horum Heathium secutus sum, qui et mox legi jubet κί-
λαινος δὲ ψ. Post autem βιαιῶς πόνει.

† Recte Ρανω. ἵπος etc. ἵπουν pro vulg. ἴπτος etc. ἴπτουν.

‡ Odysse. φ'. 395.

§ h. e. ab igne csam s. adustam. Tourp. ep. crit. p. 158.

- v. 368. ποταμοί] B. ἐπιϊστοροῦσι τοὺς ποταμοὺς * . δάπτοντες] ἐσθίοντες.
- v. 369. λευρὰς γύας] B. πλατείας χώρας.
- v. 370. ἕξαναξίσει χόλον] B. ἀναδάσει μανίαν, ὄργην.
- v. 371. ζάλης] A. συστροφῆς, παραχῆς.
 Θερμῆς] B. καυστικῆς. ἀπλήστου] ἀκορίστου, ἀκρατήτου, τὸ γὰρ πῦρ εὐρὸν ὕλην οὕτω βακχεύει, ὡς μηδὲνα τῶν πάντων ἐπισχεῖν αὐτὸ δύνασθαι.
- v. 372. καίπερ] B. ὅμως. ἠνδρακαμίνας] κικαυμένους.
- v. 374. ὅπως ἐπίστασαι] B. ὡς γινώσκεις.
- v. 375. παροῦσαν] B. ἐμοί. ἀντλήσω] καρτερήσω, διέλθω.
- v. 376. λωφῆσῃ] A. ἠσυχάσῃ.
 λωφῆσῃ] B. παύσῃ. χόλου] τῆς κατ' ἐμοῦ ὄργῆς.
- v. 377. οὐκουν Προμηθεῦ] A. εἰπόντος τοῦ Προμηθεύς ὅτι ἐγὼ τὴν παροῦσαν ὑπομενω τύχην, ἕως ἄν ὁ νόος τοῦ Διὸς παυθῆσεται τῆς ὄργῆς, φησὶν ὁ Ὀγκιανὸς πρὸς αὐτὸν, σὺ δὲ τοῦτο γινώσκεις ὧ Προμηθεῦ, ὅτι οἱ λόγοι παρακλήτοιο θεραπεύουσι τὴν ὄργην ἀγρίαν καὶ ἰπαιρομένην.
 οὐκουν] B. οὐδαμῶς.
- v. 378. ὄργῆς νοσοῦσης] A. λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἴαται νόσους. Ψυχῆς γὰρ οὗτος μόνος ἔχει θελήτρια. Ὀμηρος, ἥστό τε καὶ τὸν ἕτερεπε λόγους. (II. σ'. 393.)
 εἰσὶν] B. ὑπάρχουσιν.
- v. 379. ἐν καιρῷ] A. τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεύς, ἐάν τις οὐκ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὸ παυθῆναι καὶ οἰονεὶ μικρὸν ἡμεραθῆναι, μείλιση καὶ λόγοις παρακλητικοῖς χρεῖται πρὸς αὐτὸν, ἀναγκαίως πείθει αὐτόν. Νῦν δὲ ἔτι ἐν ἀκμῇ ἐστὶν ὁ τοῦ Διὸς χόλος, καὶ οὐ πείσεται, εἰ μὴ ὄριμος γένηται ἡ ὄργη, καὶ οἰονεὶ μαλακισθῆναι τοῦτο καὶ Ἰπποκράτης, Πέποντα φαρμακεύειν, μὴ ὀμά. μαλθάσῃ] ἀγαθύνῃ, καταπραῦνῃ.
 ἐν καιρῷ] B. δέοντι. μαλθάσῃ] καταπραῦνον.
- v. 380. σφριγῶντα] A. νεάζοντα καὶ αὐξάνοντα.
 σφριγῶντα] B. αὐξόμενον καὶ ζέοντα. ἰσχυαίνῃ] ὑπεκλίνῃ καὶ παύειν ἐπιχειρῆ.
- v. 381. ἐν τῷ προθυμῆσθαι] A. γράφεται καὶ προμηθεῖσθαι. Ἠγουν ἐν τῷ προνεῖσθαι σου καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν, τίνα βλάβην ἐνυπάρχουσαν νοεῖς; ἐπέ μοι.
- v. 382. ἐνοῦσαν] B. ὑπάρχουσαν.
- v. 383. μόχθον περισσὸν] B. πόνον μάταιον ὄρω. εὐηθίαν] μωρίαν. Ἐπίδεικτον δὲ ταύτης τὸ κουφόουν.
- v. 384. ἔα με] A. ἄφες, φησὶν, ἐμὲ παρακινδυνεύειν ὑπὲρ σοῦ, καὶ δοκεῖν τοῖς πολλοῖς ἄφρονα εἶναι, εὖ φρονούντά σοι. Ἐπεὶ ἄμεινόν μοι ἐστί, καλὰ φρονούντα καὶ σοι ὀφέλιμα δοκεῖν ἄφρονα τοῖς πολλοῖς.
 τὴν νόσον] B. τὴν μωρίαν †.
- v. 385. εὖ φρονούγτα] B. ὅσον τὸ ἐπὶ σοί. δοκεῖν] σοί. φρονεῖν] ἐμέ.
- v. 386. ἐμὸν δοκήσει] B. εἰ γὰρ αὐτὸ τὸ τοῦ Διὸς ἀκαμπτον εἶδός, σὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν σπειδοντα οὐκ ἐπίσχω, πᾶσιν ἂν δόξω μηδὲν τῶν δέοντων ἐπίστασαι, καὶ Προμηθεύς μάτην καλεῖσθαι. δοκήσει] δόξει. ἀμπλάκμη] ἀμαρτία αὐτή.
- v. 387. σαφῶς] B. φανερῶς. στέλλει] πέμπει.
- v. 388. Θρηῆος ὄμοσ] B. τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ Θρηεῖν καὶ ἀποκλαίεσθαι.
- v. 389. ἦ] B. ἄρα. τῷ νίον κρατοῦντι] βάλῃ εἰς ἕχθραν. παγκρατεῖς ἔδρας] μονάρχους.
- v. 390. τούτου] B. τοῦ Διὸς. μήποτ' ἴνα. ἀχθισθῆ] λυπηθῆ.
- v. 392. στέλλου, κομίζου] A. ποριῦου εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φύλαττε τὸν παρόντα

* forsau leg. ἐπὶ ἴσον ρεοῦσι τοῖς ποταμοῖς. Heath.

† hoc dedi pro vulg. τιμωρίαν, monente. Heath.

νοῦν. Ἦγουν τὸ δόξαν νῦν ἀγαθὸν καὶ ἰοηδὸν ἐν ἡμῖν, τουτίστι τὸ μὴ ἀπειλθεῖν εἰς τὸν Δία.

στέλλου] B. ἀπέρχου. τὸν παρόντα νοῦν] ὁ νῦν σοι δοκεῖ. Λέγω δὴ τὸ μὴ πρὸς αὐτὸν ἀπειλθεῖν, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια πάθῃς.

v. 393. ὀρμωμένω μοι] A. ἄτοπον ἦν τὸν πάντων γένεσιν ἔχοντα, χρηνίζεῖν ἐπὶ τῆς κινήσεως, εἰ καὶ τις ἥλιον εἰσαγαγὼν, ἐπὶ πολὺ τὸν κόσμον ἀνήλιον εἶασε. Δεῖ οὖν μεμετρημένως τὰ τοιαῦτα ποιῆσθαι. Τοῦτο δὲ φησὶν ὁ Ὀγκειανὸς πρὸς τὸν Προμηθεῖα, ὅτι οὐκ ἀκαίρως μοι εἶπας, ἀπειλθε, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ θέλοντι τοῦτο ποιῆσαι. Καὶ γὰρ ὁ τετρασκελῆς οἰωνὸς ὁ γρῦψ ᾗ ἐποχουῖμαι, διακόπτει τὴν ὁμαλὴν ὁδὸν τοῦ αἰθέρος ἐν τοῖς οἰκείοις πτεροῖς. Ἦτοι ἄρχεται πέτεσθαι. Καὶ δὲ ἄσμενος καὶ χαρῖεις ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις σταθήσεται.

ὀρμωμένω] B. πρὸς τὴν ὁδὸν. ἐδάυξας] εἶπας.

v. 394. ψαύει πτεροῖς] A. γράφεται καὶ ψαίρει. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡ λέξις αὐτή.

λευρὸν] B. λεπτὸν καὶ πλατύν. οἶμον] πορείαν. ψαύει] τὸ ψαύει οὐ μόνον γενικῆ ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῆ. Ὡσπερ καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι αἰσθήσεις, πλὴν τῆς ὁράσεως, ἐκείνη γὰρ μόνη αἰτιατικῆ, ἅτε βασιλικωτέρα τῶν ἄλλων, καὶ ἐφ' ἐνός* ἴδρυσθαι μόνον προσήκουσα, ἀλλ' οὐκ ἄνω καὶ κάτω φέρεσθαι. πτεροῖς] διὰ τῶν πτερῶν.

v. 395. οἰωνὸς] B. ὀρνέον. ἄσμενος] μετὰ περιχαρίας.

v. 396. σταθμοῖς] B. τῇ φάτῃ αὐτοῦ. κάμψειεν γόνυ] κλίνειν τὸ γόνυ αὐτοῦ.

v. 397. στένω σε] A. τὸ στάσιμον ἄδει ὁ χορὸς τῶν Ὀγκειανῶν νυμφῶν ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθώς, καὶ φησι πρὸς τὸν Προμηθεῖα, στενάζω, καὶ κλαίω σε ὡς Προμηθεῖν ἕνεκα τῆς ἐλεηθρίας τύχης ἧς πάσχεις. Ἀπὸ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν δακρυσίστακτον εἰζούσα ρεῦμα, τὴν ἐμὴν παρειὰν ἐβροξά ὑγραῖς πηγαῖς, ἧτοι δάκρυσιν. Ἀμέγαρτα γὰρ καὶ ἀφθόνητα κακὰ, ἃ οὐδεὶς ζηλώσει, δείκνυσιν ἡμῖν ὁ Ζεὺς τοῖς πρώην θεοῖς, ἰδίους νόμοις ἰσχυροποιῶν τὴν ὑπερήφανον ἀρχὴν ἢ τὴν βίαν, ὡσπερ Πίνδαρος αἰχματῶν κεραινῶν τὸν βίαιον λέγει. Ἀπασα δὲ χώρα ἤδη λίλακε καὶ ἠχεῖ ἠχημα στονόεν στεναγμῶν γέμον τε καὶ οἰκτρῶν, καὶ στενάζουσι τὴν μεγάλην τε καὶ περιφανοῦς σχήματος οἶσαν τιμὴν τὴν σὴν καὶ τῶν σῶν ξυνομιαιμόνων, ἧτοι τῶν ἀδελφῶν σου, τοῦ Ἀτλαντος καὶ τοῦ Μεινοίτιου. Ἐν τὸν μὲν Ἀτλαντα ἐποίησε βασιλεύειν τὸν ἄρανόν, τὸν δὲ ἐκεραύνωσε· σὶ δὲ δεσμεῖ ἐνταῦθα εἰς τὸ Κουκάσιον ὄρος. Οὗτοι δὲ παῖδες ἦσαν τῆ Ἰασιπέτῃ, ὃς ἦν ἀδελφὸς τῆ Κρόνου τῆ πατρὸς τῆ Διός.

v. 398. οὐλομένης τύχης] B. κατ' ὄλου καὶ μέρος τῶς ἀξίας φθορᾶς.

v. 399. δακρυσίστακτον] B. ἐν δάκρυσιν σταζόμενον. Τὸ δακρυσίστακτον ἢ πρὸς τὸ ρεῖος ἢ πρὸς τὸ παρειὰν συντακτέον. ἀπ' ὄσων] ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

v. 400. ῥαδιῶν] A. εὐκινήτων. ρεῖος] ρεῦμα, παρὰ τὸ ρεῖα ρεῖος, ὡς κλέπτω κλέπτος. Οἴχεται τὸ κλέπτος αὐτὸς ἔχων.

ῥαδιῶν] B. ἀπαλῶν, παρθενικῶν. λειβομένα ρεῖος] στάζουσα ρεῦμα.

v. 401. νοτίοις ἐτιγξα πηγαῖς] B. ὑγραῖς ἐβροξά ρεῦμασι δακρῶν.

v. 402. ἀμέγαρτα] B. ἀφθόνητα, μεγάλα ἄπειρα πάσχεις.

v. 403. ἰδίους νόμοις κρατῦναι] B. ἧτοι τῶ οἰκείῳ θελήματι ἄρχων.

v. 404. ὑπερήφανον] B. ὑπεροπτικὴν, τραχείαν. πάρος] πρώην.

v. 405. αἰχμᾶν] A. τὴν βίαν. Καὶ Πίνδαρος αἰχματῶν κεραινῶν τὸν βίαιον. (Pyth.

1. 8.)

αἰχμᾶν] B. ἔξουσίαν.

v. 406. πρόπασα] B. ἕλη. στονόεν λίλακε χώρα] θρηνητικὸν ἠχησος χώρα. Ὁ πρῶτον κατὰ ἄθροισιν εἰπὼν χώραν, εἶτα ἐπὶ μερισμὸν ἐπὶ τὴν γκενὸς ὁπόσοι.

* Sic recte Abresch. pro ὑφ' ἐνός.

v. 408. *μεγαλοσχήμονα*] A. *μεγάλου σχήματος οὔσαν*.

μεγαλοσχήμονα] B. *μεγάλην. ἀρχαιοπρεπῆ τιμὰν*] τὴν παλαιὰν τιμὰν.

v. 410. *ξυνομαίμων]* B. *τοῦ Ἄτλαντος καὶ τοῦ Τύφωτος*.

v. 411. *ὅποσοι τ' ἔπαικον*] A. *ὅσοι τὴν ἀνδραποιοῦσι τὸ ἔδαφος καὶ τὸν χῶρον τῆς καθαρᾶς Ἀσίας, συγκαίμωνσιν ἡμῖν, καὶ συνανιῶνται ταῖς σαῖς βλάβαις ταῖς μετεχούσαις μεγάλων στεναγμάτων. Παρθῆνοι τε αἱ ἐγκάτοικοι τῆς Κολχίδος, ἦγον αἱ Ἀμαζόνες, αἱ ἄπρεστοι καὶ ἄφοβοι ἐν ταῖς μάχαις, ἀνιῶνται τοῖς σοῖς νακῖς, καὶ ὁ Σκυθικὸς ὄμιλος, οἵτινες κατοικοῦσι τὸν ἔσχατον πόρον τῆς γῆς περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην. Τὸ ἄρειόν τε καὶ πολεμικὸν γένος τῆς Ἀραβίας, λέγει δὲ τοὺς Τρωγλοδύτους, οἵτινες τε πλησίον τοῦ Καυκάσου νέμονται καὶ οἰκοῦσι πόλιν ὑψικρημον, στρατὸς πολεμικὸς βρέμει καὶ ἤχει ἐν αἰχμαῖς καὶ κονταρίοις, ἦγον οἱ Κόλχοι. ἀγνᾶς Ἀσίας] ἀγνήν λέγει τὴν Ἀσίαν διὰ τὸ προφερεστέρην εἶναι πασῶν, καὶ διὰ τὸ μεγάλας πόλεις καὶ πλουσίας ἔχειν.*

ὅποσοι τ' ἔπαικον] B. *ἐγκάτοικοι. ἀγνᾶς] καθαρᾶς, διὰ τὴν τοῦ Ἥλιου ἀνατολήν.*

v. 412. *νέμονται]* B. *οἰκοῦσι.*

v. 413. *μεγαλοστόνοισι]* B. *τῶν μεγάλων δεομένοις στεναγμάτων. πήμασι] δυστυχίμασι.*

v. 414. *συγκάμνουσι]* B. *σμπάσχοισι.*

v. 415. *Κολχίδος]* B. *ἥστις ἔνεστι ἐν Σκυθία. ἔνοικοι] ἐγκάτοικοι.*

v. 416. *παρθῆνοι]* B. *αἱ Ἀμαζόνες συγκαίμωνσι. μάχαις ἄπρεστοι] ἀκαταγάνιστοι. Σκύθης ὄμιλος] συγκαίμνει.*

v. 418. *ἔσχατον]* B. *ἀκρότατον. ἀμφι] περὶ τὴν.*

v. 419. *ἔχοισι]* B. *οἰκοῦσι.*

v. 420. *Ἀραβίας]* A. *πῶς τὴν Ἀραβίαν Καυκάσῳ συνήκισεν; ὁ Στράβων φησὶν, οἱ Τρωγλοδύται μεταξὺ Μαιῶτιδος καὶ Καυκασίας. ἄρειον] τὸ ἀρῆϊον. ἄρειον ἄνθος]* B. *τὸ πολεμικὸν καὶ ἑξαιρετικὸν γένος συγκαίμνει.*

v. 421. *ὑψικρημον]* B. *τὸ τραχὺ καὶ κρημνῶδες. πόλισμα] ματαικίαν τῆς Κολχίδος.*

v. 422. *νέμονται]* B. *οἰκοῦσι.*

v. 423. *δάϊος]* B. *πολεμικός. στρατὸς] οἱ Κόλχοι συγκαίμωνσι.*

v. 424. *ἔξυπρόροισι]* A. *ἔξυκεράτοις.*

ἔξυπρόροισι] B. *ἔξια βέλη ἔχούσαις. βρέμων] ἠχῶν.*

v. 425. *πρόσθεν ἄλλων]* *πρότερον.*

v. 426. *δαμέντ']* B. *καλασθέντα. ἀκαμαντοδέτοις] μεγάλας καὶ ἰσχυραῖς.*

v. 427. *Τιτᾶνα]* B. *τὸν Τιτᾶναν. λύμαις] βλάβαις.*

v. 428. *Ἄτλαντ']* B. *εἰσιδόμεν, ἀπὸ κοινοῦ. οὐ μόνον Ἄτλας Ἄτλαντος, ἀλλὰ καὶ Ἄτλας Ἄτλα, καὶ μαρτυρεῖ τὸ Ἀτλαγενᾶν οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ἐπαυθᾶ Ἄτλαντα λέγουσι, οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ Δ' τὴν ἔστιν. Ἡ τὸ Τιτᾶνα μὴ ἐκληπατίον εἰς τὸν Τυφῶνα, ἀλλὰ συναπτίον πρὸς τὸν Ἀτλαντα καὶ οὕτως οὐκ ἂν τὸ Δ' ἀντὶ τοῦ τε εἴποις, ἀλλὰ Ἄτλαντα. Ὅτι δὲ μέγα σθένος καὶ τὸ κραταῖον οὐράνιον πόλον ἐκ παραλλήλου. Ἐνέβαλε δὲ διὰ μέσου τὴν τοῦ Ἄτλαντος ἱστορίαν. ὑπείροχον] μέγα.*

v. 429. *κραταῖον]* B. *ἰσχυρόν. οὐράνιον πόλον] τὴν οὐρανίαν σφαιρᾶν.*

v. 430. *ὑποσπινέζει]* B. *μετ' ἀδίνος ὑπανέχει. βοᾷ] διὰ τὸ σὸν πάθος.*

v. 431. *ξυμπιπνῶν]* B. *σμπίπτων, συγκρούων.*

v. 432. *κελαινός]* B. *μέλας. ὑποβρέμει] ὑπηχῆι.*

v. 433. *ἀγνορῶσαν]* A. *καθαρὸν ρεῦμα ἔχόντων.*

γᾶς] B. *γῆς. ἀγνορῶσαν] τῶν καθαρῶν ρεόντων.*

v. 434. *ἄλγος]* B. *τὸ σόν. οἰκτρὸν] πικρόν.*

v. 436. *μή τι χλιδῆ]* A. *σιωπᾶσι παρὰ πείρηταῖς τὰ πρόσωπα, ἢ δι' αὐθαδίαν, ὡς*

Ἄχιλλεύς ἐν τοῖς Φρυξί Σοφοκλέους *· ἢ διὰ τὴν συμφορὰν, ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλου. ἢ διὰ περισκεψίν, ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῇ ποιητῇ, πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἵτησιν. Τοῦτο δὲ φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορὸν, μὴ με δοκεῖτε σιγᾶν ἢ ἐν ὑπερηφανίᾳ, ἢ ἐν αὐθαδίᾳ, ἢτοι ἐκ κινδοξίας, μὴ συνομιλοῦντα ὑμῖν, καὶ καταλέγοντα τὰ ἐμὰ, ἐν συννοίᾳ δὲ κόπτομαι τὴν ψυχὴν, βλέπων ἑμαυτὸν οὕτως ὑβρίζομενον· τούτο γὰρ ὄηλοι τὸ προσελούμενον. Ὅθεν καὶ οἱ Ἀρκάδες πρόσκειται ἢ προσίλινται. Ὑβρίζεται δὲ ὁ Προμηθεὺς μέμψιν ἀνδρώπων ἔχων.

χλιδῆ] B. αἰκισμῶ, θρύψει, τρυφῆ. αὐθαδία] ὑπερηφία ἢ μαρτία.

v. 437. συννοία] B. κατὰ νοῦν φροντίδι. δάπτομαι] τιτράσκομαι.

v. 438. ὡδὲ προσηλούμενον] B. ἐνταῦθα καρφοῦμενον.

v. 439. καίτοι θεοῖσι] A. καί τοι τίς, φησὶ, διώρισι τιμὰς ἄλλος τοῖς νέοις τέτοις θεοῖς ; τοῦτο δὲ λέγει, πρὸς τὸν Δία τὸν λόγον ἀποτεινόμενος, διὰ τὸ συμβαλεῖν αὐτῷ τῇ Διὶ κατὰ τῶν Τιτάνων. Ἡ ὅτι εἰ ἐξ ὁ Ζεὺς ἐπένειμεν ἐκάστῳ θεῷ τιμὴν, ἀλλὰ σχεδὸν οὐ Διὸς, ἀλλὰ Προμηθεὺς τὸ κατόρθωμα· οὗτος γὰρ τὸ προσῆκον ἀξίωμα διετάξατο ἐκάστῳ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν σιωπῶ, φησὶν· ἐν γινωσκούσαις γὰρ ὑμῖν λέγων † τοιαῦτα περισσὸν λέγω· λέξω δὲ τὰς ἀνδρώπων βλάβας, ἃς εἶχον πρώην, διὰ τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι, ἀλλὰ μάθετε ὅτι αὐτοὺς μαρῶδες ὄντας τὸ πρὶν, φρονίμους ἐποίησα καὶ γνώσεις παντοίας μετέχοντας. Λέξω δὲ ταῦτα οὐχὶ μεμψόμενος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ διηγούμενος ὅσα ἀγαθὰ δίδωκα αὐτοῖς, οἵτινες πρῶτα μὲν βλέποντες οὐκ ἔβλεπον, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἤκουον· διότι νοῦν καὶ φρόνησιν οὐκ εἶχον· νοῦς γὰρ ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει· ἀλλὰ διήρχοντο πάντα τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς ὅμοιοι ὄνειροις καὶ φαντάσμασιν, ἢτοι μηδὲν ὄντες, καὶ τὴν διὰ πλίνθων κατασκευασμένην οἰκίαν οὐκ ἔκτισαν ἢ ἔγνωσαν. Προσῆλους ἢτοι θέρμην ἔχοντας ἢ προσηλαμένους ἀντὶ τοῦ ἥλοις πεπαρμένους· οὔτε τὴν διὰ ξύλων κατασκευὴν, ὑποκάτω τε τῆς γῆς κατῴκουν ἐν ἰνδοτάτοις τόποις σπηλαίαν, ὥσπερ οἱ αἰεὶ συρόμενοι, ἢ αἰεὶ ἔρποντες μύρμηκες. Ἦν δὲ αὐτοῖς οὐδὲν σημεῖον καὶ δεῖγμα οὔτε χειμῶνος οὔτε τοῦ ἀνθρῆ ἔχοντος ἔαρος, οὔτε τοῦ θέρους, ἀλλὰ χωρὶς νοῦς καὶ φρονήσεως ἐποίουν πάντα. Ἔως οὐ σφὶν καὶ αὐτοὺς ἀνατολὰς τῶν ἀστρων εἶδειξα καὶ τὰς δυσγνώστους δύσεις.

γέρα] B. τιμὰς. Ὁ μὲν Ζεὺς ἀπονέμει τὰς τιμὰς. Οὗτος δὲ κατὰ τὸ προσῆκον τοῖς πᾶσι διετάξατο. Ἡ τὸ θεοῖς τοῖς νέοις διὰ τὸν Δία μόνον νοητέον, αὐτῷ γὰρ τὴν βασιλείαν, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφην, Προμηθεὺς συγκατασκευάσασιν, ἢ ἢ τὸ διώρισεν ἀντὶ τοῦ κειχωρίσματα τῶν ἄλλων αὐτῷ παρίσχειν.

v. 440. ἢ] B. παρὸ. παντελῶς] τελείως. διώρισεν] διμερίσεν κατ' ἀξίαν.

v. 441. εἰδυαίαισιν] B. γινωσκούσαις.

v. 442. πῆματα] B. ἅπερ ἔπασχον πρότερον, ἢ ἅπερ ἔπαυον ἐξ ἐμοῦ πάθη. Λέγει δὲ εἰρωνικῶς.

v. 443. ὡς σφᾶς νηπίους] B. πῶς αὐτοὺς ἄφροντας.

v. 444. ἰνούς ἔθηκα] B. συνειτούς ἐποίησα. ἐπηβόλους] μετόχους.

v. 446. δίδωκ'] B. αὐτοῖς. εὔνοιαν] τὸ φίλτρον.

v. 447. βλέποντες] B. τοῖς ὀφθαλμοῖς.

v. 448. ὄνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι] ὅμοιοι εἰδώλοις. βίον] ζωὴν.

v. 450. ἔφυρον] A. πᾶν εὐφύει τὸ ἔφυρον ἐκ μεταφορῶς τῆς γυναικὸς, ὅταν μέλλῃ ζυ-

* Spanheim ad Aristoph. Ran. 950. pro Σοφοκλέους substituit Αἰσχύλου; quia Sophoclis Phryges nusquam laudantur. Sed bene Abreschius observavit subesse in Scholiaste posse memoriam lapsam. Ceterum conferenda hæc sunt cum iis quæ auctor vitæ habet, ex quibus omnino patet de Æschyli non de Sophocli dramate hoc loco sermonem esse.

† Sic recte Heath. pro vulg. λέγειν.

μῶσαι, μιγνυούσης ἄλιυρον, ὕδαρ, ἄλας, ἔ ποιούσης τὸν ἄρτον. Μὴ γινώσκοντες γὰρ ἐκεί-
νοι τὸ πῶσυντελοῦσι τὸ καθ' ἐν * ἔμισγον τὰ πάντα, διὰ τοι τοῦτο λίγει τὸ ἔφυρον.

ἔφυρον] B. ἔμισγον, ἐκύκων. Ἦγουν οὐ χειμῶνα, οὐκ ἔαρ, οὐ θέρους, οὐ φθινόπωρον ἴσα-
σιν ὡς ἐκάστω τὰ πρόσφορα τεχνάζεσθαι. εἰχῆ] μάστιγιν.

v. 451. προσήλους] A. πρὸς ἦλιον ὀρῶντας. Καὶ Εὐπολῖς, Αὐλὴ πρόσηλος.

οὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσήλους ἴσαν, οὐ ξυλουργίαν] B. παραρμένους, ἢ θέρους ἐμ-
πραητικαί. Τὸ δὲ ἴσαν ἀντὶ τοῦ ἔκτισαν. Τὸ δὲ ξυλουργίαν ἀντὶ τοῦ ξυλοκατάσκευον οἰ-
κίζιν.

v. 452. ὡστ' αἰέσυροι μυρμ.] A. οἱ αἰεὶ συρόμενοι καὶ ἔρποντες. Ἡ ἀήσυροι, ἦγουν οἱ
κόφροι καὶ οἰονεὶ περρωτοί.

κατάρυχες ἔναιον] B. ὑπὸ γῆν κατορρωρυγμένην κατάρυχον. ὡς] καθά, αἰέσυροι] αἰεὶ
συρόμενοι καὶ ἔρποντες.

v. 453. ἐν μυχοῖς ἀηλίσις] B. εἰσόδοις καὶ ὀπαῖς σκοπιναῖς.

v. 454. οὔτε χεῖματος τέμαρ] A. οὐ διεγίνωσκον διὰ τῶν ἄστρων τοὺς καιροῦς.

χεῖματος τέμαρ] B. χειμῶνος σημείον.

v. 455. ἀνθεμάδους ἦρος] B. τέμαρ ἀνθη ἔχοντος ἔαρος. καρπίμου] τοῦ τοὺς καρ-
ποὺς φέροντος.

v. 456. βέβαιον] B. πιστόν. ἄτερ γνώμης] χωρὶς φρονήσεως, σκέψεως.

v. 457. ἔπρασον] B. ἐποίουν. ἔς τε] ἔως ἀν. σφιν] αὐτοῖς. ἀντολὰς] δι' ὧν τοὺς και-
ροὺς γινώσκουσιν.

v. 458. δυσκρίτους] A. δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους, οἷον ὅτι Ὀρίων ὅταν δύνῃ,
χειμῶνα ποιῇ. Ταύτην τὴν εὐρεσιν καὶ Παλαμῆδῃ προσῆψεν †. Ἴσως δὲ κακίῃνος ὑπὸ
Προμηθεῖος ἔμαθε ταῦτα. οἷον καὶ ἐπὶ Πλειάδων, ὅταν γὰρ αὐταὶ ἀνατέλλουσι τὴν ἐω-
διὴν ἀνατολὴν τῷ πρώτῃ κατὰ Μάϊον μῆνα εἰς τὴν ιβ' καὶ εἰς τὴν ιγ', τότε δὲ ‡ ἄρχισθαι
τοῦ ἀμήτου ἢ τοῦ θ' ἐρ ο υ ς, καὶ πάλιν με λ λ ο υ σ ῶ ν δύναι ἢ κρυβῆναι τ ἦ ν ἐ σ-
π ε ρ ῖ α ν δύσιν, ἦτοι τὸ Ὀκτώβριος καὶ Νοέμβριος §, ποιεῖ ἀρχὴν ἀρότου ἢ τοῦ σπείρειν.

δυσκρίτους] B. δυσγνώστους. δύσεις] αὐτῶν.

v. 459. καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχος σοφισμάτων] A. καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρον
αὐτοῖς, καὶ γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξαν. Γράφεται καὶ νοσοφισμάτων καὶ γὰρ τις
μέτρον γινώσκων τῶν πραγμάτων αὐτοῦ, οὔποτε τοῦ εἰκότος ἐκπίσει.

ἔξοχος σοφισμάτων] B. ὑπέρτατον τῶν ἄλλων μηχανημάτων.

v. 460. συνθέσεις] B. συνθήκας.

v. 461. μνήμην θ' ἀπάντων] A. ἐ γ ὶ α, φ η σ ῖ, καὶ μ ν ἦ μ η ν ἀ π ἄ ν τ ω ν λ ὴ-
γων μητέρα τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξαν, καὶ ἔξευξεν πρῶτος τ' ἐν ζυγοῖς κινάδαλα, καὶ βόας
δαλιεύοντας ἔν ἐν ζεύγλαις ἔν ἐν σώμασι. οἴπερ || τοῖς ἀνθρώποις κερῖσαι τῶν πόνων τυγχά-
νωσι τῶν πολλῶν. ἔ ὑ φ' ἄρματα ἦγαγον ταῖς ἡνίαις ὑποτασσομένους τοὺς ἵππους, ὅπερ ἐστὶ
καλλώπισμα τῆς ὑπερπλοῦτου χλιδῆς. Καὶ τὰ ἐν θαλάσῃ δὲ πλαιώμενα καὶ πορευό-
μενα ὀχήματα τῶν ναυτίλων (ἦγουν τὰς ναῦς) τὰ λινόπτερα, τὰ ἔχοντα τὰ ἄρμενα ὡς
πτερά, οὐδεὶς ἄλλος ἐφεῦρε χωρὶς ἐμοῦ.

ἀπάντων] B. ἂν εἶδον καὶ ἤκουσαν. μουσομήτορ] καὶ λόγων μητέρα ¶. Τὴν συντε-
τάτην μητέρα, ἢ τὴν τῶν μουσῶν μητέρα. ὁ γὰρ μνημονικώτατος σοφώτατός τ' ἐστὶ,
καὶ πάνθ' ὅσα βούλεται πράττει.

v. 462. ἀξέυξεν] B. οὐ μόνον τὸ ζεύγυσθαι ὑπηρεσιῶντα ἀνθρώποις πρὸς τὴν τῆς γῆς

* Τὰ καθ' ἐν conj. Heath.

† f. προσῆψαν Abresch.

‡ τότε δὴ conj. Heath.

§ ἦτοι ὅτι Ὀκτ. καὶ Ν. ποιεῖν emend. Hea t h.

|| f. ὅπως Abresch. Post pro κερῖσαι reposui κερῖσται.

¶ recte Pauw. μητέρα pro vulg. μέτρα.

ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιστάττεισθαι καὶ φόρους ἐπάνα σωματῶν αἴρειν σκευφοροῦντα.
 * Ἡ πρὸς τὸ δουλεύοντα στικτεῖν, ἴν' ἧ τὸ σώμασι διὰ τοὺς ἵππους· οὕτω καὶ ὑφ' ἄρματα
 ἤγαγον φιληνίους ἵππους, ὅπως ἐν τοῖς σώμασι γίνωται διάδοχοι μεγίστων μοχθημάτων
 τοῖς θνητοῖς. Κρεῖττον δὲ τοῦτο τοῦ προτέρου, ὥστε τὸ δουλεύοντα ἀντὶ τοῦ ὑπέκοντα.
 κνάδαλα] βῶας.

v. 463. ζεύγλαισι] B. ζεύγμασι. σώμασι] διὰ σωματῶν. ὅπως] ἴνα.

v. 464. διάδοχοι] B. κουφισταί. Ἄπο μέρους δεχόμενοι, αἴροντες αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐῶν-
 τες νοποῦσθαι.

v. 465. φιληνίους] B. τοὺς φιλοῦντας καὶ ἐδίζοντας τοὺς χάλινους.

v. 466. ὑπερπλούτου χλιδῆς] A. τὸ γὰρ ἐποχεῖσθαι ἵπποις, πλουσίαν ἐστί.

ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς] B. καλλάπισμα μεγάλης τρυφῆς.

v. 467. θαλασσόπλαγκτα] B. τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρχόμενα.

v. 468. λινοπτρεῖ] B. τὰ δίκην πτερῶν λιὰ ἰστία ἔχοντα. ναυτίλων ὀχήματα] τὰ
 σκάμματα οἷς ἐποχοῦνται οἱ ναῦται.

v. 470. σόφισμ] B. τέχνασμα καὶ πανουργίαν.

v. 471. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ] B. τοῦ τούτου δεσμοῦ ἑλευθερωθῶ.

v. 472. πτόνδας ἀεικὲς πῆμα] A. ὁ χορὸς ἀκούσας τῶν τοῦ Προμηθεῦς κατορθω-
 μάτων τῶν ἔνωθεν λεγομένων φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἔπαθες βλάβος ἀπρεπῆς, μὴ καλῶς φρο-
 νῶν, ἀλλ' ἀφρόως ἀντιλέγων τῷ Διῖ, καὶ ἀνδιστάμενος αὐτῷ. * Ἡ, ἔπαθες βλάβην ἀπρε-
 πῆ. Τὸ δὲ πλανᾶ, δηλοῖ, ὅτι ἀποσφαλεῖς τῶν φρενῶν οὐχ εὐρίσκεαι ἐν φρονήσει μηχανά-
 νημα, δι' οὗ ἂν ἀπαλλαγῆς ὥσπερ δὲ τις ἄτεχνος ἰατρὸς, εἰς νόσον πεισῶν ἀθυμεῖς, καὶ
 οὐκ ἔχεις εὐρεῖν ποίους μηχανήμασιν σεαυτὸν θεραπεύσεις. * Ἄλλως. Τοῦτο διὰ τὸ φιλο-
 νεκῆσαι Διῖ. Μισολαβοῦσι δὲ αἱ τοῦ χοροῦ τὴν ἔκδεισιν τῶν κατορθωμάτων, διαναπαύου-
 σαι τὸν ὑποκριτὴν Αἰσχύλου.

ἀεικὲς] B. ἀπρεπῆς καὶ ἀνάρμοστον. ἀποσφαλεῖς φρενῶν] πεισῶν τοῦ λογισμοῦ.

v. 473. πλανῆ] B. εὐρηται καὶ πλάνη, καὶ πλανᾶ, πρὸς μὲν οὖν τὸ πλάνη οὕτω λέγει,
 ἀποσφαλεῖς φρενῶν ἐν πλάνῃ. Τουτέστιν ἐκπεισῶν καὶ πλανηθεῖς τοῦ φρονεῖν. Εἰ δὲ
 πλανᾶ γράφεις πρὸς τὸ πῆμα στίβας, ἀσυνδέτως τὸ λοιπὸν ἐρεῖς, οὕτω ἀποσφαλεῖς καὶ
 ἐκπεισῶν τῶν φρενῶν πλανᾶ καὶ πεπλανημένους δόλους * φέρη.

v. 474. ἀθυμεῖς] B. δυσχεραίνεις καὶ ὀλιγοψυχεῖς.

v. 475. ἰάσιμος] B. θεραπευμένος ἔση.

v. 476. τὰ λοιπά μου κλύουσαι] A. τὰ ἄλλα μου σοφίσματα ἀκούουσαι, πλέον θαυ-
 μάστε οἷας τέχνας καὶ μηχανὰς ἐβουλεύσαμην. Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἀφροσύνησιν, οὐκ
 ἦν οὐδὲν βόηθημα θεραπείας οὔτε διὰ βρώσεως προσφερόμενον, οὔτε δι' ἐπιχειρήσεως ἐξωθεν,
 οὔτε διὰ πόσεως (τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ πιστὸν, ἀπὸ τοῦ πῖμα πίσω βήματος) ἀλλὰ πάντες διε-
 φθείροντο τῇ ἐνδείᾳ τῶν φαρμάκων· πρὶν ἂν ἐγὼ εἰδείξω αὐτοῖς κέρασματα καὶ θεραπείας
 πρᾶνθούσας τὰς νόσους, αἷ; θεραπείαις πᾶσιν ἀποδιώκουσι βλάβην τῶν νόσων. Τρόπους δὲ
 πολλοὺς τῆς μαντικῆς ἐνόσησα.

πλέον] B. ἢ νῦν ἐθαύμασας.

v. 477. πόρους] B. μηχαναίς. ἐμυσάμην] ἐπέβαλον αὐτοῖς κατὰ νοῦν πρᾶττιν.

v. 478. εἴ τις] B. αὐτῶν. πίσοι] ἔπισει.

v. 479. ἀλέξην] B. ἀποσόβησις τῆς νόσου ὃ φεγὰν ῥαῖσει τῆς νόσου καὶ παύσεται.

v. 480. χριστὸν] B. χριόμενον. πιστὸν] πινόμενον.

v. 481. κατισκέλλοντο] A. κατισκελετοῦντο, κατεφθίνοντο.

κατισκέλλοντο] B. ἀπέθνησκον, οἱ γὰρ θανόντες ξηροὶ εἰσι.

v. 482. κράσεις ἡπίαν ἀεισμάτων] B. κέραματα μαλακῶν θεραπευμάτων.

v. 483. αἷς] B. κράσει. ἐξαμύνονται] καταγωνίζονται.

* f. πεπλανημένας ὄδους Heath.

v. 484. *ιστοίχισα*] A. *δικόσμησα* καὶ *διαταξάμη* καὶ ἔκρινα πρῶτος αὐτὸς τίνας τῶν οὐρίων δεῖ εἰς πέρας ἐξελεῖν καὶ φανερώς γεγενηῖσθαι, καὶ τίνας μὴ· μαντείας τὲ δυσκόλους εἰς κατάληψιν καὶ γνώσιν ἐγνωρίσ' αὐτοῖς, ἤγουν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν γινόμενα σημεῖα καὶ τεκμήρια. καὶ ἀκριβῶς ἐδίδαξα καὶ ἐρμήνευσα τὴν πτῆσιν τῶν οἰωνῶν τῶν ἐπικαμπτεῖς ὄνυχας ἐχόντων· οἱ τινὲς τε δεξιῶν, καὶ οἵτινες εὐάνυμοι, ἦτοι τὴν δεξιάν αὐτὴν καὶ ἀριστερὰν πτῆσιν τῶν οἰωνῶν, καὶ τὴν διαγωγὴν ἦντινα ἔχουσιν ἕκαστοι· καὶ τίνες πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν ἔχθραι, καὶ φιλίας, μίση, καὶ συνελύσεις. Τὸ γὰρ συνδιάγειν ὁμοῦ τοὺς οἰωνοὺς, καὶ τὸ ἔχθραν ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, ἢ καὶ φιλίαν, σημαντικὰ μαντείων, καὶ ἀδήλων τεκμήρια παρὰ τοῖς μάντεσι πέφυκεν. Ἰστίον δὲ ὅτι πολλὰ καὶ διάφορα εἶδη μαντείων καθεστῆκασιν, ἐνταῦθα δὲ περὶ τούτων μόνων διαλαμβάνει, περὶ τοῦ ὄνειροκριτικοῦ, τοῦ οἰανιστικοῦ, τοῦ ἠπατητικοῦ, καὶ τοῦ θυτικοῦ. Ἦγουν τοῦ κρίνειν ἀπὸ τῶν οὐρίων τὰ μέγιστα γίνεσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς πτῆσεως τῶν οἰωνῶν, τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης, ὃ μέλλει συμβῆναι τεκμαίρεσθαι. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατομῆς τῶν ζώων τὰ ὅμοια νοεῖν. Σχίζοντες γὰρ μέσον τὰ ἱερεῖα ἔβλεπον τὴν θέσιν τῶν ἐντοσθίων πάντων· καὶ ἐκ τούτου ἐτεκμαίροντο τὰ μέγιστα γίνεσθαι. Ὅμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν θυμάτων, ὅν τῆς χολῆς ἐμβληθείσης καὶ ἀνατιναγείσης πρὸς τὸ τῶν πολεμίων μέρος, ἦταν τούτων ἐσήμαινεν. Ἄλλως. Ἰστοίχισα, κατὰ στοιχὸν ἔδειξα. Πολλὰ γὰρ εἶδη μαντικῆς· εἰκαστικόν, ἐπιπνευστικόν, ἀστρονομικόν.

ιστοίχισα] B. ἔταξα.

v. 485. *ἔκρινα*] B. *διωρισμένως* εἶπον. *χρῆ*] ἀπόκειται.

v. 486. *δυσκρίτους*] A. *δυσνοήτους*.

ὑπαρ] B. *φανερώς*. *κληδόνας* *δυσκρίτους*] *μαντείας* *δυσγνωστούς*.

v. 487. *ἐνοδίους*] A. *τοὺς* ἐξ ὑπαντήσεως.

ἐνοδίους *συμβόλους*] B. *τὰ* κατὰ τὴν ὁδὸν *συναντήματα*, δι' ὧν δεῖ *συμβάλλειν* καὶ *μαντεύεσθαι*.

v. 488. *γαμφωνύχων*] B. *ἀγκύλους* ἐχόντων ὄνυχας. *σκεθρῶς*] ἀκριβῶς. *Γίνεται* δὲ ἀπὸ τοῦ σέπτομαι καὶ τοῦ θειῶν, ὃ ἐσκεμμένα καὶ μετὰ τοῦ μάλα προσέχοντος τὰ πράγματα βλέπων.

v. 489. *διώρισ'*] B. *διωρισμένως* καὶ *κεχωρισμένως* ἔταξα πρὸς μαντείαν.

v. 490. *εὐάνυμοι*] B. *κακομάντεις*· δεόν εἰπεῖν καὶ οἵτινες εἰσιν εὐάνυμοι, εὐάνυμοι εἶπε πρὸς τὸ διάρρησιν. Ὡσπερ καὶ προῖον ἱερεῖ τὸ λειότητα καὶ τὸ ποικίλην ἑυμορφίαν. *δαίτσαν*] *διαγωγὴν*.

v. 491. *ἐκάστοι*] B. *τούτων*.

v. 492. *συνιδρίαι*] A. *ὁμόνοιαι*.

στέργηθρα] B. *φιλίας*. *συνιδρίαι*] *κοινωνίαι*, καὶ *συναγελασμοί*.

v. 493. *σπλάγχχων* τὲ *λειότητα*] A. *τὴν* διὰ *σπλάγχχων* *σκέψιν*.

λειότητα] B. *ὁμαλότητα*. *χροιάν* *τινα*] *μαντείαν* *ποιῶν*.

v. 494. *δαίμοσι* πρὸς ἠδονὴν] A. *εὐπρόδεκτα* *θεοῖς*.

εἴη] B. *ταῦτα* τὰ *εὐσπλαγχχνα*.

v. 495. *λόβου*] B. *τοῦ* ἄκρου *τοῦ* ἠπατος.

v. 496. *κνίσση* δὲ *κᾶλα* *συγκαλυπτὰ*] A. *τὰ* τῶν *μηρῶν* ὅσα *συγκεκαλυμμένα* *κνίσση*, ἢ, *τὰ* *μηρία* *πᾶς* *δι* *συγκαλύπτειν* *κνίσση*, *τῶ* *ἀναδεν* *ἐπιπεθειμένῳ* *αὐτῶν* *λίπει*· *καὶ* *τὴν* *μακρὰν* *ὄσφιν*, *γαστέρα*, *κοιλίαν*, *πυρῶσας*, καὶ *εἰς* *πῶρ* *ἱμβαλῶν*, *ἀδήγησα* *τοὺς* *ἀνθρώπους* *εἰς* *τίχνην* *δυσκόλως* *νοσημένην*. Ἦτοι *τὴν* *θυματικὴν* *μαντείαν* *εὐκίνητος* γὰρ *οὔσα* *καὶ* *σπίερατα* *ἔχουσα* ἢ *γαστήρ*, *δύεται* *θεοῖς*, ἀφ' οὗ καὶ *κλόνης* *ὀνομάζεται* *διὰ* *τὸ* *ἀεκίνητος*. Καὶ *τὰ* *φλογωπὰ* *σήματα*, ἦτοι *τὰς* *διὰ* *πυρὸς* *μαντείας* *τυφλὰς* *οὔσας* *πρὶν*, καὶ *οὐ* *φαινομένας*, *διὰ* *τὸ* *μὴ* *γινώσκεσθαι*, *βλέψαι* *ἐποίησα*, καὶ *εἰς* *τὸ* *ἱφανὲς* ἤγαγον καὶ *πᾶσιν* *ὑπέδειξα*.

κῶλα] B. τὰ τῶν μηρῶν * ὅσα. συγκαλυπτὰ] περιεκαλυμμένα. μακρὰν] μεγάλην.
v. 497. ὀφῦν] B. τὴν κοιλίαν, τὴν κύστιν. πυρώσας] καύσας. δυστέκμαρτον εἰς
τίχην] δυσκατανόητον. τὴν θυτικὴν μαντείαν.

v. 498. ἄδωσα θνητοῦς] A. εἰς γινῶσιν καὶ ὄδον ἤγαγον.

ἄδωσα] B. ἀδοποίησα καὶ ἀδήγησα. φλογαπῶ σήματα] τὰ διὰ τῆς φλογὸς γινόμενα
σημεῖα πρὸς τὸ μαντεύεσθαι.

v. 499. ἐπάργεμα] A. τυφλὰ, ἐκ τοῦ ἀργὸν τὸ λευκόν. Λεύκωμα νόσος γίνεται περὶ
τὸν ὀφθαλμὸν, ὅπερ ἀελειψίαν ποιεῖ. Διὰ τοῦτο γοῦν τὰ σκοτεινὰ φησὶν ἐπάργεμα, κατὰ
ἀντίφρασιν ἀργὸν γὰρ λέγεται τὸ λευκόν. "Αλλως. "Επάργεμα κυρίως τὰ λευκωμα-
τισθέντα, παρὰ τὸ ἀργόν.

ἰζωμμάτωσα] B. ἐφανέρωσα. ἐπάργεμα] σκοτεινὰ, τυφλὰ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τοῖς
ὀφθαλμοῖς γινόμενου ἐπιχύματος.

v. 500. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα] A. ταῦτα μὲν, φησὶν, ὅσα εἶπον, οὕτως ἔχουσιν. Τίς
δὲ εἴποι ἄλλον τινὰ πρὸς ἐμοῦ ἰξευρεῖν τὰ τοῖς ἀνθρώποις ὀφείλημα κεκρυμμένα ὑποκάτω
τῆς γῆς, χρυσόν, ἄργυρον, χαλκόν, σίδηρον, καὶ ἄλλα τινά; οὐδεὶς εἴποι, τοῦτο σαφῶς γι-
νώσκω, ἐὰν μὴ μάτην φλυαρῇ. Ἐν ὀλίγῳ λόγῳ συλλήβδην μάθε ὅτι πάσας τέχνας ἐγὼ
ἰφεῦρον.

ταῦτ'] B. ἃ ἔφην. ἰνευρεῖ] ὑποκάτω.

v. 501. ὀφειλήματα] B. ἐ γνώρισα, ἀπὸ κοινοῦ.

v. 503. πάροιθεν] B. πρόσθεν.

v. 504. μάτην φλύσαι] B. ψευδῶς φλυαρῆσαι.

v. 505. βραχί μύθῳ] B. συντόμῳ, συλληπτικῶς καὶ ἡνωμένως.

v. 506. βροτοῖσιν] B. τοῖς ἀνθρώποις.

v. 507. μὴ νῦν βροτοῦς μὲν ὀφείλει] A. μὴ νῦν, φησὶ, τοὺς ἀνθρώπους ὀφείλει πέρα τοῦ
προσῆκοντος, καὶ τοῦ δέοντος, σ α υ σ τ ὀ δὲ ἄ φ ρ ο ν τ ἰ σ τ ε ι κ α κ ῶ σ π ἄ σ χ ο ν
τ ο ς. Ὡς λίαν ἐγὼ ἐλπίζω τοῖς λόγοις οἷς λέγεις (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ εὐελπίς εἰμι
τῶνδε, ἦγουν τούτων ἂν λέγεις) ὡς καὶ λυθῆσθαι τῶν δεσμών, καὶ πλεον τοῦ Διὸς ἰσχύσεις.

μὴ νῦν βροτοῦς] B. μὴ τὴν σὴν πρὸς ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν περιεξιών διάτρυβει, ἢ
γὰρ τοιαύτη διατρυβὴ ἔξω τοῦ πρόποντός ἐστιν, ἀλλὰ δεῖ καὶ σαυτοῦ πεποιῆσθαι φροντίδα.
καιροῦ πέρα] ἔξω τοῦ πρόποντος.

v. 508. ἀκῆδει] B. ἀμέλει. ὡς] ὅτι.

v. 509. εὐελπίς εἰμι] B. λίαν ἐλπίζω. τῶν] ἀπὸ τούτων.

v. 510. μῖον] B. ἔλαττον.

v. 511. οὐ ταῦτα ταύτη] A. οὐ ταῦτα οὕτως πίπτωται, ἵνα ἢ τελεσφόρος μοῖρα ταχ-
έως τὰ κατ' ἐμὲ κρᾶνη καὶ πληρώσῃ. "Ο ἴστιν, οὐπω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ
τῷ ἔξῃς δράματι λύεται. "Οπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος.

ταῦτα] B. τὸ εὐδῦναί με οὕτως ἦγουν νῦν. τελεσφόρος] ἢ εἰς τέλος φέρουσα πάντα.

v. 512. κρᾶναι] B. τελείσαι. πίπτωται] μεμοίραται.

v. 513. δύαις καμφθεῖς] B. κακοπαθείαις κατεργασθεῖς, ταλαιπωρησας. φυγαγάνω]
φεύξομαι.

v. 514. τίχην δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα] B. καὶ ἡ ἐμὴ τίχην πρὸς τὴν τῶν μοιρῶν
ἀνάγκην οὐδὲν τι σπράξει δύναται.

v. 515. τίς οὖν ἀνάγκης] A. τίς τῆς ἀνάγκης κρατεῖ καὶ δισπόζει.

διακοστρόφος] B. κύριος καὶ διοικητής.

v. 516. μοῖραι] B. Κλωθᾶ, Ἀλέξισις καὶ Ἄτροπος. μνήμονες] Ἐρινύεις] αἱ μνημο-
νίουσαι τῶν παρ' ἀνθρώποις κακῶν, καὶ ἀντιδιδούσαι, Ἀλευτῶ, Μέγαιρα καὶ Τισιφῶνη.

* Recte sic Abresch. pro vulg. μερῶν.

517. τούτων ἄρ' ἴ] A. εἰ θέλει σε πρὸ μοίρας λῦσαι, οὐ δύναται ὁ Ζεὺς τοῦτο ποιῆσαι.
 v. 518. οὔκουν ἄν] A. προαναφωνῆ τὸν ἔρωτα τῆς Οἰτίδος.
 τὴν πιπρωμένην] B. αὐτῶ μοῖραν.
 v. 519. τί γὰρ πέπρωται] A. τί οὖν ὑπόκειται τῷ Διί; οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὸ αἰετῶ ἄρχειν.
 Φησὶν οὖν ὁ Προμηθεύς, ὡς εἴτε κρατήσῃσιν αἰετῶ, εἴτε μὴ, οὐδαμῶς μάθης ἂν ἐξ ἑμοῦ μηδὲ
 παραυάλει με ὑπὲρ τούτου, ἐκφωνεῖν λειληθότα τὸν τῆς Οἰτίδος ἔρωτα.
 τί γὰρ πέπρωται] B. ποῖον πεπρωμένον. πλὴν] εἰ μὴ.
 v. 520. πύθοιο] B. μάθης.
 v. 521. ξυναμπέχεις] A. ἐν ἑαυτῶ κρύπτεις.
 ἦπερ] B. ὄντας. σεμνὸν] μέγα. ξυναμπέχεις] κατέχεις παρὰ σαυτῶ καὶ ἐκ ἐκφαίνεις ἡμῖν.
 v. 522. ἄλλου λόγου] A. τῷ ἕξῃς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους.
 τόνδε] B. τὸν περὶ τῆς τοῦ Διὸς πεπρωμένης.
 v. 523. καιρὸς γεγωνεῖν] B. πρέπον λέγειν. συγκαλυπτεύεις] ἄξιος ὑπάρχει κρύπτεσθαι.
 v. 524. σώζων] B. φυλάττων παρ' ἑμαυτοῦ καὶ μὴ ἐκφαίνων.
 v. 525. ἐκφυγγάνω] B. ἐκφεύζομαι, ἵνα γὰρ αὐτὸν εἶπω, ἐκλύσεται με Ζεὺς τοῦ δεσμοῦ.
 v. 526. μηδ' ἄμ' ὁ πάντα νέμων] A. ὁ πάντα κράττων, φησὶ, καὶ διοικῶν Ζεὺς μηδὲ ποτε
 ἀντίπαλον κράτος, οἷον ἐχθρὸν, ποιήσειε τῇ ἑμῇ γνώμῃ, ἦγουν μηδὲ ποτε ἐναντίος μοι
 γένηται μηδὲ βραδύναιμι νισσομένη καὶ πορευομένη πρὸς θεοὺς ἱεραῖς θόιναις, καὶ θυσίαις
 βουφόνοις, ταῖς μεγάλαις ποιούσαις φόνους, καὶ σφαγὰς τῶν ἱερείων. "Ἦτοι, μηδέποτε παυ-
 σαίμην τοῦ τιμᾶν τοὺς θεοὺς, καὶ θυσίας τούτοις προσφέρειν, περὶ τὸν τοῦ Ὀκεανοῦ πό-
 ρον, μηδὲ διὰ λόγων εἰς αὐτοὺς ποτε τοὺς θεοὺς ἀμαρτήσαιμι. "Ἀλλὰ μοι τόδε, τοῦτ' ἔστι
 τὸ τιμᾶν αὐτοὺς, εἴη διὰ παντός, καὶ μήποτε ἔκτακείη, τοῦτ' ἔστι, μηδέποτε πληρωθεῖη*.
 'Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κηροῦ τὸ γὰρ τήκεσθαι, ἐπὶ τῷ κηροῦ καὶ τῆς χιόνης κυρίως λέγεται.
 μηδ' ἄμ'] B. εἰς φόβον ἐλθὼν ὁ χορὸς διὰ τὴν πρὸς τὸν Προμηθεῖα ὀμιλίαν φησὶ, μήποτε
 γένοιτο ὁ Ζεὺς ἐχθρὸς ἑμοίγε, μὴ δὲ παυσαίμην πρὸς τῆς θεῶν ἐρχομένη ἐν θυσίαις μεγά-
 λαις θόιναις παρὰ τὸν Ὀκεανόν, τουτέστι, μήποτε παυσαίμην τῆς πρὸς θεοὺς τιμῆς. πάντα
 νέμων] ἐξάγων, ἢ πάντα οἰκῶν †.
 v. 528. ἀντίπαλον] B. ἐχθρὸν.
 v. 529. ἐλινύσαιμι] B. ἀργήσαιμι καὶ ἀμελήσαιμι. Γ. ἐλινύσαιμι] ὀκνοῖμι, λήγοιμι,
 σχολάζοιμι, βραδύνοιμι, ἐγχρονίζοιμι.
 θόιναις] B. ἐντίμοις, μεγάλαις.
 v. 530. θόιναις] B. θυσίαις. ποτινισσομένη] προσερχομένη.
 v. 531. βουφόνοις] B. ἢ μεγάλαις, ἢ ταῖς ἐκ βοῶν γινόμεναις. πατρὸς] ἡμῶν.
 v. 532. ἄσβεστον] B. ἀκατάπαυστον.
 v. 533. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις] B. μὴ δὲ προσκρούσαιμι πρὸς αὐτοὺς ἐν τοῖς πρὸς τὸν
 Προμηθεῖα λόγοις.
 v. 534. τόδε] B. τὸ τιμᾶν τοὺς θεοὺς.
 v. 536. ἠδὺ τι θαρσαλέαις] A. εὐφραντὸν τὸ ἐλπῖσι θαρράλειαίς τὸν μακρὸν τείνειν βίον,
 ἐν εὐφροσύναις φανεραῖς πρέφουσαν τὴν ψυχὴν ἐμὴν. "Ἄλλως. Καλὸν τὸ ἀπὸ ἀγαθοῦ
 συνειδότες ἀγαθὸν ἐλπίζειν πείσεσθαι ὑπὸ τῶν θεῶν.
 ἠδὺ] B. εὐφραντὸν. θαρσαλέαις] ποιούσαις θάρρος.
 v. 537. τὸν μακρὸν] B. τὸν πολύν. τείνειν βίον] διαβιβάζειν.
 v. 538. φαναῖς] B. σαφιστάταις.
 v. 539. θυμὸν ἀλδαίνουσαν] B. τὴν ψυχὴν αἰζύουσαν.

* Sensus videtur requirere μηδέποτε μὴ πληρωθεῖη. Stanl. Pauw. conj. πληρω-
 θεῖη; Heath. autem παραλυθεῖη. Sed recte videtur vulg. se habere. Vestigia
 enim in cera impressa, delentur, cum implentur. Abresch.

† f. διοικῶν Abresch.

ἐν εὐφροσύναις] B. αἶς ἔχω εἰς τοὺς θεοὺς τιμαῖς.

v. 540. φρίσσω δέ σε] A. δειλιῶ καὶ τρέμω, βλέπουσά σε διακοπτόμενον μυρίοις πόνους. Τὸν Δία γὰρ οὐ φοβούμενος, ἐν ἰδίᾳ γνώμῃ καὶ αὐθαριέτῳ ἄγαν ὑπερβολικῶς σίβη καὶ τιμαῖς τοὺς ἀνθρώπους, ἄγαν φιλάνθρωπος εἶ.

φρίσσω] B. τρέμω.

v. 541. διακναίόμενον] B. καπεργαζόμενον.

v. 543. ἰδίᾳ γνώμῃ] B. ἰδίᾳ θελήματι. σίβη] τιμαῖς.

v. 545. φέρε', ὅπως ἄχαρις] A. φέρε, σκόπησον, ὅτι ἡ χάρις ἦν ἐχαρίσω τοῖς ἀνθρώποις, ἄχαρις ἦν, καὶ ἀμείψασθαί σε μὴ δυναμένη. Πῶς γὰρ θεῶ βοηθήσει ἀνθρώπος; φέρε'] B. ἴδε, σκόπησον. ἄχαρις χάρις] τῶν βροτῶν, ἐστί.

v. 546. ᾧ φίλος] B. φέρε, ᾧ φίλος, ἐπεὶ ἦν εἰς τοὺς βροτοὺς πεποιήκας χάριν, ἄχαρις καὶ οὐκ ἀποδεκτὴ ἔδοξε τῷ Διῖ, εἰπὲ τί δύνανται νῦν οἱ ἀνθρώποι βοηθήσαι σοι κακῶς δι' ἐκείνους πάσχοντι. Ἡ οὕτως, ἐπεὶ ἡ εἰς τοὺς βροτοὺς χάρις ἄχαρις ἔδοξε, καὶ οὐδ' ἦντιναοῦν ἀπ' αὐτῶν ἀν' ἔχοις ἀφίλειαν διὰ τούτους παθῶν, λέξον τις ἄλλη ἀλκή καὶ τῶν παρόντων ἀπαλλαγὴ ἐστί σοι. ἀλλὰ τίς ἐφαμερίαν] βοήθεια *, δύναμις ἀνθρώπων.

v. 547. οὐδ' ἐδέρχθης] A. οὐδὲ προσκόπησας ἀσθενέσι χαριζόμενος.

ἄρηξις] B. βοήθεια. ἐδέρχθης] ἐθέασα.

v. 548. ὀλιγοδρανήν] B. ἀσθενῆ δύναμιν. Γ. ὀλίγην δύναμιν, ἀπὸ δραναίῃ ἢ δράω. ἀκίκυν] φαύλην ἰσχύν.

v. 549. ἰσόνειρον] A. ὅτι σκιαῖς ὀνείρων οἱ ἀνθρώποι παρεμφερεῖς, κατὰ τὸν Πίνδαρον †. ἀλαὸν γένος] ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος.

ἰσόνειρον] B. ἰσχύν ἀνυπόστατον. εἶ] ἢ τινι. φωτῶν] ἀνθρώπων. ἀλαὸν] τυφλὸν καὶ μάταιον.

v. 550. ἐμπεποδισμένον] B. κερρατημένον ἐστί.

v. 551. οὐποτε τὰν Διὸς] A. ὑψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ τῆς εἰμαρμένης ὄνομα, Διὸς ἁρμονίαν εἶπεν, ἀλλ' οὐ τὴν εἰμαρμένην. Φησὶ δὲ ὅτι οὐποτε αἱ τῶν ἀνθρώπων βουλαὶ διαφεύγουσι τὴν μῆραν, ἀλλ' ὅ αἱ μοῖραι βούλονται, τοῦτο καὶ ποιοῦσιν. Ἐμαθον ταῦτα οὕτως, καὶ τὰς σὰς ὀλεθρίας ἰδοῦσα τύχας, ᾧ Προμηθεῦ.

οὐποτε] B. ὃν ὁ Ζεὺς κολάζει οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐξελεῖν δύναται. ἁρμονίαν] τὸν ὄρον, τὸ θέλημα.

v. 552. παρεξίαισι] B. ὑπερβαίνουσιν.

v. 553. τάδε] B. ἄ φημι.

v. 554. ὀλοᾶς] B. ὀλεθρίας.

v. 555. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος] A. τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπιγένετο καὶ ἐπῆλθε μοι τὸ δισσὸν μέλος, τοῦτο δ' νῦν θρηῶ ἐπὶ τῷ σῷ πάθει, καὶ ἐκείνο ὅπερ ἦδον περὶ τὸν καιρὸν τοῦ σοῦ γάμου, ὅτε τὴν Ἥσιόνην πρὸς γάμου ἤγαγες· οὐ γὰρ μόνη καθαρά μοι ἡ ἠδονὴ κεινὴ καθέστηκεν, ἀλλ' ἔχει ἐν ταυτῷ καὶ τὸ λυπηρόν. Τοῦτ' ἔστιν, ὁμοῦ προσεγένετό μοι καὶ ἡ ἠδονὴ καὶ ἡ θλίψις διὰ σε. Ἄλλως. Τὸ δισσὸν μέλος ἐπῆλθε, τότε καὶ τοῦτο ὅπερ νῦν τραγικῶς ἐπὶ τῷ σῷ πάθει, ἐκείνό τε ὅπερ ἐτραγικῶς περὶ τὰ λουτρά καὶ τὴν κοίτην ἐν ἰότητι γάμων, ταυτίστιν ἐν συνῶν καὶ συνελύσει † παρὰ τὸ ἵεναι πρὸς συνουσίαν, ὅτε ἤγαγες δάμαρτα καὶ γυναῖκα ὁμόλιπτρον τὴν ὁμοπάτριον ἡμῖν Ἥσιόνην ἕδουσι καταπίσας. Ἐδνα δέ εἰσι τὰ ἐπὶ προικὶ διδόμενα πράγματα. Ἄλλως §. Τὸ διαμφίδιον, διὰ παντὸς κειχωρισμένον, ἐναντίον τοῖς νῦν· τότε γὰρ γαμοῦντί σοι τὸν ὑμείκιον ἤδομεν, νῦν δὲ δυστυχοῦντί σοι θρήνον.

* βοήθεια h. l. delendum videtur Pauwio.

† Pyth. VIII. 136.

‡ leg. συνελύσει Pauw.

§ διαμφίδιον μέλος, ἀλλοῖον, διὰ παντὸς κειχωρισμένον, ἀμφὶς γὰρ χάρις. Λίσχυλος Προμηθεῖ δισμῶτη. Hesych.

τὸ διαμφίδιον δέ μοι] B. τὸ διπλοῦν μέλος ἐπῆλθε μοι, τόδε καὶ ἐκεῖνο, ὅτε περὶ τὰ σά λουτρα ἔμναιόν, καὶ ὅτε περὶ τὸ σὸν λέχος, ὅτε τὴν Ἡσιόνην καταπίσας ἐν δάροις ἤγαγες γυναῖκα ὁμόλεκτρον, ἥτις ἦν μία Ὀκειανίδων ἄσπερ καὶ ἡμεῖς. Τοῦτο γὰρ λέγει τὸ ὁμοπάτριον. Τὸ τόδε καὶ τὸ ἐκεῖνο ἄσύνδετον. προσέπτα] ἐπῆλθε κατὰ νοῦν.

v. 556. ὅτε] B. ὁπότε.

v. 557. καὶ λέχος] καὶ περὶ.

v. 558. ἰότητι γάμων] A. πορεία, ἥγουν ἐν συνόδῳ γάμων, παρὰ τὸ εἶναι πρὸς συνουσίαν.

ἔμναιόν] B. κατὰ τὸν σὸν γάμον ἦδον. ἰότητι γάμων] συνελεύσει.

ὁμοπάτριον] B. τὴν ταυτοῦ πατρὸς ἡμῖν.

v. 559. ἔδνοις] B. ἔδνα ἀπὸ τοῦ ἰδνεῖν τὴν εὐνὴν, ἢ τὸ ἴδιον ἐκένον τὸν αἰγιαλόν*.

v. 560. πιθῶν δάμαρτα] A. ἔδνοις πιθῶν τὴν ἰσομένην σοι δάμαρτα κοινόλεκτρον. *H τὴν κοινόλεκτρον τοῦ Ὀκειανοῦ Τηθὺν πείσας.

πιθῶν] B. καταπίσας αὐτήν. κοινόλεκτρον] ὁμόκοιτόν.

v. 563. τίς γῆ, τί γένος] A. τὸ τῆς Ἰοῦς ἐπιεισόδιον μονοθεῖ μὲν, ἔχει δὲ πρὸς ὑποκείμενον συνάφειαν, ὅτι μαντεύεται αὐτῇ Προμηθεὺς τὰ μέλλοντα γενέσθαι. Ὡσπερ ἀπ' αὐτῆς ἔσται τρισκαίδέκατος κατὰ γενεάν, ὃς αὐτῷ ὕστερον τῷ χρόνῳ ποτὲ ἐπαμυνεῖ. Ἄλλως τε αὐτῇ ὑπὸ Διὸς φησὶν ἠδικῆσθαι καὶ διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν Προμηθεῖα. Λίγει δὲ περὶ τοῦ Ἡρακλείους. Οὗτος γὰρ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν. Φασὶ δὲ ὅτι ἡ τοῦ Ἰνάχου θυγάτηρ ἔρασθεῖσα παρὰ Διὸς, ἐπεὶ τοῦτο ἔγνω ἡ Ἥρα καὶ ἔμελλε καταλαμβάνεσθαι παρ' αὐτῆς, μετεβλήθη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς βοῦν, ἵνα μὴ γνωσθῆ τίς εἴη. Ἡ Ἥρα δὲ προσελθοῦσα τῷ Διὶ, ἐζήτησε ταύτην, καὶ ἔλαβε δῶρον παρ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν Ἄργῳ τῷ πανόπτῃ φυλάττειν αὐτήν. Ὁ δὲ Ζεὺς πάλιν ἔρασθεῖς αὐτῆς ἐπιμψε τὸν Ἑρμῆν, ἀφείλεσθαι ταύτην τοῦ Ἄργου καὶ διακομίσει αὐτῷ· καὶ ἐπεὶ ἄλλως λαθεῖν Ἄργος τὸν πανόπτην οὐκ ἦν, διὰ βολῆς λιθίας τοῦτον ἀνήρηκεν. Οὗ τὸ φάσμα ἡ Ἥρα τῇ Ἰοί, καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον, παριδείκνυεν ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτήν. Ἡ δὲ πολλὰ πλανηθεῖσα καὶ εἰς διαφόρους τόπους, τὸ τελευταῖον ἀπῆρε καὶ πρὸς τὸν Καῦκασον, ὁψομένη τὸν Προμηθεῖα.

τίς γῆ] B. ἐστὶν ἡ βαίω. τί γένος] τὸ ἐνταῦθα οἰκοῦν. φῶ] εἶπω. λίσσειν] βλέπειν.

v. 564. πετρίοισι] A. τοῖς ὄρειοις.

ἐν πετρίοισι] B. τοῖς ὄρειοις ἢ σέριφοῖς, διὰ τὸ τῇ τοῦ Καυκάσου πέτρα προσηλωσθαι, τοῦτό φησι.

v. 565. χειμαζόμενον] B. πάσχοντα. ἀμπλακίης] τίνος ἀμπλακίας ἥγουν πταισματος κολάσεως ὀλέκη καὶ φθείρης; ἥγουν τί πταισας καὶ κολασθεῖς ἐνταῦθα προσήλωσαι; καὶ εἰ μὲν περισπᾶται τὸ ποιᾶς, οὕτως. Εἰ δὲ βαρύνεται, οὕτως, τίνος πταισματος ὀλέκη καὶ μετὰ φθορᾶς δίδως ποινάς.

v. 566. ὀλέκη] B. πάσχεις. σήμνον ὄπη] εἰπὲ ποῦ.

v. 567. ἡ μογερά] B. ἡ ἀθλία.

v. 568. ᾗ ᾗ, ἕα ἕα] B. φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ.

v. 569. χρεῖς τίς] A. κεντρίζει, κεντᾶ με τίς τὴν ἀθλίαν οἴστρος. Τοῦτο δὲ εἶπε παραδηλῶν καὶ δεικνύων τὸ χρεῖς τίς αὖ με. Ἀυτῇ δὲ ἔμμανῆς οὔσα ὑπὸ τοῦ οἴστρου, φαντάζεται.

χρεῖς τίς με τάλαιναν οἴστρος] B. κεντεῖ, διεγείρει, ἥγουν οἴστρουμαι καὶ ἀναβακχίζομαι, φαντάζομαι τὴν τοῦ Ἄργου εἰκόνα. Ἐπειδὴ ὑπὸ Διὸς ἔρασθεῖσα Ἰὼ εἰς βοῦν ὑπ'

* fortasse leg. ἀπὸ τοῦ ἰδνεῖν (vel etiam ἔδνειν), τὴν εὐνὴν, ἢ τὸ δέον ἐκ νέων, τὸ γαμήλιον. Pauw.

† Sic Abreschius correxit pro vulg. ἢ ἐν τῇ.

αὐτοῦ μετεβλήθη ἵνα λαθῆ τὴν Ἥρην, γνοῦσα αὐτὴ ταύτῃ ἐπέστησι κύνᾳ Ἄργον καλούμενον, ὃν Ἑρατῆς ἀνελὼν Διὸς προστάγματι Ἀργειφόντης κέκληται. Ἡρα δὲ ἐποίησε τὴν Ἰᾶ καὶ ἀποθανόντα αὐτὸν δοκεῖν ὄρεσιν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸν ταῶ ἀνδρώποισι εἵδει, τῶν καὶ τοῦ πεποικιλμένων πτερῶν ὡσπέρ τισιν ὀφθαλμοῖς.

v. 570. εἶδωλον Ἄργου] A. τινὲς οὕτω φασίν, ἄλλ' ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει, καὶ ἔκκλιει. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἄλλει. Τὸ δὲ ἄδᾶ, ἀντὶ τοῦ ὦ γῆ, Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωρεῖς τὴν γῆν δᾶν φασί, καὶ τὸν γόφον, δνόφον. Ἄλλοι δὲ γράφουσιν ἀλευάδα, πατρωνυμικὸν ἀπὸ τῆς ἀλεύας ἐθρίας. Ἡοὶ φοβοῦμαι τὸ εἶδωλον Ἄργου τοῦ Ἀλευάδα καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεύα· ὁ γὰρ Ἀλεύας, πατὴρ ἦν τοῦ παϊόπτου. Ἡ, ὃν δεῖ φυλάσσειν καὶ ἔκκλιναί. Φαντάζεται γὰρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον φοβουμένην.

ἄλλ' ὦ δᾶ] B. φεῦ ὦ γῆ, ἢ τοῦ ἀλευάδα τοῦ υἱοῦ Ἀλεύα.

v. 571. τὸν μυριωπὸν] A. πολυὸφθαλμον. Πολλοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς εἶχεν ὁ Ἄργος, ὡς μυθιέται· ὅθεν καὶ πανόπτης ἐλέγιστο. Βούταν δὲ αὐτὸν καλεῖ ἤτοι βουκόλον, διὰ τὸ αὐτῆς τῆς Ἰοῦς ἐπιστατεῖν μεταβληθείσης εἰς βοῦν.

τὸν μυριωπὸν B. τὸν διὰ παντός τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς ἔχοντα. βούταν] βόσκον.

v. 572. ὁ δὲ πορεύεται] B. πρὸ ὀφθαλμῶν. δόλερον] κακὸν, εἰς εἴστρον γὰρ με φανὲς ἐπαίρει.

v. 573. ὃν οὐδὲ κατθανόντα] A. ὄντινα τὸν Ἄργον οὐδὲ θανόντα ἄδης κατέχει, ἀλλ' ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνερχόμενος, ἐμὲ τὴν ἀθλίαν ὀπίσω καταδιώκει, καὶ ποιεῖ πλανᾶσθαι νῆστιν.

οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει] B. κρύπτει, ἀλλ' ὡς ζῶν μοι φαντάζεται.

v. 574. ἐξ ἱέραων περῶν] B. ἐκ τῶν νεκρῶν ἐρχόμενος.

v. 575. κυνηγετεῖ, πλανᾶτε νῆστιν] B. ἀνιχνεύει καὶ πανταχῇ φοιτῶσῃ παρίσταται καὶ πλανᾶσθαι ποιεῖ νῆστιν καὶ ἰστυρημένην σισίαν ἢ στάσις.

v. 577. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος] A. ἀλλ' οὐκ ἐμοί, διὰ τὸ νηστεύειν. Ἄλλως. Ὅτι μετὰ κηροῦ ἦν πιπλασμένος ὁ δόναξ ὀπποεῖ· ἤχεῖ. δόναξ, ἢ σύριγγ. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῃ καὶ ἄδοντα αὐτὸν εἰσάγει. Εἰπὼν δὲ αὐτὸν βούταν, ἐνέμεινε τῇ τροπῇ. Αὐλοῦσι γὰρ ἐπόμενοι τοῖς ποιμῆσι οἱ βουκόλοι.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀπποεῖ δόναξ] B. ὁ ἐν ταῖς ὀπαῖς παρακείμενον ἔχων κηρὸν ὑπηχεῖ αὐλός.

v. 578. ὑπνοδόταν νόμον] A. ἔπειτα, φησὶ, καὶ ἡ σύριγγ ἤχεῖ. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ δόναξ. Τὸ δὲ ἀχέτας, ἀντὶ τοῦ πολυήχητος. Ὅς πρὸς ἐσπέραν ἰστὶν αὐλικὸς ταῖς ποιμήσι διὰ τὴν τῶν ποιμῆων εἰσαγωγὴν. Ἄλλως. ᾠδὴν, ὅθεν καὶ τὸ νόμιον μέλος. Τοιαύτην ᾠδὴν ἄδουσιν οἱ ποιμένες ὅταν τὰ θρέμματα ἐπὶ τὴν μάνδραν κατὰγουσι κοιμηθησόμενα. Οὐ μὲν δὲ οἷον ὀπότεν εἰς νομὴν αὐτὰ ἐξάγουσι.

ἀχέτας] B. καὶ ἱμμελής. ὑπνοδόταν νόμον] κατὰ τὴν * διὰ τοῦτο λέγει τοῦτο, ἐπιπὴν νύξ ἦν ὅτε ἐκίσει κατέλαβεν, ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ ποιμένες αὐλοῦσι παυσάμενοι τῆς νομῆς· ἢ ὅτι πᾶν μέλος ἰσαγωγόν ἔστι πρὸς ὕπνον, σαῖνον καὶ κατακλῶν τοὺς ἀκούοντας. Ἐστὶ δὲ τὸν νόμον πρὸς τὸ ὑποπτοεῖ. ἰᾶ ἰᾶ, ποῖ ποῖ, ποποῖ ποποῖ] φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ.

v. 580. τηλέπλαγκτοι πλάνοι] B. μακρὰν πλανῶντες. Εὐρηται δὲ οὐ μόνον πλάνη, ἀλλὰ καὶ πλάνος· Ὡσπερ καὶ εὐθύνη καὶ εὐθνος. Καὶ μαρτυρεῖ Ἰσοκράτης λέγων τοὺς φυγαδικούς πλάνους.

v. 581. Κρένις] B. Ζεῦ.

* Pauw. reponit κατ' ἄστυν hoc sensu : in noxam, s. ut mihi noceat. Probabilius autem Adreschius quædam verba excidisse censet, forte sic ex altero Schol. suppleta κατὰ τὴν τῶν ποιμῆων εἰσαγωγὴν. Possit etiam auctore Heathio legi κατὰ τὸν, ut istæ voces ἀγόμενον ὑπνοδόταν subaudiendæ a Scholiaste denotentur.

v. 582. *εὐρὼν ἀμαρτοῦσαν*] A. *παρὰ τὸ ἄς εἶσι κακὸν ῥίζουσαν ἰνωπῆ **. Οὐ δὲ ἀκοῆς τι μαθὼν φαῦλον περὶ ἰμοῦ.

ἰνίζιυξας] B. *ἰνίβαλις*.

ἀμαρτοῦσαν] B. *πταίσασαν*.

v. 584. *οἰστροηλάτῃ δειμάτι*] B. *δι' οἰστρου ἰλαύνοντι καὶ ἀναβακχιύοντι φοβήματι, ὁ πάσχω* Ἄργον φανταζομένη.

v. 585. *παράκοπον*] A. *παρακεικομμένη μέρος τοῦ νοῦ*.

παράκοπον] B. *μανικὴν καὶ παρακεικομμένην τὸν νοῦν*.

v. 587. *ποντίοις δάκεισι*] B. *θαλασσίοις θηρίοις*. *βορὰν*] τροφήν.

v. 588. *εὐγμάταν*] B. *εἰχῶν*.

v. 589. *ἄδδην*] B. *δα ἰ λῶς καὶ ἀρκούντως*. *πολύπλαγκτοι*] *πολλαχῆ γῆς φέρουσαι*.

v. 590. *ὄση πημονὰς ἀλύξω*] B. *τὰς παρεστῶσας ἔμοι κακοδαιμονίας ἐκφύζομαι*.

v. 592. *κλύεις πρόσφθεγμα*] B. *ἀκούεις τοὺς λόγους*. *βούκερα*] τῆς εἰς βοῦν μεταβληθείσης.

v. 593. *οὐ κλύω*] B. *οὐκ ἀκούω*. *οἰστροδινήτου*] τῆς ἐν μανίᾳ στρεφομένης.

v. 594. τῆς Ἰναχίης] A. *διὰ τῆ τὸν πατέρα αὐτῆς ὀνομάσαι, ἰνέφηνεν ἑαυτὸν μάντιν*. Ὡς καὶ παρ' Ὀμηρῷ ὁ Τειρεσίας, Νόστον δίζηαι μιλιηδέα φαιδιμ' Ἀχιλλεῦ ἰ.

τῆς Ἰναχίης] B. *τῆς θυγατέρος τοῦ Ἰνάχου*. ἢ *Διὸς θάλλει κίεαρ*] ἦτις τοῦ Διὸς μαραίνει, ἑκαίει τὴν ψυχὴν τῷ ἔρωτι αὐτῆς.

v. 595. *ὑπερμήκεις δρόμους*] B. *τὴν μακρὰν πλάνην*.

v. 596. *στυγητὸς*] B. *μειμισημένη καὶ ζηλοτυπούμενη*. *βιάζεται*] *διέρχεται*.

v. 597. *ἀπύεις*] B. *φωνεῖς*.

v. 598. *εἰπέ μοι τῆ μογερεῖ*] A. *εἰπέ μοι τῆ ἀθλίᾳ*. *Τίς οὖν σὺ οὕτως ἀληθῶς προσφωνεῖς καὶ ὀνομάξεις ἐμὲ, τὴν ἐκ θεῶς τίς τῆς Ἥρας ἐπελθοῦσαν μοι νόστον εἰρηκας; λέγει δὲ τὸν τῆς πλάνης οἰστρον*. Ἡτις μαραίνει καὶ καίει με κεντοῦσα βίβησι φοιταλείς, τοῖς ποιούσιν ἐμὲ ἀπανταχοῦ πορεύεσθαι πλανωμένην.

τῆ μογερεῖ] B. *τῆ ἀθλίᾳ*.

v. 599. *μ'*] B. *πρὸς ἐμέ*.

v. 600. *ἐτήτυμα*] B. *ἀληθῆ*. *προσθροεῖς*] *προσφθίγγη, προσαγορεύεις*.

v. 601. *θειόσσυτον*] B. *θειόθεν ἀπὸ τῆς Ἥρας ὀρμωμένην*.

v. 602. *μαραίνει*] B. *σῆκει καὶ καταβάλλει*. *χρίουσα*] *κεντοῦσα*.

v. 603. *φοιταλείοις*] B. *ὀρμητικοῖς*.

v. 604. *σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις*] A. *ἐν μάστιγι δὲ σκιρτημάτων, τῶν ἀπὸ τοῦ οἰστρου κινήσεων καὶ πλανῶν, νήστισιν ἤγουν ποιούσαις ἐμὲ ἀσιτεῖν, παρεγενόμην λαβρόσσυτος καὶ ταχεῖα καὶ ἄγαν ὀρμητικῆ, δαμασθεῖσα μῆδισι καὶ βουλεύμασι τῆς Ἥρας ἰπικίτοις καὶ ὀργίλοις, καὶ μανικοῖς*. *Γέγραπται δὲ καὶ νήστισιν διὰ τοῦ η, ἤγουν ποιούσαις ἐμὲ πλανᾶσθαι τῆς κακείης, ἀπὸ τοῦ νη στιρητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ στάσις*.

νήστισιν αἰκίαις] B. *ἰσπερημέναις τροφῆς καὶ στάσιως*. Γ. *πληγαῖς, μάστιγι*.

v. 605. *λαβρόσσυτος*] B. *λίαν ὀρμωμένη*.

v. 606. *ἰπικίτοις μῆδισι*] B. *ὀργίλαις βουλαῖς Ἥρας*.

v. 607. *δυσδαιμόνων*] A. *τίνες ἕλας τῶν δυσδαιμόνων τοιαῦτα μογοῦσιν ὅα ἰγῶ; δυσδαιμόνων δὲ τινες*] B. *εἰσὶ, ἧτοι δυσδαίμονες*. ἢ *ἔ*] *φιῦ φιῦ*. *μογοῦσιν*] *πάσχουσιν*.

v. 608. *τορῶς τέκμηρον*] B. *ἀληθῶς, σαφῶς διασάφησον*.

v. 609. *ἐπαμμύνει*] B. *ἀπόκεινται*.

* Hom. Iliad. ε'. 374.

† Dehebat scribere φαιδιμ' Ὀδυσσεῦ. Versus cat ex Odys. λ'. 99. Ραυω.

v. 611. *χρῆ*] B. ἀπόκειται. φάρμακον νόσου] Θεραπεία καὶ ἀπαλλαγὴ τῆς μορφῆς ἀλλοιώσις, καὶ μακίας.

v. 612. *φράζει τῶ δυσπλάνα]* B. λέγει ἐμοὶ τῇ κακῶς καὶ μανικῶς πεπλανημένῃ.

v. 614. *λίξω τορῶς σοι]* A. φανερῶς καὶ διαδήλως ἐρῶ σοι, οὐκ ἐμπλέκων λόγους ψευδεῖς τῶ πιθανῶ ὥστε τούτους δοκεῖν ἀληθεύειν· ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ καὶ ἀψευδεῖ ταῦτα φράσαιμι, ὥσπερ πρίπει τοὺς φίλους ἀνοίγειν τὸ στόμα πρὸς φίλους, ἥτοι λαλεῖν.

τορῶς] B. σαφῶς.

v. 615. *οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα]* A. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν πρῶτον μὲν αἰνίγμασι γιγνέσθαι, ὕστερον δὲ καθόλου φανερῶς ἐχρῶντο τῶ λόγῳ.

οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ'] B. οὐκ αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς φράζω. ἀπλῶ λόγῳ] σαφίς.

v. 616. *ὥσπερ]* B. καθά.

v. 617. *πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρα]* B. τοῦτο λέγει δεικνὺς αὐτῇ ὅτι τῇ τῶν ἀνθρώπων εὐεργέτη ὀμιλεῖ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπειδὴ καὶ αὐτῇ ἀνθρωπὸς ἐστὶ, οὐκ ἂν ἀπατηθεῖη.

v. 618. *ᾧ κοινὸν ὠφέλημα]* A. ᾧ κοινὴ ὠφελεία γιγνομένη ὄλου τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἄθλιε Προμηθεῦ, χάριν τινὸς καὶ ὑπὲρ ποίου ἁμαρτήματος ἀνταποδίδως ταύτην τὴν τιμωρίαν; τίνας ἔνεκα τιμωρῆ.

v. 619. *τλήμων, B. ἄθλιε διὰ τὰ παρόντα. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε]* τίνας πταίσματος τὴν τιμωρίαν πάσχεις, τοῦτίστι τί ἁμαρτῶν πάσχεις, ταῦτα τὰ δυστυχήματα· κόλασιν τοῦ πταίσματος. Τὸ γὰρ οὕτως ἀθλίως προσηλωσθῆναι σε κόλασις ἐστὶ τινος ἁμαρτίας· τίς οὖν ἐστὶν αὐτή;

v. 620. *ἄρμοῖ ἑπάουμαι]* A. νωστί, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρμάτων τῶν συντιθεμένων καὶ ἀρμοζομένων νέον. * Ἡ παρὰ τὸ ἀρμόζειν καὶ τῶ μέλλοντι καὶ τῶ ἐνεστῶτι, ἅμα γὰρ εἶπεν καὶ ἅμα παρήλαον *.

ἄρμοῖ] B. ἀπείρηκα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρμάτων.

v. 621. *οὔκουν πόροις ἂν]* A. τί οὐ παράσχοις ἐμοὶ, φησὶ, ταύτην τὴν δωρεάν, ἥτοι τὸ ἀναδειξάι μοι τίς ὁ δεσμῶν σε ἐν τῶ Καύκασῳ; τὸ δὲ δωρεάν, ἐπὶ συμφορᾶς λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ κακοῦ. * Ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, Κρύπτομεν ἀνηρὰ Ποσειδῶνος ἄνακτος δῶρα.

πόροις] B. παράσχοις.

v. 622. *αἰτῆ]* B. ζητεῖς. πᾶν γὰρ] ὁ θεός. μευ] ἐμοῦ.

v. 623. *ἄχμασε]* A. ἐποίησεν ἀνασταταχθῆναι. Ὀχμῆ † λέγεται τὸ μέσον ἐχόμενον, ἢ παρὰ τὸ ἔχειν ἔχημα, καὶ ἔχημα κατὰ συγκοπὴν.

σήμενον] B. ἐπίει. ἐν φάραγγι] ἐν τῶ κρημνῷδε τόπῳ τούτῳ. ἄχμασεν] προσπαττάλευσεν.

v. 624. *βούλευμα μὲν τὸ δῖον]* A. πρὸς τὴν τῆς Ἰοῦς ἐρώτησιν ἀποκριθεὶς ὁ Προμηθεὺς εἰπούσης τίς σε ἄχμασε καὶ προσέδωκεν ἐν τῶ ὄρει, φησὶν ὅτι τὸ δῖον βούλευμα, ἥτοι ἡ βουλὴ μὲν τοῦ Διὸς, τὴν δέσιν ἐπεβουλεύσατό μοι, ἡ χεὶρ δὲ τοῦ Ἡφαίστου ὑπουργήσασα αὐτῇ καὶ πρὸς τὴν ἐμὴν δέσιν, προσπειλάσαι † ἐμοὶ μοῖραν θανατηφόρον καὶ κῆρα.

βούλευμα μὲν τὸ δῖον] B. ἡ βουλὴ τοῦ Διός. Ἡφαίστου δὲ χεὶρ] οὗτος γὰρ αὐτῶ ὑπηρέτησε.

v. 625. *ποιὰς]* B. δίκας. τίνας] δίδως, ἤγουν τί ἁμαρτῶν ἄδει κολάζη.

v. 626. *τοσοῦτον ἀρκῶ]* A. διὰ τὸ μὴ ταυτολογῆσαι.

τοσοῦτον] B. ὅσον εἴρηκα.

v. 627. *καὶ πρὸς γς τούτοις]* A. καὶ σὺν τούτοις διδάξόν με ποῖες χερόνος γενήσεται πλήρωμα τῆς ἐμῆς πλάνης, ἀντὶ τοῦ ἐν ποίῳ καιρῷ τοῦ πλανᾶσθαι παυσθήσομαι.

* leg. παρήλαον Ραῖω.

† forsau legendum ἔχημα quod Hesych. int. πόρημα. Ραῖω.

‡ leg. προσπειλάσαι vel περιπειλάσαι.

τίμα] B. τίλος.

v. 628. διῆξον] B. φανέρωσον. χρόνος] ὁ δοῦναι μέλλων.

v. 629. τὸ μὴ μαθεῖν] A. εἶτα φησὶν ὁ Προμηθεὺς πρὸς αὐτήν, ὅτι κριεῖσόν ἐστι μὴ μαθεῖν ταῦτα παρὰ τὸ μαθεῖν. Ἡ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν, μηδὲν μοι ἀποκρύψης ὅπερ μέλλω παθεῖν. Ἄλλως. Ἐπικουρείον ἐστι ἰόμα, ἀναιροῦν τὴν μαντικὴν εἰμαρμένης γὰρ, φησὶ, πάντα κρατούσης, πρὸ καιροῦ λελύπηκας, εἰπὼν τὴν συμφορὰν, τὸ χρηστὸν δὲ, τὴν ἠδονὴν ἐξέλιυσας. Λέγουσι δὲ καὶ ὅτι ἂν δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται.

μὴ μαθεῖν] B. τοῦτο. ἢ παρὸ. τάδε] ταῦτα.

v. 630. μὴ] B. ὅρα ἴνα.

v. 631. μιγαίρω τοῦδε τοῦ δαυρήματος] B. φρονῶ σοι τοῦ εἰπεῖν σοι τοῦτο.

v. 632. τί δῆτα μέλλεις] B. τί οὖν ἀναβάλλῃ, ἐπεὶ οὐ φρονεῖς, ὡς λέγεις; φθόνος μὲν οὐδεῖς] τοῦτο λέγειν. ὀκνῶ θράξαι] ἀναβάλλομαι ταραξάει.

v. 633. θράξαι] A. ταραξάει.

v. 634. γλυκὺ] A. τὸ ἀκούειν.

προκίθου] B. φρόντιζε. μᾶσον] μᾶλλον. Μείζον ἢ δεῖ. ὡς] ὅτι. ἐμοὶ γλυκὺ] τοῦτο μαθεῖν.

v. 635. προθυμῆ] B. προθυμίαν ἔχεις. χρῆ] πρέπει.

v. 636. μήπω γε] A. ὁ χορὸς λέγει, μήπω εἴπῃς τὰ τῆς Ἰούς, ἀλλὰ δὸς κἀμοὶ μερίδα ἠδονῆς ἔχειν, τῷ ἀκούσαι τῶν ταύτης παθῶν. Ἀπ' αὐτῆς δὲ πρῶτον λεγούσης τὰς πολυφθόρους ἑαυτῆς τύχας, μάθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὴν αὐτῆς νόσον· τὰ ἐπίλοιπα δὲ τῶν ἄθλων καὶ τῶν πόνων, ἃν μέλλει εἶτι παθεῖν, διδαχθῆτω παρὰ σοῦ. Τοῦτο δὲ λέγει, ἅμα καὶ σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ τὰ πράγματα διὰ τῶν τῆς Ἰούς, καὶ Προμηθεῖα παρεμυθούμενος, ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ τὰ τε τῆς Ἰούς ῥηθεῖν, εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐξακλαγή τῆς τάξεως νεαροποιήσῃ τοὺς ἀκούοντας.

μοῖραν] B. μερίδα. πόρε] πάρεσχε.

v. 637. ἰστορήσωμεν] B. μάθωμεν, ἱρωτήσωμεν.

v. 638. πολυφθόρους τύχας] B. τῆς πολλῆς φθορᾶς καὶ δυστυχίας προξένους.

v. 639. ἄθλων] B. τῶν αὐτῆς πόνων. διδαχθῆτω] μαθήτω.

v. 640. ὑπουργῆσαι] B. διακονῆσαι.

v. 641. καὶ κασιγνήταις πατρὸς] A. εἰκότως φησὶ τὸν Ἰναχον ποταμὸν ἀδελφὸν εἶναι τῶν Ὀκειανίδων, ἐπειδὴ φασὶ τὸν Ὀκειανὸν πατέρα εἶναι πάσης ὑγρᾶς οὐσίας.

ἄλλως τε πάντος] B. ὅτι δι' ἐπιθεσθαι τοῖς κειμένους ἂν μὴ βάρως προσφέρει. Τὸ δὲ κασιγνήταις πατρὸς λέγει *, ἐπειδὴ αὐταὶ μὲν Νηρηίδες ἦσαν, ὃ δὲ πατὴρ αὐτῆς Ἰναχος ποταμὸς Ἄργους. ἄλλως] κατὰ ἄλλον τρόπον. κασιγνήταις πατρὸς] ἀδελφαῖς οὐσίας τοῦ σοῦ πατρὸς.

v. 642. ὡς ἀποκλαῦσαι] A. τοῦτο τοιοῦτό ἐστιν, ὅτι πᾶς ὃς μέλλει ὄσσεσθαι δάκρυ, καὶ οἰκτιρηθῆναι παρὰ τῶν ἀκούοντων, ἄξιαν τριβὴν καὶ ἐπιμνηνὴν τῆς διηγῆσεως ἔχει ἑκεῖ. Ἡ σύνταξις, ἐνταῦθα ὅπου μέλλει τις οἰκτιρηθῆναι παρὰ τῶν ἀκούοντων, ἤγουν, ὅπου εἰσὶν ἀκροαταὶ συμπαθεῖς καὶ οἰκτίρμονες, ἄξιαν καὶ πρέπουσαν σχολὴν ἔχει ἀποκλαῦσαι καὶ θρηνησαι τὰς οἰκείας τύχας.

ἀποκλαῦσαι] B. αὐτάς. τύχας] τὰς σὰς δυστυχίας.

v. 643. ἐνταῦθ'] B. εἰς ἐκεῖνο τὸ πρῶγμα. ὅπη] ὅπου.

v. 644. πρὸς τῶν κλύοντων] B. παρὰ τῶν ἀκούοντων. τριβὴν] ἀργίαν. Εἰς δ' πράγμα τοὺς συναλγήσοντας ἔξει τις, εἰ διατρέψει διηγούμενος, τοῦτο οὐκ εἰς κενὸν αὐτῷ ἢ διατριβὴ ἔσται.

v. 645. οὐκ εἶδ' ὅτως] A. ἡ ἰὼ φησι πρὸς τὸν χορὸν, οὐκ εἶδα πῶς ἀπειθήσω ὑμῖν θίλυσι μαθεῖν τὰ περὶ ἐμοῦ. Ἐν λόγῳ δὲ ἀληθεῖ μαθήσοσθε ἅπαν ὅπερ θέλει. Καὶ

* ex Abreschii emendatione pro vulg. λέγειν.

τοι καὶ εἰς δάκρυα ἐμβάλλομαι, διηγουμένη τὴν ἐκ θεῶν ἐπιληθοῦσαν μοι ζάλην, καὶ τὸν κλύδωνα τῶν συμφορῶν, καὶ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐμῆς μορφῆς, ὅθεν μοι ἐπῆλθεν. Εἶτα ἀφηγηῖται τὴν πᾶσαν ὑπόθεσιν, τὸν τοῦ Διὸς ἔρωτα πρὸς αὐτὴν, τὴν τοῦ πατρὸς Ἰνάχου πρὸς τὴν Πυθᾶ ἀποστολὴν, τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείαν, καὶ τὴν ἰαυτῆς ἐκδιωξίν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς, καὶ μεταβολὴν εἰς βοῦν, καὶ τὴν τοῦ Ἄργου τοῦ πανόστου φυλακὴν, καὶ λέγει, αἰεὶ ὄψεις νυκτεριναί, ὄνειροι ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς ἐμοὺς οἴκους, ἔλεγον ἐν λόγοις διαλοῖς πρὸς ἐμέ· Ὡ μεγάλας εὐτυχῆς κέρη, τί παρθέτος μίνεις ἐπὶ πολὺ, δυνατοῦ σοι ὄντος γάμου μεγίστου τυχεῖν; ὁ γὰρ Ζεὺς κατακαίεται βέλει τοῦ σοῦ ἔρωτος, καὶ θέλει συμβουθῆσαι αὐτῷ καὶ τὴν Ἀφροδίτην. Σὺ δὲ μὴ ἀπορρίψης τὴν τοῦ Διὸς συνομίαν, ἀλλ' ἐξέλθε πρὸς τὴν Λέριν πηγὴν, ἵνα ὁ Ζεὺς παυθῇ τοῦ ἔρωτος.

ὄπως] B. πῶς. ἀπιστήσαι] ἀπιθῆσαι. χρῆ] κρίπει.

v. 646. σαφεῖ δὲ μύθῳ] B. ἀληθεῖ λόγῳ.

v. 647. λέγεσθ' ὀδύρομαι] A. γέγραπται, αἰσχύνομαι.

πεύσεσθε] B. μαθήστε.

v. 648. θεόστυτον χεῖμῶνα] B. τὴν ἐκ τῆς Ἑρας ὀρηθεῖσαν δυστυχίαν.

v. 649. ὅθεν! ἀφ' ἧς αἰτίας. προσέειπατο] ἐπῆλθε.

v. 650. ὄψεις ἔννοχοι] B. θεωρίαί νυκτεριναί, ὄνειρατα. πολεόμεναι] ἐπερχόμεναι.

v. 651. ἐς παρθενῶνας] B. εἰς τοὺς οἴκους. παρηγόρου] παρίπτειδον, ἠπάταν με.

v. 652. ᾧ μέγ' εὐδαίμων] A. λείπει, τάδε λέγουσαι.

λείοισι] B. μαλακοῖς, θελκτικοῖς. μέγ' εὐδαίμων] λίαν εὐτυχῆς.

v. 653. δαρὸν] B. ἐπιπολύ. ἔξον] δυνατοῦ ὄντος.

v. 654. ἰμέρου] B. ἐπιθυμίας τῆς σῆς.

v. 655. συναίρισθαι Κύπριν] A. συνουσίασαι.

τίθαλπται] B. ἐξεκαύθη, τέτρωται. Ἐπειδήπερ τὸν ἔρωτα καὶ βέλη καὶ πῦρ φέριν φασί, διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε τέτρωται πρὸς τὸ βέλει, ἀλλὰ τίθαλπται, παριστῶς * ἐντεῦθεν τὸ πῦρ τοῦ Θεοῦ. συναίρισθαι Κύπριν] μετὰ σου λαβεῖν † εἰς γαμικὴν φιλίαν Ἀφροδίτην· συναίρομαί σοι τοῦδε, καὶ συναίρομαί σοι τὸδε.

v. 656. μὴ ὀλακτίσης] A. ὡς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων.

ἀπολακτίσης] B. ἀπορρίψης, ἀτιμάσης.

v. 657. ἀλλ' ἐξέλθε πρὸς] A. παρὰ τὸ, Ἄλλ' ἴμεν πλυνέουσαι †.

Λέριν] B. πηγὴ Ἄργου.

v. 658. λειμῶνα] B. ἄσος. βουστάσις πατρὸς] ἐν αἷς ἴσαντο αἱ βόαι τοῦ πατρὸς.

v. 659. ὡς] B. ἵνα. λαφῆσῃ] καταπαύσῃ.

v. 660. τοιοῦδε πάσας εὐφρόνας ὄνειρασι A. τοιοῦτοις ὄνειροις συνευχόμενῃ ἢ ἀθλία κατὰ πάσας νύκτας (ἔς τε καί), ἕως οὗ ὑπέμεινα ταῦτα ἀναγγεῖλαι καὶ εἰπεῖν τῷ πατρὶ μου. Ὁ δὲ πατήρ μου εἰς τὴν Πυθᾶ καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς Δαδῶνης, εἰς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖα ἐπιμπε πολλοὺς Διοπρότους ἢ θεωροὺς μηνυτὰς τῶν μαντείων, ἵνα μάθῃ τί ποιήσει ἢ εἴσῃ. Ὑπέρστρεψαν δὲ καὶ ἦλθον οἱ ἀπισταλέντις πάρ' ἐκείνου, ἀναγγέλλοντες καὶ μηνύοντες μαντείας ποικίλους καὶ αἰνιγματώδεις καὶ ἀσαφεῖς· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἀσήμους, ἀντὶ τοῦ οὐ φανεροῦς. Τὰ δὲ, δυσκρίτως εἰρημένους, ἀντὶ τοῦ αἰνιγματωδῆς καὶ λοξῶς λεχθέντας. Ὑπέρστρεψαν δὲ ἦλθε τῷ Ἰνάχῳ μαντεῖα φανερὰ, λέγουσα καὶ παραινῶσα ἐκβάλλειν ἐμὲ τῶν τε οἴκων πόρῳ καὶ τῆς πατρίδος, ἀπέλυτον πλανᾶσθαι ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Ἐὰν δὲ οὐ θέλῃ, εἰς αὐτὸν τὸν πρὸς ὄψιν ἔχοντα κεραιὸν τοῦ Διὸς ἐπιληθεῖν, ὅς πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ ἀφανίσει. Ἄλλως. Ἀναχρονισμός. οὐπα γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον. ὑφρόνας] B. τὰς νύκτας.

* leg. παριστῶς Pauw.

† fortasse scripserat μετασυλλαβεῖν. Abresch.

‡ Hom. Odys. ζ'. 31.

- v. 661. ἴς τε] B. μέχρι ὅτου.
- v. 662. ἔτλην γεγανεῖν νυκτίφοισ' ὀνείρατα] B. ὑπέμεινα ἐγὼ εἰπεῖν τὰ ἐν τῇ νυκτὶ ἐπιρχόμενά μοι.
- v. 663. Πυθᾶ] B. τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Δαδῶνη] πόλις ἐνθα Διὸς ἱερὸν ἦν ἔχον δρῶν λαλοῦσαν καὶ μαντιουμένην.
- v. 664. Θεοπρόπους] B. Θεοπρόπος οὐ μόνον ὁ μάντις, ἀλλὰ καὶ ὁ περιπόμιμος δέχεται παρὰ Θειῶν χρησμούς. ἴαλλεν] ἔπιμπεν.
- v. 665. λίγοντα] B. αὐτόν. δαίμοσι] τοῖς θεοῖς. φίλα] προσφιλές.
- v. 666. ἀναγγέλλοντες] B. δηλοῦντες. αἰολοστόμοις] ποικίλους, δυσνοήτους.
- v. 667. ἀσήμως δυσκρίτως] B. σκοτεινῶς, ἄγνωστος. Τὸ ἀσήμως καὶ δυσκρίτως ἰρημένους ἰρμηνεία ἐστὶ πρὸς τὸ αἰολοστόμους.
- v. 668. ἱαργῆς βάζεις] B. φανερὰ ῥήσις.
- v. 669. ἐπισκήπτουσα] B. παραινοῦσα, προστάττουσα. μυθουμένη] λίγουσα.
- v. 670. πάτρας ᾧθειν μὲ] B. τῆς πατρὶδος ἐκβάλλειν ἐμὲ.
- v. 671. ἄφειτον] B. ἐλεύθερον.
- v. 672. καὶ μὴ θέλει] B. ὁ Ἰναχος τοῦτο ποιῆσαι. πυρωπὸν] πυρῶδη. μολιῖν] ἰλθεῖν.
- v. 673. πᾶν] B. ὅλον. ἐξαῖστώσει] ἀφανίσει.
- v. 674. τοιοῖσδε πεισθεῖς] A. τοιαύταις μαντείαις τοῦ Ἀπόλλωνος πεισθεῖς ὁ πατήρ μου Ἰναχὸς ἐξειδιώξέ με ἀπὸ τῶν οἴκων ἄκουσαν ἄκων, μήτε ἐκείνος θέλων, μήτε ἐμὲ ἐθέλουσαν. Ἀλλ' ἐβίαζεν αὐτὸν κατὰ ἀνάγκην ταῦτα ποιεῖν ὁ τοῦ Διὸς χαλινός, κατὰ περίφρασιν αὐτὸς ὁ Ζεὺς, τὸ βούλημα τοῦ Διός. Τηνικαῦτα δὲ μετὰ μίψις καὶ ἀλλοίωσις γέγονε τῆς ἐμῆς μορφῆς μεταβλήθην γὰρ εἰς βοῦν, καὶ αἱ φρένες διεστραμμέναι ἦσαν ἐμοί. Οὐ γὰρ εἶχον πεφρινῶσθαι ἀνθρωπίνως.
- τοιοῖσδε πεισθεῖς] B. διὰ τούτων καταπεισθεῖς. Λοξίου] τοῦ Ἀπόλλωνος.
- v. 675. ἐξήλασε] B. ἐδιώξε. κἀπέκλεισε] ἔξω ἔκλεισε τῶν δωματίων.
- v. 676. ἄκουσαν ἄκων] B. μὴ βουλομένην καὶ μὴ βουλόμενος. νιν] αὐτόν.
- v. 677. πρὸς βίαν πράσσειν τάδε] B. βιαίως ἐξωδήσασαι ἐμὲ.
- v. 678. μορφῇ] B. ἡ ἐμῇ. διάστραφοι ἦσαν] διεστραμμέναι ἐγένοντο.
- v. 679. κειράστις] A. ἦτοι κέρατα ἔχουσα, βοῦς κειρασφόρος γενομένη, ὡς βλέπτει, τραθεῖσα μύαπι ἔξυστόμα, τῇ αἰστροῦ ὀξίως δάκνοντι, μανικῶς ἦσσαν, ἀντὶ τοῦ ἦσσαν, ἄρμων καὶ ἐκινούμην, πρὸς τε τὸν βοῦν τῆς Κέγχρης, ἥτις κρήνη ἐστὶν Ἀργους, καὶ πρὸς τὴν Λέριν τὴν πηγὴν.
- κειράστις] B. κειρασφόρος. ὡς] καθά. ἔξυστόμα] ἔξυ στόμα ἔχοντι. μύαπι] πλῆκτωρ * χρισθεῖσ'] παρακινήθεισα.
- v. 681. ἦσσαν] B. ἄρμωσα, ἦλθον. εὔποτον ρίος] τὸ καλῶς ἠδέως πινόμενον ρεῦμα.
- v. 682. γηγενῆς] B. ὁ ἐκ τῆς γῆς γεννηθείς.
- v. 683. ἄκρατος] A. ὁ μηδὲν ἡμερότητος ἐν ἑαυτῷ φέρων, ἀλλ' ἄκρατος ἐν τὴν ὀργῆν, ἦτοι ἀκαταπόνητος, μὴ κρατούμενος.
- ἄκρατος ὀργῆν] B. ὁ πολὺς καὶ ἀκράτητος κατὰ τὴν ὀργῆν.
- v. 684. ὄσσοις διδορκῶς] B. ἡ πολούθει πυκνοῖς, συχνοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπων. τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους] τὰς ἐμὰς ὀδοιπορείας.
- v. 685. ἀπροδόκητος] B. ἀνέλπιστος. αἰφνίδιος μόρος] ἰξαίφνης θάνατος.
- v. 686. οἰστρόπληξ] A. οἰστρόπληξ, ὁ ὑπὸ αἰστροῦ πλησόμενος. Καὶ βουπλήξ, ὁ τὸν βοῦν πλήσων.

* Arnaldus emendabat πληκτρῶ. Pauvius conj. legendum esse vel ἔξυστόμα] ἔξυ στόμα ἔχοντι, πληκτῆ, μύαπι. vel ἔξυστόμα] ἔξυ στόμα ἔχοντι, πληκτρὸν, μύαπι.

οἰστρούπληξ] B. *μαιομένη, τῷ οἰστροῦ πληγεῖσα.*

v. 687. *Θεία]* B. *ἐκ τοῦ Διός. γῆς] ἀπό. πρὸς γῆν] ἄλλην. ἐλαύνομαι]* *διώκομαι.*

v. 688. *κλύεις τὰ πραχθέντα]* A. *καταλίξασα καὶ προειπῶσα ἃ πέπονθε νῦν φησὶ πρὸς τὸν Προμηθεῖα, ἤκουσας ἃ πέπονθα. Ἐντὶ τοῦ ταῦτά ἐστιν ἃ εἶπόν σοι τὰ ἐμὰ τηλεπαθήματα, εἰ δὲ ἄλλο τί ἔχεις σὺ εἰπεῖν ἐπίλοιπον τῶν ἐμῶν πόνων, σήμαινε, δέικνε, λέγε μοι· μηδὲ οἰκτίσας, ξύνθαλπε λόγοις ψευδέσι. Οἰοεὶ, μή με αἰδοῦμενος, μηδ' ἐλεῶν, παρηγόρει λόγοις. Παρὰ τὸ, Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσιο, μηδ' ἐλειάρων, Ἄλλ' εὖ μοι κατάλιξον*.*

τὰ πραχθέντ'] B. *τὰ εἰς ἐμὲ, τὰ γινόμενα. εἰ δ' ἔχεις]* Προμηθεῖ.

v. 689. *πόνων]* B. *τῶν ἐμῶν κόπων. σήμαινε]* δηλοῦ. *οἰκτίσας]* ἐλεήσας.

v. 690. *ξύνθαλπε μοῦθοῖς]* B. *βοήθει, παραμυθοῦ.*

v. 691. *συνδέτους λόγους]* A. *τοὺς ψευδεῖς.*

συνδέτους] B. *τοὺς ψευδεῖς.*

v. 692. *ἄπεχε]* A. *σιώπα.*

ἶα, ἶα] B. *φεῦ, φεῦ. ἐπιρρηματικόν.*

v. 693. *οὔποτ']* B. *οὐδέποτε. ξένους]* ἄλλοτρίους. *μολίσθαι]* ἐλθεῖν.

v. 695. *εἰς ἀκοὴν ἐμὰν]* B. *εἰς τὴν ἀκοὴν ἐμήν. ὧδι δυσδιάτα]* οὕτως δυσθεώρητα.

v. 696. *δύσοιστα]* B. *ἀφόρητα.*

v. 697. *πήματα, λύματα, δειμάτα]* βλάβας, φθορὰς, φόβους.

v. 698. *ἀμφήκει]* ἀμφοτέρωθεν πλήττοντι.

v. 700. *ἰὼ]* B. *φεῦ. μοῖρα]* τύχη.

v. 701. *πέφρικ']* B. *ἐφοβήθην.*

v. 702. *πρὸ γε στενάξις]* A. *ἦτοι πρὶν μάθης καὶ τὰ λοιπὰ, δυσφορεῖς καὶ θαυμάξις ταῦτα καὶ περίφοβος εἶ· καρτέρησον ἕως οὗ καὶ τὰ λοιπὰ μάθης. Ἡ δὲ φησι, λέγει τοῖς γὰρ κακῶς πάσχουσιν εὐφραντὸν τὸ προγινώσκειν καὶ εἴ τι ἄλλο λυπηρὸν μέλλουσι παθεῖν.*

στενάξις] B. *θρηνηῖς. πλία]* πεπληρωμένη.

v. 703. *ἐπίσχεῖς]* B. *πρόσμεινον ἢ κράτησον τὸ στενάξιν. προσμάθοις]* ἐξ ἑμοῦ.

v. 704. *λέγει]* B. *ταῦτα. ἐδίδασκε]* ἐμὲ.

v. 705. *τὸ λοιπὸν]* B. *τὸ ὑπόλοιπον. προὔξεπίστασθαι τορῶς]* γινώσκειν ἀληθῶς, βεβαίως.

v. 706. *τὴν πρὶν γε χρεῖαν]* A. *ὁμῆς μὲν οὖν ὃ ἐχρήζεσθε, ἐτύχετε, καὶ ἦδη τὸ παρ' ὁμῶν ζητούμενον ἤνυσται. Τοῦτο δὲ ἦν τὸ μαθεῖν τὰ τῆς Ἰοῦς καὶ ὅσα πέπονθεν, πλὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ μὴ παρ' ἄλλου τινός.*

τὴν πρὶν γε χρεῖαν] B. *τοῦ ἀκοῦσαι τῆς Ἰοῦς. ἠνύσασθ' ἑμοῦ πάρα]* ἐτελειώσατε ὅσον παρ' ἑμοῦ.

v. 707. *κούφως]* B. *ἐλαφρῶς, εὐκόλως. τῆσδε πρῶτ']* ταύτης καταρχάς.

v. 708. *ἐξηγουμένης]* B. *διεξηγουμένης.*

v. 709. *εἶα χρεῖ]* B. *ὅποια ἀπόκειται.*

v. 710. *τλήναι]* B. *ὑπομῆναι, παθεῖν. πρὸς Ἡρας]* παρὰ τῆς Ἡρας. *τὴν]* τὴν Ἰοῦν.

v. 711. *Ἰνάχιον σπέρμα]* A. *ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς αὐτήν.*

Ἰνάχιον σπέρμα] B. *ᾧ σπέρμα τοῦ Ἰνάχου.*

v. 712. *Θυμῶ]* B. *ἐν τῷ σῶ λογισμῶ. ὤς]* ἵνα τέμασθ' τὰ σημεία.

v. 713. *πρῶτον μὲν]* A. *ἀποφίρεται συνήθως εἰς τὸ διαγράψιν ὄρη, ποταμούς, καὶ τὰ τοιαῦτα, γνωστὰ, καὶ ἄγνωστα.*

* Hom. Odyss. γ'. 97.

ἐνθάδ' B. ἐκ τούτου.

v. 714. στείχ' B. πορείου. ἀνηρότους] τοὺς μὴ ἀροτριῶντας. γύας] ἔθνος.

v. 715. οἱ πλεκτὰς στέγας] A. οἵτινες οἱ Σκύθαι ναίουσι καὶ κατοικοῦσι πλεκτὰς στέγας, πιδάρσιοι δηλονότι, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενοι καὶ ὑψοῦμενοι. Καὶ γὰρ ἐπάνω ἀμαξῶν (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις) τὰς σκηνὰς ἑαυτῶν οἱ Σκύθαι ποιοῦνται τόξα ἔχοντες.

Σκύθας] B. εἰς τοὺς Σκύθας. ἀφίξῃ] μέλλεις ἐλθεῖν. νομάδας] τὸν νομαδικὸν βίον βιοῦντας. πλεκτὰς στέγας] πεπλεγμένας οἰκίας.

v. 716. πιδάρσιοι] B. ἐν πιδίῳ αἰρόμενοι. ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις] καλοὺς τροχοὺς ἔχουσι ἐν τοῖς ἄρμασι.

v. 717. ἐξηρημένοι] A. τοὺς ἀμοὺς δηλονότι.

ἐκθόλοις B. μακρόθεν βάλλουσι. ἐξηρημένοι] πάρισκίυασμένοι.

v. 718. οἷς μὴ πελάζειν] A. οἷσιν τοῖς Σκύθαις μὴ προσπέλαζε καὶ πλησίαζε, διότι ἀναιρεῖται τῶν ξένων εἰσίν. Ἀλλὰ χρέιπτουσα καὶ προσεγγίζουσα ταῖς ραχίαις, καὶ ταῖς θαλασσίαις πέτραις. ἀλιστόνοις] ταῖς ὑπὸ τῆς ἄλῃς στεναζούσαις καὶ ἠχούσαις, ἐκτέρᾳ τὴν χθόνα καὶ τὴν γῆν τῶν γυπόδων. τὴν γὰρ αἰτιατικὴν τὸ γύποδας ἀντὶ γενικῆς νοεῖ κατ' ἀντίπτωσιν. Ἄλλως. Ἐπὶ ἄλῃς τινασσομέναις. Μὴ δὲ ὄρειων, φησί, τόπων πορείου, ἀλλὰ δὲ ἐναλίαν. Γύποδας Γύποδες ὄνομα ἔθνος. Ἐτεροὶ δὲ ἐν τῷ γύποδας τό γυ ποιοῦνται γε, καὶ τὸν τόνον καταβαρῶζοντες, λέγουσιν οὕτως, ἀλιστόνοις γε πόδας χρέιπτουσα ραχίαισιν, ἥτοι προσεγγίζουσα τοὺς πόδας ταῖς ραχίαις πέτραις. Ἄλλοι δὲ γυμνόποδας, κατὰ γυμνοὺς πόδας *, ἐξεδίξαντο, κατὰ συγκοπὴν.

μὴ πελάζειν] B. μὴ θέλει πλησίαζειν. ἀλιστόνοις] ταῖς στεναγμῶν σοι ποιούσαις ἐν τῷ πλανᾶσθαι, διέρχεσθαι δι' αὐτῶν.

v. 719. χρέιπτουσα] B. πλησίαζουσα. ραχίαισιν] διὰ τῶν ραχῶν. ραχίαισιν] Γ. πᾶς πετρώδης αἰγιαλός, ᾧ προσάρακτον τι κύμα. ἐκτέρᾳν θέλει. χθόνα] τὴν αὐτῶν.

v. 720. λαῖᾱς δὲ χιρῶς] A. ἐν τοῖς ἀριστιρεῖς δὲ, φησί, κατοικοῦσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι Χάλυβες, οὓς πρέπει φυλάσασθαι ἥγουν ἀποφεύγειν καὶ μὴ προσελθεῖν αὐτοῖς, ὅτι ἀνήμεροί εἰσιν, οὐδὲ τοῖς ξένοις πλησιαζόμενοι, ἥτοι ὑπὸ τῶν ξένων, βλάπτονται γὰρ παρ' αὐτῶν οἱ ἐκείσε ἀφικόμενοι.

λαῖᾱς] B. ἐπὶ τῆς ἀριστιρεῖς. σιδηροτέκτονες] οἱ τὸν σίδηρον κατασκευάζοντες.

v. 721. οἰκοῦσι] B. κατοικοῦσι.

v. 722. πρόσπλαστοί] A. προσπτελαστοί. Ἀδικοῦνται γὰρ οἱ ἐκείσε ἀφικόμενοι. ἀνήμεροι] B. ἄγριοί εἰσι. πρόσπλαστοί ξένοις] πλησιαστοὶ τοῖς ξένοις.

v. 723. ἤξις δ' Ἐβριστὴν] A. Ἐβριστὴν ποταμὸν τὸν Ἀράξην φησίν. Ἀράξης δὲ λέγεται παρὰ τὸ ἀράσσειν καὶ ἠχίην τὰ κύματα αὐτοῦ. τῷ γὰρ ὀνόματι τούτου καὶ πρᾶξις συνάδουσα ἐστί. Καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ οὐ ψευδάνυμον. Ἦτοι οὐ μάτην λέγεται Ἀράξης. ὃν μὴ πειράσης] δύσκολος γὰρ καὶ οὐκ εὐεατός ἐστι.

Ἐβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδάνυμον] B. ὅς διὰ τὸ ἐξάγεσθαι τῶν ἠρῶν καὶ κατακλύζειν τὰ παρατυχόντα οὕτω καλεῖται. Ἐβριστής διὰ τὸ τὰ πέριξ ἄλλυειν, καὶ διαφθερίζειν, ἀτάκτῃ φορᾷ, ἔθνη καὶ τὴν ἐπανυμίαν ἀληθῶς ἔσχεν Ἀράξης, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀράσσω τὸ πλήττω γίνεται.

v. 724. μὴ] B. ὅρα ἴνα. εὐεατος] εὐκολος. περᾶν] εἰς αὐτόν.

v. 725. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον] A. ἥτοι πρὸς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ Καυκάσου. Ὁ γὰρ Προμηθεὺς ἐν τινὶ μέρει καὶ ἀκρωτήρι τοῦ Καυκάσου ἐσταυρώθη. Ὁ δὲ Καύκασος ἔρος ἀπέραντον.

πρὶν] B. μέχρι. μόλης] ἔλθεις.

* f. γυμνοὺς κατὰ πόδας. Heath.

v. 726. ἐνθα] B. ὕπου. ποταμὸς] ὁ ἑβριστής. ἐκφυσᾶ μένος] ἰξάγει τὴν ὄρμην τοῦ ρεύματος.

v. 727. κροτάφον ἀπ' αὐτῶν] B. τῶν ὀφρύων τοῦ Καυκάσου. ἀστρογείτονας] τὰς μέχρῃς ἀστέρων διηκούσας.

v. 728. κορυφὰς] B. τοῦ Καυκάσου. ὑπερέβαλλουσαν] ὑπερέβασαν.

v. 729. ἐνθ' Ἀμαζόνων] A. ὡς τὸ πρῶτον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθία οἰκουσῶν. Ὅπου εὐρέσεις τὸν στυγάνορα ἤγουν τοὺς ἄνδρας μισοῦντα στρατὸν τῶν Ἀμαζόνων, αἵτινες (καὶ Ἀμαζονίδες) κατοικίους ποτὲ τὴν Θεμισκυραν περὶ τὸν Θερμάδοντα ποταμὸν, πόλιν, ὅπου ἐστὶν ἡ τραχιᾶ τῆς θαλάττης γνάθος, ὄξεια σιαγῶν, διὰ τὸ τοὺς εἰς αὐτὴν πλέοντας καταναλίσκειν. Γνάθος οὖν εἶπῃ, διότι Σαλμυθησσία θάλασσα τοιοῦτον σχῆμα ἔχει ὄιον καὶ ἡ τοῦ ὄνου γνάθος. Τὸ δὲ ἐχθρόξενος καὶ μητριὰ νεῶν, τροπικῶς εἴρηκεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν μητριῶν τῶν κακῶς καὶ ἀπιχθῶς διακειμένων πρὸς τοὺς προγόνους αὐτῶν. Οἱ γὰρ ἐκίσε διαπλέοντες καταποντίζονται. Ἄλλως. Τὸ σχῆμα ἀναχρονισμός· τὸ γὰρ πολλοῖς χρόνοις πρότερον γινόμενον, ὡς γενησόμενον λέγει. Καὶ γὰρ πρὸ τοῦ Αἰσχύλου αἱ Ἀμαζόνες ἀφείσαι τὴν ἰδίαν πατρίδα κατόπισαν εἰς Θεμισκυραν πλησίον τοῦ Θερμάδοντος ποταμοῦ. Νῦν δὲ λέγει καὶ μέλλουσι κατοικίσει * , ὡς τὸ πρότερον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθία οἰκουσῶν. Λέγονται δὲ Ἀμαζόνες ἢ ὅτι μαζοῖς † καὶ ἄρτοι οὐκ ἐχρῶντο, ἢ ὅτι ἔκαιον τοὺς μαζοὺς, ἢ ὅτι οὐδ' ὄλως εἶχον μαζοὺς, ἢ ὅτι μαζὸν οὐκ ἐθάλαζον, ἀλλὰ φοράδαν ‡ γάλα ἥσδιον, οὖσαι νεογνοί.

βῆναι] B. πορευθῆναι.

v. 730. στυγάνορα] B. τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα. Θεμισκυραν] πόλιν Σκυθίας.

v. 731. κατοικιοῦσιν] B. μέλλουσι οικῆσειν.

v. 732. Σαλμυθησσία γνάθος] A. ὡς τὸ πολέμου στόμα, διὰ τὸ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἐμπύπτον καταναλίσκειν.

Σαλμυθησσία] B. ἡ Σαλμυθησσία ἐστὶ βραχία ἀκρωτηριάδης ἰοικυῖα ὄνου γνάθου. Καλεῖται δὲ ἀπὸ τινος Σαλμυθησοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν ἐκρίοντος εἰς τὴν θάλασσαν. γνάθος] ἰοικυῖα.

v. 733. ἐχθρόξενος ναύτησι] B. ἐνταῦθα πλεῖστα ναυᾶγια νεῶν γίνονται.

v. 734. αὐταὶ σ' ὀδηγήσουσι] A. αἱ Ἀμαζόνες ὡς γυναῖκες γυναῖκας || ὀδηγήσουσι.

μᾶλ' ἄσμινας] B. φιλήσουσι ὡς γυναῖκα.

v. 735. πύλαις] A. ἑξόδοις.

λίμνης] B. τῆς Μαιώτιδος.

v. 736. κιμμερικὸν] A. τοὺς Κιμμερίους οἱ πολλοὶ ἔθνος φησὶν ὑπάρχειν περὶ τὸν Ταῦρον τὸν σκυθικὸν καὶ τὴν Μαιώτιν λίμνην. Οἵπερ ἀφώτιστοί εἰσιν, ἥλιον οὐχ ὀρῶντες, ἐν σκότῳ δὲ διάγουσιν ὡς ἐν γει νυκτί. Ἄλλως. Τὸν κιμμερικὸν Βόσπορον φησιν, ὅς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

Θρασσοπλάγχθως] B. Θαρσαλείως.

v. 737. αὐλᾶν] B. τὸ στενὸν ὃ πρόσθεν ἰσθμὸν ἐκάλει.

v. 738. ἔσται] B. γενήσεται.

v. 739. ἐπάνυμος] B. σοῦ τῆς βόας.

v. 740. κεκλήσειται] B. οὗτος ὁ ἰσθμός.

v. 741. ἠπειρον] B. εἰς γῆν. ἀσιάδ' ἀναπολῆς.

v. 742. τύραννος] B. ὁ Ζεύς. ὁμῶς] ὁμοίως.

* Ex emendatione Abreschii pro vulg. κατοικῆσαι.

† Recte corrigit Pauw. μαζοῖς.

‡ forte φορβάδαν. Nisi pro edita facere cuiquam videatur Hesychius, cui φορβάδης Δηλίαι sunt ἵπποι. Abresch.

|| legendum ὡς γυναῖκες γυναῖκά σ' vel σι.

v. 743. βίαιος] B. σκληρὸς δυνάστης. τῇ γὰρ θνητῇ ταύτῃ τῇ ἰοῖ. θεός] ἄν.

v. 744. ἐπίρριψε] B. ἐπέφερε.

v. 745. πιερῶ] B. λυπηρῶ, ἀηδοῦς. ἔκυρσας] ἔτυχεις.

v. 746. μνηστῆρας] B ἀνδρός.

v. 747. σοὶ μῦθῶν ἔν προοιμίῳ] A. διπτόν ἐστι τοῦτο· ἃ εἶπον, ἀληθῆ λίαν νόμιζε, καὶ γὰρ οἱ σοφοὶ ἐν τοῖς λόγοις τῶν προοιμίῳν αὐτῶν, ἔλιγον ψευδῆ· ἠνίκα δὲ περὶ τῶν πραγμάτων γυμνῶς ἔλιγον, γυμνῇ τῇ ἀληθείᾳ ἐν τούτοις ἐχρῶντο. Ἡ ὅτι οὐδὲ χῶραν ταῦτα ἔχουσι προοιμίῳ· ἃ γὰρ εἶπον, μικρὰ ἐστι πρὸς τὰ ἄλλα. Ἄλλως. Ὅσα ἤκουσας, ὡς προοίμιον ἀκοῦναι σε χρεῖ. Ἡ, μὴ ὕλον τὸ προοίμιον δι' αὐτῶν σπιληρῶσθαι.

δοκεῖ σοί] B. νόμιζε μῦθῶν ἔν προοιμίῳ] τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν οὗς μέλλεις ἀκοῦσαι, ὡς οὐδὲ προοίμια τούτων εἶναι οὗς ἤκουσας.

v. 748. ἰὼ μοί μοι] A. ἐπὶ τοῖς ῥηθησομένοις δυσχεραίνει ἡ ἰώ.

ἰὼ ἰὼ] B. φεῦ φεῦ. ἔῃ] φεῦ.

v. 749. σὺ δ' αὖ κέκραγας] A. ἀποκλαίεται ὁ Προμηθεὺς, βλέπων αὐτὴν κακῶς πάσχουσαν παρὰ τοῦ Διός*. κἀναμυχθίζῃ] ποιῶς φωνῆς καὶ στεναγμοῦ εἶδος.

ἀναμυχθίζῃ] B. ἀχθομένη.

v. 750. ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ] B. τὰ ἐπίλοιπά σοι μάθῃς.

v. 751. ἦ γάρ τι λοιπὸν] A. ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ Προμηθεῖος εἰπόντος πρὸς τὴν ἰώ, σὺ δὲ κλαίεις ἐπὶ τούτοις οἷς ἤκουσας, τί ποιήσεις λοιπὸν ἐὰν μάθῃς καὶ ἃ μέλλεις εἶτι παθεῖν· φησὶ πρὸς αὐτὸν κατ' ἐρώτησιν, ἄρα λέξεις τί ἐπίλοιπον τῶν βλαβῶν ταύτῃ; ἀντὶ τοῦ, ἄλλο τι λυπηρὸν ἐρεῖς αὐτῇ; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀποκριθεὶς λέγει, δυσχειμερόν γε τί πέλαιος τῆς ἀτηρῆς καὶ βλαβερῆς δύης καὶ κακοπαθείας εἶποιμι ἄν, ἥτοι πληθὸς τῶν ἰσομένων αὐτῇ κακῶν. Τὸ δὲ δυσχειμερον, πρὸς τὴν τῶν κακῶν αὐτῆς ποιότητα ἔφη.

ἦ] B. ὄντως, ἄρα.

v. 752. δυσχειμερος] B. τὸ ἄγριον. ἀτηρῆς δύης] σκληρῆς καὶ ἀφορήτου δυστυχίας.

v. 753. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος] A. ἀκούσασα ἡ ἰώ τοῦ Προμηθεῖος εἰπόντος, ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ μέλλει παθεῖν αὐτῇ, φησὶ, ποία μοι ὠφέλεια τοῦ ζῆν, ἀλλ' οὐ ταχέως ἔρριψα ἑμαυτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς τραχείας πέτρας καὶ ὑψηλῆς (ὅπου ἦν ἰσταυρωμένος ὁ Προμηθεὺς) ὡς ἄν εἰς τὴν γῆν καταπισσοῦσα καὶ φονευθεῖσα ἀπηλλάγην τῶν πολλῶν πόνων; κρείσσον γὰρ καὶ βέλτιον ἄπαξ ἀποθανεῖν παρ' ὁ ζῆν, καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας κακοπαθεῖν.

ζῆν κέρδος] B. τὸ ζῆν ὠφέλεια. ἐν τάχει] συντόμως.

v. 754. στύφλου] B. σκληρῆς.

v. 755. σκήψασα] B. πισσοῦσα βαρέως.

v. 756. ἀπηλλάγην] B. ἠλευθερώθην.

v. 758. ἦ δυσπετῶς] A. ὁ Προμηθεὺς ἰδὼν τὴν ἰώ λυπομένην δι' ἃ πάσχει κακὰ, φησὶ πρὸς αὐτὴν, δυσχερῶς ἄν τὰς ἐμὰς κακοπαθείας ἔφες. Τὸ γὰρ φέροις, ἀντὶ τοῦ ἔφες· ταῦτο δὲ Ἀττικόν, τὸ τοὺς εὐκτικούς ἐπιστῶτας ἀντὶ τῶν παρεχόμενων λαμβάνεισθαι. Ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐστι πιερωμένος ἀποθανεῖν, οἷα θεῶ. Τοῦτο γὰρ τὸ θανεῖν ἦν ἄν μοι ἠλευθερία τῶν δεινῶν γυν δὲ οὐκ ἄλλο τί τέλος πρόκειται τῶν ἐμῶν κακοπαθειῶν, πρὶν ἄν ὁ Ζεὺς ἐκβληθῇ τῆς βασιλείας.

ἦ] B. ὄντως, ἄρα. δυσπετῶς, δυσκόλως. τοὺς ἐμοὺς ἄθλους] τὰς ἐμὰς δυστυχίας δίκην ἀγῶνος ὑφίστασαι †.

* Pauw. conj. ἀποκλαίεται ἡ ἰώ βλέπουσα αὐτὴν κακῶς πάσχουσαν παρὰ τοῦ Διός. Heathius nihil mutandum censet, sed hæc ad superiora v. 737. pertinere arbitrat.

† lege δυστυχίας, ὡς δίκην ἀγῶνος ὑφίσταμαι Pauw. Post Heathius recte πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆ, pro vulg. ἀπαλλαγῆν.

- v. 759. *ἄρα*] B. *ἔμοι. πεπερωμένον*] *μεμοιρασμένον*.
- v. 760. *αὐτῇ*] B. *τὸ ἀποθανεῖν. Ἀπίδωκε τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆν, ὥσπερ τὸ, ξύλινον μέρος εὐρόντες ἦν καλίουσι παγίδα **.
- v. 761. *τέρομα*] B. *τέλος. προκείμενον*] *φανερὸν*.
- v. 763 *ἦ*] B. *ὄντως*.
- v. 764. *τὴνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν*] A. *ἦτοι ἐκπεσεῖν τὸν Δία τῆς βασιλείας τῶν Θεῶν συμφορὰν λέγει, τὴν σύμβασιν, ὡς ἀπιστοῦσα τῷ μέλλειν πεσεῖν τὸν Δία ἐκ τῆς βασιλείας. Πῶς οὐκ ἂν εὐφράνθην ἐγὼ ἐξ αὐτοῦ πολλὰ κακὰ καὶ ἐπαχθῆ πάσχουσα ; ἤδοιμ' ἂν*] B. *εὐφρανθεῖην*.
- v. 765. *ἐκ Διός*] B. *ὑπὸ τοῦ Διός*.
- v. 766. *ὡς τοῖνον ὄντων*] A. *ἦτοι ὡς βεβαίων καὶ ἀληθινῶν καὶ ἠδρασμένων καὶ ἐνεστῶτων τούτων ὄντων πάρεστι μαθεῖν. τῶνδ' B. ὦν ὁ Ζεὺς πείσεται, λέγω τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν*.
- v. 767. *πρὸς τοῦ*] B. *παρὰ τίνος φησὶ ἀφαιρεθήσεται τὰ σκῆπτρα, τύραννε τουτίστι τυραννικῶς· οὕτως γὰρ ἔμελλεν εἰπεῖν· νῦν δὲ πρὸς τὸ σκῆπτρα τὴν σύνταξιν ἀπέδωκεν. Ἡ τὰ τύραννα σκῆπτρα ἀντὶ τοῦ βασιλικῶ.*
- v. 768. *κίνοφρόνων*] A. *οὐκ εἰδὼς γὰρ λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν ἐμβαλοῦντα αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ B. τινὲς λέγουσι τὸ πρὸς οὐ πρὸς τὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ βουλευμάτων, οὕτω, αὐτὸς πρὸς τῶν βουλευμάτων αὐτοῦ τῶν κίνοφρόνων· σὺ δὲ πρὸς τὸ αὐτοῦ σύναπτε, ἢ ἢ τὸ κίνοφρόνων βουλευμάτων ἐρμηνεία τοῦ πρὸς αὐτοῦ· αὐτοῦ] *παραινεία. κίνοφρόνων*] *ἐκ τῶν ματαιοφρόνων*.*
- v. 769. *εἰ μή τις βλάβη*, A. *σοὶ τῷ λέγοντι καὶ ἔμοι*.
- v. 770. *ἀσχαλᾶ* B. *λυπηθήσεται*.
- v. 771. *Θέρον, ἢ βρότειον*] A. *ζηλιτυποῦσα ἐρωτᾷ ἢ Ἰὼ τὸν Προμηθεῖα, εἰ ὁ γάμος ὃν μέλλει γαμήσαι ὁ Ζεὺς, ἴσται ἦτοι Θεῶς τινος, ἢ ἀνθρώπου. Εἶπέ μοι, εἰ ἔστι δυνατὸν ῥηθῆναι τοῦτο. Ὁ δὲ φησὶ πρὸς αὐτὴν, τί δ' ὄντινα ; ἀντὶ τοῦ, διατὶ ἐρωτᾷς ὄντινα καὶ ποῖον γάμον γαμήσει ὁ Ζεὺς ; οὐ γὰρ πρέπει λέγεσθαι τοῦτο. Εἶτα πάλιν ἐρωτᾷ ἢ Ἰὼ, ἄρα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἑρας ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας ; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀξυμφάνως † φησὶν, ἥτις τέξεται παῖδα κρείττονα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐκείνος καταβιβάσει τῆς βασιλείας αὐτόν. Θέρον, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κινηθέντα, ἐκ τοῦ ὄρα τὸ διεγείρω, καὶ τοῦ Δείω.*
- Θέρον*] B. *ἐκ Θεοῦ ὀρμάμενον, ἦτοι Θεῖον. ῥητὸν] δυνάμειον ῥηθῆναι*.
- v. 772. *τί δ' ὄντινα* B. *ἐρωτᾷς. ῥητὸν αὐδᾶσθαι ἄξιον λέγεσθαι*.
- v. 773. *πρὸς*] B. *παρά. ἐξανίσταται]—εἰκότως εἶπε τὸ ἐξανίσταται. Ἐπειδὴ γὰρ Θρόνων εἰρηκεν, ἐν δὲ τοῖς Θρόνοις καθήμεθα ‡, διὰ τοῦτο ἐξανίσταται εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσεται*.
- v. 774. *Ἡ τέξεται*] B. *ἦτις τέξεται. φέρτερον] ἰσχυρότερον*.
- v. 775. *οὐδ' ἴσται αὐτῷ*, A. *τῷ Διὶ τίς ἀποδιώξίς τῆς τοιαύτης τύχης, ἦτοι τοῦ μὴ συνελθεῖν τοιοῦτ' γάμῳ ; Τίς οὖν ἴσται ὅστις μέλλει λύσαι σι ἀπὸ τῶν δεσμῶν, μὴ βουλομένου τοῦ Διὸς καὶ θέλοντος ; ἀποστροφῆ] B. ἀπαφυγή*.
- v. 776. *οὐ δῆτα*] B. *οὐδαμῶς. λυθῶ] ἐλυθερωθῶ*.
- v. 777. *ἄνεοτος*] B. *μὴ θίλοντος*.

* Ex Hom. Batrachyom. v. 115.

† ἀξυμφάνως reposui Heathio auctore pro vulg. ἀξυμφανῶς.

‡ Sic Heathius conj. pro vulg. καθήμετα recte.

- v. 778. τῶν] B. ὑπό. ἐκγόνων] ἀπό. χρεῶν] πρίπον.
- v. 779. ἢ 'μὸς] B. ὁ ἐμός. κακῶν] ἀπὸ τῶν.
- v. 780. τρίτος δὲ γέναν πρὸς δέκ'] B. τρισκαίδεκατος. 'Απὸ 'Ιοῦς' Επαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βήλος, οὗ Δαναός, οὗ 'Υπερμνήστρα, ἢ μὴ κτείνασα τὸν Δίγγεά τὸν ὀμόζυγον, ἧς 'Αβας, οὗ Πρωῖτος, οὗ 'Ακρίσιος, οὗ Δανάη, ἧς Περσεύς, οὗ 'Ηλεκτριαν, οὗ 'Αλκμήνη, ἧς 'Ηρακλῆς.
- v. 781. Εὐξέμβλητος] A. νοπή.
εὐξέμβλητος] B. εὐγνωστος.
- v. 782. μηδὲ] B. ἐπεὶ ἄ λέγα οὐ γινώσκεις.
- v. 783. προτείναν] B. ἐξ ἀπλῶν * διδούς.
- v. 784. δωρήσομαι] B. δεξιάσομαι.
- v. 785. ποίον] B. λόγοιν. αἴρεσιν] ἐκλόγην, πρόκρισιν.
- v. 786. πόνων] B. τῶν σῶν κόπων.
- v. 787. σαφηνῶς] B. φανερῶς.
- v. 788. τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε] A. ἀκούσῃς ὁ χορὸς τοῦ Προμηθεύς ἐπόντος πρὸς τὴν 'Ιῶ, θυρῖν λόγοις σε θατέρω δωρήσμαι, φησὶν ἐνταῦθα πρὸς αὐτὸν, τὴν μὲν μίαν χάριν θείλησον πληρῶσαι τῇ 'Ιοῖ, ἥτοι τὸ εἰπεῖν αὐτῇ τὴν λοιπὴν πλάνην ἣν ἔτι μέλλει πλανηθῆναι ἰμοὶ δὲ τὴν ἐτέραν, ἥτοι τὸ ἀναδιδάξαι με τίς ὁ μέλλων λῦσαι σε· τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. Εἶτα κοινῶς πρὸς τε τὸν Χορὸν καὶ τὴν 'Ιῶ φησὶν ὁ Προμηθεύς, ἐπεὶ θέλετε καὶ σαφηνίσαι πᾶν ὅσον θέλετε μαθεῖν. Καὶ πρῶτόν σοι ὦ 'Ιοῖ ἐρῶ τὴν πολυστροφον πλάνην, ἣντινα ἐγγράφου σὺ ἐν ταῖς δέλτοις καὶ βιβλίοις τῆς διανοίας σου.
τῆδε] B. τῇ 'Ιοῖ.
- v. 789. μηδ' ἀτιμάσης λόγου] B. μὴ ἀπορρίψης καὶ οὐκ ἐθελήσης εἰπεῖν.
- v. 790. γέγωνε] B. εἰπέ.
- v. 791. τὸν λύσοντα] B. τὸν ἐλευθερώσοντα †: ποθῶ] ἀγαπῶ.
- v. 792. προθυμῆσθ'] B. προθυμίαν ἔχετε. οὐκ ἐναντιώσομαι] ὑμῖν.
- v. 793. γεγωνεῖν] B. λέγειν.
- v. 794. 'Ιοῖ] B. ὦ. πολύδονον] πολυτάραχον.
- v. 795. μνήμοσιν] A. ταῖς μνήμοσι καὶ ταῖς μνημονευτικαῖς· οὕτω δὲ καὶ Πίνδαρός † φησι, Πόθι φρενὸς ἐμῶς γέγραπται, τὴν ἀκριβῆ κατὰληψιν αἰνιττοῦμενος. Τοῦτο δὲ φησιν, ἐγγράφου ταῖς σαῖς διανοαῖς τὴν σὴν πολυστροφῆ πλάνην. "Οταν περάσης τὸν ποταμὸν τὸν Τάναϊν· τοῦτον γὰρ λέγει ὄρον καὶ ὄρισμόν καὶ διαχωρισμόν τῶν ἠπείρων ἥτοι τῶν δύο γαιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς 'Ασίας, ὡς καὶ ὁ περιηγητής· Εὐρώπην δ' 'Ασίας Τάναϊς διὰ μέσον ὀρίζει §. 'Ο δὲ Νεῖλος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Λιβύην πρὸς ἀνατολάς.
ἐγγράφου] B. ἐγχάραττε. μνήμοσι] μνημονευτικαῖς.
- v. 796. ρεῖθρον ἠπείρων ὄρον] A. τὸν Τάναϊν ποταμὸν, κατὰ τὸ, Εὐρώπην δ' 'Ασίας Τάναϊς διὰ μέσον ὀρίζει.
- ρεῖθρον ἠπείρων ὄρον] B. τὸν 'Ελλάσποντον· τὸν Τάναϊν· τῆς 'Ασίας καὶ Εὐρώπης ὄρισμόν.
- v. 797. φλογῶπας, ἡλιοστιβεῖς] A. ἦγον πρὸς τὴν ἀνατολήν, ἔνθα βαδίζει ὁ ἥλιος.
- v. 798. Πόντου] B. τοῦ Βοσπόρου. ἐξίκη] ἐξείλη.
- v. 799. πρὸς γοργόνεια πεδία] A. ἥτις Κισθίνη πόλις ἐστὶ, περὶ τὰ μέρη δὲ αὐτῆς κατοικοῦσιν αἱ Φορκίδες καὶ αἱ Γοργόνες οὕτω καλούμεναι, θυγατέρες Φόρκυος τοῦ υἱοῦ Πάντου καὶ τῆς Γῆς· καὶ Κητοῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, αὐτῇ γὰρ συμμιγείς ταύτας ἀπέ-

* forsan leg. ἐξαπλῶν. Abresch.

† vulg. ἐλευθερώσαντα. Illud ex Heuthii conjectura reposui.

‡ Olymp. 10, 3.

§ Dionys. Perieget v. 14.

τικε. Καὶ αἱ μὲν Φορκίδες ἦσαν τρεῖς, ἡ Ἐνωῶ, ἡ Πειφριδῶ, καὶ ἡ Δεινώ· καὶ εἶχον εἶδος κύκνων ἦσαν δὲ καὶ μονόδοντες· εἶχον δὲ καὶ αἱ τρεῖς ὀφθαλμὸν ἕνα, καὶ ἑτέρα παρ' ἑτέρας λαμβάνουσα τὸν ὀφθαλμὸν, ἕνα, καὶ ἑτέρα παρ' ἑτέρας λαμβάνουσα τὸν ὀφθαλμὸν, ὅτε ἔθελεν, ἔβλεπεν. Αἱ Γοργόνες ἦσαν, ἡ Σφεινῶ * ἡ Εὐρυαλεία, καὶ ἡ Μίδουσα· εἶχον δὲ καὶ αὐταὶ ἕνα ὀφθαλμὸν, ὡς περὶ αἱ Φορκίδες. Ἦσαν δὲ πτερωταὶ, καὶ τρίχας δράκοντος † ἔχουσαι· αἱ εἴτις εἶδεν ἄνθρωπος, εὐθύς ἐτελεύτα· εἶχον δὲ καὶ σὺν μεγάλων ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας αἷς ἐπέτοντο ‡. Κισθίνη δὲ πόλις Διεύης, ἡ Αἰθιοπίας· φησὶ δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς, τοιαῦτον μὲν σοὶ λέγω τῆτο ἄξιον φυλάξασθαι, ἄλλην δὲ μάθε δυσχερῆ καὶ κακίστην ὄψιν, φύλαξαι δὲ μήπως ἀπέληθς ἔθνα εἰσὶν οἱ ἀκραγεῖς κύνες, ἤγουν οἱ γρύπτες, οἱ αἰετὸς κρᾶζοντες λίαν, ἢ ἔκ κρᾶζοντες. Περὶ ἄν' Ἡσίοδος πρῶτος ἐπερατεύσατο. Φύλαξαι καὶ τὸν μονῶπα στρατὸν, ἦτοι τὸν μονόφθαλμον, τῶν Ἀριμασπῶν, τὸν ἐν τοῖς ἵπποις βαίνοντα, ἦτοι τὸν πολεμικόν. Οἴτινες οἰκοῦσι περὶ τὸ νᾶμα τοῦ πόρου καὶ τοῦ ὄρισμαυ τοῦ Πλούτωνος· Πλούτων δὲ ἐστὶ ποταμὸς Αἰθιοπίας. Οὕτως δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ πολὺν ἐκείσε καταρρεῖν τὸν χρυσόν. Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε φησὶν, οἷς εἶπα Ἀριμασποῖς σὺ μὴ πλησιάσης· εἰς μάκρᾰν δὲ γῆν ἔλθης καὶ εἰς τὸ κελαινὸν φῦλον ἦτοι εἰς τὸ μέλαν γένος, γένος δὲ λέγει τοὺς Αἰθιοπίας.

[Κισθίνης] Β. Κισθίνη πόλις Αἰθιοπίας, περὶ δὲ αὐτὴν εἰσὶ τὰ Γοργόνεια πιδία, ἐν οἷς κατοικοῦσι Δινῶ, Πειφριδῶ καὶ Ἐνωῶ, αἱ τοῦ Φόρκου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Γῆς, οὗς μιγεῖς τοῦ ἐκρυτοῦ ἀδελφῆ Κητοῦ ταύτας ἀπίστευε. Κατάρρουν δὲ ὑπὸ γῆν, καὶ οὐτὲ ἠλίω οὐτὲ σελήνῃ ἦσαν θείαται, κυκλόμορφοι δὲ ἦσαν διὰ τὴν λευκότητα.

v. 800. *θηναϊαί, Β. ἀθάνατοι.*

v. 801. *κοινὸν ἄμμ' ἐστημέναι] Α. τοῦτο κατὰ διαδοχὴν εἰς χεῖρα λαμβάνουσαι, ἐφύλασσον.*

ἐστημέναι] Β. κτησάμεναι.

v. 802. *προσδέρεται] Β. βλέπει αὐτάς.*

v. 803. *μήνη] Β. ἡ σελήνη.*

v. 804. *κατάπτειροι] Β. πτερωταί.*

v. 805. *δρακοντόμαλλοι] Β. ἀντὶ γὰρ πλοκάμου ὄφεις ἔχουσιν ἑξαπτομένους ταῖς κίφαλαῖς.*

v. 806. *οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοᾶς] Β. λιθοῦται γὰρ αὐτίκα.*

v. 807. *φρούριον] Α. καταγωγὴν, ἢν ὀφείλεις φυλάξασθαι.*

τοῦτο φρούριον Β. ἐνταῦθα τὸ ὅταν ἀποδίδεται, καὶ οὐχ ὡς φασὶ τινες ὀπισθε, λέγοντες οὕτω, ἢν ἐγγράφω σὺ μνήμοσι δέλτοις φρενῶν, τοῦτο, ὅταν περάσης τὸν τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης διορισμὸν Τανάιν. Ἄλλ' εἰπὼν ὅταν περάσης τὸν Τανάιν ἔστ' ἂν εἰς τὰς Φόρκουνοσ θυγατέρας καὶ εἰς τὰς Γοργόνας ἀφίξη ἐπιφέρει τοῦτο· τοιοῦτον μὲν σοὶ φρούριον λέγω, τοῦτίστιν ἄς ἄνωθεν ἵππον Γοργόνας καὶ Φορκίδας δεῖ σε φυλάττεσθαι, ἵνα μὴ τὸ ζῆν ἀπολέσης. Δόξει δὲ τισὶ τοῦτο δυσχερὲς, πλὴν οὐ τοῖς ἄριστα μεταχειριζομένοις τοὺς λόγους.

v. 809. *ἔξυστόμους] Β. ἔξυδόντας. ἀκραγεῖς] ἀφώνους.*

v. 810. *μονῶπα] Β. μονόφθαλμον.*

v. 811. *ἀριμασπὸν] Β. Ἀριμασποὶ καλοῦνται διὰ τὸ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχειν. Ἄρι γὰρ κατὰ γλῶσσαν τὸ ἕν, καὶ μασπὸς ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ αὐτὸ κατὰ γλῶσσαν. ἵπποβάμον' ἵππικόν.*

v. 812. *νᾶμα Πλούτωνος] Β. ἀπὸ τοῦ πολὺν ἐν τούτῳ χρυσὸν εὐρίσκεισθαι τοῦτο τὸ ὄνομα ἰσχυρῶς. Ἐπεροὶ δὲ τὸν Πλούτωνα οὐκ ὄνομα ποταμοῦ φασὶ, ἀλλὰ τὸν Νεῖλον*

* e Stanlei. conj. pro vulg. Ἄσφεινῶ coll. Apollodoro p. 74. et Palsephato c. 32.

† f. τρίχας δράκοντας, ἀντὶ δράκοντων. Pauw.

‡ forsan: χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, αἷς ἐπέτοντο. Pauw.

αὐτὸν, ὃς διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον πλούτων καὶ χρυσαῖρας καλιῦται· σὺ δὲ μὴ τοῦτο νόμι, ἀλλ' ἕτερον.

v. 813. σπλουρὸν] B. μακράν.

v. 814. κελαινὸν φύλον] A. ἦτοι εἰς τὸ μέλαν γένος. Λέγει τοὺς Αἰθίοπας, οἵτινες κατοικοῦσι πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ ἡλίου, ἔνθα ἐστὶ καὶ ὁ ποταμὸς ὁ λεγόμενος Αἰθίοψ· καὶ περὶ τὰς ἄχθας καὶ τὰ χεῖλη τούτου τοῦ Αἰθίοπος ποταμοῦ ἔσπε καὶ βάδιζε, ἕως ἂν ἐξέλθῃς τὸν καταβασμὸν. Ὁ δὲ καταβασμὸς, ἕρος ἐστὶν ὄριζον καὶ διαχωρίζον Λιβύην καὶ Αἴγυπτον, ὅπου εἰς τὸν καταβασμὸν τοὺς ἄρους ἐκπέμπει ὁ Νεῖλος γλυκὺ βρῦμα, τίμιον τοῖς ἐκεῖ οὔσιν, ἀπὸ τῶν ὄρων τῶν βυβλίνων. Ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτου.

κελαινὸν] B. μέλαν.

v. 815. πηγαῖς] B. ταῖς ἀρχαῖς.

v. 816. ἔρψ] B. βάδιζε. ἑξίκη] ἐξέλθῃς.

v. 817. Βυβλίνων ὄρων] A. ἀπὸ τῆς γινόμενης παρ' αὐτοῖς βύβλας ἔπλασαι τὰ βύβλινα ὄρη. καταβασμὸν] B. ἕρος διορίζον Λιβύην καὶ Ἀσίαν.

v. 818. σεπτὸν] B. σεβάσμιον διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον.

v. 819. οὗτός σ' ὀδώσει] A. οὗτος, φησὶν, ὁ καταβασμὸς ὀδηγήσει σε καὶ ἄξει εἰς τὴν γῆν τὴν Νειλῶτι, ἧγουν τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ τὴν τρίγωνον. Καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τρίγωνος αὕτη, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ ὁ Νεῖλος ἐξερχόμενος κατὰ καιρὸν, τὰ τῆς Αἰγύπτου πάντα πεδία καταρδεύει. Ἐνθα καὶ ἐστὶν ἰδίῳ ἕριν πρὸς ἀλλήλους τῶν Αἰγυπτίων, φιλονεικούντων ὡς τοῦ μὲν τὴν γῆν πλεῖον, τοῦ δὲ ἦσαν ἢ οὐδ' ὀλίγον καταρδεύει. Ταῦτ' ἄρα καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἄρους ταῖς αὐτῶν γαῖς ἐπιθεῖναι σπουδάζοντες, σχηματογραφούντες αὐτὰς ἐνεχάρασσαν, τὴν μὲν τρίγωνον, ἑτέραν δὲ τετράγωνον σχηματίζοντες, ἀφ' ὧν καὶ τοῖς φιλοσόφοις τὰ γραμμικὰ σχήματα ἐφευρέθησαν.

ὀδώσει] B. ὀδηγήσει. τρίγωνον εἰς χθόνα] τὴν Αἴγυπτον, ἣν καὶ Δίετα καλοῦσιν.

v. 820. Νειλῶτιν] B. ὑπὸ Νείλου ἀρδευομένην.

v. 821. κτίσαι] A. ἀντὶ τοῦ οἰκίσαι.

κτίσαι] B. ποιῆσαι.

v. 822. ψιλλὸν τε καὶ δυσίερον] A. τούτων ἄ σοι εἶπον εἴ τι δύσγνωστον. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ψιλλιζόντων παιδίων, καὶ ἄγνωστον παιούντων τὸ ἀληθές· πάλιν ἐρωτήσον, καὶ διασαφηνίσω σοι τοῦτο.

ψιλλὸν] B. δύσγνωστον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ψιλλιζόντων παιδίων.

v. 824. σχολῆ] B. ἄδεια. ἢ παρό.

v. 825. Εἰ μὲν τι τῆδε λοιπὸν] A. ὁ χορὸς φησι πρὸς τὸν Προμηθεῖα, εἰ μὲν τι ἕτερον μέλλεις εἰπεῖν τῇ Ἴοϊ, ἢ ἔκ ἔφθης εἰπεῖν ἐπὶ τῷ παραδραμεῖν τὸν σὸν λογισμὸν, πάλιν εἰπέ αὐτῇ ἐξ αὐτοῦ· εἰ δὲ πάντα εἶπες, πλήρωσον ἢ ἡμῖν τὴν χάριν ἣν ἐζητοῦμεν. Μέμνησαι δὲ που τίς ἐστὶν αὕτη. Λέγει δὲ τὸ εἰπεῖν τίς ἐστὶν ὁ μέλλων λῦσαι αὐτὸν τοῦ δισμοῦ. παρεμμένον] ὁ παρῆκας. Φιλανθρώπως δὲ αἱ Ὀικειανίδες ἡγοῦνται χάριν ἰδίαν τὸ ἀκούσαι περὶ τῆς λύσεως αὐτοῦ.

παρεμμένον] B. παροφθὲν, παραλειμμένον.

v. 826. γιγωνεῖν] B. λέγειν.

v. 827. εἴρηκας] B. εἶπας. αὖ] πάλιν.

v. 828. αἰτούμισθα] B. σέ. διέ που] ἴσως.

v. 829. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τίρμ' ἀκήκοον] A. ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορὸν φησὶν, ἢ Ἰᾶ ἅπαν πλήρωμα τῆς ἐαυτῆς πλάνης μεμάθηκιν· ἵνα δὲ γινῶ καὶ μάθῃ ὅτι οὐ ψευδῶς ταῦτα εἶπον αὐτῆς, φράσω καὶ διηγήσομαι ἢ ἂ ἐκακοπάθησε πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἐνταῦθα, δούς τεκμήριον καὶ σημεῖον τῶν λόγων ὅτι ἀληθεῖς εἰσι, ταῦτο, τὸ εἰπεῖν τὰ προγεγονότα εἰς αὐτήν. Τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς λόγους ἴασα, πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σῶν πλανημάτων πορεύομαι.

- τὸ πᾶν] B. ὄλον. ἥδε] αὐτη. τίμα] τίλος.
- v. 830. εἰδῆ] B. γνώση.
- v. 831. μολεῖν δεῦρ'] B. ἐλθεῖν ἐνταῦθα. φράσω] λέξω.
- v. 832. τεκμήριον τούτου] B. τὸ τὰ πρόσθεν ἔρειν. μύθων ἰμῶν] οὗς ἔφην αὐτῇ περὶ τῆς λείψης πλάνης*.
- v. 833. ὄχλον] B. τὸ πλῆθος. ἐκλείψω] καταλείψω.
- v. 834. ἴμι] B. ἐλεύσμαι.
- v. 835. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα] A. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς τὴν γῆν Μολοσσῶν, καὶ περὶ τὴν Δαυδώνην τὸ ὄρος.
ἐπεὶ] B. ἀφ' οὗ. Μολοσσὰ] μεταξὺ Θετταλίας καὶ Αἰτωλίας † οἱ Μολοσσοί.
- v. 836. τὴν αἰπύνωτον] A. ὑψηλὴν, ὅπου μαντεῖα εἰσι. "Ἄλλως. τὴν ὑψηλόνωτον, ἢ τὴν στραχιῖαν. Παρὰ τὸ αἶπος.
τὴν αἰπύνωτον] B. τὴν ὑψηλὴν. ἀμφὶ] περὶ.
- v. 837. θῶκος] A. θρόνος τοῦ Θεσπρωτοῦ Διός.
Θεσπρωτοῦ Διός] B. ἀπὸ Θεσπρωτῆος γῆς ἀνομασμένου.
- v. 838. προσήγοροι] A. αἱ προσαγορεύουσαι καὶ μαντευόμεναι δρυεῖς, αἱ ἔμφωνοι (ἀπιστον γὰρ πείρας τὸ τὰς δρυεῖς ἐκπέμπειν φωνὰς) ὑφ' ὧν μαντεῖον ἐξῆλθε ‡ σοι φανερώς, καὶ οὐκ αἰνιγματωδῶς, ὅτι μέλλεις γενέσθαι γυνὴ τοῦ Διός.
πείρας τ' ἀπιστον αἱ προσήγοροι δρυεῖς] B. ἀπιστοῦσι γὰρ οἱ ἄνθρωποι εἶναι δρυὸν φωνικὴν, καὶ ἰδόντες ἐκπλήττονται. Τὸ δὲ προσήγοροι ἀντὶ τοῦ φονικαί.
- v. 839. ὑφ' ὧν] B. δρυῶν. λαμπρῶς] φανερά. αἰνικτηρίως] αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς.
- v. 840. προσηγορεύθης] B. ἐκλήθης. κλεινὴ δάμαρ] ἔνδοξος γυνή.
- v. 841. προσσαίνει] A. εἰς μνήμην ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε, διὰ τὸ εἶναι ἀληθές.
"Ἄλλως. Προσσαίνει, ὑπομιμνήσκει καὶ εὐφραίνει σε. Χαίρει γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὴ τοῦ Διός.
τῶνδε] B. ἐκ τούτων. προσσαίνει] κολακεύει. Τοῦτο διὰ μέσου λέγει δὲ ὅτι προσσαίνει σέ τι τούτων ἀντὶ τοῦ θείλγει καὶ κατέχει καὶ οὐκ ἄλλης τινὸς ἢ τοῦ ταῦτα γνωρίζεις πάδη.
- v. 842. εἰστρήσασα] B. ὑπὸ ἄστρου βακχιθεῖσα.
- v. 843. μέγαν κόλπον ῥέας] A. ἐντεῦθεν καὶ ἀπὸ τούτου παραγενομένη, τὴν πᾶρα-θαλασσίαν ὁδὸν ἐσαῖσας πρὸς τὸν μέγαν κόλπον τῆς ῥέας. Ἄφ' οὗ κλυδωνίζη ἐν πλανωμένοις δρόμοις. Λέγει δὲ τὸν νῦν καλούμενον Ἴόνιον πάλαι γὰρ οὗτος ῥέας κόλπος ἐλίγετο. Καὶ Ἀπολλώνιος § χρονίην ἄλα τὸν Ἴονίον φησιν οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο.
κέλευθον ἤξας] B. ὁδὸν ἦλθες. κόλπον ῥέας] τὸν Ἴόνιον κόλπον, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τὴν ῥέαν τιμᾶσθαι.
- v. 844. ἀφ' οὗ] B. καιροῦ, ἢ τοῦ Ἰονίου. πολυπλάγκταισι] πολυστρόφοις.
- v. 845. χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα] A. ἀντὶ τοῦ ὕστερον, ὃ θαλάσσιος οὗτος κόλπος Ἴόνιον πύλαγος ὀνομασθήσεται ἀπὸ σοῦ, μνημόνευμα τῆς σῆς πορείας.
χρόνον μέλλοντα] B. εἰς πόν. πόντιος μυχοῦ] τῆς θαλάσσης τὸ βάθος.
- v. 846. ἐπίστασ'] B. γίνωσκε. κεκλήσεται] ὀνομασθήσεται.
- v. 847. πορείας] B. διαβάσεως. μνήμα] μνήμην.
- v. 848. φρενὸς] B. διανοίας.

* Ita scribendum pro vulg. περὶ τῆς λύσης, πλάνης. Pauw.

† ex emend. Abreschii pro vulg. μεταξὺ Θετταλίας καὶ Αἰτωλίας.

‡ ἐξῆλθε conj. Heuth. quod pro vulg. ἐξήλθε recipere non dubitavi.

§ Argonaut. v. 327.

- v. 849. τοῦ πεφασμένου] A. τοῦ φανεροῦ. Ἀντὶ τοῦ, καὶ τὰ κρυπτὰ δίδεν ἢ ἐμὴ φρήν. ὡς δέρεται] B. ὅτι βλέπει. τοῦ πεφασμένου] τοῦ φανέντος.
- v. 850. φράσω] B. εἶπω.
- v. 851. ἐς ταυτὸν] B. ἐκείσε ὅθεν τοὺς λόγους ἀφῆκα.
- v. 852. ἐστὶν πόλις Κάνωβος] A. ἀναχρονισμός. Ἔστι δὲ καὶ σχῆμα διηγηματικὸν τῆς τῶν Αἰγυπτίων χθονός, οὐχὶ πάσης.
- ἴστι] B. ὑπάρχει. Κάνωβος ἦν κυβερνήτης τῶν νεῶν Μειλάου, ἐν μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἀπόδασιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὄφει δακῶν ἀναίρει. Καὶ Μειλάου νεῶν * αὐτοῦ καὶ πόλιν κτίζει ἐπάνυμον. ἰσχάστῃ χθονός] τελευταία τῆς γῆς.
- v. 853. προσχάματα] A. σημείωσαι ὅτι προσχάματα λέγονται οἱ ἀναχρηματισμοὶ καὶ οἰοῖ ὑπερανστηκότες τόποι. Λέγεται δὲ πρόσχωμα ἐκεῖνο ἔνθα καταρῖει τὸ ὕδωρ, καὶ ἰλὸν περιττὴν καὶ ψάμμον σωρῆδὸν ἐπιτίθεισιν. Ἄλλως. Ἐν ὑψηλῷ γὰρ ἴστι προσχάματι, τῷ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐτησίᾳ προσθήματι τοῦ χάματος.
854. ἔμφρονα] A. ἀνθρωπόμορον.
- ἐνταῦθα] B. ἐν τῷ στόματι τοῦ Νείλου.
- v. 855. ἐπαφῶν] B. ἐφαψάμενος. ἀταρβεῖ] χωρὶς φόβου. Τὸ ἀταρβεῖ χεῖρὶ λέγει ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἀλλ' ἐπὶ καλῷ αὐτῆς δίγῳν.
- v. 856. τῶν] B. ἀπό. γεννημάτων] τῶν παιδίων. Γεννημάτων Διὸς λέγει περὶ τῆς ἐπαφῆς, αὐτὴ γὰρ ἀντὶ σπέρματος ἤρκεσεν.
- v. 857. κελαιὸν] A. μελάντεροι γὰρ εἰσὶν οἱ Αἰγύπτιοι.
- τίξεις] B. μέλλεις γενῆσαι. κελαιὸν] τὸν μέλανα. καρπύσεται] κηθήσεται.
- v. 858. χθόνα] B. τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν ἄλλην Αἰθιοπίαν.
- v. 859. πέμπτη] A. πέμπτη δὲ, φησὶ, γίναται ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου πεντήκοντα παῖδας ἔχουσα πάλιν μὴ θέλουσα παραγενήσεται εἰς τὸ Ἄργος, φεύγουσα τὸν συγγενικὸν γάμον τῶν ἀνεψιῶν. Πέμπτην δὲ γενεὰν λέγει ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τὰς πεντήκοντα τῆ Δαναοῦ θυγατέρας. Πρώτη γενεὰ Ἐπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναός, οὗ αἱ πεντήκοντα θυγατέρες ἃς ὁ ποιητὴς πέμπτην γενεὰν ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου ἀνόμασεν. Ἰστορεῖται δὲ ἀδελφὸς εἶναι Αἴγυπτον καὶ Δαναὸν, παῖδας δὲ Ἀρχινόης καὶ Βήλου υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ χώρα Λιβύη ἀνόμασται, ὃς Βῆλος τὸν μὲν ἕνα παῖδα αὐτοῦ Δαναὸν ἐν Αἰγύπτῳ κατήκισεν, τὸν δὲ ἕτερον ἤγουν τὸν Αἴγυπτον ἐν Ἀραβίᾳ. Ὅσιν τοὺς Μελάμποδας χειρωσάμενος, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ἀνόμασεν Αἴγυπτον. Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν πεντήκοντα παῖδες, Δαναῷ δὲ πεντήκοντα θυγατέρες. Ἐπεὶ δὲ μέσον αὐτῶν φιλονεικία ἐγένετο, ἐκάστου τῆς ἀρχῆς ὄγκον ἐφέλκοντος πρὸς ἑαυτὸν, φοβηθεὶς ὁ Δαναός μήπως ἀναίριθῆσεται ὑπὸ τῶν υἱῶν Αἰγύπτου (ἦν γὰρ χρησμὸς αὐτῷ δοθεὶς πάλαι περὶ τούτου) ναῦν κατεσκευάσει τὴν κληθεῖσαν πεντηκόντορον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ὃν ἐγέννησε θυγατέρας· ἢ τὰς οἰκίας κόρας ἐνθέμενος, εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆι, φυγῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἰγύπτον· ὃς, ὡς εἶπομεν ἀνωθεν, εἶχεν υἱοὺς πεντήκοντα, οἱ τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἐζήτουν, ἐπὶ τῷ συνοικῆσαι αὐταῖς. Καὶ τὸ μὲν ἄληθές τῆς ἱστορίας οὕτως ἔχει. Ὅ δὲ παρὰ ποιητῆς φησι, διὰ τοῦτο· ἐλεύσεται εἰς τὸ Ἄργος ἡ Φηλὺσπορος γίναται, ἢ πέμπτη ἀπὸ Ἐπάφου, ἤγουν αἱ πεντήκοντα θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ, διὰ τὸ μὴ θέλειν συνελθεῖν εἰς γάμον τοῖς ἐξαδέλφοις αὐτῶν. Τίως οὖν ὑπερον σπείσαμένων τοῦ τε Δαναοῦ καὶ Αἰγύπτου, ἔδωκεν ὁ Δαναός τὰς οἰκίας θυγατέρας εἰς γάμον τοῖς υἱοῖς Αἰγύπτου. Ἐπεὶ δὲ ἴπταιτο, κατὰ τὸν χρησμὸν, ὅτι ἀναίριθῆσεται ὑπὸ ἐνὸς ἐκείνων, παρήγγιλε ταῖς θυγατέρας αὐτοῦ ἀνελεῖν νυκτὸς τοὺς νυμφίους. Καὶ αἱ μὲν ἄλλαι πᾶσαι οὕτως ἐποίησαν, μία δὲ θελαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, οὐκ ἀνέλε τὸν ἑαυτῆς νυμφίον, ἀλλ' εἶπαι ζῆν· περὶ ἧς καὶ ὁ ποιητὴς φησι.

* νεῶν dedi cum Arnaldo et Pauwio pro vulg. νεῶν.

πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γίναται] B. πέμπτην γένναν τὸν Δαναὸν λέγει φεύγοντα εἰς Ἄργος διὰ τὸ μὴ βούλεισθαι τῶν αὐτοῦ θυγατέρων γάμον συνάψαι τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῦ Αἰγύπτου παῖσι. Γεγραάφωμεν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐν τῇ Εὐριπίδου Ἐκάβῃ.

v. 860. πάλιν] B. ἐκ δευτέρου.

v. 861. Θηλύσπορος] B. ὁ Δαναός.

v. 862. ἀνεψιῶν] B. ἐξαδέλφων. ἐπτοημένοι] περιεσπασμένοι, καὶ πεφροντισμένοι.

v. 863. κίρκοι πελειῶν A. πελείας τὰς νύμφας, ἧτοι τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας (ἀφροδισιαστικὸν γὰρ τὸ ὄρενον τοῦτο ἢ περιστιρᾶ) κίρκους δὲ, ἧτοι ἀετοὺς, τοὺς νυμφίους, ἧγουν τοὺς υἱοὺς τοῦ Αἰγύπτου, διὰ τὸ ἀρπακτικόν, λέγει.

κίρκοι] B. ὄξυπτεροι ἀετοί. πελειῶν] περιστιρῶν. οὐ μακρὰν] οὐ πολὺ. λειλιμμένοι] ἐναπολιφθίντες.

v. 864. θηρεύουσιν] B. κυνηγῶσιν. Ἐκεῖνοι γὰρ ἠγρεύθησαν ὑπ' αὐταῖς. οὐ θηρασίμους] οὐκ ἀξιόους ὄντας ὥστε θηραθῆναι ἧγουν γενέσθαι*.

v. 865. φθόνον δὲ σαμάτων] A. αὐτοῖς σάμασι τιμαρωθῆσθαι φθόνον νεμεσησάντων αὐτοῖς.

φθόνον δὲ σαμάτων ἔξει θεός] B. φθονήσας τοῖς αὐτοῖς σάματα, ἀπάλσειν αὐτά.

v. 866. Πελασγία] B. ἡ γῆ, ἧτοι τὸ Ἄργος. διέξεται] τὰ αὐτῶν σάματα. θηλυκτόνω] αἱ Δαναίδες γὰρ αὐτοὺς ἄλυσαν ἐν νυκτί.

v. 867. νυκτιφρουρήτω] A. τῶ νυκτὸς ἐπιτηρήσαντι. Νυκτὸς γὰρ ἀνεῖλον αὐτούς.

Ἄρει δαμέντων] B. πολέμου δαμασθέντων. νυκτιφρουρήτω] ἐν τῇ νυκτὶ φρουρουμένην.

v. 868. αἰῶνος] B. τῆς κατ' αὐτὸν ζωῆς.

v. 869. δίθηκτον] B. δίστομον. βάψασα] θῆσασα †.

v. 870. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροῦς] A. ἡ Ἄφροδίτη ἐπιστάτις τῶν ἀφροδισίων ἐστίν αὕτη γὰρ γάμων ἕφορος, ἠδεία τὰς συνουσίας ποιῶσα. Νῦν δὲ λέγει ὁ Προμηθεὺς ὅτι αἰτία θανάτου γένοιτο Ἄφροδίτη τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς, ἧγουν τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υἱοῖς. Ἐχθροῦς δὲ καλεῖ αὐτούς, ὡς καταγομμένους ἀπὸ τοῦ Διός.

τοιά] B. τοιαύτη. Κύπρις] Ἄφροδίτη, ἔρωσ.

v. 871. μίαν δὲ] B. τὴν Ἑπερινήστραν. Αὕτη γὰρ μιγιῖσα ἔλεον ἔσχεν αὐτοῦ. ἕμερος θείξει] ἐπιθυμία κρατήσῃ.

v. 872. σύνευνον] B. τὸν Λιγγία. ἀπαμβλυνθήσεται] ἔξασθενήσῃ κτεῖναν τὸν ἄνδρα.

v. 873. δυεῖν] B. δυῶν. βουλήσεται] θελήσῃ.

v. 874. κλύειν] B. ὀνομάζεσθαι. ἢ] παρό.

v. 875. βασιλικὸν] A. τὸν Ἄβαντα.

v. 876. τορῶς] B. σαφῶς καὶ καταληπτῶς.

v. 877. σπορῶς] B. ἐκ τῆς. φύσεται θρασὺς] γεννηθήσεται ἰσχυρὸς Ἡρακλῆς.

v. 878. κλεινὸς] B. ἔνδοξος.

v. 879. λύσει] B. ἰλευθερώσει τοξέους τούμὸν ἧπαρ ἐσθίοντα αἰτόν τοῦτο διὰ μέσου εἴρηται.

v. 880. τιτανὶς Θέμις] B. ἡ καταχθόνιος δαίμων.

v. 881. ὅπως δὲ χ' ἄπη] A. ὅπως δὲ ἔχω τύχης καὶ δι' ἣν αἰτίαν λυθήσομαι, μακροῦ καὶ πολλοῦ λόγου ἂν τοῦτο εἴη.

ὅπως δὲ] B. γινήσεται ταῦτα. Τὸ ὅπως καὶ τὸ ὅπη ἀπὸ τοῦ πῶς ἐστίν, οὐκ ἐκ παραλλήλου, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἔμφασιν ἔχει, τὸ καδ' ὅν τινα τρόπον ἢ λύσει ἐσται, εἴτε δι' ἔπλων, εἴτε διὰ χιμῶν τὸ δὲ δεύτερον παριστᾶ, τί βουλόμενος Ἡρακλῆς παραγίηται Καυκάσῳ. διῖ] χρεῖα ἐστί.

v. 882. ἐκμαδούσα] B. ἐξ ἱμοῦ.

* forsas ἰλίσθαι Abresch.

† Abresch. conj. διύσασα.

- v. 883. ἰλιλελελελεῦ] A. θρηνώδες ἐπίφθεγμα.
ἰλιλελελελεῦ] B. φεῦ φεῦ.
- v. 884. σφάκελος] A. στασμός τοῦ ἐγκεφάλου.
σφάκελος] B. πάθος κατὰ τὸν ἐγκέφαλον*.
- v. 885. οἴστρου δ' ἄρδης] A. ἡ ἀκμή τοῦ πάθους.
θάλλου] B. ὑπεκκαίουσι †. ἄρδης] βέλος.
- v. 886. ἄπυρος] A. πολύπυρος, διὰ τὸ σφοδρὸν καὶ πολὺ τοῦ πάθους· ἢ, ἄπυρος δίκην
πυρὸς ἐμπιπρῶσα καὶ κατακαίουσα, καίτοι μὴ ἔχουσα πῦρ.
χρῆει] B. κεντεῖ, νύττει.
- v. 887. καρδία δὲ φόβῳ] A. ἀντὶ τοῦ, παράφρων γίνεται ὑπὸ τοῦ φόβου, ἢ καρδία μου
διαπαντὸς ἐκ τοῦ φόβου λακτίζει, σφίζει καὶ πάλλεται καὶ λακτίζει τὴν φρένα μου· περὶ
γὰρ τὴν καρδίαν αἱ φρένες εἰσὶ. Τινὲς δὲ λακτίζει φρένα φασὶν ἀντὶ τοῦ ποιῆ παραφρονεῖν
ὑπὸ τοῦ πάθους.
καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει] B. τύπτει. Φόβου γὰρ τῇ καρδίᾳ συμβάντος, ἦδε ‡
παλλομένη τὰς γείτονας φρένας πλήττει. Φρένες δὲ εἰσὶ ὁ περὶ τὸ ἥπαρ ὑμενοειδὲς
τυλιγμός. Ἡ ὅτι τῆς καρδίας πασχούσης ἀχλὺς ἀναδυμιάσας πρὸς τὸν ἐγκέφαλον
ἀνιῶσα συνδολεῖ τὰς φρένας καὶ τοῦ καθιστηκότες ἐξίστησι.
- v. 888. τροχοδινεῖται] A. οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθιστώτι.
τροχοδινεῖται] B. περιφέρεται. ἑλίγηδην] περιστραμμίνως.
- v. 889. ἔξω δὲ δρόμου] A. τῆς ἐρῆθης ὁδοῦ.
δρόμου] A. τοῦ καθιστηκότες.
- v. 890. γλώσσης ἀκρατῆς] A. ὑπὸ τῆς μανίας οὐ κατέχουσα τὴν γλώσσαν, ἀλλὰ
παίουσα.
πνεύματι μάργω] B. διὰ τῆς φορᾶς τῆς μανικῆς τῆς ἐμῆς. γλώσσης ἀκρατῆς] οὔσα.
- v. 891. θολεροὶ δὲ λόγοι] A. τιταραγμένοι δὲ λόγοι, ὡς ἔτυχε, προσπαίουσι τῷ τῶν
κακῶν κλύδωνι. Τοῦτ' ἔστιν, ὑπὸ ὀδύνης πολλὰ μάταια λαλῶ.
- θολεροὶ δὲ λόγοι] B. λόγοι δὲ προσκρούουσι πρὸς κύμασι στυγνῆς καὶ χαλεπῆς μανίας
θολεροὶ καὶ συγκεχυμένοι. Τουτίστιν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τῆς μανίας ἀναταραχθεῖσα τὸν
λογισμὸν θολεροὺς λόγους προῖεται. θολεροὶ] τιταραγμένοι, ἀδηλοι. παίουσιν εἰκῆ]
πράττουσι μάτην.
- v. 892. στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης] B. λυπηρᾶς κινήμασιν βλάβης.
- v. 893. Ἡ σοφός] A. τὸν Πιττακὸν λέγει, ὃν ποτε τὶς βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν,
τῆς μὲν μῖαν οὔσης πλουσίας, τῆς δὲ ἐτέρας, πνιστήρας, καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ
ἀπορῶν ποίας κληθεῖν ἀνὴρ, ἠρώτησε ποία χρήσιται γυναικί· τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτιδι
πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῖν τοῖς βίμβιξι παίζοντας (ὃ ἔστι τοῖς στρόμβαις) καὶ
ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ ποία ἂν χρήσαιο γυναικί· ἀπελθὼν ἐκεῖνος, ἠκραάσατο τῶν παίδων λε-
γόντων πρὸς τὴν οἰκίαν στρόμβαν, τὴν κατὰ στυτὸν ἔλαυνε καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου
τῶν παίδων, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ τὲ πνιστήρα ἐχρήσατο γυναικί, τῇ καὶ τοῦ
γένους αὐτοῦ ἀξία. Τοῦτο οὖν ὁ χορὸς ἐνθυμούμενος, λέγει ὅτι σοφὸς ἦν ἐκεῖνος ὁ εἰπὼν τὸ
ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ καὶ ἀριστεῖν καὶ εὐημερεῖν τοὺς τοῖς ἀξίους τοῦ γένους αὐτῶν ἐπιγαμ-
ερεύοντας· ἴαν γὰρ ἢ Ἰῶ συνείρηγῃ τινὶ ἀνδρὶ ἀξίῳ ὄντι τοῦ γένους αὐτῆς, καὶ πόρρω ἢς τῆς
μίξιας τοῦ Διὸς, οὐκ ἀννῶν ἐπλαπᾶτο.
- ἦ] B. ὄντως. ἦν] ὑπῆρχε.

* vulg. ἐγκέφαλον ὑπεκκαίουσι. Sed ὑπεκκαίουσι, bene monet Heathius ex sequen-
tibus huc irrepsisse. Idem viderat Abresch. Itaque deleui.

†. ἱκκαίουσι conj. Pauw. improbante Heathio.

‡ ἦδε secutus Heathium, reposui pro ἦ δε.

v. 894. ὅς πρῶτος ἐν γνώμῃ] B. καὶ καταρχὰς ἐνόησε τοῦτο.

v. 896. ὡς τὸ κηδεῦσαι A. καὶ Πίνδαρος * Χρὴ δὲ καθ' ἑαυτὸν παντὸς ὄρεῖν μέτρον. Εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότητα ἀθροῖαν ἔβαλον. καθ' ἑαυτὸν] κατὰ τὰ ἴδια μέτρα.

ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν] B. ὅτι συγγένειαν ποιήσασθαι οἷος αὐτὸς ἐστι. ἀριστεύει μακρῶ, ἀριστόν ἐστι καταπολύ.

v. 898. πλούτῳ διαθρυπτομένων] A. ἐνθρυφάντων.

διαθρυπτομένων] B. θρυφάντων, σοδούντων.

v. 899. μεγαλυνομένων] B. μεταιρομένων καὶ μεγαλαυχούντων.

v. 900. χερνήταν] A. τροπικόν ἐστιν ἐκ τῶν ἀπόρων γυναικῶν, αἱ οἰκείαις χερσὶ νήθουσι ἔρια, καὶ ἑαυταῖς ἐκ τούτων τροφὴν πορίζονται. Ἄλλως. Εὐτελεῖ, διὰ τῶν χειρῶν νήθοντα, ἢ ἄλλως ἐργαζόμενον. Κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικὸς, ἢ νήθουσα ταῖς χερσὶ τὰ πρὸς τροφὴν κομίζεται.

χερνήταν] B. χειροτεχνίτην. ἐραστεῦσαι] ἐπιθυμῆσαι· τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὴν Ἰᾶ ὁμιλήσασαν Διὶ τὰ ἔρωτικά, διὰ τοῦτο ταῦτα παθοῦσαν †.

v. 901. μήποτε μήποτε μ' ᾧ μοῖραι] A. ὁ Χορός φησι βλέπων τὴν Ἰᾶ κακῶς πάσχουσαν διὰ τὸ ἐραστῆσαι αὐτῆς τὰ Δία, εἴθε ᾧ μοῖραι μὴ ἴδοιτέ με ποτὲ ὑπάρχουσαν εὐνάτιον καὶ σύγκοιτον τοῦ Διός· ἦτοι μὴ ἐρασθεῖν μου ὁ Ζεὺς ποτε, μὴδὲ πλασθεῖν, καὶ προσπελάσω καὶ προσεγγίσω τινὲ γαμήτη τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Ἦγουν τινὲ οὐρανίῳ θεῷ ἔχοντι γυναικᾶ τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ γαμήτη. Ἡ, μὴδὲ δι' ἔχθρας γενόμενῃ δμευμένη τινὲ τῶν οὐρανίων. Φοβοῦμαι γὰρ βλέπουσα τὴν τῆς Ἰούς παρθεῖαν τὴν ἀστεργάνορα. Ἦν οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνὴρ· ἦ, τὴν ὑπὸ ἀρσένων λίαν στιργομένην τῷ γάμῳ τοῦ Διὸς δαπτομένην, καὶ ἐν ἀληθείαις καὶ πλάναις πόνων δυσπλάγχνοισ· Ἦρας, ἦτοι ἀφορήτοις, ἃς οὐτις ἐνεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτοῦ σπλάγχχοις δύναται. Μὴδὲ ὁ ἔρας τῶν κρειπτόνων θεῶν ἐπίδει με. Εἶτα παρκατιῶν, ἐξηρημευῶν τὸ ἔρας, φησὶν, ὅς ἐστιν ὄμμα ἄφυκτον.

v. 903. εὐνάτιον] B. ἔγκοιτον. πέλουσαν] ὑπάρχουσαν.

v. 905. πλασθεῖν] B. πλησιάζειμι.

v. 906. ταρβῶ γὰρ] B. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω, ταρβῶ γὰρ καὶ † φοβοῦμαι τὴν ἀστεργάνορα παρθεῖαν τῆς Ἰούς· εἰσρωῶσα αὐτὴν δαπτομένην καὶ δαμαζομένην ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Διός. Ἡ τὸ ἀστεργάνορα ἐπίθετον παρθεῖας· πᾶσα γὰρ παρθεῖα οὐ στέργει τοὺς ἀνδρας, ἢ γὰρ μὴ πρὸς αὐτοὺς τὸ παράπαν συνάφεια οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ παρθεῖα ἐστίν. Ἡ πρὸς μὲν ταρβῶ ἰσοστικτίον, παρὰ δὲ τὸ ὄρωσα συναπτέον τὸ ἀστεργάνορα παρθεῖαν. ἀστεργάνορα] ἦν οὐκ ἔστρεψε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὁ Ζεὺς.

v. 907. γάμῳ δαπτομέναν] A. ἄμα τῷ γάμῳ λείπει γὰρ τὸ ἄμα.

γάμῳ δαπτομέναν] B. τὴν παρθεῖαν δηλοῖ ἀφανιζομένην.

v. 908. δυσπλάγχχοις Ἦρας ἀλατείαισι] B. κακοσπλάγχχοις ἦτοι ὀργίλαις πλάναις ἃς Ἰοῦ περιέβαλλε.

v. 909. ὀμαλὸς] B. ἡσυχος, κακῶν ἀπειρος.

ἄφοβος] B. εἰμί. οὐ δέδια] οὐ φοβοῦμαι.

v. 911. ἄφυκτον] B. ὁ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν. προσδέρκοιτο] θεάσαιτο.

v. 912. ἀπόλεμος] A. ἀκαταμάχητος. Ὅν καὶ πολλὰ μηχανησαμένη οὐ φιέξομαι. Ἄλλως. Ὁ πρὸς κρίσσονας πόλεμος, ἀκαταμάχητος. ἄπορα πόριμος οἶον, οὗτος ὁ πόλεμος ὁ ἔρωτικός, ἐστι πόρον διδούς καὶ εἰς τὰ ἄπορα, καὶ οἶον εἰπεῖν, καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶν, καὶ πόριμος αὐτοῖς. Ψάουσι γὰρ καὶ τῶν ἀψαύστων οἱ λίκνοι § οἱ ὀφθαλμοί.

* Pyth. 2. v. 64. 65.

† Recepi Abreschii correctionem. Antea sic legebatur : ὁμιλήσασαν Διῖ, τὰ ἔρωτι· καὶ διὰ τ. τ. παθοῦσα.

‡ Vulg. ταρβῶ καὶ γὰρ καί. Prius καὶ expungendum esse vidit Heathius.

§ Legendum sine dubio λίκνοι.

ἀπόλιμος] B. ἄμαχος.

v. 913. πόριμος] B. ὁ τῶν θεῶν. Ἐφουρεταὶ μηχανῶν ἔνθα γὰρ οὐ δύναται τις εὐρεῖν μηχανήν, οἱ θεοὶ εὐρίσκουσι ἱρώντες· καὶ μαρτυρεῖ Ζεὺς, χρυσοῦ γενόμενος καὶ καταβρύχους ἀπὸ τοῦ τίγους πρὸς τὴν Ἀκρίσιον Δανάην ἐντός οὖσαν πύργου χαλκοῦ. Ὁ γὰρ πατὴρ Ἀκρίσιος χρησμὸν λαβὼν ὡς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καθελεῖ * αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καθεῖξαι τὴν παιδα.

v. 914. μῆτιν] B. βουλὴν. ὅτη] ὅπου.

v. 915. ἦ μὴν ἔτι] A. ὅπερ προείρηκεν Προμηθεὺς ἐν οἷς ἔλεγεν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας, εἰς γάμον συνελθὼν τῇ Θέτιδι, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα πάλιν φησί. Λέγει οὖν ὅτι ὄντως δὴ ὁ Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης καὶ ἐπηρμένος ὢν καὶ ὑπέρογκος, ἔσται ταπεινός. Ἐτοιμάζεται γὰρ γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν βασιλείας ρίψει. Καὶ τότε πληρωθήσεται ἡ τοῦ Κρόνου κατάρρα, ἣν εἶπεν ἐπ' αὐτῶ τῷ Διῖ, ἐκπίπτοντος τῶν μακροχρονίων καὶ παλαιῶν θρόνων τῆς βασιλείας. Ἀποτροπὴν δὲ καὶ ἐκφυγὴν καὶ προφύλαξιν τῶν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου γάμου κακοπαθειῶν μελλουσῶν ἐπελθεῖν αὐτῶ, οὐδεὶς τῶν θεῶν ἰσχύσει ἀποδεῖξαι χωρὶς ἑμοῦ. Ἐγὼ ταῦτα γινώσκω, καὶ ποίῳ τρόπῳ γενήσεται. Πρὸς ταῦτα οὖν καθήσθαι νῦν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ τῆς γῆς ὑπερατρομένοις τόποις (ἢ ἐν τῷ ὑψηλῷ Ὀλύμπῳ), πιστὸς καὶ θαρρῶν, ἢ πιστὸς, περιπίπτως καὶ διάδηλος, καὶ ἐντιμος ἐν βρονταῖς, ἤγουν διὰ τὸ παιεῖν βροντὰς, μεγαλυνόμενος, καὶ ἐκπέμπων βέλος πυρηνόον καὶ πυρὸς πνέον· λέγει δὲ τὸν κεραινόν· οὐδὲν γὰρ ταῦτα αὐτῶ βοηθήσει εἰς τὸ μὴ καταπεσεῖν πτώματα ἀνυπομόνητα καὶ ἀναφόρητα. Τοιοῦτον ἀντίπαλον καὶ ἀντίμαχον νῦν εὐτρεπίζει αὐτὸς ἑαυτῶ, ὅστις καὶ ὑπὲρ κεραινὸν καταφλίξει αὐτὸν, καὶ τὸν γενναῖον κτύπον τῆς βροντῆς καὶ τὴν πρίαιναν, αἰχμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, δι' ἧς σαλεύει τὴν γῆν, διασκηδάσει καὶ ἀφανίσει καὶ διαλύσει. Λέγει δὲ ὃν ἔμελλε γενεῆσαι ὁ Ζεὺς μιγῆς τῇ Θέτιδι.

ἦ μὴν] B. ὄντως. αὐθάδης] ἀκρατόστομος.

v. 916. ἔσται] B. γενήσεται. ἐξαρτύεται] ἐτοιμάζεται, κατασκευάζεται.

v. 917. ὃς] B. ὁ γάμος.

v. 918. ἄϊστον] B. ἀφανῆ.

v. 919. κραιθήσεται] B. τελειοθήσεται.

v. 920. ἐκπιπνῶν] B. ὑπ' αὐτοῦ ἐκπίπτων. ἠρώτο] αὐτῶ. θνητῶν] τῶν παλαιῶν, ἀρχαίων.

v. 921. μόχθων ἐκτροπῆν] B. δυστυχιῶν ἐκφυγὴν.

v. 922. B. αὐτῶ] τῷ Διῖ. σαφῶς] φανερῶς.

v. 923. οἶδα] B. γινώσκω. ᾧ πρόπῳ] ἐκφύγοι.

v. 924. θαρσῶν] B. ἐπαιρόμενος καὶ κομπάζων. τοῖς πιδασίοις κτύποις] ταῖς ἐν τῷ ὑψηλῷ ὑπ' αὐτοῦ γινόμεναις βρονταῖς.

v. 925. πιστὸς] B. θαρσαλέος, βίβαιος ὢν. τινάσσων] κινῶν. πυρηνόον βέλος] τὸν κεραινόν.

v. 926. ταῦτ'] B. αἱ βρονταὶ καὶ ὁ κεραινός.

v. 927. οὐκ ἀνασχετὰ] B. ἀλλ' ἀφόρητα.

v. 928. τοῖον] B. τοιοῦτον. παρασκευάζεται] εὐτρεπίζει.

v. 929. δυσμαχώτατον] B. δυσκαταγώνιστον.

v. 930. ὃς δὴ κεραινοῦ] A. ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησι, καὶ διὰ τοὺς Κύκλωπας τὸν Βρόντην καὶ τὸν Στεριόπην, οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν τοῦ Κρόνου τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. Εἶχον δὲ πρὸς ἓνα μόνον ὀφθαλμὸν τοῖς μετώποις. Οὓς ὁ Κρόνος μὲν τῷ ταρτάρῳ προσέδησεν, ὡς ἐπιβούλους ποτούμενος. Ὁ δὲ Ζεὺς τῆς βασιλείας κρατήσας, τὸν μὲν πατέρα Κρόνον εἰς τάρταρον κατάγει, τοὺς δὲ εἰρημένους ἀνάγει καὶ συνεργούς τοῦ κράτους ἔχει· τὸν μὲν,

* Ita Heath. pro vulg. καθελεῖ.

Βρόντην * βροντήν μηχανώμενον αὐτῶ· τὸν δὲ Στερόπην, ἀστραπήν, εἰς ἐκφύθησιν πάντων τῶν ἄλλων θεῶν. Φησὶν οὖν ὁ Προμηθεὺς ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ Διὸς συιευασθέντος τῇ Θείδι, καὶ ὑστερον ὑπὲρ τὸν Στερόπην καὶ τὸν Βρόντην ἔσται. Ἐπειδὲ ἄπειτο καὶ τὸν Ποσειδῶνα βοηθήσειν ἄν† αὐτῶ τῶ Διῖ, ὡς ἀδελφὸν αὐτοῦ ὄντα, φησὶν ὅτι οὐδὲ ἡ τὴν γῆν σαλεύουσα τρίαίνα τοῦ Ποσειδῶνος ἔσται τῶ Διῖ εἰς βοήθειαν. Τρίαίνας δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα, ἢ διὰ τὸ τρίτον στοιχεῖον εἶναι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὕδωρ, εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον, καὶ εἰς λιμναῖον.

κρίσσον] B. ἐπικρατέστειρον.

v. 931. καρτερόν] B. ἰσχυρόν.

v. 932. θαλασσίαν] B. ἐκ τῆς θαλάσσης. τανάκτειραν νόσον] δυναμένην ἀπλοῦν ἢ διδόναι †.

v. 933. τρίαίαν] B. κάμακα. σκεδᾶ] σκορπίσει.

v. 934. πταίσας] B. προσκρούσας. τᾶδε πρὸς κακῶ] παρὰ τοῦ κακοῦ. Ἐμπέση γὰρ ἂν τῆδε τῇ δυστυχίᾳ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ. Ἡ τὸ πρὸς κακῶ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ προσπταίσαι καὶ δυστυχῆσαι καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκπεισῖν. Πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑπόσπιζον εἰς τὸ πρὸς κακῶ, πρὸς δὲ τὸ δεύτερον εἰς τὸ τᾶδε.

v. 935. ὄσον] B. καλὸν ὑπάρχει. δίχα] κεχωρισμένης.

v. 936. ἐπιγλωσσᾶ] A. τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς, ἐπιωνίξῃ κατὰ τοῦ Διὸς ἃ βούλη γενέσθαι αὐτῶ. Ἔστι δὲ τὸ, ἐπιγλωσσᾶ Διὸς, κατ' ἐρώτησιν.

χρηζέεις] B. ἐπιποθεῖς. ἐπιγλωσσᾶ] καταβῶας.

v. 937. ἄπειρ] B. ἐκείνα λέγω.

v. 938. προσδοκᾶν] B. ἐλπίζειν. χρη] στέπει.

v. 939. τᾶνδε] B. ἄν λέγω. δυσλωφετέρους] ἀφορητοτέρους καὶ δυσεαστακτοτέρους.

v. 940. ταρβείς] B. εἰς φόβον πίπτεις.

v. 941. μόρσιμον] B. μεμοισασμένον.

v. 942. ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι] A. ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἔστι σοὶ πεπραγμένον ἀποθανεῖν, πόροι, καὶ παράσχοι, ἔγουν δώσει σοι πόνον, ἄλλο δὲ ἀλγεινότερον καὶ λυπηρότερον τούτου οὐκ οὖν πάσχεις. Ὡς περὶ δὲ ὁ βελτίων τοῦ βελτίονος κλίνεται, καὶ ὁ καλλίων καλλίονος, ἔχουσι δὲ τὰς αἰτιατικὰς βελτίω καλλίω, οὕτω καὶ τὸ ἀλγίω αἰτιατική ἐστιν ἀπὸ τῆς ἀλγίων ἐυθείας.

ἄθλον] B. ἦν μανθάνης κάματον ||.

v. 943. ὡδ' οὖν ποιεῖτω] A. οὕτως ὑπερηφάνως καὶ ἀφόβως.

πάντα] B. ὅσα ἂν ποιήσει. προσδοκητὰ] ἐλπιστα.

v. 944. οἱ προσκυνούντες τὴν Ἀδράστειαν] A. οἱ σέβοντες οἱ τιμῶντες τὴν Ἀδράστειαν ἦτοι τὴν τύχην. τὴν Ἀδράστειαν] Δίκην τὴν Ἀδραστον τιμαρῆσαν. Θιὰ γὰρ ἔστι τοὺς ὑπερηφάνους τιμαρῶσα. Ἄλλως. Παραίνει πτοεῖσθαι μήποτε τις νεμεσῆσῃ δικαίως αὐτῶ, ὡς τὸν Δία ὑβρίζοντι. Ἄλλως. Τὴν Ἀδράστειαν, ἦτοι τὴν τύχην, τὴν μὴ ἐῶσαν ἡμᾶς δρᾶν τὸ θελητόν.

Ἀδράστειαν] B. Ἀδράστεια ἔφορος μέμψειας. Λέγει οὖν ὡς οἱ μὴ μεμψῆναι σπουδάζοντες φρονιμοὶ εἰσι.

v. 945. σίβου, προσύχου] A. σὺ σίβου καὶ κολάκει καὶ θείλγῃ τὸν Δία τὸν αἰὶ κρατοῦντα (τοῦτο δὲ κατ' ἐιρωνίαν φησὶν) ἐλπίζει γὰρ ὅσον οὕτω ἀπὸ τῆς βασιλείας ἐκπεισῖν αὐτὸν) ἰμοὶ δὲ μικρὸν καὶ ὀλίγον, ἢ οὐδ' ὕλως φροντίς ἔστι τοῦ Διὸς. Τοῦτον τὸν

* Hoc Βρόντην auctore Heathio inserui.

† Vulgo Ποσειδῶνα φοσηθῆναι, quod eleganti conjectura mutavit Heathius in βοηθῆσαι ἂν. (Edit. Morell. βοηθῆσαι.) Eodem auctore post dedi τρίαίνα pro vulg. τρίαίαν.

‡ Legendum videtur: δυναμένην ἀπλοῦν ἢ διαδόνειν. Heath.

§ ἄλλο ex Heathii correctione pro vulg. ἀλλ'.

|| f. ἦν μανθάνης, κάματον. Heath.

παιρὸν δράτω καὶ πραττέτω ἃ βούλεται, καὶ βασιλεύετω. Ἐπὶ πολὺ γὰρ οὐκ ἄρξει καὶ βασιλεύσει τοῖς θεοῖς. Ἀλλὰ βλέπω τοῦτον τὸν ἄγγελον τοῦ Διὸς (λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν) πάντως τὴν νέον ἤλθε μνηύσαν ἱμοί.

σέβου] B. τίμα. θῶπτε] κολάκιε. αἰεὶ τὸ αἰεὶ πρὸς τὸ σέβου καὶ οὐ πρὸς τὸ κρατοῦντα, αἰεὶ τὸν διαλέγειν * ἐπεὶ τάχιστ' αὐτὸν ἐκπεσεῖσθαι τῆς ἀρχῆς διατείνεται.

v. 946. Ζηνός] B. περιί.

v. 947. τὸν βραχὺν] B. τὸν ὀλίγον.

v. 948. ὅπως θέλει] B. καθὰ θέλει. δαρὸν] ἐπιπολύ. θεοῖς] δέον θεῶν εἰπεῖν, θεοῖς εἶπεν Ὀμηρικῶ ζήλω, ἐκεῖνος γὰρ τινα δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγει † ἔστι δὲ πλαγιασμός.

v. 949. τρέχιν] A. ἄγγελον ἀπὸ τοῦ τρέχειν. Δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκίτην, τὸν σπουδαίως πρῶττοντα τὰ προστάγματα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ βραδύνοντα καὶ χρονίζοντα.

τρέχιν] B. τὸν ἄγγελον.

v. 950. τυράννου] τοῦ Διὸς. διάκονον] ὑπηρέτην.

v. 951. πάντως] B. ὁμολογουμένως. καινὸν] νέον. ἀγγελῶν] μνηύων.

v. 952. σὲ τὸν σοφιστήν] B. εἰρωνικῶς τοῦτο λέγει.

v. 953. τὸν ἐφημέριον] A. γράφεται ἡμέριος. Ἦγουν τοῖς ἀνθρώποις ἢ τοῖς ἡμέροις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀγρίων ζώων, ἢ τοῖς ἐφημέροις.

τὸν ἔξαμαρτόντ'] B. τὸν παταίσαντα. ἐφημέριον] ἀνθρώποις.

v. 954. παρόντα.] B. παράσχοντα.

v. 955. ἄνωγε.] B. ἐκέλευσε.

v. 956. αὐδᾶν] B. λέγειν. ὦν] ἀφ'.

v. 957. καὶ ταῦτα μέντοι μὴδὲν αἰνικτηρίας] A. ὁ Ζεὺς ὁ πατὴρ τῶν θεῶν κελεύει σοὶ εἰπεῖν οὗς τινες λέγεις γάμου, καὶ τοὺς ἀνθρώπους παρ' ὧν ἐνεῖνος τῆς βασιλείας ἐκβληθῆ' καὶ ταῦτα μέντοι λέγε μὴδ' ὅλως αἰνιγματωδῶς, ἀλλ' αὐτὰ ἐκεῖνα, ἕκαστα φανερά.

μὴδὲν αἰνικτηρίας] B. μηδαμῶς αἰνιγματωδῶς.

v. 958. μὴδὲ μοι διπλᾶς] A. μὴδὲ ἱμοί, ὦ Προμηθεῦ, προξινήσης καὶ δώσης διπλᾶς ὁδοῦς. Ἦτοι, μὴ ποιήσης ἀπελθεῖν κενὸν, καὶ πάλιν πεμφθῆναι πρὸς σε. Βλέπεις γὰρ ὅτι τοῖς τοιούτοις ὁ Ζεὺς οὐ καταπραῦνεται. Ἀλλως. Μὴ κάματόν μοι διπλαῖον προξινήσης, δευτέρῳν με ποιῶν ὑποστρέψαι. Τοῦτο δὲ αἰνιττεται διὰ τοῦ λόγου, μὴ βούλοιο με αὐθις ἀπελθεῖν κενὸν πρὸς τὸν Δία. Ἦγουν, ἄπερ εἶπας κατὰ τοῦ Διὸς, μὴ κρύψης, ἵνα μὴ κάκεινος πάλιν με πρὸς σὲ πέψῃ.

αὐθ' ἕκαστα] B. φανερά. μὴδὲ μοι διπλᾶς ὁδοῦς] εἰ γὰρ ἀσαφῶς εἶποις, πέμψει με πάλιν ὁ Ζεὺς πρὸς σὲ ἵνα σαφῶς εἶποις.

v. 960. Ζεὺς τοῖς τοιούτοις] A. τοῖς μὴ παιδομένοις αὐτῶ, ἢ τοῖς ψευδῶς λόγοις χρωμένοις οὐ κάμπτεται, οὔτε μιλισσεται, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ θυμοῦται καὶ ἀμείλικτος γίνεται τοῖς τοιούτοις.

τοῖς τοιούτοις] B. τοῖς ἀσαφῶσι. Μαλθακίζεται ἀπατᾶται καὶ παράγεται.

v. 961. σιμόστομός γε] A. κατ' εἰρηνεῖαν ὁ Προμηθεὺς, μὴ, φῆσιν, ὁ μῦθος καὶ ὁ λόγος αὐτος †, προσήκων τῶν θεῶν, τοῦ Ἑρμοῦ. Ταῦτα δὲ λέγει καταγελῶν αὐτοῦ. Ἦτοι ἢ ἔστι καὶ καλῶς εἰρημένως, καὶ φρονήσεως γίμων, ὡς ῥηθεῖς ὑπὸ ὑπηρέτου τῶν θεῶν; ἢ τὸ σιμόστομος, ἀντὶ τοῦ κενόδοξος καὶ ἐπηρεμένος καὶ γίμων οἰήσεως.

σιμόστομος] B. εἰρηνικῶς. πλίως] πιπληρωμένος.

* lege: κρατοῦντα, οὐ γὰρ αἰεὶ τὸν Δία λέγει κρατοῦντα ἐπεὶ . . . Abresch.

† Haec ex Hom. II. β. 345. sic refingenda: ἐκεῖνος γὰρ Ἀτρεΐδην τοῖς Ἀχαιοῖς ἀρχεῖν λέγει. Abresch.

‡ Haec ita legenda: κατ' εἰρηνεῖαν ὁ Προμηθεὺς μὴ φησιν, ὁ μῦθος, καὶ ὁ λόγος αὐτος τοῦ προσηκόντος τ. θ. Heath.

§ Scripsi ἦτοι pro vulg. ἢ τὸ ex Heathii observatione.

v. ὀμυθός] B. ὁ λόγος: ὡς] καθά.

v. 963. νῆον νῆοι] A. νῦν νῆοι θεοὶ βασιλεύετε, καὶ νομίζετε χωρὶς πένθους αἰὶ κατοι-
κῆν τὰς τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωρείας καὶ μέρη' ἐκ τούτων δὲ τῶν τοῦ Ὀλύμπου μερῶν καὶ
ἀκρωρείῶν κατενόησα καὶ εἶδον δύο τυράννους ἐκπαισόντας καὶ ἐκβληθέντας τῆς βασιλείας
(λέγει δὲ τὸν Ὀφίωνα καὶ τὸν Εὐρυνόμη * , καὶ τὸν Κρόνον ὃν ἔρριψεν ὁ Ζεὺς) τρίτον δὲ καὶ
τὸν νῦν τυρανοῦντα Δία θεάσομαι ἐκπαισόντα, καὶ κακῶς, καὶ ἐφουδρίστας, καὶ συντόμως.
Μὴ δοκῶ σοι φοβεῖσθαι αὐτούς· Σὺ δὲ τὴν ὁδὸν ἣν ἐβάδισας ἐρχόμενος ἐνταῦθα, πάλιν
βάδιζε. Οὐδὲν γὰρ ἐρῶ σοι ἄν ἐμὲ ἐρωτᾷς.

νῆον] B. νεωστί' οὐ γὰρ ἀρχαία ὑμῶν ἡ βασιλεία.

v. 964. πέρασμα] A. ἀπλῶς τὰς τοῦ οὐρανοῦ ἀκρωρείας' κατερχήσατο δέ.

ναίειν ἀπειθῆ πέρασμα] B. ἐπειδὴ ναίειν εἶπε, ὁ δὲ ναίαν ἐντὸς τοίχους ναίει, διὰ τοῦτο
πέρασμα εἶπε' λίγει δὲ τὸν οὐρανόν. πέρασμα] Γ. τὰ ὑψηλά. ἀπειθῆ] B. ποταπά.

v. 965. ἡσθόμην] B. ἔγνων.

v. 966. τρίτον] A. ἐβάδισεν πρῶτον μὲν ὁ Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἔπειτα Κρόνος καὶ
'Ρέα. Μετὰ ταῦτα δὲ Ζεὺς καὶ Ἥρα.

τὸν νῦν τυρανοῦντα] B. τὸν Δία. ἐπόψομαι] ἐκπαισῶ.

v. 969. πελλοῦ γε καὶ] A. σημειῶσαι, πολλοῦ ἐλλείπω, ἀντὶ τοῦ, πολλοῦ γε καὶ
δεῖ, ἦ, πολλοῦ γε καὶ δῖω.

v. 970. ἐγκόμει πάλιν] B. σπιύδων ἀπέρχου.

v. 971. ἄν ιστορῆς] B. ζητήης.

v. 972. τοιοῦδες] A. ἐν ταύταις ταῖς κενδοξίαις καὶ ὑπερηφανίαις καὶ ἀναισχυντίαις,
καὶ πρὶν σαυτὸν εἰσθάγεις καὶ ἐνέδησας εἰς τὰς βλάδας ἅς πάσχεις νῦν.

πρὶν] B. ὅτε τὸ πῦρ κίκλοφας. αὐθαδίσμασιν] κομπάσμασιν' ἔλεγ' ὡς δικαίως κέ-
κλοφες.

v. 973. ἐς τάσδε] B. ἐν αἷς νῦν τυγχάνεις.

v. 974. τῆς σῆς λατρείας] A. τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἑρμῆν, σαφῶς γί-
νωσκω ὅτι οὐκ ἂν ἀλλάξαιμι τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν εὐπραξίαν †. Ἦγουν, οὐ προσιμῆ-
σμαι τὸ λατρεύειν τῷ Διῷ, τὸ ὑπερηγεῖν αὐτῷ καὶ εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ, ὥσπερ σὺ, τοῦ πάσ-
χειν οὕτω κακῶς. Τοῦτ' ἔστι, κρεῖσσον ἠγοῦμαι τοῦ λατρεύειν καὶ ἀγγελιοφορεῖν τῷ Διῷ
ὡς σὺ, τὸ προσηλωσθαι τῇ πίττει ταύτῃ, καὶ πάσχειν κακῶς.

v. 975. ἀλλάξαιμι] B. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀλλάττω τὸ διδόμενόν ἐστι γενικὴ καὶ τὸ λαμ-
βανόμενον αἰτιατικὴ, ἀλλὰ καὶ τοῦμπαλιν, ὡς κἀνταῦθα καὶ παρ' Ὀμηρῷ ‡ τὸ χρύσεια
χαλκίωιν ἀλλάξατο. Ἐκεῖ γὰρ ὁ Γλαῦκος χρύσεια δοὺς χάλκεια ἔλαβεν.

v. 976. λατρεύειν] B. προσταλαιπαρεῖν.

v. 977. φῆναι] B. λίξαι.

v. 978. τοὺς ἐβρίζοντας] B. Ἑρμῆς γὰρ πρόσθεν τοῦτον ἐβρίσας τοιαῦτα παρ' αὐτοῦ
ἤκουσεν.

v. 979. χλιδῶν ἕοικας] A. ἀκούσας ὁ Ἑρμῆς τοῦ Προμηθεῖος εἰπόντος ὅτι κρεῖσσον
ἠγοῦμαι τὸ προσηλωσθαι τῆδε τῇ πίττει παρ' ὁ ἀγγελιοφόρον εἶναι μὲ τοῦ Διός· φησὶ πρὸς
αὐτὸν, ὅτι ἕοικας τρυφῶν, καὶ χαίρειν τοῖς κακοῖς εἰς πάσχεις. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Προμη-
θεὺς φησὶ πρὸς αὐτὸν, τρυφῶ καὶ χαίρω τοιαῦτα πάσχων κακά· οὕτως εἶθε μοι τοὺς
ἰμούς ἐχθροῦς ἴδοιμι τρυφῶντας, καὶ σὲ μετὰ τούτων.

χλιδῶν] B. τρυφῶν καὶ εἰς οὐδὲν ταῦτα λογίζεσθαι. τοῖς παροῦσι πράγμασι] B. ταῖς
προσούσαις σοι νῦν δυστυχίαις.

* Vitiosam scripturam τὸν Εὐρυνόμην recte correxit Abresch. qui et postea ad v.
959. Εὐρυνόμη scribi jussit pro vulg. Εὐρυνόμης.

† legendum δυσπραξίαν.

‡ II. ζ'. 236.

- v. 981. οὕτως] B. ὤδε.
 v. 982. ἦ] B. ὄντως.
 v. 983. ἐχθαίρω] B. μισῶ.
 v. 984. ὅσοι παθόντες] A. συνῆλθε γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν Τιτάνων.
 παθόντες εὖ] B. παρ' ἑμοῦ. κακοῦσι κακοποιούσι. ἐκδίκως] ἀδίκως.
 v. 985. κλύω σ' ἐγὼ] A. νοῶ σε, φησὶν, ἐγὼ, μεμνηότα καὶ παραφρονοῦντα, καὶ πάσχοντα
 ἴσον κακίην. Ὁ Ἑρμῆς ταῦτα λέγει πρὸς τὸν Προμηθεΐα, ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, ἔστω νοσῖν με,
 κατὰ σε κριτὴν, εἰ νόσημά ἐστι καὶ παραφροσύνη, μακία, τὸ μισεῖν τοὺς ἐχθρούς. Οὐ φη-
 σιν, ὄρω, ἀλλὰ, κλύω· οὐ γὰρ δι' ἔργων ἔβριζεν ὁ Προμηθεύς τοὺς θεούς, ἀλλὰ διὰ λό-
 γων.
 κλύω] B. αἰσθάνομαι. μεμνηότ'] μαινόμενον.
 v. 986. εἶ] B. ἐὰν ὑπάρχει. στυγεῖν] μισεῖν.
 v. 987. εἴης φορητὸς οὐκ ἂν] B. εἰ τοσούτοις συνῶν κακοῖς θρασύνη, τί ποτ' ἂν ἰδρά-
 σαις εὐτυχῶν; φορητὸς] ὑπομονητός.
 v. 988. τότε Ζεὺς] A. τὸ ἄμμοι λέγειν.
 ἄμμοι] B. φιῦ. τότε] τὸ ἄμμοι.
 v. 989. ἀλλ' ἐκδιδάσκει] A. κάκεινος οὖν τῷ χρόνῳ μαθήσεται τὸ στινάζειν.
 ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ'] B. ὥστε κάκεινος τοῦτο μαθήσεται.
 v. 990. καὶ μὴν] A. σὺ δὲ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου παιδείη.
 οὕτω σωφρονεῖν] B. ἐπειδὴ δυστυχῶν οὐχ ὑποκλίνῃ ταῖς συμφοραῖς, ἀλλὰ τοῦ Διὸς κατα-
 φέρῃ, ὥσπερ οὐκ εἶδᾶς ὅτι σου μείζων ἰσχύει. ἐπίστασαι] γινώσκεις.
 v. 991. σὲ γὰρ] A. καλῶς λέγεις μὴ φρονεῖν ἐμέ'· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐφρόνουν, ὑπερέτη σοὶ ὄντι
 οὐκ ἂν διελίχθην.
 σὲ γὰρ] B. εἰκότα λέγει.
 v. 993. καὶ μὴν ὀφείλων] A. τοῦτο ἐν εἰρωνείᾳ.
 καὶ μὴν ὀφείλων] B. εἰπόντος Ἑρμοῦ πρὸς τὸν Προμηθεΐα, ὡς ἔοικας οὐδὲν ἐρεῖν ἂν χεῖρ-
 ζεῖ πατῆρ, οὗτος εἰρωνευόμενός φησι πρὸς αὐτὸν, καὶ μὴν ὀφείλων καὶ χρειστῶν αὐτῷ χάριν
 πίνοιμι ἂν καὶ ἀναπαδοίην· ὅπερ ὁ Ἑρμῆς γνωῖς ἐν εἰρωνείᾳ ῥηθὲν (οὐ γὰρ ἄφειλε Προμη-
 θεύς οὐδ' ὀτιοῦν τῷ Διῷ) αἰτιᾶται τοῦτον κερτομήσαντα εἰρωνευόμενον αὐτὸν ὡς παῖδα ἔν-
 τα, εἰ μὴδὲν ἐπῆσθαιτο * ὅτι ψεύδεται. Παῖδα ἂντὶ τοῦ δοῦλον νοοῦσιν, ἢ εἴη ὁ λόγος διὰ
 τὴν τοῦ Ἑρμοῦ δουλείαν, ὅτι σὺ μὲν ὡς δοῦλος πάντα ὀφείλεις ὑπηρετεῖν αὐτῷ, ἐγὼ δὲ
 οὐ. Ὅπερ ἐξελίγεται διὰ τῆς τοῦ Προμηθεΐας κατασκευῆς.
 v. 994. ὡς] B. καθά.
 v. 995. παῖς] B. δοῦλος, μωρός.
 v. 996. πεισιῖσθαι] B. μαθεῖν.
 v. 997. αἰκισμ'] B. κόλασις.
 v. 998. γειγωνῆσαι] B. φωνῆσαι.
 v. 999. χαλασθῆ δεσμὰ λυμαντήρια] B. τοῦ προσέντος ἑμοῦ δεσμοῦ ἐκλυθῶ.
 v. 1000. αἰθαλοῦσα φλόξ] A. γράφεται αἰθεροῦσσα.
 αἰθαλοῦσα φλόξ] B. ἀστραπαί τε καὶ κέρανος.
 v. 1001. λιυκοπτίρω] A. λευκῇ καὶ ταχείᾳ.
 νηάδι] B. χιόνι. βροντήμασι χθονίοις, σεισμοῖς· ἐπειδὴ αἱ βρονταὶ ἄναθεν γίνον-
 ται ῥηγυριμένων νηφῶν, διὰ τοῦτο βροντήμασι χθονίοις εἶπεν ἂντὶ τοῦ τῷ γῆν κινουῦντι
 σεισμῷ.
 v. 1002. κυκάτω] B. παραστέτω.
 v. 1003. γνάμψει] B. ἐπικλάσει. φράσαι] εἰπεῖν.
 v. 1004. χριῶν] B. ἀποκείμενον. νιν] αὐτόν.

* ἐπῆσθαιτο corruptum: forte leg. ἐπῆσθαιτο. Heath.

- v. 1005. ταῦτα] B. ἂ φής. ἄρωγὰ] κερδαίνεις γὰρ οὐδὲν ταῦτα βεῶν.
 v. 1006. ᾤπται] A. τεθειώρηται.
 βεβούλιται τάδε] B. ὅτι οὐδὲν ὠφελούμαι ἐκ λόγων.
 v. 1009. παρηγορῶν] B. παρ' ἂ φρονῶ πείθειν ἐπιχειρῶν.
 v. 1010. εἰσελθῆτο] B. ἔνοια, γνώσις. ὡς] ὅτι.
 v. 1012. λιπαρήσω] B. παρακαλῶ σε *. στυγούμεινον] μισαύμεινον.
 v. 1014. τοῦ παντός δέω] A. ποιῆσαι τοῦτο.
 λῦσαι] B. ἐλευθερῶσαι. δέω] ἐλλείπω.
 v. 1015. λίγων ἵοικα] A. πολλὰ, φησί. Λέγω, καὶ ἵοικα ταῦτα λέγειν μάτην. Οὐδὲν γὰρ μαλθάσση καὶ πρᾶυνη καὶ τέγγη καὶ ἐνδίδως τῆς ἐνστάσεως, ἀλλ' ὥσπερ νιωστὶ ἄχθεις εἰς ζυγὸν πᾶλος, δάκνων τὸν χαλινὸν, βιάζῃ σὺ, καὶ ἀνδίστασαι, καὶ πρὸς τοὺς χαλινοὺς ἀντιμάχῃ, καὶ σφοδρῶνη, καὶ θρασύνη ἐν οὐδαμινῶ σοφίσματι, καὶ μὴ δυναμένῳ ὠφελῆσαι. Ὁ εἶπε περὶ τοῦ Διός. καὶ μάτην ἐρεῖν] γράφεται, ἀλλ' ἐρεῖν μάτην.
 v. 1016. τέγγη] B. μεταβολὴν δέχῃ.
 μαλθάσση λιταῖς] Γ. εἰκεις.
 v. 1019. σφοδρῶνη] B. κομπάζῃ καὶ ἐπαίρῃ. ἀσθινεῖ σοφίσματι] ψυδιεῖ ἀπάτη.
 v. 1020. αὐθαδία] μαυρία.
 v. 1021. οὐδενὸς μείζον σθίνει] A. ἴσον ἰστί τῷ μηδενί.
 v. 1022. σκίψαι δέ] A. σκόπησον ποτάπὸς χιμῶν ἢ ζάλη τῶν ἀθλίων, ἢ τῶν κακῶν τρικυμία ἄφυκτος, ἣν οὐ δυνήσῃ ἐκφυγεῖν, ἔπεισι καὶ ἐπέρχεται ἐπί σοι. Πρῶτα μὲν τὴν ἀκριδα φάραγγα (τραχειῶν δὲ λίγη φάραγγα τὸ τραχὺ ὄρος τὸν Καύκασον) βροντῇ καὶ κεραιῶν διασχίσει ὁ Ζεὺς, καὶ ἔνδον ταύτης καλύψει τὸ σὸν σῶμα. Ἡ πιτραῖα δὲ ἀγκάλη καὶ κοιλότης σὲ βαστάσει καὶ δέξεται. Πολὺ δὲ μῆκος χρόνου τελειώσας, ἄψορρον καὶ ὀπισθόρμητον ἤξει εἰς φάος.
 πρισθῆς] B. καταπρισθῆς.
 v. 1023. εἶος] B. ἐποῖος. τρικυμία] ἦχος.
 v. 1024. ἔπεισ'] B. ἐπιπέρχεται †. ἀκριδα] τραχειῶν καὶ χαλιπῆν.
 v. 1027. πιτραῖα δ' ἀγκάλη σέ] A. ἦγουν τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς πίτρας. Τοῦτο γοῦν φησι, χάσματος γινομένου, μιστῶρος ἔση, κριμάμιος τῶν χειρῶν.
 πιτραῖα δ' ἀγκάλη σὲ βαστάσει] B. ἐντὸς αὐτῆς τριβήσῃ.
 v. 1028. ἐκτελιυτήσας] B. ἐκτιγέσας †.
 v. 1029. ἄψορρον] B. ὀπισθόρμητον.
 v. 1030. πτηνὸς κύων] A. μυθιεύεται ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς ὄρος τὸν Καύκασον προσηλάσας τὸν Προμηθεῖα μίσην κίονος, ἐποίησεν αὐτὸν κατέρχασθαι καὶ ἐσθῆν καθ' ἡμέραν τὸ ἦπαρ αὐτοῦ, διὰ πάσης μὲν ἡμέρας βιβρωσκόμενον, νυκτὸς δὲ πάλιν ἀναπληρούμενον, καὶ οἶον ἀνακαινιζόμενον, ἕως οὗ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν αὐτὸν ἀπέκτεινε, τὸν Προμηθεῖα δὲ κακῆς μερίμνης ἀπέλυσε. Ταῦτα δὲ ἦν πάσχων ὁ Προμηθεὺς διὰ δύο αἰτίας, μίαν μὲν ὅτι τὸ πῦρ κεκρυμμένον ὄν παρὰ τοῦ Διὸς δολίως ἀποκλέψας οὗτος ἐν νάρθηκι κατήγαγε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τοῦτο, δι' οὗ αἱ τέχναι πᾶσαι ἀνύονται· ἑτέραν δὲ ὅτι βουὴν μέγαν θύσαντες οἱ θεοὶ περὶ τὴν Σικύονα τὴν πόλιν, τὸν Προμηθεῖα μεριστὴν τῶν κρείστων ἐποίησαν, οὕτως δὲ ὁσπᾶ μόνῃ τῇ σιμιγῆ δολίως συγκαλύψας, εἰς τὴν τῶν ἐτέρων θεῶν μοῖραν ἔγκατα καὶ σάρκασ παρέθετο, τῷ δὲ Διὶ μόνῳ τὰ ὁσπᾶ πρὸς εὐωχίαν παρέθετο, ὃ δὲ ὀργισθεὶς κατ' αὐτοῦ οὕτως αὐτὸν ἐτιμώρησεν. Ἄλλως. Ταῦτό φησιν, ὅτι τοῦ Διὸς κύων αὐτοῦ (τῷ Διὶ γὰρ ὁ αὐτοῦ ἀνατίθεται, ὡς ζῶον βασιλικόν) διακόψει μέγα βῆκος τοῦ σώματος, τοῦτ' ἔστι μέρη καὶ ἀποκομμὰ ἐρχόμενος ἀκλῆτος εὐωχῆσθαι· ἐκθινοῖσθαι δὲ καὶ φάγεται τὸ ἦπαρ τὸ ἐκ τῆς βρώσεως μελαινόμενον. Τοῦ τοιοῦτου δὲ δισμοῦ

* Pro παρακαλεῖ σε legendum παρακαλήσω.

† vel leg. ἐπέρχεται, vel. ἐπί σέ ἔρχεται. Abresch.

‡ Adjectum ἐντὸς delevi, quod ex prioribus hic adhæsisse vidit Abresch.

καὶ τῆς τοιαύτης κακοπαθείας μηδὲν τι προσδόκα τίλος, πρὶν ἂν τις τῶν θεῶν διάδοχος φαῖν τῶν σῶν πόνων, καὶ εἰς τὸν σκοτεινὸν ἄδην διελθῆσθαι παραγενέσθαι, καὶ εἰς τὸν τάρταρον. Τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ βοηθῶντος αὐτῷ πεισομένου ταῦτα πάντα. Ὁ μέλλων βοηθῆσαι σοι, φησὶ, καὶ ἀπολυτρώσαι σε τοῦ πόνου τούτου, εἰς τὸν ἄδην ἕξει καὶ τάρταρωθήσεται.

δαφονίος] Β. φουκός. αἰστός] ὁ αἰετὸς ἀνάκειται τῷ Διὶ κύνα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τὸ ἄρπακτικόν, ἢ διότι ἀναιδῶς ἕμελλε τῷ Προμηθεῖ ἐπιτίθεισθαι. Ὁν ἐτόξευσεν Ἡρακλῆς, ὅτι τὸν περὶ τῶν μέλων ἄθλον ἐπόνει ὃς ἐνδέκατος ἦν αὐτῷ. Ἴσθι δὲ ὡς διὰ πάσης τῆς ἡμέρας τὸ Προμηθεῖως ἦπαρ τῷ αἰετῷ βιβρωσκόμενον, ἀνεπληροῦτο πάλιν νυκτὶ καὶ ἄριον ἦν λάβρος] λαιμαργός.

v. 1031. διαρταμήσει] Β. διακόψει. ῥάκος] τὸ δέρμα.

v. 1032. δαιταλεύς πανήμερος] Β. δαιτυμὼν διὰ πάσης τῆς ἡμέρας.

v. 1033. κελαιόβρωτον] Β. μέλαν. ἐκδοιθήσεται] καταφάγει.

v. 1034. τοῦ σοῦ δὲ μόχθου] Β. τῆς σῆς δυστυχίας. Τέρμα μῆδε προσδόκα] μὴ ἀπαλλαγὴν ἔλπεις τῆς συμφορᾶς ταύτης· εἰ μὴ τις τῶν θεῶν ἐδεήσεται κινδυνεύσαι ἐλόμενος ἀπαλλάξαι τῶν κακῶν, οὐδέποτε, ἔσται ὡς τοῦδ' αὐτὸς εἰ ἴσθι, κελύση.

v. 1036. ἀναύγητον] Β. σκοτεινόν.

v. 1037. κνιφαῖα] Β. σκοτεινά.

v. 1038. πρὸς ταῦτα βούλει] Β. πρὸς ταῦτα βουλεύου, καὶ σκόπει τὸ προσήκον, ὅτι ταῦτα ἅ σοι λέγω, οὐκ εἰσὶ πιπλάσμενα καὶ ψευδῆ, ἀλλὰ λίαν ἀληθῆ. Τὸ γὰρ Δίου στόμα, ἦτοι τὸ τοῦ Διὸς, οὐκ ἐπίσταται ψευδολογεῖν, ἀλλὰ πᾶν ὃ ἂν εἴπῃ, εἰς τίλος καὶ πλήρωμα ἄγει. Σὺ δὲ ἐπιτήρει καὶ πρόσεχε, μηδὲ τὴν αὐθαδίαν ἠγήσῃ ποτὲ κρείττατα τῆς εὐβουλίας.

βούλει] Β. τὰ συμφέροντά σοι. ὡς] ὅτι.

v. 1039. κόμπος] Β. τὸ κόμπος εἶπε κατὰ τὴν τοῦ Προμηθεῖως δόξαν· ὡστο γὰρ Ἐρμῆν μάτην πρὸς αὐτὸν ταῦτα κομπάζειν. λίαν εἰρημένος] ἀληθῆς καὶ οὐ μάταιος.

v. 1040. ψευδηγορεῖν γὰρ] Β. ψευδῆ λέγειν οὐκ ἐπίσταται. Ἐκεῖνος γὰρ προσέταξέ μοι ταῦτά σοι φάναι.

v. 1041. πᾶν ἔπος] Β. ὃ ἂν εἴποι.

v. 1042. πάπτεινε] Β. σκόπει. φρόντιζε] τοῦ λυσιτελοῦντος.

v. 1043. ἀμείνον'] Β. κρείττονα.

v. 1044. οὐκ ἄκαιρα] Β. ἀλλὰ ἔγκαιρα.

v. 1046. ἱρευᾶν] Β. ζητεῖν.

v. 1047. σοφῶ] Β. οἷος αὐτὸς εἶ.

v. 1048. εἰδότε] Β. γινώσκοντι.

v. 1049. ἐδάυξε] Β. εἶπε.

v. 1050. αἰκίε] Β. ἀπρεπέα.

v. 1051. πρὸς ταῦτ', εἰπ' ἔμοι] Α. πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν ἐπ' ἔμοι ἢ ἐλικσιδῆς τῆς πυρὸς καταφορᾶ (ἀμφήκης δὲ ἐστὶν ὁ ὄξυς) ὁ αἰθῆρ δὲ, καὶ ὁ αἶθρ ἐρεθίζέσθω καὶ κινείσθω ἐν βροντῇ, σφαικίλω τε ἀγρίων ἀνέμων, τοῦτ' ἐστὶ συντόνω κινήσει. Σφάκελος δὲ κυρίως ἢ σῆψις τοῦ ἔγκεφάλου· τὴν γῆν δὲ ἐκ τῶν πυθμένων καὶ τῶν κατωτάτων τόπων σὺν αὐτοῖς θεμιλοῖς κραδαῖνοι καὶ κινήσειν. Τὸ κύμα δὲ τῆς θαλάσσης ἐν πρᾶχει ρεύματι συγχάσειν ἐμὲ, καὶ τὸ σᾶμα τὸ ἐμὸν, ἀναρρίψῃ εἰς τὰς διόδους τῶν οὐρανίων ἀστρων. Ἦτοι εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅπου εἰσὶ τὰ ἀστρα.

πρὸς ταῦτ'] Β. διὰ τούτου.

v. 1052. ἀμφήκης] Β. δι' ὄλου καυστικός. αἰθῆρ] αἶθρ.

v. 1053. ἐρεθίζέσθω βροντῇ] Β. κινείσθω ἐν βροντῇ. σφαικίλω] συστροφῇ.

v. 1054. πυθμένων] Β. τῶν βαθυτάτων τόπων.

v. 1055. κραδαῖνοι] Β. κραδαινίτω καὶ κινίτω. Γ. ταράσσοι, τινάσσοι.

v. 1056. πρᾶχει ῥοδίω] Β. σφοδρῶ ρεύματι.

- v. 1057. συγχάσειν] A. συγκαλόψιμι.
 συγχάσειν] B. σύγχωσάτω αὐτήν.
- v. 1058. διόδους] B. εἰς τὰς διεξόδους. κιλαιὸν] σκοπεῖόν.
- v. 1059. ἄρδην ῥίψει] B. ὀμοῦ ῥιψάτω. ἄρδην] Γ. σφοδρῶς.
- v. 1060. δίσαις] B. συστρεφαῖς.
- v. 1062. φρενοπλήκτων] B. τῶν μινικῶν.
- v. 1064. παραπαίειν] A. παραφρονεῖν.
 παραπαίειν] B. αὐτόν.
- v. 1065. εἴ δ' εὐτυχῆ] B. σοί. "Ἦγουν εἰ τὴν παροῦσαν συμφορὰν ἐν εὐτυχίας ἡγοῖο
 μέρι, τί μινικῶν ἔφίεσαι, τουτέστιν ἀτεχνῶς μαινόμενος εἶ, καὶ οὐ καθ' ὅτιοῦν σωφρονεῖς.
 τί χαλῆ] ἔφίεσαι.
- v. 1066. ἀλλ' οὖν ὑμῖς γ' αἰ πημοσύναις] A. πρὸς Ὀκειανίδας φησὶν ὁ Ἐρμῆς, ἀλλ'
 οὖν ὑμῖς, ὧ γυναῖκες συλλυπούμεναι καὶ συγκακοπαθοῦσαι ταῖς τῆ Προμηθέως βλάβαις,
 ὑποχωρεῖτε ταχύτατα ἐκ τῶν ἐνταῦθα τόπων, μὴ τὰς φρένας ὑμῶν ματαίας καὶ μαρᾶς ἢ
 παραπλήγας ποιήση τὸ ὄχημα τῆς τοῦ Διὸς βροντῆς, τὸ ἀτίραμνον καὶ σκληρὸν καὶ μίγα.
 πημοσύναις] B. δυστυχίαις.
- v. 1067. συγκάμνουσαι] B. κσιπῶσαι.
- v. 1068. μετὰ πρὸς χρεῖτ'] B. ἐκότως ἐνταῦθα πεποίηκε τὸ ὑπερβατὸν κίνησι παρτυ-
 γυῦμενος καὶ μετανάστασιν τῷ χορῶ. θοῶς] ταχέως.
- v. 1069. ἡλιθιώση] B. εἰς ἀναίσθησιαν ἄξη.
- v. 1070. μύκημα] B. κτύπος. ἀτίραμνον] σκληρὸν, σφοδρὸν.
- v. 1071. ἄλλο τί φώνει] A. ἄλλο τί λέγει, καὶ παραμηδοῦ, καὶ παραλογίζου καὶ
 ἀπάτα ἐμὲ, εἰς ὅπερ καὶ πείσεις καταλειψαί τὸν Προμηθέα. Οὐ γὰρ τοῦτο τὸ ἔπος, δη-
 λαδὴ τὸ, μὴ ἡλιθιώση τὰς φρένας ὑμῶν τὸ τῆς βροντῆς ὄχημα *, τλητὸν καὶ ὑπομνητὸν
 καὶ καρτερικὸν παρῆριψας καὶ παρήγαγας εἰς τὸ καταλειψαί τὸν Προμηθέα.
 παραμηδοῦ] B. παρὰπειθε.
- v. 1072. τλητὸν] B. ἀνεκτὸν ἡμῖν. παρίσυρας] ἐξήνεγκας.
- v. 1074. κακότητ' ἀσκιῖν] A. κακίαν ἀγαπᾶν καὶ μισεῖν τοῦτον.
 κακότητ' ἀσκιῖν] B. τὸ γὰρ προδιδόναι τοὺς φίλους εἰς τοῦτο φέρι.
- v. 1075. μετὰ τοῦδε] A. συμπάσχειν αὐτῷ οὐ παραιτοῦμαι.
 χρεῖ] ἀπέκισται.
- v. 1076. προδότας] B. τῶν φίλων.
- v. 1079. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἄττ' ἐγὼ] A. ἀλλ' οὖν μέμνησθε ἅπερ προλέγα ὑμῖν,
 μηδὲ παρ' ἄτης θηραθεῖσαι, ἦγουν εἰς βλάβην ἐμπισσοῦσαι, μέμνησθε τὴν δυστυχίαν ἣν
 μέλλετε παθεῖν μηδὲ εἴπητε ποτὲ, ὅτι ὑμᾶς ὁ Ζεὺς εἰς ἀπροσδόκητον ἢ ἀνέλπιστον καὶ
 αἰφνίδιον βλάβος εἰσέβαλεν, μηδαμῶς εἴπητε τοῦτο. Αὐταὶ δὲ ὑμᾶς αὐτὰς, λείπει τὸ αἰτι-
 ᾶσθε. Εἰδῶναι γὰρ καὶ ἐπιστάμεναι, καὶ ἐκ ἀγνοοῦσαι, οὐδὲ ἐξαίφνης καὶ λαθραίας ἐμπλε-
 χθήσεσθε εἰς τὸ δίκτυον τῆς βλάβης τὸ ἀπείρανον. Οὐ τίλος οὐχ εὐρήσετε.
 μέμνησθ'] B. ἐνθυμῆσθε.
- v. 1081. μίμψησθε] B. κατηγορήσετε.
- v. 1082. ἀπρόσπτον] B. ἄσκοπον.
- v. 1084. ὑμᾶς αὐτὰς] B. ἱμβαλιῖτε.
- v. 1086. ἀπ[ραντον] B. ἀδιέξοδον.
- v. 1087. ὑπ' ἀνοίας] B. τῶν ὑμῶν.
- v. 1088. καὶ μὴν ἔργη] A. καὶ δὴ ἐν ἔργοις αὐτοῖς, οὐκ ἐν μύθῳ (ὡς ἀπλῶς Ἐρμού †

* f. leg. ἦχημα Abresch.

† Ἐρμού hic legendum esse pro vulg. ἱμοῦ primum vidit Anonymus in Misc. obss. Auctt. vett. tom. ii. p. 164.

λίγοντος ὅτι μίλλει γινίσθαι τάδε) ἢ γῆ σισάλιυται ἢ τῆς βροντῆς δὲ φωνὴ ἢ βρύχουσα παραμυκᾶται καὶ ἠχιῖ καὶ βοῶ. Ἐκλάμπουσι δὲ καὶ αἱ πολύπυροι ἔλικες τῆς στεροπῆς, ἥτοι αἱ ἐλικοειδῆς κατὰ τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν κινήσεις· οἱ στρόμβοι δὲ καὶ αἱ ἐλίξεις τῶν ἀνέμων συστρέφουσι τὴν κόνιν· σκιρτᾷ δὲ τῶν ἀνέμων πάντων τὰ πνεύματα ἀποδεικνύοντα πρὸς ἄλληλα στάσιν ἀντίπουν· ἤγουν, τῆ ἰναντία ἀλλήλων πνοῇ πρὸς ἄλληλα ἀνδιστάμινα· ξυπτεῖράραται δὲ ὁ ἀήρ ἐν τῇ θαλάσῃ. Τοιαύτη ἐπ' ἐμοὶ ἐπέρχεται καὶ κινεῖται ῥιπῇ καὶ κινήσει καὶ ζάλη καὶ τρίχωμα * ἀπὸ τοῦ Διὸς, κατασκευάζουσα μοι φόβον.

μύθῳ] B. λόγῳ.

v. 1089. χθών] B. ἢ γῆ.

v. 1091. ἔλικες] συστροφαί.

v. 1092. στεροπῆς] B. ἀστραπῆς. ζάπυροι] λίαν καυστικοί. στρόμβοι] καταιγίδες αἴρων.

v. 1095. στάσιν] B. παραχίν. ἀντίπουν] ἰναντίαν ἀλλήλοις.

v. 1096. αἰθῆρ] B. ἀήρ.

v. 1097. ῥιπῇ] B. ὀρμή.

v. 1098. βρύχουσα] B. κατασκευάζουσα.

v. 1099. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας] A. περιφραστικῶς, ὦ μήτηρ ἐμὴ Θέμις.

ὦ μ. ε. σέβας] B. σιβάσμια μήτηρ. ὦ πάντων Θέμις] Δίκη, ἢ ἡ τὸ δίκαιον πᾶσι ποιούσα ἢ ὡ δίκαιοσύνη πάντ' ἰσορῶσα, ὃ καὶ κρεῖττον.

v. 1100. κοινὸν φῶος ἐλίσσω] B. εἰς πάντας φῶς συστρέφω.

v. 1102. ὡς] B. πῶς. πάσχω] κάμνω.

* Pro τρίχωμα vel cum Arnaldo (animadv. c. 32.) legendum τρικυμία, vel βρύχωμα aut βρύχημα. Abresch.

SCHOLIA

IN

SEPTEM CONTRA THEBAS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Ὁ ΛΑΙΟΣ τοῦ Λαδδάκου υἱὸς ἄν, ἐκασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κτητημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικίως· ἣ συνιθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιώς ἀράς. Φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἰπποδαμείας, ὁ Λαῖος ἤρασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρينوφθορίαν ἐπέδειξε, καθὼς περ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. Ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαῖον κατηράσατο ἐξ οἰκίας φονευθῆναι γονῆς. Ἐπεὶ γοῦν ὁ Λαῖος δι' ἃν εἴρηται τρόπον ἄκαις ἦδη τερήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων εἰ δεῖο τικνώσασθαι· ἐξήνιχε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον.

Μὴ σπιῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.

Λαβῶν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπειλῶν ἐφύλαττε μὴ συνενῶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. Ἐν μισθῷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῶ ὄνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα· φεθεθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν ἔποιτα·

Εἰ γὰρ τικνώσεις παῖδ', ἀποκτινῶ σ' ὁ φύς,

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγενήθη· διαπορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσοῦς κρίκους διαπιρρονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τούτων ἐξέθετο. Εὐρόντες δὲ τινες αὐτὸν ποιμῆνις καὶ ἀναλαβόντες ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἤξίωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. Ἐπιτα δὲ Οἰδίπους παρὰ τινος ὑδρισθεὶς καὶ οὐνειδισθεὶς ὡς νόθος ἰστί καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπεῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἧγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνοσ υἱός. Εἴπε δὲ

αὐτῶ τὸ μαντιῶν, ὅτι πρόκειται σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σοῦ, καὶ μητρί σοῦ συνευασθῆ-
 ναι. Ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον,
 διὰ τὰ εἰρημμένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λήγειν τὸ χρησθηρίον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυ-
 ναῖκα, μητέρα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰς Θήβας ὁδόν. Διευπορεύτο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ
 ὁ Λαῖος ὁ τούτου πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ αὐτός εἰς τὸ μαντιῶν, ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ'
 αὐτοῦ ἐπιειθέος παιδός, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. Ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω,
 οἱ τοῦ Λαῖου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον ᾧ ξένη τῶ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ
 ὁ δ' οὐκ ἐπίεισθη. Πληγίς δὲ παρὰ τοῦ Λαῖου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν
 καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ· ἓνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα.
 Ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα·
 ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λύσαι αὐτὰ, κατήσθιε. Προέκειτο δὲ τότε
 παρὰ τῶν Θηβαίων τῶ εὐρόντι τὸ αἰνίγμα τῆς Σφίγγος, βραβεῖον, ἢ τοῦ Λαῖου γυνὴ Ἰοκά-
 στη, δοθησομένη αὐτῶ εἰς γάμον. Εἰπούσης οὖν τῆς Σφίγγος τὸ αἰνίγμα τὸ, τετράπους
 δίπους τὲ καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἢ δὲ
 Σφίγγε μανεῖσα ἀντίειν αὐτήν. Συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐποίησε
 τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. Ὑστερον
 δὲ μαδῶν τὸ ἀνέμημα ὁ ἔδρασεν, ἐτυφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημίοις υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασι-
 λίαν κατέλειψεν. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸν τούτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίᾳ καθεῖρξαν, καθήρασαντο
 αὐτοὺς ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. Οὐ ἔνεκα αἱ φοβού-
 μνοι, τὸ ἄμφω μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφανήκασι δὲ ἵνα
 τοῦ ἐνὸς ἕξερχουμένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἓνα ὁ ἕτερος βασιλεύει· καὶ
 πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος, ἐσερχομένου, ὑποχωροῖ ὁ ἕτερος· ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν
 ἀράν. Ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ἂν ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς βασιλείας, εἴτω ἐξῆλθε,
 τῶ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. Τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ
 Πολυνείκης καὶ αὐτὸς εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο, κατὰ τὸ συμπεφανημένον· μὴ παρα-
 δεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλείου, εἰς τὸν τοῦ Ἄργου βασιλείᾳ Ἀδράστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου
 γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῶ ὁ Ἀδράστος
 ἵπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δρᾶσθαι. Λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργου
 στρατιὰν πλείστην, ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. Ἐνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἴφονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθέ-
 νων· ἢ δὲ ὑπόθεσις, στρατιᾷ Ἀργείων πολιορκουῶσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικῆσαντας· καὶ
 θάνατος Ἐτεοκλείου καὶ Πολυνείκου. Ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις,
 διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγῶς φυλάσσειν τὰς πόλεις τῶν Θηβῶν. Εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι,
 ἑπτάφυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι, ἑκατοντάφυλοι.

v. 1. Κάδμου πολῖται] A. ὁ Ἐτεοκλῆς προλογίζει, καὶ παρασκευάζων τὸν λαὸν ἅπαντα
 πρὸς φρουρὰν τῆς πόλεως, φησὶν, ᾧ Κάδμου πολῖται, ἥτοι ᾧ Θηβαῖοι, πρέπει λήγειν τὰ
 καίρια καὶ τὰ ἰνδιχόμενα, ἢ τὰ ἀναγκαῖα, τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον ὅστις φυλάσσει καὶ ἔχει
 καὶ φέρει τὸ πρᾶγος, ἤγουν πρᾶγμα καὶ ἕξουσίαν, ἐν πρῶμῃ, ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ, νόμων καὶ
 κινῶν καὶ οἰκονομῶν ὅσακα πόλεις, ἤγουν τὴν τῆς πόλεως, κυβερνήσιν, μὴ κοιμῶν καὶ κοι-
 μίζων καὶ ἀναπαύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν ὕπνῳ, τροπικῶς δὲ τῶ λόγῳ ἐχρήσατο ὁ ποιητής,
 πρῶμῃν καλῶν τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως*, ὅσακα δὲ τὴν ταύτης κυβερνήσιν.

Κάδμου πολῖται] B. προλέγει νῦν Ἐτεοκλῆς ὡς εἰ κινδυνεύει πρὸς πόλεμον, Θρήνοις καὶ
 φθαῖς τιμῆσαι ἂν αὐτὸν τοὺς πολῖτας· οὐχ', ὡς ὄνται τινες, ἀτιμάσαι αὐτὸν καὶ ὑβρίζαι,
 τὸ ἑμνεῖτο ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοιτο ἐκλαμβάνοντες· ὅτι δὲ ἀληθὲς ἐστὶ τοῦτο, καὶ οὐχ' ὑπερ-
 ἐκείνοι φασί, μαρτυρεῖ τὸ οἰμώγμασι. Πᾶς γὰρ ἂν οἶόν τ' ἦν ἄμα μὲν ὑβρίζειν αὐτὸν, ἄμα
 δὲ Θρήνοις τιμᾶν· ἀλλὰ ἑμνεῖτο καὶ θαυμάζοιτο ὑπὸ τῶν ἀστῶν ἐν πολλοῖς ἱεραῖοις, ὡς ὑπερ-

* Abreschius emendat πρῶμῃν μὲν λέγων τὴν ἀρχὴν.

τῆς πατριδος κεινδυνευκατς, καὶ Θρήνων ἀξιῶτα ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. Ἐπεὶ καὶ τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ τὸν ἔπαινον δηλοῖ. Πρὸ γὰρ τῶν αἶμων καὶ τῶν ὀδῶν αἱ παλαιαὶ τοὺς ἔπαινους ᾄδον. Ὡσπερ ἔστι καὶ τὸ ἐγχεῖσθαι τὸ ἐν κάμαις καὶ στενωποῖς λεγόμενον. Κάμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς στενωπούς. Ἴσως δ' ἄν τις ἐσταῦθα ἐσταίη, λέγων, ὡς οὐ καιρὸν εἶχε τοιαῦθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολίτας λέγειν Ἐπεικλῆς. Καὶ φαιμέν, ὡς οὐ παρακελεύομενος ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἐικάζων καὶ δισσὴν μαντεύομενος, ἐπειδὴ καὶ εὐκτικῶ ἀλλ' οὐ προστακτικῶ ἐχρήσατο ῥήματι. *χρῆ λέγειν*] ἐκείνον. *τὰ καιρία*] τὰ ἐνδεχόμενα καὶ ἀρμόζοντα τῶν καιρῶν.

Κάδμου πολῖται] Γ. ἡ εἰσθεῖσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μυστροφικῆς ἔστι περιόδου. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οἱ, ἂν τελευταῖος

Πόλις γὰρ εἶ πρόσσουςα δαίμονας τίσι.

γ. 2. ὅστις φυλάσσει πρῶτος ἐν πρῶμῃ πόλει] Β. ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν πόλεως ἔχει. Εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῇ νηϊ κυβερνήτου.

γ. 3. οἶακα ναμῶν] Α. κυβερνήτης ἂν τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων. Καλῶς ὁ ποιητῆς τὸν ἀρχοντα τῆς πόλεως ἐξισοῖ τῶ τῆς νηὸς κυβερνήτη. Ὅπερ γὰρ ὁ κυβερνήτης ἐν τῇ νηϊ, τοῦτο αὐτὸ καὶ ἀρχηγὸς ἐν τῇ πόλει. Μὴ κοιμῶμενος, ἐκ τοῦ φροντίζειν ὑπὲρ τῆς πόλεως. Καὶ Ὅμηρος· Οὐ χρῆ παννύχιον εὐδῖν βουλευφόρον ἄνδρα*.

οἶακα ναμῶν] Β. ἐξουσίαν διεξάγων, κινῶν ὅστις ἐν πρῶμῃ καθήμενος καὶ τοὺς οἶακας ἔχων, τουτέστι, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς πόλεως. *μὴ κοιῶν]* ἀναπαύων, ἀλλὰ εὐφροντίζειν.

γ. 4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν] Α. εἰ μὲν γὰρ καλῶς, φησὶ, πράξαιμεν, τῆς εὐπραξίας ἡ αἰτία ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀναφέρεται. τῆς δὲ δυσπραξίας, ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας. Διὸ καὶ φησιν, εἰ δ' αὖτε καὶ πάλιν συμφορὰ καὶ δυστυχία τύχοι, ἦγον ἂν δυστυχῆσωμεν, καὶ κακῶς πάθωμεν (ὅπερ μὴ γένοιτο) ὁ Ἐπεικλῆς ἂν (σοῦτ' ἔστιν ἐγὼ) εἰς ἂν, πολὺς κατὰ πόλιν ὑμνοῖτο καὶ λαιδοροῖτο καὶ ὑβρίζοιτο ὑπὸ τῶν πολιτῶν διὰ κακῶν καὶ πολυστρόφων ὑβρειῶν, καὶ φόγων καὶ διειδισμῶν, ἂν τιναν τούτων ὁ Ζεὺς γένοιτο ἀλεξιστήριος, ἐπάνυμος τῇ πόλει Καδμείαν, ἀντὶ τοῦ οὕτως ὀνομαζόμενος ἐν Θῆβαις· τοῦτο γὰρ ἔχει ἐπάνυμον ἐν Θῆβαις ὁ Ζεὺς, καὶ ἐκεῖ Ζεὺς τιμᾶται ἀλεξιστήριος. Φησὶν οὖν, συμφῶνως ἑαυτῶν τιμῶτο.

εὖ πράξαιμεν] Β. εὐτυχῆσαιμεν. αἰτία θεοῦ] τῆς εὐτυχίας τῆς πόλεως ὑπερμαχούστος.

γ. 5. αὐθι] Β. πάλιν. *μὴ γένοιτο* εἴθε.

γ. 6. πολὺς] Β. διὸν πολὺ εἰπεῖν πολὺς εἶπε, πρὸς τὸ Ἐπεικλῆς.

γ. 7. ὑμνοῖτο] Α. ὑμνῖσθαι μέσον.

ὑμνοῖτο] Β. ἐπαινοῖτο. φροίμοις πολυῤῥόδοις] ἐπαινοῖς παμπολλοῖς.

γ. 8. οἰμῶμασι] Β. Θρήνοις. ἂν] οἰμωγμάτων. ἀλεξιστήριος] ἀποσοφητής.

γ. 9. ἐπάνυμος] Β. ἐπειδὴ πολλὰ Διὸς προσηγοραὶ, καλεῖται γὰρ φιλοξένιος †, ἀλεξιστήριος, καὶ ἔπειρα, διὰ τοῦτο εἴρηκεν ἐπάνυμος. Διὸν δὲ ἐπάνυμος εἰπεῖν ἐπάνυμος εἶπε πρὸς τὸ Ζεὺς.

γ. 10. τὸν ἐλλείποντα ἔτι] Α. τὸν ἐλλείποντα ἔτι ἡλικίας ἀκμᾶίς καὶ ὄξυστάτης, ἥτοι τὸν νεότερον καὶ τὸν ἐξῆλον χρόνον, ἥτοι τὸν γηραιὸν καὶ παρηδηκότα καὶ παρακμασάντα ὑπὸ τοῦ χρόνου.

ὁμᾶς δὲ χρῆ] Β. τοῦτο κατὰ ἄθροισιν καὶ μερισμόν. ἐλλείποντα] στερούμενον.

* Iliad. β'. 24.

† Quam hoc Jovis cognomen nusquam occurrat Abreschius conj. Scholiasten scripsisse φίλιος, ξένιος.

v. 11. ἤδης ἀκμαίας] B. ἡλικίας ἀκμαζούσης καὶ πρὸς μάχην ἐπιτηθείας, ἀλλ' ἔτι μεираίκιον ὄντα. Καὶ ἔξῃσον χρόνον, ἀντὶ τοῦ, γέροντα ὄντα.

v. 12. βλάστημον] A. ἤτοι αὔξησιν καὶ προκοπὴν αὔξοντα καὶ βλαστώνοντα σωματικῆν, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχην.

βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος] B. ἤτοι τὴν αὔξησιν καὶ προκοπὴν αὔξοντα καὶ βλαστώνοντα σώματος, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχας.

v. 13. ὄραν] A. φροντίδα, ἡλικίαν. Ἴν' ἢ ὁ νοῦς οὗτος, ἕκαστον ὑμῶν ἔχοντα φροντίδα τῆς πόλεως, ἢ ἕκαστον κατὰ τὴν ἡλικίαν ἑαυτοῦ, βοηθεῖν τῇ πόλει, ὡς πρέπειν ἐστίν.

ὄραν] B. φροντίδα τῆς πόλεως. ἕκαστον] μεираίκιον, γέροντα, νεανίσκον. ὡς τι συμ-
πρεπῆς] καθὼς ἐστὶν ἀρμόζον τῇ ἑαυτοῦ ἡλικίᾳ. Δέον δὲ εἰπεῖν καὶ τὸν ἀλδαίνοντα ἀσυν-
δέτως ἐξήνεγκε, ὥστε τοὺς μὲν γέροντας σὺν τοῖς μεираικοίς λιτὰς ποιῆσθαι, τοὺς δὲ
νέους μάχισθαι.

v. 14. ἀρήγειν] B. βοηθεῖν.

v. 15. ἔξαλιφθῆναι] B. πιπαῦσθαι.

v. 16. τέκνοις τι] A. κοινὸν τὸ ἀρήγειν.

τέκνοις] B. ἀρήγειν ἀπὸ κοινοῦ. γῆ τε μητρὶ, φιλιτάτῃ τροφῶ] βροτῶν τουτέστι τῇ
μητρὶ τῇ φιλιτάτῃ τῶν ἐν ἀνδράποισι μητέρων.

v. 17. ἔρποντας] A. κυρίως περὶ παιδῶν τὸ ἔρποντας.

ἢ] B. αὐτῆ. νέους] ὑμᾶς ὄντας.

v. 18. πανδοκοῦσα] A. ὑποδεχομένη. Πάντα πόνον τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποδεχο-
μένη.

πανδοκοῦσα παιδίας ὄτλον] B. διχομένη παιδείσιν κακοπάθειαν, πόνον.

v. 19. οἰκιστήρας ἀσπιδοφόρους] B. οἰκήτορας πολεμιστὰς καὶ ἀνδρείους.

v. 20. ὅσας γένοισθε] A. πιστοὶ δηλονότι, πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς κίνδυνον πρόθυμοι.

πιστοὺς] B. βεβαίους. ὅσας γένοισθε πρὸς χρέος τόδῃ] ἵνα ὑπάξετε πρὸς τὴν παροῦ-
σαν χρεῖαν ἣν ὑμῶν ἔχει ἢ πόλις ὑπὲρ τῆς αὐτῆς σωτηρίας.

v. 21. ἐς τὸδ' ἤμαρ εὐ' ἴβπει θεός] B. μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας καλῶς ἡμῖν ἐκ τύχης
ἔχει τὰ πράγματα.

v. 22. χρόνον] B. κατὰ. πυρηνουμένοις] πολιορκουμένοις.

v. 23. τὰ πλείω] B. κατὰ. ἐκ θεῶν] ἐκ τῆς αὐτῶν βοηθείας. κυρεῖ] ὑπάρχει.

v. 24. οἰωνῶν βοτῆρ] A. σκοπὸς, ὁ Τειρεσίας.

ὁ μάντις] B. ὁ Τειρεσίας. οἰωνῶν βοτῆρ] ποιμὴν. Διὰ τὸ τὰς πτήσεις αὐτῶν ἀνιχνεύειν
ἐν ταῖς μαντείαις.

v. 25. ἐν ὧσὶ ναμῶν] A. ἐξ ἀκοῆς γὰρ τὰς πτήσεις δέικρηνεν, οὐχ ὄρων ὁ Τειρεσίας
ἐπίβαλλε τῇ τέχνῃ, ἥτις ἐτέρου ὑπαγορεύοντος, οὐκ αὐτὸς ἦν αὐτόπτης τῶν ὄρνέων. πυρὸς
δίχα] οὐκ ἐμπύρεις χρώμενος.

ἐν ὧσὶ ναμῶν] B. διεξάγων. Τὸ ἐν ὧσὶ καὶ φρεσὶ λέγει, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ἡρώτα τὴν
ἑαυτοῦ θυγατέρα πῶς αἰ ὄρνιδες ἴπτανται, καὶ παρ' αὐτῆς ἀκούων ἐλογίζετο κατὰ νοῦν,
καὶ τὰς μαντείας ἐποίει. Τὸ δὲ πυρὸς δίχα εἶπε πρὸς τὸ συναγόμενον ἀπὸ τοῦ ἐν ὧσὶ καὶ
φρεσὶ ναμῶν χρηστηρίου ὄρνιδας, ἴν' ἢ ὁ δι' ὄρνιδων μαντευόμενος, καὶ οὐ διὰ πυρὸς.

v. 26. χρηστηρίους] A. μαντευτικούς.

χρηστηρίους ὄρνιδας] B. τοὺς τῆς μαντείας εὐφόρους καὶ συντελεῖς.

v. 27. οὔτος] B. σκόπει τὴν σύνταξιν, εἰπὼν γὰρ ἄνα γῆν δὲ, καὶ δέον οὕτω ποιήσα-
σθαι τὴν ἀπόδοσιν· γῆν δὲ ὡς ὁ μάντις φησὶν ὑπὸ τοῦ πολέμιον ἐπιβουλευόμεθα, οὕτω δέον
εἰπεῖν, τίνα διὰ μέσου ἐπανάληψιν ἐποίησε, καὶ ἄλλως τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν. εἴρηται δὲ
πολλὰ τοιαῦτα καὶ παρὰ λογοποιόις.

v. 28. προσβολὴν Ἀχαΐδα] B. ἐπίλεισιν τοῦ τῶν Ἀχαιῶν στρατοῦ.

v. 29. νυκτηγοῦσθαι] A. ἐν νυκτὶ ἀγορεύειν καὶ βουλεύεσθαι.

νυκτηγορεῖσθαι] B. ἐν νυκτὶ ἀγείρεσθαι *.

v. 30. ἀλλ' ἕς τ' ἐπάλλξεις] A. ἀλλὰ πάντες σὺν παντευχίᾳ καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ὅπλοις, ἤγουν ὀπλισμένοι, ὀρμᾶσθε, σοῦσθε ἑμοῖως ἐς τὰς ἐπάλλξεις καὶ τοὺς προμαχώνας τῶν πύργων, καὶ ἐπὶ τὰς πύλας, καὶ ἐπὶ τοῖς σείλμασι καὶ ταῖς καθέδραις καὶ ταῖς κατασκευαῖς τῶν πύργων στάθητε. μίμοντες δὲ καὶ ἐπιμένοντες καὶ καρτεροῦντες, θαρσεῖτε, μηδὲ λίαν φοβεῖσθε τὸν ἔμιλον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐπηλύδων, ἤγουν τῶν ἀπὸ ξένης ἐλθόντων πολεμίων. Εὖ καὶ καλῶς ὁ θεὸς παρᾶσχοι ἡμῖν, καὶ ἀγαθὰ πράξειεν. "Ομιλος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ τὴν ἴλην ἔχειν.

ἐπάλλξεις] B. τείχη. πύλας πυργωμάτων] ἐν γὰρ πύργοις αἱ πύλαι.

v. 31. σοῦσθε] B. ὀρμᾶσθε. παντευχίᾳ] πανοπλίᾳ.

v. 32. πληροῦτε θωρακείᾳ] A. τὰ τείχη, διὰ τὸ τὴν πόλιν ὡς θώρακα ἔχειν αὐτά. σείλμασι] ταῖς καθέδραις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν.

πληροῦτε θωρακείᾳ] B. γεμίζετε ἑαυτῶν τὰς ἐπάλλξεις. σείλμασι] βάσεις, καθέδραις.

v. 34. εὐθαρσεῖτε] B. θαρροῦντες ἀτρέπτως ἴστασθε. ἐπηλύδων] ξένων.

v. 35. εὖ τελεῖ θεός. A. καλὰ θεὸς παρέχει.

ταρσεῖτε] B. ἐκπλήττεσθε καὶ φρεῖσθε. ἔμιλον] πλῆθυσιν. εὖ τελεῖ θεός] καλῶς ὁ θεὸς ἀεὶ ποιεῖ ὥστε καὶ τὸν ἡμῶν ὄλεθρον οὐκ ἐπιλήσει.

v. 36. σκοποὺς δὲ κἀγὼ] A. καὶ ἐγὼ δὲ, φησὶν Ἐπεικλῆς, ἔπιμψα σκοποὺς καὶ ἐπιτηρητὰς καὶ κατοπτῆρας τοῦ στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων, οὕστινας τίποιδα καὶ θάρρῳ μὴ ματῶν καὶ ματαιοπονεῖν ἐν τῇ ὁδῷ. Τοῦτ' ἔστι, μὴ μάτην ἀπειλθεῖν, ἀλλὰ μαθεῖν ἅπαντα, καὶ κατοπτεῦσαι τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἀπὸ τούτων μαθὼν ἐγὼ, οὐδαμῶς ἂν ληφθῶ καὶ κρατηθῶ τῶν Ἑλλήνων δόλω. τὸ δὲ μὴ, παρέλκων.

σκοποὺς] B. κατασκόπους. στρατοῦ] τῶν πολεμίων.

v. 37. ματῶν ὁδῷ] B. ματαίως ἀνύσαι τὴν πῆς κατασκοπῆς πορείαν.

v. 38. ληφθῶ δόλω] B. κρατηθῶ δόλω τῶ τῶν πολεμίων.

v. 39. Ἐτεόκλειες, φέριστε] A. ἄγγελος ἐλθὼν φησὶ πρὸς τὸν Ἐτειοκλέα, ὃ φέριστε βασιλεῦ τῶν Καδμείων, ἦκα καὶ ἔρχομαι φέρων σοι σαφῆ καὶ φανερά πάντα τὰ ἐκείσε καὶ αὐτὸς δ' ἐγὼ εἰμι κατὰσκοπος τῶν πραγμάτων, οὐχ ὑπ' ἄλλων ταῦτα μαθὼν.

φέριστε] B. ὑπέριστατε.

v. 40. ἦκα] B. ἦλθον. σαφῆ] φανερά. τὰ κείθεν ἐκ στρατοῦ] τῶν πολεμίων. τὸ ἐκείθεν καὶ τὸ στρατοῦ ἐκ παραλλήλου, μεθερμηνευτικὸν ὄν τοῦ στρατοῦ τὸ ἐκείθεν. φέρων] σοί.

v. 41. κατόπτης] B. θεατῆς. τῶν πραγμάτων] ἃ καθ' ἡμῶν οἱ πολέμιοι μίλλουσιν ἐργάζεσθαι.

v. 42. θούριοι λοχαγέται] A. ὀρηκτικοὶ πρὸς πόλεμον. Λοχαγέται ἤγουν στρατηγοί.

θούριοι λοχαγέται] B. πολεμικοὶ στρατηγοί.

v. 43. ταυροσφαγοῦντες ἐς] A. οὕτω θύοντες ἐπάνω τῶν ἀσπίδων ἱμαντιοῦντο. μελάνδιτον σάκος] ἦτοι τὸ μελανθίν τῷ αἵματι ἢ τὸ ἐκ μελαινῶν βυρσῶν κατισκιευασμένον. τὸ μελάνδιτον δὲ καλῶς ἐπὶ ξίφους ῥηθιείη, ἐπὶ δὲ σάκους παρέλκει τὸ δετὸν, ὡς ἐπὶ τοῦ κελαινεφῆς τὸ νέφης. Ἡ τὸ περιφέρειαν σιδηρᾶν ἔχον] μέλας γὰρ ὁ σίδηρος.

ταυροσφαγοῦντες] B. ταύρους σφάττοντες. μελάνδιτον σάκος] διὰ σιδηροῦ δεδιμένην ἀσπίδα.

v. 44. θιγγάοντες] B. ψάουοντες. χερσὶ] ταῖς αὐτῶν. φόνου] αἵματος.

* Abreschius putabat Scholiasten hic in textu suo reperisse potius νυκτηγορεῖσθαι, quam vulgatum νυκτηγορεῖσθαι.

v. 45. Ἐνυῶ] B. μάχην. φιλαίματον φόνον] τὸν αἵματι χαίροντα εὐφορον τοῦ φόνου θεόν. εὐρηται καὶ φόβον.

v. 46. ἄρκωμότησαν] A. ὄρκους ἐποίησαν εἰς τὸν Ἄρην τὴν καὶ τὴν Ἐνυῶν, καὶ τὸν φιλαίματον Φόβον (Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος θεράποντες Ἄρειος), τοῦτο ἄμωσαν ἢ ἀλαπάξειν καὶ κατασκάψαι τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων, θίντες καὶ ποιήσαντες ταύτη τῇ πόλει κατασκαφάς ἢ ἀποθανεῖν ἐν ταύτῃ τῇ γῆ.

ἄρκωμότησαν] B. ἄμωσαν. κατασκαφάς] πορθέσεις καὶ ἀφανισμούς.

v. 47. λαπάζειν] B. ἐκπορθέσειν.

v. 48. τήνδε] B. τὴν τῶν Θηβαίων. φυράσειν φόνω] βάλειν τῷ αἵματι.

v. 49. μνημιᾶ θ' αὐτῶν] A. περόνας ἢ τρίχας, ἢ τι τοιοῦτον. Ἐθεος γὰρ ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς οἰκείοις πέμπειν σημιᾶ, ἢ περόνας, ἢ ταινίας, ἢ βοτρυχοῦς, ἢ τι τοιοῦτον.

μνημιᾶ] B. ἐνδυμήσεις.

v. 50. ἔστιφον] A. ἀντὶ τοῦ ἐπλήρου, πρὸς ἄρμα δὲ Ἀδράστου, ἐπεὶ Ἀμφιάραος αὐτοῖς ἱμαντεύσατο, μόνον Ἀδραστον σωθήσεσθαι. Τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἔλαβεν, ὅτι ἰσώθη ὁ Ἀδραστος ἐπεὶ πόθεν ἤδεισαν ὅτι δὴ φιύξεται; Ἄλλως. Ὁ Ἀμφιάραος, εἰς τῶν Ἀργείων ὢν, οἶα μάντις, προῖπεν αὐτὸν μόνον τὸν Ἀδραστον καὶ τὸ αὐτοῦ ἄρμα ὑποστρέψαι ἐκ Θηβῶν, τοὺς δὲ ἄλλους ἐκέῖσε ἀπολίσσθαι. Διὰ τοῦτο γοῦν ἕκαστος τῶν Ἀργείων ἰζωγράφει τῷ ἄρματι τοῦ Ἀδράστου τὴν οἰκίαν μορφήν, ἵνα ἐὰν συμβῆ ἀπολωλέναι αὐτοὺς ἐκεῖσε, ὑποστρέψῃ δὲ ὁ Ἀδραστος μόνος μετὰ τοῦ οἰκείου ἄρματος, θεῶνται ἐν εἰκονίσμασιν ὑπὸ τε τῶν γονέων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν.

ἔστιφον] B. περιτίθου. Ὁ μάντις Ἀμφιάραος εἰς ὧν τῶν ἐπτά στρατηγῶς ἔφη καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἔξ ἐν Θήβαις πειεῖν, Ἀδραστον δὲ μόνον εἰς Ἄργος ἀναχωρήσειν. Διὰ τοῦτο ἕκαστος ἰδίῳ αὐτῷ ἢ δακτύλιον ἢ ἄλλο τι ὃ εἶχεν ἀγαγεῖν Ἄργος, ἵνα οἱ σφῶν πατέρες ταῦτ' ἔχοντες μέμνηνται αὐτῶν.

v. 51. οἶκτος δ' οὐτίς ἦν] A. οὐκ ἦν ἔλειος διὰ τῆς γλώττης αὐτῶν προῖων ἐκδηλύνων τὴν ὀρμήν. Ἦγουν, οὐκ ἦν παρ' αὐτοῖς φιλόψυχος λογισμὸς, οὐδ' οἶκτος ζωῆς ἐν γλώττῃ προῖερον, ἀνακόπτοντα αὐτοὺς τοῦ ἐγχειρήματος. Σιδηρόφρων γὰρ καὶ ἀκαμπῆς καὶ σκληρὸς θυμὸς αὐτῶν ἔσται ἀναπτόμενος τῇ ἀνδρείᾳ, δεδορκόταν καὶ βλεπόντων αὐτῶν Ἄργην, ἥτοι φονικὸν καὶ πολεμικὸν ὄραντων, ὡς λείοντων.

λείοντες] B. χιόντες. οἶκτος] ἔλειος. διὰ στόμα] ἰαυτῶν, ἢ διὰ οὐ μόνον ὅταν δηλοῖ αἰτίαν συντάσσεται αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ ὅταν δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν, οὐ γὰρ μόνον φαμὲν ὅτι διὰ τῶν ῥητόρων πάνθ' ἡμῖν τὰ χρηστά, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ῥήτορας. Εὐρήσεις δὲ καὶ προῖων, διὰ στόμα πυριγενεστῶν χαλινῶν ὅτι πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ἀντὶ τῆς εἰς λαμβάνουσι, διὰ στόμα ἀντὶ τοῦ εἰς στόμα λέγοντες.

v. 52. σιδηρόφρων] B. σκληρὸς καὶ ἀκαμπτος. θυμὸς] αὐτῶν. φλέγων] θερμῶς κινουμένοις.

v. 54. πίστις οὐκ ὄνευ χρόν.] A. εἰς ἐπέκτασιν πολλοῦ καιροῦ. Μὲν' οὐ πολὺ δὲ ταῦτα γνώση τῇ πείρᾳ. Ἡ περὶ τούτων ἀκοή οὐ βραδείως γίγνεται· ταχὺ γὰρ ἤγγειλα.

τῶνδε πίστις] B. τούτων φήμη, ἀκοή. οὐκ ὄνευ χρόνιζέται] οὐκ ἀναβολῇ βραδύνει.

v. 55. κληρουμένους δ' ἔλειπον] A. κατέλειψα δὲ αὐτοὺς ἐκεῖσε κληρῶν ποιουμένους, ὅπως ἕκαστος αὐτῶν ἄγοι λόχον καὶ ἐνίδραν καὶ τάξιν πολεμικὴν πρὸς πύλας, πάλω καὶ κληρῶ τοῦτο λαχῶν. Κλήρους γὰρ ποιησαμένων τῶν ἐπτά λοχαγῶν, μία πύλη ἑκάστη ἰδόθη πρὸς φυλακὴν.

κληρουμένους] B. κλήρους βάλλοντας. ὡς] ἵνα. πάλω] κληρῶ.

v. 56. λόχον] B. ἐνίδραν.

v. 57. ἐκκρίτους] B. ἐξελιγμένους.

v. 58. τάγευσαι] B. ὡς ταγὸς καὶ ἡγεμῶν τῆς πόλεως τάξει.

v. 59. ἐγγυς] B. τῆς πόλεως. ἤδη] ἀπὸ τοῦ ἰῶν.

v. 60. ἀργηστής] A. λευκός.

καίσι] B. κόνιν ἐγείρει. ἀργηστής, λευκός.

v. 61. χραίνι:] B. βρέχει. σταλαγμοῖς] βραῖσι.

v. 62. σὺ δ' ὥστε νηὸς] A. σὺ δ' ὥσπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης νεὸς, φράζει καὶ φρούρησον τὴν πόλιν. κιδνός: ἀσφαλῆς, βίβαιος.

ᾧς] B. ὥσπερ. κιδνός οἰακοστρόφος] συνειπὸς κυβερνήτης.

v. 63. καταγίγισαι] A. σφοδρῶς καταπνεῦσαι τὰς πνοὰς τοῦ πολέμου. Τροπικὸς δὲ ὁ λόγος: ὥφελε γὰρ εἰπεῖν πνοὰς ἀνέμου, ἀλλὰ περὶ πολέμου λέγων διὰ τοῦτο καὶ τὴν τροπὴν φυλάττει, νῆα μὲν τὴν πόλιν ὀνομάζων, πνοὰς δὲ Ἄρης τὴν σφοδρότητα τοῦ πολέμου, κῦμα δὲ χερσαῖον τὴν σύρροισιν τοῦ πλήθους τοῦ στρατοῦ τῶν ἱετανίων.

φράζει] B. φύλαξιν καὶ ἀσφαλίσει. καταγίγισαι] καταθαλεῖν καὶ ἀνατρέψαι. Χρηται δὲ δι' ὄλου τῆ μεταφορᾷ.

v. 64. βοᾷ γὰρ κῦμα] A. Πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπήγαγε τὸ κῦμα' παρακεικιδνευμένως δὲ εἶπε κῦμα χερσαῖον.

κῦμα χερσαῖον στρατοῦ] B. ἐπειδὴ τὸ κῦμα θαλάσσης ἐστὶ, διὰ τοῦτο χερσαῖον εἶπε. Δηλοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν σφοδρὰν τοῦ στρατοῦ ῥύμην.

v. 65. καὶ τῶνδε καιρῶν] A. τοῦτ' ἐστι, μὴ ἐκπίσης τοῦ δέοντος χρόνου.

τοῖδε καιρῶν] B. τὸν τῆς προσβολῆς καιρῶν. ὅστις ἀκιστος] ταχύτατος, ἤγουν πρόλαβι ταχέως τὴν καιρῶν ἐφοδόν.

v. 66. κῆρᾷ] B. καὶ ἐγὼ ἔξω τὰ ἐπίλοιπα ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον πιστόν' τουτίστιν ἀπειλῶν αὐτὸς καιρῶν καὶ ἕκαστα τῶν πραττομένων σκοπῶν, ἀγγελά σοι. Καλεῖται δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον, ἐπειδὴ ὥσπερ τοὺς κατασκόπους ἔχομεν, οὕτω καὶ τοὺς οἰκίους ὀφθαλμούς. Τὸ δὲ πιστόν λέγει, ὅτι ὁ ἰδὼν τι μᾶλλον τοῦ ἀκούσαντος ἐπίσταται, καὶ μαρτυρεῖ ἢ παρομιᾷ, ὀφθαλμοὶ ὥτιον πιστότεροι. τὰ λοιπὰ] τούτων. πιστόν] βίβαιον.

v. 67. ὀφθαλμὸν ἔξω] A. ἀσφαλῶς φυλάξω.

σαφηνία λόγου] B. ἀκριβεστάτη ἀγγελία τοῦ ἐμοῦ λόγου.

v. 68. τῶν θύραθεν] B. τῶν πολεμίων.

v. 69. πολλοσῶχοι θεοὶ] B. οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες καὶ φυλάσσοντες.

v. 70. Ἐρινύς] B. φθοροποιή. πατρός] τοῦ ἡμετέρου.

v. 71. πρυμνόθεν] B. ῥιζόθεν. πανάλεθρον] ποταπὴν.

v. 72. Ἐλλάδος φθόγγον χέουσαν] A. ἤγουν τὴν μὴ βάρβαρον οὔσαν, ἀλλ' Ἑλληνίδα καὶ αὐτήν.

ἐκθαμνίστη] B. ἐκπαύστη. δηάλωτον] ὑπὸ πολέμου ἠφανισμένον. Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν] διάλεκτον ἦτοι Ἑλληνίδα οὔσαν.

v. 73. δόμους ἐφειστίους] B. τῶν πολιτῶν, ἢ ἐμῶν.

v. 75. μήποτε σχίθειν] A. τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Ἄντι τοῦ, μήποτε σχῆτε ἐν ζυγοῖς τοῖς δουλοῖς τὴν ἐλευθέραν πόλιν.

ζυγοῖσι δουλοῖσι] B. ἦτοι δουλείᾳ. μήποτε σχίθειν] ἐπιλήσατε κρατηθῆναι.

v. 76. ξυνὰ] A. κοινωφιλῆ καὶ ὑμῖν.

ἀλκῆ] B. δύναμις καὶ βοήθεια. ξυνὰ] ἡμῖν καὶ ὑμῖν.

v. 78. θρίομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη] A. ἦτοι θρηνῶ, βοᾷ φοβερὰς μεγάλας θρηνηδίας. Εὐπτόητος γὰρ ἡ τῶν παρθίων ἡλικία πρὸς φόβον, μάλιστα πρὸς πολιορκίαν. Τὸ δὲ φοβερὰ, ἢ διὰ τὰ φοβερὰ ἄχη ἢ φοβερὰ γινομίην, ὃ ἴστιν ἐπίτρομος.

θρίομαι] B. φοβοῦμαι. ἄχη] τὰ ἐπιρρόμινα δηλονότι.

θρίομαι φοβερὰ] Γ. ὁ παρὼν χορὸς, συνίστηκιν ἐκ κῶλων ριθ'. Ὡν τὰ μὲν ἴστι χοριαμθικά, τὰ δὲ, εἰ βούλει, καὶ ἀντισπαστικά πινθημιμερῆ καὶ ἰφθημιμερῆ ἢ ἡμιόλια, καὶ δίμετρα ἀκατάληκτα, καὶ τρίμετρα, βραχυκατάληκτα, ἀντιλυταῖον Μνήστορες ἴστί μοι. Οὕτω δὲ χρῆ μιτρηθῆναι μᾶλλον, ἢ εἴη κατάλληλα τὰ κῶλα, ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων χορῶν.

v. 79. *μειδεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν*] A. ἀφίεται ὁ ὄχλος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Οἶον, ἥδη τὴν ὁρμὴν ποιοῦνται ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι. Ταῦτα δὲ φανταζόμενοι λέγουσιν ὡς ἀληθῆ. Τὸ δὲ χ πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στρατοπέδου· στρατόπεδον γὰρ καλεῖται τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ στρατοῦ.

μειδεῖται] B. ἐκ τοῦ οἰκείου τόπου ἐφ' ἡμᾶς ὁρμᾶται. *στρατόπεδον*] τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐκίετο.

v. 80. *ρεῖ πολὺς δ' ὄδι*] A. ὁ ἰππικὸς στρατὸς συγκιχάρηται καὶ ἀφίεται, πρὸς τὴν πόλιν ὁρμᾷ, πρόδρομος, ἦτοι προπορευόμενος τῶν ἑτέρων τὸ τοῦ στρατοῦ ὄλον, τουτέστιν, ἅπαν τὸ τοῦ στρατοῦ πλῆθος ρεῖ, ὁρμᾷ, χέεται, κινεῖται. Ἄσυνδέτως ταῦτα. Πείθει δὲ με ταῦτα σκοπεῖν ὃ ἐν τῷ αἰεὶ ἀναφερόμενος κοινορτὸς, ὁ ἀναυδὸς καὶ ἄφανος ἄν, σαφῆς δὲ καὶ φανερὸς καὶ ἀληθῆς μηνυτὴς τούτων, ἤγουν, ἡ τοῦ κοινορτοῦ κινήσις, ἰππείων πλῆθος σημαίνει ἐπέρχισθαι. Αἰθερία δὲ κόνις, ἡ αἰρομένη μέχρι τοῦ αἰθέρος, καίτοι ἄφανος οὖσα, ἐναργῆς ἴστιν, ὥσπερ ἄγγελος, καὶ ἀληθῆς· φαντάζονται δὲ ταῦτα πάντα.

ρεῖ] B. δίκην ρεύματος ἔπεισι. *πρόδρομος*] προτρέχων, ποταπὸς.

v. 81. *Αἰθερία κόνις*] B. καὶ μέχρις αἰέρος φθανοῦσα ταῖς τῶν ἰππων ὀπλαῖς. *με πείθει*] ἔπειδὴ τὸ πείθειν διὰ λόγου γίνεται, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ ἀναυδὸς.

v. 82. *σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος*] B. φανερὸς ἀληθῆς μηνυτὴς, ὡς κατ' ἐμοῦ γίνεται.

v. 83. *ἐλεδμενᾶς*] A. ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων τῶν δεμνίων. *ποδιοπλόκτυπος*] καὶ τὸ τῆς γῆς δέ μου πῖδον κατακτυπούμενον τοῖς ὄπλοις, ποιῶ μου τοῖς ὡσὶ προσπελάζειν τὸν ἦχον.

ἐλεδμενᾶς] B. ἐλαύνων ἐμὲ ἐκ τῶν δεμνίων καὶ οὐκ ἐὼν καθευδῖεν, φόβον ἐμβαλὼν. *ποδιοπλόκτυπος*] κτύπον ἐν τῷ πεδίῳ τοῖς ὄπλοις ἐγείρουσα.

v. 84. *ἐγγρίμπτεται βοᾷ*] B. ἔπεισι καὶ πλησιάζει ἦχος. *ποτάται*] ἐναέριος φέρεται, ἦχεϊ ἢ βοῇ τῶν ὄπλων.

v. 85. *βρέμει*] A. ἡχεῖ τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς μου.

ἀμαχέτου] B. πρὸς ὃ μὴ δύναται τις μαχήσασθαι, ἦτοι κατασχεῖν φερόμενον. *ὄροκτύπου*] τοῦ κτύπου ἐν τῷ ὄρει ἐγείροντος τῆ φορᾶ. Ἡ τοῦ ἔχοντος ἐν τῷ ὄρει καὶ ὁρμῶν.

v. 86. *ἰᾶ, ἰᾶ, ἰᾶ*] B. ᾧ ᾧ ᾧ. ὀρόμενον] τερασσόμενον καὶ ἐγειρόμενον, φερόμενον. *ἀλύσατε*] ἀποσοεῆσατε.

v. 87. *βοᾷ ὑπὲρ τειχιῶν ὃ*] A. σὺν θορύβῳ καὶ ὄχλῳ ὁ Ἄργεῖος λαὸς ὁ λευκὸς ἀσπίδας ἔχων ὄρνυται καὶ διεγείρεται καὶ ὁρμᾷ ὑπεράνω τῶν τειχέων, εὐπρεπῆς, ἦτοι τοῖς ὄπλοις κεκοσμημένος, ἐπὶ τὴν πόλιν τρέπων, προσηφ' γὰρ ὡσανεὶ ὁ τῶν παρθένων χορὸς πᾶς ὁ τῶν Ἀργείων ὄχλος ἀνοδὸν ἐπὶ τῶν Ὀηβαϊκῶν τειχῶν μέλλει ποιήσασθαι.

βοᾷ] B. ἰστίν.

v. 89. *ὄρνυται*] B. ὁρμᾶται. *εὐπρεπῆς*] ποταπὸς, ἔτοιμος.

v. 90. *διώκων*] B. ἐλαύνων, σπεύδων.

v. 92. *ρύσεται*] B. ἡμᾶς τῶν τιοιούτων.

ἐπαρκέσει] B. βοηθήσει ἡμῖν.

v. 95. *πόττερα δῆτ' ἐγὼ*] A. πρὸς τὰ εἴδωλα τῶν θεῶν πέσω, παρακαλῶν καὶ δυσωπῶν αὐτοὺς, ἢ ἄλλο τί πράξω.

πόττερα] B. ποιόν· ἔπειδὴ τὸ πόττερα δυσοικὴν ἔμφρασιν ἔχει. Φαμὲν γὰρ πόττερα ποιήσω, τὸδε ἢ τὸδε; ἐναυθῶτα τὸ μὲν ἐν σκέλος εἶπει, ἔπειδὴ συντελεῖ, τὸ δὲ ἕτερον παρῆκεν, δῖον εἰπεῖν, ἢ οὐ προσπίσω· ὥστε πρὸς τὸ δαιμόνων πρῶτον ὑπόσπιζε, ἵνα ἡ μὲν ὑποσπιγμῆ. εἴη διότι ὁ λόγος κρημνῆται, ἢ δὲ στιγμῆ, διότι εἰ τὸν λόγον ἀπέδωκας, ἔστιξας ἄν ἐν τῷ τέλει τῆς ἀποδόσεως· τῶν δὲ μὴ ταῦτα δεχόμενων βραχὺς λόγος, ἱκανὴν γὰρ τὴν ἐκ τῆς ἀγνοίας διδάσαι δίκην. *ποτισίσω*] προσπίσω.

v. 96. *βρέτη*] B. εἰκόνας.

v. 97. *εὐδροῖ*] A. ἐπ' ἀγαθῶν ἰδρυμένοι. Ἡ ἐπὶ τῶν ἰδίων, φησὶ, καθεδρῶν καθεζόμενοι.

εὐδροῖ] B. ὡν οἶκοι ἐν τοῖς ναοῖς.

v. 98. ἀκμάζει βρετιῶν ἔχισθαι] A. τοῦτό φησι, καιρός ἐστι νῦν ἔχισθαι βρετιῶν ἦτοι προσπίπτειν τοῖς εἰδώλοις τῶν θεῶν, καὶ παρακαλεῖν αὐτούς. Τί βραδύνομεν, καὶ οὐχ ἰκετεύομεν, ᾧ ἀγάστονοι, ἡμεῖς αἱ ὑπὸ τοῦ στόνου ἀγόμεναι καὶ κατεχόμεναι, ἢ, λίαν θρηνησοῦσαι. Ταῦτα δὲ τινὲς τῶν τοῦ χοροῦ γυναικῶν πρὸς τὰς ἐτέρας φασιν. "Αλλως. Καιρός ἦκει, οἷον ἀκμῆς καὶ ὄξυλαβίας χεῖρζει τὰ πρᾶγματα.

ἀκμάζει βρετιῶν ἔχισθαι] B. ἀκμή καὶ καιρός ἐστὶν εἰδώλων ἄπτισθαι ἐπὶ δεήσει. ἀγάστονοι] ἄγαν στενάζουσαι μόνον, καὶ οὐχ ἰκετεύουσαι.

v. 100. ἀκούε' ἦ] A. ἐπεὶ ἀγνώπτες εἰσι, τοῦτό φασιν, ἄρα φανταζόμεθα, ἢ ἀληθῶς ἀκούομεν.

v. 101. πέπλων καὶ στεφάνων] A. πότε στέφη ῥίψομεν ἢ πέπλους ἐπὶ γῆς, ἢ νῦν, τραπίσαι ἐπὶ λιτανεῖαν τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως; παρετίθεισαν γὰρ καὶ πέπλους, καὶ ἐνίδυον καὶ πέπλους τὰ ἀγάλματα. "Ομηρος, πέπλον ὕστισι τοι χαρίιστατος. (Iliad. vi. 271.)

πέπλων] B. τῶς ἐν τοῖς ἀγάλμασι. στεφάνων] τῶν περὶ αὐτὰ στεφάνων. πότε] ἔξομεν. ἀμφὶ λιτᾶν] περὶ παράκλησιν. ἔξομεν] οἰνεὶ διασιδῶμεν. "Ο γὰρ περὶ τι διατιθεῖς ἄντικρυς τοῦτο κατέχει. Τὸ ἔξομεν αὐτῶν νόει, ὡς ἔφημεν, συνάπτων πρὸς τὸ ἀμφὶ λιτᾶν, τὸ δὲ ἀμφὶ λιτᾶν πρὸς τὸ πέπλων καὶ στεφάνων· χράνται δὲ τούτῳ εἰς τοιαύτην σημασίαν καὶ οἱ ῥήτορες· καὶ μικροτερεῖ ὁ Σύριος Λουκιανὸς λέγων, ἔπειτ' ἀμφὶ πλοῦν εἴχωμεν. Ἀγνοοῦντες δὲ τινες τὸ ἔξομεν ἀντὶ τοῦ ἔξομεθα λέγουσι, συνάπτουτες πρὸς τὸ πέπλων. "Εθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅποτε ἰκέτιον τοὺς αὐτῶν θεοὺς, ἐν χερσὶν ἔχιν τοὺς αὐτῶν πέπλους καὶ στεφάνους, καὶ διὰ τούτων αὐτοὺς ἐξιλεοῦσθαι.

v. 103. κτύπον δίδορκα] A. μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐνεργέστερον. "Ως, "Ηκουσας ὁ κόραξ οἶος ἦλθ' ἐξ ὄρεο. "Ο μέντοι ὀκτάσημος βυθμὸς ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, (Phoen. 357.) "Εγὼ δὲ οὔτε τοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, πολὺς ἐστὶν ἐν θρηνηδίᾳ, καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρήνους καὶ στεναγμούς.

κτύπον δίδορκα] B. κατανοῶ. "Ο γὰρ κατανοῶ, τοῦτο δίδορκα τοῖς τοῦ νοῦ ὀφθαλμοῖς. πάταγος] κτύπος.

v. 104. τί ρέξιεις] A. τί ποιήσεις ᾧ παλαίχθων "Αρης, προδώσεις ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἰχθρῶν;

ρέξιεις] B. ποιήσεις. παλαίχθων "Αρης] ὁ πάλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν τῶν Θεῶν χθόνα λαχὼν εἰς οἴκησιν. Παρὰ Θεσβίοις ὁ "Αρης τιμᾶται, Ἀρμονία γὰρ ἢ τούτων προμήτηρ, Ἀφροδίτης καὶ "Αρης ἦν παῖς· καλεῖται δὲ ἐν ταῦθα καὶ ἄρειον τεῖχος, καὶ Ἀρητιᾶς κρήνη, ἦν ὁ "Αρης τηρεῖ καὶ ἐπισκοπεῖ. τῶν σάν γᾶν] πόλιν δηλονότι.

v. 105. παλαίχθων] A. ἀντὶ τοῦ, ὃ ἐκ παλαιοῦ κληρωσάμενος τήνδε γῆν. Τιμᾶται γὰρ παρὰ Θεσβίοις ὁ "Αρης. Διὸ καὶ ἄρειον τεῖχος καὶ Ἀρητιᾶς κρήνη παρ' αὐτοῖς. "Αρη: ἄττικόν, ᾧ "Αρης κλητικόν· οἱ δὲ γράφουσιν, ᾧ "Αρη. "Ιερὰ δὲ Θόβη τοῦ "Αρης. "Εστὶν οὖν πάλαι τὴν γῆν κατέχων.

v. 107. ἐπιδ' ἐπίδε πόλιν] A. ἠθικὸν τὸ δις ἀναφανῆσαι. Δειλίαν γὰρ ἐμφαίνουσι διὰ τούτου.

χρυσοπήληξ] B. χρυσῆν περιεφραλαίαν ἔχων. ἐπίδε] ἦτοι ἐμεινῶς βλίσψον.

v. 108. εὐφιλήταν] A. εὐ πεφιλημένην.

εὐφιλήταν] B. ἀγαπητήν.

v. 109. πολιτισσοῦχοι χθονός] B. οἱ τὴν πόλιν καὶ τὴν περὶ αὐτὴν γῆν συνέχοντες.

v. 110. "Ω, ἴτε πάντες] A. τινὲς ἴτ' ἴτε φασί· διὰ δὲ τὸ κακόφωον εἶναι τὸ τ, τὸ θ προελήφθη τᾷ ποιητῇ. "Αλλοὶ δὲ ἴθι ἐνικῶς λέγουσι, πρὸς τὸν "Αρην τοῦτο ἀποστεινόντες, τὸ δὲ ἔτιρον εἰς τοὺς θεοὺς. "Ο δὲ νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος, ἔλθετε ᾧ θεοὶ σύμπαντες ἴδιτε καὶ θειάσαθε τὸν ἰκίσιον λόχον τῶν παρδίτων, ἤγουν τὸ πλῆθος καὶ τὴν συνάθροισιν τῶν παρδίτων γυναικῶν, τὴν ἰκετεύουσαν ὑμᾶς, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι δούλας αὐτὰς τοῖς ἰχθροῖς.

"Αλλως. Σαφὲς ἐνταῦθα ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός. Ἐπίδιδτε, φησὶν, ἡμᾶς ἰκτιυούσας τρόπον δουλῶν. Ἰκτιυόμεν γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς δουλίαν ἀχθῆναι.

v. 111. παρθένων] B. ἡμῶν. ἰκίσιον λόχον] παράκλητοι συνεδρίαν, ἀγοράν. δουλοσύνας ὑπὲρ] δουλείας ὑπὲρ τοῦ μὴ δουλεῦσαι.

v. 114. κῦμα γὰρ περὶ πόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν] A. ταῦτα τροπικῶς εἶπεν. Ἦτοι, ὀργὴ καὶ θυμὸς τῶν δοχμολόφων ἀνδρῶν ταῖς πνοαῖς ταῖς ἐκπεμπομέναις τοῦ στόματος αὐτῶν, καχλάζει καὶ τῶν ῥινῶν ἔξωθεν. Δοχμολόφων δὲ, τῶν ἐπινευόντων τοὺς λόφους, ἦτοι τὰ κράνη αὐτά· ἐν γὰρ τῇ κινήσει συμβαίνει πλαγιαζέσθαι τοὺς λόφους. Ἡ δοχμολόφων, τῶν κορυθαίολων· καὶ Ὀμηρὸς ἔφη, κορυθαίολος Ἔκτωρ. Τὸ γὰρ κινούμενον κράνος τῆδε κάκεισε, δόχμιον γίνεται τε καὶ λέγεται· ἢ δὲ κινήσει κατηγορεῖται τοῦ ἔμπροσθεν. Ἄλλοι δὲ δοχμολόφων φασὶ, διότι οἱ πολεμοῦντες κόρυδας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐπιφέροντο, τρεῖς λόφους ἰχούσας, νεύοντας τῆδε κάκεισε.

v. 115. δοχμολόφων] B. ἦτοι τῶν ἐχόντων τοὺς λόφους δοχμίους ἐν τῇ κινήσει. Λόφος δὲ ἐστὶν ἡ λεγομένη ἴσπουρις, ἣν ἀνω τοῦ κράνου πηγνύουσιν.

v. 116. καχλάζει πνοαῖς] A. ταῖς πνοαῖς τῶν ἀνδρῶν καχλάζει, ὥσπερ κῦμα· καχλάζει δὲ οὐ Βαρίου ἢ Νότου πνοῆ, ἀλλὰ τῇ τοῦ Ἄρειως.

καχλάζει] B. ἡχιῖ. ὀρόμενον] διεγερόμενον.

v. 118. παντελὲς] A. πάντων ἔχων τέλος. πάντως ἄρηξον δαῖτων ἄλωσιν] πάντως καὶ ἡμῖν βοήθησον, ὥστε μὴ ὑπὸ τὴν πολεμίων ἄλωσιν γινέσθαι.

παντελὲς] B. τὸ παντελὲς ἢ πρὸς τὸ Ζεῦ νοητίον οὕτω, ὡ Ζεῦ παντελὲς ἦτοι, ὡ πάντα τειλῶν, ἢ ὁ κατὰ πάντα τέλειος· ἢ πρὸς τὸ ἄρηξον, οὕτω, ἄρηξον παντελὲς. ἦγουν διόλου. πάντως] ἀληθὲς.

v. 119. ἄρηξον] B. βοήθησον ἡμῖν. δαῖτων ἄλωσιν] τὴν τῶν πολεμίων καταστροφὴν.

v. 121. φόβος δ' ἄρητων] A. λείπει ἢ ὑπό. Ὁ ὑπὸ τῶν ἀρητων ὄπλων φόβος ταρασσεί.

κυκλοῦνται] B. κυκλοῦσι. φόβος] ἡμῖν. ἀρητων] πολεμικῶν.

v. 122. διάδειτοι δὲ γινῶν] A. ἢ στομάτων. κινύρονται φόνον] ἦτοι ἡχόν τινα φοινικῶν καὶ φοιναγῶν ἐκσπίπτουσιν. Ἄλλως. Θρηνοῦσιν ἡμῶν τὴν ἀναίρεισιν καὶ οἷον προφανοῦσιν οἱ ἐν ταῖς γίνουσι τῶν ἴσπων χαλινοί.

διάδειτοι γινῶν ἴσπειαν] B. πανταχόθεν δεδιμένοι ἰσπικῶν στομάτων.

v. 124. κινύρονται] B. ἡχοῦσιν ἡμῖν.

ἀγήνορις πρέποντες στρατοῦ] B. ἄγαν ἀνδρεῖοι, ἔξοχοι· πρέπουσι γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις οἱ ἔξοχοι προὔχοντες.

v. 125. δορυσσοῖς] A. ταῖς διὰ τῶν δοράτων σωζούσαις πανοπλίαις, πολεμικαῖς πανοπλίαις.

δορυσσοῖς σαγαῖς] B. πολεμικαῖς πανοπλίαις. Δορυσσός πανοπλία ἢ ἐν τῷ δορὶ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ σώους διατηρεῖσα τοὺς ἔχοντας.

v. 126. πάλῳ] B. κλήρω.

v. 127. σύ τ' ὦ Διογενὲς] A. σύ τε ὦ κράτος ἐν πολέμοις Ἀθηναῖ. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀγωνίας οὐχ ἕνα θεὸν ἐπικαλοῦνται, ὡς παρθένοι. Καὶ ταῦτα δὲ δόχμικά ἐστι καὶ ἴσα, ἐάν τις αὐτὰ ὀκτασήμεως βαίη. Ῥυθμοὶ γὰρ εἰσὶ· βαίνονται δὲ οἱ ῥυθμοὶ, διαίρειται δὲ τὰ μέτρα, καὶ οὐ βαίνονται.

Διογενὲς] B. ἐκ Διὸς γιννηθέν. φιλόμαχον] πολεμικόν.

v. 129. ῥυσιπτολις] B. ῥυομένη τὴν πόλιν. ἴσπειος] ἰσπικός· ἢ διὰ τὸ ὕδωρ ταχὺ, ἢ διότι τῷ Πέλοπι πρῶτος ἄρμα πάρεσχεν.

v. 131. ἀναξ ἰχθυῶ.] A. καὶ σὺ ὦ Πόσιδον, ὃς ἀνάσσεις ἐπὶ θέρῃ ἰχθύων.

v. 132. ἰχθυόλω μηχανῆ] B. τῷ κάμακι ἢ τῇ τριάνῃ.

v. 134. ἐπίλυσιν δίδου] A. πάλιν δις εἶπε τὸ ἐπίλυσιν. Τεταραγμένης καὶ ψυχῆς ταῦτα ἦθη, καὶ ἰμφάσιως ἔνικα λεγόμενα.

ἐπίλουςιν] B. ἀπαλλαγὴν. φόδων] τῶν νῦν. δίδου] ἡμῖν.

v. 136. Κάδμου ἐπώνυμον B. Καδμῆϊοι οἱ Θηβαῖοι.

v. 138. κήδισαί τ' ἐναργῶς] A. κηδιστῆς ἐναργῶς γένου. Ἄρμονίαν γὰρ τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρειος εἶχεν ὁ Κάδμος· ἢ ἀντὶ τοῦ, φρόντισον ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως ἐναργῶς.

κήδισαι τ' ἐναργῶς] B. φρόντισον φανερώς.

v. 139. καὶ Κύπρις, ἄτε γένους] A. Κύπρις ἢ Ἀφροδίτη λέγεται ταύτης διὰ καὶ Ἄρειος θυγατὴρ ἢ Ἄρμονία ἐγένετο, ἣν ὁ Κάδμος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα. Ἄφ' ἧς οἱ ἀπὸ τοῦ Κάδμου πάντες γιγνώσκειται. Φησὶν οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν ταύτης θυγατῆρα Ἄρμονίαν, βοήθησον ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ σοῦ ἐγεννήθημεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ σοῦ καταγόμεθα.

Κύπρις] B. ᾧ. ἄτε] ἥσιν. γένους] τοῦ ἡμετέρου. προμάτωρ] ἐξ Ἄρειος καὶ Ἀφροδίτης Ἄρμονία, ἢ Κάδμου γυνή.

v. 141. ἄλευσον] B. ἀποσέβησον τὰ παρόντα. σέθιν] σοῦ. ἐξ αἵματος] τοῦ γένους, ἦτοι τῆς Ἄρμονίας τῆς σῆς θυγατρὸς.

v. 143. Θεοκλύτοις] A. μεγάλαις, αἷς καὶ ὁ Θεὸς ἀκούσειεν.

λιταῖς σι Θεοκλύτοις ἀπούσαι] B. παρακλήσειςιν αἷς, ἀνθρώποι τοὺς Θεοὺς καλοῦσιν εἰς ἔλεον ἐπικαλοῦμεναι.

v. 144. πελαζόμεθα] B. τῶ σῶ βαμῶ πλησιάζομεν.

v. 145. Λύκει' ἀναξ, λύκειος γεινοῦ] A. Λυκείον φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ Λυκίᾳ τῇ πόλει τιμᾶσθαι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ ἀνατίθεσθαι αὐτῶν λύκον ὡς ἱερὸν, ἢ διὰ τὸ λύκους ἀνελπεῖν. Ἡ, ὃ γε κρεῖττόν ἐστι, διὰ τὸ λυκάφως ποιεῖν, τῆς νυκτὸς ὑποχωρησάσης. Ἀπόλλων γὰρ ὁ Ἥλιος. Ἄλλως. Πολέμιος· οἶον, ὡσπερ λύκος, αὐτοῖς ἐφόρμησον, ἀνδ' ὦν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. Οὕτως τινὲς τὸ λύκειος. Ἡ, ἐπιβλαβὴς τοῖς πολέμοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν στόνων γεινοῦ, οἶον ἐπὶ τοῦ πολέμου.

Λύκει' ἀναξ] B. ὁ λύκον ὀλέσας ποτέ. Λύκειος γεινοῦ] φθορὸς, καὶ οἶος ἐφάνης λύκω ποτέ.

v. 146. στρατῶ δαίφ] B. τῶ τῶν πολέμιων. στόνων αὐτῶς] τῶν ἡμετέρων στεναγμάτων ἀκροατής.

v. 148. Λητογένεια] B. ἐκ Λητοῦς γεννηθεῖσα.

v. 149. εὔ πυκάζου] A. ἦτοι ἐντίχνως καὶ ἐπιστημόνως ἔντεινε τὸ τόξον. Τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τοῦ ἐπιστημόνως παραλαμβάνεται.

εὔ πυκάζου] B. εὐτρέπιζε κατὰ τῶν πολέμιων.

v. 151. ὄττοσον ἀρμάτων] A. ἀκούω, φησὶ, τὸν τῶν χνοῶν κτύπον.

ὄττοσον] B. κτύπον. ἀρμάτων] τῶν πολέμιων.

v. 152. πότνια Ἥρα] B. σεβασμία. Τὸ πότνια Ἥρα καὶ τὸ Ἄρτιμι φίλα ἐπιφωνήματα ἐστί πρὸς τοὺς Θεοὺς διὰ μέσου τῶν στεναγμάτων λεγόμενα, εἰς οἶκτον αὐτοὺς προκαλοῦμενα· τοιαῦτα δὲ καὶ προτὴν εὐρήσεις.

v. 153. ἔλακον ἀξόνων] A. παρὰ τὸ τοῦ Ὀμήρου, μέγα δ' ἔβραχε φήγιος ἄξων. (II. v. 838.) Τοῦτο ἄξων εἴρηται. Χνοῖαι δὲ εἰσι τὰ ἀκραζόνια, περὶ αἷ αἱ χοινοκίδες, αἷ καὶ παραξονίτιδες λέγονται. Λίγουσι δὲ καὶ μετὰ τῶν οἰ ποιητῶν τὸ χνοῖαι.

ἔλακον] B. ἤχησαν. ἀξόνων] τῶν ἐν τοῖς ἄρμασι, βριδομένων] βαρυνόμενων τοῖς ἐφιστάσι. χνοῖαι] αἰ ὄπαί, ἦτοι τὰ ἄρματα περιφραστικῶς.

v. 155. δορυτίνακτος δ' αἰθῆρ] B. διὰ τῶν δορύταν τῶν πολέμιων κινούμενος ὁ ἀῆρ ταρῶσεται.

v. 156. ἄμμιν] B. ἡμῖν.

v. 157. ποῖ δ' ὅτι τίλος] B. ποῦ; εἰς νίκην ἢ εἰς ὄλιθρον. Θεὸς] τύχη.

v. 158. ἀκροβόλων δ' ἐπάλλξων λιθάς] A. ἀκροβολίζεσθαι ἐστί τὸ ἐν πολέμοις κατάρχισθαι. λιθάς] λιθάς, ἦτοι σωρὸς λίθων, ἔρχεται ἐπὶ τῶν ἐπάλλξων, ἦτοι τῶν μικρῶν

πυργισκίαν τῶν ἀκροβόλων, ἥτοι τῶν πόρρωθεν βαλλομένων, διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ τῶν τειχῶν καὶ ἀνωθεν ἵστασθαι.

λιθάς] Β. σωρεία λίθων. ἔρχεται] τὸ ἔρχεται, εἰ μὲν νοήσεις ἀπὸ Θεβαίων πρὸς τοὺς πολεμίους, τὸ ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ ἐξ ἄκρων τοῦ τείχους εἰς τρωσιν τῶν πολεμίων πεμπομένων ἱερεῖς. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν πολεμίων πρὸς τοὺς Θεβαίους, ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ εἰς τρωσιν τῶν ἐν τοῖς ἄκροις ἵσταμένων τοῦ τείχους πεμπομένων ἐκ πολεμίων ταῦτα δὲ λέγει ὁ χορὸς οὐχ ὅτι ἀληθῶς ἰγνέτο, ἀλλ' αἰσχύλος ἐξεπιτηδὸς τοῦτο ποιῆσθαι τὴν τῶν γυναικῶν παριστῶν φύσιν, ἥνικα παραχθῆεν φόβῳ, καὶ τὰ οὐκ ὄντα φανταζομένων.

ν. 160. ᾧ φίλ' Ἀπολλων] Β. ᾧ Ἀπολλων, καὶ δέαν εἰπεῖν ᾧ Ζεῦ, τέλος ἡμῖν πολεμοκραντον ἀγνὸν καὶ ἀνάιμακτον δός· ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἔφη, ἀλλὰ πρὸς τὸ τέλος τὸν λόγον ἐποίησαστο. Ἔστι δὲ τὸ αὐτό.

ν. 161. κόναβος ἐν πύλαις] Α. κόναβος καὶ ἦχος καὶ κτύπος τῶν σακίων καὶ ἀσπίδων τῶν ὑπὸ χαλκοῦ συνδεμένων, ἐν μάχαις τὸ τέλος καὶ πλήρωμα ζωῆς (ἥτοι θάνατος) ἀγνὸν, ἐν τῷ πολέμῳ πληρωθῆν, ἢ ὑπὸ τοῦ πολέμου γενόμενον. Ἐπὶ γὰρ μιὰς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἀγνὸν μᾶλλον τοῦτον ἔφησεν, ἐπεὶ οἱ πολεμῖοι ἀποκτείναντες, καθαροὶ εἰσι μᾶλλον ἢ οἱ φίλοι· ἀνεκόντες. Τέλος δὲ ὁ φόνος καὶ ὁ πόλεμος· τέλος γὰρ τινος τοῦ βίτου ἐν ταύτῃ πολλάκις εὐρίσκουσι. Τέλος δὲ τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ὁ θάνατος.

κόναβος] Β. κτύπος ἑστί. χαλκοδέτων σακίων] ἐκ σιδήρου δεδεσμένων ἀσπίδων.

ν. 163. Διόθεν] Β. ἐκ τοῦ Διός. πολεμοκραντον] τὸν πόλεμον κράναν καὶ τελειῶσαν. ἀγνὸν] καθαρὸν, ἀνάιμακτον.

ν. 165. μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγκα] Α. Ὀγκα ἢ Ἀθηνᾶ παρὰ Θεβαίους ἐτιμᾶτο. Ἐπιέχεται δὲ, τὴν ἐπιχώριον Ἀθηνᾶν καλῶν εἰς βοήθειαν, ὡς ὁ Θετταλὸς τὸν Δία, λέγων, [Il. π'. 233.] Ζεῦ ἄνα Δαδωναῖς. Καὶ ὁ Λυκίος τὸν Ἀπόλλωνα, [Il. π'. 574.] Κλυθῆ, ἀναξ ὅς που Λυκίης ἐν πῖονι δῆμῳ Εἴς. Καὶ ὁ Ἰδαῖος, Ζεῦ πάτερ Ἰθῆθεν μεδίω. (Odys. λ'. 525.) Ὀγκαία τοῖνον ἢ Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θεβαίους. Ὀγκα δὲ παρὰ Φοινίξιν ἢ Ἀθηνᾶ, καὶ Ὀγκαῖα πύλαι. Μένονται τούτου καὶ Ἀντίμαχος καὶ Ῥιανός. Φοινίξ δὲ τὸ γένος ἀνωθεν ὁ Κάδμος ἐτύγχανεν ὁ τῶν Θεβαίων οἰκιστὴς, διὸ καὶ ὡς ἐκ Φοινίκων κατηγμένος, Ὀγκαν Ἀθηνᾶν παρὰ Θεβαίους τιμᾶσθαι ἐποίησε.

ν. 166. πρὸ πόλεως ἐπτάπυλον ἔδος ῥύου] Α. οὕτως ῥητέον, ᾧ μάκαιρ' ἄνασσα Ὀγκα, ᾧ μακαρία θεᾷ, Ἀθηνᾶ πρὸ τῆς πόλεως γενομένη, βοήθησον αὐτῇ. Κάλλιον δὲ εἰπεῖν, τὸ πρὸ τῆς πόλεως, οὕτως, ᾧ Ὀγκα Ἀθηνᾶ ἢ πρὸ τῆς πόλεως, ἥτοι οὕσα ἐζωγράφημένη πρὸ τῆς πόλεως, ἦγον ἔμπροσθεν, ῥύου τὸ ἐπτάπυλον ἔδος, ἥτοι τὴν ἐπτάπυλον πόλιν τῶν Θεβαίων. Γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐζωγράφου ταύτην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. Ἦν καὶ ὁ Δυκόφρων πυλαίτιδα λέγει, διὰ τὸ ἀνωθεν ἵστασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν.

Ὀγκα] Β. Ἀθηνᾶ Φοινίκων γλώττη. ἐπτάπυλον ἔδος] τὰς Θήβας.

ν. 168. παναλικεῖς θεοὶ] Α. κατὰ πάντα βοηθοί. Τοῦτο γὰρ ἴδιον θεῶν.

παναλικεῖς] Β. παντοδύναμοι.

ν. 169. τέλειοι] Β. ἀνελλιπιεῖς ἀνελλιπὲς γὰρ τὸ θεῶν.

ν. 171. δορύπονον] Β. ποταπὴν, αἰχμάλωτον.

ν. 172. ἑτεροφῶνι στρατῶ] Α. τῶ μὴ βοιωτιάζοντι. Ἐπιδὴ γὰρ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀργεῖοι, οὐκ εἶπεν βαρβαροφῶνι. Ἄλλως. Τῶ ἔχοντι ἄνδρας ἐκ πολλῶν ἰθῶν. Ὀμηρος, Ἄλλη δ' ἄλλων γλώσσα. (Il. β'. 804.)

ἑτεροφῶνι] Α. ἀλλογλώσσα.

ν. 173. κλύετε παρθίαν, Α. ἀκούετε ἡμῶν τῶν παρθίων, δικαίως εἰς οὐρανὸν ἀνεχουσῶν τὰς χεῖρας. Τοῦτο δὲ τὴν ἐκ ψυχῆς ἰκεσίαν δηλοῖ καὶ Ὀμηρος, Χεῖρας ἀνασχόντες, μεγάλα ἔχουσῶντο. (Il. θ'. 347.)

ν. 174. πανδίκους] Β. δικαίας, ὑπὲρ τῆς πατρὶδος αὐτῶν φερομένης. χειροτόους λιπαῖς] μετὰ χειρῶν τάσιως γενομένης.

v. 177. λυτήριοι ἀμφιβάντες] A. ὡ θεοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐλθόντες λυτήριοι, ἤτοι ἀφαινοῦσαι τῶν κακῶν, καὶ σωτήριες, ἐξ ἔργων αὐτῶν δείξατε ὅτι φιλοπόλιες ἐστέ, ἤτοι τὴν ἡμετέραν ἀγαπῶντες πόλιν. Ἄλλως. Ἀμφιβάντες, παρὰ τὸ, Ὅς Χρῆσιν ἀμφιβέβηκας. (Π. α'. 37.)

v. 178. ὡς] B. ὅτι. φιλοπόλιες] ἐστέ.

v. 179. μέλεισθ' ἱερῶν δημίων] A. ἤτοι, φροντίζετε τῶν ἀνακειμένων καὶ ἀνατεθειμένων ἐν τοῖς ὑμῶν ναοῖς ἱερῶν, δημίων, τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου. Κοινὴ γὰρ πάντες ἐκείνοις ἀντιθίου χρήματα· περιφραστικῶς οὖν εἶπε τοῦτο, μέλλων εἰπεῖν, φροντίζετε τῶν ναῶν ὑμῶν, μὴ κατασκαφθῶσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ ἀναφαιρεθῆ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναθήματα. Ἄλλως· Μελέτην ἔχετε τῶν ἱερῶν δημοσίων.

μέλεισθε] B. φροντίζετε. ἱερῶν δημίων] τῶν δημοσίων γινομένων ὑμῖν παρὰ τῶν πολιτῶν θυμάτων.

v. 180. ἀρήξατε] B. ἡμῖν.

v. 181. φιλοθύτων] A. τῶν προσφίλων μετὰ θυμάτων ἡμῖν μυστηρίων.

v. 183. μνήστορές ἐσσε] B. μνείαν καὶ ἐνθύμησιν ἔχοντες.

v. 184. ὑμᾶς ἱρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ, ἢ ταῦτ' ἄριστα] A. καθ' ἵπποκρισιν, ἢ ἐν ἱρωτῆσει μετ' ἐπιτιμησέως ἀναγνωστέον. Ὁ Ἐπεικλῆς ἀκούσας τῶν παρθένων ὀδυρομένων καὶ παρακαλουσῶν τοὺς θεοὺς, φησὶ πρὸς αὐτάς, ἱρωτῶ ὑμᾶς θρέμματα οὐκ ἀνασχετὰ, ἤτοι ἱμοὶ φορητὰ καὶ βάρος ἐτώσιον νομιζόμενα, μὴ ἀνεχόμενα καὶ μὴ βασταζόμενα παρ' ἱμοῖ, ἄρα ταῦτα, ἃ ποιεῖτε, σατήρια τῶ στρατῶ καὶ τῇ πόλει τυγχάνουσι; δηλονότι τὸ πασοῦσας ὑμᾶς πρὸς τὰ εἰδῶλα τῶν πολιτισσοῦχων θεῶν, αἶνιν, ἤτοι βοῶν καὶ θρηνεῖν καὶ φωνεῖν, σωφρόνων μισήματα, τοῦτ' ἐστὶ τὰ μισούμενα τοῖς σάφροσιν. Ἄλλως. Εἰδάσιν οἱ ποιηταὶ δόγματά τινα εἰς ἀφέλειαν τῶν ἀκούοντων εἰσφέρειν. Οὕτως καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθα εἰσάγει τὸν Ἐπεικλῆα ἀπαγορεύοντα μετὰ ἀπειλῆς, μὴ ἀπάγειν τὸν ὄχλον εἰς διλίαν, ὥστε διὰ φόβον αὐτοὺς φυγεῖν. Ἀλόγοις δὲ ζώοις παρέβαλε τὰς παρθένους, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γιγνῶσιν πρῶτον μὲν γυναικεία καὶ δειλῆ, δεύτερον δὲ οὐκ ἀληθεῖ. Εἰσὶ γὰρ καὶ φαντασίαι ἀληθεῖς.

θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ] B. γινήματα ἃ οὐ δύναται τις ὑπομένειν.

ὑμᾶς ἱρωτῶ] Γ. εἰσδεῖσις διπλῆς, ἧς προτίθεται ἡ μονοτροφικὴ αὐτῆ περιόδος, στίχων οὐσαιαμεικῶν τριμίτρων ἀκαταλήκτων κá.

v. 185. ἦ] B. ὄντως, ἄρα. ταῦτα] ἃ ποιεῖτε.

v. 186. πυργηρομένη] B. πολιορκουμένη, ἢ τῶ ἐν πύργοις ἵσταμένη.

v. 187. βρείτη] B. εἰδῶλα. πολιτισσοῦχων] τῶν τὴν πόλιν συνεχόντων.

v. 188. αἶνιν, λακάζειν] A. ταῦτα ἐπὶ τῶν θρέων λέγεται. Ἀλόγοις οὖν ζώοις παρενέβαλε τὰς παρθένους. Λακάζειν δὲ, τὸ ἠχηεῖν, γίνεται ἀπὸ τοῦ λήκω ῥήματος, κατὰ τρεπὴν τοῦ η εἰς α, καὶ κατὰ παραγωγὴν. σωφρόνων μισήματα] ταῦτα, τὸ προσπίπτειν τοῖς ξοάνοις, καὶ βοᾶν. Ταῦτα οὖν ἃ πράττετε, μισήσιαν ἂν οἱ εὐ φροῦντες ἄνδρες.

αἶνιν] B. βοᾶν. σωφρόνων μισήματα] ἃ οἱ σάφρονες ἄνδρες μισοῦσιν.

v. 189. εἰστοῖ] A. εὐδαιμονία, εὐετηρία.

εἰστοῖ] B. εὐτυχία.

v. 191. οὐχ ὀμιλητὸν θράσος] A. ἐν θορύβοις οὐ καθεκτόν. κρατοῦσα] B. νικῶσα. οὐχ ὀμιλητὸν θράσος] οὐκ οἶατε ὀμιλεῖσθαι ὑπ' ἀσχήτου θρασυνομένη χαρᾶς.

v. 192. οἴκῳ] B. τῆς αὐτῆς. πλέον] τοῦ δέοντος.

v. 193. διαδρόμους φυγὰς] B. διὰ πάσης τῆς πόλεως ὑφ' ὑμῶν γινομένης.

v. 194. διῆροθήσατε] A. διὰ τοῦ θορύβου ἱμβιβλήκατε. κάκην] διλίαν.

Διῆσαι] B. ποιήσασι. διῆροθήσατε] ἐμβάλετε. ἄψυχον κάκην] διλίαν. Ὡσπερ γὰρ τὴν ἀνδριάν ἐψυχόν φάμεν, οὕτω καὶ τὴν διλίαν ἄψυχον.

v. 195. τὰ τῶν θύραθεν] B. τὰ τῶν πολεμίων. ὡς ἄριστα] λίαν. ὀφέλλετε] αὐξέτε ἀνυ-

ποστάτους ἐκείνους οἷς ποιεῖτε δεικνύουσαι, ἢ ὅτι κατιπτοηκότας ἡμᾶς ἀν αἰσθονται, πολὺ μάλλον θρασυνθήσονται.

v. 196. αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἔνδοθεν] A. αὐτοὶ δὲ καὶ ἡμῖς ὑπ' αὐτῶν (ἦτοι ὑφ' ὑμῶν τῶν γυναικῶν, δεικτικῶς) πορθούμεθα. Τοῦτ' ἔστι, καὶ μὴ πολιμουόμενοι πολιμουόμεθα. Γράφεται καὶ, ὑφ' αὐτῶν, ἦτοι αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν.

v. 197. συναίων] B. συγκατοικῶν.

v. 198. καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς] A. τοῦτό φησιν ὁ Ἐπεικλῆς πρὸς τὸν χερὸν, ὅτι ἐὰν μή τις ἀκούσεται τῆς ἐμῆς ἔξουσίας, καὶ τὸ ἐμὸν ποιήσῃ πρόσταγμα, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνὴ, εἴτε τι τούτων μεταίχιμιον καὶ μέσον, ὀλεθρία ψῆφος κατ' αὐτοῦ συμβουλεύσεται. Τὸν θάνατον δὲ λιθόλευστον, τὸν διὰ βολῆς λίθων γινόμενον, αὐτὶ μὴ φύγη, οὐδαμῶς ἐκφύγη. Τὸ δὲ μὴ, παρέλκον.

ἀρχῆς τῆς ἐμῆς] B. ἦγον ὁ ἐγὼ προστάσω.

v. 199. μεταίχιμιον] A. καὶ τὸ μέσον λέγεται μεταίχιμιον. Εἰπὼν οὖν ἄνδρα καὶ γυναικᾶ, ἀναγκαίως δίδωσι νοῆσαι τὸ τούτων μέσον, καὶ παῖδα νεογνὸν πρὸς τὴν τῶν ἑκατέρων ἡλικίαν. Ἄλλως. Νέος ἢ γέραν. Ἀκαίριος δὲ ἢ λέξις τὸ μεταίχιμιον. Καὶ δηλοῖ τὸν ἀληθῶς ὀργιζόμενον. Ἄλλως. Κεκινδύνευται τῷ Αἰσχύλῳ ἐνταῦθα τὸ μεταίχιμιον. Γένους γὰρ ὄντος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, μέσον ἄλλο εἶη. Εἰ μὴ ἄρα τις λέγοι ὅτι ὀργιζόμενος οὕτως ἔρηκεν, ὡς καὶ παρὰ Δράκοντι τῷ νομοδότη. Ἐκείνος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἀμαρτάνειν, φησὶ, κἂν ὄστρακον ἢ τὸ ἀποκτεῖναν, κἂν ξύλον, κἂν σίδηρος, κἂν χαλκός, συνεκβάλλεσθαι.

χῶ τι τῶν μεταίχιμιον] B. ὅπερ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν μέσον. Τοῦτο δὲ φησιν οὐχ ἥτις ἐστὶ τι γένος ἀνδρῶν μεταξὺ καὶ γυναικῶν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ τὸ τῆς προσταγῆς ἀκριβές. Οἱ δὲ τοὺς ἐνούχους λέγοντες ἐρρώσθασαν.

v. 201. δήμου δ' οὔτι] A. τὸν ἐκ δήμου συστήσαι μύρον.

λευστήρα] B. λιθαστικόν. οὔτι] οὐδαμῶς.

v. 202. μέλει γὰρ] A. ἀνδρὶ γὰρ διὰ φροντίδος ἐστὶ τὰ ἔξωθεν, μὴ γυνὴ περὶ τούτων βουλεύεται. Ἐνδον δὲ οὐσα ἡσύχαζει, καὶ μὴ βλάθην ποίει τῇ πόλει, δειλαινομένη καὶ κλαίουσα καὶ τοὺς πολίτας θορυβοῦσα.

μέλει] B. διὰ φροντίδος ἐστὶ.

v. 203. βλάθην τίθει] B. ποίει, πρὸς τοὺς πολίτας, ὀλολύζουσα καὶ σπαραττομένη.

v. 205. ὃ φίλον] A. ἀπολογοῦνται διότι ἐθορύθησαν.

ἔδισα] B. ἰφοβήθην.

ὃ φίλον] Γ. ὅμοια χρὴ εἶναι τοῖς ἐξῆς τρίμετρα βραχυκατάληκτα.

v. 206. ἀρματόκτυπον ὄττοβον] B. τὸν ἀρμάτων γινόμενον κτύπον. ὄττοβον] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, πρῶτων μὲν γὰρ πρὸς τὸ ἀκούσασα συνέταξεν τὸ ὄττοβον, εἴτα ἐνήλλαξεν διὰ τοῦ ὅτι, καὶ πάλιν τῇ προτέρᾳ συντάξει ἐχρήσατο, ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸ χαλινῶν τὸ ὄττοβον ἐκδιχόμενος.

v. 207. σύριγγες ἐκλαγξαν] A. περιφραστικῶς τοὺς τροχοὺς φησι. Σύριγγες δὲ εἰσι τὰ ξύλα τὰ μέσον τοῦ περιφριεῦς ξύλου τοῦ τροχοῦ διαπερονούμενα. Τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστὶ μέγα, τὸ δὲ ἕτερον τούτων μικρότερον, ἄλλο δὲ αὐτοῦ δευτέρου μικρότερον, λόγον τῶν αὐτῶν τῶν συρίγγων ἐπέχοντα. ἐλίτροχοι] περὶ αἷς ἐλίссονται οἱ τροχοί. ἰππικῶν] ἰππικὰ πηδάλια λέγει καὶ τοὺς χαλινούς. Ὡσπερ τὸ πηδάλιον ἐν τῇ νηϊ, οὕτω καὶ ὁ χαλινὸς ἐν τῷ ἵππῳ.

σύριγγες ἐκλαγξαν] B. αἱ ὀπαὶ τοῦ ἄξονος ἤχησαν. ἐλίτροχοι] αἱ συνελθεῖσαι τοὺς τροχοὺς δι' ὧν τὸ ἄρμα ἐλαύνεται. ἰππικῶν ε' αὐπῶν] τῶν μὴ τοὺς ἵππους ἐάντων ἡρεμῶν, ἀλλ' ἐλαυνόντων δρόμον.

v. 208. αὐπῶν] A. τῶν μὴ ἐάντων με ἡρεμῶν.

πηδάλιον διὰ στόμα] B. τῶν ἵππων, καθάπερ τὴν ναῦν τὰ πηδάλια ἐστὶ δὲ τὸ διὰ στόμα πρὸς τὸ πηδάλιον.

v. 209. πυριγνεῖται χαλιῶν] B. τῶν ἐκ πυρὸς χαλιουθίντων. Τὸν ὄττορον ἀπὸ κοινοῦ λάμβανει.

v. 210. τί οὖν, ὁ ναύτης] A. ὁ Ἑπειοκλῆς, εἰπόντος τοῦ χοροῦ ὅτι διὰ τοῦτο ἔφυγον πρὸς τοὺς ναυτοὺς τῶν Θεῶν, ὅτι ἐφοβήθη ἀκούσασα τὸν κτύπον τῶν ἀρμάτων καὶ τῶν χαλιῶν τῶν Ἰσπαν, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί οὖν, ὁ ναύτης ἄρα τῆς νηὸς καταποντιζομένης ἐν τῇ Σαλασση, εἶρε μηχανὴν σωτηρίας, φυγῶν ἀπὸ πρύμνης εἰς πρῶραν; οὕτως οὖν οὐδὲ ἡμεῖς μηχανὴν σωτηρίας εὐρήσετε περιῖσσαι τὴν πόλιν, καὶ καταλείψασαι τὰ οἰκίαια οἰκήματα.

τί οὖν] B. ἔστω τοῦτο ὀλέγεις. ἄρα] ἐκ παραλλήλου. ἐς πρῶραν φυγῶν] καθάπερ ἡμεῖς ἄνω καὶ κάτω τῆς πόλεως ἰούσαι.

τί οὖν; ὁ ναύτης] Γ. Ἰαμβικοί τρίμετροι στίχοι γ'.

v. 211. πρύμνηθεν] B. ἀπὸ τῆς πρύμνης. μηχανὴν σωτηρίας] μίθεον τοῦ πῶς διῆσιωσθαι.

v. 212. καμούσης] B. χειμαζομένης. πρὸς] ἐν.

v. 213. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον] A. ὅτι βρόμος καὶ ἦχος καὶ κτύπος γέγονεν ἐν πύλαις (τοῦτο δὲ ἐξῶθεν, νιφάδος νιφομένης ὀλοῆς) τότε δὴ ἦλθον πρὸς ἀρχαῖα καὶ πατρῶα εἶδωλα τῶν Θεῶν, θαρρῶν τοῖς θεοῖς· τότε ἦρθον πρὸς μακάρων λιτάς· ἀσυνδίετας ταῦτα. Ἡ οὕτως, ἐπὶ τὰ δαιμόνων ἦλθον βρέτη, διότι βρόμος ἐν πύλαις νιφάδος ὀλοῆς νιφομένης, ἦγον συχῶν βελῶν καταφερομένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οὕτω τὸ ἐξῆς· τότε δὴ ἦλθον πρὸς μακάρων λιτάς.

ἀλλ'] B. οὐ μάτην ἐφερόμενη πρὸς τὴν πόλιν. ἀρχαῖα βρέτη] τὰ ἐξ ἀρχῆς ὄντα τῇ πόλει ἀγάλματα.

v. 214. ἀρχαῖα βρέτη] A. ἦγον τὰ πατρῶα εἶδωλα τῶν Θεῶν. Ἄλλως. Ἀρχαῖα, βασιλικά παρὰ τὴν ἀρχήν. νιφάδος] νιφάδα φησὶ τὸ τῶν πολεμίων πληθος.

πίσυνος] B. θαρρῶσα. νιφάδος ὅτ' ὀλοῆς] βλέπων καὶ λίθων σωρίας ἐπ' ὀλιθρίαν.

v. 215. νιφομένης] B. δίκην χιόνος σπιτούσης. βρόμος] ἦχος ἰγνίετο.

v. 216. ἦρθην] B. διηγέρθη. λιτάς] διήσεις.

v. 217. ὑπέρχειον ἀλλκῶν] A. τὴν ἑαυτῶν ἀλλκὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχουιν.

ἀλλκῶν] B. βοήθειαν.

v. 218. πύργον στέγειν εὔχεσθε] A. τὸν πύργον, ἦτοι τὰ ἡμίτερα τείχη, μένειν ἀσφαλῶς, καὶ στέγειν καὶ ὑπομένειν τὸ πολεμικὸν δόρυ. Οὐκ οὖν ταῦτε, ἃ φησὶ, ἔσται πρὸς Θεῶν, τὸ ἀλλκὴν καὶ βοήθειαν παρέχειν ἡμῖν. Ἄλλως. Τοῦτο εὔχεσθε, διαμείνειν ἡμῶν τὰ τείχη ἀπλῶς, ὥστε τὸ δόρυ στέγειν καὶ ἀπέιργειν τοὺς πολεμίους.

πύργον] B. ἦτοι τὴν πόλιν, ἀπὸ μέρους. στέγειν] ὑπομένειν.

πύργον στέγειν] Γ. Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς.

v. 219. ἀλλ' οὖν θεοῖς] A. οὐκ ἀλόγως λίγει, τοὺς τῆς πόλεως θεοὺς φεύγειν, πορθηθείσης αὐτῆς. Λίγεται γὰρ ὅτι ὅτε ἔμιλλε πορθηθῆναι ἡ Τροία, ἐφάνησαν οἱ θεοὶ, τοῖς Τρωσὶν ἀνιλόμενοι ἐκ τῶν ναῶν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν.

v. 220. ἀλούσης] B. πορθηδομένης. λόγος] φήμη ἐστί.

v. 221. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα] A. μηδέποτε αὕτη ἡ πανήγυρις τῶν Θεῶν, ἦγον ἢ συναγωγὴ τῶν ἐνταῦθα ὄντων, καταλείποι τὴν πόλιν κατ' ἐμὸν αἰῶνα καὶ χρόνον, ἦγον ἡμῶν ζώντων, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐμῷ βίου. Ἄλλως. Μηδέποτε, φησὶν, ἐπὶ τῷ ἐμῷ βίῳ καταλείποι τὴν πόλιν οἱ θεοὶ. Εὐρῶν δὲ ὁ Αἰσχύλος παρὰ τῷ Ὀμήρῳ [Il. vii. 298.] τὸ, Οἴων δύσονται ἀγῶνα, τὴν τῶν Θεῶν εἰς τὸ αὐτὸ συναγωγὴν, πανήγυριν τραγικώτερον ἴρηκιν.

ἐμὸν κατ' αἰῶνα] B. ἦγον κατὰ τὴν ἐμὴν ζαίνην.

v. 222. πανήγυρις] B. ἡ πληθους.

v. 223. ἀστυδρομουμένην] B. ὑπὸ τῶν ἀστῶν περιεχομένην. Οἱ γὰρ τῆς ἀλούσης πόλεως πολλοὶ αἶνα καὶ κάτω πρὸς αὐτὴν χωροῦσι, γυναῖκας, χρήματα, ἰσθῆτας, τάλ-

λα σώζειν θύλοντες. στρατεύμα] τὸ στρατεύμα διὰ τοὺς πολεμίους νόμι, οὕτω, μὴδὲ ἐπίδοιμι τὸ στρατεύμα τῶν πολέμιων ἀπτόμενον τῆς πόλεως ἐν πυρὶ δαΐω, ἥτοι καῖον αὐτὴν.

v. 224. ἀπτόμενον] A. γράφεται τυφόμενον. Οἶον καϊόμενον πολεμῶ πυρὶ.

ἀπτόμενον] B. ἀπτεσθαι. δαΐω] πολεμικῶ.

v. 225. βουλεύου κακῶς] B. διὰ θρήνων καὶ σπαραγμάτων τοὺς πολίτας κατακλῶσα καὶ πρὸς δειλίαν ἐπάγουσα.

v. 226. πειθαρχία γὰρ ἔστι] A. πᾶν εὐφρῶς ὁ Αἰσχύλος τὴν πειθαρχίαν, ὡς γυναῖκα, ἀνόμασι μητέρα τῆς εὐπραξίας τῆς σωτῆρος, λέγων, ἡ πειθαρχία γυνὴ ἔστι μήτηρ τῆς σωτῆρος εὐπραξίας. Οὕτως λέγεται λόγος ἐμφαίνων ὅτι καλὸν ἔστι τὸ πειθαρχεῖν. Πειθόμενοι γὰρ αἱ πόλεις τοῖς κρατοῦσιν, εὖ πράττουσιν. Ἄλλως. Γυνὴ σωτῆρος. Λεῖπει Διὸς. Ἴνα ἦ, γυνὴ Διὸς σωτῆρος.

πειθαρχία] B. ἡ εὐπειθία. Ἐνταῦθ' Αἰσχύλος σωματοποιεῖ τὴν πειθαρχίαν. Λέγει δὲ ὡς ὁ πειθόμενος τῶ τὰ λῶστα συμβουλευόντι, οὕτως ἄριστα πράσσει.

v. 227. ὧδ' ἔχει λόγος] A. οἰκείως ἔχουσα πρὸς τὸ σώζεσθαι.

σωτῆρος] B. σωστικῆς. ὧδε] οὕτως.

v. 228. ἔστι θεοὶς δέ τ' ἰσχύς] A. ὁ χορὸς φησι πρὸς τὸν Ἐπεικλέα, ἀληθῆς ἔστιν ὅτι ἡ πειθαρχία μήτηρ τῆς σωστικῆς εὐπραξίας πέφυκεν ἔστι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς δύναμις ὑπερέχουσα πάντα. Πολλάκις δὲ ἡ τῶν θεῶν ἰσχύς τὴν ἀμήχανον νεφέλην καὶ ἐκ χαλιπῆς δῆς κρημαμένην ὑπερθεῖν τῶν ὀμμάτων, ὄρθοι, καὶ ἀποσοεῖ αὐτήν.

ἔστι] B. καλῶς ἵπτας τοῦτο. καδυπερέτερα] ὑψηλοτέρα τῆς πειθαρχίας.

v. 229. ἀμήχανον] B. εἰς ἣν οὐκ ἔχει τις μηχανήσασθαι.

v. 230. ἐκ χαλιπῆς δῆς] B. κακῆς τύχης. ὑπερθεῖ] ὑπεράνω.

v. 231. κρημαμένην] B. ὑπερκειμένην. νεφέλην ὄρθοι] τὴν τῆς ἀδουμίας σκοτουμένην ἰγείρει καὶ εἰς τούναντία τρίπτει.

v. 232. σφάγια] B. θύματα. Τὰ σφάγια καὶ χρηστήρια ἐκ παραλλήλου οὐ γὰρ μόνον χρηστήρια τὰ μαντιύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ θύματα ἢ ὅτι θύοντες τοῖς θεοῖς καὶ αὐτῶν περὶ τοῦ διομένου τὰς μαντίας διχομέδα, ἢ ὅτι μέρος μαντικῆς ἔστι τὸ καὶ διὰ σφαγίων τὰς μαντίας ποιεῖσθαι, ὀρῶντας τὴν τοῦ ζώου χολήν, καὶ τὸ ἦπαρ, καὶ τὴν κύστιν.

v. 233. ἔρδειν] B. ποιῖν. πειρωμένων] πείραν λαμβανόντων καὶ ἐγχειρούντων αὐτοῖς πρὸς πόλεμον.

v. 234. σὸν δ' αὖ] A. γυναικός ἔστι τοῦτο.

σὸν] B. ἔστι. ἔσω δόμων] ἐντὸς τῶν δόμων.

v. 235. διὰ θεῶν, πόλιν] A. διὰ τῆς ἐπικουρίας τῶν θεῶν νεμόμεθα τὴν πόλιν ἀδάμαστον, μὴ δαμαζομένην παρὰ τῶν πολέμιων καὶ καταπονουμένην, τὸν ὄχλον δὲ τῶν δυσμενῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀποστέγει καὶ ὑπαικίνει καὶ καρτερεῖ ὁ πύργος καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως.

διὰ θεῶν] B. διὰ τῆς αὐτῶν βοηθείας. νεμόμεθα] οἰκοῦμεν. ἀδάμαστον] ποταπήν, ἀπὸ ῥητον.

v. 236. ὄχλων] B. εἰ δὲ τὸ ὄχλων μικρογραφῆσεις, τὸ ἀποστέγει ἀντὶ τοῦ ὑπομένει μόνον ῥεῖς, τὴν ἀπὸ ἀργῆν λαμβάνων, τὸ δὲ διὰ θεῶν κατὰ κοινῶ. Τὸ δὲ, τί τάδε, εἰ μὲν στίξεις εἰς τὸ τί, τὸ τάδε νέμισις στυγεῖ κατ' ἐρώτησιν εἴποις οὕτω, τί φῆς, τάδε τὸ διὰ τῆς βοηθείας τῶν θεῶν οἰκεῖν καὶ σώαν ἔχειν τὴν πόλιν μεμπτόν ἔστιν. Εἰ δὲ οὐ στίξεις, κατ' ὀμαλισμὸν εἴποις ἀντὶ τοῦ, τί ταῦτα ἂ ποιῶ, λέγω δὲ τὸ δεῖσθαι τῶν θεῶν, μεμπτὰ λογιζονται. εἰκότως δὲ εἴπει τὸ νέμισις στυγεῖ καὶ οὐκ αὐτὸ μισεῖς, βαρὺς γὰρ ἂν εἴχην ὁ λόγος εἰ αὐτοπροσώπως πρὸς αὐτὸν εἰνέετο. πύργος ἀποστέγει] ἦγουν ἀπὸ μακρὰν ἐκείων ὑπομένει, τουτίστιν οὐχ ὑπ' ἐκείων.

v. 237. τί τάδε νέμισις στυγεῖ] A. ὁ χορὸς φησι πρὸς τὸν Ἐπεικλέα, τί τάδε, ἄφημι περὶ τῶν θεῶν, εὐεργέτας τούτους ἀποκαλῶν, στυγεῖ ἡ νέμισις, ἥτοι ἡ ἀπὸ σοῦ μέμψις, ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν, οὐ φθονῶ.

τί τὰδε νέμισις στυγιῖ] B. ἦτοι μεμπτά ἐστι.

v. 238. οὔτι φθονῶ] A. οὐδαμῶς νέμισῶ σοι τοῦ τιμᾶν τοὺς θεοὺς, καὶ οὐδεὶς ταῦτα σε ποιούσαν μισήσειν· ἀλλ' ἵνα μὴ τοὺς πολίτας ποιῆς δευλοῦς, ἴσθι καὶ ὑπαρχεῖ ἔκκλητος καὶ ἥσυχος, καὶ μὴ λίαν φοβοῦ.

φθονῶ] B. μέμφομαι.

v. 239. ὡς] B. ἵνα. κακοσπλάγχχους] δείλους. τιθῆς] ποιῆ.

v. 240. ἔκκλητος ἴσθι] A. γράφεται καὶ εὐκκλητος. Τὸ γὰρ υ μέτρον ἔνεκα ποτὲ παραλαμβάνεται.

εὐκκλητος ἴσθι] B. ἥσυχος ἴσο.

v. 241. ποταίνιον κλύουσα] A. ὁ χορὸς πάλιν ἀνελεθὼν εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, φησὶ, νεωστὶ γεγενημένον καὶ πρόσφατον κτύπον καὶ ἦχον ἀκούσασα, σὺν φόβῳ παρεγενόμενῃ εἰς ταύτην τὴν ἀκρόπολιν, ἔδος τίμιον.

ποταίνιον] B. πρόσφατον. πάταγον] κτύπον. ἄμα] σὺν.

v. 243. τίμιον ἔδος] B. διὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἐνταῦθα ἰδρῦσθαι. Ἡ ὅτι τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἐνταῦθα ἦν. Εὐρηται γὰρ ἔδος καὶ τὸ ἄγαλμα καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ λόγγοισι.

v. 244. μὴ νῦν ἐὰν θνήσκοντας] A. Ἐπειοκλῆς φησὶ πρὸς τὸν χορὸν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἰστάμενον, μὴ ἀρπαλίζετε ἐν κωκυτοῖς. Μὴ ἀρπάξτε τὸ θρηνεῖν, ἐὰν τινὰς ἀκούσητε σφαττομένους ἢ ἥττημένους.

v. 245. πύθησθι] B. μάθητε. κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε] θρήνοις ὀρμᾶτε.

v. 246. Ἄρης βόσκειται] A. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ἰδρῦσθαι καὶ θρηνεῖν βόσκειται ὁ Ἄρης, ἦτοι τρέφεται ἐν αἵμασι τῶν σφαττομένων τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν. Χαινούμενοι γὰρ ὑπὸ τῶν θρήνων καὶ τῶν ἰδρυμῶν, οὐκ ἐπι κυρίως μαχόμενοι ἴστανται ἀνδρείως, καὶ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἀνδρικῶς στρατιούμενοι, ἀλλὰ τὰ νῦτα κλίνοντες ἀναίρουνται εὐθύς.

τούτῳ] B. δὶον οὕτω εἰπεῖν τούτῳ εἶπεν πρὸς τὸ φῶν, ὡς περ ἐστὶ καὶ τὸ ζύλινον μῶσον ἦν παγίδα καλέουσιν. Ἡ μὲν συνάπτειτο τούτῳ πρὸς τὸ φῶρη, ἀλλ' οὕτω λέγει, ἐν τούτῳ γὰρ τῷ κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζειν βόσκειται ὁ Ἄρης, ἐν τῷ φῶνι τῶν βροτῶν.

v. 247. καὶ μὴν ἀκούω] B. πῶς οὖν μὴ θρηνῶ;

v. 248. μὴ νῦν ἀκούουσα] A. καὶ ἀκούης, τροσποιοῦ μὴ ἀκούειν.

ἔμφανῶς] B. φανερῶς. μὴ ἄκου' ἄγαν] ἀλλ' ἰδιλοκῶφει.

v. 249. ὡς κυκλ.] A. ὡς κυκλούτων τὴν πόλιν τῶν πολεμίων, σείσται, φησὶν, ἢ ἡμιτέρα γῆ.

ὡς κυκλουμένων] B. ἡμῶν ἀπὸ τῶν πολεμίων.

v. 250. οὐκοῦν] B. τὸ λοιπόν.

v. 251. δίδοικα] B. φοβοῦμαι. ἀραγμὸς ὀφέλλεται] κτύπος αὐξάνεται.

v. 252. τῶνδ'] B. ὧν λέγεις.

v. 253. ὦ ξυντέλεια] A. τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν θεῶν, μεταφορικῶς. Κυρίως γὰρ ἡ τῶν στρατιωτῶν ἄθροισις· τίλος γὰρ τὸ πάγμα. Ὅμηρος, (II. χ'. 56.) Ἐλθεῖν εἰς φυλάκων ἱερὸν τίλος.

ξυντέλεια] B. ἄθροισμα τῶν θεῶν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς εἰς τὸ κοινὸν εἰσφορᾶς, ἣν καλοῦσι ξυντέλειαν.

v. 254. οὐκ εἰς φθόρον] B. οὐκ εἰς φθορὰν ἀπελεθούσα ἀφάνως μενεῖς. Εἰώθαμεν δὲ τοιοῦτοις λόγοις πρὸς τοὺς ἐνοχλοῦντας χρῆσθαι. φθόρον] φθορὰν. ἀνασχῆση] ὑπομενεῖς.

v. 255. θεοὶ πολῖται] A. τοὺς ἰδίους καὶ πατρώους ἐπικαλοῦνται θεοὺς, μὴ εἰς δουλείαν ἐμπιστεῖν.

μὴ με δουλείας τυχεῖν] B. θιλήσῃτε.

v. 256. αὐτὴ σὺ δουλῶς] A. θρηνοῦσα δηλονότι καὶ κρᾶζουσα σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς.

πόλιν] B. πᾶσαν.

v. 257. παγκρατῆς] B. πανίσχυρι. Τὸ παγκρατῆς, εἰ μὴν πρὸς τὸ ᾧ Ζεῦ συνάψεις, ἀρεινικὴ κλητικὴ ἴσται, εἰ δὲ πρὸς τὸ βέλος οὐδέτερά εὐδεία.

v. 258. ἄσπασας] B. παρῆσχεις τῷ βίῳ.

v. 259. μοχθηρὸν] B. ἄσπασε. ὡσπερ ἄνδρας] μοχθηροῦς ἄσπασε.

v. 260. παλινστομιεῖς] A. δυσφημίς, καίτοι τῶν ἀγαλμάτων ἐχομένη. παλινστομιεῖς] B. ἤγουν πάλιν στομυλεύεις. Διγγάνουσα] ψαύουσα.

v. 261. ἀψυχία γὰρ] A. ὑπὸ φόβου συναρπάζομαι. ἀψυχία] B. δειλία.

v. 262. αἰτουμένῳ] A. εἰ δόις καὶ παρᾶσχοις τέλος τῇ αἰτήσει, ἀβαρὲς σοι ἴσται. "Ἦτοι, ἐὰν ἐμοὶ ζητοῦνσί σοι τὸ σιωπᾶν παρᾶσχοις τέλος, καὶ ποιήσης τὸ ἐμὸν θέλημα, ἀβαρὲς σοι ἴσται. τέλος] γράφεται λόγον.

αἰτουμένῳ] B. εἰ παρᾶσχοις ἐμοὶ αἰτουμένῳ τι κουφὸν καὶ ἀβαρὲς σοι, τέλος μοι δόις τὸ πεπληρωσθαι λέγω τὴν αἴτησιν. "Ἡ οὕτω, εἰ αἰτουμένῳ ἐμοὶ δόις τέλος τῆς αἰτήσεως, κουφὸν καὶ ἀβαρὲς ἴσται σοί.

v. 263. λέγοις ἂν] A. λέγε, φησί, ταχέως. Καὶ ἐὰν δυνατὸν ἦ, γνώσομαι σιγᾶν, ἢ ὑπακούειν γνώσομαι γὰρ εἰ δυνατόν μοι τοιῖν δ' κελύεις.

λέγοις ἂν] B. τὴν αἴτησιν. τάχ' ἂν εἴσομαι] εἰ κουφὸν τὸ τῆς αἰτήσεως τέλος.

v. 264. τάλαινα] B. ἀθλία.

v. 265. σιγᾶν σὺν ἄλλοις] A. ὁ χορὸς φησι πρὸς τὸν Ἐπειοκλέα, ὅτι τὸ σὺν βούλημα ποιῶ, ἰδὸν σιγᾶν σὺν τοῖς ἄλλοις πᾶσι πείσομαι καὶ πάθω τὸ μόρσιμον, ἤγουν τὸ πεπρωμένον. Τῆτ' ἴσται, τὸ εἰμαρμένον μετὰ πάντων τῶν ἄλλων πείσομαι ἰγῶ, εἴτι μοι ἀπόκειται. τὸ μόρσιμον] B. τὸ μεμοιρασμένον.

v. 266. τοῦτ' ἄντ' ἐκείνων] A. εἰπόντος τοῦ χοροῦ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, φησὶν Ἐπειοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος, τὸ, ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, προέκερκα ἐκείνων, ἦτοι τῶν ἄλλων ἂν εἴρηκας. "Ἄλλως. Ἄντ' ἐκείνων, ἤγουν ἂντ' ἂν ἄλλων δυσφῆμως εἴρηκας, τοῦτο μᾶλλον παρὰ σοῦ αἰροῦμαι. "Ἄλλως. Τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ προειρημένα ἵπαινώ.

τοῦτο] B. ὁ λέγεις. ἄντ' ἐκείνων] ἂν ἐποίεις κλαίουσα πρὸς τὰ ἀγάλματα.

v. 267. καὶ πρὸς γα] A. σὺν τούτοις δὲ οἷς τὴν ψυχὴν μου κατέδελξας, ἱστώτας ἀπὸ τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν, καὶ μὴ ἐχόμενος αὐτῶν, ὡς περὶ τοῦ θανεῖν δεδοικῶς, εὐχου τοὺς θεοὺς βοηθεῖν ἡμῖν.

τούτοις] B. οἷς νῦν προῦκρινας.

v. 270. ὀλολυγμὸν] A. καὶ πρῶτον ἐμοῦ εὐξαμένου, εἶτα σὺ ὕμνησον ὀλολυγμὸν ἱερὸν, ἦτοι ὕμνον, καὶ εὐχὴν ἱερὰν, ἐξιμνερίζουσαν τοὺς θεοὺς. "Ἄλλως. Δίστευτε τὸν ὀλολυγμὸν τοῦ παιῶνος. Καὶ γὰρ μόνη τῇ Ἀθηνᾶ, δαίμονι οὕσῃ πολιμικῇ, ὀλολύζουσι, τοῖς δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν. Ὁ γοῦν ποιητῆς (II. vi. 301.) ἐπὶ τῶν Τρωάδων φησὶν. Αἰ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον. Καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλληνίδων, (II. α'. 166.) αἰ δ' ὀλολύξαν Θυγατέρις τέ νοῖί τε. Ἡ δὲ διάνοια ἀπλῆ φησὶν οὕτω, κἀμοῦ εὐχομένου ἀκούσασα πῶς δὲ, ἐπιφέρει. Νικήσας φησὶ τρόπαια ἀναθήσειν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, καὶ θυσίας ποιήσειν. Οὐ γὰρ ματαιὰς οὐδὲ γυναικίαις εὐχὰς ἐπιτελέσω. "Ἄλλὰ παρὰ ταῖς θυσίαις δεῖ σε ὀλολύζειν, ὡς ἴδος Ἑλληνικόν.

ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμνῆν παιῶνισον] B. μετὰ συτριβεῖς εὐχὴν ἐξίλαστικὴν ἄσον.

v. 271. Ἑλληνικὸν νόμισμα] A. ἦτοι κατὰ τὸν νόμον τὸν Ἑλληνικὸν τῆς βοῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινομένης. "Ἡ, ὡς νεμόμισται τοῖς Ἑλλήσι παρὰ ταῖς θυσίαις ὀλολύζειν. Δυστάδος βοῆς] Δυστάδος, τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινομένης. Ἄφ' ἧς ἐνίστι καὶ ἡ βᾶκχη. Σημαίνει γὰρ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ. "Ἡ, ἢ νεμόμισται τοῖς Ἑλλήσιν ἐν μάχαις ἢ, ὡς νενομισμένον Ἑλλήσι παρὰ τὰς θυσίας ὀλολύζειν. "Ἄλλως. Δυστάδος βοῆς, ἐνθουσιαστικῆς.

Ἑλληνικῆς νόμισμα] B. ὡς εἰώθασιν ποιεῖν Ἑλλήσις. Δυστάδος βοῆς] τῆς περὶ τὰς θυσίας γινομένης.

v. 272. *Θάρσος φίλοις*] A. ἤτοι διὰ τῶν τοιούτων εὐχῶν Θάρσος ἐμποιοῦσα τοῖς φίλοις, καὶ λύουσα τὸν ἐν αὐτοῖς ἐνόντα τῶν πολεμίων φόβον. Τὸ γὰρ εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς, Θάρσος ἐμποιοῖ τοῖς φίλοις· κατὰ δὲ τινὰς, πολεμίον φόβον τὸν ὀλοολυγμὸν ἐξηγήσατο, ἐν τῷ, λύουσα πολεμίον φόβον. Καὶ γὰρ πολεμίον φόβον λίγει τὴν ἦν ἵπποιε ὁ χορὸς πρὸς τοὺς θεοὺς *Θρηνάδη ὀλοολυγὴν*, ἢ τοὺς πολίτας δεινῶς κατεπολέμει καὶ ἐξετάραττε. Τοῦτ' ἴστί, τὸν φόβον δὲ ὁ χορὸς ἵπποιε τῷ ὀλοόλῳζειν καὶ κλαίειν.

Θάρσος φίλοις] B. τὸ γὰρ μετὰ σιγῆς ὕμνους πρὸς θεοὺς ποιῆσθαι καὶ ἐξιμενίζειν διὰ *θυσίας* αὐτοὺς τῇ πόλει, ὥσπερ εἰώθασιν ποιεῖν Ἕλληνες· καιρῶν ὁμοίαν ἐπιστάντων, τοῦτο Θάρσος ἴστί τοῖς οἰκίαις, καὶ τοῦ πολεμίων ἀπαλλαγῆ φέβου, ὥσπερ ἴστί τοῦμπαλιν *δειλίας* ἐμποιοητικὸν τὸ χωρεῖν ἄνω καὶ κάτω *Θρήνοις* καὶ *ὄυρμοῖς*, καὶ τὸ ζῆν ἀπολίγισθαι.

v. 273. *πολιτισσοῦχοις*] B. τοῖς τῆς πόλεως φύλαξι.

v. 274. *πεδιονόμοις*] A. ἤτοι τοῖς κληῖρον τῶν ἀλσῶν καὶ τῶν πεδίων ἀφωρισμένων ἔχουσιν ἑαυτοῖς. "Ἄσθη γὰρ καὶ παραδείσους καὶ πεδία λιπαρὰ οἱ πολῖται ἐκτίμοντες τῶν ἰδίων κτημάτων, ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀνιτίθισαν.

πεδιονόμοις] B. τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῷ πεδίῳ. *ἀγοραῖς ἐπισκόποις*] τοῖς ἐν ἀγορᾷ τοὺς ναοὺς ἔχουσι.

v. 275. *οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω*] A. καλῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τοὺς ἀπὸ τῶν Θεῶν, τῆς ἐμῆς δηλαδὴ πόλεως (Ἰσμηνοὺς γὰρ ποταμὸς τῶν Θεῶν) ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμῶνται καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐγγράφονται τοῖς τιμωμένοις. Πῶς γὰρ οὐ· ὅτι τοῖς τοῦ Ἰσμηνοῦ θύα πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποθάντων. "Ἄλλως. Οὐδὲν λέγω τοὺς θεοὺς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀπὸ τῆς Δίρκης. Ἐπιμῶντο γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ παρὰ τοῖς Θεοαίοις· κατέλιπε δὲ εἰπεῖν ἅπαντας, διὰ τὸ θαρρῆν καὶ ἐν ὀλίγοις δεήσεσιν εἰσακουσθῆναι. "Ἄλλως. Οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, ἀντὶ τοῦ, σὺν τῷ Ἰσμηνῷ· κατὰ σχῆμα δὲ ἡ φωνή. Οἶον, λέγω ἔτι σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. Θύα οὖν αὐτοῖς πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποθάντων. "Ἄλλως. Καινῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τὸν Ἰσμηνόν, ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις.

Δίρκης τε πηγαῖς] B. ταῖς ἐν αὐταῖς Νύμφαις. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] οὐδ' ἀφαίρω τοῦ λόγου καὶ τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνόν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεοὺς. Πρῶτον καθολικῶς εἶπεν τοῖς τῆς χώρας θεοῖς, εἶτα μερικῶς ἐπήνεγκε, πολιτισσοῦχοις λέγων καὶ πεδιονόμοις καὶ ἀγοραῖς ἐπισκόποις. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως εἰπεῖν ἴδει, πορευτικὸν γὰρ ἡ χώρα τῆς πόλεως, οὐκ εἴρηκε καὶ τοῖς ἐν ταῖς πηγαῖς τῆς Δίρκης θεοῖς, ἀλλὰ ταῖς πηγαῖς τῆς Δίρκης μόνον ἔφη, τουτέστι ταῖς ἐν αὐταῖς κατοικοῦσαις Νύμφαις· εἶτα πάλιν ἐνήλλαξε τὴν σύνταξιν, καὶ φησὶν, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, οὐκ ἀφαίρω τοῦ λόγου καὶ τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνόν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεοὺς.

v. 276. *εὐξυντυχόντων*] B. τῶν πραγμάτων.

v. 277. *ἰσθίας*] B. τοὺς βωμούς.

v. 278. *ἐπιύχομαι θήσειν*] A. λείπει ἡμᾶς.

ἄδι] B. ὡς ἔφην.

v. 279. *τρόπαια*] A. παρατηρητέον ὅτι οὐδέπω ἦν ἡ τῶν τροπαίων ὀνομασία κατὰ τὸν Ἐπιτοκλέα· ὥστε ἀνεβίβασε τὰ κατὰ τὸν χρόνον ὁ Αἰσχύλος. Ἐσθήματα ἀναθήσω πρὸ τῶν ναῶν, τὰ λάφυρα.

θήσειν] B. ἡμᾶς. *τρόπαια*] τῆς νίκης. *πολεμίων δ' ἐσθήματα*] τὰς πανοπλίας.

v. 280. *δαίτων*] B. τῶν πολιμίων. *δουρίπληκτα*] διὰ τοῦ ἐμοῦ δορὸς σκυλευδίντα. *ἀγνοῖς*] καθαροῖς θήσειν.

v. 281. *τοιαῦτα*] B. οἷα ἐμοῦ ἤκουσας. *φιλοστόνας*] θρηνητικᾶς.

v. 282. *ποιφύγμασι*] A. οἷον ἐκφοβήμασι, τοῖς δυναμένοις ἐκπλήξαι τοὺς ἀκούοντας. *ματαίαις*] B. ἀναφιλίσι. *ποιφύγμασιν*] θρήνοις, βοαῖς.

v. 283. *οὐ γὰρ τι μᾶλλον*] B. τὸ οὐ γὰρ θρηνοῦσα μᾶλλον ἢ μὴ θρηνοῦσα, ἐκφύγης ὅ

σο παθεῖν πέπραται. Ἄλλ' εἰ καὶ διὰ παντὸς θρήνοις ἐκδοίης σαυτὴν, οὐδὲν σοι τοῦτο λυσιτελήσει πρὸς τὸ μὴ παθεῖν σὲ τὰ πεπραμένα. μόρσιμον] μεμοιρασμένον.

v. 284. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] A. ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐχθροῖς. Ἐγὼ δὲ παραγενόμενος ἐπ' ἄνδρας ἔξ σὺν ἐμοὶ ἐβδόμῳ, τάξω εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους, ἦτοι εἰς τὰς ἑπτὰ πύλας πόλεως, ἀντηρέτας καὶ ἀντιμάχους τοῖς ἐχθροῖς (ἀπὸ τοῦ ἀνταίρω ῥήματος) πρὶν ἰκίσθαι καὶ παραγινώσθαι πρὸς ἡμᾶς λόγουι μνηστὰς συνεχεῖς καὶ κατεπιέγοντας ἡμῶν τὴν ἐξοδὸν, ἡμᾶς ἐκίσει ἀπειλθεῖν. Ἄλλως. Ἐγὼ δὲ σὺν ἑμαυτῷ ἄλλους ἔξ (ὥστε ἐστὶν αὐτὸς ἕβδομος) ἀντιστάτας τοῖς πολεμίοις ποιήσομαι ταῖς ἑπτὰ πύλαις, καὶ σπεύσω ἐγὼ τάξαι λοχαγούς πρὶν ἢ τὰ πρᾶγματα κατεπιέξῃ, ὥστε δι' ἀγγέλων συχνῶν ἐξάγειν τὸ στράτευμα.

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] B. οὕτως σύντασσε, ἐγὼ δὲ μόλις ἐπ' ἄνδρας ἔξ, τάξω αὐτοὺς τὸν μέγαν τρόπον εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους σὺν ἐμοὶ ἐβδόμῳ, ἀντηρέτας τοῖς ἐχθροῖς· μὴ λάβοις δὲ εἰς τὸ τὸν μέγαν τρόπον ἐξῶθεν κατὰ, ἀλλ' ὡς φάμεν πάντῳ τάξιν, οὕτω καὶ τούτων.

v. 285. ἀντηρέτας] B. ἀντιπάλους. τὸν μέγαν τρόπον] τὸ γὰρ διατάττει στρατηγούς καὶ στρατεύματα μεγιστὸν ἐστί καὶ τοῦ βασιλείως ἄξιον.

v. 287. σπερχνοῦς] B. ταχεῖς, σπουδαίους.

v. 288. φλέγειν] B. ἐκκαίειν, δαμάζειν.

v. 289. μέλει, φόβω δ' οὐχ] A. φησὶν ὁ χορὸς, μέλει ἢ ψυχὴ μου, ἦτοι φροντίζει ἄν εἴπῃν ὁ Ἐπεικλῆς· ἀλλ' ὁ ἐν ἐμοὶ φόβος οὐκ ἠρμεῖν ἔα καὶ ἡσυχάζειν ἐμέ. Ἡ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ μου μέριμνα τὸν ἐμὸν φόβον ἀνανεοῦνται τὸν ἀμφὶ τείχη λεάν.

μέλει] B. φροντὶς ἐστὶ μοι ἄν εἴπον. οὐχ ὑπνώσει κίαρ] οὐ καταραθυμήσει καὶ οἰοῖναι τοῦ φροντίζειν χαλάσει, μὴ νήφῃ τοῦ φόβου πείθοντος, ἀλλὰ πρὸς δάκρυα καὶ οἰμωγὰς ἔχειν παρασκευάζοντος· αἱ γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ μου φροντίδες φόβον ἀνάπτουσι τὸν ἀμφιτειχῆ λεάν, σουτέστι φοβοῦμαι. Ἐστὶ δὲ ὁ φόβος οὐχ ἕτερος, ἀλλ' ἢ ὁ πείριξ τῶν πολεμίων στρατῶν, οὗτος γὰρ ἐμβάλλει τὸν φόβον, περιεστάμενος καὶ πολιορκῶν τὴν πόλιν. Οὕτω λέγε καὶ μὴ λάμβανε ἐξῶθεν ἀμαθῶς τὸ διὰ, λέγων, διὰ τὸν ἀμφιτειχῆ λαόν.

v. 290. γίτονες] A. αἱ δ' ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι ἀνάπτουσι τὸν ἐν ἐμοὶ φόβον. Ἡ καρδία μου, φησὶ, δίδοικε τὸν πολιορκοῦντα στρατὸν, ὡς δράκοντα ὑπὲρ τῶν νισσῶν πελειᾶς.

v. 291. ζαπυροῦσι] B. ἀνάπτουσι.

v. 292. ἀμφι] B. περί.

v. 293. δράκοντα δ' ὥστις] A. δίδοικε γὰρ ἡ καρδία μου. Τὸν γὰρ δὲ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γὰρ νοητίον.

v. 294. λεχίαν δυσευνήτορας πάντροφος πελειᾶς] A. λεχίαν, τοῦτ' ἐστὶ, νεμομένην ἐπὶ τῆς καλιᾶς. Ταύτην γὰρ λίχος εἶπεν. Οἶον τῶν ἐν ὄρισμένῳ τόπῳ μενόντων, καὶ μήπω δυναμένην ἵπτασθαι· δυσευνήτορας δὲ, δυσευνήτους, διὰ τὸν φόβον τοῦ δράκοντος. Πάντροφον δὲ τὴν πελιιάδα φησὶν, ὅτι πάντα τὰ ὄρνια ἀπαξ τοῦ ἔτους τίκτει, ἢ δὲ περιστιερά ἀεὶ διὸ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. Περιστιερά δὲ εἴρηται ἢ περισσὰ ἐρῶσα, πλεονάζοντος τοῦ τ κατὰ τὸ μῖσον.

ὑπερδίδοικε] B. ἀπὸ τούτου λάμβανε τὸ ἐξῶθεν τὸ δίδοικα, ἵνα ἢ οὕτως, δίδοικα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

δυσευνήτιρα] B. ἄγρυπνος διὰ τὸν φόβον.

v. 296. πάντροφος πελειᾶς] B. ἢ δι' ὄλου τοῦ ἔτους τίκτουσα, διὸ καὶ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ.

v. 297. τοὶ μὲν] B. ἄλλοι.

v. 298. πανθημί] B. καὶ τὰ συστήματα καὶ πλήθη.

v. 300. ἀμφιβόλοισι] A. πάντοθεν βαλλομένοις· ἢ ἀμφοτέρωθεν.

τοὶ] B. ἄλλοι. ἀμφιβόλοισι] τὸ ἀμφιβόλοισι οὐχ ὡς φασὶ τινες, τοῖς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένοις. ἀλλὰ ἀμφιβόλοισι πολίταις τοῖς ἀμφίβολον καὶ οὐ βέβαιον ἔχουσι τὸ εἶναι πολίταις, ἀλλὰ μίσοις οὔσι καὶ κινδυνεύουσι ἐκπεσεῖν τοῦ προσρήματος διὰ τὸν ἐπηρετμημένον τῇ πόλει κίνδυνον.

- v. 301. *ιάπτουσι*] A. *μιτὰ βλάβης βάλλουσι*.
ιάπτουσι] B. *πίμπουσι*.
- v. 302. *χειρμάδα*] B. *χειροπληθῆ λίθων. ἀκρίεσσαυ]* *χαλεπήν*.
- v. 303. *παντὶ τρόπῳ*] B. *πάσῃ μηχανῇ καὶ σπουδῇ. διογενεῖς]* *οἱ ἐκ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος αἱτε πατρὸς ἀνδρῶν τε θιῶν τε*.
- v. 305. *καδμογενῆ]* A. *ἀπὸ Κάδμου γὰρ οἱ Θηβαῖοι*.
ρύσθαι] B. *κίνδυνον*.
- v. 306. *ποιὸν δ' ἀμείψασθε]* A. *ποιὸν δὲ πίδακον ἕτερον (ἤγουν ποίαν γῆν) ἀμείψασθε ἄρειον καὶ βέλτιον καὶ κρεῖττον ταύτης τῆς γῆς· ἀντὶ τοῦ ποιὸν ἄλλο γῆς δάπεδον οἰκήσατε· ἐχθροῖς ἀφέντες καὶ καταλείψαντες καὶ δόντες τὴν αἴαν, καὶ τὴν γῆν βαδύχθωνα καὶ λιπαράν· ὕδαρ τὲ πάλιν τὸ τῆς Δίρκης τῆς πηγῆς ἀφέντες τὸ εὐτρεφέστατον τῶν ποταμῶν ὁπόσων ἴησι καὶ ἐκπέμπει ὁ Ποσειδῶν ὁ γαιήκοσμος, οἱ παῖδες τε τῆς Τηθύος ἤγουν τῆς γῆς. Ἄλλως. Ἀντὶ τοῦ, ποιὸν οἰκήσατε δάπεδον, ἐντεῦθεν μεταστάντες. Εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους, ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ἄμων τὰ ἐαυτῶν ζῶα, εἰδότες ὅτι ἀλίσκεται. Ἐὰν ταύτην, φησὶ, τὴν γῆν προδῶτε τοῖς πολέμοις ποίαν βελτίονα αὐτῆς εὐρήσατε ;*
- v. 307. Ἄρειον] B. κρεῖττον.
- v. 308. *βαδύχθωνα]* A. *εὐγειον*.
βαδύχθωνα] B. *λιπαράν τὴν εἰς βάθος διχομένην τὰ πέρατα*.
- v. 311. *ὄσων ἴησι Ποσειδῶν]* A. *τὸν Ποσειδῶνα λέγει ἐκπέμπειν τοὺς ποταμοὺς, ὅτι ἐγγρᾶς οὐσίας διασπότης οὗτος ἐστίν. Ἡ, ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ ὄμβροι ἀναδίδονται, εἶδ' οὕτως ῥήγνυται. Ἐκ δὲ τούτων οἱ χεῖμαρροι γίνονται. Τηθύος δὲ παῖδας πάλιν τοὺς ποταμοὺς ὀνομάζει. Μυθεῖται γὰρ ὅτι ὁ Οὐρανὸς συμμιγείς τῇ Γῇ, ἀπέτικε τὸν Ὀκεανὸν καὶ τὴν Τηθύν, καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους παῖδας τε καὶ θυγατέρας. Ὁ δὲ Ὀκεανὸς μιγείς Τηθύϊ τῇ αὐτοῦ ἀδελφῇ, ἐγέννησε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὐσας ἐν τῇ κῶσῳ, καὶ οὕτως λέγονται οἱ ποταμοὶ παῖδες Τηθύος.*
- ὄσων ἴησι]* B. *ἐκπέμπει. Σπογοιοῖδους γὰρ οὐσης τῆς γῆς, ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τοὺς πόρους αὐτῆς εἰσὶν ὕδαρ, εἰ μὴν στενοὶ τινες τύχοιεν ὄντες οἱ πόροι, ὥσπερ διηθίζεται τοῦτο καὶ γλυκὺ ἐκ τῆς γῆς ἀναρρήγνυται· εἶδ' αὖ ἐυρεῖς, ἄλμυρον, πλὴν ὅσον οὐχ οἶον ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ πολὺ τῆς ἀρχαίας ποιότητος παραλλάττειν, ὥστε καὶ οἱ εἰσβάλλοντες εἰς αὐτὴν ποταμοὶ, ἐξ ὧν ἔφαιεν πόρων, πάλιν εἰς αὐτοὺς ἀποκαθίστανται.*
- v. 314. *πρὸς τὰδ' ὧ πολλοῦχοι θεοὶ]* A. *πρὸς ταῦτα ὧ πολλοῦχοι θεοὶ, τοῖς μὲν ἔξα σύργων, ἦτοι τοῖς πολεμοῖς, ἰμβαλόντες ἄταν καὶ βλάβην τὴν τοὺς ἀνδρας φθείρουσαν, καὶ τὴν ποιῶσαν ῥίπτειν τὰ ὄπλα, ἄρισθε κῦδος, ἦτοι ἔξεται δόξαν. Τοῖς δὲ πολίταις ἐύθρητοι εὐδρόοι τε καὶ καλῶς ἠδρασμένοι καὶ εὐστῆρικτοι, καὶ ἀμιτάκλιτοι φύλακες τῆς πόλεως, οἰοῖν δυσωπηθέντες ταῖς ὄξυγόοις λιταῖς ἡμῶν. Ἄλλως. Πρὸς τὰδε, ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. Πρὸς ταῦτα ὧ πολῖταις θεοὶ τοῖς μὲν ἔξω τοῦ τείχους Ἀχαιοῖς ἄτην ἐμποῖσατε, ὡς τε αὐτοὺς τὰ ὄπλα ῥίψαι· τούτου δὲ γενομένου, πρὸς ἡμῶν τῶν πολιτῶν πᾶν ὧν ὑμνήσθαι.*
- v. 315. *τοῖσι μὲν ἔξω]* B. *τοῖς πολεμοῖς*.
- v. 317. *ρίψοπλον ἄταν]* B. *τὴν ῥίψαι παρασκευάσασαν αὐτοὺς τὰ ὄπλα*.
- v. 318. *ἄροιτε]* B. *λάβοιτε ἄν*.
- v. 319. *κῦδος]* B. *δόξαν*.
- v. 320. *ρυτῆρες]* B. *φύλακες*.
- v. 321. *εὐδρόοι]* B. *εὐκάθεδροι*.
- v. 322. *ὄξυγόοις λιταῖσι]* A. *διὰ τὰς ὄξυθρηνήτους λιτὰς ἡμῶν*.
λιταῖσιν] B. *ἡμῶν*.
- v. 323. *ἄγυγίαν]* B. *ἀρχαίαν*.
- v. 324. *δορὸς ἄγραν]* A. *διὰ δόρατος ἀγρευθεῖσαν*.

προιόψαι] B. δοῦναι.

v. 325. ψαφαρῶ σποδῶ] A. ἀσθενεῖ, ἐλαφρῶ.

ψαφαρῶ σποδῶ] B. λεπτῇ γῆ, ἥτοι τῶ Ἄργει· λεπτόγειον γὰρ τοῦτο, διὸ καὶ διψηρόν.

v. 326. θιόθεν] B. βαυλεύσει θεῶν.

v. 328. τὰς δὲ κεχειρωμένας] A. τὰς δὲ νίας καὶ γηραιάς, ἄγεσθαι κεχειρωμένας ἀπὸ τῶν πλοκάμων, ἴσπηδὸν ἦτοι δίκην ἴσπων, τοῦτ' ἔστι μετὰ ἀνάγκης. Οἱ γὰρ ἴσποι μετὰ ἀνάγκης ἔλκονται. Καὶ Ὀμηρὸς φησιν. (II. ε'. 366.) (οὐκ) ἄκοντι πεπέσθην. Ἄλλως. Ἰσπηδὸν ἄγεσθαι, ὑπὸ ἴσπων σύρεσθαι, τῶν πλοκάμων μετὰ ἀνάγκης.

κεχειρωμένας] B. κερρατημένας.

v. 329. ἔῃ ἔῃ] A. διέκοψε τὸν λόγον, τῶ θρήνω.

v. 330. ἴσπηδὸν] B. δίκην ἴσπων.

v. 331. περιῆρηγμένον] B. ἐσχισμένον.

v. 332. βοᾷ δ' ἐκκενουμένα] A. θρηνεῖ δὲ ἡ πόλις ἐκκενουμένη, τῆς λαΐδος, ἀντὶ τοῦ ληΐδος, ἦγον τῆς λείας τουτέστι τῶν πολιτῶν, ὀλλυμένης καὶ φθειρομένης, τῆς μίξοθρόου, ἥτοι τῆς θροῦν καὶ βοῆν πειουμένης ἀνάμικτον· γυναῖκες γὰρ καὶ παῖδες ἀκμάζοντες καὶ ἀρτιγενῆ βρέφη καὶ ἄνδρες καὶ γέροντες ἐποιούντο τὸν θρήνον σύμμικτον.

v. 333. λαΐδος] B. ληΐδος, λαοῦ. μίξοθρόου· τῶν μειγυμένων θρόων ἀποτυχούσης ἄτε ἐξ ἄνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ γερόντων καὶ παιδῶν αἴσης.

v. 334. τύχας] B. τὰς, μελλούσας δηλονότι. προταρβῶ] πρὸ τοῦ γενέσθαι φοβοῦμαι.

v. 335. κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις] A. ἄξιον μεγάλου κλαυθμοῦ, ταῖς κόραις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις τὴν παρθενίαν, πρὸ τοῦ ἔλθειν εἰς ἄραν γάμου, αἰχμαλωτισθῆναι καὶ δούλας εἰς τὴν ξένην χώραν ἀπελθεῖν. Ἄλλως. Κλαυτὸν δὲ καὶ θρήνω ἄξιον ἔσεται ταῖς ἀρτιτρόποις, ταῖς ἄρτι ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐπὶ τὴν τελειωτέραν τραπέσιαις, ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν δαμάταν διαμεῖψαι, καὶ ἰδέσθαι ὄδον στυγερὰν καὶ μίσους ἄξιαν. Ἦτοι διακορηθῆναι καὶ διαπαρθευθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὠμοδρόπων. Ἄλλως. Εἰ μὲν διὰ τοῦ ἀρτιτρόποις, ταῖς ἄρτι νωστὶ τραπέσιαις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καὶ ἠβησάσαι· εἰ δὲ διὰ τοῦ δ' ἀρτιτρόποις, ταῖς ἄρτι δρεπομέναις. Ταῖς δὲ παρὰ τὴν ἀκμὴν, φησί, διακορευομέναις ἔσται κλαυθμὸς, ἢ ταῖς διαμειψούσαις τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ὄδον, ἔσται δάκρυα. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν] κλαυτὸν ἔστι τὸ διαπαρθευθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὠμοδρόπων, προπάροιθεν νομίμων, ἥτοι τοῦ νενομισμένου καιροῦ, δρεπομένων καὶ τραγωμένων. Τὰ γὰρ ἔξω τοῦ καιροῦ δρεπόμενα καὶ μήπω πεπανθῆναι τῶ χρόνῳ φθάσαντα, πάντως ἀγλευκῇ τυγχάνουσι, καὶ πικρίας πολλῆς ἀνάμισα. Ἄλλως. Ὁμοδρόπων. Ἐπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν τὴν παρθενίαν αὐτῶν καὶ ἦεν ὠμὴν καὶ ἄωρον δρεπομένων, πρὸ τῶν νομίμων γάμων.

κλαυτὸν] B. ἄξιον, θρήνων. ἀρτιτρόποις] ταῖς νέαις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὴν τελειωτέραν. ὠμοδρόπων] τὸ παρθένης ἀτίμως ἐκ τῶν δαμάτων ἔλκομένας, διαμεῖψαι στυγερὰν ὄδον, ἥτοι ἐφθάρθαι πρὸ τοῦ νενομισμένου χρόνου, ἐπειδὴ παρὰ τῆς γίγονεν, ἄξιον ἔστι, θρήνω. Ἡ τὸ διαμεῖψαι στυγερὰν ὄδον ἀντὶ τοῦ ἀτίμως δημοσία ἔλκεσθαι, ὅπερ ἔστι λυπηρὸν ταῖς οἰκουρούσαις καὶ παρθευούσαις γυναῖξιν. Δίον εἰπεῖν ὠμοδρόπως, ὠμοδρόπων εἶπε πρὸς τὸ νομίμων.

v. 336. νομίμων] B. ὧν ἂν κατὰ νόμους ἔτυχον. διαμεῖψαι] ἰδέσθαι.

v. 337. δαμάταν] B. ἀπό. στυγερὰν] ἄτιμον.

v. 338. τί· τὸν φθίμενον] A. τί γὰρ δι' πολλὰ λέγειν; ὁ προτεθνηκὼς, εὐτυχῶς πρᾶσσι πλέον τοῦ ζῶντος. Οἱ τελευτήσαντες, φησί, καὶ μὴ τοιαύτης περιώμιοι συμφορᾶς, ἄμινον ἡμῶν πράττουσι.

τί] B. φημί τοῦτο. τὸν φθίμενον] νεκρόν.

v. 339. βέλτερα τῶνδε] B. καλλίω τῶν ἐν ταῖς πολιορκίαις.

v. 340. δαμασθῆ] B. πορθηθῆ.

v. 341. πράσσει] B. πάσχει.

v. 343. τὰ δὲ περφορεῖ] B. ἄλλος δὲ τῆς πόλεως δῖον οἴκους καίει καὶ πῦρ φέρουσι.

v. 344. καπνῷ δὲ] A. χαλιπώτερος γὰρ ὁ καπνὸς τῶν ἐλεπόλειων καὶ πίτροβολι-
σμων' καὶ παρ' ἑθνησιν πολλῶν δεισιότιον τῆς ἐκ τῶν τοιούτων παρ' ἑθνήσεως ὑπανιψίττειται.
χραίνονται] B. μελαίνονται.

v. 345. λαοδάμας] B. ὄλεθρος τοῦ λαοῦ.

v. 346. ὑσίθειαν] B. τὰ ἱερά καὶ τὴν εἰς θεοὺς τιμὴν.

v. 347. κορκορυγαί] A. ταραχαί. κικωμῶδηται δὲ ἡ λέξις. (Aristoph. Nub. 386.
Pac. 989. Lysist. 491. ed. Lips.)

κορκορυγαί] B. ἄσμημοι βροαί, κορκορυγὴ γὰρ κυρίως τὸ ἐν ταῖς νειοσφαγίαισι τῶν ζώων ἴσασ-
θαι ἀπὸ τῶν ἐντέριων ἢ χυοῦν πνεῦμα πρὸς τὴν σφαγὴν ἀπαντῶν, ἢ τὸ τῆς ἀρτηρίας πνεῦμα
τῆς πλησίον αὔσης τῆς τὴν σφαγὴν δεχομένης φλεβός· ὀρεκνὴ γὰρ ἴδιος δικτύου. ἀνὰ
ἄστου γίνονται.

v. 348. ὀρεκνὴ] A. τὸ θηριετικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργνὴν καλεῖται.

ποτὶ πόλιν] B. ἴστί. ὀρεκνὰ] συείχουσα ἢ πύργον περιλαμβάνουσα. "Ἡ τὸ περὶ γῶ-
τις ἀντὶ τοῦ μεγάλης.

v. 349. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται] A. παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, — ἀνὴρ δ' ἀνδρ'
ἰδνοπάλιζεν. [Il. iv. 472.]

v. 350. βλαχαὶ δ' αἱματοῖσσαι] A. ἡ βληχὴ κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων λέγεται ἢ
λαμβάνεται, ἢ χά τινα καὶ φωνὴν ποιῶν ἄσμημον ἐκπεμπόντων. Ἐξελάβετο δὲ τῆτο ὁ ποιη-
τῆς καὶ ἐπὶ τῶν νεογνῶν καὶ ἀρτιγενῶν καὶ ἀτελῶν βριφῶν, ὡς τοιᾶδε τῇ φωνῇ, ἄσμημον
δηλαδὴ καὶ ἀναρθεῖν, χρωμίον. "Α παρὰ τῶν πολεμίων ἀρταζόμενα ἀπὸ μαστῶν,
αἱμάσσειται, ὡστ' ἀναρθεῖν φωνὴν καὶ προβατῶδη προῖσθαι.

βληχαὶ δ' αἱματοῖσσαι] B. ἄσμημοι βροαὶ ἀπὸ αἵματος καὶ φόνου γενόμενοι.

v. 351. τῶν ἐπιμαστιδίων] B. νηπίων.

v. 352. ἀρτιτριφεῖς] B. ἀρτιτριφῶν, ἢτοι νεογνῶν, ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ μαστιδίον, ἐπὶ-
νεγκε δὲ πρὸς τὸ βληχαὶ αἴτινες τῶν νηπίων ἦσαν.

v. 353. ὀμαίμονες] A. συγγενεῖς. "Ελληνες γὰρ πάντες· οἷον μετὰ αἵματος γινόμε-
ναι. "Ἡ τῶν ὀμαίμωνων καὶ συγγενῶν, καὶ ἕξ ἐνὸς γένους.

ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν ὀμαίμοι:] B. φυγῶν, ὃ γὰρ ἀρπάξων τι φεύγει μήπως καταλη-
φθῆ, ὅθεν ὀμαίμονα τὴν φυγὴν τῆς ἀρπαγῆς εἶπε.

v. 354. ξυμβολεῖ] B. συναντᾷ.

v. 356. ζύνομον] A. κοινόν.

v. 357. οὔτε μῖον, οὔτ' ἴσον] A. διὰ τούτων τοὺς πλεονεκτοῦντας ἐμφαίνει. Ὁ γὰρ
μήτε ἔλασσον μήτε ἴσον τῶν προλαβόντι λαβεῖν αἰροῦμενος, φαίνεται πλείονος ὀρεγόμενος.
Τινὲς δὲ τὸ λελημμένοι διὰ τοῦ ι γραφοῦσιν, οἷον λελημμένοι καὶ ἐπιθυμοῦντες· ἄφειλε δὲ
πρὸς τοῦτο, μῖονος καὶ ἴσου, γραφίσθαι, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἕξωθεν τὸ λαβεῖν, καὶ λέγουσιν,
οὔτε μῖον οὔτε ἴσον ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν. Λελημμένοι οὖν διὰ τοῦ η, ἐκ τοῦ λήσω τὸ λαμ-
βάνω. Τὸ δὲ λελημμένοι διὰ τοῦ ι, ἐκ τοῦ λίστω τὸ ἐπιθυμῶ.

λελημμένοι] B. ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν.

v. 358. τίν' ἐκ τῶνδ' ἐκάσαι] A. τί δεῖ ὑπονεῖσαι ἐκ τούτων, ἢ πείθη καὶ συμφορὰς;

τίν' ἐκ τῶνδε] B. τῶν ἐν ἀλώσει συμβαινόντων· λέγει δὲ ὅτι πάλιν ὅσα ἀν' ἑστωμεν ἐλάτ-
τω τῶν τότε συμβαινόντων ἐροῦμεν.

v. 359. παντοδαπὸς δὲ καρπὸς] B. σίτος, κριθή, κίχρος, πᾶνθ' ὁμοῦ χρήματα.

v. 360. χαμάδις] B. ἐπίγειος. ἀλγόνει] λυπεῖ. κηρήσας] τίνι, τοῦτο δὲ ἄλλως εἰ-
σιῖν ἔδει, οὐ γὰρ ὁ καρπὸς ἐντυγχάνει τινι, ἀλλὰ τῶν καρπῶν τις ἐντυγχάνει.

v. 361. πικρὸν δ' ὄμμα] A. πικρὰ θία τῶν παρθέτων ἀποσταμμένων ἐκ τῶν θαλά-
μων.

πικρὸν δ' ὄμμα] B. τὸ δὲ πικρὸν ὄμμα διὰ τοῦτο φησὶν, ὅτι σκυλευόμεναι θρηῖνον ἐγεί-

ροισι, καὶ τὸ αὐτῶν ὄμμα ἐκτῆκουσι γόοις κατ' Εὐρύπιδην, ἢ ὅτι ὀρῶντες αὐτὰς ἴστροι ἀθλίως ἰλοκομίνας, δακρῶν σταλαγμοὺς ἐξ ὀφθαλμῶν καθίσαισι. Θαλαμηπόλων] νέων νύμφῶν ἢ οἰκούρων, θάλαμος γὰρ οὐ μόνον ὁ παστὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ οἶκος.

v. 362. πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος] Α. ἡ πολλὴ δὲ δόσις καὶ καρπὸς τῆς γῆς, ἢ ἀκριτόφυρτος καὶ ἀναμεμιγμένη, φέρεται ἐν τοῖς τοῦ πολέμου βέμμασιν. οὐτιδανοῖς] ἀχρεῖοις ἦτοι ἀνευφράντοις.

ἀκριτόφυρτος] Β. ἀδιαίρετος.

v. 363. οὐτιδανοῖς ἐν ῥόθιοισι] Α. οἱ γὰρ Δαριεῖς τὸ γένος δένος λέγασσι, καὶ τὴν γῆν δᾶν, καὶ τὸν γνῖφον δνῶφον. Εὐφῶς δὲ ὁ ποιητὴς τῶ ῥόθιοισι προσέθηκε τὸ οὐτιδανοῖς, ἐπεὶ δὴ γὰρ τὰ ῥόθια καὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὑγρὰ κέλευθα, δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς, τὰ ζωαρκῆ κομίζει ταῖς πόλεις, ἐξ ὧν αὐταὶ συνίστανται, ὁ ποιητὴς ἐπαυῖτα εἰπὼν ῥόθιοισιν ἵνα μή τις ἐπ' ὠφελείᾳ νόση, οὐτιδανοῖς προσέθηκε. Ἄλλως. Ἐπεὶ δὴ τὰ κύματα ἴσθ' ὅτε ὠφελίαν παρέχεται ταῖς πόλεσι· δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς τὰ ἐπιτήδεια κομίζει· προσέθηκεν ἐπιτήδεις τὸ οὐτιδανοῖς, ὡς ἀχρεῖοις. Τροπικῶς δὲ ῥόθια εἶπε τὰ συνεχῆ κινήματα τῶν πολεμίων. Ἄλλως. Ταῖς ὑδριστικαῖς κινήσει τῶν πολεμίων· Ἡ τούτους ῥόθια φησὶν ἐπειδὴ συντόμως πολεμοῦσι. Ἄλλως. Ὡς ἐπὶ ναυαγίοις.

γῆς δόσις] Β. σῖτος.

v. 365. δμῶϊδες] Β. ἐν γὰρ τῇ ἀλώσει οὐ μόνον γραῖαι γυναῖκες δουλείας ἀνάγκη φέρονται, ἀλλ' ἴδοις ἂν καὶ νέας θούλας γινομένης, ἄρτι πρῶτον δυστυχησάσας τλήμονας καὶ ἀθλίως εἰς τὴν αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, ζώτων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν καὶ ὀρῶντων αὐτὰς ὑφ' ἐτέρων εἰς μίξιν βιαζομένης, αἵτε δυνατωτέρων· καὶ οὕτω μὲν ἴπποις λαμβάνων τὴν εἰς ἔξωθεν εἰς τὸ εὐνὴν ἐτέρως δὲ οὕτω, δοῦλαι δὲ εἰσὶ τότε νέαι γυναῖκες, ἐκ νέου δυστυχήσασαι τλήμονες καὶ ἀθλῖαι, εὐτυχοῦντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν τὴν αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, τουτίστιν ὀρῶντων αὐτὰς ὑπὸ τῶν πολεμίων πασχούσας ἄθισμα καὶ οὐ δυναμένων ἀμύνειν, μίξον γὰρ αὐτῶν ἰσχύουσι οὗτοι, ὃ καὶ κρεῖττον. Μὴ ξενισθῆς δὲ, εἰ τὸ εὐτυχήσαι ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεις, δέον ἐπὶ καλοῦ, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μαρτυρεῖ. Οὐ γὰρ μόνον εὐτυχήσαι λέγομεν χρέματα, ἀλλὰ καὶ εὐτυχήσαι ἵππου ἀπώλειαν οἰοῦν κτήσασθαι· ἐστὶ δὲ ἡ τριαύτη εὐτυχία οὐ κυρίας, ἀλλὰ παρακεκινδυνευμένη.

v. 366. εὐνὰν αἰχμάλωτον] Α. μεταστᾶσαι εἰς δουλείαν, οἷσοις τὴν τῶν πολεμίων εὐνὴν.

v. 367. εὐτυχοῦντος] Β. κτωμένου.

v. 368. ὑπερτίρου] Β. κρεῖττονος.

v. 369. νύκτερον τίλος] Β. ἦτοι δυστυχίαν περιφραστικῶς, ἥτις ἀμαυροῖ τὴς ἔχοντας.

v. 370. ἐπὶ ῥόθῳ] Β. αὐξητικόν.

v. 371. στρατοῦ] Β. τῶν πολεμίων.

v. 372. πευθῶ] Β. ἀγγελίαν.

v. 373. χνόας ποδῶν] Α. μεταφορικῶς εἶπε τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. Ἄλλως. - Τὸ συνεχὲς κίνημα τῶν ποδῶν παραβόλως χνόας εἶπεν· τὸ γὰρ ἄκρον τὸ ἐντιθέμενον τῇ χωνικίδι, χνόη καλεῖται.

διώκων] Β. φέρον. πομπίμου] ἰδευτικῶς. χνόας] τὰ ἄκρα, ἦτοι τοὺς πόδας.

v. 374. ἔ μὴν ἀναξ] Α. ἔ μὴν αὐτὸς ὁ Ἐπειοκλῆς ἐπιίγεται, ἀκουσόμενος τὰ παρὰ τῷ ἀγγίλῳ λεγόμενα, ὡς ταῦτα ἀρτίως ἀκουσόμενος, ὥστε κολλῆσαι τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς ὠσίν, ἀκούσαντα.

v. 375. ἀρτίκολλον] Α. ἐν συναφῇ ἀρμόδιον, ἢ τὸν ἀρτίως κολλώμενον.

εἶσ'] Β. πορεύεται. ἀρτίκολλον] ποταπὸν, ὀλόκληρον.

v. 376. σπουδὴ δὲ] Α. εἶαι δὲ, φησὶ, καὶ ὁ ἀγγίλος ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιφαινομένης σπουδῆς μὴ ἠδρασμένον ἔχειν τὸν αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἄστατον. Ἄλλως. Ἡ τούτου δὲ σπουδὴ εὐπῶ τίλος ἔχει, ἀλλ' ἐπιίγεται· τὸ γὰρ ἀπηρητισμένον, καὶ τίλος ἔχει, μὲθ' ὃ οὐκ ἄλλο πρακτικόν.

οὐκ ἀπαρτίξει]. B. ἄρτιον καὶ ἐλόκληρον ποιῶ, καὶ εἰς τὸ καθεστῆκός ἄγει.

v. 377. λέγοιμ' ἄν] A. ὁ ἄγγελος ὁ παρὰ τοῦ Ἐπισηκίου ἀποσταλὴς κατάσκοπος τῶν πολεμίων, ἰλθὼν, φησὶ, λέγοιμ' ἄν πάντα τὰ τῶν ἐναντίων, καλῶς ταῦτα γινώσκων, πῶς τε ἕκαστος ἔλαθε κλῆρον ἐν ταῖς πύλαις. Ἐπειδὴ γὰρ ἱπτάπυλος ἦν ἡ πόλις τῶν Θεβαίων, κλήρους ἔβαλλον οἱ πρῶτισται τῶν ἄλλων στρατηγοὶ τῶν Ἀργείων, ποίαν ἄν πύλην λάβοι ἕκαστος. Ἰδὼν οὖν ἅπαντα ἔρχεται καὶ ἀπαγγέλλει ταῦτα, καὶ φησὶν ὅτι ὁ Τυδεὺς ἄρτι μὲν βρέμει καὶ ἤχει, καὶ ὀργίλον καὶ μανικὸν πνέει πρὸς ταῖς πύλαις ταῖς Προϊτίσι (αἱ γὰρ οὗτα καλούμενοι πύλαι ἔλαχον αὐτῶ) ὁ δὲ Ἀμφιάρεος ὁ μάντις οὐκ ἀφίησιν αὐτὸν περιῶν τὸν Ἰσμηνὸν ποταμὸν, λέγων ὅτι οὐ καλὰ θύματα γίνονται. Ὁ δὲ Τυδεὺς μαινόμενος καὶ μάχης ἐπιθυμῶν, βοᾷ, καὶ μαίνεται, ὥσπερ ὁ δράκων τῆ τοῦ ἡλίου ὑπικαυμάσει, τότε γὰρ μάλιστα μαίνεται. Θίνει δὲ καὶ τύπτει ἐν ὀνίδει, ἥτοι βάλλει ὀνειδισμοῖς, τὸν μάντιν Ὀϊκλείδην τὸν υἱὸν τοῦ Ὀϊκλείους τὸν Ἀμφιάρεον.

v. 378. ὡς] B. καθά.

v. 379. Τυδεὺς] A. αἰδισθεῖς τὰ Ὀμηρικὰ ἐγκώμια, πρῶτον αὐτὸν καταλίγει ὁ Δισχύλος. μεσημεριναῖς] τότε γὰρ μάλιστα μαίνεται.

Προϊτίσι] B. ταῖς ἀπὸ Προΐτου.

v. 380. βρέμει] B. μαίνεται. ὀργμῶ.

v. 381. ὁ μάντις] B. Ἀμφιάρειος. σφάγια] τὰ θύματα.

v. 382. μαργῶν] B. μαινόμενος. λιλιμμένως] ἐπιθυμῶν.

v. 383. μεσημεριναῖς] B. φύσει γὰρ ψυχρὸς ἂν ἦφις ἐν μεσημερία ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος, ἐκινήτος ἴσθι καὶ συριγοῖς προσέχει. κλαγγαῖσιν] ἤχους, ἴσθι δὲ ποιαὶ φωνὴ κυρίως ἐπὶ οἰστῶν καὶ ἐπὶ γεράνων λεγομένη ὡς Ὀμηρὸς φησὶ.

v. 384. θίνει] B. τύπτει. ὀνίδει] ἐν. Ὀϊκλείδην] τὸν υἱὸν τοῦ Ὀϊκλείους.

v. 385. σάειν] A. ἐκκλίειν.

σάειν] B. ἐλαβεῖσθαι. ἀψυχία] διελία.

v. 386. τοιαῦτ' αὐτῶν] A. τοιαῦτα φωνῶν σίει καὶ κινεῖ τρεῖς κατασκίους λόφους. Ἡ γὰρ τούτου περιεφθαλαῖα τρεῖς λόφους ἦν ἔχουσα· χαίτωμα δὲ ταύτας εἴρηκε, διὰ τὸ δίκην χαίτης ὑπικαμπῶς ἴσασθαι ἄνωθεν, ἢ διὰ τὸ τρίχας ἐξ ἴσπων χαίτης ἔχειν ἄνωθεν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀσπίδος τούτου οἱ κῶδωνες οἱ χαλκῆλατοι καὶ ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ κατισκυασμίνοι κλάζουσι φόβον. τρεῖς κατασκίους] νωτερικὸν τούτο.

αὐτῶν] B. κατὰ τοῦ μάντιος βοῶν. κατασκίους] σκιὰν ἔχοντας ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς ὄψης ἱπποσύριος, ἣν καὶ χαίτωμα καλεῖ, ἐπιιδῆ καὶ κράνος εἶπε, χαίτη γὰρ τῆς κεφαλῆς ἡ θρίξ.

v. 387. ὑπ' ἀσπίδος] B. ὑποκάτω.

v. 388. κλάζουσι] B. ἐκπέμπουσιν, ἠχοῦσιν.

v. 389. ἔχει δ' ὑπέρφρον] A. ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑπέρφρον ἢ ὑπερήφανον σημεῖον τοῦτο, κατισκυασμένον οὐρανὸν λάμποντα ἐν ἄστροις. Ἡ λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἢ οὐσα φέγγυς τὸ τιμιώτατον τῶν ἄστρον, πρέπει ἐν μέσῳ τῶ σάκει, καὶ ἐν μίση τῆ ἀσπίδι.

ὑπέρφρον] B. σοβαρόν. σῆμ'] σημεῖον. Ἰστίον ὅτι ὁ Τυδεὺς ὑποκάτω μὲν τῆς ἀσπίδος κῶδωνας εἶχε προσπεπηγμένους, ἐν δ' ἄχλον παρέχη, καὶ φοβερὸς δοκῆ τοῖς ἀκούουσιν. Ἐπάτω δὲ σοι, οὗ ἦν τὸ σημεῖον, ἢ μὲν ἐπιφάνεια· πᾶσα μέλαινα ἦν, εἴτα κατισκυάσεν ἐν ὑπικρῶσιν χαλκῶ πέρειξ μὲν ἀντ' οὐρανοῦ ἐντὸς δίκην ἄστρον φωλίδας διίσταμίνας ἀπ' ἀλλήλων, ἐν δὲ τῶ ὀμφαλῶ φωλίδα ἐτίραν εὐρείαν ἐν ὁμοιώματι σελήνης λωτιλοῦς· προσβαλόντος δὲ τοῦ ἡλίου τῶ τοιαύτῳ ὑπικρῶσιν χαλκῶ, αἴγλη τις ἐντεῦθεν ἀπήντα τοῖς ὀρῶσι καὶ οὐ προσέλεπε ἐν δύναντο· ὅτι δὲ ἦν πᾶσα ἢ ἐπιφάνεια μέλαινα, δῆλον ἐκ τοῦ, Καὶ νύκτα σαύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος.

v. 390. φλίγοιθ'] B. ἐκλάμποντα. τετυγμένον] κατισκυασμίνοι.

v. 391. ἐν μέσῳ σάκει] B. ἐν τῶ ὀμφαλῶ.

v. 392. πρὶς εἰστον ἄστρον] A. καὶ Πίνδαρος (Olymp. i. 6. fragm. p. 59. 60. ed.

Heyne) ἄστρον τὸν ἥλιόν φησι. νυκτὸς ὀφθαλμὸς] ἐφερμηνευτικὸν ἐστὶ τοῦτο. Τῆς νυκτὸς γὰρ ὀφθαλμὸς ἡ σελήνη ἐστίν, ὥσπερ καὶ τῆς ἡμέρας ὁ ἥλιος.

πρίστιστον] Β. ὑπέρτατον. πρίπτει] λάμπει.

v. 393. τοιαῦτ' ἀλύων] Α. τοιαῦτα ἀλύων ταῖς ὑπερόμοις ἔκ κενოდόξοις σαγαῖς ἔκ πανοπλίαις, βοῆ παρὰ τοῖς τεύχεσι τοῦ Ἴσμηνοῦ ποταμοῦ. Τὸ δὲ ἐξῆς, οὕτως ἠσθμαίνει καὶ σπιύδι ὡς ἵππος πολεμιστῆς, σάλπιγγος ἀκάν, ἐπιθυμῶν πολέμου, ὅτε εἴργεται πρὸς τοῦ ἐπιβάτου· τὸ δὲ, ἵππος ὡς κατασθμαίνων, μένει, ἀντιστροφὴ ἐστίν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἵππος.

ἀλύων] Β. ἀδημονῶν, δυσχεραίνων ὅτιπερ οὐκ ἐξ ὁ μάντις περῶν. σαγαῖς] πανοπλίαις.

v. 395. κατασθμαίνων] Β. καταφραυατόμοις. μένει] ἐκδέχεται τὸν πόλιμον ὁ Τυδεύς.

v. 396. ὀρμαίνων] Β. σφαδάζων. μένει, ἐκδέχεται.

v. 397. τιν' ἀντιτάξεις Α. ἀντὶ τοῦ, τίνα ὡ' Ἐπεόκλεις, ἀντιπαρατάξεις καὶ ἀντιστήσεις τούτῳ ἀντίμαχον; τίς βέλαιος καὶ ἀξιοχρῆς (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ φερέγγυος) προῖστασθαι τῶν Πρῶτου πυλῶν, λυθίντων τῶν κλείθρων, ἥτοι ἀνοιχθέντων τῶν πυλῶν; ἢ τὸ φερέγγυος, οὕτως βητίον τίνα ἀντιτάξεις τούτῳ ὥστε προῖστασθαι τῶν τοῦ Πρῶτου πυλῶν, λυθίντων τῶν κλείθρων, ἥτοι ἀνοιγισῶν τῶν πυλῶν. Τὸ δὲ ἐξῆς, τίς φερέγγυος, ἀντὶ τοῦ, τίς φέρον τὸ ἴστασθαι αὐτοῦ πλοσίον; γύη γὰρ λέγεται τὸ πλοσίον.

ἀντιτάξεις] Β. ἀντιθήσεις. τίς Πρῶτου πυλῶν] ἐντεῦθεν δείκνυσιν ὅτι εἰς ταύτην Τυδεύς τέτακται.

v. 398. προσσταεῖν] Β. φυλάσσειν, ὑπερμαχεῖν. φερέγγυος] ἀσφαλῆς, ἀξιοχρῆς.

v. 399. κόσμον] Β. διὰ κόσμησιν, καθ' ὅπλιον. τρέσαιμι] δειλιάσασμαι.

v. 400. οὐδ' ἐλοσπαῖα] Α. ταῦτα παρ' Ἀλκαίου εἴρηται. Οὐ τιτρώσκει τὰ ἐπίσημα ὄπλα, οὐδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρι ὁ φέρον αὐτὰ δύναμιν ἔχει, καὶ γενναῖος ἦ.

v. 401. δάκνουσι] Β. λυτοῦσι.

v. 402. καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος] Α. κυρεῖν καὶ ὑπάρχειν, τάχα ἂν αὕτη ἢ νύξ τι γένοιτο. Οὕτως γὰρ εἰπεῖν ὠφείλει· εἶπε δὲ, τάχα ἂν ἡ ἄνοια μάντις τι γένοιτο ἐπιφέρει δὲ ὥσπερ ἐξηγουμένους, εἰ γὰρ φέροντι σῆμα τοῦτο τὸ ὑπέρομοτον, ἥτοι τῶ ἔχοντι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὴν νύκτα ἰζωγραφημένην, ἐπ' ὀφθαλμοῖς τίσοι ἢ νύξ (ἦγον, ἐὰν καλυφθῇ τῇ νυκτὶ τοῦ θανάτου) γένοιτο ἂν τοῦτο τὸ σῆμα ἐπ' αὐτῷ ἀναιρέσει. Ἄλλως. Ὁ νοῦς, ταύτην δὲ ἦν λέγεις εἶναι νύκτα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τάχα προμαντεύεται τῶ φερούσῃ, ὅτι χαρήσει ὑπὸ νύκτα.

v. 403. μαρμαίρουσαν] Β. ἐκλάμπουσαν. κυρεῖν] ὑπάρχειν.

v. 404. τάχ' ἂν γένοιτο] Β. ἡ σύνταξις· τάχα ἂν καί ἴσως γένοιτο ἂν τι ἦγον τῶ Τυδεῖ ἡ ἄνοια μάντις, καὶ προμηνύτρια τινος κακοῦ, ἦν λέγεις νύκτα ὑπάρχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ οὐρανοῦ ἐκλάμπουσαν, ταύτην γὰρ ἄνοιαν καλεῖ ὡς ἀπονεσημένην καὶ δίχα νοῦ ἐσημαθεῖσαν.

v. 406. ὑπέρομοτον Β. σοβαρόν.

v. 408. κ' αὐτὸς καθ' αὐτοῦ] Α. ὅτι φέρι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος νύκτα καὶ τὴν πανσίληνον.

v. 409. κιδνόν Β. συνετόν. Ὅρα ὡς εἰκότως αἰεῖται τοῦς ἀντιπάλους Ἐπειολῆς, καὶ μᾶλλον ἐναντίους ὡς ὁ ἄγγελος περὶ τῶν Ἀργείων διέξεισιν. Ὁ μὲν γὰρ ὑπέρφρονας αὐτοῦ καὶ τὰ μεγάλα φυσῶντας ἐπ' ἀνοίας φησίν, Ἐπειολῆς δὲ σώφρονας αὐτοῖς καὶ συνετοῦς ἀντιτάσσει.

v. 410. τόνδ' ἀντιτάξω] Α. καλῶς ἀντιτάξω τὸν μὴ τοῖς ἦθισιν αὐτοῦ συμφωνοῦντα, ἀλλ' ἐναντίον. Αἰσχύνης δὲ θρόνον αὐτὴν τὴν αἰδῶ ὀνομάζει· ὑπέρφρονας δὲ λόγους τοῦς ὑπερφάνους φησίν. Οἷον, οὕτι ὑπερήφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεύς, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τοῦς ὑπερφάνους.

προσταεῖν] Β. προστάτην.

v. 411. μάλ' εὐγενῆ] B. οὐκ ἐθέλοντα ὑπὲρ ἀνδραπονον φρονεῖν. τὸν αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα] ἵνα μὴ περιπέσῃ αἰσχρὴν καταγωνισθεῖς.

v. 413. αἰσχροῶν γὰρ ἀργός] A. ἀργός ἐστι τῶν κακῶν λόγων, ἢ τῶν ἔργων. Φιλεῖ δὲ τὸ μὴ εἶναι κακός, ἢ τῶν σρόπων, ἢ ὡς Ὀμηρος, ἀντὶ τοῦ δειλός.

ἀργός] B. ἀμέτοχος. κακός] δειλός.

v. 415. κάρτα δ' ἔστ' ἰγχώριος] A. γνήσιος πολίτης ἐκ τῶν σπαρτῶν, οὐ τῶν μετὰ Κάδμου ἰσηλῶδων.

ἀνῆται] B. ἀνέφυσεν, ἀνεβλάστησε, ἢ καταλίλειπται.

v. 416. ἔργον δ' ἐν] A. ἐν τοῖς τοῦ Ἄρεως κύβοις κρινεῖ αὐτοὺς ὁ πόλεμος.

ἐν κύβοις] B. ἐν τοῖς ἀγῶσιν τοὺς κύβους καλεῖ, διὰ τὸ τῆς νίκης ἀμφίβολον.

v. 417. δίκη δ' ὁμαίμων] A. τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν ἐς τὴν μάχην.

ὁμαίμων] B. γράφεται καὶ ὁ δαίμων καὶ ὁμαίμων, καὶ πρὸς μὲν τὸ ὁμαίμων οὕτως ἐρεῖς, προπέμπει αὐτὸν δίκη ὁμαίμων, τουτίστιν, ἐπειδὴ ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης στρατεύει, οἰκείως καὶ δικαίως στρατεύει· τὸ δὲ δαίμων προφανές ἐστιν, ὁ δαίμων γὰρ καὶ ἡ τύχη προπέμπει αὐτὸν ἐν δίκῃ, ἢ ἡ Δίκη ἢ Θεά. νῦν] αὐτόν. προστέλλεται] προπέμπει.

v. 418. τικούσῃ] B. μὴ εἴποις τὸ τικούσῃ ἀντὶ τοῦ τῆς τικούσης, ἀλλ' ὥσπερ φάμεν ἀφαιρῶ σοι τόδε, οὕτω καὶ ἔργω σοι τόδε.

v. 419. ἄμὸν] B. ἐμόν.

v. 420. ὡς δικαίως πόλεως] A. ὅτι δικαίως προμάχεται τῆς πόλεως.

ὡς] B. ὅτι.

v. 422. ὑπὲρ φίλων ὀλομένω] A. ἢ ὑπὲρ περισσά.

v. 424. οὕτως] B. ὡς εὐχῆ.

v. 425. Ἠλέκτραϊσιν] B. ταῖς ἀπὸ Ἠλέκτρας καλούμεναις. εἴληχε] διὰ κλήρου τέτακται.

v. 426. γίγας ὄδ' ἄλλος] A. Καπαναία ἰγκωμιάζων καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, φησὶ, γίγας ὄδ' ἄλλος. Φαίνεται οὖν ὅτι ἐνέλιπεν ἐν τοῖς περὶ Τυδείας εἰπεῖν ὅτι γίγας ἐστὶν ἢ γίγασιν ὅμοιος. τοῦ πάρος λελεγμένου] τοῦ Τυδείας. Ὀμηρος, (II. v. 801.) Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

v. 427. ὁ κόμπος] B. αὐτοῦ.

v. 428. κράνοι] B. τελειώσει.

v. 430. οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν] A. ἦτοι οὐδὲ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ Διὸς τῆ γῆ ἐπελθόντα φησὶν ἐκποδῶν σχέθειν, καὶ κρατήσιν, ἦτοι ποιήσιν αὐτὸν μακρὰν τῆς πόλεως. Ἄλλως. Οὐδὲ τὸν τοῦ Διὸς σκηπτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος, ἰμποδῶν γενήσεσθαι αὐτῶ, λέγει.

οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν] B. τὸ οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν διπλῶς νόει, ἢ τὴν θεῖαν Ἔριν τὴν θυγατέρα Διὸς, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ Δία αὐτὸν ἐλθόντα ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐρίσαντα αὐτῶ δυνεθῆναι καλύσαι αὐτὸν μὴ πορθεῖσθαι τὴν πόλιν.

v. 431. σκήψασαν] B. ἐπελθούσαν. ἰμποδῶν σχέθειν] καλύσειν αὐτὸν τῆς πορθείσεως.

v. 432. τὰς δ' ἀστραπάς] A. τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ τὰς κεραινας βολὰς τοῦ Διὸς παρῖκασε καὶ ὁμοίως μισημβρινούς θάλπειν, ἦτοι, ἔφησε δύνασθαι φέρειν καὶ ὑπομένειν τὰς τοῦ Διὸς ἀστραπάς καὶ τοὺς κεραινοὺς, ὥσπερ τὰς μισημβρινὰς τοῦ ἡλίου φορὰς, ἦτοι τὰ μεγάλα καὶ κευστικά καύματα.

ἀστραπάς] B. αἷς ὁ Ζεὺς πρὸς τοὺς ἀσιβεῖς καὶ ὑπέφρονας χρῆται.

v. 433. προσείκασιν] B. προσωμοίωσιν.

v. 434. ἔχει δὲ σῆμα] A. ἢ δὲ ἀσπίς αὐτοῦ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν λαμπάδα βαστάζοντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνδ' ὄπλου, καὶ φανοῦντα διὰ τῶν ἐν αὐτῶ κίχρυσσάμενων γραμμάτων, πρῆτω τὴν πόλιν. Ἄλλως. Ἐχει δὲ ἐν τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ ἰζωγραφημένον ἄνδρα

γυμνόν, κατέχοντα τῇ χειρὶ λαμπάδα ἀναπτομένην. Οὐκ ἄλλο τὶ δηλοῦντος τοῦ σημείου, ἀλλ' ἢ ὥσπερ ὁ γυμνὸς κάλυψιν οὐκ ἔχει εἰς τὸ δραμεῖν, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀκάλυτοι καὶ χωρὶς ἐμποδίου ταύτην ἀναπρήσομεν, ἢ γυμνὴν αὐτὴν παντελῶς ἐργασόμεθα, ἔπειτα δὲ καὶ καύσομεν.

v. 435. διὰ χειρῶν] B. τοῦ ἐν τῇ ἀσπίδι ἀνδρός. ὀπλισμένη] ὡς ὄπλον κρατουμένη.

v. 437. ζυστήσεται] B. συμπαρατάξεται.

v. 438. τρέσας] B. δειλιάσας.

v. 439. καὶ τῷδε κέρδει] A. εἰπόντος τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὸν Ἐτιοκλῆν, τίς τῷ τοιούτῳ ἀνδρὶ ζυστήσεται, ἢ τίς ἀντιμαχόμενος ἔσται αὐτῷ καὶ ἀντιπαλαμώμενος; τίς ὑπομενεῖ, μὴ πτοηθεῖς, ἄνδρα ὑπέροκτον; (λέγει δὲ τὸν Καπανέα) φησὶν δ' Ἐτιοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺν τῷδε τῷ κέρδει καὶ ἄλλο κέρδος τίκτεται. Τοῦτ' ἔστι, καὶ σὺν τῷ ἔχειν ἄνδρα ἱκανὸν πρὸς πόλεμον αὐτῷ συστῆναι καὶ τῇ μάχῃ ἀντιπαλαμώσασθαι, καὶ πόλεμον ἐπίσης αὐτῷ προσαγαγεῖν, ἔχομεν τι καὶ ἕτερον κέρδος, δηλαδή τὸ νικῆσαι. Ἄλλως. Πρὸς τῷ μῆναι, νικῆσαι· τοῦτο γάρ ἐστι κέρδει κέρδος.

τῷδε κέρδει] B. τῷ ἀντιστάτῃ ἔχειν ἱκανόν. κέρδος ἄλλο] τὸ εἶναι αὐτὸν μεγάλωχον καὶ θεῶν ὑπέρφρον.

v. 440. τῶν τοι ματαίων] A. ἢ γλῶσσά ἐστιν ἀληθῆς διδάσκαλος τῶν ἐν ἀνθρώποις ματαίων φρονημάτων. Θεατρίζει γὰρ οἷα ἕκαστος φρονεῖ. Εἰ μὲν συνειτὸς καὶ ταπεινὸς ἐστι, συνειτὰ καὶ ταπεινὰ φθίγγεται. Εἰ δὲ μαρὸς καὶ ὑπέροκτος, μαρὰ πάλιν καὶ ἰσηρμένα βοᾷ.

v. 441. ἢ γλῶσσ'] B. ἐπιθὴ γὰρ διὰ τῆς γλώττης τὰ κομπάσματα φέρεται, κατῆγορον αὐτὴν τούτων γίνεσθαι φησὶ, ταυτέστιν, οἱ κομπάζοντες δυστυχία περιπίπτουσιν ὕστερον αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν ἐξειλέγονται, ἐπὶ κακῶ σφίσι ἀποθάντος τοῦ κόμπου.

v. 442. Καπανεύς δ' ἀπειλεῖ] A. ὁ Καπανεύς δὲ ὀπλισμένος ἀπειλεῖ κακὰ ποιεῖν εἰς ἡμᾶς, τοὺς θεοὺς ἀτιμάζων, καὶ τὸ στόμα μὴ κατέχων καὶ παιδεύων, ἄνθρωπος ὢν φθαρτὸς, σίμπει εἰς οὐρανὸν τῷ Δι' ἔπη ταραχάδῃ, ἦγον ὑβρίζει τὸν θεὸν τὸν Δία, ἐν χαρᾷ ματαίᾳ καὶ ψευδεῖ· οὐ γὰρ οἶδεν ὅπως αὐτῷ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθήσεται. Θαρρῶ δὲ αὐτῷ ἐπιελθεῖν τὸν καυστικὸν κεραινὸν, κατ' οὐδὲν ἴσον τοῖς μισημερινοῖς τοῦ ἡλίου θάλαπσι, ἀλλὰ φλέγοντα καὶ ἀπολλύοντα ὅπερ ἰγένετο.

θαρρῶ] B. ἡμᾶς κακά. παρεσκευασμένος] ὑπηρεπισμένος.

v. 443. ἀτιζῶ] B. ἀτιμάζων. ἀπογυμνάζων] ἀναιδῶς ἀποκαλύπτων καὶ δανοίγων.

v. 444. ματαίᾳ] B. ἀνωφελεῖ.

v. 445. κυμαίνοντ'] B. θρασέα, βλάβσημα.

v. 446. ζῆν δίκη] B. δικαίως.

v. 447. ἐξεικασμένων] B. ὁμοιωμένων ὡς αὐτὸς φησι.

v. 449. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ] A. ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ Καπανεῖ, εἰ καὶ φλύαρος καὶ ὑπέροκτος ἄγαν ἴσιν, τίτακται ἀνὴρ, αἰθῶν δηλαδή. Τοῦτο τὸ αἰθῶν οἱ μὲν διὰ τοῦ μεγάλου γράφουσι, καὶ συντάσσουσιν οὕτως, ἀνὴρ ἐπ' αὐτῷ αἰθῶν καὶ πρόθυμος καὶ διάπυρος τίτακται ἐν βία, ἦτοι ἐν δυνάμει, λῆμα Πολυφόντου, περιφραστικῶς ὁ Πολυφόντης. Οἱ δὲ διὰ τοῦ ομικροῦ, καὶ συντάσσουσιν οὕτως, ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ τίτακται, αἰθῶν λῆμα, ἦτοι φρόνημα δραστήριον καὶ διάπυρον καὶ τὰ πολυμικὰ ἐμπειρότατον, Πολυφόντου βία, ἦτοι περιφραστικῶς ὁ Πολυφόντης, ὡς τὸ Ἑρακλεῖη βίη, Ἑρακλῆς. Ἄλλως. Ἐντὶ τοῦ, εἰ καὶ ἄγαν ἴσιν μανιώδεις τὸν λόγον ὁ Καπανεύς, ἀλλ' ὅμως ἀντιτίτακται καὶ ἀνδίστηκιν αὐτῷ ἀκίνητος τῷ παραστήματι ἢ δυνάμει τοῦ Πολυφόντου, μηδὲν διδοικυῖα.

στόμαργος] B. φλύαρος.

v. 450. αἰθῶν] B. διάπυρος.

v. 451. φερίγγων φρούρημα] A. ἱκανὸς φρουρεῖν τὴν πατρίδα.

φερίγγων] B. ἀσφαλῆς, πιστότατον. προστατηρίας Ἀρτέμιδος] ὅτι ἐν ταῖς πύλαις αἰς ὑπὲρμαχεῖν ἔμελλεν ἢ Ἀρτεμις ἦν, καὶ τούτων προστατίς ἐγγράφατο, ἢ ἱερεὺς ἦν αὐτῆς.

v. 452. Ἀρτίμιδος εὐνοίαισι] A. ὡς τοῦ Πολυφόντου ἱερέως ὄντος τῆς Ἀρτίμιδος. Ἀφίερται δὲ τῇ Ἀρτίμιδι ἢ τῶν Θεβαίων πόλις· διὰ τοῦτο οὖν οὕτως λέγει, εὐνοίαις τῆς Ἀρτίμιδος καὶ τῶν ἄλλων πολιούχων θεῶν.

εὐνοίαισι] B ἐν ταῖς ἀγάπαις.

v. 454. Ὀλοῖθ' ὅς πόλις] A. ὁ χορὸς εὐχόμενός φησιν, εἴθε ὀλοίτο θ; μεγάλας ἰγκυαυχᾶται κατὰ τῆς πόλεως ἡμῶν. Βίλος δὲ τοῦ κεραινοῦ ἰπισχέθιοι καὶ κρατοῖ αὐτὸν, πρὶν εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον θορεῖν καὶ πηδᾶν καὶ ὀρμᾶν, ἐκ τῶν παλικῶν τε καὶ παρθενικῶν ἰδωλίων καὶ καθιδρωῶν (πάλοις γὰρ αἱ παρθενοὶ εἰκάζονται) ἐκπορθεῖσαι καὶ ἐξαρπάσαι ἐμέ.

μεγάλ'] B. κακὰ δηλονότι.

v. 455. ἰπισχέθιοι] B. καλύσει τῆς ὀρμῆς.

v. 456. ἐσθορεῖν] B. εἰσπηδήσαι. παλικῶν θ' ἰδωλίων] παρθενικῶν καθιδρωῶν.

v. 458. ποτ'] B. ἄρα. ἰκλαπάξαι ἡμᾶς.

v. 459. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν] A. εἰπόντος τοῦ Ἐπιοκλέους, λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα, φησὶν ὁ ἄγγελος, καὶ δὴ λέξω τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις. Τρίτη γὰρ Ἐπιοκλῶ τρίτος ἐξῆλθε κλῆρος, προσβαλεῖν λόχον καὶ ἐνέδραν καὶ φυλακὴν ἐν ταῖς πύλαις ταῖς καλουμέναις Νητίσι. Ἐξῆλθε δὲ ὁ κλῆρος ἐκ τοῦ καλῶς κεχαλευμένου κράνου (ἦτοι περικεφαλαίας) τοῦ ὑπτιοῦ, ἦγον τοῦ ἀνατετραμμένου. Ἄλλως. Ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ἀπὸ τοῦ κράνου, ἐν ᾧ περιστρέψαντες ἐκλήρου.

τὸν ἐντεῦθεν] B. τὸν μετ' ἐκείνων ὃν ἔφη.

v. 460. τρίτη γὰρ] B. Ἔθος γὰρ τοῖς μέλλουσι κλήρους ποιεῖν, κράνος λαμβάνειν, καὶ ἐντὸς καθίεσαι σημεῖα αὐτῶν, οἷον δακτύλια, καὶ ἄλλο τι τοιοῦτον δυνάμενον ἐκπηθῆσαι κύφως τοῦ κράνου, εἶτα τούτου κυκωμένου ὅτου πρῶτον τὸ σημεῖον ἐξήρχετο, ἐτίτακτο οὗτος εἰς ἔργον, δι' ὃ ταῦτ' ἐγίνετο.

v. 462. Νητίσι] B. ταῖς ἀπὸ Νηίδος. πρόσβαλιν] προσάξειν.

v. 463. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν] A. οἱ κορυφιστῆρες, τὰ προμετωπίδια κυρίως. Νῦν δὲ λέγει τοῖς χαλινοῖς· ἴν' ἦ, τοὺς ἵππους θυμοῦ πλήρεις περὶ τοὺς χαλινοὺς ἀνακάμπτειν καὶ περιάγειν, ἥδη βουλομένους εἶναι πρὸς ταῖς πύλαις.

ἐν ἀμπυκτῆρσιν] B. χαλινοῖς. κυρίως οἱ περὶ τὴν κεφαλὴν ἰμάντες τοῦ χαλινοῦ ἀμπυκτῆ καλοῦνται. ἐμβριμαμίνας] θυμὸν πνεύσας καὶ φρουατούσας.

v. 465. βάρβαρον τρόπον A ἀπηνῆ ἦχον. * Ἡ ὡσεὶ σύριγγ' βοᾷ.

φιμοῖ] B. οἱ πρὸς τοῖς βάρβαροι τοῦ ἵππου σιδηραὶ τῶν χαλινῶν περιφέρειαι ὡσπερ κώδωνας εἶχον κινεῖς, εἰς οὓς ἐκ τῶν μυκτῆρων εἰσὶν πνεῦμα ἦχον ἀπέτελει. Ἐποίουν δὲ τοῦτο οἱ βάρβαροι, ἐμιμοῦντο δὲ σινεῖ τῶν Ἑλλήνων, ὡσπερ καὶ ὁ Ἐπιοκλῆς οὗτος.

v. 466. μυκτῆροκόμοις πνεύμασι] B. τοῖς ἐκ τῶν μυκτῆρων σφοδρῶς ἐκπνεομένοις.

v. 467. ἰσχημάτισται] B. τετύπεται. οὐ μικρὸν] ταπεινὸν καὶ φαῦλον.

v. 469. πρὸς ἐχθρῶν πύργον] A. οὐκ εἴπε πρὸς παῖον πύργον. Μεγάλως οὖν φησὶ πρὸς πάντα πύργον.

v. 470. χ' οὗτος] B. ὡσπερ ὁ τοῦ Καπανέως.

v. 472. φερέγγυον] B. ἰκανότατον.

v. 474. τένδε] B. ὃν μίλλω εἰπεῖν. τῶ] τινὶ περιφθῆσεται.

v. 475. οὐ κόμπον ἐν χερσὶν ἔχων] B. οὐκ ἀσπίδα κομπασμάτων πλήρη φέρων.

v. 477. μάργων] B. μαρικῶν.

v. 479. τροφιᾶ] B. τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφιῦσι γέρα. πληρώσει τίλισσι.

v. 480. καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος] A τὸν φέροντα τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ ἐγγιγραμμένον τῇ ἀσπίδι πόλισμα.

δύ' ἄνδρι] B. τὸν ἐν ἀσπίδι, καὶ τὸν φέροντα ταύτην.

v. 481. ἰλῶν] B. κρατήσι.

v. 482. κόμπαζ' ἐπ'] A. λέγει ἄλλον κομπῶδη, καὶ μηδὲν ἀποκρυφῆ με τῶν ἄλλων ἀλαζονείων.

v. 483. ἐπιύχουμαι] A. ἐπιύχουμαι δὴ καὶ ταῦτα μὲν εὐτυχεῖν, ἃ πρόμαχί τῶν ἐμῶν δόμων, ἃ προσετιλεμῶν τῆς οἰκίας ἡμῶν, τοῖσι δὲ, ἧγουν τοῖς πολεμίοις, ἐπιύχουμαι δυστυχεῖν. "Ὅστις δὲ ὑπέρουχα καὶ ὑπέρογκα καὶ κενόδοξα λέγουσιν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τῶς νιν, οὕτως αὐτοὺς ἐπίδοι ὁ πάντα διανέμων καὶ δίκαιῶν, κοταίνων καὶ ὀργιζόμενος κατ' αὐτῶν.

τῶς] B. τῶ ἡμετέρῳ.

v. 484. πρόμαχ'] B. Ἐπίοκλις. τοῖσι] τοῖς πολεμίοις.

v. 485. ὑπέρουχα] B. ὑπέροκομπα. βάζουσι] βοῶσιν, ἀπειλῶσιν· εἰπὼν πρόσθεν πληθυντικῶς βάζουσιν· εἶτα ἐπήνεγκε ἐνικὸν τὸ νιν. Εἴσι δὲ οἱ φασὶν καὶ τὸ νιν ἀντὶ τοῦ αὐτούς.

v. 486. νιν] B. αὐτόν.

v. 487. νειώσω] B. ὁ πάντα δίκαιῶν, ἢ ὁ μιμνόμενος τοῖς ὑπέροφρονιν, ἢ ὁ πάντων πάροχος.

v. 488. γείτονος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων] A. ἦτοι πλησίον, οὕσας τῶν ὧν εἶπον ἄνωχεν. Γείτονας οὖν πύλας τὰς τῆς Ἀθηναίων φησὶν Ὀγκαίαις, ἀφ' ἧς καὶ αἱ πύλαι αὐταὶ Ὀγκαίαι ἐλέγοντο. "Ἄνωχεν γὰρ τῶν πυλῶν ἐκείσιν ἡ Ἀθηναῖα ἐγγράπτω. Σημίωσαι δὲ οἱ ἐξ ἱστορίας τοιαύτης Ὀγκαῖα ἢ Ἀθηναῖα παρὰ Θεβαίους ἐλέγετο. Ἀγνήωρ ὁ Τύριος ἔσχε παῖδας τρεῖς, Εὐρώπην, Κάδμων, καὶ Κίλικα. Τῆς δὲ Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ Διὸς ἄρπασθῆις, ἀπέστειλεν ὁ Ἀγνήωρ τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰς ζήτησιν αὐτῆς· καὶ εἰ μὴ εὗροιεν, προσέταξε μὴ ἐπανήκειν. Ὁ οὖν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, καὶ μὴ εὗρων τὴν Εὐρώπην, εἰς Δελφοὺς ἦλθεν, ἐρωτήσων τὸν Ἀπόλλωνα ποῦ κατασταταίη. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἐξελεθεῖν τοῦ ἱεροῦ, τῷ εὐρέθεντι ἀκολουθεῖν. Εὐρέθη βοῦς· ἠκολούθει οὖν αὐτῷ. ἦλθεν εἰς Θήβας, ὄλισθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ Κάδμος ἐκείθ' ἔκησε, καὶ ἔθυσσε τὴν βοῦν Ἀθηναῖα, καὶ τῇ Αἰγυπτίῳ φωνῇ ταύτην ἐτίμησεν ἐκεῖ. Ὄθεν οὕτως καὶ αἱ πύλαι ὀνομάσθησαν. Ἀπὸ δὲ Κίλικος τοῦ Κάδμου ἀδελφοῦ, Κιλικία ἡ χώρα.

γείτονας] B. ταῖς Νηίτισι.

v. 490. Ἰσπωμαίδοντος σχῆμα] A. περιφραστικῶς ὁ Ἰσπωμαίδων, μέγας ὧν καὶ κάλλιστον ἔχων σχῆμα.

σχῆμα καὶ μέγας τύπος] B. τὸ σχῆμα καὶ ὁ τύπος ἐκ παραλλήλου. μέγας] Φοβερός.

v. 491. ἄλω δὲ πολλὴν] A. ἄλως ἰστί κυρίας, ὅταν νέφη περὶ τὸν ἥλιον ἐκκαυθέντα λευκὰ φαίνονται, καὶ ὡς ἐν κύκλῳ τοῦ ἡλίου γίνονται. Νῦν δὲ λέγει τὸν ῥοῖζον καὶ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῆς ἀσπίδος. Φησὶν οὖν, δινήσαντος, ἧγουν κινήσαντος ταύτην τοῦ Ἰσπωμαίδοντος, ἔφριξα· καὶ οὐ ψευδῆ λέγω.

v. 492. οὐκ ἄλλως] B. παρ' ἃ εἶδον.

v. 493. ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τίς] A. ὁ δὲ ποιήσας τὴν ἀσπίδα, καὶ σημεῖα ἐγγράψας αὐτῇ, οὐκ ἦν, ὡς ἔοικεν, εὐτελής. Ὅστις ἄπασιεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τοῦτο τὸ ἔργον ἦτοι παρέσχε καὶ ἰστέρησεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος. Τοῦτ' ἔστι Τυφῶνα ἀφέντα ἀπὸ τοῦ στόματος καπνὸν μέλανα, τὸν τοῦ πυρὸς ἀδελφόν. Τὸ γὰρ πῦρ καὶ καπνὸς ἀδελφοὶ εἰσιν, ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης τικτόμενοι. Αἰόλην δὲ, τὴν εὐκίνητον καὶ ταχειῖαν λέγει, καὶ ἐλισσομένην συχναῖς.

σηματουργὸς] B. σήμεριον ἐργάτης. εὐτελής] φαῦλος.

v. 494. ἄπασε] B. ἐτύπωσε.

v. 495. ἴεντα] B. τίμποντα.

v. 496. λιγνὺν] B. καπνόν. Καπνὸς ἀπὸ ξύλου, ἀτμὸς ἀπὸ ὕδατος, αἰθάλη ἀπὸ λίθων, βδέλλος ἀπὸ λύχνων, λιγνὺς ἀπὸ ἐλαίου καὶ κήρου, κνίσσα δὲ ἀπὸ κρεῶν. αἰόλην] ποικίλην. πυρὸς κάσιν] ὁ γὰρ καπνὸς ἔπιεται τῷ πυρὶ φυσικῶς.

v. 497. ὄφριων δὲ πλεκτάνοισι] A. τὸ κύτος δὲ, φησὶ, στρογγύλον τοῦ κύκλου δηλαδὴ τῆς ἀσπίδος τῆς κοιλογάστορος (ἢ ἡ γὰρ τις περιφερῆς προσυπιμφαίνεται) προσηθάφιστα

καὶ προσπέλικται πλικτάταις τῶν ὄφρων. "Ἦτοι ἡ ἀσπίς κύκλωθεν ἔχει ἰζωγραφεμένους ὄφεις περιπεπλεγμένους. περιδρομον κύτος] τὸ χῶρημα τῆς ἀσπίδος. Ἡ δὲ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος κύκλω ὄφρων εἰς ἑαυτοὺς ἀντικρυς ὁρώντων καὶ ἰμπεπλεγμένων τὰ τέλη ἔχει ἰγγεγραμμένα, πρὸς τὰ τέλη ἡ ἀσπίς ἡ κοίλη, πρὸς τῇ γαστρὶ τοῦ κατέχοντος αὐτὴν οὖσα.

περίδρομον] B. ἐν κύκλω. κύτος] τὸ πλάτος.

v. 498. προσηθάφισται] B. ὑπίστρωται.

v. 499. ἔνθεος δὲ Ἄρην βακχῆ] A. βακχῆ δὲ καὶ ἐνθουσιᾷ καὶ ὀρμῇ πρὸς τὸν πόλεμον ἔνθεος καὶ ὀρμητικὸς καὶ πηδητικὸς πρὸς τὴν ἀλήνην ὡς θυὰς ἦτοι βάρκχη τίς, φόβον βλέπαν, ἦτοι ἐκπληκτικῶς καὶ φοβερῶς. Γράφεται δὲ καὶ βάρκχα, καὶ συντάσσεται οὕτως, ἔνθεος δὲ καὶ ὀρμητικὸς ἐστὶν ὁ Τυφῶς πρὸς τὸν Ἄρην, ὥσπερ τίς βάρκχα θυὰς καὶ μαινομένη.

ἔνθεος] B. κάτοχος καὶ ἕξεστηκῶς.

v. 500. βακχῆ] B. μαίνεται. ἀλήνη] πόλεμον. θυὰς] μαινὰς Διονυσιακή. φόβον βλέπαν] ἦγουν ἐκ μόνῃς τῆς θείας φόβον ἐμβάλλων.

v. 501. πιῖραν] B. ἔντευξιν. εὐ φυλακτέον] ἀξίός ἐστι φυλάξασθαι καὶ σκοπῆσαι ἵνα ἀρκοῦντα τίνα ἀντιτάξεις αὐτῶν.

v. 502. πρὸς σύλαις] B. αἷς ἐτάχθη. κομπάζεται] ὑψοῦται καὶ φέρεται δι' ἐκείνου.

v. 504. ὕβριν] B. καὶ μεγαλαυχίαν.

v. 505. νεοσσῶν] B. ὕμῶν τῶν αὐτῆς θρεμμάτων. δύσχιμον] δυσχείμερον ἂν ἔχοντα τὸν χιμῶνα. Ὁ ὄφει φύσει ψυχρὸς ἂν. Ἐπεὶ δὲ νεοσσῶν εἶπε, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε καὶ τὸν δράκοντα οἰκείως, ἅτε πολέμιον τοῖς νεοσσοῖς. "Ὀφειλε δὲ τὸ δύσχιμον διὰ διφθόγγου γράφισθαι ἀπὸ τοῦ χιμῶνος, νῦν δὲ ἠναγκάσθη διὰ τὸ μέτρον, καὶ συνίστειεν αὐτὸ, ἐκτὸς γὰρ ἔστι ποῦς.

v. 506. Ἐπίρβιος δὲ] A. Ἐπίρβιος ὄνομα κύριον.

v. 507. κατ' ἄνδρα] B. τὸν Ἴππομίδοντα. ἠρέθη] προουκρίθη.

v. 508. ἐξιστορήσαι] B. μαθεῖν. μοῖραν] τὴν αὐτοῦ. ἐν χρεῖα τύχης] χρεῖα γὰρ καιρὸς ἐστὶ μαθεῖν τὴν αὐτοῦ τύχην. Ὁ γὰρ πόλεμος τοὺς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δυστυχεῖς κρίνει.

v. 509. θυμὸν] B. τὴν ψυχικὴν προθυμίαν. σχέσιν] διάθεσιν.

v. 510. Ἐρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν] A. ἰστίον ὅτι πάντα τὰ ὀδαῖα καὶ τὰ ἐρμαῖα καὶ κατὰ τύχην συμβέβηκότες τοῖς βροτοῖς, τῷ Ἐρμῇ ταῦτα ἀνατιθέασιν Ἕλληνες. Ἐπεὶ οὖν καὶ ταῦταις ἀνέβη τυχηρῶς πᾶσι ἀλλήλοισι ἀντιτάξασθαι, ταῦτο εἴρηκεν.

Ἐρμῆς] B. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς τύχης συμβαίνοντα, Ἐρμῇ ἀνατιθέασιν οἱ Ἕλληνες, ὅθεν καὶ τὰ ἐν ὀδῶ εὐρηθέντα ἐρμαῖα ἐκάλεον, ὅτι συμμερίτην αὐτῶν ἴσίουσιν Ἐρμῆν. Ἐπεὶ οὖν καὶ τῷ Ἐπίρβῳ ἐκ τύχης πάντα ταῦτα συνῆλθεν, εἶδος ψυχῆς, προθυμίας πρὸς μάχην, διάθεσις ὄπλων, ἦν δὲ καὶ ὁ Ἴππομίδων τοιοῦτος, εἰκότως Ἐρμῆν αὐτοὺς ξυναγαγεῖν εἴρηκεν. "Ἡ, δ' καὶ κριῖττον, ἐπειδὴ ὁ μὲν Ἐπίρβιος τὸν Δία ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρει, ὁ δὲ Ἴππομίδων τὸν Τυφῶ, Ζεὺς δὲ καὶ Τυφῶς ἐχθροὶ διὰ τοῦτο τὸν Ἐρμῆν εὐλόγως ξυναγαγεῖν εἶπεν. Ὅθεν καὶ τὴν κατασκευὴν ἐπάγει. ξυνήγαγεν] αὐτούς.

v. 511. ἀνήρ] B. ὁ ἡμίτερος. ἀνδρὶ τῷ] τῷ πολιτείῳ. ξυστήσεται] συμπαρατάξεται.

v. 512. ἐπ' ἀσπίδων Διούς] A. τοὺς Δεοὺς οὓς ἐν ταῖς ἀσπίσι φοροῦσιν.

ξυνοίσεσθαι] B. συνάψουσι.

v. 513. ὁ μὲν] B. Ἴππομίδων.

v. 515. σταδαῖος] A. ἰνδρυμένος.

σταδαῖος ἦσται] B. ἠδρασμένος. ἰδράζεται. βίλος] τὸν κεραιόν.

v. 517. προσφιλεία] A. οἰκείωσις.

τοῖαδὲ] B. ἰερανικόν. προσφιλεία] σχίσις, οἰκείωσις.

v. 518. πρὸς τῶν κρατούντων] A. τοῦ κρατοῦντος ἰσμεν Διός. Οὐ καὶ τὸ σημείον. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἰσμεν] B. ἡμίτερος γὰρ ἐστὶν ὁ Ζεύς. οἱ δ' ἡσσωμένων ἐκείνοις δι' ὁ Τυφῶς.

v. 519. καρτερώτερος] ἰσχυρότερος.

v. 520. ᾧδ'] B. οὔτως.

v. 522. τυχάν] B. συμβὰς, εὐρεθείς.

v. 523. πέποιθα τὸν] A. πιστεύω ἀπολείσθαι τὸν ἔχοντα ἐν τῷ σάκει τὸν ἐχθρὸν Διὸς δαίμονα.

τὸν] B. Ἰππομίδοντα. ἀντίτυπον] τὸν ἀντίπαλον.

v. 524. τοῦ χθονίου] B. τοῦ ὑπὸ γῆν Τυφῶνος.

v. 525. δαίμοσιν] B. τοῖς ἥρωσιν. ἰκασμα] ἰκονισμένον.

v. 526. δαροβίοις] B. τοῖς αἰδέοις.

v. 527. ἰάψειν] B. ῥίψειν, φονεύσει γὰρ πεσεῖται.

v. 529. Βορραίαις πύλαις] B. ταῖς ἀπὸ Βορραίου καλουμέναις.

v. 530. τύμβον κατ' αὐτὸν] B. πλησίον γὰρ ἦν.

v. 531. σίβειν] B. τιμᾶν. πιποιδῶς] ἐν αὐτῇ. ὑπέριτρον] κρείττονα.

v. 532. βίφα] B. ἀνάγκη, ἀμουσιότητα.

v. 533. τὸδ' αὐδᾶ] A. τοῦτο φωνῇ καὶ λέγει τὸ βλάστημα τὸ ἐκ τῆς ὀρεσκίου καὶ ὀριτρόφου μητρὸς, τὸ καλλίπρωρον, καὶ τὸ εὐειδές, τὸ τὴν πρῶραν ἐπανδούσαν ἔχον τοῖς κάλλισι. Ταῦτο δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῆς νέας· ὥσπερ γὰρ ἡ πρῶρα ταύτης, διαρίαι τις καὶ ἄποψις τυγχάνει τῶν πόρρωθεν, καὶ οἶον δι' αὐτῆς τὸ μακρόθεν διαγιγνώσκειται οὔτω καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος πρῶρα τις φαίνεται. Καὶ προσεῖται γὰρ ἔμφανῶς ἅπασι καὶ ἐκφαίνεται μάλιστα τῶν ἄλλον μισῶν.

ματρὸς ἐξ ὀρεσκίου] B. Ἀταλάντης τῆς ἐν τῷ ὄρει διαιτωμένης ἄτε ἱερίας οὐσῆς Ἀρτίμιδι.

v. 535. ἀνδρόπαις ἀνῆρ] A. ἡ ὁ παῖς ὁ νεωστὶ εἰς ἄνδρας τιλῶν, ἡ ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρείος ἄν. Λέγει δὲ τὸν Παρθενοπαῖον τὸν υἱὸν τῆς Ἀντιόπης, ἣτις καὶ Παρ-
θενόπη ἐλέγετο, ἀφ' ἧς καὶ οὗτος Παρθενοπαῖος ἐκλήθη. "Ὁς ἐξ Ἀρκαδίας εἰς τὸ Ἄργος μιστόκησε.

βλάστημα] γέννημα. καλλίπρωρον] καλλιπρόσωπον, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐν νῆϊ πρῶρας. ἀνδρόπαις] πρὸς ἄνδρας παραγγίλιας ἄρτι ἦτοι πλησίον.

v. 536. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι] A. νῦν ἤρξατο γενεάζειν. Στείχει δὲ καὶ βαδίζει διὰ τῶν παρεῖων αὐτοῦ ἴουλος, φησί, θρῖξ ἀνατέλλουσα καὶ ἀναφύουσα, ἀναβλαστανουσα, ἀνα-
φερμένη καὶ ἐξερχομένη τῆς ἄρας φύουσης, ἦγουν τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, φύουσης καὶ ἀναθαλ-
λούσης καὶ ἐπανδούσης. Ἡ τοῦ νεομισμένου καιροῦ τοῖς νέοις ἀναφύοντος τὸν ἴουλον.

ἴουλος] B. γένειον.

v. 537. ἄρας φύουσης] B. πρέποντος καιροῦ. ταρφύς] B. δασυτάτη ἢ τρυφερά. ἀντί-
λουσα] ἀναβλαστανουσα

v. 538. ὁ δ' ὤμῶν, οὔτι] A. ἰππομειν ἄνωθεν ὅτι περὶ τοῦ Παρθενοπαῖου τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀντιόπης ἐνταυθα διαλαμβάνει· φησὶν οὖν, ὁ δὲ, ἦτοι ὁ Παρθενοπαῖος, προσίσταται ταῖς πύλαις, οὐδαμῶς φρόνημα ἔχων παρθέων, χαῦνον δηλαδὴ, καὶ μαλακόν, ἐπάνυμον αὐτῶ, οἷα καὶ Παρθενοπαῖα καλουμένων· ἀλλὰ ὤμῶν καὶ ἀπηνὲς καὶ χαλιπὸν, ἔτι δὲ καὶ γοργὸν ὄμμα ἔχων. Ἄλλως. Οὐ σύμφανον τῇ κλήσει τῆς παρθέου τὸ φρόνημα ἔχων, ἀλλὰ ὤμῶν.

ὤμῶν] B. θρασὺν, φονικόν. παρθέων ἐπάνυμον] ἦτοι μαλακόν, καὶ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

v. 539. γοργόν] B. καταπληκτικὸν ἐκ μεταφορᾶς τῆς Γοργῶς.

v. 541. τὸ γὰρ πόλιος ὄνειδος] A. τὸ παρὰ τῆς Σφιγγῶς φησὶν, ἐξ ἧς τῷ Οἰδίποδι προσγιγνέτο τῇ οἰκίᾳ συμμιγῆναι μητρὶ, ταύτην τῇ εὐρίσει τοῦ αἰνύματος ἀνιέντι. Ὅθεν τῇ πόλει πάση τῶν Θεβαίων ἐγένετο ὄνειδος. Συντάσσεται δὲ οὔτως, τὸ γὰρ

πόλιως ὄνειδος, τὸ δὲ οὐ δηλαδὴ τῷ Οιδίποδι καὶ τῇ πόλει πάση ὄνειδος ἰγίειται, τοῦτ' ἔστι τῆν Σφίγγα τὴν ἀμόσιτον, ἐνάμα καὶ ἐκίνοι καὶ ἔφιρι προσημεχανημένην καὶ κατισκυσμένην ἐν σάκει χαλκηλάτῳ γόμφοις, ἧτοι διαπτερονημέω τοῖς ἦλοις, τῷ τοῦ σώματος προδλήματι. Τούτο γὰρ δηλοῖ τὸ σάκος.

ὄνειδος] B. διὰ γὰρ τὴν Σφίγγα ἀνειδίζοντο Θεβαῖοι.

v. 542. προδλήματι] B. φυλακῆ.

v. 543. ἀμόσιτον] B. τὴν ὡμῶς καὶ ἀπῆνας σιτουμένην τοὺς ἄνδρας. μεμηχανημένην] μετὰ μηχανῆς κατισκυσμένην καὶ προσηλωμένην.

v. 544. λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας] A. πρὸς τὸ λαμπρὸν τίθεικε καὶ τὸ ἔκκρουστον. Ἦτον ἔκκρουστον καὶ ἀποτρέπον, καταπληκτικὸν καὶ ὑπερικπλήττον τῇ λαμπρότητι τοὺς διατάς. Καὶ Ὅμηρος, ἠνία σιγαλόεντα φησὶ τὰ λαμπρὰ, καὶ σιγὴν καὶ ἔμπληξιν ἐμποιῶντα τοῖς βλίπτουσι. (Il. ε'. 266.)

γόμφοις] B. ἦλοις. λαμπρὸν] χρυσοειδές. ἔκκρουστον] κατάπληκτον τῇ αἴγλῃ.

v. 545. φέρι δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα] A. φέρι δὲ ἡ σφίγγ' ἕνα τῶν Καδμείων ἐν τοῖς ὄνουξιν ἑαυτῆς οὕτως, ὥστε δοκῆν ἐπ' αὐτῇ πλιῖστα βίβη ἰάπτισθαι καὶ πέμπισθαι.

φέρι δ' ὑφ' αὐτῇ] B. οὕτω γὰρ ἐμεμηχάνητο ἡ Σφίγγ' ἐν τῷ σάκει ἀρπάζουσα καὶ διασπαράττουσα ἕνα Καδμείων ὥστ' εἰκάσαι ἂν πολλοῖς βέλεσι τοῦτον βάλλεσθαι, πανταχῇ γὰρ τοῦ σώματος ἰσπαράγμενος ἐδόκει τοῖς ὄνουξι ταύτης.

v. 546. ἰάπτισθαι] B. πέμπισθαι.

v. 547. καπηλεύσειν] B. ψεύσασθαι, προδώσειν, διαφθείρειν.

v. 548. πόρον] B. πορείαν.

v. 549. Παρθινοπαῖος Ἀρκάς] A. Ἀντίμαχος φησὶν Ἀργεῖον αὐτὸν, οὐκ Ἀρκαδα. ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔστιν ὅσον ἐγὼ εἶπον.

v. 550. Ἀργεὶ δ' ἐκτίαν καλὰς τρηφὰς] A. ἀκούσιον φόνον δρώσας ὁ Παρθινοπαῖος εἰς Ἀργος ἔφυγεν.

μίταικος] B. ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ γεννηθεὶς, ἐν Ἀργεὶ μεταικίησας ἀνιτρέφθη. ἐκτίαν] ἀποδιδούς.

v. 551. θεὸς] B. ἡ τύχη.

v. 552. εἰ γὰρ τύχοιεν] A. εἴθε γὰρ παρὰ θεῶν τύχοιεν ἐπαξίως ἂν φρονοῦσιν ἀνοσίων καὶ ἀλαζονεύονται, ἐπὶ τῶν ἀσπίδων κομπάσματα ἔχοντες.

εἰ γὰρ τύχοιεν] B. ἡ κατασκευὴ αὐτῆ πρὸς τὸν τοῦ ἀγγέλου λόγον ἔστιν. Εἰπόντος γὰρ ἐκείνου ὥσπερ ἀπειλεῖ τῇ πόλει μὴ τελειώσειν ἡ τύχη, φησὶν αὐτός, ἰπιουμένου ἔξωθεν τοῦ ναί, εἴθε γὰρ τύχοιεν παρὰ τῶν θεῶν ἂν καθ' ἡμῶν φρονοῦσιν, τουτέστιν ἄπερ ἡμῖν ἀπιλοῦσιν αὐτοὶ πάθειεν, καὶ ὄντως ἂν εἰ γένοιτο τοῦτο, ἀπολέσειεν ἂν σὺν αὐτοῖς ἐκείνοις κομπάσμασι πανάλιθροι καὶ παγκακῶς.

v. 553. αὐτοῖς ἐκείνοις] B. σὺν.

v. 554. ἦτ'] B. ὄντως καί. πανωλιῖς] πανάλιθροι. ὀλοίατο] φθάρουιν ἂν.

v. 556. χεὶρ δ' ὄρα τὸ δρώσιμον] A. ἄλλο οὐδὲν ἢ σιωπᾶν μὲν οἶδεν, τῇ δὲ χεὶρι πολέμιῳ. Περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ πολημικώτατος ἔστι.

χεῖρ] B. αὐτοῦ.

v. 557. τοῦ πάρος λειλεγμένου] B. τοῦ Ὑπερβίου.

v. 558. ὅς οὐκ ἰάσει γλῶσσαν] A. ὅστις ὁ Ἀκτωρ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Παρθινοπαίου [ἰμο, Ὑπερβίου] οὐκ ἰάσει τὴν γλῶσσαν τῶν ἐργμάτων ἄτιρ ἔσω τῶν τῆς πόλιος πυλῶν εἰσιλθεῖν, καὶ ἀζήσεται τὰ κακά. Ἦτοι δὲ τὸν κόμπον τούτου, τῶν πράξιων ἀποδίδοντα, ἐφίξει, μὴ ἔσω πυλῶν γενέσθαι τῆς πόλιος. Δηλονότι τὸν Παρθινοπαῖον τὸν φέροντα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς πολημικῆς εἰκόνα καὶ ἱστορίαν τοῦ μισητοῦ Θηρίου, τοῦτ' ἔστι τῆς Σφιγγός.

ὅς οὐκ ἰάσει] B. ὅς οὐκ ἰάσει τὸν Παρθινοπαῖον ἄτιρ ἀπειλεῖ καθ' ἡμῶν διαπράττεισθαι, διὰ λόγων μὲν πορθοῦντα τὴν πόλιν ἀλλ' οὐ διὰ πράξιων. Εἰ δὲ τὸ ἐργμάτων ἀντὶ

τοῦ καλυμμάτων λάβοις, οὕτως εἴποις, ἀκαλύτως καὶ δίχα ἐμποδισμάτων, διὰ γλώττης ἀσώτως πολλῶν γινομένων ἐργμάτων, πρῆξιων ἢ καλυμάτων.

v. 559. ἀλδαίνειν] B. αὐξάνειν.

v. 560. εἰσαμφίφαι] B. εἰσελθεῖν. ἐχθίστου] μισητοῦ τῆ πόλει. δάκος] πάντος θηρίου ὅσπερ ἐπώνυμόν ἐστι τὸ δάκος, πάντα γὰρ δάκη λέγεται ὡς λύπης αἴτια.

v. 561. εἰκῶ] B. εἰκόνα.

v. 562. ἔξωθεν εἰσαφέροντι μίμψεται] A. ἦτοι ἡ Σφιγξ ἢ τῶ σάκι ἐγγεγραμμένη, ἔξωθεν ἰσταμένη τοῦ τείχους καὶ πετροβουλομένη, μίμψεται τῶ φέροντι αὐτὴν εἰσαδεῖν, ἦτοι τῇ διὰ τῆς χειρὸς αὐτὴν φέροντι.

μίμψεται] B. ἡ Σφιγξ.

v. 563. πυκνοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσα] A. ἡ ἀσπίς, ἢ ἡ Σφιγξ, βαλλομένη τῶ ἀπὸ τῶν δοράτων κρουσμῶ.

πυκνοῦ κροτισμοῦ] B. σφοδροτάτου συνεχοῦς λιθοβολισμοῦ.

v. 565. ἰκνίται λόγος διὰ στηθίων] A. ὁ λόγος ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὁ ἀλαζονικός. ἰκνίται] B. διέρχεται. λόγος] ὁ περὶ τοῦ Παρθενοπαίου. Ἀκούουσα τὸν Παρθενοπαῖον τοιαῦτα καθ' ἡμῶν φρονούντα τρέμω καὶ μοι δέος εἰσέρχεται.

v. 566. τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος] A. κατὰ περίφρασιν ἡ θριξ.

τριχὸς δ' ὀρθίας] B. τοιοῦται γὰρ τῶν φοβουμένων αἱ τρίχες γίνονται. Ὀρθίος ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ πλόκαμος, νῦν δὲ ἐπήνεγκε πρὸς τὸ τριχὸς, ἐστὶ ταῦτον.

v. 567. μεγάλη μεγαληγόρων] A. μεγάλη πρᾶγματα ἀκούων.

μεγαληγόρων] B. μεγαλούχων.

v. 568. ἀνοσίαν ἀνδρῶν] B. ἀσιθῶν, ἅτε μὴδ' αὐτῶν τῶν θιῶν ποιουμένων φροντίδα.

v. 571. Ἀμφιάρεω βίαν] A. Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, τῆ Μελάμπδος, τοῦ Ἀμυθάνου, τοῦ Κρηθίδεω, τοῦ Αἰολοῦ, τοῦ Ἑλληνος, τοῦ Διός· μητρὸς δὲ Ἐπερμηθήσρας.

v. 572. Ὀμολαῖσιν] A. ἀπὸ Ὀμολαΐδος τῆς θυγατρὸς Νιόβης.

Ὀμολαῖσι] B. ταῖς ἀπὸ Ὀμολαΐδος θυγατρὸς Νιόβης καλουμέναις.

v. 573. κακοῖσι βάζει] B. κακολογεῖ, λέγει.

v. 574. τὸν ἀνδροφόντην] A. ἐπεὶ τοὺς Μέλανος ἀπέκτεινε παῖδα· Ἀλκάδου καὶ Λυκαπεία.

τὸν ἀνδροφόντην] B. ἐπεὶ τῆς Μελαίνης ἀπέκτεινε παῖδας, Ἀλκίφορον καὶ Λυκάνορα. τὸν πάλειω παρακτορα] τὸν δημαγέστην.

v. 575. μέγιστον Ἄργυι τῶν κακῶν] B. ἦγον τοῦ κατὰ Θεβαίων πολέμου.

v. 576. Ἐρινύος κλητῆρα] A. ὑπερέτην. πρόσπολον φόνου ἔρετα, κλητῆρα] B. καλεισθήν. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ μὲν Ἐρινύες ἔφορον κακῶν καὶ δυστυχημάτων, κατηράσατο δὲ ὁ Οἰδίπους τοῖς αὐτοῦ παισὶ σιδήρῳ διαλαχεῖν τὴν ἀρχὴν, εἰκότως αὐτὸν Ἐρινύος κλητῆρα λέγει, ὡς μᾶλλον τὸν κατὰ Θεβαίων παρακτορα πόλεμον, ὅσπερ εἰ ἔλεγε πληρωτὴν κατάρας τῆς τοῦ Οἰδίποδος.

v. 577. τῶνδε βουλευτήριον] B. τῶν παρόντων σύμβουλον.

v. 578. πρόσμορον ἀδελφιδὸν] A. τὸν ἀξιοθάνατον, ἢ τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ.

τὸν σὸν αὐδῖς πρόσμορον] B. τὸν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ συνάδελφον γινόμενον, ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ καὶ φορᾷ, τὴν βίαν λέγω τοῦ Πολυνείκου, ἦτοι τὸν Πολυνείκην, ἔξυπτιάζων καὶ ἀναπτύσσων τὸ αὐτοῦ ὄνομα καὶ εἰς δύο τέμματα καλεῖ καὶ ὀνομάζει ἐν τῇ τελευτῇ νεῖκος καλῶν τὸ πολὺ παρμῖς.

v. 579. ἔξυπτιάζων] A. ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν

ἔξυπτιάζων] B. διαλύων, ἀναπτύσσων, ὄνομα] αὐτοῦ.

v. 580. ἔνδατούμενος] A. εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα τοῦ Πολυνείκου, τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος. B. μερίζων.

v. 581. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος] B. εἰρωνεύμενος.

v. 582. ἢ τοῖαν ἔργον] A. καθ' ὑπάκριον.

v. 583. καὶ λέγειν μεθύστεροις] A. τοῖς μεθ' ἡμᾶς ὑστερον, ταῦτα περὶ σοῦ καλὸν ἔστι λέγεισθαι.

ἀκούσαι] B. τινά. μεθύστεροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς.

v. 584. τοὺς ἐγγυεῖς] B. τοὺς ἐν τῷ γένει τῶν Θεβαίων ὄντας, καὶ ἐντυθεῖν τὴν γέννησιν σχόντας ὡς Ἡρακλῆν, Διόνυσον, Σεμέλην, τοὺς ἄλλους. Ἡ τὸ ἐγγυεῖς ἀντὶ τοὺς ἐκ προγόνων τοῖς Θεβαίοις τιμωμένους, ἐν ἧ καθολικῶν διὰ πάντας θεοὺς.

v. 585. ἔπακτον] B. ζέον. ἐμβεληκότα] ἔπαγαγότα.

v. 586. μητρὸς τε πηγῆν] A. τὰ δάκρυα τῆς πατρίδος ποία παύσει τιμαρῖα; πηγῆν] B. τῶν δακρύων. δίκη] εἰ καὶ δικαίως πρὸς τὸν πόλεμον ἄρμησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατεύων ἀπὸ τῆς μητρὸς δάκρυα, ἀ ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν πολεμοῦντων καθίσσει ἐξ ὀμμάτων, πάσης δίκης ὑπέρτερα, ἔδον δὲ φοβεῖσθαι ταῦτα μὴ σοὶ γένοιτο κινδύνου αἰτία.

v. 588. πῶς σοὶ σύμμαχος? B. ἐκ τοῦ πῶς σοὶ σύμμαχος γενήσεται δηλοῖ, ὅτι εἰ πορθέσει αὐτὴν καὶ κύριος γενήσῃ, μεμνημένη ἂν ὑπὸ σου πίπειν, οὐ βοηθήσει σοὶ ἐν χρεῖα πολέμου, ὃν γὰρ οἱ ὑπήκοοι αἰδοῦνται καὶ μὴ διδίασιν, οὗτος βίβαιός ἐστιν ἄρχων. γενήσεται] ἐν ὑστέρω καιρῷ.

v. 589. ἔγωγε μὲν δὴ] A. ἔγωγε μὲν δὴ ταύτην τὴν γῆν πιανῶ, ἐπὶ τῆς πολεμίας γῆς κρυφθεὶς μάντις. Κερωνῶ γὰρ σχισθεῖσα ἡ γῆ ἔλαβεν αὐτόν.

πιανῶ] B. δοξάσω, κοσμήσω.

v. 590. κειευθῶς] B. κρυβείς, κατακρυφθεὶς.

v. 591. μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον] A. ὁ Ἀμφιάραος, οἶα μάντις, εἰδὼς ὅτι ἐκὶ κατακρυφθεὶς ὑπὸ τῆς γῆς, ὑστερον μετὰ θάνατον ἔσται μαντείας ἐκφέρειν τοῖς θέλουσι, καὶ τιμὰς ἔξει λαμπρᾶς, φησὶ μαχώμεθα' οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἄδοξον καὶ ἀφανῆ ἐλπίζω μόνον αἰνιττόμενος τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ τιμὴν.

v. 593. ἠῦδα] B. ἔλεγε. κύκλω] ἤγουν τῆ ἀσπίδι.

v. 595. βαθεῖαν ἄλοκα] A. βαθεῖαν ἔχων ἄλοκα τῆς φρενὸς, ἐξ ἧς φρενὸς φύεται τὰ ἀγαθὰ βουλευμάτα. Τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀπέδειξε. Τοῦτο οὖν φησι, καρπούμενος καὶ τρυγῶν βαθεῖαν καὶ λιπαρὰν ἄλοκα τῆς φρενὸς, ἐξ ἧς φύεται τὰ ἀγαθὰ βουλευμάτα, ὥσπερ βλαστήματα.

βαθεῖαν] B. δασύαν. καρπούμενος] ἔχων, κτώμενος.

v. 596. κεδνὰ] B. συνετά. βλαστάνει] ἀναφύεται.

v. 597. τούτῳ σοφούς τε] A. τούτῳ, φησὶ, τῷ Ἀμφιαράῳ σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς ἀντηρέτας καὶ ἀντιπάλους ἢ ἀντιμάχους ἔπαινῶ καὶ κρίνω στείλαι. Τροπικῶς ὡς ἐπὶ ναυμαχίας.

ἀντηρέτας] B. ἀντιστάτας.

v. 598. δεινὸς δε] A. δυσκατέργκαστος γὰρ ἔστιν ὅστις τοὺς θεοὺς τιμᾷ.

ἔπαινῶ] B. ἀποδέχομαι. δεινός] δεξίος.

v. 599. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος] A. ἤγουν συνάγοντος. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν συναλλαγῶν καὶ συμβόλαια ποιοῦμένων. Τοῦτο δὲ ἔστιν ὃ λέγει, ἰδὼν τὸν Ἀμφιάραον ὃ Ἐπεικλῆς, ἄνδρα ὄντα ἀγαθὸν καὶ εὐσεβῆ, συστρατεύομενον μετ' ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν, ἔπαρᾶται τῇ τύχῃ καὶ φησι, φεῦ τοῦ ἄρνιδος, ἤγουν τῆς τύχης καὶ τοῦ μαντεύματος, τοῦ συναλλάσσοντος καὶ συνάγοντος καὶ ἐνοῦντος τὸν δίκαιον ἄνδρα τοῖς δυσσεβιστέροις. Ἀποκλαίεται γὰρ αὐτὸν ὃ Ἐπεικλῆς ὡς προλέγοντα ἐκίσει θανεῖν αὐτόν.

συναλλάσσοντος] B. συναριθμοῦντος. ἄρνιδος] τῆς τύχης καταχρηστικῶς.

v. 602. οὐ κομιστίος] A. οὐκ ἄξιος κομίζεσθαι.

καρπός] B. τῆς κακῆς ὀμιλίας τὸ ἀποτέλεσμα. οὐ κομιστίος] οὐκ ἄξιος κομίσασθαι τινα αὐτόν.

v. 603. ἄτης ἄρουρα] A. λύμης χωρίον ἢ τῶν πονηρῶν φίλια.

ἰκαρπίζεσθαι] B. ἰκφύει.

v. 604. ἢ γὰρ ζυνοισβάς] Α. τὰ ἀπὸ τῆς κακῆς ὁμιλίας γινόμενα, κατὰ μέρος διέξιμι. Καί φησιν ὅτι ὁ εὐσεβὴς ἀνὴρ, εἴτε ἐν θαλάσῃ συμπλέει πονηροῖς καὶ κακοῖς ἀνδράσιν, εἴτε ἐν γῆ διαγοί μετὰ πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν ἀνδρῶν, φθείρεται καὶ ἀπόλλυται καὶ αὐτὸς σὺν ἐκείνοις, διὰ τὴν ἐκείνων ἀσέβειαν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, ὁ εὐσεβὴς γὰρ ἀνὴρ, ἢ εἰς πλοῖον συνοισβάς καὶ συνηλθὼν αὐταῖς θερμοῖς καὶ σπουδαίσις εἰς τὸ πανουργεῖσθαι, ὅλεσε σὺν τῶ τοῖς θεοῖς μισητῶ γίνετι τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν ἢ δίκαιος ὢν, σὺν πολίταις ἀνδράσιν ἐχθροζήνοισ τε καὶ ἐχθροῖς τῶν ζέων, καὶ ἀμνήμοσι τῶν θεῶν, ἐδάμη καὶ ἰδαμάσθη, πληγῆς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῃ.

ζυνοισβάς] Β. συνηλθῶν.

v. 605. θερμοῖς] Α. πρὸς τὴν κακίαν θερμοῖς, καὶ γελοιοποιοῖς. Οἱ γὰρ γελοιαζόμενοι θερμὴν καὶ ἐκλυτον ἔχουσι τὴν ψυχὴν. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλή ἐστιν ἡ διαφορὰ τοῦ διαλελυμένου καὶ τοῦ συνδέτου. Μίγας μὲν θυμὸς, τὸ πολὺ τοῦ χόλου· μεγάλθυμος δὲ, ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος. Καὶ χειροδίκης μὲν συνδέτως, ὁ βίαιος, καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον· δίκην δὲ ἔχων ἐν χέρσιν, ὁ δίκαιος καὶ αἰὶ πρὸ χερῶν οἶον φέρων τὸ δίκαιον. Οὕτω καὶ θερμὸν ἔργον, διαλελυμένος μὲν, τὸ ἀναίδες καὶ θρασύ· θερμουργὸς δὲ ἀνὴρ, ἐν συνδέσει, κατὰ λόγον ἰπαινέτον, ὁ θαρράλειος καὶ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον.

θερμοῖς] Β. διαπύροις εἰς κακίαν.

v. 606. θεοπτύστῃ] Β. κακῇ, θεομιμῇ.

v. 608. ἐχθροζήνοισ] Β. ἐχθρῶς περὶ ζέων ὑποδοχὴν διακειμένοις, ἢ ἐχθροῖς περὶ τοὺς φίλους.

v. 609. ταυτοῦ κυρήσας] Α. ἐπιτυχῶν ἐνδίκως καὶ δικάως τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁμοίου ἐκείνοις ἀγρεύματος. Τοῦτ' ἔστι, σὺν αὐτοῖς θηραθεῖς, καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγίς.

ταυτοῦ κυρήσας] Β. ὁμοίου ἐπιτυχῶν. ἐνδίκως] ἀδίκως.

v. 610. παγκοίνῃ] Β. δημοσίᾳ. δάμη] ἠφάνισται.

v. 611. οὕτος δ' ὁ μάντις] Α. τὸν υἱὸν λέγω τοῦ Ὀϊκλείους. Ἦγουν τὸν Ἀμφιάραον. Σάφρων καὶ δίκαιος καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ὢν, συγκαθελκυοθήσεται, καὶ εἰς τὸν ἄδην καταχθήσεται μετὰ τῶν ἀσεβῶν, συμμιγῆς ἀνοσίοις καὶ ἀσεβέσις ἀνδράσι, θρασυστόμοις καὶ φλυαροῖς.

υἱὸν Ὀϊκλείως] Β. Ἀμφιάραος.

v. 612. εὐγενῆς] Β. γενναῖος.

v. 614. θρασυστόμοισιν] Β. ὑβρισταῖς. βία φρενῶν] ἤγουν ἄκοντα.

v. 615. πομπὴν τὴν μακρὰν] Α. ἐπὶ τὴν εἰς ἄδην ἀποικίαν ἰλκυοθήσεται μολεῖν τὴν ἱκαντίαν τῇ εἰς Ἀργος.

τείνουσι] Β. ἔλκουσιν αὐτόν. πομπὴν πορείαν. μακρὰν] μεγάλην. πόλιν εἰς.

v. 617. δοκῶ μὲν οὖν] Α. δοκῶ, φησὶ, τὸν Ἀμφιάραον μηδὲ προσιγγίσει ταῖς τῆς ἡμετέρας πόλειος πύλαις, οὐχ ὡς δειλὸν, οὐδὲ ἐν κακίᾳ φρονήματος· ἀλλὰ γινώσκει ὅτι σφῆ, ἤγουν αὐτόν, ἀπόκειται τελευτῆσαι ἐν τῇ μάχῃ, εἴ ἔσται καρπὸς καὶ τέλος τοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντιύμασιν. Ἦτοι, εἰ ἀληθῆ ἴσιν τὰ θεόφατα τοῦ Ἀπόλλωνος.

δοκῶ] Β. λογιζομαι. σφῆ] αὐτόν. Τὸ πρῶτον σφῆ ἀντὶ τοῦ αὐτόν, τὸ δὲ δεῦτερον ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς. προσβαλεῖν] πλησίαζειν.

v. 618. ὡς] Β. ὅτι. λήματος κάκη] φρονήματος δειλία.

v. 619. ἀλλ' οἶδιν ὡς σφῆ] Α. ἀλλ' ὡς μάντις, τὸ τέλος εἰδὼς, οὐκ εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καταθήσει.

ὡς] Β. ὅτι. σφῆ] αὐτοῦς. χρῆ] ἀπόκειται. τελευτῆσαι μάχῃ] ἄνω διζίοντος τοῦ ἀγρίλου ὡς Ἀμφιάραος εἶπεν ὅτι ὑπὸ γῆν κρυβήσεται καὶ ταύτην δοξάσει, Ἐπιοκλῆς τῶ μὲν περὶ τοῦ μάντιος θανάτῃ πιστεύει, λέγει δὲ εἰκαστικῶς, ὡς ἐπιδη μάντις ἔστιν οἶδι καὶ τὴν τῶν ἄλλων τελευτῆν, οὐκ εἰλεῖ δὲ λέγειν τοῦτο, ἀλλὰ σιγαῶ.

v. 620. εἰ καρπὸς ἔσται θεοφάτοισι Λοξίου] Α. εἰ φύει ἀλήθειαν τὸ μάντιμα τοῦ

Ἄπολλωνος, εἰ ἢ ἀλήθεια παρίσται τῷ μαντεύματι ὡς καρπὸς, εἰ ταῖς τοῦ Ἄπολλωνος μαντείαις τέλος ἔνι.

καρπὸς] B. κέρδος. Θεσφότοις τοῦ Λοξίου] μαντεύμασι ἅ Ἄπολλων αὐτῷ δίδωκε. πάντες γὰρ οἱ μάντιες ἐξ ἐκείνου τὴν μαντικὴν ἔχουσιν.

v. 621. φιλεῖ δὲ σιγαῖν ἢ λέγειν τὰ καίρια] A. παραδιαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ συνιδιτικῷ. ἤγουν ἢ λέγειν, ἀντὶ τοῦ καὶ λέγειν.

τὰ καίρια] B. τὸ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν τελευτῆς.

v. 622. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ] A. ὅμως δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀντιτάξομεν καὶ ἀντιστήσομεν πολυρὸν, ἤγουν φύλακα τῶν πυλῶν, ἄνδρα ἐχθρόξενον, ἥτοι ἐχθρὸν ὄντα τοῖς ἐξ ἀλλοδαπῆς ἰλδοῦσι πρὸς βλάβην ἡκῶν, Λασθένους βίαν, περιφραστικῶς τὸν Λασθέην.

v. 623. ἐχθρόξενον] B. δημοτικὸν καὶ ἀλλοφύλοις ἐχθρὸν. ἀντιτάξομεν] ἀντιστήσομεν.

v. 624. ἡβῶσαν] B. ἀκμάζουσαν. φύσει] λίαν. Γράφεται καὶ φέρι, δέον δὲ εἰπεῖν φήροντα πρὸς τὴν προηγουμένην αἰτιατικὴν, φέρι εἶπεν ἰναλλάξας τὴν σύνταξιν.

v. 625. ποδάρις] B. εὐστροφον. χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται] τοσοῦτον γὰρ ἴστι ταχύς εἰς πόλεμον, ὥστε ἄρπάσαι καὶ προσλαβεῖν δόρυ γυμνάδην παρὰ τῆς ἀσπίδος, τουτέστιν ἴαν τινα αἰσθηταί μίλλοντα βάλλειν αὐτὸν, καὶ ἐν ᾧ μίλλει βαλεῖν καὶ κινήσειν τὴν χεῖρα, γυμναδέντα τῆς ἀσπίδος ἦν ἰῆχεν εἰς φυλακὴν, καὶ δι' ἧς ἐκαλύπτετο, ἴαν ταῦθ' οὕτω γινόμενα ἴδοι, πρὶν παρ' ἐκείνου τετραῶσθαι, αὐτὸς ἐν τῷ γυμναδέντι μίρει ἐκείνου βάλλει τῷ δόρατι. Ἡ οὕτως, ἄρπάσαι καὶ ταχίως κινήσαι δόρυ παρὰ τὸ γυμναδὲν μέρος τῆς ἀσπίδος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, τουτέστιν συνίδοι τὸν αὐτοῦ ἀντίπαλον γυμναδέντα τῆς ἀσπίδος κατὰ τι μέρος αὐτοῦ, τάχιστα βάλλει αὐτὸν ἐκείσε τῷ δόρατι.

v. 629. τειλεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῆ] A. ἐπιτελεῖτε ὅπως εὐτυχῆ ἢ πόλις, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς ἐπιλθόντας τρέποντες.

τειλεῖθ'] B. τέλος ἄγειτε.

v. 630. δορύπονα] B. πολεμικά. ἐκτρέποντες] ἐκτοπίζοντες, ἀποφέροντες. γὰρ πρὸς ἐπιμόλους] τοὺς ἐπιλθόντας ἐχθρούς, τούτους γὰρ δορύπονα κακὰ λέγει.

v. 631. πύργων δ' ἔκτοθεν] A. ἀποδαλῶν δὲ αὐτοὺς ὁ Ζεὺς ἔξω τῶν τειχῶν, διαφθερεῖ κεραιῶν ἐπὶ ταῖς πύλαις.

v. 632. σφί] B. αὐτοὺς. κάνοι] ἀφανίσσει, καὶ οὐδένα ἄγει.

v. 635. κατιύχεται] B. ἦρχετο Πελονηκῆς συμπαρατάττεισθαι Ἐτριοκλί, καὶ φονεύσας τοῦτον θανεῖν καὶ αὐτὸς πλησίον αὐτοῦ. Ἡ ὥσπερ αὐτὸς περὶ τοῦτον ἐποίησε πρῶν ἐξιλίας τῆς πόλιος, οὕτω νῦν καὶ οὗτος περὶ αὐτὸν ποιήσει, βουλήν ἔχων πρὸ τῆς συμπαρατάξεως τοιαύτην, πλησιάσαι τοῖς τείχεσι καὶ παρὰ τῶν οἰκίαν βασιλεύς τῆς χθονὸς ἀναγορευθῆναι, καὶ πρὸς τὴν θεοῦ ἕμνον καὶ εὐχὴν ἔσαι τοιαύτην, δόητε μοι θεοὶ πορθέησαι τὰς Θήβας δικαίως στρατιευμένῃ. Ἔστί δὲ τὸ τὰς καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ παραλλήλου. τύχας] δυστυχίας.

v. 636. ἐπιμβὰς] B. ἐπιλθῶν. κάπικηρυχθεῖς] ἀναγορευθεῖς ἄρχων.

v. 637. ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπιξιακχάσας] A. ἐκδοῦσας ἐπινίκιον παιᾶνα, ἰπαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς. Οὕτω καὶ ὁ Ἰακχος λέγεται παρὰ τὰς ἰαχὰς τῶν μουσικῶν.

ἀλώσιμον παιᾶν'] B. τὸν ἐπὶ πορθέσει γινόμενον πρὸς θεοῦ ἕμνον. ἐπιξιακχάσας] ἔσας.

v. 638. σοὶ συμφέρισθαι καὶ κτανὸν θανεῖν πίλας] A. συστήναί σοι καὶ φονεῦσαι, ἀποθανῶν ἰγγύς.

συμφέρισθαι] B. συμπαρατάττεισθαι.

v. 639. ἀτιμασθῆρα] B. τὸν ἀτιμάσαντα αὐτὸν πρῶν.

v. 640. τὸν αὐτὸν] B. ὅπερ σὺ αὐτόν. τίσασθαι] τιμωρῆσαι.

v. 641. τοιαῦτ' αὐτί] A. φωνεῖ καὶ βοᾷ ἢ Πελονηκῆς βία, περιφραστικῶς, αὐτὸς ὁ

Πολυνείκης, καὶ καλεῖ τοὺς θεοὺς τοὺς γενεθλίους τῆς πατρικῆς χώρας, γενέσθαι παντελῶς ἑποπτηῆρας καὶ ἑπιτηρητάς τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ βοηθοὺς γενέσθαι αὐτῷ, ἑπακουσαντας τῶν εὐχῶν αὐτοῦ. Ἔστί δὲ ἡ περίφρασις ἢ διὰ πλείοναν λέξιων ἢ τι δηλοῦσα φράσις, ἐκ περιπτώων γὰρ γίνεται λέξιων. Αὐξάνει δὲ τὸν ἑπαινον τοῖς ὑπεκειμένοις προσώποις, ὡς τὸ, ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, καὶ, ἱερὰ ἴς Τηλεμάχοιο, καὶ, βίη Ἡρακλείη, ἦγον οὐ Ἀλκίνοος, ὁ Τηλέμαχος, καὶ ὁ Ἡρακλῆς. (Odys. η'. 167. β'. 409. II. λ'. 689.)

γενεθλίου] B. πατρῷος.

v. 642. ἑποπτηῆρας] B. ἑπακουστάς καὶ πληρωτάς.

v. 643. ὦν] B. ἰδίαν. πάγχυ] λίαν.

v. 644. ἔχει δὲ καινοπηγίς εὐκυκλον σάκος] A. ἔχει δὲ, φησὶν, ὁ Πολυνείκης, ἀσπίδα παραδόξως κατεσκευασμένην, εὐκυκλον καὶ ἐν αὐτῇ ἔχει σημειῶν κατεσκευασμένον διπλοῦν, ἥτοι ἄνδρα στρατιώτην, χρυσῶ κατεσκευασμένον, καὶ γυναῖκα ἔμπροσθεν ἐκείνου πορευομένην σωφρονίως. Ὁ οὖν ἀνὴρ ὅς ἴσταται ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἰζωγραφεμένος, ὁ Πολυνείκης ἐστὶ, καὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου εἰκονισμένη ἐστὶ γυνὴ σωφρονίως πορευομένη καὶ οὐκ ἀσχημόνας· αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἡ δίκη, καὶ ἔχει ἀνωθεν ἐαυτῆς γράμματα λέγοντα, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐπὶ ἀδίκως ἐξῶσεν ὁ Ἐπιοκλῆς τὸν Πολυνείκην ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος, πάλιν ἐγὼ κατάξω τοῦτον τὸν Πολυνείκην εἰς τὴν ἐαυτοῦ πατρίδα, καὶ βασιλεία ταύτης ποιήσω. Γράφεται δὲ καὶ εὐθετον σάκος, ἀντὶ τοῦ εὐκυκλον. Ἴνα ἢ εὐθετον, τὸ εὐβάστακτον. Θεῖν γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Καὶ, ὅπλα ἔειπτο, ἀντὶ τοῦ ἀνίλαθον.

καινοπηγίς] B. παραδόξως κατεσκευασμένον.

v. 645. προσμηχανευμένον] B. ἐκ μηχανῆς πιτοποιημένον.

v. 646. τευχηστήν] A. ὀπλίτην.

χρυσήλατον] B. ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένον. τευχηστήν] ὀπλισμένον.

v. 647. ἠγουμένη] B. προδοποιοῦσα.

v. 650. ἐπιστροφάς] B. διατριβάς.

v. 651. τᾶξευρήματα] B. μηχανήματα.

v. 653. ἀνδρὶ τᾶδε] A. ἀντὶ τοῦ, ἔμοι, οὐ μέμνη ἔμοι ὦν ἀπήγγειλα.

ἀνδρὶ τᾶδε] B. ἔμοι.

v. 654. ναυκληρεῖν πόλιν] A. περιέπειν, φροντίζειν τῆς πόλεως.

ναυκληρεῖν] B. σώζειν.

v. 655. ὦ θεομανὲς τε] A. ὦ θεοὶς ἐπιμαινόμενοι. Ἐπιστρατεύη καὶ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς πατράοις θεοῖς. Καὶ ὦ μέγα στύγος καὶ μῖστος τῶν θεῶν, ὦ πολλῶν δακρυῶν ἄξιε ἀδελφεῖ (λέγει δὲ ταῦτα ὁ Ἐπιοκλῆς πρὸς τὸν Πολυνείκην) φῦ μοι, αἱ δὲ τοῦ πατρὸς, ἦγον τοῦ Οἰδίσταδος, κατάραι, ἵν τελεος φέρουσιν ἐαυτῶν. Κατηράσατο γὰρ ὁ Οἰδίσταος διὰ σιδήρου καὶ αἱμάτος γενέσθαι αὐτοῖς τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων.

θεομανὲς] B. θεορῆγον, στύγος] μίσημα.

v. 656. πανδάκρυτον] B. πολυπενθίς.

v. 658. ἀλλ' οὔτε κλαίειν] A. ὁ Ἐπιοκλῆς εἰς θεῶν στρατίς διὰ τὰς τοῦ πατρὸς ἀράς, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν μάχην, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ θεῖου ταραχῇ τοῦς πολίτας, πάλιν μεταφέρει ἐαυτὸν, καὶ φησιν, ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτε ὀδυρόσθαι πρέπει ἵν, ἵνα μὴ καὶ ἀφρητος γόος καὶ χαλεπὸς τεκνωθῇ, ἦγον αὐξηθῇ, ἐν τῇ πόλει.

v. 659. τεκνωθῇ] B. παρὰ τῆς πόλεως ἀναφύη. δυσφορώτατος] δυσχερίστατος τίς γὰρ ἰδὼν τὸν βασιλεῖα θερνεῖντα, οὐ μᾶλλον τότε ἢ πρῶην θερνεῖν ἰδελήσει;

v. 660. ἰπώνυμφ] A. τοῦτό φησιν ὅτι ταχέως γνώσομεν τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐπίσημα τοῦ τιλιεθήσεται, καὶ εἰς τί κατανησεί τῷ Πολυνείκει τῷ ἰπώνυμφ. Πάνυ γὰρ τὸ ἐπὶ ὠνυμφ. Πάνυ γὰρ τὸ ἐπὶ ὠνυμφ τῇ φιλονεικίᾳ συμφανῆ. Ἐτυμολογῖται γὰρ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ νίκους, ἢ φιλονεικία.

ἰπώνυμφ] B. τῷ κατ' ἰπώνυμφ φιλονεικία.

- v. 661. ὅποι τελειῖ] B. ὅπου ἄγει, φέρει.
- v. 662. χρυσότευκτα γράμματα] A. οὐκ εἶπεν, θεὸς ἢ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὰ χρυσᾶ γράμματα.
νιν] B. αὐτόν. κατάξει] εἰς τὴν πατρίδα.
- v. 663. φλύοντα] A. φλυαροῦντα.
σὺν φοίτῃ φρενῶν] B. σὺν μανίᾳ.
- v. 664. εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς] A. ἐὰν δὲ ἢ παρθένος παῖς τοῦ Διὸς ἢ Δίκη (τοῦ Διὸς γὰρ θυγάτηρ λέγεται αὕτη) παρῆν τοῖς ἔργοις ἐκείνου καὶ ταῖς φρεσὶ, τοῦτ' ἔστιν, ἐὰν τὴν Δίκην εἶχεν ὁ Πολυνεΐκης συμπαροῦσαν καὶ ἔργοις καὶ λόγοις καὶ ἐνθυμήμασιν ἑαυτοῦ, καὶ οὐ κατὰ πάντα ἦν ἄδικος, τάχα ἂν τοῦτο ὑπῆρχεν, ἥγουν τὸ Δίκην βοηθῆσαι αὐτῷ, καὶ εἰσάξει εἰς τὴν πατρίδα, καὶ νικῆσαι ἡμᾶς.
παρῆν] B. ὑπῆρχεν.
- v. 665. τάχ' ἂν τὸδ' ἦν] B. τὸ τῆς καταγωγῆς.
- v. 666. φυγόντα μ. σκότον] A. ἀντὶ τοῦ γίννηθίντα.
φυγόντα μητρόθεν σκότον] B. πεισόντα τῆς μητρικῆς γαστρὸς καὶ εἰς φῶς ἐλθόντα. Βούλεται δὲ διὰ τούτων πάντων παριστᾶν καὶ ἐλιγχεῖν αὐτὸν ὡς ἄδικον.
- v. 667. τροφαίσιν] B. ἀνοτροφαῖς. ἐφηθήσαντα] εἰς ἧβην ἐλθόντα καὶ νεάνισκον γινόμενον.
- v. 668. συλλογῇ τριχάματος] A. οὐ γὰρ ἀθρόως φύεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ' ὀλίγον.
- v. 669. προσῖπει καὶ κατηξιάσατο] A. εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησε. Ἐπι τοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξε τὸ δίκαιον.
προσῖπει] B. ἠσπάσατο. κατηξιάσατο] ἐτίμησε.
- v. 670. οὐτ' ἐν πατρῷας.] A. καὶ μὲν δὴ οὐδὲ ἐπὶ κακώσει τῆς πατρῷας χάρας ἰγγυς αὐτοῦ ἔσται ἡ Δίκη.
κακουχία] B. ὀλίθρον.
- v. 671. νιν] B. αὐτόν. συμπαροστατεῖν] συνεῖναι.
- v. 672. δῆτ'] B. ἄρα.
- v. 673. παντόλμα φρένας] B. θραυστάτω καὶ ἀδικωτάτω.
- v. 674. τούτοις] B. οἷς εἶπον. ζυστήσομαι] συμπαρτάξομαι.
- v. 675. ἐνδικώτερος] B. ἢ ἐγώ.
- v. 677. ὡς] B. λίαν.
- v. 678. κνημίδας] B. τὰς τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς σκέλεσι περιβαλλομένας πρὸς φυλακὴν.
Ἡ κνημίδα, τὰ σκουτάρια καὶ γὰρ ταῦτά τις περιπεφραγμένους ἐντέχνως καὶ περικαλυψάμενος φυλάσσει ὅλα τῷ ἑαυτοῦ σώματι, καὶ οὐ προσβολαὶ καὶ ῥίψεις συνεχεῖς τῶν βελῶν καθάπτονται καὶ ἐμβάλλονται τῷ αὐτοῦ σώματι, ὡς περιπετειχισμῆν καὶ καλῶς ἀπλισμῆν.
αἰχμῆς, καὶ πτερῶν προβλήματα] B. τὰ προβλήματα τῆς αἰχμῆς ἦτοι τὴν αἰχμῆν, περιφραστικῶς, ἣν προβαλλόμεθα εἰς μάχην. Γράφεται καὶ πτερῶν, καὶ τὸ μὲν πτερῶν εἴποις οὕτως, τὰ προβλήματα τῶν πτερῶν ἦτοι τὴν ἀσπίδα, ἣν προβαλλόμεθα τοῦ σώματος, καὶ δι' ἧς τοὺς ἐκ πολεμίων ἡμῖν ἐπίοντας λιθασμούς δεχόμεθα. Τὰ δὲ πτερῶν προβλήματα τοὺς οἰστούς νοίει.
- v. 679. τέκος] B. τέκνον.
- v. 680. ὀργὴν ὅμοιος] A. τὸν τρόπον ὅμοιος τῷ ἀδελφῷ σου. τῷ κάκιστ' αὐδάμην] τῷ βλασφημουμένῳ ὑπὸ σοῦ.
ὀργὴν] B. κατὰ. τῷ κάκιστ' αὐδάμην] τῷ κακονύμῳ Πολυνεΐκη.
- v. 681. ἄλις] B. ἀρκυτός ἴστι.
- v. 682. αἶμα γὰρ καθάρσιον] A. τί δὲ αἰνιττόμενος διὰ τούτου τοῦ λόγου φησὶν; ὅτι πᾶς ἄλλος φότος καθάρσιον. Ὁ γὰρ τῶν ἄλλοτριῶν καὶ πολεμίων γινόμενος φότος, κά-

θαρσιν ἐπιδίχεται· ἢ δὲ μισητὴ ἀδελφοκτονία, οὐδέποτε καθάϊρται. "Ἄλλως. Καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέμῳ, τὸ δ' ἀδελφοκτονίῳ, ἀντικρυς φονίαν ἔργον. Ἐπιβεβατὸν δὲ ἴστιν, ἵνα ἤ, αἷμα γὰρ καθαρσιν οὐκ ἐπιδίχεται, ὅταν ἀδελφοὶ ἀλληλοκτόνοι γίνωνται.

εἰς χιῆρας] Β. εἰς μάχην. αἷμα γὰρ καθάρσιον] ὁ τούτων πρὸς ἀλλήλους φόνος ἀνιδύωνός ἴστι, καὶ καθαρὸς μιάσματος. Κάθασμα, καθάρσιον, καθαρσις· καθάρσιον τὸ καθαιῖρον· καθαρσις αὐτὴ ἢ ἐέργεια τῆς καθάρσιως· κάθασμα δὲ αὐτὸ τὸ εἰς καθαρσιν διδομένον, ὡς ἂν λιμοῦ συμβάντος παρ' Ἑλλήσιν, ἢ τινος ἄλλου τῶν ἀπευκτῶν, λαμβάνοντες τὸν ἀπῆδιστατον καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβιβουλεμένον παρὸν, χωλὸν, τοὺς τοιοῦτους, τοῦτον ἔθνον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἰνοχλοῦντος δαίμονος. Ἐνταῦθα δὲ καθάρσιον αἷμα λήγεται καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον μιάσματος.

v. 684. οὐκ ἴστι γῆρας] Α. ἦγουν ἔκλειψις. Τοῦτ' ἴστι, διὰ παντός γνωσθήσεται τοῦτο τὸ μίασμα.

γῆρας] Β. τέλος, ἀφανισμός. Δίον δὲ εἰπεῖν ὡς οὐδέποτε εἰς λήθην ὁ τῶν ἀδελφῶν θάνατος ἔρχεται. Ὁ δὲ ποιήσας ἱπανάληψιν πρὸς γενικὴν ἔτρεψεν, εἰπῶν, οὐκ ἴστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος· ἦγουν οὐδέποτε ἔξαλείφεται τοῦ γένους καὶ τῆς πόλεως ἢ τοιαύτη παρανομία. Τὸ δὲ ᾧδ' αὐτοκτόνος ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν πραχθεῖς ὁ θάνατος καὶ οὐχ ὑπ' ἄλλων. Δίον δὲ εἰπεῖν αὐτοκτόνοι πρὸς τὸ ἀνδραῖν, αὐτοκτόνος ἔπει πρὸς τὸ θάνατος. τοῦ μιάσματος] τῆς ἁμαρτίας.

v. 685. ἔπερ κακὸν φέροι τις] Α. εἰ ὄλωσ τις ἀτυχεῖ, καλὸν τὸ δίχα αἰσχύνης. αἰσχύνης ἄτιρ] τοῦτό φησι, τὸ εὐκλειῶς ἀποθανεῖν, διὰ τὸ τιμαρῆσαι τοὺς ἐχθρούς. Ὁ γὰρ ἀντικρὺ καὶ ἀντιπρόσωπον τῶν πολιτῶν ἀνδιστάμενος καὶ ἀντιπαλαμώμενος, καὶ μὴ ἀντιστρέψας καὶ νῶτα διδοὺς τοῖς ἐχθροῖς, ἰκίνοσ, φημί, τὸν θάνατον ἐπιδίχεται ἐπιτίμως καὶ εὐκλειῶς, καὶ αἰεὶ ἐπαινεῖται καὶ μακαρίζεται.

κακὸν] Β. κίνδυνον.

v. 686. μόνον γὰρ κέρδος] Α. ἢ εὐκλεία ἐν κέρδος, τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον· Ἐὰν δὲ τις ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἕνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν γινομένων κακῶν καὶ αἰσχρῶν, ἄδοξος.

ἐν τεθνηκόσι] Β. τουτίσσι τὸ χωρὶς αἰσχύνης τεθνήσκει.

v. 688. τί μέμνησ τέκνον] Α. ὁ χορὸς βλέπων Ἐπιτοκλέα σπεύδοντα πρὸς Πολυνείκην ἐξελθεῖν, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί μέμνησ καὶ ὀργίζῃ; μὴ φερέτω καὶ κινεῖτω σε τις ἄτα καὶ βλάβη θυμοῦ γέμουσα καὶ πρὸς πόλεμον μαινομένη. Τοῦτο γὰρ τὸ δορίμαργος, ἢ τῶν δορῶν, ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸν πόλεμον, μαινομένην.

τί μέμονασ] Β. γράφεται καὶ μέμονασ καὶ μέμνησ, καὶ τὸ μὲν μέμνησ ἀντὶ τοῦ ἐκμαίνῃ, τὸ δὲ μέμονασ ἀντὶ τοῦ μνήσ εἰς ταύτην τὴν γνώμην, καὶ οὐκ ἀφίστασαι. θυμοπληθής] πλήρης θυμοῦ. δορίμαργος] μανικὴ πρὸς πόλεμον.

v. 690. κακοῦ] Β. τοῦ πολέμου. ἀρχὰν] τὴν γνώμην, τὴν ὀρμήν.

v. 691. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα] Α. ἐπεὶ βούλημά ἐστὶ τοῦ θεοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἡμᾶς ἀποθανεῖν, καὶ αὐτὸς ἐπισπεύδει καὶ βιάζεται τοῦτο, ἐλθέτω πρὸς τὸν ἄδην ἅπαν τὸ τοῦ Λαῖου γένος, ἦγουν ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τοῦ Λαῖου καταγόμενοι. Ἐλθέτω οὖν, φησὶ, κατ' εὐθείαν τὸ τοῦ Κωκυτοῦ κῆμα (οὗτος δὲ ποταμὸς ἄδου, οὗ πορθμῆς ὁ Χάρων) ὅτι πᾶν τὸ Λαῖου γένος κικλήσεται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μισηθέν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ θεὸς καθαρὸς καὶ ἄμιατος ἂν, παρήγγειλε τῷ Λαῖῳ, μὴ κοινωεῖν τῇ γυναικί, μηδὲ συνουσιάζειν αὐτῇ, οὗτος δὲ παρήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀνόμως, πατήρ, διὰ τοῦτο ἐμίσησεν ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ.

τὸ πρᾶγμα] Β. τὸν ἡμέτερον ἀφανισμόν. ἐπισπέρχει θεός] ἐπισπεύδει ἢ τύχη, ἢ ὁ Ἀπόλλων.

v. 692. κατ' οὐρον] Β. καθ' ὀρμήν, καθ' ὀδόν. κῆμα Κωκυτοῦ λαχὸν] ἦγουν ἀπόλιαν καὶ φθορὰν κληροσάμενον.

v. 693. πᾶν τὸ Λαίου γένος] B. ὡς παραβιβηκός.

v. 694. ἀμοδακῆς] A. ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παραρημᾶ καὶ κινεῖ σε τελεῖν καὶ ποιεῖν ἀνδροκτασίαν, πικρὸν καρπὸν καὶ κέρδος ἔχουσιν, ἕνεκεν αἵματος καὶ φόνου οὐ δικαίου. Τοῦτ' ἔστιν, ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν.

ἀμοδακῆς] B. ἀπνήης, ἄγριος. ἴμερος] ἐπιθυμία.

v. 695. πικρὸν καρπὸν] B. πικρὸν κέρδος ἔχουσιν. ἀνδροκτασίαν τελεῖν] διαχίρησιν, φόνον ποιεῖν.

v. 696. αἵματος οὐ θεμιτοῦ] B. φόνου ἀνοσίου διὰ τὴν συγγένειαν.

v. 697. ἀρὰ] B. ποταπή.

v. 698. ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι] A. ἀσυμπαθείσιν, ἀναλγήτοις.

ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει] B. ἀκαμπέσει καὶ ἀσυμπαθείσιν ὀφθαλμοῖς προσιζάνει, καὶ προσκαθίξει καὶ ἐφορᾷ ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς ὑφίπται τῶν κακῶν, ἀλλ' ἐπισπιύδει τὸν ἡμῶν θάνατον.

v. 699. λέγουσα κέρδος] A. κέρδος μοι ὑποτιθιμένη τὸ προτιρεῖσαι ἀποκτείναντα, ἢ ὑστερεῖσαι ὅτι κριῖττον τὸ προφθάσαι ἀναιρησάντα τὸν πολέμιον, ἢ καὶ ἴσσαι ἐκείνον ὑστερον ζῆν, καὶ ἀναιρεῖσθῆναι ὑπ' ἐκείνου.

κέρδος] B. τὸ νῦν τιθιναίαι. πρότερον] τιμιώτερον.

v. 700. κακὸς οὐ κικλήσῃ] A. καλῶς γὰρ καὶ ἰναρέτως ζήσας πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὸν βίον οὐ δάξας, οὐ νομισθήσῃ φαῦλος. Οὐδὲ ἡ τὴν φοβερὰν καὶ μέλαιναν ἔχουσα αἰγίδα ἱρινὴς ἴσι καὶ εἰσέρχεται ἐπὶ τὸν οἶκον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, οὐ ἂν ἐκ τῶν χειρῶν θεοῦ θυσίαν προσδέχονται. Ἀπὸ τοῦ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντας.

ἀλλὰ] B. ναὶ ἀλλά. ἄπορύνου] ὄρμα.

v. 701. βίον] B. ζήν. εὐ κηρήσας] εὐτυχήσας. μελαναιγίς] μέλαιναν αἰγίδα φοροῦσα.

v. 702. δόμον] B. τὸν σόν. ἐκ χειρῶν] σου.

v. 704. θεοῖς μὲν ἦδη] A. τοῖς μὲν θεοῖς, φησὶν, ἔρτι καταπεφρονήμεθα. Ἀγαθοεργία δὲ τις ἀφ' ἡμῶν θαυμάζεται, ὀλομένων, ἦγον ἀποθανόντων, ἡμῶν. Μετὰ θάνατον γὰρ, φησὶν, αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων θαυμάζονται. Τί οὖν οὐχὶ γενναῖόν τι δράσαντες, εὐκλείας ἀποθανούμεθα, τὸν Πολυεῖκη ὡς ἀσεβῆ ἢ ἀσθενῆ ἀνερόντες; ἀλλὰ κολακίευσεν τὸν θάνατον, καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς αὐτὸν ἀδειῶς; Ἄλλως. Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται, ἦγον τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐν χάριτος μοίρᾳ λαμβάνουσιν, ἢ, μετὰ θάνατον ἴσως εὐκλείας τιυζόμεθα.

πῶς] B. τὸ πῶς ἰναῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τινα τρόπον. Εἰπόντος τοῦ χοροῦ ὡς διήθητι τῶν θεῶν καὶ ἰκέτευσον τὴν τοῦ πατρὸς ἀπιλάσαι, φησὶ παραρράθημεν τοῖς θεοῖς, καὶ οὐδεμίαν ἡμῶν φροντίδα ποιῶνται, πῶς· λίαν. Ἀποθανόντων δὲ ἡμῶν θαυμάζεται χάρις, τουτίεστι τιμὴ παρ' ἀνθρώποις ἔστι καὶ εὐκλεία. Τί οὖν οὐχὶ καὶ ἡμεῖς ζῆν ἀφέντες ὡς ἀπηχθημένοι θεοῖς, ὡς εὐκλεία τὸν θάνατον μεταδιώξομεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνισάμενοι. Ἡ οὕτως, ἐπιειδῆ τοῖς θεοῖς ἀπηχθήμεθα, θαυμάζεται ἀφ' ἡμῶν χάρις ὀλομένων, ἦγον κάλλιστόν ἐστιν ἀπολίσθαι καὶ μὴ δυστυχῶς προσορᾶν τὸν ἥλιον, κατ' Εὐριπίδην γὰρ, (Hec. 378.) τὸ ζῆν μὴ καλῶς μίγας πόσιος. Ὅτι δὲ τοῦτο μᾶλλον δοκεῖ ἐκείνου, δῆλον ἐκ τοῦ μεταγομένου, τί οὖν σάινομεν καὶ κολακίευσεν καὶ παρασύρομεν ὀλίθριον μόνον, καὶ οὐ προθυμίᾳ, πρὸς τοῦτον χρωόμεθα ὡς εὐεργίτην καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν, εἰ καὶ ὀλίθριος δοκεῖ τῶ τῶν ἀδελφῶν αἵματι.

v. 706. σάινομεν] A. κολακίευσεν. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν τῶν σαινόντων τὰς οὐρὰς αὐτῶν ὅταν πρὸς εὐωχίαν οἱ διασπύται κλιθῶσι· τούτους λέγομεν σαινούρους.

σάινομεν] B. κολακίευσεν, μεταχειριζόμεθα, παραπειτῶμεν.

v. 707. νῦν ὅτι σοι παρίστακιν] A. νῦν κολακίευσεν τὸν θάνατον, ὅτι σοι οὗτος παρίσθη καὶ ἐπῆλθέ σοι, ἐπὶ ὀδυμῶς χρονίας καὶ βραδείας ποτε ἴσως ἂν ἔλθοι, μετῆλλαγμένος ἐν ἀνατροπῇ καὶ μεταλλοιώσει τοῦ φρονήματος, ἐν θαλιωτέρῳ καὶ ἀσθινιστέρῳ καὶ

ἀναπνεύσασθαι πνεύμασι· νῦν δὲ ἀκμὴν ἀναβράζει ὁ θυμός. Τοῦτο δὲ λέγει, ὑπολαμβάνων ὅτι ἴσως ὀψέ ποτε ἀναπνεύσει καὶ βραθυμήσει, καὶ τὸν θυμὸν καταστελεῖς, καὶ οὐ θιλήσεις ἀποθανεῖν.

δαίμων] B. τὸ δαίμων, ἢ ἐπὶ τῆς τύχης νοητόν, ἢ περὶ τοῦ θυμοῦ, ὃν κατ' ἀλλήλων ἄμφω τὰ ἀδελφῶ ἔχουσιν.

v. 708. λήματος ἀντροπαίᾳ] B. φρονήματος μεταβολῇ. χρονία μεταλλακτὸς] μετὰ ταῦτα ἐνηλλαγμένος.

v. 709. θαλερωτέρῳ] B. μαλακωτέρῳ. λέγει δὲ ὡς εἰ μὴν νῦν ἐθιλήσεις αὐτὸν ῥίψαι πρὸς κίνδυνον, τάχα ἂν ἡ τύχη εὐμένεισιν ὑμᾶς προσβλέψει τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἰ καὶ τὰ μέγιστα νῦν χαλιπαίνει.

v. 710. ζεῖ] B. ἐκκαίνεται, ἀκμάζει.

v. 711. κατεύγματα] A. ἀραί.

ἰξίεζε] B. καί· ἰξίησιν αὐτόν. κατεύγματα] αἰ κατάραι.

v. 712. ἄγαν δ' ἀληθεῖς] A. ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὄνειροις ἰδὼν ὁ Ἐτεοκλῆς, ὅτι δι' αἵματος αὐτοῖς ἔσται ἡ τῶν χρημάτων διανομή.

φασμάτων ἐνυπνίαν] B. οὐ μόνον Οἰδίπους κατηράσατο τοῖς παισὶ σιδήρῳ τὸ δῶμα καταλαχεῖν, ἀλλὰ καὶ Ἐτεοκλῆς ἔνυχον ἔψιν εἶδε τοῦτο φαντάζουσαν.

v. 713. θατήριοι] B. μεριστῆραι.

v. 714. οὐ στέργων] B. ἀποδέχομένους ταῦτα.

v. 715. ὦν ἄνυσις] A. ἀνύσιμα καὶ τελειοθῆναι δυνάμενα.

λέγουτ' ἂν] B. ἐκεῖνα. ὦν ἄνη τις] τελειώσις ἔσται. οὐδὲ χρῆ μακρὰν] πολυλογεῖν.

v. 717. τεθηγμένον] B. ὠρημένον, καὶ πρὸς τοῦτο παρασκευασθέντα εὐψύχως.

v. 718. κίην γε μέντοι] A. τοῦτο λέγει, ὅρα μὴ τὸν ἀδελφόν σου φονεύσας, τιμωρίαν ὑπόσχῃς. τὴν γὰρ κακὴν δίκην ἢ κίην, λέγω δὲ τὴν γινομένην ἀνόμως, τιμωρεῖται ὁ θεός· ἢ κατ' ἐράτῃσιν ἀναγνωστίον, ἀντὶ τοῦ, ἀποδέχεται ὁ θεὸς καὶ τιμᾶ τὴν ἐπὶ κακῷ κίην;

μέντοι] B. ὅμως. τιμᾶ] ἀποδέχεται.

v. 719. οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην] A. οὐχὶ χρῆ καὶ πρέπει ἐμὲ ἀγαπαῶν καὶ στέργειν τὸν ὑμῖντερον λόγον, ὡς στρατιώτην ὄντα, καὶ σπεύδοντά τιμωρῆσασθαι τὸν ἐχθρόν.

στέργειν] B. ἀποδέχεται.

v. 720. δρέψασθαι] B. λαβεῖν.

v. 721. ἐκφύγοι] B. ὁ ἀδελφός μου.

v. 722. κίφρικα τὰν ὀλισίοικον] A. δέδοικα τὴν τοὺς οἴκους ἀφανίζουσαν θεὸν Ἐριννὸν, οὐδὲν ἔχουσαν θεοῖς ὅμοιον. Πᾶς γὰρ θεὸς, ἀγαθοποιός. Θεοὶ γὰρ δῶτῆρες εἰσὼν. (Odys. γ'. 325.)

ὀλισίοικον] B. τὴν φθειρούσαν τοὺς οἴκους. οὐ θεοῖς ὅμοιαν] οἱ γὰρ θεοὶ εὐποιῶσιν, αὐτὴ δὲ κακοποιεῖ.

παρικειεύσατο] B. ἐδήλωσε τῷ Ἐτεοκλιῷ.

v. 724. παναληθῆ, κακόμαντιν, A. τὴν ἐπὶ κακοῖς ἀληθεύουσαν. Ἄ γὰρ εἶπε νόκτωρ, ταῦτα ἐγένετο.

κακόμαντιν] B. τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις μαντεύομένην.

v. 725. πατρός· εὐκταίαν Ἐριννὺν] A. ἦν ἐπηύξατο Οἰδίπους τελείσαι τὰς ἀράς.

εὐκταίαν] B. τὴν ἐξ ἀρᾶς γινομένην.

v. 726. περιθύμους] B. τὰς ἐκ πλείστου θυμοῦ γινομένας.

v. 727. βλαψίφρονος] B. βεβλαμμένου τὰς φρένας, οὐ γὰρ ἂν ἠράσατο τοῖς παισὶ.

v. 728. παιδολέτωρ δ' Ἐρις τὰδ' ὀτρύνει] A. ταῦτα παρορμᾶ. Δῆλον δὲ, ὅτι ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τὰ παιδία ἀναιρεῖται. Ἐποκοριστικῶς δὲ τὴν Ἐριννὺν Ἐριν εἶπεν.

ὀτρύνει] B. ἐκκαίνει, διεγείρει τοὺς ἀδελφοὺς κατ' ἀλλήλων.

v. 729. ξένος δὲ κλήρου] A. ποιητικῶς πάνυ ταυτὰ φησι. Τὸν γὰρ Χαλυβαῖκόν καὶ Σκυθικὸν σίδηρον φησὶ ταῦτα πράττειν. Σεσαμαποποιήκει γὰρ τὸν σίδηρον, ὃν φησιν οὕτως ταῦτα κινεῖν κατὰ τῶν παιδῶν τῶν τὰ χρήματα δάσασθαι βουλομένων, καὶ διὰ ταῦτα πολιορκούντων. Οὗτος οὖν, φησὶ, μερίζει τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ἄσπιρ ἀποκληροῦ οὐχὶ πιδία μεγάλα, ἀλλὰ παντιλῶς μικρὰ, δυνάμενα μόνον αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπρωκότα. "Ὅταν μέντοι αὐτοὺς κτάνωσι, καὶ ἡ πατρία αὐτῶν κόνις πῆγ τὸ αἷμα, τίς ἂν τὸ μῦθος αὐτῶν ἀποκαθάρῃ; ἢ, ὅταν ὄξειρος ἀποκτείνῃς, αὐτὸς ζήσῃ. τίς αὐτὸν καθάρῃ τῷ μύθῳ; ἢν, φησὶν, ἡ πατρία γῆ πῆγ τὸ αὐτῶν αἷμα." Ἐνθιεν ἔ ἀπόχθονας φαμέν. ἱπινωμῶ] B. ἱπιμερίζει.

730. Χάλυβος B. ἱπειδὴ περὶ εἰς τοὺς Χάλυβας εὐρηται ὁ σίδηρος, οἱ δὲ Χάλυβες μέρος τῶν Σκυθῶν, ἐντυθεν δὲ πανταχόσε τῆς γῆς μετενήνεκται, διὰ τοῦτο καλεῖ αὐτὸν ξένον ἦτοι φίλον τοῦ Χάλυβος καὶ ἄποικον τῶν Σκυθῶν.

v. 731. κτιάνων χρηματοδότας] B. τῶν τοῦ Οἰδίοδος κτημάτων μεριστής.

v. 733. ναίειν] B. αὐτοὺς. διαπήλας] διὰ κλήρου δούς.

v. 734. φθιμένοισι κατέχιν] A. τάφου μοῖραν ἀπομερίσας αὐτοῖς. ὀπόσαν] B. δέον εἶπῆν ὀπόση καὶ φθιμένοισι ὀπόσην εἶπε πρὸς τὴν ὀπισθεν αἰτιατικῆν, μὴ οὖν λάμβαναι ἕξωθεν τὸ εἶδος ὡς τίνες. "Ἡ οὕτως, ὀπόσην ἱστὶ δηλονότι καὶ τοῖς φθιμένοισι κατέχιν. φθιμένοισι] τοῖς ἀποθανούσι.

v. 735. μεγάλων πιδίων] B. τῆς Βοιωτίας.

v. 736. αὐτοκτόνας] B. ἀλληλοφόνως.

v. 737. αὐτοδάϊκτοι θάνασι] A. αὐτοὶ ἑαυτοὺς φινεύσαντες, τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ ἑαυτοὺς τράσαντες.

αὐτοδάϊκτοι] B. αὐτοσφαγεῖς.

v. 739. μελαμπαγῆς] B. τὸ μετὰ τὸ πεπηγῆναι μελαινώμενον.

v. 740. τίς ἂν καθαρμὸς πόροι] A. τίς ἂν καθαρμὸς εὐρεθῆι: τίς αὐτοὺς ἐκλύσει τοῦ τοιοῦτου μιάσματος;

καθαρμὸς πόροι] B. αὐτοῖς μίμιασμένοις τῷ φόνῳ.

v. 741. σφε] B. αὐτοὺς.

v. 743. παλαιοῖσι] B. τοῖς τοῦ Λαῖου. συμμιγεῖς] ἠνωμένοι.

v. 744. παλαιγιῆ γὰρ λέγω] A. παλαιὰν γὰρ λέγω παραβασίαν, τὴν παρὰ τοῦ Λαῖου γενομένην (παρέθε γὰρ τὸν χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος) τὴν ἀνύπεινον, τὴν ταχίως τιμωρησασαν καὶ μετελθοῦσαν ἐκείνου. Μένει δὲ ἀκμὴ καὶ εἰς τρίτην γενεάν, Λαῖου, Οἰδίοδος, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ἐπειοκλείους καὶ Πολυμείκους.

v. 745. παραβασίαν ἀνύπεινον] B. παράβασι, τὴν ταχίως τιμωρηθεῖσαν.

v. 746. αἰῶνα δ' εἰς τρίτον] B. γενεὰ Λαῖου, Οἰδίοδος, Ἐπειοκλείους, Πολυμείκους. μένει] ἢ παράβασις ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.

v. 747. Ἀπόλλωνος εἴτε Λαῖος] A. ὀπηνίκα ἦλθεν ὁ Λαῖος, λείπει δὲ τοῦτο, τοῦ Ἀπόλλωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθικοῖς μαντείοις, σάξιν τὴν πόλιν, θνήσκοντα γίννας ἄτερ, ἦγον χωρὶς παιδοποιίας, μὴ τεκνοποιήσαντα. Διὰ δὲ τοῦ εἶπῆν, ὅτι τρεῖς εἶπιν ὁ θεὸς τῷ Λαῖῳ, Μὴ στείρῃς τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κτανεῖσι ὁ φύς, τὸ φιλάνθρωπον ἐμφαίνεται καὶ κηδεμονικὸν τοῦ θεοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ Λαῖος παρασάμνος τὰς τοῦ θεοῦ ἐπιτολὰς, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ φίλων ἠδοῶν κρατηθεῖς, ἢ τῆς γυναικός· κρείσσω γὰρ τὰ πάθη τῶν λογισμῶν ἢ τῶν συγγενῶν ἐκ φίλων, οἷς ἀνικονώσατο τὸν χρησμὸν· ἐγέννησεν τὸν πατροκτόνον Οἰδίποδα, θάνατον ἑαυτῷ.

v. 748. βίβη] B. παρακοῆ. τρεῖς] πολλάκις.

v. 751. γίννας] B. τέκνου.

v. 752. κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων] B. τῶν τῆς γυναικός φίλων. Τὸ δὲ οὐχ ὡς οἰονταί τινεσ περικτὸν, ἀγνοοῦντεσ τὴν σύνταξιν, ἔχει γὰρ οὕτως· τὴν παλαιγιῆ γὰρ λέγω παραβασίαν τὴν ἀνύπεινον καὶ τὴν ταχίως τιμωρηθεῖσαν, εἴτε καὶ ὀπηνίκα ὁ Λαῖος ἐν βίβη

καὶ παρακοῆ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰπόντος αὐτῶ τρεῖς καὶ πολλάκις ἐν τοῖς μισομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις σώζειν τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ τὸ γένος ἅπαν θνήσκοντα χωρὶς τέκνου. Πρὸς γοῦν τὸ βίβη Ἀπολλωνός ἐστι καὶ τὸ κρατηθεῖς δι, ἢ ἢ οὕτως, ἐν βίβη δὲ καὶ παρακοῆ τοῦ Ἀπόλλωνος, κρατηθεῖς δι ἐκ φίλων ἐν ἀβουλίᾳ, τουτέστι καὶ τὸν Ἀπόλλωνα παρακούσας, καὶ τῆς γυναικὸς ἠττηθεῖς ἀφροῖας, ἐγένετο μὲν θάνατον αὐτῶ τὸν Οἰδίποδα, ποιεῖ δὲ τὴν δεινότητα ὁ δὲ σύδισμος, καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν βίβη καὶ οὐκ ἐπαγαγὼν παραπλήσιον ὄνομα, ἀλλὰ μιτοχὴν. "Ὅτι δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει, μαρτύριον ἔν τε ἄλλοις ποιηταῖς τε καὶ λογοποιοῖς, καὶ ὅτι ἐν Σωκράτους ἀπολογία πιπύοικι Πλάτων, λέγων περὶ τῶν ποιητῶν ὅτι οὐ σοφία ποιοῦν, ἀλλὰ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντες, οὐ γὰρ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντι εἶπεν, ἀλλὰ μιτοχὴν ἤνεγκεν. "Ἐχει δὲ τι πλέον ἐσταῦθα Αἰσχύλος τὸ μὴ καὶ, ἀλλὰ δὲ θῆναι, εἰ γὰρ ἦν καὶ, οὐ τοσοῦτον ἂν ἰδοῖμι τὸ δυσχερές.

v. 755. ὄσπερ μητρὸς] A. ὄστις ὁ Οἰδίουος ἔπλα καὶ ἐκαρτέρησε καὶ ὑπέμεινε, σπείρας ρίζαν αἱματόεσσαν, ἥτοι ἀρχὴν γένους, ἵνα καὶ ὅπου ἐτράφη, ἦγον εἰς τὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γαστέρα, οὐχὶ πρὸς ἀγνὰν ἄρουραν, τοῦτ' ἐστὶν οὐ πρὸς ὅσιν καὶ νομίμην γυναικᾶ. Ἡ δὲ ἄνοια συνέμιξι νυμφίους φρενάλλεις, καὶ τὰς φρένας ἀπολείσαντας, τὸν Οἰδίποδα καὶ τὴν Ἰοκάστην. "Ἄλλως. "Ἐτλη δὲ ἀγνοία συναγαγεῖν τοὺς γάμους ὁ τὰς φρένας βλαβείας. Ἡ δὲ ἀγνοια, φησὶ, τὰς φρένας ἀπολλύουσα συνήγαγε νυμφίους.

v. 756. ἢ ἐτράφη] B. ὅπου σπέρμα καταβληθεῖς ἠυξήθη.

v. 757. ρίζαν. B. γονήν. αἱματόεσσαν] συγγενικῆν.

v. 758. παράνοια συνάγαγε νυμφίους φρενάλλεις] B μάρανσις ἦνωσε τὸν Οἰδίποδα καὶ τὴν Ἰοκάστην, τὰς φρένας αὐτῶν ἀπολείσαντας.

v. 760. κακῶν δ' ὄσπερ] A. τὰ κακὰ ὄσπερ θαλάσσης κῦμα, ἔβρουσαν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ λαῖβ γέγονε, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν ἄτινα βρέμει καὶ ἔχει περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλειως. Τοῦτο δὲ λέγει ὅτι τὸ μὲν τῶν κακῶν κῦμα πίπτει, τὸ δὲ, ἐγίγρεται, τὸ δὲ, περὶ τὴν ναῦν. προσρήγνυται.

κῦμ' ἄγει] B. συμφορὰν.

v. 761. πιπύον] B. προσπίπτον. "Ἄλλο δ' ἀνείρει] ὑψοῖ. Ἡ μὲν σύνταξις αἰῖρον ἀπήντι πρὸς τὸ πιπύον, ὁ δὲ ἀνείρει πρὸς τὸ θάλασσα εἶπεν.

v. 762. τρέιχαλον] B. τραχὴ.

v. 763. καχλάζει] B. ἤχει.

v. 764. μεταξὺ δ' ἀλλὰ] A. μεταξὺ δὲ ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων τείνει καὶ τίνεται ἀλλή καὶ βοήθεια ἡμῶν, καὶ ἀποσόβησις τῶν πολεμίων δι' ὀλίγου. Τίς δὲ ἐστὶν ἡ ἀλλή ἢ μεταξὺ ἰκατέρων; ὁ πύργος τῆς πόλειως. Τοῦτ' ἐστὶ, μόνον τὸν πύργον τῆς πόλειως ἔχομεν βοηθοῦντα ἡμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀποσοβῶντα.

ἀλλὰ] B. ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν ἀσφάλεια, βοήθεια.

v. 765. ἐν εὔρει] A. ἐν πλάτει, ἐν μεταιχμίῳ.

τείνει] B. φέρεται. ἐν εὔρει] ἐν πλάτει αὐτοῦ, τουτέστιν ὅσον τόπον καὶ πλάτος ἐπίχει ὁ πύργος, τοσοῦτόν ἐστι τὸ μεταξὺ ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν, ὅστις ἐστὶν ἀλλή καὶ βοήθεια δι' ὀλίγου τείνουσα καὶ φέρουσα.

v. 766. δίδοικα δὲ] A. φοβοῦμαι μὴ σὺν τῷ Πολυνείκει καὶ Ἐτιοκλεῖ ἀφανισθῆ καὶ ἡ πόλις. Τίλειαι γὰρ καὶ εἰς τίλους ἐξέρχόμεναι καὶ πληρούμεναι αἱ πάλαι ρηθεῖσαι τοῦ Οἰδίποδος ἀραί ὅτι ηὔξατο τοὺς ἑαυτοῦ υἱούς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. "Ἡ, αἱ πάλαι χρησμοδηθεῖσαι τῷ λαίῳ.

v. 768. τίλειαι γὰρ παλαίφατοι] A. τὸ τίλειαι ἀντὶ τοῦ τίλειαι. Ἐφῆκε δὲ τὸ διὰ τὸ μίτρον.

παλαίφατοι] B. παλαίαι.

v. 769. βαρεῖαι καταλλαγῆ] A. δυσχερές τὸ φιλιωθῆναι αὐτοὺς, διὰ τὰς κατάρτας.

βαρεῖαι καταλλαγῆ] B. τὸ γὰρ διὰ πολέμου καὶ μάχης αὐτοὺς βούλεισθαι τὸ δῶμα διαλαχεῖν βαρεῖα καταλλαγῆ, ἅτε φόνου συμβήσεσθαι μέλλοντος.

v. 770. τὰ δ' ὀλοὰ] A. τὰ δὲ δεινὰ καὶ ὀλίθρια οὐ παρέρχεται ψευδῶς καὶ μάτην, ἀφ' ἡμῶν, ὅσον εὖπω τελλόμενα ἀντὶ τοῦ τελούμενα καὶ πληρούμενα.

ὀλοὰ] B. ὀλίθρια. τελλόμενα] γινόμενα. παρέρχεται] παύεται.

v. 771. πρόπρυμνα] A. ὁ δὲ ὄλθος καὶ ὁ πλεῦτος καὶ ἡ εὐτυχία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀλφηστῶν καὶ τῶν φρονίμων καὶ τῶν ἐφευριστῶν τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων (τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Οἰδίποδα) ἄγαν παχυθεῖς, ἥτοι πολὺς καὶ μέγας γενόμενος, ἐκφρεῖται καὶ ἐκβολὴν πάσχει καὶ ὑπομένει. Τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἡ δόξα τοῦ Οἰδίποδος πολλὴ γενόμενη καὶ ἄμετρος, νῦν ἀφανίζεται, καὶ ἐκδιώκεται, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκβάλλεται. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων, οἵτινες πλεῦτον πολὺν σωρίζσαντες, καὶ παχυθίντες τῷ ὄλθῳ, ὕστερον ἐκβολὴν ποιῶνται τοῦ ὄλου φόρτου, ναυαγοῦντες καὶ κλυδωνιζόμενοι. Ἄλλως. Ὅταν δὲ παχυθῶσιν οἱ ἄνδρες τῷ ὄλθῳ, τότε ὄλου τοῦ φόρτου ἐκβολὴν ποιῶνται. Τοῦτο δὲ πρὸς Ἐπεικλέα. Ἐκβαλῶν δὲ, τῶν ὑβριστῶν, οἷον δι' ἐκβολῆς ὑβρίζανταν.

πρόπρυμνα] B. δι' ὄλου, ἐσχάτως. Οἱ γὰρ ἀνδρῶν εἰς ἄκρον τοῦ φρονεῖν ἀφίγμενοι αὐξηθίντες τῇ τύχῃ καὶ μέγιστοι πάντων γενόμενοι ἄθρον ἀπίσθησαν, καὶ ἡ περὶ αὐτῶν τύχη εἰς οὐδὲν χωρεῖ, καὶ μάρτυς Οἰδίπους πρόσθεν τοῖς κλεινοῖς αἰνίγμασιν, ὥσπερ τις θεὸς θαυμαζόμενος, καὶ νῦν τὸν αἰῶνα διάγων ἀθλίως οἴμοι καὶ δυστύχως, ὕφ' οὗτο τις ἂν εἴποι μισούμενος καὶ σκότον κατ' Εὐριπίδην ὄρῶν. (Phoen. 390.) Τοῦτο δὲ εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων οἵτινες πλεῦτον ἐξ ἐμπορίας πλεῖστον συλλέξαντες, εἶτα ναυαγίᾳ χρησάμενοι πάντα τὸν φόρτον ἀπάλεσαν, οἷς κέρδος ἦν συγκαταδύναι τοῖς κύμασιν. ἐκβαλῶν φέρεται] ἐκπῶσιν ὑπομένει.

v. 772. ἀλφηστῶν] B. ἐφευριστῶν φρονίμων.

v. 773. ὄλθος ἄγαν] B. εὐδαιμονία. παχυθεῖς] αὐξηθεῖσα.

v. 774. τίν' ἀνδρῶν γὰρ] A. τίνα γὰρ ἀπὸ τῶν ὄλων ἀνδρῶν, φησὶ, τοσοῦτον ἐνθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ ἀπλῶς πάντες οἱ ἄνθρωποι (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, πολύβοτος αἰὼν βροτῶν ἤγουν ἡ ζωὴ, καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ πολύβοτος καὶ ὁ πολλοὺς τρίψαν, ἢ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐμβατεούμενος, ἢ ἐπὶ πολλῷ ἐκτεινόμενος) ὅσον τῶν καὶ ἐτίμων καὶ ἐθαύμαζον τότε τὸν Οἰδίποδα, ἀφελόντα ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν θανατηφόρον μαῖραν τὴν ἀναρπαξάνδραν, τὴν τοὺς ἀνδρας ἀρπάξουσαν καὶ ἐσθίουσαν. Λέγει δὲ τὴν Σφίγγα.

v. 776. πολύβοτος] B. ὁ πολύβοτος ἢ ἀντὶ τοῦ πολυκτῆμων λογιστέον, ἢ ὁ πολλοὺς βόσκων. Καὶ τὸ μὲν δεύτερον πρόσθλον, τὸ δὲ πολυκτῆμων οὕτως, τίνας τῶν ἀνδρῶν ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ πολῖται καὶ ὁ αἰὼν τῶν βροτῶν πολύβοτος καὶ πολυκτῆμων, τετρίστιν οὐδῆς πλὴν τοῦ Οἰδίποδος τιθαύμασται, καὶ πρὸς ἔσχατα πλοῦτου ἀφικετο.

v. 777. ὅσον τότε Οἰδίπην τῶν] A. ὅσον θαυμασθῆναι ἔδξασθῆναι ἐποίησαν. Καὶ Εὐριπίδης. [in prolog. Antigones cf. Schol. ad Aristoph. Ran. 1206.] Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχῆς ἀνὴρ.

τῶν] B. ἐτίμων.

v. 778. ἀναρπαξάνδραν] B. τὴν ἀνδρας ἀρπάξουσαν Σφίγγα.

v. 779. κῆρ] B. φθοράν.

v. 780. ἐπεὶ δ' ἀρτίφραν] A. ἐπεὶ ἔμφραν ἐγένετο, ἐπεὶ συνῆκιν, ὃ ἐπραξὲς κατὰ τῆς μητρὸς. Εὐδαίμων γὰρ ἦν κατὰ πάντα πρὸ τοῦ μαθεῖν τὸ μητραμίξιν. Δίδυμα δὲ κακὰ εἶφη τὸ τῶν δύο ὀφθαλμῶν στερηθῆναι. Ἐν γὰρ καινόν, τὸ ἐνὸς στερηθῆναι, δύο δὲ τὸ ἀμφοτέρων ἢ τοὺς περὶ Ἐπεικλέα καὶ Πολυνείκη γεννήσας, οἱ ἦσαν τῶν ὀφθαλμῶν χρίσσοτες.

ἀρτίφραν] B. ἐπιγνώμων, εἰδήμων.

v. 782. ἐπ' ἄλλῃ] B. ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ. δυσφορῶν] ἀγανακτῶν.

v. 783. μαινομένα καρδίᾳ] B. λυπομένην, ζιούση τῷ θυμῷ.

v. 784. δίδυμα] B. διπλᾶ. τίλησι] ἰποιήσι.

v. 786. ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη] A. ἀντὶ τοῦ, ἐστερηθῆ τῶν κριπτῶν ὀμμάτων, λέγει δὲ τῶν περὶ Ἐπεικλέα καὶ Πολυνείκην. Ἄλλως. Ἐπλάγχθη, ἰχωρίσθη.

ἰπλάγχθῃ] B. ἰχωρίσθῃ.

v. 787. ἀρείας ἰφῆκεν ἱπικότους τροφὰς] B. κἀταρασίμους. Ἐπεμψεν ὀργίλας ἀνατροφὰς. Ἡράσατο γὰρ αὐτοῖς πάντα τὸν αὐτῶν αἰῶνα ἐκ παιδὸς μάχαις διαγαγεῖν, ἵπειθ' ὕστερον καὶ σιδήρῳ τὴν βασιλείαν διαλαχεῖν.

v. 788. ἱπικότους τροφὰς] A. ἐπιβλαβεῖς δὲ ἐντολὰς περὶ τροφῶν ἰφῆκεν αὐτοῖς.

v. 790. καὶ σφε σιδαρονόμῳ] A. καὶ τοῦτο ἐπηράσατο, διὰ σιδήρου αὐτοὺς τὴν οὐσίαν κτήσασθαι.

σφε] B. αὐτοῦς. σιδαρονόμῳ] διὰ σιδήρου τὸν μερισμὸν ποιησάμενος.

v. 791. διαχειρίει] B. ἐν πράξει καὶ οἰκονομίᾳ.

v. 792. στείω] B. φοβοῦμαι.

v. 793. καμψίπους Ἐρινός] A. ἡ κάμπτουςα κολαζομένην τοὺς πόδας. Οἰοῖ ἢ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν.

καμψίπους] B. ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν οὐς τιμωρεῖται.

v. 794. Φαρσεῖτε παῖδες] A. ἄγγελος ὁ καὶ πρότερον ἀπαγγελίας περὶ τῆς τῶν Ἀργείων ἐφόδου, οὗτος καὶ νῦν ἀπαγγέλλει τὴν ἀδελφοκτονίαν. μητέρον τετραμμέναι] συγγενεῖς, ἢ δειλαί, ὑπὸ κητέρων ἀπαλῶς τετραμμέναι.

v. 795. πόλις τέφειγεν] A. ἐπὶ τῆς προσβολῆς καὶ συγκρούσεως τῶν πολεμίων, καὶ τῆς ἐκ τούτου ζάλης, τροπικῶς τῷ λόγῳ ἐχρήσατο. Πολλὰ χειμασθεῖσα ἡ πόλις παρὰ τῶν πολεμίων, ἀπόρθητος μόλις ἔμεινε, καὶ ἀβλαβῆς διεσώθη. Ἐξέφυγε καὶ ἀπηλλάγη τῆς τοῦ χειμῶνος δριμύτητος, φρουρηθείσης καὶ φυλαχθείσης τῆς πόλεως τῇ τῶν θεῶν ἐπιδρομῇ καὶ βοήθειᾳ. Κάκιστοι μὲν εἰς ἀντιπαράταξιν τῇ τῶν πολεμίων μάχῃ ἀντέστησαν, καὶ πολλὰς κατ' ἐκείνων τὰς τιμωρίας ἐπήγαγον καὶ εἰς φυγὴν ᾤθησαν καὶ ἔτριψαν, ὡς μὴ δυναμένων κάκιστων τῶν θεῶν ἀντιμαχεσθῆναι καὶ πολεμήσασθαι. Ἀνίκητοι γὰρ εἶεν οἱ θεοὶ καὶ ἀπροσπύλαστοι καὶ οὐδέποτε τρέπονται, ἀλλ' ὅ τι πνεύσειν ἀκλινεῖς ἴστανται εἰς ἀντιπαράστασιν.

ἦδε] B. αὐτή.

v. 796. ὀμβρίμων] B. μεγαλοῦχων.

v. 797. πόλις δ' ἐν ἰδίᾳ] A. ἀλληγορεῖ πάλιν, καὶ λέγει ὅτι πολλῶν προσβαλόντων τῇ πόλει, οὐδεὶς εἰς αὐτὴν εἰσίστησι.

ἐν ἰδίᾳ] B. ἴσται.

v. 798. ἄντλον] A. ναυάγιον, πλημμύραν κύματος, τὸ ὕδωρ. Ἄντλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσερχόμενον ὕδωρ. Ἐποίμας οὖν οἱ ναῦται ἕξαντλοῦσι καὶ ἕξω τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἐκφύρουν· ἐξ οὗ καὶ τὸ καλούμενον ἀντλητήριον.

ἄντλον] B. κύμα, ἀπάλειαν.

v. 799. στίγει] B. ἀντίχει καὶ σῶς ἴσταται. Φριγγύοις] ἀπόχρωσιν εἰς φυλακὴν.

v. 800. ἰφραξάμεσθα] B. ἡσφαλισάμεθα. προστάταις] ἀντιστάταις.

v. 801. καλῶς ἔχει] B. εὐτυχῶς ἔχουσι.

v. 802. ὁ σεμνὸς ἐδομαγέτας] A. τὸν Ἀπόλλωνα λέγει, ὃς ἐν ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς γεννηθεῖς, ἐκλήθη ἐδομαγέτας. Ἄλλως. Ἀξιοσίστας καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν ἔρηκιν. Ἡ ἐβδόμη, φησὶ, πύλη, ἵνα τὰ μαντεύματα τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ Λαῷ δοθέντα, τέλος λάβῃ. Ἐβδόμη γὰρ ἐγγενήθη Ἀπόλλων. Πίπτονθιν οὖν οὐχὶ αὐτὴ ἡ πύλη ἢ ἐβδόμη, ἀλλ' ὁ φυλάττων αὐτὴν Ἐπειοκλῆς.

ἐδομαγέτας] B. ὁ ἐν ταῖς ἐβδόμαις πύλαις ἡγιμονεύων, ἢ ὁ ἐβδόμη γεννηθεῖς, καθ' Ἡσίοδον, [Ἐργ. καὶ Ἡμερ. 716.] ἡμέρα.

v. 803. εἴλετ' Οἰδίπου γένει] A. ἐνέβαλε, προέκρινεν ὥστε φυλάττεσθαι τῷ Ἐπειοκλείῳ Ἄλλως. Ἐσωσεν.

εἴλετ'] B. προέκρινε. Τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ ὁ κατὰ ἀλλήλων τοῖς ἀδελφοῖς γινόμενος πόλεμος Ἀπόλλωνος βουλῆσει συνέβη διὰ τὴν Λαίου παρακοήν.

v. 804. κραιῶν] B. πελῶν. δυσβουλίας] παρακοάς.

- v. 805. νεόκοτον] A. νεώστῃ κατισσιασμίον.
νεόκοτον] B. νέον.
- v. 808. παραφρονῶ φόβῳ λόγου] B. τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι, εἰπὼν γὰρ ταῦτα εἰς φόβον ἐνέβαλε.
- v. 809. Οἰδίπου γένος] B. τίθεικεν.
- v. 810. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] A. προῦπον γὰρ αὐτά.
μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] B. τῶν νῦν, πάλαι γὰρ ὄρων αὐτοὺς εἰς μάχην σπεύδοντας ἐμάν-
τιύσαμην ταῦτα.
- v. 811. αὐδ' ἀμφιλέκτας] A. ἤγουν οὐδ' ἀμφιβόλως καὶ ἀπιθανῶς καὶ δυσχερῶς,
ἀλλ' ἀληθῶς καὶ ἀναμφιβόλως εἰσι τῇ σποδῶ κεκοιμημένοι, κατακίχρωσμένοι, ἀνηρη-
μένοι.
ἀμφιλέκτας] B. ἀμφιβόλως. κατεσποδημένοι] πιπτακότες.
- v. 812. ἐκίθει κ' ἤλθον] A. εἰς τοσοῦτον ἤλθον ὥστε καὶ φονευθῆναι τὸν βασιλεῖα;
ἐκίθει] ἐπαῦθα, ἤγουν εἰς τὸ θανεῖν.
- v. 813. ἀδελφαῖς] B. ἀδελφικαῖς. ἠαίραντ' ἄγαν] ἰφρονύθησαν παντελῶς.
- v. 814. ὁ δαίμων] B. τοῦ θανάτου εἰμαρμένη.
- v. 815. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ] A. ὁ Ἀπόλλων ἀναλίσκει τὸ τοῦ Οἰδίποδος γένος.
ἀναλοῖ] B. ἀπόλλυσι. δύσποστον] ἄθλιον.
- v. 816. χαίρειν] B. διὰ τὴν ἥπταν τῶν πολεμίων. δακρύεσθαι] διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν
βασιλείων.
- v. 817. οἱ δ' ἐπιστάται] B. ἄρχοντες ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων Ἐπειοκλῆς καὶ
Πολυνείκης.
- v. 818. διέλαχον] A. διμερίσαντο.
- v. 819. παμπησίαν] A. τὴν περιουσίαν, διανομὴν, ὀλοκληρίαν, ἀπὸ τοῦ πᾶς παντὸς
καὶ τοῦ πῶ τὸ κτῶμαι. παμπησία δὲ λέγεται ἢ πᾶσα περιουσία τοῦ ὅλου βίου.
Σκύθη] B. Σκυθικῶ, παρ' ὅσον οἱ Χάλυβες εὔρον αὐτόν. παμπησίαν] πᾶσαν τὴν
περιουσίαν.
- v. 820. ἔξουσι] B. ἔξουσι δὲ ἦν τῆς χθονὸς λάβωσιν ἐν ταφῇ, τουτέστιν ἦν γῆν ταφέντες
κτήσονται. Ἡ τὸ ἦν διὰ τὸ παμπησίαν νοεῖ, οὕτω, ἔξουσι δὲ ἐκείνην τὴν περιουσίαν ἦν
λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς, καὶ γὰρ καὶ ἡ γῆ εἰς ἦν ἔμελλον ταφῆσεσθαι μέρος ἦν τῆς
περιουσίας αὐτῶν. ἦν] ἦντινα.
- v. 821. κατ' εὐχὰς] B. κατ' ἀράς. Ἐπειδήπερ εὐχὰς εἶπε, τὸ δὲ τῆς εὐχῆς ὄνομα
ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται, διὰ τοῦτο εἶπε δύσπότημος. δύσπότημος] δυστυχεῖς. φορούμενοι]
φιδόμενοι.
- v. 824. ὦ μεγάλε Ζεῦ] A. ὦ μέγιστε Ζεῦ, καὶ οἱ τὴν πόλιν συνέχοιτες θεοί, ὅτινες δὴ
νῦν ῥύσθε καὶ φυλάττετε τοῦσδε τοὺς πύργους τοῦ Κάδμου, ἧτοι τῆς πόλεως τῶν Θε-
βαίων ἄρα χαίρω καὶ ὑμνήσω καὶ παιανίσω ἐπὶ τῇ πόλει σωτηρίας, ἢ θρηνήσω καὶ
ἀποκλαύσομαι τοὺς πλεηπαθεῖς καὶ δυστυχεῖς πολεμάρχους; λέγει δὲ τὸν Ἐπειοκλῆα καὶ
τὸν Πολυνείκην. Φρονίμως δὲ ὁ ποιητὴς μίσην ὄδον ἔδραμεν, καὶ σωθείσης τῆς πόλεως
ἄσποπον ἠγείσται τὸ θρηνεῖν, καὶ Οὐχ ὁσίη καμμένοιισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
(Odysse. χ'. 41 v.) Ἐν δὲ τῇ, ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ δαίμονες, ἔστιν ὁ τρόπος ἐξοχῆ. Ζεῦ
ἄλλοι τι θεοί.
- v. 827. σότερον] B. ποῖον. ἀπολολύξω] παιανίσω.
- v. 828. ἀσιεῖ] B. ἀελαεῖ. σωτηρίας ταῦτο γὰρ ἐπίθεται.
- v. 829. μογερεῖς] B. ἀθλίους. δυσδαίμονας] δυστυχεῖς.
- v. 830. ἀτίκνους] A. ἐπὶ κακῶ τεχνήσας.
ἀτίκνους, B. τοὺς μὴ τέκνα εἰς διαδοχὴν τοῦ γένους αὐτῶν λιπόντας.
- v. 831. ὄρθῶς] A. ὄρθῶς καὶ ἰσπανίμως Ἐπειοκλῆς καὶ Πολυνείκης ἐκλήθησαν.
ὄρθῶς B. οἰκειώς.

ν. 834. ἃ μέλαινα καὶ τελεία] Α. ἡ συντελουμένη ἐπὶ τῷ γίνεῖ τοῦ Οἰδίποδος ἐξά. Κρύος τί καὶ φόβος κακὸς καὶ χαλεπὸς περιπίπτει τῇ καρδίᾳ μου. "Ἡ, φόβος κακοῦ, ἀντὶ τοῦ, κινδύνου.

μέλαινα] Β. σκότους καὶ θανάτου αἰτία. τελεία εἰς τέλος ἰλδοῦσα.

ν. 835. γίνεος] Β. ἦτοι τῶν παιδῶν.

ν. 836. περιπιτνεῖ κρύος] Α. περιπίπτει φόβος κακοῦ.

κακὸν] Β. ὄλον καὶ μέρος. κρύος] τρώμος.

ν. 837. ἔτευξα τύμβῳ μέλος] Α. ἦτοι κατεσκεύασα καὶ ἐποίησα μέλος ἐπὶ τύμβῳ, ἦτοι θρῆνον ἐπιτύμβιον, ὡς Θυὰς καὶ ὡς Βάκχην, κλύουσα καὶ ἀκούουσα αὐτοὺς καὶ μαθούσα νεκροὺς αἵματι βεβρηγμένους, δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δρορὸς ἀλλήλων. "Ἄλλως. Κλύουσα αὐτοὺς δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δρορὸς ἀλλήλων, ἐπιτύμβιον θρῆνον ἔτευξα, ὡς Θυὰς.

ἔτευξα] Β. κατεσκεύασα.

ν. 838. Θυὰς] Β. Βάκχην. αἱματοσταγίς] ἡμαγμένους τῷ φόνῳ.

ν. 840. ἡ δύσορρις] Α. ὄντως δύσορρις καὶ δυσοιώνιστος, καὶ οὐ κατὰ σκοπὸν γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ καὶ ἡ συνέλευσις τῆς μάχης. "Ἐπὶ κακῷ συνῆλθον εἰς μάχην. "Ἡ δὲ τοῦ Οἰδίποδος κατὰρὰ ἐξέπραξε καὶ εἰς τέλος ἤγαγε τὰ κακά.

δύσορρις] Β. κακόμαντις ὑπῆρχε. ξυναυλία δρορὸς] τίς γὰρ ὄρῶν αὐτοὺς ξυμβάλλοντας ἀλλήλοις εἰς μάχην, οὐκ ἂν ἄπερ ἔπαθον ἰμαντιύσατο; ξυναυλίαν δὲ δρορὸς λέγει τὴν ἔνασιν καὶ τὴν συμβουλὴν τοῦ πολέμου.

ν. 842. οὐδ' ἀπειπίει] Α. οὐκ ἀπηγόρευσε τὸ ποιῆσαι τὰ δεινά.

ἐξέπραξεν] Β. ἐτελείωσεν ἑαυτήν.

ν. 843. εὐκταία] Β. καταράσιμος.

ν. 844. βουλαὶ δ' ἄπιστοι] Α. αἱ βουλαὶ δὲ τοῦ Λαῖτου διῆλθον καὶ διεπληρώθησαν. Λέγει δὲ τὰς περὶ τὴν μίξιν τῆς αὐτοῦ γυναικός. "Ἀπιστοι δὲ, ὅτι οὐκ ἐπίσθη τῷ Ἀπόλλωνι, εἰπόντι αὐτῷ μὴ συνελθεῖν τῇ γυναικὶ Ἰοκάστη.

βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαῖτου] Β. καθ' ἃς οὐκ ἐπίσθη Ἀπόλλωνι. διήρκεσαν] μέχρι τοῦ νῦν ἐπάγουσαι συμφορὰς τοῖς ἐξ ἐκείνου.

ν. 845. μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν] Α. ἡ μέριμνα δὲ, ἦτοι ἡ φροντίς ἣν ἔσχεν ὁ Λαῖτος περὶ τὴν μίξιν, καὶ τὰ θεασίματα τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐκ ἀμβλύνεται καὶ παρέρχεται, καὶ εἰς ἀνεκπραξίαν ἔρχεται, ἀλλ' ἔργοις τελεῖται.

μέριμνα] Β. φροντίς καὶ ταραχὴ.

ν. 846. θίσφατ'] Β. αἱ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντιαὶ δι' ὧν εἶπεν αὐτῷ ὡς εἰ σκενώσει παῖδα, αὐτὸν τε καὶ πᾶν αἰστάσει γένος. ἀμβλύνεται] ἔλασθενεῖ.

ν. 847. πολύστονοι] Β. πολλῶν στεναγμῶν ἄξιοι. τὸδ'] ὅπερ πατ' ἀλλήλων ἰδράσατε. ἄπιστον' ἤγουν μικροῦ δεῖν εἰς ἀπιστίαν πίπτον, τίς γὰρ πιστεύσειεν ὡς ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀπέκτιναν;

ν. 848. αἰακτὰ] Α. θρηνητικά.

αἰακτὰ] Β. θρηνητικά.

ν. 850. αὐτόδηλα] Α. αὐτὰ δὲ ταῦτα φανερά. Ὅρῃ γὰρ τὰ σώματα βιοταζόμενα ὁ χορὸς.

αὐτόδηλα] Β. φανερά καὶ οὐκ ἀμφίβολα. προὔπτος] φανερός καὶ διαπρηγῆς καὶ διάδηλος ἴστι.

ν. 851. διπλαῖ μίριμναι] Β. ἐπειδὴ καὶ οἱ φονευθέντες δύο εἰσίν. διδυμανόρεα] ἤγουν δύο ἀνδρῶν ἴστι.

ν. 852. αὐτοφόνα] Α. ἀλληλοκτόνοι γὰρ ἐγένοντο.

αὐτοφόνα] Β. αὐτοφθαγῆ. δίμοιρα] διπλᾶ.

ν. 853. τίλεια] Β. ἴσχατα καὶ ὑπερβολὴν οὐκ ἔχοντα.

ν. 854. πόνοι] Β. εἰσί.

v. 855. δόμων ἰφίστιοι] A. τὰ κακὰ ἀπὸ τῶν κακῶν οἰκίει ἐν τῇ ἰστίᾳ καὶ τούτοις τοῖς οἰκοῖς.

δόμων ἰφίστιοι] B. τοῦ Λαΐου καὶ Οἰδίποδος οἰκίῳι συνήθεις.

v. 856. ἀλλὰ γόνον ᾧ φίλαι] A. ἀλλὰ θρήνον ἐρίσσειτ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλιόντων σὺν τῇ τοῦ κρατὸς προοδευοσῆ κρούσει τῶν χειρῶν.

κατ' οὖρον] B. κατὰ λόγον, κατ' ὁρμὴν, κατ' ἰσότητα, ἤγουν πρὸς τοὺς στεναγμοὺς ποιῶμεν, καὶ τὰς ἐν τῇ κίφαλῃ καὶ στέροισι πλήξεις.

v. 859. πίτυλον] A. πίτυλος ὁ θόρυβος. Ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπτυλος, καὶ πίτυλος. Καὶ ἰστί κυρίως ὁ ἀπὸ τῶν ἐρισσομένων καπιῶν γινόμενος θόρυβος.

πίτυλον] B. κτύπιν. ὁ αἶν δι' Ἀχέροντ'· ἐπειδὴ ὁ γόος περὶ τοὺς νεκροὺς γίνεται, οὗτοι δὲ ἐν Αἴδου ἀπερχονται, δι' Ἀχέροντα τοῦτον ἀμείβεσθαι φησὶ διὰ νηὸς εἰς χέρσον ἀνήλιον καὶ σκοτεινὴν, τουτέστι μετὰ νηὸς, διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Αἴδην χωρεῖ, ἦν ναῦν, θεωρίδα καλεῖ, ἄστονον ἦτοι κακοστένακτον, ἢ ἄστολον καὶ κακῶς ἰσταλμένην, μελάγκροκον καὶ μέλαν λαΐφος ἔχουσαν. Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τό τε ἄστολον καὶ τὸ μελάγκροκον οἰκίᾳ τῇ εἰς Αἴδην φερούσῃ νηὶ ὡς τῶν ἐν βίᾳ ἐναντίας ἔχουσῶν. Θεωρίδα δὲ λέγει τὴν τοῦ Χάρωντος ναῦν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηὸς τῆς κατ' ἰνιαιτὸν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δῆλον ἀγούσης πᾶν Ἀπόλλωνι θυσίαν, ἦν θεωρίδα ἐκάλου. Δέον δὲ δι' Ἀχέροντος εἰπεῖν, δι' Ἀχέροντα εἶπε ποιητικῶ ἔθει, ὡς ἔχει καὶ τὸ ἰπτικῶν τ' αὐπτιων πηδαλίον διὰ στόμα, καὶ πᾶλλ' ἔτερα. Λάμβανε δὲ καὶ εἰς τὸ θεωρίδα τὸ διὰ ἀπὸ καιοῦ, σύναπτι δὲ καὶ τὸ ἀμείβεσθαι εἰς τὸ ἀφανῆ τε χέρσον. ἀμείβεσθαι] διέρχεται.

v. 860. ναύστολον] A. τὴν διάγουσαν τοὺς νεκροὺς. θεωρίδα] οἱ Ἀθηναῖοι ἴσπελλον ναῦν ἴσπεφανομένην εἰς τὸν Ἀπόλλωνα διὰ μαντείας. Θεωρίδα γοῦν ἐκείνην ἐκάλεσαν, ὡς εἰς θεὸν ἀπερχομένην, καὶ τοῦ θεοῦ θέσφατα πάλιν μετακομίζουσαν. Ἐξ ἐκείνης οὖν καταχρηστικῶς τὴν τοῦ Χάρωντος νῆα θεωρίδα ἐκάλεσαν. Ἄλλως. Τὴν τοῦ Χάρωντος ναῦν, θεωρίδα εἶπεν. Κυρίως δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ εἰς Δῆλον ἀπερχομένη. Λέγει δὲ ὅτι ταύτην ὁδὸν θεωρητικὴν ἄσπερ οἶδεν ὁ σῆνος τὴν ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα, τὴν ἀνήλιον, ἦν μηδὲ ἥλιος ὄρα, ἢ τὴν ἀναγνῆν. Ἀγνὴ γὰρ ἐκείνη ἢ εἰς Δῆλον ἀπιούσα. Πάνδοκον δὲ, ἐπεὶ πάντας δέχεται τοὺς ἀποθνήσκοντας.

ναύστολον] B. τὴν ὡς ναῦν ἰσταλμένην, διὰ τὴν ναῦν τοῦ Χάρωντος. μελάγκροκον] τὴν ἔχουσαν μέλαν λαΐφος.

v. 861. ἀστιβῆ] B. ἀπόρευτον.

v. 862. πάνδοκον] B. πάντας δεχομένην μετὰ θάνατον. ἀφανῆ] σκοτεινὴν.

v. 863. πρᾶγος πικρὸν] A. ἤκουσιν ἐπὶ πρᾶγμα πικρὸν καὶ συμφυρᾶν αἰ ἀδελφαὶ τῶν βασιλείων.

αἰδ'] B. αὐταί.

v. 865. οὐκ ἀμφιβόλως] B. ἀκριβῶς ἐπίσταμαι.

v. 866. σφ'] B. αὐτάς. ἐρωτῶν παρθεναίων. βαθυκόλπων] τῶν βαθυῖς τοὺς κόλπους ἔξ ἰματίων ἔχόντων.

v. 867. ἥσιιν] B. πῖμψιν. ἐπάξιον] ἀρμόδιον καὶ προσῆκον ἐξ ἀδελφῶν εἰς ἀδελφοὺς γίνεσθαι.

v. 868. ἡμᾶς δὲ δίκη] A. δίκαιον ἡμᾶς προκατέρχουσθαι, ὡς προκαουσάσας.

δίκη] B. δίκαιον. πρότερον φήμης] πρὸ τοῦ κλαῦσαι ἐκείνους.

v. 869. δυσκίλαδον θ' ὕμνον] B. κακόφημον θρήνον. Ἐπειδὴ γὰρ ἴστιν αὐτὴ φόνων καὶ θανάτων παρεκτικὴ, εἰκότως καὶ ὁ θρήνος ὕμνος αὐτῆς λέγοιτ' ἐν οὐδινι ἄλλω τοσοῦτον χειροσῆς, ὅσον ὄδυροισι καὶ δάκρυσιν, ἐν ὄδυρμόν καὶ παιᾶνα καλεῖ Αἴδου.

v. 871. ἔχθρὸν παιᾶν ἐπιμίλπειν] A. ἴστι γὰρ καὶ παιᾶν ἐπ' ἀγαθοῖς.

ἔχθρὸν] B. κακόν. Πάροσον ὁ παιᾶν χαρᾶς αἴτιος.

v. 872. ἰὼ δυσἀδελφότηται] A. ὃ δυσἀδελφότηται πασῶν παρθεναίων αἰ μίτρας κατὰ τὴν φθορὰν λύονται. Ἀντὶ δὲ τῆς μίτρας καὶ ζώνης γυνὶ στρόφοι εἶπεν.

δυσασελφότηται] B. εἰς ἀδελφούς δυστυχεῖς.

v. 873. στρόφον] B. ζώνην. "Ἡ τὴν ἰδιωτικῶς λειγομένην κομποδουλαίαν. Στρόφον ἰσθῆτα ἡ ρουν ἰζωσμένην. Τὸ δὲ περιβάλλονται, εἰ μὲν ἰσθῆτα εἴπαι, ἀντὶ τοῦ ἐδύοντοαι λαβῆς, λίγαν ὀπόσαι περιβάλλονται καὶ ἐδύοντοαι στρόφον καὶ ἰζωσμένην ἰσθῆτα. Εἰ δὲ ἰσθῆσι γράψαι, ἀντὶ τοῦ περιάγουσι νόσεις οὕτως, ὀπόσαι περιβάλλονται καὶ περιάγουσιν ἐν ταῖς ἰσθῆσι στρόφον καὶ ζώνην ἰσθῆσι δὲ κρείττον τὸ ἰσθῆτα ἢ τὸ ἰσθῆσιν.

v. 874. δόλος] B. πανουργία.

v. 875. ὀρθῶς] B. ἀληθῶς. λιγαίνειν] ἀλαλάζειν.

v. 876. δύσφρονες] B. κακογνώμονες.

v. 877. ἀτρύμονες] A. ἐν κακοῖς ἀκμῆτες, τῶν κακῶν ἀκόροστοι. Ταῦτα λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ἑρσκαλῆν καὶ Πολυνεῖκην. "Ἄλλως. Ἀτρύμονες, ἀδάμαστοι, ἀκαταπόνητοι, ὑπὸ τῶν κακῶν μὴ νικηθέντες, ἢ οὐς πολλὰ κακὰ ἰδάμασαν.

φίλων ἄπιστοι] B. μὴ τοῖς φίλοις πεισθέντες ὥστε καταλύσαι τὸν πόλιμον. κακῶν ἀτρύμονες] ἀκάμπτοι καὶ μὴ φοβούμενοι τὰ κακὰ ὥστε τούτων ἀφίστασθαι.

v. 878. πατρώους δόμους ἐλόντες] A. αἴτιοι τῆς ἀλώσεως γενόμενοι. Πορθήσαντες, ἐρήμους ποίησαντες τῶν ξίφι.

ἐλόντες] λαβόντες, ἄθλιοι καὶ οὐκ εὐτυχεῖς. Τεθνηκότες γὰρ εἰσῆλθον ἄμφω τὰς Θῆκας, καὶ πατρώων μνημάτων τυχεῖν ἔμελλον, εἰ καὶ Πολυνεῖκης βία Κρόντος ἄτιμος ἔβριπτο ὡς κατὰ τῆς πατρῴδος ἰστρατευκῶς. Μελίως δὲ εἰπεῖν ἔδει, ἀλλ' ἐπήγαγε πρὸς τὸ ἐλόντες· τὸ δὲ σὺν ἀλκῇ ἀντὶ τοῦ σὺν πολέμῳ, ἢ τὸ ἐλόντες, ἀντὶ τοῦ πορθήσαντες καὶ καταβαλόντες, τὸ γὰρ ἀποθανεῖν σφᾶς καταβολὴ τις ὥσπερ τῶν δόμων ἦν.

v. 880. μέλει] B. ἄθλιοι. οἶ] οἱ τινες.

v. 881. ἐπὶ λύμῃ] B. καὶ συμφορᾷ.

v. 882. ἰὰ] B. φῖ.

v. 883. μοναρχίας] B. ἐπίθυμος γὰρ ἕκαστος ἀποκτείναι τὸν ἕτερον μόνος ἀρχεῖν, ὥστε ἦν ἐπιθύμων μοναρχίαν ἰδεῖν, πικρὰ αὐτοῖς ἔδοξε, δι' ἐκείνην στερηθεῖσι τοῦ ζῆν.

v. 884. διήλλαχθε] A. κακὴ διαλλαγὴ ἢ διὰ θανάτου. Μὴ ὄντες γὰρ, οὐδὲ μάχην σφῆτε τὸ ἀπὸ τοῦδε. "Ἡ, διήλλαχθε ἀντὶ τοῦ ἀπηλλάγητε. "Ἄλλως. Ἡ διαλλαγὴ ὕμῶν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ ἀναιρέσει τοῦ σιδήρου.

διήλλαχθε σιδήρῳ] B. τῆς μάχης πίπτουσα, καὶ εἰς ἓν συνείδητε κατ' ἀλλήλων σφαγῇ, σιδήρῳ διαλλάκτη χρησάμενοι· φῖ τοιούτου διαλλάκτου. Σαφηνίξει δὲ τὸν διαλλάκτην φάσκων οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἐπὶ φόμῳ. Τὸ δὲ διεκρίθητε ἀντὶ τοῦ κηχάριστε.

v. 888. κάρτα δ' ἀληθῆ] A. κάρτα δὲ καὶ λίαν ἀληθῆ ἐπέκρανε καὶ ἐπλήρωσε τὰ κατιύγματα τοῦ πατρὸς Οἰδίποδος, ἢ σεβασμία καὶ τιμία Ἐριννὺς ἐκείνου, ἢ τρι τοῦ Οἰδίποδος. "Ἡγουι, ἐτελείωσε τὰς ἐκείνου ἀρὰς κατὰ τῶν παίδων.

κάρτα] B. λίαν.

v. 889. πότι' Ἐριννὺς] B. ἦν δι' ἀρᾶς ἐπήγαγε τοῖς παισὶ. Κατ' εὐφημισμὸν λέγει τὴν Ἐριννὸν ποτιῖαν ὡς καὶ Εὐμεινίδας φᾶμεν, ἢ ὡς θεὸν οὔσαν.

v. 890. δι' εὐανύμων τετυμμένοι] A. τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου οὕτως νοητέον, ἤδη διήλλαχθε σιδήρῳ οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόμῳ, διεκρίθητε τετυμμένοι καὶ τετραμμένοι δι' εὐανύμων. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἑναντίον ἰσταμένοις, οἷον, διαμπὰξ ἀλλήλων τὰς πλευρὰς τρώσαντες. Ἐκάτερος γὰρ τῶν μονομαχοῦντων, τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τοῦ ἀντιπάλου τιτρώσκων βούλειται. Οἷον διὰ τῶν πλευρῶν αὐτῶν τετυμμένοι τιθνήκασιν οἱ ὁμοσπλάγχθοι.

εὐανύμων] B. ἀριστιερῶν. Τὸ εὐανύμων πρὸς τὸ ὁμοσπλάγχθιον πλευρωμάτων συντακτικόν, ἔφθ δὲ διὰ μίσου τὸ ἕτερον ἡμιχόριον, τὸ τετυμμένοι ὥσπερ συμμαρτυροῦν τῶν προτέρῳ. Συμβαίνει δὲ τοῖς μονομαχοῦσι κατὰ τὸ εὐανύμων μέρος τὰς τρώσεις διχασθαι ἰσταμένοις ἑναντίον ἀλλήλων, ὡς ἐκάτερου τῆ διξίμῃ χίρι τὴν ἀριστερὰν ἐκάτερου παῖεν πλευρὰν, μαρ-

συριῶν δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἀντιφόνων καὶ τὸ διανταίαν. τετυμμένοι] τραθέντες διεπίδητι κατὰ κοινοῦ.

v. 891. τετυμμένοι δῆθ' ὁμοσπλάγχων] A. τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου οὕτως, δι' εὐανύμων τετυμμένοι ὁμοσπλάγχων τε πλευρωμάτων. Τετυμμένοι δῆθ' ἐν τῷ μέσῳ ἔφη τὸ ἕτερον ἡμιχορίου, συμμαρτυροῦν καὶ συμφωνοῦν ἐκείνῳ, ἀληθῶς τετυμμένοι.

ὁμοσπλάγχων] B. ἀδελφικῶν.

v. 893. δαιμόνιοι] B. δυστυχεῖς.

v. 894. ἀντιφόνων] B. τῶν ἐξ ἐναντίας γινομένων.

v. 896. διανταίαν λέγεις πλαγᾶν] A. πληγὴν διαμπᾶξ γινομένην, καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν οἴκων. ἄμφω γὰρ ἔχει κακῶς.

διανταίαν] B. τὴν ἀλλήλων ἐξ ἐναντίας γινομένην.

v. 897. δόμοισι καὶ σώμασιν] A. εἰπόντος τοῦ ἡμιχορίου, αἱ αἱ, ἰσοφόνων θανάτων ἀραὶ, καὶ πρὸς τοῦτο ἀντιφῆσαντες τῷ ἑτέρου ἡμιχορίου, ὅτι διανταίαν λέγεις πληγὴν, ἄσπερ ἰβερικηνεῦον τὸ ἡμιχορίου πρότερον τί εἶπεν ἀναθεῖν, λέγει, ὅτι φημι αὐτοὺς στερηθέντας καὶ οἴκων καὶ σωμάτων, διὰ τὸ ἀνααιρεθῆναι αὐτοὺς ὑπ' ἀλλήλων.

δόμοισι καὶ σώμασι πεπαισθημένοι. B. σφαγέντες γὰρ αὐτὸ ἀπολώλασι καὶ τῆς ἀρχῆς δι' ἣν ἐμάχοντο ἀπειστέρητο, τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ δόμοισι καὶ σώμασι πεπληγμένοις ἐπλήγησαν δὲ ἐν προθυμίᾳ ψυχῆς, οὐχ' οἶά τε βῆθῆναι καὶ ἐν δυστυχίᾳ, ἐν καταράς πατρὸς ἀπειλθούσῃ διχόφρονι καὶ διπλῇ, κατ' ἀμφοτέρων γὰρ ἦν. ἐνέπω] λέγω.

v. 899. ἀναυδάτω μένει] A. ἀκαθέκτω ὀργῇ ἀνήρηται ὑπ' ἀλλήλων, ἰσχυῖ μεγάλη καὶ ἀνεκλαλήτω.

ἀναυδάτω] B. ἀρήσῃ. μένει] προθυμίᾳ.

v. 900. ἀραίω] B. καταρασίμω.

v. 901. διχόφρονι] B. διπλῷ.

v. 902. διήκει] B. διέρχεται.

v. 904. φίλανδρον] B. τὸ ὑπ' ἀνδρῶν φιλούμενον.

v. 905. μενεῖ κτέανα τ' ἐπιγόνους] A. τοῦτο φησιν, ὅτι τὰ χρήματα, ὧν χάριν φιλομοικία ἐγένετο καὶ θανάτου τίλος τοῖς αἰνομόροις ἀδελφοῖς, μενεῖ καὶ ἐπικτηθήσεται τοῖς ἐπιγόνους καὶ τοῖς συγγενέσιν ἐκείνων. Τοῦτ' ἔστιν, ἄλλοι κερδήσουσι τὰ χρήματα δι' αἱ ἐκείνοι ἀπώλοντο. Ἡ οὕτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἰοῦντ' ὅτι τὰ ὀνειδῆ, διήκουσι μέχρι τῶν ἐπιγόνων. Κτέανα δὲ εἶπεν, ὡς ἐπὶ οὐσίας, οἰοῦντ' κληρονόμοι τῶν πατρῶν ἐκείνων καὶ τῶν ὀνειδῶν οἱ παῖδες γινησονται, ὀνειδιζόμενοι τὴν τῶν προγόνων ἀπώλειαν.

μενεῖ κτέανα] B. ἕτεροι κερδήσουσι τὴν ἀρχὴν δι' ἣν κακῶς ἀπολώλασιν οὗτοι, ἢ τοῖς ὕστερον ἔσται λόγος, ὁρῶσι πρὸς τὴν τῶν Θεῶν ἀρχὴν, ὡς διὰ ταύτην ἀδελφοῖς συμβέβηκεν θάνατος. ἐπιγόνους] τοῖς ὕστερον.

v. 906. αἰνομόροις] B. τοῖς δυστυχέσι καὶ κακῶς θανούσι.

v. 907. νεῖκος] B. μάχη. ἔσα] ἦλθε.

v. 909. ἐμοιράσαντο] A. ἔξυθυμοὶ ὄντες ἐμοιράσαντο καὶ διενίμαντο τὰ κτήματα ὥστε ἴσα λαχεῖν. Λέγει δὲ τὰς ταφάς· μόνος γὰρ ὁ τάφος αὐτοῖς ἐξ Ἰσου μεμίσεται, καὶ τοῦτο μόνον ἐκέρδησαν.

ἔξυκάρδιοι] B. ἔξυθυμοὶ καὶ πρὸς μάχην καὶ φόνον θειρότατοι.

v. 910. ὡς τ' ἴσον λαχεῖν] B. οὕτω διεμοιράσαντο τὴν ἀρχὴν ὥστε αὐτῶν ἕκαστον ἴσον μέρος αὐτῆς λαχεῖν ἢ μὴ πλέον σχεῖν ἕτερον θατέρου· τὸ δὲ ἔστι τὸ ἀμφοτέρους τιθῆναι· εἰ γὰρ τις αὐτῶν ἔξει, ὁ μὲν μόνος εἶχεν, ὁ δὲ θανάτῳ ἀποστριφῆτο· εἰ δὲ καὶ ἄμφω, ἐπιλονέκτεαι ἂν ὁ μὲν ποτε ἐκείνου ὁ δὲ τούτου, καθάπερ καὶ πρόσθεν ἐγένετο.

v. 911. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμειφία] A. οὐδεὶς ἔπαινος καὶ τιμὴ τῷ καταλλάξαντι αὐτοὺς σιδήρῳ καὶ διαλύσαντι τὸ νεῖκος, ἀλλὰ μέμφεις καὶ ὀνειδος. Οἰοῦντ', μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τῷ διαλλακτῆρι αὐτῶν σιδήρῳ, ὡς οὐδέτερον χαρισάμενον, ἀλλ' ἀνιλόντι καὶ τοὺς δύο.

διαλλακτῆρι] B. ἰμέρισαν δὲ ἐν διαλλακτῆρι καὶ τῆς μάχης παυστῆρι, τῇ θανάτῳ δηλοῦσι, βαρεῖ μὲν τοῖς φίλοις καὶ δυσχερεῖ ἄτε φίλοις, οἱ δὲ ἐχθροὶ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠρνήσαντο, οὐ γὰρ ἐπίχαρις αὐτοῖς ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἠλέησαν, ποσοῦτόν ἐστι τὸ κατ' αὐτοὺς δρᾶμα. οὐκ ἀμεμφίᾳ] ἀλλ' ἐπὶ ψόγῳ.

v. 912. ἐπίχαρις] B. ἀπόδεκτος τοῖς ἐχθροῖς.

v. 913. ᾧδ'] B. οὕτως.

v. 914. μένουσι] B. ἐκδέχονται.

v. 915. τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνις] A. ὡς ἀνοήτως αὐτὸ εἰπούσης, ἔρωτᾷ τίνις αὐτοὺς μένουσι.

v. 916. τάφῳ πατρῶν λαχαί] A. αἰ σκαφαί. ὡς τὸ, φυτὸν ἀμφιλάχαινον. (Odys. ω'. 241.)

λαχαί] B. ἢ ἀντὶ τοῦ διορύξεις νοεῖ, λαχάινω γὰρ τὸ σκάπτω, ἐξ οὗ καὶ λάχαινα, ἢ (ὃ καὶ κρεῖττον) ἀντὶ τοῦ κληρώσεις, ἦγουν κεκληρωμένοι αὐτοῖς πατρῶσι τάφοι.

v. 917. δάμων μάλ' ἀχῶ] A. ἀπὸ τῶν δάμων ἤχην καὶ βοὴν προπέμπει ἐπ' αὐτοὺς γόος καὶ θρήνος, δαίκτηρ, καὶ διακόπτων πάντα, αὐτοσπῆμων, ἦτοι ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχων τὰ κακὰ, ἐκ βιάδους θρηνῶν. Ἥτις ἢ ἠχῶ μινύθει καὶ ἰλασσοῦται ἐμοῦ θρηνοῦσης, καὶ σφοδρότερον ἔχον καὶ μίζονα ποιουμένης.

ἀχῆν] B. βοήν. ἐπ' αὐτοῖς] τοὺς ἀδελφούς.

v. 919. αὐτόσπῳνος, αὐτοσπῆμων] A. ἐν ἑαυτῷ τὸν στόνον ἔχων. Ὁ δὲ γόος, φησὶν, αὐτοσπῆμων ἐστίν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχον καὶ τὰ πολέμια. Δαίφρων δὲ, οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.

v. 920. δαίφρων] B. πολέμιος σαῖς φρεσὶ. Λυπηρὸς καὶ διακόπτων τὰς φρένας ὁ θρήνος, πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα οἰκεῖα τῷ θρήνῳ, αὐτὸ γὰρ ἐστὶ στεναγμὸς καὶ πῆμα τοῖς ἔχουσι, τὸ δὲ ἐτύμως πρὸς τὸ δαίφρων καὶ οὐ πρὸς τὸ φιλαγαθῆς συντακτικόν, ἀληθῶς γὰρ ἐστὶν ὁ γόος δαίφρων, δακρυχέων δὲ ἐκ φρενὸς ἀντὶ τοῦ δακρυπέμων ἐκ τῆς τοῦ ἔχοντος αὐτὸν διανοίας, οὐ γὰρ οἶόν τε γόον εἶναι χωρὶς δακρῶν. φιλαγαθῆς] φιλογέλωσ, γηθῶ τὸ χαίρων.

v. 921. δακρυχέων ἐκ φρενὸς] A. ἐκ βιάδους θρηνῶν.

δακρυχέων] B. κινητικὸς δακρύων. ᾧ] ἢ φρήν μου.

v. 922. μινύθει] B. σμικρύνεται, πάσχει.

v. 924. πάρεστιν δ' εἰπεῖν] A. ἐπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τ' Ἐπειοκλείου καὶ τοῦ Πολυνείκου, ὅτι πολλὰ κακὰ ἔπραξαν τοῖς πολίταις· τοῖς μὲν Θεβαίοις ὁ Ἐπειοκλῆς, τοῖς δὲ Ἀργείοις Πολυνείκης, ὡς ἐναντίοι γενόμενοι εἰς τε Θεβαίους καὶ Ἀργείους.

v. 925. ὡς ἐρξάτην] B. ὅτι ἔπραξαν. πολλὰ] δεινὰ δηλονότι. Ἐπειδὴ φάμεν ποιῶ σοὶ τότε, καὶ ποιῶ σε ἠτιμημένον, ἀμφοτέρω Αἰσχύλος ἐνταῦθα πιπείκει λίγων, ὡς ἐποίησαν τοῖς πολίταις πολλὰ δεινὰ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὰς στίχας καὶ τὰς τάξεις τῶν ξένων ἐποίησε πολυφθόρους, Ἐπειοκλῆς μὲν τοὺς πολίτας, Πολυνείκης δὲ τοὺς σὺν αὐτῷ, ὁ μὲν ἀγαγὼν ἐνταῦθα καὶ ἀπολωλεκῶς, Θεβαῖοι δὲ πολιορκίας δεινὰς ὑπέμειναν.

v. 928. πολυφθόρους] A. μετὰ φθορᾶς ἐλθούσας.

πολυφθόρους] B. ποταπάς. ἐν δαίδι] ἐν τῇ μάχῃ.

v. 929. δυσδαίμων σφὶν ἀ τοκουσα] A. ἡ μήτηρ αὐτῶν δυστυχιστάτη πασῶν γυναικῶν ὅσαι παῖδας ἐποίησαν, θιμένη καὶ ποιήσασα ἄδρα ἑαυτῆς τὸν ἴδιον παῖδα, τοῦτ' ἐστὶ, δυσδαίμων, ὅτι οὐ ἔτεκεν, ἄδρα ἔσχε. Λίγει δὲ τὸν Οἰδίποδα, ἐξ οὗ ἐγεννήθησαν ὁ Ἐπειοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης.

σφὶν] B. ἐν αὐτοῖς.

v. 933. ᾧδ'] B. ὡς ὁρᾶμεν.

v. 935. ὁμόσποροι] A. ἀληθῶς ἀδελφοὶ καὶ πανάλεθροι γεγόνασιν, ἀλλήλους διατιμόντις ἐν μαινομῆν ἔριδι πρὸς τῇ τέλει τῆς φιλονεικίας. Ἀποδαμόνταν γὰρ αὐτῶν πίπτουσι τὸ ἔχθος.

δόμοσποροι] B. ὑπῆρχον. πανώλεθροι] ὑπῆρξαν.

v. 938. νίκεις ἐν τελευτᾷ] B. θανόντες γὰρ τίπαινται τοῦ Φιλονεικίῳ τοῦ πρὸς ἀλλήλους.

v. 940. ἐν δὲ γαίᾳ] A. ἐν δὲ τῇ γῇ, βανθείση τῷ αἵματι, μίμικται ἡ ζωὴ αὐτῶν.

v. 941. φανορῦνται] B. ἐν ᾗ τὸ αὐτῶν αἷμα ἔρριυσεν.

v. 942. κάρτα δ' εἰσὶν ὄμμαίμοι] A. τῇ συμφορᾷ.

κάρτα δ' εἰσὶ ὄμμαίμοι] B. κατὰ παντός εἰσιν ἀδελφοί, κατὰ τε γένος καὶ τύχην.

v. 943. πικρὸς λυτῆρ νικίῳ] A. χαλεπὸς ἔ πικρὸς ἔ δδύνης αἴτιος, λυτῆρ τῶν νικίῳν καὶ τῶν φιλονεικίῳν τοῦ Ἐπειοκλῆους καὶ τοῦ Πολυνείκου, ὁ ξένος σίδηρος, ὁ πόντιος, ὁ ἐκ πυρὸς συθεῖς καὶ ὀρηθεῖς, θηκτὸς καὶ ἠκονημίος. Πικρὸς δὲ μεριστῆς τῶν χρημάτων ὁ σίδηρος. Πόντιον δὲ τὸν σίδηρον λέγει, ὅτι οἱ Χάλυβες, παράλιόι εἰσιν, ἐν οἷς ὁ σίδηρος γίνεται. Ἡ ὅτι ἔθνος ἐν τῷ πόντρῳ οἱ Χάλυβες, θέν ὁ σίδηρος. Ἐκ πυρὸς δὲ συθεῖς εἶπιν, ὅτι διὰ πυρὸς ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδήρου. Τὸ δὲ, Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεῖς ἀληθῆ, τοῦτο φησιν, ὅτι ἐπηράστω ὁ Οἰδίπῳς διὰ ξιφῶν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ μερίσαι καὶ διανεμάσθαι τὸς υἱοὺς αὐτοῦ, ταῦτην δὲ τὴν τοῦ Οἰδίπῳδος ἀρὰν ἐπλήρωσεν ὁ σίδηρος.

πικρὸς λυτῆρ B. ἐγένετο. ὁ πόντιος] εἰ γὰρ οἱ Χάλυβες παράλιόι, ἐκ τούτων δὲ ὁ σίδηρος εὔρηται, καιρὸν ἂν ἔχοι καὶ τοῦτον πόντιον ξεῖνον καλεῖσθαι.

v. 944. ξεῖνος] B. φίλος. συθεῖς] ὀρηθεῖς, κατασκευασθεῖς.

v. 945. θηκτὸς] B. ἠκονημίος. πικρὸς] ὑπῆρξε.

v. 947. δατητᾶς] B. μεριστῆς.

v. 948. τιθεῖς] B. ποιῶν.

v. 949. δισσώτων] B. τῶν ἐκ Διὸς δισσέντων.

v. 951. ὑπὸ δὲ σώματι γῆς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται] A. πολλὴ τῆς γῆς ἡ ἀφροῖα ὑποκίσιται αὐτοῖς. Ἡ οὕτως, ὑπὸ γῆν δὲ ὁ πολὺς πλοῦτος αὐτῶν ἐκρυπται. Ἡ γουον ἐν ἀφανίᾳ.

v. 952. πλοῦτος] B. τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ ὅτι ἔσται αὐτοῖς ὑπὸ τῷ σώματι τῆς γῆς, ἢ γουον ὑπὸ τῷ Αἰθῆ, πλοῦτος πολὺς, ἢ ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμοῖα, δι' ἣν οὕτως ἀθλίως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ Αἰθῆ, ἔσται αὐτοῖς. Ἐστὶ δὲ ἀμφοτέρω κατ' εἰρωῖαν. ἄβυσσος] πολὺς. αὐτοῖς] ἔσται.

v. 954. πόνοισι] B. δυστυχίαισι.

v. 955. τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν] A. ἐπὶ δὲ τῇ τελευτῇ αὐτῶν ἠλάλαξαν καὶ ἤχησαν, κατὰ τὸν ὀξύφωνον καὶ μογαλόηχον νόμον, ἀραὶ τοῦ Οἰδίπῳδος. Ἀντὶ τοῦ, θόρυβον μέγαν καὶ θῆνον αἰ ἀραὶ ἐποίησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τούτων, τοῦ γένους παντός τοῦ Οἰδίπῳδος οὐκ ἐπιφύροντας τὰς συμφορὰς, ἀλλ' ἠττηθέντος αὐτῶν, καὶ οἰονεὶ διδωκότος νῶτα τοῖς ἐχθροῖς, ἦγουν τοῖς κακοῖς τοῖς κατὰ τὸ γένος τοῦ Οἰδίπῳδος ἐπισχημίος. Τῆς δὲ βλάβης τρόποιον ἔστηκεν ἐν αἷς πύλαις ἐθίνοντο καὶ ἐτύπτοντο τοῖς ξίφισιν οἱ ἀδελφοί (λίγων δὲ τὰς ἐδόμας πύλας τῆς πόλιος) καὶ τοὺς δύο ἀπολίσασα ἡ τύχη ἐπαύθη.

τελευτᾷ δ' ἐπηλάλαξαν] B. ἐν τέλει, ἐν ὑστέρῳ ἤχησαν.

v. 956. τὸν ὀξύν νόμον] B. τὸν θῆδιον καὶ εἰς μάχην παρακλητικόν, ᾧ κατὰ τῶν ἀντιπάλων χρεῶνται οἱ ἐν πολέμῳ φύγοντες. Ὡσπερ ἐν τῷ πολέμῳ ἐάν τινες ἀλαγαθὴν καὶ φόβον ἐμποιοῦσαν βοήν πρὸς τοὺς αὐτῶν ἀντιπάλους ποιήσονται, τούτοις τροπῆν ἐνεργάζονται καὶ δεῖγμα ταῖς νίκαις ἰστώσι τρόποιον, οὕτω καὶ νῦν Δισχόλος ποιῶν, λίγων γὰρ πολλοῖς δυνόει τὸν Οἰδίπῳδος δόμον περιπεσεῖν, εἰδ' ὡσπερ τινὰ δυνόν ὀπλίτην εἰσάγει τὴν τούτου ἀρὰν, ἦν τοῖς παισὶ κατηράσατο, τσοῦτον ἐπερβαλλομένην τὰ πρὸς [θιν]: δυστυχήματα ὡς παντελῆς ἐνεργάσασθαι ἔλου τοῦ γένους αὐτοῦ, τὸ δὲ ἦν Ἐπειοκλῆς καὶ Πολυνείκης, οἱ δι' αὐτὸν ἀθλίως ἀπολωλότες. Τὸ δὲ ἔστακε ἄτας τρόποιον ἐν πύλαις, διὰ τὴν δυστυχίαν λίγει, ἢ διὰ τὸν θάνατον τὸν ἐν ταῖς πύλαις συμβάντα αὐτοῖς.

v. 957. παντρέσῳ] B. πάσης τροπῆς καὶ ἠττης μίσση.

v. 959. ἄτας] B. τῆς βλάβης.

- v. 961. *ἰθύνοντο*] B. *ἰσφάττοντο*.
- v. 962. *ὁ δαίμων*] B. *ἡ δυστυχία*.
- v. 963. *παισθεῖς*] A. *ἡ Ἀντιγόνη φησὶ πρὸς τὸν Πολυνείκην, τυρφεῖς καὶ πισῶν, ἔτυφας. Φιλικῶς γὰρ δέκεται πρὸς αὐτόν. παισθεῖς*] B. *Πολύνεικας*.
- v. 964. *σὺ δ' ἔθανες*] A. *φησὶ δὲ πάλιν ἡ Ἰσμήνη, σὺ δὲ ὦ Ἐτίοκλις ὁ θανατώσας τὸν Πολυνείκην, ἔθανες ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλως. Οὗτος ὁ πλῆξας ἐπλήγης. Σὺ δὲ κατακτανῶν, ἀνελὼν τὸν ἕτερον, ἀπέθανες.*
ἔθανες] B. *Ἐτίοκλις*.
- v. 965. *μελεόπνονος*] B. *ἤγουν μίλεα πονήσας πρὸς τὸν ἀδελφόν. μελεοπαθῆς*] ἄθλια παθῶν παρ' αὐτοῦ.
- v. 966. *ἴτω δάκρυα*] A. *ποτὲ πρὸς τοῦτον, ποτὲ πρὸς ἕτερον ἴτω δάκρυα. Καὶ ὁ ἀνελὼν τὸν ἕτερον, καὶ αὐτὸς προκεισεται, τοῦτ' ἔστι τιθνηξεται. Προκεισεται, δηλονότι νεκρός.*
- v. 968. *μαίνεται*] B. *ταράσσεται*.
- v. 972. *ἔφθισο*] B. *ἐφάρης*.
- v. 974. *διπλᾶ λέγειν*] B. *πάρεστι*.
- v. 975. *ἀχέων τοίαν τὰδ' ἰγγύθειν*] A. *τοῖς πάθεισιν ἀγχιστεύοντα. Ἐντὶ τοῦ, οὐκ ἄλλοτρα.*
γῶν τοίαν] B. *διπλῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἔφασαν ὡς διπλᾶ λέγειν καὶ διπλᾶ ὄρεῖν πάρεστι, διὰ τοῦτο φησὶν Ἀντιγόνη καὶ αὖθις ὅτι τάδε τὰ παρόντα κακὰ πλησίον τοιοῦτων γῶν, τουτέστιν εἰς διπλᾶ καὶ τοὺς περὶ αὐτῶν γόους διπλοῦς εἶναι δεῖ. Εὐρηται δὲ καὶ ἐν παλαιᾷ βιβλίῳ, ἀχέων τὰδ' ἰγγύθειν, ἤγουν ἐκ τοῦ πλησίον ταῦτα θρηῶν, ὅπερ ἰστί κρεῖττον. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἰπαγόμενον τὸ πέλας δ' ἀδελφαὶ ἀδελφῶν.*
- v. 976. *πέλας αἰδ' ἀδελφαί*] A. *ἐγγὺς δὲ κακῶν ἂν ἔπαθον οἱ ἀδελφοί, ἐσμέν καὶ ἡμεῖς αἰ ἀδελφαί.*
- v. 977. *ἰῶ μοῖρα*] A. *ἐφύμνιον. Φεῦ μοῖρα βαρεία πάθη παρίχουσα, καὶ ὦ σιβασμία Οἰδίου σκιά, σὺ τε ὦ Ἐρινύς, ὄντως μεγαλοδύναμος καὶ γενναία τις εἶ.*
- v. 978. *Οἰδίου σκιά*] A. *σκιὰν Οἰδίποδος αὐτὸν καλεῖ τὸν Οἰδίποδα. Τυφλωθεῖς γὰρ εἴδωλον εἶναι δοκεῖ καὶ οὐ τέλειος ἄνθρωπος. Ἄλλως. Ὁ ἄσθενής Οἰδίπους· ὅτι δοκεῖ τῶν οὐδὲν ὑπάρχειν.*
- πότινά τ' Οἰδίου σκιά*] B. *ἤγουν ὦ Οἰδίου διὰ τὸ γέρας σιβάσμι. Σκιὰν δὲ αὐτὸν καλεῖ διὰ τὴν τύφλωσιν, ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης αἰθίρας εἴδωλον. (Phoen. 1538.) Τινὸς δὲ τοῦτον ἕνεκα ἐνταῦθα καλεῖ, πρῶτον εἰποῦσα βαρυδότιρα Μοῖρα, ἔπειτα ὦ μέλαινα, Ἐρινύς; δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὡς τῶν παρόντων κακῶν αἰτίαν γεγονότα, δι' ἂν τοῖς παισὶ κατηρῆσται.*
- v. 979. *μέλαινά τ' Ἐρινύς*] B. *ἤγουν ἡ μελαίνουσα ταῖς συμφοραῖς τοὺς κολαζομένους ἢ ἀφανῶς ἐπειῶσα. ἢ ὄντως. μεγασθενής, οὐδεὶς γὰρ τὸ σὸν ἐξίφυγε κράτος.*
- v. 980. *ἡ, ἡ*] A. *φεῦ φεῦ. Τοῦτο ὡς πρὸς Πολυνείκην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς φυγῆς ἰπανάκοντες ἐμοὶ τῇ ἐνταῦθα μαινάσῃ ἰδείξατε βλάβας ἀφορήτους.*
δυσδιάτα] B. *οὐκ ἀνεκτὰ ὄρασθαι. ἰδείξατ' ἐκ φυγᾶς*] τοῦτο πρὸς μόνον τὸν Πολυνείκην φυγόντα καὶ κατὰ τῆς πατρὶδος ἐπινέγκοντα στρατὸν, καὶ τῶν παρόντων συμφορῶν γινόμενον αἴτιον.
- v. 982. *οὐδ' ἴκειθ' ὡς κατίκτανε*] A. *Ἐτίοκλῆς. πρότερος γὰρ κατίκτανε τὸν Πολυνείκην.*
οὐδ' ἴκειθ'] B. *ζῶν ὁ Ἐτίοκλῆς. ὡς κατίκτανε*] Πολυνείκην.
- v. 983. *πνῦμα*] B. *τὴν ψυχὴν.*
- v. 984. *ἀπάλισι δῆτα*] B. *ἔφθειριν ἀληθῶς. ἰνόσφισι*] ἰστίρησι.
- v. 986. *κῆδι*] B. *πάθη. ὀμάνημα*] Πολυνείκη.

v. 987. δίγγρα] A. πήματα χόμενα, καὶ πολλά. Τριπάλτων δὲ πημάτων, σφοδρῶς πηδῆσαντων.

δίγγρα] B. αἱματοσταγῆ. τριπάλτων πημάτων] πολυορμήτων καὶ πολυκινήτων δυστυχημάτων, οἱ γὰρ μαχόμενοι πολλαῖς ὁρμαῖς χερῶνται πρὸς τοῦτο.

v. 988. λέγειν] B. πάριστι.

v. 989. ἰὼ μοῖρα βαρυδότερα] A. τὸ ἰφύμνιον.

μογερά] B. θρηνητικῆ.

v. 991. ἦ μίγασθενὴς τις εἶ] B. ὄντως ἄρα μέγα δυνάμιος ὑπάρχεις.

v. 992. σὺ τοίνυν ὄσθα] A. σὺ οἶδας ᾧ Πολυνείκεις τὴν Μοῖραν ὅσον δύναται, διαβάς δι' αὐτῆς, ἢ δι' αὐτὴν καταβάς εἰς τὸν Αἴδην. Σὺ δὲ ᾧ Ἐτίοκλεις, οὐ μὲτ' οὐ πολὺ, οὐδ' ὕστερον ἔμαδες ἄντικρυς, τὸν ἀδελφόν σου πολεμήσας.

σὺ τοίνυν ὄσθα διαπειρῶν B. εἰπούσας Ἀντιγόνης πρὸς τὴν Ἐριννὺν, ἢ μίγασθενὴς τις εἶ, φησὶν Ἰσμήνη πρὸς Πολυνείκην, σὺ ἔνν ὄσθα καὶ γινώσκεις πρῶτος τὸ τῆς Ἐριννύος σθένος, διαπειρῶν καὶ διερχόμενος καὶ οἰνεὶ ταύτης πειρώμενος. Λέγει δὲ Ἐριννὺν τὴν ἐξ ἄρᾶς τοῦ πατρὸς τιμωρησαμένην αὐτοὺς δυνάμιν. Εἶτα Σίλουσα ἰσαγαγεῖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν τὸ τῆς Ἐριννύος ἠσθάνετο σθένος, αὐτὴ δὲ ἦν τὸ ἐπεὶ κατήλθεις, αὐτὸς γὰρ πρῶτος πιπέριεται διὰ τῆς τοῦ πατρὸς ἄρᾶς ἐξελασθεὶς τῆς πόλεως, καὶ πάλιν κατελθὼν οὐκ εἰς φιλίαν ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ· τοῦτο βουλομένη εἰπεῖν ἐκαλύθη παρ' Ἀντιγόνης διὰ μέσον εἰπούσης, σὺ δὲ ᾧ Ἐτίοκλεις οὐδὲν πρόσθεν τὴν Ἐριννὺν ἰγνώσκεις, εὐτυχῶν καὶ ἄρχων τῆς πόλεως, ἔμαδες δὲ ὕστερον ὅτε συνῆλθεις τῷ ἀδελφῷ, καὶ κτετιῶν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου πιφόνισαι.

v. 993. σὺ δ' οὐδὲν] B. Ἐτίοκλεις ἰγνώσκεις. Ὅσπερος μαθὼν ὅτε συνῆλθεις τῷ ἀδελφῷ.

v. 995. ἀντηρέτας A. ἀντηρέτης, ἤγουν ἀντιστάτης τῷ Ἐτίοκλεῖ.

δορὸς] B. τοῦ πολέμου. ἀντηρέτας] ἀντιστάτης.

v. 996. ὀλοὰ δ' ὄρᾳν] A. οὐ μόνον ταῦτα λέγειν ὀλοὰ, ἀλλὰ καὶ ὄρᾶσθαι. Κεῖται γὰρ τὰ σώματα.

v. 997. ἰὼ ἰὼ κακὰ δάμασι] A. ᾧ δι' ὑμᾶς ἔχομεν.

πόνος] B. τῶν ἀδελφῶν. ἐξημμένους] ἐξηρητημένους καὶ ἰνιστάμενος. ἰὼ ἰὼ] φεῦ. κακὰ δάμασι] τὰ ἀπειλθόντα τοῖς δάμασι.

v. 998. καὶ χθονί] B. τῇ γῆ τῶν Θεβαίων τὰ ἀπειλθόντα.

v. 999. καὶ πρὸσω γ' ἔμοι] B. τὰ περισσότερα τὰ ἐπειλθόντα ἔμοι.

v. 1000. δυστότμαν] B. αὐτὴ ἢ γενικῆ πρὸς τὸ ἀρχηγέτα. κακῶν] τῶν ἑνῶν.

v. 1001. ἀρχηγέτα] B. οὐ γὰρ ἂν τὰ παρόντα συνίη πήματα, εἰ μὴ τὸν ἀδελφὸν οὕτως ἐξίλασιν.

v. 1003. δαιμονῶντες] A. λυσήσαντες.

δαιμονῶντες] B. μαινόμενοι, ἀλόγως ὁρμῶντες κατ' ἀλλήλων.

v. 1004. θήσομεν] B. θάψομεν.

v. 1006. ἰὼ ἰὼ πῆμα] A. ἀπὸ γὰρ τῆς εὐνῆς τῆς τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα. Ἄλλως πάρινοι, παρὰ τὴν εὐνὴν τοῦ πατρὸς, τοῦτ' ἔστι, πλησίον τοῦ πατρὸς.

πῆμα] B. βλάβη. πάρινοι] τὸ ἐν εὐνοίᾳ, ἢ παρὰ τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ, ἤγουν ἐκπῶς. Ἐπειδὴ γὰρ ἢ μὲν ἄρᾳ ἐξ αὐτοῦ, τὰ δὲ παρόντα ἐκ ταύτης γίγονι, εἰκότως τὸ αὐτῶν δυστύχημα σύνειπον τῷ πατρὶ καλεῖ, τουτίστιν οἰκίον καὶ ἐξ ἐκείνου γινόμενον.

v. 1007. δοκοῦντα καὶ δόξαντα] A. ὁ κήρυξ ἐλθὼν φησὶ πρὸς τὴν Ἰσμήνην καὶ τὴν Ἀντιγόνην, πρίεπι μι ἀπαγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ἀρῆσκοντα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς προέχουσι τῶν Θεβαίων. Ταῦτα δὲ εἰσὶ, τὸ πὸν Ἐτεοκλῆα μὲν ταφῆναι περὶ φανῶς καὶ ἰντίμωσ, διότι ὑπὲρ τῆς πόλεως τίθηνκε· τὸν δὲ Πολυνείκην ἄταφον ῥιφθῆναι, βρωθέντα ὑπὸ τῶν ὀρέων, διότι ἤλθιν ἀφανίσαι τὴν πόλιν ἡμῶν, εἰ μὴ οἱ θεοὶ διεκάλυσαν.

δοκοῦντα] B. ἑνῶν. δόξαντα, τότε. Τίνος χάριν ἰθνηκὶ ἀμφοτέρους χρόνους τὸν ἰνιστῶ·

τά τε καὶ παραρηχημένοι· καὶ φασὶν τὸν μὲν παραρηχημένον διὰ τὸ ἀπαξ δόξει αὐτοῖς ὅτι περὶ τούτου ἡ σκῆψις [σκέψις] ἦν, τὸν δὲ ἐνεπτάτω διὰ τὸ καὶ νῦν ἔστι δοκίον. *χρη]* πρέ-
πει.

v. 1008. *προβούλαις*] B. τοῖς βαυλευμένοις ἐπὶ τοῦ δήμου. Τοῖς ἄρχουσι.

v. 1009. ἐπ' εὐνοίᾳ] B. ἐπὶ φιλίᾳ. Εἰς τὸ ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς ἐλάμβανεν ἕξωθεν τὸ τελευ-
τήσαντα, ἢ ἢ οὕτως, τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς χθονὸς τελευτήσαντα Ἐπεικλία ἔδοξε θάπτειν
ἐν φίλαις καὶ ἐντίμοις κατασκαφαῖς γῆς. Ἡ οὕτως· πρέπει ἀπαγγιλεῖν μὲ τὰ δόξαντα
τοῖς τῆς πόλεως ἄρχουσι. Τὰ δὲ ἦν, τὸν μὲν Ἐπεικλία θάπτειν ἔδοξεν ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
ἐν κατασκαφαῖς καὶ ὀρύξεσι γῆς φίλαις αὐτῶ, τουτέστι, τὸ ταφῆναι αὐτὸν ἀγαπητὸν καὶ
ἀποδύκτον [ἀπόδεικτον] ὑπάρχοντα τῇ γῇ, ὥσπερ αὐτῆς μέχρι θανάτου ἠγωνισμένον,
ὅπερ ἔστι κριῖτον τοῦ προτέρου. *χθονὸς]* γῆς.

v. 1010. ἔδοξε] B. ἔφανε καλόν. φίλαις κατασκαφαῖς] ἐντίμοις καὶ σπειρούσαις καὶ
ἀποδείκτοις [ἀπόδεικτοις] ἐκείνῳ, . . . παρήγγιλι γὰρ αὐτὰ Κρέοντι.

v. 1011. εἴργων B. καλύων. εἴλι:] ἐκτήσατο.

v. 1012. ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ἂν μομφῆς ἄτερ τίθνηκεν A. λίσσι ἢ ὑπὲρ, ἢ ἢ,
ὑπὲρ ἱερῶν πατρῶων ὁσίως μαχόμενος, ἀπίθανον ἀμέμπτως.

ἴσιος] B. δίκαιος. μομφῆς] κατηγορίας.

v. 1013. οὐπὲρ τοῖς νέοις τίθνηκεν καλόν] A. παρὰ τὸ, Εἰς οἰανὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι
περὶ πάτρης.

τίθνηκεν] B. τουτέστι, τίθνηκεν ὅσιος ἂν χωρὶς μίμψως ἱερῶν πατρῶων, ἦγον αὐ-
μιμπτός καὶ ἀσιεῖς δόξας τοῖς πατρῷοις ἱεροῖς, ὥσπερ ὁ Πολυνεΐκης πορθεῖν αὐτά. οὐπὲρ]
αὐτοῦ.

v. 1014. ἐπίσταλται] B. ὄρισται ἐμοί.

v. 1015. τούτου] B. τοῦ Ἐπεικλείου. τόνδε] τὸν νεκρόν.

v. 1016. ἀρπαγὴν] B. τροπὴν.

v. 1017. ὡς ὄντ' ἀναστατήρα] A. ὡς ὑπάρχοντα ἀφανιστὴν καὶ πορθετὴν τῆς πόλεως
τῶν Θεβαίων.

ὡς] B. καθὰ. ἀναστατήρα] ἀφανιστὴν ὅσον τὸ κατ' ἐκείνον, . . . μεμισημένος ἔσται
τοῖς ἐν Θεβαίς θεοῖς.

v. 1018. θεῶν] B. ἀπὸ τῶν.

v. 1019. ἄγος] B. μῖσος.

v. 1020. ἀτιμάσας] B. καὶ εἰς οὐδὲν λογισάμενος.

v. 1021. ἤρει πόλιν] B. ἐπολιόρκει.

v. 1022. πειτειῶν] B. τῶν ὀρέων. δοκεῖ] τοῖς ἄρχουσι.

v. 1023. ταφίντα] B. ῥιφθίντα, βρωθίντα. ἐπιτίμιον] τὴν ἄξιαν ἀμοιβήν.

v. 1024. καὶ μήθ' ὀμαρτεῖν] A. καὶ μήτε τούκῳ ἐπακολουθήσαι θύματα ἐπὶ τοῖς
νεκροῖς διὰ χειρῶν ἐργαζόμενα τῶ τύμβῳ τοῦ νεκροῦ.

ὀμαρτεῖν] B. ἀκολουθεῖν αὐτῶ. τυμβόχοα] ἐπιτάφια. χειρώματα] θύματα τὰ διὰ
τῆς χειρὸς γινόμενα.

v. 1025. μήτ' ὄξυμόλοισι] A. μήτε θῦσαι τῶ Πολυνεΐκῃ, μήτε κλαῦσαι ἐπάνω τοῦ
τάφου αὐτοῦ, καὶ ὄξυφώνοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν. Καὶ γὰρ καὶ τούτο οἱ παλαιοὶ τιμὴν
ὑπελάμβανον, εἴ τις ἐπὶ τῶ τύμβῳ τοῦ τιθνητῶς ἔθυσαι καὶ ἐκόψατο. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ
κῆρυξ, ἵνα μὴ τιμηθῇ ὁ Πολυνεΐκης, ἐντέλλεται μήτε διὰ θυσῶν, μήτε δι' αἰμωγμάτων
τιμηθῆναι αὐτόν.

σιβίην] B. τιμᾶν αὐτόν.

v. 1026 ἐκφορᾶς] A. ἐκκομιδῆς. Σημείωσαι ὅτι τὸ συγχομίζειν καὶ ἀνακομίζειν ἐπὶ
νεκρῶν λέγεται. Καὶ συγχομιδῆ μὲν λέγεται ἢ πρὸ τοῦ τάφου πᾶσα ἐπιμίλια. Ἐκ-
κομιδῆ, ἢ πρὸς τὸν τάφον ἀπαγωγῆ. Ἀνακομιδῆ, ἢ ἐκ τάφου εἰς τάφον μεταθέσις.

ἐκφορᾶς] B. κηδεύματος. φιλῶν] ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν.

v. 1027. τιαυτ' ἰδοῦξί] A. τιαυτα ἤρεισε τούτω τῷ τάγματι πάντων τῶν Θεβαίων καὶ πλήθει.

τῷδε] B. τῷ Πολυνίκει. σίλει] τῇ ἕξουσίᾳ.

v. 1029. ἦν] B. ἰάν. συνθάπτειν] σὺν τῷ ἀδελφῷ.

v. 1030. κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ] A. καὶ εἰς κίνδυνον ἰμβαλῶ ἑμαυτὴν διὰ τοῦτον. Ἄλλως. Καὶ βαλῶ αὐτὸν ἐν τῇ γῆ, ὥστε μὴ τινα κίνδυνον ὑποστῆναι παρὰ τινος Θηρίων. Εἰ δ' ἔχει βαριῖαν, λέγει τὸ, καὶ ῥίψω ἑμαυτὴν ἀνὰ κίνδυνον, θάψασα τὸν ἀδελφόν.

σφι] B. αὐτόν. κίνδυνον] εἰς. βαλῶ] ἑμαυτὴν.

v. 1031. αἰσχύνομαι] B. αἰδοῦμαι.

v. 1032. ἄπιστοι] B. ἀνδισταμένην, ἐναντίων. ἀναρχίαν] ἀναρχος δοκοῦσα καὶ μὴ πειθομένη τῇ πάλει τε καὶ ταῖς ἀρχουσιν. Οὔτοι μὲν γὰρ ἄταφον βούλονται Πολυνίκεν εἶναι, ἐγὼ δὲ τούτων ἀκόνην σαφῆ παραδώσω.

v. 1033. δεῖνον τὸ κοινόν] B. μίγιστόν ἐστιν ἡ συγγένεια καὶ τῶν ἀδυνάτων πείσαι κατατολμᾶν, ἥστινος συγγενείας ἐγὼ καὶ Πολυνίκεος πεφύκαμεν, ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, τουτίστιν ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐκ μιᾶς γαστρὸς προσελθόντες, ταυτοῦ τυχόντες σπέρματος. πεφύκαμεν] ἐγενήθημεν.

v. 1034. μητρὸς] B. ὑπό.

v. 1035. τοὶ γὰρ θείλουσ' ἄκοντι κοινῶνι κακῶ] A. διὰ τοῦτο θείλουσα ᾧ ψυχὴ κοινῶνι ἀδελφῷ τῷ Πολυνίκεϊ τῷ ἄκοντι καὶ δι' ἀνάγκην γενομένην κακῶ.

τοὶ γὰρ] B. τὸ λοιπόν.

v. 1036. ψυχῇ] B. ᾧ. συγγόνῳ] ἀδελφῷ. φρενί] τὸ φρενὶ πρὸς τὸ ἄκοντι θάτοντι λέγει, οὐ γὰρ εἶχε κατὰ νοῦν Πολυνίκεος τὸν αὐτοῦ θάνατον, ἀλλὰ τὸν τοῦ ἀδελφῷ.

1037. κοιλογᾶστας ἑλύκοι] A. ἀντὶ τοῦ μεγαλογᾶστας. Καὶ πάσσονται ἀντὶ τοῦ γιύσσονται.

v. 1038. μὴ δικησάτω τινὶ] A. μὴ τοῦτο ἀριστάτω.

σπάσσονται] B. λαβῶσι, φραγῶσι. δικησάτω] τοῦτο.

v. 1039. κατασκαφᾶς] B. ἐρύγματα.

v. 1040. μηχανήσομαι] B. ἐκ μηχανῆς ποιήσω.

v. 1041. κόλπῳ φέρουσα] A. φέρουσα ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ βυσσίνου πέπλου. Διὰ δὲ τέτου τὴν γῆν αἰνίττεται, ὡς ἐνταφιάσαι τοῦτον τῇ γῆ μέλλουσα. Ἄλλως. Τῷ τοῦ βυσσίνου κόλπου πέπλῳ τὴν γῆν παρακομίζουσα, ὡς ἐπιβάλλειν μέλλουσα χῶμα διὰ τοῦ πέπλου, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὀρύττειν.

κόλπῳ] B. διὰ τοῦ κόλπου. φέρουσα] χεῖν δηλοῖ. βυσσίνου πεπλώματος] τοῦ βασιλικοῦ ἱματίου.

v. 1042. μηδὲ τὸ δόξῃ πάλιν] A. μήτε ἀντεστραμμένως ἐμοὶ, ἤγουν ἐναντίως, τίς οἴθη γινήσισθαι τοῦτο, τὸ θάψαι τὸν ἀδελφὸν τὸν Πολυνίκεν.

μηδὲ] B. ὅρα ἵνα. δόξῃ] τινὶ ἄλλῳ. πάλιν] ἄλλο τι.

v. 1043. δραστήριος] B. ἔιργος ἐφεύρηται, ἢ ὄθιν καὶ τοὺς τοιοῦτους ἄνδρας δραστήριους καλούμεν.

v. 1045. περισσὰ] B. πολλὰ καὶ ἀνόνητα.

v. 1046. τραχὺς γι μίνται] A. τοῦτο φησὶν ὁ κήρυξ, ὅτι ὁ λαὸς τῆς πόλιος ἐλεύθερος τῶν κακῶν γινόμενος, ὡς ἐκποδῶν τῶν πολιμίων γενομένων, τραχὺς καὶ ἀπηνὴς ἴσται κατὰ σοῦ, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ τὸν Πολυνίκεν θειλούσης θάψαι. Ἡ δὲ Ἀντιγόνη φησὶ πρὸς αὐτὸν, τραχὺς, ἀντὶ τοῦ, λέγει πολλὰκίς ὅτι τραχὺς ἐστὶν ὁ δῆμος, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀναστικεῖς με θάψαι τὸν ἀδελφόν.

τραχὺς] B. σκληρὸς ὑπάρχει.

v. 1047. τράχυν] B. σκληρὸς ὑπαρχει. οὐ γινήσεται] ἰστρημένος τάφου.

v. 1048. ὄν] B. ὄντινα. στυγιῖ] μισί.

v. 1049. ἤδη τὰ τοῦδε] A. τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου τοῦ Πολυνείκουσ ὑπὸ Θεῶν οὐ κίεκριται κακῶσ, ἀλλὰ τίμιος καὶ οὗτος παρὰ Θεοῖσ.

ἤδη] B. πάλαι. Εἰπόντος τοῦ ἀγγέλου πρὸσ αὐτὴν, ἀλλ' ὃν στυγεῖ ἡ πόλις τοῦτον αὐτὴ τιμήσιν θάψασα; δυσχεραίνουσα αὐτὴ φησὶν, ἤδη καὶ πάλαι οὐ διατετίμηται, καὶ οὐ διὰ τιμῆσ ἤχθησαν τὰ τοῦδε τοῖσ Θεοῖσ, τουτέστιν, ἐκ πολλοῦ ἠμίληται οὗτος παρὰ τῶν Θεῶν, καὶ οὐδεμίαν αὐτοῦ ἐπιουῖντο φροντίδα, οὐ γὰρ ἂν ἔλασαν ἐκπεσεῖν τῆσ χθονὸσ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκασ. Ὡστε τι καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν νῦν μισεῖται. Πρὸσ δ' ἀπολογούμενοσ οὗτὸσ φησι, οὐ τουτέστιν, οὐ πρότερον ἠμίληται παρὰ τῶν Θεῶν πρὶν εἰσ κίνδυνοι καταστῆσαι τήνδε τὴν χώραν.

v. 1050. οὐ, πρὶν γιε χώραν] A. εἰπούσης τῆσ Ἀντιγόνησ ὅτι τὰ περὶ τῆσ τιμῆσ τοῦ Πολυνείκουσ κακῶσ κίεκριται παρὰ τοῖσ Θεοῖσ, φησὶν ὁ κήρυξ πρὸσ αὐτὴν, οὐδαμῶσ τὰ τοῦ Πολυνείκουσ ἠτιμήθησαν παρὰ τοῖσ Θεοῖσ, πρὶν κακῶσαι αὐτὸν τὴν πόλιν, ἀλλὰ μετὰ τὸ αὐτὸν τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν κακοῖσ.

πρὶν] B. πρὸ τοῦ. κινδύνα βαλεῖν] ἐν κινδύνῳ θείναι.

v. 1051. παθῶν κακῶσ] B. ὑπὸ τοῦ Ἐπειοκλείουσ. ἀντημίβετο] αὐτόν.

v. 1052. ἀλλ' εἰσ ἀπαντασ] A. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐνοσ, Ἐπειοκλείουσ δηλονότι (αὐτὸσ γὰρ μόνουσ ἔβλαψεν αὐτόν) πάντασ τοὺσ πολίτασ οὐκ ἔδει ἀμείβεσθαι κακοῖσ. Ὑπὸ γὰρ μόνου τοῦ Ἐπειοκλείουσ ἀδικηθεῖσ, πᾶσι τοῖσ Θεβαίοισ ἐπολέμησε.

ἀπαντασ] B. τοὺσ πολίτασ. ἀνθ' ἐνοσ] ἀντὶ τοῦ Ἐπειοκλείουσ. τὸδ' ἔργον] ἡ μάχη.

v. 1053. ἔρισ] B. φιλονεικία. Παῦσοσ πολλὰ μοι λέγειν, περαίνει γὰρ καὶ τελείει τὸν μῦθοσ καὶ τὸν λόγον ἔρισ ὑστάτη Θεῶν, τουτέστι πολλὰ λέγοντασ ἐγὼ τε καὶ σὺ παυσόμεθα, μὴ πῶσ ἄ, κατασταίμιν [ἀποκατασταίμιν] εἰσ μάχην τῶν γὰρ πολλῶν λόγων τὸ τέλος οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ μάχη. Τὸ δὲ ὑστάτη Θεῶν, ἀντὶ τοῦ ἐλάττωσ. Πάντεσ γὰρ οἱ Θεοὶ ἀγαθῶν αἴτιου, τὸ δὲ τῆσ ἔριδοσ χρεῖμα πληγᾶσ καὶ φόνουσ ἔστ' ὅτε παρασκευάζειν, ἔλαττόν ἐστι καὶ τῆσ Θεῶν φιλιανθρωποτάτησ γνώμησ ἀποστατεῖ. ὑστάτη] τελευταία.

v. 1054. θάψω] B. καλύψω. μὴ μακρηγόρει] ἤγουν, μὴ μακρολόγη.

v. 1055. ἀλλ' αὐτόβουλοσ ἴσθι] A. τοῦτ' ἐστι, τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ, ὃ βούλει, πράττε.

ἴσθι] B. τὸ ἴσθαι οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεσ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεισ, ὥσπερ φάμιν καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐστί, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἀπεινέπω] ἀπαγορεύω.

v. 1056. φεῖ φεῖ ἄ μιγάλαυχοῖ] A. διαιρεῖται ὁ χορὸσ τῶν γυναικῶν, τῶ μὲν ὑπὲρ Πολυνείκουσ, τῶν δὲ ὑπὲρ Ἐπειοκλείουσ οὐσῶν. ὥσπερ δὲ μεμείρισται ὁ χορὸσ, οὕτωσ καὶ αἱ ἀδελφαί καὶ ἡ μὲν Ἰσμήνη, τῇ Ἐπειοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει· ὃ δὲ Ἀντιγόνη, τῇ Πολυνείκῃ. φθειρογενεῖσ] αἱ ἐπὶ τῇ φθείρειν γιγνοῦσαι.

v. 1057. μιγάλαυχοῖ] B. μεγαλοδύναμοι. φθειρογενεῖσ] αἱ φθείρουσαι τὸ γένουσ ἡμῶν.

v. 1058. κῆρεσ] B. θανατηφόροι.

v. 1059. πρυμνόθειν] B. ἐσχάτωσ, ριζόθειν.

v. 1060. τί παθῶ, B. ἴνα. . . τί δὲ δρῶ] ἴνα ποιήσω.

v. 1062. τύμβου] B. τὸν τάφοσ.

v. 1063. ἀποτρέπομαι] B. καὶ ἀποδιωκῶ, ἀπαγορεύσω, ἀπαναίνομαι.

v. 1065. σὺ γιε μὴν πολλῶν πενθητήρων] A. ἐνταῦθα χωρίζονται γυναικίεσ τινεσ, αἱ μὲν, αὐγκλαίουσαι τῇ Ἀντιγόνη ἐνικεν τοῦ Πολυνείκουσ· αἱ δὲ, τῇ Ἰσμήνῃ, χάριν τοῦ Ἐπειοκλείουσ.

σὺ γιε] B. Ἐπειοκλεῖσ.

v. 1066. κείνοσ] B. ὁ Πολυνείκεσ.

v. 1068. τίσ οὖν ταῦτα] A. τίσ οὖν πεισθεῖη τοῖσ δόξασι τῇ πόλει, καὶ τίσ ἡμῶν ἐστι ταύτησ τῆσ γνώμησ;

εἴσι] B. εἰσ ἄδου πορεύεται. τὰ] ἄ λέγουσι. τίθειτο] τοῖσ ἄρχουσι.

v. 1069. δράτω πόλις] A. λίσπει τὸ κακῶς, ἢ ἡ οὕτως, δράτω καὶ μὴ δράτω κακῶς ἡ πόλις τοὺς κλαίοντας τὸν Πολυνείκην, καὶ διὰ τούτου τιμῶντας.

δράτω] B. κακῶς.

v. 1070. τοὺς κλαίοντας] B. τοὺς ὀδυρομένους.

v. 1071. ἡμεῖς μὲν ἴμεν] A. ἴμεν καὶ συνθάψομεν σὺν τῇ Ἀντιγόῃ τὸν Πολυνείκην. Καὶ γὰρ οὐ πάντοτε τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει τὰ αὐτὰ δοκεῖ.

ἡμεῖς μὲν] B. μερίζεται ὁ χορὸς εἰς δύο, αἱ μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, αἱ δὲ ὑπὲρ Ἐπιεκλείους. ἴμιν] πορευόμεθα. συνθάψομεν] σὺν σοί.

v. 1072. αἶδε] B. αὐταί. προπομποί] προσέμποσαι αὐτόν. γενεᾷ] τῇ ἀνδραπίνῃ.

v. 1073. ἄχος] B. ὁ θάνατος. ἄλλως] ἀλλοτρώπως.

v. 1074. ἀλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια] B. νῦν μὲν τούτους, νῦν δὲ ἐκείνους κολάζουσα, τοιοῦτο γὰρ ἔστιν ὁ δήμος, ὃ πρῶην δίκαιον νομίζει, τοῦτο ὕστερον ἄδικον οἴμενος.

v. 1075. ἄμα τᾷδ'] B. σὺν τῷ Ἐπιεκλεῖ.

v. 1076. δίκαιον] B. δίκαιον γὰρ συμπονεῖν τᾷδε ὑπὲρ πατρίδος ἡγωνισμένῃ.

v. 1077. μετὰ γὰρ μάκαρας] A. μετὰ γὰρ τοὺς θεοὺς, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως προέθετο, καὶ οὐκ εἶπασε τὴν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ χειμερινοῦ κύματος κατακλυσθῆναι. Κύμα δὲ τὴν ἔφοδον εἶρηκε τῶν Ἀργείων. Ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι τὸ κατακλυσθῆναι ἐπήγαγε.

μάκαρας] B. τοὺς θεοὺς τοὺς ἀθανάτους. ἰσχὺν] καὶ τὴν δύναμιν.

v. 1078. ἤρυσε] B. ἐκάλυσεν.

v. 1079. ἀνατραπῆναι] B. ἀφανισθῆναι. ἀλλοδαπῶν] ἀλλοτρίων.

v. 1080. κύματι φωτῶν] B. γένει ἀνδρῶν.

v. 1081. κατακλυσθῆναι] B. ἀφανισθῆναι. μάλιστα] λίαν.

SCHOLIA DE METRIS

IN HAC TRAGŒDIA.

Scholia ad v. 1. 78. 188. 209. 214. 217. 222. vide supra suis locis notata.

v. 218. πύργων στίγειν] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς.

v. 221. μήποτ' ἴμδν] Ἐπίερα στροφή. Τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά, ὅμοια τοῖς ἄνω, γ'. Τὸ δὲ τέταρτον ἡμιόλιον.

v. 225. μή μοι] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς.

v. 228. ἰστί' θεοῖς] Ἐπίερα ἀντίστροφή. Τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς τριμέτροις βραχυκαταλήκτοις γ' — τὸ δὲ δ' ἡμιόλιον.

v. 232. Ἄνδρῶν τὰδ' ἔστι] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς.

v. 235. διὰ θεῶν] Ἐπίερα στροφή. Τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά τρίμετρα ὅμοια τοῖς ἄνω, β'. Τὸ τὲ γ' ἡμιόλιον.

v. 238. οὔτι φθονῶ] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς.

v. 241. ποταῖνον κλύουσα] Ἐπίερα ἀντίστροφή. Τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά τρίμετρα, ὅμοια τοῖς ἄνω, β'. Τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον.

v. 244. μὴ νῦν] Οἱ ἐξῆς στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι με'.

v. 289. μίλι] Οὗτος ὁ χορὸς συνίσταται ἐκ κῶλων χοριαμβικῶν πδ'. Ὡν τὰ μὲν ἔστι τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά· τὰ δὲ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ κα-

παληκτικὰ, ἦτοι ἐφθνημιμερῆ· τὰ δὲ, ἡμιόλια. Εἰσὶ δὲ ἀναπαιστικά τινα δίμετρα ἀκατάληκτα· ὧν τελευταῖον. Ἀλγίων ἐπίρροθον. Ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἕξ.

v. 419. τὸν ἄμόν νυν ἀντίπαλον] Ἀντισπαστικά κῶλα ε'. Τὰ δ' τρίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δὲ ε' ἡμιόλιον. Ἐχουσι δὲ καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἐξῆς πάντα τοὺς πλείους τῶν ποδῶν καὶ πεντασυλλάβους καὶ ἑξασυλλάβους. Διαλύονται γὰρ καὶ τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν αἱ μακραὶ συλλαβαὶ εἰς δύο βραχίας. Ἔοικε δὲ στροφῇ· ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ κῶλα τὰ ἐξῆς τοῦ χοροῦ. Ἴσθι δὲ ὅτι οἱ χοριαμβοὶ οὐκ ἐν τάξει αὐτῶν κίνται, ἀλλὰ προστιθεμένης καὶ ἑτέρας συλλαβῆς γίνονται πεντασύλλαβοι, καὶ ἀποτιλοῦσιν ἐπιτρίτους. Ὅμοίως καὶ οἱ λοιποί.

v. 424. τούτω μὲν οὕτως] Διπλῆ ἑτέρα περίοδος. Οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'.

v. 454. ὄλοιθ' δε πόλιι] Ἀντισπαστικά κῶλα εἰς ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. Ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφὴ τῆς προτέρας στροφῆς.

v. 483. ἐπεύχομαι δὴ σάδι] Ἀντισπαστικά κῶλα ε'. Τὰ δ' τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ὅμοια τοῖς πρώτοις. Τὸ δὲ ε' ἡμιόλιον. Ἔοικε δὲ εἶναι ἑτέρα στροφή.

v. 488. τίταρτος ἄλλος] διπλῆ ἑτέρα περίοδος. Οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι λε'.

v. 523. πέποιθα τὸν Διὸς] Ἀντισπαστικά κῶλα ε', ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. Ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφή.

v. 565. ἰκνίται λόγος] Ἀντισπαστικά κῶλα ε'. Τὰ μὲν δ' τρίμετρα βραχυκατάληκτα. Τὸ δὲ δ' ἡμιόλιον. Ἔοικε δὲ καὶ ταῦτα ἑτέρα εἶναι στροφή· ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ κῶλα τοῦ ἐξῆς χρόνου. Ἐχει δὲ καὶ ταῦτα πεντασυλλάβους καὶ ἑξασυλλάβους ποδας.

v. 628. κλύοντες θεοὶ] Ἀντισπαστικά κῶλα ε', ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. Ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφή.

v. 688. τί μίμνγας τέκνον] Ἀντισπαστικά κῶλα γ'. Τὰ δύο τρίμετρα βραχυκατάληκτα ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτῶν· τὸ δὲ τρίτον ἡμιόλιον. Ἔοικε δὲ στροφή. Ἰσόμετρα δὲ εἰσι τοῖς προῤῥηθῆσι εἰ καὶ πλείω σύλλαβας ἔχει.

v. 694. ἀμοδακῆς] Ἀντισπαστικά κῶλα δ' ἰσόμετρα τοῖς ἄνω τοῦ χοροῦ κῶλοις.

v. 707. νῦν ὅτι σοι] Ἀντισπαστικά κῶλα δ' ἰσόμετρα τοῖς ἄνω τοῦ χοροῦ κῶλοις.

v. 722. πέφρικα] Οὗτος ὁ χορὸς συνίστηκεν ἐκ κῶλων ββ'. Ὡν τὰ πρῶτα ἰδ' ἀναπαιστικά· τὰ μὲν δίμετρα βραχυκατάληκτα τὰ δὲ ἀκατάληκτα, ἦτοι ἐφθνημιμερῆ· τὰ δὲ ἐξῆς πάντα χοριαμβικά καὶ ἀντισπαστικά δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ παταληκτικά καὶ ἡμιόλια καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα.

v. 794. θαρσεῖτε παῖδες] Εἰσθεοὶς μερικῆς διπλῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετρα ἀκατάληκτοι λ'.

v. 824. ὦ μέγαλε Ζεῦ] Ὁ χορὸς οὗτος συνίσταται ἐκ κῶλων καὶ στίχων μί'. Ὡν τὰ πρῶτα δέκα ἀναπαιστικά· τὰ μὲν πρῶτα δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ' μονόμετρον. Τὰ ἐξῆς πέντε δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ' μονόμετρον· τὸ δὲ ε' δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθνημιμερῆ, ὃ καλεῖται παροιμακόν. Ἔττα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν. Εἰσὶν οὖν τὰ ἐξῆς δύο κῶλα τροχαιικά· τὸ πρῶτον δίμετρον, ἀκατάληκτον, τὸ δὲ δεύτερον ἐφθνημιμερῆς. Ὁ ἰγ' ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. Τὰ ἐξῆς β' κῶλα τροχαιικά ἐφθνημιμερῆ. Τὰ ἐξῆς δύο κῶλα ἰαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα. Τὰ ἐξῆς ἰγ' τροχαιικά· τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὰ δὲ β' ἐφθνημιμερῆ. Ὁ κα' ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. Ἐξῆς δ' ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ε', τροχαικόν ἐφθνημιμερῆς. Ὁ κζ' ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. Τὰ ἐξῆς δ' κῶλα, ἰαμβικά δίμετρα ἀκατάληκτα. Τὸ δὲ ε', τροχαικόν ἐφθνημιμερῆς. Ἔττα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν. Εἰσὶν οὖν

στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι εἴ. Ἐν ἐκθίσει δὲ κῶλον ἀναπαιστικὸν ἰφθημιμερῆς, ὅμοιον τοῖς ἐξῆς. Ἐθος γάρ ἐστι τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐκθίσει τῶν μελῶν τοιαῦτα κῶλα τιθέναι ὅμοια τοῖς ἐξῆς. Εἴτα μεταβῶς εἰς ἐτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν αὐθις. Καί εἰσι κῶλα ἀναπαιστικά θ'. Ὡν τὰ μὲν ἐπτὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. Τὸ ἦ μονόμετρον, ὃ καὶ παρατελευταῖον ὀνομάζεται. Ἐθος γάρ ἐστιν ἐν ταῖς ἐκθίσει τῶν μελῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸ παρατελευταῖον κῶλον μονόμετρον τιθέναι. Τὸ δὲ θ' κῶλον ἐστὶν ἰφθημιμερῆς, ὃ καλεῖται παρομιανόν. Σύνθηθις γὰρ τὸ ἰφθημιμερῆς ἐν τῷ τίλει κῆσθαι τοῦ μέλους.

- v. 872. ἰὼ δυσαδελφόταται] Τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν μονόμετρον· τὰ δὲ δ' ἀναπαιστικά.
v. 876. ἰὼ ἰὼ δύσφρονις] Τροχαϊκὰ τὰ γ'. Τὸ δὲ β' ἰαμβικὸν τρίμετρον.
v. 891. τιτυμμένοι δῆθ'] Ἀντισπαστικά ἡμιόλια β' καὶ ἕν μονόμετρον.
v. 899. ἀναυδάτω μίνι, ὅμοια ἡμιόλια γ'.
v. 902. δίκηι δὲ καὶ πόλιν] ὅμοια ἰφθημιμερῆ θ', καὶ ὁμιόλια β', καὶ πενθημιμερῆς ἕν.
v. 917. δόμων μάλ' ἄχω] ὅμοια δίμετρα ἀκατάληκτα ἕξ. Τὸ δὲ ζ' ἰφθημιμερῆς.
v. 924. πάρεσι δ' εἰπιῖν] ὅμοια ἰφθημιμερῆ εἴ.
v. 935. ὁμόσποροι δῆτα] Ἀντισπαστικοὶ θ' ἡμιόλιοι.
v. 943. πικρὸς λυτήρ] ὅμοια σ' καταληκτικά. Τὰ δὲ εἴ ἰφθημιμερῆ.
v. 949. ἔχουσι μοῖραν] ὅμοια δ'. Τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικόν· τὸ δὲ γ' ἰφθημιμερῆς.
v. 953. ἰὼ πολλοῖς] ὅμοια δέκα· τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἰφθημιμερῆ, τὰ δὲ πενθημιμερῆ, τὰ δὲ ἡμιόλια.
v. 962. παισθεῖς ἔπισας] τὰ ἐξῆς ταῦτα ἰαμβικά εἴ· τὸ α', τρίμετρον, τὰ δὲ γ' δίμετρα· τὰ γὰρ β' πρόσωπα ἐν ποιῶσι κῶλον· τὸ δὲ πέμπτον ἰφθημιμερῆς.
v. 969. ἰντὸς δὲ καρδία στένει] ἰαμβικοί τρεῖς δίμετροι.
v. 972. πρὸς φίλου γ' ἔφθισο] τροχαϊκοὶ β' ἰδυραλλικοί.
v. 974. διπλᾶ λέγειν] ἰαμβικά δίμετρα γ'.
v. 977. μοῖρα βαρυδότιρα] ὅμοια τοῖς ἄνω.
μοῖρα βαρυδότιρα] τροχαϊκὰ β'.
v. 980. ἦε, ἦε, δυσθέατα] τροχαϊκὰ γ'.
v. 982. οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανι] ἰαμβικά ζ'.
v. 992. σὺ τοῖνον οἶσθα] ἰαμβικά θ'.
v. 999. ἰὼ ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἰμοὶ] κῶλα ἰθ' — τὰ πρῶτα ἰαμβικὴ βάσις· τὰ δὲ β', τροχαϊκὰ ἰφθημιμερῆ.
v. 1007. δοκοῦντα καὶ δόξαντ'] Εἴσθεις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσιν ἰαμβικοί τρίμετροι μθ'.
v. 1056. φιῦ φιῦ ᾧ μεγάλαιχοι] Διπλῆ ἐν ἐκθίσει τοῦ δράματος ἀμοιβαίας τὰς περιόδους ἔχουσα. Τὰ δὲ κῶλὰ εἰσιν ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά. Ἦτοι ἰφθημιμερῆ θ', μονόμετρα κς'. Ὡν τὸ κς' μονόμετρον, παρατελευταῖον ὀνομαζόμενον· τὸ δὲ κς'. τὸ κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα, ἰφθημιμερῆς. Καὶ ἐξῆς ἡ κορνῆς ἢ τὸ δράμα ἀποπιρατοῦσα.

SCHOLIA IN PERSAS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Ἡ ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΓΛΑΥΚΟΣ ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθοις, ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυγίχῃ τὴν Πέρσας παραπιποῖσθαι. Ἐκτίθεισι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην, τὰ δ' ἴσθι Περσῶν τῶν πάλαι βιηκότων. Πλὴν ἐκεῖ ἰνυῶχος ἴσθιν ἀγγέλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἦσαν, στρατιῶν τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς πατέροις· ἐνταῦθα δὲ προλογίζετο χορὸς πρὸς αὐτῶν. Τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἴσθι παροδικὰ, ὡς ὅτι λέγει δι' ἡν αἰτίαν πάριστιν, ὡς τὸ, Τύρισι δῖμα λιποῦσα. Τὰ δὲ στάσιμα ὡς ὅτι ἴσταται, καὶ ἀρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. Τὰ δὲ κομματικὰ, ὅτι λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται. Καὶ ἴσθιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις· Ξέρξης στρατιωσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεις πολλῆς, ἵπκον μὲν ἄμιτρον ἰπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἴστα, ἢ καὶ διακατίσσερας· καὶ περὶ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεῖς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ διὰ Θισσαλίας φύγων, διεπικραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰστίον δὲ ὅτι οἱ Ἕλληες τριακοσίας μόνον νῆας ἴχον. Πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἰδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα· δεύτερα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμίνα καὶ Πλαταιάς, τοῦ Θμιστοκλείους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορες, καὶ νῆας ἰσπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. Οὐ καὶ γινόμενα, περιγίνοντο αὐτοῦ. Ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντιουμίνοις πῶς τῶν Περσῶν περιγινήσονται, ἴσθι τείχη ζύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγινέσθαι αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλιγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ζύλινα ἀντὶ τῶν λιθίων· ὁ δὲ Θμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας ἴσθι τοιῆσαι, αἷ πολλὰκις διὰ τῶν οἰκίων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. [Ἐπὶ Μένανος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινίῃ, Πέρσαις, Γλαύκῳ ποτινῆϊ, Προμηθεῖ.] Τούτου τῆ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄποσσα. Γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖος τρεῖς ἴσθι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ἐστάσπου, στρατηγὸς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ βασιλεὺς αὐτῶν, δεῦτε καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατιωσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατὴρ, σύρος προσαγορευθεῖς, ἢ νόθος. Ἐσχάτος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλιζάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθεῖς. Τινὲς δὲ καὶ τρίταρον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

" Ἄλλως.

Ἡ τούτου τοῦ δράματος ὑπόθεσις ἴστιν ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπισπράτεια τοῦ Ξέρξου, καὶ αἱ ἐκεῖθεν δυστυχίαι καὶ ἀποχώρησις. Τὰ δὲ πρόσωπα ΚΟΡΟΣ γιρόταν σφίρ τὰ βασιλεία τοῦ Ξέρξου, ἌΤΟΣΣΑ, ἡ τοῦ Ξέρξου μήτηρ, ἡ καὶ προβασθεῖσα δι' ὀνειράτων τὴν τούτου ἦταν, ἌΓΓΕΛΟΣ πάντα διασαφῶν, ΕἸΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ ΞΕΡΞΗΣ. Πᾶσα δὲ ἡ ἱστορία τοῦ Ξέρξου ἔχει οὕτως.

Ἰπτίας ὁ Πεισιπράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων ἐξέτισε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν οὖν παρὰ Πέρσας ἰκετεύει Δαρεῖον στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν, ἃς δὲ πείθεται, ὡς Ἀριστιδέης φησίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τῷ Μιλησίῳ πορθητῆσι πάλιν τὰς Σάρδεις οὕσας ὑπὸ Δαρείου, καὶ ἕτερας πολλὰς. Ὁ δὲ μαθὼν Δαρεῖος ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρῆας δυνάμεις, καὶ εὖλοε περὶ. Ναυαγῆσαντα δὲ τῆτον περὶ Ἄθω, ὡς δισχυρίζαν ἀνδρῶν ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ θραυσμάτων, καὶ αὐτὸν, παραλῦει μὲν ὁ Δαρεῖος τῆτον τῆς ἀρχῆς. Δευτέρῳ δὲ ἔπει ἀπὸ τῶδε ἔπειμψεν Ἀθηναίους σφυρίδα, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν, ὡς δῆθεν ἐντεῦθεν δόξαι γῆς καὶ θαλάσσης εἶναι κύριος. Οἱ δὲ τῆς μὲν Περσῶν πρὸς εἰς φέριαρ ζῶντας βαλόντες ἀναθεν γῆν καὶ λίθων βολὰς πέμποντες, τέτους κατέχωσαν. Μῦν δὲ τινὰ Σάμιον ἐρημνύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσῶν γράμματα κατὰ τινὰς μὲν ἀνέilon, κατὰ τινὰς δὲ ἄτιμον ἐποίησαν, ὡς καὶ Ἀρίθμιον τὸν Ζελεῖτην ἠγίασαν, χρύσιον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρεῖος κομίσαντα προσευόμενον. Κυρσίλον τῆς βελῆς ἕνα κατεδαλάττωσαν καὶ ἀνέilon Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνιδούλει πέμποντες τῷ βαρβαρῶν, αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὀμοίως κατέλιθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τὰς παῖδας αὐτῶν. Τῷ αὐτῷ ἔπει Ὀλυμπιάδι οὐ Δαρεῖος μετὰ τὸ ἐκστῆναι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς ἔπειμψε πάλιν κατὰ Ἀστικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην, ἀνέψιον αὐτοῦ, χιλίων νεῶν στόλον, πεντήκοντα μυριάδων στρατιάν ἔχοντι. Καὶ Νάξον ἔilon, καὶ Ἐριστρίαν Εὐβοΐδα, πόλιν, ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίσει τῷ Ἀπόλλωνι λιθαιώτου τ' ἄλαντα Ἀποπλιύσαντες, καὶ καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδεύσαντες σὺν αἷς καὶ ὁ τύραννος Ἰπτίας Μιλτιάδου στρατηγούτων Ἀθηναίων καὶ Σπησιλείου, πολεμαρχούτων δὲ Καλλιμάχου καὶ Κοναγίτου καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων ἠστῶνται καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν, ὅπρι ἀκηκῶς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἠδερπίζετο στρατεύειν. Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὄλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ἠδερπίζε καὶ περὶ σὺν ἡγε στρατόν. Τετάρτῳ δὲ ἔπει Δαρεῖος μὲν τελευτῶ, Ξέρξης δὲ καὶ τὸν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδίδεται δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν, Μαρδονίου μὲν ἀνακαζόντος αὐτὸν πολιεμῖν, Ἀρταβάνου δὲ ἀποτρέποντος. Ἦν οὖν ὁ πᾶς ἄριθμος αὐτῶ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχος τε καὶ μάχιμος μυριάδες πεντακόσαιοι πλ. ο. α. δὲ χίλια σζ'. ὕ δ' ἦν τάλαντα ἡμερησία τροφή τῷ στρατῷ. Ἐμείτρησε δὲ τὴν στρατιάν Ξέρξης αὐτὸν τὸν τρόπον. Μυριάδων τεῖχος κατεσκευάσει καὶ τοῦτο πληρῶν καὶ κινῶν οὕτω τὰς μυριάδας ἠρίθμει. Στρατεύοντων οὖν κατὰ Ἑλλάδος ἠθέλησε καινοτομησαι τὰς τῶν στοιχείων φύσεις. Βουβαρῆς γὰρ καὶ ὁ πεντάσπηχυς Ἀρταχαιὸς προσημψθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων τῆς ὄρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπιστάτου καὶ δέικοπτον αὐτὸν, καὶ ἰδαλάττων εἰς βάθος. Ἐτερεὶ δὲ γιφουρῶν ἐπέμψθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τὴν στραχίαν ἀκτὴν λεγομένην μετὰξὺ Σήστου καὶ Ἀβύδου. Γεγονίας δὲ τῆς γιφύρας καὶ λυθίσης ὑπὸ χειμᾶνος, καὶ τῆς τοῦ πελάγου ῥύμης, διακοσίοις ῥάβδων πληγαῖς ἐτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο δεσμοῖς σιδηροῖς ἐκίλευσεν ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν συσχίειν τὸ πύλαγος. Καὶ δῆθεν τὴν θάλασσαν οἶα δούλην δισμῶν τοῖς κλοῖσι. Ἐτίρας δὲ δύο γιφύρας ἀντὶ τῆς προτίρας τούτων τῷ τρόπῳ ἐποίησεν. Ἐκίλευσε γὰρ ἅπαν τούτο τὸ πύλαγος πληρῶσαι νεῶν καὶ ταύτας παρ' ἀλλήλους συνῆσαι δεσμοῖς σιδηροῖς, καὶ ἀσφαλίσασθαι ταύτας ἐξ ἑκατέρως ἡόνος, ἔπει δοκεῖς διὰ πάσων τούτων συνεχῶς προσηλῶσαι καὶ τούτου γινομένου γῆν ἐπιβαλεῖν, καὶ καταστορέσαι μορίων καὶ θαφῶν φύλλα. Ἐκατέρωθεν δὲ τῆς γιφύρας ἦσαν ἑτέροι δοκεῖς περικλιόντες τὴν γιφύραν, μήπως τις ὀλισθήσας

καταπίση πρὸς τὴν Θάλασσαν. Οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γιγόνασι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ λίθινον ἔδραν αὐτῶ ὑψήλην ἐκεῖ ἰποήσαντο, ἐν ἧπερ ἐφιδρυνθεὶς ὑστερον ὅταν παριγέγονεν τὸ στράτευμα ἔβλεπε. Πρῶτον ἐς περὶ Κελαινόν, πόλιν τῆς Φρυγίας ἰλθὼν ξενίζεσθαι σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρίῳ πρὶν ἰδωρῆσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον, καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε ἔχαριζετο ἀργυρίου β' τάλαντα, καὶ ὑμυριάδας δαρεικοῦ χρυσοῦ νομίσματος χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολιπόμενας. Ἦν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαθὼν ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος καὶ τὸ λείπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας αὐτῶ ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μίση πορεύεσθαι διὰ Φρυγίας καὶ Λυδίας. Περὶ τινὰ δὲ τόπον ἰδὼν ὠραίαν πλάτανον, καδ' Ἡρόδοτος χρυσῆν ἑτέραν τοιαύτην ἰποίησεν, ἢ ἦν καθιζόμενος ἐν μισημερία σκιάς ἀπέλαυε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐπιουψάντων μὲν τῶν ἴππων στείν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαϊάνδρος, ὡς καὶ ὁ Πενιὸς περὶ Θισσαλίαν ὑστερον, καὶ ἐν Ἀθηναῖς ὁ Ἰλισσος, καὶ ἕτεροι. Τοξισοῦσης δὲ τῆς στρατιᾶς ὁ ἦλιος ἀπεκρύβετο τοῖς τοξοῦμασιν. Ἐφθακότος δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔκλειψις ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένετο ἕτερα. Ὅμως ἐπτά νοξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπειροκοπῶς τὰς γέφυρας ἐπεραιουῶτο. Τέλος ἢ ἄρματος καὶ αὐτὸς διαπικραιούται. Ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Ἀθηναῖοις ἰδόθη χρῆσμός οὗτος:

Τείχος τριτογενεὶ ξύλινον δίδοι εὐρύοπα Ζεὺς
 Μοῦνον ἀπόρθητον τελείθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει
 Μὴ δὲ σύ γ' ἴπποσύνην τε μένων καὶ πέζον ἴοντα
 Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἕσυχος, ἀλλ' ὑποχόρει.

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἠδύναντο ξυνίαι, τί τὸ ξύλινον τεῖχος, ἀλλ' οἱ γέροντες ᾤοντο πύργους ξυλίνοὺς προστάττειν αὐτοῖς τὴν Πυθίαν ποιῆν. Οὗς καὶ τινες ποιήσαντες, καὶ ἐπανάβαιντες ὑπὸ Περσῶν πύργους αὐτοῖς κατακαύθησαν. Θεμιστοκλῆς δὲ μόνος εἰπὼν ξύλινον τεῖχος εἶναι τὰς τριήρεις, καὶ τοῦτο βούλεισθαι τὸν χρησμὸν, ἔπεισε. Καὶ τοὺς μαχίμους τριήρεσιν ἐμβαλὼν, καὶ περὶ Σαλαμίνα ὁμίσας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν νεῶν γυναῖκας καὶ γέροντας καὶ παῖδας ἐξέπισμψεν εἰς Τροίζην. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νῆες τοαί. Ἐρχομένου δὲ τοῦ Ξέρξου μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς καὶ μέλλοντος διαβαίνειν τὰς ἐν Ἑλλάδι οὕτω καλουμένας Πύλας Λεωνίδας ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' κατέσχε τὴν ἀρόδον· πάνυ δὲ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς διαφθείρας καὶ ἀδελφοὺς β' τοῦ Ξέρξου, τέλος ὑπὸ τοσοῦτου πλήθους αὐτὸς τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συμμαθηθέντες ἀπώλοντο. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης οὕτω μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς ταύτην μὲν περὶ Θήβας εἶασεν, αὐτὸς δὲ μετὰ οὐκ ὀλίγων ἀναβὰς περὶ τὸ Αἰγιάλιον ὄρος ἐκάθητο· τὸ δὲ ἐστὶν ἀντικεῖρ Σαλαμίνας, ὅρῳ τὴν ναυμαχίαν. Ἐν Σαλαμῖνι γὰρ συνέβαλον ἀμφοτέρω τὰ ναυτικά, τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν. Ἠττηθέντος δὲ κατάρκας τοῦ βαρβαρικοῦ ναυτικοῦ Θρώμιος ὁ Ξέρξης, καὶ ἄμα ἀκούων, ὡς μέλλουσι Ἑλλήνες καταλήφασθαι καὶ διαφθεῖραι τὴν γέφυραν, Μαρδόνιον μὲν εἶασε μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς αὐτόθι. Αὐτὸς δὲ μέρος τι τοῦ στρατεύματος παραλαβὼν, δραμῶν καταλαμβάνει τὴν γέφυραν. Καὶ πλείστοις κινδύνοις περιπεσὼν μόλις μετ' ὀλίγων καταλαμβάνει τὴν πατρίδα. Μαρδόνιόν δὲ συμβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι καταπολίμησαν. Ἔσχε δὲ τὴν μὲν ἐν Σαλαμῖνι τῆς ναυμαχίας νίκην Θεμιστοκλῆς. Τὴν δὲ ἐν Πλαταιῶν τοῦ πέζου νίκην Πausανίας ὁ Λακιδαιμονίων στρατηγός.

v. 1. τὰδε μὲν Περσῶν] Α. τοῦτο δικτικῶς οἷόν φησι τίς πρὸς ἑαυτὸν, ὅτι τὰδε καὶ ταῦτα πιστὰ καὶ πιστώματα καλεῖται τῶν Περσῶν τῶν πορευθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα γῆν. Ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς πιστοὶ χρηματοφύλακες τῶν Περσῶν καλούμεθα, καὶ ἰσμεν ἰσπασθαι τῶν οἰκων αὐτῶν· οὗς τινες ἡμᾶς αὐτὸς ὁ Ξέρξης ὁ βασιλεὺς· ὁ τοῦ Δαρίου υἱός, ὡς πρὸςβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κατὰ πρὸςβίαν) πρὶέκρινε τῶν ἄλ-

λων, ἰφορεύειν, ἧτοι ἄρχειν, καὶ ἰπόπτας εἶναι, καὶ ἐπιτηρητὰς τῆς χώρας αὐτοῦ, μὴ δυναμένους πολιεῖν. Τὸ δὲ πιστὰ τίνες φασιν, ὅτι ὑποπεύσαντες τοὺς κατὰ χορὸν ἰαντοὺς λέγειν πιστώματα Περσῶν. Ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἰστί Περσῶν Ἰσάδην, Πίστιερα καλουμένη, ἣν συγκόψας ὁ ποιητὴς πιστὰ ἔφη.

οἰχομένων] Β. πορευδίντων.

τάδε μὲν Περσῶν] Γ. Ἡ ἰσθμισίς τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονοστροφικῆς ἰστί περιόδου. Τὰ δὲ κῶλα εἰσὶν, ἀναπαιστικά διμέτρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἧτοι ἐφθημιμερῆ καὶ μονόμετρα ζε'. Εἶτα εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβάς τὸ μέτρον τοῦτο ἐνήλλαξε. Καί εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα ἀναπαιστικά διμέτρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά ἔ' ἀκατάληκτα καὶ μονόμετρα μζ'. Ὡν τὸ τελευταῖον τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν διὰ τὰ ἐξῆς. Εἶτα εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβάς καὶ ἑτέρῳ μέτρῳ ἐχρήσατο. Καί εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα τροχαϊκὰ διμέτρα καταληκτικά ἧτοι ἐφθημιμερῆ καὶ πινθημιμερῆ καὶ βραχυκατάληκτοι, ἧτοι ἰθυφαλλικά καὶ ἀκατάληκτα κς'. Ὡν τὸ παρὰ τελευταῖον ἀναπαιστικὸν διὰ τὰ ἐξῆς πινθημιμερῆ τὸ δὲ τελευταῖον ἰθυφαλλικόν. Μετὰ δὲ τὸ β' κῶλον καὶ τὸ ἦ, μῦθόν τι κάλου τὸ ὀά τίδισται. Εἶτα μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν τὸ πρῶτον αὐθις ἔλαβε μέτρον. Καί εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα ἀναπαιστικά διμέτρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά καὶ μονόμετρα ις'. Ἐν ἐκδίσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τιστράμετροι καταληκτικοὶ δ'. ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς.

v. 2. πιστὰ] Β. Δίον εἰπιῦν ἡμεῖς μὲν οἱ γέροντες καλούμεθα πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ τῶν ἰστρατευκότων καθ' Ἑλλάδος Περσῶν, τουτίστιν, ἡμᾶς ὁ Ξέρξης ἰναυῖδα κατέλιπεν ἀσφαλεῖ καὶ πιστοῦς τῆς ἀρχῆς φύλακας, ὥσπερ καὶ παρακατιῶν λέγει, πρὸς πιστὰ τάδε ἐπ' ἀνίγκειν ὅ' δὲ λίγοντες τὸ πιστὰ ἀντὶ Πίστιερα κατὰ συγκοπήν, παντὶ δῆλον ὅτι ληροῦσι.

v. 3. καὶ τῶν ἀφνεῶν] Α. Λίπει τὰ βασίλεια.

ἀφνεῶν] Β. ὀλβίων.

v. 4. ἰδράνων] Β. κατοικησιῶν. πρισβίαν] ἐντιμότητα.

v. 6. Δαρσιογενῆς] Α. Δαρσίου υἱός.

v. 7. ἰφορεύειν] Β. ἐπιστασιῖν.

v. 8. ἀμφὶ δὲ νόστω] Α. Ταράσσειται, φησί, καὶ Δορυβῆται ἡ ψυχὴ Ἰσάδην, τοῦτο γὰρ θυμὸς δηλοῖ, κατὰ μαντεύον περὶ τῆς ὑποστροφῆς τοῦ Ξέρξου, καὶ τῆς πολυχρύσου καὶ πλουσίας στρατιᾶς τῶν Περσῶν. Ὀμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλεῖα ἔταξεν, εἶτα τοὺς ὑπηκόους, φησὶ γὰρ Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἰυκνήμιδες Ἀχαιοί. (Iliad. α'.)

νόστω] Β. ὑποστροφῆ.

v. 10. ὀρσοπολεῖσται] Β. κινεῖται.

v. 12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς οἴχακι] Α. πᾶσα γὰρ ἡ δύναμις ἡ Ἀσιατογενῆς, ἧγον ἡ Περσικῆ, ἡ ἐν Ἀσίᾳ γεννηθεῖσα, παργένετο καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ βασιλείως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως. Οἴχακιν, ἀπόλωλεν ἡ πᾶσα δύναμις τῶν Περσῶν.

v. 13. οἴχακι] Β. ἐπορεύθη. νέον δ' ἄνδρα βαυζεῖ] ἧτοι πᾶσαν τὴν νεότητα ἀνακαλιῖται ὁ θυμὸς.

νέον δ' ἄνδρα βαυζεῖ] Α. ἧτοι νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλιῖται ἡ Ἀσία. Λίπει δὲ τοῦτα. Γράφεται δὲ καὶ ἰ δ ν, ἧτοι τὸν ἴδιον ἄνδρα.

v. 14. τις ἰαπιῖς] Β. τοῦ στρατοῦ ἡ τοῦ Ξέρξου, ἡ ἐξ ἐκίνοιαν.

v. 16. οἷτε τὸ Σούσαν] Β. Τοῦτο κατὰ ἄθροισμον καὶ μίρισμον. Ἄνα γὰρ εἰπὼν, ὡς πᾶσα ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς εἰς Ἑλλάδα ἄρμησιν, νῦν ἰντυῖθην ἀπαριθμεῖν ἀρχεται ἔδεν ἄρμησαν, καὶ τίνες οἱ τῆς στρατιᾶς ἡγέμονες. Σούσαν ἢ δ' Ἀγβατάνων] αὐται αἱ πόλεις βασιλεία Περσῶν ἦσαν.

ἢ δ' Ἐκβατάνων] Α. ὅτι Ἀκισσαῖα πρότερον ἐκαλιῖτο ἀπὸ Ἀκισσαίου τὰ νῦν Ἐκβάτανα λεγόμενα.

v. 17. καὶ τὸ παλαιὸν Κίσιον ἐρκος] Α. Ἔστι καὶ τοῦτο πόλισμα Περσῶν. Οἷ

τινες, φησὶ, προλιπόντες τὸ ἄστυ τῶν Σούσαν καὶ τῶν Ἐκβατάνων, καὶ τὸ παλαιὸν Κίσιον ἔρχοι ἔθαν ἱποριύθησαν εἰς Ἑλλάδα οἱ μὲν ἔφιπποι, οἱ δὲ διὰ πλοίων, ἄλλοι δὲ πιζοί· παρέχοντες καὶ ποιῶντες στύφος καὶ πύκνωμα τοῦ πολέμου. Τινὲς δὲ τὸ παρῆχοντες ἀντι τοῦ ὄντες λέγουσιν. Ἔτεροι δὲ ἀντι τοῦ διδόντες καὶ τὸ πολέμου πολέμῳ φασίν.

v. 18. προλιπόντες] B. ἀφίντες. ἔθαν] εἰς τὴν Ἑλλάδα.

v. 20. στῖφος] B. τάζιν, πύκνωμα. παρέχοντες] ποιῶντες.

v. 21. οἶες Ἀμιστρης] A. Βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποτιταγμένοι δὲ τῷ Πέρσῃ. Τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἱστόρησεν, τὰ δὲ τελείως ἔπλασεν. Οἶοι ἦν ὁ Ἀμιστρης, καὶ ὁ Ἀρταφρένης, καὶ ὁ Ἀστάσπης, ταγοὶ καὶ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν· σὺνται καὶ ὀρμῶσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα· βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποχοὶ δὲ καὶ ὑποκλινεῖς καὶ ὑποτιταγμένοι μεγάλῳ βασιλεῖ, τῷ Πέρσῃ δηλονότι. Κατὰ δὲ τινὰς ἔστιν ὑπέρθεσις ἐν τῷ Ἀρταφρένης διὰ τὸ μέτρον.

v. 24. ὑποχοὶ] B. ὑπόχειροι.

v. 25. σὺνται] B. ὀρμῶσι.

v. 26. τοξοδάμαντες] A. τοξότας διὰ τῶν τόξων δαμάζοντες τοὺς ἀντιπάλους· καὶ ἱππικοὶ, φοβεροὶ μὲν εἰς τὸ θρασθῆναι, τοῦτ' ἔστιν, ἱκανοὶ φοβεῖν ἐκ τῆς ὄψεως. ἐπιτιθήδιοι δὲ καὶ διέξιοι πρὸς πόλεμον, ἐν τλήμονι καὶ καρτερικῇ καὶ γενναίᾳ δόξῃ καὶ γνώμῃ ψυχῆς.

v. 28. δόξῃ] A. γνώμῃ, ἢ φιλοτιμίᾳ, ἢ ἐνυποστάτῳ δοκῆσει καὶ πείσματι ψυχῆς.

εὐτλήμονι δόξῃ] B. τοιοῦτοι γὰρ εἰσιν, ὡς τοῖς αὐτοῖς θεωρουμένοις φόβον ἱμποῖν, καὶ δεινοὶ κατὰ τὴν μάχην, εὐτλήμονι καὶ καρτερικῇ δόξῃ ψυχῆς· τουτέστιν, οὐ μόνον τῷ ἴδει φοβεροὶ, ἀλλὰ καὶ δόξαν πᾶσιν παρέχουσιν, ὡς ἄρα δεινοὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐν καρτερίᾳ καὶ γενναίᾳ ψυχῆς. Δείον δὲ εἰπεῖν· εὐτλήμονος καὶ καρτερικῆς ψυχῆς, πρὸς τὸ δόξῃ ἐπήνεγκε, εὐτλήμονι δόξῃ ψυχῆς εἰπῶν. Ὀσπερ καὶ ἐν ἄλλοις τίσις πολλαχού, καὶ Εὐριπίδῃ ἰσηται, καὶ ἐν τῷ παρόντι Αἰσχύλῳ λέγοντι εἰς τὸ ὅπισθεν δρᾶμα ψαλίαις τετραβαμόσι μωνύχων πάλων (Eurip. Phœniss. 808.) οὐ γὰρ ἦσαν οἱ χαλινοὶ τετραβάμοις, ἀλλ' οἱ ἴπποι.

v. 29. ἱπποχάρμης] A. ὁ διὰ τῶν ἴππων εἰς τὴν μάχην ποριύμενος.

v. 33. ἄλλους δ' ὁ μίγας] A. ἄλλους δὲ, φησὶν, ἔπιμψι συμμάχους τῶν Περσῶν ὁ μίγας καὶ ὁ πολλὰ θρέμματα ἔχων Νεῖλος. Ἐποχιρίοι γὰρ ἦσαν Περσῶν τότε οἱ Αἰγύπτιοι. Εἶτα καταλίγει τίνας ἦσαν οἱ ἀπ' Αἰγύπτου, καὶ φησὶν, ὁ Σουσισκάνης, καὶ ὁ Πηγασταγῶν ὁ Αἰγυπτιογενής. Τινὲς δὲ διαιροῦσι τὸ Σουσισκάνης, καὶ πηγᾶς καὶ ταγῶν. Τὰ γὰρ ὀνόματα ὁ ποιητὴς πέπλακε, καὶ οὐκ ἔστιν Αἰγυπτιακά. Ἔτεροι δὲ τὸ πηγᾶς, καὶ τὸ ταγῶν ὡς ἐν ἀναγινώσκουσιν Πηγασταγῶν.

v. 34. Νεῖλος] B. ὑποχιρίοι γὰρ Περσῶν ἦσαν Αἰγύπτιοι. Σουσισκάνης ἦσαν δὲ οὔτοι.

v. 36. ἱερᾶς Μίμφιδος] B. ἱερὰν τὴν Μίμφίδα καλεῖ διὰ τὸ τιμᾶσθαι ἐκίε τὸν Ἄσπιν, καὶ μυστήρια τοῖς Αἰγυπτίοις γίνεσθαι.

v. 37. Ὀγυγίας] B. τὰς παλαιὰς λίγαι δὲ τὰς ἑκατοντάπυλας.

v. 39. ἰλιωβάται] A. τὸ Αἰγύπτιον ἔλος οἰκοῦντες. Ἡ κοιτῆς Αἰγύπτου λέγονται ἰλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. Παρὰ τίσις δὲ ἰλιωβάται, οἱ ἐπὶ ἔλους ἰλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἔστι τῶν δυσχειριστάτων. Τινὲς δὲ εἰς τὸ ἰλιωβάτας στίζοντες, τὸ ἐξῆς, ἰρίται δεινοὶ, λέγουσιν, ἀντι τοῦ κωπηλάτας νῶν ἐπιτιθήδιοι.

ἰλιωβάται] B. Αἰγύπτιοι, ὅλος γὰρ τόπος ἐν Αἰγυπτίοις. ἰρίται] κωπηλάται.

v. 40. ἀνάριθμοι] B. τοῦτο πρὸς τὸ πληθὺς ἴδει ἐπιτιγηκεῖν καὶ εἰπεῖν ἀνάριθμον· νῶν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀρσινικὸν ἀπιδάκν.

v. 41. ἀβροδαίτων] A. τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ Λυδοὶ· οὗς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κύρος

ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τοῦ Καμβύσου πατὴρ, πολεμῆσας κατετροπώσατο, καὶ ὑποχρῆ-
ρίους ἑαυτῷ πιστοίηκεν. Ἀβροδιαίται δὲ οὗτοι ἔθνη καὶ τὸ παρ' Ἀνακρίοντι Λυδοπα-
θῆϊς τινες, ἀπὸ τοῦ ἠδύπαθῆϊς. Καὶ τὸ περιφερόμενον, μὴ τε μοι Λυδῶν
κάρυκας μὴ τε μαςίγων ψόφους, τρυφηλοὺς αὐτοὺς παριστάει. Καὶ ὁ
Λυδοφῶιτης δὲ μυροπάλης ταύτην τὴν τρυφήν δηλοῖ. Καὶ τὴν Βάκχαριν δὲ ἔνοι μύρον
Λυδῶν ἔφασαν.

ἀβροδιαίτων] Β. πολυτελῶν ἔν τε τροφαῖς καὶ ἐνδύμασιν.

v. 42. οἶτ' ἰπίπαν ἠπειρογενεῖς] Α. οἱ δὲ ὅλου τὴν ἠπειρον οἰκοῦντες.

ἰπίπαν] Β. παντελῶς. ἠπειρογενεῖς] ἠπειρος τόπος ἐν τῇ Ἀσίᾳ οὕτω καλούμενος,
ἦγον ἢ Λυκαονία, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι.

v. 43. τοὺς Μητραγαθῆς] Α. οὓς τινες Λύδους ἔξορμῶσι καὶ ἰξάγουσι καὶ παρακινῶσι
πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἰποχουμένους ἐν πολλοῖς ἄρμασι, Μητραγαθῆς ὁ Ἄρκειός τε ἀγαθὸς
ἠγμένους οἰκονομοῦντες αὐτοὺς, καὶ αἱ πλουσίαι Σάρδεις. Οὗτοι γὰρ τὰς Σάρδεις
κατάκου.

v. 44. δίοποι] Α. οἱ δίοποντες, ἠγμένους.

δίοποι] Β. περιέλιπτοι.

v. 47. δῖρρμα τε] Α. εἰπὼν πολλοῖς ἄρμασι τοὺς Λυδοὺς ἰποχίσθαι, παρακατιῶν
τὴν ἀρματηλασίαν, καὶ ἐκ πόσων ἵππων αὐτὴ συνίστατο, ἰδήλωνεν, εἰρηκῶς, τέλη, ἄρματα
δηλαδὴ, ἔξορμῶσι τῶν Σάρδεων τέθριππα καὶ ἰξάίππα. Ἡ τέλη, τὰ τάγματι. Ἐκ
τούτου δὲ τῶν ἵππων τὸ πλῆθος δηλοῖ.

δῖρρμα] Β. τέθριππα. τῖρρμα τέλη] ἔξιππα πληρώματα, στίφη.

v. 49. πιλάται] Α. ἔνοικοι, γνίτονες.

στιῦνται] Β. ὀρμῶσι. ἱεροῦ] μεγάλου. Τμώλου] ὄρος Λυδίας. πιλάται] πλησιά-
σται.

v. 51. λόγχης ἄκμονες] Α. Ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, ὡς ἀκμῶν ὑπὸ σφυρῶν.

ἄκμονες] Β. καρτερικοί, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἄκμονος.

v. 52. Βαβυλῶν δ' ἡ πολύχρυσος] Α. ἡ πλουσία δὲ Βαβυλῶν πέμπτι πάμμικτον ὄχλον.
Εἶτα ἰφιερμηνεύων τοῦτο, φησὶ, ναῶν τε ἰπόχους, ἦτοι λαὸν ναυτικὸν ταῖς ναυσὶν ἰποχού-
μενον, καὶ πιστοὺς, θαρρῶντας φρονήματι τοξικῶ, ἦτοι ἱμπίρους τῆς τοξικῆς.

v. 54. σύρην] Β. ὀμοῦ. ἰπόχους] ἰπικάτας.

v. 55. Δήματι] Β. φρονήματι. πίστους] θαρράλειους.

v. 56. τὸ μαχαιρόφορον τ' ἔθνος] Α. κοινῶς ἀπάντων Περσῶν.

v. 58. ὑποπομπαῖς] Α. προτροπαῖς.

διναῖς] Β. μεγάλαις. ὑποπομπαῖς] προπομπαῖς.

v. 59. τοῖσδ' ἄνθος] Α. τοιοῦτο καλλώπισμα καὶ τὸ ἰξάειτον μέρος τῶν ἀνδρῶν τῆς
γῆς τῆς Περσίδος οἴχεται καὶ πορεύεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα περὶ οὓς πᾶσα γῆ Ἀσιήτις
ἢ ἀναδριψαμένη αὐτοὺς στινάζει ἐν πόθῳ μαραντικῶ καὶ καυστικῶ.

ἄνθος] Β. ἰξάειτον.

v. 60. οἴχεται] Β. ἰπορεύθη.

v. 62. μαλιεῖᾶ] Β. θερμῶ καὶ διαπύρρα.

v. 63. τοκίς τ' ἀλοχοί τε] Α. οἱ πατέρες δὲ αὐτῶν καὶ αἱ ὀμόκοιτοι αὐτῶν γυναῖκες
τρομέουσι τὸν χρόνον τείνοντα καὶ μηκυνόμενον τῇ τῶν ἡμερῶν παραφορᾶ, τὸν ἡμερόλεγον
ἦτοι τὸν ἐκ τῶν ἡμερῶν καταριθμούμενον, παρὰ τὸ ἡμέρα, καὶ τὸ λέγω, τὸ ἀριθμῶ.

ἡμερόλεγον] Β. τὸν ἐξ ἡμερῶν συλλεγίντα.

v. 64. τείνοντα] Β. ἀξάνοντα.

v. 65. πείρακε μὲν ὁ περιεπέτολις] Α. ἐπέρασε μὲν, φησὶν, ἤδη εἰς τὴν ἀντίπορον γεί-
τονα χώραν, ἦτοι τὴν Εὐρώπην οἱ γὰρ Πέρσαι τῆς Ἀσίας εἰσὶ κάτωκοι, ὁ τοῦ βασιλείως
Ξέρξου στρατὸς, ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ἀμίψας καὶ ἀλλάζας τὸν πόρθμον τῆς θυγατρὸς

τοῦ Ἀθάμαντος Ἑλλης, ἥτοι τὸν Ἑλλήσποντον, ἐν σχιδίᾳ λίμῃ δεδριμένη. Γεφυρώσας γὰρ τὴν θάλασσαν διὰ τῶν νηῶν πιζῆ ταύτην τὸν στρατὸν αὐτοῦ περάσας πεποίηκεν. Ταῦτα δὲ κοιμωδίται Εὐπόλις ἐν Μαρικῷ· “Πεπέρακε μὲν ὁ περσίπτολις ἤδη μαρίκας.”

ἤδη] B. πάλαι.

v. 67. χάραν] B. τὴν Εὐράπην.

v. 68. λινοδέσμων σχεδίᾳ] B. στολῆ νηῶν.

v. 69. Ἀθαμάντιδος Ἑλλης] A. Ἀθάμας ἔσχε γυναῖκα ἐξ ἧς τὴν Ἑλλην καὶ τὸν Φρύξον ἐγέννησε· τελευτήσασθαι δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἔλαβε τὴν Ἰνώ, ἥτις τοῖς παισὶ Φθουνοῦσα τοῦ Ἀθάμαντος πρωτοτύπου τοὺς τῆς χάρας πάντας λαβοῦσα καρπούς, ἐλυμήνατο αὐτούς, ὥστε μνηστὶ σπειρομένους ἀναδίδουσαι. Λιμῶν δὲ ἐπὶ τῆς χάρας ἐπικρατήσαντες οἱ ἐγχώριοι ἰβουλεύσαντο πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀπειθεῖν καὶ μαντεύσασθαι, ὥστε γινῶναι τὸ αἴτιον. Τούτους δὲ ἡ Ἰνώ δεξιωσαμένη πεποίηκε τοῦ μαντείου ἐπαναστρέφοντας μὴδὲν ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι τὴν Ἑλλην καὶ τὸν Φρύξον αὐτῶ τυθῆναι ὁ Ἀπόλλων εἴρηκεν. Ἐπήκοος οὖν ὁ Ἀθάμας τοῦ τοιοῦτου χρησμοῦ γενόμενος τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ποιμνίοις διατρέψουσι ἐμήνυσε κριὸν λαβοῦσι τὸν πρώτιστον θῦσαι τοῦτον τῶ Ἀπόλλωνι. Λαβόντων δὲ τὸν κριὸν καὶ ἐπανερχομένων ὁ κριὸς τὸ κατ' αὐτῶν σκευωρούμενον αὐτοῖς ἐδήλωσε. Φυγῆ γοῦν, τῇ συμβουλῇ τούτου, ἐχρήσαντο, αὐτῶ ἐποχούμενοι, καὶ τὸν πλοῦν διαπεραιούμενοι. Ἐν δὲ τῶ διαπεραιούσθαι τούτους, ἡ μὲν Ἑλλη ἐς μέσον τοῦ πόντου πίπτωκεν, ἀφ' ἧς ὁ τοιοῦτος ἐκλήθη Ἑλλήσποντος· ὁ δὲ Φρύξος ἐν τινι προσελιμνίσθη λιμένι, ἀφ' οὗ ὁ τοιοῦτος Φρύξου λιμὴν ὀνομάζεται.

Ἀθαμάντιδος Ἑλλης] B. Ἐν γὰρ ταῖς νηυσὶ ἐξέυξε τὸν Ἑλλήσποντον ἐπαστάδιον ὄντα τὸ εὖρος, καὶ γῆν ἐπιχείας πιζῆ δι' αὐτοῦ τὸν στρατὸν ἰδεῦσαι πεποίηκεν. Ἀθάμας δὲ ἐκ Νεφέλης Ἑλλην καὶ Φρύξον ἐγέννησε. Τελευτήσασθαι δὲ τῆς Νεφέλης ἠγάγετο γυναῖκα Ἰνώ, ἥτις, Ἑλλη καὶ Φρύξου Φθουνοῦσα, ὡς μητρικὰ, ἐλυμήνατο τίσι μηχαναῖς τὰ σπέρματα ὡς μνηστὶ σπειράμενα οἷά τε ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδουσαι. Λιμῶν οὖν κατειληφότες τὴν χάραν οἱ ταύτης ἐνοικοὶ βουλόμενοι ἀπίσαι, πρὸς τὸ μαντεῖον, λύσιν παρ' ἐκείνου μαθεῖν τοῦ κακοῦ, διεφάθησαν ὑπὸ τῆς Ἰνὸς χρέμασιν, ἢ ἐκείθεν ἀποστρέφοντες μὴδὲν ἄλλο λέγειν πρὸς Ἀθάμαντα, ἢ ὡς Φρύξον τι καὶ Ἑλλην θῦσαι Ἀπόλλωνα προστάττειν εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ. Ἀθάμαντος οὖν προσπιμπομένου αὐτοῦς ἐκ τῶν ποιμνίων, καὶ προστάττοντας κριὸν μετ' αὐτῶν ἀγαγεῖν, ἐπειδὴ κριὸν παραλαβόντες ἔμιλλον πορεύσθαι, οὗτος παραδόξως αὐτοῖς τὸ κατ' αὐτῶν ἐλήνυσε δράμα. Φεύγοντες οὖν ἐποχούμενοι τῶ κριῷ, ἐπὶ θαλάττης ἐπέβησαν ἡ μὲν Ἑλλη ὀλισθήσασα τοῦ κριοῦ πίπτει ἔντος τοῦ πηλάγους· ἀφ' ἧς Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. Ὁ δὲ Φρύξος προσορηθήσας λιμένι καὶ τελευτήσας τὸν βίον ἐκτὶ Φρύξου λιμῆνα τοῦτον ὡς αὐτοῦ καλεῖσθαι πεποίηκεν.

v. 70. πολύγομφον ὄδισμα] A. ἀμφὶ τῶ ἀύχινι τοῦ πόντου ζυγὸν βαλὼν πολύγομφον ὄδισμα καὶ βῆδισμα, τῶν τῆς θαλάσσης δηλονότι νώτων ἄνωθιν. Ἐγεφύρωσας γὰρ τὸ ἐπαστάδιον τῆς θαλάσσης, ταῖς ναυσὶ συνδήσας καὶ γῆν ἐπιβαλὼν ἄνωθιν, ὥστε ὄδον ποιῆσαι ἐπὶ τῶν νηῶν. Διὸ πολύγομφον, ὄδισμα εἶπε. Γράφεται καὶ ἱ ρ ι σ μ α τὴν ναῦν.

πολύγομφον] πολύκαρπον. ὄδισμα πορείαν.

v. 71. ἀύχινι πόντου] B. Διὰ τὸ εἶναι τοῦτον στίνον, ἐπὶ τὰ σταδίων γὰρ, παρικήζει ἀύχινι, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἀρχὴ τῆς ἰσῶ θαλάττης ἐστίν.

v. 72. πολυάνδρου] A. ὁ θούριος δὲ καὶ ὁ πολειμικώτατος ἄρχων ὁ Ξέρξης τῆς πολυάνδρου Ἀσίας, ἐπὶ πᾶσαν χθόνα, τὴν Εὐράπην δηλονότι, ἐλαύνει ποιμανόριον θῖον διχόθιν ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης. Ποιμανόριον δὲ τὸ πλῆθος τὸ στρατιευτικόν, τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος. Σημαίνει δὲ τὸ στρατιεῖμα παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λίγισθαι ποιμένας. Ὅθεν ποιμανόριον τὸ ἐκ ποιμῆς ἀνδρῶν συνηγμένον βασιλεῖον.

v. 73. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα] B. ἠλπίζετο γὰρ Ξέρξης πᾶσαν τὴν γῆν δουλώσειν, μήτοις τὴν Ἑλλάδα.

ποιμανόριον θῖον] B. ποιμνίον ἀνδρῶν. Θαιμαστόν δὲ ἐς τὸ πλῆθος.

v. 75. Διχόθει] B. ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης] Δίον εἰπιῖν ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης, εἰς μὲν τὸ θαλάσσης, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου ἐτήρησεν, εἰς δὲ τὸ γῆς ἐνῆλλαξε, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπιῖν γῆς, πεζονόμοις ἦτοι πέζοις εἶπε, πέζοι γὰρ εἰσὶν οἱ κατὰ τὴν γῆν οἰκιστοὶ.

v. 76. ὄχυροισι πεποιθῶς] A. πεποιθῶς καὶ θαρρῶν ἐφέταις, ἢ τοξόταις καὶ ἠγυμῶσι τῆς χρυσοδόμου γενεᾶς, ὄχυροῖς, στυφέλοις καὶ σκληροῖς, ὁ ἰσίδιος φῶς καὶ ἀνὴρ, τοῦτ' ἔστιν ὁ Ξέρξης. Τὸ δὲ χρυσονόμου ἀντὶ τοῦ πλουσίας εἶπε. Τινὲς δὲ χρυσογόνου λέγουσι, διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γενενηθῆναι ὁ καὶ βέλτιον. Ἀπογόνου γοῦν φησὶ τῆς Περσέως γενεᾶς, ἢ τῆς τῶν χρυσοῦν ἀνδρώπων ἢ πολυχρύσου. ὄχυροῖσι] B. δυνατοῖς.

v. 77. στυφέλοις] B. ταράκταις. ἐφέταις] τοξόταις. χρυσονόμου] πλουσιωτάτης, τοιοῦτο γὰρ οἱ Πέρσαι.

v. 78. φῶς] B. ἀνὴρ.

v. 79. κυάνεον] B. σκοτεινὸν, φοβερὸν.

v. 80. δέγμα] B. βλίμμα.

v. 82. Σύριον δ' ἄρμα διάκων] A. ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο.

Ἀσσύριον] B. Περσικόν. διάκων] ἐλαύνων.

v. 83. δουρικλύτοις ἀνδράσι] A. τοῖς Ἀθηναίοις.

δουρικλύτοις] B. πολεμικωτάτοις. ἀνδράσι] τοῖς Ἑλλήσι.

v. 84. τοξόδαμον Ἀρην] A. τὸν τῶν Περσῶν. Τοξόται γὰρ.

v. 85. δόκιμος δ' αὖτις] A. ἀνδρείος δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ ἔχων μεγάλην. ὑποστᾶς] ἀντιστᾶς, ἀντιμαχησάμενος.

δόκιμος] B. ἱκανὸς ἔσται. ὑποστᾶς] ὑπομείνας τοῦτο.

v. 86. μιγάλα ρέυματι] B. συναπτὴ τὸ μιγάλα ρέυματι πρὸς τὸ ἄμαχον.

v. 87. ἰχυροῖς ἔρκεισιν] A. τάξισιν.

ἰχυροῖς] B. στερεοῖς. ἔρκεισιν] τσίχησι.

v. 88. ἄμαχον κύμα θαλάσσης] A. τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν.

ἄμαχον κύμα] B. ἦτοι τῶν Περσῶν.

v. 89. ἀπρόσοιστος] A. ἀκαταμάχητος.

ἀπρόσοιστος] B. ἀπρόσδεκτος. Εἰ γὰρ καὶ Πέρσαι τὰ εἰς πόλεμον θαυμαστοὶ καὶ Ξέρξης τοσοῦτον πλῆθος κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπήγαγεν, ἀλλ' οὔτι οἶδε ποῦ τὸ πρῶγμα προβαίη· Θεοῦ γὰρ βουλήσει ἄλλοτε ἄλλως τὰ τῆς νίκης χωρεῖ. Ὡστε καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπ' ὀλίγων ἀν καταπολεμομένους θείασατο πολλάκις. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἴσμεν ταραχῆς καὶ φροντίδος μιστοί.

v. 90. ἀλκίφρων] B. ἐν δυνάμει φρονῶν καὶ πολέμῳ.

v. 91. δολόμετιν δ' ἀπάταν] A. Ὡς ἔδει παρατίτανται ὁ Πέρσης. Εἰ δὲ ἢ τοῦ θεοῦ ἐπιβουλή τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται, τίς ὁ νικήσαν θεῖον;

v. 92. ἀλύξει] B. ἐκφύγει.

v. 94. πηδήματος ὑπέτιος ἀναΐσσαν] A. ὑκινήτου. Ὅμηρος (Iliad. IX. 501.)

Ἦ δ' ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἄρτιπος, οὐνεκα πάσας

Πόλλον ὑπεκπροδέει, φθάσει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν

βλάπτουσ' ἄνδράποιοις.

Ἦ γὰρ ἐκ θεοῦ, φησὶν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφικτός ἐστιν. Ἄμα γὰρ δολοῖ καὶ προσαίνει καὶ κακοποιεῖ.

κρασπινῶ] B. τάχει.

v. 94. εὐπειτός] B. συντομωτάτου. ἀναίσσων] κρατῶν. "Ὁς γὰρ ταχύτατός ἐστιν ἄλισθαι πηδήματος εὐπειτός ἄρχει.

v. 95. φιλόφρων] B. φιλόφρονος ἔδει εἰπεῖν, πρὸς δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπήνεργεν.

v. 97. ἀρκύστατα] B. δίκτυα.

v. 98. τόθιν] B. διὰ τοῦτο.

v. 100. θεόθεν] A. θεόθεν γὰρ ἡ μοῖρα κατεκράτησε τοῖς Πέρσαις ὥστε καὶ πολέμους καὶ μάχας ἐγείρειν. Τοῦτ' ἐστίν, ἀνάκαθιν ἀνδρείοι εἰσι, καὶ κατὰ τὴν εἰμαρμένην πολεμοῦσι. Πολιμικοί δὲ ὄντες οὐχ ἠττηθήσονται.

θεόθεν γὰρ] B. ἦγουν ἐξ ἀρχῆς εἰμαρμένον ἦν Πέρσαις παρὰ θεοῦ ἐν πολέμοις τοὺς ἄλλοὺς νικᾶν.

v. 102. ἐπέσκηψε] A. ἀντὶ τοῦ εἰδῆναι ἐποίησε.

ἐπέσκηψε] B. ἐπῆλθε καὶ ἐξ ἀρχῆς συμβέβηκε.

v. 103. πολέμους πυργοδαίκτους] A. οἱ τοὺς πύργους κατακόπτουσι καὶ κατερείπουσιν. Ἴππιόχάρμας δὲ κλόνους τοὺς πολεμικοὺς θορύβους καὶ συντετριμμένους, καὶ τούτοις οἱ ἵπποι χαρίζουσι.

πυργοδαίκτους] B. πύργους δαμάζοντας.

v. 104. δῖεπιν] B. ἐφορᾶν, διαπράττεσθαι. κλόνους] ταραχάς.

v. 105. ἀναστάσεις] B. ἀφανισμούς.

v. 106. ἔμαθον δ' εὐρυτόριον] A. ἔμαθον δὲ ἐσορᾶν ἢ βλέπειν πόντιον ἄλλος τῆς εὐρυτόριο θαλάσσης ἥτοι διὰ θάλασσης τὰς ὁδὸς αὐτῶν ποιεῖν, πολιαινομένης αὐτῆς ἐν πνεύματι λαβρῶ, ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κοπηπλασίᾳ, ἢ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ πίσειν καὶ θάρρουντες πείσμασι λιπτοδόμοις, τοῖς λιπτῶς κατεσκευασμένοις, ἥτοι τοῖς ναυσί. Πλὴν οὐχ οἱ Πέρσαις ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν ὥστε τὸ ἔμαθον, ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν, φησὶν, οἱ Πέρσαις τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν.

v. 107. πολιαινομένης] B. λευκαινομένης τοῖς ὕδασι.

v. 108. λαυρῶ] B. σφοδρῶ.

v. 109. πόντιον] B. θαλάττιον. Ἐπειδὴ τὸ ἄλλος ἐπὶ ξηρῶς, διὰ τοῦτο πόντιον εἶπιν.

v. 110. λιπτοδόμοις πείσμασι] B. λεπτοῖς σχοινοῖς.

v. 111. λαοπόροις τε] A. ταῖς τοὺς λαοὺς διαπορθμεύουσαις, ἢ ταῖς ἀπὸ τῶν κοπηπλασιῶν πλάναις, ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέναις· οὐχ ὡς αὐτῶν τῶν Περσῶν θαλαττίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις ὑπηκόων παραλίῶν.

λαοπόροις τε μηχαναῖς] B. ναῦσι περώσαις τοὺς λαοὺς.

v. 112. ταῦτα μοι μελαγχίτων] A. διὰ ταῦτα ἡ φρὴν μου ἢ μελαγχίτων καὶ πένθης ἐστίν, ἢ ἀμφιμέλαινα, ἀμύσσεται φόβῳ, ἥτοι διακόπτεται ὑπὸ τοῦ φόβου ἀσυνδέτως. Ἡ οὔτως, ἢ φρὴν μου ἢ μελαγχίτων, ἥτοι ἡ συνετῆς καὶ ἐν βάθει κειμένη, καὶ ἀφανὴς οὖσα περὶ φόβῳ διακόπτεται. Εἴρηται δὲ παρὰ τό (Iliad. α'. 243.)

— — σὺ δ' ἔνδοδι θυμὸν ἀμύξεις.

Τοῖς γὰρ τοῦ σώματος πάθει δοκοῦμεν συμπάσχειν καὶ τὴν ψυχὴν.

ταῦτα] B. διὰ μελαγχίτων] συνίτης ἢ πένθης.

v. 113. ἀμύσσεται] B. σπαράσσεται.

v. 114. ὁ] A. Περσικὸν θρήνημα.

v. 115. μὴ πόλις πύθεται] A. Μὴ πύθεται, φησὶ, καὶ ἀκούση τις τῶν ἐτέρων πόλιων κινὸν ἀνδρῶν ὃν τὸ ἄστυ τὸ τῆς Σουσίδος. Οὕτω γὰρ ἂν τὸ Κισσίαν πόλισμα ἀντίδουπον εἴσεται, ἥτοι ἀντηχήσει τῆς θρήνης ἐν τοῦ ἑκατέρου μέρους. Μὴ ἀντηχήση, φησὶ, θρήνον αὐτῶν τελευτήσαντων.

πόλις] B. ἐτέρα. πύθεται] ἀκούση. Ὁ λίγυι τοιοῦτόν ἐστι. Μὴ τις τῶν πασῶν πόλιων πύθεται καὶ ἀκούση τὰ Σοῦσα ἀνδρῶν ἔρημα γινόμενα. Ταυτίσσι μὴ γίνοντό ποτε

ἀφρανοθῆναι τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν· εἰ γὰρ ἴσται τοῦτο, τὸ Κισσίων πολίσμα ἐξ ἐναντίου
 Θρήνων ἰγίρει. Σοῦσα γὰρ καὶ Κίσσινα καὶ Ἐκβάτανα Περσικαὶ πόλεις, ἐν αἷς οἱ τῶν
 Περσῶν ἀρχοντες βασιλεία ἰποιοῦντο.

v. 116. κίανδρον] B. ἀνδρῶν ἔρημον.

v. 119. ἀντίδουπον] B. ἀντῆχης ἐν τῷ Θρήνῳ. ἴσται] ἢ πρὸς τὸ ἕσσεται καὶ
 τὸ ὁ ἀσπίζον, ἵνα πρὸς τὸ ἀπύων ἐξωθεν λαμβάνης ἕσται, λογιζόμενος καθολι-
 κὸν τὸ γυναικοπληθῆς ὄμιλος, διὰ πάσας τὰς ἐν Περσίδι γυναῖκας, ἢ πρὸς
 τὸ ἕσσεται ὑπόσπιζον, ἢ ἢ ὁ γυναικοπληθῆς ὄμιλος μόνον, αἱ ἐν Κισ-
 σίοις γυναῖκες. Εἰ δέ τις εἴποι ὡς γυναικοπληθουῦς ὀμίλου ἀπύωντος
 ἴδει εἰπεῖν, φάμεν, ὡς ἐπιθεὶ δὲ τῶν γυναικῶν ὄμιλος μέρος ἦν τοῦ Κισσίου πολίσματος,
 διὰ τοῦτο γυναικοπληθῆς ὄμιλος εἶπεν. Εὐρεται δὲ αὕτη ἢ σύνταξις
 οὐκ ἐν ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Θουκυδίδῃ.

v. 120. ὁα τοῦτ' ἔπος] A. ὁ γυναικοπληθῆς ὄμιλος ἐκεῖσε ἀπύων ὁα, τοῦτο δηλοῖ τὸ
 ἔπος. Τὸ δὲ ἀπύων οὕτως νοητὸν ἢ ἴσται ἀπύων καὶ φωνῶν, ἐξωθεν λαμβανομένου
 τοῦ ἴσται. Ἡ σὴν μετοχὴν ἀντὶ ῥήματος τοῦ ἀπύσει.

v. 121. ἀπύων] B. ἴσται βοῶν.

v. 122. βυσσίοις] B. κοκκίνοις. λακίς] ἤγουν κτύπος ὑπὸ χειρῶν ἢ σχίσματος.
 Σχιζομένην γὰρ τῶν πέπλων ἠχὼ γίνεται.

v. 123. πιδῆ λακίς] A. ἀπὸ κοινοῦ πάλιν τὸ μὴ, ἢ ἢ οὕτως, μὴ πείση ῥῆξις ἐν ταῖς
 πέπλοις ταῖς βυσσίοις, ἥτοι μὴ διαρρήξωσι τὰ ἰμάτια αὐτῶν.

v. 124. πᾶς γὰρ ἰσπηλάτας] A. πᾶς γὰρ ἰσπηλικὸς λαὸς, καὶ πιδαστιβῆς, ἥτοι τῷ
 πιδῶ καὶ τῇ γῇ περιπατῶν, καὶ πειζῆ βαδίζων, καταλειπίσασιν τὴν πόλιν, ἀκολουθοῦντες
 τῷ Ξέρξῃ, ὥσπερ τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν ἔπεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν. Λέγεται γὰρ ὡς
 εἰ μὴ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν πρότερον πιτάσει, ἄλλως οὐχ ἴπτανται αἱ ἐτίραι.

v. 125. πιδαστιβῆς] B. πειζικός.

v. 126. σμῆνος] B. πλῆθος.

v. 127. ὀρχάμω] B. ἠγέμονι ἤγουν τῷ Ξέρξῃ.

v. 128. τὸν ἀμφίζευκτον] A. ἐξαμίφας καὶ περάσας τὸν ἀμφίζευκτον ἄλιον πρῶνα
 τὸν κοινὸν τῆς ἀφοτίρας γῆς, τῆς Εὐρώπης δηλαδὴ καὶ τῆς Ἀσίας. Ἀμφίζευκτον
 δὲ, τὸν ζευγνύοντα ἄμφω τὰς ἠπείρους, ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν. Ἡ τὸν ὑποζευχθέντα
 βατὸν γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης.

ἀμφίζευκτον] B. τὸν ἠδὲ ἀφοτίραις ζευχθέντα διὰ τῶν πλοῶν.

v. 129. ἀφοτίρας] B. Ἀσίας καὶ Εὐρώπης. ἄλιον] Θαλάσσιον.

v. 130. πρῶνα] A. τὸν προνεύοντα καὶ εἰς τὰς ἀφοτίρας ἠπείρους. Ἡ τὸν κοινὸν
 ἑκατίρας γῆς. Μεταξὺ γὰρ ἴσται Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Ἄλλως. Πρῶνα ἀφοτίρας
 αἷας κοινὸν, οἱ μὲν τὸν Ἑλλησποντον, οἱ δὲ Ταῦρον, τὸ ὄρος.

πρῶνα] B. ἐξοχὴν. Ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὸ πρῶνα εἶπε· πρῶν γὰρ κυρίως ἢ
 τῶν ὄρων ἐξοχὴ. Ἐνταῦθα δὲ διὰ τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξοχὴν τῆς ἕξω θαλάσ-
 σης πρὸς τὴν εἴσω, καὶ οἰοῖται αὐχίνα. Ἐθεράπιστος δὲ αὐτὸ εἶπεῖν ἄλιον.

v. 131. λίκτρα δ' ἀνδρῶν] A. τὰ λίκτρα δὲ τῶν ἀνδρῶν τῇ αὐτῶν ἀποδημίᾳ καὶ ἀπου-
 σίᾳ τίμπλανται καὶ πληροῦνται τοῖς δάκρυσιν. Αἱ δὲ Περσίδες γυναῖκες ἀκροπινθεῖς καὶ
 ἰπιμανῶς πειθοῦσαι.

λίκτρα] B. αἱ κοῖται.

v. 132. δακρύμασι] B. τῶν γυναικῶν.

v. 133. Περσίδες] B. Τοῦτο ὀρθοσπαστόν. Δίον γὰρ εἰπεῖν Περσίδων ἑκάστη λίπει-
 ται μονόζυξ, πολύκλαυτος ἐν φιλιάνορι πόδι, ἐξ ὀρθοῦ ἐπήνεγκι τὴν σύνταξιν, καὶ ἀντὶ
 εἰπεῖν ἀκροπινθεῖς πρὸς τὸ ἐκαστης οὕτω γὰρ ὁ λόγος ἀπῆται, πρὸς τὸ Περσί-
 δες ἴταξιν. ἀκροπινθεῖς] πολύκλαυτοι.

v. 134. *ἐκάστη πόδιω*] A. Ἐκάστη γούν Περσίς γυνή τὸν ἑαυτῆς ἑνατῆρα καὶ ἄνδρα ἀποπεμφαμένη τὸν αἰχμήντα ἔξ Θούρον καὶ πολυμικὸν λείπεται αὐτὴ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνη.

φιλόνορι] B. ἀνδρῶν.

v. 136. *ἑνατῆρ'*] B. σύνοικον.

v. 138. *ἀλλ' ἄγες Πέρσαι*] A. ἀλλὰ φέρε, ᾧ Πέρσαι, ἐνιζόμενοι καὶ ἰγκαθήμιοι εἰς ταῦτο τὸ ἀρχαῖον στέγος, ἤγουν εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν καθέδραν, φροντίσωμεν καὶ βουλευσώμεθα πῶς πράσσει καὶ τί ποιῶι ἐν Ἑλλάδι ὁ Ξέρξης, χρεῖα δὲ προσήκει τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ. Ἡ χρεῖα γὰρ προσῆκον ποιῶι τὸ βουλευέσθαι.

ἐνιζόμενοι] B. κατοικοῦντες.

v. 140. *βαθύβουλον*] B. συνιτωπάτην.

v. 141. *προσήκει*] B. προσῆλθε.

v. 143. *τὸ πατρωνύμιον*] A. τὸ πατρωνύμιον γίνος, ἥτοι ὁ κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τοῦτ' ἔστιν, ὁ ἐκ προγόνου Ἰθαγενής.

v. 144. *γίνος*] B. ὑπάρχει.

v. 145. *πότιρον τῆζου ῥῦμα*] A. πότιρον ἄρα, φησὶν, ἡ ὄρμη τοῦ τῆζου ἰστί τὸ νικῆσαν καὶ ἠτῆσαν τοὺς Ἀθηναίους, ἡ ἰσχύς· τῆς δορυκράνου λόγχης κεκράτηκε καὶ ἐνίκησε τοὺς Πέρσας δηλαδὴ. Οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι τᾶξόταται οἱ δ' Ἀθηναῖοι, λογχηφόροι. Ὁ δὲ λέγει, ἰστί τοιούτων ἄρα οἱ Πέρσαι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, ἡ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας·

τῆζου ῥῦμα] B. ἔλκυσμα· ἤγουν οἱ τοξικώτατοι Πέρσαι.

v. 146. *δορυκράνου*] B. τοῖς ἐκ κρανίου ζύλου οὔσης· τοῦτο γὰρ ἰσχυρότατον καὶ στεγανώτατον πρὸς τὸ ποιῆσθαι δόρατα. Ἡ ἐκ τοῦ εἰπεῖν *δορυκράνου λόγχης* ἰδήλασεν ἐν ταυτῇ δύο, δόρυ ἔ κρανος. Τὸ γὰρ *δορυκράνου λόγχης ἰσχύς* τοιούτων ἰστί, ὡς ἂν ἰ ἐλεγειν ἄνδρες κράνει καὶ δορὶ ἰσχύοντες.

v. 148. *ἀλλ' ἦδε θεῶν*] A. Ἄλλ' αὐτὴ ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ, ἡ δίσποινα δὲ ἐμὴ, ὑπάρχουσα φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἴσον τῶν θεῶν ὀρμαῖται ἥτοι ἔρχεται. Λέγει δὲ τὴν Ἄτοσσαν, ἥτις ἦν θυγάτηρ μὲν Κύρου, γυνὴ δὲ Δαρείου, μήτηρ δὲ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον.

v. 149. *φάος*] B. Σίαμα.

v. 151. *καὶ προσφθόγγος δι'*] A. καὶ προσηγόροις δι' λόγοις πρέπειν αὐτὴν προσφωμῖν, ἥτοι πρέπει χαιρετίσαι αὐτήν. Εἶτα κοινῶς ὁ χορὸς χαιρετίζων αὐτήν, φησὶν, ᾧ χαῖρε βασίλισσα τῶν Περσίδων τῶν βαθυζώνων. Βαθύζωνοι δὲ αἱ Περσίδες, διὰ τὸ κροσσωτὰς ζώνας ἔχειν. Ταῦτα δὲ ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα τοῦ χοροῦ εἰπόντος, εἴ τι μὴ ἢ πρὶν εὐτυχία μιδίστηκε, φησὶ, διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ παραγίνομαι ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς καταλείψασα τὰς χρυσοῦς κεικοσμημένους οἴκους, καὶ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα· καὶ ἐμὴ κατὰ τὴν καρδίαν ἴσασθαι κόπτει φροντίς· εἰς ὑμᾶς δὲ ἐρῶ λόγον, οὐδαμῶς ἑμαυτῆς οὔσα, ἥτοι οὐδ' ὄλωσ ἑμαυτῆς κυρία τυγχάνουσα, οὐκ ἄφοβος. Δονοῦμαι γὰρ καὶ τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι, τῇ ὀνείρω.

προσφθόγγος] B. χαιρετιστικοῖς.

v. 155. *θεοῦ μὲν ἑνάτιερα Περσῶν*] A. τοὺς βασιλεῖς θεοὺς καλοῦσιν οἱ Πέρσαι.

θεοῦ μὲν] B. τοῦ Δαρείου. *ἑνάτιερα*] σύνοικος. *θεοῦ δὲ*] τοῦ Ξέρξου.

v. 156. *δαίμων παλαιός*] A. ἡ εὐδαιμονία.

δαίμων παλαιός νῦν ἰφίστηκε] B. ἤγουν ἡ παλαιὰ εὐτυχία τῶν Περσῶν μεταβίβληται, ἢ ἐν τοῖς πολέμοις ἔχον, καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν ἀνδρώπων ἰδέουσι ἄριστοι.

v. 157. *ταῦτα* B. διὰ τοῦτο. *χρυσιστόλους*] χρυσοῦ κικαλλωπισμίους. *στολμὸς γὰρ* ὁ καλλωπισμός.

ταῦτα δὲ λιπεῖσ' ἰκάνω] Γ. ἡ εἰσθισις μονοστροφικῆς περιόδου, εἰ δὲ βούλει, διπλῆς μερικῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαῖκοι τιτράμετροι καταληκτικοὶ ἐξ'.

v. 159. *ἀμύσσει*] B. σπαράσσει.

v. 160. *οὐδαμῶς ἑμαυτῆς οὔσ' ἀδίμαντος*] B. τουτέστι ἔξω τοῦ καθιστηκότος τυγχάνουσα ὑπὸ τοῦ φόβου, ὃν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχω.

v. 161. μέγας πλοῦτος] A. δέδοικα, φησὶ, μήπως ὁ μέγας πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, κοίσισας ἢ κοιισθεὶς καὶ βληθεὶς ἐν τῷ ποδῷ, καὶ ῥιφθεὶς καὶ λακτισθεὶς εἰς οὐδας ἀνατρέψῃ τὸν ἄλλον ὃν ὁ Δαρεῖος εἶλεν. Ἦτοι τὸ κλίος ὁ Ἰλαβεινὸς Δαρεῖος καὶ εἰς μέγα ὕψασεν, οὐ χωρὶς τῶν θεῶν.

κοίσισας] B. ταράζας. Ἡ σύνταξις· μὴ ὁ μέγας πλοῦτος κοίσισας καὶ ταράζας τὸ ἔδαφος ἐν ποδῷ ἀνατρέψῃ καὶ ἀπολέσῃ τὸν ἄλλον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Περσῶν, ὃν μετὰ τῶν θεῶν μέγας καὶ θαυμαστός Δαρεῖος ἐποίησε. Σωματοποιεῖ δὲ ἐνταῦθα τὸν πλοῦτον ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτός ἐστι. Φοβοῦμαι μὴ ἡ μεγίστη τῶν Περσῶν εὐδαιμονία αὐτὴ ὑφ' ἑαυτῆς ἀνατραπίῃ καὶ ἀφανισθεῖ. Ὅθεν διπλῆν κατὰ νοῦν στρέφω φροντίδα. Ἔστι δὲ αὐτῆς, μήτε τὸν πλοῦτον περὶ πλείστου ποιῆσθαι, ὃς τὸν ὑπερμαχοῦντα οὐκ ἔχει· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀνανδρον· μήτε τοῖς ἀχρημάτοις, ἦγουν τοῖς πένησι λάμπειν φῶς τοσούτων καὶ εὐδαιμονίαν, ὅση δύναμις ἀρέσταιν· τουτέστιν, οὔτε ὁ πλοῦτός ἐστι περισπούδαστος, ὁ μὴ ἀσφάλης, οὔτ' αὐτὸ ἐναντίον μακάριστοὶ εἰσιν· οἱ πένητες· ἔχοντες μὲν ἰσχὺν τὴν αὐτῶν χρημάτων, ἢ ἀπολείπομενοι. Λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος εἶναι ἔτι τῶν τοσούτων τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς θησαυρῶν, εἰ Ξέρξης ἠστηθεῖν, πάντας Πέρσας μεθ' ἑαυτοῦ παγόμενος, καὶ τῆς Περσίδος μετὰ γυναικῶν καὶ γερόντων ἀπολειφθείσης. Δίον δὲ οὕτως εἰπεῖν, μήτε χρημάτων ἀνάνδρον πλῆθος ἔτι σέβειν, μήτε μακαρίζειν τὰς ἀχρημάτους, ἐνὶ ἡλαξί, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μακαρίζειν, λ ἄ μ π ε ἰ ν εἶπεν

v. 163. ταῦτά μοι διπλῆ· μέριμν' ἄφραστος] A. ἦτοι ἄλεικτος. Ἡ δὲ τοιαύδε, μήτε χρημάτων πλῆθος σέβειν ἀνάνδρον, ἦτοι ἀνδρῶν ἐκείσε μὴ παρόντων· μήτε τοῖς ἀχρημάτοις ἀνδράσι, δηλοῦσι τοῖς πένησι, λάμπειν φῶς εὐτυχές, ὃ ἐστὶ σθένος. Τοῦτ' ἐστὶν, οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτός ἡδονῆς οἱ πένητες· ἔτιρου γὰρ λείποντος τὸ τῆς εὐδοκίμησις δυσχερές· χωρὶς μὲν ἀνδρῶν ἀχρηστά εἰσι τὰ χρήματα, χωρὶς δὲ χρημάτων οἱ ἄνδρες· καὶ ἀπλῶς οἱ μὴ ἔχοντες ταῦτα ἀνίσχυροι.

ταῦτά] B. διὰ τοῦτο. ἄφραστος] ἄρρητος.

v. 165. φῶς] B. δόξαν.

v. 166. ἔστι γὰρ ἡμῖν πλοῦτος ἀμειψῆς καὶ ἀφθονος· διδοίκαμιν δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρας. Ὁφθαλμὸν γὰρ καὶ φῶς τὴν τοῦ δισπότου παρεσίαν νομίζω. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς ἦγουν ἀμφὶ τῷ Ξέρξῃ, ὀφθαλμὸν γὰρ ἐκείνου καλεῖ.

ἀμειψῆς] B. πάλυς· ὃν οὐ δύναται τις μέμψασθαι. Ἔστι δὲ ἐνταῦθα τὸ ἀμειψῆς ὅμοιον τῷ ἀφθονος. Λέγει δὲ ὡς ἐστὶ μὲν τις πλοῦσιος σφόδρα, μὴ δυνάμενος δὲ τοῦ πλοῦτου ὑπερμαχεῖν τῷ φέβῳ σύνεστιν.

v. 168. πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων] A. πρὸς ταῦτα, φησὶ γίνεσθαι μοι σύμβουλοι τοῦτου τοῦ λόγου, ὃ Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα. Ἦτοι ὃ ἀρχαῖοι γέροντες πιστοὶ, ὡς τούτων, ἃν εἶπον, οὕτως ἐχόντων, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶν ὄντων.

σύμβουλοι λόγου τοῦδε] B. συμβουλεύσατέ μοι τὸν περὶ τοῦτου λόγον.

v. 170. ἐστὶ μοι βουλευόμενα. B. πᾶσα γὰρ ἀρίστη βουλή τοῖς γέροισι πρόσειστιν, ἐμπειρίαν διὰ τὸ γῆρας ἔχουσι, καὶ αὐτὴ τοῦτο νομίζω, διὰ γὰρ τὸ μοι τοῦτο ἰδῆλυσεν.

v. 171. εἰ τὸδ' ἴσθι γῆς ἀνασσα] A. Γίνωσκε αἰ βασιλεύουσα, ἐπὶ λόγου καὶ ἔργου, — ἐφ' οὗ ἂν δυνάμεθα πράξαι καὶ εἰπεῖν, οὐ δὲ σε φράσαι, ἄστε μὴ ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ βοηθῆσαι σοι.

v. 172. ἂν ἂν δύναμις ἠγεῖσθαι θέλη] B. ἂ ἂν ὑπ' ἐξουσίαν καὶ δύναμιν ἡμῖν ἐστι.

v. 174. πολλοῖς μὲν αἰεὶ] A. Ἡ Ἄττοσσα θησὶ πρὸς τὸν χορὸν πολλὰ μὲν νυκτερινὰ ἐνείργματα φαντάζεμαι, ἐξ οὗ καιροῦ ὁ ἐμὸς παῖς ὁ Ξέρξης διακομίσας στρατὸν πορεύεται καὶ ἄπεισιν εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰαόνων, θέλων ἐκπορθεῖσαι αὐτήν· ἀλλ' οὐδαμῶς τοιοῦτον ὄναρ φανερόν εἶδον ποτε, ὥσπερ ἐπὶ τῆς παρλιθούσης νυκτός. Λέξω δὲ σοι τοῦτο. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἰάονες οἱ Ἀθηναῖοι λέγονται, ἐκ τίνος Ἰάονος βασιλεύσαντος αὐτῶν.

πολλοῖς μὲν αἶε] Γ. Ἡ ἔσθεις μονοστροφικῆς περιόδου. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ
 τριμέτροι ἀκατάληκτοι λθ' ὧν τελευταῖος

Σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεὶ χθονός.

v. 175. στείλας στρατὸν] Α. τοῦτ' ἔστι κοσμήσας. Ὁμάνυμος γὰρ ἔστι λίξις. Ἔστι
 γὰρ στέλλω τὸ μοσμάω, ἐξ οὗ καὶ στολή· στέλλω τὸ πλέω, ἐξ οὗ
 καὶ στόλος; στέλλω τὸ ἀποστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἀπόστολος.

στείλας] Β. ὀρμήσας, κινήσας.

v. 176. Ἰαόνων] Β. τῶν Ἀθηναίων.

v. 177. ἑναργίς] Β. φανερόν.

v. 178. πάροιθεν] Β. προλαβούσης.

v. 179. ἰδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε] Α. ἐντεῦθεν ἔλαθεν ὁ Σοφοκλῆς τό

Ἐδοξάτην μοι τὰδ' ἠπίερω μολεῖν.

καὶ Εὐριπίδης (Iphig. in Taur. v. 44.)

Ἐδοξ' ἐν ὑπνω τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς.

Πρόσεχε δὲ τῇ τοῦ ὄνειρου ἀναγνώσει.

ἰδοξάτην] Β. ἐφάνησαν. εὐείμονε] καλῶς ἑσταλμένοι καὶ ἐνδεδυμένοι.

v. 180. ἤσκημένη] Β. κεκοσμημένη.

v. 181. Δωρικοῖσιν] Β. Ἑλληνικαῖς.

v. 182. τῶν νῦν] Β. γυναικῶν.

v. 183. γένους ταυτοῦ] Α. Ἄνδρων ὁ Ἀλικαρνασσιεύς φησὶ τὸν Ὀκεανὸν γῆμαι Πομ-
 πολύγην καὶ Παρθενόπην· σχεῖν δὲ ἐκ μὲν Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἐκ δὲ
 Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὧν τὰς ἠπίερους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν. Ἡ
 γαῦν Ἀποσσα φησὶ δύο γυναῖκας κατ' ὄναρ ἰδεῖν, τὰς δύο ἠπίερους ταύτας, Ἀσίαν καὶ
 Εὐρώπην.

v. 185. βάβαρον] Β. τὴν Ἀσίαν.

v. 186. τούτω στάσιν] Α. τούτω, φησὶ, τῶν γυναῖκε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην λίαν ἐγὼ
 ἰδοκον ὄρων στάσιν τινα καὶ φιλονικίαν τεύχειν καὶ κατασκευάζειν καὶ ποιεῖν ἐν ἀλλήλαις.
 Παις δὲ ὁ ἐμὸς μαδῶν στασιαζούσας ταύτας κατιῦχε καὶ ἐπράυνε, καὶ ἡμίρου αὐτάς·
 ἦθελε γὰρ ὁ Ξέρξης εἰς ἕν ἀγαγεῖν κράτος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν· ὑπὸ ἄρμασι δὲ
 ζεύγνυσιν αὐτὰ, ἀντὶ τοῦ αὐτάς, καὶ λέπαθνα, ἥτοι ζυγόλωρα τίθεισιν ἐπὶ τῶν αὐχένων
 αὐτῶν.

τούτω] Β. ἰστίον, ὅτι ἐπειδὴ αὐτὰ δέον εἰπεῖν, ὀρσινικῶς ἐξήνεγκε κατ' Ἀττικὴν
 συνήθειαν, ἀντὶ τοῦ αὐτὰ τούτω εἰπῶν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀλλήλοισ ἀρσινικῶς
 πρὸς τοῦτο ἀπίδωκεν. Οὕτως γὰρ ἐν πᾶσι τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις εἴρηται διὰ τῆς
 Ο καὶ Ι διφθόγγου γραφόμενον. στάσιν] μάχην.

v. 187. τεύχειν] Β. ποιεῖν.

v. 189. λέπαθνα] Α. οἱ παχεῖς ἰμάντις, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων
 πρὸς τὸν ζυγόν. Ἑτυμολογίται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λσιζω, λέπανον καὶ
 λέπαδνον. Τινὲς δὲ λέπαθνα τοὺς μασχαλιστήρας φασί.

αὐτῶ] Β. αὐτάς. λέπαθνα] ζυγόλωρα.

v. 190. χ' ἢ μὲν] Α. καὶ ἢ μὲν, ἥγουν Ἀσία ἐπυργούτο καὶ ἰκοσμιῖτο καὶ ἤριτο τῇ
 στολῇ τῆδε. Δικτικῶς δὲ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ Περσικῆ ταύτη, ἦν φορῶ. Εἶχε δὲ στόμα
 εὐαρκτον καὶ ὑπήκοον καὶ πειθήνιον ἐν τῷ χαλιῶ.

τῆδ' ἐπυργούτο] Β. ταύτη τῇ Περσικῇ ἰσιμνύετο.

v. 191. εὐαρκτον] B. εὐπειθής.

v. 192. ἢ δ' ἰσφάδαζι] A. ἢ δὲ Εὐρώπη ἰσφάδαζι καὶ ἄρμα, καὶ ἰπῆδα, καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἔντη τοῦ δίφρου βία ῥήσσει, ἢ τὸν δίφρον *, καὶ ξυναρπάζει ἄνευ χαλινῶν, ἥτοι ἀχαλίνωτον γενόμενον, καὶ τὸν ζυγὸν συνδιδῶ. Πίσπτει δὲ ἐκ τοῦ ἄρματος ὁ Ξέρξης, αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ ὑπὸ ζυγῶν ἔχων αὐτάς. Καὶ πατὴρ Δαρείως παρίσταται οἰκτιέρων αὐτόν. Ἐπὶ δὲ τοῦτο εἶδεν ὁ Ξέρξης, αἰδέσθεις τὸ πτώμα διαρρήγνυι τοὺς οἰκίους πέπλους * Ἀλλως. ἰσφάδαζι] ἰσκάριζι.

ἰσφάδαζι] B. ἐταράττειτο, ἰστασίαζι.

ἐν τῇ] B. ἐν ταύτῃ τῇ διζίᾳ.

v. 193. ξυναρπάζει] B. ἐκφύγει.

v. 196. Δαρείως οἰκτιέρων σφε] B. διὰ τοῦτο ἔκτειρε τὸν Ξέρξην Δαρείως, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν εἰς Ἑλλάδα μετὰ στρατοῦ ἐλθεῖν καὶ ἠττηθῆναι, καὶ ταῦτα μυριοπλάσιον πλῆθος ἔχοντα ἢ πρῶν ἐκείνος. Δαρείως μὲν γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ στρατίᾳ οὐκ ἦν, ἀλλὰ στρατηγὸν αὐτοῦ τὸν Δάτιν ἐπιμψε. Ξέρξης δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἕτερον πέμψαι, ἀλλ' αὐτὸς παρῆν. Ὅθεν καὶ ἠττηθεὶς μείζω τὴν αἰσχύνην ἐκτίησατο, ἢ ἐι μὴδὲν ἦν.

v. 197. ῥήγνυσιν] B. ὑπ' αἰδοῦς.

v. 199. καλιῖρρου πηγῆς] A. πηγὴ τις ἱερὰ ἀφ' ἧς ἀνιμᾶτο νᾶμα ταῖς θυσίαις ἐπιχίσεσθαι διὰ γούν τὸ ἐξ αὐτῆς τὰς θυσίας γίνεσθαι καλιῖρρον αὐτὴν ὀνομάσασιν. Ἀποτροπιαστὴν δὲ τῶν ὄνείρων φασὶν εἶναι τὸν ἥλιον. Τούτου γὰρ ἐπιλάμψαντος οἱ ὄνειροι διασικιάζονται.

καλιῖρρου] B. Καλιῖρρῶν, ὄνομα πηγῆς, ἀφ' ἧς οἱ μέλλοντες θύσειν τὰς χειρας ἐκάδαιρον. Φασὶ γούν διὰ τὸ αἰτίαν εἶναι καδάρμου Καλιῖρρῶν αὐτὴν ὀνομάσθαι. Λέγει δὲ ἐν ταῦθα Ἄποσσα καλιῖρρου ἄψασθαι, ἢ ὅτι ἐν τῇ Περσίδι ἦν αὐτὴ ἡ πηγὴ, ἢ ὡς καθαρὸν ἔχουσα ὕδωρ κ α λ ῖ ρ ρ ο ο ν ἐκάλεισε τὴν πηγὴν, ἀφ' ἧς τὰς χειρας ἐνίψατο.

v. 200. θυπέολα] B. θυσίαν μελλούσῃ ἐπινηγκίειν.

v. 201. ἀποτρόποισι δαίμοσι] A. οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὄνειρους.

βομῶ] B. ἐν ᾧ τὰ θύματα ἔσφαζον ἐκαλεῖτο βομῶς, ὡς τετραγωνοειδῆς τόπος τοῦ ἱεροῦ. Ἐσχάρα δὲ ὁ λάκκος ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔκαιον. Πέλανος] οὐ μόνον ὁ ῥῦπος, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησιν ἄ φ ρ ῶ δ η π έ λ α ν ο ν (Orest. 220.) ἥτοι τὸν ἐξ ἀφροῦ ῥῦπον ἀλλὰ καὶ θυμά τι. ἀποτρόποισι δαίμοσι] τοῖς ἀποτροπιαστικαῖς κακῶν ὄνειράτων.

v. 202. θέλουσα θῦσαι πέλανον] A. Πέλανος κυρίως ὁ πεπηγὸς ῥῦπος λέγεται. Ἄλλως Ὅ ἀφρὸς ὁ γινόμενος ἐν τῇ χύτρεα. Ἐτυμολογίται δὲ ἀπὸ τοῦ π έ λ ω τὸ ἀναστρέφομαι ἐν ταῦθα δὲ πέλανον τὴν θυσίαν φησί.

ὡν τέλη τάδι] B. οἱ τινες εἰσὶ τῶν τοιοῦτων ἔφοροι. Λέγει δὲ τὸν Ἀπολλῶνα.

v. 204. ἄφθογγος] B. ἄφωτος.

v. 205. μιδύστερον] A. μετὰ δὲ τοῦτο ὄρω κίρκον, ἥτοι ἱέρακα, σφαδάζοντα καὶ ὄξιος κινούμενον ἐν τοῖς πτεροῖς, καὶ χηλαῖς, ἥτοι τοῖς ὄνυξι, τὸ κάρα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αἵτου διακόπτοντα. Ὅ δὲ ἀετὸς, ἥγουν ὁ Ξέρξης, οὐδὲν ἄλλο ἐποίει, ἢ μόνον περιεῖχε τῶ ἱέρακι τὸ σῶμα χρῆσθαι, ὡς βούλεται. Ἄ ε τ ὄ ν οὖν τὸν Ξέρξην φησὶ, διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ γυναικίον, ἰ έ ρ α κ α δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατεύμα, διὰ τὸ πρὸς τοὺς Πέρσας ἰλάττονα ἔχειν κατὰ πολὺ τὴν δύναμιν.

κίρκον] B. ὄξύπτερον.

v. 206. κάρα] B. τοῦ αἵτου.

v. 207. πτήξας] B. φοβηθείς.

* Ita correxit Abreschius vulgatam lectionem: καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐν τῇ τοῦ δίφρου βία ῥήσσει τὸν δίφρον. Nempe ἔντη s. ἔντια δίφρον sunt frenae et Jora quibus curruī adjuncta erat illa mulier, quæ Europam s. potius Græciam representabat.

v. 208. παρῦχος] B. τῆ κίρκῳ. ταῦτ' ἔμοιγε] ταῦτα ἰδοῦσα φοβοῦμαι, εἶμαι δὲ καὶ ὑμᾶς ἀκούοντας.

v. 211. οὐχ ὑπιύδυνος πόλει] A. οὐ τιμαρτητός, οὐ δίνας ὀφίλιον, διὰ τὸ ὑμᾶς αὐτὸν παρορμῆσαι, καὶ κοινῶ δόγματι γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἕξοδον καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀφιξίν.

οὐχ ὑπιύδυνος] B οὐ μιμπτός.

v. 212. ὁμοίως τῆσδε κοιρανῆ χθονός] B. ὄσπερ καὶ πρῶν. Ἐπεὶ γὰρ τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς, ὅπως ἔτι μεγίστη γένοιτο, προινεῖτο.

v. 213. οὐ σε βουλόμισθα] A. ὁ χορὸς ἀκούσαι τοῦ ὄνιρου τῆς Ἀπόσσης φησὶ πρὸς αὐτὴν, ὃ ἡ μήτηρ τοῦ Ξέρξου οὐδαμῶς θέλομεν οὔτε ἄγαν ἐκφοβεῖν ἐν λόγοις σέ, ἥτοι λέγειν ὅτι κατὰ ταῦτ' ἔστιν ἃ εἶδες, οὔτε παραδαράσκειν τῶ εἶσθαι ὅτι καλὰ τοὺς θεοὺς δὲ τοὺς οὐρανόνας πρῶτον ἐν ἐκείνῃ παρακαλέσασα, εἴτι κακὸν καὶ μισητὸν εἶδες, ζῆτει αὐτοὺς ποιῖν ἀποσόβησιν τούτων, τὰ καλὰ δὲ πεπληρωμένα γενέσθαι καὶ σῶα καὶ τῶ Ξέρξῃ καὶ τῇ πόλει. Δεύτερον δὲ πρέπει σέ ἐπιδύσαι θυσίας τῇ γῇ τε καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς, αἰτοῦ δὲ καὶ ζῆτει καὶ παρακάλει τὸν Δαρεῖον, ὃν λέγεις ἰδεῖν κατ' ὄναρ ταῦτ' ἄγαθὰ κάταθεν ἀπὸ τῆς γῆς πίμπειν εἰς φάος, ἥτοι ἀναδιδόναί σοι ἄγαθὰ τὰ ὄνειρατα ἃ εἶδες. Οἱ γὰρ ὄνειροι ἐκ τῆς γῆς ἀνέρχονται λέγονται.

οὐ σε βουλόμισθα] B. οὐκ ἐθελήσομεν διακρίναί τὸ ὄναρ, εἴτε χρηστόν ἐστιν, εἴτ' ἀπευκαταῖον. Ἐὰν γὰρ δυστυχίας σημαντικὸν εἴπωμεν εἶναι, λυπησόμεν σε καὶ ἐμβαλοῦμεν εἰς φόβον, ἀγωνιώσων ὑπὲρ παιδὸς μή τι κακὸν πάθοι. Ἐὰν δὲ χρηστόν καὶ λυσιτελίς αὐτὸ διακρίνωμεν, θρασυνοῦμέν σε καὶ ἀμελεῖσαι ποιήσομεν τῶν θιῶν. Διὸ τούτους ἰκετεύουσα εὔχου τὰ λῶστα.

οὐ σε βουλόμισθα] Γ. ἡ εἴσθεσις διπλῆς μερικῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσι τρεχαικοὶ τετραμέτροι καταληκτικαὶ λδ' ὦν τελευταῖος.

καὶ φέρι σαφές τι πρῶτος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλέειν.

v. 214. προστροπαῖς ἰκνουμένη] B. παρακλήσει ἰκετεύουσα.

v. 215. φλαῦρον] B. κακὸν, φοβερόν. ἀποτροπὴν τελεῖν] ἀποδιώξιν πληροῦν.

v. 218. φθιτοῖς] B. νεκροῖς. πριμηνῶς] συμπαδῶς.

v. 221. τᾶμπαλιν δὲ] A. καὶ ταῦτα ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτοῦ κατεχόμενα τῇ γῇ ἀμαυροῦσθαι, ἥτοι ὑπὸ τῆς γῆς κρατηθέντα, ἀφανισθῆναι τῶ σκότει.

τᾶμπαλιν δὲ] B. τὰ ἐναντία. τῶνδε] τῶν ἐσθλῶν. κάτοχ' κερρατημένα. ἀμαυροῦσθαι] ἀφανίζεσθαι.

v. 222. ταῦτα θυμόμαντις ἄν] A. ταῦτα, φησὶ, παρήνεσα οὐ φύσει μάντις ἄν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίων καὶ ἀπὸ ἰνθυμήσεως. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ θυμόμαντις.

θυμόμαντις] B. οὐ τέχνη μάντις, ἀλλ' ἐκ λογισμοῦ κρίων. πριμηνῶς] εὐνοϊκῶς, συμπαδῶς.

v. 223. τῶνδε κρίνομεν περί] A. τὸ φαινερὸν κρίνομεν, εἰς καλὸν τὰ ὀραθέντα σοὶ ὄνειρατα ἐκείθασθῆναι. Τὸ δ' ἄλλο κρίνομεν, τὸς καλὸν γενέσθαι, τὸ, ἰὰν ἀπέλθουσα θύσης τοῖς θεοῖς, ὡς προέφημεν.

πανταχῇ] B. κατὰ πάντα τὸν τρόπον. σιλεῖν σοὶ] τοὺς θεοὺς καὶ τὸν πόσιν. τῶνδε κρίνομεν περί] κρίνομεν δὲ καὶ λογιζόμεθα περὶ τῶνδε. Ὡν ἰθεασθ' κατ' ὄναρ, εἰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναθήσεις, καὶ χάρις τῶ πόσει ποιήσεις, καλῶς τούτους σιλεῖν σοὶ κατὰ πάντα τρόπον ταυτί. Εἴτι γὰρ χρηστά ἐσσι, ταχέως τιλίσουσιν, εἴτ' αὐ τουνάστιν, ἀλιξικακοὶ γίνονται, ἐξιλιωθίντες θυσίαις τε καὶ δῆσισι ταῖς σαῖς.

v. 224. ἀλλὰ μὴν ἴνους] A. ἀλλὰ δὴ σὺ ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὄνιρου εὐνοϊκῶς συνειλύσας ἐξιλιώσασθαι οὐρανόνας καὶ καταχθονίους δαίμονας.

v. 225. παιδι καὶ δόμοις ἰμοῖσι] B. τῇ ἡμῶν ἀρχῇ. τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν] τὸ τοῖς
 Διοῖς εὐχισθῆσαι καὶ παρ' ἐκείνων αἰτεῖν τὰ βέλτιστα.

v. 226. ἔξιλειτο δὲ] A. σὺ μὲν, φησὶν, ἐκύρωσας καὶ ἰεθεύωσας ταύτην τὴν φήμην,
 τὸ θῦσαι δηλονότι τοῖς Διοῖς ὑπὲρ τοῦ παιδὸς τοῦ ἰμοῦ καὶ τῶν ἰμῶν οἴκων· εἴθι δὲ ἡ ἐξι-
 λιώσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίνει. Ταῦτα δὲ ὡς λέγεις, πάντα ποιήσομεν τοῖς Διοῖς, καὶ τοῖς
 κάτω νεκροῖς, ὁπόταν ἀπέλθωμεν εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν.

ἰφίεσαι] B. ἀποδέχθη, προστάττεις.

v. 227. ἔνιρθε γῆς φίλοις] B. ἤγουν τῷ Δαρείῳ.

v. 230. τῆλε πρὸς δυσμαῖς] A. Ἐρωτηθεὶς ὁ χορὸς τοῦ λέγουσι τὰς Ἀθήνας κρατεῖ-
 σθαι, καὶ ἐν ποίῳ μέρει τῆς γῆς, φησὶν, ὅτι μακρὰν πρὸς ταῖς δυσμαῖς τῶν Φθινασμάτων
 τοῦ Θεοῦ ἡλίου. Ὁ ἥλιος γὰρ παρὰ Πέρσας τιμᾶται. Φθινασμάτων δὲ, τῶν
 λήξιαν, τῶν δυσμῶν, ἢ τῶν ἐκλείψιων ὅτι γὰρ δύο ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. Ἐνθα καὶ λψ ὁ
 ἄνεμος ἀπὸ δυσμῶν.

τῆλε] B. μακρὰν. ἀνάκτος ἡλίου] τοῦ βασιλείως τῶν Περσῶν, τοῦτον γὰρ μάλιστα
 πάντων σέβονται. Φθινασμάτων] λήξιαν.

v. 231. ἰμειρ'] B. ἐπεθύμει.

v. 232. πᾶσα γὰρ] A. Ἐὰν Ἀθήνας κρατήσῃ ὁ Ξέρξης τῆνικαῦτα καὶ τὴν Ἑλλάδα
 πᾶσαν καταδουλώσει. Αἱ γὰρ Ἀθῆναι εἰσὶν ἰσχυρόταται τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο λέγει
 Ζεῖων ἰπαινέσαι τὰς Ἀθήνας.

πᾶσα] B. ναί. γένοιτ' ἂν] εἰ Ἀθήνας εἴλε.

v. 233. ἀνδροπλήθεια στρατοῦ] B. εἶποῦσ' Ἄτοσσα ὡς ἐπεθύμει Ξέρξης Ἀθήνας εἰλεῖν,
 ἐπειδὴ ὁ χορὸς ἔφη πρὸς αὐτὴν, ναί ἐπεθύμει, εἰ γὰρ Ἀθήνας εἴλε, πᾶσα ἂν ἐγεγονέοι ὑπή-
 κοος αὐτῇ ἢ Ἑλλάς, νῦν αὐτὴ πάλιν φησὶν, οὕτω πολὺν στρατὸν Ἀθηναῖοι ἔχουσι ὡς ἀνά-
 λωτον εἶναι τὴν πόλιν αὐτῶν, καὶ τὸν αὐτοὺς καταγωνισάμενον καὶ πάντας ἂν ἀνθρώπους
 ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν;

v. 234. ἔρξας πολλὰ] A. τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μίμνηται. Μήδους δὲ τοὺς
 Πέρσας εἴρηκιν.

Μήδους] B. τοὺς Πέρσας. κατὰ] ὅτ' ἐς Μαραθῶνα ἠττήθησαν.

v. 235. τούτοισιν] B. τῷ πλήθει καὶ τῇ ἀνδρείᾳ. ἔξαρκῆς] πολὺς.

v. 236. ἀργύρου πηγή τις] A. ἐν Θωρικῷ γὰρ καὶ ἐν Θαυρίῳ μέταλλα ἀργύρου τυγ-
 χάνουσι.

ἀργύρου πηγή τις] B. ἐν Θωρικῷ γὰρ τῆς Ἀττικῆς ἀργύρου μέταλλα.

v. 237. πότιρα γὰρ] A. Ἄρα, φησὶ, διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῖς πρέπει ἡ βολὴ ἢ τοξικὴ;
 Ἄντ' τοῦ ἄρα εἶδασιν τοξέυειν οἱ Ἀθηναῖοι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ χορὸς λέγει, οὐδαμῶς τόξα
 ἔλκειν εἶδασιν· ἔγχη δὲ σταδαῖα ἦτοι ξίφη σταδαῖα, δι' ὧν συστάδην καὶ ἐχειγγύως καὶ
 πλησίον μάχονται. Τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηυτέλιζον.

τοξουλκὸς αἰχμῇ] B. ἐπειδὴ ἡ αἰχμῇ ἐπὶ λόγχης λέγεται, διὰ τοῦτο καὶ τοξουλκὸς εἴ-
 πιν, ἐμφαίνουσα διὰ τούτου τὰ τόξα.

v. 238. σταδαῖα] B. στάσιμα καὶ ἀγχίμαχα.

v. 239. τίς δὲ ποιμάνωρ] A. τίς δὲ, φησὶν, ἐστὶ ποιμάνωρ ἦτοι βασιλεὺς τοῦ λαοῦ καὶ
 τοῦ στρατεύματος; Ποιμένες γὰρ οἱ βασιλεῖς λέγονται. Ὁ δὲ χορὸς ἀποκριθεὶς λέγει,
 οὐχί τις ἀνδρὸς ὀνομάζονται δούλοι οὐδ' ὑπηκοῖοι.

ποιμάνωρ ἐπιστι] B. ἡγεμῶν αὐτοῖς.

v. 241. πῶς ἂν οὖν μείνειν] A. Ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα ὅτι οὐδὲ τις ἀνδρὸς εἰσὶ δούλοι
 οὐδὲ ὑπηκοοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φησὶ, πῶς ἂν οὖν εἰ ἀναρχίαν εἶχον, μὴ ἔχοντες ἐφιστακότα,
 καὶ πρὸς διάφορα διὰ τοῦτο θελήματα μετετρέποντο, ἴσχυσαν πολεμῆσαι τοὺς ἐπι-
 δόντας αὐτοῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς συνδήματος, Πέρσας.

πῶς ἂν οὖν] B. μὴ ὄντος τοῦ συνίχοντος αὐτοὺς ἐν πολέμῳ ἀρχοντος.

v. 242. ὥστε] B. οὕτως ὑπομύνουσι.

v. 243. δεινὰ τοι λέγεις] A. χαλιπὰ λέγεις τοῖς γονεῦσιν τῶν ἰόντων καὶ ἐλθόντων εἰς Ἀθήνας; ἀντὶ τοῦ ἢ μῖν ὥστε φροντίσαι αὐτῶν.

δεινὰ τ. λ.] B. ἐπιδη τοιούτους αὐτοὺς εἶναι λέγεις, δεινὰ τοῖς τέκουσι λέγεις, τουτέστι φόβον ἐμβάλλεις πάτρασί τε καὶ μήτρασι τῶν ἀπελθόντων ἐκίσει παιδῶν φροντίσιν μὴ τι πάθωσιν.

v. 244. ἀλλ' ἐμοὶ] A. Ἴδὼν ὁ χορὸς τὸν ἄγγελον ἐρχόμενον, φησὶ πρὸς τὴν Ἀτοσσαν, ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἦτοι κατὰ τὴν ἐμὴν δέξαν καὶ δόκησιν πάντως γνώσεις ἀληθῆ λόγον. Τοῦδε γὰρ τούτου τοῦ ἀνδρὸς, τὸ δράμημα καὶ τὸ βάδισμα Περσικὸν φαίνεται καὶ φέρεται ἡμῖν, ὥστε ἀκούειν φανερόν τι πρᾶγμα, ἀγαθὸν ἢ κακόν.

v. 245. τοῦδε γὰρ δράμημα] B. ὁ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς δρόμος Περσικὸς ἐστίν, τοῦτο γὰρ δηλοῖ Περσικὸν πρέπει μαθεῖν· τουτέστιν ἐκ Περσῶν ἐστὶ τῶν εἰς Ἑλλάδα διεστρατειούτων ὁ οὗτος ἄγγελος, πρὸς ἡμᾶς ἰὼν καὶ φέρον ἡμῖν κλύειν καὶ ἀκούειν σαφῆς τι πρᾶγος καὶ πρᾶγμα ἐσθλὸν ἢ κακόν. πρέπει] διαλάμπει.

v. 247. ὦ γῆς ἀπάσης] Γ. εἰσθίσις ἐτέρα διπλῆς μερικῆς στίχων καὶ κάλων μα'. Εἰσὶ δὲ οἱ μὲν στίχοι τοῦ ἱποκριτοῦ ἰαμῶκοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι· τὰ δὲ κῶλα τοῦ χοροῦ ἀντισπαστικά.

v. 248. καὶ πολὺς πλοῦτου λιμῆν] B. ἤγουν πλοῦτε, περιφραστικῶς. Διὰ τούτου δὲ εἶπε λιμένα πλοῦτου, ἢ διὰ τὸ τοὺς πλείοντας ἐν λιμένι καταφεύγειν καὶ σώζεσθαι, οὕτω δὲ καὶ ὁ πλοῦτος τοὺς ἔχοντας αὐτὸν ἐνδόξους ποιῶ καὶ φυλακῆν αὐτοῖς ἐντίθησιν.

v. 250. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος] A. τὸ κάλλος, τὸ στρατεύμα.

ὄλβος] B. εὐδαιμονία. ἄνθος] τὸ ἐξαίρετον.

v. 251. ὦ μοὶ κακὸν μὲν] A. φεῖ μοι, κακὸν μὲν ἐστὶν ἀγγέλλειν καὶ μηνύειν καὶ λέγειν κακά· στέργει γὰρ οὐδέτις ἄγγελον κακῶν ἐπῶν· ὅμως δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναπτύξαι καὶ ἀνακαλύψαι καὶ φανερόν θεῖναι ὅλον τὸ πάθος. Ἄσπας γὰρ στρατὸς τῶν Περσῶν ὄλωσιν.

v. 252. ἀναπτύξαι] B. δηλώσαι, σαφηνίσαι.

v. 254. ἄνια] A. λυπηρὰ, καὶ ἀνιαρά.

ἄνια] B. τὰ λυπηρὰ.

ἄνια] Γ. Ἀντισπαστικά κῶλα τὰ μὲν γ' ἡμιόλια, τὰ δὲ δ' πενθημιμερές. Ἔοικε δὲ στροφῆ.

v. 255. νύκοτα] A. νειωσὶ μνησθέντα ἡμῖν ὑπὸ τινος τῶν δαιμόνων. Τὰ νειωσὶ διὰ κόπον τῶν θεῶν τινος γινόμενα.

νύκοτα] B. νιοφανῆ.

δαῖτα] B. πολεμικά, ἀφανιστικά.

v. 256. διαίσιθε] A. δακρύετε κλύοντες καὶ ἀκούοντες τὸ δ' ἄχος δ' εἶπον, ἀντὶ τοῦ ταύτην τὴν λύπην.

v. 258. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκίῃνα] A. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ἀντὶ τοῦ λ ί α ν. Πάντα ἐκίῃνα, ὅσα ἔφην διαπεπραγμένα ἐστὶ· καὶ γὰρ δὲ ἀίλιπτος νόστιμον βλέπω φάος, ἀντὶ τοῦ ἀνεπίστατος ὑποστρέψας ζῶ, καὶ βλέπω τὸ φῶς.

ἐκίῃνα] B. ἂ ἐπίστασθε. διαπεπραγμένα] ἰφθαρμεία.

v. 260. ἢ μακροβίωτος] A. ὄντως μακροβίωτος καὶ πολυχρόνιος ἔδε καὶ οὗτος ὁ αἰὼν καὶ χρόνος καὶ βίος ἐφάνη ἡμῖν τοῖς γειραιῶσι, διὰ τὸ ἀκούειν τοῦτο τὸ πῆμα καὶ τὸ βλάβος τὸ ἀνέλπιστον. Καὶ ἄλλως εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βίος ἡμῶν, εἰς τὸ ἀκούσαι τὰ τριαῦτα' κακά.

ἢ μακροβίωτος] B. οὕτως διὰ τοῦτο μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ βεβιάκαμεν, ἵνα τοιούτων συμφορῶν ἀκουσθῆναι γινόμεθα; ἀγνωστίον δὲ ἢ κατὰ στάμα καὶ ὑποστιγμῆν, ἢ κατὰ στάμα μόνον. Ἦ, ἄρα, ὄντως.

v. 263. ἀίλιπτος] B. ἀνίλιπτος.

v. 264. καὶ μὴν] Α. αὐτὸς ἐκείσιν παρὼν καὶ αὐτοφύῃ ὄρων τὰ τελούμενα, καὶ μὴ ἐξ ἑτέρων ἀκηκῶς φράσεται ἂν οἶα καὶ ποδαστὰ κακὰ ἐπορσύνθη καὶ κατεσκευάσθη καὶ ἐγένετο.

v. 265. ἐπορσύνθη κακὰ] Β. παρ' Ἑλλήνων ἐγενόνι τοῖς Πέρσαις.

v. 267. παρμιγῆ] Α. διαφόρων ἰθῶν.

τὰ πολλὰ βέλεια παρμιγῆ] Β. ἤγουν στρατὸς ἐκ πολλῶν ἰθῶν συγκεροτημένος.

v. 268. ἐπ' αἶαν] Α. ἐπ' αἶαν Ἑλλάδα, διὰν χώραν.

v. 270. δυσπότημων] Β. ἀθλίων.

v. 271. πρόσχωρος] Β. πλησιόχωρος τῇ Σαλαμῖνι.

v. 273. πολυβαφῆ] Α. ὑπὸ τοῦ αἵματος.

ἀλίθονα] Β. ἐν τῇ θαλάσῃ φερόμενα. πολυβαφῆ] ἐξ αἵματος.

v. 275. πλαγκτοῖς ἐν διπλαύεσσιν] Α. πλαγκτοῖς, ὡς ἂν εἰπὸς τις διαύλοισ. Τὰ γὰρ κύματα ἐγχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ Διπλαύεσσιν δὲ, ταῖς δύο πλαξί, τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς. Ἡ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς.

πλαγκτοῖς] Β. πλησιαζομένοις ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ ἐν αἷς ταῦτα πλανῶνται. διπλαύεσσιν] διπλαῖς αὐταις Σαλαμῖνος καὶ τῆς γῆς, ἢ ταῖς διπλαῖς ἔνθα φερομένης στροφαῖς κυμάτων.

v. 276. ἤρει] Β. ἐβόηθει, ἄρκετα ἦν.

v. 277. ἐμβολαῖς] Α. ἀντὶ τοῦ πρῶτου βολαῖς.

ἐμβολαῖς] Β. προσκρούσεις.

v. 278. ἦρξ'] Β. βοὰ, θρήνησον. ἄποτρον] ἀθλίαν.

v. 279. δυσαιανῆ] Α. δυσθρήνητον. Β. δυστυχῆ καὶ δυσθρήνητον, αἰάξω γὰρ τὸ θρηναῖ.

v. 280. δαίσις] Α. διακεκομμένοις. Β. πολεμίοις.

ὡς πάντα παγκάκως ἔθισαν] Β. ἤγουν τὸ κατ' Ἑλλήνων στρατεύεσθαι κακῶς διανοήθησαν, ἐφθάρησαν γὰρ.

v. 281. στρατοῦ φθαρήντος] Β. εἴνεκα

v. 282. ὃ πλείστον ἔχθος] Β. ἤγουν ὃ Σαλαμῖς καὶ πρὸς μόνην τὴν ἀκὴν δυσχέρειαν φέρουσα ἰμοί γι καὶ σφόδρα μισητή.

v. 283. φεῖ τῶν Ἀθηνῶν] Β. ἐκείσιν γὰρ πάντες οἴχονται Πέρσαι.

v. 284. στρυγαὶ δ' Ἀθῆναι] Α. καὶ αἱ Ἀθῆναι στρυγαὶ γιγνόμεναι τοῖς πολεμικοῖς Πέρσαις. Τινὲς δὲ τὸ στρυγαὶ δ' Ἀθῆναι τοιοῦτόν φασι, ὅτι ἡμῖν ταῖς δαίσις στρυγνόητος αἴτια πᾶρσις ἐστὶ μνήμη αἱ Ἀθῆναι. Ὅστις τῶν Ἀθηνῶν ἢ μνήμη στρυγνοῦς ἡμᾶς ποιεῖ. Ἔστι δὲ τὸ πρότερον κάλλιον.

στρυγαὶ] Β. μίσσηται. Στρυγνόητος καὶ λύπη αἱ Ἀθῆναι φέρουσαι τοῖς πολεμίοις, καὶ πρὸς μνήμη αὐτοῖς ἰοῦσαι, μήτοι γε δὴ εἰς πύραν ἰοῦσ' αὐτῶν. δαίσις] πολεμίοις.

v. 285. πάρα] Β. πᾶρσις. Οὐ μόνον τὸ πάρα ἀντὶ πᾶρσις, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ πᾶρσις ὡς ἐπαυθῆ. Πάρα γὰρ πρόθεσις ἐστίν, ἀναβιβάζομένου τοῦ τόπου ποιητικῶς. Ἐξῶθεν δὲ ὑπαρτικὸν ῥῆμα νοοῦμεν, εἴτε ἐνικῶς εἴτε πληθυντικῶς.

v. 286. ὡς πολλὰς Περσίδων] Α. ὅτι πολλὰς δηλαδὴ πόλεις ἡμετέρας ἢ γυναικᾶς ἔπισσαν καὶ ἐποίησαν εὐνίδας καὶ ἰστηρημένας καὶ ἀνάδροους, ἦτοι οὐκ ἐχούσας ἀνδρας.

πολλὰς Περσίδων] Β. Τὸ πολλὰς νοητέον, ἢ ἀντὶ τοῦ πόλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ μητέρας καὶ γαμετάς. Ὅτι σαφηνίζεται ἐκ τοῦ εὐνίδας καὶ ἐκ τοῦ ἀνάδροους, τοῦ μὲν εὐνίδας πρὸς τὸ μητέρα νοομένου, ἀντὶ τοῦ ἰστηρημένας τῶν οἰκίαν παίδων, τοῦ δὲ ἀνάδροους πρὸς τὸ γαμετάς. Ἄτινα νοοῦνται καὶ εἰ τὸ πόλεις ἀντὶ πόλεις ἐκλάβης. Τὰ δὲ ἐπισσαν ἀντὶ ἐποίησαν, κτιζομένην γὰρ πειχὸς ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν. Τὰ δὲ Περσίδων εἰ μὲν τὸ πόλεις πρὸς τὸ πόλεις εἴπης, ἀντὶ Περσικῶν πόλεων νοήσεις, εἰ δὲ πρὸς τὸ δεύτερον, ἀντὶ τοῦ γυναικῶν.

μάταν] Α. ματαίως, μηδὲν βλαψάσας.

v. 287. ἔκτισαν] A. ἐποίησαν.

εὐνίδας ἢ δ' ἀνάνδρους] A. ὄρφανός, ἰσπερημίνας. Καὶ ἀνάνδρουσ' ἦτοι οὐκ ἐχούσας ἀνδρας.

v. 290. τὸ μήτε λείξαι] A. λείπει ἢ πρὸς. Τισυῦτοι δὲ οἱ συμφοραῖς μεγάλας κατεχόμενοι.

τὸ μήτε λείξαι] B. μὴ νοήσης ἐνταῦθα ἔξωθεν κατὰ. Εἰποῦσα γὰρ ὡς ὑπερέβαλλε ἦδε ἢ συμφορὰ, ἐπήντησε τὴν ὑπερβολήν. "Ἦτις ἴστί, τὸ μήτε λείξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι τὰ πάθη. "Ἔστι δὲ ὅμοιον κακεῖνο, ὃ φησι Προμηθεὺς πρὸς τὸν χερὸν λέγων (Prometh. vinct. v. 786.)

'Ἐπεὶ προθυμείσθ' οὐκ ἐναντιώσομαι,
τὸ μὴ γειγνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζεσθε.

v. 291. πημονὰς] B. συμφορὰς.

v. 292. ἀναπτύξας] B. σαφηνίσας.

v. 293. καταστάς] A. κατάστασιν λαβὼν τοῦ θορύβου, μὴ θορυβούμενος.

καταστάς] B. ἀντὶ τοῦ εἰς κατάστασιν ἰλθῶν, ἐθρήνη γὰρ.

v. 294. τίς οὐ τέθνηκε] A. καλῶν πρῶτον περὶ τῶν ζώντων ἐρωτᾷ ἢ "Ἄτοσσα τὸν ἄγγελον, ὡς ὄντων ὀλίγων" ὃ δὲ παρίσθησι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων.

v. 295. τῶν ἀρχιλείων] A. λαῶν ἀρχόντων. "Ἄλλως. Τῶν βασιλείων ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἀρχεῖν. ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ τινὲς ὄσσε δὲ διὰ τοῦ ᾧ μεγάλου γραφάουσι, καὶ φασὶ πᾶς τε θνητὸς, ἢ γονεὶ ἐπὶ σκηπτουχίᾳ θανών.

ἀρχιλείων] B. ἡγεμόνων τῶν λαῶν, ὅς τ'. Τὸ δὲ εἰ μὲν μικρογραφεῖται πάνυ σαφίστατον, εἰ δὲ μεγαλογράψις, ὡς ἔντισι τῶν βιβλίων εὐρίσκειται, οὕτως εἴπη. Εἰποῦσα γὰρ τίνα τῶν τοῦ στρατοῦ ἡγεμόνων θρηνήσομεν; ἐπιφέρει κατ' ἐπίκρισιν, ὥστε ἐπεὶ τοῦτον θρηνήσομεν, ἂν ἐτάχθη στρατηγός, τούτους ἀνάνδρους κατέλιπε θανών. Τουτίστιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀπώλιτο κακεῖνοι ἐφθάρησαν. σκηπτουχίᾳ] ἀρχῇ καὶ ἐξουσίᾳ.

v. 298. ἐμοῖς μὲν εἶπας] A. ἢ "Ἄτοσσα ἀκούσασα τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος, ὅτε ὁ Ξέρξης ζῆ, φησὶν, εἶπας φῶς μέγα τοῖς ἐμοῖς οἴκοις καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἐκ νυκτὸς μελαίνης. "Ἐνόμιζε γὰρ καὶ αὐτὸν τεθνήσκει.

v. 299. μελαγχίμου] B. μελαίνης.

v. 300. Ἀρτεμβάρης δὲ] A. ὁ Ἀρτεμβάρης δὲ ἡγεμὼν καὶ ὁ διοικητὴς τῆς μυρίας καὶ πολλῆς ἴππου, ἦτοι ὁ ἔχων ἴππους πολλοὺς θείνεται καὶ τύπτεται καὶ σφάττεται παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς τοὺς σκληροὺς καὶ τραχεῖς. Σιληνίαι αἰγιαλὸς ἴστί τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγομένης τροπαίας ἄκρας, ὡς Φιλόξενος ἐν τῇ περὶ λιμῶν φησὶ.

μυρίας] B. πολλῆς. βραβεύς] ἡγεμὼν.

v. 301. συφλοὺς] B. σκληράς. θείνεται] τύπτεται. Σιληνίαν] Σηλήναι αἰγιαλὸς ἴστί τῆς Σαλαμῖνος οὕτω καλούμενος. Λέγεται δὲ καὶ Τρόπαια Ἄκρα, ὡς Φιλόξενος ἐν τῇ περὶ λιμῶν ἱστορεῖ.

v. 302. χὼ χιλίαρχος] A. καὶ ὁ χιλίων στρατιωτῶν ἄρχων Δαδάκης ἐκ τῆς νηὸς ἀφῆλατο, καὶ ἐπήδησε πῆδημα κούφον καὶ ἰλαφρὸν καὶ σύντομον καὶ ταχύ, ἐν πληγῇ δορός. "Ἦγουν τῷ δόρατι πληγῆς ἐξεπιάχθη ἔξωθεν τῆς νηὸς.

πληγῇ] B. τρώσει.

v. 303. ἀφῆλατο] B. ἐπήδησε.

v. 304. Τεγάων δ' ἄριστος Βακτριανὸν Ἰθαγενῆς] A. ὁ Ἰθαγενῆς καὶ ὁ πολίτης τῶν Βακτριῶν Βάκτρα δὲ πόλις Περσίδος· πολεῖται ἀναστρέφεται τὴν θαλασσοπληκτονησὸν τοῦ Αἴαντος. Ἐμφαίνεται γὰρ διὰ τούτου ὡς οὐ καλῶς μαχεσάμενος καὶ ἀναιριθεῖς, πρὸς τὰς τῶν μαχάραν νήσους αὐλίζεται. Φαίνεται δὲ ὁ ἀισχύλος κωμωδῶν τούτου. Ἄλλως. Εὐφῆμης· κίεται ἐν Σαλαμῖνι.

v. 305. Θαλασόπληκτον] B. Τοῦτο ἀδολεσχία, πᾶσα γὰρ νῆσος ὑπὸ θαλάσσης πλησιάζεται ἢ φλῆτται. Λίγει δὲ τὴν Σαλαμίνα. Τὸ δὲ π ο λ ε ῖ ἀντὶ τοῦ συστρέφεται. Θανόντος γὰρ περὶ τοῦτον τὸν τόπον ἰνταῦθα ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἰφιλοχωρεῖ.

v. 306. Αἰλαίος, Ἀρσάκης] A. ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐκ ἔχει τὸν τῆς Αἰγύπτου χαρακτήρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλαστοι.

v. 307. οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμωνα] A. οὗτοι περὶ τὴν νῆσον τὴν πελειοθρέμωνα, ἥτοι τὴν Σαλαμίνα πολυτρήρων γὰρ αὕτη συνέκρουον ἀλλήλοις. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν συγκρουόντων τοῖς κέρασι. Ἄλλως. Τὴν πολυτρήρανα Σαλαμίνα παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (Iliad. β'. 502.)

—πολυτρήρανά τε Θίσθη.

νῆσον τὴν πελειοθρέμωνα] B. τὴν Σαλαμίνα τὰς περιστέρας ἔχουσαν μᾶλλον τῶν ἄλλων.

v. 308. κύρισον] B. προσέκρουον πεισόντες γὰρ ἡμιθνήτες ποσὶ τε καὶ κεφαλῇ ἱστρουθῶντο. Εἴρηται δὲ τὸ ἐκύρισον ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν τυπτότων τοῖς κέρασιν ἄλληλα.

v. 310. Ἀδείης καὶ Φερισσιθῆς] A. οὐδὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα τὸν Αἰγύπτιον ἔχει χαρακτήρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλαστοι.

v. 312. Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν] A. καὶ ὁ Μάταλλος ὁ ἄγεμὼν καὶ ἄρχων τῆς μελαίνης ἴππου τῆς τριμυρίας, θανὼν ἔτεγγε, καὶ ἔβρεχεν ἐν πορφυρῇ βαφῇ, ἥτοι τῇ διὰ τοῦ αἵματος, τὴν πυρρὰν γυναιάδα τὴν ζαπληθῆ καὶ ἄγαν πολλὴν καὶ δασύτριχον. Τινὲς δὲ ἀντὶ γυνικῆς, πυρρᾶς γενεῖ ἀδος, καὶ τὸ ἐξῆς, ἔτεγγε χρωῖτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι.

Χρυσεὺς] B. ὄνομα. Μάταλλος] ἐπίθετον.

v. 313. Ἴππου μελαίνης] B. διὰ τὸ ὀλίγους πάνυ λευκοὺς εὐρίσκουσαι ἴππους, τοὺς δὲ ἄλλους ἐκ τῶν ἐτέρων χρωμάτων ὄντας, ἃ πρὸς τὸ μέλαν μᾶλλον ἀκείνεται, διὰ τοῦτο μελαίνης ἴππου φησίν.

πυρρὰν] B. ξάνθην. ζαπληθῆ] πολλήν. δάσκιον] μεγίστην ἀποτελοῦσαν διὰ τὸ πλῆθος σκίαν.

v. 315. ἔτεγγ'] B. ἔβρεχεν. ἀμείβων χρωῖτα] ἐναλλάττων ὄψιν. πορφυρῆ βαφῇ] ἱερυθρᾶ τῇ τοῦ αἵματος.

v. 316. Μᾶγος Ἀραβος] A. Μάγος ἰθνηκόν, Ἀραβος κύριον.

Μᾶγος] B. Ἀξίωμα παρὰ Πέρσαις τὸ Μάγος. Ἐλεγον δὲ οὕτω τοὺς ἀστρονόμους.

v. 317. σκληρᾶς μέτοικος γῆς] A. ἐκτὶ ἀπειλῶν κατόφησε τὴν Σαλαμίνα τὴν σκληρὰν καὶ πετρῶδη. Ἡ καὶ οὕτως ἐν Σαλαμίνι μετοικήσας εὐφύμως παρόσον ἀνυπόστροφος αὐτῇ ἢ εἰς ταύτην ἔφοδος γέγονεν.

σκληρᾶς] B. πετρῶδους. γῆς] τῆς Βακτρίας. κατέφθιτο] ἐφθάρη.

v. 318. Ἀμίστρις] B. ὄνομα. ἀμίστριεὺς] ἐπίθετον ἢ πρὸς τὸ Ἀμίστρις στίξον, ἢ ὡς δύο ὀνόματα.

v. 319. ὁ τ' ἐσθλὸς] A. ὁ ἐσθλὸς τε καὶ ἀγαθὸς Ἀριόμαρδος ὁ παρασχὼν καὶ δοὺς πένθος καὶ θρήνον ταῖς Σάρδεσι πατρὶς γὰρ αἱ Σάρδεες αὐτῆ. Ὁ Θάμυρις τε ὁ ταγὸς καὶ ἡγεμὼν πεντήκοντα πεντάκις, τοῦτ' ἔστι διακοσίαν πεντήκοντα τὸ γένος ἂν ἀπὸ Λύριος τῆς χώρας, κίται δὲ ἰλαίος καὶ ἄθλιος θανὼν οὐ μάλ' αὐ εὐτυχῶς.

νωμῶν] B. κατέφθιτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. Ἀριόμαρδος] κατέφθιτο. Σάρδεσι] ἐντεῦθεν γὰρ ἦν.

v. 320. Σησάμης] B. κατέφθιτο. ὁ Μύσιος] ὁ ἀπὸ Μυσίας.

v. 321. πεντήκοντα πεντάκις] B. ἦγον διακοσίαν πεντήκοντα.

v. 323. οὐ μάλ' εὐτυχῶς] B. ἀλλὰ δυστυχῶς, καὶ παρὰ τὴν ἄζϊον, οὐ γὰρ ἴδει τὸν τηλικούτων τὴν ὄραν ἀθλίως ἀπολώλοτα κατὰ γῆς ἱρρίφθαι.

v. 324. Σύνεισίσ τις πρῶτος] A. Σύνεισίσ τις πρῶτος εἰς θαρραλιότητα καὶ ἀνδρίαν, ὁ ἡγεμὸν τῶν Κιλικῶν, εὐκλιῶς ἀπώλετο, ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἀνδρείως μαχισάμενος ἀπώλετο, εἰς ἀνὴρ ἄν, καὶ πολλοὺς πόνους ἐμποίησας τοῖς ἐχθροῖς, ὡς κατὰ πολλῶν μαχισάμενος.

v. 325. ἄπαρχος] B. ἐξαίρετος· ἀπὸ τοῦ ἀπαρχὴ γίνεσθαι. πλεῖστον πόνον] ἦγουν ἀνδρείως ἀγωνισάμενος καὶ δυσκαταγώνιστος δόξας τῷ πολέμῳ.

v. 328. πολλῶν παρόντων] A. λίπει τὸ κ α κ ᾠ ν.

v. 329. ὑψιστα] B. μέγιστα, ὑπέρτατα.

v. 330. αἶσχη] B. ὀνειδή. λιγέα] ὀξέα.

v. 331. ἀναστρέψας] A. ἀναλαβάν.

ἀναστρέψας] B. ἀναλαβὼν τὸν λόγον.

v. 333. ἀζιῶσαι] A. ἀξίον ἠγήσασθαι, πολμῆσαι.

v. 334. ἐμβολαῖς] A. προσβολαῖς. B. συγκρούσεσι.

v. 335. ἱκατι] B. χάριν.

v. 336. κρατῆσαι] B. τῶν Ἑλλήνων.

v. 337. τριακάδας δέκα] B. τριακοσίας ναῦς.

v. 338. δέκας δ' ἦν] A. ἐκ τῶν τ' δέκα ἦσαν αἱ ἠγούμεναι, αἱ βελτίονες.

χωρῖς] B. ἴδια.

v. 340. πληθός] B. νηῶν. ὑπέροκομοι] ἐξαίρετοι.

v. 341. ἱκατὸν δις] A. σζ' αἱ ἄρισται, ἢ σιδ' ἴνα ἦ τὸ δις ἐκ κοινοῦ.

ἱκατὸν δις] B. κατὰ κοινὸν τὸ δις ἴν' ἦ διακόσια ἰδ'.

v. 342. μὴ σοι δοκοῦμεν] A. μὴ δόκει ἡμᾶς ἡττηθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἥτοι τῇ ναυμαχίᾳ· ἀλλ' οὕτω τις δαίμων κατέφθιρε τὸν λαὸν ἥτοι τὸν στρατὸν τῶν Περσῶν.

δοκοῦμεν] B. οὕτως ἔχοντες.

v. 343. ἀλλ' ὧδε] B. ἐνταῦθα, ἦγουν εἰς τὸ πληθός, τὸ ᾧ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν τ α ὤ θ α, ἢ ἀντὶ τοῦ ο ὕ τ ω νόει.

v. 344. τάλαντα βρίσας] A. τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρέσας.

— ῥίπε δ' αἶσιμον ἦμαρ' Ἀχαιῶν. (Iliad. 9. 72.)

τάλαντα βρίσας] B. τὰ ζυγὰ τῆς νίκης ἐπικλίνας εἰς τοὺς Ἑλληνας.

v. 347. ἔρκος] A. Ἀλκαῖος·

"Ἄνδρες γὰρ πέλειος πύργος ἀρήϊος.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων] B. ἐν τῇ πόλει. ἀσφαλῆς] ἡ βοήθεια τῶν θεῶν. Εἰ γὰρ θεοὶ Ἀθηναῖους σώζουσιν, ἀπόρρητος εἰς αἰὲ ἡ τούτων ἄν εἴη πόλις, ἐπεὶ ἀσφαλῆς ἐστὶ φυλακὴ ἡ τούτων βοήθεια.

v. 348. ἀρχὴ δὲ ναυσί] A. ἀρχὴ δὲ τῆς συμβολῆς τῶν νηῶν, ἥτοι τῆς ναυμαχίας, ἄρα αἱ Ἑλληνες, ἢ ὁ παῖς ὁ ἐμὸς Ξέρξης καταυχήσας, ἐπαρθείς, καὶ θαρσύνας τῷ πλήθει τῶν νηῶν;

συμβολῆς] B. συρράξις.

v. 350. καταυχήσας] B. θαρρήσας.

v. 351. ἦρξεν μὲν] A. ἀρχὴ τις ἐγένετο τοῦ παντὸς κακοῦ ποθὲν ἰλθὼν τελχίν τις ἢ δαίμων. Εἶτα διηγεῖται τὸ γεγονός καὶ λέγει, ὅτι τις Ἑλλήν ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων ἰλθὼν ἵπτε τῷ Ξέρξῃ τάδε· αἰ καὶ κατὰ μικρὸν ἐξέπτε· νῦν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐροῦμεν. Βουληθίντων τῶν Ἑλλήνων, ἥτοι τῶν Λακιδαιμονίων τῶν τοῖς Ἀθηναίσις συμ-

μαχοῦντων ἀπειλῆσιν πρὸς τὴν ἑαυτῶν πατριδα διὰ τὸ μὴ παραδοθῆναι ταύτην τῷ Ξέρξῃ, τῶν αὐτῆς ἀνδρῶν οὕσαν ἄμοιρον, Θεμιστοκλῆς Σίκινον τὸν παιδαγωγὸν ἔπειψε πρὸς τὸν Ξέρξην, λέγων ἔλως τὰ περὶ αὐτοῦ φρονεῖν καὶ φροντίζειν εὐκαιρίας πῶς αὐτῶ τὰς Ἀθήνας προδώσει· εἴθ' οὕτως εἰπεῖν τὸν Σίκινον πρὸς αὐτὸν ὡς μέλλουσι φυγεῖν οἱ Ἕλληνες· τοῦτο δὲ ἰσίοισιν ἵνα ἐν ἀπογνώσει μάχωντο οἱ Ἕλληνες· τοῦτο γοῦν ὁ Ξέρξης ἀκούσας, πρὸς τὰς διεξόδους τῶν Λακεδαιμονίων πεπομφῶς νῆας, τὴν ἐξόδον αὐτῶν ὑπέφραξεν. Οὗτοι δὲ μὴ ἔχοντες ὅσοι τράποντο, στάντες γενναίως, τὸν μὲν Ξέρξου στόλον ἠφάνισαν ἅπαντα, εἴθ' οὕτως καὶ πρὸς τοὺς πάπποντας ἐκείνους ἐλθόντες ἐπέσει τούτους ἀπέκτειναν.

v. 352. ἀλάστωρ] B. φθορῆς.

v. 353. ἀνὴρ γὰρ Ἕλλησιν] A. ἀνὴρ, φησὶν, Ἕλλησιν ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων ἦν δ' οὗτος Σίκινος ὁ τοῦ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός· ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ ταῦτα, ὅτι εἰ τὸ σκότος τῆς μελαίνης καὶ τῆς ἀφειργούσ καὶ σκοτεινῆς νυκτὸς παραγίνετο καὶ ἔλθοι, ἦτοι εἰ γένοιτο νύξ, οἱ Ἕλληνες οὐ καρτερήσασιν καὶ ὑπομένουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς καταστρώμασι τῶν νηῶν, περιφραστικῶς ταῖς ναῦσιν, ἐπιτηδῶντες ἄλλος ἄλλαχου ἐν φυγῇ κρυφία τὴν ζωὴν φυλάσσουσιν. Ὁ δὲ Ξέρξης οὐ ξυνεῖς καὶ νοήσας τὸν δόλον τοῦ Ἕλλησος ἀνδρὸς, ἐν ἀνωθεν εἴπομεν, εὐθύς πᾶσι τοῖς ἀρχουσι τῶν νηῶν προφανεῖ τοῦτον τὸν λόγον, ὁπνηκία ἂν δύνῃ ἥλιος τὴν γῆν καίαν ἐν ταῖς οἰκείαις ἀκτίσι, τὸ κνέφας δὲ καὶ τὸ σκότος λάβῃ τὸ πέμμενος τοῦ αἰθέρος· περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν αἰθέρα· τότε τάξαι τὰς νῆας ἐν τρισὶ τάξεσι, φυλάσσειν τοὺς ἐκπλοῦς ἦγον τὰς ἐξόδους καὶ τὰς ἐξιλάσεις τῶν Ἀθηναίων καὶ τόπους θαλασσίους· ἄλλας δὲ νῆας τάξαι ἀπὸ κοινοῦ, κύκλωθεν περὶ τὴν τοῦ Αἰγάντος νῆσον, ταῦτ' ἔστι τὴν Σαλαμίνα.

ἀνὴρ γὰρ Ἕλλησιν] B. Σίκινος ὁ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός.

v. 355. κνέφας] B. σκότος.

v. 356. σέλμασι] B. καθέδραις.

v. 357. ἱπανθοροῦντες] B. ἀναπηδῶντες.

v. 358. βιοτὸν] B. ζωὴν αὐτῶν.

v. 359. ὁ δ'] B. ὁ Ξέρξης. ὡς] ἰσίοι.

v. 360. τὸν θεῶν φθόνον] B. Νέμεσιν, ἦν τοῖς μεγάλα φρονοῦσιν ἐπάγουσιν, ἀπροσδοκῆτως καταβάλλοντες αὐτούς.

v. 362. εἴθ' ἂν φλέγων ἀκτίσιν] A. ὡς ἀπὸ Ξέρξου ὁ λόγος.

εἴθ' ἂν] B. ὁπνηκία.

v. 363. πέμμενος] B. τὸν τόπον.

v. 364. στῖφος] A. πληθος.

στοίχοις] B. τάξεις.

v. 365. ἐκπλοῦς] B. ἐξιλεύσεις.

v. 366. ἄλλος τε] B. ναῦς τάξαι. νῆσον] φυλάσσειν.

v. 367. ὡς εἰ μόνον φειξοῖσθαι Ἕλλησες κακόν] A. ἀπὸ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μμητικόν. Ὡς ἂν οἱ Ἕλληνες φειξοῖσθαι καὶ φύγοισιν τὸν θάνατον τὸν χαλεπὸν, εὐρόντες τινα δρασμὸν καὶ φυγὴν κρυφίως διὰ τῶν νηῶν, πᾶσιν ἦν προκείμενον, τῆς κεφαλῆς στερίσκουθαι. Ταῦτ' ἔστι, πᾶσιν ἠπέλει τοῖς ταχθεῖσι παρ' αὐτοῦ φυλάξαι τοὺς Ἕλλησες, στερίσκουθαι τῆς κεφαλῆς, ἂν οἱ Ἕλληνες ἐκφύγοισιν. Ἀποπον δὲ ἀπειλεῖν τοσοῦτα πλήθει θάνατον. Βέλτιον οὖν εἰπεῖν τὸ κράτος, ἀντὶ τοῦ κράτους, κατὰ ἀντίπτωσιν ἢ ἢ στερίσκουθαι τοῦ κράτους ἦτοι τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρχῆς.

v. 369. πᾶσι] B. τοῖς βαρβάρους.

v. 370. τασαῦτ' ἔλιξι· A. τασαῦτα φησὶν, εἰπεὶν ὁ Ξέρξης, ὑπὸ ἀλαζόνος καὶ τερπομένης διανοίας λίαν οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἠπίστατο. Οἱ δὲ, οἱ ὑπ' αὐτὸν δηλοῦσι, οὐκ ἀτάκτως, ἀλλ' ἐν εὐεκτήῳ καὶ πιθηνῷ λογισμῷ ἐπορεύοντο, καὶ κατεσκεύαζον καὶ ἠτοίμαζον εὐωχίαν. Ἴνα πρῶτον εὐωχηθῶσιν, εἴθ' οὕτως ἐξέλθωσι πρὸς τὴν ναυμαχίαν. Πᾶς τε ἀπὸ ναυτικῆς τὴν εὐχρηστον κώπην ἐδίδομεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν καὶ τὸ ξύλον ἐν τῷ τρωπα-

τῆρι καὶ τῷ λάρῳ. "Αλλως. Κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἰδίσειν. Τρωπότη δὲ, ὁ δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ.

κάρτα] B. λίαν.

v. 371. τὸ μέλλον] B. ὁ πείσεται.

v. 372. οὐκ ἀκόσμως] B. οὐ ταραχθέντες πρὸς τὸν λόγον ἐκείνου, ἀλλὰ πισθέντες αὐτῷ.

v. 373. ἐπορσύνοντο] B. εὐπρέπιζον ἑαυτοῖς.

v. 374. τροποῦτο] B. διετίθει. σκαλμὸν] τὸ ζύλον ἐν ᾧ ἡ κώπη δεῖται. εὐήρετμον] καλῶς ἐρέσσοντα.

v. 375. κατέφθιτο] B. παρήλθε.

v. 376. κώπης ἀναξ] B. ἦτοι κωπηλάτης.

v. 377. ὄπλων ἐπιστατής] A. ἐπιστήμων.

v. 378. νέως μακρᾶς] A. πολεμικῆς.

παρεκάλει] B. παρικίνει. μακρᾶς] πολλῆς, ἢ τῶν ἰδιωτικῶς λεγομένων κατέργων ἃ ἴδια μακρὰ πλοῖα καλοῦσιν.

v. 380. διάπλεον] B. διαπλέοντες τὸν τεταγμένον τόπον. καθίστασαν] ἐποίησαν.

v. 382. ἐχώρει] B. παρήρηστο.

v. 383. κρυφαῖον ἔκπλου] A. ὡς ἡμεῖς ᾤμεθα.

ἔκπλου] B. ἔκπλευσιν. καθίστατο] ἐποίησε.

v. 385. ἰδεῖν] B. τινὰ αὐτήν.

v. 387. μολπήδον] B. ἠχητικῶς. ὄρθιον] μέγα.

v. 388. ἀντηλάλαξε] B. τῷ τῶν Ἑλλήνων ἦχω ἀντήχησε.

v. 390. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν] B. προσδοκίας ἀμαρτάνουσιν.

v. 391. σεμνὸν] B. μέγαν, λαμπρὸν.

v. 392. ἐς μάχην] B. εὐφύμου.

v. 393. σάλπιγξ] A. ἡ σάλπιγξ καὶ ἐν αὐτῷ, βοῆ καὶ ἦχοι πάντα ἐκεῖνα ὑπερέφλεγεν, ἦτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων. πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν] τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν καὶ ἀνήγειρεν ἢ σάλπιγξ.

αὐτῇ] B. ἐν ἦχῳ. ἐπέφλεγεν] λαμπρῶς ἐπεῖχε.

v. 394. κώπης βοθιάδας] A. τῆς ἠχητικῆς, ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυομένης.

βοθιάδας] B. ἦχον ἐκ βοθίου ἀποτελουσῆς.

v. 395. βρύχιον] B. ποταπὴν ἠχητικὴν.

v. 396. ἐφρανεῖς] B. ἐκδηλοι.

v. 397. τὸ δεξιὸν μὲν] A. τὸ δεξιὸν κίρας καὶ μέρους τοῦ Θεμιστοκλέως μετ' εὐταξίας προηγημένοι τῶν ἄλλων, καὶ προήρχετο· δεξιὸν δὲ ὑπεξέχωρει καὶ ἐξήρχετο καὶ ὁ πᾶς στόλος, καὶ παρῆν ἀκούειν βοῆν πολλήν, ἣτις ἦν ταῦτα· ἔλθετε ᾧ Ἕλλητες ἐλευθεροῦτε ἀπὸ τῶν βαρβάρων τὴν πατρίδα ὑμῶν καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας, καὶ πάντα τὰ ὑμέτερα.

τὸ δεξιὸν] B. οὕτως εἰδάσει σχηματίζειν τὸ στρατόπεδον κίρας μὲν δεξιὸν τιθέντες καὶ ἀριστερὸν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν· τὸ μεταξὺ δὲ μέταπον καλοῦντες, τὸ δὲ ὀπισθεν οὐραγίαν ἦν ἰδιωτικῶς σάκαν καλοῦσιν.

v. 398. ἠγιῖτο] B. προωδοποίησε.

v. 399. ὁμοῦ] B. τῷ κινῆσθαι.

v. 402. ἔδη] B. τὰ ἀγάλματα.

v. 403. θήκας τε προγόνων] A. τάφους.

v. 404. καὶ μὴν σαρ' ἡμῶν ὑπνητῖαζει] A. καὶ δὴ καὶ ἰαντίως τούτοις ἐφίετο ὁ ῥόδος καὶ ὁ ἦχος καὶ κραυγὴ τῆς Περσικῆς γλώσσης, τοῦτ' ἴστιν, ἀντεφωνοῦμεν ἐκείνους· καὶ οὐκ ἔτι ἦν ἀκμὴ καὶ καιρὸς τοῦ μέλλειν καὶ βραδύνειν.

v. 405. ὑπνητῖαζει] B. συνήντα. ἀκμὴ] καιρὸς.

v. 406. χαλκήρη στόλον] Α. τηνικαῦτα δὲ ναῦς Ἀθηναϊκὴ ἴπαισι καὶ ἔτυψεν τὸν χαλκήρη στόλον, ἥτοι τὸ ἔμβολον, τὸ ἐν νηϊ Περσικῇ δηλονότι. Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἔμβολον, τὸ ἐν νηϊ Περσικῇ δηλονότι. Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὄξυ συνιστάλθαι· στόλον γὰρ ἔλεγον τὰ ἀπαξυμμένα. Λέγει δὲ χαλκήρη, τὸν χαλκῶ περιβεβλημένον.

εὐθύς δὲ] Β. Δέον οὕτως εἰπεῖν, εὐθύς δὲ ναῦς ἐν νηϊ ἄρμησεν, ὃ δὲ ἴπαισιν εἶπεν. Ἐπιπὴ γὰρ ἡ ὄρμη αὐτῆς ἐπιτύφει καὶ συγκρούσει νηὸς ἑτέρας ἐγένετο, διὰ τοῦτο ἴπαισιν εἶπε. Χαλκήλατον δὲ στόλον λέγει τὴν ὄρμην ἣν μετὰ σιδήρου ἰποιοῖτο· τὰ γὰρ μακρὰ πλοῖα ἔμπροσθεν ἔχουσι, ὡς αἰχμὴν ἀπὸ σιδήρου. Δι' ἧς τοῖς τῶν πολεμίων πλοίοις ἐπιφερόμενα θραύσιν ἐργάζονται. στόλον] πορεύειν.

v. 407. ἤρξε δ' ἔμβολῆς] Α. ἀρχὴν ἐποίησε τοῦ πρώτου πολέμου ναῦς Ἀθηναϊκῆ, ἣν γονὸς Ἀνκομήδης ὁ Αἰσχροῦ παῖς, καὶ διακόπτει τηνικαῦτα πάντα τὰ κόρυμβα καὶ τὰ ἀκροστόλια τῆς Φοινίσσης, ἣν γονὸς Περσικῆς νηὸς· οἱ γὰρ Φοίνικες τῶν Περσῶν εἰσὶν ἄλλοι δὲ ἴσ' ἄλλην νῆα Περσικὴν ἐπιτηδείως ἤγει τὸ δόρυ· τὴν γὰρ ναῦν λέγει δόρυ.

[Ἑλληνικῆ] Β. ὃ τοῦ Θμισσοκλείους.

v. 409. κορύμβε] Β. τὰ ἄκρα. Ἱθύνει] ἐπέφερεν.

v. 410. τὰ πρῶτα μὲν] Α. κατὰ τὴν ἀρχὴν μὲν, Φησί, τὸ συγκίνημα τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἀντίστατο καὶ ἀντιμάχετο ταῖς Ἀθηναίσις· ἐπεὶ δὲ ἐν στενῷ συνηθροίσθη τὸ πλῆθος τῶν νεῶν· μεταξύ δὲ Σαλαμῖνος καὶ Αἰγίνης ἦν τὸ στενόν· καὶ οὐδαμῶς τις βοήθεια ἀλλήλοις παρῆν· οὐ γὰρ ἠδύνατο ἕτερος ἑτέρῳ συμμαχεῖσθαι διὰ τὴν στενότητα τοῦ τόπου· αὐτοὶ δὲ οἱ Πέρσαι ὑπ' αὐτῶν ἐτύπτοντο ταῖς συγκρούσεσι καὶ προσαράξεις τῶν νηῶν, καὶ συνέθλαττον πάντα κοπήρη στόλον, οἱ Ἕλληνες δὲ οὐκ ἀβούλως καὶ ἀδιδάκτως κυκλόθεν ἔτυπτον τοὺς Πέρσας, ἔπιπτον δὲ αἱ νῆες· θάλασσα δὲ οὐκ ἔτι ἦν, ὥστε ἰδεῖν αὐτὴν, ἥτοι οὐκ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα γύμουσα τῶν νεκρῶν· οἱ αἰγιαλοὶ δὲ καὶ αἱ θαλάσσιαι πέτραι ἔγμον τῶν πτωμάτων, πᾶσα δὲ ναῦς Περσικὴ ἤρεσσετο καὶ ἐκοπηλατιῖτο ἐν φυγῇ, ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως. Οἱ γὰρ φεύγοντες οὐκ εὐτάκτως πορεύονται.

ῥεῦμα] Β. πλῆθος.

v. 411. ἀντιῆχεν] Β. καθίστατο. ἐν στενῷ] τῷ μεταξύ Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος. νεῶν] τῶν Περσικῶν.

v. 412. ἀρωγῇ δ' οὐτίς] Β. οὐ γὰρ εἶχον ποῖ φύγοιεν. ἀλλήλοισ] τοῖς ἐν ταῖς ναῦσι Πέρσαις.

v. 413. ἐμβολαῖς Β. συγκρούσεσι.

v. 414. παῖοντ' ἔθραυον, Α. παράλογον τὸ δυϊκόν.

v. 415. οὐκ ἀφραδμότως] Α. οὐχ ἀπλῶς, οὐδὲ ἀδιδάκτως.

ἀφραδμότως] Β. ἀνεπιστημότως.

v. 416. ἔθεινον] Β. ἐχώρουν.

v. 417. σκάφη νεῶν] Α. ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες.

νεῶν] Β. τῶν Περσικῶν.

v. 418. ναυγίαν] Α. ναυγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ, αὐτὸ τὸ ναυαγήσαν σκάφος. Ναυαγίαν δὲ ἐνταῦθα τῶν πτωμάτων.

v. 419. χοίραδες] Β. θαλάσσιοι. πέτραι ἐπλήθυον] ἔγμον.

v. 420. ἤρεσσαντο] Β. ἐχώρει διὰ κοπηλασίας.

v. 422. τοὶ δ' ὥστε θύνουσι] Α. οὗτοι δὲ οἱ Ἕλληνες ἴπαιον καὶ ἔκοπτον ὥσπερ θύνουσι ἀγαῖσι κοπῶν· ἣν γονὸς κλάσσαι· θραύσασιν τ' ἐριπίαν. ἰχθύων βόλον] ἄγραν.

τοὶ δ'] Β. οἱ Ἕλληνες. βόλον] ἄγραν.

v. 423. θραύσασιν τ' ἐριπίαν] Α. ἐρίπια κυρίως τὰ παραπτώματα τῶν οἰκῶν λέγεται, ἢ τὰ σώματα τὰ θνησιμαῖα τὰ πτάσει ὑποπίσσοντα. Καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα, ἐρίπια φησι θραύσματα τῶν νεῶν τῶν ἀφανισθεισῶν.

θραύσασιν τ' ἐριπίαν] Β. συντετριμμένων νεῶν· κυρίως δὲ ἐρίπιον ἐπὶ οἴκου.

v. 424. ὁμοῦ] Β. τῷ συντετριφθαι.

- v. 425. *πιλασγίαν*] B. Ἑλληνικήν.
- v. 426. Ἰως κελαινῆς νυκτός] A. λείπει τὸ τὴν μάχην, ἢ ἡ οὕτως· ἴως τὸ ὄμμα τῆς μελαινῆς καὶ σκοτεινῆς νυκτός, ἥτοι αὐτὴ ἡ νύξ ἐπιγενομένη, ἔπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης.
- ἀφίλιτο] B. τὸν πόλεμον.
- v. 427. *κακῶν δὲ πλῆθος*] A. τὸ πλῆθος δὲ τῶν κακῶν οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι καὶ ἐκπληρώσαιμι, οὐδ' ἂν εἰ δέκα ἡμέρας στοιχηγοροῖην, ἥτοι μετὰ σπουδῆς, καὶ ἐφιζῆς καὶ κατὰ τάξιν λέγοιμι, στοιχομουδοῖην.
- v. 428. *στοιχηγοροῖην*] B. κατὰ τάξιν διηγοίμην.
- v. 429. *εὔ γὰρ τόδ' ἴσθι*] A. καλῶς γὰρ γίνωσκε, ὅτι οὗς εἶπον θανεῖν οὐδὲ μίως ἡμέρας εἰσί. Γράφεται δὲ καὶ *Τοσοῦτ' ἄριθμον πλῆθος ἀνθρώπων*, τοσοῦτο κατὰ τὸν ἄριθμον.
- v. 430. *τοσοῦτ' ἀριθμοῖ*] B. τοσοῦτο καὶ πολὺ καὶ μέγα κατὰ τὸν ἄριθμον. Ἄριθμον τὸ ἀναριθμητὸν ἀπὸ τοῦ ἀστερητικῆς μυρίου, καὶ τοῦ ἄριθμοσ, ἀάριθμον καὶ κρᾶσει τῶν δύο αα εἰσα μακρὸν ἄριθμον.
- v. 431. *αἶ αἶ*] A. φεῦ, φεῦ, μέγα πίνδος τῶν κακῶν ἰβράγη Πέρσαις, καὶ πᾶσι τοῖς βαρβάροις. Εὐκαίρος δὲ ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν θαλάσῃ κυμάτων.
- ἰβράγη] B. ἐπέπεσε.
- v. 433. *μισοῦν*] B. τὸ τότε συμβᾶν τοῖς Πέρσαις κακὸν διηγούμενος, οὐδέπω τὸ ἡμίση διηγησάμην. Ἄλλὰ τοσοῦτόν ἐστι τὸ λοιπὸν τῆς διηγήσεως, ὡς δις εἶναι τοσοῦτον. Νόσι οὖν τὸ μισοῦν, ἢ ἀπαρέμφατον, ἢ οὐδέτερον.
- v. 435. *ὡς τοῖσδε καὶ δις*] A. Γίνωσκε γὰρ ὅτι ὅσα εἶπον, δις τόσα εἰσίν. Ἡ ὑπέμειναν κακὰ, ἀντισήκωσιν καὶ ἀντιστάθμησιν δις τόσα ἔχουσιν, ἢ ὅσα εἶπον. ῥοπή] τῇ κακῶν ἀηλονότη.
- τοῖσδε] B. οἷς εἶπον. ἀντισηκῶσαι] ἀντισπειν, ἀντιμετρηῆσαι. ῥοπή] ἐν βάρει, ἐν καθελύσει.
- v. 436. *καὶ τίς γένοιτ' ἂν*] A. καὶ τίς ἂν τύχη γένοιτο ἐχθρίων καὶ χείρων ταύτης; λίξον τίν' αὐ λήγεις ταύτην τὴν συμφορὰν ἰλθεῖν ὀρμῶσαν μείζονα τῶν κακῶν.
- v. 438. *μάσσονα*] A. μείζονα.
- ρίπουσαν] B. χαρῶσαν.
- v. 439. *ἀκμαῖοι*] B. γενναῖοι.
- v. 440. *ἐκτριπιῖς*] B. καὶ ἄραῖοι.
- v. 441. *αὐτῶ τ' ἀνακτι*] A. καὶ αὐτῶ τῶ ἀνακτι, ἥτοι βασιλεῖ τῷ Ξέρξῃ. πίστιν ἐν πρώτοις] εἰς πίστιν ἐν πρώτοις, ἥτοι πιστότατοι αὐτῶ ἦσαν.
- v. 443. *συμφορᾶς*] B. ἔνικα.
- v. 445. *νῆσοσ· τίς ἐστίν*] A. τὴν Ψυττάλειαν φησὶν, ἣτις ἀπέχει τῆς Σαλαμῖνος εἰς σταδίους, ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπώλοντο.
- νῆσοσ] B. ἡ Ψυττάλεια ἀπέχουσα Σαλαμῖνος σταδίους (ἑκατὸν) πέντε.
- v. 446. *ἦν ὁ φιλόχορος Πᾶν*] A. φιλόχορον τὸν Πᾶνα τὸν Θεῖον λέγει, τὸν αὐλητὴν ἑμβατιῦν δὲ ταύτην τὴν νῆσον τοῦτόν φησιν, ἢ ὡς ἐρεῶσ Πανὸς οὔσης τῆς νήσου, ἢ ὡς ἐρήμου. Ἐρήμοισ γὰρ τόποις οὗτος ὁ Θεὸς ἐνδιὰτρίβειν εἰάθει.
- βαῖᾶ] B. μικρά. δύσομοσ] δυσλίμενος. ὁ φιλόχορος] ὁ τῇ μουσικῇ χοροὺς συστάς· τοιοῦτος γὰρ ὁ Θεός. Ναὸσ δὲ ἦν αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' αἰγιαλῷ.
- v. 447. *ἑμβατιῦν*] B. περιπατεῖ.
- v. 448. *ἐνταῦθα πέμπει τοῦσ*] A. ἐνταῦθα, φησὶ, πρὸς τὴν εἰρημένην νῆσον τὴν Ψυττάλειαν πέμπει τούτους ὁ Ξέρξης, ὅπως ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῶν Περσικῶν νεῶν φθαρίντες πρὸς τὴν νῆσον ἐκωσζοῖατο, ἀπὸ τοῦ μετὰ φθορᾶς καὶ βλάβης ἐκωσθῶσι καὶ ἐξέλθωσι πρὸς τὴν νῆσον, κτείνουεν καὶ φονεύσουεν βλάβησ κρατηθέντα τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς φίλους δὲ Πέρσας ὑπεκώζουεν ὑπὸ τῶν θαλασσίων πόρων. Κακῶσ ἰστορῶν, προελέπων καὶ νοῶν

καὶ σκοπῶν τὸ μέλλον. Ἄλλως· ἐκεῖ γὰρ ἔπειθε τοὺς ἡγεμόνας ὁ Ξέρξης, ἵνα ἰὰν φύγοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλθωσιν ἐκείσε· ἀποκτανθῶσι παρ' αὐτῶν. Ἐγένετο δὲ τοῦναντίον. Τὸ δὲ ἰστορῶν σημείωσαι ἀντὶ τοῦ πρὸ βλεπῶν.

v. 449. φθαρέντες] B. ἥττηθέντες. ἔχθροι] οἱ Ἕλληνες. νῆσον] εἰς τήν.

v. 450. εὐχείρωτον] B. εὐκατάληπτον.

v. 452. ὡς γὰρ] A. ἐπεὶ γὰρ, φησιν, ὁ θεὸς ἔδωκε τοῖς Ἑλλήσι νῦδος καὶ δόξαν νεῶν, ἧτοι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἐτίμησεν, αὐθήμερον καὶ ἐν αὐτῇ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἐξέθρασκον καὶ ἰπήδαν ἀπὸ τῶν νεῶν, φράζαντες τὸ σῶμα ἑαυτῶν ὄπλοις καλῶς κατισκευασμένοις· περιεκυκλοῦντο δὲ καὶ συνῆχον πᾶσαν τὴν νῆσον, ὥστε ἀμνηχανεῖν τοὺς Πέρσας τοῦ φύγειν.

ἱστορῶν] B. σκοπῶν. ὡς] ἐπεὶ.

v. 453. κῦδος] B. δόξαν, κράτος, ὑπεροχὴν.

v. 454. αὐθήμερον] B. παραυτίκα. δέμας] σῶμα.

v. 455. ἀμφί] B. περὶ.

v. 456. νῆσον] B. τὴν Ψυττάλειαν. ἀμνηχανεῖν] αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐκείσε παραγενομένων, καὶ ποτε μὲν λίδοις, ποτε δὲ ἰστοῖς αὐτοὺς βαλόντων.

v. 457. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν πύτρησιν ἠράσσοντο] A. ἦγον λίδοις ἐβάλλοντο καὶ συνειτρίβοντο λιθολευστοίμενοι· ἀπὸ τῆς τοξικῆς τε θάμμιγγος ἰοὶ καὶ βέλη προσπίπτοντες ἔλυσαν καὶ ἔφθειραν τοὺς Πέρσας. Θάμμιγγξ δὲ ἴστιν ὁ λεπτότατος σχοῖνος. Μεταφορικῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει τὴν νευρὰν τοῦ τόξου.

v. 458. ἠράσσοντο] B. ἐπλήττοντο.

v. 459. θάμμιγγος] B. νευρῆς. ἄλλυσαν] ἔφθειρον.

v. 460. τέλος δ' ἐφορμηθέντες] A. ὕστερον δὲ κινήσαντες ὁμοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐξ ἐνὸς ῥόδου καὶ ἐκ μιᾶς ῥοπῆς, κρεοκοποῦσι τὰς σάρκας τῶν ἀθλίων Περσῶν ἕως ἐθανάτωσαν ἅπαντας. Ὁ Ξέρξης δὲ ἐθρήνησεν ὄρων βάθος κακῶν. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑδάτων. Ἐδραν γὰρ εἶχεν καὶ ἐκάθητο ἐν ὑψηλῷ, φησὶ, τόπῳ. Καὶ διὰ τοῦτο ἰώρα τὸν στρατὸν ὁ Ξέρξης καὶ τὰ αὐτῶ συμβάντα. Ἐδραν γὰρ εἶχε πλησίον τῆς πελαγιστοῦσης θαλάσσης.

v. 461. δυστήνων] B. τῶν Περσῶν.

v. 463. βάθος] B. μίγεδος, πλήθος.

v. 464. ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ ὑψηλὸν ὄχθρον] A. ὅθεν ἐδύνατο καλῶς ἄγειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ, καὶ βλέπειν ὑψηλὸς γὰρ ἦν. Τὸ δὲ εὐαγῆ παντὸς στρατοῦ ἀντὶ τοῦ καθαρὰν, κηχωρισμένην, εὐ ἔχουσαν οἶον τὴν ἄποψιν, καὶ ἐπιτηροῦσαν τὸν λιῶν ἅπαντα. Ἡ αὐγάζοντα καὶ ὄρῶντα. Ἐψηλὸν δὲ ὄχθρον λέγει τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὄρος τὸν Αἰγιάλειον ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. (lib. VIII. cap. 90.)

εὐαγῆ] B. εὐκατάληπτον.

v. 465. ὄχθρον] B. τὸν Αἰγιάλειον, ὡς Ἡρόδοτος φησὶν. πελασγίας] τῆς Ἑλληνικῆς.

v. 466. ῥήξας δὲ πίπλους] A. διασχίσας δὲ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἀνοιμώξας ὄξυ καὶ μέγα, ὄρμα σὺν φυγῇ, ἧτοι ἔφυγε ταχείας, ἄφαρ καὶ εὐθείως παραγγείλας καὶ συμβουλευσάμενος δηλαδὴ τὸ φύγειν.

v. 467. παραγγείλας] B. προσδραμῶν, πλησιάσας. ἄφας] εὐθείως.

v. 468. ἠἶξ'] B. ὄρμησιν. τοιάνδε] συμφορὰν.

v. 469. πρὸς τῇ κάραιεν] B. ἡ διηγῆσαμην, ἡ τῇ τοῦ Δαρείου. πάρα] πάρεστι. στίμει] στινάζει.

v. 470. ὦ στυγρὲ δαῖμον] A. ὦ τύχη, ἡ στυγνάζειν καὶ ἀνιάζειν ποιοῦσα ἡμᾶς, ψευδοθῆναι ἐποίησας τῶν φρενῶν τοὺς Πέρσας καὶ ἀποτυχεῖν ἂν ἤλαπιζον.

ψευδοθῆναι] B. ψευδοθῆναι ἐποίησας τῶν λογισμῶν ἐλπίζοντας ἀκοντὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα κέρησιν, καὶ μηδὲνα αὐτοῖς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, μὴ ὅτι μαχίσασθαι.

v. 473. οὐς πρόσθε Μαραθῶν] A. Μαραθῶν ὄρος ὅπου πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπάλοντο, οὓς ὁ Δαρεῖος πολεμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέστειλε, τῷ ἀριθμῷ ὡσεὶ μυριάδας λ'· ἐφ' ᾧ Ξέρξης μανίς, καὶ τοὺς Πέρσας πάντας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πέριξ πόλεων συναγαγὼν, κατὰς Ἀθήνας ἐπεχωρίαζει.

v. 474. πράξειν] B. ἀπαιτήσιον.

v. 477. τορῶς] B. ἀκριβῶς.

v. 478. ναῶν δὲ ταγοῖ] A. οἱ ταγοὶ δὲ καὶ ἡγεμόνες τῶν λελειμμένων νεῶν, σὺδην καὶ ὀρητικῶς αἰρουῦνται φυγὴν κατ' οὖρον οὐκ εὐκοσμον· ἤτοι οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ ἔφυγον, τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἐν χειμῶνι πλεόντων, ὅτε πνέουσιν ἀλέθριοι ἄνεμοι. Τινὲς δὲ τοῦτο φασὶν οὕτως, ὅτι ἐκέισε, φησὶν, ἀπίασιν ὅπου αὐτοὺς ὁ ἄνεμος φέρει.

ναῶν δὲ] B. οὗτος ὁ σύνδεσμος συνάφειά ἐστι πρὸς τὴν ἄνω διήγησιν αὐτοῦ τοῦ ἀγγέλου, εἰ καὶ διὰ μέσου ἢ Ἀποσσα ἀπικλαύσατο τὴν τῶν Περσῶν δυστυχίαν. τῶν λελειμμένων] ἰναπολειφθεῖσαν. σὺδην] ὀρητικῶς.

v. 479. κατ' οὖρον] B. κατ' εὐθείαν, καθ' ὄρημν.

v. 481. οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος] A. τόπος Βοιωτίας ἢ Κρήνη. Οἱ μὲν οὖν, φησὶν, ἐς τὴν Βοιωτῶν χθόνα, τῷ δίφει φθειρόμενοι καὶ ἀποθνήσκοντες· οἱ δὲ ἀπολειφθέντες, παρήμενοι, καὶ οἷον μικρὸν ἀσθμαίνοντες, ἐκπερῶμεν πρὸς τὴν Φακίδα καὶ τὴν Δωριίδα γῆν, καὶ τὸν Μηλιαῖ κόλπον, ὅπου βίει ὁ Σπερχεῖος ποταμός. Οὗτος γὰρ ἐξ Ἀνιάνων βίαν εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον.

γάνος] B. εὐφροσύνην.

v. 482. πονοῦντες] B. γαλαίπυροῦντες ἄλλυντο. κειοὶ] καταβεβλημένοι, χαῦνοι.

v. 485. ἄρδει] B. πιαίνει.

v. 486. καντεῦθεν ἡμᾶς γῆς A ἀπὸ δὲ τῆς γῆς τῶν Φωκίων ἐδίξατο ἡμᾶς ἢ γῆ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ ἡ πόλις τῶν Θεσσαλῶν, ἐνδεῖς ὄντας καὶ χρήζοντας τροφῆς· ὅπου πολλοὶ ἀπέθανον· ἀπὸ τε δίφης καὶ πείνης. Ταῦτα ἦν τότε.

γῆς Ἀχαιῶδος πίδον] B. πίδον Ἀχαιῶδος, ἢ Μονεμβασία ἢ πρὶν λεγομένη Δωρίς.

v. 487. Θεσσαλῶν πόλισμ'] B. ἡ Λάρισσα, ἢ τὰ Φάρσαλα.

v. 490. Μαγνητικῆν] B. ἔστι γὰρ ἐκ Μακεδονίας πόλις Μαγνησία, ὡς φησι Δημοσθένης, περὶ τὸν Ὀλυμπον.

v. 491. Ἀξίου] B. τοῦ Βαρδάρη ποταμοῦ.

v. 492. Βόλβης Σ' ἔλιον] A. Βόλβη ὄνομα λίμνης Θρακικῆς, ἣτις ἐλάδης καὶ τελευταῶδης οὔσα καὶ κάθυγρος, δόνακας πολλοὺς ἀναδίδωσι.

Βόλβης] B. λίμνης ἐν αὐτῇ οὔσης Μακεδονία.

v. 493. Ἰδανίδ'] B. Μακεδονικῆν.

v. 494. ἄωρον] B. παρὰ καιρόν· οὐ γὰρ χειμωνικὸς ἦν καιρός. ὄρσει] ἐνέβαλε.

v. 495. ἀγνοῦ Στρυμόνος] A. ἀγνοῦ, διὰ τὸ καθαρόν καὶ διιδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. Ἔστιν οὗτος ποταμὸς Θρακίας. Θεοὺς δὲ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ] ὅστις δὲ τῶν Περσῶν πρὶν οὐκ ἐγίνωσκε τοὺς Θεοὺς, τότε προσεκύνει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μετὰ λιτῶν καὶ παρακλήσιων. Ἐπιὶ δὲ πολλὰ παρακαλῶν καὶ γουσιετῶν ὁ στρατὸς ἐπαύσατο, διαπερᾶ τὸν πόρον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν κρυστάλλω πεπηγότα. Λέγει δὲ τὸν Στρυμόνα. Ἄλλως. Καὶ ὁ πᾶν ἀσέβης τότε προσεκύνει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ἀγνοῦ] B. καθαροῦ.

γαῖαν οὐρανόν τε] B. καταχθονίους καὶ οὐρανίους Θεοὺς.

v. 498. Θεοκλυτῶν] B. παρακαλῶν τοὺς Θεοὺς.

v. 500. χῶστις μὲν ἡμῶν] A. ὅστις μὲν ἄρμηθη καὶ ἄρμησι περάσαι τὸν πεπηγότα ποταμὸν, πρὶν σκιδασθῆναι πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἤγουν πρὸ τοῦ τὸν ἡλιον ἀνατίλλαι καὶ τὸ πεπηγὸς θερμᾶναι, κυρεῖ καὶ ὑπάρχει σισωσμένον, ἀντὶ τοῦ ἐσάθη. Κυρίως δὲ σκιδασθῆναι τὸ ἀφανισθῆναι καὶ σαυθῆναι ἐστὶ.

σκιδασθῆναι] B. διαχυθῆναι. Θεοῦ] τοῦ Ἡλίου.

v. 503. φλέγων γὰρ αὐγαῖς] A. ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος τοῦ ἡλίου, περιφραστικῶς ὁ ἥλιος, φλέγων καὶ λάμπων ἐν αὐγαῖς καὶ ταῖς οἰκείαις ἀκτίσι, διῆκει τὸν ποταμὸν μέσον, ἤγουν διελθεῖν καὶ ρεῦσαι καὶ λυθῆναι τὸ πεπηγὸς ἐποίησι, θερμαίνων ἐκίβων ἔπιπτον δὲ καὶ ἀπεπνύγοντο ἐν τῷ ποταμῷ συνεχεῖς. Εὐτυχὴς δὲ ἦν, ὅστις ταχινώτερον τῶν ἄλλων ἀπίθανε.

v. 503. διῆκει] B. διῆλθε.

v. 504. πίπτον] B. οἱ διὰ τοῦ κρυστάλλου περῶντες τῷ ἡλίῳ διαλυθέντος.

v. 506. ὅσοι δὲ λοιποὶ] A. ὅσοι δὲ ἐπίλοιποι, καὶ ὅσοι ἔτυχον σωτηρίας, ἦτοι οὐκ ἐπιγνησαν, τὴν Θράκην διελθόντες μόλις ἤκουσιν ἐπὶ τὴν Περσίδα γῆν, τὴν ἐστιοῦχον καὶ ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ἐστίαν ὥστε στένειν μετὰ τισαῦτα κακὰ καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν, τὴν τοὺς αὐτῆς φιλοῦσαν πολίτας, οὓς ἀνεθρέψατο. Τινὲς δὲ τὸ ἄσπερ ἄσπερ ἐστὶν ἐξ ἐπιπέδου, ἐπὶ τῆς πόλεως ἀποδιδόασιν, καὶ φασιν, ἤκουσιν οὗτοι πρὸς τὴν αὐτῶν πατρίδα, ὥστε τὴν πόλιν τοῦτους στενάζειν.

v. 509. ἐστιοῦχον] B. οἰκείαν.

v. 511. ταῦτ' ἐστ' ἀληθῆ] A. ταῦτα ὅσα εἶπον, ἀληθῆ πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παρήμι τῶν κακῶν, ἃ ὁ θεὸς ἐπελθεῖν ἐποίησε τοῖς Πέρσαις.

v. 512. ἰγκατέσκηψε] B. ἐπέθηκεν, ἐπέβαλλεν. θεὸς] ἡ τύχη.

v. 513. ᾧ δυσπρόνητε] A. ᾧ δαίμων δυσπρόνητε καὶ χαλεποὺς πόνους ἡμῖν ἐποίησας, ὡς λίαν βαρὺς ἐνήλου καὶ ἐπήδησας πᾶσι τοῖς Πέρσαις. Ἦγουν, ᾧ χαλεπὴ τύχη, ὡς ἄγαν βαρεῖα ἐπήλθε τοῖς Πέρσαις.

δυσπρόνητε] B. δυστυχίας αἴτιε.

v. 515. οἱ ἐγὼ τάλαινα] A. φῦ ἐγὼ ἡ ἀθλία ἔνεκον τοῦ ἀπολομένου καὶ ἀφανισθέντος στρατοῦ.

διασπαραγμένον] B. ἠφανισμένον.

v. 518. ὑμεῖς δὲ φαύλας] A. πρὸς τὸν χορὸν ἢ Ἀποσσα φησὶν, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἀληθῶς αὐτὰ τὰ οὐραία ἐκρίνατε. Ὀυραία δὲ φησὶν ἃ εἴρηκεν ἐν τῇ ἀρχῇ λέγουσα.

Πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις οὐραία

καὶ

Ὅρῳ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου.

φαύλας] B. ταπεινῶς.

v. 519. ὅμως δ' ἐπειδὴ] A. ὅμως ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε, δηλαδὴ λέγουσά μοι εὐχασθαι θεοῖς, θίλω τούτο ποιῆσαι πρῶτον, ἔπειτα ἤξα λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν εἰκῶν δωρήματα τῇ γῇ τε καὶ νεκροῖς, πέλανον. Πέλανος δὲ ἐστὶν ὁ ἐξυμμένος καὶ πεπηγὸς πλακοῦς. Λίγεται δὲ καὶ ὁ ῥύπος. Ἄλλως. Πέλανον, πεπεμμένον πλακοῦντα.

τῆδ'] B. οὕτως. ἐκύρωσε] πρῶτον. φάτις] ὁ λόγος.

v. 521. φθιτοῖς] B. τῷ Δαρείῳ δηλονότι.

v. 522. πέλανον] B. θύμα.

v. 523. ἐπίσταμαι μὲν] A. οἶδα μὲν φησὶν, ἐγὼ, ὅτι ἐπὶ ἐξεργασμένοις καὶ ἤδη φθασασί γινέσθαι πράγμασι, καὶ φόνους τῶν Περσῶν μέλλω θύειν αὐτή· τὸ κακὸν γὰρ ἤδη ἐγένετο ἄλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὐξομαι, εἴπως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβῆσιναι.

ἐπ' ἐξεργασμένοις] B. ποιῆσα ταῦτα τιτελισμένοις πράγμασι.

v. 524. ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν] A. ἀλλὰ διὰ τοὺς ζῶντας χρὴ θυσίας ποιεῖν, εἴπου τινὲς εἶεν ζωοὶ ἦτοι ζῶντες.

τὸ λοιπὸν] B. θύσω καὶ εὐξομαι. λῶον] κριῖττον.

v. 526. πιστοῖς γὰρ πιστὰ] A. συνισφένειν πιστὰς βουλὰς ἡμῖν πιστοῖς οὖσιν εἰς ὑμᾶς. Εἰ δὲ γράφεται πιστοὺς, λέγει, ὑμᾶς δὲ χρὴ πιστοὺς ὄντας πιστὰ βουλεύεσθαι.

πιστοῖς] B. πιστῶς ἄφειλεν εἰπεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα ἐπήγαγε. Νοῦται δὲ διπλῶς, ἢ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖς, ἢ τοῖς φανερωῶς γεγενημένοις τῶ στρατῶ ἀτυχήμασιν, ἢ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖς ἢ τοῖς πρότερον ἐφ' ὑμῶν γεγενημένοις πιστῶς πρὸς ἡμᾶς ἔργοις. "Ο καὶ κρεῖττον. Καὶ μαρτυρεῖ τὸ πιστὰ ζυμφέρειν βουλεύματα· ἐρμηνεύει δὲ τὰ βουλεύματα τὸ παραμυθεῖσθαι τὸν Ξέρξην, εἰ πρὸ αὐτῆς καταλάβῃ, λέγουσα ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτως, καὶ παῖδ' εἰάν περ καὶ τὰ ἐξῆς.

v. 528. παρηγορεῖτε] B. παραμυθεῖσθε.

v. 529. πρόσθεται κακὸν] B. αἰτιώμενοι τοῦτον ὡς τοσοῦτον ἀπολαυτικῶτα στρατόν.

v. 530. ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ νῦν Περσῶν] Γ. ὁ παρὼν χορὸς συνίστηκεν ἐκ κῶλων ζς'. "Ων τὰ μὲν ἰς εἰσὶν ἀναπαυστικά, τὸ γ' καὶ τὸ ἦ μονόμετρα, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ καταληκτικά ἴτοι ἐφθημιερῆ· τὰ δὲ ἡμίολια· τὰ δὲ τρίμετρα βραχυκατάληκτα. Εἶτα πάλιν ἐνήλλαξε τὸ μέτρον καὶ εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα χοριάμβικα ἰδ', ἃ καλύπται προσοδιακὰ, διὰ τὸ ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνίου ἀπ' ἐλάσσονος συγκεῖσθαι. Εἰσι δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὄ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἐξῆς γ' δίμετρα καταληκτικά, ἴτοι ἐφθημιερῆ. Τὰ τούτων ἐξῆς ὄ δίμετρα ἀκατάληκτα ὅμοια τοῖς πρώτοις. Τὰ δὲ ἐξῆς γ' ἐφθημιερῆ πάλιν, ὧν τελευταῖον·

Nāσος ἔχει τὰ Περσῶν.

v. 532. ὀλίσας] B. Γρ. ὀλίσσας, ὅπερ εἰ εἰπῆς, κομματικὸν ἐκφίρεις τὸ λοιπόν.

v. 534. πένθει] B. κλαυθμῶ. δυοφερῶ] σκοτεινῶ.

v. 535. πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς] A. πολλαὶ δὲ γυναῖκες κατερικόμεναι καὶ σχίζουσαι τὰς καλύπτρας καὶ τοὺς ἰδίους χιτῶνας, τέγγουσι καὶ βρέχουσι τοὺς κόλπους ἐν δάκρυσι μυδαλείοις καὶ δῖυγροις, θλιβόμεναι. Οὕτως δὲ ἔμιλλεν εἰπεῖν, ὅτι πολλαὶ νῆας γυναῖκες καὶ ἀπαλόχροοι νύμφαι καὶ νῦν ἴτι ἀνδράσι συζευχθεῖσαι ποιεῖσι τάδε καὶ τάδε. Εἰπῶν δὲ ἀπαλαῖς χέρσι, τὸ ὅλον ἀπὸ μέρους ἐδήλωσε συνεκδοχικῶς.

πολλαὶ] B. γυναῖκες τῶν Περσῶν. ἀπαλαῖς] νεωτερικαῖς. καλύπτρας] τὰ τῆς κεφαλῆς σκεπάσματα.

v. 536. κατερικόμεναι] B. σχίζουσαι καὶ ἀποκόπτουσαι. Ἐρείκη εἶδος φυτοῦ, ὅπερ ἰστὶν εὐσχιστον, ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ κατερικόμεναί γίνεται. διὰ μυδαλείας] τὸ διὰ ὑπερβατῶς πρὸς τὸ τέγγουσι συντακτικόν.

v. 537. κόλπους] B. τῶν ἱματίων.

v. 538. τέγγουσ'] B. βρέχουσι.

v. 539. αἰ δ' ἄεργοὶ Περσίδες] A. καὶ αἰ τοῖς γόοις δακνόμεναι, ποθοῦσαι ἰδεῖν τὴν ἀρτισυζυγίαν, ἴτοι τὴν πρὸ μικροῦ γενομένην αὐτοῖς σύζευξιν καὶ συνάφειαν μετὰ τῶν ἀνδρῶν. "Ἡ ἀρτισυζυγίαν, τὴν ὕγιοςυγίαν τῶν ἀνδρῶν. Καὶ ἀφείσαι καὶ καταλείψασαι τὰς ἐν τοῖς λεκτροῖς εὐνάς τὰς ἀεροχίτωνας τὴν τέρψιν καὶ ἡδονήν. Τῆς αὐτῶν τρυφιδῶς καὶ διακχυμένης ἡλικίας, πινδοῦσιν θρηνοῖς ἀπληρώτοις καὶ ἀκαταπαύστοις. "Ἄλλως. Ἐεργοὶ αἰ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσι.

αἰ δ'] B. ἄλλαι δέ. ἀεργοὶ] πολήκλαυτοι.

v. 540. ἀρτισυγίαν] B. τὴν ἐκ νέου συνάφειαν.

v. 541. ἀεροχίτωνας] B. πολυτελεῖς ἔχουσαι χιτῶνας. Τοιαῦται γὰρ αἰ τῶν Περσῶν.

v. 542. τέρψιν] B. συνουσίαν.

v. 543. γόοις] B. ἐν.

v. 544. κἀγὼ δὲ μόρον] A. κἀγὼ δὲ διὰ μόρον τῶν οἰχημένων αἴρω καὶ κινῶ πολυπειθῆ δηλονότι γόν. Λίπιτι δὲ τ ο ῦ τ ο. "Ἄλλως. Αἴρω, βασιτάζω.

v. 545. αἴρω] B. φέρω. δοκίμας] λαμπρῶς. Τουτίστιν, οὐ περὶ τῶν ἀπεθανόντων

ἀμελῶν διακείμεναι, ἀλλὰ τούτων μόρον βαστάζω λαμπρῶς πολυδάκρυτον, ἀντὶ τοῦ Θρηνοῦ πολλοῦ ἄξιον.

v. 547. ἰκνεύμενα] A. τῶν ἀνδρῶν. B. τῶν κατόικων.

v. 548. ἤγαγε ποποῖ] A. ποποῖ καὶ τότοῖ ἐπιρρήματα σχιπτιαστικά, ἢ δηλοῦντα τὸ ποῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε. Εἰ μὲν οὖν ἀναγνώσῃ ποποῖ, εἴσῃ ἀντὶ τοῦ φεῦ· εἰ δὲ ποποῖ, ἀντὶ τοῦ ἀορίστως καὶ ἐκίσει, ἐν ταῖς Ἀθήναις δηλαδή. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὲν τότοῖ, ἀντὶ τοῦ φεῦ· εἰ δὲ τότοῖ, ὡς εἴπομεν. Ἄλλως. Ποποῖ, εἰς τὸν πόλεμον.

ποποῖ] B. ποποῖ καὶ τότοῖ ἐπιρρήματα σχιπτιαστικά· ποποῖ δὲ καὶ τότοῖ δηλοῦντα τὸ ποῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε. Εἰ μὲν εἴποις ἐνταῦθα ποποῖ καὶ τοτοῖ, οὐτῶς συντάξεις· Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγε τὸν ἰκνευθέντα τῆς Ἀσίας λῶν ποῦ, ἦτοι εἰς Ἀθήνας· Ξέρξης δὲ ἀγαγὼν τοτοῖ καὶ ἐκεῖσε ἀπώλειεν. Εἰ δὲ ποποῖ καὶ τότοῖ γράψεις, οὕτως εἴποις· Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγεν, εἰς τὰς Ἀθήνας δηλονότι· εἶτα Θρηνητικῶς ἐκφέρειοις ποποῖ καὶ φεῦ. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ παρακατιῶν νοήσεις τό· Νῆες μὲν ἀγαγον ποποῖ, νῆες δ' ἀπώλειαν τοτοῖ. (v. 558.)

v. 549. Ξέρξης δ' ἀπώλειεν] A. ὁ Ξέρξης δὲ πάντα τὰ κακὰ δηλονότι ἐπίσπει καὶ ἐπισπάσατο ταῖς βασιδεσσι ναυσὶ. ταῖς ἀπὸ τῆς Βάρειας οὐσαις, ἧτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες Βαριδῆες· πᾶσας γὰρ κατέθραυσεν ἐκεῖσε. Ὁ γοῦν πατὴρ αὐτοῦ Δαρείος ἀβλαβῆς ἦν τόξαρχος καὶ ἡγεμῶν, μὴ βλάβην ἐπινευγῶν τῷ αὐτοῦ στρατιύματι, ὁ φίλος ἄκτωρ καὶ βασιλεὺς τοῖς Σουσίδαίς.

v. 550. ἐπίσπασε] B. τὰ κακὰ δηλονότι. δυσφρόνας] κακοφρόνας.

v. 551. βαριδίσει] B. ναυσὶν, ἀπὸ Βάρειας πόλεως Περσῶν καλουμένης. Λέγει δὲ καταχρηστικῶς ἀπὸ μέρους· οὐ γὰρ ἦσαν πᾶσαι αἱ Ξέρξου νῆες βαριδῆς, ἀλλὰ ἄλλαι καὶ ἄλλαι.

v. 552. Δαριῖος] B. τοῦτο διὰ μίσου εἶπε, παραβάλλων τὸ τοῦ Δαρείου πρῶτον ἐν Μακεδῶνι δυστύχημα πρὸς τὸ νῦν ἐν Σαλαμῖνι συμβῆν Ξέρξῃ· ἢ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀβλαβῆ τὸν Δαριῖον λέγων· ὁ μὲν γὰρ μ' μυριάδας ἀπώλειε Ξέρξης δὲ φ'· καὶ ὁ μὲν εἶπετο τῷ στρατῷ καὶ παραχρῆμα ἂν ἀπολάλει. Δαριῖος δὲ Δάτιν τὸν στρατηγὸν ἔπιμψεν.

v. 554. τόξαρχος] B. ἡγεμῶν τῶν τόξικαυάτων Περσῶν.

v. 555. ἄκτωρ] B. ἡγεμῶν.

v. 556. πιζοῦς τε γὰρ] A. πιζοῦς τε γὰρ καὶ θαλασσίους αἱ κυανώπιδες νῆες καὶ ἄλλαι μέλαιναι. Αἱ ὀμόπτεροι, καὶ τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς κουφίζόμεναι, ἢ αἱ ὀμοίως πτεροῖς θύουσαι, ἤγαγον ποποῖ, ἤγουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτοὺς ἀπώλειαν ἐκεῖ.

πιζοῦς τε] B. ἐπειδὴ τὸ τί ποτε διὰ μίσου εἶπε, πάλιν φησὶ, πιζοῦς τε γὰρ ὁ Ξέρξης κατὰ γῆν ἤγαγε δηλονότι, τοὺς δὲ ἄλλους αἱ νῆες. Εἶπὼν δὲ πιζοῦς καὶ θαλασσίους, πρὸς μὲν τοῦτο ἀπήγαγε τὸ νῆες, τὸ δὲ πιζοῦς ἀφῆκε νοεῖσθαι. Πιζοὶ γὰρ εἰσὶν οἱ κατὰ γῆν ὀδεύοντες. Καὶ μαρτυροῦσι Ξινοφῶν καὶ Θουκυδίδης καὶ πᾶν τὸ τῶν συγγραφέων ἔθνος.

v. 559. αἱ δ'] αὐταὶ αἱ ἄγουσαι ἐκείνους εἰσὶν. ὀμόπτεροι] αἱ μεθ' ἐαυτῶν πτεροῖς χράμενοι, τοῖς λαίφεισι. κρυνώπιδες] μέλαιναι.

v. 561. διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τύτθα δ' ἐκφυγεῖν ἀνακτ' αὐτῶν ὡς ἀκούομεν] A. περισσοὶ οἱ δύο δὲ δὲ σύνδεσμοι καὶ τὸ ὡς. Τὸ δὲ ἐξῆς δηλοῖ οὕτως, μόλις καὶ μικρὸν τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τύτθα· ἀκούομεν αὐτὸν τὸν ἀνακτα καὶ τὸν βασιλεῖα διεκφυγεῖν τὰς χέρας τῶν Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων, ἀνὰ τὰς πεδιήρεις κελύθους καὶ ὀδοὺς τῆς Θερῆκης τὰς δυσχειμῆρους. Οὗτοι δὲ, ἤγουν οἱ Πέρσαι, ἄρα πρωτόμοροι, πρῶτον ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην τοῦ μόρου καὶ τοῦ θανάτου δηλαδή περὶ τὰς Κυχρείας ἄκτας, ἤγουν τὰς Ἀττικὰς ἢ τὰς τῆς Σαλαμῖνος. Ἡ τὸ λειφθέντες διὰ διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ ἀπομειναντες, καὶ κείμενοι τιθνηῶτες περὶ τὰς ἄκτας τῆς Κυχρείας καὶ τῆς Σαλαμῖνος, διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ θανάτου. Τὸ δὲ ἦν, καὶ τὸ ὁ ἂν, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἄλλως. Τοῖ

δ' ἄρα πρωτόμοροι] πρὸ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι, ἦτοι οἱ πρῶτα ἀποθανόντες· τὸ δὲ ἕξῃς τούτου ἐστὶ σ κ ὕ λ λ ο ν τ α ς π α ρ' ἀ ν α ὕ δ ω ν. (v. 575.)

Ἰάων] B. Ἀθηναίων. Εἰπὼν ὡς νῆες ἀπόλεσαν τοὺς Πέρσας ἐν ἰμβολαῖς πανωλίθροις, νῦν ὡσπερ ἐρμηνεύων τὰς πανωλίθρους ἰμβολὰς, φησὶν, ὡς οὐκ ἄλλοθεν πόθιν ἐγεγόνεισαν, ἀλλ' ἢ ἀπ' Ἀθηναίων. Οὔτοι γὰρ εἰσὶν Ἴωνες, καὶ γὰρ οἱ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικασάντες καὶ καλούμενοι Ἴωνες, Ἀθηναῖοι ἦσαν, ἀπὸ Ἴανος, τοῦ ἡγησαμένου σφισὶν ὀνομασθέντες. Σύνταξον δὲ οὕτως· ὡς νῆες μὲν ἀπόλεσαν αὐτοὺς ἐν πανωλίθροις ἰμβολαῖς διὰ δὲ τῶν Ἰάων ἐγένοντο αὐταὶ αἰσυμβολαί, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Ξέρξην μόλις τὰς αὐτῶν χεῖρας φυγεῖν ὡς ἀκούομεν.

v. 562. τύ-θα] B. μόλις. ἐκφυγεῖν] ὥστε.

v. 564. ἀμπεδιήρεις] B. ἀνὰ τὰς καμπαδιεῖς.

v. 565. κελεύθους] B. ὁδοῦς.

v. 566. τοὶ δ' ἄρα] B. ἐκίνοι δὲ οὓς ἀνωθεν ἔφαμεν. πρωτόμοροι] ὑπῆρξαν.

v. 567. πρὸς ἀνάγκαν] A. τὴν τοῦ θανάτου. Ὅμηρος· (Odysse. λ'. 291.)

— κατὰ μοῖρ' ἐπέδησε.

λειφθίντες] B. ἱναπομείναντες ἢ κρατηθέντες. ἀνάγκαν] βίαν.

v. 568. δὰ στίει καὶ δακνάζου] A. πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο λέγει ὁ χορὸς, στίναζει καὶ δακνάζου παραγώγως ἀντὶ τοῦ δ ἄ κ ν ο υ. βαρὺ δ' ἀμβόασον οὐράνι ἄχη] ἀντὶ τοῦ ὄξωος κάκυσον οὐράνια, ἧγουν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ διηκίτω τὸ βόημα ἐπὶ τὰ νῦν καταλαβόντα ἡμῶς ἄχη.

Κυχρίαις] B. τὰς τῆς Σαλαμῖνος, ἐκαλεῖτο γὰρ οὕτω.

v. 569. δακνάζου] B. ἦτοι δάκνου κατὰ παραγωγὴν.

v. 571. οὐράνια] B. μεγάλα, ὑπερβολικά.

v. 572. τεῖνε δὲ δυσβάκτον] A. τεῖνε δὲ αὐδὰν καὶ φωνὴν τάλαιναν καὶ πληπαδῆ, δυσβάκτον καὶ θρηνητικὴν, βοᾶτιν καὶ βοητικὴν.

τεῖνε] B. εἰς ὕψος αἶρε. δυσβάκτον] δύσφημον.

v. 573. βοᾶτιν] B. βοητικὴν. τάλαιναν] δυστυχῆ. αὐδὰν] φωνήν.

v. 574. γναπτόμενοι] A. γναμπτόμενοι δὲ καὶ συντριβόμενοι οἱ Πέρσαι τῇ δεινῇ θαλάσῃ, σκύλλονται καὶ σύρονται καὶ ἐσθίονται πρὸς τῶν ἀναύδων καὶ ἀφῶνων παίδων τῆς ἀμιάντου δηλαδὴ θαλάσσης. Οὐ γὰρ μιλίεται πάποτε, καὶ πολλῶν μολυσμάτων ἐπιχυθίντων αὐτῇ. Ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης, τῶν ἰχθύων λέγει.

γναπτόμενοι] B. κατακοπτόμενοι. δ' ἀλί δεινῆ] τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συνάπτεται, ἀλλήλους πρὸς θρῆνον τῶν τοῦ χοροῦ ἐπαιρύντων διὰ μέσου· τὸ δὲ δ ε ι ν ἠ ἢ ἀντὶ φοβερῶ, τοιαύτη γὰρ ἡ θάλασσα· ἢ δ ε ι ν ἠ ν αὐτὴν λέγει διὰ τὸ πολλῶν δεινῶν ἐν αὐτῇ Πέρσας τετυχηκίνας. Τὸ δὲ ἀ ν α ὕ δ ω ν ἀντὶ τοῦ ἀφῶνων ἰχθύων, οἱ τινὲς εἰσι παῖδες τῆς ἀ μ ι ἄ ν τ ο υ καὶ καθαρεῖς καὶ ἀθολώτου θαλάσσης.

v. 577. δόμος] B. ἴς ἕκαστος. στερηθεῖς] τούτου.

v. 578. τοκῆς δ' ἄπαιδες] A. οἱ τοκῆς δὲ καὶ οἱ γονεῖς οἱ γέροντες ἔρρανται καὶ βρέχονται τοῖς δάκρυσιν, οὐδρόμιοι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς τύχης αὐτοῖς· ἐπιελθόντα ἄχθη, τὸ πᾶν δὲ κλύουσι καὶ μακρῶν οὐσιν ἄχος. Οἱ δὲ οὐκέτι π ε ρ σ ο ν ο μ ο ὦ ν τ α ι καὶ κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους πελιτεύονται, καὶ ὑπὸ τῶν Περσῶν ἄρχονται καὶ διιδύονται· οὐδὲ δασμοφορεῦσι καὶ τοῖς τέλεισι προσκίονται, ἀ ἔθ ο ς ἦν αὐτοῖς διδόναι τοῖς ἄρχουσιν ἐφθάρσαν γὰρ.

v. 580. δαιμόν' ἄχη] B. μεγάλα καὶ ἐκ δαίμονός τινος ἐπιελθόντα δυσκόλου.

v. 581. γέροντες. B. ἡμῖς δηλόνοσι· λέγει δὲ εἰς τρίτον πρόσωπον.

v. 582. τὸ πᾶν δὲ, B. τὸ συμβῆν ἐν Ἀθήναις τοῖς Πέρσαις.

v. 583. τοὶ δ'] B. οἱ θανόντες οὗτοι. δὴν] τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ ἐ π ι π ο λ ὡ. Ἐνταῦθα

δι οὕτω κείται, ὥσπερ ἂν εἰ μὴδ' ὀπωσῶν ἐκείτῳ. Οἱ γὰρ ἐν Ἀθηναῖς ἀπολωλόσι τῶν Περσῶν οὔτε ἐπιπολὺ κατὰ τὴν Περσίδα περισσομοῦνται, οὔτε τὴν ἀρχὴν, ὅλως ἀπώλοντο γὰρ.

v. 584. περισσομοῦνται] B. κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους διάγουσιν, ἀπώλοντο γὰρ.

v. 585. δασμῶφοροῦσι] B. τέλη φέρουσι τοῖς δεσπότηαι αὐτῶν.

v. 587. οὐδ' ἐς γῆν] A. οὔτε εἰς τὴν γῆν προσπίπτοντες ἤγουν προσκυνῶντες τὸν βασιλίαν ἄρξονται καὶ ὑποκλιθήσονται. Ἡ γὰρ βασιλικὴ ἰσχὺς ἄλιτο.

ἐς γῆν προσπίπτοντες] B. ἤτοι προσκυνῶντες τὸν αὐτῶν βασιλίαν.

v. 588. βασιλεία γὰρ] A. τὰ τοιαῦτα πάντα κτήτικα μακρὸν ἔχει τὸ ἄ.

ἄρξονται] B. ἀρχθήσονται.

v. 589. ἰσχὺς] B. τὸ μέγεθος.

v. 590. οὐδ' ἐτι γλῶσσα] A. οὐδ' ἐτι ἡ τῶν Περσῶν γλῶσσα ἐν φυλακαῖς ἠλευθέρωται γὰρ αὐτοῖς ἢ γλῶσσα πρὸς τὸ κληρογορεῖν βασιλίαν. Οὐδένα γὰρ νῦν διδίασιν οἱ ὑπήκοοι ὅτι λαὸς ἐλύθη ὑπὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμειος τὸν ζυγὸν ὑφ' οὗ συνείχεται τὰ πλείστα καὶ ὑπεκλίνοτο. Ἡ, ἔλσει τὸν ζυγὸν τῆς ἀλκῆς, ἤτοι τῆς βασιλικῆς δυνάμειος. Ἡ γὰρ βασιλικὴ διόλωλεν ἰσχὺς, τῶν ἠγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλαδὴ. Ἄλλως. Ζυγὸν ἀλκῆς ἢ ἀλκή.

v. 591. φυλακαῖς] B. συντηρήσει.

v. 593. ὡς ἐλύθη] B. ἐπεὶ ἐλευθέρωθη.

v. 594. αἰμαχθεῖσα] A. ἡ ἄρουρα καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ χώρα τοῦ Αἰαντος ἢ περικλύστα καὶ περικλυζομένη τῇ θαλάσῃ, δηλαδὴ νῆσος, ἤγουν ἡ Σαλαμῖν, ἔχει τὰ σάματα τῶν Περσῶν.

αἰμαχθεῖσα] B. φονευθέντων τῶν Περσῶν καὶ αἵματος ἐντεῦθεν ρεύντος.

v. 595. περικλύστα] B. περιῤῥυτος.

v. 596. τὰ Περσῶν] B. σάματα.

v. 597. φίλοι, κακῶν] A. ὧ φίλοι, ὅστις κυρεῖ καὶ ὑπάρχει ἔμπορος τῶν κακῶν, ἤγουν ἐμπλέων τοῖς κακοῖς, γινώσκει, ὅτι ὅταν ἐπέλθῃ κλύδων καὶ ζάλη τῶν κακῶν τοῖς ἀνθρώποις, φιλεῖ καὶ ἔδος ἔχει φοβεῖσθαι εἰς πάντα, ἤγουν καὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα ὅταν δὲ ὁ δαίμων καὶ τύχη ὑροῇ, καὶ καλῶς καὶ εὐτυχῶς ῥέη καὶ ἐπέρχεται, ἔδος ἔχει, ἀπὸ κοινοῦ πάλιν, θαρρῖν τὴν αὐτὴν εὐτυχιαν ὑριοδραμεῖν καὶ εἰς τὸ μετίπειτα. Ἄλλως. Κακῶν μὲν ὅστις καὶ τὰ ἐξῆς ὁ νῦς ἰ; ὅτι ἔδος ἔχουσιν οἱ δυστυχοῦντες δυστυχιαν φαντάζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχιαν.

ἔμπορος] B. συνήθης, μέτοχος.

φίλοι, κακῶν μὲν] Γ. ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων κί· ὦν τελευταῖος (v. 621.)

Τιμὰς προπέμψω τάσδε νετρίοις θεοῖς.

v. 598. ἐπίστασο] B. Γράφεται καὶ ἐπίστασο, καὶ ἐπίσταται. Καὶ τὸ μὲν ἐπίστασο οὕτως· εἰποῦσα ἢ Ἄποσσα πληθυντικῶς πρὸς πάντα τὸν χορὸν, ὧ φίλοι, μεριστικῶς ἐκφέρει πρὸς ἕνα ἕκαστον. Λέγουσα ὧ φίλοι, ἐπίστασο ὅτι φιλεῖ καὶ εἴωθεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἔμπορος καὶ μέτοχος καὶ συνήθης ἐστὶ κακῶν, πάντα διμαίνεσιν καὶ φοβεῖσθαι, ὅταν ἐπέλθῃ τοῖς βροτοῖς κλύδων καὶ χιμῶν κακῶν. Τουτῆστιν, ὁ δυστυχία κατεσχῆκώς, ὅταν ἕτερόν τινα ἴδῃ δυστυχοῦντα αὐτὸς δυστυχεῖν οἴεται, οἰκτεῖα λογιζόμενος τὰ πάθη. Εἰ δὲ ἐπίσταται εἴπῃς, συντάξις πρὸς τὸ ὅστις ἔμπορος κυρεῖ ἔστι δὲ ψυχρὸν τὸ γὰρ πρῶτον κριῖττον τοῦ δευτέρου. ὡς] ὅτι.

v. 599. φιλεῖ] B. εἴωθεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος.

v. 600. ὑροῇ] B. εἰς ἕτερον.

v. 601. δαίμον' οὐριῖν τύχης] A. παρὰ τὰ Ὀμηρικόν' (Odysse. σ'. 134.)

Τοῖς γὰρ νόος ἴστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

τὸν αὐτὸν] B. τὸν ὅμοιον. οὐριῖν] εὐθυδρομῖν αὐτῶ.

v. 602. ἰμοὶ γὰρ ἦδη] A. ἰμοὶ, φησὶ, φόβου γίγοντα τὰ πάντα φαίνεται ἐν τοῖς ἰμοῖς ὄμμασιν ἀνταῖα καὶ ἰμφανῆ καὶ ἄντην, οἷον καὶ κατὰ πρόσωπον, ἀπὸ θεῶν. Τινὲς δὲ εἰς τὸ π λ έ α σίζαντες, ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς τούτο συντάσσουσιν τ ἄ ν τ α ἱ α λέγοντες, οἷον ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ τῶν θεῶν ἐναντία φαίνεται. Τουτίστιν ἀντικειμένους ἡμῖν ὄρω τοὺς θεοὺς.

v. 603. τ' ἀνταῖα] B. ἐναντία καὶ δυστυχῆ, ἃ τοῖς ἀνθρώποις οἱ θεοὶ ἐπιφέρουσιν.

v. 604. ἐν ὧσι] B. τοῖς ἰμοῖς. οὐ παιώνιος] οὐ χαρᾶς ποιητικῆς, ἀλλὰ λυπηῆς.

οὐ παιώνιος] A. ἀλλὰ φθαρτικός.

v. 605. ἔκπληξις] B. ὑπερβολὴ εἰς ἔκστασιν φέρουσα τοὺς ἀκούοντας.

v. 606. ὀχημάτων] B. ζεύγους.

v. 607. χλιδῆς τε τῆς πάροισεν] B. τρυφῆς καὶ θεωρησίας τῆς ἀρχαίας.

v. 608. ἴστισι] B. ἰποισάμην. εὐμνεῖς] εἰς συμπάθειαν καὶ εὐμνεῖαν ἡμῶν ἰπικαλουμένας ἐκείνων.

v. 609. μιλικτήρια] B. θελεκτήρια. Δέον δὲ εἰπεῖν α ἴ π ε ρ πρὸς τὰ μιλικτήρια ἐπήγαγεν.

v. 610. βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς] A. ἀγνὴν τὴν βοῦν καλεῖ, ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς ἀεὶ τὰς βοῦς θύσθαι, ἢ διὰ τὸ ταύτην εἶναι λευκὴν· τὰ γὰρ λευκὰ καὶ καθαρὰ καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρρύπωτα. Ἡ δὲ διὰ τὸ ἀγελαίαν εἶναι· τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεισι διατρέποντα καθαρώτερα ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων. Ἡ ἀ γ ν ῆ ς τῆς ἀσίνους, καὶ μηδὲ τινα βλάβην ἐχούσης, καὶ πῶδες οὐ στερηθείσης ἢ ὀφθαλμοῦ.

ἀγνῆς] B. λευκῆς· ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν παραλαμβάνεσθαι, ἀπὸ τούτου καὶ αὐτὴν καταχερηστικῶς ἀγνὴν καλεῖ· ἢ ἀ γ ν ῆ ς τῆς ἀγελαίας, παρῶσον αὐταὶ τρυφῆς καθαρωτάτης καὶ ποτοῦ ἀπολαμβάνουσιν· ἢ ἀ γ ν ῆ ς, τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμιτέχου σωματικῆς γόσου.

v. 611. παμφαῖς] A. φαιδρόν.

τῆς τ' ἀνθιμουργοῦ] B. τῆς ἐξ ἀνθίων ἐργαζομένης μιλίσσης. παμφαῖς] λαμπρόν, καθαρόν.

v. 612. παρθένου πηγῆς μέτα] A. καθαρᾶς. Ἀντὶ τοῦ σὺν ὕδατι κρηναίῳ. Σημειώσαι δὲ τὸ εἶδος τῶν χοῶν.

λιβάσιν] B. σταλαγμοῖς. παρθένου] ἀμολύντου καὶ καθαρᾶς, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν συμπαραλαμβάνεσθαι.

v. 613. ἀκῆρατόν τε πότον] A. γάνος τάδε ἀπὸ τῆς μητρὸς τῆς παλαιᾶς ἀμπέλου. Ἀκῆρατον πότον· τὸν οἶνον λέγει τὸν ἔχοντα μητέρα τὴν ἀμπέλου. Ἀγρίας δὲ τῆς ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν μέθην. Ἦγουν τῆς ἀγρίου ποιούσης τοὺς μεθύοντας. Ἡ τῆς ἐν τῶ ἀγρῶ οὔσης. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς αἱ ἀμπέλοι.

ἀγρίας] B. ὀρεινῆς. Ἡ τῆς ἀγριοποιούσης τοὺς ἀμίτρως αὐτῆς πίνοντας τὸ πόμα.

v. 614. γάνος] B. εὐφροσύνη. Εὐφραινεν τοὺς συμπίνοντας.

v. 615. αἶν ἐν φύλλοισι] B. ἦτοι αἶν θαλλούσης.

v. 616. ξανθῆς] ἐλαίας καρπὸς ἐνώδης πάρα] A. πάροισι γοῦν ταῖς ἰμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς τῆς αἶν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. Ἀειθαλῆς γὰρ, καὶ αἶν τὰ φύλλα ἔχει. Διὸ προσέθηκεν ἐν φύλλοισι θαλλούσης πρὸς τὸν καρπὸν. Οὐ γὰρ διηνηκὴς ὁ καρπός. Ξανθῆς δὲ διὰ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ φύλλου ὡς πρασιίζον ἐμφαίνεσθαι.

ξανθῆς] B. κατὰ τὸ χρῶμα.

v. 617. ἄνθη τι στικτὰ] Α. στέμματα.

v. 619. τὸν δὲ δαίμονα] Α. ὡς θεὸς γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται.
ἰπιυφημιῖτε] Β. ἰπάδιτε.

v. 620. γαπότους] Β. ἀντὶ ἃς ἡ γῆ πίνει χευμένης χροᾶς.

v. 621. νερέροις θεοῖς] Β. τῶ Πλούτωνι καὶ τῇ Περσιφόνῃ καὶ τῶ Ἑρμῇ.

v. 622. πρίσθος] Α. τιμία. πρίσθα] Β. ἔντιμε.

Βασιλεία γύναι] Γ. ὁ παρὼν χορὸς συνίστηκεν ἐκ κώλων νῆ. Ὦν τὰ πρῶτα ἰ εἰσὶν ἀναπαιστικά· τὸ μὲν δ' μονόμετρον· τὸ δὲ εἰ καὶ ἰ ἰφθιμιερεῖ· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. Ἐξῆς δὲ τούτων μεταθὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, ἐνήλλαξε καὶ τὸ μέτρον. Καὶ εἰσι κῶλα ἀναπαιστικά δίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἦτοι ἰφθιμιερεῖ καὶ πινθημιερεῖ καὶ μονοστροφικά μή. Ὦν τελευταῖον

Ναῖς ἄναις ἄναις.

v. 623. σύ τε πέμπτε] Α. ὁ χορὸς φησι πρὸς τὴν Ἀποσσαν, ὅτι σὺ θυσιάζει τοῖς καταχθονίοις θεοῖς· ἡμεῖς δὲ αἰτησόμεθα ἐν ὕμνοις τοὺς πομποὺς τῶν φθικίων, ἦγουν τοὺς θεοὺς τοὺς κάτω, τοὺς πέμποντας ἄνω τοὺς νεκροὺς, εἶναι κάτω τῆς γῆς πραιῖς πρὸς τὸν Δαρειῖον, ὥστι συγχωρῆσαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ἰλθεῖν.

θαλάμους] Β. εἰς τοὺς ὑπὸ γῆς κευθμῶνας.

v. 625. πομπούς] Β. ἀγωγούς.

v. 626. εὐφρονας] Β. εὐμενεῖς.

v. 628. ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες] Α. ἀλλ' ὦ χθόνιοι θεοὶ, γῆ τε καὶ Ἑρμῆ καὶ ὦ Πλούτων, βασιλεῦ τῶν νεκρῶν, πέμψατε ἐς φῶς, ἦγουν ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν κάτω τὴν ψυχὴν τοῦ Δαρειῖου. Εἰ γὰρ τι ἄκος τῶν ἡμετέρων κακῶν πλείον καὶ ἰπέκεινα οἶδεν, ἦγουν νικήσον τὰ ἡμῶν κακὰ, μόνος ἂν οὗτος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἴποι τὸ πέρασ καὶ πῶς αὐτὰ καὶ πότε καὶ τίνοι τρώσῃ ἐκφύγαμεν.

v. 628. βασιλεῦ] Β. Αἰδανεῦ. ἐνερῶν] νεκρῶν.

v. 629. ἐνερθεν] Β. ὑπὸ τῶν κάτω. ψυχὴν] τὴν τοῦ Δαρειῖου.

v. 630. οἶδι] Β. ὁ Δαρειῖος. πλείον] ἢ ἑτερός τις ἂν εἴπειν ἔχη.

v. 632. ἦ ῥ' αἶτι μου μακαρίτας] Α. ἄρα ἀκούει μου ὁ μακαρίτης θεὸς Δαρειῖος, ὁ ἰσόθεος βασιλεὺς, ἴεντος καὶ πέμποντος τὰ βάρβαρα λόγια σαφινῆ καὶ σαφῆ; οὐ γὰρ δύσνόητα ταῦτ' αἶτι τὰ ποικίλα βάρβαρα καὶ φανήματα, τὰ αἰανῆ καὶ σκοτεινά, καὶ θλίψιν καὶ ἀχλὺν ἐμποιοῦντα τοῖς κλαίουσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι μακαρίτης ὁ τιθιναῖος, μακάριος ὁ ζῶν.

ἰσοδαίμων] Β. ἰσόθεος.

v. 634. σαφινῆ] Β. δῆλαι αὐτῶ.

v. 635. ἴεντος] Β. πέμποντος. τὰ παναλοῖ'] τὰ ποικίλα τῶ θρήνω.

αἰανῆ] Β. ἀχλύος γέμοντα. βάρβαρα] φωνήματα.

v. 637. παντάλαιν' ἄχη] Β. πανάθλια. Δεῖ πανταλίνο εἶναι, ἢ παντάλαινα. Εὐρηται δὲ ἐν πολλοῖς καὶ καλοῖς βιβλίοις οὕτω, καὶ μὴ οἰσθῆ τις παντάλαινα εἶναι ἄξιον γραφίσθαι.

v. 639. ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ] Α. ἀλλὰ σύ μοι, ὦ γῆ, καὶ ἄλλοι ἠγεμόνες τῶν χθόνιων καὶ τῶν νεκρῶν. τὸν μεγαλαυχῆ δαίμονα Δαρειῖον ἐρχόμενον ἐκ τῶν τοῦ ἄδου δόμων αἰνίσαστε, ἦγουν συναινίσαστε, καὶ συναρῆξατε αὐτῶ τῶ ποιῆσαι τουτί. Τὸν καταχθόνιον οὖν Δαρειῖον αἰνίσαστε ἐξ ἄδου δόμων μοιῖν. Τὸν Σουσιγιῆ τῶν Περσῶν ἦγουν τὸν Δαρειῖον.

v. 641. μεγαλαρχῆ] Β. μεγαλοδυνάμιον.

v. 642. ἰόντ'] Β. ἰλόντα. Δίον ἰεῖνα εἰπεῖν πρὸς τὴν μετοχὴν ἐξήνικεν. αἰνίσαστ'] θιλήσατε, ἀποδίξασθε. ἐκ δόμων] τῶν ὑπὸ γῆν.

v. 643. Σουσιγιῆ] Β. τὸν ἐν Σούσοις γινηθίντα.

v. 644. *πέμπετε δ' ἄνω*] B. δι' ἰκεσίαν.

v. 646. *ἢ φίλος ἀνὴρ*] A. ὄντως φίλος ἦν ἀνὴρ ἰμοὶ ὁ Δαρεῖος, ὄντως φίλος καὶ ὁ τάφος δὲ κρύπτει τὰ φίλα ἤθη, τοῦτ' ἔστι τοὺς προσφιλεῖς τρόπους ἰμοὶ τοῦ Δαρείου. "Ὁχθον γὰρ τὸν τάφον καλεῖ διὰ τὸν ἀναχαυματισμόν.

ἦ] B. ὄντως. ὄχθος] τάφος.

v. 647. *κίευσεν*] B. ἔκρυψεν.

v. 648. *Ἀἰδωνεύς δ' ἀνίει Δαρεῖον οἶον ἄνακτα Δαρειῶν*] A. ὁ Ἀἰδωνεύς δὲ ὁ ἀναπομπῶς τῶν νεκρῶν ἀνίει καὶ ἀναπέμψει καὶ ἀναδώσει τῆς γῆς τὸν Δαρεῖον βασιλέα, οἶον τὸν καὶ Δαρειῶν κεκλημένον.—Ἡ τὴν Δαρειῶν ψυχὴν ἀναπέμψει ὁ ἄθης τοῦτο ἔξωθεν. "Ἄλλως τὸν μόνον γενόμενον βασιλέα διὰ τὸ κηδεμονικόν. "Ἔοικε δὲ ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειῶν λέγισθαι.

v. 650. *οἶον ἄνακτα*] B. τὸν μέγαν, ἢ τὸν μόνον τῶ ὄντι βασιλέα. Δαρειῶν] οὐ μόνον Δαρεῖος, ἀλλὰ καὶ Δαρειῶν γράφεται.

v. 653. *Θεομήστωρ δ' ἐικληθήκετο*] A. Θεομήστωρ τε καὶ τὰ θεῖα βουλευόμενος ἐκαλεῖτο τοῖς Πέρσαις· οὐ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο, ἀλλὰ καὶ Θεομήστωρ ὑπῆρχεν, ἐπειδὴ καὶ καλῶς ἱποδάκει καὶ ἴδμε καὶ ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἠνιόχει τὸν στρατὸν.

Θεομήστωρ] B. θεὸς κατὰ τὰς βουλάς.

v. 655. *ἔσκειν*] B. ὑπῆρχεν.

ἱποδάκει, B. διόκει.

v. 656. *Βαλὴν ἀρχαῖος*] A. Βαλὴν ὁ βασιλεὺς λέγεται. Εὐφορίαν δὲ φησι Θουρίαν εἶναι τὴν διάλεκτον. "Ὄθεν καὶ βαλὴν αἶον ὄρος, ὃ ἐστὶ βασιλικόν· φησὶν οὖν, ὃ ἀρχαῖε βασιλεῦ ἴκου καὶ παραγενού καὶ ἰλθὲ ἐπ' ἄκρον κορυμβῶν ὄχθου, ἐπὶ τὴν ἄκρον ἔζοχὴν καὶ περιωπὴν τοῦ τάφου, αἰρίων καὶ ἐπαίρων καὶ κινῶν τὴν εὔμαριν, καὶ τὸ ὑπόδημα τοῦ ποδὸς, κροκόδαπτον καὶ ἰρυθροῦν. "Ἔστι δὲ τοῦτο περίφρασις, πιφάουσκαν καὶ δεικνύων καὶ ἀναφαίαν τὸν φάλαρον, καὶ τὸν λόφον. Τῆς βασιλικῆς τιάρας καὶ περικιφαλαίας. Περιφραστικῶς δὲ τὸ στέμμα φησί.

βαλὴν] B. βασιλεὺς κατὰ Θουρίαν γλῶσσαν, ὡς φησι Εὐφορίαν.

v. 657. *κόρυμβον*] B. ἔζοχὴν.

v. 658. *ὄχθου*] B. τοῦ τάφου. κροκόδαπτον] πορφυροῦν.

v. 659. *εὔμαριν*] B. εἶδος ὑποδήματος. αἰρίων] κινῶν.

v. 660. *τιάρας*] B. στεφάνου.

v. 661. *φάλαρον*] B. τὴν ἔζοχὴν. πιφάουσκαν] φαίνων.

v. 662. *βάσκε πάτερ*] A. βάσκε καὶ πορεύθητι, ὃ Δαρεῖε δέσποτα, ὅπως κλύης καὶ ἀκούσης καὶ μάθης καινὰ καὶ ἀλλόκοτα καὶ νέα ἄχνη τοῦ Ξέρξου. "Ὡς ἐπωδῆ δὲ κέχρηται τῇ Βάσκε πάτερ Δαρειῶν.

βάσκε] B. ἰλθί. ἄκακε] πρᾶε.

v. 663. *ὄπως*] B. ἴνα. καινὰ] παράδοξα.

v. 664. *δισπότου*] B. τοῦ Ξέρξου.

v. 665. *στυγία γάρ τις*] A. ἐπιτιτάνυσται γὰρ καὶ ἐξήπλωται στυγερὰ καὶ μισητή τις ἀχλὺς καὶ θλίψις. Πᾶσα γὰρ νεολαία καὶ ἡ τῶν Περσῶν ἡλικία καὶ νεότης ἐξαπόλωλε καὶ παρόχηστο.

στυγία] B. μισητή.

v. 666. *πειτόταται*] B. ἐπικρίμαται τοῖς ὄμμασιν ἡμῶν.

v. 667. *νεολία*] B. ἡ νεότης.

v. 672. *τί τάδε δυνάτα, δυνάτα — δίδυμα*] A. τί, ὃ δυνάστα τάδε δίδυμα καὶ διπλᾶ ἁμαρτία καὶ ἁμαρτήματα διάγοιεν καὶ διάγουσι περὶ τῆ σῆ γῆ τῆδε. Δίδυμα δὲ, ἢ διὰ τὸ ἐπὶ Δαρείου μὲν τριάκοντα φονευθῆναι χιλιάδας, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ Ξέρξου μυριάδας· ἢ ὅτι Ξέρξου καὶ Πέρσου τιπὸς εἰσὼν ἁμαρτίαι καὶ ἀτυχίαι ἠρμωσμένοι ἄμοῦ· ἢ τὰ δίδυμα,

τὰ ἐν Πλαταιαῖς γιγνημένα κατὰ καὶ τὰ ἐν Σαλαμίῃ. Τὸ δὲ δυάτα ἀντὶ τοῦ δυάστα.

v. 673. δίδυμα] B. διπλᾶ. Δίδυμα λέγει διὰ τὸ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀλῶναι Πέρσας. Τὸ δαμάρτια δὲ, διαμάρτιά ἴσσι, καὶ κατὰ συναίρεισιν γίγνσι δαμάρτια*.

v. 674. ἀμαρτία] A. ὁμοῦ ἡμοσμένα. Γράφεται καὶ ἀμαρτήματα.

v. 676. ἐξίφθινθ'] B. ἐφθάρσαν. τρίςκαλμοι] τριήρεις.

v. 677. νᾶϊς ἄναϊς] A. αἰ μηκέτι νῆες· ἀπώλοντο γάρ.

v. 678. ᾧ πιστὰ πιστῶν] A. τὸ τοῦ Δαρείου ἰδῶλον ἐξ ἄδου ἀνελθὸν φησὶ πρὸς τοὺς Πέρσας· ᾧ πιστὰ γιγνήματα καὶ ἀνατροφαὶ πατέρων πιστῶν ἱμοὶ, ᾧ ἐκ πιστῶν πατέρων πιστοὶ υἱοί, ἡλικίαι τε καὶ ἰσθλίκαι τῆς ἐμῆς ἡλικίας, τίνα πόνον καὶ κακοπάθειαν πάσχει ἢ πόλις καὶ στεναγέει καὶ οἶον ἐκ τῶν ὄδων κέκοπται καὶ χαράσσεται ἢ γῆ κάτωθει. Τοῦτο δὲ εἶρηκεν, ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν ὑμῶν στεναγμῶν ἢ γῆ φραγείσα ἐνίδακί με.

ᾧ πιστὰ πιστῶν] B. ὡσπερ φάμιν κἀλλίσι καλλίσων, βεβλόμενοι μεγίστην ὑπεροχὴν δηλῶσαι, τοιοῦτῶν ἴσσι καὶ τὸ νῦν τὸ πιστὰ πιστῶν. Δηλοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν θαυμασίαν ἔξ μεγίστην αὐτῶν πίσιν, ἣν πρὸς αὐτὸν ζῶντα ἐκείνηντο, καὶ θανόντα ἔχουσιν.

ᾧ πιστὰ πιστῶν] Γ. ἴσθαισι διπλῆς καθόλου. Ἦς προτίθεται στίχοι ἰαμβικοί γ'. Ἐξῆς δὲ τούτων κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικά γ'. ἄν τὰ β' δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ δὲ γ' δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερὲς, ὁ καλεῖται παρορμιακόν. Ἐξῆς τούτων στίχοι προχαϊκοὶ καταληκτικοὶ γ'. Ἐξῆς τούτων κῶλα ὁμοια τοῖς ἄνω ἀναπαιστικά γ'. Ἐξῆς δὲ ἔτι τούτων ἢ τελεία διπλῆ. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ προχαϊκοὶ τετραμέτροι καταληκτικοὶ γ' ἄν τελευταῖος.

Τὴν δ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στρατεύμ' ἐφ' Ἑλλάδι.

v. 680. κέκοπται] B. ἠφάνισται. χαράσσεται] διασχίζεται τοῖς θρήνοις.

v. 681. λύσσαν δ' ἄκοιτιν] A. ἐγὼ δὲ βλίπων ἰγγύς τοῦ ἱμοῦ τάφου παρακαθημένην τὴν ἱμὴν ὁμόκοιτον γυναικᾶ, φοβῶμαι μὴ κακὸν αὐτῇ ἐπιγίγναι. Τὰς χ ο ἄς δὲ, ἦτοι τὰς θυσίας δὲ ἱμοὶ ἔθυσιν ἰλασθηρίους ἀπειδέξάμην.

ἄκοιτιν] B. ὁμόζυγον.

v. 682. ταρβῶ] B. ἐκπλήττομαι.

πριυμινῆς] B. συμπαθῆς καὶ ἴλειας.

v. 683. ὑμῖς δὲ θρηνηῖτ' ἰγγύς] A. ἰγγύς ἰσῶτες τῆ ἐμῆ τάφου θρηνηῖτε ἔξ καλεῖσθε καὶ ἀνακράξτε με ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ἄδου ῥοδιάζοντες καὶ μεγάλως ἠχοῦντες καὶ θρηνοῦντες ἐν γόοις ψυχαγωγοῖς, ἦγουν τοῖς τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ ἄδου ἀνακομίζουσιν· οὐκ ἔτι δὲ ῥᾶδιον τὸ ἐξελθὼν με ἀπὸ τοῦ τάφου οὐδὲ δυνατόν.

v. 684. ὀρδιάζοντες] B. ἠχοῦντες.

v. 685. οὐκ εὐίξοδον] A. ὅθεν οὐ δυνατόν σαχίως ἐξίνασι. Ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας.

οὐκ εὐίξοδον] B. τὸ πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν. Ἦγουν οὐκ ἴσσι ἐξ ἄδου πρὸς τὸ φῶς ὁδὸς ῥάστη.

v. 686. ἄλλως τε πάντως] A. καὶ ἄλλως δὲ, φησὶν, οἱ κάτωθει τῆς γῆς θεοί, οἶον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη, καὶ οἱ τῶν νεκρῶν ἀπλῶς κυριεύοντες ἀμείνους καὶ βελτίους καὶ ἰταμότεροι εἰσὶν εἰς τὸ λαθεῖν παρ' ἑαυτοῖς τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατέχουσιν ἐν τῷ ἄδη παρὰ μεθίνασι καὶ καταλείψαι καὶ ἰᾶσαι αὐτοὺς ἀνελθεῖν εἰς τὴν γῆν ἄνωθει.

v. 688. ὅμως δ' ἐκίνοισ] A. ἦτοι μέγα κἀγὼ δυναθεὶς παρὰ τοῖς κάτω θεοῖς εἶα βασι-

* Ineptus est Scholiastes novum et inauditum vocabulum creans, ineptior ejus, si diis placet originis notatio.

λιῶσι, καὶ παρ' ἐκείνων τιμώμενος καὶ μὴ λογιζόμενος ὡς οἱ κοινῶς ἀποθνήσκοντες, ἦεν.

v. 689. ἐτάχυνα δ'] A. ἐτάχυνα δὲ, ὡς μὴ μεμφθῶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς βραδυ-
τῆτος ἕνεκα.

ἀμίμητος ᾧ χρόνου] B. ἴνα μὴ μίμψησθε ἐμοὶ τῆς ἀργείας. Μὴ λάθης δὲ ἕξωθεν τὸ
ἔνικα, ἀλλ' οὕτως σύνταξον ἴνα ᾧ ἀμίμητος τοῦ χρόνου, ἦγουν ἴνα μὴ παρ' ὑμῶν λάθω
μίμψιν χρόνου.

v. 690. νεοχμῶν] A. νειαστί. Παρὰ τὸ αἰχμηὴν γινόμενον.

νεοχμῶν] B. ἴον. ἰμεριθῆς] μίγα.

v. 691. σίθεμαι] B. ὑποστέλλομαι. προσιδέσθαι] σί.

v. 695. ἀρχαίω] B. ᾧ πάλαι πρὸς σε ἐχρῶμεν. τάρθει] αἰδοῖ, φόβω, ὑποστολή.

v. 695. μακιστῆρα μῦθον] A. μήκους ἰχόμενον

μακιστῆρα] B μακρόν.

v. 696. πάντα] B. ᾧ βούλι. τὴν ἐμὴν αἰδῶ] ἦγουν τὴν πρὸς ἐμὲ ὑποστολήν.

v. 697. δίομαι μὲν χαρίσασθαι] A. τοῦτό φησι, δέδρα μὲν τὰ κατὰ χάριν εἶπειν σοι,
ἐφ' ᾧ θίλξει τὴν σὴν ψυχὴν, δέδρα δὲ καὶ ἀληθεύσαι λυπηθήσῃ γὰρ.

δίομαι μὲν] B. ὁκνῶ τὸ σὸν θίλημα τελέσαι. Τὸ δὲ ἴστι, μὴ ἔχειν ἐμὲ πρὸς σε ὑπο-
στολήν. Ὀκνῶ δὲ λόγον πρὸς σὲ ἄραι, ἐπιτιθὴ μέλλω λέξιν δύσλεκτα καὶ κακόφημα καὶ
δυστυχῆ τοῖς φίλοις, ἦτοι ὑπὲρ τοῦ σου υἱοῦ.

v. 700. ἄλλ' ἐπεὶ δῖος] A. Εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὅτι φοβοῦμαι μὲν τὰ
κατὰ χάριν εἶπειν σοι ἴνα μὴ λυπηθῆς, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος, ἀλλ' ἐπεὶ φοβῆ, ἔασον
τοῦτο. Εἶτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἀσπασαν, καὶ φησιν, ᾧ εὐγενὲς γύναι ζύννημι καὶ
ξυμμερίστρια τῶν ἐμῶν λέκτρων, παυσαμένη τῶνδε τῶν θρήνων, φαιρόν τι μοὶ εἶπὲ, ἴνα
μάθω, ὃ πάσχετε.

παλαιῶν σοι φρενῶν] B. παλαιῶν φρενῶν τῶν πάλαι προσόντων σοι ὑπὲρ τῆς ἐμῆς αἰδοῦς
λογισμῶν.

v. 703. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι] A. ὁ Δαρεῖος παραμυθούμενος τῇ αὐτοῦ γυναικί φησιν
ὅτι πῆματα τύχοι καὶ ἐπίλθοι ὅσα πολλάκις ἐν τοῖς βροτοῖς. Ἡ οὕτως, ἀνθρώπινα ἔ
οὐ καινὰ ἂν τοῖς βροτοῖς τύχοι καὶ ἐπίλθοι ἐν τήματι καὶ ἐν βλάβῃ. Ὡς γὰρ ἀνθρώποι
πάσχουσι καὶ τὰ αὐτῶν πῆματα, οὐ θεῖά τινα, ἀλλ' ἀνθρώπινα κέκληνται.

ἀνθρώπεια] B. ὑπάρχουσι. πῆματα] αἱ δυστυχῖαι. βροτοῖς] διὸ μὴ ὑποσταλεῖσα
λίγισ.

v. 704. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης] A. πολλὰ μὲν γὰρ κακὰ ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ
τῆς γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπίρχονται, ἢν ὁ μᾶσσαν καὶ ὁ μίζων βίωτος ἐκπαθῆ πρόσω ἦγουν
ἐν μακρῷ τοῦ βίου χρόνῳ.

v. 705. μᾶσσαν] μίζων. βίωτος] αὐτῶν. ταθῆ] προίληθ.

v. 706. ὑπέρσχων] B. ὑπερβαλλόμενος. ἔλθον] εὐδαιμονίαν. πότμος] τύχη.

v. 707. ἴως] B. μέχρις.

v. 709. βάθος] B. πέλταγός.

v. 710. πάντα] B. ὅν βούλι.

v. 711. ὡς εἶπειν ἴπος] A. ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν καὶ εἶπειν συλλήδην πάντα.
'Ὡς καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ' (Orest. 1.)

οὐκ ἴστιν οὐδὲν δεῖνόν ᾧ εἶπειν ἴπος.

v. 712. λοιμοῦ τις ἦλθε] A. ταρμηχὴ ἐμφύλιος πόλιμος. Ἄντι τοῦ φθορὰ εἶπε σὲ η-
πτόν ὡς γὰρ ἐκείνος, εἴ τις ἐπιδράττεται, καίει καὶ φθείρει καὶ ἀφανίζει' οὕτω καὶ ὁ
λοιμός.

τίνι τρόπῳ] B. διαπιπόρθηται. τις ἤλθε σκηπτὸς] ἤγουν ἐπήλυσις δίκη σκῆπτου ἐπιούσα. σκηπτὸς] ἀφανισμός. σπάσις] μάχη.

v. 714. τίς δ' ἰμῶν ἐκείσι παιδῶν] A. Ἡρόδοτος (lib. VII. 2.), ζ' φησι Δαρείου παῖδας εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ ἰά'.

τίς δ' ἰμῶν] B. οὐ γὰρ μόνον τὸν Ξέρξην Δαρείος εἶχεν υἱὸν ἀλλὰ καὶ ἄλλους.

v. 715. ἠπιέρου πλάκα] A. τῆς γῆς τὸ ἄπλωμα. Περιφραστικῶς δὲ τὴν γῆν τῶν Περσῶν φησὶ πᾶσαν.

Θούριος] B. ὀρητικὸς πρὸς πόλιμον.

v. 716. πεζὸς ἢ ναύτης] A. ἦτοι διὰ ξηρᾶς, ἢ διὰ θαλάσσης τήνδε τὴν πεῖραν ἐμῶρανε, ἀντὶ τοῦ μωρὰν τινα καὶ ἀβούλους καὶ ἀπερισκέπτως ταύτην τὴν πεῖραν παρήγαγε. Τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δὲ φησὶ ἐστρατείαν.

πεῖραν] B. ἔργον. Τὸ πεῖραν τήνδ' ἐμῶρανε τάλας εἰς ἀμφοτέρω λαμβάνει, εἰς τε τὸ πεζὸς, καὶ εἰς τὸ ναύτης. Μαρία γὰρ ἦν ἀληθῶς τὸ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν κενώσαι ἀνδρῶν. ἐμῶρανε] μιτὰ μωρίας ἐποίησε.

v. 717. διπλοῦν μέτωπον] A. καὶ τάγμα δὲ ἦν διπλοῦν, ἦτοι πιζὸν καὶ ναυτικὸν καὶ διπλοὶ στρατηγοὶ καὶ ἡγέμονες καὶ βασιλεῖς ἦσαν, καὶ τὰ ἀμφοτέρω κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν.

διπλοῦν μέτωπον] B. Ἀφελὴς δοκεῖ ἡ τοιαύτη ἀπόκρισις· ἐπειδὴ γὰρ δύο στρατεύματα ἔμελλεν εἰπιῖν, περιττόν ἦν τὸ διπλοῦν μέτωπον. Ἀνάγκη γὰρ τὰ δύο στρατεύματα καὶ δύο μέτωπα ἔχειν. δυοῖν] τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ.

v. 718. ἦνυσιν] B. ἐδυνήθη, ἴσχυσιν.

v. 719. ὥστ' ἔχειν πόρον] A. ὥστε συνέχειν τὸν πόρον καὶ ἐπέχειν τὸ ὕδωρ.

v. 721. γνώμης δὲ σου] A. ἀντὶ τοῦ ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ τις δαίμων, καὶ ἐβόηθησι. Βόσπορον δὲ λέγει τὸν Ἑλλήσποντον.

σου] B. ἴσως. δαίμόνων] ἔφορος κακῶν. συνήψατο] συνσπειλάβετο.

v. 722. μέγας τις ἤλθε] B. εἰπούσης Ἀτόσης, ὡς τῆς τοιαύτης βουλῆς θεός τις ἔφορος κακῶν αὐτῷ συνήψατο, καὶ πρὸς αὐτὴν ὤρησεν, θέλων αὐτὸν ἀπολέσαι, σχετιάζαν, ὃ Δαρείος φησὶ, μέγας τις δαίμων ἐπήλθεν αὐτῷ, τουτίστιν ὃ ἐνοκῆψας αὐτῷ βάσκανος δαίμων μέγας καὶ δεινὸς ἦν, ὥστε μὴ φρονεῖν τὸν Ξέρξην· καλῶς μετατρέπων αὐτοῦ τὸν νοῦν, καὶ ἅ αὐτὸν εἰς δυστυχίαν βαλεῖν ἔμελλε, ταῦτα ποιῶν αὐτὸν βουλεύεσθαι. ἤλθε] τῷ Ξέρξῃ. φρονεῖν] αὐτόν.

v. 723. ὡς ἰδεῖν] A. ὁποῖον καὶ εἰς τέλος παρήγαγε, δεινὸν τινα τῷ ἴντι ὄλεθρον.

ὡς ἰδεῖν] B. ναὶ μέγας. ἦνυσε] ἔπραξεν περὶ αὐτόν.

v. 724. πράξιουσιν] B. σαδοῦσι.

v. 725. ναυτικὸς στρατὸς] A. τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τῶν Περσῶν στρατὸς ναυτικὸς ἀφανισθεὶς ἐν τῇ θαλάσῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων, γέγονεν ἀπωλείας καὶ φθορᾶς αἴτιος καὶ τῷ πεζῷ στρατεύματι. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ ἐνίκων Πέρσας, εἴθ' οὕτως πρὸς τοὺς πεζοὺς ἐφορήσαντες, τούτους ἀπέκτειναν. Τῶν ναυτικῶν γὰρ φθαρέντων, οἱ ἐν Ψυτταλείᾳ Πέρσαι, (ἧτις ἐστὶ νῆσοι τῇ Σαλαμῖνι περικειμένη,) εὐάλωτοι γέγονασιν.

ναυτικὸς στρατὸς] B. τουτίστιν ἀπολαλεκότις Ἑλλησις πρῶτον τὸ ναυτικὸν Ξέρξου, ὕστερον ἐπὶ τὸ πεζὸν ὤρησαν, διελίμ κατασχεθὲν ὑπὸ τῆς τοῦ ναυτικοῦ συμφορᾶς. "Ὡστε ἐπειδὴ πρῶτον αὐτοὶ ἀπώλοντο καὶ τοὺς ἐν γῇ ἀπώλειαν, φόβον εἰς αὐτοὺς ἐμβαλόντες ἐν ταῖς αὐτῶν συμφοραῖς, ὡς μετ' ὀλίγον αὐτοὶ ἀπολεισθήσονται. κακωθεῖς] ἠττηθεῖς, δυστυχῆσας.

v. 726. παντῆδην] B. παντελῶς. δορὶ τῶν Ἑλλήνων.

v. 727. πρὸς τὰδ'] B. ναί. ὡς] ὥστε.

v. 728. ὃ πόποι κιδνῆς ἀράγης] B. φεῖ ἔνεκα τῶν καλλίστων καὶ γεναιοτάτων ἀν-

θρῶν, οὓς ἀπώλειε. Τὸ γὰρ πεδινῆς ἀρωγῆς καὶ ἐπικουρίας στρατοῦ οὐδὲν ἄλλο ἔστιν, ἢ τῶν φρονιματάων καὶ πολεμικατάων ἀνδρῶν. Ὅτι δὲ ἔστι ταῦτοι μαρτυρεῖ καὶ τὸ οἶα ν' ἄρ' ἢ βην ξύμμαχων ἀπώλειε, ὅ προῖάν λέγει.

ἐπικουρίας στρατοῦ] Α. τῆς ἀπολομένης.

v. 729. Βακτριῶν δ' ἔρρει Α. τῶν Βακτριῶν δὲ ἔρρει καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος πανάλης καὶ ἀνδρείος, καὶ πολεμικός, οὐδὲ τις γέρον ἀπώλειτο. Τοῦτ' ἔστι πάντες οἱ νέοι ἐφθάρησαν, οἱ δὲ γέροντες οὐ. Τούς γὰρ νέους μόνους ὁ Ξέρξης ἰστροτολόγησε, τοὺς δὲ γέροντας, ὡς ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινήσαι ὄπλα κατέλειψε τῇ Περσίδι χώρα ἐπιτηρητάς τε καὶ φύλακας.

πανάλης] Β. πανάλεθρος. γέρον] ἔρρει, ἀλλὰ πᾶσα ἡ νεότης.

v. 731. μονάδα δὲ] Α. μειμονωμένον δὲ φασὶ τὸν Ξέρξην ἀπομιῖναι, καὶ ἔρρημον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν διαπεράσαι τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν ζευκτηρίαν δηλαδὴ τὴν ἐν δυοῖν μέρεισι κειμένην, καὶ συζευγῆσαν αὐτά· λέγει δὲ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην.

μονάδα δὲ] Β. μειμονωμένον· ταῦτο δὲ λέγει οὐχ ὡς μόνου Ξέρξου σωθέντος, ἀλλ' ἐπειδὴ μιστ' ὀλίγων πᾶν ὑπίσχεσθαι, διὰ τοῦτο μονάδα φησὶν ὁ ἄγγελος.

v. 732. πῶς τὲ δὴ καὶ πῆ] Α. ἐν ἱρωτήσῃ. τελευταῖν ἔστι] διαπραττεσθαι.

ποῖ τελευταῖς] Β. ἀπολείλειπται ἐκεῖνος. σωτηρία] αὐτῶ.

v. 733. γίφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] Α. τὸν Ἑλλήσποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.

ἄσμινον μολεῖν] Β. φησὶν ὁ ἄγγελος. ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] ἦτοι τὸ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ ζεῦγμα. Τὸν γὰρ Ἑλλήσποντον, ὅστις ἔστιν ἕρος τῶν δύο ἡπείρων, ἔξειυξεν.

v. 734. τήνδε] Β. τὴν Ἀσίαν. ἰτήτυμον] ἀληθὲς ἔστι.

v. 735. οὐκ ἐνι στάσις] Α. ἀμφιβολία· τοῦτο οὐκ ἄδηλον.

σαφηνῆς] Β. ἀληθῆς. στάσις] ἀμφιβολία.

v. 736. φεῦ ταχέϊα] Α. ὡς τοῦ Δαρείου εἰπόντος καὶ οἶον προμαντυσαμένου τὸν Ξέρξην ἀποβαλεῖν πολὺν λαόν.

ταχεια γ' ἢ λθε χρησμῶν προῖξις] Β. ταχείως ἐπεράχθησαν οἱ χρησμοὶ οὓς αὐτὸς ζῶν ἐδιέξάμην.

v. 737. τελευτῆν] Β. τέλος.

v. 738. ἠῦχον] Β. ἐθάρρουν. ἐκτελευτῆται] ἐκτελέσει.

v. 739. ἀλλ' ὅταν] Α. ὅταν σπειῖη τις ἢ εἰς καλὰ, ἢ εἰς κακὰ, ὁ θεὸς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται· ἢ, ὅταν ἐπὶ τὰ χεῖρα ἐπίγῃται, τότε συνεφάπτεται καὶ συνάπτεται αὐτῶ καὶ ἡ Ἐρινὺς ἢ τιμωρητικὴ, καὶ ἡ ἔφορος τῶν κακῶν θεός.

σπειῖη] Β. πρὸς τὸ κακὸν ἢ πρὸς τὸ καλόν· τὸ ἰάν σπειῖη τις εἰς κακόν, καὶ ὁ θεὸς συνάπτεται αὐτῶ τῆς σπουδῆς. Τὸ δὲ νείη ἀντὶ τοῦ νησιῶδει, ἢ τὸ τᾶδε ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα κακὰ. Ὅπερ εἰ οὕτως εἴποις νοήσεις τὸ οὐ κατειδῶς οὕτως, ἀντὶ τοῦ οὐ γινώσκων. Τὸ ἰάν τις πρὸς τὸ κακὸν σπειῖη, καὶ ὁ θεὸς αὐτῶ τῆς σπουδῆς συνάπτεται, ἤνυσεν τὰ παρόντα κακὰ.

v. 740. οὖν κακῶν] Α. ἔοικεν εὐρεθῆναι τοῖς φίλοις ἄσασιν ἰμοῦ ἢ τῶν κακῶν πηγῆ. Ἄλλως· Ὅς ἡ πηγὴ τὸ μὲν δίδωσιν, ἄλλο δ' ἀναβλύζει.

v. 742. ὅστις Ἑλλήσποντον] Α. ὅστις ὁ Ξέρξης ἤλπισεν σχήσειν καὶ κρατήσειν ὡς δούλον καὶ ἐν δεσμοῖς τὸν ἱερὸν Ἑλλήσποντον. Ἰερὸν δὲ ταῦτόν φησι, διὰ τὸ ἰδρῦσθαι αὐτόθεν Διὸς ἱερὸν, ὡς Μνασίας φησὶν. Ἡ τὸν ἀνεμίον ἀκαλύτως ὡς τὸν ἱερὸν ἰχθύν φέρισθαι.

ἱερὸν] Β. θεῖον. δούλον ὡς] τοὺς γὰρ δούλους δεσμοῦσιν οἱ δεσπόται.

v. 743. σχήσειν] Β. καθίξειν, κυριεύσειν. ῥίοντα Βόσπορον] Ἑλλήσποντον καὶ Βόσπορον τὸν αὐτὸν καλεῖ, ἀπὸ μὲν Ἑλλης Ἑλλήσποντον, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰοῦς βοδὸς γινομένης Βόσπορον. Τὸ δὲ θεῖον ἦτοι τοῦ Ἑλλησπόντου, ὡς περ ἀρτίως καὶ ἱερὸν ἰκάσει, διὰ τὰ πολλὰς καὶ καλλίστας νήσους αὐτὸν περιέχειν, καὶ εἶναι ἐν αὐτῶ τοῦ Ἑλλήνας.

v. 744. καὶ πόρον μετεῖρήθμιζε] A. καὶ τὸν τῆς θαλάσσης πόρον μετέπλαττε καὶ εἰς ξηρὰν μετέβαλλε, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον δισμοῖς σιδηροῖς περιβαλὼν, ἥτοι γίφουραν ἐν αὐτῷ διὰ σιδήρου ἐργασάμενος, πολλὴν καὶ μακρὰν κέλυθον καὶ ὄδον ἐπλήρωσε καὶ ἐποίησε τῷ στρατεύματι, ἀνδρωτος ἄν' αἴτο δι' καὶ ὑπελάμβανε, καὶ ἐνόμιζεν οὐκ ἐν εὐβουλίᾳ, ἀλλ' ἀβούλως καὶ μαρῶς κρατήσιν πάντων τῶν θιῶν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῦ, ὃς κύριος τῆς θαλάσσης ἐστί.

πόρον] B. τὴν θαλασσίαν ὄδον. μετεῖρήθμιζε, μετέβαλεν εἰς γῆν. πίδασι! ταῖς ἀλύσισιν αἷς συνείησι τὰς ναῦς.

v. 745. ἦνυσε] B. ἐργάσατο.

v. 746. θνητὸς ἄν] B. θεοῦ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἔργον. ἐμβουλίᾳ] τῇ αὐτοῦ.

v. 747. κρατήσιν] B. κυριεύσιν. πῶς τὰδ'] ἃ ἐποίησε.

v. 748. δίδοικα μὴ πολὺς] A. φοβοῦμαι, φησὶ, μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ὁ ἀπὸ τοῦ ἱμοῦ πόνου κατορθωδὴς ἀρπαγῇ ὑπὸ τοῦ φθάσαντος, ἥτοι καταλαβόντος.

πολὺς πλοῦτος πόνος] B. ἦγον ὃν ποιήσας πολὺν πλοῦτον συνείλεξα.

v. 749. ἀνθρώποις] B. ἀποροῦσιν ἐναυθὰ πῶς δοτικὴν λέγων τὸ ἀνθρώποις, καὶ δίδον τῷ φθάσαντι εἰπεῖν, ὃ δὲ οὐκ οὔτως ἀλλὰ πρὸς γενικὴν τοῦτο ἐπήνεγκεν, ἀντὶ τοῦ φθάσαντι, φθάσαντος ἐπών. Καὶ φημὲν, ὅτι ἐποίκιλλε τὴν σύνταξιν. Ἐπειδὴ γὰρ ἀμφοτέρα λέγομεν, καὶ ἐγένετο τῷ δεῖνα ὁ ἕμδς πλοῦτος ἀρπαγῇ, καὶ ἐγένετο τοῦ δεῖνος ἀρπαγῇ, συντάσσοντες καὶ πρὸς γενικὴν καὶ πρὸς δοτικὴν τὸ γένηται, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Αἰσχύλος τῷ διπλῷ τῆς συντάξεως τὸν λόγον ἐποίκιλλεν.

v. 750. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν] A. ταῦτα διδάσκεται ὁ Δούριος καὶ ὁ ὀρηπτικός πρὸς τὸν πόλεμον Ξέρξης, ὁμιλῶν τοῖς κακοῖς ἀνδράσι. Λέγουσι γὰρ αὐτῷ (ὁ γὰρ ΔΕ' σύνδισμος, ἀντὶ τοῦ γὰρ, ἢ περισσὸς ὁ ΔΕ') ὅτι σὺ μὲν ὄλθον ἐκτίσω μέγαν τέκνοις, καὶ ἐν ἀνδραγαθίαις· τοῦτον δὲ ὑπ' ἀνανδρίας ἔιδον τῆς οἰκίας κινεῖν τὸ δόρυ· τὸν ὄλθον δὲ τὸν πατρικὸν μὴ αὐξάνειν.

v. 753. ἔιδον] B. τοῦ οἴκου. αἰχμάζειν] ἀφανίζειν.

v. 756. τοίγαρ σφιν] A. τοιγαροῦν σφιν καὶ αὐτοῖς τοῖς τῷ Ξέρξει συμβουλεύουσι ταῦτα καὶ προτρέψασιν, ἔργον ἐστὶν ἰξίμωγασμένον εἰς φθορὰν χαρῆσαν.

σφιν] B. τοῦτοις τοῖς συμβούλοις. ἔργον] ἡ τούτου καταβολή.

τοίγαρ σφιν ἔργον] Γ. διπλῆ ἑτέρα ἐχομένη τῆς προτέρας διπλῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσιν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐννεήκοντα τρεῖς, ἄν τελευταῖος·

οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

v. 758. ἐξικένωσεν πεσόν] A. ἔργον οἶον οὐδέπω, πεσὸν δίκην κύβου· τὰ πρᾶγματα γὰρ κατὰ κύβου πίπτουσιν· ἐξικένωσε τῶδε τὸ ἀστυ. Ἔργον δὲ, οἶον οὐδέπω γέγονεν ἐξ οὔτε καὶ ἀφ' οὔ καιροῦ ὁ Ζεὺς ἄπασε καὶ παρέσχε καὶ ἔδωκε ταύτην τὴν τιμὴν, τοῦτ' ἐστὶ τὸ ταγῖν καὶ ἡγμονεῦειν καὶ βασιλεύειν ἕνα ἄνδρα πάσης Ἀσίας.

πεσόν] B. τὸ πέσον εἰ μὲν διὰ δύο σσ γράψεις, πρὸς τὸ ἔργον συνάψεις, τὸ δίκην κύβου τὰ πρᾶγματα ταράξαν· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ πεσσάω· πέσσον εἰς διῦτερον ἀόριστον· εἰ δὲ δι' ἐνὸς σ, πρὸς τὸ ἄστυ συντάξεις· νόμι δὲ ἀντὶ τοῦ δυστυχήσαν· Πτώσις γὰρ ἐστὶν ἡ δυστυχία.

v. 760. μηλοτρόφου] B. γράφεται καὶ μετρολόφου· ἥτοι πολεμικωτάτης, ἀπὸ μέρους τὸ πάν.

v. 761. εὐδυντήριον] B. διεξαγωγόν.

v. 762. στρατοῦ] B. τοῦ Περσικοῦ.

v. 763. ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς] A. τὸν Ἀρταφρένην φησὶ, περὶ οὗ παρακατιῶν λέγει, φρένης γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστροφῶν, ἑτυμολογῶν αὐτοῦ τὸ ὄνομα. Ἀρταφρένης γὰρ ἐξ ἑτυμολογίας λέγεται ὁ τὰς φρένας ἔχων ἀρτίας καὶ ἀκείρας.

παῖς] B. Ἀρταφρένης· τὸδ' ἔργον] τὸ βασιλεύειν. ἦνυσί] κατάρθασε.

v. 764. φρένας γὰρ] B. ἦγον μετὰ συνέσιαις πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ βούλημα ἐξι-
τέλει· οἰακοστρέφουν] ἐκυβέρνηαν.

v. 766. πᾶσιν εἰρήνην] B. τελείως γὰρ οὗτος τὰ τῆς βασιλείας κατίσθησε πράγματα,
ὡς μηδὲνα ἔχειν τὸν ἀνθιστάμενον.

v. 768: ἤλασεν βίαν] A. συνήγαγεν εἰς ἰδίαν δυνάμει.

ἤλασε] B. ἐκτίησατο.

v. 769. ἤθηθρεν] B. ἐμίσησεν. ὡς] ἐπέει.

v. 770. Κύρου δὲ παῖς] A. Κύρου δὲ υἱός ὁ Καμβύσης, ἀδελφός δὲ, κατὰ Ἑλλάνικον,
Μαρφίου καὶ Μέμφιδος.

παῖς] B. ὁ Καμβύσης.

v: 771. πέμπτος δὲ Μάρδος] A. ἡ γραφὴ ἡμερητήται. Τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμ-
βύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν, οὔτε γένος, οὔτε ὄνομα. Μήποτε οὖν γραπ-
τίον· Μάρδος αἰσχρὴν πάτρα· Μάγος ἦν ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος, ἢ ἴσως ὁμώνυμος
ὑπεκρίνετο εἶναι Μερδία τῷ τοῦ Κύρου παιδί, ἀδελφῷ τε Καμβύσου. Αἰσχρὴν δὲ πάτρα,
εἶπεν, ὅτι μάγος ἂν ἐπίσπασε τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Πέρ-
σαι πάντα τῇ βουλῇ διαπράττοντο, ὁ Καμβύσης ἤδη πρὸς ἐστρατείαν ἀπαίρων τοὺς αὐτοῦ
μάγους δύο ὄντας ἐν τοῖς βασιλείοις κατέλιπεν, οἱ τῇ ἐξημέσσει τῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν ἤρξαν
τῆς βασιλείας. Ἀρταφρένης καὶ Δαρεῖος, οὐχ ὁ τοῦ Ξέρξου πατήρ, ἀλλ' ἕτερος. Καὶ
ἄλλοι τινες φίλοι αὐτῶν τῆς ἀρχῆς αὐτοὺς καταβιβάσαι συνεβουλεύσαντο. Καταγαγόντες
δὲ αὐτοὺς ἔριζον περὶ τῆς βασιλείας. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ταύτην λαβεῖν ἀπέπειναν, φήσαν-
τες ἐλευθέρους ἑαυτοὺς εἶναι βουλεύεσθαι, καὶ μήτε ἄρχειν μήτε ἄρχισθαι καὶ ἀπολαύειν
τῶν τῆς ἀρχῆς δεινῶν. Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος ἄθλον ἔδεικτο τὸ μεθ' ἵππων δραμῆν,
αὐτῖνος δ' ἵππος πρὸς τῆν νόσον ἐλθὼν χρεμιστίσει, πάντως αὐτὸς καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιλά-
βηται. Ὁ οὖν Δαρεῖος τῷ ἵπποκόμῳ αὐτοῦ περὶ τούτου ἀνεκινώσατο. Οὗτος δὲ χιτῶνα
λαβὼν, καὶ τῷ τῆς Θηλείας προστόριψας μορίῳ δέδωκεν αὐτῷ ἐπιπῶν· ἦν δ' ἂν ἄραν ὁ ἵπ-
πος τῇ νόσῃ προσιγγίση, τμηκαῦτα στήσας αὐτὸν, τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ τὸν χιτῶνα προσ-
άγαγε, καὶ οὗτος τῆς ὄμης τῆς Θηλείας αἰσθανόμενος χρεμιστίσει. Ὁ καὶ πεποίηκε
κατὰ κράτος κινήσας τῆς ἀρχῆς ἐπιλάβετο. Τινὲς δὲ οὗτος φασὶ γενέσθαι, ὅτι κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς νυκτὸς ὁ ἵπποκόμος ἐν τῷ κωμπτῷ φοράδα στήσας διῆγε τὸν ἵππον καὶ συνουσιάζ-
ετο. Οὗτος δὲ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἄθλου ἐκείσε γεγονῶς τῆς Θηλείας
ἐμνήσθη, καὶ οὕτως ἐχρεμιστίσει.

v. 772. θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι] B. ἦγον τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Περσῶν βασιλείᾳ.

v. 773. Ἀρταφρένης] A. ταῦτον Ἑλλάνικος Δαφέρνην καλεῖ.

v. 774. χρεῖος] B. τὸ φονεῦσαι αὐτόν. Ὡφειλαν γὰρ τῷ Ἀρταφρένῃ, ὡς φίλοι, πρὸς
πάνθ' ὑπηρετεῖν αὐτῷ.

776. καγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τοῦπερ] A. κακῶς ταῦτα εἶπεν. Μετὰ γὰρ τὴν τῶν Μά-
γων καθάρσεισι Δαρεῖος ὁ μέγας ἤρξεν, ὅτι οἱ ἐπὶ στρατηγῶν τοῦ Καμβύσου ἄμωσαν ἀναι-
ρεθῆναι τὸν μάγον τὸν ὑπεκρινόμενον τῷ ὀνόματι Μάρδου.

καγὼ πάλου δ' ἔκυρσα] B. τοῦ κλήρου ἐπέτυχον.

v. 778. πόλει] B. τοῖς Σούσις.

v. 780. ἐπιστολάς] B. καὶ παραίνεσις καὶ συμβουλὰς.

v. 781. εὖ γὰρ] A. καλῶς γινώσκει ταῦτα, ὡς ἐμοὶ συνήλικες Πέρσαι, ὅτι ἅπαντες
ἡμεῖς οἱ κράτη τά γε ἔσχομεν, ἦγον οἱ προετοῦ βασιλεύσαντες οὐκ ἂν ἐφάνημεν πράξαντες
τοσαύτην βλάβην τῶν Περσῶν, ὅσην νῦν ὁ Ξέρξης ἐποίησε.

v. 784. καταστρέφεις] B. καθιστᾶς.

v. 785. λόγων τελευτήν] B. ἦγον εἰς τι τῶν σῶν λόγων τέλος καθιστᾶς. ἐκ τούτων]
ἂν λέγοις. ἔτι] εἰς τὸ ἐξῆς.

v. 788. πλιοῖν ἤ] B. μὴδ' εἰ πλιόνα τῆς τῶν Περσῶν στρατιᾶς κτήσισθαι.

v. 789. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ] A. αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς ἡ Ἀττικὴ συμμαχίᾳ ἐκείνοις τοῖς Ἑλλησιν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν κέρτους αὐτάρκεις, ὥστε τοὺς ἐναντίους ἀποτρέψαι. Ἡ γῆ, φησὶ, κτείνουσα λιμῶ τοὺς πολυτίπτους Πέρσας.

ἡ γῆ] B. ἡ Ἑλληνική.

v. 791. κτείνουσα λιμῶ] B. σίτου γὰρ σπάνιν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ἔχει.

v. 792. εὐσταλῆ] A. εὐμιτρον.

εὐσταλῆ καὶ λικτόν] B. εὐνόστον καὶ ἐκλεισγμένον.

v. 793. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας] A. ἀλλ' οὐδ' ὁ καταλιφθεὶς στρατὸς τῷ Μαρδονίᾳ καὶ αἰ τριακότα μυριάδες ὑποστρέψουσιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πῶς λέγουσιν ἀποστῆλαι πάλιν ἕτερον στρατόν; Τοῦτο δὲ εἶπε, τὴν παντελῆ σημαίνων ἀπώλειαν τῶν Περσῶν. Ὁ γὰρ Μάρδων ἐπεδίεξατο λ' μυριάδας τὸ ἔκκριτον μέρος τοῦ στρατοῦ, ὡς ἐπ' ἑλπίσι κεναιῖς ὁ Ξέρξης κατέλειψεν.

ὁ μείνας] B. μετὰ Μαρδονίου.

v. 797. παῦροι] B. ὀλίγοι.

v. 798. χρὴ θεοφότοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλεψάντα] A. ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελείσθη, κακίνα συμβῆσθαι στοχάζομαι.

θεοφότοισιν] B. τοῖς πάλαι περὶ ταύτης τῆς ἡττης δοθεισὶ μοι χρησμοῖς.

v. 799. συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ] A. οὐ γὰρ τὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, τὰ δ' οὐ· ἀλλὰ πάντα ὅσα βροτοῖς παθεῖν πέπρωται, ἐπισυμβαίνει αὐτοῖς. Ἄλλως. Οὐ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελείσθη, κακίνα συμβήσεται. Οὐχὶ τινὰ μὲν συμβαίνει ἐκ θελήματος τῶν θεῶν, τὰ δὲ οὐ· ἀλλ' ὅσα ὑπὸ θεῶν δι' ἄδύνατον βουλευμάτα τῶν ἀνθρώπων, τελειοῦται, ὅσα δὲ οὐ, οὐ τελειοῦται. Τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τοὺς χρησμοὺς τοὺς κειμένους μὴ ἀπελθεῖν εἰς Ἑλλάδα.

v. 800. κίπτε τὰδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον] A. καὶ ἐάν περ τὰς τὰ πεπραγμένα ἀληθῆ συγχάνωσιν, λείπει καὶ τὸ ἔκκριτον πλῆθος τοῦ βαρβάρου στρατοῦ. Ἀντὶ τοῦ οἴχεται καὶ θνήσκει. Εἶτα ἐξ οὐδετέρου πρὸς ἀρσενικὸν τὸν λόγον ἔτρεψεν, εἰπὼν, πεπεισμένος οὗτος ὁ στρατὸς ἐν κεναιῖς ἐλπίσι. Πέπρωται γὰρ αὐτὸν ἐκτὶ θανεῖν. Ἡ λείπει καὶ ἀφίησιν ὁ Ξέρξης ἐν Ψυτταλείᾳ τὸ τοῦ στρατοῦ ἔκκριτον πλῆθος, πεπεισμένος μεταίαις ἐλπίσι.

κίπτε τὰδ' ἐστὶ] B. ἤγουν ἐπὶ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὡς πάντα τὰ τῶν χρησμῶν πληροῦται.

v. 801. λείπει] B. καταλιμπάνει ὁ Ξέρξης ἐκεῖσε. κεναιῖσιν ἐλπίσιν] μεταίαις ἐλπίσιν ὡς ἂν διὰ τοῦ πεζοῦ τὴν Ἑλλάδα χειρώσεται.

v. 802. μίμνουσι δ' ἔνθα] A. ὁ φίλος Ἀσωπὸς τὸ πῖσμα τῆ Βοιωτῶν χθονὶ καὶ τῆ γῆ, ἤγουν τὸ λίπασμα τὸ πταῖνον καὶ τρέφον αὐτὴν ἄρδει τὸ πεδίον καὶ τὴν γῆν. Ἀντὶ τοῦ, ἔνθα ὁ Ἀσωπὸς λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν.

v. 803. φίλον πῖσμα] B. προσφιλὲς τοῖς ἐκείσε πότισμα.

v. 804. οὐ σφιν κακῶν ὕψιστα] A. τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησὶν, ἣν πρὸς Λάκωνας ἠσσήθησαν.

v. 805. ὕβριος ἀποίνα] A. ἐνεπίπρασεν γὰρ τὰ ἱερά.

ὕβριος] B. τῆς κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων. ἀποίνα] ἀμοιβάς. καθεῖων φρονημάτων] ἐπιδη ἀσεβείας φρονήματα εἶχον, ἅτε ἱερά ἐμπιπτρόντες καὶ τοὺς τάφους ἀνασπενιάζοντες. Γράφεται καὶ δ α ρ η μ α τ ω ν ἤγουν ἀ ἀθείας τῆ Ἑλλάδι ἐπήγαγον.

v. 807. συλᾶν] B. πορθεῖν καὶ ἀφανίζειν.

v. 808. ἄϊστοι] B. ἀφανεῖς. ἰδρύματα] κατοικίαι.

v. 809. φύρθη] B. ὀμοῦ.

v. 811. κούδ' ἐπω κακῶν] A. ἡ τῶν κακῶν οὐν κρητὶς καὶ ὑποβάθρα καὶ θεμίλιος καὶ ὁ ἴσμος· οὐδέπω ὑπίστη καὶ εἰς τέλος κατήνησεν, ἀλλ' ἔτι ἐκαυδεύεται καὶ αὔξειται τὰ δεινά.

v. 812. κρηπίς] B. στάσις καὶ τέλος. ἐκπαιδεύεται] εἰς παιδείαν ἰκρίων αὐξάνεται τὰ κακά.

v. 813. πέλανος] B. ῥῦπος.

v. 814. Δαυρίδος] A. Λακωνικῆς.

Δαυρίδος] B. τῆς Πελοποννησιακῆς.

v. 815. Θῆνες δὲ νεκρῶν] A. οἱ Θῆνες δὲ καὶ οἱ σωροὶ τῶν νεκρῶν καίπερ φωνὴν μὴ ἀφίεντες δείξουσι καὶ τῇ τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ τὰ τῶν Περσῶν πτώματα. Τοῦτ' ἔστιν ὅτι καὶ τρεῖς γενεαὶ παρέλθουσιν ἂν, τὰ δὲ τῶν νεκρῶν καὶ ἔτι παραμεινοῦσι πτώματα. Διὰ τὸ ἄπειρα εἶναι μὴ ἰσχύσαντος τοῦ χρόνου ἀφανίσει αὐτά.

Θῆνες] B. οἱ σωροὶ. Τριτοσπόρων γένει· τρίτῃ γενεᾷ.

v. 816. ἄφωνα] B. οὐκ ἐκ λόγων, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς θείας. σηματοῦσιν] δηλώσουσι.

v. 817. ὡς οὐχ ὑπέρβου] A. σοβαρῶς οὐ χρὴ φροεῖν ἄνθρωπον ὄντα τινά. Ἡ γὰρ κενόδοξια καὶ ἡ τῶν θεῶν καταφρόνησις ἐξανθαύσα γεννᾷ στάχυν βλάβης, ὅθεν θεοῦ ἀξίον θίγος θερίζει ὁ τὴν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμενος ἕβριν καὶ καταφρόνησιν.

ὑπέρβου] B. ἄγαν καὶ μείζον ἀνθρώπου.

v. 818. ἕβρις] B. ἀλαζόνεια καὶ ἀσέβεια.

v. 819. ἔξαμα] B. θερίζει.

v. 820. τῶνδε] B. ἂν ἐποίησαν καθ' ἑρῶν καὶ τῶν ἄλλων.

v. 821. Ἑλλάδος τε] A. μηδὲ τις ὑπερφρονήσας καὶ παραβλεψάμενος τὴν προσοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν, ὡς μείζονος ἑρασθεὶς δόξης, ἐκχέη καὶ φθείρη ὃν τὸ πρὶν εἶχεν ὄλβον μέγιστον.

v. 822. ὑπερφρονήσας] B. καταφρονήσας, παριδῶν. τὸν παρόντος δαίμονα] τὴν παρούσαν νῦν Περσαῖς δυστυχίαν.

v. 823. ἄλλων] πραγμάτων. ὄλβον] τὴν εὐδαιμονίαν ἢ εἶχε.

v. 825. εὐθυνος] A. δικαστής.

εὐθυνος] B. τιμωρός.

v. 826. πρὸς ταῦτ' ἐκείνον] A. πρὸς ταῦτα ὑμεῖς οἱ κεχηρημένοι τῇ σαφροσύνῃ, ἢ οἱ χρήζοντες καὶ θέλοντες σωφροεῖν, πινύσκετε καὶ συνετίζετε καὶ σαφρορίζετε ἐκείνον τὸν Ξέρξην ἐν συνετοῖς νουδιτήμασιν, ὥστε λῆξαι καὶ παύσασθαι θεοβλαβοῦντα καὶ τὴν ἐκ τῶν θεῶν βλάβην πάσχοντα διὰ τῆς κενοδοξίας. Ἡ κ ε χ ρ η μ ἔ ν ο ν, ἀντὶ τοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ ἀξίον ὄντα σωφροεῖν.

ἐκείνον] B. τὸν Ξέρξην. κεχηρημένοι] εἰς τὸ κ ε χ ρ η μ ἔ ν ο ι ὑποστίζας ἀντὶ τοῦ χ ρ ῆ ζ ο ν τ ε ς νοήσις. Εἰ δὲ συνάψεις τοῦτο πρὸς τὸ ἐ ὑ λ ό γ ο ι ς ἴ ν ο υ θ ε σ ῆ μ α ς ι ν, ἀντὶ τοῦ χ ρ η σ ά μ ε ν ο ι, ὅθεν καὶ πρὸς τὸ λ ῆ ξ α ι, ὥ σ τ ε ἔ ξ ω θ ε ν λάβης.

v. 827. πινύσκετ'] B. νουδιτεῖτε.

v. 828. θεοβλαβοῦντ'] B. ἐκ θεῶν βλαπτόμενον, ἢ βλάπτοντα τοὺς θεούς.

v. 831. πάντα γὰρ] A. ὑπὸ γὰρ τοῦ ἀλγους τῶν ἐπιελθόντων τῷ Ξέρξῃ, κακῶν πάντα τὰ μέρη τῶν ποικίλων ἐσθμημάτων αὐτοῦ στημορράγουσι, καὶ μετὰ τῶν στημόνων αὐτῶν διαρρήουσιν ἐν τῷ σώματι αἱ λακίδες καὶ διασχίσσεις. Τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ τῆς θλίψεως διαρρήξει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ Ξέρξης.

v. 832. λακίδες] B. σχίσματα.

v. 833. στημορράγουσι] B. διαρρήγνυνται.

v. 837. ὑμεῖς δὲ, πρίσσις] A. πρὸς τὸν χορὸν φησὶν ὁ Δαρεῖος, ὅτι ἐγὼ μὲν ἄπειμι κάτω εἰς τὸν ἄδην· ὑμεῖς δὲ, ᾧ γειαιοί, χαίριτε, ἐν κακοῖς μὲν ὄντες, ὅμως δὲ χαίριτε, ψυχῇ δίδοντες ἠδονήν. Ἦγουν θύοντες ἑμοὶ τὴν ἑμὴν ψυχὴν ἠδύοντες διὰ τῶν θυσιῶν, τοῖς γὰρ θανούσι θυσία μόνη ἰστί προσδικτῆα, αλοῦτες δὲ οὐδὲν ἀφελῆ.

ἰν κακοῖς] B. ὄντις.

v. 839. χρέματ'] πλούτος.

v. 840. ἢ πολλὰ] A. ὁ χορὸς ἀκούσας ἀπὸ τοῦ Δαρείου ἃ μέλλουσι καὶ ἔτι παθεῖν οἱ Πέρσαι κακὰ, φησὶν, ὄντως ἤλγησα, καὶ ἀκούσας τοῖς Πέρσαις πολλὰ τήματα καὶ παρόντα, ἦτοι ἃ νῦν πάσχουσι καὶ μέλλοντ' ἔτι, καὶ ἃ μέλλουσιν ἔτι αὐτοῖς ἐπιλαθεῖν.

v. 844. ἀτιμίαν] B. διάρρηξιν.

v. 845. ἀμπέχει] B. περικαλύπτει.

v. 848. οὐ γὰρ τὰ φίλτατ'] A. οὐ γὰρ τοὺς ἐμοὶ φιλτάτους ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνάγκαις προδώσω καὶ παραβλέψομαι.

v. 849. ἃ πότοι] A. θαυμαστικῶς σύγκρισιν ποιῆται τῶν ἐπὶ Δαρείου εὐτυχημάτων, πρὸς τὰ νῦν κακὰ. Καί φησιν ὄντως μεγάλης βιοτῆς, ἀγαθῆς τι πολιτισσομένου, καὶ πόλιν καλῶς νομοῦσης καὶ διευθετούσης, ἐτύχομεν ἐπὶ τοῦ Δαρείου.

ἃ πότοι] Γ. ὁ παρὼν χορὸς συνίσταται ἐκ κώλων νζ'. Ὡν τὰ μὲν εἰσιν ἀναπαιστικά μονόμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ πενθημιμερῆ, τὰ δὲ ἐφθνημιμερῆ, ἦτοι δίμετρα καταληκτικὰ ἃ καλεῖται παροιμιακά. Τὰ δὲ εἰσιν ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τροχαϊκὰ ἐφθνημιμερῆ καὶ ἰσθαλικὰ ἃν τελευταῖον.

Πλαγαῖσι ποντίασιν.

ὅπερ ἰαμβικόν ἐστιν ἐφθνημιμερές.

v. 850. πολιτισσομένου] B. καλλίστης ὑπαρχούσης πολιτικῆς.

v. 851. ἐπεκύραμεν] B. ἐπετύχομεν.

v. 852. εὐθ' ὁ γεραιὸς] A. εὐ τε καὶ ὀπηνίκα ἦρχε καὶ ἐβασίλευε τῆς ἡμετέρας χώρας ὁ Δαρεῖος, ἄμαχος βασιλεὺς, οἰσόθεος, ὁ πανταρχῆς καὶ εἰς πάντας ἀρκῶν καὶ διευεργιστῶν καὶ δέσπων καλῶς, καὶ παντάπασι δίκαιος γενόμενος.

εὐθ' ὁ γεραιὸς] B. τὸ εὐ τε εἰ μὲν ἄνω συνάψεις, ἐπεκύραμεν γράψεις· εἰ δὲ κάτω ἀπεκύραμεν γράψεις. Οὐδὲ στίχας ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Εὐ τε ὑποστίξεις πρὸς τὸ χ ἄ ρ α ς.

v. 853. πανταρχῆς] B. πᾶσι βοηθῶν. ἀκάκης ἄμαχος] πρῶτος, εἰρηνικός. "Ἡ ὁ μὴ κακὴν καὶ διελίαν ἔχων.

v. 855. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου] A. πρῶτα μὲν ἀπεφαινόμεθα στρατιᾶς εὐδοκίμου, ἦτοι περιβοήτου καὶ τροπαιοφορούσης. Τοῦτ' ἔστι διὰ στρατιᾶς, κατὰ πόλεμον εὐδοκιμοῦμεν καὶ ἐπιτυθον, ἦγον κατὰ τὸ εὐθ' ἐξήγοντο καὶ ἐπλατύνοντο, πάντα τὰ νόμιμα τῶν πυργυμένων καὶ τεπειχισμένων πόλειαν καὶ ὠρῶμεν κατὰ τὰ νενομισμένα ἔδη ταῖς πόλεις ταῖς πορθουμέναις, οὐ τεμένη πορθοῦντες καὶ τάφους ἀνασπῶντες, ὡς ἐξέξῃς ἐτόλμησε ποιῆσαι. Λέγεται δὲ καὶ πύργινά νόμιμα τὰ πυργοῦντα καὶ συνιστῶντα τὰς πόλεις. "Ἄλλως· νόμιμα, τὰ νόμιμα πάντα τῶν τεπειχισμένων πόλειαν. Οἱ δὲ δημοφελεῖς δῆμοι πάντα ἐπολιτιεύοντο.

v. 856. ἀπεφαινόμεθ'] B. τὸ ἀ π ὀ π ρ ὸς τὸ εὐ δ ο κί μ ο υ σὺναπτει, ἴν' ἢ, ἀπὸ τῆς εὐδοκίμου στρατιᾶς ἐφαινόμεθα καὶ ἐκδηλοῖ πᾶσιν ἡμῖν τὰ εἰς πολέμους. νόμιμα] οἱ νόμοι.

v. 857. τὰ πύργινα πάντα] B. τὰς πόλεις πάσας. ἐπιτυθόν] διάκουν.

v. 858. νότοι] B. αἱ ὑπὸ στραφαι.

v. 861. ὅσας δ' εἴλε πόλεις] A. τοῦτο θαυμαστικῶς, φησὶν, ὅτι ἀρετῇ Ἑλλήνας ὑπέταξε Δαρεῖος, ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη.

ὅσας] B. πολλάς. εἴλε] ἔλαβε.

v. 862. οὐ διαβάς] B. καὶ οὐ διελθάν.

v. 864. οὐδ' ἀφ' ἐστίας σουδεῖς] A. σκληροτέρα ἢ συναλοιφῆ π ο τ α μ ο ὐ δ' ἀ φ' ἐ σ τ ί α ς, οἷον ἐστι τὸ τοῦ ἔνικα, τ ο ὐ ν ε κ α.

σουδεῖς] B. ὀρηθεῖς.

v. 865. οἶαι Στρυμονίου πελάγους] Α. οἶαι εἰσιν αἱ Ἀχιλωίδεις νῆσοι τοῦ Στρυμονίου πελάγους αἱ πάροικοι τῶν Θρηϊκῶν Ἰπαύλειαν. Ἦγουν τῆς Θράκης. Ἄλλως Στρυμονίου πελάγους] ὡς μέχρι Ἐπιβορείων παρατεινούσης τῆς ἀρχῆς Περσῶν.

v. 866. Ἀχιλωίδεις] Α. αἱ δίγυροι. Ἀχιλῶν γὰρ πᾶν ὕδωρ λίγουσι. Ἀχιλωίδεις] Β. παραθαλάσσιοι. Ἀχιλῶν γὰρ τὸ ὕδωρ κατὰ γλῶσσαν. πάροικοι] πλησιόχωροι.

v. 867. Ἰπαύλων] Α. Ἰπαυλισμάτων.

Ἰπαύλειαν] Β. κατοικήσιων.

v. 868. λίμνας τ' ἔκτοθεν] Α. καὶ ἔξω τῆς θαλάσσης, ὅσαι εἰσὶ μεσήπειροι.

λίμνας] Β. θαλάσσης. τ' ἔκτοθεν] καὶ αἱ ἔξω τῆς θαλάσσης, ὅσαι εἰσὶ μεσήπειροι, ὡς καὶ μέχρι Ἐπιβορείων παρατεινούσης τῆς ἀρχῆς τῶν Περσῶν.

v. 869. αἱ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι] Α. τοῖς τεύχεσι κεκυκλωμέναι.

v. 870. περὶ πύργον] Β. περὶ τεύχος.

v. 871. τοῦδ' ἀνακτος αἶον] Α. τῶ Δαρείῳ ὑπήκουον.

τοῦδ' ἀνακτος] Β. τοῦ Δαρείου. αἶον] ἤκουον.

v. 872. ἀμφὶ πόρον πλατὺν] Α. ἐπὶ πλατείᾳ Ἐλλησπόντῳ.

v. 873. εὐχόμεναι] Β. φημιζόμεναι.

v. 874. μυχία τε Προποντίς] Α. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, οἶαι εἰσιν αἱ περὶ τὸν Ἐλλησπόντον τὴν οἰκίαν ἔχουσαι, ἢ Προποντίς τε ἦτοί τοῦ Εὐξείνου πελάγους, ἢ μυχία καὶ ἐν μυχοῖς τοῦ Ἐλλησπόντου κειμένη· καὶ τὸ στόμα τοῦ πόντου, ἦγουν ὁ Βόσπορος· οὗτος γὰρ στόμα πόντου λέγεται.

μυχία] Β. βαθεῖα· ἢ ἐν τῶ μυχῶ τοῦ Ἐλλησπόντου κειμένη.

v. 876. νῆσοι θ' αἱ] Α. νῆσοί τε· ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἶαι εἰσιν, αἶ τινες περικλυστοὶ καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλυζόμεναι κατὰ τὸν Ἐλλησπόντον· τοῦτον γὰρ πρῶμα ἄλιον λέγει ὑποτασσόμεναι καὶ προσκαθήμεναι τῇ ἡμετέρᾳ γῆ.

μιτὰ] Β. κατὰ. πρῶν] ἔξοχῆν.

v. 878. τᾶδε γὰρ] Β. τῇ περὶ τὸν Ἐλλησπόντον. προσήμεναι] προσκαθήμεναι.

v. 879. οἶα Δείσος] Α. μεταβίβηκεν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Ἡ γὰρ Δείσος καὶ ἡ Σάμος ἐν τῶ Αἰγαίῳ εἰσίν.

Δείσος] Β. νῆσος· ἦγουν ἡ Μιτυλήνη.

v. 883. Τήν τε] Α. καὶ ἡ Ἄνδρος νῆσος ἢ συνάπτουσα τῇ νήσῳ Τήν καὶ συνημμένη αὐτῇ καὶ ἀγχιγίτων ταύτης τυγχάνουσα.

συνάπτουσα] Β. πλησιάζουσα.

v. 885. καὶ τὰς ἀγχιαλοὺς μισάγκτους] Α. τὰς ἀγκι τῆς θαλάσσης κειμένας, καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν. Μισάγκτους δὲ, μισακτίους.

v. 886. ἐκράτυε] Α. ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος εἶχε.

ἐκράτυε] Β. ἔδισπόζει. μισάγκτους] ἐπιδη τὰ κύκλω τῶν νήσων ἀπταί εἰσι, διὰ τοῦτο μισάγκτους τὰς νήσους καλεῖ.

v. 887. Λήμον] Α. Λῆμος Θράκης ἐστί. Αὐταὶ δὲ εἰσιν αἱ μισάκτιοι. Ἰκάρου θ' ἴλος] Ἰκάρου τὸν κλύδωνα.

v. 889. Κυπρίας] Β. τὰς ἐν τῇ Κύπρῳ.

v. 891. Σαλαμίνα τε] Α. Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ φησὶν· ἥ ἡ μητρόπολις ἢ ἐν τῇ Ἀττικῇ δηλαδὴ ἡμῖν αἰτίε ἐστὶ τῶνδε τῶν στιναγμάτων. Ἀπαιοὶ γὰρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνοι τῶν ἐν Ἀττικῇ· φασὶ γὰρ, ὅτι τοῦ Αἰάντος αὐτόχειρος γεγονότος ὁ Τεῦκρος ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἐν τῇ Σαλαμίᾳ τῇ αὐτοῦ πατρίδι ἀπιδῶν ἐν ἐδέχθη τῶ πατρὶ αὐτῶν Πιλαμῶνι, ἀλλ' ἐδύχθη ἀπὸ τῆς Σαλαμῆος ὡς μὴ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἴαντα καλύψας σφαγισθῆσόμενον ὑφ' αὐτοῦ. Κατιλθὼν οὖν ἐν τῇ Κυπρῷ ἀνεδίεματο πόλιν καὶ ταύτην καλεῖσας Σαλαμίνα ἱπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀττικῇ.

v. 892. ματρώπολις] Β. αἱ Ἀθῆναι.

- v. 893. στιναγμάτων] B. τὸ ν ὕν πρὸς τὸ σ τ ι ν α γ μ ά τ ω ν σύναπτε.
v. 894. εὐκταίους] B. πλησινήσους ἢ πόλεις.
v. 895. κατὰ κλῆρον Ἴονιοι πολυάνδρους] A. Ἴονιδας πόλεις.
κλῆρον] B. θίσιν.
v. 896. ἐκράτυνε] B. ἰδίσποζε.
v. 897. σφίτεραις φρεσίν] A. τῶ ἰδίῳ λογισμῷ, οἷον φρόνιμος ἄν.
σφίτεραις] B. ἰδίαίς.
ἀκάματον] B. θαυμαστὸν, μέγα.
παρῆν] B. παρυπῆρχιν αὐτῷ, τῷ Δαρείῳ.
v. 898. τευχηστήραν] B. ὀπλισμένω.
v. 899. ἐπικούρων] B. βοηθῶν.
v. 900. νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως] A. νῦν οὐκ ἀμφιβάλλεται, ἀλλ' ἀληθῶς ταῦτα φέ-
ρομεν ἐν τοῖς πολέμοις, δηλαδὴ τὰς ἐπελθούσας ἡμῖν συμφορὰς, τὰς ἐκ θεοῦ τραπίστας
πρὸς ἡμᾶς. Ἡ θεὸς ὁ θεῖα, τὰ ἐκ θεῶν τρεφόμενα καὶ αὐξανόμενα δι' ἡμᾶς. Ἡ
ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα, καὶ θεοῖς δόξαντα.
v. 901. θεόπρεπτα] B. θεόπνευματα.
v. 903. δμαθίντες] A. δαμασθίντες.
v. 904. πλαγαῖσι παντίασιν] A. ταῖς ναυμαχίαις.
πλαγαῖσι] B. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.
v. 905. ἰῶ, δύστνης ἐγὼ] A. ὁ Ξέρξης ὑπομνησκόμενος τῶν ὅλων Περσῶν ὀλωλότων
αἰσχρῆν καὶ ἰλιῶν πιεζόμενος θρηνηῖ, λέγων φεῖ τῆς στυγερᾶς καὶ μισητῆς ταύτης μοίρας
κυρῆσας καὶ ἐπιτυχῶν, κακοτελευτητοῦ καὶ εἰς κακὰ κατανητήσσης.
ἰῶ, δύστνης ἐγὼ] Γ. εἶσθεῖς διπλῆς ἐν ἐκείνῃ τοῦ δράματος. Τὰ δὲ κῶλα τὰ μὲν
εἰσιν ἀναπαιστικά διμέτρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἥτοι ἐφθνημιρεῆ καὶ πενθνη-
μιρεῆ· τὰ δὲ, ἰαμβικά διμέτρα ἀκατάληκτα καὶ τρίμετρα ἀκατάληκτα καὶ μονόμετρα
ὄν τελευταῖον καὶ παντὸς τοῦ δράματος· Πίμνω σε δυσθρόοις χόοις· ὅπερ ἰαμβικὸν ἐστὶ
δίμετρον ἀκατάληκτον· καὶ ἐξῆς τούτου ἡ κορωνίς, ἢ τὸ δράμα ἀποπερατοῦσα.
στυγερᾶς] B. λυτρᾶς. Μοίρας] δυστυχίας.
v. 906. ἀτικμαρτοτάτης] B. ἀπροσδοκῆτου.
v. 907. ὤς] B. λίαν. ἀμοφρόνας] ἀπηνῶς. ἐνέβη] ἐνέσκεψε.
v. 910. τήνδ' ἡλικίαν] B. τοὺς γέροντας.
v. 911. εἴθ' ἄφειλε, Ζεῦς] A. ὑπομνησθεῖς δὲ ὁ Ξέρξης τῶν νέων ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων
ἐν Ἑλλάδι, φησὶ ταῦτα, εἴθ' ἄφειλεν ὁ Ζεὺς καὶ μετὰ τῶν φθαρέντων ἀνδρῶν καλύψαι
τῆ μοίρα τοῦ θανάτου.
v. 912. τῶν οἰχομένων] B. τῶν φθαρέντων.
v. 913. καλύψαι] B. ἀφανίσαι.
v. 914. ὀτοτοτοί, βασιλεῦ] A. καὶ ὁ χορὸς ἰδὼν τὸν Ξέρξην ὀδυρόμενοι, φησὶ πρὸς αὐτὸν,
φεῖ ὦ βασιλεῦ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς καὶ τῆς μεγάλης τιμῆς τῆς τοῖς Πέρσαις νημηθείσης
καὶ τὰ Περσῶν διοικούσης καὶ διεπούσης, καὶ διευδιπούσης ἅπαντα τοῦ κόσμου τε τῶν
ἀνδρῶν, ἥτοι τῆς παρατάξεως τῆς στρατηγίας καὶ τῆς κατὰ λόγον κοσμήσεως καὶ εὐτα-
ξίας τῶν Περσῶν, οὗς νῦν ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη ἠφάνισεν. Ἡ τοῦ κόσμου, ἀντὶ τοῦ τῆς
νιότητος, περιφραστικῶς, τῶν νέων ἀνδρῶν καὶ γενναίων.
σπρατιαῖς] B. ἕνεκα.
v. 915. περσονόμου] B. τῆς νηνομισμένης τοῖς Πέρσαις.
v. 916. κόσμου B. ἕνεκα.
v. 917. δαίμων] B. ἡ τύχη. ἀπίκτιρε] ἠφάνισεν.
v. 918. γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἰγγαίαν] A. ἡ γῆ δὲ αἰάζει καὶ θρηνηῖ τὴν ἕβην καὶ τὴν
ἡλικίαν τῶν Περσῶν τὴν ἰγγαίαν καὶ τὴν ἰγχώριον. Ἡ οὕτως, ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἕβην
τῆς γῆς ἕβην σισαγμένην ἐπὶ τοῦ ἔδου καὶ διὰ τὸν Ξέρξην κταμένην αἰάζει. Ἡ τὴν ὑπο-

κρανδιῖσαν ἐν τῷ Ξέρξῃ, τῷ σάκτορι καὶ τῷ πληρωτῇ τοῦ ἄδου. Παρὰ τὸ σώζω τὸ ἐπιφορτίζω καὶ γεμίζω. Δι' αὐτὸν γὰρ ἀπέθανον οἱ Πέρσαι, καὶ αὐτὸς αἴτιος γίγονεν τοῦ θανεῖν αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τὸν ἄδην γενέσθαι.

γαῖα] B. ἡ Περσίς. αἰάζει] θρηνητῆ. ἔγγασιον] ἐγχώριον.

v. 919. ἦσαν] A. τὸ ἕξῃς, ἦσαν Περσῶν.

ἦσαν] B. ἡλικίαν. Ξέρξῃ] δ. κταμέναν] ἐκβληθεῖσαν.

v. 920. ἄδου σάκτορι] B. Ἄρει, δι' οὗ πληροῦται ὁ Ἄιδης νεκρῶν. Ἡ σάκτορι ἀντὶ τοῦ φοροῦ.

v. 922. πάνυ γὰρ φύστις] A. φύστις ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσοῦσα λέγεται καὶ φύστις ἡ ἔκφυσις γονή. Τοῦτο δὲ διὰ μέσου. Ἀγδαβάται γὰρ, ὅ ἐστιν ἕθνος Περσῶν ἐξέφθινται καὶ ἐφθάρησαν, πολλοὶ φῶτες, ἄνθος καὶ καλλώπισμα τῆς χώρας, τοξοδράμαντις καὶ τοῖς τόξοις τοὺς ἐναντίους δαμάζοντες, πάνυ φύστις καὶ ἔκφυσις καὶ γονή μυριάς ἀνδρῶν. Ἡτοι πολὺ γένος τῶν Περσῶν. Τὸ δὲ γὰρ παρέλιον.

τοξοδράμαντις] B. πολεμικοί. φύστις μυριάς] ἤγουν πολὺ ἀναβλάστησαν γένος ἀνδρῶν ἦσαν οἱ Ἀγδαβάται.

v. 923. ἐξέφθινται] B. ἐφθάρησαν.

v. 924. αἰαῖ] Γ. τὰ β' ἀναπαιστικά διμέτρα βραχυκατάληκτα. Τὸ γ' μονόμετρον. Τὸ δὲ δ' πενθημιμερὲς ἐκ προκελευσματικοῦ.

κιδιᾶς ἀλκᾶς] B. ἕνεκα τῆς ἀρίστης δυνάμεων τῶν Περσῶν.

v. 925. Ἀσία δὲ χθῶν] A. καὶ γῆ, ᾧ βασιλεῦ, ἦτοι οἱ Πέρσαι πάντες ἐπὶ γόνυ κέκλιται, ἀντὶ τοῦ ἐπέκυσαν, καὶ ἐφθάρησαν. Ἡ ἐπὶ γόνυ Ἀσίας γῆ σέπτωκει, ὀλοφυρμένη οὖς ἀπώλεις. Λίγει δὲ τοὺς πολίτας. Τις δὲ φασὶν ἐπὶ γόνυ αἶας, ἦτοι κατὰ πρόσωπον τῆς γῆς.

v. 926. αἰνῶς] B. λίαν.

ἐπὶ γόνυ κέκλιται] B. τεταπεινῶνται καὶ καταβέβληται ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ δυναμένων σῆναι διαπηρώσει σείλους. Εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν.

v. 927. ὀδ' ἐγὼν] B. ἤγουν ἀφορμὴ θρήνου πᾶσι γέγονα διὰ τὴν συμβῆσαν ἐμοὶ συμφορὰν, καὶ τῇ πατρῷα γῆ κακῶν αἴτιος γέγονα, δι' ὧν τοσοῦτον πλήθος ἀπώλεσα ἐν Ἑλλάδι. αἰακτὸς] ποταπὸς θρηνητικός.

ὀδ' ἐγὼν] Γ. τὰ β' ἐφθημιμερῆ, τὸ δὲ γ' διμέτρον ἐκ προκελευσματικοῦ.

αἰακτὸς μέλιος γίνεα] A. θρηνητὸς τῇ γένει, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς γεννηθεῖς.

γίνεα] B. τῶν Περσῶν.

v. 930. πρόσφθογγον] Γ. τὸ α' ἐφθημιμερὲς, τὰ ε' δὲ μονόμετρα, ἔχοντα καὶ πόδας προκελευσματικούς.

πρόσφθογγον] A. προσφάνησίν σοι τοῦ νόστου πέμψω, τὴν κακοφάτιδα βοῆν.

πρόσφθογγον] B. χαιρετιστικοῦ νόστου] ὑποστροφῆς. Ἡ σύνταξις πέμψω σοι τὴν βοῆν τοῦ νόστου τοῦ προσφθόγγου κακοφάτιδα ἰὰν καὶ βοῆν κακομέλειτον Μαριανδυνῷ θρηνητῆρος, ἰαχὴν λέγω πολυδάκρυν. Τουτίστιν, ὡσπερ τοὺς ἐξ ἀποδημίας ἰόντας προσφθόγγισθαι δίκαιον, οὕτω καὶ ἐγὼ πρὸς σε πέμψω λόγους θρήνων καὶ κακῶν γέμοντας. Τὸ δὲ ἰὰν κακομέλειτον Μαριανδυνῷ θρηνητῆρος ἀντὶ θρήνον ἀμιλῆ καὶ ἄμουσον, οἷος ὁ τοῦ Μαριανδυνῷ θρηνητῆρος· οἱ γὰρ Μαριανδυνοὶ κακῶς καὶ ἀμουσῶς θρηνοῦσιν. Εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν.

v. 932. κακομέλειτον] B. κακὸν καὶ ἄμουσον μέλιος ἔχουσαν ὡς θρηνοδῆ καὶ ἀπεικτικὴν.

v. 933. Μαριανδυνῷ θρηνητῆρος] A. Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ, ἐπιτηδείως ἔχοντες πρὸς θρήνους. Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Τιτυοῦ παιδᾶς εἰναί φησι δύο, Πριόλαν καὶ Μαριανδυνόν, ὃν κνηγετοῦντα ἀπολίσθαι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν Μαριανδυνούς ἐν ἀκμῇ θέρους θρηνητῆρῶν αὐτόν. Τὸν δὲ Μαριανδυνὸν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν αὐλοφίαν, καὶ διδάξαι ταύτην Ἐταγνὶ τὸν Μαρσίου πατέρα. Καὶ αὐλοὶ γὰρ ἰσὶ Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδεύοντες εἰς τὰς θρηνοφίδια. Ὅθεν καὶ τὸ περιφερόμενον αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἰαστί.

v. 936. ἴστ' αἰανὴν] Γ. τὸ ἀδίμετρον ἀκατάληκτον. Μονόμετρον δὲ τὰ γ'. Τὸ δ' δὲ ἰκ προκλισηματικῷ.

ἴστ'] Β. πέμπετε. αἰανῆ] σκοτεινὴν, ἢ κατηφείας πλήρη, ἐπειδὴ ἡ λύπη σκότισμα ἰπάγει καὶ κατήφειαν, διὰ τοῦτο αἰανὴν εἶπεν.

v. 937. δύσθρον] Β. δύσφθμον. αὐδᾶν] φωνήν.

v. 938. δαίμων] Β. ἤγουν ἢ παροῦσα δυστυχία.

v. 939. μετάρπος] Β. ἐνάντιος· πρόσθεν γὰρ ἠτύχουν, νῦν δὲ καταβέβημαι.

v. 940. ἦσα] Α. πέμψω θρήνον καὶ λίαν πανόδυρτον, σεβίζαν καὶ σεβάζαν τὰ λαοπα-
θῆ καὶ τὰ τῶν λαῶν πάθη τῆς γένεας καὶ ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως τῆς πεινητῆ-
ρος ἢ τῆς ἀξίας πένθους· τὰ βάρη, καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ ἀλίτυπα, τὰ τῇ θαλάσῃ
συφθίντα. Λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν Περσῶν.

ἦσα] Β. πέμψω. πανόδυρτον] πάγκλαυτον μέλος, ἤγουν ὡς πρῶτον εὐφρόμουν σε, οὕτως
νῦν πανόδυρτον μέλος πέμψω πεινητῆρος. Σεβίζαν καὶ διὰ θρήνον τιθεῖς τὰ λαοπαθῆ
καὶ ἀλίτυπα βάρη τῇ γένεα τῆς πόλεως ἤγουν τὰ ἐν χέρσῳ καὶ θαλάσῃ τοῖς Πέρσαις
συμβάντα.

v. 941. σεβίζαν] Β. διὰ θρήνου τιμῶν.

v. 942. ἀλίτυπά τε βάρη] Β. τὰ τε ἐν τῇ θαλάσῃ γινόμενα δυστυχήματα.

v. 944. ἀρίδακρον] Β. πολυδακρον.

v. 945. Ἰάνων γὰρ ἀπνήρα] Α. ὁ Ἄρης· καὶ γὰρ τῶν Ἰάνων ὁ ναύφρακτος, ὁ ἱεραλ-
κῆς, ὁ ἐτέρως ἀλκῆν καὶ βοήθειαν δούς, ἀπνήρα καὶ ἀφείλατο τὴν ἰσχὺν τῶν Περσῶν, κερ-
σάμενος καὶ κατακόψας αὐτοὺς εἰς πλάκα νυχίαν, ἦτοι νύκτα καὶ θάνατον γεγυῖαν αὐ-
τοῖς, εἰς δυσδαίμονά τε ἀκτὴν, ἤγουν τὴν Σαλαμίνα. Ἄλλως· ὁ Ἀττικὸς στόλος ἀφεί-
λιτο τὴν Περσῶν σωτηρίαν.

ἀπνήρα] Β. ἀφείλιτο ἡμᾶς.

v. 946. ναύφρακτος] Β. ναυτικός.

v. 947. Ἄρης ἱεραλκῆς] Α. τοῦτ' ἔστι νικηφόρος.

Ἄρης] Β. τῶν Ἀθηναίων. ἱεραλκῆς] ἐπίθειτον Ἄρειος.

v. 948. νυχίαν πλάκα] Β. τὴν Ψυτταλίαν. κερσάμενός ἦτοι τιμῶν καὶ ἀφανίζων
τοὺς ἐν αὐτῇ ὄντας Πέρσας.

v. 949. ἀκτὰν] Β. τὴν Σαλαμίνα.

v. 950. πάντ'] Β. τὰ συμβάντα. ἐκπέυθου] ἐρώτα.

v. 951. ποῦ δὲ φίλων] Γ. τροχαικὰ ε' ἐφθημιμερῆ· τὸ δὲ ζ' πεινημιμερῆς.

v. 952. παραστάται] Β. συνάσπισται.

v. 958. ὀλοοὺς ἀπέλιπον] Α. ὀλοοὺς ἢ ὀλεθρίους ἀπέλιπον ἔρροντας ἢ φθειρομένους ἐκ
ναῶς Τυρίας καὶ Φοινίσσης, ἐπὶ ταῖς τῆς Σαλαμῖνος ἀκταῖς.

ὀλοοὺς] Γ. Ἀναπαιστικά δ'. Τὰ γ' δίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δ' πεινημιμερῆς.

v. 962. ποῦ δὲ σοι Φαρνοῦχος] Γ. τροχαικὰ ζ', τὰ μὲν δ' ἐφθημιμερῆ· τὰ δὲ β' δίμε-
τρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ζ' πεινημιμερῆς.

v. 965. εὐπάτωρ] Β. εὐγενής.

v. 969. ἰὼ ἰὼ μοι μοι] Α. φεῦ φεῦ. Τὰς Ἀθήνας στυγνότητος καὶ λύπης αἰτίας ἡμῖν
γενομένας κατιδόντες οἱ Πέρσαι πάντες οἱ πλήμονες ἀπαίρουσι καὶ ὑποχωροῦσι καὶ θνή-
σκουσιν ἐνὶ πιτύλῳ, ἤγουν τῷ θορύβῳ τῆς μάχης καὶ τῇ κραυγῇ.

ἰὼ ἰὼ μοι] Γ. πεινημιμερῆς ἰαμβικόν.

v. 970. τὰς Ὀγγυγίας κατιδόντες] Γ. πεινημιμερῆς ἰαμβικόν.

v. 971. στυγνὰς Ἀθάνας] Β. στυγνὰς τὰς Ἀθήνας εἶπε διὰ τὴν ἐν αὐταῖς συμβᾶσαν
αὐτῇ συμφορὰν.

v. 972. πιτύλῳ] Β. κτύπῳ, πτώσει.

v. 974. ἀσπαίρουσι] Β. ψυχὸρραγοῦσι.

v. 976. ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστὰν Α. ἄρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν σὸν τὸν

κατὰ πάντα πιστὸν, τὸν πεμπαστὴν καὶ ἀριθμητὴν τῶν Περσῶν μυρία αὐτοῦ ἕλιπες ἰνδα καὶ οἱ λοιποί; Τινὲς δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πιστὸν λέγουσι, διότι ὁ βασιλεὺς ὀφθαλμὸς ἀριθμῆται πὰ στρατεύματα. Π ε μ π ἄ ζ ω γὰρ τὸ ἀριθμῶ. Κυρίας δὲ τὸ κατὰ πεντάδα ἀριθμῶ. Οἰονὶ μυριάδας ἀριθμοῦντα ὄλας καὶ ἡγεμονίας. Οἱ Περσῶν γὰρ βασιλεῖς εἶχον δύο τινὰς, οἷς ἐπέτρεπον τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτήρησιν, οὓς βασιλεῖως ἐκάλουον ὀφθαλμούς.

v. 977. πεμπαστῶν] B. φορτίστην' συνάπτεται πρὸς τὸ Περσῶν.

v. 979. τοῦ Σησάμα] B. οὗτοι πρόγονοί τούτου.

v. 981. ἄ δαίτων] A. διακοπτικῶν πολεμίων κακῶν.

δαίτων] B. ἕνεκα τῶν πολεμικωτάτων τούτων ἀνδρῶν.

v. 982. ἀγαυοῖς] B. θαυμαστοῖς. πρόκακα] δι' ὄλου κακά.

v. 933. Ἰυγγά μοι] A. τοῦτό φησιν ὁ Ξέρξης πρὸς τὸν χορὸν, ὅτι Ἰύγγα καὶ Φιλίαν καὶ ἠδονὴν τῶν ἀγαθῶν ἱταίρων μοι Περσῶν ὑπομνηθήσκεις, λέγων ἱμοὶ π ρ ὁ κ α κ α, ἦτοι τὰ προγεγενότα κακά. Ἡ π ρ ὁ κ α κ α, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς κακά, μηδὲν τιτῆς πρὸ προθέσεως σημαίνουσης. Τὸ δὲ ἄ λ α σ τ α σ τ υ γ ν ἄ ἀντὶ τοῦ λυπηρὰ καὶ κατηφείας αἷτια κακά, ἀνεπίληστα καὶ αἰτι μνημονεύμενα.

Ἰυγγα] B. ἠδονὴν, χάριν.

Ἰυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν] Γ. ἀναπαιστικά διμέτρα βραχυκατάληκτα ε΄.

v. 984. ἰτάρων] B. φίλων.

v. 985. ἄλαστα] B. ἀλάθητα. στυγνὰ] μισητὰ, λυπηρὰ.

v. 986. βοᾶ βοᾶ μιλίων] A. παρὰ τό (Odysseus. v. 13.)

— κραδίη δὲ οἰέντος ὑλάκτει.

βοᾶ] B. δυσχεραίνει καὶ στενάζει δι' ἐκείων.

v. 987. ἦτορ] B. ἱμόν.

v. 988. καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν] A. καὶ μὴν ποθοῦμεν ἕτιζόν τι μαθεῖν τὸν μυρίονταρχον τῶν Μάρδων ἀνδρῶν. Οὗτοι δὲ ἔθνος Περσικόν.

καὶ μὴν ἄλλο] Γ. Ἀναπαιστικά ζ'. Τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε' μονόμετρον. Τὰ δὲ λοιπὰ ἐφθημιμερῆ.

ποθοῦμεν] B. ἱρωτῆσαι σε.

v. 990. Ξάνθην ἄρειόν τ'] A. λείπει ὁ κ α ἰ.

v. 992. ἰππιανάκτας] A. τοὺς ἀνακτας τῶν ἵππων.

v. 993. ἔταφον ἔταφον] A. ἀπέθανον ἀπέθανον, οὐκ ἐπὶ ὀχημάτων ὄντες ἀλλὰ γυμνοὶ καθιστηκότις. Ἄλλως: οὐχὶ ἐπόμοιοι ὄπισθεν ἐν σκηναῖς τροχηλάταις, οἷον ἔθανον, ὡς ἀσχημόνως δὲ ἐτάφσαν. Ἐθνος γὰρ ἦν τοῖς Πέρσαις σκηνὰς τῶν ἀμαζῶν ἀναθῖν ποιουμένους ἐπιφέρειν ἐκίσει τοὺς νεκροὺς καὶ οὕτως αὐτοὺς προπομπέοντες ἔθαπτον.

ἔταφον ἔταφον] Γ. ἱαμβικὰ τρίμετρα βραχυκατάληκτα γ'. τὸ δ' δίμετρον ἀκατάληκτον.

v. 997. οἵπερ ἀγρόται στρατοῦ] A. οἱ ἄρχοντες. Εἰ δὲ ἀ κ ρ ὅ τ α ἰ, οἱ ἄκροι. Ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄ κ ρ ο υ' εἰ δὲ ἀ γ ρ ὅ τ α ἰ, ἀπὸ τοῦ ἄγειν καὶ ἀγείρειν.

v. 998. οἱ νάνυμοι] A. τὸ ε' Ἰθρηνητικῶς.

v. 999. ἰῆ ἰῆ, ἰῶ, ἰῶ] B. Ἰαμβικὰ δ'. Τὰ γ' δίμετρα ἀκατάληκτα. Τὸ δὲ δ' ἐφθημιμερῆς.

v. 1002. οἷον δίδορκεν ἄτα] A. οἷον κακὸν ἢ Ἄτη ἰφορᾶ.

v. 1003. οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι] A. γράφεται δ α ἰ μ ο ν ο ς τ ὄ χ α ἰ.

v. 1004. πεπλήγημιθ' εὐθλα γὰρ] Γ. κῶλα ε'. Τὸ α' καὶ γ' καὶ δ' ἱαμβικὰ ἐφθημιμερῆ, περιόδικα καλούμενα διὰ τὸ εἶναι ἱαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας συγκείμενα. Τὸ β' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δὲ ε' ἀναπαιστικὸν ὄμοιον.

v. 1008. δυσπόλιμον] A. δυσπόλιμον ἄρα καὶ κακοτυχῆς καὶ ἄθλιον τὸ γίνος τῶν Περσῶν. Ἄλλως. Δυσπόλιμον, κακῶθιν πολίμω καὶ δυστυχῆσαν.

v. 1009. πῶς δ' οὐ; στρατὸν] A. πῶς δὲ οὐχὶ κόπτομαι καὶ πέπληγμαι καὶ θρηῆ, τοσοῦτον στρατὸν ὀλέσας;

πῶς δ' οὐ] Γ. Ἰαμβικὰ δ'. Τὸ μὲν α' ἐφθημιμερές, τὰ δὲ γ' πενθημιμερῆ.

v. 1011. τί δ' οὐκ ὄλωλεν] A. εἰ μὲν εἰς τὸ τί δὲ στίξεις, συντακτικόν οὕτως· τί δέ; οὐκ ὄλωλε τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν; εἰ δὲ καὶ εἰς τὸ οὐκ ὄλωλε, λείπει τὰ κακὰ ἵνα ἦ, τί δ' οὐκ ὄλωλεν ὁ στρατός; Μεγάλα τῶν Περσῶν τὰ κακὰ. Ἡ οὕτως· τί δ' οὐκ ὄλωλεν· στικτικόν ἐν τῷ τί δέ; Εἶτα, οὐχὶ τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν ὄλωλεν;

v. 1013. ὄρξας τὸ λοιπὸν] A. ἤγουν θειωρῆς τὸ ἐπιλοῖσπον λείψανον τοῦ ἱμοῦ στόλου, ἤγουν, τῆς ἱμῆς στρατείας, ἤτοι τὴν φαρέτραν τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἱμῶν ὀπλων.

ὄρξας] Γ. Ἰαμβικὰ ε'. Τὸ α' τρίμετρον. Τὸ β' καὶ δ' μονόμετρον τὸ γ' δίμετρον· τὸ ε' ἐφθημιμερές.

v. 1017. βαιὰ γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν] A. ἤτοι τὰ ἴσωθεν ἐγκυκρυμμένα, ὀλίγα εἰσὶν ὡς ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας. Καὶ εἶθ' οὕτως ἐπιφέρει τὸ ἐξῆς, ὀδυρόμενος καὶ λέγων, ὡς ἀπὸ πολλῶν ἰσπανίσμεθα βοηθειῶν.

βαιὰ] Γ. Τραχαιῖκὰ ἰδυφαλλικὰ.

v. 1019. Ἰαίων λαός] A. ὁ χορὸς ἐρωτηματικῶς φησὶ πρὸς τὸν Ξέρξην ὁ λαὸς τῶν Ἰαίων καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ φυγαίχμας ἐστίν; οὐ φεύγον τὴν αἰχμὴν; τούτισσι πτοοῦμενος τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ Ξέρξης φησὶ πρὸς τὸν χορὸν ἀγαυροῦς ἐστὶν ὁ λαὸς τῶν Ἰαίων, ἤγουν θαυμαστός ὄρσθαι καὶ ἐπιτήδειος εἰς ἀνδρείαν. Κατεῖδον δὲ βλάβην ἀνέλπιστον.

v. 1022. τραπέντα ναύφρακτον] A. τοῦ Ξέρξου εἰπόντος, ὅτι εἶδον πῆμα ἀελλπτον, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς, τὸν ναυτικὸν ἡμῶν λαὸν τὸν ἠττηθέντα παρὰ τῶν Ἰαίων λέγεις παθεῖν πῆμα ἀελλπτον; Ὁ δὲ φησὶ πρὸς αὐτὸν, ὅτι τοσοῦτεν ἰδοῖς τεῦτο χαλεπὸν, ὥστε καὶ τὸν ἱματισμὸν μου διέρρηξα ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τούτου τοῦ κακοῦ. Τούτο δὲ καὶ ὁ ἀγγελος προῖπε.

v. 1026. καὶ πλείον ἢ παπαῖ] A. ὑπερβαίνει θρηῆνον.

v. 1028. λυτρά, χάσματα] Γ. Ἀναπαιστικά πενθημιμερῆ γ' τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

v. 1029. καὶ σθίνος δ' ἐκολούσθη] B. τῶν Περσῶν.

v. 1032. δάινει δάινει τὸ πῆμα] A. δάκρυ τὸ ἀτύχημα.

δάινει] Γ. Ἰαμβικὸν δίμετρον.

v. 1033. αἶ αἶ] Γ. Ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα δ'.

v. 1035. δόσιν κακῶν] A. ἤτοι, δίδου δόσιν κακῶν, ἤγουν δάκρυα τοῖς κακοῖς τῶν ἱμῶν κακῶν ἤτοι τῶν συμφορῶν καὶ δυστυχιῶν τῶν ἱμῶν.

v. 1036. ἴϋζε μέλος ὁμοῦ τιθεῖς] A. ἤτοι συνηρμωμένον καὶ ἀρμόζον τῇ ἱμῇ συμφορῆ ἴϋζει καὶ θρηῆναι. Ἄλλως· ὁμοῦ τιθεῖς, συντεθεῖς μέλος θρηῆναι αὐτὸν ἐνρῦθμω.

v. 1037. ὀτοτοτοτοῖ] Γ. Ἰαμβικὸν μονόμετρον ἐκ τριβράχου.

βαριῖα] Γ. δίμετρα ὅμοια β'.

v. 1039. ἔρισσ' ἔρισσαι] A. τύπτει σεαυτὸν εἰς ἱμὸν χάριν.

ἔρισσ' ἔρισσαι] Γ. Ἰαμβικὸν τρίμετρον.

v. 1040. διαίνομαι] Γ. Ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα δ'.

v. 1041. βόα νῦν ἀντιδουπά μοι] A. ἤτοι ἰναντία τῇ ἱμῇ βοῆ, τοῦτ' ἔστι, φώνη μοι φωνᾶς ἀντηχούσας ταῖς ἱμαῖς φωναῖς.

v. 1043. ἐπορδιάζει νῦν γόοις] A. ἐπικτιταμίνως θρηῆναι.

v. 1044. ὀτοτοτοτοῖ] Γ. Ἰαμβικὰ γ'. Τὸ α' μονόμετρον ἐκ τριβράχου· τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δὲ γ' ἐφθημιμερές.

μίλαινα] A. πενθῆρης.

v. 1046. *κᾶπιβόα τὸ Μῦσιος*] Α. οἱ γὰρ Μῦσοι καὶ οἱ Φρύγες μάλιστα εἰσὶ Δρηνητικοί.

v. 1048. *καί μοι γενείου*] Α. ληπτέον ἔξωθεν τὸ κ ὅ π α ε ἢ τ ῖ λ λ ε. Ἦγουν τίλλε καὶ τὴν λευκὴν καὶ πεπολιωμένην καὶ γηραιὰν τρίχα τοῦ σοῦ γενείου, δι' ἑμὴν χάριν. Ἄλλως. Πίρθε· οἱ δὲ γράφοντες ὕ π ε ρ θ ε ἄμαθις τοῦ μέτρου.

v. 1049. *ἄπριγδ' ἄπριγδα*] Α. ὁ χορὸς ἔπεινος τοῦ Ξέρξου, τίλλε τὴν σὴν γενειάδα, φησὶν, ἄπριξ καὶ δι' ἔλου, μάλα γόεδνα, καὶ λίαν λυπηρῶς καὶ γοερῶς τίλλα τὰς τρίχας τοῦ γενείου μου. Ἔστι δὲ τὸ ἄ π ρ ι γ δ' ἄ π ρ ι γ δ α ἐπιφώνημα καὶ ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας. Ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως καὶ ἄπριξ καὶ οἷον ἑμμανῶς τίλλω τὰς τρίχας.

γόεδνα] Α. ἦτοι ἔδνα καὶ δῶρα τοῖς γόοις καὶ τοῖς δρήνοις διδόμενα. Σύνηθες γὰρ τοῖς Δρηνοῦσι τίλλειν τὰς ἑαυτῶν τρίχας.

v. 1054. *καὶ ψάλλ' ἔθειραν*] Α. ἀπὸ τοῦ ψάλλειν τοῦ σημαίνοντος τὸ κ ὅ π α τ ε ι ν, λίγεται καὶ χοιροψάλας Διόνυσος, ὃ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν.

v. 1061. *ἰῶ ἰῶ Περσίς*] Γ. Τροχαϊκά.

v. 1064. *γοῶσθ' ἀερόαται*] Α. ἦτοι Πέρσαι τρυφηλοὶ καὶ ἀερῶς βαινόντες. ὀδύρεσθε.

v. 1065. *δύσατος*] Α. δύσατόν φησι τὸν Περσίδα, οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῶ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην τῶ Ξέρξῃ.

v. 1066. ἦ ἦ] Α. φεῦ ᾧ ὀλόμενοι ταῖς ἀπὸ βάρους ναυσὶ ταῖς τρισκάλοις.

v. 1068. *πέμψω σε*] Α. προπέμψω.

πέμψω σὶ] Γ. Ἰαμβικὸν δίμετρον.

SCHOLIA

IN

A G A M E M N O N E M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Ἡ ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἌΓΑΜΕΜΝΩΝ εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσει τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. Ὅθιν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. Καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν αὐτῇ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπίμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἱροῦσα· ἐξ ᾧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. Μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγείται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. Αὐτὸς μὲν οὖν προεσίρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὁρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδῶ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στίμματα. Τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς καὶ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον ἰκανὸν ἱμποιοῖν. Ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρίσθαι ποιεῖ τὸν δὲ Κασάνδραν σιωπήσασ θάνατον, νικρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. Πιπτοίηκέ τι Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἐκάτιρον διίσχ υριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρίσεως, ἐνὶ κεφαλαίῳ τὴν μὲν, τῇ ἀναιρίσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θούστου ἐξ Ἀτρείως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλείου, Ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ ὀγδόῃ, ἔτει δευτέρῳ. Πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνωνι, Χοηφόροις, Εὐμεισίσι, Πρωτῷ σατυρικῷ. Ἐχορήγισι Ξινοκλῆς Ἀφιδνύς.

v. 1. Θεοὺς μὲν αἰτῶ] Β. εἴδοις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονοστροφικῆς ἐστὶ περιόδοι οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοί τρίμητροι ἀκατάληκτοι λή. Ὡν τελευταῖος·

Μαδοῦσιν αὐδῶ, κοῦ μαδοῦσι λήθομαι.

Μετὰ δὲ τὸν κδ' κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

v. 2. Φρουρᾶς ἰτιάας μῆκος] Α. τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἰτιάας Φρουρᾶς. Γράφεται καὶ μῆκος δ' ἦν κοιμώμενος.

κοιμάμενος] Β. τὸ κοιμάμενος οὐκ ἐπὶ ὕπνῳ· πῶς γὰρ ἂν καὶ φρουροῖ καὶ ἄστρον βλίπῃσι ὁ ὑπνῶν; ἀλλ' ἐπὶ ἀσπλῆς ἀνακλίσεως· ἵνα ἢ ὁ φύλαξ οὗτος κοιμάμενος καθὰ καὶ κύων ἐν φυλακῇ νυκτερινῇ.

ν. 3. ἄγκαθεν] Α. κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν· τοῦτ' ἔστιν, ἀναθεῖν, ἐξ ἀρχῆς. κυνὸς δίκην] διὰ τὸ φυλακτικόν τε καὶ φιλοδέσποτον.

ν. 6. δυνάστας] Α. τοὺς δυναμένους παρὰ τὰ ἄλλα σημαίνει τοὺς καιροῦς.

ν. 11. ἀνδρόβουλον] Α. τὸ μείζονα ἢ κατὰ γυναικὰ βουλευόμενον γυναικῶν ἢ κατὰ ἀνδρῶν βουλευόμενον.

ν. 14. φόβος γὰρ] Α. ἢ περισσὸς ὁ γὰρ, ἢ λείπει ἀλύων.

ν. 18. οἴκου τοῦδε] Α. οἴκου διαπονουμένου οὐκ ἄριστα ὡς τὸ πρόσθεν.

ν. 22. ᾧ χαῖρε] Α. δεῖ διασσήματος ὀλίγου ἐνταῦθα, εἴτα ἀνακραγεῖν, ὡς θεασάμενον τὸν πυρσόν. νυκτὸς ἡμερησίου] ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδούς.

ν. 26. τορᾶς] Α. μεγαλοφάνως.

ν. 27. ἱπαντίλασαν] Α. ὡς ἐπὶ ἄστρου ἢ σελήνης.

ν. 30. πρέπει] Α. διαπριπῶς σημαίνει.

ν. 31. φροῖμιον χορεύσομαι] Α. πρὸ τῆς Κλυταιμνήστρας.

ν. 32. θήσομαι] Α. οἰκιάσομαι.

ν. 33. τρίς ἐξ] Α. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκρως εὐτυχοῦντων. Ἐπεὶ καὶ τοῖς κυβευταῖς οὐκ ἔστι πλείω τούτων εὐδυσβολῆσαι. Ἔστι δὲ καὶ παροιμία· Ἄσει γὰρ εὐπίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

ν. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας] Α. Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι. Ἄλλως. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλάλων ἢ βάρους ἐπικίεται· ἢ φοβοῦμαι ζημίαν ἐπικισομένην μοι.

ν. 40. δέκατον μὲν ἔτος] Β. ὁ παρὼν χορὸς συνίστηκεν ἐκ κῶλων σλβ'. Ὦν τὰ μὲν ξθ' ἀναπαιστικά διμέτρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά ἦτο ἰφθιμιμερῆ καὶ μονόμετρα. Ἐξῆς δὲ μεταθὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξεν. Καὶ εἰσι τὰ ἐξῆς, κῶλα, ἀναπαιστικά πινθημιμερῆ καὶ ἰφθιμιμερῆ καὶ διμέτρα ἀκατάληκτά τινα καὶ μονόμετρα ξδ'. Ἐξῆς δὲ εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταθὰς καὶ ἑτέρω μέτρῳ ἐχρήσατο· καὶ εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα χοριαμβικά διμέτρα καταληκτικά, ἦτο ἰφθιμιμερῆ καὶ ἀκατάληκτα καὶ ἡμιόλια καὶ πινθημιμερῆ, καὶ τρίμιτρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά ρδ'. Ὦν τελευταῖον

Γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Τὰ δὲ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τῶν Περσῶν δράματος, ἐτέρως εἰσὶν ἐσχηματισμένα. Τὰ μὲν γὰρ εἰσι μονοστροφικά καὶ συστηματικά κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους, τὰ δὲ κατὰ σχέσιν. Εἰσὶ δὲ κατὰ σχέσιν, στροφῶν ἕξ. Ἔστι δὲ τῆς παρούσης μονοστροφῆς στροφῆς τὰ κῶλα ἀναπαιστικά ξδ'. Ὦν τὰ μὲν εἰσι διμέτρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ μονόμετρα· τὰ δὲ τῶν ἀποδείσεων διμέτρα καταληκτικά, ἦγουν ἰφθιμιμερῆ. Ἐπὶ ταῖς ἀποδείσεσι πάσαις παράγραφος.

ν. 41. ἀντίδικος] Α ἀντὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἐχθρῶν.

ν. 45. χιλιοναύταν] γράφεται καὶ Ἴλιοναύταν.

ν. 48. ἐκ θυμοῦ κλάζοντες] οὐ γὰρ γλώσση ἀλλ' ἔργῳ θυμούμενοι.

ν. 49. οἴτ' ἐκπατίσις] οἴτινες ὕπατοι ὄντες, ὀλέσαντες δὲ τὸν πόνον τῶν ὀρθαλίχων, τὸν ἐν τοῖς δεμνίοις τηρούμενον, ἐπὶ τῶν λεχίων στροφοδινοῦνται. Ἄλλως ἐκπατίσις, τοῖς ἕξω τῆς ἰδοῦ· πάτος γὰρ ἡ ἰδός. Ἡ, ἐκπατίσις λεχίων, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἕξω τῆς οἰκίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ὄλον, οἴτινες ἀπολείσαντες τοὺς πόλους τῶν ὀρθαλίχων τῶν ἐν τοῖς δεμνίοις τηρουμένων, οὕτω γὰρ ἄφειλεν εἰπεῖν, στροφοδινοῦνται ἐν ἄλλοις τῶν παιδῶν ἐκπατίσις, ὕπατοι, ἦγουν ὑπεράνω τῶν λεχίων, πληττόμενοι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν. Δίον δὲ εἰπεῖν ἐκπατίων παίδων· ἐκπατίσις ἴπαι πρὸς τὸ ἄλλοις.

- v. 54. ὀρθαλίχων] τῶν μηδέπω πιτομένων νεοτῶν.
- v. 58. τῶνδε μετοίκων] ἐπὶ τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν.
- v. 59. παραβᾶσι] τοῖς παραβῆσασι καὶ μετοικίσασιν αὐτοῦς.
- v. 62. πολάνορος ἀμφὶ γυναικός] τῆς πολλοῦς μνηστῆρας ἰσχυρῆς.
- v. 63. καὶ γιοδαρῆ] βαρῆα καὶ μὴ ἔωντα ἀνανεῦσαι τοὺς πίπτοντας.
- v. 65. διακναιομένης] διακναιούσης. ἐν προτελείοις] κυρίας, ταῖς πρὸ γάμου θυγαῖς·
 ὦν δὲ, ταῖς πρὸ τῆς ἀλώσεως μάχαις.
- v. 67. ἐστὶ δ' ὅπη] παρὰ τὸ καὶ τὸ μὲν ὡς καὶ τίλει, τὼς ἔσται.
- v. 69. οὐδ' ὑποκλαίαν] τὸ τὶς λείπει.
- v. 70. ἀπύρων ἱερῶν] τῶν θυσιῶν τῶν Μοιρῶν καὶ τῶν Ἐρινύων, ἃ καὶ νηφάλια κα-
 λεῖται.
- v. 78. οὐκ ἐνὶ χώρῃ] τῇ τόπῳ ἐκείνῳ.
- v. 82. ἀλαίνει] ἀλάττει.
- v. 85. τί χρείος] διατί.
- v. 94. χρίσματος ἀγνοῦ] τοῦ ἰλαίου.
- v. 96. μυχόθεν] λείπει κομίζομενον.
- v. 100. τότε μὲν ἔσθ' ὅτε μὲν.
- v. 103. τὴν θυμοδόρον] ἣτις ἐστὶ θυμοδόρος λύπη τῆς φρενός.
- v. 104. κύριός εἰμι θροεῖν] Α. δυνατός εἰμι εἰπεῖν τὸ συμβᾶν αὐτοῖς σημείον ἔξιοῦσιν.
 ὄδιον] τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν.
 κύριός εἰμι] Β. ἐντιῦθεν αἱ κατὰ σχέσιν ἄρχονται στροφαὶ καὶ εἰσι τῆς πρώτης ταυτησὶ
 στροφῆς κῶλα ἰδ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς ποταῦτα. Εἰσὶ δὲ τὰ πλείω μὲν ἀναπαιστικὰ
 δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ, ἤγουν ἐφθημιμερῆ, καὶ μονόμετρα καὶ πεν-
 θημιμερῆ. Τινὰ δὲ καὶ δακτυλικὰ ἰαμβικά ἃ καὶ μετρήσεις ἐπόμενος οἷς πρότερον
 εἰρήκαμεν. Τὸ μόντοι τελευταῖον κῶλον τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς καὶ τῆς ἰσπαθοῦ
 καλεῖται ἐφύμνιον, καὶ ἐστὶ δακτυλικὸν πεντάμετρον. Ἐπὶ τὸ τίλει τῆς στροφῆς καὶ
 ἀντιστροφῆς παραγράφος. Ἔστι δὲ τριάς ἰσπαδική.
- v. 105. θεῶθεν καταστῆναι] Α. πείθει γὰρ με ἢ παρὰ θεῶν πίστις μέλλειν καὶ λέγειν,
 ὅτι εὐ πράξουσιν οἱ Ἀτρεΐδαι ὅσον ἀπὸ τοῦ σημείου.
- v. 107. σύμφυτος αἰὼν] Α. ὁ γὰρ σύμφυτός μοι αἰὼν, ὃ ἐστὶ τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς
 θεοὺς πιθὰ μόλπην μοι καὶ ἀλκὴν καταπαεῖ. Ὅ ἐστιν εἰ καὶ γέρον εἰμί, ὅμως μέλλω
 τὰ γεγυότα πείποιθα γὰρ ὅτι εἰς πέρας αὐτὰ ἄξουσιν οἱ θεοί.
- v. 110. Ἑλλάδος ἦσαν] τοὺς κρατοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν ἦσεν, καὶ τὴν ὁμόφρονα περὶ
 τὰ σακτικά. Λέγει δὲ τοὺς Ἀτρεΐδας.
- v. 112. δίκας πρᾶκτορι] τῷ δίκῃν εἰσπραξομένῳ.
- v. 116. ὃ τ' ἔξοπιν ἀργίας] ὁ ἔξοπίσω λευκός. Ὅ ἐστιν ὁ πύγαργος.
- v. 119. καμπίστεις] τοῖς βασιλείοις.
- v. 120. λαγίαν — γένναν] τὰν λαγῶν.
 ἱρικόμονα] πολυκόμονα.
- v. 122. βλαβέντα] πρὸς τὸ σημαινόμενον τὸ βλαβέντα.
- v. 123. αἴλιον] ἰπειδὴ ὁ αἴλιος καὶ ἐπὶ θρήνου λέγεται, φησὶν ὅτι ἐν τάξει ὕμνου αὐ-
 τὸν λέγει.
- v. 128. τεράζων] τὰ τέρατα διηγοῦμένους.
- v. 132. κτήνη] κτήματα.
- v. 134. μή τις ἔτα] μόνον μὴ στρατυστὲν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατευθὲν τῆς Τροίας στόμιον,
 ὃ ἐστὶ, τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατυστὲν, ἄτη σκοτίσης.
- v. 137. οἶκον γὰρ] τῷ γὰρ οἶκον τῶν κυνῶν Διός, ὃ ἐστὶ τῶν αἰετῶν ὀργίζεται Ἄρτεμις
 διὰ τὸ τὸν κύοντα λαγῶν ἀποκτείνει. Λοχίῳ γὰρ ἐστὶν ἡ θεός.
- v. 140. αὐτόσοον] σὺν αὐτῷ τόκῳ.

πτῶκα] τὸν λαγῶν.

v. 145. δρόσοισιν] τοῖς νεογνοῖς, χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι. (Homer. Odys. IX. 222.)
 ἀίπτοισι] τοῖς ἔπισθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις. "Ἄλλως" τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι.

μαλιερῶν] φθαρτικῶν.

v. 148. ζύμβολα φάναι] τὰ σύμβολα αἰτιῶμε φάναι.

v. 149. δέξια μὲν καταμόμφο δὲ φάσματα] δέξια διὰ τὴν νίκην, καταμόμφο διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος.

v. 150. στρουθῶν] τῶν αἰτῶν.

v. 151. ἰήιον δὲ καλῶ Παιῶνα] ὡς μάντις.

v. 154. ἀπλοίας τεύξῃ] ᾧ Ἀρτεμι.

v. 156. ἄδαιτον] ἢ οὐδὲς ἔδαισεν.

v. 157. σύμφυτον] συγγενικὴν.

v. 158. οὐ δεισήνορα] οὐ φοβουμένην, ἢ οὐ δίσασαν τὸν ἄνδρα.

v. 159. παλίνορσος] ἢ ἐξ ὑστέρου ὀρμαμένη.

v. 163. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς] διὰ τὴν νίκην.

v. 166. ὁμόφωνον] ὁμοφάνως.

v. 168. Ζεὺς ὄστις] διάφορος γὰρ ἴσστιν ἢ περὶ τοῦ θεοῦ δόξα.

v. 171. οὐκ ἔχω προσεικάσαι] ἰγῶ, φησὶ, πάντα ἱερυνῶν καὶ πάντα ἐξετάζων ὡς ἐν σταθμῶ τινι, οὐκ ἔχω ὁμοίον τι εὔρειν τῷ Διὶ, εἰ χρὴ ἀληθῶς ἀποβαλεῖν ἀπὸ τῆς φροντίδος καὶ τοῦ λογισμοῦ μάταιον ἄλλο ἄχθος. Τὸ γὰρ περὶ τινων ἄλλων διαλογίζεσθαι μάταιόν ἴσστιν ὄντως ἄχθος· ἢ δὲ γε περὶ θεοῦ ἔννοια καὶ τὸ διὰ μνήμης ἐκείνον ἔχειν αἰδί, οὐ μόνον ἄχθους παντός ἴσστιν ἀπηλλαγμένον, ἀλλὰ καὶ χαρῆς ἀφάτου τὴν καρδίαν πληροῖ. Ὡς καὶ Εὐριπίδης φησιν (Hippol. v. 1102. sqq.)

Ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν

Μελεδήμαθ' ὅταν φρένας ἔλθῃ

Δυπὰς παραιρεῖ.

Τοῦτο δὲ ὅμοιον ἴσσι τῷ· Ἐμν ἡ σ θ η ν τ ο ὕ θ ε ο ὕ καὶ ε ὑ φ ρ ἄ ν θ η ν (Psalm. XVI. 9.) ταῦτα δὲ ἄγαν ἴσστιν εὐσιβῆ.

v. 173. εἰ τὸδε μάταν] εἰ τὸ τῆς ματαιότητος ὀφίλει τις ἀποσιῶσθαι τῆς γνώμης, Δία νομιζέτω.

v. 176. ἦν μέγας] Α. διὰ τοὺς Τιτᾶνας.

v. 177. θράσει βρύων] ὁ Τυφῶς.

v. 179. τριακτῆρος] νικητοῦ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πινυτάθλοισ ἀποτριάζοντων ἐπὶ ἑλπίδι νίκης.

v. 183. τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν] ὀλοσχερῶς φρόνιμος ἴσται.

v. 185. τῷ πάθει μαδῶν] Α. παθῶν δὲ τε νήπιος ἔγνω*.

v. 187. στάζει — πρὸ καρδίας μνησιπήμιον πόνος] τῷ ἀμαρτάνοντι τοῦτο συμβαίνει.

v. 191. σίλμα] τὸν ζυγόν. Ἐψίζυγος γὰρ ὁ Ζεὺς.

v. 192. ἠγεμῶν] μίζων γὰρ Μενελάου.

v. 195. ἱμπαίοις] ἱμπισούσαις. συμπνίων] συμφαινῶν καὶ οὐκ ἀνδιστάμενος.

v. 196. κιναγγεῖ] νηῶν ἐξ ἐφθιτο ἧῖα σάπτα †.

v. 198. ἔχων] ἀντὶ τοῦ ἐχόμενος.

* Apud Homerum Iliad. XVII. 32. sic legitur :

μηδ' ἀντίος ἴστας' ἐμῖο
 πρὶν τί κακὸν παθεῖν ῥε χ θ ε ἰ ν δέ τε νήπιος ἔγνω.

† Odys. μ'. 329. ubi tamen legitur νηὸς ἐξέφθιτο.

v. 201. κακόσχολοι] ἐπὶ κακῶ ποιῶσαι σχολάζειν.

v. 202. βροτῶν ἄλαι] ἐκ τοῦ Ὀμηρικοῦ (Odys. μ'. 330.)

Καὶ δὴ ἄγρην ἐφίπτεσκον ἀλησιύοντες.

γαῶν καὶ πεισματῶν] πάλιν ἐκ τοῦ Ὀμηρικοῦ (Iliad. β'. 135.)

Καὶ δὴ δεῦρα σίσησι κῆρ.

v. 205. τριβῶν] διατριβῆ.

v. 208. βριθύτερον] ἐπαχθύστερον.

v. 213. ἄναξ δ' ὁ πρίσβυς τῶδ'] Α. ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐπεὶ δὲ (v. 202.) ἐνταῦθα ἴσθιν, οὕτως· Ἐπεὶ δὲ ὁ μάντις εἶπε τὸ καὶ τὸ, ὁ ἄναξ δὲ ὁ πρίσβυς εἶπε τῶδε. Καὶ πρίσβυς ἴσθιν ὁ δὲ σύνδισμος Ἀστικῶς· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ — — ἄναξ δὲ πρίσβυς τῶδ' εἶπε.

v. 214. κῆρ] τιμωρία.

v. 215. τέκνον δαιξῶν] κλειῶν οἶκτος διὰ τὸ τέκνον.

v. 223. ὄργῃ] τῷ τρέψω γὰρ αὐδᾶ δὲ μάντις.

v. 224. περιόργως] ἐπιθυμητικῶς.

v. 225. εὐ γὰρ εἶη] καλῶς ἀποβαίη.

v. 226. ἀνάγκας ἔδου λίπαδνον] Α. ἀντὶ τοῦ ἠναγκάσθη ποιῆν τροπαίαν μεταβολήν.

v. 229. τὸ παντότολμον] ὅθιν ἴγνα πάντα τοὺς ἀνθρώπους τολμᾶν, ἀπὸ τῆς ἀνάγκης δηλονότι.

v. 231. αἰσχρομέμητις] αἰσχροὶ ποιῆν ἀναγκάζουσα.

v. 232. παρακοπὰ] τοῦ νοῦ παρακοπή. πρωτοπήμων] ἡ μίζαν τῶν ἄλλων σημμάτων.

v. 236. λιτὰς δὲ] κἄν διὰ τὰς λιτὰς αἶς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα παρ' οὐδὲν ἠγάσαντο τὴν ζωὴν αὐτῆς.

v. 241. περιπιετῆ] περισκεπασμένην.

v. 242. προνοπῆ] προνοιουκυῖαι.

v. 243. ἀέρθη] βαστακτικῶς.

v. 244. καλλιπρώρου] εὐμόρφου.

v. 246. βίᾳ χαλιῶν] τῇ βίᾳ καὶ τῷ ἀναύθῳ μίνι τῶν χαλιῶν, τῶν μὴ ἰώντων αὐτὴν λαλεῖν.

v. 250. ἄς ἐν γραφαῖς] διὰ τὸ κάλλος ἢ διὰ τὸ ἀφανητεῖν.

v. 254. ἀταύρωτος] ἄζυκτος, καρθινική.

v. 255. τρίσπονδον] πολλὰς θυσίας ποιῶντα καὶ εὐαχίας καὶ συμπόσια. εὐπείσμον] ζηλωτὸν ἐποίει δι' ἑαυτὴν τὸν πατέρα.

v. 257. οὐτ' εἶδον] διὰ τὸ ἀπάνθρωπον εἶναι τὴν σφαγὴν.

v. 259. τοῖς μὲν παθεῦσι μαθειν] τοῖς μὲν πικροθύσειν ἢ δίκην δίδωσι τὸ μαθεῖν.

Δίκην γὰρ δόντες μανθάνουσι τὸ μέλλον.

v. 263. τῷ προστίειν] ὁ γὰρ προγινώσκων τὸ μέλλον καὶ προστινάξει.

v. 264. τορὸν] φαιρόν. Τὸ περιωμίον φαιρόν ἤξει.

v. 265. εὐπραξίς] εὐπραξία.

v. 266. τῶδ' ἄγχιστοι] τὸ συγγενικόν.

v. 267. μονόφρουρον ἔρκος] ἐπιδη μόνον γέροντες ἐφύλασσαν τὴν Ἑλλάδα.

v. 268. ἦκα σείζων] Β. αἰεῖξῃ αὐται συστημάτων περιόδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ἰνιήκοντα ἑπτά. Ὡν τελευταῖος·

χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος ἔργασται πόνων.

Ἐπὶ ταῖς ἀποδίσεις παράγραφος καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἴσθι τοῦ χοροῦ.

v. 270. ἐρημθέντος] Α. ἤγουν ἐρήμου καταλειφθέντος, ὡς ἀποδημῶντος τοῦ βασιλείως· παρόντος μέντοι οὐ δεῖ συντυχάνειν αὐτῇ.

v. 273. οὐδὲ σιγῶσῃ] εἰ μὴ θέλεις εἰπεῖν, οὐ μιμψάμενη ἂν.

v. 274. παροιμία] παλαιὸς λόγος.

v. 275. ἕως γένοιτο] γένοιτο καλὴ ἡμέρα, ὥσπερ ἡ νύξ.

v. 283. μὴ δολώσαντες Θεοῦ] εἰ μήπω Θεός με ἀπατάῃ

v. 286. ἄπτερος] ἰσόπτερος, κούφη.

v. 293. Ἑρμαῖον] ὄρος Λίμνου ἐν ᾧ ἱτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς.

v. 294. φανόν] λαμπάδα.

v. 296. νατίσαι] ὑπερβῆναι.

v. 297. ἰσχύς] μεγίστη πτύχη ἰσχύς πυρός.

v. 303. Μεσαπίον] Μεσαπίον ὄρος μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας.

v. 305. Δωρὸν] σωρόν.

v. 306. μαυρουμένη] Σημειῶσαι, ὅτι ἀπίθεαι τὸ α διὰ τὸ μίτρον.

v. 311. πλεόν καιούσα] ἢ τοῦ Κιθαιρῶνος.

v. 313. Αἰγίπλαγκτον] ὄρος Μεγαρίδος.

v. 316. πάγωνα] πάγωνα λέγει τὴν εἰς ὄξυ λήγουσαν ἀκμὴν τοῦ πυρός. Καὶ ὁ πάγων γὰρ εἰς ὄξυ λήγει. Ὡσπερ καὶ ἄλλαχού (Prom. vinct. v. 64.) αὐτὰρ ἄθ' ἡ γ ν ἄ θ ο ν τὴν ἀκμὴν εἴρηκε καὶ ὄξύτητα τῆς σφῆκός. Σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐκ τούτου ἀνομάσθη παρὰ τοῖς μετεωρολόγοις παγωνίας ἀστήρ. Σαρωνίου] κόλπος περὶ Τροίζηναν.

v. 317. κάτοπτον] τὸ κατόψιν.

v. 319. Ἀραχναῖον αἶπος] ὄρος Ἀργούς.

v. 321. οὐκ ἄπαππον] οὐ ξένον ἀλλὰ συγγενές.

v. 337. φυτάλιον] οὐ κατὰ τὸν φυτάλιον Δία ἐνταῦθα ἢ ἱτυμολογία· ἐκ τῆς φύτλης δὲ γίνεται φυτάλιμος, ἤγουν φυττοσπύρος, καὶ μεταδίσει διὰ καλλιφάνιαν, φυτάλιμος.

v. 334. διαύλου θάπτερον] ἔπειδὴ ὁ διαύλος δύο ἔχει σπαδίους, ὧν τὸν ἕτερον διήλθον ἤδη εἰς Τροίαν ἀνελθόντες, δεῖ λοιπὸν καὶ τὸν ἄλλον διελθεῖν, καὶ ὑποναστήσαι πρὸς τὸν οἶκον.

v. 357. πρόσπαια] πρόσφατα· νῦν προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα αὐτοῖς.

v. 364. οὐκ ἄτιμος] τιμῶμενοι γὰρ οἱ Θεοὶ ἡμῶν ἴσαντο ἡμᾶς.

v. 365. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ] Β. εἴρηται ἡμῖν ἐν τῷ τῶν Περσῶν δράματι περὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν χορῶν, ὅμοιοι γὰρ ἴσιν ἐκείνοις καὶ τούτοις. Ἐχει γὰρ ἐν ἀρχῇ μὲν σύστημα ἐπιφθρηματικόν, εἰς δύο διηρημένον περιόδους κώλων ἀνακαιστικῶν β'. ἐξῆς δὲ στροφῆς γ', καὶ ἀντιστροφῆς τσαύτας καὶ ἐπαθόν. Καλεῖται δὲ ταῦτα ἐκτὰ ἐπαδική. Ἐπὶ ταῖς ἀποδίεσις παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῆς ἐπαδοῦ κορανὶς καὶ παράγραφος.

v. 371. γάγγαμον] Α. δίκτυον.

v. 374. τόξον] ἤγουν τὴν τιμωρίαν, μεταφορικῶς.

v. 382. ἀδίκτων] τῶν ἱερῶν.

v. 384. πέφανται] ὁ Θεὸς, Φηοί, πέφανται καὶ φανεροὺς ποιοῦσι τοὺς ἐκγόναυς τῶν ἀσεβῶν τῶν πνόντων Ἀρη μίζω ἢ δικαίως κατὰ τῶν δωμάτων τῶν ἀτολήτων. Ἦγουν, ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένοι τοῖς ἱεροῖς οἴκοις τῶν Θεῶν.

v. 395. παιδὰ τῆς δ' ἄτης παιδὰ ἄφροτος καὶ ἀφίρητος καὶ βαρεῖά ἐστιν, ἥτις βιάζει αὐτοὺς, πρόνοιαν δῆθεν τοῦ πλουτίσαι τοὺς παιδάς ποιουμένη.

v. 399. σίνος] τοῦτ' ἔστι, σέλας.

v. 416. ἀντίφερρον] ἤγουν ἀντὶ πρῆκῶς φθορᾶν, καὶ ἀπώλειαν κομίσααν.

v. 424. ἀφειμένον] ἀφειμένων ἡμῶν τῆς σιγῆς· ὅ ἐστι καὶ ἀφισταμένον τοῦ σιγᾶν, τοῦτ' ἔστι, καὶ παρρησιαζόμενον καὶ φθερρομένον τι, διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὴν δέσποιναν, ὅμως

τῆ παλαιᾷ κίθῳ σώζομεν αὐτῆς τὴν παρουσίαν, καὶ πάρεσθιν ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίστη, καὶ πολύτιμος καὶ ἀλοίδορος. Ἦγουν νομίζομεν ἔστι συνίναί ἡμῖν αὐτὴν καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς ἀπολαύειν.

v. 441. συνορμίνους] τῶν συνηγμένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπάντων ἐκάστου τοῖς οἴκοις ὄδυνηρὰ πείθησι διαπρέπει.

v. 449. ὁ χρυσταμοιβῶς] B. Στροφή ἑτέρων κάλων ἰζ'.

v. 458. ἀλλοτρίαις] A. ὅτι δι' ἀλλοτρίαν ἀπώλλυτο γυναῖκα, σιοπηλῶς βοᾷ μετὰ ὀργῆς, δίκην κυνός.

v. 463. τεῖχος] δ' ἐποίησαν ἐν τῇ Τροίᾳ. Βέλτιον δὲ αὐτῆς τῆς Τροίας τὸ τεῖχος εἶπεῖν. Τὸ δ' εὔμορφοι πρὸς πλείονα οἶκτον προσέθηκεν.

v. 467. βαρεῖα δ' ἄστῶν] B. Ἀντιστροφή κάλων ἰζ'.

v. 485. πυρὸς] B. ἐπιδὸς κάλων ἰε'.

v. 488. ψύθος] A. τὸ ψύθος σύσταιχον τῶ ψ εὐδεῖ ὡς καὶ τὸ ψυδρόν. Ὅτι δὲ συγγινῆ τὸ δ καὶ τὸ θ δῆλον. Προϋπόκειται δὲ τὸ ψ εὐδός.

v. 496. ὁ θῆλυς ἕρως] ἦγουν περιοφραστικῶς, ἡ γυνή' ὡς ταυτὸν ὄν γυναῖκα εἶπειν, καὶ ὄρον αὐτῆς ἐκθεῖναι.

v. 499. γυναικοκῆρυκτον] τὸ φημιζόμενον ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀνύπαρκτόν ἐστι, καὶ ταχέως φθειρόμενον, καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ διαμέειν.

v. 515. δεκάτῳ] τινὲς μέφονται τῷ ποιητῇ, ὅτι αὐθήμερον ποιεῖ τὰς Ἑλλήνας ἠκοντας.

v. 516. πολλῶν βραγισῶν] ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγκυρῶν, ὧν πολλῶν βραγισῶν εἰς τὸ ὕδωρ μία τις περισσάζει τὴν ναῦν.

v. 523. ἀπαγώνιος] ἀπόμαχος.

v. 525. τιμάρον] βροθόν.

v. 530. ἀντήλιοι] οἱ εἰς ἀνατολὴν ὄρωντες.

v. 537. μακέλλη] σπάθη.

v. 543. Πάρις γὰρ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐτ ε ληπσίον καὶ εἰς τὸ Πάρις· συνυπακούεται γὰρ ἐκ τοῦ ἰπαγομένου.

v. 544. τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον] ταῦτο δηλοῖ ὡς οὐ πλέον δίδρακεν ἢ πέποιθεν.

v. 546. τοῦ ῥυσίου] τοῦ ῥύσασθαι τοὺς Τρωᾶς.

v. 547. θῆρσειν] ἐθέρσειν, ἔκειρε. Κοινῶς δὲ θῆρξιν, ἀφίλιεν' ἀφ' οὗ καὶ ἡ θῆρξ καὶ Εὐριπίδης· (Orest. 128.)

Ἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξεν τρίχας.

v. 548. θαμάρτια] τὴν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας.

v. 561. ὦν ἦν τὸ σὸν] ὦν ἐστὶ τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ, (v. 547.) τό

τιθῆναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντιρῶ θεοῖς.

v. 567. σπαρῆς] ἀπὸ τοῦ σπανίως. Καὶ τούτου γὰρ οὐ συνεχῶς ἀπηλαύομεν. Τὸ δὲ παρ' ἡξίς ἀπὸ τοῦ παραδρημᾶς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν.

v. 572. ἐμπεδὸν ἀίνος] τὸ ἰδραῖον, ἦγουν τὸ περιβεβλημένον ἡμῖν κάλλος.

v. 581. τί τοὺς ἀναλαθέντας] χερὴ κατὰ συνεκδοχὴν· ἦγουν τί δι' ψηφίζισθαι περὶ τῶν ἀπολωλότων.

v. 582. τύχης παλιγκότου] ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τῶν ἀπολωλυσμένων δι' τὸν ζῶντα ἀελγῖν, καὶ πάλιν ἐπὶ ταῖς εὐπορμίαις χαίρειν.

v. 592. χάρις τιμήσεται] ἦγουν ἐμολογήσουσι καὶ τῷ Διὶ χάριν τῷ πάδε διαπραξαμένοι.

v. 594. οὐκ ἀναίνομαι] χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλογεῖν.

v. 595. ἡδᾶ τοῖς γέρουσι] τοῦτ' ἔστιν ἀκμάζει. Ἐπιθυμοῦσι γὰρ μανθάνειν, ὦν οὐκ εἰς πειρὰν ἤλθον.

v. 597. σὺν δὲ πλουτίζην ἰμὶ] μεταδίδομαι μοι τῆς χαρᾶς.

- v. 603. πρὸς γυναίκας] ἤγουν γυναικίος ἔστι μειωρίζεσθαι καὶ μίγα φροσίν ἀκούσα-
σάν τι.
- v. 609. τὰ μάσσω] τὰ μακρά.
- v. 618. δαμάτων κύνα] ἤγουν φύλακα.
- v. 620. σημαντήριον] σφραγίδα τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνῆς.
- v. 623. μάλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς] ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφάς τοῦ σιδήρου, οὕτως οὐδὲ
ἤδον ἢ ἑτέρου ἀνδρός.
- v. 626. αὐτὴ μὲν οὕτως εἶπε] οὕτως εἶπεν ἀκριβέσι λόγοις καὶ ἐξηγητικοῖς, ὥστε σε
μαθεῖν.
- v. 648. χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν] ἤγουν ταῦτα λίγοντες ἀτιμάζομεν τοὺς θεούς.
- v. 652. ἐξαρισθέντας δόμων] ἐξορισθέντας.
- v. 655. σεσαγμένων] σισαριμμένων.
- v. 658. εὐίστοϊ] εὐτυχεῖ.
- v. 661. ξυνάμοσαν γὰρ ἐκφράζει τὴν τοῦ χειμῶνος χαλεπότητα.
- v. 666. κεροτυπούμεναι] ἤγουν τοῖς κέρονσιν ἀλλήλων τυπτόμεναι. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν ταύρων.
- v. 679. οὐ πειθοῖτες τύχη] οὐ θάρρουντες, ἀλλ' ἀμφίβολοι ὄντες εἰ ἔτι σωθίημεν.
- v. 680. ἰβουκολοῦμεν] ὥσπερ ἐθεραπεύομεν ἐν λογισμοῖς τισι τὴν νέαν συμφορὰν.
σποδομένου] διασκηδασθέντος δίκην σποδοῦ.
- v. 692. τίς ποτ' ἀνόμαζεν] B. ὁ παρὰν χορὸς συνίστηκιν ἐκ κάλων ρκζ'. Ὡν τὰ
μὲν ῥ' εἰσι χοριαμβικά διμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἧτοι ἐφθημιμερῆ πενθη-
μιμερῆ καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά. Ἐξῆς δὲ μετα-
βάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξε. Καὶ εἰσι τὰ ἐξῆς κῶλα ἀναπαιστικά
δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἧτοι ἐφθημιμερῆ καὶ μονόμετρα κζ'. Ὡν τε-
λευταῖον

Πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

- τίς ποτ' ἀνόμαζεν] B. Στροφὴ κάλων ιζ'.
- v. 699. ἐλάδρος, ἐλίπτολις] A. ὁ ἐλῶν καὶ καθελῶν τὸν τῆς Ἑλένης ἄνδρα Ἀλέξαν-
δρον, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ.
- v. 702. Ζεφύρου] ἐξ ἐσπέρας γὰρ πνέων οὐριος τούτω γέγονε.
- v. 709. Ἰλίῳ δὲ κῆδος] Ἐπειδὴ τὸ κῆδος σημαίνει καὶ τὴν ἐπιγαμειρίαν καὶ τὸ πένθος,
ιδῆλωσε ἰὺν ὅτι τὸ πένθος λέγει Ἰ λ ι ἄ ς γ ἄ ρ κ α κ ῶ ν, ἢ παροιμία φησί.
Ἰλίῳ δὲ κῆδος] B. Ἀντιστροφὴ κάλων ιζ'.
- v. 723. πολύθρηνον] A. Αἰῶνα πολύθρηνον, καὶ μίλειον αἶμα ἀνατλάσασα.
- v. 726. ἔθριψεν] ἤγουν ἀνέθριψεν αὐτὸν τὸν Ἀλεξάνδρον τις ἐκτιθέντα.
ἔθριψεν] B. Στροφὴ ἑτέρα κάλων ι'.
- v. 735. σαίνων] A. τὸ σαίνων πρὸς τὸ φαῖδρωπὸς καὶ πρὸς τὸ ἔσχη ἀπο-
δώσει, καὶ οὐχὶ ὡς τινες, πρὸς τὸ τέκνου ἀποδιδόντες σαίνοντος φασί. Ὡς τὸ πᾶρ
Ὁμήρω' ἀστράπτων ἐπιδέξια. (Iliad. β'. 353.)
- v. 736. χρονίσθεις δ' ἀπίδειξεν] B. Ἀντιστροφὴ κάλων ι'.
- v. 738. ἀμίβων] A. ἤγουν ἀμοιβὰς διδοὺς τοῖς θρέψασιν αὐτόν.
- v. 746. παραυτὰ δ' οὖν ἐλθῆν] B. Στροφὴ ἑτέρα κάλων ιβ'.
- v. 750. ἀκασκαῖον] A. λίαν κεικοσμημένον.
ἄγαλμα πλούτου] διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. οὐ γὰρ ἦν δυσειδὴς ὥστε τὸν πλοῦτων αἰ-
σχύνειν.
- v. 756. συμμένα] ἤγουν ὀρμηθεῖσα.
- v. 757. Διὸς ξινίου] οὕτως γὰρ ἔπιμψε ταύτην αὐτοῖς τοῖς Τρωσὶ, καὶ τὸν Τρωϊκὸν δι'
αὐτὴν συνίστήσατο πόλεμον.
- v. 759. Παλαίθατος δ' ἐν τοῖς βροτοῖς] B. Ἀντιστροφὴ κάλων ιβ'.

- v. 779. φιλιῷ] B. Δτροφή τίτρα κώλων ί.
 v. 782. Δίκα] B. Ἄντιστροφή κώλων ί.
 v. 783. δυσκάπνοισι] A. ἤγουν πινιχροῖς καὶ εὐτελείσι.
 v. 792. Ἄγι δὴ βασιλεῦ] B. Σύστημα ἐπιφθεγματικὸν κώλων ἀναπαιστικῶν αζ'.
 v. 804. προβατογονύμων] A. ἤγουν ἀπλοῦς καὶ ἄκακος τὴν γνώμην.
 v. 807. ὕδαρεῖ] μιμιγμένη καὶ οὐ καθαρῆ καὶ ἀκράτα.
 v. 819. πρῶτον μὲν Ἄργος] B. ἴσθις διπλῆς μονοστροφικῆς τε καὶ συνηχοῦς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρεε'. Ὡν τελευταῖος'

Μέλοι δέ τι σοι τῶν περ ἂν μέλλεις τελεῖν.

- v. 831. παγὰς] A. δίκτυα, παγίδας. Καὶ τοῦτο δῆπου τὸ Δῖσχυλου * τοῖς εἰ αὐτοῦ πτεροῖς περιεπέσων καὶ ἐσχιθεῖς ταῖς πάγαις, ὡς ἄλλοις ὕφῃκει, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε.
 v. 836. ὠμψατὴς λίαν] ἤγουν ὠσπερ λίαν ὠμοφάγος.
 v. 847. ἐξέπίσταμαι] ἤγουν, καλῶς οἶδα διακρίνειν τὰς ὀμιλίαις τῶν συνόντων μοι, ὡς τὰς ἐμφάσεις τῶν προσώπων τὸ κάτοπτρον.
 v. 850. ὄσπερ οὐχ ἱκὼν ἔπλει] ἤλεγξε γὰρ τὴν μαίαν αὐτοῦ Παλαμῆδος.
 v. 851. σειρασφόρος] ἤγουν δίκην ἵππου σὺν ἐμοὶ τὸ ἄρμα ἐλαύνων.
 v. 925. ἐναισίμως] σροσηκόντως.
 v. 926. παρ' ἄλλων] ὅτι τὸ αἰνέσθαι δηλονότι μὴ παρὰ τῶν οἰκείων ἢ παρ' ἑαυτοῦ πρέπει ἔρχισθαι.
 v. 928. ἄβρυν] καλλώπιζι.
 v. 929. χαμαιπιτεῖς βόαμα] μὴ ὡς βαρβάρω μοι κίλεις θρύπτισθαι. Οἱ βάρβαροι γὰρ γονυκλισίαις τοὺς βασιλεῖς εὐφημοῦσιν.
 v. 935. ποδοψήστρων] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πέπλων, δι' ὧν τοὺς πόδας ἐκμάσσοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν οἱ τούτους ἐκπλύνοντες συνεχῶς. Π ο δ ὄ ψ η σ τ ρ α γὰρ κυρίως ταῦτα λέγεται. Νῦν δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας ἀπλῶς πέπλα οὕτως εἴρηκε.
 v. 946. μή νυν] κατ' ὀμαλισμὸν ἀναγνωστίον τὸ ν ὕ ν, καὶ ἀνευ τόνου, ἵνα ἢ ἀντὶ τοῦ δ ἡ.
 v. 947. δημόθρους] ὑπὸ τοῦ δήμου φημιζομένη. Ὡς καὶ Ἡσιόδός φησι* (Ἐργ. 971.) Φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται ἢν τινα πολλοὶ Ἄσοι φημίζουσι.
 v. 965. κατίστραμμαι] Ἄλλως, κατ' ἐστραμμαι, ἀντὶ τοῦ κατίστην.
 v. 984. τίπτει μοί] B. ὁ παρῶν χορὸς συνίσταται ἐκ κώλων χοριαμβικῶν ζ'. Ὡν τὰ

* Non Æschyli Tragici, sed Æschyli paræmiographi ejusdam hæc esse putabat Toupius ad Suid. Tom. II. 14. Postea vero se ipse correxit. "Athenæus XI. 12. p. 494. Καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν Θαυμάσιον Δῖσχυλον ἀλίσκε, ἀπροσδιονύσους λύσεις πραγματευόμενος. ad quem locum vide Dalechampium. Ita Aristoph. Av. v. 808.

Ταυτὶ μὲν ἤκασμεθα κατὰ τὸν Αἴσχυλον
 Τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ubi Schol. Ἐκείνος γὰρ Διευστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν

Ὡς δ' ἰστί μύθων τῶν Διευστικῶν λόγος·
 Πληγέντ' ἀτράκτω τῶν αἰετῶν
 Εἰπὶν ἰδόντα μηχανὴν πτεράματος.
 Τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 Ἄλισκόμιθα.

Quare ad Æschylum Tragicum alludit scriptor, quisquis fuerit, quem descripsit Scholiastes." Haetenus Toupius.

μῖν ἴσσι δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθήμερη· τὰ δὲ πενθήμερη καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα. Ἔν τελευταῖον.

Ζυπυρουμένηας φρενός.

- τίσπε μοι] B. στροφή κώλων γ'.
- v. 997. πύθομαι] B. Ἀντιστροφή κώλων γ'.
- v. 1010. μάλα γάρ] B. Στροφή ἑτέρα κώλων ε'.
- v. 1025. νῆστιν νόσον] A. ἤγουν λιμὸν δισκίδασε.
- v. 1026. τὸ πεισὸν] B. Ἀντιστροφή κώλων ε'.
- v. 1032. ἐπ' εὐλαδείᾳ γε] A. τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεράνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἰππόλυτον, ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι.
- v. 1045. εἴσω κομίζον] αἱ συστηματικαὶ αὗται περιόδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων λζ'. Ἔν τελευταῖος.

Ἐκοῦσ' ἀνάγκη τῆδε καίνισον ζυγόν.

v. 1052. ἤμισαν κἀλῶς] A. ἤγουν ἐπλοῦτησάν κἀλῶς ὡς ἐν Θερσμοῦ. Πὰρ ἄσ τ ἄ θ μ η ν δὲ, ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ πρότερον.

v. 1059. φανῆν βάρβαρον] ἔτι βάρβαρον τὸ ὄρεον, διὰ τοῦτο παραβάλλει τοῦτο αὐτῆ. Ἐν Θράκῃ γὰρ καὶ ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆς ἰστόρηται.

v. 1069. καρβάνῃ] βαρβάρῃ.

v. 1075. πρὶν αἵματηρὸν] ἀπὸ τῶν σπρημιόντων ὑποζυγίων, ἃ οὐκ εἶκοντα τῷ χαλινῷ ἀφρίζει μετὰ αἵματος. "Ἢ, ἐπεὶ αὕτη οὐ πείθεται πρὶν αἵματός μου τὴν ψυχὴν ἐξαφρῖσαι ἀντὶ τοῦ πρὶν ὀργισθῆναι με αὐτῆ.

v. 1080. ποσὶ δᾶ] Δ ᾗ γῆ Δωρικῶς. Ὄθεν καὶ Δημήτηρ οἶον γῆ μήτηρ. Προαναφθεῖ δὲ τὰ ἐσόμενα.

δοτοτοτοτοὶ ποσὶ δᾶ] B. εἰσοδοτοτοτοὶ διπλῆς ἀμοιβαίως, τὰς περιόδους μονοστροφικὰς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα. Εἰσὶ δὲ οἱ μὲν τοῦ χοροῦ στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι· τὰ δὲ τοῦ ἑτέρου προσώπου κῶλα ἀντισταστικά. "Ἔοικε δὲ ταῦτα στροφή καὶ ἀντιστροφῆς κῶλα β' ἂν τὸ α' ἡμιόλιον, τὸ δὲ β' πενθήμερες. Ὁμοίως καὶ τῆς ἀντιστροφῆς· τὰ αὐτὰ γὰρ εἰσι κῶλα. Ἐχούσι δὲ καὶ πόδας πεντασυλλάβους.

v. 1088. Ἀπολλῶν] B. ἑτέρα στροφή κ ῶ λ α γ'. Ἔν τὸ α' πενθήμερες, τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ γ' ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος.

v. 1089. ἀπόλλων ἑμός] A. ἀπολλύων με. Παρὰ τὴν ὀμωνυμίαν.

v. 1090. ἀπάλεσας] ἐκείνην γὰρ ἀπάλειαν μόνως ὀρίζομαι τὴν τῆς δευτερίας, οὐ τὴν νῦν. δεῦτερον] δεῦτερον με ἀπάλεσας, οὐ μετὰ καμάτου.

v. 1093. Ἀπολλῶν] B. Ἀντιστροφή ἔχουσα κῶλα γ' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς.

v. 1098. μισόθειον] A. ἄθειον, Θεοστυγέ.

μισόθειον] B. ἑτέρα στροφή ἔχουσα κῶλα γ' Ἔν τὸ α' ἀντιπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον. Ἐχούσι δὲ πεντασυλλάβους πόδας. Τὸ δὲ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.

v. 1099. κ' ἀρτάναι] A. ἀγχόνοι.

v. 1101. εἴποιεν εὖριον εἴκειν, ὡς κῶλον εὖριον, μασεύειν καὶ ἀναξίπτειν εἰ γέγονεν ἐνθάδε παλαιὸς φόνος.

v. 1103. μαρτυροῖς γὰρ] Φαντάζεται γὰρ ὄρεῖν τὰ σῶματα τῶν ἀνηρημένων παιδῶν Θυίστου.

μαρτυροῖς γὰρ] ἀντιστροφή ἑτέρα ἔχουσα κῶλα γ' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς.

v. 1107. προφήτας δ' οὐ τίνας] A. τοὺς λέγοντας ἡμῖν περὶ σοῦ. Αὐτοὶ γὰρ αὐτόπται γινόμεθα.

v. 1108. ἰὰ ποσὶ] B. ἑτέρα στροφή ἔχουσα κῶλα ε'. Ἔν τὸ πρῶτον ἀντιπαστικὸν

δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἦται τὸ ἔφθημιμερές. Τὸ γ' ἱαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ δὲ ε' πνθημιμερές. Ἔχουσι δὲ τοὺς πόδας πεντασυλλάβους.

v. 1112. ἄλκαν] Α. τὸν Ὀρέστην φησί.

v. 1114. βοῶ] τὰ περὶ Θυέστου.

v. 1115. ἰὰ τάλαινα] Β. ἰτέρα ἀντιστροφή ἔχουσα κῶλα ε' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς.

v. 1119. χεῖρὸς ὀρεγομένα] Α. Διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασι τῶν χεῖρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα.

v. 1121. ἰπαργέμοισι] τοῖς τυφλοῖς καὶ ἀσήμοις, ἀπὸ τῶν λευκάματα ἐχόντων ὀφθαλμῶν.

v. 1122. ἔ. ἔ. παπαῖ] Β. Ἐντιῦθιν ἰτέρως ἰσχημάτισε τὰ μέτρα, καὶ προέθηκε τῆς στροφῆς κῶλόν τι τὸ ἔ. ἔ. Τὰ δὲ ἐξῆς κῶλά εἰσιν ε'. Ὡν τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἔφθημιμερές. Τὸ γ' ἱαμβικὸν δίμετρον. Τὸ δ' ὅμοιον τῷ α'. Τὸ δὲ ε' τρίμετρον καταληκτικόν, καὶ αὐτὸ ἀντισπαστικόν. Ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πόδας.

τί τῶδε] Α. φαντάζεται τὸν χιτῶνα.

v. 1124. ἡ ξύνευνος] ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος αἰτία ἔσται τοῦ φόνου.

v. 1125. στάσις] ἡ στάσις, φησὶν, ἰπολολύξαι μέλει ἐπὶ τῇ λειωγῇ Κλυταιμνήστρα, ἠνίκα ἀπόληται. Παρὰ τὸ (Odys. III. 451.)

— — — αἰ δ' ὀλόλυξαν

Θυγατέρες τε νοοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις.

v. 1127. ποίαν ἐριννὺν] Β. Ἐστροφή αὕτη τοῦ χοροῦ κῶλον ἰστί ε'. Ὡν τὰ πρῶτα β' ἱαμβικὰ τρίμετρα. Τὸ γ' καὶ δ' ἀντισπαστικὰ τρίμετρα καταληκτικά. Τὸ ε' δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ δὲ ε' ἔφθημιμερές. Ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πόδας.

κίλει] Α. ἀντὶ τοῦ λέγεις.

v. 1128. οὐ με φαιδρύνει λόγος] οὐ σισαφήνισται.

v. 1130. σταγῶν] τὸ αἷμα.

v. 1131. βίου δύντος] Συμπληροῦται τοῦ βίου δύντος ταῖς ἀυγαῖς σου, μηκέτι ὀρῶντος ταῖς ἀυγαῖς.

v. 1133. ἄ, ἄ, ἰδοὺ] Ἀντιστροφή ἴστιν αὕτη τῆς ῥηθείσης στροφῆς καὶ ἔχει κῶλα ἰσόμετρα ἐκείνη ε'.

v. 1134. ἄσπιχε τῆς βοός] Α. τὸς ἄν ἀποστήσιον αὐτῆς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπως ἄν μὴ ἀπόληται;

v. 1136. μιλάγκιραν] τὸν μιλάγκιραν ταῦρον λαβοῦσα τῇ μηχανήματι τῇ διὰ τῶν πίπλων τύπτει. Ἐὰν δὲ γράφεται με λ α γ κ ἔ ρ μ η χ α ν ἡ μ α τ ι τ ῦ π τ ε ι, ἀντὶ τοῦ κικρυμμένα. Ἄλλως τῆς μιλαγκίρου βοός.

v. 1139. οὐ κομπάσαιμ' ἄν] οὐκ ἀλαζονίσομαι μάντις ἄκρος ἐπιγιγνώσκων θίσφατα ὅμως δὲ στοχάζομαί τι κακὸν ἀποθήσισθαι.

οὐ κομπάσαιμ' ἄν] Β. τῆς τοῦ χοροῦ στροφῆς αὕτη ἴστιν ἀναστροφή, ἔχουσα κῶλα ὅμοια ε'.

v. 1141. ἀγαθὰ φάτις] Α. Γνωμολογῶν φησι τοῦτο· Ἐνίοτε γὰρ καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἱ χρησμοὶ γίνονται ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μοχθηρὰ χρησμοδοῦσιν. Ἡ τὸ ὅλον ἐπὶ τῇ χρησμῷ Κασσάνδρας ἀπὸ τούτων τῶν θισπισμάτων τις ἀγαθὴ φάτις γίνεσθαι βροτοῖς τοῖς ἐγχαροῖς;

v. 1142. κακῶν γὰρ] διὰ τὰ προσόντα κακὰ τοῖς εἰσερχομένοις καὶ τὰ λιγόμενα φανερὰ.

v. 1144. φόβον φέρουσι μαθῶν] παρὰ τὸ λιγόμενον· Οὐδεὶς εὐτυχῆς πρὸς μάντιν ἀπέρχεται.

v. 1145. *ἰὼ ἰὼ ταλαίνας*] B. Στροφή ἑτέρα κάλων ε'. Ὦν τὸ α' μονόμετρον. Τὸ β' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἀντισπαστικόν. Τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον. Τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον. Τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'.

v. 1147. *πάθος ἰπαρχίαςα*] A. συναναμύξασα τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ συγκεράσασα.

v. 1149. *τί γὰρ;*] *τί γὰρ ἄλλο.*

v. 1150. *φρενομανής*] B. Ἐτέρα στροφή τοῦ χοροῦ κάλων ε' ἀντισπαστικῶν. Ὦν τὸ α' τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ β' πενθημιμερές. Τὸ γ' δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δ' τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ ε' ὅμοιον τῷ α'.

ἀμφὶ δ' αὐτῆς] A. περὶ σεαυτῆς ἄτοπα φθίγγη.

v. 1152. *νόμον ἄνομον*] *ῥῆδην ἀηδῆ*. Κιθαριστικὸν δὲ νόμον φησί. Τὸ ἐξῆς, *θρηνεῖ νόμον ἄνομον ἀμφιθαλῆ κακοῖς*.

v. 1155. *ἀηδὼν*] *τοῦτο ἠδομένη τῇ μεταμορφώσει τῆς ἀηδόνος φησὶν*.

v. 1156. *ἰὼ ἰὼ λιγείας*] B. Ἀντιστροφή τῆς ἄνω στροφῆς κάλων ὁμοίων ε'.

v. 1159. *ἄγωνα*] A. Γράφεται α ἰ ὦ ν α. *κλαυμάτων ἄτερ*] εἰ γὰρ καὶ ἐν ὄρεισι οὔσα θρηνεῖ, φωνῇ μόνῃ καὶ οὐ θρήνοις.

v. 1161. *πόθεν ἐπισσύτους*] B. Ἀντιστροφή ἑτέρα τῆς τοῦ χοροῦ στροφῆς κάλων ὁμοίων ε'.

v. 1163. *δυσφάτω κλάγγε*] A. *ἀσμφεῖ, αἰνιγματώδει*. Ἡ δὲ διὰ τὸ δυστυχηῖ μαντεύεσθαι, ἢ διὰ τὸ προειδέναι τὰ δεινὰ ἀνωφελεῶς.

v. 1165. *θροσπείσας*] τῆς μαντικῆς.

v. 1167. *ἰὼ γάμοι γάμοι*] B. Ἐτέρα στροφή κάλων ε' ἀντισπαστικῶν. Ὦν τὸ α' καὶ β' τρίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ γ' τρίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ δ' πενθημιμερές. Τὸ ε' καὶ τὸ ε' ὅμοια τῷ πρώτῳ.

v. 1170. *ἠνυτόμαν*] A. *πυξόμεν*.

v. 1173. *τί τόδε τάρν*] B. Ἐτέρα στροφή τοῦ χοροῦ κάλων ε' ἀντισπαστικῶν. Ὦν τὸ α' δίμετρον ὑπερκατάληκτον. Τὸ β' ἰφθημιμερές. Τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικόν. Τὸ δ' ὅμοιον. Τὸ ε' πενθημιμερές.

v. 1178. *ἰὼ πόνοι*] B. Ἀντιστροφή τῆς ἄνω στροφῆς κάλων ὁμοίων ε'.

v. 1184. *ἐπόμενα*] B. Ἀντιστροφή τοῦ χοροῦ κάλων ὁμοίων ε'.

v. 1189. *καὶ μὴν ὁ χρησμός*] B. Ἐῖς θείσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρηδ'. Ὦν τελευταῖς

Καὶ ταῦθ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτιεῖω πολύ.

Μετὰ δὲ τὸν λς' κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Μετὰ δὲ τὸν ρκζ' κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. Μετὰ δὲ τὸν ρλδ' κῶλον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον.

v. 1318. *φεῦ φεῦ*] A. Ἀπολοφυρομένη λέγει τοῦτο ἐν τῷ εἰσίναι. Ὀκνῆ γὰρ εἰσελθεῖν, ὡς τι δινὴν ὄρωσα.

v. 1323. *Σύριον ἀγλαΐσμα*] τὸν ἀπὸ Συρίας λιθωντόν.

v. 1327. *οὐ τοι δυσοίζω*] οὐ δυσχεραίνω, φησὶν, ὡς ὄρνις θήλουσα εἰς καλιὰν εἰσελθεῖν καὶ θῆρά τινα φοβουμένη.

v. 1331. *ἐπιξενούμαι*] φιλιούμαι.

v. 1342. *τὸ μὲν εὔ πρᾶττιν*] B. Ἐῖς θείσις χοροῦ ἰσθδική, διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν κῆσθαι. Τὰ δὲ κῶλὰ εἰσὶν ἀναπαιστικὰ ἰσ'. Ὦν τὸ ε' μονόμετρον τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτᾶ καὶ καταληκτικὰ, ἦτοι ἰφθημιμερῆ.

v. 1554. *ὦ μοι πέπληγμα*] B. Ἐῖς θείσις διπλῆς ἀμοιβαίας καὶ μονοστροφικῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἕξδ'. Ὦν ὁ β' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ε' τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. Οἱ δὲ λοιποὶ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. Ὦν τελευταῖος

Ἔργον δικαίας τέκτονος. Τὰ δ' ᾄδ' ἔχου.

v. 1376. *πειραιτέρα*] A. *ἀριμώτερα*, γλυκυτέρα. Ἠδύτερος φησὶν ὁ θάνατος, ὁ ὑπὲρ τῶν δισποτῶν, τῆς τυραννίδος.

v. 1381. *ἐπαινεῖν πάντοθεν*] ἐπαινοῦμεν διαφόρους αὐτὴν γνώμην, τὸ μαθεῖν ἐν οἴᾳ ἐστὶν καταστάσει ὁ βασιλεύς.

v. 1386. *ἀρκύστατος*] ἄφυκτον.

v. 1418. *τὶ κακὸν*] B. *Στροφὴ χοροῦ ἐκ κῶλων ἀντισπαστικῶν ε'*. Ὡν τὸ α' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ δ' ὅμοιον, τὸ ε' ὅμοιον.

v. 1423. *νῦν μὲν δικάζεις*] B. *Ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι ιδ'*.

v. 1427. *φλιόντων*] A. *πληθυνόντων*.

v. 1433. *ἀπειλεῖν*] Ἀναγκάτως ἀπειλεῖ, ἵνα ἐκείνοι τὸ ἀμφίβολον τῆς μάχης φυλάξωνται.

v. 1437. *μεγαλόμητις*] B. Ἀντιστροφὴ ἔχουσα κῶλα ε', ὅμοια τοῖς τῆς *στροφῆς ἀντισπαστικοῖς*.

v. 1442. *καὶ τήνδ' ἀκούεις*] B. *Ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι ιζ'*.

v. 1457. *φιλήτωρ*] A. *ἐκ ψυχῆς φιλουμένη τῷ Ἀγαμέμνονι*.

v. 1458. *παροψάνημα*] τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν.

v. 1459. *φῦ τίς ἂν ἐν τάχει*] B. *Ἐσθεις διπλῆς μονοστροφῆς ἔχουσα τὰς περιόδους, οὐ γὰρ ἔχει ἀντιστροφὴν. Καί εἰσι τοῦ μὲν χοροῦ τὰ κῶλα χοριαμβικά. Τοῦ δὲ ἑτέρου προσώπου, ἀναπαιστικά. Εἰσὶ δὲ τῆς παρῴσης στροφῆς κῶλα χοριαμβικά ιδ', δίμετρα καὶ τρίμετρα καταληκτικά καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα. Μετὰ δὲ τὸ ε' κῶλον, κῶλου τμήμα τὸ ιά.*

v. 1473. *μηδὲν θανάτου*] B. Ἀναπαιστικά κῶλα ε', ἂν τὸ β' μὲν μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ε' ἑφθημιμερές.

v. 1479. *Δαῖμον*] B. *Στροφὴ ἑτέρα κῶλων χοριαμβικῶν ζ'*. Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ τρίμετρα, καταληκτικά καὶ βραχυκατάληκτα, καὶ ἀκατάληκτα.

v. 1480. *διφρεῖσι Τανταλίδαισι*] A. Ἀτρεΐ καὶ Θυέστη, ἢ Ἀγαμέμνονι καὶ Μινελάῳ.

v. 1481. *γυναικῶν*] Κλυταίμνηστρας καὶ Ἑλένης λέγει, αἱ κατὰ φουλόγητα ἴσας τὰς ψυχὰς ἔχουσι.

v. 1484. *κόρακος*] ὡς κόραξ ἐσθίων νεκρῶν σῶμα βαῖ, οὕτω καὶ ὁ δαίμων ἐκνόμος δικάσει, παρὰ τὸ δίκαιον.

v. 1486. *νῦν δ' ἄρθωσας*] B. Ἀναπαιστικά ὅμοια τοῖς προῤῥηθεῖσιν ἔξ.

v. 1492. *ἦ μίγαν οἴκοις*] B. Ἐτέρα στροφὴ κῶλων χοριαμβικῶν ιε'. Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ τρίμετρα καταληκτικά καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ, ἡμιόλια. Μετὰ δὲ τὸν ἦ καὶ ιε' κῶλων τμήματα.

v. 1508. *αὐχίης*] B. Ἀναπαιστικά κῶλα η'. Ὡν τὸ β' καὶ ζ' μονόμετρα· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ η' ἑφθημιμερές.

v. 1516. *ὡς μὲν ἀναίτιος*] B. *Στροφὴ ἑτέρα κῶλων ὁμοίαν τοῖς ῥηθεῖσι χοριαμβικῶν η'*.

v. 1524. *ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ*] B. Ἀναπαιστικά κῶλα ζ'. Ὡν τὸ β' μὲν καὶ ζ' ἑφθημιμερές· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. Ὡν προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον.

v. 1532. *οὐτ' ἀνελεύθερον*] B. Ἀναπαιστικά κῶλα θ'. Ὡν τὸ β' μὲν μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ θ' ἑφθημιμερές.

v. 1541. *Ἀρηχανῶ*] B. *Στροφὴ ἑτέρα κῶλων ὁμοίαν τοῖς ῥηθεῖσι χοριαμβικῶν ζ'*.

v. 1548. *ἰὼ γὰ γὰ*] B. Ἀναπαιστικά κῶλα ι'. Ὡν τὸ α', τὸ γ' καὶ τὸ ε' καὶ τὸ θ' μονόμετρον· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ι' ἑφθημιμερές.

v. 1558. *τίς δ' ἐπιτύμβιον*] B. *χοριαμβικά κῶλα, ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσι δ'*.

v. 1562. *οὐ σε προσήκει*] B. Ἀναπαιστικά κῶλα θ'. Ὡν τὸ γ' τὸ ε' καὶ τὸ η' μονόμετρον· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα καταληκτικά· τὸ δὲ θ' ἑφθημιμερές.

v. 1571. ὄμιδος ἦκει] B. Ἐτέρα στροφή κάλων ὁμοίαν τοῖς ῥηθεῖσι ζ'. "Εοικε δὲ ἀντιστροφή εἶναι τῆς στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ Ἄ μ η χ α ν ὦ. "Ομοια γὰρ ἔχει τὰ κῶλα.

v. 1578. ἐς τόνδ' ἐνέβη] B. Ἀναπαιστικὰ κῶλα ι'. ὦν τὸ β' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ι' ἐφθημιμερές.

v. 1588. ὦ φίγγος εὐφρον] B. Ἐσθεις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ος'. Ὡν τελευταῖος

Ἄμφοῖν γίνηται τοῖνδε παγκρατῆς φωνίς.

v. 1605. χειρῶν ἄκρους κτένας] A. ἦγουν τὰς διαστάσεις τῶν δακτύλων.

v. 1628. νερέτρα προσήμενος] Ἐποδιστέρα καθίδρα ὦν. Οἱ γὰρ ζυγοὶ τῶν θαλαμῶν ἄνωθ' εἰσιν.

v. 1635. πήσας] ἀντὶ τοῦ π α θ ὦ ν.

v. 1646. οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνωσ] οὐχ ὑπίμεινας, φησὶ, δρεῖσαι σὺ αὐτὸς τὸ ἔργον μόνος, ἀλλὰ σὺν τῇ γυναικί.

v. 1652. κριθῶντα πῶλον] οὐχ ὑποξυζῶ τὸν μὴ πιθαρχοῦντα ὡς κριθῶντα πῶλον, ἦγουν πίονα ταῖς κριθαῖς· ἀλλὰ συγκλείσας, καὶ λιμώττειν ἰάσας πραῦνῶ.

v. 1660. ἀλλ' ἐπεὶ δοκίς] B. Ἐσθεις διπλῆς συνεχοῦς ἐν ἐκδέσει τοῦ δράματος. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τραγαῖκοί κέ'. Ὡν οἱ κγ' τετράμετροι καταληκτικοί· οἱ δὲ ἐν τῷ τέλει β' τρίμετροι ὑπερκατάληκτοι.

v. 1664. τῆν τύχην] A. τὸν οἰωνὸν δηλονότι.

v. 1683. ἐγὼ καὶ σὺ θήσομεν] ἐγὼ φησὶ, καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δαμάτων διαθησόμεθα τὰ καθ' αὐτοὺς καλῶς.

SCHOLIA
IN
CHOEPHORAS.

v. 16. κρίπουσα] κοσμηθεῖσα.

v. 20. ἰαλτῆς] ὑπὸ Κλυταιμνήστρας τιμφθεῖσα.

— ἐπεὶ προΐαλλε συδῶτης. (Odysse. ζ'. 18.)

v. 21. σὺν κόπτῳ] σὺν κοπιτῷ ὅπως ἐναγίζουσα συγκόψομαι καὶ θρηνήσω.

v. 22. πρέπει] διαφαίνεται.

v. 23. ἄλοκι] αὐλακι, τομῆ.

v. 24. βόσκειται κίαρ] ἀντὶ τοῦ τρέφομαι τῷ θρήνῳ.

v. 25. λινοφθόροι] τὰ λῖνα διαφθείρουσαι. Τὸ ἐξῆς, οἱ δὲ στολισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέροισι, λινοφθόροι λακίδες ἐβράγησαν.

v. 26. ὑπ' ἄλγισι] ὑπὸ τῶν κοπιτῶν.

v. 30. τερὸς] σαφές. ὀρθόθριξ] ὀρθοῦσθαι ποιῶν τὰς τρίχας.

v. 31. ὄνειραμάντις] δι' ὄνειρων τοῖς δόμοις μαντευόμενος. ἐξ ὕπνου] ἀντὶ τοῦ δι' ὕπνου.

v. 32. ἀωρόνυκτον] κατὰ τὸ μισονύκτιον.

v. 33. μυχῶθεν ἔλακε] ἐκ τῶν τῆς καρδίας μυχῶν περισσῶς τῷ φόβῳ ἀναλακίῃ καὶ βοῆσαι τὴν Κλυταιμνήστραν ἐποίησιν ὁ σαφῆς φόβος, δι' ὄνειρων μαντευόμενος.

v. 34. γυναικείοισιν] οἰοῖν τοῖς ἰσπερημένοις τοῦ κουριδίου ἀνδρός.

v. 36. ὑπέγγυοι] ἀληθεῖς, θιαφόρητοι, τὴν ἀπόφασιν ἐγγυῶμενοι· ἢ οἱ ἐκ θεῶν ἠσφαλισμένοι τὴν μαντείαν.

v. 38. περιθύμως] ὑπερβαλλόντως.

v. 40. ἄχαριν] τοῖς ἐργιζομένοις νεκροῖς ἄχαριν. Ἡ ἰμοὶ ἀηδῶς ὑπηρετούση αὐτῇ.

v. 42. ἰὼ γαῖα] ᾧ γῆ μήτηρ. Τοῦτο δὲ διὰ μίσου ἀπαπιφάνηται.

v. 43. μαμία] ζητούσα.

v. 44. δύσθιος γυνὰ] διτ' νοιῖν ὅτι τὸ, δύσθιος γυνὰ, ἥριμα πῶς ἐφθίγξατο.

Διόφησι, φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τοῦ ἐκβάλλειν.

v. 49. ἀνήλιοι] οὐς οὐδὲ ἥλιος ἐπίδοι, διὰ τὸ Ἀγαμέμνονος μῦθος. Φιλοῦντες γὰρ αὐτὸν οὐδὲ ἀκούειν ἠνίχοντο κατ' αὐτοῦ.

v. 52. σίβας] ἐκούσιον σίβας τὸ μὴ ἐκ φόβου, ἀλλ' ἐξ αἰδοῦς αὐτοῖς γινόμενον. Τοῦτο δὲ θίλι ἐπιπύει, ὅτι ἡ αἰδῶς, ἣν περὶ Ἀγαμέμνονος εἶχον οἱ δῆμοι, νῦν εἰς φόβον ἐτρέπη. Ἐκεῖνον γὰρ ἤθευτο καὶ ἰφίλιον· τοῦτον δὲ φοβοῦνται, ὡς τύραννον διατιλούμενον.

v. 55. δαμίας] δημοσίας, τοῦ δήμου.

v. 56. φοβεῖται δέ τις] ἀντὶ τοῦ ἕκαστος φοβεῖται φθίγξασθαι.

v. 58. θεός τε καὶ θεοῦ πλίον] Γνωμικῶς.

v. 59. ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ] Ἡ δὲ τῆς δίκης ῥοπή τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχίως καὶ ἀμύνεται· ἄλλως δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἰᾶ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀδρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη, ὥστε τοὺς

ἡδικημένους ὑπ' αὐτῶν λυπιῖσθαι· ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μὴδ' ὀρεῖσθαι ὑπ' αὐτῆς. Ὁμοίως ὁ φόνος πίπτηι καὶ οὐ διαρρίϊ, ἀλλ' ἐπέξεισιν αὐτόν.

v. 60. ἰν φάει] φανερῶς.

v. 61. τὰ δ' ἰν μισταιχιμῶ] ὅσα δὲ ὑπερτίθεται, ταῦτα σὺν τε μεγαλῶ ἀπίε-
τισαν. (Iliad. δ'. 161.)

v. 62. βρύει] ἀνθεῖ.

v. 63. ἄκραντος ἔχει νύξ] ἀντὶ τοῦ, αἰώνιος θάνατος.

τοὺς δ' ἄκραντος] τοῦτο ὡσπερ ἐπαδόμενόν ἐστι.

v. 65. τίτας] τιμαρός. οὐ διαρρύδῶν] ἀντὶ τοῦ οὐ διαρρίϊ.

v. 66. διαλγῆς ἄτη] τοῦτ' ἐστὶν ὁ φόνος. διαφίρει] διασπαράσσει.

v. 67. παναρκίτας] τῆς εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀρκούσης αὐτῶ.

v. 68. νυμφικῶν ἰδωλίῶν] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγει. Ὡσπερ τῶ ἐπιβάντι νυμ-
φικῆς κλίνης οὐκ ἐστὶν ἴασις πρὸς ἀναπαρθένευσιν τῆς κόρης· οὕτως οὐδὲ τῶ φονῆ πά-
ρῆσι πόρος πρὸς ἄκισιν τοῦ φόνου.

v. 69. πάντες ἐκ μιᾶς] πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συπερχόμενοι.

v. 71. ἰούσαν ἄτην] Ἄντὶ τοῦ τῆς ἐπιούσης αὐτῶ ἄτης. Ἀπτικῶν δὲ τὸ πρὸς αἰτια-
τικῆν συντάσσειν· καθαίρω σε τὸν φόνον· τὸ δὲ κοινόν· καθαίρω σε τοῦ φόνου.

v. 72. ἱμοὶ δὲ] τὸ ἐξῆς, ἱμοὶ δὲ πρέποντα καὶ ὀφειλόμενά ἐστιν ἀπαρχὰς βίου τὰ τῶν
βία με φερομένων αἰνέσαι πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούση. Ἀνάγκην γάρ μοι οἱ θεοὶ
προσθένεγκαν. ἀμφίπτωλον] τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων ἀνάγκην, ὅ ἐστι, πόλεμον. Ὡς
ἂ μ φ ι μ ἄ τ ο ρ α ς κ ὄ ρ ο υ ς ὁ Εὐρύπιδης· (Androm. 467.) Ἐκ διαφόρων γὰρ πό-
λεων ἦσαν οἱ Ἕλληνες.

v. 75. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] εἴτε δίκαιως, εἴτε μὴ. Ἔστι δὲ παροιμία· Δ ο ὺ λ ι,
δ ι ε σ π ο τ ῶ ν ἄ κ ο υ ε κ αὶ δ ῖ κ α ι ο κ ἄ δ ι κ α.

v. 76. πρέποντ' ἀρχαῖς βίου] πρέποντά μοι ἐστὶ καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τοῦτον ἐπανή-
ρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸς βίαν κικημένων ἐπαινέσαι, καλυπτούση τὴν κατ' αὐτῶν
ἀποστύγησιν καὶ μὴδὲ παρρησίᾳ τὸν διστότην κλαιούση.

v. 79. ματαίοισι] ἐπὶ ματαίαις τύχαις.

v. 80. κρυφαῖαις πίνδισι] Τοῦτ' ἐστὶ, μὴ ὡς φαινοῦση τὸ μῦθος τὸ κατὰ Κλυταιμνή-
στρας.

v. 81. εὐθήμονες] Τοῦτ' ἐστὶν ὑπερήτιδες εὐ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον.

v. 84. κηδείους] συγγενικάς.

v. 85. κατεῦξάμην] λείπει λόγον.

v. 88. τῶνδ' οὐ πάρεστι] τῶν λόγων.

v. 89. πύλανον] πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσι.

v. 91. τάδε] τὰς χοάς.

v. 92. τῶν κακῶν] παρ' ὑπόνοιαν. Ἔδει γὰρ, τ ῶ ν κ α λ ῶ ν, ἐπιπῖν.

v. 93. γάποστον χύσιν] ἐπέξηγήσατο τί εἰσὶν αἱ φέροι διὰ τοῦ γ ἄ π ο σ τ ο ν χ ὕ σ ι ν.

v. 95. στείχω, καθάρματα] Τοῦτο πρὸς τὸ παρ' Ἀθηναίους ἔθος· ὅτι καθαιρόντες οἰ-
κίαν ἑστρακινῶ θυμιαστρίῳ, ρίψαντες ἐν ταῖς τριόδοις τὸ ἑστρακον, ἀμπεαστριπτὶ ἀνιχώ-
ρουν. ἰκπέμφας πάλιν] π ἄ λ ι ν, εἰς τοῦπίσω ἀναχωρήσω, πρὸς τὸν Ἀθήνησι νόμον.

v. 96. ἀστρόφοισιν ὄμμασιν] τὸ ἐξῆς, διμοῦσα τεύχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν στείχω πάλιν,
καθάρματα ὡς τις ἰκπέμφας.

v. 97. τῆσδ' ἐστὶ βουλῆς] ἀναδίξασθε τὴν αἰτίαν τῆς βουλῆς. μεταίτια] σύμβουλοι.

v. 99. μὴ κεύθειτ' ἔνδον] τὴν βουλὴν.

v. 100. τὸ μόρσιμον γὰρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πείσεσθε παρὰ τὸ μόρσιμον.

v. 102. ὑπέρτερον] τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀνωτέρω λεγομένων.

v. 103. αἰδουμένη] λίξῃ σοι τὸν ἐκ φρενὸς λόγον, αἰδουμένη πρὸς Ἀγαμέμνονος τύμβον,
ὡς βαμόν.

v. 106. χέουσα] τὰς χοὰς χέουσα, εὐξαι ἀγαθὰ τοῖς εὐ φρονούσι τῷ Ἀγαμέμνονι δηλονότι.

v. 107. τίνας δὲ τούτους] τίνας τοὺς εὐ φρονούντας αὐτῷ ὀνομάσω;

v. 108. πρῶτον μὲν αὐτήν] σιαυτήν δηλονότι κἀκείνον ὅστις Ἀγισθον στυγιῖ.

v. 110. αὐτὴ σὺ] σὺ σκόπησον τις στυγιῖ Ἀγισθον. Οὐκ ἔμὸν γὰρ εἰπεῖν.

v. 111. τῆδε προστιθῶ στάσει] τῆ συστάσει ἡμῶν.

v. 117. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον] κριτὴν, ἢ τιμαζόν. Ὅ ἐστιν ἀκουσόμενον τοῦ πράγματος, ἢ πρὸ ἀκοῆς τὴν τιμαζίαν ἐπάξοντα, ὡς ἀναμφιβόλου ὄντος τοῦ κακοῦ.

v. 119. καὶ ταῦτα] Ἀντὶ τοῦ, καὶ τὸ ταῦτα εἰπεῖν, παρὰ θεῶν ὅσια κρίνεται;

v. 123. ἐπισκόπους] νῦν γὰρ ἐπισκόπους.

v. 125. θρέψασα] θρέψασαι ἢ γῆ τὸν σπόρον τοῖς ἐπιούσι καρποῖς ἀπ' αὐτοῦ κύημα λαμβάνει.

v. 129. πῶς] ἀντὶ τοῦ ὅπως. ἀνάξομεν] βασιλεύσομεν.

πιπραγμένοι] νενικημένοι, κατηγωνισμένοι.

v. 132. ἀντίδουλος] ἰσόδουλος, ἐν δούλης τάξει.

v. 133. ὑπερκόπως] ὑπερφηφάνως.

v. 134. χλίουσιν] τρυφῶσι.

v. 139. τοῖς δ' ἐναντίοις] τοῖς δ' ἐχθροῖς σου λέγω σε φανῆναι τιμαζόν.

v. 141. ἀντικαθθανεῖν] Γράφεται ἀ ν τ ι κ α τ α κ τ α ν ε ἴ ν.

v. 142. ἐν μίσῳ] ἐν κεφαλαίῳ ἐν ὑποθέσει τίδημι.

v. 147. ἐπανδίζειν] στίφειν ὡς ἀνδισι.

v. 148. παιᾶνα] ὅτι ἐπὶ ἀποθανόντος παιᾶνα εἶπε κακῶς. Καὶ Εὐρύπιδης· (Alcest. 426.)

Παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπιδῶν θεῶ.

v. 149. καναχῆς] καναχιδόν. Δακρύετε καναχῆς, ἡχητικόν.

v. 153. κειχυμένων χοᾶν] τὸ ἐξῆς· ἐκκειχυμένων χοᾶν πρὸς ἔρουμα τότε ἔεπε δάκρυ.

Ἄ γ ο ς ἀ π ε ρ ὕ χ ε τ ο ν· (τὸ δάκρυ γὰρ ἀπευκτὸν ἄγος εἶπε), ἀπὸτροπον τῶν ἡμετέρων κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐχθρῶν.

v. 154. ἐξ ἀμαυρῶς] τῆς ἀσθενούσας, ὡς πρὸς σύγκρισιν Ἠλέκτρας. Ἦ ὅτι σκιά οἱ νεκροί.

v. 157. ἀναλυτὴρ δόμων] σῶν ἐν τοῖς δόμοις κακῶν.

v. 158. ἐν ἔργῳ] ὅ ἐστι μὴ μόνον φέρων, ἀλλὰ καὶ πρῶττων ἐν τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ βάλλειν.

v. 160. σχίδια] γράφεται ἔ τ ο ι μ α. αὐτόκωπα] τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφην. Σχίδια δὲ ἐκ τοῦ σχιδόν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν, ὥσπερ τὰ βέλη.

v. 164. ὀρχεῖται] λίαν κινεῖται.

v. 170. ἐχθροὶ γὰρ] λείπει τὸ ἐ ἰ σ ἴ ν.

v. 171. ὄδε] ὁ πλόκαμος. ὁμόπτερος] συγγενής.

v. 180. καρδίας κλυδάνιον] κινήσεις τῆς χολῆς τῆς κατ' αὐτόν.

v. 181. ἐπῶσθην] ὡς βέλει ἐκρούσθην ἐξ ἐναντίας τιτρώσκοντι.

v. 182. δίψιοι] πρῶην ἄγιστοι. Ὡς δ ἰ ψ ἰ ο ν· Ἄ ρ γ ο ς, τό ποτε ἄνδρον.

v. 187. οὐδαμῶς ἐπᾶνυμον] οὐκ ἄξιον τοῦ ὀνομάζεσθαι ὑπὸ τῶν τέκνων ἑαυτῆς.

v. 188. φρόνημα] τὸ δύσθρον φρόνημα οὐδαμῶς ἐπᾶνυμου μητρὸς πεταμένη.

v. 189. τὰδ' αἰνίσω] λείπει ο ὕ κ ἔ χ ω.

v. 191. σαίνομαι] παραμυθαῶμαι.

v. 192. εἴθ' εἴχι] ὁ πλόκαμος δηλονότι.

v. 193. δίφροντις] διχογνώμων. μὴ κινυσσόμενη] ἐφανταζόμενη. Κίνυγμα γὰρ τὸ εἰδωλον.

v. 194. ἀλλ' εὖ] ἀντὶ τοῦ ἀ κ ρ ἰ β ῶ ς. ἀποπτύσαι] μισῆσαι.

- v. 197. ἄγαλμα τύμβου] Λίπιι ἡ εἰς.
 v. 199. ναυτίλων] τρόπον ναυτῶν. Ὅτι κατὰ δοτικὴν δ ἰ κ η.
 v. 201. σμικροῦ γένοιτ' ἄν] ἀντὶ τοῦ, εἰ Ὁρίστου ἐστὶν ὁ πλόκαμος, γένοιτ' ἄν ἐκ μικρῆς προφάσεως μέγα ἀγαθόν.
 v. 202. καὶ μὴν στίβοι γε] τὸ ἐξῆς· καὶ μὴν δεύτερον τεκμήριον στίβοι, ἧγουν οἱ ἐν τῇ γῇ τύποι τῶν ποδῶν.
 v. 203. ὅμοιοι τοῖς δ' ἐμοῖσιν] ἐπειδὴ ἀδελφὸν τίσιν ὅμοιοι, ἐπήγαγε τοῖς δ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
 v. 206. τένονταν θ'] τὴν εἰς μῆκος τῶν ποδῶν ἔκτασιν, τένοντάς φησιν.
 v. 208. καὶ φρενῶν καταφθορὰ] Ἀλγηδὼν καὶ λύπη πάρεστι, καὶ ὡς περ ὠδῶν τὰ παρόντα.
 v. 211. ἐπεὶ τί νῦν] ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνας γὰρ ἤδη ἐπέτυχον ὑπὸ θεῶν, ὅτι εἶπες τὰ λοιπά;
 v. 214. ἐκπαγλυμένην] ἐκπάγλως θαυμάζουσαν.
 v. 215. τυγχάνω] ἐπέτυχον.
 v. 222. δυσμαθεῖς] ἀπιστεῖς.
 v. 223. κηδείου] τῆς ἐπὶ κηδείᾳ τετμημένης.
 v. 226. συμμέτρου] παραπλησίου.
 v. 228. ἰδὲ δ' ὕφασμα] οὐ πάντως ἐν τῷ νῦν χιτῶνι, ἀλλ' εἰκὸς αὐτὸν ἔξωθεν ἔχειν παιδικὸν σπάργανον.
 v. 229. εἰς δὲ θερίων γραφὴν] παρὰ τό· (Odysse. τ'. 228.)

— — ἐν προτέρωσι πόδεσσι κύων ἔχει.

- v. 233. δακρυτὸς] ἢ ὅτι παρ' ἐλπιδας ἄφθνη ἢ ὅτι φανείς δάκρυα αὐτῇ κίνησε.
 v. 236. πρῆσιν δ' ἔστ'] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γ α ρ.
 v. 238. ἡ δὲ πανδικῶς ἐχθαίρεται] ἐν σοὶ ὄρω μῆτέρα σπεργόμενον αὐτήν, δι' ἀπίχθειαι μοι.
 v. 239. καὶ τῆς τυθείσης] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἰς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον.
 v. 246. τοὺς δ' ἀπαρφανισμένους] ἀντὶ τοῦ ἡ μ ᾶ ς.
 v. 247. οὐ γὰρ ἐντελής θήραν πατρῶν προσφέρειν] οὐκ ἔστι γέννα ἐντελής, ὡστε τὴν πατρῶν θήραν προσάγειν τῇ καλιᾷ.
 v. 253. νιοσσοῦς τοῦσδ' ἀποφθίρας] ἐὰν ἀποκτείνῃς ἡμᾶς.
 v. 254. εὐθύνον γέρας] εὐθύνον διὰ τοῦ υ τὸ δίκαιον σημαίνει, εὐθύνον δὲ διὰ τῆς οἰ; καλὴν εὐαχίαν ἔχον γέρας, παρὰ τὸ θόινη.
 v. 255. οὐδ' αἰετοῦ γένεθλ'] ὅστε οἱ αὐτῶ φίλτατος οἰωνῶν.
 v. 258. βωμοῖς ἀρήξει] ἀντὶ τοῦ ἐπιμελήσεται τῶν βωμῶν.
 v. 259. κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ] ἀντὶ τοῦ σῶζει ἡμᾶς. Δύνασαι γὰρ ἀπὸ σμικρῆς αἰτίας ἀνοικοδομῆσαι τὸν πρῶτον δόμον.
 v. 263. γλώσσης χάριν] μὴ δυνάμενος ἐχιμουθεῖν.
 v. 265. ἐν κηκίδι] ἐν ἀνάδοσι φλογὸς ἰσχυρᾶ. πισσῆρι] καιόμενα γὰρ τὰ ξύλα πίσσαν ἀνίησι.
 v. 268. κἄξορθιάζων] ἀνατεταμένως βοῶν.
 v. 272. ζημίασι] ἢ ἐμὲ ζημίαν μισθόμενος, ἢ Ἀγισθον τὸν ζημιωθέντα ποιὴν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ πατρὸς.
 v. 273. αὐτὸν δ' ἔφασκε] αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα ἔφασκε τελειοσυργεῖν.
 v. 275. μειλίγματα] τῶν ἐχθρῶν μειλίγματα. Αἱ κολάσεις γὰρ τῶν ἀδικούντων μειλίγματα εἰσι τῶν ἀδικηθέντων.
 v. 276. τάσδε νῶν νόσους] Τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λιμᾶζειν ἐκ γῆς ἔφασκε πρὸς ἀφροσύνην Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικήσαντας· ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρήναι.

v. 279. κόρσας] τρίχας. λευκάς δὲ κόρσας ἔπαντέλλειν] "Ἡ μέχρ' ἰσθμῶς ἀτυχήσομεν, ἢ παρ' αὐτὰ γηράσομεν" παρὰ τό· (Odys. τ'. 360.)

Ἄψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.

v. 282. ἐν σκότῳ] τὸν ἐν σκότῳ νῦν κινουῦντα τὴν ὄφρῦν λαμπρῶς ἡμᾶς ἐπιξίνασι ἔλεγεν.

v. 285. τὸ γὰρ σκοτεινὸν] ἢ νόσος.

v. 284. πεπτωκότως] ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἰκτείνοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν.

v. 287. λυμανθῆν] λυμανθέντα κακῶ.

v. 290. βῶμων τ' ἀπείργειν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔφησεν.

v. 291. συλλύειν] συγκλύειν, συνοικεῖν.

v. 293. ταριχευθέντα] καὶ ὁ Σώφρων

Τὸ γῆρας ἄμμε μαραιῖνον ταριχεύει.

v. 294. τοιοῦδος] κατὰ ἀπόφασιν ἀναγνωστέον.

v. 295. κί μὴ πέποιθα] καὶ εἰ κῆ διὰ τὸν χρησμόν, ἀλλὰ διὰ τὰ ἄλλα.

v. 301. δυοῖν γυναικεῖν] ἦγον Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας.

v. 304. τῆδε τελευτᾶν] τοῦτῳ δὲ τρόπῳ εἴη ἀποθῆναι.

v. 305. ἦ] ἢ ἀντὶ τοῦ καθάπερ. μεταβαίνει] ἐπινεύει.

v. 306. ἀντὶ μὲν ἰχθρῶς] τοῦτο προστάσσει ἡ δίκη· ἀντὶ λοιδορίας γὰρ λοιδορίαν, ἀντὶ πληγῆς πληγὴν.

v. 310. πληγὴν τινέτω] ὁ Φονίους.

v. 312. αἰνόπατιρ] δεινὰ παθών.

v. 314. ἔκαθεν οὐρίσας] μακρόθεν οὐριδορμήσας εἰς τὸν σὸν τάφον· ἔστιν ἀπὸ Φωκίδος ἰλθών. "Ἄλλως· πῶρ' ἄνδρ' ἐν σου ἀφριζόμενος· σὺ μὲν γὰρ ἐν σκότῳ, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ φωτί· ἐναντίον μὲν γὰρ τὸ φῶς τῷ σκότῳ. Τοῦτ' ἔστι, πολὺ τὸ μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ τεθνήτων ὅμως δι' τοῖς προσδόμοις Ἀπριδαῖς ὁ γῶς ὁ εὐκλεῆς ὁμοίως χάριτες ἐκκληνται.

v. 317. χάριτες] χάριτας δὲ νεκρῶν πάντες φωτὶ τὸν γῶν.

v. 319. προσεθόμοις] τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. Νῦν γὰρ οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ τὰδε ἦδη. "Ἄλλως· π ρ ο σ θ ὁ δ ο μ ο ι ἰκέται.

v. 321. οὐ δαμάζει] τοῦτ' ἔστιν, οὐ συναλίσκεται τῷ σώματι ἢ ψυχικῇ δύνامي.

v. 322. γνάθος] ἢ γνάθος συνήθης· ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ. Καὶ ἡ ἡχώ παρὰ Σίμωνίδῃ.

v. 323. φαίνει δ' ὕστερον] ἢ ἔχει ὄργην ἢ ψυχὴ ὕστερον φανεροποιεῖ.

v. 324. ὅτου ζεῖται] Δεῖ δὲ ὅμως τὸν ἀποθανόντα θρηνηῖσαι.

v. 327. ματιεύει] ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι. "Ὅμως οὐκ ἤρμεν ἢ ψυχὴ· ζητεῖ γὰρ παντελῶς παρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν.

v. 329. κλυθῖν] ἔξω. ἐν μέρει] κατὰ διαδοχὴν, ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ.

v. 331. δίπαις τοῖς] ἔσω.

v. 333. ἰκέτας] ἰκέτην μὲν ἐμὲ, φυγάδα δὲ Ὀρέστην. Πληθοντικῶς, δὲ ἐκάτερον εἶπεν ἀντὶ ἱνικοῦ.

v. 336. οὐκ ἀτρίακτος] οὐκ ἀνίκητος, ἀλλὰ νεικημένη ὑπὸ τῶν ἰχθρῶν. Ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, οἱ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων.

v. 337. χερῶν] ὁ χρησμοῦν Ἀπόλλων.

v. 341. νεκρᾶτα] Ὀρέστην τὸν νεωστὶ συγγραθέντα ἡμῖν. Οἱ δὲ*, νεοκρᾶτα τὴν ἐπὶ νεκρῶ σποδὴν. Νεωστὶ κειραμένον, λείπει κ ρ α τ ἦ ρ α.

* Abresch. mavult εἰ δέ.

- v. 342. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ] ἔξω.
 v. 346. κελύθοις] ταῖς προσόδοις.
 v. 347. ἐπιστρέψον] ζηλωτὸν ὡς τοὺς ὑπαντῶντας ἐπιστρέφισθαι πρὸς θῆαν ἡμῶν.
 v. 348. πολύχωστον] ὑπὸ πολλῶν κειχασμένον.
 v. 349. διαποντίου] ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τῆς Τροίας.
 v. 350. εὐφόρητον] ἀντὶ τοῦ εὐτυχητῆ· φορὰ γὰρ ἡ τύχη.
 v. 351. φίλος φίλοισι] ἔση. Πρὸς τὸ πολύχωστον ἂν εἶχες τὰ φρονεῖν ἀπὶ δακεῖν ὁ χορὸς.
 v. 356. χθονίων τυράννων] Πλούτωνος καὶ Περσιφόνης.
 v. 358. μόριμον λάχος] τὴν ἐκ μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένην ἔχων.
 v. 359. πεισὶμβροτον] τὸ σκῆπτρον τὸ τοὺς ἀνδράπους πειδοῖ μᾶλλον ἢ βία διατάσσει.
 v. 360. μηδ' ὑπὸ Τρωίας] γυναικικῶς οὐδὲ τούτῳ ἀρέσκειται, ἀλλὰ τῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνηρῆσθαι.
 v. 364. πάρος δ' οἱ] Ἀπέστρεψε τὸν λόγον εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.
 v. 365. δαμῆναι] λείπει τὸ ἄφελον· πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα.
 v. 367. πρόσσω τινὰ πυνδάνεσθαι] ἐμί.
 v. 370. ὑπερβορίου] ὑπερορίου, τῆς ἄγαν πνεύσης.
 v. 371. μείζονα φωνεῖς] βῆδιον γὰρ τὸ εἶχεσθαι.
 v. 372. ἀλλὰ διπλῆς] διπλῆ μάστιγι ἐπλήγημεν.
 v. 374. τῶν μὲν ἀργῶν] ἡμῶν οἱ σύμμαχοι οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα.
 v. 375. χεῖρες οὐχ ὅσια] Τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηται, τῶν ἄγαν συγγεῶν τούτων. Τοῦτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος τοῖς παισὶν αὐτοῦ συμβέβηκεν· πρὸς δ' ἐπάγει Ἠλέκτρα, ὅτι ὡς βίλος ὁ λόγος οὗτος ἤψατό μου.
 v. 379. ὑστειρόποιον ἄταν] τὴν Ἐρινῦν.
 v. 380. πανούργα χεῖρ] τῇ χεῖρὶ Κλυταίμνηστρας καὶ Αἰγίσθου.
 v. 381. τοκεῦσι] ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρὶ μου φυλαχθῆ.
 v. 383. ἰλολυγμὸν] πανηγυρικὸν, λαμπρὸν.
 v. 387. ἔμπαρ ποτῶται] Ὅμως τὸ εἰμαρμένον περιίπταται πάντας καὶ οὐκ ἂν ἐπίβου-
 ληθίη παρὰ τὸ μοιρίδιον.
 v. 388. πάροιθεν δὲ πρῶρας] τῆς ὀψείας μου.
 v. 390. ἔγκοτον στύγος] ὀργίλον μῖσος.
 v. 391. ἀμφιθαλῆς] ὁ ποιῶν ἔμφω ἡμᾶς ἀναδηλῆσαι.
 v. 392. ἐπὶ χεῖρα βάλοι] τοῖς ἐχθροῖς.
 v. 393. κάρανα] τὰ τοῦ οἴκου ἄκρα. Λέγει δὲ τοὺς περὶ Αἰγίσθου.
 v. 394. πιστὰ γένοιτο] Καὶ γένοιτο πιστὰ τῇ χάρει, ὅτι σὺ τούτων αἴτιος.
 v. 395. ἀπαιτῶ] λείπει τὸ λαβεῖν.
 v. 396. τιτιμῆναι] Αἱ Ἐρινύες παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τιτιμημέναι.
 v. 398. κλύουσαν] Ἀντὶ τοῦ κλυοῦση.
 v. 399. βοᾷ γὰρ λαιγὸν] βοᾷ, διὰ βοῆς ἐφίλειται.
 v. 400. παρὰ τῶν προτέρων] τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἄταν ἑτέρων] τὸ ἐξῆς· ἄτην ἑτέρων ἐπάγουσαν λαιγὸν ἐπ' ἄτη.
 v. 402. νερότερον τυραννίδος] ἀντὶ τοῦ οἱ κατὰ γῆς θεοί.
 v. 403. Ἄρα] φθιμένων] ἀνειδαλοποιεῖ τὰς ἀράς.
 v. 404. Ἀτρειδῶν τὰ λοιπὰ] ἡμᾶς τοὺς ὑπολοίπους τῶν Ἀτρειδῶν ἀπεισασμένους καὶ φυγαδεύοντας τῶν οἴκων.
 v. 409. καὶ τότε] ὅτε σε οἰκτιζόμενον ἴδω, Ὀρέστα.
 v. 410. κιλαινῶται] ταρασσεται.
 v. 411. πρὸς ἴκος] ἀντὶ τοῦ ἀκουοῦση τὸν ὑπὸ σοῦ λόγον.

- v. 412. ἰπαλκίς] ἰσχυρόπιον.
 v. 414. πρὸς τὸ φανῆσθαι] πρὸς τὸ καλὰ μοι ἵνοιέν.
 v. 415. τί δ' ἄν] τί δεινὸν εἰπόντες κατὰ Κλυταιμνήστρας τύχοιμεν τῆς σῆς συμμαχίας, ἢ πάτερ; ἢ ἂ πεπόνθαμεν;
 v. 418. πάρεστι σαίνειν] τῇ μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. τὰ δ' οὔτι] τὰ ἄχνη.
 v. 419. ἀμόφρων] ἀκολάκευτος.
 v. 420. θυμὸς] ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος.
 v. 421. ἄρειον] Περσικόν.
 v. 424. ἐπασσυτεροτριβῆ] ἀλλεπάλληλον κτύπον ποιοῦντα. ἐρίγματα] τύμματα.
 v. 425. ἄνωθεν] τῇ ἄνωθεν ἐπαγομένῃ τῇ κεφαλῇ κτύπῳ.
 v. 436. νοφίσας ὀλοίμαν] ἐκ τούτου εἴρηται τό

Τεθναίνῃ ὅτ' ἐκείνον ἀποπνεύσαντα πυθόμην.

Καλλιμάχου.

- v. 437. ἐμασχαλίσθης] κατεσκεύασε δὲ τὸ μασχαλίσθῆναι αὐτὸν ἢ Κλυταιμνήστρα.
 * Ἡ καὶ οὕτως ἀτίμως αὐτὸν θάψασα δυστυχίαν μισγίστην κατασκευάζουσα τῇ σῶ βίῃ Ὀρέστα· ὃ ἔστιν, ἵνα δυστυχῆ βιδὸν ζήσης, τοῦ Ἀγαμέμνονος μὴ δυναμένου σοι συμμαχησαι πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας.
 v. 441. πατρῶους] τοὺς τοῦ πατρὸς σου.
 v. 444. मुखῷ δ' ἄφερκτος] κατάκλειστος περὶ τὴν ἰερκτὴν.
 v. 445. ἐτοιμότερα γίλατος] οὐδέποτε οὕτως ἐτοιμὸς ἰγίλασα, ὡς τότε ἐτοιμὸς ἰδάκρουσα. λίθη] τὰ δάκρυα.
 v. 446. χαίρουσα πολυδάκρυν] πρὸς τὸ κατάκλειστος.
 v. 447. τοιαῦτ' ἀκούων] πρὸς τὸν Ὀρέστην φησίν.
 v. 449. τίτρωι] διατρῶει, διακόμιζει. ἡσύχω φρενῶν] ἡρεμαίᾳ τῇ ψυχῇ. Ἀντὶ τοῦ προσέχων καὶ μὴ ἀποπλανώμενος.
 v. 450. τὰ μὲν γὰρ] Ταῦτα τὰ συμβάντα τῇ Ἀγαμέμνονι. Αὐτὸς δὲ, τοῦτ' ἔστιν ὁ πατὴρ ἐπιθυμῶν καὶ τὰ λοιπὰ γινῶναι, τοῦτ' ἔστι τὴν τιμωρίαν.
 v. 451. ὄργα μαθεῖν] ἀντὶ τοῦ μάθε τῇ πρόσῳ σου.
 v. 452. πρέπει] πρέπει δὲ σοι ἀμετακινήτῳ δυνάμει ὄργῳ κατ' αὐτόν.
 v. 453. ξυγγενοῦ] σύμπραξον.
 v. 454. κεκλαυμένα] ἐλεινὰ.
 v. 455. στάσις δὲ πάγκοιτος] ἐπιβοᾷ σε ἢ σύστασις ἡμῶν ἢ κοινὴ, βοηθὸν ἐλθεῖν.
 v. 458. Ἄρης Ἄρει] ὁ Ἄρης ἡμῶν τῇ τῶν ἐχθρῶν.
 v. 461. τὸ μόρσιμον μίνει] πέπτηγε μὲν καὶ ἄρισται πάλαι ὑπὸ μοιρῶν, τὸ τὴν Κλυταιμνήστραν ἀνδροκτονήσασαν ἀναιρεθῆναι. Τὸ κατ' αὐτῆς δὲ καλῶς κυρωθὲν ὑπὸ τῆς δίκης ἔλθοι. Ὁ ἴστι, μὴ μελλήσῃ πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας τὸ θεῖον.
 v. 462. εὐχομένοις δ' ἄν ἔλθοι] κατ' εὐχὴν ἡμῖν πληρωθεῖν.
 v. 463. ἰγγιγῆς] συγγιγῆς· ὃν ὑπὸ συγγενῶν ἐπάδομεν.
 v. 464. παράμουςος] ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος.
 v. 466. ἄφριετα] ἀφόρητα.
 v. 472. ὀδ' ὕμνος] ταῦτα τὰ ἄσματα τοῖς κατὰ γῆς* θεοῖς πρέπει, καὶ οὐ τοῖς οὐρανόις.
 v. 476. οὐ τυραννικῶς] οὐχ ὡς βασιλεῖ πρέπει, ἀλλ' ἀδόξως.
 v. 479. προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ] ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλάς Αἰγίσθου τιμωρησαμένην αὐτήν.

* Ita legendum esse viderunt Stephanus et Abreschius. Vulg. κατὰ γῆν.

- v. 480. οὐτω γὰρ] οὐτω γὰρ ἂν σοι κρατήσαντες πολυτελῶς θύσοιμεν. *Εννομοὶ γὰρ αἱ νόμοι θυσίαι, αἱ πολυτελεῖς. Εἰ δὲ μὴ, ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισσατοῖς.
- v. 481. κτιζοῖσ'] γύγνοντο. εἰ δὲ μὴ] τῶν ἄλλων νεκρῶν μιτάλαμβανόντων ἱεραγμῶν. παρ' εὐδείπνοις χθονός] ὁ ἴστι παρὰ κατευαχουμένοις, δείπνα τιμωμένοις.
- v. 483. παγκληρίας] κτήσεως.
- v. 484. ἐκ δόμων γαμηλίους] εἰ γὰρ Ἀγισθος ἀπολείται κἀγὼ γαμηθήσομαι.
- v. 485. πρεσβύσα] τιμῆσω.
- v. 486. ὦ γαῖα] Ἐντεῦθεν ἀμοιβαῖα τὰ πρόσωπα· Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας, πρῶτον δὲ Ὀρέστου.
- v. 488. οἷς ἰνοσφίσθης] οἷς ἀπέθανες.
- v. 490. πίδαῖς δ' ἀχαλκυτόις] ἀσιδήροις δισμοῖς· λέγει δὲ τῇ ἀδιεξοδεύτῃ ἰσθῆτι.
- v. 491. βουλευτοῖσιν] ἐπιβουλευτοῖς πέπλοις.
- v. 494. ἦτοι δίκην] ἢ τὴν δίκην συμμαχοῦσαν ἡμῖν κατ' αὐτῶν πέμφον, ἢ σὺ κόλασον αὐτούς.
- v. 495. ἀντίδος—λαβεῖν] ἀντίλαβε.
- v. 501. οὐτω γὰρ. ἰὰν ἡμεῖς ὤμεν.
- v. 502. κληδόνες] εὐφημίας· διὰ φήμης σώζοιέν σε.
- v. 503. φελλοι] ἐκείνοι γὰρ ἐπιπλέων σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην· οὐτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα. Φελλοὶ δὲ εἰσὶ κῦφα ξύλα τὰ ἀναβαστάζοντα ἐν τῇ θαλάσῃ τὰ δίκτυα.
- v. 504. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα] ἐν περιφράσει τὸν κλωστὸν λίνον.
- v. 505. ἄκουε] ἀντὶ τοῦ πείσθητι.
- v. 506. τιμήσας λόγον] ἀντὶ τοῦ ἱσακούσας ἡμῶν. καὶ μὴν ἀμόμφητον] λείπει ἢ εἰς.
- v. 508. ἀνοιμάκτου] πολυθρυλλήτου.
- v. 509. τὰ δ' ἄλλα] Ὡ Ὀρέστα, τὰ κατὰ τὴν σφαγὴν τοῦ Αἰγίσθου.
- v. 511. ἔξω δρόμου] ἔξω τοῦ προκειμένου.
- v. 513. ἀνήμιστον] ἀνίατον πάθος.
- v. 514. οὐ φρονοῦντι] τῶ ὑπ' αὐτῆς θανόντι καὶ μὴ φρονοῦντι τὰ αὐτῆς.
- v. 515. εἰκάσαι τάδε] οὐ διστάζω ὅτι οὐκ ἐπέμφθη. Ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνει τὰ ἀμαρτήματα τὴν ἀπὸ τῶν δῶρων πειδῶ καὶ παρηγορίαν.
- v. 519. θείλοντι δὲ] ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ γὰρ.
- v. 520. πάρε] γράφεται παρ ἦς.
- v. 521. δύοθεις γυνή] ἀσιθής.
- v. 524. κεραινοῦνται] κεφαλαιοῦνται. λόγος] ἀντὶ τοῦ τὰ ἐφεξῆς τοῦ ὀνείρου.
- v. 525. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὀρμησαι δίκην] ὡς παῖδα αὐτὸν ἐκτεῖναι ἐν ταῖς σπαργάνοις. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδ ο ξ α σ.
- v. 526. χερήζοντα] πρὸς τὸν δράκοντα εἶπε τὸ χερήζοντα. νεορεῖς] ἀντὶ τοῦ νεόν.
- v. 528. ὑπὸ σταυγός] τοῦ μισητοῦ θηρίου.
- v. 529. ἄστ' ἐν γάλακτι] ἀντὶ γάλακτος αἶμα.
- v. 530. ἀνδρὸς ὄψανον] ὄψανον, ὄψις, φαντασία. Τὸ χερὲ δὲ, ὅτι ἀπὸ ὄψεως παρηγάγας τὸ ὄψανον· τὸ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς Ἀγαμέμνονος φάντασμα.
- v. 532. ἀνῆλθον] ἀνέλαμψαν. ἐκτυφλωθέντες] οἱ σβισθέντες ἤδη λαμπρῆρις. Νῦξ γὰρ ἦν.
- v. 534. κηδείους χαῖς] τὰς πρὸς εὐμένειαν Ἀγαμέμνονος.
- v. 535. ἄκος] θεραπευτικὸν ἴαμα, θεράπειμα σμηπτικὸν τῶν κακῶν οἰδητῆσα ποιῖν. Λίπει δὲ τὸ ποιεῖν.
- v. 538. συγκόλλως ἔχειν] συνημένους τῇ ἀληθείᾳ.
- v. 539. τὸν αὐτὸν χῶρον] τὴν γαστέρα τῆς Κλυταιμνήστρας.

v. 544. δι' τοιῶν, ὡς ἔθρεψεν] ὥσπερ δι' αἵματος ἔθρεψε τὸν δράκοντα, δι' αὐτὸν θρέψαι τῷ ἰδίῳ γάλακτι. ὅ ἐστι δι' αἵματος τὴν ἐμὴν ἐπιθυμίαν πληρῶσαι.

v. 545. ἐκδρακινωθεῖς] ἀγριωθεῖς κατ' αὐτῆς.

v. 550. ἀπλοῦς ὁ μῦθος] σύντομος.

τήνδε] τὴν Ἠλέκτραν.

v. 553. ἄνδρα τίμιον] τὸν Ἀγαμέμνονα.

v. 554. ἦ καὶ Λοξίας] ἦ, ἀντὶ τοῦ κ α θ ὁ. Τὸ ἔξῃς· ἐφήμισε τὸ πρῖν.

v. 556. παντελῆ] τελείαν.

σάγην] πανοπλίαν· ἢ τελείαν περιβολὴν ἔχων ξένου.

v. 559. φωνὴν ἥσομεν Παρησιίδα] Φωκικὴν *.

v. 562. δαιμονῶ] τετάρρακτα.

v. 563. μινούμεν οὕτως] κἂν μὴ διξιωθῶμεν, μενούμεν πρὸ τῶν θυρῶν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐικάζειν τινὰ ὅτι ἠτιμώθημεν καὶ τοιαῦτα λέγειν.

v. 567. βηλὸν] τὸν οὐδόν.

v. 570. σάφ' ἴσθι] τὸ ἔξῃς· σάφ' ἴσθι πρῖν αὐτόν —.

v. 572. ποδάκει] τῷ ταχεῖ ἕξει. Ὡς ἐπὶ ἐμφύχου δὲ εἶπεν.

v. 573. οὐχ ὑπεσπανισμένη] οὐχ ἀποτυγχάνουσα.

v. 574. ἄκρατον αἶμα] ὡς εἰ ἔφη τοῦ τρίτου κρητῆρος, μετὰ Ἀγαμέμνονος τῶν δύο τοῦτων τὸ αἶμα.

v. 575. σὺ δ' οὔν] ὦ Ἠλέκτρα.

v. 576. ἀρτίκολλα] σύμφωνα καὶ ὑγιᾶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν.

v. 578. τὰ κίρια] τὰ χρήσιμα.

v. 579. τούτῳ] τῷ Πυλάδῃ.

v. 580. ὀρθώσαντί μοι] συμπράξαντί μοι.

v. 581. πολλὰ μὲν] πολλὰ τίττει ὁ ἀἷρ ἐκ τῆς ἠλιακῆς ἀκτίνος πτηνὰ καὶ ἐρπετά. Εἰσὶ γὰρ ὄφεις ἐξ ἀέρος πίπτοντες.

v. 582. δειμάτων ἄχη] κατὰ περίφρασιν, δείματα.

v. 583. ἀγκάλαι] αἱ κοιλότητες.

v. 584. ἀνταῖαν] ἕναντι.

v. 585. πλάθουσι] γινῶσι καὶ αὔξουσι. μεταίχμιοι] Αἱ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ λαμπάδες. Τοῦτ' ἔστιν, ὁ ὑπὸ ἡλίου φωτιζόμενος ἀἷρ.

v. 586. πίδαμάροι] οἶμαι π ε δ ο ὕ ρ ο ι, ἴν' ἢ τὸ σημαζόμενον μετώροι. Ἄλλως· αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου αἱ καθημεριναί.

v. 589. αἰγίδων] καταγίδων. φράσαι] ἐνόησον.

v. 590. ἀλλ' ὑπέρολμον] ὁ ἀ λ λ ἄ ἀντὶ τοῦ δ ἔ.

v. 591. τίς λέγοι] τίς λέγοι φρεσίν, ἀντὶ τοῦ ἐννοήσειεν.

v. 593. παντόλμου] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τ ἰ ς λ ἔ γ ο ι.

v. 595. ὀμαυλίας] ὀμοκοιτίας.

v. 596. Θηλυκρατῆς] ὁ γυναικῶν κρατῶν. Λέγει δὲ ταῦτα ὅτι ἡ Κλυταμνήστρα καταφειρίας ἕνεκα τῷ Διγίσθῳ ἐγαμήθη.

ἀπίρωτος] στυγνὸς καὶ ὑπερήφανος.

v. 599. ἴστω] γνωσκέτω δ' ὁ παιδευθεὶς οὐχ ὑποπτίροις φροντίσιν. Ἰν' ἢ τὸ δ ε ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ὀ προτακτικοῦ. Ἄλλως· ο ὕ χ ὑ π ὀ π τ ε ρ ο ς, ὁ μὴ κοῦφος ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων.

v. 601. ἃ παιδολύμας] ἢ τῷ παιδί Μελεόγρῳ λυμνημένη. Οὕτω τὸ ἔξῃς· ἦντινα μήσατο πρόνοιαν τάλαινα Θεσιτίας ἢ παιδολύμας καὶ πυρδαῆς.

* Vulgo legebatur : φοικῆν, mendose ; cui alius quis assuerat ista : Οἶμαι δὲ Φωκικὴν λέγειν.

- v. 605. ἐπεὶ] Ἄφ' οὗ ξύμμετρον τῷ παιδί δαλόν· ἐξότε πεισὼν ἀπὸ τῆς μετρὸς ἐβόησεν τοῦτ' ἔστιν ἐξότε γενήνῃται.
- v. 607. ξύμμετρον] τὸν συμμετρηθέντα αὐτῷ εἰς τὸ διὰ βίου μοιρόκρανον ἤμαρ. Ὁ ἔστιν, εἰς τὸ ἤμαρ τῆς ζωῆς τὸ ὑπὸ μοιρῶν δεσποζόμενον.
- v. 609. ἀλλὰ δὴ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἴσ τ α ὄ σ τ ι ε .
- v. 613. χρυσιοδμήτοισιν ὄμοις] ὅτι ὄρμον ὑπὸ Μίνωός φησιν εἰληφέναι Σκύλλαν οὐ δι' ἔρωτα.
- v. 615. Νῆσον] τὸ ἐξῆς· ἀπώλειεν ἂ κυνόφρων Νῆσον πνέοντα ὕπνῳ.
- v. 616. ἀπροβέβλως] ἀπρονοήτως, οὐ προσκεψαμένη τὸ ἀποβησόμενον. Ὡς προδότης γὰρ τοῦ πατρὸς ἐτιμαυρήθη ὑπὸ Μίνωος.
- v. 617. πνέονθ'] ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνοντα.
- v. 618. κυχάνει] τὸν Νῆσον, μὴ τὴν Σκύλλαν. Ἐρμῆς] ὁ θάνατος.
- v. 619. ἐπεὶ δ' ἐπιμνήσαμιν] Λείπει μ ν ἦ σ ο μ ε ν Κ λ υ τ α ι μ ν ἦ σ τ ρ α ε .
- v. 620. ἀκαίρως δὲ] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. γαμήλευμα] τοῦ Αἰγίσθου.
- v. 622. μήτιδας] Λείπει ε ἰ ρ γ ά σ α τ ο .
- v. 624. ἐπ' ἀνδρὶ δηΐος ἐπικότῳ σέβας] ἐπ' ἀνδρὶ φοβερῷ καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις.
- v. 625. ἀθέρμαντον] ἀθρασύνητον. Διὰ τὸ θράσος γὰρ ἄδονται αἱ Λήμνιοι.
- v. 626. ἀτολμον αἰχμᾶν] Λείπει ἡ κ α τ ά .
- v. 627. πρесеύεται] μεῖζον ὀνομάζεται. τὸ Λήμνιον] Λείπει ζ ρ γ ο ν ι .
- v. 628. λόγῳ] ἐν διηγέματι. κατάπτυστον] μισητόν.
- v. 629. εἴκασε] εἰκοσίε τίς.
- v. 630. τὸ δεινόν] τὸ κατὰ Κλυταιμνήστρας.
- v. 631. θροστυγήτω δ' ἄχει] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
- v. 633. ὄχεται γένος] τὸ τῶν Λημνιάδων.
- v. 634. οὐκ ἰνδίκως ἀγίρω] συναΐξας κατηγορῶ. Νύσσει γὰρ με τὸ δίκαιον ταῦτα λέγειν.
- v. 635. τὸ δὲ ἄγχι] τὸ δὲ ξίφος τῆς δίκης, τὸ ἔχον πικρίαν, ἀντικρὺ διὰ πνευμόνων ὄρμη.
- v. 638. τὸ μὴ θέμις] τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελιῖσθαι, οὐδὲ παρασιωπᾶσθαι, ἀλλ' ἰδδικήσεως τυγχάνειν.
- v. 640. τὸ πᾶν Διός] λείπει ὁ γάρ. Τὸ γὰρ πᾶν τοῦ Διὸς σέβας παρεξέβησαν ἀθεμίστας οἱ περὶ τὸν Αἰγίσθον.
- v. 641. παρικβάντες] Ἀντὶ τοῦ π α ρ ε ξ έ β η σ α ν . Καὶ ἔστι μετοχὴ ἀντὶ ρήματος ὡς τὸ κ α ρ π ῶ β ρ ι θ ο μ έ ν η . (Iliad. 9'. 307.)
- v. 642. δίκας δ' ἐρείδεται πυθμῆν] ῥίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται.
- v. 644. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δάμασι] Ἀντὶ τοῦ π ο ι ν ἦ ν . Ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων ὅ ἔστι, τίθει ὁ φόνος ἄλλον φόνον.
- v. 646. τίνει] ἀπαιτεῖ.
- v. 650. τίς ἔνδον] ἐν δόμοις.
- v. 651. ἐκπέραμα] ἐκπεράσαι τινὰ καλῶ. Τὸ ἐκπέραμα λέγει τὸν διάκονον τὸν εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα πρὸς τὰς ἀποκρίσεις.
- v. 656. νυκτὸς ἄρμα] περίφρασις, ἡ νύξ.
- v. 657. ἐμπόρους] ὀδοιπόρους.
- v. 658. ἀγκύραν ἐν δόμοισι, ἐν τοῖς πανδόκοις δόμοις τῶν ξενόδοκων κειρὸς τὴν ἀγκύραν προσρμίσαι τοὺς ὀδοιπόρους, ἀντὶ τοῦ κ α τ α λ ὕ σ α ι .
- v. 659. τελεσφόρος] ἀρχηγός, διοικητής.
- v. 660. ὑπερπίστερον] βίλτιον ἄνδρα ἐξελθεῖν.

v. 661. ἐν λεχθεῖσιν] ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις. οὐκ ἐπαργύμους] σκοτεινοὺς, ἀπὸ τῶν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευκαμάτων. Πλεονάζει ἢ οὐκ.

v. 667. δικαίων τ' ὁμμάτων παρυσία] ἀντὶ τοῦ καὶ δίκαιοι ἄνθρωποι.

v. 668. βουλιώτερον] βουλευτικώτερον. Ὁ ἐστίν, εἰ οὐ διὰ ξινίαν ἤκειτε, ἀλλὰ δι' ἄλλο τι.

v. 670. Δαυλιεύς] Δαυλὶς ἢ καὶ Αὐλὶς*.

v. 671. αὐτόφορον] ἐπὶ ἰδίᾳ πραγματείᾳ.

v. 672. ἀπιζύγην] τῆς ἑδοῦ τῆς ὀδοιπορίας ἀπίλυσα, ἐπὶ τῷ ξενισθῆναι παρ' ἑμῖν. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολυομένων τοῦ ζυγοῦ ἴσπων, καὶ ἐπὶ φάτιν ἑρμάντων.

v. 674. ἐξιστορήσας] ἐρωτήσας καὶ μαθάν.

v. 675. πεύθομαι] ἤκουσα γὰρ ἐν τῷ μου πρὸς αὐτὸν διαλόγῳ ὅτι Στρόφιος προσαγορεύεται.

v. 676. ἄλλως] δι' ἄλλην χρεῖαν.

v. 677. πρὸς τοὺς τεκόντας] τὸ ἐξῆς, ἀγνώστους πρὸς ἀγνώστα εἶπεν ἐπίπερ, ὃ ξίνει. Τὰ δὲ ἄλλα διὰ μίσου.

v. 678. μηδαμῶς] μηδαμῶς λάθῃ με ἢ βελῆ τῶν φίλων. Λέγει δὲ τῶν περὶ Αἴγιστον.

v. 679. εἴπ' οὐκ κομίζειν] εἰς τοὺς οἴκους.

v. 681. πόρθμευσον] διακόνησον.

v. 684. εἰ δὲ συγχάνω] πιθανῶς ἵνα δοκῇ ὅλως ἀγνοεῖν.

v. 688. ὦ δυστάλαιστε] ὦ δυσκαταγώνιστε.

v. 689. ἴσωπᾶς] ἐφορᾶς πολλὰ τὰ ἡμέτερα ἀτυχήματα. καυποδῶν] καὶ τὰ πόρρωθεν καλῶς κείμενα τῶν φίλων. Ὁ ἴστι, τὰ ἐπὶ ξίνης ἀγαθὰ ἰνδιδαιτήματα τοῦ Ὀρέστου τοῖς τόξοις εὐστόχως κινουμένη.

v. 691. ἀποφιλῶς με] ἀπογυμνῶς με.

v. 692. καὶ νῦν Ὀρέστῃς] ἀντὶ τοῦ πρότερον. Τὸ γὰρ νῦν δηλοῖ καὶ τὸ παρεληλυθός.

v. 693. ἔξω κομίζων] Τὸ ἐξῆς οὕτως τοῦ νοήματος· καὶ πρότερον ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πίδα· ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων Ὀρέστῃς. Ποῖος Ὀρέστῃς; ἢ τοῖς οἴκοις ἰατρικὴ ἔλπις τῆς ἀγαθῆς εὐφροσύνης. Νῦν δὲ ἀπάλετο. πηλοῦ πίδα] Παιρομίᾳ ἔξω πηλοῦ πίδα.

v. 694. βακχίαις καλῆς] ἢ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων ἀΐχεται.

v. 695. παροῦσαν ἱγγραφέει] τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρεῖ †. Ὡς πρὸς τὸ ἐ λ π ἰ ς δ' ἀπίδωκεν.

v. 699. ἴστιν εὐμνέστερον] ἢ τὸ ἀγαθὰ ἀγγεῖλαι. Τοῦτο γὰρ φιλίας αἴτιον τοῖς ξένοις γίνεται.

v. 701. καρῶσαι] κεφαλαῖῶσαι, εἰπεῖν.

v. 703. ἀξίως σίδειν] τῶν σοι ἀξίων τιμῶν.

v. 705. ἤλθιν ἄν] εἰ καὶ μὴ σὺ ἤγγειλας.

v. 706. ἡμερεύοντας] δι' ἡμέρας καμώντας.

v. 711. αἰνῶ] συμβουλεύω σοι παῦτα πράσσειν, ὡς δάσονται δίκην, ἦν τι παρὰ τὸ δέον ποιήσης.

v. 716. πότε δὴ στομάτων] πότε ἐπιεξόμεθα.

* Hæc Scholiastæ verba manifesto in mendo cubant; quæ qua ratione sint liberanda non video; nam si, quod proximum est, corrigas ἢ καὶ Αὐλὶς, turpissimum ei errorem affinges. Scripsert fortasse Δαυλὶς, ὡς καὶ Αὐλὶς, ut doceret gentile femininum se habere ut Αὐλὶς; quod probat Inscriptio ap. Golzium. Cf. Steph. Byzant. et ad eum Berkel. Abresch.

† Veteres Grammatici ἱγγραφέει habuisse videntur pro imperandi malo, qui, si sit saltem ἱγγραφεῖς scribendum putabat Henr. Stephanus, ipse licet in Thes. L. Gr. observet γραφίω Atticis usurpatum ἀντὶ τοῦ γράφω.

- v. 718. ὃ πότνια χθάν] ὃ προσφιλῆς καὶ τίμια ἡμῖν χθάν.
καὶ πότνι' ἀκτῆ] ἡ ἀκτὴ τοῦ τάφου.
- v. 722. νῦν γὰρ ἀκμάζει] νῦν γὰρ καιρὸν ἔχει ἡ δολία πειδὰ συναγωνίσασθαι τῷ Ὀρέστῃ καὶ συνάρασθαι πρὸς τὴν ὕδον.
- v. 724. ἐφοδεῦσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ νῦν ἀκμάζει.
- v. 726. ἀνὴρ ὁ ξένος] ξένον τὸν Ὀρέστην καλεῖ, ἵνα δόξωσιν ἀγνοεῖν τὸ σκαιώρημα. τεύχειν κακὸν] ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι πένθος τῷ οἴκῳ διὰ τῆς ἀγγελίας.
- v. 729. λύπη δ' ἄμισθος] κακόμεσθος· δάκρυα γὰρ προξενεῖ. Γείλισαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφὸν, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος δὲ Λαοδάμειαν.
- v. 730. Ἀΐγισθον ἢ κρατοῦσα] ἢ τοὺς ξένους κρατοῦσα καὶ ὑποδεξαμένη, Ἀΐγισθον καλεῖν ἐπέλιυσε.
- v. 732. τὴν νεάγγελτον] τὴν νεωστὶ ἀγγελθεῖσαν.
- v. 736. παγκάκως ἔχει] ἀντὶ τοῦ ὁ οἶκος κακῶς διάκειται ὑπὸ τῆς φήμης, ἧς ἠγγυλαν οἱ ξένοι.
- v. 737. τορῶς] σαφῶς.
- v. 738. ἢ δὴ ἀντὶ τοῦ ὄντως.
- v. 740. ὡς μοι] ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν. συγκιραμένα] ἢ κριουργία τῶν Θύιστου παιδῶν, καὶ ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατος.
- v. 743. τοιόνδε πῆμ'] οἶον ἐπὶ τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀγγελίᾳ νῦν.
- v. 744. τλημόνας] καρτερικῶς ὑπέφερον.
- v. 745. τῆς ἡμῆς ψυχῆς τριβὴν] τὸν συντριψαντά μου ταῖς ἐπιμελείαις τὴν ψυχὴν.
- v. 747. καὶ νυκτιπλάγκτων] οὐ μόνον δι' ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ διὰ νυκτῶν. Ἀναφίλητα ἔμοι τῇ τλᾶσῃ καὶ πολλὰ καὶ μοχθηρά. ὀρθίαν κελυσμμάτων] κελεύουσι γὰρ τὸ καλεῖν οἱ παῖδες.
- v. 750. τρέφειν ἀνάγκῃ] ἀνάγκῃ τρέφειν ἐπιμελείᾳ ψυχῆς. Πῶς γὰρ οὐ;
- v. 751. οὐ γὰρ τι φανεῖ] ἀλλ' ἀνάγκῃ διὰ δακρύων ἐπέφερον.
- v. 753. νέα δὲ νηδὺς] ἢ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἄρκειν καὶ βοηθεῖν βούλεται ὅστις, ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας.
- v. 755. ψευθεῖσα παιδὸς] ἀπὸ κοινοῦ ἔξ ἐθρεια.
- v. 757. χειρωναξίας] τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας.
- v. 758. ἐξιδιξάμην πατρὶ] ἀντὶ τοῦ ἔθρεια, ἀπέσωσα.
- v. 762. ἑσταλμένον] ἠσκημένον, παρεσκευασμένον.
- v. 766. δισπότου στύγει] τῷ μισουμένῳ ἐπ' Ἀγαμέμνονος.
- v. 769. ἐν ἀγγέλῳ] χαίρεις.
- v. 770. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ὄντως.
- v. 771. τρηπαίαν] μετατροπήν.
- v. 773. οὔπω κακός γε μάντις] τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ οὔπω, ἢ ἢ· οὔπω ἔλπις οἴχεται δόμων. Ταῦτα δὲ καὶ ὁ τυχᾶν μάντις γνοίη. Ἄλλως· οὔπω κακός γε] τοῦτο ἀκριβοῦς μάντιως εἰπεῖν.
- v. 774. τῶν λιλεγμένων δίχα] παρὰ τὰ εἰρημένα μοι περὶ τοῦ Ὀρέστου.
- v. 779. παραιτουμένη] παρὰ σοῦ αἰτουμένη. Πλειονάζει ἢ παρὰ.
- v. 781. δὸς σύχας] δὸς μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆσαι βεβαίως.
- v. 783. διαδικάσαι] δικαίως, κατὰ τὸ δίκαιον.
- v. 790. ἀνδρὸς] τοῦ Ἀγαμέμνονος. πῶλον] τὸν Ὀρέστην.
- v. 791. ζυγίετα] ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ. Φήσας γὰρ ἐν ἄρματι πημάτων τὸ θρόνον ἐπήγαγε.
- v. 793. μέτρον] τέλος αὐτῶν προστιθεῖς τῶν κακῶν. ῥυθμὸν --- δάπειδον] ἀντὶ τοῦ εὐτάκτου δάπειδον καὶ μὴ τραχιᾶν πόρειαν.

v. 794. τοῦτ' ἴδεν] Ἄντι τοῦ ἴδωσι. Τὸ δὲ ἐξῆς ἴδοι δέ τις σωζόμενον ἀπὸ τὸν ῥυθμὸν τοῦ δρόμου· μὴδὲ ὑπερδραμῶν ἐν τῷ δαπιδῷ διαρρήξῃ τὸν χάλινον. Ἄλλως. Ἄϊπιτι τὸ ὄπωρος. Ὁ δὲ νοῦς ὅπως ἂν τοῦτο ἴδοι σωζόμενον τὸν ῥυθμὸν ὁμαλὸν καὶ εὐτακτον, κατὰ τὸν δρόμον τῶν ἀνοσμένων πημάτων.

v. 786. μίγαν ἄρας] ἐπάρας γὰρ τὸν Ὀρέστην, δυνήση καὶ τριπλασίασι ποινὴν εἰσπράξασθαι τὸν Ὀρέστην ποιῆσαι. δίδυμα κ. τ.] διπλάσια καὶ τριπλάσια.

v. 787. ὦ Ζεῦ θῆς] τὸν Ὀρέστην.

v. 797. νομίζετε] ἠνωχεῖτε καὶ δικαιεῖτε.

v. 801. γέρον φόνος] Ἀγαμέμνωνος ὁ παλαιὸς φόνος μὴ συγχωρήσῃ φόνον τῷ Ὀρέστητι χθῆναι, διὰ τὸν φόνον Ὀρέστου.

v. 802. τοῖε καλῶς κατάμινον] διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιριθησόμενον· λίγυι δὲ τὸ αἷμα τοῦ Αἰγίσθου.

ὦ μίγα ναίων στόμιον] ὦ ἄδη.

v. 803. εὐδὸς ἀνιδεῖν] ἀναβλέψαι.

v. 807. διοφειρὰς καλύπτρας] τοῦ σκότους.

v. 809. ἐπιφορώτατος] ὡς ἐπὶ ἀνίμου εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὁ λογικώτατος.

v. 811. φανί] τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώσει. Ἄλλως. φανί χρηίζων κρυπτὰ] θῆλων πολλὰ κρυπτὰ εὐρήσει.

v. 812. ἄσκοπον] ἀπροφύλακτον. Ἀδιάσκοπός ἐστιν ὁ λόγος, καὶ ἀδιάγνωστος, τοῦτ' ἐστιν ὁ Ἐρμῆς· νύκτα γὰρ καὶ σκότον πρὸ τοῦ προσώπου φέρι.

v. 815. καὶ τότε δὴ] ὅταν ἀπαλλαγώμεν. πλοῦτον] τὸν πλοῦτον τῶν δαμάτων ἐλεύθερον τῇ πόλει μεθήσομεν.

v. 816. λυτήριον] ἐλεύθερον. Νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων ἀποκέκλισται.

v. 817. θῆλον] γεννητικόν. οὐριστάταν] οὐρίως σταθίντα.

v. 818. ὁμοῦ κρεκτὸν] ὁμοῦ μεθήσομεν τὸν κρεκτὸν γοήτων νόμον, ὅ ἐστι, καὶ τῶν ἀγαθῶν τῇ πόλει μεταδώσομεν, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀκινδύνως θρηνήσομεν. γοήτων] τὸν τῶν γοήτων, οἳ ὡς ἄδουσι περιϊόντες τὴν πόλιν.

v. 820. τὰ δ' εὐῖμόν, ἐμόν κέρδος] τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμόν κέρδος ἐστίν· τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγῆ ἄτης.

v. 823. σὺ δὲ θαρσῶν] Ἐὖ Ὀρέστα, σὺ δὲ θαρρῶν ἐμοὶ τέκνον θροούση πρὸς σὲ πατρός αὐδάν, ὅ ἐστιν, ὡς ἂν εἰ πατὴρ συμβουλευσῶ, ὅταν ἦκη καιρὸς, ἔργω ἐπιβαλοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἶδωλον τοῦ πατρός· πρόσεχε δὲ καί μοι συμβουλευούσῃ σοι οἶα πατήρ.

v. 824. μέρος ἔργων] ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου. Ἀίπειτι ἐπιβαλοῦ.

v. 825. ἐπαύσας πατρός ἔργω] ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἶδωλον τοῦ πατρός.

v. 827. ἐπίμορφον ἄτην] κατεργασάμενος τὴν πολλῶν μίμψων ἄξιαν ἄτην, ὅ ἐστι, τὸν Αἰγίσθον καὶ τὴν Κλυταιμνήστραν.

v. 828. Περσέως] ἀντὶ τοῦ πορθητοῦ, ἢ ἐπεὶ ἀπιστραμμένος ἐκαρσάτομψι Μίδουσαν, ἀπιστραφίς, φησὶν, ὡς ἐκεῖνος· μὴ πως θιόμενος αἰδισθῆς τὴν μητέρα.

v. 832. ἴδοθιν] ἐν τῇ ψυχῇ. Ἄλλως. Τὴν ἴνδον ἐπὶ τῆς οἰκίας φοῖαν ἄτην καταβαλὼν, ὅ ἐστι, τὴν Κλυταιμνήστραν.

v. 834. τὸν αἴτιον] τὸν Αἰγίσθον.

v. 838. μέρος δ' Ὀρέστου] ὑπούλως ταυτά φησι.

v. 839. φόνω] τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

v. 840. ἐλκαίνοντι καὶ διδηγμένω] ὡς ἐπὶ μαχαίρας, οὐ παρακαλυφθῆντι, ἀλλ' αἰμνήστῳ· ἐν γὰρ τοῖς θρήνοις ἀμύσσοσιν αὐτῶν τὰ στήθη.

v. 843. θνήσκοντες μάτην] οὐκ ἀληθῶς ἀποθανόντες.

v. 846. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος] οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος, ὡς αὐτόπτης.

v. 851. ὠμματωμένη] τὴν συνιστήν μου φρένα.

- v. 852. Ζεῦ, Ζεῦ τί λίγω] ταῦτά φησιν ὁ χορὸς, εἰσιλθάντος τοῦ Αἰγίσθου.
- v. 855. Ἴσον] τὸ ἀληθές.
- v. 857. πειραὶ κοπάνων] πειραὶ, αἱ ἀκμαὶ τῶν ξιφῶν. Ἄλλως. Κοπάνων, τῶν συγκοπῶν, πειραὶ παρὰ τὸ πείρειν. Κοπάνων δὲ τῶν κοσπητικῶν ξιφῶν.
- v. 860. ἦ πῦρ καὶ φῶς] πῦρ δαΐδων.
- v. 867. ἕα ἕα] φωνῆς ἀκούουσι ἀναιρουμένου τοῦ Αἰγίσθου.
- v. 875. γυναικείας πύλας] τὰς τῆς Κλυταιμνήστρας.
- v. 876. καὶ μάλ' ἠβῶντος] ἀνδρὸς διῆεις τὸ χαλάσαι τὰς πύλας.
- v. 877. διαπεπραγμένῳ] τῷ σφαγίντι.
- v. 883. τοὺς τεθνηκότας λόγῳ] ἀντὶ τοῦ· ὁ τῷ λόγῳ τεθνηκὼς Ὀρέστης ἀπέκτεινε τὸν ξῶντα Αἰγίσθον.
- v. 890. Αἰγίσθου βία] ἀντὶ τοῦ ὧ Αἰγίσθε.
- v. 895. οὐλοισιν ἐξήμιλξας] τὸ οὐλον οὐδετέρως.
- v. 897. ποῦ δαὶ τὰ] μιτισκεύασται ὁ ἐξαγγελὸς εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ διλέγωσιν.
- v. 898. εὐροκάματα] τὰ ὀρκωμόσια ἃ ἐξυνομόσαμεν.
- v. 899. ἅπαντας ἐχθρούς] πλείον λέγει πάντας ἀνθρώπους ἔχειν τοὺς θεοὺς ἐχθρούς.
- v. 901. ἔπου, πρὸς αὐτὸν] πρὸς αὐτὸν τὸν Αἰγίσθον. Πιθανῶς δὲ, ἵνα μὴ ἐν φανερῇ ἢ ἀναιρίσει γίνηται.
- v. 905. γηράναι] ἀπὸ τοῦ γήρημι.
- v. 911. δορυξένοισι] οὐκ ἔστιν ἀπορρίψαι, τὸ δορυξένοισι ἐνδοῦναι πρὸς ἀνατροφήν.
- v. 914. αἰσχύνομαί σου] τὸν Αἰγίσθον φησι.
- v. 915. μὴ ἄλλ' εἰφ' ὁμοίως] ὅτι Κασάνδραν ἐπέγημεν.
- v. 916. ἔσω καθημένη] ἐτέρῳ συγκοιμωμένη. Ἄνδρα ἐν πολέμοις πονοῦντα μὴ θίλει κρῖναι γυνή οὔσα.
- v. 921. ἐγκότους κύνας] τὰς Ἐρινύδας.
- v. 923. πρὸς τύμβον μάτην] ὅτι μέλλω τελευτᾶν. Παροιμίαν εἶναι τοῦτο φασὶ πρὸς τύμβον κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον.
- v. 928. στένωμεν οὖν] ἐγνωμότως ἰλεοῦσι τοὺς περὶ Ὀρέστην.
- v. 929. ἐπήκρισι] ἐπ' ἄκρον ἤλθε.
- v. 935. διαλοῦς λέων] οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλάδην.
- v. 936. ἔλακε] ἤλασι δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου· ὃ ἐστίν, ἦνυσε τὸν ἀγῶνα. Ἀφίκετο, φησὶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος.
- v. 937. ὁ πυθοχρήστας] ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης.
- v. 940. τριβᾶς] ὡς φυγόντων τὰς συντριβᾶς τῶν οἴκων.
- v. 942. δυσσίμου τύχης] δυσπερέτου τύχης. Τὸ δὲ ἐξῆς· τὰς ἀναφυγὰς τῶν κακῶν τὰς ἀπὸ δυσσίμου τύχης.
- v. 943. ἔμολε] τῷ Αἰγίσθῳ ἔμολεν ἢ ποιῆν τῷ ἀπακτείναντι δόλῳ, τὸν Ἀγαμέμνονα.
- v. 946. Διὸς κούρα] ἡ δὲ Διὸς θυγάτηρ ἡ Δίκη πάρεστιν ἐν τῇ πρὸς Αἰγίσθον μάχῃ, καὶ ἐφήφατο τοῦ ξίφους. Δικαίως γὰρ Ὀρέστης ἠμύνατο.
- v. 949. ὀλέθριον πνέουσα] Τὸ ἐξῆς· ἔμολεν ὀλέθριον πνέουσα.
- v. 950. τάπερ] ἀντὶ τοῦ καθάπερ.
- v. 952. δολίαν] τὴν Κλυταιμνήστραν, τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολλὸν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἡ Δίκη. Ἐπιξῆλθε τὴν Δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὀρέστης.
- v. 955. κρατεῖται] συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπομεγοῦσι τοῖς κακοῖς.
- v. 957. οὐρανοῦχον ἀρχάν] τοὺς θεοὺς, ἢ τὸν Δία.
- v. 959. ψάλιον οἶκον] χαλινόν.

v. 962. παντελής χρόνος] ὁ πάντα τελευτῶν χρόνος, τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα. ἀμείψεται] ἀλλαγήσεται· οὐχ ὁμοίως ἔσται τοῖς πρώην ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν.

v. 965. ἐλατήριο] τὸ ἐλαῦνον τοὺς ἀσιβεῖς· ἢ τὸ ἀπελαθῆναι ὄφειλον· ἐλατήριο δὲ τὸ καθαρτικὸν φάρμακον.

v. 966. εὐπρόσωπῳ κοίτῃ] ἢ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τοῦτ' ἔστιν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γιγνόμενα καὶ ἐτέρων λιγόντων ἀκοῦσαι. Λεῖπει τὸ ἴσ τ ἰ.

v. 967. μισοκοδόμων] οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες πρῶτον εἰς τὸ ἔμπαλιν τῆς πρώτης τύχης. Τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύων μετήγαγε.

v. 970. ἔδρασε χάρας] Ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ καὶ ἐπὶ ἐγκυκλίματος ὄραται τὰ σώματα· ἃ λέγει διπλῆν τυραννίδα.

v. 975. ξυνάμοσαν] θανατὸν τῷ πατρί.

v. 978. τὸ μηχανημα] τὸν πέπλον.

v. 980. ἐκτίεται αὐτὸν] πρὸς τὸν χορόν.

v. 984. παρῆ μοι] ἢ μ ο ι ἀντανυμία τὴν οἰκίότητα δηλοῖ. ἐν δίκῃ] ἐν τῇ κρίσει τῶν Ἐρινύων.

v. 986. Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω] Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μέρος, μητρὸς δὲ, ἥτις ἐπὶ ἀνδρὶ τοῦτο μῆσατο στύγος.

v. 989. βάρως] τὸ βάρος φίλον πρώην.

v. 992. σήπειν Δίγους' ἄν] ὑπερβολή· ὅτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα ἀλλὰ μόνον ἀψάμενοι σήπει.

v. 994. κἄν τύχῳ] ἐντὶ τοῦ ἐπιτύχῳ εὐδίκτως κακολογήσας.

v. 995. ἄγρευμα] δίκτυον.

v. 996. δρύτης κατασκήνωμα] παραπέτασμα ὄρους.

v. 997. ποδιστήρας] τοὺς πλείον τῶν ποδῶν καθήκοντας.

v. 999. ἀπαιόλημα] ἀπάτημα.

v. 1006. μίμονοντι] τῷ ποιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνδρῶν.

v. 1009. φόνου δὲ κηκίς] τοῦ αἵματος.

v. 1010. πολλὰς βαφὰς] ὡς πολυτελοῦς ὄντος τοῦ ἱματίου καὶ ἠφρατισμένου τῷ αἵματι.

v. 1016. διὰ πάντα] ἢ δ ι ἀ πρὸς τὸ ἀ μ ε ἰ ψ ε τ α ἰ. ἄτιμος] ἀτιμώρητος.

v. 1018. ὄπη τελιῖ] εἰς τί ἀποβαίνει τὰ κατ' ἐμέ.

v. 1021. δύσαρκτοι] δυσχερῶς ἀρχόμενοι καὶ πειθόμενοι.

v. 1025. πατροκτόνον] τὴν μητέρα.

v. 1026. πλισστηρίζομαι] καυχῶμαι.

v. 1027. Λοξίαν χερήσαντα] καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης φημὶ τὸν Ἀτέλλωνα χερῆ-
σάί μοι.

v. 1030. προσίξεται] τοσαύτη γὰρ ἔστιν, ὡς μηδὲ τοξότην ἐφικέσθαι τοῦ μήκου.

v. 1034. πυρός τε φίγγος] τὸ ἐν Παρνασσῷ.

v. 1061. καιρίοις] ἐγκαίροις εὐτυχίαις.

v. 1064. γονίας] γονίας ἄνεμος ὅταν ἐξ εὐδίας κινήθῃ χαλεπὸν πνιῦμα.

SCHOLIA

IN

EUMENIDES.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ἢ ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

EUMENIDES.

ὍΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγίνετο εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατηῆλθεν εἰς Ἄργος. Τὰς δὲ Ἐρινύας πρᾶταις προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. Παρ' οὐδετέρῳ * κίῳται ἢ μυθοποιῶτα.

v. 1. πρῆσιύω] A. προτιμῶ.

πρῶτον μὲν εὐχῇ] Γ. Ἡ εἴσθισις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονοτροφικῆς ἐστὶ περιόδου καὶ ἐξῆς ἐκ συνεχῶς διπλῆς. Οἱ δὲ στίχοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι εἰσὶ. Μετὰ δὲ τὸν εἰς τὸν εἰς, τὸν εἰς, τὸν εἰς κᾶλον τμήματα δ', ἃ μονόμετρα ἐστὶ βραχυκατάληκτα. Μετὰ δὲ τὸν εἰς β' κᾶλα· ὧν τὸ ἐν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ δὲ ἴτερον ἰφθιμιμικρὸν, ἐκ τριβραχίαν. Εἰ δὲ τροχαϊκὰ τὰ κᾶλα ταῦτα εἴποις, οὐκ ἂν ἀμάρτοις. Ὁ δὲ τελευταῖος.

* Ἐπου μάραινε δευτέραις διώγμασιν.

v. 2. τὴν πρῶτον μιν Γαῖαν] A. Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθουῆς τὸν Ἀπόλλωνα διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτηι αὐτὸν ἢ Γῆ†.

v. 3. τὸ μητρὸς] ἢ τῆς καινῆς μητρὸς πάντων, ἢ τῆς Θείδος.

v. 5. λάχμι] κλήρω.

v. 7. γινίθλιον δόσιν] ἀντὶ τοῦ ὀπτήριον θιασαμίην τὸν τῆς ἀδελφῆς ἑαυτῆς Λητοῦς παῖδα δίδωκε συγγενικῆν δόσιν.

v. 8. ὄνομ' Ἰχμι] ἀπέδειξις αὐτῇ τῆς δωρεᾶς εὐκ ἀχάριστος.

* Hic ommissa sunt Sophoclis et Euripidis nomina, quorum apud neutrum hanc fabulam reperiri Scholiastes significat.

† Quæ hic in Edd. sequuntur Ἐπαφροδίτος etc. de Stanleii sententia transtuli ad schol. in v. 16.

v. 9. Δήλιαν τε χοιράδα] τὴν Κύνθον. Διὰ δὲ τοῦ χοιράδα σχεδὸν τὴν αἰτίαν φησὶ δι' ἣν ἀπέλιπεν Ἀπόλλων, ἰκκλίων τὸ εὐτελὲς τοῦ χωρίου. Ἄλλως. Δηλίαν τε χοιράδα, τὴν στρογγύλην.

v. 11. ἐς τήνδε γαίαν] χαριζόμενος [Ἀθηναίους καταχθῆναί φησιν ἰκκίσι· Ἀπόλλωνα κἀκείθιν τὴν περιπομπὴν αὐτῶ ἔιναι. Ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.

v. 13. Παῖδες Ἡφαιστοῦ] οἱ Ἀθηναῖοι. Θησεὺς γὰρ τὴν ὁδὸν ἐκαθῆρε τῶν ληστῶν· καὶ ὅταν πέμπωσιν εἰς Δελφοὺς Θωριδα προέρχονται ἔχοντες πελίκεις· ὡς διημερώσαντες τὴν γῆν.

v. 15. σιμαλφεῖ] B. ἦν τιμῶ.

v. 16. Δελφός τε] A. Ἐσταφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου αἰτίων β' φησὶ· Μελανθοῦς τῆς Δευκαλίωνος καὶ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ γίνεται Μέλαινα τοῦνομα. Μελαίνης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Δελφός, ἀφ' οὗ οἱ Δελφοί, ὅς ἐστι τῆς χώρας ἀναξ καὶ κυβερνήτης.

v. 17. κτίσας] ποιήσας. Ἰδιώμα δὲ τοῦτο Αἰσχύλου.

v. 20. τούτους ἐν εὐχαῖς] B. τοῦτο φησὶν, ἵπτι δραματικὴ ἔστιν ἡ ποίησις· εἰ δὲ ἦν διηγηματικὴ, ἵπτιν ἂν ὁ ποιητής· ταῦτα εἰποῦσα εἰς θρόνον ἐκαθίζετο.

v. 21. Παλλάς] A.

χ' ἡ Παλλάς Δελφοί νιν ὄθ' ἰδρύνοντο προαίην.

Καλλιμάχος.

v. 22. κωρυκὶς πέτρα] ὁ Παργασσός.

κωρυκὶς πέτρα] B. πέτραν φησὶ κοίλην τὸν Παργασσόν, διὰ τὸ εἶναι δὲ κοῖλον ὄρος λέγεται ἐκτὶ ἀναστρέφεισθαι τοὺς δαίμονας καὶ διὰ τὸ ἄοικον εἶναι.

v. 24. Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον] διὸ εἶπε, δ α μ ὄ ν ω ν ἄ ν α σ τ ρ ο φ ἦ.

v. 26. λαγῶ δίκην] A. λαγωῦ δίκην καταπτήξαντι, καὶ μὴ ἀνδισταμίην.

λαγῶ δίκην] B. ἦγον λαγοὶ δειλοὶ εἰσιν, φησὶν οὖν αὐτὸν λαγωῦ δίκην ὑποπτήζοντα μὴ ἀντιστῆναι τοῖς πολιμοῖσιν αὐτῶ.

Πειθεῖ] A. Νῦν φησιν ἐν Παργασσῶ εἶναι τὰ κατὰ Πειθεῖα ἐν δὲ ταῖς Ξανθραῖς ἐν Κισαίρωνι.

v. 27. Ποσειδῶνος κρέατος] τὴν Πυθῶ τὴν πρῶν Ποσειδῶνος, ὑπὲρ ἧς Καλαύρειαν ἰδέξατο. Καλλιμάχος·

Μίσφα Καλαυρείης ἦλθεν ἐς ἀντίδοσιν.

v. 28. καλοῦσα] καλοῦσα φροϊμιάζομαι.

v. 32. ἴτων] ἴτσαν. Ἀττικώτερον.

v. 34. ἦ δεινὰ λίξαι] B. τὰ δεινὰ φησὶν ἐξέπιμψέ με τοῦ μαντιῶ, ἰδοῦσα γὰρ Ὀρέστην ἐπὶ τοῦ βαμοῦ καὶ τῆς Ἐριννῦς κοιμαμένης, ἔξιμι τεταραγμένη.

v. 35. πάλιν μ' ἔπιμψεν] παρ' ὀλίγον ἔρημος ἡ σκηνὴ γίνεται. Οὔτε γὰρ ὁ χορός παύρεστιν, ἥτε ἔρημα εἰς τὸν ναόν.

v. 36. σαικῖν] διὰ τὸ γῆρας. ἀκταίνειν] κουφίζειν. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ γαυριῶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν.

v. 38. δείσασα γὰρ] τὰ δεινὰ δείσασα ἐξέπιμψέ με τοῦ μαντιῶ. Ἰδοῦσα γὰρ Ὀρέστην ἐπὶ τοῦ βαμοῦ καὶ τὰς Ἐριννῦς κοιμαμένης, ἔξιμι τεταραγμένη τετραποδῶδὸν ἐκ τοῦ νεῶ.

v. 40. ὀρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῶ μιν] B. Ἐμφατικῶς παρίστησι τὸν νεωστὶ ἀφεντικότητα οἰστέλι τὸν φονεύσαντα, αὐθιγῆς γὰρ λίγεται ὁ φονευτής.

v. 41. προστρόπαιον] A. ἰκίτην. B. ἰκτιύοντα.

v. 42. σάζοντα χεῖρας] A. ἰμφατικῶς· τοῦτο νεωστὶ ἀφεντικότητα παρίστησι. νεοσπαδῆς] νεωστὶ ἰσπασμένοι.

v. 45. ἀργῆτι μάλλα] Εἰώθασιν ὅταν ἀσαφές τι εἴπωσιν οἱ ποιηταὶ ἐπικιδιάσκωιν αὐτό. Ὅμηρος (Iliad. ε'. 586.)

Κύμβαχος ἐν κοινήσιν ἐπὶ βροχμόν τι καὶ ἄμους.

ἀργῆτι] B. λευκῶ.

v. 47. εὔδει γυναικῶν] A. ἐπὶ σκηνῆς φαίνεται τὸ μαντεῖον. Ἡ δὲ προφήτις πρόεισιν ἐπικλήσεις, ὡς ἔθος, τῶν θεῶν ποιησομένη· ἀπρόοπτος τι ἰδοῦσα τὰς Ἐρινύδας κύκλω τοῦ Ὀρίστου καθυερούσας πάντα μνηύει τοῖς θεαταῖς· οὐχ ὡς διηγουμένη τὰ ἐπὶ τὴν σκηνὴν, (τοῦτο γὰρ νεωτερικὸν Εὐριπίδειον) ἐπὶ δὲ τῆς ἐκπλήξεως τὰ θεορῶσαντα αὐτὴν καταμνηύουσα φιλοτίχως· τὰ δὲ πρῶται εὐχαὶ καὶ ἐπικλήσεις θεῶν, ἵνα ἀπὸ τῶν εὐφημοτέρων ἀρξῆται ἢ προφήτις. Οἰκονομικῶς δὲ, οὐκ ἐν ἀρχῇ διάκειται Ὀρίστης, ἀλλὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τοῦ δράματος κατατάττει, ταμειυόμενος τὰ ἀκαμιάτατα ἐν μέσῳ. ἐν θερόνοισιν ἤμεις] τῶν Ἐρινύων.

εὔδει] καθυεῦδει.

v. 48. ἀλλὰ Γοργόνας λίσσω] A. πρὸς τὸ φοβερὸν τῆς ὄψεως.

ἀλλὰ Γοργόνας] B. πρὸς τὸ φοβερὸν τῆς ὄψεως φησὶ γοργόνοι· καὶ γὰρ τὰς Γοργόνας λίσσωσι δειμάτα φέρειν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ δὲ ὄλον εἶδον φησὶν αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς, ἀλλ' οὐχ ἀρπακτικὰς.

v. 49. οὐδ' αὐτὴ Γοργόνοισιν] A. ἀλλ' οὐδ' Ἀρπυίας αὐτὰς λίσσω· εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς.

v. 52. βδελύκτροποι] ἅς τις βδελύξαιτο καὶ ἐντραπίη μισήσας· σκυθραπαί.

βδελύκτροποι] B. ἅς ἰδῶν τις, φησὶ, βδελύξαιτο καὶ τραπίη μισήσας αὐτὰς, ὡς δυσειδίς· ἀπὸ γὰρ ὀμμάτων αὐτῶν λείουσι σταλαγμὸν αἱματηρόν.

v. 54. δυσφιλή] A. οἶον αἱματηράν.

v. 55. καὶ κόσμος] ὃν ἔχουσι παρακείμενον ἑαυταῖς.

v. 57. τὸ φῦλον] οὐ δήποτε τοιοῦτον γένος εἶδον.

τὸ φῦλον] B. τὸ γένος, οὐδέποτε φησὶ τοιοῦτον γένος εἶδον, μηδὲ ἰδοίμι.

τῆσδ' ἑμιλίας] A. συνηθείας, συνουσίας, συστήματος.

v. 59. τρέφουσ' ἀνατεί] τὸ τῆς ἀνατροφῆς.

τρέφουσ' ἀνατεί] B. ἄλλος ἄτης.

v. 60. ἀντιϋθιν] B. ὥστε, φησὶν, εἰ θεραπίας χρεῖα αὐτῶ μελίσθω τῶ Ἀπόλλωνι, καὶ γὰρ εἰ θεραπίας χρεῖα, αὐτός ἐστιν ἰατρός, εἰ δὲ μαντείας, πάλιν αὐτός ἐστι τερασκόπος.

v. 62. ἰατρομαντις] A. ὥστε ἴτε θεραπίας χρεῖα, ἰατρός ἐστιν· ἴτε μαντείας, τερασκόπος· ἴτε καθαροῶν καθάρσιος.

v. 63. καὶ τοῖσιν ἄλλοις] πόσῳ μᾶλλον τῶν ἰδίων;

v. 64. οὗτοι προδάσω] ἐπιφανείς Ἀπόλλων συμβουλεύσει Ὀρίστη καταλιπεῖν μὲν τὸ μαντεῖον, φυγεῖν δὲ εἰς Ἀθήνας. Καὶ διυτέρα δὲ γίνεται φαντασία. Στραφίοντα γὰρ μηχανήματα ἔδηλα ποιῶν τὰ κατὰ τὸ μαντεῖον ὡς ἔχει. Καὶ γίνεται ὄψις τραγική· τὸ μὲν ξίφος ἠμαγμένον ἴτι κατέχων Ὀρίστης· αἰ δὲ κύκλω φρουροῦσαι αὐτόν. Ἄλλως. οὗτοι προδάσω] πρὸς Ὀρίστην φησὶν· ἀπίστη γὰρ ἡ ἱερεία.

v. 66. οὐ γινήσομαι πῆσαν] γράφεται π ρ ε ῖ σ α ν.

v. 69. γράϊαι, παλαιαὶ παῖδες] παλαιαὶ γὰρ παῖδες διὰ τὸ ἰεῖον· ἢ ἰσιδὴ ἄγαμοι καὶ παρθένοι εἰσί. Τὸ ἀλλόκοτον δὲ τῆς φύσεως διὰ τῶν ἰαντίων τραγικώτερον διασῶρι.

v. 71. κακῶν δ' ἴκασι] ἴνικα τοῦ κακοποιῶν.

v. 75. ἐλῶσι] ἀντὶ τοῦ ἰλάσασι.

v. 78. βουκολούμενος] περιῖπων.

v. 80. ἄγκαθιν] ταῖς ἀγκάλαις.

- v. 85. μὴ ἀδικεῖν] B. συνίξεις, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ μ ἢ ἄ μ ε λ ε ῖ ν.
- v. 86. ἐπίστα] ἐπίστασαι.
- v. 87. σθίνος δὲ] τὸ δὲ σὸν σθίνος ἀσφαλές ἐστιν εἰς τὸ εὖ ποιεῖν.
- v. 90. ἐπάνυμος πομπάϊος] ὄδιος γὰρ ὁ Ζεὺς.
- v. 91. ποιμαίναν] φυλάσσαν.
- v. 92. σίβει τοι Ζεὺς] τὸ τῶν ἱκετῶν σέβισμα καὶ δέημα οὐ μόνον τιμᾶ ὁ ἱ Ζεὺς, ἀλλὰ καὶ σίβει, ὁρῶν αὐτὸ ὁρμώμενον προσηκούση τύχη.
σίβει τοι] B. τοῦτο διὰ μέσου.
- v. 95. ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν] A. Λίπιι εἰ μί. ἽΤιερ ὦν ἐφόνευσα Ἀγαμέμνονα ἀπό-
σασθε. Καὶ οἱ ἐμὲ φονεύσαντες οὐκ ἀτιμάζονται. Παιδευτικὰ δὲ ταῦτα. Τὸ γὰρ τοὺς
ἱναγίς καὶ μετὰ θάνατον ὑπὸ νεκρῶν ἀτιμάζονται, ἱκανῶς ἔχεται παιδεύσις. Ὁ μὲν
Ὁρέστης φυγῆ ὄχεται Ἀθήναζε πυθόμενος· αἱ δὲ Ἐρινυῖες μόναι καθεύδουσιν ὑπὸ πόνου
ἴσως καὶ Ἀπόλλωνος· τοῦ τραγικοποιῦ τοῦτο ἐπιτηδεύσαντος, ἵνα διὰ τούτου ἱμφαίη τὸ
ἄγριον αὐτῶν καὶ χαλεπὸν. Πᾶς δὲ διαγίρονται· οὐχ ὑπὸ Ἀπόλλωνος, οὐδὲ ὑφ' ἑαυτῶν,
ἀλλ' ἐν ἄλλῃ φαντασίᾳ. Ἐφίσταται γὰρ τὸ εἶδωλον Κλυταιμνήστρας καὶ μεμφόμενον
ἀνεγίρει. Ὅστι ποιικίλαις φαντασίαις πιτύκνεται.
- v. 98. ἀλῶμαι] B. πλανῶμαι.
- v. 99. ἔχω μεγίστην] A καὶ σφαγεῖσα αἰτώμαι ὑπ' αὐτῶν τῶν περὶ Ἀγαμέμ-
νονα.
ἔχω μεγίστην αἰτίαν] B. σφαγίσση φησὶν αἰτιῶμαι παρ' ἐκείνων, ὡς ὑπὸ τοῦ Ὁρέστου
ταῦ ἡμετέρου υἱοῦ ἀνηρέθην.
- v. 101. μνήσται] ὀργίζεται.
- v. 104. εὔδουσα γὰρ φρῆν] A. ἐν τῷ καθεύθειν ὁ νοῦς ἀκριβέστερον ὁρᾷ, μὴ παραπλα-
νώμενος τῇ θία. Τραγικώτερον δὲ τὸ εἶδωλον Κλυταιμνήστρας σώζει τὴν σφαγὴν.
- v. 105. ἐν ἡμίρᾳ δὲ μοῖρα] Ἡ τῆς φρενὸς μοῖρα οὐ προορᾷ ἐν ἡμίρᾳ.
- v. 107. νηθάλια] οἶνος γὰρ οὐ σπένδεται Ἐρινυσίην.
- v. 109. ἔθουον ἄραν] ἄραν ἐν ἧ οὐδεὶς τῶν θεῶν ἱκοιναῖι τῆς θυσίας ὑμῖν. Ἐν γὰρ τῷ
μισουκτίῳ μόναις Ἐρινυσίην ἀπάρχονται.
οὐδὲν κοινὴν θεῶν] ὅτι ταῦταις μόναις ἐν νυκτὶ θύουσιν.
- v. 110. ὁρῶ πατούμενα] B. ἀνατετραμμένα.
- v. 111. ὁ δ' ἐξαλύξας ὄχεται νεβροῦ δίκην] A. διὰ τὸ πεφουγῆναι ἐκ τοῦ νεῶ.
- v. 112. ἀρκυσμάτων] B. δικτύων.
- v. 113. ἱγκατιλλάψας μέγα] A. χλευάσας. Διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτάς.
- v. 117. μυγμός] παρεπιγραφή. Τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ φησὶν ὁ ποιητής· (Iliad. δ. 20.)
— — αἱ δ' ἐπίμυξαν.
- Τὸ δὲ ἐγίρεισθαι. Τὰς παριμίνας ὕπνω, οὐ πιθανόν. Κατὰ βραχὺ ὄν ἐκ προσβάσεως
τὴν ἔγριον ποιήσονται.
- v. 120. φονεὺς δ' Ὁρέστης] B. ὁ μὲν Ὁρέστης, φησὶν, ὄχεται Ἀθήναζε πυθόμενος.
Αἱ δὲ Ἐρινυῖες μόναι καθεύδουσιν ὑπὸ πόνου ἴσως καὶ Ἀπόλλωνος, τοῦ τραγικοποιῦ τοῦτο
ἐπιτηδεύσαντος, ἵνα διὰ τούτου ἱμφανὲς γίνηται τὸ ἄγριον αὐτῶν καὶ χαλεπὸν.
- v. 121. ἄξις] Ὡς παρὰ τὸ αἰ' αἰ' αἰάζειν· οὕτω παρὰ τὸ ἄ' ἄ' ἄξιν.
- v. 122. τί σοι] τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν;
- v. 123. συναμότῳ] συναμοσίαν ποιήσαντες κατεκόμισαν ὑμᾶς.
- v. 124. ἐξικήραναν παρείλοντο.
- v. 125. λάβει, λάβει] ὀνειροπολοῦσα διώκειν Ὁρέστην τοῦτό φησιν.
- v. 126. κλαγγαίνεις] B. βοᾷς.
- v. 130. ἄλγησον ἤπαρ] οὕτως ἄλγησον ὡς μαστιζόμενος.
- v. 131. ἀντίκειτρα] A. ἴσα μαστίγων.

v. 132. ἰπουρίσασα] ἰφορμήσασα τῷ Ὀρίστῃ. Οἰκτίον δὲ τῷ πνιύματι τὸ ἰ π ο υ ρ ἰ σ α σ α.

v. 133. κατισχαινίουσα] ἐκλιπτύνουσα, πυρετῷ ἀναλίσκουσα, ὡς δοκεῖν ἀτμούς ἀνίηαι ἀπὸ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ.

v. 135. ἔγειρ' ἔγειρε] ἀναστήσει αὐτὰς οὐκ ἀθρόως, μιμούμενος ἐμφατικῶς τὴν ἀληθείαν. Ἄλλ' ἔγείρεταιί τις πρώτη, ὥστε μὴ ἀθρόως τὸν χορὸν φθίγγασθαι.

ἔγειρ' ἔγειρε] Γ. ὁ παρὰν χορὸς συνέστηκεν ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων σποράδην κειμένων 16'. Κώλων δὲ ἀντισπαστικῶν μονομέτρων καὶ διμέτρων καὶ τριμέτρων καταληκτικῶν καὶ ἀκαταλήκτων καὶ βραχυκαταλήκτων κθ'. Ὡν τελευταῖος

Μιάστορ' ἐκείνου πάσσιται.

v. 137. ματῆ] Α. μάταιον γίνεται.

v. 139. ἦ πολλὰ] κομματικῶς ἕκαστον κατ' ἰδίαν προεικτίον. Αἱ γὰρ διακοπαὶ πρόσφοροι τοῖς πάθουσιν.

v. 140. ἰπάθομιν] λείπει δ ε ι ν α.

v. 141. ἄφειρτον] ἀφόρητον κακὸν ἰπάθομιν.

v. 145. καθιπάσσω] κατεπολέμησας.

v. 147. τοκίῦσιν πικρὸν] Β. συλληπτικῶς χρεὶ λείγεσθαι τὸν μητραλοῖαν.

v. 151. ἔτυψεν] Α. ὡς ἠνίοχος ἔτυψέ με.

v. 153. λοθὸν] λοθὸς μίρος τοῦ ἥπατος.

v. 154. μαστίκτορος] λείπει τὸ ὦ ς.

v. 156. τὸ περιβαρὺ] οὐ τὸ τυχόν, ἀλλὰ περισσῶς βαρὺ. κρύος ἔχειν] ἡμᾶς φησι.

v. 158. τὸ πᾶν δίκαιον] παρὰ τὸ δίκαιον τὸ πᾶν ἔχοντες.

v. 159. θρόνον] τὸν θρόνον, οὗ Ὀρίστης καθῆτο, πάρεστιν ὄρεν φονολειβῆ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὄλον. Τὸ δὲ γ ᾶ ς ὄ μ φ α λ ο ν, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἐν Πυθοῖ. Διὰ δὲ τούτων ἀποσκινιάζειν δοκοῦσι τῆς ἐπικουρίας Ὀρίστου τὸν θεόν.

v. 162. προσδρακεῖν αἰμάτα] Λείπει ὁ κ α ἰ, ὥστε τὸν ὀφθαλμὸν ἔχειν αἰμάτων ἄγος ἐπαίροντα.

v. 166. αὐτόκλητος] αὐτὸς αὐτὸν καλίσας ἐπὶ τῷ μίαναι τὸν ναόν.

v. 167. παρὰ νόμων] Β. ἔξω νόμων. τίαν] τιμῶν.

v. 168. παλαιγενεῖς] Β. ἡμᾶς δηλονότι, ὅσον τὸ ἐπί σοι ἀναιρήσας καὶ φονεύσας.

φθίσας] Α. ἡμᾶς, ὅσον ἐπί σοι.

v. 170. ὑπαί τε γᾶν] Β. ὑπὸ γῆν.

v. 172. ποτιτρόπαιος] Α. προστρόπαιος, ἀντὶ τοῦ ἐναγῆς.

ποτιτρόπαιος] Β. προστρόπαιος, ἰκίτης.

ἔτερον ἐν κάρῃ] Α. ὦν ἐναγῆς ἐν τῷ κάρῃ ἑαυτοῦ, ἔτερον μιάστορα λήψεται καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ δίκας ἡμῖν δώσουσιν.

v. 174. ἔξω κελύω] Γ. Εἴσθεις διπλῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τριμέτροι ἀκατάληκτοι ξί'. Ὡν τελευταῖς

Αὐτοῦ φυλάσσω ἀναμῖνω τέλος δίκης.

v. 175. πρῶτῃ] Β. Τὸ μὲν πρῶτον πρὸς πᾶσας ὁ λόγος, ἐξῆς δὲ πρὸς μίαν ἀποδίδοται.

v. 176. πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν] Α. τραγικώτερον ὄφιν εἶπει τὸ βίβλος διὰ τὸν ἰόν· πτηνὸν δὲ διὰ τὸ ἰπτερῶσθαι. Τὸ μὲν πρῶτον πρὸς πᾶσας ὁ λόγος, πρὸς μίαν δὲ ἐκάστην νῦν. πτηνὸν] Β. σαχύν. ἀργηστὴν] λιυκόν. ὄφιν] βίβλος.

v. 177. θάμιγγος] Α. νεργῶς.

v. 178. ἀνθράκων ἀφρόν] τὸ αἶμα μίλανα ἀφρόν εἶπεν. Οὐ δῆπου τὸ ἔμφυτον αὐτῶν,

(ἀναίμονες γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ) ἀλλὰ τὸ ἀπ' ἀνθρώπων ἠθροισμένον ὡς τούτω τροφῇ χρωμένων αὐτῶν.

- v. 179. θρόμβους] τὰς πῆξις τοῦ αἵματος.
- v. 181. καραμιστῆρες] αἱ ἀποκεφαλίζουσαι.
- v. 183. χλοῦνις] ἡ ἀκμαία ἀποκοπὴ, παρὰ τὴν χλόην, ἢ ἐπεὶ χλοῦνις ὁ σῦς κάπρου δὲ συνεχῶς εὐνουχίζονται, διὰ τοῦτο τὴν ἀποκοπὴν οὐκ ἐπὶ ἀνδρωπίνην. ἀκρανία] ἰκτομὴ μορίων.
- v. 184. λευσμόν] κακῶν ἠθροισιν, ἢ λευκοβολίαν. Ἡρωδιανὸς δὲ τὸ σύστημα καὶ ἠθροισμα.
- v. 185. ὑπὸ βράχιν] ἐνθα ἀνασκοποῦνται.
- v. 186. ἰορτῆς] εἰρωνικῶς, ἀντὶ τοῦ διατριβῆς.
- v. 187. τρόπος μορφῆς] ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς μορφῆς ὑμῶν ἢ κακία τῶν τρόπων ὑμῶν διαδέκνυται.
- v. 190. τρέψασθαι μῦσος] προστρέψασθαι.
- v. 191. ἄνευ βοτῆρος] μόναι, ὡς ἀνήμερα θηρία.
- v. 194. αὐτὸς σὺ τούτων] οὐχ ἐπικοινωνοῦν τῇ αἰτίᾳ, ἀλλὰ τοῦ παντὸς σὺ αἰτίας.
- v. 198. ἔχρησα] ὥστε δέξασθαι τὸν φονέα.
- v. 201. τὰς προπομπούς] ἠδικεῦσαντο, τὰς διακτρίας προπομπούς εἰποῦσαι. τὰς προπόμπους] B. Τοῦτο κατ' ἀκκισμὸν εἴρηται, ὁ φασὶν ἰδίωμα, τὰς διακτρίας προπομπούς εἰποῦσαι. ἀκκίζειν γὰρ φασὶ τὸ τὰς γυναῖκας ἰδιωματεύεσθαι καὶ σεμνολογεῖν.
- v. 202. μολεῖν] B. ὑμᾶς δηλονότι.
- v. 206. τί γὰρ; γυναικὸς] A. τί προστέταχθε ποιεῖν παρὰ ἀνδροφόνου γυναικὸς.
- v. 207, αὐθέντης] ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος φόνος οὐκ ἦν αὐθέντης, ὁ ἴσθι, μιαιρὸς;
- v. 218. ἡσυχαιτέραν] B. δολιωτέραν.
- v. 224. λέγη] B. ἰνομάξη.
- v. 225. αἷμα μητρῶον] A. ἡ δίκη τοῦ μητρῷου αἵματος.
- v. 229. μῆνις] μή τοι τὶ θεῶν μήνιμα γένομαι.
- v. 232. προστροπαίον] ἀκάθαρτον.
- v. 233. προσστριμμένον] κατ' αὐτῶν ἐπιλθόντα.
- v. 234. ἄλλοισιν οἴκοις] ἄλλοις προστριψάμενον τὸ μῦσος.
- v. 240. φραδαῖς] ταῖς ἰννοαῖς.
- v. 241. τετραυματισμένον] ὡς αὐτόχρημα αἵματος ὄντος Ὁρέστου, καὶ μαινόντος τὴν γῆν, ἧς ἐφάψηται. Τὸ μὲν ἀπορρεῖν τὸ αἷμα παραδοξολογίας ἴσθι τραγικῆς. Ὁρα δὲ μὴ ἐκβαίνει τὴν πίστιν, ὁ ἀπὸ Ἀργους εἰς Δελφούς ἦκεν, εἶτα ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἴτι αἷμα στάζων ἀπὸ τοῦ ζήφους. Φαντασία οὖν ἀμήχανος· ἀλλὰ καὶ συγκέχυται τῇ παραδοξολογίᾳ.
- v. 243. ἀνδροκμηῖσι] μεγαλοκμηῖσι.
- v. 244. σπλάγχχνον] τὸ ἡμέτερον.
- v. 245. ἀπτέροις] ὅτι μὴ πτερωτὰς εἰσήγαγεν αὐτάς.
- v. 247. καταπατακῶς] καταψήξας πρὸς τῷ ἀγάλματι.
- v. 248. προσγελάει] πρῖσαιναι. B. θέλει καὶ προσέρχεται.
- v. 249. ὄρα, ὄρα] τὸ αὐτὸ πρόσωπόν ἐστι.
- v. 252. ἀτίτας] ἀτιμώρητος.
- v. 254. πλεχθεὶς θεῶς] ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστῆι, πρόσφυξ θίλει γινέσθαι τῆς θεῶν.
- v. 256. οὐ πάρεστιν] οὐ πάρεστιν αὐτῶν νικῆσαι ἡμᾶς.
- v. 257. δυσαγκόμιστον] τὸ ἀπαξ χυθὲν αἷμα, δυσίατον.
- v. 258. τὸ διερὸν] πᾶν διερὸν ἐκχευόμενον εἰς τὴν γῆν, δυσαγκόμιστον. Τοιοῦτο οὖν καὶ τὸ αἷμα. Ἄλλως. Διερὸν, τὸ βρέξαν τὴν γῆν.

v. 259. ῥοφεῖν] καταπίνειν.

v. 260. πέλανον] θρόνον αἵματος.

v. 268. εὐθυνοσ] δικαστής.

v. 270. διλογογράφῳ] ἰφορᾶ δὲ πάντα, ἀναγραφόμενος αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ δίλτῳ.

v. 271. ἐγώ, διδαχθεῖς] διδαχθεῖς πολλοὺς καθαρμούς. Ὁ ἔστι, τηλικαῦτα ἀψυχήσας, ἃ πολλῶν ἐδέηθη καθαρῶν. Ἄλλως. Οἱ ἐναγεῖς οὔτε ἐν ἱερῷ προσήσαν, οὔτε προσέβλεπον, οὐδὲ διελίγον τό τι καὶ παρ' Εὐριπίδῃ.

Τί σιγᾶς ; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω * ;

Ἐπεὶ Ὀρέστῃς μέλλει διαλέγεσθαι, δοκῶν ἔτι ἐναγῆς εἶναι. Ἐγώ, φησι, διδαχθεῖς σὺν πατρὶ ἡμῶν, καὶ οἷον διδασκάλους χρηστάμενος ταῖς ἐμαῖς συμφοραῖς, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλιῶν ὅπου δεῖ ἐκατέρου καιρὸν γινώσκων.

v. 275. βρίζει] κοιμᾶται.

v. 276. ἐκπλυτον] ἐκκαθαρμένον.

v. 280. ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ] ἐβλάπτοντο γὰρ οἱ μυσαροὶ ξυνουχημένοι.

v. 285. αὐτόν τι] λείπει ἐ μ ε ἰ. καὶ τὸν Ἀργεῖον λιῶν] ὡς τότε συμμαχοῦντων Ἀργείων Ἀθηναίους.

v. 288. Τρίτανος] ὅτι διὰ τοῦτο οἶται αὐτὴν Τριτογένειαν.

v. 289. τίθησιν ὄρθον] καταβάλλει γὰρ ἢ ὄρθοι.

v. 291. θρασὺς ταγοῦχος] ὡς θρασὺς ἡγεμῶν. Ἀρμόττουσα δὲ ἢ εὐχή· δῆται γὰρ ἔδρανους βοηθοῦ.

v. 295. ὅπως γένοιτο] τὸ ἐξῆς· ἔλθοι, ὅπως γένοιτο.

v. 297. ἀναίμακτον] ὁ μὴδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γεννησόμενος σκιά· ῥοφήσομεν γὰρ σου τὸ αἷμα· ἢ ἐ ν α ἰ μ α τ ο ν, ἀντὶ τοῦ ζῶντα σε νεκρὸν ποιήσομεν.

v. 298. οὐδ' ἀντιφωνεῖς] οὐκ ἀποκρίνη· ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἀντιφωνήσεις μοι· ἀλλὰ καὶ βουλομένου λαλεῖν τὸ φθίγμα σοῦ δεθήσεται.

v. 302. Ἄγε δὴ] ὁ παρὼν χορὸς συνίστηκεν ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν ἰε'. Ὡν τὰ μὲν ἔστι δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ καὶ ἦται ἐφθημιμερῆ, τὰ δὲ πενθημιμερῆ, τὰ δὲ μονόμετρα.

v. 303. Μοῦσαν στυγερὰν] Α. ὡς ἐπὶ νεκρῶ.

v. 305. λάχη] τοὺς κλήρους ἡμῶν. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δ ε δ ὁ κ η κ ε' δεδόκηκεν ἡμῖν λῆξαι τίνα τρόπον τὰ κάτ' ἀνθρώπους λάχη ἐφοδεύομεν.

v. 306. ἱπιναμᾶ στάσις] ἱπισκοπεῖ. Στάσις δὲ τὸ σύστημα.

v. 313. χεῖρας φοῖας ἐπικρούπτει] τὸν φόνον κρύψαι θέλει.

v. 314. τοῖσι θανοῦσιν] τοῖς ἀναειρεθεῖσι.

v. 317. μᾶτερ] ἰπεὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ὀρέστου ἀγωνίζονται, οἰκείως τὴν μητέρα ἑαυτῶν ὀνομάζουσι.

μᾶτερ ἃ μ' ἔτικτις] Γ. Ἡ μονοστροφικὴ αἴτη περιόδος κώλων ἔστι χοριαμβικῶν κδ'.

Ὡν τὰ μὲν εἰσιν ἡμίλια· τὰ δὲ δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα· τὰ δὲ τρίμετρα.

Ὡν τελευταῖον·

— μικτὸς αὔων βροτούς.

v. 318. καὶ διδορκόσι] Α. ζῶσι καὶ θανοῦσιν ἕδικον.

v. 322. ματρῶϊον ἄγνισμα] τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀφαγνισθῆντα τὸν φόνον τῆς μητρὸς. Ἄγνισμα δὲ τινεὶ εὐφύμως τὸ μόλυσμα. ματρῶον] Β. μητρῶϊον· ἔστι δὲ συνίζησις.

* Fragm. ex incerta tragœdia (ed. Beck CCI.)

- v. 326. φρενοδαλῖς] παρακίνησις τῶν φρενῶν.
 v. 327. ὕμνος ἐξ Ἑρινύων] Ἐπὶ Ὁρέστη δὲ μέλλοντι θύεσθαι, λεχθήσεται ὕμνος ἐξ ἡμῶν, ὡς ἐπὶ ἱερσίῃ. πα ρ α κ ο π α, ἡγοῦν ὅς αὐτοῦ τὰς φρένας παράκοψει.
 v. 328. δέσμιος φρενῶν] ὁ δεσμιῶν αὐτοῦ τὰς φρένας. ἀφόρμικτος] οὐ γὰρ σὺν ὀργανικοῖς μουσικοῖς γίνεται οὗτος ὁ ὕμνος.
 v. 329. αὔων βροτοῦς] ὁ ξηραίναν τοὺς βροτοῦς.
 v. 330. διανταία] ἡ διαμπαῆξ τιμαρουμενή.
 v. 332. αὐτουργίαις] αὐτεφονίαις.
 v. 334. τοῖς ὁμαρτέϊν] τούτοις ἡμᾶς ἀκολουθεῖν, ἕως ἀποθάνῃ ὁ τοιοῦτος.
 v. 335. θανῶν] λείπει τὸ γ ἰ ν ε τ α ἰ ἵνα ἦ, οὐκ ἰλεύθερος γίνεται, ἀλλὰ πάλιν καλᾶ-
 ζεται.
 v. 337. ἐπὶ δὲ τῷ] ἐφ' ὀμόνιον αὐτῷ χρῆται. Λίγεται δὲ καὶ μεσοφθίγμα.
 v. 343. λάχη] γίρα.
 γιγνομένοισι λάχη] Γ. ὁ παρὰν χορὸς συνέστηκην ἐκ κῶλων χοριαμβικῶν γβ'. Ὡν τὰ μὲν ἴστιν ἡμιόλια, τὰ δὲ δίμετρα καταληκτικὰ καὶ ἀκατάληκτα τὰ δὲ τρίμετρα κα-
 ταληκτικὰ καὶ βραχυκατάληκτα. Ὡν τελευταῖον.
 Τάξω γ' ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνίφας.
- ὅς μόνος ἰαμβικός ἴστι τρίμετρος.
 v. 345. ἀθανάτων ἀπέχιν] Α. μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς.
 v. 348. παλλεῖκυκα] οὐδαμοῦ ὅπου ἐορτὴ καὶ ἀμπιχρόνη καθαρὰ πάρεμι.
 v. 351. ὅταν Ἄρης] ὅταν τις ἐχθρὸς συγγενῆς ἂν τὸν συγγενῆ φουέσῃ.
 v. 352. πίθασος] οἰκίος, φίλος.
 v. 353. ἐπὶ τὸν ᾧ] διὰ μίσου τὸ ᾧ.
 v. 355. αἵματος νέου] διὰ τὸ νέον αἷμα τοῦ νεωστὶ ἐργασμένου.
 v. 358. ἱμαῖσι λιταῖς] εὔχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι μου τὸ βούλημα καὶ μὴ εἰς μάχην
 μοι ἐλθεῖν.
 v. 362. ἔθνος τόδε] τὸ τῶν φρονέων.
 v. 366. κατὰ γὰν μινύθουσιν] καὶ τοὺς ὑψηλοὺς καθαιροῦμεν.
 v. 372. τανυδρόμοις] τοῖς τανυδρόμοις αὐτῶν κῶλοις ἐπάγουσα τὰ σφαλερὰ μου κῶλα.
 Ἡ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς καὶ τοῖς τανυδρόμοις γίνεται σφαλερὰ τὰ κῶλα, διὰ τὴν ἐπιούσαν
 αὐτοῖς ἄτην δύσφορον ὀπίμου. Οἶον καὶ τ α χ ὕ δ ρ ο μ ο ι οὐ δύνανταί με ἐκφυγεῖν.
 v. 374. πίπτων δ' οὐκ ἴδιδε] περιφρονῶν γὰρ οὐκ αἰσθάνεται τοῦ κακοῦ.
 v. 376. κνίφας] σκότος φρενῶν. Τὸ μῦθος κνίφας εἴρηκε.
 v. 378. πολύστονος φάτις] κακὴ δὲ φήμη περὶ τοῦ οἴκου αὐταῖς λίγεται.
 v. 379. εὐμήχανοι] λείπει τὸ ἴ σ μ ἱ ν. Ἡμεῖς γὰρ εὐμήχανοί ἐσμεν, ἐπιτελιστικά
 καὶ τῶν κακῶν μνήμονες.
 v. 382. δυσπαρήγοροι] οὐ τάχως παρηγορούμεθα ὑπὸ βροτῶν.
 v. 384. λάχη θεῶν] ἀφορισμένα τῶν θεῶν τῷ προσόντι αὐτοῖς σκότι. Ἄλλως. Με-
 τερχόμεθα λάχη, ὑπὲρ οὗ τιμᾶμεθα ὑπὸ θεῶν.
 v. 386. δυσδοπαίπαλα] δυσπαράβατα καὶ τραχία ζῶσι καὶ τοῖς θνήκουσι.
 v. 390. τὸν μοιρόκραντον] τὸν ὑπὸ μοιρῶν καὶ θεῶν τιτελισμένον.
 v. 391. ἴπι δέ μοι] ἴπιστι.
 v. 394. πρόσωθεν ἐξήκουσα] Ἐπὶ ὀχήματος ἔρχεται.
 πρόσωθεν ἐξήκουσα] Γ. Ἐῖσοις διπλῆς· μοιστραφικῆς συνεχῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν
 ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἧβ'. Ὡν τελευταῖος.

Ὅρκον περιᾶντας μηδὲν ἐκδικον φρέσειν.

- v. 395. ἀπὸ Σκεμάνδρου] Α. Μιτυληναῖοι ἐμάχοντο πρὸς Ἀθηναίους περὶ πόλιος Σι-

γίον· ἴδοξεν οὖν μονομαχίᾳ λῦσαι τὸν πόλεμον καὶ ὑπὲρ μὲν Μιτυληναίων ἰσολέμει Πιπτακός, ὑπὲρ δὲ Ἀθηναίων, Φρόνων. Ἦττηθέντος δὲ Φρόνωνος διελύθη τὰ τῆς μάχης. Ἔοικεν οὖν παρομοῶν Ἀθηναίους ὁ Δισχύλος εἰς τὸ ἀντέχεσθαι πάλιν Σιγίου, λέγων τὴν Διὸν ἐκείθεν ἐληλυθέναι.

καταφθάτουμένην] καταφθάνουσαν.

v. 401. κόλπον αἰγίδος] ὡς ἀρμένει χρωμένη τῇ αἰγίδι.

v. 407. σπαρτῶν γίνεσι] τῶν σπειρομένων.

v. 410. ἄμορφον] ἄμορφος οὔσα οὐ δυνήσῃ με ἰφ' οἷς ἔπικον ἀντιψέξαι.

v. 413. αἰανῆ] σκοτεινά. Ἡ θρηνητικά καὶ αἰάζειν ποιοῦντα.

v. 415. ἐπῶνύμου] τὰ ἐπῶνύμα οἷς καλεῖσθε.

v. 420. ὄπου] ἐν τῷ ἄδῃ.

v. 421. ἐπιβροῖζει] ἐπιβοῆς, ἐπιβάλλεις.

v. 423. ἄλλης ἀνάγκης] ἐν ἐρωτήσει· μὴ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο πιπτοίκε·

v. 425. δυοῖν παρόντων] ὑμῖν μὲν κατηγοροῖν· ἐκείνῳ δὲ ἀπολογεῖσθαι

Μηδὲ δίκην δικάσης πρὶν ἄμφοῖν μῦθον ἀκούσης.

Ἄλλως· δυοῖν, σοῦ καὶ Ὁρίστου.

v. 426. ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἄν] μὴ πρότερον αὐτῷ ὄρκον, καὶ διὰ τοῦτο θίλει νικᾶν. Οὔτως, φησὶ, φανερόν ἴσθι τὸ κατ' αὐτὸν, ὡς μήτε αὐτὸν δύνασθαι ὁμοσαι, ὅτι οὐκ ἴσθι τοιοῦτος, μήτε θίλειν ἡμᾶς ὄρκον αἰτηῆσαι, εἰ δικαίως αὐτὸν κολάζομεν.

v. 429. ὄρκους τὰ μὴ δίκαια] οὐκ ὀφείλει ὁ ἀδικῶν ὄρκον φεῦγειν τὴν κατηγορίαν, ἐπιπορήσει γάρ.

v. 432. ἐπαξίαν] ἀξίαν οὔσαν γονέων.

v. 435. ψόγον] ἀντὶ τοῦ ἔ γ κ λ η μ α.

v. 438. προσέκταρ] ὃν τρόπον κακέτινος προσεκάθητο τῷ ναῷ τοῦ Διὸς καθαρισθησόμενος. Πρῶτος γὰρ Ἰξίαν, φόνον ποιήσας, ἐκαθαρίσθη ὑπὸ Διός.

v. 439. ἀμείβου] ἀποκρίνου μοι τὸ εὔγνωστον.

v. 442. προστρέπαιος] ἰναγής.

v. 445. παλαμναῖον] φονία.

v. 449. οἴκοισι] καὶ εἰς οἶκον εἰσῆλθον, καὶ ὑδάτων μετίλαβον.

v. 450. φροντίδα] τὴν τοῦ μύσου.

v. 453. ἀρμόστορα] διάκτορα, βασιλεία.

v. 454. ξὺν ᾧ σὺ] διὰ τούτων φιλοσοπεῖται τὴν Διόν.

v. 456. κελαιόφρων] δολιόφρων.

v. 457. ποικίλοις ἀγριύμασι] τῷ πέπλῳ.

v. 458. λουτρῶν ἐξεμαρτύρει] ἐκήρυττε τὸν διὰ τῆς ἐπιχύσεως τῶν λουτρῶν γινόμενον αὐτῷ φόνον. Λίγεται γὰρ μετὰ τὸ φανῆσαι γυμνὸν ἐξαγαγεῖν καὶ διΐζει τοῖς πολίταις.

v. 462. καὶ τῶνδε κοινῇ] πάντων. Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ (v. 420.)

Ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κόπον.

v. 466. τὰδ' αἰνίσω] τὰ κατὰ σὴν κρίσιν ἀποβαίνοντα, ὅποια ἂν ᾖ, ἐπαινέσω.

v. 467. εἴ τις οἴεται] εἴ τις οἴεται τὸ πρᾶγμα τὸδε βροτὸς δικάζειν, μῖζον ἢ κατὰ ἀνθρώπου οἴεται. Ἐμοὶ δὲ περὶ φόνων δικάζειν οὐχ ὅσιον.

v. 469. ἐξυμνητίους δίκας] φόνους ἰφ' οἷς τάχως μῆρίσουσιν Ἐρινύες.

v. 470. κατηρητικῶς] τέλειος τὴν ἡλικίαν. Τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ζῶων.

v. 471. ἀελαθῆς δόμοις] διὰ τούτου ἰλπίδας αὐτῷ χρηστὰς ὑπότιθησιν.

v. 472. αἰροῦμαι πόλει] δέχομαι ἐν τῇ πόλει.

v. 473. οὐκ ἐπιπέπλον] ἐπαρᾶτητον, εὐχερῆ, ἐυάριστον. Δυσάριστοι φύσει εἰσὶν αὐταί.

v. 474. τυχοῦσαι] ἀντὶ τοῦ τυχοῦσῶν.

v. 478. πῆμπειν δὲ] πῆμπειν αὐτὰς ἀμνήτις, δυσχερές ἐστιν ἰμοί.

v. 479. ἐπίσκηψεν τῷδε] ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθεν.

v. 480. φόνων δικαστὰς ὀρκίων] οἶον ἐνόρκους δικαστὰς ἐγὼ θῆσω.

v. 481. εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θῆσω χρόνον] διετέλεσε γὰρ τὸ Ἀρειοπαγικὸν συνέδριον.

v. 482. ὑμῖς δὲ μαρτύρια] ὑμῖς δὲ ὅρκους αὐτὸν αἰτήσατε.

v. 484. τῶν ἰμῶν τὰ βέλτατα] τὰ βέλτιστα.

v. 486. ὅρκον περιῶντας] ὅρκον διδόντας.

v. 487. νῦν καταστροφῆ] Ἀθηνᾶ ἀπῆλθεν εὐπρεπῆσαι δικαστὰς. Ὁ δὲ Ὀρέστης ἰκετιύων μένει. Αἱ δὲ Ἐρινύες Φουροῦσιν αὐτόν. Μίλος δὲ οἰκίον ἄδουσι τῇ ἑαυτῶν προκρίσει.

νῦν καταστροφῆ] Γ. Ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κάλων ἰαμβικῶν οβ'. Ὡν τὰ μὲν ἐστὶν ἡμιόλια· τὰ δὲ, διμίστρα καταληκτικὰ καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα· τὰ δὲ τρίμίστρα καταληκτικὰ καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα. Ὡν τελευταῖον

ᾠλιτ' ἄκλαυστος, ἄιστος.

v. 491. ἤδη τὸδ' ἔργον] Α. τὸ μητροκτονεῖν.

v. 496. βροτοσκόπων] τῶν τοὺς βροτοὺς σκοπούντων.

v. 497. μαινάδων] ἡμῶν, δηλονότι.

v. 499. πάντ' ἐφῆσω μόρον] Οὐκέτι τινα μὲν ἔνομον ἠγήσασμαι, μόρον, τινὰ δὲ οὐ· ἀλλὰ πάντα ἐφῆσω μόρον, ὅπως τις βούλεται ἀναιρεῖν. Οὐ τιμωρήσω τοῖς ἀδικουμένοις, ἀλλὰ συγχωρήσω ἀλλήλους ἀναιρεῖν.

v. 500. πύσεται δ' ἄλλος] αἰεὶ τὰ ἀλλήλων ἀκούσονται, καὶ οὐ γίνονται κακῶν ἀνάπαυσις.

v. 502. ὑπόδοσιν] διαδοχὴν.

v. 504. μάταν παρηγορεῖ] παθῶν δὲ τις μάτην ἑαυτὸν παραμυθεῖται τῇ εἰς ἡμᾶς ἐλπιδι. Ἡ ἕκαστος δὲ τῶν φονέων παρηγορηθήσεται. Τλήμων γὰρ ὁ ἀναιδής, ἡ δ' ὠδὲ τλήμων.

v. 505. κικλησκέτω] ἡμᾶς δηλονότι.

v. 507. θροοῦμενος] θροῶν.

v. 510. ταῦτά τις] ἀναιρούμενος πατῆρ ἢ μήτηρ ὑπὸ παιδός.

v. 513. πιτνεῖ δόμος δίκας] ἐπιδήπτερ ἔλωλε τὸ δίκαιον.

v. 514. τὸ δεινὸν] αὐ πανταχῇ τὸ δεινὸν ἀπιῖναι φρενῶν δεῖ.

v. 518. σοφρονεῖν] ὥστε καθήμενον ὑπὸ στίνοι συμφρονεῖν. Ὡς εἰ ἔλεγεν ὑπὸ τῶν δέει. Ἔστι δὲ ἀπ' εὐθείας τῆς τ ὀ σ τ ἰ ν ο ς.

v. 519. ἐν φάει] λαμπρότητι καὶ ὀρθότητι φρενῶν.

v. 524. μήτι δεσποτοῦμενον] ἀλλὰ τὸν ἠρέμα τούτων ἰθαπτόμενον· παρόσον οἱ μὲν παντάπασι τυραννοῦμενοι κακῶς βιοῦσιν; οἱ δὲ ἀναρχοί, πονηρῶς.

v. 528. ἄλλα] ἄλλα ἄλλως ἰφορᾷ ὁ θεός· ἐσθ' ὅπη θεός.

v. 529. ζύμμιτρον] σύντομον.

v. 531. τίκος] * ὕβρι γενιῶσα. Οἱ γὰρ ἀρξάμενοι τοῦ θεοῦ καταφρονεῖν ὑβρίζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

v. 532. ἐκ δ' ὀγκίαις] ἐκ τοῦ ὀρθῶς ἔχειν φρένας. Νόσον δὲ φρενῶν τὴν δυσσίθειάν φησιν ὀγκίαις δ' ἐξ ἧς ἀνεῖη ἡ τιμή· ἐξ ἰκίνης δὲ ὕβρις.

v. 535. τὸ πᾶν] καθολικῶς λίγα τὸ ἐπιφερόμενον.

v. 537. μηδὲ νιν] τὴν δίκην.

v. 547. ἀνάγκας ἄτερ] ὁ χωρὶς ἀνάγκης δίκαιος ἄν.

* Hic excidisse videtur *δυσσιθείας*.

v. 550. τὸν ἀντίτολμον] τὸν τὰ ἰναντία τοῖς εἰρημένους τολμῶντα. Ἀντὶ τοῦ τὸν ἀδι-
πον.

παραϊβάδαν] παραβιβηκότα.

v. 551. παντόφουρα] πάντοθεν συνηγμένα.

v. 552. καθήσειν] ἀπὸ τῶν χιμαζομένων, τροπικῶς. Ἀντὶ τοῦ ταπεινωθήσεσθαι.

v. 553. πόνος] ἀτυχία.

v. 555. ἀκούοντας οὐδὲν] τοὺς θεοὺς.

v. 557. γελᾷ] γελᾷ, φησὶν, ὁ δαίμων ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ πάσχασι τὸν μηδέποτε προσδο-
κήσαντα τιμωρεῖσθαι ἰδὼν ἐν μέσῃ τῇ δούῃ ὑπεξυγμένον καὶ χαλινωθέντα. Τοῦτο γὰρ δη-
λοῖ τὸ λείπαδον.

v. 560. τὸν πρὶν ἄλσον] τὸν πολυχρόνιον δὲ ἄλσον ἑαυτοῦ προσκρούσας τῷ βραχίῃ τῆς δί-
κης ἄλειτο.

v. 563. κήρυσσε] Κληρώσατο Ἀθηναῖοι τοὺς ἀρίστους ἄγει δικάσοντας. Καθισάντων δὲ
αὐτῶν ἐν μέσῃ σπᾶσα κειλεύει διὰ σάλπιγγος καὶ τοῦ κήρυκος σιωπῆν γενέσθαι, ὡς μὴ
ἀρκοῦντος μόνου τοῦ κήρυκος. Ὅρα δὲ πᾶς τὰ νέων ἤδη ἀναχρονίζει. Ἄ γὰρ νῦν γίνεται
ταῦτα τὴν Ἀθηναίων εἰσήγαγε λέγουσαν. Ἐχρῶντο γὰρ τῇ σάλπιγγι ἀνείργειν τὸ πλῆ-
θος θείλους.

κήρυσσε κήρυξ] Γ. Εἰσθεῖσις διπλῆς καθόλου. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι
ἀκατάληκτοι ρυθμοί. Ὡν τελευταῖος.

Σωτήριον τι καὶ δορὸς νικηφόρον.

καπεργάθου] Α. κάτεχε, κάλυς.

v. 568. ἀρήγει] συμφέρει.

v. 569. αἰανῆ] διηνεκῆ· παρὰ τὸ αἰεῖ.

v. 570. καὶ τῶνδ' ὄπως] τῶν Ἀρισπαγιτῶν.

v. 571. ἂν ἔχεις] ἂν ἐκληρώθης, δηλονότι μαντείαν. Παραφάνητος δ' Ἀπόλλωνος ταῦ-
τά φησιν.

v. 573. καὶ μαρτυρήσαν] ὅτι οὐκ ἔστιν ἑναγής· ἐκάθηρα γὰρ αὐτόν.

v. 576. καὶ ξυνδικήσαν] σύνδικοι λέγονται εἰς ἴσον μέτεστιν ἐν τῇ δίκῃ τῆς αἰτίας.

v. 579. ὁμῶν τῶν Ἐρινύων.

εἰσάγω δὲ τὴν δίκην] ὄρα τὸ δικαστήριον.

v. 580. ὁ γὰρ διώκων] ὁ κατηγορῶν.

v. 582. πολλαὶ μὲν ἴσμεν] Τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν χορόν· εἴ γὰρ
ἦσαν.

v. 583. ἔπος δ' ἀμείβεω] Ῥητορικῶς πυνθάνονται. Εἰ μὲν ὁμολογήσῃ, ὑπεύθυνος ἔσται·
εἰ δὲ ἀρνεῖται, ἐλιγχθήσεται. Καὶ Ἀχιλλεὺς πρὸς τοὺς πρίστεις· (Iliad. XI. 338.)

τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγίῃρας

Ἀτρείδης --- ---

διὰ γυναικα ;

v. 586. τριῶν παλαισιμάτων] ἐκπέπτακας. Ἡ μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῶν παλαιόν-
των, οἱ ἐπὶ τοῖς τρισὶ κτώμασιν ὀρίζουσι τὴν ἥπταν.

v. 589. ξιφουλκῶ χιρὶ] πλανᾶται. Αἰ μὲν γὰρ τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου πυνθάνονται·
ὁ δὲ πρὸς τὸ πῶς, ξίφει, φησὶν ὡς τό μὴ δι' ἐμὴν ἰόττητα. (Hom. Iliad. ε'.
874.)

v. 593. καὶ διῦρο γ' αἰὶ] ἔως διῦρο τὸ ἀεὶ ἐπὶ τοῦ ἔως τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλὰ
κις. Διῦρο μὲν μὲν τὸν αἰὶ τείνον λόγον.

v. 594. τάχα] ἀντὶ τοῦ ἴσως.

- v. 595. *πέμπει πατήρ*] ὡς ὑμῖν ἔπεμψεν ἢ μήτηρ, οὕτω βοηθοῦς καὶ μοὶ πέμψει ὁ πατήρ.
- v. 597. *προσβολὰς*] *συντυχίας*.
- v. 598. *δίδαξον τοὺς δικάζοντας*] Πανούργως φησὶ, μὴ ἡμᾶς δίδασκει, ἀλλὰ τοὺς δικαστάς.
- v. 599. *ἀνδροκονοῦσα*] ἐμὲ κακέϊνον ἠδίκησεν.
- v. 600. *τοὶ γὰρ σὺ μὲν*] Πῶς οὖν λέγεις, ὅτι ἠδίκησέ με ; πῶς δ' Ἄγαμέμνονα, ὅπου ἀπέθανε δι' αὐτήν.
- v. 601. *τί δ' οὐκ ἐκείνην*] οὐκ εἰ τέθνηκας, τούτου αἰτία εἶ σύ. Πῶς ἂν ἰδίωκεις ; ὥστε οὐδὲ ἀποθανοῦσα διὰ τὴν σὴν αἰτίαν ἀπέθανεν.
- v. 603. *ἐγὼ δὲ μητρὸς*] ἐγὼ οὖν ὀμαιμὸς εἰμι τῆ μητρί.
- v. 605. *ἀπεύχη*] ἀπαρηγῆ.
- v. 606. *ἤδη σὺ μαρτύρησον*] ὡς ἀπορῶν τῆς ἀποκρίσεως. Ἐπεὶ γὰρ ἦλθεν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δικαίως ἢ μὴ ἀνηρηκῆναι τὴν μητέρα, ἐπὶ τὸν συμβουλιούσαντα θεὸν καταφύγει. Τραγικὸν οὖν καὶ πρέπον, ὁμοιδίς τε τὸ πάντα λέγειν.
- v. 612. *θισμὸν*] τὸν Ἀρεοπαγικόν.
- v. 615. *ὁ μὴ κελύσει Ζεύς*] ὥστε ἐμοὶ μὲν Ζεὺς, ἐγὼ δὲ τούτῳ προσίταξα. Οὐκ ἄντι Δίος τὸ γινόμενον.
- v. 616. *ὅσον σθίνει μαθεῖν*] ἄντι τοῦ μάθε ἢ βουλή.
- v. 617. *πιφασῶσκω δ' ἔμμε*] κελεύω δὲ ἡμᾶς πειθῆναι τῇ βουλῇ τοῦ Δίος.
- v. 620. *φόνον πρᾶξαντα*] ἐκδικήσαντα.
- v. 623. *τιμαλφούμενον*] Συνεχῆς τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλῳ δι' ὁ σκόπτει αὐτὸν Ἐπιχαρμος.
- v. 629. *τὰ πλείστ' ἀμείνονα*] βελτίονα πλείστα ἠτύχηκτοτα ἀπὸ στρατείας.
- v. 630. *δρῦτη*] στυλῶ, τῇ ὡς σορῶ αὐτῇ γινομένη. Παρὰ τὴν δρῦν ἕλυναι γὰρ αὐταί.
- καπὶ τέρματι*] τῶν λουτρῶν δηλονότι.
- v. 631. *παρεσκῆνησεν*] πρὸς τὴν συναλοφῆν τῆς π ε ρ ἰ, καὶ τὴν συζυγίαν τοῦ ῥήματος. ἀτέρμονι ἀτραχήλῳ.
- v. 635. *ταύτην τοιαύτην*] τὴν Κλυταιμνήστραν. *λειῶς*] οἱ δικασταί.
- v. 637. *πατὴρ προσιμᾶ*] ὡς λέγεις οὖν, πατέρα προσιμᾶ μητρὸς ὁ Ζεὺς.
- v. 639. *πῶς ταῦτα*] οὐ τὸν Δία προέειπε κακῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ψευδόμενον βούλειται ἐλέγξει.
- v. 640. *ὑμᾶς*] ἃ κριταί.
- v. 649. *πῶς γὰρ τὸ φύγειν*] Ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος ἀπολογίας κατακρίνουσιν Ὁρέστην· εἰ γὰρ τὸν φονεῖα οὐχ ὅτιν τε τὸν φόνον ἀνακάλισσασθαι, πῶς Ὁρέστης φονεύσας ἰλευθερωθήσεται ;
- δρα*] σκόπει πῶς δικαιοῖς Ὁρέστην φύγειν.
- v. 656. *κύματος*] κῆματος.
- v. 667. *ὁ θρώσκων*] ὁ σπειραῖων.
- ἢ δ' ἀπερξίνῳ*] ὡς παρακαταθήκη.
- v. 660. *πατήρ μὲν ἂν γείνοιτο*] γεννήσειεν.
- v. 663. *ἐγὼ δὲ Παλλάς*] ἃ Παλλάς.
- ὡς ἐπίσταμαι*] ὅσον δύναμαι.
- v. 669. *τάδ' αἰανῶς*] δι' αἰῶνος.
- v. 670. *ἐπισπόρους*] ἀπογόνους.
- v. 671. *ἀπὸ γνώμης*] ὁ δοκιμάζεται.
- v. 675. *τί γὰρ πρὸς ὑμῶν*] τί τιθεῖσα μίμψιν παρ' ὑμῶν οὐχ ὑπομινῶ.
- v. 683. *φθόνον*] μῆνιν.

- v. 684. *νόπτολιν*] τὸν Ἄρειον πάγον· Ἐν αὐτῷ γὰρ ἰσρατοσιδεύσαν. Σημειῶσαι ὅτι πρώτη ἐστὶ Ὀρέστη γέγονε δίκη ἐν τῷ Ἀρειῷ πάγῳ.
- v. 687. *ἐν δὲ τῷ σέβας*] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γ α ρ.
- v. 688. *μὴ ἀδικεῖν*] συνίζήσεις.
- v. 694. *βουλεύω*] συμβουλεύω τοῖς ἑμοῖς πολιταῖς δημοκρατεῖσθαι μὲν, ὑπὸ φόβον δὲ μὴ εἶναι.
- v. 702. *εὐδόνταν ὕπτερ*] τῶν ἀποθανόντων.
- v. 715. *προστροπαῖς Ἰξιόνος*] καθάρσας τὸν αρωτομουσῆ Ἰξιόνα.
- v. 716. *ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα*] ἐπ' ἀπειλιὰς τρέπονται ἀφείσαι τὴν δικαιολογίαν.
- v. 727. *ἐμῆ τὸν ἰόν*] ἐκβάλλεις τὴν ὄργην, οὐδὲν δυναμένη βλάψαι τοὺς ἐχθρούς.
- v. 728. *καθιπαράζῃ*] κατατρέχεις.
- v. 730. *ὡς ἀμφίκουλος οὔσα*] ἀμφιβάλλουσα. Τίως γὰρ ἐν ἀμφιβόλῃ ἔχω τὸ ὀργίζεσθαι.
- v. 732. *τὴνδ' ἐγὼ προσθήσομαι*] ἐγὼ προσθήσω τὴν ἐσχάτην ψῆφον. Ἦ ὅτι ἂν ἴσαι γίνωνται, νικᾷ ὁ κατηγορούμενος.
- v. 740. *ἴσοις δικαστῶν*] ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρειοπαγιδῶν λ' καὶ εἰς.
- v. 743. *νῦν ἀγχόνης μοι*] νῦν μοι ζωὴ ἢ θανάτου τέλος.
- v. 744. *ἢ πρόσω τιμᾶς*] ἢ τὰς πρῶν ἔχειν τιμᾶς.
- v. 746. *ἐν διαιρέσει*] διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.
- v. 747. *γνώμης δ' ἀπούσης*] γνώμης, ἀντὶ τοῦ ψήφου. Ὁ τρόπος συνεκδοχῆ, ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον· τὸν γὰρ μέλλοντα βάλλειν ψῆφον δεῖ πρῶτον ἐν γνώμῃ γενέσθαι.
- v. 748. *βαλοῦσα τ' οἶκον*] ἢ ψῆφος δὲ βαλεῖν τε καὶ ὀρθῶσαι οἶκον δ ὕ ν α τ α ι.
- v. 750. *ἴσον γὰρ ἔσται*] ἂν ἴσαι δὲ γίνωνται αἱ ψῆφοι, ὁ κατηγορούμενος νικᾷ.
- v. 758. *τάσδε συνδίκους*] τὰς συνηγούρους Εὐμενίδας.
- v. 762. *πρυμνήτην*] κυβερνήτην, ἄρχοντα.
- v. 766. *πράξομεν*] τιμωρησόμεθα.
- v. 767. *καὶ παρόρνιδας πόρους*] ἀπαισίους.
- v. 769. *ὀρθουμένων*] γεννωμένων.
- v. 773. *πάλαισμα*] τὴν ἐμὴν ἱπποουρίαν.
- v. 775. *ἰὼ θεοὶ νεωτεροὶ*] Γ. Ὡδὴ χοροῦ ἐπαδικῆ, διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθισθαι. Ἔχει δὲ τοὺς πρώτους μὲν γ' στίχους ἰαμβικούς τριμέτρους ἀκατάληκτους. Τὰ δὲ ἐξῆς κῶλὰ εἰσὶν ἀντισπαστικά πενθήμερη καὶ δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα καὶ τρίμετρα γ'.
- v. 779. *ἀντιπενθῆ*] Α. ἰσοπενθῆ ὅμοια δρῶντα, οἷς πέπουνθα.
- v. 780. *μεθεῖσα*] ἀντὶ τοῦ μεθῆσω μιτοχὴ ἀντὶ βήματος· ὡς τό κ α ρ π ῶ β ρ ε θ ο μ ε ἵ ν η (Iliad. 9. 308.) ἀντὶ τοῦ β ρ ε θ ε τ α ι.
- σταλαγμὸν*] τὴν κατὰ βραχὺ φθορᾶν.
- v. 781. *χθονιαφόρον*] τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον.
- v. 782. *ἄφυλλος*] ἄκαρπος.
- ἰὼ δίκαι*] τοῦτο διὰ μίσου ὀλοφυρόμεναι ἀναφωνοῦσιν.
- v. 786. *γένομαι*] λείπει ὃ ἢ, διαζευκτικός· ἢ τί γένομαι.
- v. 787. *πολίταις*] ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἔπαθον· ἔμιξι τῷ θρήνῳ τὴν τιμωρίαν τεχνικῶς.
- Εἰπὼν γὰρ, δύσοιστα ἔπαθον, ἐπήγαγε, πολίταις· ἴνα ἢ, πολίταις δύσοιστα ὄντα.
- v. 789. *κόραι δυστυχεῖς*] κόραι Νυκτός.
- v. 790. *ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ*] ἔφασκε γὰρ ὁ Ἀπόλλων γνώμῃ Διὸς μαντεύσθαι.
- v. 799. *σταλάγματα*] γράφεται σ τ ε ν ἄ γ μ α τ α Σταλάγματα δὲ εἰσὶν αἰχμαὶ βιβρώσκουσαι τὰ σπέρματα.
- v. 814. *βαλεῖν*] λείπει ἔ μ π ο ι ἴ σ ω.

v. 821. οὐκ ἴσ' ἄτιμοι] Γ. Ἐῴθισις διπλῆς ἀμοιβαίας καὶ μονοστροφικᾶς ἔχουσα τὰς περιόδους. Εἰσὶ δὲ τὰ τοῦ χοροῦ μὲν κῶλα ἀντισπαστικά· τὰ δὲ τοῦ ἱτέρου προσώπου ἰαμβικοί στίχοι τρίμετροι. Τῆς πρώτης οὖν περιόδου στίχοι εἰσὶν ἰγ'.

v. 822. δύσκηλον] Α. δυσθεράπειτον.

v. 829. καρπὸν φέροντα τὸν πάντα ποιοῦντα κακῶς πράττειν.

v. 830. κοίμα] κοίμει.

πικρὸν μένος] τὸν θυμὸν.

v. 831. ὡς σεμνότιμος] λείπει ἐσομένη.

v. 832. τάκροθίνια] ὡς προτέλεια θυόντων Ἀθήνησι ταῖς Ἐρινύσι.

v. 833. γαμηλίου τίλους] τοῦ γάμου.

v. 835. ἐμὲ παθεῖν] Γ. Ἡ στροφή αὕτη τοῦ χοροῦ κῶλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν διμέτρων βραχυκαταληκτικῶν καὶ πενθημιμερῶν καὶ μονομέτρων καὶ τριμέτρων ἰα'.

v. 837. ἀτίστον] ἀνεκδίκητον τιμαρεῖσθαι μὴ δυναμίνην. Τὸ δὲ φεῦ, διὰ μίσου ἀναφαι-

v. 838. πνέω τοι μένος] ὀργὴν καὶ ἅπαντα κόπον πνέω.

v. 839. δᾶ] ᾧ γῆ, Δαρικῶς· ἔδην καὶ Δαμάττη.

v. 843. δαμίαν] τὴν δημοσίαν.

v. 845. ἦραν δόλοι] οἱ δόλοι γὰρ τῶν θεῶν ὡς οὐδὲν παρηγάμει τῶν δημοσίων τιμῶν.

v. 846. ξυνοίσω] φέρουσά σοι τὰς ὀργάς.

v. 847. σφωτήρα] διὰ τὸν χρόνον.

v. 849. ἰλθοῦσαι χθονά] λείπει ὁ καί.

v. 850. γῆς τῆσ' ἱρασθήσασθε] ἀντὶ τοῦ μεγάλου ἔσονται Ἀθηναῖοι ὥστε ἐπιθυμῆσαι, τῆς ἐξ αὐτῶν τιμῆς.

v. 857. θηγάνας—νίαν] τὰς ἀναλισκούσας τὰ νεία.

v. 858. θυμάμασι] ὀργαῖς. Ὅτι καὶ οἶνωθίντες τρόπον τινὰ γίνονται ἔμμανεῖς.

v. 859. ἕξειλοῦσα] ἀναπτερώσασα. Μάχιμον γὰρ τὸ ὄρεον τῶν τε ἕλλων ζώων τὸ συγγενὲς αἰδουμένων μόνος οὐ φεῖδεται.

v. 862. οὐ μόλις παρῶν] οὐ μακρῶν.

v. 864. ἰνοικίου δ' ὄρνιθος] τῶν ἰνοικούντων πολιτῶν ὃ ἐστὶν ὁμόφυλον πόλεμον.

v. 868. ἐμὲ παθεῖν] Γ. Ἡ μεσοδικὴ αὕτη ἀτιστροφή κῶλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν ἰα'. Τὸ αὐτὰ δὲ ἴσ'τι κῶλα α' καὶ ἐν τῇ στροφῇ εἴρηκεν.

v. 879. οὗτοι καμῶμαι] Ἐῴθισις διπλῆς συνεχοῦς μερικῆς· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι λβ'. Ὅν τελευταῖος.

Τὴν δ' ἀσύνικον ἐν βροτοῖς τιμῶν πόλει,

v. 880. πρὸς νεωτέρας] τὸ ἐξῆς· πρὸς νεωτέρας ἡμοῦ καὶ πολιτισσοῦχων βροτῶν, διὸς παλαιὰ ἄτιμος ἔρρειν.

v. 883. ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνὸν εἰ πείθη τῷ μειλίγματι τῆς ἡμῆς γλώττης παράμεινον καὶ τῶν καταλεχθέντων ἀγαθῶν μεταλάβαναι· εἰ δὲ μὴ πείθη, ἴσθι μὴ βλάβασα πόλιν.

v. 914. δίζομαι Παλλάδος] Γ. Ἐῴθισις διπλῆς ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος, ἀμοιβαίας τὰς περιόδους ἔχουσα. Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τοῦ χοροῦ κῶλα χοριαμβικά· τὰ δὲ τοῦ ἱτέρου προσώπου ἀναπαιστικά. Εἰσὶ δὲ τὰ τῆς πρώτης ταύτης στροφῆς κῶλα χοριαμβικά ὅμοια τοῖς προῤῥηθεῖσιν ἰα'.

v. 925. τὰδ' ἐγὼ προφορῶς] Γ. τὰ κῶλα ταῦτα ἀναπαιστικά ἐστὶ δίμετρα καὶ μονόμετρα ἰα'.

v. 936. δειδροστήμων] Γ. Τὰ τοῦ χοροῦ ταῦτα κῶλα χοριαμβικά ἐστὶν ἰα', ὅμοια καὶ ἰσόμετρα τοῖς ἀνω. Ἔστι δὲ ἀντιστροφή τῆς ἀνω στροφῆς.

v. 944. γόνος] Α. τὰ σπέρματα.

v. 945. πλουτόχθων] ὃ ἐκ γῆς πλουτίζειν καρπός.

v. 947. ἢ τὰ δ' ἀκούετε] Γ. Τὰ κῶλα ταῦτ' ἀναπαιστικά ἐστι δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ κατεληκτικά ζ'.

πόλειος φρούριον] Α. ὦ Ἀρισπαγίται.

v. 950. ἀνδροκμήτας] Γ. Στροφή ἑτέρα. Τὰ δὲ κῶλά εἰσι χοριαμβικά ὅμοια τοῖς ῥηθιῶσι ιβ'.

v. 966. τὰδε τοι χάρα] Γ. Τὰ κῶλα ταῦτα ἀναπαιστικά εἰσι δίμετρα καὶ μονόμετρα η'.

v. 974. τὰσδ' ἄπληστον κακῶν] Γ. Ἀντιστροφή τῆς ἄνω στροφῆς. Τὰ δὲ κῶλά εἰσι χοριαμβικά ὅμοια ιβ'.

v. 986. ἄρα φρονοῦσι! Τὰ κῶλα ταῦτα ἀναπαιστικά ἐστι δίμετρα καὶ μονόμετρα η'.

v. 994. χαίρειτ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου] Στροφή ἑτέρα. Τὰ δὲ κῶλά εἰσι χοριαμβικά ὅμοια τοῖς ῥηθιῶσι ζ'.

v. 1001. χαίριτε χ' ὑμῖς] Τὰ κῶλα ταῦτα ἀναπαιστικά ἐστι καὶ δίμετρα καὶ μονόμετρα ια'.

v. 1012. χαίριτε, χαίριτε δ' αὔθις] Γ. Ἑτέρα στροφή. Τὰ δὲ κῶλά εἰσι χοριαμβικά ὅμοια τοῖς ῥηθιῶσιν η'.

v. 1019. Αἰνῶ δὲ μύθους] Ἑτέρα περιόδος ἐν ἐκθίσει τοῦ δράματος. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιη'.

v. 1030. βὰτ' ἐκ δόμων] Γ. Ἑτέρα στροφή ἐν ἐκθίσει τελευταία τοῦ δράματος. Τὰ δὲ κῶλα χοριαμβικά ἐστὶν ὅμοια τοῖς ῥηθιῶσι δέκα ἐξ'.

SCHOLIA

IN

S U P P L I C E S .

v. 1. ἀφίκτωρ] ἰκετῶν ἕφορος.

v. 3. ναίων ἀρθίντ' ἀπὸ προστομίων] τινὲς τοῦ Φάρου Αἰγύπτου προπάρουθε γὰρ ἰσ-
τιν. Ἄμεινον δὲ τὰ στόμα ἀκούειν, πλεοναζούσης τῆς πρὸ. Διὰ γὰρ τοῦ Ἡρα-
κλειωτικοῦ στομίου τὴν φυγὴν ἐποιήσατο.

v. 5. Δίαν δὲ] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

v. 7. οὔτιν' ἐφ' αἵματι] οὐκ ἐφ' αἵματί τινι καταγνωσθεῖσαι ψήφῳ πόλιος δημοσίᾳ
ἡμᾶς ἀπειλαυνούση.

v. 9. φυξάνορα γάμον] φυγὴν ἀνδρῶν ἐμποιοῦντα ἡμῖν. Ἄμείονα τῶν κακῶν ἐψηφί-
σαντο τὴν φυγὴν. Κακὸν δὲ γάμος, κακὸν δὲ καὶ ἡ φυγὴ· αἰρετώτερον δὲ τὸ φεύγειν.

v. 10. ἀσιβῆ] ὅν οὐ σέβομεν ἡμεῖς οὐδὲ τιμῶμεν.

v. 13. στασίαρχος] τῆς συστάσεως ἡμῶν ἀρχων.
πισσονομῶν] ὑπὸ τούτων λογιζόμενος.

v. 22. ἐγχειρίδιοις] ταῖς ἰκετηρίοις θαλλοῖς.

v. 23. ἱεροστέπτοισι κλάδοισι] τοῖς στεφάνοις.

v. 25. βαρύτιμοι] οἱ βαρέως τινύμενοι καταχθόνιοι θεοί. Τὸ δὲ ὑπατοί, ἀπὸ ἄλλης
ἀρχῆς.

v. 27. τρίτος οἰκοφύλαξ] τρίτοςπονδος, ἢ ὁ τρίτος τῶν εἰρημένων. Εἶπε γὰρ, ὑπα-
τοι θεοί, καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος.

v. 28. δέξαιδ' ἰκέτην] δέξαιτο ἡμᾶς τῷ τῆς χώρας αἰδισίμῳ πνύματι. Ὁ ἴστιν,
αἰδῶ ἐπιπνύσας τοῖς ἡμᾶς δεχομένοις Ἀργείοις.

v. 32. ἀσώδει] πηλώδει, ψαμμῶδι. Τὴν γὰρ ψάμμον οὕτως φασίν. Ὡς ὁ ποιητής·
(Iliad. φ'. 320. 322.)

Εἰλύσω ψαμῶδοις

— — — τόσσην οἱ ἄσω καθύπερ διε καλύψω.

v. 34. πῆμψατε] τὸ ἐξῆς οὕτως, πῆμψατε ποντόνδε, ἔνθα ἀντήσαντες λαίλαπι χι-
μανοτύπῳ, βροντῇ, σπειροπῇ τε, ὄμβροφόροισί τε ἀνέμοις ἀγρίας ἀλῶς, ὄλιντο.

v. 38. ὦν δέμις] ὦν τὸ δίκαιον ἡμᾶς εἴργει, διὰ τὸ μὴ θανατωθῆναι τὸν πατέρα.

v. 39. πατραδελφίαν] ἀνεψιῶν τῶν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

v. 42. Δῖον πόρτιν] ἐπικαλούμεθα τὸν ἴνιν τῆς βοῆς τὴν ἐπαφὴν τὴν ἐξ ἐπιπνοίας τοῦ
Διός. Ἄλλως· πόρτιν, τὸν Ἐπαφον.

v. 43. τιμάορα] βοηθόν.

v. 45. ἐξ ἐπιπνοίας] τὴν ἐξ ἐρωτικῆς διαθείσεως· ἐπέπνευσε γὰρ αὐτῷ ὁ ἔρως.

v. 46. ἰπωνυμία δ' ἐπικραίνετο] τῇ δ' ἰπωνυμίᾳ ἰθιβαίουτο ὁ εὐμοιρφος αὐτοῦ βίος· ὡς
γὰρ τῆς ζωῆς ἐφήψατο Ζεὺς, οὕτω καὶ τῆς σύχης.

- v. 51. ἐν σπυρίοις] ἐν Ἀργεῖ, οὐ ἐνίμεστο ἢ ἰώ.
 v. 53. πρόσθε πόνων] τῆς ἰούς τοὺς πόνους ἐγὼ διηγουμένη.
 v. 55. πιστὰ τεκμήρια] τὸ ἐξῆς εὐτως· ὃν ἐπικαλουμένη, νῦν ἐν Ἀργεῖ δείξω πιστὰ τεκμήρια, ὡς οὐ ξίνος ἂν ἐλεύσεται, ἀλλ' εἰς προγόνων γῆν.
 v. 58. ἐν μάκκι] προϊόντος τοῦ χρόνου.
 v. 59. οἰωνοπόλων] τῶν φωνὰς οἰωνῶν γινώσκόντων.
 v. 61. δοξάσει τις ἀκούων] πλειονάζει τό τις.
 v. 62. Τηρείας μήτιδος] κατὰ παράφρασιν τοῦ Τηρείας.
 v. 64. κερκηλάτου] τῆς ὑπὸ κίρκων ἐλκνυμένης.
 v. 65. ἐργομίνα] διωκομένη.
 v. 66. ἡθίαν] τῶν σὺνηθων τόπων.
 v. 72. Ἰαονίοισι νόμοισι] ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικῆ φωνῆ.
 v. 74. Νειλοθεῖρῃ] τὴν ἐν τῷ Νείλῳ Θερισθεῖσαν, ἧ ἴσθι βλασστήσασαν ἐν Διγύπτῳ.
 Ἀπὸ τῶν σταχῶν δι' ἡ μεταφορά.
 v. 76. γόδινα] τῶν γόνων τὸ ἄνθος ἀποδρέπομαι.
 v. 78. ἀερίαι ἀπὸ γῆς] σκοπιναῖς· μέλαινα γὰρ ἴσθιν. Ἡ ἔστι ταπεινὴ καὶ τοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὡς ὑπόγειος φαίνεται.
 v. 80. ἀλλὰ θεοὶ, ἀλλ' ὧ γενέται θεοὶ καλῶς τὸ δίκαιον ὀρῶντες. Καὶ Ἡσίοδος (Ἔργ. 9.)

κλυθῆσι ἰδὼν αἰῶν τε.

- v. 82. μὴ τίλειον] τὴν τῶν Αἰγυπτιαδῶν.
 v. 85. Ἰνδοὶ γάμοις] ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ἡμῖν,
 v. 86. ἔστι δὲ] καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμου τειρομένοις καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν, δαιμόνων σίβας ῥῦμα τῆς βλάβης ἴσθιν. Ἡ οὕτως· καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμου τειρομένοις, καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν ὁ βωμός Ἀρης ἴσθιν· ὑπερμαχεῖ γὰρ αὐτῶν καὶ οὐδὲν πάσχει διὰ τὸ σίβας τῶν θεῶν.
 v. 89. Διὸς ἕμιρος] γυναικῶς παρὰ τὸ (Iliad. 9'. 143.)

ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο.

- v. 91. πάντα τοὶ φλεγέθει] ἐν παντὶ τόπῳ λάμπει, καὶ διὰ σκότου χερῆ. Τοῖς μὲν ἀνθρώποις οὐκ εὐνόητος ἴσθιν· ἀλλὰ μέλαινά τις αὐτοὺς κατέχει συντυχία.
 v. 95. πίπτει δ' ἀσφαλῶς] εἰ δὲ τι ἀνυσθῆ τῷ νέυματι τοῦ Διὸς ἀσφαλῶς πίπτει, ἀποβαίνει ἀσφαλῶς ἤγουν εὐσχημόνας.
 οὐδ' ἐπὶ νότῳ] ἀσχημόνας. Τὸ γὰρ εἰς νότον πίπτειν τοὺς παλαιστὰς ἀσχημόν ἴσθιν.
 v. 97. πραπίδων δάσκιον] πυκνοὶ γὰρ εἰσιν οἱ τῶν πραπίδων αὐτοῦ τοῦ Διὸς πόροι.
 v. 102. πανάλει] τῆς τοῦ δλέσθαι ἀξίου.
 v. 106. ἡμιον ἄνω φρόνημα] τὸ δὲ φρόνημα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀγῶν ἐδρασμάτων ἐφήμενον ἐξέπραξι τὸν σκοπὸν ἑαυτοῦ αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἀγῶν ἐδρασμάτων, ὅ ἴσθι τοῦ οὐρανοῦ. Ἄλλως· ἢ τὸ ἄνω ἰδρῦμενον, ἢ τὸ ἰδραῖον.
 v. 111. πυθμῆν] αὐτὸς ὁ Αἴγυπτος.
 v. 112. τὸ θάλος] ἡ ῥίζα τῶν πινυτήκοντα παίδων, ὅ ἴσθιν Αἴγυπτος αὐτός.
 v. 114. διάνοιαν μαινόλιν] οὐ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παίδων ἑαυτοῦ καὶ διανόειαν μαινόλιν ἔχων· ὅπερ, ἴσθι κέντρον ἄφυκτον.
 v. 116. ἀπάτα] τῆ ἀπατητικῆ.
 v. 118. δακρυοπιτῆ] παρασκευαστικὰ τοῦ πίπτειν τὰ δάκρυα τῶν ἀκούοντων.
 v. 122. ζῶσα γόις μι τιμῶ] γράφεται ζώσατο εἰς με τι με ᾧ.
 v. 123. ἰλίωμα] ἰλάσκομαι.

βοῦνιν] τὴν γῆν κατὰ βαρβάρους.

v. 125. εὐακοῖς] νοῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν.

v. 128. καλύπτρα] τῷ κεφαλοδίσμῳ.

v. 129. θεοῖς δ' ἰναγίξω] ὅπου δὲ θάνατος ἀπῆ, ἐκεῖ τῶν ἀνδράπων εὐπραγούντων τιμαὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέχουσιν. Ἐναγία δὲ, ἰναγίσμακα.

v. 132. δυσάχρητοι] δυσδιάνωστοι.

v. 134. ἀπάξει ἡμᾶς.

v. 138. ἱμπιτῶ ξὺν λακίδι] τῷ διασχισμῷ ἐμάπτει.

v. 141. λινοῖραφῆς τε δόμοι] ἢ ναῦς. Παρόσον τρουπῶντες. τὰς. κῆς. σπάρτοις. αὐτὰς συνίραπτον. Καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ (Odysse, ξ', 383).

ἦϊας ἀκτιόμινοι.

τὸ συρράπτοντες δηλοῖ. Ὅθεν καὶ ἀκιστρίας τὰς βραστρίας φασί.

v. 142. ἄλασπέγαν] τὴν θάλασσαν ἔργων.

v. 144. τιλιυτᾶς δ' ἐν χρόνῳ] ἴσον οὖν πρὸς τὴν ἀρχὴν ἔσται καὶ τὸ τέλος.

v. 148. σπέρμα σιμῶς μέγα μαστίρας] Ἐπαφες.

v. 150. ἰκφυγίῳ] λείπει τὸ δόση.

v. 151. θίλουσα δ' αὐθίλουσαν] θίλουσάν με εἶναι ἀγνήν.

v. 153. ἰνώπι' ἀσφαλῆς] ἀσφαλῶς ἐπίδητα με.

v. 157. ῥύσιος γενέσθω] ἀντὶ τοῦ ῥυσάσθω ἢ παρθένας ἡμᾶς τὰς παρθένας.

v. 161. εἰ δὲ μὴ] εἰ δὲ μὴ ῥύσεται.

v. 164. τὸν πολυξενότατον] τὸν καταχθόνιον ἄδην.

v. 169. Θεῶν ὀλυμπίῳ] ἢ Ζεῦ, ἢ παρὰ τῶν Θεῶν μῆτις κατὰ Ἰοῦς ἐστὶ μαστιγωτική.

v. 173. οὐρανόμινον] τὴν τῆς Ἑρας τῆς ἐν ἀνδρείᾳ κιώσης πάντας τοὺς ἐν οὐρανῷ θεούς.

Καὶ ἐφ' ἡμᾶς οὐκ ἔφθασιν ἡ μῆτις τῆς Ἑρας. (πρὸς τὸ ἄνω ταῦτο.

Τὸν πολυξενότατων

Ζῆνα τῶν κεκμηκότων

Ἰζόμεσθα—)

χαλεποῦ γὰρ ἐκπεριύμαπος εἶσι χεῖμῶν. Τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου ἀναπιφάνηται.

v. 176. καὶ τότε οὐ δίκαιοις τὸ ἐξῆς· καὶ τότε οὐ δίκαιοις ἐντευξεται Ζεὺς λόγοις, νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν λιταῖς. Οὐκ εὐαπολόγητος ἔσται, φησὶν, ὅταν ἡμᾶς παρίδη ἀπολυμένας.

v. 192. τῶδε ναυκλήρω] ἐξάρχῳ.

v. 193. καὶ ταπλ' χέρσου] ὡς τὰ ἐν θαλάσῃ.

v. 194. διλουμένηας] ἀπογραφόμενας.

v. 202. ἐσόνυται στόλον] τὴν πρὸς ἡμᾶς στόλον μετὰ ἑρμῆς ποιῖται.

v. 204. τῶν δ' ἀγωνίων θεῶν] στρογγύλα γὰρ ἐστὶ τὰ ἱερεῖα καὶ γωνίας οὐκ ἔχοντα.

v. 206. λευκοστιφῆς] λευκοῖς ἐρίοις ἐστεμμένας.

v. 208. ἔχουται διὰ χερῶν] ὁ ἴσθ. ἀντίχισθε τῇ διέξῃ τῶν ἀγαλμάτων, τῇ ἀριστιεῖᾳ τοὺς κλάδους κατέχουσαι.

v. 215. μὴ πρόλιαχος] μὴ πολλὰ προσιμιάζου.

μηδ' ἰφολκός] μήτε προτέρω κατάρχου τοῦ λόγου, μήτε ἀμειβομένη μακρολόγη.

v. 217. χρεῖος] ἰπικουρίας χρεῖζις.

v. 221. Ζεὺς γενήτωρ] ὁ ἔφορος τοῦ γένους.

v. 223. πίλας θρόνους] ὡς αὐτοῦ ἤδη καθισθέντος.

v. 224. μὴ ἀπολαλότας] μὴ μετὰ τὸ ἀπολίσαι οἰκτηρήσεις ἡμᾶς.

v. 227. καὶ Ζητὸς ὄρου] ἢ λίον· ἐξανίστησι γὰρ ἡμᾶς ὡς ὁ ἀλιπτεράν.

- v. 231. συγγιῶτο] συγγίνοιτο.
 v. 233. τρίαίαν] ἰν γραφῆ.
 σημῖον θιοῦ] τοῦ Ποσειδῶνος.
 v. 235. Ἐρμῆς ὃδ' ἄλλος] ὡς τῶν Αἰγυπτίαν ἄλλως αὐτὸν γραφόντων.
 v. 240. ὀμαίμων] τὸν συγγενῶν ἡμῖν.
 v. 242. ἄκοντος] παρὰ πατρὸς ἄκοντος.
 v. 246. ὑστάτας] μιθ' αἷς οὐκ ἴστιν ἄλλη τιμωρία.
 v. 249. ἀνέλληνα] τὸν οὐχ Ἑλληνα κατὰ στολήν.
 v. 251. χλίωντα] τρυφῶντα.
 v. 253. οὐδὲ κηρύκων] μὴ ἱπικηρυκισσάμεναι.
 v. 254. ἠγητῶν] πρίσβειον.
 v. 256. ἀφικτόρων] Ἑλληνικῶν ἱκιστῶν.
 v. 258. συνοίσεται] συμφωνήσαι.
 v. 260. εἰ μὴ παρόντι] ἔμιλλον ἂν στοχασμῶ τὰ καθ' ὑμᾶς λέγειν, εἰ μὴ φωνῆ ἐ-
 χεῖσι.
 v. 261. ἀμφὶ κόσμον] περὶ τοῦ κόσμου ἡμῶν, ὅτι βάρβαρος.
 v. 262. ἴτην] νῦν δεμότην.
 v. 263. τηρὸν] φύλακα.
 v. 265. Παλαίχθονος] Παλαίχθων ὄνομα κύριον.
 v. 269. καὶ πᾶσαν αἴαν] ἀντὶ τοῦ κ α ἰ π ἄ σ η ς α ἴ α ς.
 v. 270. πρὸς δύνοντος] τοῦ πρὸς δυσμᾶς μέρους Στρυμόνος κρατῶ. Στρυμῶν δὲ ποτα-
 μὸς Θρακίης.
 v. 273. συντίμει δ' ὄρος] ὃ δὲ ὄρος ὃ ἡμέτερος τὰπὶ Δωδάνην ἴχει, ἕως τῆς θαλάσσης·
 καὶ ἱπικίαια δὲ τῶνδε κρατῶ.
 v. 277. ἐκ Πίρας Ναυπακτίας] τοῦ Πίρατος. Ἀνεχρόνισι δὲ τῶν γὰρ Ἡρακλειδῶν
 ναυσὶ διαβάδων εἰς Ἄργος οὕτως ἐκλήθη Ναύπακτος.
 v. 280. παλαιῶν αἰμάτων] ὡς τῶν πολιτῶν αὐτοκτονησάντων.
 v. 282. δράκονθ' ὄμιλον] τί ἀνήκει; δρακόντων πληθός.
 v. 283. προσφύσω] ἀποδείξω.
 v. 297. Κύπριος χαρακτηριστῆρ] καὶ γυναῖκες ἂν Κύπρια ἀνδράσι μιγεῖσαι τέκωσι καθ'
 ὑμᾶς.
 v. 299. ἱπποβάμοσιν] ἵπποις ἰοικίαις κατὰ τὸ τάχος.
 v. 300. καμήλοις] καμήλοις νατοφορουμέναις κατὰ τὴν χθόνα. Ἀστράβη δὲ λέγεται
 ἡ νατοφόρος ἡμίονος.
 v. 302. καὶ τὰς ἀνάνδρους] λείπει εἶναι.
 v. 306. κληδοῦχον] ἱερίαν.
 v. 310. παλλαγματάων] αἱ περιπλοκαί.
 v. 311. νίκη τάδε] νίκη Διὸς καὶ Ἥρας εἰς τί κατέλιξαν;
 v. 312. βούτην γυναῖκα] τὴν διὰ τὴν γενεμένην ὑπὸ Διὸς μεταμόρφωσιν τῆς Ἰοῦς τῆ
 Διῶ προσήφας.
 v. 322. ἤλασιν] δις αὐτὴν ἤλασι μακρῶ δρόμῳ.
 v. 323. συγκόλλω] συμφῶνας.
 v. 329. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον] ὃ Εὐριπίδης φησὶ παῖδας εἶναι βήλου Αἴγυπτον, Δαναὸν,
 Φοῖνικα, Φινία, Ἀγήνορα.
 v. 331. τοῦτό μοι φράσον] τοῦ πατρὸς.
 v. 344. τί φῆς ἰκνῖσθαι] διὰ τί λέγεις ἐληλυθῆναι.
 v. 347. πότιρα] τίς γὰρ τοὺς ἀνδρας δισπότας ἄνοιτο;
 ἢ τὸ μὴ δίμις] ἢ ὅτι ἀδίμιτος γάμος; ᾗτιο γὰρ αὐτὰς ἐκδιδόσθαι ἤδη ἄλλοις ἀνδρά-
 σιν.

- v. 348. τίς δ' ἄν] κατ' ἰχθῦρα δηλονότι. Τίς γὰρ τοὺς ἄνδρας δισπότης εἶπαι ;
- v. 355. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς] συνίπρασον ἑμῖν, εἰ ἀρχὴν προφάσεως εἶχον.
- v. 357. κατασκέου] τοῖς θαλλοῖς ἰκετηρίων κλάδων πιπληρωμέναις.
- v. 365. βοτῆρι] τῷ ἑαυτῆς βοτῆρι σημαίνουσα τοὺς διωγμούς.
- v. 366. ὄρῳ κλάδοισι] ὄρῳ ὁμίλων θιῶν ἰστεμμένων ἰκετηρίαις.
- v. 368. ἀσταξίαν] τῶν νῦν μὲν ξίαν, πρῶην δὲ συνημμένων τῷ ἄστυ.
- v. 371. ἄνατον φυγὰν] τῶν μὴ ἐπὶ βλάβῃ τινος γιγνοῦσαν.
- v. 372. Διὸς κλαρίου] σπαντάπασι κληροῦντος καὶ κραίνοντος.
- v. 373. παρ' ὀψιγόνου] παρ' ἑμοῦ τῆς νεωτέρας ὁ γέρον.
- v. 374. αἰδόμενος] οὐ πτωχεύσεις.
- v. 376. Ἰεροδόκα] οἱ θιοὶ δίσχονται τὰ ἀπὸ ἀνδρὸς ἀγνοῦ ἰερά.
- v. 377. δαμάταν ἐφίστιοι] οὐ πρὸς τὴν ἰστίαν τῶν ἑμῶν δαμάτων ἀντὶ τοῦ οὐκ ἰδίᾳ
πρὸς ἑμὲ ποιῆσθαι τὰς ἰκασίας· ἀλλὰ πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν.
- v. 378. εἰ μαιίνεται] εἰ δὲ τὸ κοινὸν μαιίνεται, ὃ ἴσθιν ἡ πόλις.
- v. 383. ἄκριτος] ἀνυπεύθυνος.
- v. 388. παλιγκότοις] ἰχθῦσι.
- v. 392. καὶ τύχην ἐλεῖν] καὶ τοῦ συμφέροντος ἐπιτυχεῖν.
- v. 394. φύλακα πολυτόνων] τὸν ξένιον καὶ ἰκασίον διὰ τὸν φύλακα τῶν ἀτυχοῦντων·
οἱ τινεσὶ τοῖς πύλας προσκίζάνοντες οὐ μεταλαμβάνουσι τῆς δίκης, ἀλλ' ὑπερορῶνται.
- v. 397. Ζηνὸς ἰκταίης] τοῖς θρηνοῖς τῶν πασχόντων συμμαχεῖ ὁ τοῦ Διὸς χόλος.
- v. 398. δυσπαρέλκτοις] δυσπαράμυθτοις.
- v. 405. ὑπαστρον δὲ σοι] τὴν δὲ τοῦ γάμου μηχανὴν ὀριῶμαι τοῖς ἄστροις· ἀντὶ τοῦ
μηχανήσασθαι φεύγειν δι' ὄδοῦ μακρᾶς τὸν γάμον. Οἱ γὰρ μακρὰν ὁδὸν φεύγουτες, δι'
ἄστρον σημαίνεσθαι ἴλιγον.
- v. 415. ἰμῶν ἐκότῃς] αὐτὸς ἐπιξηγήσατο τί ἴσθιν ἐτερορρήκῃς.
- v. 417. τί τῶνδ' ἐξ ἴσθ] εἰ ὁ Ζεὺς, φησὶ, τὸ ἴσον φυλάττει, τί ἀπορεῖ; συμμαχεῖσθαι τῷ Διῷ.
- v. 419. διῦ τοι βαθείας] διῦ δὴ εἰς βυθὸν μολεῖν φροντίδος βαθείας σωτηρία, δίκη κολυμ-
βητῆρος. Τοῦτο δὲ τῷ σπογγιόμοις συμβαίνει τὸ πῶρῶν σκοπεῖν καὶ περιβλεπείσθαι.
- v. 424. βυσίω] ἀντὶ τοῦ ἰ κ ε τ ἰ δ ο ν.
- v. 435. δυσθειῖς] διωγμοῖς ἀθείοις.
- v. 441. κότον] τὸν τοῦ Διὸς.
- v. 443. βία δίκας] παρὰ βούλησιν τῆς δίκης.
- v. 445. ἀμπύκων] ὡς ἴσθων τῆς ἀμπυκος ἰλκομένην.
- v. 447. ἐπιλαβὰς ἑμῶν] τὰς ἐπιλήψεις τῶν πέλων μου.
- v. 448. ἴσθι γὰρ] λίγαι ὅτι. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ μ ἡ τ λ α ἰ η ς ἰ δ ε ἰ ν.
- v. 451. ὁμοίαν θέμιον] δίκαιόν ἴσθιν ἀποδιδόνα ὁμοίαν δίκην·

Λίγει σάθη τὰ κ' ἔριξι, δίκη δ' ἰδίᾳ γίνοιτο.

- v. 454. διῦρο δ' ἐξοκίλλεται] οὕτως ἀποβαίνει.
- v. 455. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς] ἢ τοῖς θεοῖς, ἢ τοῖς Αἰγυπτιαδαῖς.
- v. 459. χρεήμασι] χρημάτων.
- v. 460. καί μ' ἰγ' ἐμπλήσας] τοῦ Διὸς ἐμπιπλῶντος καὶ γιμίζοντος ἄτης τὸν γάμον.
- v. 462. γλώσσα τοξίστασα] ἀντὶ τοῦ γλώσσης τοξίστασης, ὃ ἴσθιν εἰκούσης.
- v. 467. πημονῆς ἄκη] τῆς προσδοκαμένης πημονῆς ἄκη.
- v. 468. ἐγὼ παροίχομαι] καὶ τοῦτο ποιῶν ἰκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους θιοῖς ὑπηρετῶν.
- v. 469. θίλω δ' αἰδῆρις] μάντις ἀποβαίνει φαῦλος.
- v. 473. συλλαβὰς] τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν.
- v. 479. ἰίοις πίναξι] καινοῖς ἀναθήμασι τὰ ἀγάλματα τῶν θιῶν κοσμήσω. Λίγει δὲ
ὅτι μετιωρήσω ἑμαυτὸν τῷ ἀγχιῶν.

- v. 481. ἀπάγχεσθαι θεῶν] ἐξήρημαι τῶν θεῶν.
v. 482. μακιστήρα καρδίας] ἤκουσα λόγον καρδίας δικητικόν.
v. 484. δυσπάλαιστα] δυσμεταχειρίστα. Ἐπὶ κοινῷ τὸ ἤκουσα.
v. 489. οὐχ ὑπερτοξίσμων] ἀνυπέβλητον.
v. 492. πᾶς οὐχὶ τάνάλωμα] τὸ πᾶμα τῶν σωματίων.
v. 495. ἐν βροτοῖς φόβος] ὁ τοῦτου φόβος μέγας ἐστὶν ἐν βροτοῖς.
v. 501. φιλαίτιος λιῶς] τοὺς γὰρ ἄρχοντας ἐν ταῖς τοιαύταις περιστάσεσιν εἶωθεν αἰτιᾶσθαι ὁ λαός.
v. 505. πᾶς τις εὐνοίας φέρει] ὡς καὶ πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα ὁ φθόνος ἔρπει.
v. 508. φράστορας τε] τοὺς φράσαντας.
v. 512. οὐχ ὁμόστολος φύσις] οὐχ ὅμοια, ταῖς ἐγχαροῖσι ἰσμεν, ὥστε λαθεῖν.
v. 514. μὴ θράσος τέκη] μὴ θαρσήσας μόνος ἀπελθεῖν, φοβηθῶ ὑπὸ τινος.
v. 517. θεῶν ἔδρας] τοὺς κατὰ τὰς ἔδρας τῶν θεῶν.
v. 518. καὶ ξυμβόλοισιν] τοῖς συντυγχάνουσι.
v. 521. παῦ θράσος νέμοις] ἀντὶ τῷ παραγενομένης μου τὸ θράσος νέμοις.
v. 525. βίβηλον] τὸ πᾶσι βατὸν καὶ μὴ ἰερόν.
v. 526. πτερωτῶν δρακόντων.
v. 544. ἄλισσον] καταπόντασον αὐτὴν τὴν ὕβριν.
εἰς στυγῆσας] ἀντὶ τοῦ δικαίως.
v. 546. τὰν μελανοζυγάταν] τὴν ναῦν ἐν ἣ βλαβῆ βλαβήσονται.
v. 548. παλαίφατον] πολυβόητον.
v. 550. ἰώσον] ἀνανίωσον τὴν φήμην ὅτι σοῦ ἴσμεν.
v. 551. πολυμνήστωρ] πολλὴν μνήμην ἔχων, γενοῦ ἰθάπταρ τῆς Ἰούς.
v. 552. δίας] τῆς δίας Αἰγύπτου, τῆς τοῦ Διὸς ἰεῖρας γῆς.
v. 554. μετίσταν] εἰς Ἄργος.
v. 555. ἀνδρόμους ἰπωπᾶς] κατανομάς.
v. 556. βούχιλον] ἔνθα ἐχιλοῦτο ἡ βοῦς καὶ ἦσθαι.
v. 557. οἴστρω ἰρυσσομένα] ἰλαυομένη.
v. 558. ἀμαρτίνοος] ἀντὶ τοῦ μανίσα.
v. 560. ἀντίπορον] Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.
v. 561. ἐν αἴσῃ] ἐν εἰμαρμένη.
v. 562. πόρον κυματίαν] τὸν Βόσπορον.
v. 563. ἰάπτει δ' Ἀσίδος] λείπει ὁ κ α ἰ.
v. 571. πολύπυρον αἴαν] Φοινίκην ἣν ἰεράν Ἀφροδίτης φησὶ διὰ Βύβλον καὶ Λίβανον.
v. 572. ἰκνεῖται] ἰκνεῖται διὸν ἀάμβοτον ἄλλος, τοῦ οἴστρου τῷ κέντρῳ αὐτὴν δια-
τρυπῶντος.
v. 573. βουκόλου πτεροέντος] τοῦ μύωπος.
v. 574. ἀάμβοτον ἄλλος] τὴν Αἴγυπτον.
v. 575. χιονόβοσκον] φασὶ γὰρ λυομένης χιῶνος παρὰ Ἰνδοῖς πληροῦσθαι αὐτόν.
v. 577. νόσοις ἄδικτον] λέγεται γὰρ ὁ ἀἷρ κουφότερος εἶναι. Ἐπιξηγήσατο δὲ τί ἴσται
τὸ μένος τοῦ Τυφῶ, εἰπὼν τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου.
v. 581. ἔνομαι] οἰκήτορις.
v. 583. ὄψιν ἀήθη] ὄψιν ἀήθη ὀρῶντες.
v. 584. μιζόμεροτον] τερατώδεις.
v. 587. καὶ τότε δή τις] ὡς ἐν ἰρωτήσῃ.
v. 588. ὁ θίλξας] ὁ θειραπιύσας.
v. 590. κρίαν] κραιῖων.
v. 591. βία δὲ] λείπει ὁ κ α ἰ.
v. 593. δακρύων δ' ἀποστᾶζει πίνδιμον] ἰννοῦσα ὅτι πίπειν.

- v. 595. *ἔρμα*] βάρος.
ἀψευδεῖ λόγῳ] καθὼς ἡ φήμη βούλονται.
- v. 599. *φυσίζων γένος*] τὸ γένος τῆς Ἰοῦς.
- v. 603. *καὶ τόδ' ἄν γένος*] καὶ τὸ γένος ἡμῶν ἐξ Ἐπάφου λέγων εἶναι, τῆς ἀληθείας κυρήσεις, καὶ οὐ ψεύση.
- v. 607. *πατὴρ φυτουργός*] αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργός τοῦ γένους, ὁ τῆ ἑαυτοῦ χειρὶ *θεραπείας* τὴν Ἰώ.
- v. 609. *πᾶν μῆχαρ*] ἡ πάντων μηχανή.
- v. 610. *ὑπ' ἀρχᾶς*] οὐχ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δὲ τινος τῶν κρείσσωνων καθήμενος, τὸ μείον ἔχων.
- v. 612. *οὐ τινος ἀνωθεν*] οὐ σέβει κάτω ἢν αὐτός.
- v. 613. *πάρεστι δ' ἔργον*] ἄμα τᾶ λόγῳ ἢ πρᾶξις.
- v. 614. *φέρει φρῆν*] εἰς τὸ συντιλέσαι.
- v. 619. *δήμου κρατούσα*] πότερον πλείους οἱ συμμαχοῦντες ἡμῖν, ἢ ὀλίγοι.
- v. 622. *διξιανύμοις*] διξιοῖς.
- v. 623. *ἔφριξεν αἰθῆρ*] πυκνὰς ἔσχι τὰς ἡμέρας αὐτᾶ χεῖρας.
- v. 624. *ἡμᾶς μετοικεῖν*] τὸ ἐξῆς ἔδοξεν ἡμᾶς μετοικεῖν.
- v. 626. *ἐνοίκων*] πολιτῶν.
- v. 627. *εἰὼν δὲ προστιθῆ*] τὸ καρτερὸν] λείπει τὸ τίς· ἀντὶ τοῦ βίᾳ π ο λ ι τ ῶ ν .
- v. 632. *μήποτε*] εἰς τὸν μετέπεισα χρόνον μήπως ἀξήση λόγον ὁ Ζεὺς.
- v. 633. *παχῦναι*] γράφεται π λ α τ ῦ ν α ι .
- v. 634. *διπλοῦν μίασμα*] διπλοῦν καθὸ καὶ ξίνους ὄντας παρορῶμεν, καὶ συγγενεῖς διχθίνους οὐκ ἐλιούμεν.
- v. 636. *χειρὶν Ἀργείοσ*] ταῖς χειρὶν ἐπέκραυε, πρὶν εἰπεῖν τὸν κήρυκα, ἀράτω τὰς χεῖρας ὅτῳ ταῦτα δοκεῖ.
- v. 641. *ποιὰς*] ἀμοιβὰς.
- v. 644. *πρὸς ἅπαντα*] βεβαίως εἰς τὸ παντιλὲς φέρων αὐτάς.
- v. 645. *νῦν ὅτι καὶ θεοὶ*] ἀντὶ τοῦ εἶ π ο σ τ ι .
- v. 647. *χειούσας*] χειούσης ἡμοῦ ἐκταῖα γένει, ἢ τᾶ γένει.
- v. 648. *συρίφατον*] συρὶ ἀναλωθεῖσαν.
- v. 651. *κτίσαι*] πονῆσαι.
μάχλον] τὸν εἰς τοὺς πολέμους κατωφερῆ, ἢ τὸν καλίμβλον.
- v. 653. *θερίζοντα*] τὸν ἐν ἄλλοις ἀρότροις θερίζοντα τοὺς βροτούς.
- v. 654. *οὐνεκ' ἔκτισαν ἡμᾶς*] ἢ πόλις.
- v. 657. *ποιμνὰν*] τὴν ἡμῶν σύστασιν.
ἀμέγαρτον] ἀφθόνητον, διὰ τὸ ἀτιλὲς.
- v. 658. *μιτ' ἀρσένων*] τῶν Αἰγυπτιαδῶν.
- v. 662. *πράκτορά τε σκοπὸν*] Διὸς σκοπὸν, τὸν Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν πάντα σκοπῶντα.
- v. 665. *ἐφίξει*] ἐφιζάμι γὰρ βαρὺς, καὶ ἐρείπει τὸν οἶκον.
- v. 666. *ἄζονται γὰρ*] τοῦτο συναπτίον οὐδὲ μετ' ἀρσένων.
- v. 669. *ἀρέσσονται*] εἰς ἀρέσκειαν ἄγουσιν.
- v. 677. *ἦβας*] τὸ ἀνδρὸς τῆς ἦβας αὐτῶν μὴ ἐκκοπή.
- v. 682. *γιμόντων*] πληροῦσθωσαν καὶ διαπριπέτωσαν τοῖς γίρουσιν αἱ θυμίαι, ἢ οἱ γίροντες.
- v. 685. *σιβόντων*] τῶν γιρόντων σιβόντων τὸν Δία τὸν ξίνον ὑπερτάτους.
- v. 687. *ὅς πολιν νόμῳ*] ὁ Ζεὺς τᾶ ἀρχαίῳ νόμῳ, τὸ ἴσον τηρεῖ.
- v. 688. *ἐφόρους γᾶς*] βασιλεῖς.
- v. 697. *βοᾶν τε δήμων*] ἐμφύλιον μάχην, τὴν ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι βοήν.
- v. 698. *ἀπ' ἀστῶν*] ἄπωθεν τοῦ κράτους τῶν ἀστῶν.

- v. 703. ἐπικραίνετω] τειλοφορῆσαι ποιίτω.
- v. 704. φέρεματι] γυνήματι.
πανώρω] κατὰ πᾶσαν ὥραν αὐξομένην.
- v. 705. πρόνομα] πρὸ τῆς πόλιος νεμόμενα.
- v. 707. ἐκ δαιμόνων] παρὰ δαιμόνων.
- v. 709. Μοῦσαι Διὰ τ' αἰοδαὶ] αἰ ἀδαί.
- v. 712. φυλάσσοι τ' ἀμιστακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἰ τιμαί.
ἀτιμίας] ἀσφαλείας.
- v. 714. εὐκοινομητις ἀρχὰ] ἢ γὰρ ἀρχὴ ὑπὸ τῶν κοινῶν προνοουμένη, τὴν τε πόλιν καὶ τὸ κοινὸν αὐξεῖ.
- v. 715. ξένοις τε] τοῖς τε ξένοις δίκας εὐσυμβόλους διδοῖν πρὶν ἐξοτλίξαι Ἄρη.
- v. 721. τὸ γὰρ τικόντων σίβας] Πρῶτον θεοῦ, δεύτερον νόμου, τρίτον δὲ τῶν, τὸ τοῦς γονῖς τιμῶν. Ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν καὶ τοὺς γονεῖς διὰ σίβας τὸ γὰρ τιμῶν γονεῖς τρίτον ἐστὶ παράγγελμα δίκης.
- v. 727. ἐπιταδόκου] τῆς δεξαμένης ἡμᾶς τοὺς ἐκίτας.
- v. 729. στολμοί τε λαίφους] κατὰ περιφρασίην τὸ λαίφους.
- παραρρύσεις] ἐκτάσεις.
- v. 732. καλῶς κλύουσα] οὕτω δὲ ἡμῖν κλύουσα τοῦ ὄρακος οὐ φίλη ἐστὶ.
- v. 733. νήιοι] ναῦται.
- v. 734. ἐκ πιπλωμάτων] ἐκ τῶν λευκῶν πιπλωμάτων μέλανα γυῖα φαίνοντα ἔχοντες.
- v. 742. ῥυσίων] ἐνιχύρων. Ἐνιχυράζοντες ἡμᾶς διὰ τινος ἀρπαγῆς.
- v. 744. βοῆ] βοῆ νῦν τῇ βοηθείᾳ.
- v. 745. ἀλκῆς] τῆς τῶν βαμῶν καταφυγῆς.
- v. 749. μῆκος δ' οὐδὲν] τῆς ἡμῶν φυγῆς καὶ τῆς τούτων παρουσίας.
- v. 750. περίφοβόν μ' ἔχμι τάρβος] ὅσον μοι προγίγονεν ὄφελος διὰ τῆς ἐνθάδε φυγῆς τῶν δειμάτων νῦν παροίχεται. Ἄπιστῶ γὰρ εἰ τυύξομαι ἐπικουρίας.
- v. 753. ἐπὶ τειλείᾳ] τειλοδεῖσα.
- v. 760. ἐν μισημέρι] καλῶς ἐν ἡλίῳ γεγυμνασμένοις.
- v. 764. δολομήτιδες] οἱ Αἰγυπτιαδαί.
- v. 765. κόρακις] Λίπυι τό ἀρπασοῦσι με.
- v. 768. εἰ σοί τε] εἰ ἀσεβῆσαι ἐν τοῖς βαμοῖς.
- v. 771. περίφρονες] ἀντὶ τοῦ ὑπέφρονες.
ἀνίσρω] ἀσειεῖ.
- v. 773. κρίσους κυνῶν] τοσοῦτον αὐτῶν διαφέρουσιν ὅσον λύκοι κυνῶν.
- v. 774. βύβλου δὲ καρπὸς] ἐπὶ παπυροφάγοι οἱ Αἰγύπτιοι.
κράτος] τὴν βίαν.
- v. 777. στολῆ] ὄρη.
- v. 778. οὐδ' ὄρμος] οὐδὲ ἡ ὄρη ταχεῖα, οὐδὲ ἡ ἔκβασις.
οὐδὲ πεισμάτων] ἀντὶ τοῦ πεισματοσωτήρια.
- v. 779. ἀγκυροχίαις] ταῖς ἀσφαλείαις καὶ κατοχαῖς τῶν ἀγκυρῶν.
- v. 780. ποιμίαις] κυβερνῆται.
- v. 785. θρασυθῆναι] πρὶν καταδαρρῆσαι τῶν ὄρων τὰς ναῦς.
- v. 787. ἀγγιλον δ' οὐ μέμψεται] ἐμὲ τὸν ἀπαγγέλλοντα αὐτοῖς τὴν παρουσίαν τῶν Αἰγυπτιαδῶν.
- v. 789. βουνῖτι] ὄρεινή.
ἰνδοικὸν σίβας] δίκαια σίβασθαι, ἢ ἢν δίκαιος πάντες τιμῶσι.
- v. 791. κελαινὸν] ἀφανές.
- v. 792. μέλας γινόμεαν] μεταβληθεῖν μὴ εἰς πτηνὸν, ἀλλ' εἰς ἀψυχόντι.
- v. 798. κάλλιταί μου] ἀντὶ τοῦ εἰσαγαγμένη ἐστίν. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἢ τις ἐν τῇ ταράσσεισθαι μελαίνονται.

- v. 799. πατὴρ σκοπαί] προσκοπήσας ὁ πατήρ καὶ σημάνας, ἰτάραξεν.
- v. 800. μορσίμου] μόρον μοι ἰπάγοντος.
- v. 812. καρδίας γάμου] τοῦ γάμου δαικτῆρος τῆς καρδίας μου.
- v. 815. ἰλυδιροῦται] ἀντὶ τοῦ ἰλυδιροῦ.
- v. 818. τυχῶν] ἰμοῦ δηλονότι.
- v. 819. ἀμφ' αὐτῶς] περὶ ἑμαυτῆς.
- v. 820. καὶ λυτήρια] λείπει εὐρα.
- v. 821. ἴϋξι δ' ὄμφαν] ἐπιξηγήσατο ὄμφαν. Ἐαυταῖς δὲ σαρακιλιούνται.
- v. 822. λίπανα] λιπαντυτικά.
- v. 823. τέλεια δέ μοι] ἐπιτελιστικά μοι καὶ λύσιμα τῶν κακῶν γινόμενα. Ἄλλως.
- Ἄντὶ τοῦ ἀτάραχα.
- v. 829. παγκρατὶς Ζεῦ] ὁ πάσης γῆς κρατῶν Ζεῦ.
- v. 832. δίομνοι] διάκοντις.
- v. 833. μάταισι] ταῖς ζητήσεσι.
- v. 835. ἰπίπαν] ἴσον ἐπὶ πάντων ζυγὸν ταλάντου.
- v. 838. ὃ, ὃ, ὃ] ταῦτα μετὰ τιος πάθους ἀναβαῶσιν, ἔξ ἀπόπτου τοὺς Αἰγυπτιάδας ἰδοῦσαι.
- v. 830. ὄδε μάρπτις] ὁ ἰλθὼν ἐπὶ τὸ μάρψαι ἡμᾶς.
νάϊος γάϊος] ὁ πρῶν μὲν ἐπὶ νῆος, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγινώς.
- v. 840. τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις] πρότερον θάνοις, ᾧ μάρπτι, περὶ ἡμᾶς συλλαβεῖν.
Ἴδῃ] ἐπὶ ἀποπτυσμοῦ μίσσημα. Ἄπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύειν ἀπόφθιγμα ἐποίησε. Διὸ διῖ
τὴν ὑστέρην δασύειν. Ἔστι δὲ τοῦτο διὰ μίσου.
- v. 841. κάκκας] καταβάσεις.
- v. 843. ὀρῶ τᾶδι] οὐκείτι παρὰ τοῦ πατὴρ ἀκούσασα, ἀλλ' αὐτόπτης γινόμενη βοῶ.
- v. 845. φυγῆ πρὸς ἀλκᾶν] πρὸς τὴν τῶν θεῶν ἀλκῆν, τὴν ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐσηρμένην ἀλκῆν, ἔστι δὲ παρὰ τὸ κ' ὑδ' εἰ γαίω. (Homer. Iliad. α'. 405.)
- v. 848. προτάσσου] ᾧ Πιλασγῆ, πρὸ ἡμῶν παράταξαι.
- v. 850. ὄπως ποδῶν] ὡς ἔχετε τάχος ποδῶν.
- v. 851. οὐκοῦν] ἰδίως τοῦτο, ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μὴ.
- v. 860. αἶμον] ἡμαγμίνοι σε καθίζω.
- v. 861. ἄπιτα] ἀπίθιτα, κατὰ συγκοπήν.
- v. 863. ἔχαρ] ἰκτιθυμίαν εἶπε τὴν ἄτην τῆς φρένης.
- v. 865. λείφ' ἔδρανα] κατάλειπε τοὺς βαμούςς.
- v. 866. ἀτίτ' ἀνὰ πόλιν εὐσιβῶν] μήποτε μετέχει τιμῆς ἐν τῇ πόλει τῶν εὐσιβῶν.
- v. 868. ἀλφειοβίον] τὸ ζωοποιοῦν τὰ θρίμματα, ἢ ἐντιμον, μεταφορικῶς. Λίγει δὲ τοῦ Νείλου. Ἀρρηνογόταν γὰρ τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου· ὄθεν Ζεὺς τιῶν ἔπεικεν Ἄρρα.
- v. 872. βαθυχαῖος] ἡ μεγάλως εὐγενής· χαοὶ γὰρ οἱ εὐγενεῖς. Ἐγὼ ἡ βαθυχαῖος ἀναξία ταύτης τῆς βαθείας, ᾧ γέρον.
- v. 874. Σὺ δὲ ναί, ναί] Σὺ δὲ θείων καὶ μὴ θείων ναί βήσῃ τάχα, βίβ' πολλῆ κακοπαθῶν.
- v. 880. καὶ γὰρ δυσπαλάμοις ὄλοι] τοῦτο ἰδίᾳ, εὐκτικῶς. Ὀλοιο οὖν σὺν ταῖς μηχαναῖς.
- v. 881. ἀλῖρρυτον ἄλσος] τὸ πείλαγος.
- v. 882. κατὰ Σαρπηδόιον χῶμα] κατὰ τὴν Σαρπηδοῖαν ἄκραν.
- v. 885. ἴϋξι καὶ λάκαξι] μάτην λήπει καὶ βόα.
- v. 886. οὐχ ὕπερδορῆ] οὐκ ἐκφύγοις.
- v. 887. πικρότερ' ἀχίαν] καὶ αὐτῶν ἀχίαν πικροτέρα ἴϋξι.
- v. 890. λύματος ἢ πρὸ γᾶς] εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρὸςθεῖοι.

- v. 895. ἀντίστροφον] τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἰλασσομένην, ὃ ἴσθιν ἀμφιέλισσαν.
- v. 898. βρετίσσαι] ἢ τῶν βρετιῶν ἰπικουρία βλάπτει με. Τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ θαρσοῦσαι αὐτοῖς ἐν τῷ φανερῷ κατελήφθησαν.
- v. 901. ὄναρ, ὄναρ μίλαν] μηδὲν οὔσαν.
- v. 903. μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ] ὃ μῆτιρ γῆ.
- v. 905. ᾧ βᾶ γᾶς παῖ Ζεῦ] ὦ πάτερ Ζεῦ, γῆς παῖ. Ἡ αὐτὴ γὰρ Ἔρα καὶ Γῆ.
- v. 907. οὐδ' ἐγήρασαν] εἰς γῆρας με ἤγαγιν.
- v. 908. μαιμᾶ] ἰνθουσιᾶ.
- v. 915. χιτῶνος ἔργον] τὴν ἐργασίαν τοῦ χιτῶνος.
- v. 928. ἀρθωσας] εἰς ἄρθῶν ἤλθεις.
- v. 947. μαρτύρων ὑπο] οὐ διήσει μαρτύρων ἡμῖν ὃ Ἄρης κρίνει σὸ νεῖκος. Οὐδὲ γὰρ ἄργυρον παρ' ὑμῶν λαμβάνοντες εἰρηνεύσαμεν ἄν.
- v. 959. οὐ πίναξίν ἴσθιν ἐγγιγγραμμίνα] οὐκ ἐγγράφως ταῦτα ἴσθιν, ἀλλὰ ζωσῆ φωνῆ.
- v. 966. ἐκ κριθῶν μέθυ] πρὸ γὰρ τῆς εὐρείσεως τοῦ οἴνου τοῦτο ἐξεῦρον Αἰγύπτου. Λέγεται δὲ μετ' ὅσων.
- v. 974. καὶ μονοῤῥύθμους δόμους] ὡς πολλῶν ζέων ἐκτὸ οἰκούντων.
- v. 978. τί τῶνδε] ἰμοῦ καὶ τῶν ἀστῶν.
- v. 980. Δίῃ Πιλασγῶν] ὡς Δίῃ γυναικῶν (Odys. σ'. 207.)
- v. 982. πρόνοιον] τὸν πρόνοιαν ἡμῶν ποιούμενον.
- v. 985. πᾶς τις ἐπιπιῦν] ἐπιτὶ πᾶς ἀνδρωπός ἴσθιν ἔτοιμος εἰς τὸ ψίγειν τοὺς ζίνους.
- v. 1005. σωφρονίσμασιν πατρὸς] σωφρονίστε ὅπως ὃ τῶν Αἰγυπτιαδῶν ὄμιλος καταγασθῆ ὑπὸ τῶν Ἀργείων καὶ μὴ ἡμεῖς.
- v. 1007. γλῶσσαν εὐτυχον] τὸ ἐπιεῖν μουσαρόν τι κατὰ τῶν ζέων, εὐχίρες ἴσθιν.
- v. 1010. ἐπίστρεπτον] τὴν ἐπιστροφῆς δεομένην ἢ τὴν ἐπιστρέφουσα εἰς θίαν.
- v. 1012. θῆρες δὲ κηραίνουσι] πᾶντα ἐπιθυμίᾳ δουλεύουσι.
- v. 1019. πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμι] μὴ ὑποπίσθητε ἀνδράσιν.
- v. 1041. πολυτεκνοῖ] πολυτεκνίας πρόξενοι.
- v. 1048. θισμὸς] ὃ τοῦ ἡμιτέρου ὕμνου νόμος.
- v. 1052. μιστάκοινοι] κοινωοί.
- v. 1054. ἄρμονία] ἢ ἄρμονία μετέχει τῆς Ἀφροδίτης.
- v. 1056. ψευδῆ] ὅτι πολλὰ ψεύδονται οἱ ἐρῶντες.
- v. 1059. φοβοῦμαι] δίδωκα, ὅτι εὐσλοίας ἔτυχον, μὴ καὶ τοῦ γάμου τύχῃσι.
- v. 1063. μετὰ πολλῶν] μετὰ ἄλλων πολλῶν γάμων γυναικῶν καὶ οὗτος τελεσθῆσεται.
- v. 1075. μεθὲν ἀγάξιν] λίαν ἐξετάξιν.
- v. 1084. δίμοιρον αἰνῶ] ἠδίας ἔχω τὸ δίμοιρον τῶν κακῶν σὺν ἐνὶ ἀγαθῷ. Ὅ ἴσθιν τῆ ἀπαλλαγῆ τοῦ γάμου. Πίνδαρος (Pyth. III. 145. sqq.)

Ἐν παρ' ἰσθὸν πῆματα σὺν
 Δύο δαίονται βροτοῖς
 Ἄθᾶνατοι. —

DEPERDITORUM
ÆSCHYLI DRAMATUM
FRAGMENTA.

IN CATALOGUM

ÆSCHYLI DRAMATUM

THOMÆ STANLEII

COMMENTARIUS.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ τῶν Αἰσχύλου δραμάτων] Qui vitam Æschyli scripsit MSto Oxoniensi et Robortelli Editioni præfixam is dramata LXX Æschylo attribuit. Σημειωτέον ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. Alter vero Biographus dramata LXXV nempe LXX Tragicæ; quinque Satyrica. Ἐποίησε δράματα ὁ. Καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε. Hi parum dissentiunt a Catalogo nostro, quo recensentur dramata LXXIII, e quibus Satyrica fuisse quinque mox ostendemus. Sed quum apud auctores antiquos nonnullæ reperiantur epigraphæ, et tragœdiarum nomina, quorum in hoc Catalogo nulla mentio, dubitandum non est, quin omnibus numeris haud sit absolutus. Diligentius igitur videtur egisse, qui apud Suidam XC fuisse tradit. Ἐγραψε δὲ Ἑλεγεῖα καὶ Τραγωδίας ʒ. Ubi tamen ne in numero peccatum sit contrario valde vereor. Quamvis enim vir clarissimus Jo. Meursius, cui plurimum debent Græcæ literæ in libello de Tragœdiis Æschyli illas circiter centum se observasse dicat, quum tamen sub diversis nominibus eandem aliquoties Tragœdiam laudari videamus, vereor ut in tantum fastigium excreseat Catalogus, et de ipso numero nihil certi sit pronuntiandum.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Moris erat apud poëtas veteres Tetralogiis decertare, quæ constabant tribus Tragœdiis et dramate satyrico. Tragœdiæ ex quibus constabatur tetralogia plerumque affinis erant argumenti. Æschyli Agamemnon prima erat tetralogiæ fabula, qua vicisse Æschylum Philocle Archonte meminit Auctor Argumenti; reliquæ tres, Choëphoræ, Eumenides, Proteus Satyricus. Porro tetralogiis istis, quæ ex tragœdiis ejusdem argumenti erant conflatæ nomina indabantur ab argumento, ut Pandionidi Philoclis, quam citat Aristophanis interpret ad Aves v. 282. Quo factum ut tetralogiæ huic ab argumento communi Ὁρεστία nomen datum fuerit. Aristoph. in Ran. v. 1155.

Πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστίας λέγε.

Scholiasies: Τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρεστίαν αἱ διδασκαλίαι: Ἀγαμέμνονα, Χοιφόρους, Εὐαιτίδα, Πρωτῆα σατυρικόν. Mallet tamen apud Aristophanem legere Ὀρεστίας, Eustathii auctoritate fretus, ad Iliad K. sub init. Προσπαροξύνονται δὲ (inquit) καὶ ἄμφω αἱ τοιαῦται λέξεις (Δωλώνεια et Πατρόκλεια) ὥσπερ Τηλεγόνοια κατὰ τὴν παλαιὰν ἐρθρογραφίαν, ἢ κατὰ Τηλέγονον πραγματεία· καὶ Ἡράκλεια, ἢ κατὰ Ἡρακλῆα· καὶ Ὀδύσσεια, ἢ κατὰ Ὀδυσσεῖα· καὶ Ὀρέστεια, ἧς καὶ ὁ Καμικὸς μέμνηται, ἢ κατὰ Ὀρέστην.

Hæc de Orestia tetralogia dicta sunt. Sed quod ita digesta fuerint omnia Æschyli et aliorum poetarum dramata in veterum criticorum didascaliis, quod tragœdiæ omnes ejusque tetralogiæ affinis essent argumenti, et quod singulis tetralogiis nomina indita sint ab argumento, licet a viro doctissimo asseratur, longe absum ut credam. Nam quod ad Æschylum spectat e Fabulis LXXV quinque tantum satyricas (sine quibus non constabat tetralogia) agnoscit Biographus. Sed ne ipsæ quidem tetralogiæ semper ex tragœdiis affinis argumenti, et nomine ab argumento inscriptæ. Quid enim affine habent Phineus, Persæ, Glaucus Potnien-sis, Prometheus; aut quonam nomine communi inscribi potuissent? Ex his tamen tetralogiam fecisse Æschylum discimus ex argumento in Persas. Plura congerere exempla non est opus, præsertim quum haud raro occurrant.

ΑΘΑΜΑΣ. Quod de Sophocle notarunt veteres eum fere omnes πραγματείας ex Cyclo deprompsisse, idem de Æschylo observare licet. Historias Cyclicas dico Argonauticam, Dionysiacam (sic enim opus suum de Bacchi gestis inscribit Nonnus), Thebaicam et Trojanam. Ad Dionysiacam, quatenus ex epigraphis et fragmentis conjicere est pertinere Σεμέλη, Ἀθάμας, Ἰσθμιασταί, Τροφοί, Πρωτεύς, Δυκοῦργος, Ἡθωνοί, Βάκχαι, Βασσάριδες, Πινδιός, Ξανθρία. De Athamante, cui Juno, ægre ferens quod Bacchum infantulum educaret, furorem immisit, nota fabula. Scripserunt ex hoc nomine tragœdias Ennius et Attius; Ennius fortasse Sophoclem, verum Attius, ni fallor, nostrum, ubi solitus erat, secutus.

ΑΙΤΝΑΙΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ, ΑΙΤΝΑΙΟΙ ΝΟΘΟΙ. Laudat Hesychius feminino genere et simpliciori titulo Αἰτναίαις. Αἰμοί, δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Rursus: Ἀναξίαν βασιλείαν Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Anonymus vitæ auctor, Αἴτνας, qui etiam qua occasione scriptæ fuerint narrat. Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος, ἐπιδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰανίζόμενος βιδὸν ἀγαθὸν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. Item vero Hesychius alibi singulari numero Αἴτνιαν vocat, in v. Κρείττονας; ut et Macrobius Saturn. V. 19. Æschyli tragœdia est, quæ inscribitur Αἴτνια.

ΑΜΥΜΩΝΗ. De Amymone Danaï filia, quæ ex Neptuno peperit Nauplium, videri possunt Philostratus, Lucianus, Apollodorus et alii.

ΑΡΓΩ Η ΚΩΠΕΤΣΤΗΣ. Ad Cyclum Argonauticum referri possunt Ἀργῶ, Κάβειροι, Ὑψιπόλη, Φινεύς. Ex hac Tragœdia Attium Argonautas suos hausisse facile crediderim.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ. Atalantus Tragœdias docuere Pacuvius, et Pomponius Gracchus, ed au ex nostro traductas incertum est. Citatur etiam Nonio Meleager Attii.

ΒΑΚΧΑΙ. Exinde Attium *Bacchas* hausisse verisimile est. Verum Delrio ex Euripide acceptam esse Attii fabulam ipsa collatione doceri ait; quod mihi quidem nondum satis liquet.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ. Mentionem facit Hesychius. *Εἰλλόμενον, εἰργόμενον, Αἰσχύλος Βασσάραις.* Eadem sine dubio fabula, quæ *Βασσαρίδης* Scholiastæ Nicandri ad *Theriaca*, v. 289. *Καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι Κάροφει παλαιῶ καπιβαμίῃ ψόλῃ.* Videtur ad *Bacchi* historiam pertinuisse, ejus ministræ *Bassarides*.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ. Dramatum epigraphæ plerumque simplices sunt, aliquando vero non ita; nonnullis epitheton *σατυρικὸς*, aliis aliud quoddam *διακριτικὸν* apponitur. Illud tantum satyricis fabulis, quo dii designantur a tragicis; quod tamen haud semper factum esse vel ex hoc Catalogo manifestum est. Cetera autem epitheta, ni fallor, potissimum adhibebantur, ubi binæ aut plures. Tragædiæ eodem nomine inscriptæ fuerint; ut *Αἰτναῖοι νόθοι*, *Αἰτναῖοι γνήσιοι* et *Προμηθεὺς πυρφόρος*, *Προμηθεὺς δεσμώτης*, *Προμηθεὺς λυόμενος*. Hinc argui possit, aliam tragædiam hoc nomine (*Glaucum*), ab *Æschylo* exhibitam fuisse, licet eam Catalogi auctor retinuerit. Hujus erat inscriptio *Γλαῦκος Πόντιος*, de qua suo loco. Quod ad præsentem attinet, *Glaucus* iste, qui nomen fabulæ indidit, *Sisyphi* erat filius, et apud *Potnias* regnavit, qui quum equas suas humana carne pasceret, tandem ipse quoque ab illis devoratus fuit. Vide sis V. Cl. Germ. Val. Guill. ad *Georg.* III. 267.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ. Eandem hanc eum *Ἰκέτισι* tragædiam fuisse suspicor ex hoc *Srabonis* loco V. p. 221. *Αἰσχύλος δὲ ἐκ τοῦ περὶ Μυκῆνας Ἀργούς, φησὶν ἐν Ἰκέτισιν, ἢ Δαναῖσι τὸ γένος αὐτῶν;* ubi *αὐτῶν* refertur ad *Danaides* non ad *Pelagios*, uti visum est viro docto. Verba *Æschyli*, quæ respicit *Strabo*, hæc sunt: (v. 16.)

Κίλσαι δ' Ἀργούς γαῖαν, ὄθεν δὴ
Γένος ἡμέτερον.

ΔΙΚΤΥΟΤΡΓΟΙ. *Polluci* VII. 10. citatur *Æschylus* ἐν *Δικτυουργικοῖς*. *Æliano* *Hist. animal.* VIII. 47. ἐν *Δικτυουλκοῖς* ut et *Hesychio* in v. *Θινῶσθαι*. Eadem omnino fabula.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ. *Hesychio* *Ἐλευσίνια* in v. *Αἰζήσω*. Bellum *Thebanum* ab ipsis primordiis usque ad exitum persecutus esse videtur *Æschylus*. Eo enim pertinent hæc tragædiæ: *Λαῖος*, *Σφίγγς*, *Οἰδίπους*, *Νεμέα*, *Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις*, *Ἐλευσίνια*, *Ὀσπόλογοι*, *Ἐπίγονοι*. De *Eleusiniis* et *Ossilegis* minus certum, verum de priori ut credam suadet quod ex ea adducit *Plutarchus* in *Theseo*, p. 14. nimirum ipsum *Theseum* *Adrasto* cæsorum cadavera concessisse. Καὶ τοῦτο Θησῖος Ἀδράστῃ χαρισμένον, καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς καὶ ταῦτα λίγων ὁ Θησὶς πεποιήται.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ. Qui originem ducebant ab *Hercule* *ἐπίγονοι* *Ἡρακλεῖδαι* nominabantur. *Hecateus* apud *Longinum* c. 27. *Κῆρξ δὲ ταῦτα δεινὰ ποιούμενος αὐτίκα ἐκέλευσε τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐπιγόνους ἐκχωρεῖν*. At quum alia fuerit *Æschyli* tragædia quam *Ἡρακλεΐδας* inscripsit, nullus dubitat, quin in hac *Epigoni* isti (*Septem du-*

cum posteris) qui bellum alterum moverunt, contra Thebas, poetæ materiam præbuerint. Cf. Suid. in v. Ἀδραστία et ibi Portum interpretem. Edidit et Attius tragœdiam a Nonio sæpius laudatam, cui titulus Ἐπίγονοι, quam ex Æschyli tragœdia versam esse facile credo; ut et ad eam pertinuisse fragmentum quod tacito auctore, ut solet, affert Cicero Tuscul. II. 25. *Tum Cleanthem quum pede terram percussisset, versum ex Epigonis, ferunt dixisse:*

Audisne hæc Amphiaræ sub terram abdite?

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ. Latine reddidit Ennius.

ΗΔΩΝΟΙ. Edoni Thraciæ populus qui amnem Strymonem incolebant, Regem suum Lyeurgum, oraculi monitu, in Pangæum montem abductum, in vincula coniecerunt. Si itaque Δουκουργία Æschyli, cujus meminit Aristophanes in Θεισμοφ. v. 142. tetralogia fuerit, eo referenda erit hæc tragœdia.

ΗΛΙΑΔΕΣ. Ita citat etiam Athenæus X. 11. et XI. 5. Verum an Heliades Solis filia (quæ Phaëthontem lugebant ac tandem in arbores conversæ fuerunt) huic Tragœdiæ nomen dederint, an Ἰλιάδες, i. e. Troades incertum est. Eadem enim est, quam innuit Scholiastes Sophoclis ad Œdip. Colon. v. 1244. ubi laudatur ἐν Ἰλιάσιν Αἰσχύλος.

ΘΕΟΔΩΡΟΙ ΗΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ. Recte Meursius Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταὶ ex Hesychio: Ἰαμβός· Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιάσταις. Priorem titulum nominat et Athenæus XIV. 7. Iis quæ ad Bacchi historiam referuntur annumeranda forsitan erit; postquam enim furore acti Athamas Learchum, Iao Melicertam interfecerant, Melicertæ in honorem Isthmiorum certamen Sisypho auctore institutum est.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ. A Cabiris Samothracum diis, de quibus fusius Strabo X. p. 411. nomen inditum. Hinc Plutarchus Symposiæ. 11. Probl. 1. Καὶ εἴ τις ἀνδοσμῖαν δρέψας αἰτιῶτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους ὄζους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπέλησαν. Interpres: Et si quis inversione usus incuset Æschyli Cabeiros, quod aceto carituri essent domum fabricati, quod ipsi erant per jocum minati. Mira interpretatio! De diceriis agit Plutarchus, quæ gratiarum actio quasi per modum vituperationis habetur. *Ac si quis odoriferum decerpens vinum, Cabiros Æschyli incuset, quod aceti inopiam domi effecerint, sicut ipsi erant per jocum minati.* Porro ad Argonautarum historiam pertinuisse videtur. Nam in ea omnes Argonautas enumeravit, ut testatur Scho!. Pindari ad Pyth. Od. IV. 303. et Jasonis comites introduxit ebrios Athen. X. 7.

ΚΕΡΚΥΩΝ. Satyricum drama. Plena igitur inscriptio: Κερκύων σατυρικὸς. Hesych. Ἀπειψύχη, ἀπειπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύωνι σατυρικῶ. Sic et postea: Εὐληματιῖ, λήματος καὶ ἀνδρείας εὐῖχει. Αἰσχύλος Κερκύωνι σατυρικῶ. Nomen habet a Cercyone patre Alopes, quem Theseus in Eleusine palæstra suffocavit, sicut is solebat peregrinos.

ΚΗΡΥΚΕΣ. Satyricum esse drama ex Polluce discimus X. 19. Εἴρηται τοῦνομα ἐπὶ ἀμφορέων (ita restituit doctissimus Casaubonus) ἐν σατυρικῶ δρᾶματι Κήρυξι τοῖς

Αίσχύλου. Idem X. 19. titulo pleniore citat: *Κήρυκες σατυρικοί. Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν, Αἰσχύλου ἐν Κήρυξι σατυρικοῖς, λέγοντος· καὶ τῆς σισύρας τῆς λεοντίας.*

KIPKOI ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ. Is. Casaubonus et Jo. Meursius legerant KIPKH ΣΑΤΥΡΙΚΗ; ex Hesychio: *Ζυγώσω, δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκη σατυρικῆ.* Alibi simpliciter: *Αὐτόφορβος, αὐτόφοργος. Αἰσχύλος Κίρκη.*

ΛΤΚΟΤΡΓΟΣ. Ex quo suum *Lycugum* transtulisse creditur Nævius. *Λυκουργίαν* citat Aristophanes in *Θεσμορξαζούσαις* v. 142. quod nomen mihi tetralogiam sapere videtur, (ut *Ὁρεστιά*, cuius idem memiit in *Ranis* v. 1155.)

Καί σ' ὦ νεανίσχ' ἦτις εἶ κατ' Αἰσχύλου
Ἐκ τῆς Λυκουργίας ἔρεσθαι βούλομαι.

Porro hujus fabulæ hypothesis ex Hom. petita II. ζ'. 130

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκοῦργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥά θεοῖσιν ἰπουρανόισιν ἔριζεν.
Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῖνε κατ' ἠγάθειον Νυσηῖον, αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Θύσθλα χαμαὶ κατέχειμαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
Θεινόμεναι βουπλήγι. Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
Δύσειδ' ἄλως κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Δειδίοντα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλή,
Τῷ μὲν ἔπιπ' ὄδυσσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες
Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἦν, ἔπει ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.

MEMNON. Affinis Argumenti cum *Ψυχοστασίᾳ*. *Machinæ*, qua usa est *Aurora* ἀρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ Μήμονος meminit I. Pollux IV. 19. hanc, ni fallor, fabulam respiciens.

ΜΤΡΜΙΑΔΟΝΕΣ. Scripsit et eo nomine tragœdiam Attius, quam ex nostra procul dubio transtulit; Æschyli enim præ ceteris studiosus fuit imitator. Ad hæc Æschylus duntaxat hujus nominis fecit fabulam; parum igitur caute egit, qui utrum Æschylum secutus sit, an Sophoclem dubitavit.

NEMEA. Argumentum sumptum videtur ex Nemeorum ludorum institutione, in honorem Archemori, Lycurgi et Nemeæ filii a serpente interfecti: quum nutritrix Hypsipyle, quæ sitientibus Argivis (in expeditione adversus Thebas) fontem ostendebat, eum in gramine deposuisset. Quod ut credam Pindari facit Scholiastes, qui de horum certaminum institutione agens addit: "Ἄλλου δὲ, ὃν ἴσται καὶ Αἰσχύλος ἐπ' Ἀρχεμύργῳ τῷ Νεμέας παιδί. Scripsit et Ennius *Nemcam* tragœdiam ex Nostro procul dubio tractam. Apollodorus III. 4. *Δικηνούσης δὲ τὴν κρήνην ὁ παῖς ἀπολιφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. Τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανίντες οἱ μετὰ Ἀδράστου*

κτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσι. Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τοῦτο μέλλοντα προμαντεύσθαι. Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλισαν· οἱ δὲ ἔθυσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα· καὶ ἴππῳ μὲν ἐνίκησεν Ἀδραστος, σταδία δὲ Ἐτέοκλος· πυγμαῖ Τυδεύς· ἄρμασι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ Λαῖδοκος· πάλλῃ Πολυνείκης· τόξῳ Παρθενόπαιος. Arund. Epoch. Stel. L. 374. ἀφ' οὗ Ἀργείων Ἐτέοκλος Ἀδραστος καὶ Ἀμφιάραος ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐν Νεμέᾳ συνήθλευσαν πρώτοι ἐτη |Η| Η Η Η Η |X| Δ Δ Δ Π Ι Ι βασιλεύοντος Ἀθηῶν Θησέως.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ. Hanc fabulam ad Bacchi historiam pertinuisse argumento esse poterit, quod in ea Penthea in Cithærone occisum tradidit Schol. in Eumen. v. 26. Νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθεία, ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι. Corrigendus obiter Pollux X. 26. ubi legendum ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος.

ὍΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ. Scripserunt Pacuvius et Attius *Armorum iudicium nostrum* forsân uterque imitatus; neque enim vel Sophocles, vel Euripides hunc titulum agnoscunt. Summa fabulæ apud Ovid. *Metam.* XIII. Quint. *Smyrn.* V. et alibi.

ὍΣΤΟΛΟΓΟΙ. Quatenus ex epigraphe datum est ariolari, videtur ad historiam Thebaicam pertinuisse. In *Eleusiniis* Theseus Adrasto concedit, ut cæsurum cadavera sepeliantur: quod in *Ossilegis* fortasse factum est atque inde nomen fabulæ. Potuit et Evadnes mortem complecti, quæ in Capanei rogum se ipsam eiecit.

ΠΕΝΘΕΥΣ. Hypothesis ex Euripidis Bacchis petenda; de qua fabula, quisquis auctor erat argumenti ἢ μυθοποιῶν κέεται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ. Ita et Athenæus XI. p. 499. tamen alibi eodem libro p. 476. Περραιβοὺς Æschyli laudat; ut etiam Hesychius in v. Ἀπαιόλη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ. Promethei furtum, vincula et solutionem tribus tragædiis expedit Æschylus, Προμηθεῖ πυρφόρῳ, δεσμώτῃ, λυομένῳ. Ex his ultimam Latine reddidisse Attium probant viri eruditi, quod Promethei ad Caucasum religati oratio, quam adducit Cicero *Tuscul.* II. 9. dissimulato licet auctoris nomine ex Æschyli tragædia translata fuerit, et quidem ab Attio sub cuius nomine Nonius locum ex iis producit, in v. *Adulo*, meminitque præterea Attianæ hujus fabulæ in v. *Gelus*, subscribente Prisciano VI.

Pari argumento inducor, ut credam, secundam etiam tragædiam Προμηθεῖα δεσμώτῃ ab Attio fuisse traductam, quippe ad eam pertinent quos eodem modo, tacito auctore profert idem Tullius, hi quatuor versus *Tusc.* III. 31.

Atqui, Prometheu, te hoc tenere existimo

Mederi posse rationem iracundiæ.

Prom. *Si quidem qui tempestivam medicinam admovens*

Non adgravescens vulnus illidat manus.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ. Laudatur Polluci Προμηθεὺς πυρκαεὺς IX. 8. ὁ δ' ἐμπρήσας τὰχ' ἂν Πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο, κατὰ Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράφαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν, τὸν Προμηθεῖα, τὸν δὲ τὸν Ναυπλίου. An lapsus fuerit memoria nescio; certum est a nemine alio citari: et eandem innuere Pollucem fabu-

Jam suæ vulgò Προμηθεὺς πυρφόρος audit. Fabulam hanc Satyricam esse contendit vir magnus Is. Casaubonus, quod de duabus reliquis minus sit probabile. At unam ex his tribus fuisse Satyricam et in eadem tetralogia cum Phineo, Persis ac Glauco Potniensi collocatam testatur vetus auctor hypotheseos in Persas; ait enim ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἰνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιαῖ, Προμηθεῖ. Et recte quidem vir doctissimus. Satyricam enim fuisse hinc etiam liquet, quod in hac fabula introductus fuerit Satyrus, ignem sibi primo visum exoculari et amplecti volens, cui Prometheus

Τράγος γένειον ἄρα πειθήσεις σύ γε
Καίει τὸν ἀψάμειον.

In hac ipsa fabula inquam. Neque enim hoc argumentum tractarunt duo reliqui tragici. Locus exstat apud Plutarch. de capienda ex hostibus utilitate p. 86.

ΠΡΩΤΕΥΣ. Charactere satyrico scripta fuit hæc fabula. Plena inscriptio: Πρωτεύς σατυρικός. Hesych. Ἀμάλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλλα. Αἰσχύλος Πρωτεύϊ σατυρικῇ. Idem Ἐπάσω ἐκθήσω. Αἰσχύλος Πρωτεύϊ σατυρικῇ. Ad tetralogiam Orestiam pertinuisse docet Scholiastes Aristophanis in Ranas v. 1115. Potuit ad Bacchi historiam referri, quem primus omnium Proteus Ægyptiorum rex hospitio excepit.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΙ. Hesychio Σαλαμίνιαι in v. Ἐκλογον et Κανθύλας.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ. Quod paullo ante ad Glaucum Potniensem notavimus, de epitheto διακριτικῇ nomini tragœdiæ addito, (nempe id factum ut distingueretur ab alia ejusdem nominis fabula) hic quoque locum obtinere debet. Alius erat Æschyli Σίσυφος nempe πετροκυλιστῆς, quem tamen non commemorat Anonymus in hoc Catalogo, ab aliis vere laudatum comperimus. De utroque sic decernimus. Sisyphus permissu Plutonis ad superos reversus noluit amplius redire ad inferos, donec a Mercurio vi detractus; hoc fortasse priori tragœdiæ Sisypho fugitivo argumentum dedit. Tandem ad inferos delatus transfugii pœnas luit: has altera Sisyphus saxum versans exhibuit.

ΤΗΛΕΦΟΣ. Telephus ab Achille vulneratus, quum nulla arte sanari posset, oraculum sciscitatus, responsum accepit: ὁ τρώσας ἰάσεται. Hoc Telephus ubi auditit, inquit Hyginus Fab. Cl. ad regem Agamemnonem venit, et monitu Clytemnestre Orestem infantem de cunabulis rapuit, minitans se cum occisurum, nisi sibi mederentur. Quod ab Æschylo in hac tragœdia representatum monet Aristophanis interpres in Acharn. v. 331. τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαίζει τῆς τραγῳδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τηλέφος κατὰ τὸν τραγῳδοποιόν Αἰσχύλον ἵνα τύχη παρὰ τοῖς Ἕλλησιν σωτηρίας τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβῶν. Cetera notiora sunt, quam ut referam. Exhibuerunt hoc nomine fabulas Ennius et Attius, quorum ille fortasse Euripidem expressit, hic Æschylum.

ΤΡΟΦΟΙ. Ita etiam Hesychius v. Δίκρα, et Πειδοίου χειλίδος. Eadem tamen ni fallor tragœdia, quam laudat Euripidis Scholiastes in Argumento Medæ, ple-

niore titulo Διονύσου τροφοί. Quid de Bacchi nutricibus fabulentur veteres, quas Jupiter in Hyadas stellas mutavit, neminem latet.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. Hanc eandem fabulam exhibuerunt et Sophocles et Euripides, ut apparet e Dionis Chrysostomi Oratione LII. ubi tres illos tragicos inter se confert, ostenditque quid in fabula ista componenda quisque eorum sibi habuerit proprium et peculiare; sed enim injuria temporum et Æschyli et Euripidis tragœdiæ interciderunt. Scripsit et Attius *Philoctetem*.

ΦΡΥΓΕΣ Η' ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ. Hypothesis ex Homero Iliad. ω'. deprompta, quam poëmatis partem λύτρα nominabant veteres. Virgil. *Æn.* l. 484.

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

Lucanum adolescentem idem tractasse argumentum ex Statio discimus in *Silv.* II. 7. 54.

*At primum teneris adhuc in annis
Ludes Hectora Thessalosque currus
Et supplex Priami potentis aurum.*

Scripsit et *Hectoris lytra* Ennius, nostrum, ut videtur, imitatus:

ΦΡΥΓΙΟΙ. Meursius arbitratur diversam non esse a præcedenti, cui assentior.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ. Apud Latinos poëtas *Dulorestes* ejusdem argumenti fabula. Scripserunt eo nomine tragœdias, Nævius, Ennius et Pacuvius.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ. Legendum, prout habet editio Robortelli *Ψυχαγωγία*. Quo nomine citatur Hesychio v. Δρώπειν, Polluci X. I. Scholiastæ Homeri ad *Odyss.* K. 133. et Apollonii ad III. 846.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ. Tragœdias suas dixit Æschylus *τεμάχη εἶναι τῶν Ὀμήρου μεγάλων δειπνων*. Athens. VIII. 7. Hanc sane ex Homero confictam tradunt Plutarchus de audiendis poëtis p. 17. et Eustathius in Iliad. X. p. 1266. l. 40. Ipsos Homeri versus adducit Plutarchus, ubi Jovem describit ponderantem κῆρας Achilles et Hectoris:

Ἐν δ' ἐπίθει δύο κῆρε πανηλεγέος θανάτοιο.
Τὸν μὲν Ἀχιλλῆος, τὸν δ' Ἑκτορος, ἵπποδάμοιο.
Ἐλκε δὲ μέσσα λαβῶν ῥέπει δ' Ἑκτορος αἰσιμον ἤμωρ.
Ἦχετο δ' εἰς Αἴδαο λίπεν δὲ ἔ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Mox subdit: *Τραγωδίαν ὁ Διοσχύλος ὄλην τῷ μύθῳ περιέθηνεν, ἐπιγράφας Ψυχοστασίαν καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἥω, δειπνας ὑπὲρ τῶν νιῶν μαχομένων*. Memnonem intelligit et Achillem, quorum animos pensitantem introduxit Jovem Æschylus, Κῆρας Homeri de animis intelligens. Eustath. l. 1. Jul. Pollux IV. 19. §. 2. in recensendis Theatri partibus *Θεολογίου* meminit supra scenam, unde apparuere dii. Ὡς ὁ Ζεὺς, inquit, καὶ οἱ περὶ αὐ-

τὸν ἐν *Ψυχαστασίᾳ*, in hac scil. fabula; quod quum non intellexerit Interpres, more suo omisit.

Hactenus de tragædiis, quæ in Catalogo recensentur; reliquarum nomina apud alios auctores laudata hæc sunt.

ΑΛΚΜΗΝΗ. Hesychius Ἀποστὰς φυγῶν. Αἰσχύλος Ἰσθμιάσταις * καὶ Ἀλκμήνη.
ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ. Athenæus III. 10. Ἀρσενικῶς δὲ ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ Αἰσχύλος. Strabo X. p. 446. ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ. Argumentum proditur a Pausania in Bæotic. c. 22. Τούτων τε δὴ ἐστὶ τῇ Ἀθηναίων μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πῆδημα* εἶναι δὲ αὐτὸν ἄλεια, καὶ ἐπὶ τῆς πύας ἔφαγε δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμια εἰς τὸδε τρολῆγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγνυται, καὶ οἳ τὴν θάλασσαν πλείοντες, πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀθηναίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν εἶσαι τὰ ἐς Γλαῦκον Ἀισχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήκεισε.

ΔΑΝΑΗ. Hesychius. Καθαίρομαι γῆρας, ἐκδίομαι. Αἰσχύλος Δαναῆ.

ἙΛΛΑΔΙΟΣ. Harpocration v. μαλακίζομεν. Αἰσχύλος Ἑλλαδίῳ.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ. Pollux VII. 27. Καὶ Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφάντωμά τε, καὶ κύνημα, μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς.

ΝΗΡΕΥΣ. Hesychius: Ἀθήρ, ἐπιδορατὶς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηριῖ.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΤΑΙΣΤΗΣ. Eustratius in Ethic. III. 1. Δικεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα, ἐν τε τοῖς Τεξότισι, καὶ Ἱερίαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλίστη.

ΦΙΝΕΥΣ. Scholiastes in Argumento Persarum. Ἐπὶ Μένωνος τραγωδῶν Αἰσχύλος εἶκα Φινιῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιῖ, Προμηθεῖ. Citatur etiam Athenæo X. 5.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Pollux VII. 22. Ταῦτα πέλυτρα καλεῖ ἐν Φοινίσσαις Αἰσχύλος.

Joannes Meursius in accurato suo de Tragædiis Æschyli, Sophoclis, et Euripidis libello inter Æschyli fabulas Μηδείαν et Σατύρους recenset. De priori Aristotelem testem adducit. Ροῦτ. c. 18. Ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ἔλην ἐπέησαν, καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην, ἢ Μηδείαν, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος ἢ ἐκπίπτουσιν, ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. Hanc ego cui ex verbis Aristotelis nihil tale innotescit, prætermittendam potius duxi. De posteriori Pausaniam laudat in Corinthiacis c. 13. Τούτῳ Ἀριστίᾳ Σάτυροι, καὶ Πρατίνα τῷ πατρὶ εἰσι πεποιημένοι πλὴν τῶν Αἰσχύλου δοκιμώτατα. Ceterum intelligendus omnino Pausanias de Satyricis Fabulis, quas Græci vocant modo Σατυρικὴν ποίησιν aut Σατυρικὰ δράματα, modo simpliciter Σατύρους. Liquidissime Diogenes Laërtius in Menedemo II. Segm. 123. Ἀχαιῶ τὸ δευτερεῖον ἐν τοῖς Σατύροις, Αἰσχύλῳ δὲ πρωτεῖον ἀπιδίδου.

* Sic correxit Meursius vulg. Ἰσθασταίς.

ÆSCHYLI
DEPERDITORUM DRAMATUM
FRAGMENTA
CUM VIRO RUM DOCTORUM
ANNOTATIONIBUS.

ΑΘΑΜΑΣ.

I.

Τὸν μὲν τρίπους ἰδίξατ' οἰκεῖος λίβης·
'Αὐτὸν φυλάσσω τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

CITAT Eustathius in Odys. *ί.* p. 1541. l. 29. Τὸ δὲ σύνθετον ἔχει (πους) τὸν πολύπου γὰρ φαμὲν, καὶ τὸν Οιδίπου καὶ τὸν τρίπου λείβητα παρ' Αἰσχύλου. Tragœdiæ nomen indicat Athenæus Deipnos. VII. 19. Καὶ τρίπου δὲ λείβητα φασὶν Αἰσχύλον εἰρηκίνας ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλοῦ ποῦς. Distichon integrum celato Tragœdiæ nomine profert idem II. 6. et Eustathius in Iliad. *ί.* p. 740. l. 7. Καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γίνη τριπόδων ἦσαν, οἱ καὶ λείβητες' Ἐμπυριβήτης, καὶ ὁ λοιτροχόος, Αἰσχύλος·

Τὸν μὲν τρίπους ἰδίξατ' οἰκεῖος λίβης
'Αὐτὸν φυλάσσω τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

Hunc vero excepit tripus, domesticus lebes
Semper retinens stationem super ignem.

Stanl.

Veram lectionem τὴν ὑπὲρ (pro παρὰ) πυρὸς στάσιν conservavit Enstath. ad II. *ί.* p. 740. l. 10. ubi tamen levi errore in versu præcedente scribitur ἰδίξατο. Butler.

2.

Ἄήτους.

Hesych. Ἄήτους, μιγάλους, Δισχύλος Ἀθάμαντι.

3.

Ἀπαρτιᾶ.

Hesychius : Ἀπαρτιᾶ, ἀπαρτισμίνως. Δισχύλος, Ἀθάμαντι.

Locum corruptum esse censent viri docti et legendum ἀπαρτί. Sed quidni ἀπαρτίως? Butler. Verum esse ἀπαρτί confirmatur auctoritate Zonaræ p. 284. ed. Tittmann. V. Cl. S.

4.

Fragmentis Stanleianis adde Hesych. Βρυαζούσης λεαίνης. ἐν Ἀθάμαντι. ἀκμαζούσης, ἢ ἐγκύμονος. Nomen auctoris omisit Hesych. et quum Sophocles quoque Athamanta docuerit, incertum est an hoc fragmentum Æschylo sit tribuendum. Phrasis tamen est Æschylea. Butler.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

5.

Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάριεν;

Quid tibi Apollo cecinit.

Zenob. VI. 14. Τὸ κεκιθάριεν, ὅν ἱμαντεύσατο· ὡς φησιν Δισχύλος ἐν Ἄϊαντι Λόκρον. Nullum aliud exstat fragmentum, ex hac tragœdia, et qui tragœdiarum Æschyli catalogum exhibet nullam facit hujus epigraphes mentionem. Stanl.

κεκιθάριεν] Sic canere apud Latinos pro vaticinari, quod notissimum. Alteram quoque fabulam AJACEM scripsisse Æschylum TELAMONIUM scil. e Scholiis ad Sophoclis Ajacem v. 830. (815. ed. Brunck.) colligit Gataker. advers. Miscell. p. 529. Sed vide quæ ad Θρηήσας fragm. Butler.

ΑΙΤΝΑ.

6.

A. Τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί,

B. Σιμνὸς Παλίκοις Ζεὺς ἰφίεται καλιῖν.

Ἢ καὶ Παλίκοι ἐυλόγως μῖνι φατις,

Πάλιν γὰρ ἴκουσ' ἐκ σκότους τὸδ' ἐξ φάος.

- A. Quodnam igitur nomen tribuent iis mortales?
 B. Venerandos Palicos Jupiter indigitavit.
 Quæ etiam nomen Palicorum recte manet!
 Quippe reversi sunt ex tenebris in hanc lucem.

Hos Æschyli versus servavit Macrobius Saturnal. V. 19. ubi ad locum Virgilio IX. 515.

Pinguis ubi et placabilis ara Palici,

sic disserit: " Quis hic Palicus deus, vel potius qui dii Palici (nam duo sunt) apud nul-
 lum penitus auctorem Latinum, quod sciam, reperi, sed de Græcorum penitissimis literis
 hanc historiam eruit Maro. Nam primum ut Symæthus fluvius, cujus in his versibus
 meminit in Sicilia est, ita et dii Palici in Sicilia coluntur; quos primum omnium Æs-
 chylus tragicus, vir utique Siculus, in literas dedit, interpretationem quoque nominis eo-
 rum, quam Græci ἐτυμολογίαν vocant, expressit versibus suis. Sed priusquam ver-
 sus Æschyli ponam, paucis explananda est historia Palicorum. In Sicilia Symæthus
 fluvius est. Juxta hunc Nympha Thalia, compressu Jovis gravida, metu Junonis optavit,
 ut sibi terra dehisceret; quod et factum est. Sed ubi venit tempus maturitatis infantum,
 quos alvo illa gestaverat, reclusa terra est, et duo infantes, de alvo Thalie progressi, emer-
 serunt, appellatique sunt Palici ἐπὶ τοῦ πάλιν ἰκίεσσαί. quoniam prius in terram
 mersi, denuo inde reversi sunt. Nec longe inde lacus breves sunt, sed immensum profun-
 di, aquarum scaturigine semper ebullientes, quos incolæ crateras vocant, et nomine
 Dellos appellant, fratresque eos Palicorum existimant; et habentur in cultu maximo;
 præcipueque circa exigendum juxta eos jusjurandum, præsens et efficax nomen ostenditur.
 Nam quum furti negati, vel ejusmodi rei fides quaritur, et jusjurandum a suspecto peti-
 tur, uterque ab omni contagione mundi ad crateras accediunt, accepto prius fidejussore a
 perenna, quæ juratura est, de solvendo eos quod peteretur, si addidisset eventus. Illic invo-
 cati loci numine testatum faciebat esse jurator, de quo juraret. Quod si fideliter faceret,
 discedebat illæsus; si vero subesset jurijurando mala conscientia, mox in lacu amittebat
 vitam falsus jurator. Hæc res ita religionem fratrum commendabat, ut crateræ quidem
 implacabiles, Palici autem placabiles vocarentur. Nec sine divinatione est Palicorum
 templum. Nam quam Siciliam sterilis annus arefecisset, divino Palicorum responso admo-
 niti Siculi, heroi cuidam certum sacrificium celebraverunt; et revertit ubertas. Qua gra-
 tia Siculi omne genus frugum conghesserunt in aram Palicorum; ex qua ubertate ara ipsa
 pinguis vocitata est. Hæc est omnis historia, quæ de Palicis eorumque fratribus in Græ-
 cis tantummodo literis invenitur, quas Maro non minus quam Latinus hausit. Sed hæc
 quæ diximus auctoritatibus approbata sunt. Æschyli tragedia est, quæ inscribitur Æt-
 na. In hac, quum de Palicis loqueretur, sic ait:

Τὶ δῆδεν — —
 — — τὸδ' ἐ; φάσας.

17. ed. Rom. Αἰμούς τοὺς δρόμους Αἰσχύλος λέγει, ubi legendum esse δρομούς jam alii monuerunt. Sed apud Suidam in αἰμοῖς pejore vitio legitur δρόσους pro δρομούς.

9.

Ἄναξιαν.

Hesych. Ἄνάξιαν. βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις.

ΑΚΤΑΙΩΝ.

Hanc nostro tragœdiam attribuire ausim partim fide Pollucis, qui V. 5. nomina canum Actæonis recenset, partim Schol. Venet. ad Homer. Iliad. ἰ. 589. p. 238. Ὅ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθεῖρειν ψιλῶς τέταρχε (verbum ἀμαθύνειν) περὶ τοῦ Ἀκταιώ-
νος λέγων

Κύνες δ' ἡμέθων ἀνδρα δισπότην.

ubi legendum Κύνες μὲν vel Κύνες γάρ. Huc referri etiam debet ex incertis fragm. XCVII. e Polluce V. 5. petitum Butler. Vid. infra fragmenta incerta. S.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

10.

Ἀποστάς.

Hesych. Ἀποστάς, φυγῶν Αἰσχύλος Ἰσθμιάσταις καὶ Ἀλκμήνῃ. Verum quum nulli hoc excepto loco reperiatur hæc tragœdiæ Æschyleæ epigraphæ, valde vereor ne mendosus hic sit Hesychii codex, et pro Ἀλκμήνῃ legendum Ἀλκμάν. Stanl. Hoc loco Stanleius legendum esse censet Ἀλκμάν, quasi Hesychius indicare voluerit poëtam Alemanem voce ἀποστάς usum esse pro φυγῶν. Sed quamvis Alcmena inter fabulas Æschyleas nusquam alibi nominetur, hoc tamen non sufficit ad persuadendam vel evincendam, Æschylum nullam hoc nomine fabulam scripsisse. Quot enim aliæ sunt poëtarum fabulæ, quarum mentio semel tantum in veterum scriptis occurrit? Küster. Alberti quærendum putabat an ab Hesychio scriptum fuerit: καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀλκμήνῃ. Butlerus vero Stanleii suspicionem haud vanam esse judicans, fortasse pro Ἀλκμήνῃ illo Hesychii loco legi posse arbitratur Ἀμυμώνῃ.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

11.

Σοὶ μὲν γαμῖσθαι μόρσιμον, γαμῖν δέ μοι.

Hic versiculus citatur ab Ammonio de diff. v. Γῆμαι, ubi tamen legitur γαμῖν δέ

μή. Valckenærius probabili conjectura μοι reponendum censuit, ut sensus sit: *Tibi quidem viro nupsisse, at mihi uxorem duxisse fatale fuit.*

12.

Κάγωγι τὰς σὰς Βακκάρεις τι καὶ μύρα.

Laudatur ab Athenæo Deipnos. l. XV. c. 12.

13.

Θρώσκων.

Hesych. Θρώσκων, κνώδαλα ἐκθορίζων, καὶ σπειρμαπίζον, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἄμυμώνη.

In hac glossa Hemsterhusius κνώδαλα cum Θρώσκων jungendum putabat, dictumque ad Minoëm pertinere, qui οὐρεσκεν ὄφεις καὶ σκορπίους. Antonin. Lib. Met. c. 41.

ΛΡΓΕΙΟΙ.

14.

Καὶ παλτὰ κάγκυλητὰ καὶ χληῖδον βαλάν.

Locum citat Harpocration v. χλίδος. Sed ibi corrupte legebatur versiculus hoc modo:

καὶ πολτακῶν κύληταν καὶ χληῖδον βαλάν.

Ad hunc v. Maussacus parum feliciter expedire difficultatem tentavit. Valesius hanc notam subjecit: “ I. An forte καὶ πόρτακος aut πορτακῶν κύλιγμα, i. e. *bovinum fitum, stercus*. Sed κύλιγμα a κύλειν nolim affirmare, πορτακῶν autem videtur omnino verum esse. Vide Hesychium apud quem πορτιφόροι dicuntur οἱ τὰ πόρτια ἐπ’ ὤμων αἰρόμενοι. Male κόρβεια legitur. Ἄν πόρδακον i. e. humidum teste Strabone? Salmasius teste Maussaco in Appendice legit καὶ πέλτ’ ἀναγκύλητα, i. e. *peltas, quæ ansa retineri haud facile possunt*. Est enim ἀγκύλη ansa, jaculi amentum. Ego malim παλτ’ ἀναγκύλητα. Est enim πάλτον, ἀκόντιον ut nemo nescit, et πέλτον Græcum non est; itaque errat Salmasius. Versus Æschyli intelligendus est, de his, qui in extremo periculo se omni telo, quod obvium est, defendant. Et jacula, inquit, sine amentis, et lapides, qui ad manum sunt jaciens in hostem. Sic ἐπιγκυλωμένα σέξα apud Suid. *probe tensi arcus*. Et ἐπιγκυλημένα ξύλα idem explicat εἰς ὄπλων χροῆσιν. Porro Æschylus in ea fabula Græcos post epulas ebrios inducit, et inter se rixantes, prorsus ut Lapithas ac Centauros quolibet telo certare ac matulas etiam in capita adversariorum illidere. Athen. deipn. lib. i. quod iisdem pæne verbis imitatus est Sophocles in Ἀχαιῶν συνδείπνῳ, ut refert Athenæus lib. i. p. 17.”

Hactenus Valesius. Optime tamen h. l. emendavit Stanleius sic, ut edidimus.

15

‘Ο δ’ ἴσπιν ὅς ποτ’ ἄμφ’ ἔμοι βίλος
 Γελωτοσποῖον τὴν κάκοσμον οὐράνην
 Ἐρρίψεν, οὐδ’ ἤμαρτι. Περὶ δ’ ἔμῳ κάρῳ
 Πληγῆϊσ’ ἰναυάγησεν ὄστρακουμένη
 Χωρὶς μυρηρῶν τευχῆων πνέουσ’ ἔμοι.

*Hic est, qui aliquando telum
 ridiculum, male olentem matulam
 conjecit, nec aberravit; ad meum enim caput
 illisa fractaque est in testas parvulas
 diversum quid ab unguentorum vasis spirans mihi.*

Hi versus leguntur apud Athenæum lib. i. c. 30. qui nomen quidem dramatis haud memorat, attamen hoc refert, ab Æschylo inductos esse Græcos ebrios, qui se invicem matulis peterent. Itaque hunc locum ex Argivis depromptum esse credible est. Eosdem versus Athenæus ibid. memorat Sophoclem imitatum esse in Ἀχαιῶν συνδίπνω; his versiculis

Ἄλλ’ ἄμφι θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
 ἔρριψεν οὐδ’ ἤμαρτι. Περὶ δ’ ἔμῳ κάρῳ
 κατὰγνυται τὸ τεῦχος, οὐ μύρου πνέον,
 ἰδιματούμην δ’ οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

*Ira fremens graviter olentem matulam
 projecit nec erravit, meum namque ad caput
 vas rumpitur, unguenti nihil spirans,
 cohorrui odoris fœditate.*

16.

Καπανεύς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραιος ἀρούρων ἐπηλυσίῳ ἀπέλιπεν.

Etymol. M. v. Ἐνηλύσια.

Stanl. recte monet legendum ἐνηλυσίῳ. Pauwius ad h. l. “ Legendum, inquit, fortasse :

Καπανεύς μου καταλέγεται λοιποῖς
 Ἄκέραιος ἄρουρ’ ὄν ἐνηλυσίῳ
 Ἀπέλιπεν.”

Capaneus Argivus. Inde Καπανεύς μου Argivus loquens: καταλέγεται λοιποῖς cum reliquis memoratur. Ἄρουρα ἐνηλυσίῳ aptum, et aptum quoque ἄρουρα ἀκέραιος, quin

Capaneus, non terra, fuit fulmine percussus. Ea tamen sic dicta ἄρουρα ἰνηλυσίων. Ἰνηλυσίος de homine etiam usurpatum. Hesychius: ἰνηλυσίος, ἐμβρόντητος, κεραυνό-
 βλητος. Etymologus autem Æschyli verba videtur adductu ad illustrandum præ-
 cedens Εὐκίνητα. Quare ἰνηλυσίων. sic etiam intelligi posset; quin et perbene
 scribi ἰνηλυσίον pro ἰνηλυσίων. Versus sunt Anapæstici, quorum norma suspiciun-
 culas meas commendat; ἀπέλιπεν est proceleusmaticus; alias ἀπέλιπεν scribendum
 esset? Sed Pauwiana hæc commenta jure suo aspernati sunt Heathius et Butle-
 rus. Bothius vero sic legi posse conjecit:

Καπανεύς μὲν οὖν καταλείπεται.

Λεπαίοις δὲ καράνοις

Ἄραως ἰνηλυσίος ἀπέλιπε.

hoc sensu, sane quidem haud inepto: Capaneus igitur superest, sed arduis inhærens
 pinnis fulgure decussus destitit. Certi tamen nihil affirmari potest.

17.

Ἄποσκημμα.

Hesych. Ἄποσκημμα, ἀπέρισμα. Δίσχυλος Ἀργείοις.

Sic enim recte nunc legitur ap. Hesychium. Male olim Ἀργεία.

18.

Ἐμμέλεια.

Hesych. Ἐμμέλεια, εἶδος ὄρχησεως καὶ Πλάτων ἰπαινῆ τὴν ὄρχησιν καὶ φησὶν, ἢ
 ἀπὸ τοῦ μέλους ἀνομάσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι. Τραγικὴ δὲ ὄρχησις. Ἀρ-
 γείοις δὲ Δίσχυλος ἀπὸ τοῦ σατυρικῆ, ἢ ἴσθι Σίκινις.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

19.

Εἰλλόμενον.

Hesych. Εἰλλόμενον εἰργόμενον. Δίσχυλος Βασσάραις. Sed ibi scribendum
 Βασσαρίσι.

20.

Κάρφει παλαιῶ καπιβωμῶ ψόλω.

Ligno arido et igne ab altari.

Schol. ad Nicandri Theriaca v. 288. Καὶ Αἰσχύλος· ἐν Βασσαρίσι Κάρφει παλαιῷ etc. in MS. est σκάρφει.

Ceterum, quod Pauwius monuit, argumentum hujus dramatis colligi potest ex Eratosthenis catasterismis c. 24. ubi legitur: ὁ (Orpheus) τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐπίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσιν· ἐπιγυρομένους τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινήν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον, προέμνε τὰς ἐντολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. Ὁθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῶν ἔπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησὶν Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς, αἵτινες αὐτὸν δίσπασαν, καὶ τὰ μέλη διήρριψαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Λιβήθροις.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

Argumentum fabulæ proditur a Pausania in Bœoticis p. 298. ed. Sylb.

Τούτων τε δὴ ἴσθι τῆ Ἀνθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῆ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. Εἶναι δὲ αὐτὸν ἀλίεα, καὶ ἐπὶ τῆς πύας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα εἰς τὸδε προλέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγνηται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλείοντες πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λίγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίαν τῶ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον· Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρησε.

21.

Κόγχοι, μύες, ὄστρεα.

Hoc fragmentum citat Athenæus Deipnos. lib III. c. 33. τὰς δὲ κόγχας ἴσθι ἰυρῖν λιγομένας καὶ ἀρσενικῶς. — Ἀρσενικῶς δ', Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ

Κόγχοι, μύες καὶ ὄστρεα

ubi metri causa Bothius legendum censet κ. μύες τε καὶ ὄστρεα. Ad h. I. Schweighæuserus V. C. hæc annotavit. "Casaubonus legendum, inquit, ἐν Ποτινίῳ Γλαύκῳ non Ποντίῳ. *Glaucum marinum* nemo veterum ab Æschylo editum fuisse est auctor. Potniensis Glaucus poetæ illius nota fabula est ex Strabonis libro nono, Hesycho in Ἀμφίσωπον et Ξιφίηρον λιμὴν, et ipso laterculo tragædiarum ejus poetæ. Erat scriptum Ποτινίῳ, unde postea factum Ποντίῳ. Πόντιος autem et Ποντιεύς idem ut annotat in Ethnicis Stephanus. Nec desunt qui nullo cognomine *Glaucum* nominent, ut Pindari interpres ad Od. I. Pythionicarum. Hactenus Casaubonus. Ubi fefellisse τὸν πανπιστήμονα Casaubonum memoriam ait Jon. Rutgersius Var. Lect.

11. 6. p. 92. affirmans: Æschylum in tragœdia Ποντίῳ Γλαύκῳ non ab Euripidis Scholiaste modo et auctore Arati vitæ [voluit puto Æschyli vitæ] sed a Strabone quoque laudari et Athenæo." At nec ab ipso Rutgersio satis accurate hæc observata esse, et confusum ab eo Πόντιον Γλαῦκον et Ποπνίῃα Γλαῦκον apparet. Nam in Æschyli vita (Arati vitam in qua Glauci Æschylei fiat mentio nullam novimus,) Γλαῦκος Ποπνιεύς, non Πόντιος nominatur. Apud Euripidis vero Scholiastam ad Phœniss. 1201. olim nunc Δίσχύλος ἐν Γλαύκῳ legebatur, prius quam Valckenærius l. c. p. 130. et Musgravius ad v. 1229. ex codicis MSti vestigiis ἐν Γλαύκῳ Ποπνιῆϊ recte edidissent. In eo vero aut fefellerat Casaubonum memoria, aut minus perspicue mentem suam ille declaravit, quum dicere videtur, notam esse fabulam Æschyli Potniensem Glaucum ex Strabonis lib. IX. Nam mentionem quidem fecit Geographus lib. IX. p. 409. Potniensis illius Glauci, qui quum equas suas humana carne pavisset, ipse vel extremum ab eisdem discerptus est (cf. Pausan. VI. p. 505.), sed de Æschylo ibi altum silentium. Contra apud eundem Strab. lib. IX. p. 447. diserte citatur Æschylus ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ. Et exstitisse Æschyli fabulam, quæ ad alterum illum Glaucum spectabat, qui ex piscatore marinus deus factus prohibebatur ex Pausania etiam lib. IX. p. 754. satis intelligitur. Quo minus hoc loco vulgata scriptura Ποντίῳ quam eandem membranæ nostræ tenent, sollicitari debuit, quum præsertim ipse Athenæus diserte doceat VII. 296. eundem hunc Glaucum ex piscatore inter deos relatum Πόντιον fuisse cognominatum. Quare prudenter Stanley fecit, quas diversas Æschyli fabulas statuens, alteram Γλαῦκος Ποπνιεύς, alteram Γλαῦκος Πόντιος inscriptam, quam distinctionem suadebant etiam ipsa argumenta fragmentorum, quamvis perbrevium, quæ ex utraque fabula supersunt." Hactenus Cl. Schweighæuserus cetera quidem recte exposuit, in hoc uno tamen corrigendus, quod Arati vitam exstare negat, in qua Glauci Pontii mentio fiat. Vid. mox fragmentum 22 e Glauco Pontio.

22.

Κᾶπειτ' Ἀθήνας Δαΐδας παρεκπεσών.

De hoc fragmento Valckenærius diatr. in fragm. Euripidis ita disserit: Hunc versum vita præbet Arati, post Victorium (ed. Florent. 1567. fol.) vulgata a Dionysio Petavio in Uranologio (Lutet. Paris. 1637. fol.) p. 269. A. * Εἰςὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθηναίων Δαΐδαις μέμνηται (in margine corrigitur Ἀθηναίῳ ὧν μέμνηται) ἐν Γλαύκῳ Ποντίῳ Δίσχύλος

Κᾶπειτ' Ἀθηναίῳ Δαΐδαις παρ' ἐκ Πιερῶν

* Eandem Anonymi vitam in editione sua Arateorum repetiit J. Theoph. Bœrle V. C. Vol. II. p. 429. sqq.

Petavius Latina dedit sensu vacua: *Exinde Athenas Diadas e Persis.* Persas hinc fugabit una duntaxa ablata litera; una etiam transposita senarium nobis Æschyli restituet

Κᾶπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπισών.

quumque deinceps furtim Athenas Diadas se subduxisset. Facillime jam vicina sic corrigi poterunt: Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθήναι Διάδες ὧν μέμνηται — — Δίσχυλος etc. Hæc non attigerunt Stanleius aut commentatores Stephani Byz. qui eadem forsitan olim posuerat in v. Ἀθήναι ubi enim istius nominis urbs sexta memoratur in Eubœa atque ista prostant: τὰς δ' Ἀθήνας καὶ Διάδας λέγεσθαι primitus fortasse scripserat Grammaticus: ταύτας τὰς Ἀθήνας καὶ Διάδας λέγεσθαι Δίσχυλος μαρτυρεῖ. Hactenus Valckenær. Ceterum hoc fragmentum jam attulerat Heathius, et legi voluerat

Κᾶπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπέρωσιν.

insuper vastaturus. Melius inquit Butlerus, reposuisset *παρεκπερῶν* prætergrediens, ut Scaliger in Euseb. Chronic. p. 29.

23.

Εὐβοῖδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
'Ακτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Hoc fragmentum servavit Strabo lib. X. p. 446. ubi terræ motu hanc urbem absumptam fuisse refert: Ἐπὶ τοιαῦτε πάθους καὶ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ (Eubœæ scilicet) πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ Δίσχυλος ἐν τῷ Ποντίῳ Γλαύκῳ

Εὐβοῖδα καμπτὴν etc. (Sic enim pro καμπὴν olim legebatur.)

Valckenærius l. I. pag. 144. “Quando autem, inquit Stephanus Byz. secutus Strabonem lib. X. p. 684. Α. Δῖον urbem fuisse scribit Eubœæ περὶ τὸ Κήναιον, a qua prope abfuerint (πρὸς ταύτην ἦσαν) Διάδες Ἀθήναι καλούμεναι, suspicor equidem, quos eadem laudat e tragœdia Strabo p. 687. Α. versus Æschyli versui paullo ante emendato jungendos

Κᾶπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπισών

Εὐβοῖδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς

'Ακτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Nihil interest Εὐβοῖδα sribatur an Εὐβοῖδα.”

24.

Σειλήνους καὶ Πᾶνας.

“Hæc ad Glaucum Marinum pertinuisse credo, quum Satyro potius conveniant,

quam tragœdiæ. Schol. Theocr. Idyll. IV. 62. τοὺς Σατύρους οἱ πλείονες φασίν, ὡς καὶ τοὺς Σειλήνους καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῃ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. Ex posteriore clausula videtur Æschylus vocem Σειλήνους tantummodo adhibuisse, Πᾶνας autem ad Sophoclis Andromedam pertinere." Butler.

25.

Δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειᾶδος πυθμῆν.

Hirsutum labium et menti fundus.

Etymol. M. Δαυλῖς, πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη. Μῦθος δ' ἐκεῖ γίγνεται τὰ κατὰ τὸν Τηρέα καὶ τῶς ἀδελφᾶς Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν. Εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος ἔχειν. Δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος·

Δαῦλος ὑπήνη καὶ γενειᾶδος πυθμῆν.

Ceterum Butlerus recte hoc fragmentum hucusque inter incerta relatum ad Glau- cum Pontium retulit adhibito loco Pausan. Phocic. c. 4. Τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημένοι, ὡς τὸ χωρίον, ἐνθα ἡ πόλις ἀκίσθη, παρέχεται συνεχῆ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ θασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαύλια. Ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γενει- ἀδα καὶ ὑπήνην (sic legendum pro vulg. γένεια ὑπήνην) ὀνομακάναι δαῦλον. Et Eustath. p. 274. Δαῦλον γὰρ δασὺ ἔλεγον περιπερισπωμένως, ὡς δηλοῖ Παιουσανίας, εἰπὼν δαῦλον τὸ δασύ· ἢ προτίρα περισπᾶται. Αἰσχύλος: Δαῦλος δ' ὑπήνην.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

26.

Ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς

Ἴπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυγμένοι.

Super curru currus, super mortuo mortuus

Equi super equis ingesti et permisti erant.

Optime sic Valckenærius ad Eurip. Phœniss. v. 1202. (1212.) emendavit. Vulg. sine sensu versu altero legebatur ἐκπιφευγμένοι. Cod. Aug. ἐμπεφυγμένοι, qua ex lectione Valck. verum ἐμπεφυγμένοι assecutus est. Idem apte comparavit Virgil. Æn. XI. 638. *Armaque corporaque et permisti cæde virorum Semianimes voluntur equi.* Nec absimiles sunt versus Euripidis Phœniss. loco supra citato :

Τροχοί τ' ἐπήδων ἄξονες τ' ἐπ' ἄξοσι

Νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξισωρεύον θ' ὄμοῦ.

quem ad locum Scholiastes: Παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῃ Ποτνιῆ:

Ἐφ' ἄρματος γὰρ — ἐκπιφευγμένοι.

Primum horum versiculorum Æschylus pronuntiat apud Aristophanem in Ranis v. 1450. ubi Scholiastes ad h. l. ait: τὸ δὲ ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα ἐκ Γλαύκου Ποντίας τοῦ Αἰσχύλου. Ceterum pro vulg. ἐκπιφευγμένοι, Pauwius conj. legi posse ἐκπιχυμένοι minus apte; Bothius recepit ἦσαν ἐκπιφασμένοι apparuerunt.

27.

Καλοῖσι λουτροῖς ἐκλειόμεναι μὲν δέμας
'Ες ὑψίκερηναν Ἰμέραν τ' ἀφικόμην.

Hi versus laudantur ex Glaucō, (non tamen additur ex utro,) apud Schol. ad Pindar. Pyth. I. ubi Heynius Vol. II. p. 500. sic probabiliter emendat:

Καλοῖσι λουτροῖς ἐκλειόμενος δέμας
'Ες ὑψίκερηνον Ἰμέραν ἀφικόμην.

'Ιμέραν] Est Siciliæ fluvius, de quo et Pindarus Pyth. I. 158.

Παρ' δέ γε τὰν εὐδρον ἀκτὰν
'Ιμέρα.

Urbs ibi cognominis Zancleorum colonia Pythagoræ rebus gestis celebris, de quo in vita ejus Jamblichus VII. καὶ ἰλευθέραν ἐποίησε Κρότωνα καὶ Σύβαριν καὶ Κατάνην καὶ Ῥήγιον καὶ Ἰμέραν καὶ Ἀκράγαντα καὶ Ταυρομένην καὶ ἄλλας τινάς. Ita enim ex Porphyrio restituendus iste locus. Stanl.

28.

Εὐοδίαν μὲν πρῶτα ἀπὸ στόματος χέομεν.

Hæc verba (quod Heathius observavit) Scholiastes ad Aristoph. Ran. v. 1576. affert e Glaucō Potniensi, cum iisque comparat Aristophanis versum

Πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπίοντι ποιητῇ.

Sic enim ille: Εὐοδίαν] Εὐκολίαν περὶ τὴν ὀδόν. Ταῦτα δὲ πρὸς τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποντιέϊ τῷ Αἰσχύλου. Εὐοδίαν μὲν πρῶτα ἀπὸ στόματος χέομεν. Stanl. In Æschyli versu pro πρῶτα legerim πρῶτον, ut sit pars Hexametri. Butler.

29.

Σατύρους.

Schol. Theocriti Idyll. IV. 62. Τοὺς Σατύρους οἱ πλείους φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σιλήϊους καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀνδρομίδῃ. Ad utram vero pertineat fabulam incertum est.

30.

Εὐφήμεῖς γόοις.

Hesych. Εὐφήμεῖς γόοις (ita legendum) δυσφήμοις· κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος
Γλαύκῃ Ποτνιῷ.

31.

Ξιφήρους λιμήν.

Hesych. Ξιφίρου λιμήν· Αἰσχύλος Γλαύκῃ Ποτνιῷ, ὁ πόρθμος. Ταῦτα γὰρ
πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὠρίαν. Legendum ξιφήρους λιμήν. Paullo ante Hesych. Ξι-
φήρους, ξίφος ἔχοντος, ξιφηφόρου. Valesius apud Hesychium legendum censebat :
ταῦτα γὰρ πάντα τῶν περὶ Ῥήγιον ὠρίαν. Alberti conj. νωρίαν.

32.

Ἰτηλον.

Hesychius : Ἰτηλον, τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῃ Ποτνιῷ. Phot.
Lex. Ἰτηλον· τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνιξάλειπτον. Οὕτως Αἰσχύλος.

33.

Ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μὲν εἰλελειμμένους.

E Glaucō Æschyli citatur apud Schol. MS. ad Platonis Cratylum in Bibl. D.
Marc. Venet. et quum ad Glaucum marinum parum conveniat, ad Potniensem re-
ferendum arbitrō. Ceterum locus est corruptus qui sic restitui potest :

Ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μὲν εἰλελειμμένους
Quum enim viros ducit, tardos non opperietur.

vel sic :

Ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μὲν εἰλελειμμένους
Viros enim ducens viribus non destitutos.

vel sic denique :

Ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μὲν εἰλελειμμένους.

Hoc enim certamen jam instat et eos qui post tergum relictī sunt non opperietur. Butler.

Hoc fragmentum eruit Siebenkeesius Prof. Altorfīnus. Vid. Fabricii bibl. gr.
edit. Harles. Vol. II. pag. 17.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

34.

Καθαίρομαι γήρας.

Hesychius: Καθαίρομαι γήρας· ἐκδύνομαι, Δισχύλος Δανάη. Ubi tamen malim legi Δαναῖσι· nusquam enim nisi in hoc solo Hesychii loco reperienda est epigrapha illa, altera sæpius occurrit.

35.

Κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 Ἔως ἐγείρω πρηνεμεῖς τοὺς νυμφίους
 Νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Schol. ad Pind. Pyth. od. 3. Toupius ad Suid. Vol. II. p. 295. “Duplex, inquit, erat Hymenæus sive hymnus nuptialis, κατακοιμητικὸς et διεγερτικὸς. De hoc intelligendus Æschylus ἐν Δαναῖσιν apud Schol. ad Pind. l. l. Heathius illud fragmentum sic legendum esse statuit:

Κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος
 Ἔως τ' ἐγείρει· πρηνεμεῖς τοὺς νυμφίους
 Νόμοις ἃ οἱ δ' ὄν σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Sed Schol. Νόμοισι θέντων. Quod antiquum est et Æschylum sapit. Legebam aliquando:

Νόμοις γερόντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Callimach. Del. 304.

Οἱ μὲν ὑπαεῖδουσι νόμον Λυκίαι γερόντες.

Sed illud verius. Οἱ θέντες sunt præcentores. Alcman. ap. Hephæst. p. 22.

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Διός·
 Ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων. Ἐπὶ δ' ἴμερον
 Ἔμνον καὶ χαρίεντα τ' ἰθεὶ χορόν.

Hinc νομοθέτης, ἕμνοθέτης, ἀλλοθέτης. Quo nomine gaudet Minerva in Epigr. Anthol. lib. VI. p. 1570.

Ὅσσον γὰρ μούσαις ἰστέργμεθα, τόσσον Ἀθήνη
 Ἐξ ἡμέων. Ἡ γὰρ παρθένος ἀλλοθεῖται.

Minerva tibi arum inventrix. Hinc ἀυλοθιτιῶν dicta. Quin et aliud restat quod doctissimum Heathium fugit. Scribendum atique

Κἄπειτ' ἄνισι λαμπρὸν ἡλίου φάος.

Suidas: Ἄνισι, ἀνέρχεται. Locus ita vertendus est:

Deinde oritur splendidum solis jubar

Et placida Aurora sponsos suscitatur,

Modis poetarum cum pueris et puellis."

Hactenus Toupius. Paulo aliter h. l. legit et vertit Causinus in Horapoll. Hieroglyph. p. 244. edit. Pauw.

Κἄπειτα δ' εἴσι λαμπρὸν ἡλίου φάος

Ἐως τ' ἐγείρω περιμενεῖς τοὺς νυμφίους

Νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Deinde vero perdit lucidum solis jubar

Interim excito benevolos conjuges

Legibus eorum qui statuerunt (hanc cantilenam) cum pueris et puellis.

Bothius hoc fragmentum sic refinxit:

Κἄπειτ' ἄνισι λαμπρὸν ἡλίου φάος

Ἐγὼ δ' ἐγείρω περιμενεῖς τοὺς νυμφίους

Νόμοισι θείλων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

sic interpretatus: *Dein exoritur splendidum solis jubar, egoque suscito benevolos sponsos, cantibus eos demulcens cum pueris et puellis; arbitratur scilicet nuntium hæc dicere, servum Ægypti dominorum mortes enarrantem. Butlerus probat Bothii emendationem θείλων. Et sane sensum præbet haud incommodum Attamen propius ad veteris scripturæ auctoritatem accedit Toupii ratio.*

36.

Ἐρᾷ μὲν ἄγνός οὐρανός τρέψαι χθόνα

Ἐρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.

Ὅμβρος δ' ἀπ' οὐρανόθεν πεισὼν

Ἐλυσε γαῖαν ἢ δὲ τίπιται βροτοῖς

Μήλων τε βόσκας καὶ βίον Δημήτριον.

Δένδρων δὲ τις ἄρ' ἐκ νετίζοντος γάμου

Τίλειός ἐστι· τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

Amat quidem purum cælum penetrare terram
 Peroptat et terra illis frui nuptiis.
 Imber a benigno cælo defluens
 Fecundat terram, quæ parit mortalibus
 Gregum pastus et victum Cerealem.
 Arborumque pulchritudo humidis nuptiis
 Perficitur, quorum omnium ego causa sum.

His versibus, quos affert Athenæus Deipnos, XIII. 8. Venus inducitur loquens v. 1. Pro *τρῶσαι*, a *τρῶα* vulnere, Grotius malebat legere *τρῆσαι* a *τρέω* *perforo*, *penetro*. Heathio placebat *χρῆσαι* *tangere*, *contrectare*, *amplecti*.

v. 3. *Εὐνάϊντος* est ab *εὐναίς* dor. pro *εὐνηίς* i. p. *εὐνηθείς*. Hanc lectionem cum Pauwio præfero virorum doctorum conjecturis. Grotius legendum putabat *εὐνοῦντος*, Bothius *εὐνάζοντος*. Apud Eustath. Iliad. ζ'. p. 967. legitur *εὐναόντος*.

v. 4. Lectionem *ἔδουσι* defendit Pauwius, ut vel respiciatur ad *λύσιν τῆς ζωνῆς*, vel significet terram pluviae humoribus solutam. Eustathius l. 1. *ἔκουσε*, quod Grotio placuit. Heathius conjecit *ἔδουσι*. Bothius *ἔδουσι*.

v. 6. *δένδρων δέ τις ᾠρ'* " *Δένδρων δὲ δ' ᾠρα* Grot. *ᾠρα* etiam legitur apud Athenæum. *Δένδρων δέ τις γ' ᾠρ'* mavult Pauw. ob metrum. Porro hoc fragmentum Æschylo Alexandrino hand immerito ab Eustathio ad II. ζ'. p. 978. adscriptum fuisse existimat. Verba sunt Eustathii : *καί τις Αἰσχύλος, οὐκ ὁ ἐξ Ἀθηναίων, ἀλλ' Ἀλεξανδρείης ὡς ἢ κατ' Ἀθήναιον ἱστορία δηλοῖ, φησὶν Ἐρᾶ μὲν etc.* Heathius conj. *δένδρων δὲ πως ᾠρ'*, qui hoc fragmentum, etsi nihil certi statuatur, Æschylo Atheniensi potius quam Alexandrino tribuendum esse existimat. Certe Atheniensis Æschyli cothurno non indignum est, et nonnihil habet affine cum Supplic. v. 1055. sqq. Poterant esse verba Veneris *προλογιζούσης*, quod suadet versus ultimus. Digni sunt, qui comparentur suavissimi versus Euripidei Hippol. v. 447.

Φοιτᾶ δ' ἀν' αἰθέρ' ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
 Κλύδωνι Κύπρις· πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφθυ.
 Ἢ δ' ἐστὶν ἢ σπείρουσα καὶ δίδουσι ἔρον
 Οὐ πάντες ἴσμεν οἱ κατὰ χθρόν' ἔκγονοι.

Et multo etiam similia duo fragmenta Euripidea, quæ non prætervidit Bothius. Alterum ex Œdipo XVII.

Ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖ' ὄτ' ἂν ξηρὸν πέδον
 Ἀκαρπῶν αὐχμῶ ἰότηδος ἔνδωος ἔχη.
 Ἐρᾶ δ' ὁ σιμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
 Ὀμβρου πεσιῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο·
 Ὅταν δὲ συμμίχθῃται εἰς ταυτὸν δύο,
 Τίπτουσιν ἡμῖν πάντα κάκτρίφουσι ἄμα
 Ὅθεν βρότειων ζῆ τε καὶ θάλλει γένος.

Ex Chrysippo VII. alterum :

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς αἰθήρ
 Ὅ μιν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γινέτωρ,
 Ἡ δ' ὑδροβόλους σταγόνας νοτίους
 Παραδείξαμένη τίπτει θνατοῦς
 Τίπτει δὲ βορὰν φύλά τε θεῶν.
 Ὅθεν οὐκ ἀδίκως
 Μάτηρ πάντων νομόμισται.

Nec abludunt, quæ ad Varronem congessit Scaliger. conjectan. p. 28. ad Ennium illud :

Quæ dedit ille capit, neque dispendi facit hilum.

Virg. Georg. II. 324.

*Tum pater omnipotens, fecundis imbris æther
 Conjugis in gremium lætæ descendit, et omnes
 Magnus alit magno commixtus corpore fetus.*

Cf. etiam Havercamp. ad Lucret. I. 251.

*Postremo pereunt imbres, ubi eos pater Æther
 In gremium matris Terræ præcipitavit.*

Butler.

Versu 6. fortasse scripserat poëta

Δένδρων δὲ τις ὄπωρ' ἐκ νοτίζοντος γάμου.

Quod Eustathius Æschylo Alexandrino hos versus tribuit, memoriæ vacillantis culpam fuisse arbitrator. Nam Athenæus diserte Æschylo Atheniensi eos assignat; paullo ante tamen Æschyli Alexandrini mentionem fecerat; id quod Eustathium seduxit, ut utrumque Athenæi locum confunderet. Ceterum hos versiculos eleganter sic vertit Grotius :

*Penetrare terram purus ille æther cupit,
 Cupit vicissim terra conjugio frui
 Ab amante cælo defluens terram simul
 Fecundat imber, illa mortali parit
 Cereale generi germen, et pastus gregum
 Maturitatem dat suam arboribus quoque
 Mador maritus; causa at his cunctis ego.*

ΔΙΚΤΥΟΓΛΚΟΙ seu ΔΙΚΤΤΟΥΡΓΟΙ.

37.

Ὀβρία.

De hac dictione Ælianus Hist. Animal. VII. 47. Καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πειλει-
ᾷ τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς. Æschyli locus in
Agamemnone quem innuit Ælianus, non ὄβρια habet, sed ὀβρίκαλα. v. 146.

Πάντων τ' ἀγροῶμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικαλοῖσι.

Eustathius in Odysse. I. p. 350. Ὑστρίχων δὲ καὶ τῶν τοιούτων (τὰ νεογνὰ καλοῦνται)
ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα, ὧν χρῆσις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι Stanl. Photii Lex.
ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα τὰ τῶν λέοντων καὶ λύκων σῦμνια. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς. Butler.

38.

Θῶσθαι.

Hesychius : Θῶσθαι, δαίνυσθαι, θοινᾶσθαι, εὐωχιᾶσθαι. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς. Sic
enim ex emendatione Alberti locus Hesychii legendus est. Stanleius erravit, quum
vocabulum ex Æschylo citatum esse θοινᾶσθαι putarit. Sed hoc θοινᾶσθαι est He-
sychii interpretatio vocabuli θῶσθαι, quod in Dictyulcis Æschylus usurpaverat.

39.

Δικτύου δ' εὐήτρια.

Pollux VII. 10. Ὑφασμα δὲ ἐστὶ λεπτὸν εὐφές, ἰσχυρὸν, εὐήτριον, εὐπλακον· τὸ δὲ
εὐήτριον ἐν Δικτυουργοῖς Αἰσχύλος εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἰσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε

— — δικτύου δ' εὐήτρια.

ubi Δικτυουργοῖς e Meursii correctione pro vulg. Δικτυουργικοῖς. Bothius tamen
malebat Δικτυουλκοῖς. Εὐήτριον Zonaras explicat ἰμάτιον καλοῦφαντον. p. 915. ed.
Tittmann. Suidas εὐήτριον, ἰμάτιον εὐφές. Ceterum Pauwius monuit δικτύου εὐήτρια
idem esse ac δίκτυον εὐήτριον. Hesychius : εὐήτριον εὐκοίλιον; ubi legendum arbitror :
εὐήτριον εὐφές καὶ λιῶν. Ad istum Hesychii locum notantur ista Miscell. Obs. VII.
p. 304. “ Plato Polit. extr. λιῶν καὶ τὸ λεγόμενον εὐήτριον ὕφασμα. Et ut εὐήτριος
χιτῶν in Æliani loco V. II. 1. 16. ita Themist. Orat. XX. p. 237. c. Cf. Polluc.
Lib. VII. 35. et Eustath. II. τ'. p. 1248. 39. ἐπήτριμος, αἶτ, λέγεται ἀπὸ τῶν ἐν
τοῖς ὕφασμασι ἡτρίων ὃ ἐστὶν ἐπ' ἀλλήλων στημόνων. — ἀφ' ὧν καὶ χιτῶν εὐήτριος.” Vir
doctus qui ista scripsit pro ὕφασμασι legendum censet ὕφασμασιν; fieri etiam potuit ut
vitiosum ὕφασμασιν oriretur ex ὕφασμασιν.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

40.

Ex Scholiastæ Aristophanis et Euripidis locis, qui sequuntur, intelligitur Æschylum retulisse Medeam Bacchi nutrices una cum viris ipsarum recoxisse, iisque juventutem restituisse. Schol. Aristoph. in Equit. v. 1318. "Ὡσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Ἀίσχυλος ἱστορεῖ τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀφειψάσασα ἀνανεῶσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. Nomen tragœdiæ reticuit, quod tamen proditum est a Scholiastæ Euripidis in Argumento Medææ. Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφαῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Bacchus quum vidisset ex decrepito senæ juvenem factum Æsonem, Medeam rogavit, ut Nymphas quoque suas nutrices juvenilibus annis restituerat, quod facile a Medea impetravit.

Ovid. Met. VII. 295.

Viderat ex alto tanti miracula monstri
Liber; et admonitus juvenes nutricibus annos
Posse suis reddi, capit hoc a Colchide munus.

41.

Δίκρα ὄψις.

Hesych. Δίκρα ὄψις, ἡ διπλῆ. Αἰσχύλος Τροφαῖς.

42.

Πεδοίκοι χελιδόνος.

Hesych. Πεδοίκου χελιδόνος, μετοίκου. (Sic legendum vidit Bothius pro vulg. οὐ νοίκου.) Αἰσχύλος Τροφαῖς. Πεδοίκου idem esse quod μετοίκου quia Æoles πίδα dicebant pro μετὰ, proxime antecedeus glossa Hesychii confirmat. Πεδοίκους, μετοίκους.

Ceterum hanc fabulam Διονύσου τροφοῖ Satyricis Æschyli adnumerandam esse existimat Cl. Siebelis in diss. de Æschyli Persis.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ seu ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.

43.

Ἄοζήσω.

Hesychius: Ἄοζήσω, διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινιαῖς, ubi legendum

fortasse Ἐλευσινίους. Olim etiam perperam legebatur Ἀοζήσω. Ἀοζήσω est ab ἀοζίω quod derivatur a ν. Ἀόζος minister.

44.

Apud Plutarchum in Theseo, ubi narratur Theseum Adrasto concessisse, ut cæsorum cadavera sepelirentur, mentio sit Æschyli Eleusiniorum. Συνέπραξε δὲ (Θησεύς) καὶ Ἀδράστῃ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ πιόντων, οὐχ, ὡς Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν τραγωδίᾳ μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας ἔσπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλείστοι λέγουσι· Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναίρεσεως γενέσθαι πρώτας ἐκείνας. Ὅτι δὲ Ἡρακλῆς πρῶτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίους ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείους γίγγραπται. Ταφαὶ δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δεικνύνται, τῶν δὲ ἡγεμόνων, περὶ Ἐλευσίνα, καὶ τοῦτο Θησεῖος Ἀδράστῃ χαρισάμενος. Καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετιδῶν οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς καὶ ταῦτα λέγαν ὁ Θησεὺς πεποιήται.

EPIGONOI.

45.

Λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ἄραίου γάμου
τὴν δευτέραν δὲ κρῶσιν Ἡρωσιν νέμω
Τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

*Libamina Jovis primum felices ob nuptias
Secundum poculum Heroibus tribuo
Tertium Jovis sospitatoris precatorium citationem.*

Scholiastes Pindari Isthm. VI. 10. Τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτῆρος ἔλεγον, καθὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίᾳ· Ζεῦ παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου τρίτου κρατῆρος· τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος· Καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνοις· Λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον-ἄραίου γάμου Ἡρας τε· εἴτα τὴν δευτέραν γε κρῶσιν Ἡρωσιν νέμω· εἴτα τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

Σωτῆρος εὐκταίαν λίβα] De qua vide sis Paræmiographos. Jul. Pollux VI. 2. Κρατῆρες δὲ, ὁ μὲν πρῶτος Διὸς Ὀλυμπίου ἔξ Ὀλυμπίων θεῶν. Ὁ δὲ δεύτερος Ἡρώων, ὁ δὲ τρίτος Διὸς σωτῆρος τιλείου, ὅτι καὶ τὰ τρία πρῶτος τέλειος ἄριθμος. Vide Nicom. Arithm. et Θεολογ. et Meursii Denarium Pythagor. et quæ nos in vita Pythagoræ. Suidas Ἀγαθοῦ δαίμονος. Ἐδος εἶχον οἱ παλαιοὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν Ἀγαθοῦ δαίμονος, ἐπιρροφοῦντες ἄκρατον. Χαρίζεσθαι δὲ μέλλοντι Διὸς Σωτῆρος. Corruptissime apud interpretem Pindari scribi hos versus dicit Heinsius in Hesiod. p. 62. restituitque:

Λοιβαὶ Διὸς μὲν πρῶτον ἄραιοι γάμου
 Ἥρας τε, τήν τε δεύτεραν κρᾶσιν νέμω
 Τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

Stanl. Equidem versu primo Λοιβᾶς rescribendum duxi, versu secundo verba Ἥρας τε omisi, quæ nec ad sensum necessaria sunt, et vocabulum Ἥρῳσιν, quo sententia carere non potest, expellunt.

46.

Τιμαλφῆς.

Hesychius: Τιμαλφῆς, ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη — Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

47.

Apud Ciceronem Tusc. dispp. II. 25. occurrit versus hic ex Epigonis ab Attio Latine versis.

Audisne hæc Amphiaræ sub terram abdite?

Vid. Nonium in *Mactare*.

Butler.

ΕΥΡΩΠΗ Η ΚΑΡΕΣ.

48.

Ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' αἰὲ τὰ λῶστα πάντ' ἄμᾶν στρατοῦ.

De hoc fragmento egregie disserit Valckenarius diatr. in Euripidis perditorum dramatum reliquias pag. 224. Æschyli fragmentum ex Europa f. Caribus apud Stobæum Ecl. Eth. Serm. Ll. fr. in Gesneri editione scribitur continuo ductu; Grotius vero p. 197. sic collocavit

Ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ

Ἄι τὰ λῶστα πάντα τ' ἀνδρώπων στρατοῦ.

Stanleius eadem dedit et hæc Latina: *verum Mars amat semper viros præcipuos exercitus*. Siccine vero amat illos Ἄρης, qui secundum Sophoclem Plutarchi l. II. p. 23. B. 757. B. cæcus

Συὸς προσώπων πάντα τυρβάζει κακὰ?

Amabat, opinor, Ὡς λύκοι ἄρα φίλουσ'; At eni, obsecro, dicitur amare semper

Τὰ λῶστα πάντα τ' ἀνδρώπων στρατοῦ;

(aut πάντα γ' ἀνθρώπων, ut emendandum putabat Pauwius.) *optima omnia hominum exercitus*. An ut ne murium intelligeremus exercitum? aut ne crederemus illum insignem Συὸς προσώπων suo genere intentum? Redeat vox ἀνθρώπων in suum compendium ἄνων. Alicubi μῶν in Euripidis versu mutatum fuit in νῶν. Hic ἄνων mutetur in ἄμῶν *metens*; de Marte homicida, qui demetit ense suo præstantissimos quosque dici certe potuit: χαίρει γ' αἰεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἄμῶν στρατοῦ. Sed φιλιῖ requirit ἄμῶν hoc itaque restituamus et suum Æschylo versum trochaicum.

Ἄλλ' Ἄρης φιλιῖ γ' αἰεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἄμῶν στρατοῦ.

Sed amat metere semper Mars optimos quosque exercitus. Metere sicut Claudius Horatii Carm. IV. 14, 31.

*Primosque et extremos metendo
Stravit humum.*

Apud eundem Epist. II. II. 178. *metit orcus grandia cum parvis*. Plura dedit in eam rem N. Heinsius in Ovid. Met. V. 104. Ajax Philostrati p. 690. I. τοὺς τὰ πλήθην ἀποκτείναντας θριστάς ἠγείτο μέγα μῆδ' ἄμῶν τας. Pausan. p. 612. Ἐμελλιν ὁ δαίμων ἐ τὸ γένος τὸ Κασσάνδρου κακῶς ἐξέμαρσεν. Sophoclis chorus de Antigone moritura Antig. v. 610. νῖν φοινία θειῶν τῶν νεπέτρων ἄμῶν κόπις, (ut vulgatam vocem κόπις recte corrigit Reiskius,) *illam deorum inferorum saxus ensis demetit*, quam in ædibus Œdipi dixerat ultimam ῥίζαν. Sed neque verbum, opinor, in controversiam cadet, nec ipsa sententia dubitabitur an Marti, sive bello, conveniat.

Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθοὺς, ὦ παῖ, φιλιῖ
Ἄρης ἀναιρεῖν.

solet interficere, Sophoclis est ex Phrygiibus ap. Stobæum p. 96, 53. ubi vulgatur Ἄρης συναίρειν. Apud eundem p. 356, 25. Sophoclis est e Scyriis versus:

Φιλιῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγριεῖν νίους.

In Philoctete v. 436.

πόλεμος οὐδὲν ἀνδρ' ἐκὼν
Αἶρει πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἰί.

Apud Stobæum quoque sunt ex Temenidis versus Euripidis p. 351, 40. (vulgatis videtur præfigendum καὶ γὰρ

φιλιῖ τοι πόλεμος οὐ πάντ' εὐτυχεῖν,
Ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτόμασιν νιανῶν.

Haectenus Valckenarius.

49.

Μύλας.

Stephanus: Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσάουρου, κ. τ. λ. Λίγιστα καὶ Μύλας, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσίῳ, ἢ Εὐρώπῃ.

ΗΔΩΝΟΙ,

50.

Strabo lib. X. c. 3. ubi de mysteriis Bacchicis egerat, ita pergit :

Τούτοις δ' ἔοικε καὶ τὰ παρὰ τοῖς Θράξι τά τε Κοτύττια καὶ τὰ Βενδιδία, παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχε. Τῆς μὲν οὖν Κότυς τῆς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος μίμνηται, καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων. Εἰπὼν γὰρ

Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς
Ὅρια δ' ὄργαν' ἔχοντα

Τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον εὐθείως ἐπιφέρει

Ὅ μὲν ἐν χερσὶ βόμβυκας ἔχων τόρου κάματον δακτυλόδικτον.
Πίμπλησι μέλος, μανίας ἐπαγωγὸν ὀμοκλάν
Ὅ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Καὶ πάλιν·

Ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει
Ταυρόφθογγοι δ' ὑπομηκῶνται πόθιν
Ἐξ ἀφανοῦς φοβέριαι μῆμοι, τυμπάνου δ' ἠχῶ
Ὅσθ' ὑπογίου βροντῆς, φέριται βαρυταρβής.

Tria hæc fragmenta sic conjungenda et emendanda censuit Jos. Scaliger in Cas-
tigatt, ad Catull. de Nuptiis Pel. et Thet. v. 268.

Σίμνα Κότυς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς
Ὅριά τ' ὄργαν τιν' ἔχοντα.
Ὅ μὲν ἐν χερσὶ
Βίμβυκας ἔχων τόρου κάματον
Δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος
Μανίας ἐπαγωγὸν ὀμοκλάν.
Ὅ δὲ χαλκοθροαῖς κοτύλαις ὀτοβεῖ
* * * Ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει.
Ταυρόφθογγοι δ'

Ἔπομυκῶνται ποθιν ἐξ ἀφανοῦς
 Φοβεροὶ μῆμοι τυπάνου δ' ἀχῶ,
 Ὄσθ' ὑπογείου
 Βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

v. 2. ἔρια τ' ὄργαν' ἔχοντα] Hæc sensum commodum haud præbent: nisi corrigas ἔχουσα. Sed ne sic quidem satis plana sunt. Sam. Petitus Miscell. V. 9. emendabat ἔρειά γ' ὄργαδ' ἔχουσα, quæ Butlerus se intelligere negat. Significat autem *montana dea arva frugifera habens*, in quibus scil. colebatur. Forsan propius ad lectionis antiquæ veritatem accedat

Ἄρειαν ὄργαδ' ἔχουσα.

Frustra autem Heathius putabat hæc verba Strabonis ipsius, non Æschyli, qui ab eo citatur, esse.

v. 3 Legendum βόμβυκας tibias, Βέμβικας trochos ab hoc loco alienum est. Pro δακτυλόδεικτον Fr. Jacobsius V. Cl. egregie correxit δακτυλόδικτον, quod notat tibias digitis tractari. Lobeckius V. D. malebat δακτυλότευκτον. Pauwius δακτυλόδικτον legi volebat *digitis factatum*, crotala scil. intelligens quæ digitis tenebantur et jactabantur, quibus tamen hic non est locus.

v. 5. Pro vulg. χαλκόμενοι recte χαλκοδέτοις reponendum censuerunt Casaubonus, Stanleius, Pauwius idque Heathius firmavit auctoritate Eustathii in Homer. p. 1282. Apud Scholiasten Homeri a Villoisono editum p. 496. ad Iliad. Ψ. 34. leguntur ista Καθόλου κοτύλας ἔλεγον πάντα τὰ κοῖλα. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς τὰ κύμβαλα· ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλας ἤχεῖ. Sed quod Scholiastes hic habet ἤχεῖ, id vulgato ὀποβεῖ haud prætulerim. Paullo post pro vulg. τυμπάνου δ' ἀχῶ recte metri anapæstici causa reposuerunt τυπάνου δ' ἀχῶ.

51.

Τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος ἀβρατεὺς ἂν σθένει.

Versus est Aristophanis in Avibus 277.

Τίς ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης;

ad eum Scholiastes: Τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατώδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν, οὐδὲν πρὸς τὸ προσκείμενον παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου

Τί ποτ' ἔστιν ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος ἀβρατεὺς ὃν σθένει.

Suidas: Μουσόμεντις κομπώδης. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντις, καὶ οἱ ποιηταί· παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου

Τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλλος Ἀβρατεὺς.

Sed apud utrumque hunc Æschyli versiculum corruptum esse facile intelligitur. Pauvius sic emendabat:

Τίς πῶς' ἐστ' ὁ μουσόμεντις, Ἄβρατις δὲ στένει.

Bothius vero ad sensum certe melius

Τίς πῶς' ἐστ' ὁ μουσόμεντις, ἀλαλος, ἀβρός, ἀσθενής.

Certi tamen nihil definiri potest.

52.

Ἰκταρ.

Erotianus: Μένηται ὁ αὐτὸς τῆς λίξιως καί' ἐν Ἠδωνοῖς. Timæus in libello λίξις Πλατώνικαι: Ἰκταρ· ἰγγύς. quem ad locum Ruhkenius "Ἰκταρ antiqua vox est et Tragicis propria, monente Scholiaste Hesiod. ad Θεσγόν. v. 691. quam nominatim Æschyli auctoritate probat Erotianus in v." Zouaras: Ἰκταρ, πλῆσιον, ἰγγύς· Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἰφικνεῖσθαι καὶ παροιμία· οὐδ' Ἰκταρ βάλλει.

53.

Ἄδασμος.

Hesychius: Ἄδασμος οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα (ita restituit Meursius,) οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον· Δίσχυλος Ἠδωνοῖς. Stanl. Locum Hesychii οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον, quem H. Steph. in app. Thesauri L. Gr. mutavit in οὐ τελοῦσα ἐνοίκιον tanquam sincerum tuetur Pauw. Ait enim si δασμὸν intelligatur stricte de tributo extero, ut potest, οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον non peccare, id enim cives incolæ non pendunt. Sed Stephani emendationem confirmat Photii Lexicon Pauwii temporibus ineditum: Ἄδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτείνουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκίσεως. Οὕτως Δίσχυλος. Butler.

54.

Αἰγίξισθαι νευρίδας.

Hesychius: Αἰγίξιν, διασπᾶν ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίξισθαι ἀπὸ τὸν αἰγίδαν, Δίσχυλος, ὃ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νευρίδας οὕτω λέγει. ubi vide Palmer et Guyet. Stanl. In loco Hesychii a Stanleio allato αἰκίξισθαι, non αἰγίξισθαι legitur, quæ est emendatio Schrevelii, Sopingii et Vossii e Suida petita. Ibi tamen pro αἰγίξισθαι, αἰκίξισθαι ex Hesychio reponit Küster. Αἰκίξισθαι apud utrumque lexicographum tuetur Pauw. "qui hoc verbum, et αἰγίξισθαι ab αἴσσω sic deducit: αἴξ, αἴκη, αἰκίξιν et αἴξ, αἴγιν, αἰγίξιν. Postrema Hesychii sic explicat: καὶ τὰς νευρίδας οὕτω λέγει concisius scripta sunt, pro καὶ τὰς νευρίδας αἰγίξιν οὕτω λέγει. Verbum a capite articuli repetendum: αἰγίξιν τὰς νευρίδας, διασπᾶν τὰ νῦρα." Pro

νευρίδας νεβρίδας volunt Guyet. Heius. Jungermann. Is. Voss. Locum esse mutilum censet Palmerius, et deesse principium articuli, quod forte fuerit Αἰγίδες, nam et αἰγίδες et νεβρίδες vestitus et armorum species. Νεβρίδας etiam apud Suidam legi in loco gemello monet Alberti ac subdit facile confundi literas υ et β. Difficile dictum est, utrum Æschylus αἰγίζεσθαι an αἰκίζεσθαι dederit, quamquam priori lectioni nonnihil faveo. Prior autem pars hujus glossæ apud Hesychium et Edonos non diserte pertinet; ad Edonos referenda sunt absque dubio sequ. et sic quidem legenda: Ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω (αἰγίδας scil.) καλεῖ. Eadem fere cum Hesychio habet Suidas in Αἰγίζειν. Idem: Ἠδωνίς· Ἠδωνίδος· Χώρα οὕτω λέγεται· καὶ Ἠδωνοῖ ὄνομα ἔθνους· Αἰσχύλος. Ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖσι καὶ τοὺς νεβρίδας οὕτω καλεῖ· καὶ ἐστὶν ἐν τῷ Αἰγίζειν. Corruptus est hic locus. Pro οὕτω καλεῖ legendum αἰγίδας καλεῖ. Quæ autem sequuntur καὶ ἐστὶν ἐν τῷ Αἰγίζειν interpolatoris manum indicant. Butler.

55.

Ἀμφίδρομος.

Hesych. Ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλη ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ Ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγε τὸν γενέθλιον. Δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεόμενον (Küster corrigit θεόντα) ἢ προηγούμενον, ἢ ὁρμαῖν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς.

56.

Ἀσσιστα.

Hesych. Ἀσσιστα, ἕγγιστα, Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς.

57.

Μακροσκελὴς μὲν ἄρα μαχλοῦνης τις εἶ.

Schol. Homer. a Villoisono editus in Iliad. ἰ. 535. p. 235. Ξενοφῶντα δὲ γίνος τι Ἰνδῶν φάσαι τὸν χλοῦνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλου ἐν Ἠδωνοῖς

Μακροσκελὴς μὲν ἄρα μαχλοῦνης τις εἶ.

Forsan legendum :

Μακροσκελὴς μὲν γὰρ μακροχλοῦνης τις εἶ.

vel :

Μακροσκελὴς μὲν γὰρ σὺ, μαχλοῦνης τις εἶ.

Butler. Egregie Böttigerus V. C. in libro : *Vasengemälde* I. 3. p. 110. corrigi-
Μακροκελῆς μὲν ἄλλὰ μαχλοῦνης τις εἴ.

Ἡ Λ Ι Α Δ Ε Σ .

58.

Ἄ φ θ ο ν ε σ τ έ ρ ο ν λ ί β α .

Athenæus X. 6. ex Æschylo affert ἀφθονιέστεραν λίβα laticem abundantiore[m].
 Huic voci plures similes adducuntur ab Athenæo, scilicet ἀκρατίστερον meracius,
 qua usus est Hyperides, et ἀνταρτέστερον tristius, et εὐανέστερον, qua usus est Epichar-
 mus, et ῥαδίστερον tractabilius Hyperidi etiam in usu.

59.

Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον πατρός Ἡφαιστοτευχῆς δέπας ἐν τῷ διαβάλλων πολὺν οἰδματόεν-
 τα φέρει δρόμου πόρον οὐδ' εἰς Μελανίππου προφυγῶν ἱμεριᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Athenæi Deipnos. XI. 5. Ad h. l. vir incomparabilis (Casaubonus) “Æschy-
 lea, inquit ex Heliadibus sunt corruptissima. Erit aliqua sententia si ita conci-
 prias, ἐν θ' ἐπὶ δυσμαῖσι σοῦ πατρός Ἡφαιστοτευχῆς δέπας ἐν τῷ διαβάλλων πολὺν οἰδ-
 ματόεντα περᾶ δρόμου πόρον ὅπ' εἴσι μελανίππου προφυγῶν ἱεῖᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Verba
 sunt eujusdam qui Heliadum unam alloquebatur. In Occidente est poculum patris
 tui Solis opus Vulcani, in quo trajiciens longum et astuosum curriculum conficit, quum ad
 Orientem adit relicto Noctis venerandæ silentio. Ἱεῖᾶς scribimus ex MSS.” Stanl.
 Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς. Metrum se ignorare testatur Pauw. Itaque nulla numerorum
 ratione habita locum sic emendat: “Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον πατρός Ἡφαιστοτευχῆς δέ-
 πας, ἐν τῷ διαβάλλων πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον ὃδ' εἰς μελανίππου προφυγῶν
 ἱμεριᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.” Ἰσον optime de Solis poculo dici affirmat, quum sit apud
 Hesychium ἴσον, ὅμοιον, καλόν· vel ἐπὶ δυσμαῖσι σοῦ πατρός legendum. Deinde φέρει
 πόρον interpretatur fert, sustinet iter, vel, pro πόρον, πόνον reponit, quod apprime tra-
 gicum vocat. Sic hæc satis perspicua esse affirmat, seque mirari, cur hæc Casau-
 bonus corruptissima vocaverit, præsertim quum antecesserit apud Athenæum ὅτι
 δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζεται ἐπὶ τὴν δύσιν, unde lux postremis a Casaubono
 perperam constitutis et intellectis. Utut illud fuerit, nullam hic lucem mihi at-
 tulisse videtur ipse Pauwius. Metrum procul dubio Anapæsticum esse affirmat
 Heathius, quod sic ordinat :

Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς σοῦ πατρός Ἡφαιστοτευχῆς δέπας ἐν τῷ διαβάλλων
 Πολὺν οἰδματόεντα [φέρει δρόμου
 Πόρον οὐδ' εἰς] μελανίππου προφυγῶν
 Ἱμεριᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Quæ uncinulis inclusit adeo corrupta esse fatetur, ut ea absque ope Codicum restituere non possit, sed et reliquorum nullam interpretationem adunxit. Nescio an forte fefellerit viros doctos vox διαβάλλων Æschylo tributa, quum revera sit Athenæi, sed et sic etiam locus in reliquis corruptus erit. In quo trajiciens Æschylus, non Sol, (trajectis aut omissis aliquot versibus) — πολλὸν οἰδματόντα κ. τ. λ. Butler.

Cl. Villebrune in versione Athenæi Gallica refert virum doctum Adam ista sic constituisse :

Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖσι σοῦ πατρός
Ἐφαιστοτευχῆς δέπας ἐν τῷ διαβάλλων
Πολλὸν οἰδματόντα φερέδρομον πόρον
Ὅδ' εἶσι Μελανίππου προφεύγων ἰμερτᾶς
Νυκτὸς ἀμολγόν.

Quæ ille Gallice sic vertit :

Là au couchant est la coupe de ton père, faite par Vulcain, et dans laquelle traversant le vaste espace des flots, qui s' élèvent en montagnes il poursuit sa course rapide et arrive ici en fuyant le milieu des ténèbres de la nuit si désirée (des mortels) et trainée par des chevaux noirs.

Hac ratione fragmento huic pæne plane desperato sensus redit aptissimus, modo hoc teneatur in his versibus personam loquentem ad unam ex Heliadibus, filiam Solis sermonem dirigere.

60.

Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός.

Scholiastes Sophoclis CEd. Col. v. 1246. ait : Καὶ ἐν Ἠλιάσιν. Δίσχυλος Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός. Stanleius dubitat an forte Ἠλιάσιν legendum sit, eujus quidem conjecturæ causam nullam video.

Ceterum: Butlero fabulam de Heliadibus respexisse videtur Schol. Homer ad Odys. ῥ'. 208. ; fortasse etiam Plinius de electro agens Hist. nat. XXXVII. 2.

ΗΡΑΚΛΕΪΔΑΙ.

61.

Οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πέισομαι.

Non enim aliud majus hoc malo patiar.

Stobæus Eth. CXXII.

62.

Ἀμφιμήτορες.

Hesychius: Ἀμφιμήτορες, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Suidas: Ἀμφιμήτωρ, ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος. Jul. Pollux III. 23. οἱ μὲν ἐκ μόνου πατρὸς ἀδελφοί, διαφόρων δὲ μητέρων, ἀμφιμήτορες· οἱ δ' ἐκ διαφόρων πατέρων μιᾶς δὲ μητρὸς, ἀμφιπάτορες.

63.

Ἐπιγλωσσῶ.

Hesychius: Ἐπιγλωσσῶ ἐπιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

Æschyli Prometh. vincit. v. 927.

Σὺ δὴν ἂν χρεΐζεις ταῦτ' ἐπιγλωσσῶ Δίος·

ubi Schol. ἄ. Ἐπιγλωσσῶ τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς. Hesych. οὐκ ἐπιγλωττήσομαι, οὐ βλασφημήσω. Jul. Pollux Onomast. II. 4. Καὶ οὐκ ἐπιγλωττίσομαι, οὐ λοιδορήσομαι. Stanl. Zonaras: Ἐπιγλωττήσομαι φλυαρήσω, βλασφημήσω. Περὶ τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἐπιγλωττήσομαι. (Aristoph. Lysistr. v. 37.)

Θ Α Λ Α Μ Ο Π Ο Ι Ο Ι.

64.

— Ἄλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον ἐφάτνωμά τ' ἢ
Κῦμα τριγώνοις ἑκπεραίνετω ῥυθμοῖς.

— Sed hic quispiam Lesbium laqueare quoddam
Atque cyma triplicibus laudat rhythmus.

Jul. Pollux VII. 122. “ Καὶ Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφυτνώματα καὶ κῦμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θεαλαμοποιοῖς

Ἄλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φάτνωμά τι
Κῦμ' ἐν τριγώνοις ἑκπεραίνετω ῥυθμοῖς.

Τάχα δὲ καὶ οἱ Θεαλαμοποιοὶ εἶδος τέχνης. Quæ sic emendat Pauw. Καὶ Λέσβιον δὲ ἐν φατνώματι κῦμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θεαλαμοποιοῖς

— ἄλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φατνώματι
Κῦμ' ἐν τριγώνοις ἑκπεραίνετω ῥυθμοῖς.

Μέρη ἔργων a Polluce dici existimat propter φάτνωμα et Λέσβιον κῦμα, quæ duo non

unum. Quin et vulgatum *ἐκπεραίνετω* non malum esse concedit. Heathius post Kuhnium et Lederlinum ad Pollucem sic emendat :

— ἀλλὰ μέντοι Λέσβιον φατνώματι
Κῦμα τριγώνοις ἐκπεραίνεται ῥυθμοῖς.

Κυνῆν ibi maluit Salmasius idque lacunarium interpretatus est. Sed κῦμα optime confirmat Jungermannus ex Vitruvio, qui (IV. 6.) *Cymatii Lesbii* mentionem facit. Κῦμα autem interpretatur ex Hesychio : Κυμάτια, αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιῖσι. Et rursus in Αἰστός· — καὶ ὄροφος καὶ τὸ ἐπὶ γείσῃ κυμάτιον. Item in Γεῖσα. — τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον. Φατνώματα autem apud Hesychium sunt σανιδώματα. Idem : φατνωτῶν, σανιδωτῶν. Toupius sic emendat : Ἴλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φάτνωμα καὶ

Κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραίνετω ῥυθμοῖς.

MS. Jungermann. *ἐκπεραίνετω* habet non *ἐκπεραίνετω*. Anglice finisse. Male Interpres accepit de carminis Rhythmis. Λέσβιον φάτνωμα est *Laqueare Lesbium*. Vide Hesychium et Suidam v. φάτνωμα." Hactenus ille, sed malim in priore versu emendando vel Pauwium vel Heathium sequi. Butler. De vocibus κῦμα et φάτνωμα vid. Lexicon Æschyleum.

Θ Ε Ω Ρ Ο Ι Η Ι Σ Θ Μ Ι Α Σ Τ Α Ι .

65.

Καὶ μὴν παλαιῶν τῶν δέ σοι σκοπευμάτων.

Athenæus Deipnos. XIV. 7. ubi varia saltationum genera commemorat, inter ea refert eam, quæ σκῶψ vel σκόπευμα appellabatur; eamque dicit nomen inde traxisse, quod qui eam exercebant ita prospiciebant, ut curvatam manum in fronte super oculis ponerent. Tumque exempli causa versum illum e Theoris Æschyli affert. Hesych. σκωπευμάτων, σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὡσπερ ἀποσκοπούντων, ubi recte Ruhnkenius monuit legendum esse *σκοπευμάτων*. Photii lexicon item vitiose : Σ κ ὠ π ε υ μ α · σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σ κ ω π ὅ ς. Οὕτως Αἰσχύλος. Hic quoque legendum *σκόπευμα*, — σκοπός. Vid. infra fragm. 68.

66.

Ἰαμβίς.

Hesych. Ἰαμβίς. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμισσαῖς. Τοῖς κιδαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνήμι, καὶ οἱ τοιαῦται κιδαρῖσεις ἐλέγοντο πα ρ ι α μ β ῖ δ ε ς.

67.

Ἀποστάς.

Hesych. Ἀποστάς· Φεύγων, Αἰσχύλος· Ἰσθμία σαῖς καὶ Ἀλπμήνη. Recte enim sic pro corrupto Ἰσθμιασαῖς legendum censuit Salmasius.

68.

Ὑπόσκοπον χεῖρα.

Hoc cum fragm. 65. arcte jungendum esse nos docet Hesychii glossa. Ὑπόσκοπον χεῖρα· Αἰσχύλος· ὡσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες ῥύτω κελίει σχηματῖσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιῶσι. Σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρχηστικὸν ὁ Σκοπός. ad quem locum recte Salmasius: "Perperam corrigunt eruditi viri ὁ Σκῶψ, quod erat saltationis genus quoddam, in quo frequenter cervicem inflectebant, et caput circumferebant, ad illius avis, quæ σκῶψ dicabatur imitationes: Sed ὑπόσκοπος χεῖρ et σκοπός et σκόπιμα gestus est eorum, qui intente aliquid et diligenter speculari volunt manum fronti obtendentes."

ΘΡΗΣΣΑΙ.

69.

Ἀγαῖς.

Hesychius: Ἀγαῖς, ζηλώσειν. Αἰσχύλος· Θρησσαις.

70.

Κηδεμονικός.

Scholiastes Sophoclis ad Ajacem v. 184. Τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν, αἷς Αἰσχύλος ἐν Θρησσαις, οὐ μὲν εὐπρόσωπον.

Bothius ex hoc Scholiastæ loco fragmentum Æschyli sic versiculis conclusit:

Τὸ κηδεμονικὸν εὐπρόσωπον οὐ μινούν
Τῶν αἰχμαλώτων.

Cognatio enim captivorum ingrata est.

Sententia tamen potius esse videtur : Sortem captivorum esse quidem curæ plenam sed speciem non habere.

71.

Τὸ συγκλινῆς ἐπ' Αἴαντι.

Hic versus legitur apud Aristophanem in Ranis 1329. quem ad locum Scholiastes : Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφισθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησιν ἐκ Θρήσσω ἀυτὸ εἶναι.

72.

In Θρήσσαις Ajacis necem per nuntium significatam esse colligitur e Schol. ad Sophoclis Ajacem in verbis ὁ μὲν σφαγὴς ἕστηκεν etc. v. 830. (815. Brunck. 806. ed. Erfurd.) Μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἐνθ' ὁ Αἴας εὐπρεπίσας τὸ ξίφος, ῥῆσιν τινὰ πρὸ τοῦ θανάτου προφέρειται, ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. Ἐστὶ δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ ταῖς παλαιοῖς σπάνια. Εἰώθασιν γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. Τί οὖν τὸ αἴτιον ; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας. Ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος (ὁ Σοφοκλῆς) καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέροις ὑπ' ὧν ἔθηκε τὸ δρώμενον ἢ μᾶλλον ἐκπληξαι βουλόμενος.

73.

Schol. Sophoclis ad Ajacem v. 824. (ed. Erfurd.) Παρὰδεδομένον δὲ κατὰ ἱστορίαν, ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸν Ἡρακλῆα τῇ λειοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον εἶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο. Φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος, ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ· τὸ ξόν ὤσις ἐντείνων πρὶν δὴ τις, φησὶ, παρούσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. Pauvius ad h. l. Verba, inquit, poetæ cum verbis Scholiastæ sunt commixta : Τόξον ὤσις ἐντείνων haud dubie sunt poetæ ; petita vero sunt ex Θρήσσαις, in quibus sibi manus inferebat Ajax. Hoc perspicuum est ex loco altero (fr. 72.) quem quum non vidisset Gatakerus, ex hoc collegit Æschylum docuisse fabulam Ajacem, quæ in Catalogo prætermissa, ei sit inserenda, ut numerum augeat ; quo jure apparet nunc. Hæc ille ; disjecta quidem sunt poetæ verba, sed ita tamen ut quædam numerorum appareant vestigia

* * * * * ἐκάμπτετο ξίφος

* * * χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ

75.

Κασωλάβα.

Hesychius: Κασωλάβα. Οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κόμη. Αἰσχύλος Ἰερίας.

76.

Eustratius ad Ethic. III. 1. Δοκίῃ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἔν τι ταῖς Τοξότισσι, καὶ Ἰερίας καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῆ, καὶ ἐν Ἰφιγενείῳ. Huc forsans spectat, quod refert Ælianus Var. hist. V. 19. Æschylum ob quoddam drama impietatis damnatum fratris sui Amyniæ gratia absolutum: Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινι δράματι. Ἐποίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθαις, Ἀμυνίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρὸς· ἔτυχεν δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμυνίας, ἀποβεβληκὸς τὴν χειρὰ καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. Ἐπεὶ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος ὑπεμνήθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. Idem procul dubio Clemens Alexandr. Strom. II. p. 387. qui tamen quo evaserit modo, aliter narrat, scilicet se excusando, quod initiatus non esset; ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξέιπὼν, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς, οὕτως ἀφείθη, ἐπιδείξας αὐτὸν μὴ μεμνημένον. Stanl.

ΙΞΙΩΝ.

77.

Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλείστερος.

Vita mala mors est illustrior.

Hoc fragmentum citat Stobæus Eth. CXXII. Confert Stanleius Æschyli Prom. vinet. v. 749.

κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν

ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

idem affert contrariam sententiam ex Euripidis Iphigenia in Aulide v. 1251.

— κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ θανεῖν καλῶς.

78.

Ἰερεῖτιν.

Hesychius: Καθαρμῶ διομένην, ἐκίτιν Αἰσχύλος Ἰξίωτι.

79.

Scholias ad Pindari Pyth. V. 40. Æschylo auctore Ixionem ab Antione prognatum esse refert. Τὸν Ἰξίωνα οἱ μὲν Ἀντίωνος γενεαλογοῦσιν ὡς Αἰσχύλος, Φερικῆς δὲ Πεισιάνος.

80.

Τὸν δ' ἡμίσπον καὶ τὸν ἐλάσσονα
Ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Athenæus Deipnos. IV. 79. (Edit. Schweighæuseri V. C.) ubi de diversis tibiarum generibus agit: Οἷδασι δὲ καὶ τοὺς διόπους (duobus foraminibus) ἔτι δὲ καὶ μεσοκόπους (in medio perforatas) καὶ τοὺς καλουμένους ὑποσρήτους. Οἷδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμίσπους καλουμένους. — Εἰσὶν δ' οἱ αὐτοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γ' οὖν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίωνι φησὶ·

Τὸν δ' ἡμίσπον καὶ τὸν ἐλάσσονα
Ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικαῖς καλουμένοις· οἷς οὐκ οὖσιν ἐναγωνίαις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται. Ad hunc locum Schweighæuserus: "Sunt autem, inquit, versiculi qui ab Athenæo hic citantur τὸν δ' ἡμίσπον etc. anapæstici, sive, rectius ut dicam, unus est anapæsticus tetrameter catalecticus—Metaphora qua usum esse Æschylum ait Athenæus in eo posita videtur, ut quod in ἡμίσπω et minori tibia usu venit, ut sonus ejus a majori obruatur et quasi absorbeatur, id generatim ad alia omnia transferri posse significaverit poëta, dixeritque ubique quod minus sit id a majori obscurari et quasi deglutiri. Poëte verba ut in illum sensum interpretaremur, quum per se consentaneum erat, tum suadebat Pollux qui quum lib. VI. sect. 161. (ubi de nominibus ex ἡμ. compositis agitur) adnotaret ἡμίσπον αὐτὸν dixisse Æschylum hand dubie non alia Tragici verba, nisi hæc ipsa ab Athenæo h. l. citata in animo habuerat." Hesychius: Ἠμίσποι οἱ μὴ τέλειοι αὐτοί. Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων: Photius in lex. Ἠμίσποι οἱ πῆ τέλειοι αὐτοί. Ceterum probabilis est Bothii suspicio in isto Æschyli fragmento verba καὶ τὸν ἐλάσσονα a scholiasta quodam adjecta esse, versiculosque sic collocandos:

* * τὸν δ' ἡμισπὸν
Ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

81.

Οὔτοι γυναῖξί κυδάζεσθαι.

Suidas: Κυδάζεται· λαιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. Ἐπίχαρμος ἐν Ἀμύκῃ

Ἄμυκε μὴ κύδαζέ μοι τὸν πρεσβύτην ἀδελφόν.

Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ Γυναῖξί μὴ κυδάζεσθαι etc. Hoc fragmentum Heathius etiam e Schol. ad Sophoclis Ajac. v. 733. eruit, ibique sic legit

Οὔτι γυναῖξιν κυδάζεσθαι

Τί γάρ;

82.

Κύδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρέως
Πολυκοίρανε μάνθανέ μοι παῖ.

Hos versus Euripides profert apud Aristophanem in Ranis v. 1302. ubi Schol. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος ἐπισκέψασθε πύθιν εἰσί. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

83.

Ὀρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἔμῃς ὁδοῦ.

Vilibrune hæc Gallice sic vertit: *Je ne te fais pas mon coq pour le voyage c'est à dire tu ne me serviras pas dans un voyage ni qu'il faut y être éveillé de ton matin.* Sed ὄρνιθα h. l. necesse non est de gallo gallinaceo accipere. Potest etiam sic intelligi: *Ego te non faciam avem auguralem s. augurium itineris mei.*

84.

Apud Scholiasten Pindari Pyth. IV. 303. legitur Æschylum in Cabiris omnes Argonautas enumerasse. Πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Ἀημιῶσι τῷ δράματι καταλίγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργεῶν εἰσιλθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Καβείροις. Sic enim recte Meursius emendavit vulg., ἐν κιβήροις.

85.

Jasonis comites ab Æschylo in Cabiris ebrios inductos fuisse testatur Athenæus Deipnos, X. 7. Καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὰρ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκείνος καὶ οὐχ ὡς ἑνοί φασιν, Εὐριπίδης, παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὄψιν. Ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. Vide Marsh. Chron. Canon. Sæc. I. p. 85. Helyph. Κάβειροι καρῆνοι· πάνυ δὲ τιμῶνται οὗτοι ἐν Λήμνῳ ὡς θεοὶ, λέγοντα, δὲ εἶναι Ἡφαίστου παῖδες. Schol. Apollon. Rhod. Argon. l. 917. a Marshamo citatus: Μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασίας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τίσσαρος δ' εἰσι τὸν ἄριθμόν, Ἀξίερος, Ἀξίοκερσα, Ἀξίοκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ, Ἀξίοκερσα, δὲ ἡ Περσεφόνη, Ἀξίοκερσος δὲ ὁ Αἴδης. Ὁ δὲ προστιθέμενος τίταρτος Κάσμυλος, ὃ Ἐρμῆς ἐστίν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηναίων δὲ φησιν, ὅτι Διὸς καὶ Ἡλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Κάβειροι δὲ δοκοῦσι προσηγορεῦσθαι ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὄρων, ἵπτι ἐντεῦθεν μετηέχθησαν. Οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς Καβείρους φασὶ πρότερον· πρῶτον μὲν Δία· νεώτερον δὲ Δίονυσον. Stanleii.

86.

ἮΟξους σπανίζειν δῶμα μὲν ποιήσομεν.

Plutarch. Symposiac. II. Probl. 1. Vid. supra Stanleii Commentarium in Catalogum tragædiarum Æschyli.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

87.

Πανίας βήσσης.

Hesychius: Πανίας βήσσης· Ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

88.

Ἀμβωνες.

Hesychius: Ἀμβωνες, αἱ περσαναβάσεις τῶν ὄρων. Αἰσχύλος Κερκύων.

89.

Ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

Pollux X. 45. Εἶν' δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες τοῖς ἰνωτίοις πέλας.

90.

Ἄπεψύχη.

Hesychius: Ἄπεψύχη, ἀπιπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύωνι σατυρικῶ.

91.

Ἀτίσεις.

Hesychius: Ἀτίσεις, ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύωνι.

92.

Εὐληματιῖ.

Hesychius: Εὐληματιῖ· λήματος καὶ ἀνδρείας εἰς ἔχει. Αἰσχύλος Κερκύωνι σατυρικῶ.

93.

Ὅρον.

Harpocration. Ὅρον σκεῦός τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῶ κατὰ Διοκλείους ὑποσημαίνει· Μήποτε μέντοι τὸ ὅρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν κεραινώνι (log. Κερκύωνι) καὶ παρὰ Μινάνδρῳ ἐν δευτέρῳ ἐπικλήρῳ. Σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Hoc partim exscripsit Suidas v. ὅρον.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

94.

Λογγάζειν.

Hoc verbum pro cunctari ab Æschylo usurpatum sed prave dicit Pollux IX. 8. φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. Stanl. Improbatur Pollux, credo quia vox vilis erat et plebeia, quales sine dubio in Satyricis plures. Κήρυξις drama erat Satyricum. Verbum λογγάζειν a λόγγος longus deducit Salmasius. Pauw. Immo est i. q. λαγγάζω. Hesych. λαγγάζει, ὀκνεῖ. Οἱ δὲ λάγγι. Alibi: λογγάζει, ὀκνεῖ, διατρέβει. Et paullo ante: λογγάσαι, ἐνδιατρέψαι, στραγγυύσθαι.

95.

Στενόστομον τὸ τεῦχος.

Pollux X. 19. μήποτε ὄν βέλτιον στενόστομον αὐτὸ μαλεῖν. Εἴρηται τοῦνομα ἐπὶ

ἀμφοτέρων ἐν σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου σφεινόσφομον τὸ τιῦχος.
Pauwius in his verbis pro ἐπὶ ἀμφοτέρων legendum censet ἐπ' ἀμφορίως, sane
probabili conjectura.

96.

Καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντείας δορᾶς.

Pollux X. 49. φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν. Αἰσχύλου ἐν Κήρυξι σατυρικοῖς λίγοντος

Καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντείας.

Σοφοκλίου δὲ ἐν Μούσαις ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρώδη στόλον. Ad illud Luciani in
Ῥητόρων διδασκάλῳ c. 16. ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ καὶ εὐανθῆς κἄν σίσυρα τῶν πα-
χίων τὸ ἰμάτιον ἤ. V. Cl. Jo. Bourdelotius Glossæ, inquit, manuscriptæ σισύρα χι-
τῶν βαρβάρικος ἐκ δερμάτων Rusticorum indumentum. Sic Long. Pastor. II. σισύρας
ἐνδύμενος, penula scortea ex pellibus consarcinata, de qua Casaub. ad Apolog.
Apul. Jungerm. ad Long. Dicitur etiam σίσυς et σίσυρα Tzetz. ad Lycophr." Hæc ille. Stanl.
Nugatur Pauwius, quod vel fatetur ipse, dum ex verbis Pollucis
in Edit. Hemsterh. κατὰ τῆς σισύρης τῆς λεοντείας refingit: κατὰ τῆς σισύρης τὴν
λεοντίαν contra sisyrtam pellem leonicam h. e. sume vel indue, idque proverbialiter
dictum vult. Satis bene se habent vulgata, modo, pro σατυρικοῖς, σατύροις legas
cum magno Bentleio ad Mill. p. 15. Et sic Toup. qui uno quoque vocabulo ver-
sum auxit in Suid. Tom. II. p. 166. (et quia σισύρα penultimam corripit σισύρης
rescripsit); ita ut versiculum sic expleverit:

Καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντείας δορᾶς.

Hesych. λιοντίως δορὰ, τὸ δῖγμα αὐτοῦ.

Πυρσοκόρσου λέοντος.

Photii lex. πυρσοκόρσου λέοντος. Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι Σατύριος. Et sic Hesych.
Πυρσοκόρσου λέοντος, πυρσοκόφαλου Ξανθοτρέχου ex emendatione Bentleii Ep. ad Mill.
p. 15. quum antea legeretur Πυρσοκορσολέοντος.

ΚΙΡΚΗ Σατυρική.

98.

Αὐτόφορβος.

Hesych. Αὐτόφορβος, αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη.
VOL. III. H

99.

Ζυγώσω.

Hesych. Ζυγώσω, δαμάσω, κλείσω, καθίζω. Αίσχύλος Κίρκη Σατυρικῆ. Photii lex. Ζυγώσω, καθίζω, δαμάσω. Suidas: Ζυγῶσαι τὸ ζεῦξαι ζυγῶ.

"Ἡρώς Ζυγώσας εὖσθενεστάτω θράσει.
Ταύρους.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

100.

Λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
Καὶ μιλοπρέπτοις βρίθεται ταυτοῦ χρόνου.

Candidis enim moris et nigris

Ei pulchre rubris eodem tempore onustus (frutex) est.

Athenæus lib. ii. c. 30. quem ad locum Schweighæuserus V. Cl. hæc adnotavit. "In v. 1. μελαγχίμοις edebatur, quod vel eo reprobandum erat, quod *χρ* in *χυμὸς* longa est syllaba." Veram scripturam nostri codices dedere. Cf. Brunck. ad Æschyli Persas v. 299. et Eustath. ad Iliad. χ'. 1349. 27. — v. 2. μιλοπρέπτοις edd. illegitima vocabuli forma. Casaubonus annotabat: "Scribe μιλοπρέπεισι vel μιλοπρέπεισι ut laudat Eustathius." At Eustath. l. c. (in editione quidem Basil.) μιλοπρέπτοις habet et terminationem *οις* metrum h. l. respuebat. "Μιλοπρέπτοις legitimam formam dedit noster cod. b. In cod. a. terminatio intricata voci superscripta est, quæ nescio an μιλοπρεπίσι sit; ea forma magis etiam foret legitima a sing. μιλοπρεπής." Brunckius l. l. hæc notavit: "Μελάγχχιμος vox est paragoga. Eam alicubi male per *υ* scriptam quum reperisset Ez. Spanhemius ex *μίλας* et *χυμὸς* compositam esse et scripturam illam ubique restituendum contendit ad Callim. Hymn. in Cererem. Ex nostri Cressis duo versus apud Athenæum prostant p. 51. D. ubi prava illa scriptura, quæ Spanhemio fraudi fuit observatur. Sed in Athenæi, MS. cod. μελαγχίμοις ipse reperi et ita ex eo laudat Eustathius ad Homerum cujus verba p. 1254. proponam: λέγει δὲ μόρσιμον ἀπολύτως ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς τὸν μόρα ὑποκείμενον. Παραγωγὴ δὲ αὐτῶ μίρω, μισῶ, μίμορα, μίμος, ἐξ οὗ μίμορα, μίμορα, ὅθεν ὁ μόρσιμος κατ' ἀναλογίαν τῶν διὰ τοῦ ἴμου παραγῶγων, ἃν τινα καὶ διὰ τοῦ χίμου καινότερον παράγεται. Οὕτω Αἰσχύλος πῆπλους μελαγχίμους φησίν. ἕτερος δὲ τις μελάγχχιμα συκάμινα ἐν τῇ λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις, ὅπερ ἐστὶ μίλασι καὶ μιλοπρέπτοις ἤγουν ἐρυθροῖς βρίθεται ταυτοῦ χρόνου, ubi quædam emendationis indiga; nam quæ Æschylo tribuit πῆπλους μελαγχίμους ex Euripidis Phœniss. 238. deprompta sunt. Cetera ex Athenæo facile in integrum restitui possunt. Æschyli autem versus e Cressis sic scribendi:

Λευκοῖς τε γὰρ μύροις καὶ μελαγχίμοις
Καὶ μιλοπορίπτοις βρίθεται ταυτοῦ χρόνου.

Hactenus Brunekius.

101.

Ἵποτοπῆσαι.

Hesychius: 'Ατόπαστον, ἀνείκαστον' Τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι δὲ ἐνθίνδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Pauwius recte monuit incertum esse, utrum Hesychius v. 'Ατόπαστον, an ὑποτοπῆσαι apud Æschylum invenerit: prius tamen probabilius esse. Suidas: 'Υποτοπήσας' αἰτιατικῇ ὑπονοήσας.

102.

Ἐπιξενούσθαι.

Hesychius: 'Επιξενούσθαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῃ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις.

103.

Πισσοκωνήτω πυρὶ et Πισσοκώνητον μύρον.

Ex Phot. lex. in Πισσοκῶνῃ et Hesych. in Κωνῆσαι colligo. Apud Phot. legitur: Πισσοκῶνῃ τῷ πυρὶ τῷ εὐκαύτῳ ἔπει τὰ καϊόμενα πίσση χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Ad quem locum Πισσοκωνήτῳ πυρὶ τῷ εὐκαύτῳ post Albertium ad Hesychium corrigit Schleusner. Sed malim: Πισσοκωνήτῳ πυρὶ τῷ εὐκαύτῳ. Hesychii verba emendata sunt: Κωνῆσαι, πισσοκοπήσαι, ἔ κύκλω περιμεγεῖν ἔ πισσοκωνήτον μύρον λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθῆντις τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος. Πισσοκωνία γὰρ, ἢ νῦν πισσία, ἢ χρίουσι τὰ παρίσψμια τῶν προβάτων. Vide eundem in Πισσοκωνία et Πισσοκωνήτῳ. Butler.

ΛΑΙΟΣ.

104.

Ἄράχνοῦ.

Hesychius: 'Ἄράχνου, ἀπὸ εὐθείας ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαῖψ.

105.

Κεκμήτι μαλακίων ποδί.

Harpocration. Μαλακίζομεν Δημοσθένος ἐν ἰνάτῃ Φιλιππικῶν φησι μόνον καὶ

μαλακιζόμεθα. Ἐν ἰνίοις γράφεται μαλακίμεν. Ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρον φρίττειν. Αἰσχύλος Ἑλλαδίῳ κερμῆτι μαλακίαν ποδί. Depravatissimus est locus nec in ullo alio apud quemvis auctorem comparet hoc nomen fabulæ Æschyleæ Ἑλλάδιος. Lege itaque: Αἰσχύλος ἐν Λαίῳ Κερμῆτι μαλακίων ποδί. Hæc verba ad dipoda videntur referenda.—Stanlei. Facile caremus Pauwii conjectura Ἑλλάδιῳ κερμῆτι μαλακίων ποδί constringet divino et indefesso pede fremiscens, quum locum feliciter expediverit Stanleius Sic etiam Gronov. ad Harpocr. Bene tamen Harpocracionem emendavit Pauwius pro τὸ ὄρον φρίττειν reponens τὸ ὄρον φρίττειν totum et toto corpore horrescere. Vide etiam Jac. Gronov. et Henr. Vales. ad Harpocracionis locum. Prioris emendationem Κερμῆτι, posteriori μαλακίων probavit Heath. Κερμῆτι μαλακίων ποδί inluit Gataker. adv. miscell. C. X. p. 529. Idem pro Ἑλλαδίῳ malebat Ἠλίασι sed rectius Stanleius ἐν Λαίῳ. Butler.

Fragmentum ἀδίσποτον apud Clementem Strom. M. p. 388. ex Æschyli Laio desumptum putat Gataker. Adv. Miscell. X. p. 529. verbis Clementis persuasus, qui sic scribit: Ἄλλ' ἐφ' ἡμῖν γε ἢ τε πρὸς τὴν παιδείαν ἡμῶν Παράστασις, ἢ τε πρὸς τὰς ἐντολάς ὑπακοή· ἂν εἰ μὴ μετέχειν βουληθείημεν θυμῷ τε καὶ ἐπιθυμίᾳ ἐλδοτούς σφᾶς αὐτούς ἐπιδόντες, ἀμαρτησόμεθα, μᾶλλον δὲ ἀδικήσομεν τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν. Οὐ μὲν γὰρ Λαῖος ἐκείνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησιν

Λίληθεν οὐδὲν πάνδε μ' αἶν σὺ νοθευτεῖς,
Γνώμῃ δ' ἔχοντα μ' ἢ φύσις βιάζεται.

Verba sunt procul dubio Laio de concubitu ab oraculo vetito agentis; et poterant esse e nostri Laio, sed illud incertum est. Posterior versus Æschyleum colorem vix habet. Euripidem aut recentiorem aliquem e Tragicis sapit. Butler.

ΛΕΩΝ.

106.

Ὅδοιπορῶν δῆλημα χωρίτης δράκων.

Stephanus Byzant. χώρα ἢ μερικὴ γῆ· ἀφ' οὗ τὸ χῶρημα· ἀφ' οὗ καὶ χώρα καὶ χθῶν καὶ χωρικὴ γῆ, ἀφ' οὗ καὶ χῶρος, καὶ χώρα. Ὅθεν τὸ χωρίτης, ὡς τοῦ μίσιος μισίτης, τόπος τοπίτης. Ἡ ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔδρα ἰδρίτης, ἰσπίρα ἰσπίριτης. Σοφοκλῆς Λίγει ἐκλυομένην

Οὐκ ἔγωγε χωρίτης γ' ὄρω.

Καὶ ἐν Ἡρακλεῖ

Στρέφουσι κρήνης φύλλα χωρίτην ὄφιν.

Καὶ Λίσχυλος ἐν Λίοντι

— — σατυρικὸν.

Ὅδοιπορῶν δῆλημα χωρίτης δράκων.

Καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κανώβω

Τρίψι δὴ νηὸν ὁ γλυκύς σε χωρίτης

Πλόος κομίζων δῶρα Νείλου πλουσίου.

Quid sibi velit σατυρικὸν δῆλημα haud satis est facile dictu. Legendum arbitror :

Καὶ Λίσχυλος ἐν Λίοντι σατυρικῶ

Ὅδοιπορῶν δῆλημα χωρίτης δράκων.

Obiter corrigendus Salmasius in Solin. p. 1259. qui ad h. l. laudat Æschylum in Leone Satyrico Tragœdia, quasi Leo Satyricus nomen esset tragœdiæ Æschyleæ, ad quam hoc pertinuit fragmentum, ac non potius ipsum drama fuisset Satyricum, ut ex Stephani verbis super coniecimus. Stanl.

Hanc fabulam Satyricam fuisse monet etiam Pauw. et recte post Salmasium ὁδοιπόρων genitivum pluralem, non participium esse docet. — Ἐν Λίοντι Σατυρικῶ et ὁδοιπόρων correxit etiam Gataker. Advers. Miscell. c. X. p. 529. Butler.

Toupius in Suid. Tom. ii. p. 555. ad locum Stephani Byzantini hæc annotavit :
“ Hæc omnia corrupta sunt. Primum legendum ex indole Græcæ linguæ

— οὐκ ἐγγῶς χωρίτην σ' ἴρῳ ;

nonne te indigenam video ? nonne tu indigena es.

deinde scribe :

στρέφουσι κρήνης φῦλα χωρίτην ἔριν.

Sunt autem κρήνης φῦλα fontis incolæ. In quibus ἔρις χωρίτης serpens indigena. Æschylus in sequenti versiculo :

Ὅδοιπόρων δῆλημα χωρίτης δράκων.

Viatorum pestis draco indigena.

Ita scribendus et vertendus iste versiculus, quem non intellexerunt Interpretes. Denique Apollonii Rhodii Choliambi, qui tum metro tum mente destituti sunt, ita rescribendi :

Στίψι δὲ νηὸν ὁ γλυκύς σοι χωρίτης

Πλοία κομίζων δῶρα πλουσίου Νείλου.

Templum vero tibi coronabit suavis centerrancus

Navigio ferens dona divitis Nili.

στίψει δὲ νηὸν σοί. *Templum tuum coronabit. Nosti illud Homeri*

Εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα.

Huc apprime facit Leonidas in Epigr. Anthol. III. p. 410.

Εἴαρι δὲ πρῶτον λιμῶνιον ἄνθος ἀμέρσας

Χαρίτης στεφέτω τύμβον ἑμὸν στεφάνῳ.

Hactenus Toupius.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

107.

Κὰκ τῶνδ' ἔπινε βρύτον ἰσχυαίνων χρόνον.

Καὶ σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγη

Jam inde brytum liberat, temporis spatio se ipsum extenuans.

Ac sub virili tecto cum gravitate se tundens.

Athenæus X. 67. Βρύτον quidam κρύθινον οἶνον apellabant. Sophocles in Triptolemo :

Βρύτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δύειν.

Archilochum item citat Athenæus l. l. in hac re.

Stanl.

Σεμνοκόπτει de ipso βρύτῳ, ἀνδρεία στέγη de corpore virili intelligit Pauw., advocato Hesychio, apud quem στέγη, γαστήρ. Totum locum sic legit Heath. Pauwii interpretationem de στέγη ἀνδρεία secutus :

Κὰκ τῶνδ' ἔπινε βρύτον ἰσχυαίνων χρόνον

Καὶ σεμνοκόπτων οὕτως ἀνδρείαν στέγην.

Melius fortasse

Κὰκ τῶνδ' ἔπινε βρύτων ἰσχυαίνων χρόνον

Κἀσεμνόκοπτεν τῆδ' ἐπ' ἀνδρεία στέγη.

Butler. Ceterum de vocabulis βρύτον et σεμνόπτεν vid. Lexicon Æschyleum h. v. S.

108

Καὶ τούσδε κημοὺς στόματος.

Schol. Aristoph. in Equites v. 1147. Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δίσκους κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων

Καὶ τούσδε κημοὺς στόματος.

109.

**Ἀκουε δ' ἄν οὖς ἔχων.*

Schol. in Sophocl. Œd. Colon. v. 668.

Metrum poscit *ἄκου' ἄν οὖς ἔχων*, et sic diserte Suidas in phrasi, qui nomen Æschyli retinuit, Scholasten Sophocelis aperte compilavit. Sic enim ille: *'Αν' οὖς ἔχων' ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Καὶ Σοφοκλῆς: Τὸν οἶνον' ἀνίχουσακίσσον, ἀντὶ τοῦ ἄνω ἔχουσα. Butler.*

110.

Ἀνούτατος.

Hesychius: *Ἀνούτατος, ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Λυκούργου.*

111.

Ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

Longinus *περὶ ὕψους* c. 15. *Καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασιλῖα κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται*

Ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα βακχεύει στέγη.

Furit domus bacchatur tectum.

qui versus e Lycurgo Æschyli petitus esse videtur. *Stanl.*

112.

Tituli hujus tragœdiæ meminit Schol. Theocr. Idyll. X. 18. ac subdit Aristarchum in eam commentarium scripsisse *Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου, τὴν ἄκριδᾶ φησι ταύτην (μάντιν) εἰ προσέλεψεν τι τῶν ζώων ἰκίνα κακὸν γενέσθαι. Unde conicere licet vocem μάντιν inter hujus tragœdiæ fragmenta repouendam esse. Nec tamen diffitendum est deesse vocem Αἰσχύλου in Theocriti Cœd. Vat. 3. Hanc nostri fabulam Latine convertisse videtur Nævius titulo non mutato. Butler.*

113.

Tetralogiam Lycurgiam (sicut Orestiam Ran. v. 1155.) subindicare videtur Aristoph. Thesmophor. v. 141.

Καί σ' ἄ νεινίσχ' ἤ τις εἰ, κατ' Αἰσχύλον

Ἐκ τῆς Λυκούργιας ἔρισθαι βούλομαι

In seqq. etiam, nisi fallor, Æschyleum παραμυδιῶν Comicus. Utut illud fuerit καὶ σ' ὧ νανίσχ' ἤστis εἰ ad Æschyli Lycurgum, pertinere manifestum est. Vix tanti est, ut moneam alios legere ὅστις εἶ. *Butler.*

MEMNON.

114.

Ad Ψυχροστασίαν fortasse pertinebat hic titulus et unicum quod sciam ejus ἀποσπασμάτων apud Strabonem XV. p. 728. legitur. Φησὶ δὲ καὶ Διοσχύλος τὴν μητέρα Μίμνονος Κισσίαν. Inter deperditas Æschyli fabulas recenset Tyrwhitt. ad Aristot. poet. p. 87. l. 12. et argumentum ab Iliade parva desumptum fuisse affirmat. *Butler.*

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

115.

Τάδε μὲν λέύσσεις
Φαίδιμ' Ἀχιλλεῖῷ
Δοριλυμάντους
Δαναῶν μόχθους
Οὐς (προπέπωκας)
Ἐῖσω κλισίας.

*Hos quidem respicis
Generose Achilles
Hasta perditos
Danaorum dolores
Quos prodidisti
Intra tentorium.*

Harpocraton in v. Προπεπωκότις. Schol. Aristoph. in Ran. v. 1023.

Initium hoc esse Tragœdiæ discimus tum ex Harpocratore (ἐν ἀρχῇ τῶν Μυρμιδόνων) tum ex Aristophanis interprete Græco ad Ranas l. l. ἔστι δὲ ἀρχὴ αὐτῆς Μυρμιδόνων Διοσχύλου.—προπέπωκας] Ingeniose inseruit hanc vocem Meursius, quæ desideratur in Harpocratore. *Stahl.*

Myrmidonas fecit Attius, e Nostro fortasse conversas.

v. 1. τάδε μὲν] Monometra hæc in dimetra conjungi debere recte monuit Pauw. Τάδε autem de Græcorum cadaveribus intelligit, quæ a Choro Myrmidonum Achilli digito monstrarentur, ut ille misertus tandem deposita ira in aciem rediret et fortitudine sua rem lapsam Danaïis restitueret.

v. 5. οὓς προπέτωκας ἴσω κλισίας] Minus decore hoc a Myrmidonibus Achilli dictum existimat Pauw. qui modo eum venerantes φαίδιμοι vocaverant: itaque reponit: οὓς προπέτωκεν γ' ἴξω κλισίας, quos utique Aganemnon pessumdedit, Briseidem extra tentorium tuum adducens. Vel etiam προπεπωκώς, quod Heathio quoque placuit. Sed nimis argutatur Pauw., primum hæc a Myrmidonibus dicta fingens, deinde tantam illorum in Achillem reverentiam fuisse existimans, ut de morte sociorum ne hiscere quidem auderent. Equidem nihil mutarim, præter litterulam metri causa, προπεπωκώς scil. pro προπέτωκας. Sic autem sensus erit imperfectus post κλισίας et tollendum στίγμα τέλειον quos tu desidia intra tentorium prodens — perdidisti scilicet. Vox προπεπωκώς plane deest apud Harpocrationem, ubi sic legitur: Προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προειδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται προπεπωκέναι παρὰ τὴν συνουσίαν. — Ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος· τὰδε μὲν λέύσσεις φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ Δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους οὓς ἴσω κλισίας. — Προπέτωκας restituit Meursius Anapæsticæ συναφσίας ignarus. Legendum igitur:

Τὰδε μὲν λέύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους
 Οὓς προπεπωκώς ἴσω κλισίας —

ut desit verbum ad quod προπεπωκώς referatur. Τὰδε μὲν, δικτικῶς ut Pers. v. 1. Οὓς ad Δαναῶν, non ad μόχθους referendum. Butler.

116.

Ὦς δ' ἴσθι μύθων καὶ Λιβυστικῶν λόγους
 Πληγίντ' ἀτράκτῃ τοξικῇ τὸν αἰτὸν
 Εἰπιῖν, ἰδόντα μηχανὴν περιμάματος,
 Τὸδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 Ἀλισκόμισσα.

Ut perhibent fabula Libystica
 Sagitta vulneratam aquilam
 Dixisse hoc, conspicatam pennæ artificium,
 Haud ab alienis, sed a propriis atis
 Capimur.

Schol. Aristoph. ad Aves v. 809.

Ibi enim Pisthetarus dicit:

Ταυτὶ μὲν ἤκασμισσα κατὰ τὸν Αἰσχύλον
 Τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Et Scholiastes ad verba κατὰ τὸν Αἰσχύλον hæc annotat: Ἐπιπῶς γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλιῖ παροϊμίαν·

Ὀς δ' ἴστί μύθων τῶν Διευστικῶν λόγος
 Πληγίντ' ἀτράκτω τοξικῶ τὸν αἰετὸν
 Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτεράματος
 Τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 Ἀλισκόμιεθα.

Πεισοῖηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τραυνύμενον, καὶ λέγοντα ταῦτα, ἐπεὶ εἶδε τὸ βίλος ἰπ-
 τρωμένον καὶ ἰμπεπαρμένον αὐτῶ, καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα,
 ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ. Suidas : (Tom. ii. p. 745. ed. Küster.) Οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ
 τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμιεθα, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποίηκαμεν. Λόγος γὰρ πλη-
 γίντα ἀτράκτω τοξικῶ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα [τὴν] μηχανὴν τοῦ πτεράματος, (τὰδ')
 οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμιεθα.

Idem (Tom. iii. p. 437.)

Ταυτὶ μὲν εἰκόσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλου
 Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Ὁ γὰρ Αἰσχύλος Διευστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν·

Ὁ δ' ἴστί μύθων etc.

— — — —

πληγίντ' ἀτράκτω] Hesychius : Ἀτρακτὸς βίλος μεταφορικῶς. Nam proprie fusum
 significat. Sophocles. Trachin. v. 725.

Τὸν γὰρ βαλόντ' ἀτρακτον οἶδα καὶ θιῶν
 Χείρωνα πημήναντα.

Et Philoct. v. 290 :

— πρὸς δὲ τοῦθ' ὅ μοι βάλου
 Νευροσπαδῆς ἀτρακτος. —

Lycophron. v. 30.

ἄτρωτον βαρεῖ
 Τύψας ἀτράκτω στέρνον.

De ipsa quidem parœmia vide Andr. Schottum et Parœmiographos tum vero Jac.
 Duport in Gnomologia ad illud Odysse. σ'. 72.

— ἐπίσπαστον κακὸν ἔξι.

Præter Aristophanem l. i. citat et Aristides hoc fragmentum orat. Platonica I. σὶ
 δ' αὖ βούλει τὸ τοῦ Αἰσχύλου·

Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς

ἰ θρυλλεῖς ἐν ἐκείναις τοῖς λόγοις ἀλίσκε. Stanl.

Hoc fragmentum ex Prometheo soluto, memoria lapsus citavit Meursius ad Lycophr. v. 40. in fragmentis autem Tragicorum a se editis non agnoscit. Sæpius hanc γνώμην respexerunt veteres. Eo allusit Dionysius Halic. de admirabili vi dicendi in Demosthene ut monuit Valckenaer et locum ipsum Dionysii restituit Porson in notis ad Medeam Euripidis v. 139. citato etiam Eustath. ad Il. ζ'. p. 632. I. 35. ὁ Προΐτος δηλαδὴ (πέμπει) τὸν Βελλεροφόντην γράμματα καὶ εἰ αὐτοῦ κομίζοντα καὶ ταῦτα οὐκ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ, τραγικῶς εἰπεῖν, ἀλισκόμινον πτεροῖς. Butler.

v. 4. Pro vulg. τὸ δ' legitur τὰ δ' (rectius τὰδ') apud Philonem Judæum περὶ ἀφθαρσίας κόσμου p. 85. ubi citatur hic versus addito tantum φησὶν ὁ Τραγικός. Butler.

Jam Toupius ad Suid. Tom. ii. p. 418. monuerat v. 4. hujus fragmenti sic legendum esse

Τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς

idemque huc respexisse Athenæum lib. xi. p. 494. καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν Δαυμάσιον Δίσχυλος ἀλίση.

118.

Καὶ μὴν φιλῶ γὰρ ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τὰδε.

Suidas: Ἀβδέλυκτα, τὰ μὴ μαιίνοντα, ἀ οὐκ ἂν τις βδελυχθεῖη, καὶ δυσχεραίνη. Τραγικωτέρη δὲ ἢ λέξις. Δίσχυλος Μυρμιδόσι

Καὶ μὴν φιλῶ γὰρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τὰδε.

Hoc item exscripsit Zonaras p. 9. ed. Tittmann.

119.

Φθιώτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων

Ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;

Phthiota Achilles, quum quid exitiale hominibus audieris

Quare non festinas in auxilium laboris remedium. Aristoph. Ran. v. 264.

Recte Pauwius ἰήκοπον cum ἀνδροδάϊκτον conjungit, locum sic interpungens: Φθιώτ' Ἀχιλεῦ τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων Ἰήκοπον, οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν; Hoc autem substantivum ἰήκοπον quum esset vox ambigua et nimis licenter facta, Comicum ridere voluisse affirmat, et tanquam interjectionem alio loco posuisse. Hoc

ille *lepidissimum* vocat. Mihi tamen plane frigidum videtur. Metra sic ordinat Heath.

1. Φθιωτ' Ἀχιλεῦ
2. Τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
3. (Ἰή)
4. κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

ut sit *i.* basis anapæstica. Anapæst. dim. catal. 3. Exclamatio extra metrum.
4. anapæst. dim. cat. Mihi vero sic potius videntur disponenda:

1. ὦ Φθιωτ' Ἀχιλεῦ τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
2. Ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

1. dactyl. Hexam. 2. Asynartet. e I ochmiis. Ἰήκοπον mihi videtur unam vocem constituere, et perperam ab Heathio divisum fuisse. Potuit autem ἰήκοπος gravis labor ex interiectione et κόπος formari, ut ἀλινος in Agam. v. 123. ubi vide quæ annotata. Scholiastæ verba sunt ad Ran. v. 1295. Τοῦτο μὲν ἀπὸ τῶν πρόσβειων πρὸς Ἀχιλλεῖα Δισχύλος πεποίηκεν ἑστὶ δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. Προφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα (leg. δραμάτων) συναγαγών. Διὸ καὶ ἀσαφῆ μίαν ἀρμονίαν οὐκ ἔχοντα. Οὐκ ἄρα τὰ μὴ ζυνετὰ ζητητίον. Et ad v. 1297. προσφέρει δὲ οὐκ ἐφιζῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ ἐπιλέγει τὸ ἰήκοπον, οὐ κυρίως ἐκείνων τῶν στιχῶν ὄν, ἀλλὰ τοῦ "Φθιωτ' Ἀχιλεῦ." Butler.

120.

Ἀντίλοχ' ἀποίμωξον με τοῦ τεθνηκότος
Τὸν ζῶντα μᾶλλον, ταμὰ γὰρ διοίχεται.

Antiloche, me vivum defle potius quam mortuum, mea enim fortuna perit.

Aristophanes Ecclesiaz. v. 392. Bleepyrum hæc dicentem inducit :

Ἀντίλοχ' ἀποίμωξον με τοῦ τριώβολου
Τὸν ζῶντα μᾶλλον ταμὰ γὰρ διοίχεται.

Ad h. l. Scholiastes : Παρὰ τὰ ἐξ Δισχύλου Μυρμιδόνων

Ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος.
Τὸν ζῶντα μᾶλλον.

quod Scholion exscripsit Suidas v. Ἀποίμωξον. Hemistichium ex Aristophane supplēvit Gataker. adv. rs. Miscell. p. 505. verbis ταμὰ γὰρ διοίχεται. Verba esse

Achillis respondentis Antilocho, qui primus, ei Patrocli interfecti nuntium attulerat, ut etiam ap. Homer. II. σ'. 18. monuit Porson. ad Med. Eurip. v. 750. Butler.

121.

Σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω
 Ὡ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

*Putum crurum decus tu non reveritus es
 O ingrute tot osculis tibi datis.*

Athenæus Deipnos. XIII. 8. Paulo aliter citatur h. l. in Amatorio p. 751. πρόσλαβι δὲ τῷ Σόλωνι, inquit, καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα

— σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω
 Ὡ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Stahl.

Pro vulg. ἄγιον v. 1. Porson. ad Eurip. Med. v. 750. reponendum censet ἀγνὸν, idemque ἄγιον rarissime ab Atticis, a tragicis nunquam usurpari docet; verbaque esse Achillis ad Patrocli cadaver monet. Post δυσχάριστε v. 2 comma delet Pauw., ut sequentia arctius cohæreant, subandito ξνικα, ut sit sensus: ὁ ingrute propter frequentia oscula tibi data. Pro v. πυκνῶν Plutarch. in Amatorio p. 651. habet πυκρῶν, sed in libello de Adulatoris et Amici discrimine p. 61. A. vulgatam servavit. Butler.

Athenæus l. XIII. p. 601. A. Καὶ Αἰσχύλος μέγας ἂν ποιητῆς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θιάτρα διὰ τῶν τραγῳδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλεῖος πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παιδῶν. Ingeniose et vere h. l. sic emendat Valckenaer diatr. in Eurip. perditor. dramatum reliquias p. 13. Καὶ Αἰσχύλος — καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θιάτρα — τοὺς τῶν παιδῶν ἔρωτας (ut p. 602. A.) ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλεῖος πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῆς Νιόβης παιδῶν. Plato in convivio p. 180. a. (Tom. x. p. 181. ed. Bipont.) ὥσπερ Ἀχιλλεῖα τὸν τῆς Θέτιδος υἱὸν ἐτίμησαν, καὶ εἰς μακάρων ἵσους ἀπίπεμψαν, ὅτι πεπυσμίνος παρὰ τῆς μητρὸς ὡς ἀποθανοῖτο ἀποκτίνας Ἐκτορα, μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο, οἶκαδ' ἰλθὼν γηραῖς τελευτήσοι, ἐτόλμησεν ἔλεσθαι βοηθήτας τῷ ἔραστῇ Πατρόκλῳ καὶ τιμωρήτας οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ ἱσαποθανεῖν τετελευτηκότι. Ὅθεν δὴ καὶ ὑπεραγασθέντες οἱ θεοὶ διαφέροντας αὐτὸν ἐτίμησαν. ὅτι τὸν ἔραστὴν αὐτῷ περὶ πολλοῦ ἵποιετο [Αἰσχύλος δὲ φλυαροῖ φάσκων Ἀχιλλεῖα Πατρόκλου ἔρατῶν, ὅς ἦν καλλιῶν οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων καὶ ἔτι ἀγένειος ἔπειτα νεώτεροι πολὺ, ὡς φησὶν Ὅμηρος.] Unceis inclusa Valckenarius recte Scholiaste potius euidam tribuenda quam a Platone profecta statuit.

122.

Ἴὼ, Κάϊκε, Μύσισαί τ' ἐπιρροαί.

Strab. XIII. p. 610.

Hæc ad Prologum tragœdiæ pertinuisse ex Strabone discimus l. l. 'Ρεῖ δ' ἐκ τοῦ Τημενοῦ ποταμοῦ Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ· ἂφ' οὗ δὲ χονταί τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου

Ἴὼ Κάϊκε Μύσισαί τ' ἐπιρροαί.

Macrobius Saturnal. v. 20. *Hoc in loco ad fidem sensui faciendam, quod uliginosa sint non tantum Gargara præ vicinia montis, sed et universa Mysia arva, adhiberi potest testis Æschylus:*

Ἴὼ Κάϊκε Μύσισαί τ' ἐπιρροαί.

Stanl.

Bene monet Pauwius vel Strabonem quum hæc e prologo citaret, quem ab Harpocrate et Aristophanis interprete et ipso fragmenti primi colore Anapæstice scriptum fuisse discimus, memoria lapsum fuisse, vel pro Μυρμιδόσι, reponendum Μύσιος, quod credo verissimum. Nam sic omnia conveniunt. Versus ipse initium fabulæ sapit, et in eo Mysiæ fluentia diserte nominantur. Quin et in primo Mysorum fragmento ποταμοῦ Καΐκου iterum fit mentio. Itaque minime dubitaverim hoc fragmentum ΜΥΣΟΙΣ adscribere. Butler. Mihi quoque idem Pauwius persuasit. S.

123.

Δεκέμβολον.

de nave Nestoris. Schol. Aristoph. Av. v. 1256. Scholiastæ verba Τριέμβολον, πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον. Μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. Καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσι sic transponit Pauw.: Πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον· καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν Νέστορος ναῦν, ἐν Μυρμιδόσι. Μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν διασκευή. Utrumque legas; melius fuerit de nave, decem h. e. multas ἐμβολὰς faciente, quam de nave decem ἐμβολοῖς s. rostrois instructa cum Scheffero de re navali intelligere, quem hac ipsa de causa reprehendit Pauw. Tria rostra navibus sæpe fuisse in comperto est, decem vero modum excedere videtur. Butler.

124.

Ξουδος ἰππαλεκτρύων.

Schol. Aristoph. Pac. v. 1177. Ὡσπερ ξουδος] ὡς φοίνικα πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ, ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλου κληθέντος ἰππαλεκτρύωνος ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται.

Cf. etiam Aristoph. Aves v. 800.

ἴπ' ἐξ οὐδίνος·

Μεγάλα πρᾶττε κάστι νυν: ξοῦδος ἰππαλικευτῶν.

Schol. παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδῶν Αἰσχύλου. Sed e Ran. v. 959. sqq. hoc navis insigne fuisse docemur.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

— — — Νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' οὔν

"Ἢδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγυρῆθησα

Τὸν ξοῦδὸν ἰππαλικευτῶνα ζητῶν τίς ἐστίν ὄρνις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Σημίον ἐν ταῖς ναυσὶν ᾧ 'μαθίστατ' ἐνιγέγραπτο.

Butler.

125.

Ἀγρέμονα.

Hesychius: Ἀγρέμονα τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἶρειν καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεύειν ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Μυρμιδόσι ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον. Stanl. Locum Hesychii a Stanleio allatum sic corrigit Pauw. ut verba posteriora ἀγρέμονα ἐπιμήνιον a præcedentibus sejuncta ad alium articulum referat. Unde non ἀγρέμονα sed ἄγρεμον τὸν κάμακα ex Æschyli Myrmidonibus citabitur, et sic edidit Alberti, ubi vide quæ annotata. Λαμπάδα vero ἄγρεμον dictam putat Pauw. ab ἀγρεῖν, cujus ope aliquid investigatum et captum est. Butler. Recte Alberti conjecit non Ἀγρεμον τὸν κάμακα, sed Ἀγρέμονα τὸν κάμακα legendum esse a nominativo Ἀγρεμῶν.

126.

Ἐγκουράδι.

Hesychius: Κουράς· ἢ ἐν τοῖς ὀροφήμασι γραφὴ, ὀροφικὸς πίναξ· παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει, ἐγκουράδι· ἴστι δὲ, ἐγκουρὰς ὀροφικὸς πίναξ. Idem v. ἐγκουράδες· ἐγκουρὰς δὲ, inquit, ὁ γεγραμμένος. Αἰσχύλος· Μυρμιδόσιν. Salmasius ad Vopiscum recte sic distinguendum censuit: ἀμφιβάλλει, ἐγκουράδι, ut significetur ambiguae significationis esse apud Æschylum vocabulum ἐγκουράδι. Alibi Hesychius v. Ἐγκουράδες — οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες. — Ἐγκουρὰς δὲ γεγραμμένος Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν. ubi Kusterus legendum putabat ἐγκουρὰς δὲ γεγραμμένος πίναξ.

127.

Ἔπλων ὄπλων δεῖ.

Scholiastes ad Aristoph. Av. v. 1420. Πτέρων πτέρων δεῖ, adnotat: Παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐν Μυρμιδόνων ὄπλων ὄπλων δεῖ. Ραιω.

128.

Μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσειβῆς ὀμιλία.

Lucian. Amor. sub finem. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλείως ἠγαπᾶτο μίχρη τοῦ κατ' ἀντικρὺ καδίξισσαι

Δίγμενος Αἰακίδην ὁπότῃ λήξειεν αἰδῶν.

ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μασιότης ἠδονή. Στίων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον, ἀταμιεύτω πᾶδει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη

Μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσειβῆς ὀμιλία καλλιῶν

ubi Belin de Ballu legendum censet:

Μηρῶν τί τῶν σῶν εὐσειβῆς ὀμιλίας

Κάλλιον;

Eundemque versiculum recte Porsonus ad Euripidis Medeam v. 750. ex eadem Æschyli Myrmidonum scēna desumptum esse censet.

129.

Ad illud Aristophanis Ran. v. 942.

Πρώτιστα μὲν γὰρ δὴ γ' ἐνά τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς.

Scholiastes notat quæ sequuntur: Ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράματι τινα κεκαλυμμένον. Ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλου ἐν δράματι ἐπιγραφμένῃ Φρυζίνῃ ἢ Ἐκτορος λύτροις. Οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθίγγεται. — Butler.

130.

Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.

Ad hunc versum in Aristophanis Ranis v. 1447. Scholiastes annotat: Ἐκ Μυρμιδόνων. Πισποίηκε γὰρ αὐτοῦ; κυδύοντας. Ἔθος δὲ ταῖς κυβέουσαις οὗται λέγειν β', δ',

γ'. Τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε. Incertum tamen est, an hic Scholiastes recte hunc versum ad Æschyli Myrmidonas retulerit. Eustathius certe ad Homer. Odys. p. 28. ed. Basil. eum ex Euripidis Telepho depromptum esse perhibuit.

ΜΥΣΟΙ.

131.

Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὄργεῶν
Εὐχαῖς δὲ σώσεις δισπότας Παιωνίας.

*Fluvii Caici salve prima sacerdo
Precibus servabis dominos Pæoniæ.*

Harpocration: 'Οργεῶνας· Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς Ὀργεῶνας. Ὀργεῶνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα ὀρᾶν (lege ὀρᾶν) ἢ τοὶ πρὸς τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρι, ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργαῖσι καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ ἱερά ὀρᾶν· οἱ μὲντοι ποιεῖται ἕταστον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερίων, ὡς Ἀντίμαχος τε που, καὶ Αἰσχύλος ἐν Μύσταις (leg. Μυσοῖς). Utrumque locum tum Antimachi, tum Æschyli qui in Harpocratione desiderantur, conservavit nobis Suidas v. Ὀργεῶνες.

'Οργεῶνες· οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδερμένοις Θεοῖς ὀργιάζοντες. Ὀργιάζειν δὲ ἐστὶ, τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τουτίστι, μυστήρια καὶ νόμιμα. (Πλάτων) Νόμων τιτάρτη· Μὴ κεκτηῖσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. Τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἔτιρα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια κ. τ. λ. Σίλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξῶναν Ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συλλόγους ἔχοντας περὶ τινος Ἡρώας ἢ Θεοῦς. Ἦδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν. Ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ γενεῇ

Καθάρους θῆκεν Ἀθακλείους ὄργεῶνας·

καὶ οἶον ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων

Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὄργεῶν,
Εὐχαῖς δὲ σώσεις δισπότας Παιωνίας.

Apud Harpocrationem verba Antimachi sunt

Καθάρους θῆκεν Ἀθακλείας ὄργεῶνας.

Pro Ἀθακλείας malim ἀγακλείας. Hesych. Ἀγακλειῖς, ἄγαν ἔνδοξοι. Porro opus non laudat Harpocration, et tamen, inquit Maussacus, ex Suida disco eum debuisse laudari ἐν τῇ Λυδῇ γενεῇ nisi sit legendum γινεαῖα. Aliter vir doctissimus Samuel

Bochartus, qui ἐν τῇ Λήδης γυναικὶ legit: ego vero simpliciter legendum censeo ἐν τῇ Λυδῇ ut τὸ γυναικῶν non ad ποῦματος titulum, sed ad ipsum fragmentum pertineat. Elegiam intellige quam uxori mortuæ inscripsit. Plutarchus de Consol. ad Apoll. p. 106. ἰχρήσατο δὲ τοιαύτη ἀγωγῇ καὶ Ἀντίμαχος ὁ ποιητής· ἀποθανούσης γὰρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λύδης πρὸς ἣν φιλοστόργως εἶχε, παραμύδιον τῆς λύπης ἑαυτοῦ ἰποιήσει τὴν ἰλιγγίην τὴν καλουμένην Λύδην. Ovidius Trist. 6.

Clario Lyde dilecta Poëta.

Hermesianax apud Athenæum XIII. 8.

Λυδῆς δ' Ἀντίμαχος Χρυσήϊδος ἐκ μὲν ἔρωτος
Πληγίης Πακτωλοῦ ῥῆμα' ἐπίθη ποταμοῦ.

Ad Æschylum nostrum quod attinet, legendum apud Harpocrationem ἐν Μυσοῖς, ex Suida discimus, quod et monuit eruditissimus Maussacus. Ad fundum fabulæ quod attinet legendus Apollodorus III. 9. *Stanlei.*

παιωνίας] *Παιωνίας* salutaribus Pauw. quod prætulerim. *Παιωνίας* habent Suidas et Photii Lex. in Ὀργεῶνες, neque ignoro Mysos Asiaticos ab Europæis, secundum quorundam opinionem Pæoniæ aecolis, ortos esse. Sed regionis illius nomen per O scribitur *Παίονια*. Alteram vero lectionem quam dat Photius *σάζοις* pro *σάσις* libenter amplector. Quin jam video Cod. Photii Beckianum diserte dedisse *παιωνίας*. *Butler.*

132.

Οἶος.

Steph. Byzant. Hesychius Οἶος, πολίχινον Τηγίας. Δισχύλος, Μυσοῖς.

133.

Telephum, avunculis suis apud Tegeam occisis mutum in Mysiam rediisse, ut cæde inquinatis mos erat, censet Tyrwhitt, ad illa Aristotelis de Poetic. c. 44. ὥσπερ ἐν Ἠλείκτρῳ οἱ Πύθια ἀπαγγέλλοντες, ἢ ἐν Μύσοις ὁ ἄφρωνος ἐκ Τηγίας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων.

NEANISKOI.

134.

Σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Lacertas in umbrosis refrigeriis.

Athenæus XI. 15. Νικάνδρος δ' ὁ Θυατινηνὸς καλεῖσθαι φησι ψυκτηῆρας καὶ τοὺς

ἀλωδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνιμίμους ἐν οἷς ἔστιν ἀναψύξαι. Αἰσχύλος
Νειάνσκοις

Σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Valckenarius ad Hippol. Euripidis v. 199. conjicit pro σαύρας legendum esse αὔρας, literam Σ ex voce Νειάνσκοις male adhæsisse arbitratus. Ἐποσκίοισιν pro ὑποσκίοισιν, quod est in Athenæo, reposuit Casaubonus ex libris suis. Altera tamen lectio Pauwio placet ob Nicandri interpretationem apud Athenæum allatam τοῖς θεοῖς ἀνομίμους τόπους, sed prætervidit V. C. eosdem ἀλωδεις καὶ συσκίους verbis statim præcedentibus vocatos fuisse. Butler.

135.

Ἄρειφατον λῆμα.

Hesychius: Ἄρειφατον λῆμα, ἰσχυρὸν ἀντὶ τοῦ Ἄρει τοικός. Αἰσχύλος Νειάνσκοις.
Cf. nostrum in Eumen. v. 916. τῶν δ' ἀρειφάτων ἐγὼ Περσπτῶν ἀγώνων. Butler.

136.

Ἄφοίβατον.

Hesychius: Ἄφοίβατον, ἀνακάθαρτον. Αἰσχύλος Νειάνσκοις.

Pro ἀφοίβητον α φοιβάω deducit Pauw., quum α φοιβάζω sit ἀφοίβεστον, α φοιβαίνω, ἀφοίβαντον. Sed ἀφοίβαντον recte reponit Alberti, juxta Enmen. v. 237.

Οὐ προστρέπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χίρα.

137.

Ὀκτώπαν.

Photius in voce: Ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νειάνσκοις. Locus est corruptus. Aliquid lucis oritur ex Cod. quo usus est Alberti ad Hesych. in Ὀκτώπας ποταμός. Ubi hæc annotantur: "Phot. lex. MS. Ὀκτώπαν, ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε νειάνσκοις, Ὀκτώπας. Unde legendum videtur apud Photium: Ὀκτώπαν ποταμὸν (διαπέπλευκε) Αἰσχύλος Νειάνσκοις. Ut verbum διαπέπλευκε additum sit a Photio, quo ostenderet, unde penderet obliquus casus. Butler.

NHPETΣ vel NHPHIDΕΣ.

138.

Ἄθῆρ.

Hesychius: Ἄθῆρ, ἐπιδορατὶς μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεΐ. Suspicio vero legendum Νηρηΐσι, ut supra pro Δανάη Δαναΐσι. Stanl.

139.

Ex verbis Athenæi III. p. 86. fragmentum huic fabulæ conjectura satis ingeniose restituit Heath. Athenæi verba sunt *Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τις ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους εἶρηκεν*. Verba ista *τις ἀνήρει* irrepsisse in contextum e margine judicat, ubi quis, quum locum in Persis non extare comperisset ἴσ. (h. e. ἴσως ἐν Νήρῳ) adscripserat. Butler. At Schweighæuserus V. C. ad istum Athenæi locum hæc adnotavit:

“ *Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις*] In Æschyli Persis non invenio verba, quæ ex fabula proferuntur. CASAUB. — Neque quisquam ea adhuc ibi reperit. An *Πεῖραιβοῖς* oportebat pro *Περσαῖς*? An potius *Φρύγιχος* pro *Αἰσχύλος*? Nam e fabula Persis ductum esse versiculum, qui sequitur probabile facit *vastatarum insularum* mentio. Unde vero *ἀναρῖτοτρόφους* arripuerit Venetus editor quod in *ἀναριτοτρόφους* mutare sequentes editores nescio. Nostræ quidem membranæ *νηριτρόφους* absque *α* habent, quod in contextu poni debebat. In Epit. hæc non leguntur.” Hactenus Schweighæuserus. Equidem *ἀναριτοτρόφους* verum esse arbitror, quia in proxime antecedentibus sæpius memorantur *ἀναρίται*, genus cochlearum. Pro *τις ἀνήρει* autem placet Schweighæuseri emendatio *τις ἀνήρει*.

140.

Δελφινόφόρον πεδῖον πόντου διαμειψάμενας.

Scholias ad Phænissas Euripidis v. 218. (al. 209.) Vulgatam lectionem *διπεδῖον πᾶς διαμειψάμενας* in Anapæsticos monom. et dim. catal. dividit Pauw.

Δελφινόφορον
Πεδῖον πᾶς διαμειψάμενας.

Sed longe melius Cod. Augustani subsidio restituit Valckenaer ad Phæniss. l. 1.

Δελφινόφορον πόντου πέδιον
Διαμειψάμενας.

Butler.

141.

Κάμακος γλώσσημα διπλάσιον.

Scholias Pindari Nem. VI. 85. *δίκερον γὰρ ὥστε δύο ἀκμὰς ἔχειν, καὶ μία βολῆ, ὥστε δισὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι, καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρηῖσι [κάμακος εἶσι] καμακος γλώσσημα διπλάσιον*. In hoc scholio verba unciis inclusa delenda sunt. Verbum *εἶσι* ortum videtur quum librarius legeret *ἐν Νηρηῖσι* Pauwius

utrumque Κάμακος εἶσι et Κάμακος γλώσσημα διπλάσιον conjungendum videatur, ut Æschyleum. Butlerus verba Κάμακος γλώσσημα διπλάσιον Scholiastæ tribuit, quæ revera sunt Æschylea. Et hoc nuper etiam placuit Viro excellentissimo J. G. Schneidero in lexico Gr. ubi γλώσσημα διπλάσιον κάμακος idem esse ait atque αἰχμὴ διπλασία.

142.

Ἦψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει.

Hesychius: Ἐναροφόρος, σκυλοφόρος· ἐναροκτάντας δὲ φθογγόσκοτος· Ἦψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει (leg. ἀπολείψει) Αἰσχύλος ἐν Νηρητίσιν· οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ

Οὐχ ὅσιν φθιμίνουσιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι

ἵνα ἦ ὁ νοῦς· ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατόν μοι ἐπικαυχόμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος Ἦψοῦ ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἤξει. Stanl.

Locus Hesychii ita constituendus: Ἐναροφόρος· σκυλοφόρος· ἐναροκτάντας δέ. Ἐναροκτάντας φθογγόσκοτος Ἦψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει. Αἰσχύλος ἐν Νηρητίσιν. Οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ

Οὐχ ὅσιν φθιμίνουσιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι

ἵνα ἦ ὁ νοῦς· ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατόν μοι ἐπικαυχόμενος, τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος Ἦψοῦ ἀπολείψει τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἤξει. Grammaticus ἐναροφόρος explicat, et ἐναροκτάντας non explicat, quia subjicit Æschyli verba, quæ vocem exhibent, eaque ex Scholiis interpretatur. Nihil appositum magis. Sic ἐναροκτάντας δὲ convenientissimum est, ut sciunt, qui Grammaticos triverunt. Descriptores id ignorantes ἐναροκτάντας quod bis pingendum erat, non pinxerunt nisi semel. Φθογγόσκοτος jactator vanus, miles gloriosus, qui nil nisi tenebras et mortem loquitur. Is arete jungitur cum ἐναροκτάντας, qui ad mentem ὑπομνηματιστῶν est τῶν ἐνέρον κτάντης exuviarum interfector qui mortuos occidit, non vivos; homo malus, cui objici potest illud Homericum οὐχ ὅσιν etc. ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἤξει de mortuis accipiendum; ad mortuos, de quibus gloriatur, accedet etiam ipse. Adversarios et orcum, ubi sunt adversarii, adibit aliquando. In verbis Æschyli metri Anapæstici vestigia cernis haud obscura. Pauw.

Hæc Pauwius, qui sic loco desperato nullum adhibuit remedium. Nescio an ipse aliquid lucis afferre possim, sed in his tenebris erranti æquus lector ignoscet Argumentum hujus fabulæ suspicor fuisse vel Patrocli vel potius Achillis interitum. Si Patrocli dixeris, Achillem ut apud Homerum solatur Thetis cum Nereidibus, e quibus Chorus constat, unde nomen Tragœdiæ. Si Achillis, Thetidi adsunt in luctu Nereidum chorus. Primum Patroclo vulnus ab Apolline, vulnus itidem Achilli letale ab Apolline Paridis sagittam dirigente inflictum erat. Hæc

igitur vel Achillis vel Thetidis verba esse dicamus, de Apolline conquerentis, unde locus, si non plane restitui, saltem quoad sensum intelligi potest. Apollinem scil. caelo relicto ad terras descensurum esse, ut ad hostem Achillem vel Patroclum interficiendum et spoliandum veniat. Vox illa φθογγόσκοπος mihi perquam suspecta est, nec a Pauwio feliciter explicata. An legendum φθονερόσκοπος? Utut illud fuerit, duabus illis vocibus *ἰναρουπάντας φθογγόσκοπος* hoc fragmentum augeri debet. Ἀπολέψει corrupte pro ἀπολείψει scriptum erat. Butler.

Pro φθογγόσκοπος Cl. Schneiderus in lexico Græco suspicatur legendum esse φθογγόσκοπος. Sed si hoc epitheton ad Apollinem pertineat, quæ Butleri sententia est, facile defendi potest hoc sensu, ut ad obscuritatem oraculorum Apollinis referatur; prorsus ut Choëph.

Ἄσσκοπον δ' ἴπος λίγων
Νύκτα πρὸς τ' ὀμμάτων καὶ σκότον φέρι

Itaque utrumque verbum, simul cum verbis θάνατόν μοι ἰστικαυχόμενος ad Æschyli fragmentum hoc pertinere arbitror.

NIOBH.

143.

Σπείρω δ' ἄρουραν δάδεχ' ἡμερῶν ὄδον
Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος,
Ἴδη τε μυκήθμοισι καὶ βρυχήμασιν
Βρέμουσι μήλων, πᾶν δ' ὄρεχθέει πέδον.

Strabo Geogr. XII. c. 8. extr. Αἰσχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ φησὶ γὰρ ἰκίειν
μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον

Οἷς ἐν Ἰδαίῃ πάγῃ
Διὸς πατρῶου βωμός ἐστι

Καὶ πάλιν

Σίσυλον Ἰδαίον ἀνὰ χθόνα

Καὶ ὁ Τάνταλος λίγει

Σπείρω δ' ἄρουραν δάδεχ' ἡμερῶν ὄδον
Ἐν Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος
Ἴδης μυκήθμοισι καὶ βρυχήμασιν
Ἐρπευσι μήλων πᾶν δ' ἐρέχθει πέδον.

Sic nimirum olim corrupte hi versus edebantur. Casaubonus autem sic eos correxit, ut supra positi sunt. Adrastiae campus, inquit, et urbs fuere prope Cyzicum, non procul ab Ida. Pauwius vero legendum hariolabatur :

Βερέκυντα χῶρον, ἐνδ' Ἀδραστίας ἔδος,
 Ἴδην τε μνηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
 Ἔργῳ τε λαῶν, πᾶν δ' ἐρέχθει δὴ πίδαον.

“ Ἔργῳ τε λαῶν, inquit, opus rusticum et operis rustici exprimit murmur; sic satis perfecta est enumeratio; δὲ non stat suo loco. Ita Æschylus sæpe; atque inde confusio etiam sæpe. Pro ἐρέχθει δὲ legere quoque potes ἐρέχθεται. Hesychius: ἐρεχθομένη, σαλιουμένη, ἰλαυνομένη, βαρυνομένη, ὑπὸ τῶν ἀνίμων παρασσομένη. Quin et ἐρεχθεῖ γάπεδον recte legeretur. Elige.” Heathius Pauwii conjectura ἔργῳ τε λαῶν nihil inficetius excogitari potuisse iudicans, præeunte partim Casaubono, sic restituendos esse versiculos arbitratur :

Ἴδην τε μνηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
 Βερέκυντα χῶρον, πᾶν δὲ κἀρεχθεῖ πίδαον.

Valekenarius ad Hippol. Eurip. v. 744. “ Versus, inquit, istos ex Æschyli Niobe petitos — hos nihil vetat duabus a me conjecturis tentatos hic apponere :

Σπείρω δ' ἄρουραν δάδιχ' ἀμερῶν ὄδον
 Βερέκυντα χῶρον ἐνδ' Ἀδραστίας ἔδος
 Ἴδης ἐνὶ κνημοῖσι καὶ βρυχήμασιν
 Ὀργῶσι μήλων πᾶν δ' ὀρεχθεί πίδαον.

In his ὀρεχθεί, quod minime placet, imputandum est Casaubono : “ Ἴδης ἐνὶ κνημοῖσι scripsi pro Ἴδης μνηθμοῖσι, et Ὀργῶσι pro Ἔρπουσι. Hic ista commode firmari nequeunt.” Aliam rationem iniit Toupius Emendatt. in Suidam Tom. i. p. 443. ubi Suidæ locum Ὀρεχθείν] κιαῖν, συνταράττισθαι sic illustrat : “ Verbum ὀρεχθείν de palpitatione cordis accepit Suidas, quod ex interpretamento ejus constat. Est autem verbum φωνῆς μιμητικόν. Quo fit, ut nunc de hoc, nunc de illo dicatur. Scholiastes ad Homer. Iliad. ψ'. 30. non male ἰπιστίειν interpretatur. De allisu maris ad terram utitur Theocritus Idyll. XI. 43.

Τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἴα ποτὶ χερσὸν ὀρεχθείν.

De terræ mugitu Æschylus in Niobe apud Strabon. lib. XII. p. 870. cujus versiculos, quia depravatissimi sunt, et eruditissimorum virorum acumen hactenus eluserunt, hic emendatos ascribam :

Σπείρω δ' ἄρουραν δάδιχ' ἀμερῶν ὄδον,
 Βερέκυντα χῶρον, ἐνδ' Ἀδραστίας ἔδος,
 Ἴδην τε μνηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
 Τερεοῦσι μήλων, πᾶν δὲ κἀρεχθεῖ πίδαον.

Ita scribendus iste locus. Vulgo nullo sensu legitur "Ερπουσι, quod interpretes eruciant admodum. (Ita Addæus in Epigr. qui emendationem nostram valde confirmat :

ὁ δὲ που βαδίζει ἐν ποίῃ
Μυκηθμοῖς ἄροτου τέρεσι τ' ἰλιυθιζή.

Integrum Epigramma exhibetur in Antholog. p. 555. et emendatum apud nos in Emend. p. 111. ad v. Τιστυμένον.) Recte autem et eleganter πᾶν δὲ κῶρεχθεῖ πέδον i. e. καὶ ὄρεχθεῖ. (Aristias ap. Athenæum lib. II. 19. p. 60. Μύκαιοι δ' ὄρεχθει τὸ λαῖνον πέδον.) Optime expressit Virgil. Æn. XII. 722. *Gemitu nemus omne refugit.* Hactenus Toupius, qui meo quidem iudicio Æschyli fragmentum illud vere restituit.

144.

Θυμὸς δὲ ποθ' ἐμὸς οὐρανῶ κυρῶν ἄνω
Ἐραζε πίπτει, καὶ με προσφωνεῖ τάδε·
Γίνωσκε τάνδρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Plutarchus de exilio c. 10. τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; Οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγῳδίᾳ

Σπείρω δ' ἄρουραν δάδεχ' ἡμερῶν ὀδὸν
Βερέκυνθα χῶρον — — —

ἔτα μετ' ὀλίγον λέγοντος

Θυμὸς δὲ ποθ' ἐμὸς οὐρανῶ κυρῶν ἄνω
Ἐραζε πίπτει, καὶ με προσφωνεῖ τάδε·
Γίνωσκε τάνδρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Quo ex loco intelligitur in Æschyli tragœdia Niobe Tantalum sic loquentem inductum fuisse, ut ante verbis σπείρω — δ' ἄρουραν agrorum suorum multitudinem jaectaret, deinde paullo post his verbis Θυμὸς δὲ ποθ' etc. humanæ fortunæ fragilitatem testaretur. Sensus enim hic est: *Animus meus quum jam superbia elatus quasi in calo versaretur, in terram relapsus sic me alloquitur: Disce sodes humanas fortunas non nimis esse venerandas.*

145.

οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ
Διὸς πατρῴου βωμὸς ἐστι.

Strabo lib. XIII. loco supra pag. 99. descripto.

146.

Σίπυλον, Ἰθαίαν ἀνά χθόνα.

Strabo ibid.

Bothius mavult Σίπυλον Ἰθαίαν χθόνα. Butlerus tamen etiam legi posse significat Σίπυλον ἂν Ἰθαίαν χθόνα.

147.

Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾶς,
 Οὐτ' ἂν τι θύων, οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς,
 Οὐ βωμὸς ἐσιν, οὐδὲ πραιωνίζεσθαι.
 Μόνου δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀπόσταλῆι.

Stobæus in Serm. Eth. CXVII. Primum versum affert quoque Scholiastes in Sophoclis Electr. V. 135. item Æschylo tamen haud nominato Schol. ad Euripidis Alcest. v. 56. Eustathius in Iliad. l. 158. hæc adnotavit: Εἰς δὲ τὸ εἶναι τὴν Ἀἴδην θεῶν ἕχθιστον συμβάλλεται καὶ Αἰσχύλου τὸ

Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾶ
 Οὐδ' ἂν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων λάτρισ
 Οὐδ' ἐστὶ βωμὸς οὐδὲ πραιωνίζεσθαι.

Ἐν οὐδεμίᾳ γὰρ πόλει βωμὸν ἄδου εἶναι φασί.

“Sed præter Mortis templum apud Gades alterius apud Lacedæmonios meminit Plutarch. in Cleom. p. 808.” Ἔστι δὲ καὶ Λακεδαιμονίους οὐ Φοβουμένον, ἀλλὰ καὶ Θανάτου καὶ Γίλωτος καὶ τοιούτων ἕλλων παθημάτων ἐρᾶ. Cf. etiam Pitisci Lex. Antiq. v. Mors et Rob. Titii (h. e. Henr. Stephani) loca Controvers. IV. 20. qui Orpheum citat in Hymno Mortis, et Virg. Æn. XI. 197. multa boum circa mactantur corpora Morti. Ubi vide enarratores et Servium. In versu secundo hujus fragmenti pro ναοῖς legitur apud Eustathium l. l. λάτρισ; prius Pauwius magis Æschyleum putat, mihi cum Heathio posterius magis placet. Idque diserte legit Schol. Homer. Ven. a Villoisono editus ad Iliad. l. 158. p. 218. nisi quod levi errore ἐπισπένδων. In versu autem proxime seq. ibi legitur οὐδ' ἐστὶ βωμὸς, ut etiam ap. Eustath. Butler.

Scholiastes ad Sophoc. Electr. v. 135. καὶ Αἰσχύλος, inquit, Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾶ. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος. Eodem modo Suidas v. Πάγκοιτος· καὶ Αἰσχύλος· Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾶ. Οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος. Vix dubitandum postrema verba μόνος — ἐλπίδος ex alia quadam Æschyli tragœdia desumpta esse. Anapæsticum in iis metrum jam Pauwius agnovit.

148.

— — καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταιδαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

et ædes Amphionis
Comburam igniferis aquilis.

Schol. Aristoph. ad Aves v. 1247. ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου ἐξέριπται δὲ τ' Ἀμφίονος ἐκ μονωδίας. Unde apparet ex monodia Amphionis ista desumpta esse, atque adeo errare viros eruditos, qui verba Æschyli ita constituunt: nam *Amphion* non poterat dicere, se Amphionis ædes combusturum esse. Distinguendum post δόμους, ut Ἀμφίονος πυρφόροισιν αἰετοῖς copuletur, et μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους cohæreat quoque una. Πυρφόρους αἰετοὺς dixerat Amphion in monodia; eos Ἀμφίονος αἰετοὺς πυρφόρους ideo vocat Comicus; atque hoc Æschyleum; de aliis dubitari potest. Pauw.

Locus Scholiastæ fortasse leviter corruptus est, quin et initium senarii ex Aristophane huc referri fortasse debet, ut legatur

Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταιδαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

Jam si apud Schol. legamus ἐξέριπται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ μονωδίας, erit me iudice, aliquanto clarior, q. d. vocem illam Ἀμφίονος e monodia unde cetera desumpta sunt ejectam esse, atque ibi non comparere. Butler.

Jam ante Butlerum Cl. Beckius in editione sua Avium Aristophanis judicaverat præcedentia quoque verba μέλαθρα μὲν αὐτοῦ Æschyli fuisse, totum ut fragmentum hoc esset

Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταιδαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

in quo mihi quoque verum vidisse videtur vid. lex. v. Αἰετός.

149.

— ἐφημένη
Τάφῳ τέκνοις ἔπαυζε τοῖς τεθνηκόσιν.

Hesychius: Ἐπάυζειν, ἐπικαθῆσθαι τοῖς ὄοις. Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς Ἐφημένη τάφῳ τέκνοις ἔπαυζε τοῖς τεθνήκοσιν. Sine causa idonea dubitavit Pauwius de veritate interpretationis Hesychii; ἐποιάζω ovis incubo pro quo usitatum fuit ἐπάωζω, contracte ἐπάωζα.

150.

Ἰστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

Sic hunc versiculum Priscianus Grammat. I. citat. Apud Hephæstionem in Enchiridio corrupte legitur :

Οἷστρος τοιαύτης παρθένου λοχεύεται.

151.

Κάκαλα.

Hesychius. Κάκαλα, τείχη. Λισχύλος Νιόβη.

152.

Ἡμορίς.

Hesychius. Ἡμορίς· κινήσιστερημένη. Λισχύλος Νιόβη.

153.

Æschylum Nioben cooperta facie introduxisse refert Eustathius in Iliad. ω'. p. 1307. et seqq. et præ dolore silentem Scholiastes in Prometheus vincitum, et anonymus Æschyli βιόγραφος. Stanl.

Nescio an Æschyli fragmentum lateat in verbis Eustathii : Ὁ Σικυώνιος γραφεὺς Σημάνθης, τὴν ἐν Αὐλίδι γράφον σφαγὴν τῆς Ἰφιγενείας ἐκάλυψε τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὁπιρ καὶ Λισχύλος μιμησάμενος τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε σκωπτόμενος μὲν ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ, ἐπαινούμενος δὲ ἄλλως, διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιοχρεῖον. Οὐ γὰρ μόνον βλέπισθαι ἀπαξιοῦτο ἐν ἄκρῃ θλίψει, ἀλλ' οὐδὲ βλέπειν ὡς οἷα νύκτεριν βίον αἰρούμενος ἢ καὶ ὑπόγειον. Posteriora hæc fortasse locum, si non et ipsa verba, Æschyli respiciunt, et inde colorem trahunt. Butler.

154.

Æschylus in eadem tragedia Nioben septem filias, septem quæ filios habuisse retulit teste Scholiaste ad Euripidis Phœnissas v. 162. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρισφόντῃ φησὶ

καὶ δὶς ἔπτ' αὐτῆς τέκνα

Νιόβης θαιόντα Λοξίου τοξείμασιν.

Ὅρας καὶ Λισχύλος ἐν Νιόβῃ, καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν δράματι Νιόβης ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἔπτὰ καὶ τοὺς ἄρρηντας.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

155.

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

Ἐπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κἀρα
Κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω.

Suidas. Ὀκτώπων. Κρατῖνος Θεράτταις. Ὀκτώπων ἀνεγίρεις· ἀντὶ τοῦ σκορπίου. Παροιμία· Σκορπίον γὰρ ὀκτώπων ἀνεγίρεις. Ἐν δὲ ταῖς Δισχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθιμάζουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

Ἐπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κἀρα
Κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

*A pedibus vero sursum versus
subit convulsio in summum caput
compunctio linguæ, scorpîi telum dico.*

Ex hoc fragmento apud Suidam discimus argumentum Tragœdiæ fuisse Penthei interitum. Duæ personæ erant Λύσσα Rabies, quæ hæc dicit, et Pentheus. Ξαντρία quæ Penthea ἱεαίνον erant Bacchæ. Idem fragmentum in eadem voce cum eadem quoque glossa exhibet Photii Lexicon. Butler.

156.

Τῶνδε βουλευτῆς πόνων.

Etymologicum Magnum (p. 539. ed. Lisp.) Μύστις παρὰ τὸ Μύστης· τοῦτο παρὰ τὸ μύω. Οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεσθαι εἰς ἰ παρώνυμον, οἶον πλανήτης, πλανῆτης, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ὀξύτονου· οἶον ὑβριστής, ὑβριστής· αἰχμητής, αἰχμητής, βουλευτής, βούλευτής· “ τῶνδε βούλευτῆς πόνων ” ἐν ταῖς Ξαντρίαις.

Non dubito quin hoc fragmentum ad hanc tragœdiam pertinuerit, quamvis Etymologici auctor auctorem non nominet. Plato comicus a Suida in voce Τωτάζων citatur ἐν Ξάνταις, ubi fortasse legendum ἐν Ξαντρίαις. Stanl.

157.

Κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

Pollux x. 26. τὰς μίντοι λαμπάδας καὶ κάμακας ἔρηκεν ἱξαντρία (lege ἐν Ξαντρίαις) Δισχύλος·

Κάμακες πύκης οὐ πυρίφλεκτοι.

Plenum Anapaesticum e Polluce recte attulit Pauwius :

Κάμακας πύκνης οί προφίλιετοι

perlicæ picæ arboris ignitæ h. e. Lædæ. Porro Stanleii conjecturam in Ξαν-
τρίαις totidem literis habet Codex Pollucis Vossii, quod monuit Bentleius in
Epist. ad Mill. p. 58. (p. 501. opusculor. ed. Lips.) *Butler.*

158.

Ad Æschyli versus Eumenid. 24.

Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ
Ἐξ οὗ τε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς
Λαγῶ δίκην Πενθεῖ καταρράψαι μόρον.

Schol. α'. hæc adnotavit: Νῦν φησὶν ἐν Παρασσῶ εἶναι τὰ κατὰ Πενθείαι· Ἐν δὲ ταῖς
Ξαντρίαις, ἐν Κιθαιρῶνι. *Stant.*

159.

Ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται
Οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

Apud Galenum Comm. I. ad VI. ἐπιδημιῶν, ex vulgata lectione hæc leguntur:
Οὔτω καὶ Δισχύλος. Ἐξαντίας οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται οὔτ' ἄστρον στόμα
Λητώας κόρης quæ sic optime emendavit Bentleius in ep. ad Millium (p. 501.
opusculor. ed. Lips.)

Οὔτω καὶ Δισχύλος ἐν Ξαντρίαις·

Ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται
Οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

Hæc emendatio partim confirmatur verbis e Photii lexico a Butlero citatis:
Πέμφιξ, πνοή. Δισχύλος ἐν Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων. Secundum versum sic re-
fugere ausus est Pauwius :

Προσδέρεται οὔτ' ἄστρον στόμα Λητώας κόρης

ἄστρον στόμα pro ἄστρον στόμα positum, quasi hoc tragicum scilicet esset; ven-
ditans. Gatakerus Miscell. Posth. c. 10. sic emendabat: Οὔτω δὲ Δισχύλος ἐν
Αἰτναίαις.

Ἴν' οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται
Οὔτ' ἄστρον ἡμ' οὔτε Λητώας κόρης.

Melius Heathius :

Οὕτω δὲ Αἰσχύλος ἐν Ξανθρίαις

Ἴν' οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται

Οὐτ' ἀστρωπὸν ὄμμα Λητώας κέρης.

quod proxime ad Bentleii rationem accedit.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

160.

Eustratius in Ethic. Aristot. III. 1. refert in hac tragœdia Æschylum mysticam quædam revelasse.

161.

--- ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχῆλατον

Σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς

Τριῶν κελευθῶν Ποτνιαῶν ἡμείβομεν.

Hoc fragmentum servavit Scholiastes Sophoclis ad Œdip. Tyrann. v. 733. ed. Brunck. Περὶ Δαυλίδα, φησὶ τὴν σχιστὴν ἁδίον, ὃ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνιας οὕτως

ἐπῆμεν τῆς etc.

Valckenarius ad Phœniss. v. 38. recte censet hos versiculos ex Æschyli Œdipode desumptos esse, idemque putabat particulam οὕτως primo versiculo præponendum esse

οὕτως ἐπῆμεν etc.

ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

162.

Ἄλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἤλθε Σίσυφος

Τῆς σῆς λήγω τοι μητρός, ἢ σ' ἐγείνατο.

Schol. Sophocl. ad Ajax. v. 190.

Explicat se ut Hecuba apud Euripidem v. 730.

Δύστην, ἑμαυτὴν γὰρ λέγω, λέγουσά σοι

Ἐκάβη.

quod et sæpius apud Æschylum factum observavimus. Stanl.

Verba sunt Ajacis, ni fallor ad Ulysssem, originem ejus a Sisypho, non a supposito ejus patre Laërte deducentis. Cf. Schol. ad Ajac. v. 190. ed. Brunck. qui non solum hoc Æschyli fragmentum, sed et alterum ex Sophoclis συνδείκνυμ conservavit

Ἦν πάντα πράσσων ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς
Ἐνδηλὸς ἔν σοι πανταχού, μητρὸς φθορέυς.

cf. etiam Eurip. Cycl. v. 102. Butler.

Ceterum primum versiculum male vertit Stanleius: sed Anticleæ filius venit Sisyphus. Delebat enim, quod Valekenavius ad Herodot. VI. 68. monuit, sic reddere: Anticleam propius accessit vel tetigit Sisyphus, Sisyphum enim cum Anticles concubuisse notatur.

163.

Ἄπλᾶ γάρ ἐστι τῆν ἀληθείας ἔπη.

Stobæus Eth. Serm. XI.

164.

Τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;

Stobæus Eth. Serm. CXXII.

Vulgo legebatur καλὸν ζῆν βίον. Recte Stanleius κ. ζ. βίοτον Grotius legendum putabat:

Τὸ γὰρ κακὸν ζῆν βίον ὃσας λύπας φέρει.

Pauwii conjecturam sic legendum hariolantis τί γὰρ βίον ζῆν καλὸν ὃς λύπας φέρει recte aspernatur Butlerus.

165.

Δέσποινα πενήκοντα Νηρηίδων χοροῦ.

Scholiastes ad Aristoph. Acharnens. v. 883. ubi Bæotus dicit

Πρῆσθαιρα πενήκοντα Κωπαῖδων κορῶν

hæc annotavit: Ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Δίσχυλου "Ὀπλων Κρίσις οὕτως ἐπιτηγερμαίνου" ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρηίδας τις ἐξελθούσας πρὸς τὴν Θέτιν λίγαν

Δέσποινα πενήκοντα Νηρηίδων χορόν.

Pro χορόν quod sine dubio vitiosum est, Heathius reponendum judicabat κορῶν. Melius Valekenær. ad Ammon. p. 164. χοροῦ.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

166.

Εὐρύμαχος, οὐκ ἄλλος, οὐδὲν ἤσσανας
 Ὑβριζ' ὑβρισμοὺς, οὐκ αἰνεσίους ἐμοί.
 Ἦν μὲν γὰρ αὐτῶ κότταβος αἰεὶ τοῦ μὲν κ' ἄρα,
 Τοῦ δ' ἀγκυλήτου κότταβός ἐστι σκοπός.
 Ἐκτεμῶν ἠβῶσα χεῖρ' ἐφίετο.

Athenæus Deīpnos. XV. 2. Καὶ Δίσχυλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλήτους λέγει κοττάβους διὰ τούτων. Εὐρύμαχος. etc. ut supra.

Ad h. l. Casaubonus. "Corrupta sunt, inquit, multa in Æschyli versibus ex Ossilegis. Primo deest syllaba: in secundo αἰνεσίους vox nihili est. Scribe vero

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἤσσανας
 Ὑβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἀνεκτέους ἐμού.

De Eurymachi insolentia vide Homeri Odysseam: eo enim respicit δ φιλόμηρος Tragicus. Tertio versu exponebatur magna illa contumelia de qua secundo dictum: sed lectio est contaminatissima. Coniicimus sive mavis, divinamus, dicere, hoc poëtam: caput ejus, qui loquitur a sævo ac temulento tyranno habitum loco scopi in quem cottabissans vina jacularetur. Scriptura ita fortasse concipianda:

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῶ κοτταβοῦντι μὲν κάρα.

Cetera non capio. Haectenus Casaubonus,

Stanleius ad h. l. legerim, inquit, excluso αἰεὶ

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῶ κότταβος τοῦ μὲν κάρα.

Et in versu proximo

Τῶν δ' ἀγκυλήτων κοττάβων ἔστι σκοπός.

Quæ vero sequuntur, ἐκτεμῶν ἠβῶσα χεῖρ' ἐφίετο mutila sunt. Hujus versus Nephthemimeres prius deest, etiam sequentis metrum primum. Ἐκτεμῶν est sine dubio ἔκ τε ἰ μ ῶ ν. Pollux X. 21. ἔξεμῖν ὅπερ οἱ πολλοὶ κοτταβίζειν καλοῦσιν. Verto autem: Valida manus cottabum illisit aut infugit. Choëph. v. 879. — καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δει. Caput sibi his sordibus inquinatum et illusum innuit."

Butleri hæc est annotatio: "Ἀγκυλήτους κοτταβούς. Plenius fragmentum exhibuit Stanleius in Notis cum felicibus et ipsius et Is. Casauboni emendationibus unde loco corruptissimo tantum non plena lux effulsit. Pauvii commenta ita sunt absurda, ut ea libenter prætermiserim. Locum Casauboni vestigiis insistens sic edidit Heath.

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἤσσαντας
 ἄτρυζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἀνεκτίους ἰμοί.
 Ἦν μὲν γὰρ αὐτῶ κοττάβουντ' αἰὲ σκοπὸς
 Τοῦ γ' ἀγκυλήτου κοττάβου τοῦμον κάρα.
 * * * * * ἱπτειμῶν
 * * ἠεῶσα χεῖρ ἰφίστο.

Duos ultimos versiculos recte disposuisse videtur Heathius, sed in priori legendum ἴκ τ' ἰμῶν cum Stanl. in curis secundis. Sed et prævit S. Petit. in Miscell. VII. 13. qui fabulæ argumentum ex Odyssea trahendum esse monuit, ipsamque epigraphen ab hoc et Ulysse stipem procos rogantibus deducendam; qui enim stipem emendicabant, videbantur quasi ossa legere. Emendationem loci a Petitō propositam, ut minus concinnam prætermitto, in hoc tamen verum perspexisse videtur V. C. quod caput Ulyssis tanquam Manis (cf. Athen. l. l.) pro scopo propositum dixerit. Eundem locum ni fallor respexit Schol. ad Lycophr. v. 778. Πληγαῖς ὑπέικων καὶ βολαῖσιν ὀστράκων. Ubi Schol. Παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὀμήρῳ· παρ' Ὀμήρῳ γὰρ φέρεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοῶς ποδὶ πληγαῖς ὑπὸ Κτησίππου, ὑποποδῖα δὲ κατ' ἤμον ὑπ' Ἀντινοῦ. Cf. etiam Tourp. in Suidam Tom. ii. p. 472. Eustath. ad Iliad. β'. p. 344. l. 22. ἔτι ἰστίον καὶ ὅτι ἀγκυλὴ οὐ μόνον ἢ ἀνωτέρω ῥηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἢ καμπὴ τοῦ ἀγκῶνος καὶ ποτηρίου γένος χρησιμὸν εἰς κοττάβους· παρὰ τὸ ἀγκύλον, τὸ ἱπικαμπές, καὶ στρεβλὸν καὶ σκόλιον καὶ ἱπικικλασμίον· ἠγκυλοῦν γάρ, φασί, τὴν δεξιάν, οἱ τεὺς κοττάβους προΐμενοι, κυκλοῦντες αὐτήν· οὗς δὴ κοττάβους ἀγκυλητοὺς Αἰσχύλος ἔφη. Ἀγκυλητοὺς κοττάβους citat etiam Schol. Aristoph. ad Pacem v. 1247. ubi male legitur ἀγκυλαγούς. Cf. locum et quæ ad v. 342. ejusdem Comædiæ, quæ hoc ludi genus plenius describunt." Hactenus Butler. De cottabo diligenter egit Groddeckius in libro *Antiquarische Versuche*, Lembergæ a. 1800 edito.

166.

Schol. ad Lycophron. v. 778. commemorat apud Æschylum Ulyssem testa ab aliquo percussum esse hisce verbis: Παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὀμήρῳ.

ΠΑΛΗΜΗΔΗΣ.

167.

Τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης.

Schol. ad Homer. e Cod. Veneto a Villoisono editus ad Iliad. δ'. 319. p. 120. Ἦ γὰρ χρῆσις τιαυτή ἦν παρὰ Ἀττικοῖς. Παρὰ γὰρ τὸ κ τ ᾠ καὶ κ τ ἦ μι κινήματα ἰκανὰ ἐξίπιστα· διτύπος μὲν αὐτὸς ἀόριστος ὀφείλων εἶναι κοινῶς ἔκ τ η ν· γινόμενος δὲ κατὰ Δωρίδα ἔ κ τ α ν, ὅς ἐν χρῆσι ὀρᾶται Ἀττικοῖς· Εὐριπίδης Πλωισθῆναι.

Οὗτος σὸν ἔκταν πατέρα, πολεμιόν γε μὴν.

Αἰσχύλος δὲ Παλαμῆδῃ

Τίνος κατίκτας ἔνεκα παῖδ' ἑμὸν βλάβης.

Butlero verba videntur Nauplii ad Ulysem vel Agamemnonem.

168.

Καὶ ταξιάρχας καὶ ἑκατοντάρχας στρατῶ

Ἔταξα, σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα

Ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

Eustathius ad Odysseum β'. 20. nomine tragœdiæ haud addito ultimum horum versum ex Æschylo citat.

Paullo plenior locus est apud Athen. I. 10. p. 11. E. (c. 19. ed. Schweighæuseri) ubi Ἔστι δ' inquit, ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλου τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ Παλαμῆδης πεποιήται λέγων

Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας

Ἔταξα σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα.

Ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

Sic enim vulgo apud Athenæum hi versiculi legebantur. Nos amplexi sumus correctionem Schweighæuseri in v. 1 *ἑκατοντάρχας στρατῶ* et Valckenarii v. 3. *τρίτα* pro *τρία* reponentis.

Butlerus ad l. l. "Primum, inquit, versus inde corruptum fuisse iudicat Pauw., quod duo fuerint versus, alter *καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας*, alter *καὶ ταξιάρχας ἑκατοντάρχας*, inter quos et *ἔταξα* aliquid omissum ab Athenæo, ut hæc sint a duobus seqq. lacunula separanda. Cum Pauwio facit Heath. sic legens

Καὶ ταξιάρχας καὶ ἑκατοντάρχας. * *

Ἔταξα, σῖτον δ' etc.

Idem quoque Valckenarii emendationem ad Euripidis Phœniss. p. 546. minus probat

Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ λόχους

Ἔταξα

quæ tamen haud improbanda videtur. Vox *ἑκατοντάρχας* glossatorem sapere videtur magis, quam *στρατάρχας*, ideoque rejici potest. Sin aliquis eam servare maluerit, facile reponat

Καὶ ταξιάρχας καὶ ἑκατοντάρχας ἐγὼ

Ἔταξα

quod mihi tamen minus placet. Primum versum sic legit Jos. Scaliger in Notis ad Manil. p. 320.

Καὶ ταξιάρχους καὶ στρατάρχους καὶ ταγούς
"Ἐταῖα."

v. 2. "Ἀριστα] Tres τροφᾶς quotidianas sic deducunt Grammatici: "Ἀριστον jentaculum, παρὰ τὸ εἰς ἀριστείαν προέρχισθαι. Δειπνον prandium, quia postea διῆ ποιῖν. Δόρπον, cena, παρὰ τὸ δόρυ παύειν. Ternariam hanc Æschyli distributionem heroicis temporibus incognitam iisdem fere verbis quibus Eustathius, damnat Schol. Hom. Venet.

τρία] τρία Eustath. in Iliad. β'. p. 242. c. 22. τὸ δὲ παρ' Αἰσχύλῳ ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρία, ἢ μάλιστα τρίτα' κατὰ τοὺς παλαιούς κακῶς ῥηθῆναι κρίνουσιν οἱ παλαιοί. Οὐδὲ μνηστῆρες γάρ, φασιν, οὐδὲ Κύκλωψ τρισὶ τροφαῖς ἐχρῆντο. Iterum citat Eustath. ad Odys. δ'. p. 1791. l. 42. et Palamedi diserte assignat. "Ἔστι δέ, φησιν, ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν οἷς παράγει τὸν Παλαμῆδην λέγοντα· οὕτω Σῆτον δ' εἶδναι διάρισα etc. Unde conjicere liceat hunc locum ad nostri *Palamedem* pertinere, quod et confirmat Plato in Rep. VII. p. 522. etsi Æschylum haud aperte nominaverit: Παγγέλιον, γοῦν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμίμωνα ἐν ταῖς τραγαδίαις Παλαμῆδης ἐκάστοτε ἀποφαίνει' ἢ οὐκ ἰννοήκεις ὅτι φησὶν, ἀριθμὸν ἰερώων, τάς τε τάξεις τῶ στρατοπέδῳ καταστήσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ ἄλλα πάντα. Hæc ad hunc Æschyli locum plane referenda sunt. Butler.

Schweighæuserus V. C. ad illum Athenæi locum adnotavit, quæ sequuntur. " Verba ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων; acceperam, quasi dixisset ἔστι δ' ἡ αὐτὴ τάξις, est autem idem ordo. Rectius fortasse fuerit, pro ἢδε ἡ τάξις accipere: est autem etiam apud Æschylum ordo nominum hujus modi. Æschyli duo priores versus sic corrigendos censuerat Casaubonus:

Καὶ ταξιάρχους καὶ στρατάρχους καὶ ἑκατον-
τάρχους ἔταῖα· σῆτον αὖ διάρισα.

Valckenaer. ad Phœniss. p. 204. nil mutans in secundo versu sic legebat:

Καὶ ταξιάρχους καὶ στρατάρχους καὶ λόχους etc.

Corn. Pauw. in notis ad Æschyli fragm. vocem στρατάρχους e varietate lectionis in contextum irrepsisse judicavit, primusque versus sic ut scriberetur suaserat,

Καὶ ταξιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους * *

ut indicaretur, deesse aliquid in fine versus, quod ab ipso fortasse Deipnosophista fuisset omissum. Quem ego ita sum secutus, ut lacunam tamen inserta voce στρατῶ complere auderem. Poterat vero pro στρατῶ etiam ἐγὼ reponi.

Dixerat Casaubonus in Addendis, posse etiam primum versum cum Scaligero ad Manil. p. 320. sic concipi :

Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ τάγους.

At id ferri non posse docuit Valckenaer l. l. nempe ob penultimam vocis *τάγους* longam. Tertium versum sic scripsit Valckenaer. l. l.

ἄριστα, δόρπα, διῖπνα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα

aitque ter sic scriptum legi eum versum apud Eustathium nempe ad Iliad. α'. p. 1494. 2. Od. β'. p. 76. 47. Od. π'. p. 570. 10. Atqui tribus istis locis non *δόρπα διῖπνα θ'* sed *διῖπνα δόρπα θ'* scripsit Eustathius, prorsus ut apud Athenæum consentientibus libris editum est. Quare istam verborum seriem imprudenti excidisse viro docto putem. Pro *τρία* autem, quod tribus istis locis Eustathius habet magis placuit *τρίτα*, quod non modo apud Athenæum agnoscunt libri omnes sed ipse etiam Eustathius probavit alio loco, nempe ad Iliad. β'. p. 183."

Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ .

169.

Μηδ' αἷμαλος πῆμφιγα πρὸς πῆδω βάλῃς.

Ita hunc versum ex Æschyli Pentheo citat Galenus Comm. I. ad VI. ἐπιδημιῶν. Et hæc quidem lectio præferenda ei, quam Stanleius posuit πρὸς πῆδον βάλῃ.

Π Ε Ρ Ρ Α Ι Β Ο Ι .

170.

ἀργυρηλάτοις

Κέρασι χρυσᾶ σόμια προσβεβλημένοις.

argenteis

Cornibus, quibus aurei fuerunt margines.

Athenæus XI. 7. refert a poëtis multis antiquos e cornibus hibentes inductos esse, cujus rei præter alios Pindarum testem adducit. Æschylus etiam inquit, in Perrhæbis, eos sic ostendit cornibus pro poculis uti. Αἰσχύλος δ' ἐν Περρῆαιβοῖς τινὲς Περρῆαιβοὺς παρίσθησιν, ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων

ἀργυρηλάτοις

Κέρασι χρυσᾶ σόμια προσβεβλημένοις.

Eustathius in Iliad. ν. 21. *χρήσις δὲ συμποσιακῶν κεράτων, παρὰ τι Ξινοφῶντι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐγράφη, καὶ παρὰ Δίσχυλον ἐν τῷ*

*ἀργυρηλάτοις
Κέρασι χρυσᾷ στόμια προσβεβλημένοις.*

Stanl.

Nihil autem opus quod Stanleius fecit articulum τοῖς verbo κέρασι, explendi scilicet versus causa, præponere. Penultima enim syllaba in κέρασι h. l. producitur ut sæpius alibi.

171.

Τέθνηκεν αἰσχροῦς χρημάτων ἀπαιόλη.

Hesychius: Ἀπαιόλη ἀπάτη, ἀποστέρησις. Δίσχυλος Περρῆαιβῶϊς. Pauwius primus notavit integrum versiculum ab Eustathio commemoratum esse ad Iliad. β'. p. 353. l. 23. Ἴστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται, ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Δίσχυλος

Τέθνηκεν αἰσχροῦς χρημάτων ἀπαιόλη.

Butlerus legere malebat αἰσχεῶς.

172.

Ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροδίτια
Ποῦ χρυσοτέυκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα ;

Quo mihi multa munera et selecta spolia?
Quo auro et argento confecti scyphi?

Athenæus XI. 14. ubi notatur Æschylum pro vocabulo σκύφος usurpasse σκυφώματα, illum locum e Perrhæbis enotavit. Eustathius ad Odysseam. δ'. p. 1775. Λέγει δὲ (Ἀρίσταρχος) καὶ ὡς Δίσχυλος μὲν σεμνύνει τὸ σκυῶς ἐν τῷ

Ποῦ χρυσοτέυκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα ;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

173.

Ἐγὼ γένος μὲν εἶμι Κρής ἀρχέσταλον.

Etymol. Magnum. Αἰδοίστακος] Ἴστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον (ὡς παρὰ Δίσχυλον ἐν Πηνελόπῃ, εἶεν

Ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχίστατον

καὶ τὸ αἰδοίστατον καὶ ἀφθογγίστατον ποιητικὰ εἶσι, κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

174.

Σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.

Gellius N. A. lib. XIII. c. 18. "Id quoque animadvertimus apud Æschylum in τῇ πυρφόρῃ Προμηθεῖ, et apud Euripidem in tragœdia quæ inscripta est Ἰνὰ eundem esse versum absque paucis syllabis. Æschylus sic:

Σιγῶν δ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.

Euripides autem sic:

Σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές."

175.

Λίναδες καὶ πίσσα καὶ ἀμολίνου μακροὶ τόνοι.

Hic versus citatur Polluci X. 17. Ἄλλὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ πῦρ καὶ λίναδες καὶ πίσσα καὶ ἀμολίνου μακροὶ τόνοι. Lege ex restitutione Salmasii ἐν Προμηθεῖ πυρκαῖ, λίναδης etc. Hæc enim fabula quæ aliis πυρφόρος Polluci Προμηθεὺς Πυρκαϊδὺς dicitur IX. 8. ὁ δ' ἐμπρήσας τὰ χ' ἄν Πυρκαϊδὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλίαν, οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα τὸν μὲν τὸν Προμηθεῖα, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. Stanl.

Προμηθεὺς πυρκαϊδὺς et Προμηθεὺς πυρφόρος titulos esse unius ejusdemque tragœdiæ censuit Canterus Novar. Lectt. IX. 21. recte meo judicio. Nam sic tres Prometheos Æschyli distinguere possumus commode. Δισμῶτης et λυόμενος duo dramata fuerunt tragica; Πυρκαϊδὺς sive Πυρφόρος drama fuit Satyricum, quale Promethei nomine recenset notis Auctor τῆς ὑποδίσσεως in Persas. Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκαι Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῃ Ποτνειῖ, Προμηθεῖ; ut recte animadvertit Casaubonus in libro de Satyrica Græcorum Poësi. Neque dubitare debuit vir eruditus trajectionem mox sibi comminiscens, et errorem ejus exhibens apertum; nam Sophoclis Andromedam drama fuisse tragicum, ut nihil aliud dicam certo certius constat ex Eratosthenis Catasterismis. Quare non magis ex Æschyli Glaucō quam ex Sophoclis Andromeda, quibus Satyri et Sileni notabantur ut intemperantes, de argumento Satyrico constare potest; et perperam omnino Theocriti Scholiastes ad trajectionem illam firmandam adducitur. Apud auctorem hypotheseos quarto loco stat Προμηθεὺς, ille qui eo ipso Σατυρικὸν se prodit, Προμηθεὺς scil. Πυρφόρος, qui et Πυρκαϊδὺς eoque no-

mine nunc citatus a solo Polluce, quia ut suspicari licet, plures erant libri, qui *Πυρφόρος* quam qui *Πυρκαῖς* exhibebant, et vox illa minus usitata cesserat alteri magis usitatæ: *Πυρκαῖς* autem et *Πυρφόρος* inter Satyros argumentum præbere potuit lepidissimum, ut quisque animadvertit. *Pauw.*

Diversas Meursius existimat utrasque fabulas Æschyli *Προμηθεΐα Πυρκαΐα* et *Πυρφόρον*, secus ac Canterus, qui sibi colligere videtur ex his Pollucis verbis eundem esse *Προμηθεΐα Πυρφόρον* et *Πυρκαΐα* quod tamen me iudice non liquide constat ex auctore nostro Poll. Onomast. IX. 8. segm. 156. et equidem lubens eorum partibus accedam, qui diversas statuunt tragœdias esse. *Προμηθεΐς* enim *πυρφόρος* qui ignem ætheri a domo subductum fraude mala gentibus intulit, ut cum Lyricorum principe loquar, *Πυρκαῖς* autem ὁ ἔμπρησας, qui excitat incendium, ut Sophoclis *Ναύπλιος Πυρκαῖς*, aut ignem facit: sic igitur hac fabula docuisse statuo de illati mortalibus ignis usu, quæque utilitas exinde monstrante Prometheo redundarit ad homines; ut itaque totam Promethei historiam, seu fabulam dicere malis, exhibuerit in scena atque docuerit Æschylus, *Προμηθεΐα Πυρφόρον*, *Πυρκαΐα*, *Δισμώτην*, *Λυόμενον*. *Hemsterhuis* ad Pollucis IX. 8. segm. 156.

Equidem duplicem fuisse credo hujus fabulæ inscriptionem, *Προμηθεΐς πυρφόρος ἢ πυρκαῖς*. Idem quibusdam videtur in Supplicibus obtinuisse, ut inscriberentur *Ἰκετῖδες ἢ Δαναῖδες*. Id fortasse distinguendi causa additum, quum plures essent tragœdiæ quæ priori ac simplici titulo insignirentur. Utut illud fuerit, ex tertio hujus fabulæ fragmento, quod asservavit Stanleius in notis (*Τράγος γένειον* etc.) *Προμηθεΐα πυρκαΐα* satyricum fuisse drama certissimum est. *Butler.*

Mihi quoque idem verissimum videtur. Nam quod Hemsterhusius de ignis utilitate hominibus monstrata dicit, ea poterat facile in eadem fabula doceri, quæ ignem a Prometheo cælestibus ereptum sistebat.

176.

Τράγος γένειον ἄρα πεινήσεις σύ γε,
Καίει τὸν ἀψάμενον.

Plutarch. de capienda ex hostibus utilitate. Τοῦ δὲ Σατύρου τὸ πῦρ ὡς πρῶτον ἄφθνη βουλομένου φιλήσαι καὶ περιβαλεῖν ὁ Προμηθεΐς Τράγος γένειον etc. Laudans priorem versum Eustathius in Iliad. γ'. p. 415. l. 7. subdit ἀντὶ τοῦ Ὡ τράγος πάνυ στερήση γένειου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις. *Stanl.*

Ex Satyrico dramate fragmentum hoc procul dubio desumptum est, unde Æschylo tribuerim; quod suadet orationis et argumenti color; neque enim citatur auctoris nomen. Fabulam Promethei tractavit Sophocles, sed eam fortasse cothurnatam. Schol. Pind. Pyth. V. 35. Ὁ δὲ τούτου (Ἐπιμηθεΐς) ἀδελφὸς Προμηθεΐς καὶ σοφὸς καὶ προοράμενος. Διὸ καὶ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ προμαθεῖν ἔσχε.

Καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ Προμηθεΐ, τοῦ Προμηθείως, θείλων λέγειν τῆς φρονήσεως ἀντίχρισθαι (ita distinguit Brunck.) καὶ μὴ τῆς μεταμιλείας. Hæc tragicum spirant. Sed fabulam cui titulus Προμηθεὺς Epicharmum quoque docuisse testantur Athenæus III. 9. Jul. Pollux X. 23. Etymol. v. Στατήρ, Athenæi verba sunt: Πάλιν δ' Ἐπίχαρμος ἐν Πύρρᾳ καὶ Προμαθεΐ φησι

Καί τις Ἑλλήνων τὸν ἄνδρα τ' ἂν θᾶσαι δὴ καὶ λείπας ὄσσα
quæ sic emendat Casaub. Ἐπίχαρμος ἐν Πυρκαΐ Προμαθεΐ*

Καὶ τιλλίαν τι κἀναρίταν θᾶσαι δὴ καὶ λειπὰς (vel λειπάδ') ὄσα.

Hæc certe non sunt tragica, sed soccum præ se ferunt. Sed et ipsum fabulæ argumentum indicavit Cl. Hemsterhusius, qui ad illa Pollucis X. 23. segm. 82. Παρὰ μίντοι Ἐπιχάρμῳ ἐν Πύρρᾳ καὶ Προμαθεΐ καὶ κατὰ τὴν ἀνδροπίνην χερῆσιν εἴρηται κύλικα, μαγίδα, λύχρον — a Casaubono prorsus dissentit. Quod enim pro Πύρρᾳ καὶ Προμαθεΐ invexerat Casaubonus Πυρκαΐ Προμαθεΐ illud post Jungermannum hinc ablegat Hemsterhusius V. C. recepta vetere lectione ex Athenæo et eod. Pollucis Πύρρα ἢ Προμαθεΐ. Qua in fabula Epicharmum de hominum origine ubi a Prometheo vel a Pyrrha traduntur producti arbitratur, idque e Schol. Pind. Olymp. IX. 9. confirmari iudicat. Sic enim ille: Πύρρα δὲ ἡ Δευκαλίωνος γυνὴ, θυγάτηρ Ἐπιμηθείως· καὶ ὁ μὲν Ἐπίχαρμος ἀπὸ τῶν λίθων λαοὺς τοὺς ἄχλους φησὶν ὀνομάσθαι. Hinc Scholiasten ad hanc Epicharmi fabulam respexisse credit V. C. Satis illud probabile quidem, hoc vero certissimum est tum ex locis e Polluce et Athenæo laudatis, tum ex altero illo apud Etymol. in v. Στατήρ, Πολλοὶ στατήρις, ἀποδοτήρις οὐδ' ἂν εἴς, Ἐπίχαρμος Προμηθεΐ, fabulam illam quam Προμηθείως indice inscripserat Siculus vel Satyricam fuisse, vel eomædiam; Tragædia certe non fuit, Satyricam fuisse nullus dubito. Butler.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

177.

Arrianus in Periplo Ponti Euxini p. 12.

Δίσχυλος ἐν Προμηθεΐ λυομένην τὸν Φάσιν ὄρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιῶ. Λίγουςι γούν αὐτῶ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθεΐα, ὅτι

— — ἤκομεν

Τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε Προμηθεῦ
Δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.

* Recte vero Schweighæuserus ad hunc Athenæi locum monet Epicharmi fabulam Πύρρα ἢ Προμαθεὺς inscriptam fuisse.

"Ἐπιτα καταλέγουσιν ὄσσην χώραν ἐπὶ ἡλίου."

Τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
Μέγαν τῇ δ' Ἀσίας τέρμονα Φάσιν.

"Ἦκομεν] Titanum e quibus ut videtur constabat Chorus hæc sunt verba ad Prometheum. Ita et in Prometheus vineto Oceanus inquit v. 284.

"Ἦκα δολιχῆς τέρμα κελεύθου
Διαμειψάμενος πρὸς σε Προμηθεῦ.

Stanl.

"Ἦκομεν] Ἦκομεν metri gratia Heath. quod vereor ut sic saluum sit. Legerim vel

— — Ἦκομεν

* Ἄθλους τοῦς σοῦς τοῦσδε — —

vel

— Ἦκομεν * * *

Τοῦς σοῦς ἄθλους τοῦσδε. Butler.

τῇ μὲν δίδυμον] Titanes ad Prometheum accedentes primum salutabant, verbis supra allatis, mox regionem describentes, unde venerint, hæc pronuntiant.

Stanl.

τῇ μὲν δίδυμον] Versus Anapaestici sunt male cusi. Scribere potes

τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς
Εὐρώπης μέγαν
Πῇ δ' Ἀσίας τέρμονα Φάσιν.

Clausula Anapaestica excipit monometrum Anapaesticum, male autem τῇ — τῇ quod ediderunt Angli, quam πῇ — πῇ quod ediderunt Basileenses: δίδυμον μέγαν Φάσιν, τῇ μὲν Εὐρώπης, τῇ δ' Ἀσίας τέρμονα. Verba ordino, ut ea melius de uno fluvio intelligas et τῇ — τῇ etiam mecum probes. Vossio aqua hæsit, ideoque scripsit τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης Μέγαν ἢ δ' Ἀσίας τέρμονα Φάσιν, quo jure vides nunc. Pavi.

Neque metri satis constat ratio neque structuræ, perperam enim juxta vulgata Phasis dicitur duplex Europæ terminus. Legendum igitur existimo:

Δίδυμον τῇ μὲν χθονὸς Εὐρώπης
Τῇ μέγαν Ἀσίας τέρμονα Φάσιν.

Heath.

178.

Φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
 Χεῦμα θαλάσσης
 Χαλκοέραυνόν τε παρ' Ὀκεανῶ
 Λίμναν παντοτρόφων Αἰθιοῶπων
 Ἴν' ὁ παντόπτης
 Ἥλιος αἰεὶ χρωτ' ἀδανάτων
 Κάματόν δ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος
 Μαλακοῦ προχραῖς ἀναπαύει.

Strabo Geogr. I. p. 33. Οὕτω τὰ μισημερινὰ πάντα Αἰθιοπίαν καλεῖσθαι τὰ πρὸς Ὀκεανῶ. Μαρτυρεῖ δὲ τὰ τριαῦτα. Ὅ, τι γὰρ Αἰσχύλος ἐν Περσέει τῷ λυομῆν φησὶν οὕτω

Φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν etc.

Hæc cum iis quæ ex Arriano allata sunt, conjungenda videntur. Quippe a Choro, ut puto, pronuntiata sunt, qui diceret, se tantum terrarum esse emensum, ut viseret Prometheum. Vide sis Casaub. ad Strabonem. Pro παντοτρόφων in vett. codd. παντοστροφῶν scribitur. Stanl.

φοινικόπεδον] Ex Lionys. Halic. I. 41. suspicari possumus verba hæc fuisse Promethei, qui Herculem in illa fabula præmonerat, de iis omnibus, quæ ipsi erant exsequenda. Verum hæc, ut puto, a Choro Titanum pronuntiata sunt, qui dicunt se tantum terrarum esse emensos ut viserent Prometheum. Similisque omnino locus de Titanum adventu ad Caucasum, ubi erat Prometheus, ab Arriano in Periplo Ponti Euxini ex eadem tragædia refertur. (Vid. fragm. 177.) Equam autem paludem χαλκοέραυνον Æthiopum poëta intelligat, non sane intelligo. Quod ad Æthiopes attinet in Prom. vinct. v. 807. eos πρὸς ἡλίου πηγαῖς collocat. Æschylus, Casaub. in Strab. I. 1.

χαλκοέραυνον] aeris instar coruscantem, a solis nempe fulgore. Similiter φοινικόπεδον præcedens accipiendum de rubro colore quo sol inficit maris superficiem, mare rubrum. Pauw.

Butlerus hoc vocabulum mavult intelligere de lacu quodam, in quem fulmina crebro incidere credebantur, ut intelligatur lacus aereo fulmine petitus. Schneiderus in lex. gr. dubitat an lectio corrupta sit, et pro χαλκοέραυνον fortasse legendum χαλκοκίραστον vel aliquid ejusmodi. Hugo Grotius hæc sic vertit:

Et Erythræi sacra rubentis
 Stagna profundi
 Et ad Oceanum qui cunctiferos
 Rigat Æthiopus lacus vere micans.

*Immortales hic ubi vultus
Sol omnituens fessa et equorum
Dulce calenti
Perfundit membra liquore.*

Pro παντοτρόφων Tyrwhitt. conj. ad Strab. conjicit παντοτροφῶν, ut de Ichthyophagis intelligatur. Schneiderus in lex. gr. conj. παντοστειφῶν mari cinctorum.

179.

Cicero Tusc. Dispp. II. 10. “ Veniat Æschylus non poëta solum sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quo modo fert apud eum Prometheus dolorem, quem excipit ob furtum Lemnium ?

*Unde ignes cluet mortalibus
Divis olim doctu' Prometheus
Clepsisse dolo, pœnasque Jovi
Fato expendisse supremo.*

Has igitur pœnas pendens affixus ad Caucasum hæc dicit :

*Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
Generata Cælo, aspiciate religatum asperis
Vinctumque saxis: navem ut horrisono freto
Noctem paventes timidi adnectunt navitæ ;
Saturnius me sic infixit Juppiter,
Jovisque numen Mulcibri ascivit manus,
Hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
Perrupit artus : qua miser sollertia
Transverberatus castrum hoc furiarum incolo.
Jam tertio me quoque funesto die
Tristi advolatu, aduncis lacerans unguibus,
Jovis satelles pastu dilaniat fero.
Tum jecore opimo farta et satiata affatim
Clangorem fundit vastum, et sublime avolans
Pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
Quum vero adesum inflatu renovatum est jecur,
Tum rursus tetros avida se ad partus refert.
Sic hunc custodem mæsti cruciatus alo,
Qui me perenni vivum fædat miseria.
Namque, ut videtis, vinclis constrictus Jovis
Arcere nequeo diram volucrem a pectore.
Sic me ipse viduus pestes excipio anxias,*

*Amore mortis terminum anquirens mali.
Sed longe a leto numine aspellor Jovis,
Atque hæc vetusta sæclis glomerata horridis
Luctifica clades nostro infixa est corpori.
Ex quo liquatæ solis ardore excidunt
Guttæ, quæ saxa assidue instillant Caucasi."*

Haud dubitandum est, quod DAVISIUS monuit, hos Æschyli versiculos ab ipso CICERONE latine translatos esse. Ipse enim Cicero hoc Capite X. aperte profitetur. Nonius quidem Marcellus partem horum versiculorum in v. *Adulatio*, inde a verbis *et sublime avolans* citat tanquam ex Attii Prometheo desumptam. In quo vel memoria lapsum hunc Grammaticum credible fuerit; vel dicendum Ciceronem aliquet versiculos, quæm reliquos ipse Latine verteret, ex Attii versione memoria forte retentos reliquis admiscuisse.

180.

Ἴππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταυρῶν γόνας
Δοῦς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.

Plutarchus de Fortuna p. 98. Νῦν δὲ οὐκ ἀπὸ τύχης, οὐδὲ αὐτομάτως περίεμεν αὐτῶν καὶ κρατοῦμεν ἀλλ' ὁ Πρωμηθεὺς, τουτέστιν ὁ λογισμὸς, αἴτιος

Ἴππων etc.

κατ' Αἰσχύλον. Et hoc quidem loco pro ἀντίδουλα falso legitur ἀντίδωρα. Idem in libro de solertia animalium cap. 7. οὐ γὰρ ἀδικοῦσιν οἱ τὰ μὲν ἄμικτα καὶ βλαβερὰ κομιδῇ κολάζοντες καὶ ἀποκτινύοντες, τὰ δὲ ἡμέρα καὶ φιλόνηδρα πεινούμενοι τιασὰ καὶ συνεργὰ χρείας, πρὸς ἡ' ἕκαστον εὖ πέφυκεν.

Ἴππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γόνας

ἄν ὁ Αἰσχύλου Πρωμηθεὺς δοῦναι ἠκῖν φησιν

Ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα.

Enim hic pro ἐκδέκτορα legitur.

181.

Εὐθεΐαν ἔρπε τήνδε καὶ πρῶτιστα μὲν
Βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοαῖς, ἴν' εὐλαβοῦ
Βρόμον καταιγίζοντα, μὴ σ' ἀναρπάσῃ
Δυσχειμέρω πῆμφιγι συσρέψας ἄφνω.

Ἐξευλαβοῦ δὲ μὴ προσβάλλῃ σόμα
Πέμφιξ, πικροὶ γὰρ κοῦ διὰ ζωῆς ἀτμοί.

Galenus in Comment. I. ad Hippocr. Epidem. VI. 29. ubi de significatione vocis πέμφιξ agit, hæc habet : Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ Εὐθεΐαν ἐρπιτήν δὲ καὶ πρώτιστα μὲν βορέαδας ἕξεις πρὸς πνοαῖσιν εὐλαβοῦ βρόμον καταγιγίζοντα μὴ σ' ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πιμφίγι τρέψας ἄφνω. Hæc primus Henricus Stephanus recte correxit, et disposuit, ut supra ea posuimus. Idem recte monuit falso hos versiculos ex Prometheus vincito citari, sive Galenus ipse memoria lapsus erraverit, sive librarii pro Προμηθεῖ λυομένῳ scripserint Προμηθεῖ δεσμώτῃ. Galenus pergit : Ἐπὶ δὲ τῆς βανίδος (sic Gatakerus reposuit pro vulg. βαγιτίδος) ὁ αὐτὸς φησὶν ἐν Προμηθεῖ.

Ἐξευλαβοῦ δὲ μὴ σε προσβάλλῃ σόμα
Πέμφιξ, πικροὶ γὰρ κοῦ διὰ ζωῆς ἀτμοί.

Versu secundo βορέαδας etc. pro vulg. πνοαῖσιν εὐλαβοῦ Mich. Sophianus correxit πνοαῖς ἢ εὐλαβοῦ, probantibus Vossio, Pauwio, Heathio, Butlero.

v. 3. βρόμον καταγιγίζοντα] “ Idem quod Strabo et Æschylus de hoc vento prodiderunt, dicit quoque Diodorus Siculus et Cato apud Gellium : Ventus Cercius, quum loquare, buccam implet, armatum hominem, plastrum oneratum percillit. Vossius ad Melam. II. 5.” Butler.

v. 4. πιμφίγι συστρέψας ἄφνω] Sic recte Pauwius correxit vulg. τρέψας ἄφνω, assentientibus Heathio et Butlero.

182.

Ἦξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβηλον στραῖον,
Ἐνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ' ὧν
Μέμφη· σέπρωλαι γὰρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
Ἐνταῦθ' ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθου
Ἐξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρος ἐστὶ μαλθακός.
Ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ
Νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι σρογγύλων σέτρων
Ἐπόσκιον θήσει χθόνα, οἷς ἔπειλα συμ-
βαλὼν δηήσεις ῥαδίως Λιγὺν στραῖον.

Venies ad Ligurum intrepidum exercitum
ubi pugnam, id satis novi, quamvis bellicosus sis
non culpabis; decretum enim est hic a te spicula relinquenda.
Nullum vero invenies lapidem, quem e terra

avellas, quoniam tota regio mollis est.

Cernens vero te Jupiter in angustiis, miserabitur,
nubemque subtendens imbre rotundorum lapidum
obscurum reddet terram, quibus postea pugna
contendens facile superabis Ligusticum exercitum.

Strabo lib. IV. c. 1. ubi agit de campo lapidario inter Massiliam et Rhodani ostium sic scribit : Μεταξὺ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ, πεδίον ἐστὶ τῆς θαλάττης δίεχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ τὴν διάμετρον, κυκλοτερεῖς τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. Μιστὸν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἰχόντων αὐτοῖς ἄγρωσιν· ἀφ' ἧς ἄφθονοὶ νομαὶ βοσκόμεασιν εἰσὶν· ἐν μίῳ δ' ὕδατα καὶ ἄλυκιδες ἐπίστανται καὶ ἄλλες. Ἄπασα μὲν οὖν καὶ ὑπερκειμένη χώρα προσήμερός ἐστι διαφερόντως δ' εἰς τὸ πεδίον τοῦτο μελαμβόριον καταγιγίσει πνεῦμα βίαιον καὶ φρικῶδες· φασὶ γοῦν σύρεσθαι καὶ κυλινδεῖσθαι τῶν λίθων ἐπίου· κατακλῆσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῶν ὀχημάτων καὶ γυμνοῦσθαι καὶ ὄπλων καὶ ἐσθῆτος ἀπὸ τῆς ἐμπροῆς. Ἀριστοτέλης μὲν οὖν φησιν, ὑπὸ σεισμῶν τῶν καλουμένων βραστῶν ἐκπίσόντας τοὺς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, συνολιθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδῶνιος δὲ λίμνην οὖσαν παγαῖναι μετὰ κλυδαμοῦ· καὶ διὰ τοῦτο εἰς πλείονας μερισθῆναι λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάχληκας, καὶ τὰς ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας· ὁμοίως δὲ καὶ λείους καὶ ἰσομεγέθεις τῇ ὁμοιότητι· καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδιδάσκασιν ἀμφοτέροι. Πιθανὸς μὲν οὖν παρ' ἀμφοῖν λόγος· ἀνάγκη γὰρ τοὺς οὕτω συνεστῶτας λίθους οὐ κατ' ἑαυτοὺς ἢ ἐξ ὑγροῦ παγίντας μεταβάλλειν, ἀλλ' ἐκ σπειρῶν μεγάλων ῥήγματα συνεχῆ λαβουσῶν ἀποκριθῆναι. Τὸ μὲντοι δυσασπολόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου παραλαβὼν εἰς μῦθον ἐξέτιπίσε. Φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ καθηγούμενος Ἑρακλεῖ τῶν ἐδῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Καυκάσου πρὸς τὰς Ἑσπερίδας

Ἡξίεις δὲ etc.

Jam sequuntur versiculi supra positi ; deinde Strabo ita pergit :

Ὡσπερ οὐ κρεῖττον ὄν, φησὶν ὁ Ποσειδῶνιος, εἰς αὐτοὺς τοὺς Λιγύας ἐμβάλλειν τοὺς λίθους καὶ καταχῶσαι πάντας, ἢ τοσοῦτων δέομενον ποιῆσαι λίθων τὸν Ἑρακλία. Τὸ μὲν οὖν τοσοῦτων ἀναγκαῖον ἦν, εἴπερ καὶ πρὸς ὄχλον παμπληθῆ· ὥστε ταύτη γιγνόμεναι μυθογράφος τοῦ ἀνασκευάζοντος τὸν μῦθον. Ἀλλὰ καὶ τ' ἄλλα πεπερασμένα φήσας ὁ ποιητὴς οὐκ ἐμμέμφεσθαι φιλαίτιως. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς περὶ τῆς προνοίας καὶ τῆς εἰμαρμένης λόγοις εὔροι τις ἂν πολλὰ τοιαῦτα τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν φύσει γενομένων, ὥστ' ἐπ' αὐτῶν φάναι πολὺ κρεῖττον εἶναι τὸδε ἢ τὸδε γινέσθαι.

Ἡξίεις δὲ] Quod ad Προμηθεῖα λυόμενον pertineant hi versus, satis constat ex his, quæ scribit Hyginus Astronom. Poet. II. 6. “ Æschylus in fabula, quæ inscribitur Prometheus Lycomenos, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim quo tempore Hercules a Geryone Jovis abduxit, iter fecisse per Ligurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contulisse, et quam plures eorum sagittis confuisse. Sed postquam Herculi tela deficerent multitudine barbarorum et inopia armorum defessum, se ingeniculasse, multis jam vulneribus acceptis. Jovem autem, miser-

tum filii, curasse ut circa eum magna copia lapidum esset, quibus se Herculem defendisse, et hostes fugasse, itaque Jovem in similitudinem pugnantis inter sidera constituisse; (quod sidus Herculis ingeniculi scil. Græci inde Engonasin vocarunt. Cic. N. D. II. 42.)

ἤξει δὲ] Priores tres hujus fragmenti versiculos citavit etiam Dionysius Halic. Antiq. Rom. I. 41. ubi postquam retulit Herculem Hispania jam subacta cum magno exercitu in Italiam venisse, addit, præter ceteros barbaros Ligurum gentem eum ab Italiæ ingressione prohibere esse conatam. *Χαρίς γὰρ τῶν ἄλλων βαρβάρων, τὸ Διγύων γένος πολὺ καὶ μάχιμον ἐπὶ ταῖς παροῖσι τῶν Ἀλπίων ὄρων ἰδρυμένον, ἀποκαλύειν ἔπλοισι τὰς εἰσβολὰς αὐτοῦ τὰς εἰς Ἰταλίαν ἐπιχείρησιν ἔβδα μίγιστος ἄγων τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο, πάντων αὐτοῦ ἐπιλειπόντων ἐν τῇ μάχῃ τῶν βελῶν. Δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ Ἰουομένῳ. Πιστοῖται γὰρ αὐτῶν ὁ Προμηθεὺς Ἑρακλεῖ τὰ τε ἄλλα προλέγων ὡς ἕκαστον αὐτῶν τι συμβήσισθαι ἔμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν, καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Διγυστικῆ πόλεμου, ὡς οὐ ῥᾶδιος ὁ ἄγων ἔσται διηγούμενος. Τὰ δὲ ποιήματα ἄδε ἔχει.*

Ἡξει δὲ Διγύων εἰς ἀτάρβητον στρατὸν
Ἐνδ' οὐ μάχης, εὖ οἶδα, καὶ δοῦρός περ ἂν
Μέμψει: πέπρωται γὰρ σὶ καὶ βίλη λιπτεῖν.

Præferenda hic videtur lectio εὖ οἶδα vulgatæ σαφ' οἶδα, et Atticum μίμψει vulgato μίμψη.

πέπρωται] Futo enim decretum est tela tibi hic defore. Heath.

ἐπὶ πᾶσι χῶρος ἐστὶ μαλθακός] Hoc nihil ad intelligendum facilius, siquidem memineras dici hæc Prometheo multo antequam ille campus lapidibus esset completus; tunc πᾶσι χῶρος erat μαλθακός lapidibusque carebat. Casaub. in Strab. IV. p. 183.

νεφέλην δ' ὑποσχῶν] Ὑπέροσχων mavult Casaub. ad Strab. l. c. Quasi Jupiter, quum vellet lapidibus pluere nubem prius excitasset, quæ Herculem hostium oculis eriperet, et sic Pauw. qui monet etiam νεφέδι pro σὺν νεφέδι positum esse, ellipsi notissima. Contra vero vulgatam tuetur Salmas. Exercitt. Plin. p. 42. locum sic interpungens ac legens:

Νεφέλην δ' ὑποσχῶν νεφέδι στερογγύλων πειτρῶν
Ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
Βαλῶν διώξεις κ. τ. λ.

quem sequitur Heath. locum sic interpretatus: Nubem vero subtendens calo lapidum rotundorum imbre terram adumbrabit. Butler.

οἷς ἔπειτα — δηώσεις] Οἷς ἔπειτα σὺ βαλῶν quod voluit Salmasius, Pauwio quoque placuit, primum quod voces disruptas non ament Jambis; deinde quod ipsum βαλῶν melius sit, quam συμβαλῶν. Recte illud quidem, recte quoque δηώσεις retinendum judicavit V. C. quum illud amet sententia, nec respuat versus, quia η

ante *ω* corripitur potest. Nec tamen emendatio Salmasii διώξεις deterior est. Cum Pauwio facit Heath., nisi quod βάλλον maluerit, Σὺ βαλὼν διώσεις a διώδω non displicuit P. Leopardo Emendat. V. 17. Butler.

183.

Scholiastes Apollonii Argonaut. IV. 284. Τὸν Ἰσθρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορείων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαιῶν ὄρων· οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλος ἐν λυομένηφ. Προμηθεὶς λέγοντι τοῦτο.

184.

Ἐπεὶ δ' ἤξει δῆμον ἐνδικώτατον
 Σκυθῶν ἀπάντων, καὶ φιλοξενώτατον
 Ἀβίου, ἢ οὐτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
 Τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι
 Γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

*Dei in accedes ad populum justissimum
 Scytharum omnium et maxime hospites
 Nomades, ubi neque aratrum neque
 Ligo proscindit terram, rerum spontanea
 Arva proferunt victum uberem mortalibus.*

Steph. Byzant. in v. Ἀβιοί. Αἰσχύλος τι Γαβίου φησὶν διὰ τοῦ γ', ἐν λυομένηφ Προμηθεῖ

Ἐπειτα δ' ἤξει δῆμον ἐνδικώτατον
 Θνητῶν ἀπάντων καὶ φιλοξενότατον
 Γαβίου, ἢ οὐτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
 Τέμνει δίκελλη ἄρουραν ἀλλ' αὐτοσπόροι
 Γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

Recte ἤξει v. 1. correxit Stanley pro vulg. ἤξει. Valckenarius ad Theocrit. Ἀδωνιαζούσας pro Θνητῶν reponendum censuit Σκυθῶν; idem Stephano Byz. fidem abrogat, apud Æschylum Γαβίου pro Homericō Ἀβίου positum esse existimanti. Sed totus viri egregii locus; quo voc. Ἀβιος illustravit, dignus est, qui in eorum præsertim gratiam, quibus ille Valckenarii liber non est ad manus huc transcribatur:

Ἀβιος. Harpocration: "Ἀβιον τὸν Ἀβιον Ἀντιφῶν ἐπὶ τοῦ (sic dedit Aldus ex Codd.) πολὺν βίον κικητημένοις ἴταξεν, ὡς περ Ὀμηρος Ἀχίλλεον ὕλην λίγει σὴν πολὺξυλον. Hinc illud alii sumpserunt: Hesych. Ἀβιος, πλούσιος, ὡς Ἀντιφῶν ἐν Ἀληθείας α'

sic legendum vel β' probabilis est Maussaci conjectura. Attigit Ti. Hemsterhuisius in Lucian. I. p. 401. Ne altera quidem usitate literæ A postetate "Αβιος a me lectum fuit nisi in isto Luciani loco: utrum spectavit et illam in his Plato de Legg. IX. p. 873. Ο. δὲ ἂν ἑαυτὸν κτείνῃ—μηδὲ αἰσχύνῃς τινὸς ἀπόρου καὶ ἀβίου μεταλαχάν. An 'Αβίου posuisse videbitur pro ἀβιώτου? "Αβια Hesychius etiam explicat οὐ βιώσιμα. Dicit sic potuerunt βρέφῃ ἡλιτόμνηα *fatus non vitales*, sed vero ἀβίου lectum illic in libris quamvis fuerit antiquis, ego Platonem, qui sæpe vitam non vitalem βίον vocat ἀβιώτον, hic etiam ἀβιώτου scripsisse iudico; talem αἰσχύνῃν parere calamitates censentur, ξυμφοραὶ ἄς ἀβιώτον ζῆν κεκτημένα secundum Platonem de Legg. XI. p. 926. Ista Platonis studiosus consideret ex Menexeno T. II. p. 246. ἡμῖν ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς αἰρούμεθα μᾶλλον τελευτᾶν, πρὶν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ἀνείδη καταστῆσαι, καὶ πρὶν τοὺς ἡμετέρους πατέρας καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχῦναι ἠγούμενοι τῷ τοὺς αὐτοῦ αἰσχύνοντι ἀβιώτον εἶναι. An non ad hæc apte responderet ἀπορος—καὶ ἀβιώτος αἰσχύνῃ; Si lex artibus obsesset promovendis atque hæ tandem funditus perirent, ὁ βίος ὦν καὶ νῦν χαλεπὸς εἰς τὸν χρόνον ἐκείνῳ ἀβιώτος γίγνοιτ' ἂν τὸ παράπαν iudice Platonis Socrate in Politico, p. 299. qui toties et sæpius vocem adhibuit ab optimis Poëtis usurpatam ἀβιώτος, huncceiæ crederemus ut lectores fatigaret, ἀβίου scripsisse, quia quingentis minimum annis postquam essent scripta suis in exemplaribus ἀβίου invenisse videntur Grammatici?—Sophistam Antiphontem, de cuius voce agitur in initio hujus adnotationis verbis et nominibus novam sæpe vim indidisse significandi apparebit Harpocrationem conferenti in vocibus Ἀγνεύετε τὴν πόλιν Ἀνδρεία. Ἀπαδῆ. Ἀχαριστιῶν Διήσις. Ἐμβιος, et Ἐπαλλάξεις."

"Homerus in plaustriis vagantium Scytharum meminit tanquam Ἀβίαν, Iliad. ν. v. 6. Inter diversa vocis interpretamenta non sane miror illam etiam πολυβίαν Grammaticis in mentem venisse: πολύβιοι dici poterant, vel μακρόβιοι et πολυεῖς, vel voce ducta a βία, πολυδύναμοι. Nihil horum invenietur, ubi tamen permulta dantur a se diversissima, apud Strabonem VII. p. 454. sq. vel apud Stephanum Byzant. in Ἀβιοι vel de Scytharum istorum moribus agentem Nicolaum Damasc. in Stobæi Florileg. p. 70. Sed Lexicographis et Scholiastes τὸ ἐπιτατικὸν Α hic etiam debuit in mentem venire: Etymologo, p. 3. 22. p. 233. 1. Ad Ἀβίαν—ἴν' ἤ inquit πολυβίαν, καὶ πολυεῖων. Eadem sunt in Schol. ad Hom. Aliud etiam præbet Eustath. p. 881. 4. ἢ ὅτι μακρόβιοι κατ' ἐπίτασιν τοῦ Α. ἢ πολύβιοι, ὃ ἴσθι πολυδύναμοι, ἀνδρεῖοι γάρ. A Strabone quoque dicuntur VII. p. 479. Α. δυνάμει πιπιλοδοῖς—ἢ ἀμύνασθαι ῥαδίως ἐπιόντας, ἢ κωλύσαι τὴν ἐφοδόν. Victum atque ad vitam necessaria hi Scythæ secum semper circumvectantes vere a Nicolao Stobæi p. 69. dicuntur δυσμαχώτατοι; quippe qui ipsum Darium in fugam coniecerint. Inter tot diversas vocis interpretationes illam miror πολὺν βίον ἐχόντων non incidisse Grammaticis, quam speciose commendare potuerant. Justitiæ piis istis cultoribus, dum per arva cum gregibus suis migrarent rerum ad vitam jucunde transigendam semper fuit affatim; si fruges veterum erant, ut fuerunt, agricolarum solæ divitiæ, ὁ πλοῦτος (Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγένετο Hesicul. ap. Etymol. p. 677.

Schol. Theocr. in Id. X. 19. *annus fertilis τὸ πολὺ ἔτος* dabat τὸν πολύετον sive πλοῦτον agricultoribus) dici poterant πολὺν βίον ἔχοντες. Ἄβίους Homericis

Ipsa quoque immunis rastroque intacta, nec ullis

Saucia vomeribus per se dabat omnia tellus

— *etiam fruges tellus inarata ferebat.*

De his Homeri Scythlis dici potuerunt, quæ cecinit Cæsar Germanicus, ubi tres Arati versus ex Phænom. III. 115. sic elegantius expressit in Virginis καταστρε-
ρισμῶ

Ignotique maris cursus, privataque tellus

Grata satis; neque per dubios aridissima ventos

Spes procul amotas fabricata nave petebat

Divitias; fructusque dabat placata colono

Sponte sua tellus.

Sed en testem ex omnibus qui produci possent Homero, seculorum tamen aliquot intervallo proximum *Æschylum*; ex cujus Prometheo soluto versus faciles atque elegantes habet *Stephanus Byz.* in v. Ἄβιοι; quos sic arbitror nomine Σκυθῶν interserto legendos: erant ista Promethei scenici verba a Caucasio Herculi ad Hesperidas iter præmonstrantis:

Ἐπιτα δ' ἤξει δῆμον ἐνδικώτατον

Σκυθῶν ἀπάντων, καὶ φιλοξενιώτατον,

Γαβίους: ἴν' οὐτ' ἄρυστρον, οὐτε γατάμος

Τίμνει δίκειλλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπύροι

Γύαι φέρουσι βίον αἰφθονον βροστοῖς.

Homeri Ἄβιοι ab *Æschylo* dictos Γαβίους, *Stephano Grammatico* narranti fidem adhibuimus; forsan hac etiam in re nimis credulo; potuit enim is visio codicis sui decipi. Cur obsecro Homeri Ἄβιοι Γαβίους diceret *Æschylus*? Alii hoc verum arbitrentur, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ τις ταχυπειδής: οὐ δᾶν. De Γ ex digamma *Æolico* nato, vocibusque permultis *Æolicis*, quæ supersunt, præfixo, dici multa possent, quæ hinc alienissima judicarem. Nunc tandem observationem subjiciam, quæ meis his plerisque excitandis occasionem præbuit, quam cum aliis permultis, ex ineditis libellis suis mihi *Ruhnkenius* subministravit. Hæc sunt in *Parisino* lex. *Sangerm. MS.*

Ἄβιος, ὁ ἀβλαβής, παρὰ τὴν βίαν. οἷον ὁ κρείσσαν βίας. Καὶ Ἄβιοι, οἱ Νομάδες, παρ' Ὀμήρῳ, οἷον οἱ τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν οὐκ ἔχοντες βίον. Ὁ μὲντοι *Εὐριπίδης* ἐπὶ τοῦ *δυσβίου* ἐχρήσατο τῇ λέξει. Κίχρηται δὲ αὐτῇ καὶ ἐπὶ τοῦ *ἰσπερημένου* τῆς *ζωῆς*. Ἄλλὰ καὶ πολύβιος κατ' ἐπίτασιν τοῦ Ἀβίους λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Apud *Platonem* l. c. *Scholias* MS. ἀβίου explicat ἀβλαβοῦς, ἢ ἄνισ βίας." Hactenus *Valckenaer*.

185.

Hesychius: Εἰσαφάσματα εἰσπτήματα ἀπὸ τοῦ εἰσαφίναί ἢ σπαράγματα. Δισχύλος Προμηθεὶ λυομένη.

Locus Hesychii explicandus breviter. Εἰσπτήματα recte legitur una voce: εἰσπτήμα involutus. Ita quidam exponebant vocem deducentes cum ab εἰσαφίναί. Inepte. Nam ab εἰσαφίναί non potest fieri Εἰσαφάσμα· ἀφίω, ἄφιμα, ἀφήτωρ habemus; et sic ἀφῆμα habere etiam possumus. Sed unde ita ἀφῆσμα et ἄφασμα? Sine dubio inepti errant, qui vocem ita intellexerunt. Alii exponebant σπαράγματα et hos sequi possumus. Ἄπτω, ἀφῆ, ἀφάω, ἀφάσω, ἀφάζω εἰσαφάσμα. Ἄφάσω notum est omnibus: ἀφάζω apud Hesychium perspicue est suo loco: Ἄφάζει, ἀναδέχεται, ἀπὸ τῆς ἀφῆς. Contrectationes sunt vel violentæ vel blandæ, inde ἄφασμα pro σπαράγμα, et auget εἰς præfixum, quod intus et ea quæ sub cute sunt designare potest. Sic non inepti sunt illi. Pauw. Nescio an huc spectet vox *adulat* in fragm. a Cicerone translato. (Supra fr. 179. v. 15.) Butler. Immo potius v. εἰσαφάσματα ad aquilæ dilaniationem pertinere videtur, quæ hisce versibus a Cicerone expressa est: *aduncis lacerans unguibus Jovis satelles pastu dilaniat sero.*

186.

Ἄρειθύσανοι.

Eustathius ad Iliad. ε'. p. 600. σχίσματα γὰρ τινὰ καὶ θύσανοι ὄντι ἀρειθύσανοι κατὰ Πausanίαν, Ἄρειος θύσανοι, εἰσὶν ἀποσχίσματα παρ' Δισχύλω ἐν Προμηθεὶ λυομένη.

Locum notavit Pauwius. Vid. Lex. Æschyl. v. Ἄρειθύσανοι.

187.

Ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Hoc fragmentum enotavit Butlerus e Plutarcho in vita Pompeii p. 619. B. Πρὸς δὲ Πομπηίον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθύς ἔξ ἀρχῆς, ὅστις ὁ Δισχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλῆα, σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ λέγων

Ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Nempe Herculem dicit e Jovis sibi inimici filiis sibi carissimum esse, fuitque hic versus in exitu fabulæ post aquilam ab Hercule occisam Prometheo jam soluto tributus.

188.

Κυνοκέφαλοι. Στερνόφθαλμοι. Μονόμματοι.

Strabo lib. VII. c. 3. §. 6. ed. Mitscherlich. Οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι (ait Apollodo-

rus) περι' Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοοῖν, καὶ τερατολογεῖν Ἡσίοδον μὲν Ἠμίκουα; λίγοντα, καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκμῶνα δὲ Στιγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στεροφθάλμους καὶ Μονομάτους [ἐν τῷ Προμηθεΐ φησι] καὶ ἄλλα μυρία.

Verba ἐν τῷ Προμηθεΐ φησι Heynio auctore ad Apollodor. p. 1105. uncis inclusit Mitscherlichius, ut e glossemate inserta. Neque tamen dubitari potest ista vocabula in Prometheus soluto occurrisse; nimirum in descriptione itineris quod Herculi ad Hesperidas instabat. Vid. Lexicon Æschyleum vv. Κυνοκέφαλοι. Στεροφθαλμοί. Μονόματοι.

189.

ἄφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκειται.

Strab. lib. VI. c. 1. §. 6. Ὀνομάσθη δὲ Ῥήγιον εἶθ', ὡς φησὶν Αἰσχύλος, διὰ τὸ συμβῆναι πάθος τῇ χώρα, ταύτη· ἀποβράγῃναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν ὑπὸ σεισμῶν, ἄλλοι τε κἀκείνος εἴρηκεν.

ἄφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκειται.

Hoc fragmentum e Prometheus soluto excerptum arbitror; Hercules enim usque in Siciliam penetravit, Apollodor. Bibl. II. c. 5. eamque itineris partem, ut reliquas Herculi apud Æschylum vaticinatum esse Prometheus credibile est.

190.

Ἄλλ' ἰππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι.

Strabo VII. c. 3. §. 7. (p. 307. ed. Casaub.) Καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ, φῆσαι περὶ τῶν Σκυθῶν

Ἄλλ' ἰππικῆς βοτῆρης εὐνομοὶ Σκύθαι.

Sic olim edebatur. Recte autem correxerunt e codd. Casaub. et Mitscherlich: ἄλλ' ἰππάκης βρωτῆρες. Ἰππάκη est caseus e lacte equino. Notum est enim, et Strabo paullo ante commemoravit, hos Nomadas esse ζῶντας ἀπὸ θριμμάτων καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μάλιστα ἰππείου.

Hisce fragmentis ex Æschyli Prometheus soluto Butlerus adjunxit aliquot veterum scriptorum loca, quæ quamquam non fragmenta Æschyli continent, ad historiam fabulæ Prometheus tamen utiliter possunt conferri.

1. Pulcherrimam in templo Jovis Pelusiotæ tabulam, qua Prometheus liberationem pictor Evanthès expresserat, describit Achilles Tattius de Clit. et Leucipp. III. c. 8. Locus est lectu dignissimus. Δίδεται μὲν ὁ Προμηθεὺς σιδήρω καὶ πέτρῃ,

ἀπλῆσαι δὲ Ἡρακλῆς τόξον καὶ δόρατι. Ὅρνις, ἐς τὴν Προμηθεῖος γαστέρα τρύφα· ἔσθκει γὰρ αὐτὴν ἀνοίγων, ἥδη μὲν ἀνεωγμένην, ἀλλὰ τὸ ῥάμφος ἐς τὸ ὄρυγμα κεῖται· ἔϊκεν ἱπορύπτειν τὸ τραῦμα ἔξ ἡπαρ· τὸ δὲ ἐκφαίνεται τοσοῦτον, ὅσον ἀνέψξεν ὁ γραφεὺς τὴν διάρυχα τῷ τραύματι. Ἐρεῖδει δὲ τῷ μηρῷ τῷ τῷ Προμηθεῖος τὰς τῶν ὀνύχων ἀκμάς· ὁ δὲ ἀλγῶν πάντη συνίσταται καὶ τὴν πλευρὰν συνίσπασται, καὶ τὸν μηρὸν ἐγείρει καθ' αὐτοῦ· εἰς γὰρ τὸ ἡπαρ συνάγει τὸν ὄρνιν. Ὅ δὲ ἕτερος αὐτῷ τοῖν ποδοῖν τὸν σπασμὸν ὄρδιον ἀντιτείνει κάτω καὶ εἰς τοὺς δακτύλους ἀποξύνεται. Τὸ δὲ ἄλλο σχῆμα δείκνυσι τὸν πόνον. Κεκύρωται τὰς ὀφρῦς, συνίσταται τὸ χεῖλος, φαίνει τοὺς ὀδόντας. Ἡλέσσας ἂν ὡς ἀλγαῦσαν τὴν γραφήν. Ἀναφέρει δὲ λυπομένην Ἡρακλῆς. Ἐσθκει γὰρ τοξιδύων τοῦ Προμηθεῖος τὸν δῆμιον. Ἐνήρμωσται τῷ τόξῳ βέλος· τῇ λαίῃ προβέβληται τὸ κέρας ἄθῶν· ἐπὶ μαζὸν ἔλκει τὴν δεξιᾶν, ἔλκων τὸ νεῦρον κεκύρωται κατόπιν τὸν ἀγκῶνα. Πάντα οὖν ὁμοῦ πτύσσειται τὸ τόξον, τὸ νεῦρον, τὸ βέλος. Ἡ δεξιὰ συνάγεται μὲν ὑπὸ τοῦ νεύρον τὸ τόξον· διπλοῦται γὰρ ἀπὸ τῆς χειρὸς τὸ νεῦρον, κλίνεται δὲ ἐπὶ μαζὸν ἢ χεῖρ. Ὅ δὲ Προμηθεὺς μιστός ἐστιν ἰλιπίδος ἅμα καὶ φόβου, πῆ μὲν γὰρ εἰς τὸ ἔλκος, πῆ δὲ εἰς τὸν Ἡρακλῆα βλίπτει· καὶ θίλει μὲν αὐτὸς ὄλοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, ἔλκει δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ βλέμματος ὁ πόνος.

Deinde Butlerus notavit, ludorum in honorem Promethei meminisse Isæum in orat. super Apollodoro sub finem.

Stanleius vero animadvertit Athenæum Deipnos. XV. 4. docere coronas capiti impositas in honorem Promethei fuisse.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

191.

Δίπολοι.

Hesychius: Δίπολοι, διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς. Est autem δίπολος dictum de agro iterato.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

192.

Σίλουμένην δυσίανον ἀθλίαν, φάβα
Μέσην τὰ πλευρὰ πρὸς πύλοισι πεπληγμένην.

Athenæus lib. IX. c. 50. ubi de diversis columbarum speciebus agitur, Aristotelem negat in historia animalium mentionem fecisse τῆς φαβῆς, quam tamen Æschylus in Πρωτῷ τραγικῷ hisce versibus commemoraverit, qui vulgo sic legebantur:

Σιτουμένην δύστανον ἀθλίαν φάβα
Μίσακτα πλιυρὰ προσπτύοις πεπλεγμένην

Casaubonus ad h. l. "Pendet, inquit sententia ex præcedentibus apud poëtam. Sed posterior versus ita scribendus :

Μίσαν τὰ πλιυρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

Citantur hæc e Proteo Æschylea fabula. Ea fuit fabula Satyrica ut cognovimus ex Hesychio in Ἑάσω, adda eandem in Ἄμαλα : Tamen in membranis hic invenimus : Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ Πρωτῷ."

Schweighæuserus V. C. ad eundem Athenæi locum hæc adnotavit : "Eandem vocem, quæ deerat editis, suppeditavit nobis vetus codex A. Unde colligere licet, duo fuisse Æschyli dramata eodem titulo *Proteus*; alterum *tragicum*, *satyricum* alterum. Ac fortasse, quod subinde titulo dramatis alicujus diserte notam istam adjectam legimus, fuisse *satyricum drama*, id ea causa factum, quod exstaret etiam eodem titulo tragædia cum satyrico dramate non confundenda. Temere Dalecampius in versione posuit : *Æschylus in Prometheus*. Jam in priore versu pro dorico δύστανον recte δύστηνον dedit cod. A. In Epitome deest totum poëtæ hujus testimonium. In posteriore versu nil ab editis discrepant membranæ. Recte vero haud dubie verbum *προσπτύοις*, quod alienum ab hoc loco erat, in duas voces *πρὸς πτύοις* partiendum monuit Casaubonus. At cur vocabulum *μίσακτα* in *μίσαν τὰ* mutatum idem vir doctus voluerit, si quid video, nulla causa erat. *Μίσακτα πλιυρὰ*, ni prorsus fallor, valet *μίσα ἀκτὰ*, id est, *media fracta*, vel in *medio fracta*; ab ἄγνυμι, *frango*. Sed ex eodem vocabulo sit probabile deinde *πεπλεγμένην* scriptum oportuisse id est *percussam, vulneratam*, non *πεπλεγμένην* quod valet *irretitam*, quemadmodum Dalecampius vertit *mediis lateribus irretitam obvolvas*."

Equidem in lectione *μίσην τὰ πλιυρὰ* Casaubono, iu *πεπληγμένην* Schweighæusero assentior. Sensus est palumbem, quæ φᾶψ dicitur, quum in horreo quodam, s. area frumenta ventilarentur, *σιτουμένην* pabuli appetentem *πρὸς πτύοις* quum ad *ventilabra accessisset*, *mediam inter latera miseram esse percussam*.

Pauwius *μίσακτα* et *προσπτύοις*, et *πεπλεγμένην* retinens fragmentum sic latine vertebat : *Aspūs infelicem et miseram phaba, irretitam latera in medio fracta, dum cibum quærit*. Bothius conjecit legendum :

Σῖτον μὲν οὖν δύστηνον, ἀθλίαν φάβα
Μισάτια πλιῦρα προσπτύοις πεπλεγμένην

sic latine scil. interpretatus : *Cibum quidem infelicem, miseram phaba per media latera percussam spreveris*.

Villebrune h. l. gallice sic vertit : *un malheureux phabs cherchant à manger et enlacé par le milieu du corps près des vans*, quod a nostra, quam sequimur, ratione proprius abest.

193.

"Αελπτοι.

Hesychius: "Αιλπτοι, δεινὸν καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτῷ.

Ad h. l. Küsterus "ἄαπτοι non est, inquit interpretatio τοῦ "Αιλπτοι sed diversa vocis ejus lectio. Indicare enim vult Hesychius, in loco illo Æschyli pro ἄιλπτοι quosdam legere ἄαπτοι: quod minime mirabitur, qui consideraverit, quam exiguum inter duas illas voces sit scripturæ discrimen. Nam ex ΑΑΠΤΟΙ, mutato secundo Α in Λ (quarum literarum permutatio est frequentissima) ΑΛΠΤΟΙ et inserto Ε, ΑΕΛΠΤΟΙ factum. Significatio autem δεινὸς voci ἄαπτοι optime convenit, ut discere licet ex illis, quæ Suid. Etymol. et Eustath. de voce illa tradunt. Nam teste Eustathio Aristarchus χεῖρας ἀάπτους apud Homerum interpretabatur δεινὰς καὶ ἀπτοήτους. Sic Hesychius: "Αάπτους, ἀπροσπιλάστους, ὧν οὐ δύναται τις ἀψασθαι ἢ ἀπτοήτους. Præterea sciendum est, apud Homerum pro χεῖρας ἀάπτους, Aristophanem Grammaticum scripsisse χεῖρας ἀίπτους, quasi δυσπαρακολουθήτους, ab α privativo et ἴπισθαι, teste eodem Eustathio. Ex hac igitur lectione ἀίπτους, (quæ sine dubio in plures codd. Homeri transierat) facile fieri potuit ἄιλπτους, una tantum litera addita. Neque mirum significationem δεινὸς, quæ lectioni primitivæ ἄαπτοι proprie conveniebat, postea etiam communicatam fuisse cum variis lectionibus inde ortis ἄιπτους, et ἀίλπτους." Hactenus Küsterus. Cf. Hermanni V. C. adnotationem ad Orphica v. 940. Hesychius glossemate proxime præcedente: "Αιλπτον, ἀνέλπιστον, ἀπροσδόκητον, δεινὸν, αἰφνίδιον.

194.

"Αμαλα.

Hesychius: "Αμαλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτῷ σατυρικῷ.

"Αμαλα a nominativo ἄμαλις deducit Pauw., et pro "Αμάδα apud Etymolog. in voce "Αμάδιος ἄμαλα reponendum censet. Locum Etymologici: "Αμάδιος: ἄμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος, ἐπιρρηματικῶς, ἄμα τῷ προσελθεῖν. "Απὸ τοῦ ἄμα ἄμαδιος παράγωγον, διὰ τοῦ διός· καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ· sic emendans "Αμαλα τὴν ναῦν Αἰσχύλος. Deinde: "Αμάδιος ἐπιρρηματικῶς etc.

195.

"Επάσω.

Hesychius: "Επάσω, ἐκτίσω. Αἰσχύλος Πρωτῷ Σατυρικῷ "Επάσω α παύμαι in Aor. med. Butler.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

196.

Ἐκλογον.

Hesychius: Ἐκλογον, διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμίνιας.

197.

Κανθύλας.

Hesychius: Κανθύλας, τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμίνιας.

198.

Ἀναρροῖβοδοῖ.

Ἄναρροῖδοῖ, ἀναρροφιῖ. Αἰσχύλος Σαλαμῖνι. (Meursius Σαλαμίνιας) ἀντὶ τοῦ διαπνεῖ. Ad h. l. Hesychii Fungerus: lege ἀναρροῖδοῖ. Atque hinc ἀναρροῖδοῖσι aquarum vorago, quam Lucretius his verbis graphice expressit VI. 694.

Præterea parte ex magna mare montis ad ejus

Radices frangit fluctus atusque resorbet.

199.

Ἀνήρης.

Hesychius: Ἀνήρης ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμῖνι. Recte Meursius Σαλαμίνιας.

200.

Ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἴσον οὐρανῷ.

Hoc fragmento nos locupletavit Herodiani liber MS. περὶ διχρόνων apud Brunek. in Lex. Sophocl. voce Φᾶρος, ubi legitur Ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ ἐκτείνοντος τὸ α, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμίνιας.

Ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἴσον οὐρανῷ

quem locum tamen corruptum judicat Porsonus ad Eurip. Orest. v. 9. Butler. Nimirum Porsonus monnerat Etymologum observasse primam in ἴσος apud tragicos et comicos semper corripi; idque de simplici ἴσος fere verum esse dixerat.

Inde videtur in hoc fragmento, ubi prima in *Ἰσον* producitur, corruptelam in hoc ipso vocabulo quæsisisse. Vid. Lex. Æschyleum v. Φᾶρος.

ΣΕΜΕΛΗ, Ἡ ὙΔΡΟΦΟΡΟΙ.

201.

Ἄνταϊα.

Hesychius: Ἄνταϊα, ἰναντία, Ἰκίσιος. Δίσχυλος Σιμίλη.

202.

Ἄστερκα.

Hesychius: Ἄστερκα· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχιθῆναι. Δίσχυλος Σιμίλη. Küsterus post alios legendum censet Ἄστεκτα. Hesychius alibi Ἄστεκτος ἀφόρητος, ἀβάστακτος. Zonaræ lexicon: Ἄστεκτος, ἀνυπομότητος.

203.

Ἄμφιδρομος.

Idem: Ἄμφιδρομος. Δίσχυλος Σιμίλη ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλιγε, τὸν γενέθλιον.

204.

Ad Semelen Æschyli pertinere videtur, quod refert Schol. Apollon. Rhod. I. 636. Θύσιν ἀμοβόροις Μαίνασιν. Ἐνθεν καὶ τὴν Σιμίλην Θυάνην καλοῦσιν ἐπειδὴ Δίσχυλος ἔγκειν αὐτὴν παρεσθήγαγεν οὔσαν καὶ ἐνδεαζομένην· ὁμοίως δὲ τὰς ἰφαπτιμένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνδεαζομένας.

205.

Ζεὺς ὃς καλέκλα τοῦτον.

Schol. Venet. ad Iliad. δ'. v. 319. ed. Villoison p. 120. Δίσχυλος—ἰν Σιμίλη ἢ ὕδροφοροῖς Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

206.

Καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν
 Λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος.

*Lavacra sane ferre oportet divinis pedibus
 Ubi scapha est æneo leoni insistens.*

Pollux X. 22. de vasculis, quibus pedes lavabant veteres agens⁹ Ἐξισσι δὲ inquit,
 καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλον ποῦ σκάφην εἰπόντα ἐν Σισύφῳ

Καὶ νίπτρα δὴ χρὴ etc.

Post φέρειν plene distinguit Jungermannus ad Pollucem proximum versum interrogative legens, probante Pauwio, qui quærit an forte hoc drama fuerit satyricum, cui titulus Σίσυφος δραπέτης, quod præter titulum suadere videtur color fragmenti, quod sequitur ex Æliano.

207.

Ἴδου σταθμοῦχος ἐκκατήλων φῶς ἀθρεῖ.

Ecce hospes scintillantem lucernam colligit.

Pollux X. 23. Περὶ οἰκοδεσπότου. Παίζων δὲ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν εἰ ἐθέλεις καλεῖν. Ὁ δὲ δεινὸς ἂν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος ὡς οὐκ ἂν εἴη δόκιμον, οὐδὲ σὺ μὲν αὐτὸ πάντῃ δόκιμον νομίζεις, οὐ μέντοι οὐδὲ παντελῶς ἀδόκιμον. Ὅτι δὲ ἴστιν εὐρημένον, εἰ γνωρίζεις, φιλότιμος εἶναι δόξεις. Ἐρηται τοίνυν Αἰσχύλου Σισύφῳ

Ἴδου σταθμοῦχος ἐκκατήλων φῶς ἀθρεῖ.

Ἄριστοφάνης δὲ ἐν Ὀβρίμῳ φησιν, ἂν κεινὴ σταθμοῦχος ἢ σταθμοῦχος ἴσται τις; ἀποπνίξεις δὲ μὲ καινὴν πρὸς σὲ διάλεκτον λαλῶν, εἰ τέτακτο μοι στεγάρχων. In Edit. Pol- lucis Hemsterhusiana editur:

Σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλάψας ἄθρεῖ

quod Pauwio non displicet. Idem tamen mox legendum proponit

Ἴδου σταθμοῦχος ἰγκατίλων φῶς ἀθρεῖ

quam lectionem omni sensu carere affirmat Heathius, emendatione Tib. Hemsterhusii contentus, quam sic interpretatur: Tu vero paterfamilias, apte adductis oculorum palpebris aspice sodes.—Butler.

208.

Ἄλλ' ἀρουραῖός τις ἔστι σμίνθιος ὡς ὑπερφυής.

Verum agrestis est mus grandisque præter modum.

Ælianus Hist. An. XII. 22. postquam tradiderat mures adorasse eos qui Amaxitum Troadis oppidum incoluerint, atque inde Apollinem, qui apud eos maxima religione colebatur, Sminthium fuisse dictum, subdit: καὶ οἱ τὸν Ἀμαξιτὸν δὲ τῆς Τρωάδος κατοικοῦντες, μῦς σέβουσιν· ἔνθεν τοι τὸν Ἀπόλλω τὸν παρ' αὐτοῖς τιμώμενον Σμίνθιον καλοῦσι· ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολίας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν Σμίνθιον ὡσπερ εἰ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ·

Ἄλλ' ἀρουραῖός ἐστι Σμίνθιος ὡς ὑπερφυής.

Pauwius h. v. ad trochaicum metrum sic revocavit :

Ἄλλ' ἀρουραῖός τις ἐστι σμίνθιος ὡς δ' ὑπερφυής.

Stanleius vero metrum sic ordinaverat :

Ἄλλ' ἀρουραῖός ἐστι Σμίνθιος τις ὡς

Ἵπερφυής.

Gronovius vero ad Ælianum versus ita concinnandos et legendos censuit :

ἄλλ' ἀρουραῖος

τίς ἐστι σμίνθιος, ὡς δ' ὑπερφυής.

In quo lectio quidem σμίνθιος nobis placet, metrum vero ex Pauwii sententia ordinandum videtur. Gronovius præterea recte vidit in loco Æliani paullo ante legendum esse τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθιον, pro vulg. σμίνθιον, comparato Clementis Alex. loco λόγῳ προτριπτ. p. 25. ed. Paris. Πολέμιον δὲ τοὺς ἀμφὶ Τρωάδα κατοικοῦντας ἱστορεῖ τοὺς ἐπιχωρίους μῦς, οὓς σμίνθους καλοῦσι, θρησκιεῖν, ὅτι τὰς νύκτας τῶν πολιμίων διέτρωγον τῶν σόξων.

209.

Δίοπος.

Erotianus: Δίοπῳ, τῷ τῆς ἠὲς ἐπιμελήτῃ, παρὰ τὸ διοπτρεύειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λίξις, κειμήνι καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀττικαῖς λίξισι, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ.

210.

Ἄμβωνεξ.

Hesychius: Ἄμβῶνις· αἱ προαναβάζουσαι τῶν ὀρνῶν. Αἰσχύλος Κισκύνῳ καὶ Σισύφῳ.

Junge Erotian. in Ἄμβων p. 8. καὶ γὰρ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ἑρῶν ἀναβάσεις. Μέννηται τῆς λέξεως καὶ Δίσχυλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀπτικαῖς λέξεσι.—Buller.

Etymol. Magnum: Ἄμβων, κυρίας τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι οἶον πολλῶν ἢ δὴ λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας; λέγονται δὲ καὶ οἱ ὄρειοι καὶ ὑψηλοὶ τόποι οἶον — ἐπ' οὕρεος ἄμβωνεσσι etc.

Zonaras in lex. p. 142. Ἄμβων ὁ ὑψηλὸς τόπος· παρὰ τὸ βῶ, βῶν καὶ ἀνάβων, κατὰ συγκοπὴν ἄμβων. Κυρίας δὲ ἄμβων τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι. Οἶον πολλῶν ἢ δὴ λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας. (Corrigendum περιλείξας). Ceterum fortasse hæc ipsa verba: πολλῶν ἢ δὴ λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας ex Æschyli Sisypho deprompta sunt.

211.

Etymologicon Gudianum p. 321. Κίκυς, ἡ δύναμις Ἀπολλόδαρος ἦκεας — — Καὶ Δίσχυλος ἐν Σισύφῳ καὶ Θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστι γμάσει τὰ σοὶ δ' οὐκ ἐνεστι κίκυς οὐδ' αἰμὸ ῥῥυτοὶ φλέβες· Θανόντων φησὶν ἀψύχοις. “Schneiderus V. Cl. in Fragm. Pind. p. 106. legendum putat καὶ Θανόντων οἷσιν οὐκ ἐνεστι φθέγμα. Optime ad sensum. Hymn. Homer. in Vener. v. 238.

Τοῦ δὴ τοι φωνὴν ῥεῖ ἄσπετος οὐδ' ἔτι κίκυς

Ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γαμπτοῖσι μέλεσσι.

Propius tamen nos ad literatum ductus: καὶ Θανόντων οἷσιν οὐκ ἐνεστ' ἴγμα σκεπάστη δ' οὐκ ἐνεστι κίκυς. Mortui quibus neque vox, neque munita septaque omni ex parte vis inest. Ἰγμῆ, βοή. Hesychius.” Ita Jacobsius V. C. in animadversionibus bonæ frugis plenissimis ad Euripidem p. 187.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

212.

Θ ὠ ψ ε ι ς.

Hesychius: Θῶψις, θωπύσεις. Δίσχυλος Σισύφῳ πετροκυλιστῆ. Sic recte Meursius correxit. Vulgo corrupte Σισύφῳ πάτρα κυλιστῆς.

213.

Enstratius in Aristot. Eth. III. 1. Δοκεῖ γὰρ Δίσχυλος λέγειν μυστικά τινα ἐν ταῖς Τοξόταις καὶ Ἱερταῖς καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῆ.

ΣΦΙΓΞ.

214.

Τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον σέφος
 Δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθέως λόγου.

Hospiti corona antiquum redimiculum
 Vinculorum optimum in gratiam Promethei.

Pro στέφανον Grotius στέφανος. Tribus modis hæc tentat Pauw.

A. Τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος. B. 'Αρχαῖος' στέφος
 Δεσμῶν ἄριστον ἐκ Προμηθέως λόγου.

vel absque dialogo :

Τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος ἀρχαῖος' στέφος
 Δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

Et ad λόγου subaudit ἱεροῦ ad λόγους ἱεροῦς alludens. Sed nihil mutandum præter
 ἄριστος in ἄριστον. Butler.

In editione Butleri tertia Pauwii conjectura omissa est, qua sic legi posse autu-
 mabat :

Τῷ δὲ ξένῳ σχῆς στέφανον ἀρχαῖον στέφος
 Δεσμῶν ἄριστον ἐκ Προμηθέως λόγου.

215.

Σφίγγα δυσαμερίαν
 Πρύτανιν κύνα πέμπει.

Hi versus occurrunt apud Aristophanem in Ranis v. 1320. ubi eos Euripides
 una cum aliis Æschylo exprobrat Schol. ad h. l. ea sic interpretatur : τὴν ἐπὶ κα-
 πῶ χρένῳ Θεβαίους φανείσαν, πάροχοι θανάτου. Ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου.

216.

Κνοῦς.

Hesychius : Κνοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἄζονος ἦχος. Λέγεται δὲ καὶ Κνόη. Καὶ ὁ τῶν ποδῶν
 ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί. Τινὲς τε φατίν, Κνοῦν μὲν ἦχον, Κνόην δὲ μέρος
 τοῦ ἄζονος ἢ χοίνικος.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

217.

—ἀπλοῦς οἶμος εἰς ἄδου φέρει.

Simplex via ducit ad inferos.

Clemens Alex. Strom. VI. p. 359. (492. ed. Sylburg.) Οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύλον Τηλέφον νοῖν ἀπλῆν οἶμον εἰς ἄδου φέρειν·

δοὶ δὲ πολλαὶ καὶ ἀπάγουσαι ἀμαρτίας.

Dionysius Halic. Artis rhetor. cap. 5. ubi de variis eos, qui mortuum lugent consolandi modis agit: 'Ἐπὶ δὲ τοῖς κατ' ἕκαστον, inquit, καὶ ἀπὸ τῶν ἠλικιωῶν πολλὰς ἀφορμὰς παρέξει ὁ λόγος· εἰς παραμυθίαν· εἰ μὲν τις ἄφνω τελευτήσῃ καὶ ἀλύπως, ὅτι μακαρίως αὐτῷ ἢ τελευτῇ συνηέχθη· εἰ δὲ τις νόσῳ καὶ πολὺν χρόνον νοσήσῃ, ὅτι γυναικῶς ἰκαρτέρησιν ἐν τῇ νόσῳ· ἢ εἰ τις ἐν πολέμῳ, ὅτι ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενος· ἢ εἰ τις ἐν πρσιβίᾳ, ὅτι ὑπὲρ τῆς πόλιως· καὶ ἢ ἐν ἀποδημίᾳ, ὅτι οὐδὲν διενήνοχε. "Μία γὰρ καὶ ἡ αὐτῆ οἶμος, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, εἰς ἄδου φέροισα."

218.

Ἄμφιδεξίοις χερσίν.

Hesychius. Ἄμφιδεξίοις χερσίν· ταῖς τῶν τοξοτῶν. Διὰ τὸ ἰκατέραν χεῖραν ἐνεργεῖν ἐν τῇ τοξοτείᾳ. Αἰσχύλος Τηλέφω.

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

219.

Κάτω γὰρ ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίω
Λέκτρων ἀγεύστοις, βλεμμᾶτων ῥέπει βολή.

Νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λαθῆ φλέγων
Ὀφθαλμὸς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.
Ἐχω δὲ τούτων θυμὸν ἰππογνώμονα.

Hos versiculos quos a Toupio sic emendatos posuimus servavit Antigonus Carystius Hist. mirab. p. 94. sed partim valde corruptos. Φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἰσορικῶς τὸ τοιοῦτον πως εἰρηκῆναι πρὸς τὰς παρθένας ἐν ταῖς Τοξότισι

Ἄδων ταῖς ἀγναῖς παρθένους γαμηλίων
 Λέκτρων ἄστυ μὴ βλημμάτων ῥιπίβουλη.

Καὶ διακλιτῶν προσίθηκεν

— — — οὐ με μὴ λάθη φλέγων
 Ὀφθαλμοῖς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γειγυμένη.
 Ἐχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Salmasius in Exercitatt. Plinian p. 669. "Græcis, inquit γνάμων id omne dicitur, cujus indicio aliquid cognoscitur. Sic γνάμων illis est, quæ Latinis norma, qua probantur anguli. Dens in equis, qui eorum ætatem indicat γνάμων appellatur. Inde ἀγνώμονες et λιπογνώμονες equi, quorum ætas ex dentibus amplius cognosci non potest. Hinc θυμὸς ἱππογνώμων Æschylo ὁ κριτικὸς καὶ γνωστικὸς, metaphora ab illo dente, τῆς ἡλικίας τῶν ἵππων γνωριστικῶ. Hi versus ejus sic leguntur apud Antigonum Carystium c. 127. ex fabula Τυξότισσι

οὐ με μὴ λάθη φλέγων
 Ὀφθαλμοῖς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γειγυμένη
 Ἐχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ultimus versus ita scribendus est. Ait ille nescio quis apud Æschylum, intactas virgines, quæ primos toros passæ sint, dignoscere se probe scire; virginum quippe oculos modestia dejici pæne immobiles. Sic autem emendandi sunt versus, qui in Antigono depravatissimi habentur

Ἄδην γὰρ ἀγναῖς παρθένους γαμηλίων
 Λέκτρων, ἀτρέπτη βλεμμάτων ῥιπίβουλη.

At ejus puellæ quæ de viro gustaverit :

— οὐ με μὴ λάθη φλέγων
 Ὀφθαλμοῖς —

oculos vibrantes et flagrantes indicium ejus rei facere significat. Subjicit

ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ut γνάμων in equis ætatem eorum prodit, sic etiam signa sunt, quibus virgines et nuptæ discernuntur, ea in oculis sita esse. Horum igitur se habere jactat θυμὸν ἱππογνώμονα, metaphora inde sumpta. At ipse Antigonus ab equarum libidine translationem illam deducit. Τῶν δὲ θηλέων, inquit, ζώων ῥοπικώτερόν, φησὶν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν, ἵππον καὶ ἵππομανίαν ἰσχυρῶς. Ita scribi debet; male est ineditis τροπικώτερον. Sequitur ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν μεταφέρεσθαι καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεινημένας ὀνειδίζεσθαι. Hæc habet ab Aristotele ex VI. 18. de hist. animal. αἱ μὲν οὖν ἵπποι αἱ θήλειαι ἵππομανούσιν ὅθεν καὶ ἐπὶ τῇ βλασφημίᾳ τὸ

ὄνομα αὐτῶν ἐπιφίρουσιν ἐπὶ μόνου τῶν ζώων ἐπὶ τῶν ἀκολάστων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεισθαι. Sane πῶλους hujusmodi mulieres ἀκολάστους καὶ ἀνδρομανούσας vocabant. Hesychius: Πῶλος, ἑταῖρα, ipse explicat, quasi πῶλους Ἀφροδίτης dictas aut νέας. Sed ab equarum libidine ita vocatas innuit Aristoteles. Subjicit Antigonus φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτω πῶς εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένοισιν ἐν ταῖς Τοξότισιν. Deinde sequuntur versus supra allati οὐ με μὴ λάθη etc. Igitur ab ἱππομανίᾳ equarum θυμὸν ἱππογνώμονα dixisse Æschylum putat, quo sensu sic etiam vertit doctus Interpres

Hac arte gnarus ipse equas dijudico.

Sed fallitur uterque; a dentibus equorum, ut diximus, hoc translatum est. Nam θυμὸς ille ἱππογνώμων de virginibus etiam castis et intactis judicat, quomodo internoscendæ sint a puellis virginittatis imminutæ. Hesychius: Γνώμα τὸν βαλλόμενον ὀδόντα δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων, καὶ ὁ κατηρετυκὸς ἤδη, λεπογνώμων λέγεται δὲ καὶ γνῶσις. Vocat τὸ γνῶμα quod Polluci est ὁ γνώμων. Inde ἄβρολοι πῶλοι, qui nondum illum dentem ejecerunt, et δευτεροπόλοι. Hactenus Salmasius, cui Stanleius assentitur.

Pauwius vero versus priores sic corrigendos esse censebat:

Ἄδων τὰδ' ἀγναῖς παρθένοισι γαμηλίῳ
 Δίκτρων, ἄνιμι βλεμμάτων γ' ἐπήβολος

h. e. ut Heathius interpretatur. *Hæc canens virginibus a toro nuptiali puris, abeo, ut illa me intuerentur adeptus, aut quid eorum aspectu significetur callens.* Valckenario ad Phœniss. v. 953. ita legendum videbatur:

Γάμων γὰρ ἀγναῖς παρθένοισι γαμηλίῳ
 Δεκτρῶν ἀπειδῆς βλεμμάτων ῥίπει βολή.

Puris enim virginibus, nuptialem torum adversata declinatur oculorum acies.

Heathius vero ita corrigendum opinabatur:

Διδῶς γὰρ ἀγναῖς παρθένοισι, γαμηλίῳ
 Δίκτρων ἀπίρσις, βλεμμάτων πρέπει βολή.

Pudor enim apud puras virgines nuptialis tori inexpertas oculorum intuitu manifeste se prodit. Sed omnes has virorum doctorum conjecturas vicit Jo. Toupii ingenium qui Emendd. in Suid. Tom. iii. p. 135. sic hos versus emendavit:

Κάτω γὰρ ἀγναῖς παρθένοισι γαμηλίῳ
 Δίκτρων ἀγνίστοις, βλεμμάτων ῥίπει βολή.

Νέας γυναῖκας οὐ με μὴ λάθη φλέγων
 Ὀφθαλμὸς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γιγυμένη.
 Ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ita, inquit, scribendus iste locus quem imperitissime tractarunt medici primarii, et inprimis vir doctissimus ad Euripidis Phænissas. Recte autem emendavimus *Κάτω γὰρ ῥέπει, deorsum vergit*, quod virginalis verecundiæ est. *Κάτω ὄρῶν* vocat Ælianus Var. Hist. XII. 1—quod perinde est. Confer nos in Epist. Crit. p. 489. Quid quod ita locutus est Synesius de Insomn. p. 142. *Ῥειψάσης μὲν κάτω ψυχῆς ἔλεγεν ὁ λόγος, ὅτι ἰβαρύνθη τε καὶ ἴδου, μέχρῃς ἐγκύρησθ τῷ μελαναυγῆ καὶ ἀμφικνεφί χώρῃ.* Ita et Plutarchus de Orac. defect. Vol. ii. p. 411. *τοῦ δὲ Κλεμβρότου σιωπῶντος καὶ κάτω βλέποντος.* Deinde tertium versiculum nos optime supplēvimus ex Plutarcho in Amator. p. 767. quod et sensus loci desiderabat." Hactenus Tourpius. Ceterum Plutarchus partem horum versiculorum citat in libello *πῶς ἂν τις αἰσδοιτο ἑαυτοῦ προκόποντος ἐπ' ἄρετῆς* (Tom. vii. ed. Hutten. p. 258.) *Νέας μὲν γὰρ γυναῖκας, (ὡς Αἰσχύλος φησὶν) οὐ λανθάνει φλέγων ὀφθαλμὸς ἢ τις ἀνδρὸς ἢ γιγευμένη.* Et in Amatorio c. 21. *Καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησας*

*Νέας γυναικὸς οὐ μὲ μὴ λάθῃ φλέγων
Ὀφθαλμὸς, ἢ τις ἀνδρὸς ἢ γιγευμένη.*

Quod autem ad vocem *ἵππογνώμων* attinet, hæc apud Æschylum nihil aliud significat quam *μεγαλογνώμων*, comico scil. et jocoso vocabuli usu, ejus in aliis quoque verbis cum *ἵππος* compositis exempla haud desunt.

Vid. Lex. Æschyl. v. *ἵππογνώμων.*

220.

Πεζοφόροις ζώμασιν.

Hesych. *Πεζοφόροις ζώμασιν. Αἰσχύλος Τεχνοσί, ὡς περὶ πίξαν ἰχθύων τῶν χιτῶνων.* Etiam Jul. Pollux Onomast. VII. 13. et Æschylo citat *πεζίφορα ζώματα* omisso tragædiæ nomine. Idem tamen omnino videtur fragmentum. *Stanl.*

Salmasius in Vopiseum Aug. Hist. p. 409. "Oraria inquit, quid essent, docuit nos ad h. l. Casaubonus, quum vulgo ejus vocis notio etiam doctissimis esset ignorata. Ego unde dicta sint dicam. *Orarium* est vel segmentum, vel lorum, quod ad *oram* vestis assuitur, atque inde *orario* nomen, quæ vox vel fasciam vel institam significat; non igitur ab *ore*, sed ab *ora* vestis cui adnectebatur. *Oram* vestis Græci *πίξαν* vocant, unde *πεζοφόροι χιτῶνες* Æschylo. Fasciam autem vel zonam quæ adponebatur ornamenti gratia ad illam extremam oram, *πεζίδιον* Græci nuncuparunt, quod ad verbum est *orarium*." Idem vero p. 397. *πεζοφόρος χιτῶν tunicam talarem* interpretatur, citatis non solum hoc Hesychii sed duobus Pollucis locis. *Αἱ δὲ παρὰ τὰς ἀσὺς παρυφαὶ καλοῦνται πίξαι καὶ πεζίδεις, καὶ περιπίξαι τὰ οὕτως περιφασμένα. Οἱ δὲ πεζοφόροι χιτῶνες, ἢ οἱ ποδήρεις ἢ οἱ πίξας ἔχοντες.* Etrursus: *Τὸ δὲ ζῶμά ἐστι μὲν ἐπιπέδιον ἐνδύσαι, πίξαι δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ πεζίφορα ζώματα ἐποικαλῶν.* *Πεζοφόρα* alii in Æschylo *talares* interpretabantur

Hesych. γ. *πιζοφόροις ζώμασι*. Sic *πιζοφόρος χιτὼν* Græcis tunica est, quæ *πίζας* hoc est pannos et institas per extremam oram subsutas habet, et quæ ad talos usque demissa est. Tales erant Romanarum matronarum tunicæ, talares scil. et institis ornatæ. Horat. Sat. I. 2.

Quarum subsuta talos tegat instita veste.

Hæc Salmasius l. l. Butler.

221.

Mystica quædam in hac fabula propalasse Æschylum tradit Eustratius ad Ethic. Aristot. III. 1.

ΤΡΟΦΟΙ.

222.

Δίκρα.

Hesychius: *Δίκρα*· *δίκρα ὄψις ἢ διπλῆ*. *Αἰσχύλος τρόφοις*. Toupius in Hesych. Tom. iii. emendd. in Suid. p. 210. conjicit legendum *Δίκραϊζα ὄψις, ἢ διπλῆ* juxta Apoll. Rhod. IV. 1613.

*Λύτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δίκραϊζὰ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα·
Κήτιος ἀλκαίῃ μηκύνετο. —*

ubi Schol. *Διπλῆ*· *παιαύτη γὰρ ἢ τοῦ Τρίτωνος οὐρὰ, διηρημένη εἰς δύο*. Sed pro *δίκρα* Toupius alibi Tom. IV. p. 165. legit *δικόρα* allato loco, Ptolemæi Περηæst. p. 324. ed. Gall. *ἢ καὶ δικοραν καὶ ἔξυωπεστάτην φησὶ γίνεσθαι, duplici pupilla*.

223.

Πειδοίκου χελιδόνος.

Hesychius: *Πειδοίκου χελιδόνος*· *συνοίκου*. *Αἰσχύλος Τροφοῖς*. *Πειδοίκου* scil. pro *μιτοίκου*. Butler.

224.

Ἐψιοῦσα.

Phot. lex. *Ἐψιοῦσα, τροφὰς διδοῦσα χόνδρου*. Καὶ τὰ ἰψητά. *Αἰσχύλος ἐν τροφοῖς*. *Βιστὴν ἀξίμὸν ἐψιοῦσα*. *Ἰκπῶναξ*.

ΥΨΙΠΥΛΗ.

225.

Ἀποκορσωσαμέναις.

Hesychius: Ἀποκορσωσαμέναις· ἀποκειραμέναις; Κόρσας γὰρ τὰς τρίχας. Αἰσχύ-
λος Ὑψιπύλη.

226.

Scholiasies Apollonii I. 773. Lemnias mulieres ait ab Æschylo in tragœdia Hypsipyle introductas fuisse, quæ Argonautas tempestate abactas invaserint et ab iis jusjurandum exegerint se cum ipsis rem habituros. Αἰσχύλος δ' ἐν Ὑψι-
πύλῃ ἐν ὄπλοις φησιν αὐτὰς ἐπιλθούσας χειμαζομένοις τοῖς Ἀργοναύταις μέχρ' οὗ ὄρον
ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποδᾶσι μιγήσεισθαι αὐταῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

227.

ὦ θάνατε, ποτί με μὴ ἀτιμάσης μολεῖν
Μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
Ἰατρός· ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκρῶν.

*O mors! ne dedigneris ad me venire
Tu enim sola insanabilibus malis
Mederis; dolor vero nullus sequitur defunctos.*

In primo versu Stanleius legendum censebat ὦ θάνατε ποτί σε μὴ μ' ἀτιμάσης μο-
λεῖν. Brunckius autem ad Sophocl. Philoct. v. 1449. ad Regii Cod. fidem sic
legi volebat:

ὦ θάνατε πραιὸν μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν

quod ille vertit: *Ne tuum, oro Mors, repellas supplicem.* Multo elegantior autem
est vulgata; morti enim medici persona imponitur. Atqui ægrotos invisit medi-
cus in lecto recumbentes; non ægroti rogant medicum ut sibi liceat eum conve-
nire. Ceterum Stanleius probabiliter conjicit Philocteten ipsum hæc verba pro-
nuntiasse; et apte comparat e Sophoclis Philocteta v. 1324.

ὦ στυγρὸς αἰὼν, τί μ' ἔτι δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλίποντα κοῦκ ἀφῆκας εἰς ἄδου μολεῖν;

Idem ad versum illius fragmenti tertium existimat alluisse Plutarchum consol. ad Apollonium p. 109.

"Αλγος γὰρ ὄντας οὐδὲν ἄπτιται νεκροῦ.

228.

Τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
Δέξαιτ' ἄν; εὖ γοῦν ὡς γαμειῖν ἔχεις τάλας.

*Quenam te sponsa, quæ vero virgo juvencula
Te sponsum accipiet; aptus tu scilicet ad nuptias miser.*

Plutarchus in libello εἰ περισθευτέρῳ πολιτευτέον, ait: 'Ὡσπὲρ γὰρ ὁ γαμειῖν παρασκευαζομένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων, καὶ λέγων τὰ πρὸς Φιλοκτήτην

Τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
Δέξαιτ' ἄν· εὖ γοῦν ὡς γαμειῖν ἔχεις τάλας

οὐκ ἄτοπος ἴστι. Idem in Solone c. 22. 'Ἀλλὰ γέροντι νίαν ἀγομένην φαίη τις ἄν ἱμμιλῆς ἄρχων, ἢ νομοδίτης τὸ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην

εὖ γ' οὖν ὡς γαμειῖν ἔχεις τάλας.

Ceterum videtur his versibus in tragædia aliquis Philocteten allocutus esse. Æschylus tamen auctor apud Plutarchum haud nominatur.

229.

Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὐτ' ἐκπλεῖν ἔῃ.

Ubi nec manere ventus nec navigare permittit.

Suidas: "Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὐτ' ἐκπλεῖν ἔῃ. Ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις παραπισόντων τοῦτο λέγεται. Φησὶ δὲ αὐτὸ πρὸς Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης. Plutarchus de tranquillitate animi c. 18. τὸν μὲν γὰρ ἀνόητον ὁ τοῦ θανάτου φόβος, οὐχ ὁ τοῦ ζῆν φόβος ἐκκρέμασθαι τοῦ σώματος ποιῆ, περιπεπλεγμένον, ὡσπερ τὸν Ὀδυσσεύα, τῷ ἱριμῷ, διδοικότα τὴν Χάρυβδι ὑποκειμένην

Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτε πλεῖν ἔῃ

καὶ πρὸς ταῦτα δυσχερέστεως, καὶ πρὸς ἱκεῖνα περιδιῶς ἔχοντα. Nimirum hic versiculus in proverbium abiit Apostol. Proverb. VIII. 30.

230.

ᾠ Δάνατε παϊάν.

Max. Tyrius diss. XLI. p. 430. ed. Gavis. Ἡ δὲ δειλὴ ψυχὴ κατορωρυγμένη ἐν σώματι, ὡς ἐρπετὸν ἰαθεῖς εἰς φάλιον, φιλεῖ τὸν φάλιον, καὶ οὐδὲ πώποτε θίλει ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ, οὐδὲ ἐξερπύσται, ἀλλὰ καιομένη συγκαίεται καὶ σπαρρακτομένη συσπαράττεται καὶ ἀλγοῦντι τῷ σώματι συναλγεῖ καὶ βοῶντι συμβοᾷ.

ᾠ ποῦς, ἀφήσω σε;

ὁ Φιλοκτῆτης λέγει. Ἄνθρωπε ἀφίς, καὶ μὴ βόα, μηδὲ λαιδοροῦ τοῖς φιλάτοις, μηδὲ ἰνόχλει τὴν Δημίων γῆν.

ᾠ Δάνατε Παιάν —

Εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχμαι τῆς εὐχῆς, εἰ δὲ ἡγῆ τῶ ὄντι τὸν Δάνατον Παιᾶνα εἶναι καὶ ἀπαλλακτὴν κακοῦ καὶ νοσηροῦ θρέμματος, ἡγῆ καλῶς. Εὐχου καὶ κάλει τὸν Παιᾶνα. Ceterum Pauvius hoc ad fragm. 233. referendum esse statuit. Fieri tamen potest, ut ex eodem quidem Philoctetæ loco, non autem ex illo ipso versiculo depromptum sit.

231.

Φαγέδαινα, ἥ μου σάρκα ἐσθίει ποδός.

Aristoteles Poët. c. 37. Οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμοεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνημα μεταθέντος ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεσθαι καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ἐποίησε

Φαγίδαίνα, ἥ μου σάρκα ἐσθίει ποδός.

Ὅ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοῖν ἄται μετίθης.

“Ipsius Philoctetis sunt verba de quo Sophocles Philoct. v. 7. Νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα. Ubi Scholiastes ejus τὸ διάβροτος vocabulum Sophocli peculiare explicans, ἡ ἐσθίουσα τὸν πόδα inquit, ἡ διαβιβρωσκομένη, ἡ σπητικὴ, ἡ καλουμένη φαγίδαίνα: morbus vorans, devastans, putrescens; ille scit, quem medici appellant φαγίδαίναν. Hesychius Φάγαινα, φαγίδαίνα, νόσος ἐλκῶδες νεμόμενον ulcerosum quid et rura membra depascitur. Jul. Pollux IV. 24. Φαγίδαίνα, ἔλκωσις, ἄχρι τῶν ὀστέων διαδιδούσα, ταχιῶτα νομὴ μετὰ φλεγμονῆς, ἰχθῆρας δυσώδεις ἀφιεῖσα, καὶ πρὸς θάλασσαν ῥέπουσα: Phagedæna (nam et Plinius Græcum nomen retinet) ulcus ad ossa usque penetrans; velox consumptio cum ardore, saniem fœdam emittens et mortifera. Sed quid sit φαγίδαίνα exponit, qui optime potest Galenus VI. Comm. ad Aphorism. Hippocr. τὰ

μὲν οὖν ἄλλα, inquit, τῶν ἑλκῶν αἰὲ μίζω καὶ χίρω γίνεται, καὶ σύμπαντα ταῦτα φα-
 γιδάιναις ἐκάλουν οἱ παλαιοί· διορίζεσθαι δὲ ὕστερον ἐπεχίρησαν ἔνοι προσηγορίας ἑκα-
 στον ἰδίαις· ἕνια μὲν οὖν αὐτῶν χειρώνεια καλοῦντες, ἕνια δὲ τηλέφια, φαγιδάιναις δὲ ἄλλα·
 καὶ σίνας ἔτι ἄλλας περιεργότερας ἐπιφέροντες προσηγορίας· ἀλλ' ἡμῖν ἀρκέσει τῶν μὲν
 ἐπιλαμβανομένων τι τοῦ περίξ χωρίου τὰ μὲν ἔρσητας ὀνομάζειν, ὅταν ἐπιπολῆς ἦ, καὶ
 κατ' αὐτὸ τὸ δέσμα· τὰ δὲ φαγιδάιναις ὅσα καὶ ὑποκειμένην διαφθεῖρει σάρκα. Alia, inquit,
 sunt ulcera quæ in dies majora et deteriora evadunt et hæc omnia antiquitus dicebant φα-
 γιδάιναις; deinde vero nonnulli tentarunt diversa genera propriis nominibus appellare;
 alia χειρώνεια nominantes, alia τηλέφια, alia φαγιδάιναις; aliaque insuper su-
 perflua nomina commenti sunt. Nobis vero satis erit, eorum quæ vicinas partes depascuntur,
 ulcera alia appellare ἔρσητας, quæ scil. in cute tantum et superficie versantur, alia vero φα-
 γιδάιναις, quæ in profundum in subjectas carnes sæviunt. Idem Galenus libro de
 tumoribus: ἐπιπέμεται μὲν οὖν καὶ ὁ ἔρσης ἀναβιβρώσκων τὰ περίξ, ἀλλ' ἔστι μόνον τοῦ
 δέσματος ἑλκωσις, ἡ φαγιδάιναις δὲ οὖν τῷ δέσματι καὶ τῶν ὑποκειμένων ἀπτεται. Herpes,
 inquit, depascitur quidem partes adjacentes, sed in superficie tantum versatur, at φαγιδάιναις
 et cutem ipsam et subjectas carnes arrodit. Stanl.

Panwius et Heathias legendum censent φαγιδάιναις γ' ἢ μου σάρκας ἰσθίου ποδός.
 Simplicius videtur Butlero φαγιδάιναις ἢ μου σ. ε. π.

232.

Φ α β ὦ ν.

Athenæus IX. 2 Κἄν Φιλοκτῆτη δὲ κατὰ γενικὴν κλίσειν φαβῶν εἴηκε.

233.

Ἦ ποῦς ἀφήσω σε.

Maximus Tyrius Diss. XLI. p. 430. ed. Davis. Vid. fragm. 230.

234.

Σπερχεῖε ποταμὲ, βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.

Apud Aristophanem in Ranis v. 1430. Æschylus ipse inducitur hunc suum
 versum pronuntians, ubi Schol. ad βούνομοι annotat: Ἐστὶ δὲ ἐκ Φιλοκτῆτου Αἰσχύλου.

235.

Οὐ γὰρ δράκων ἐνήκεν, ἀλλ' ἐνώκισε
 Δεινήν γε στόματος ἔκφυσιν ποδὸς λαβῶν.

Plutarchus in libello suaviter non posse vivi secundum Erieurum cap. Ἐκ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτῆτης ἰκανός. Οὐ γὰρ ὁ δράκων, φησὶν, ἀνήκεν, ἀλλ' ἐνώκισε δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν λαβεῖν. Valckenarius Diatr. in Eurip. c. XI. p. 128. pro ἀνήκεν correxit ἐνήκεν et pro λαβεῖν, λαβῶν; ut supra posuimus. Idem ibid. hanc adnotationem subjunxit: "In insula Chrysa Minervæ, de insula, Chryse dictæ Jason olim altare construxerat. Huic altari, in quo contra Trojam profectus Hercules, puero tum Philoctete comitatus, sacra fecerat, serpens ille custos fuerat appositus." Pauwius legendum censebat δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν, quod de eo quod ex ore effluit intelligendum putabat. Jacobsio ad Anthol. Gr. Vol. II. P. II. p. 497. ita legendum videtur:

— — ὁ γὰρ δράκων ἐνώκισε
 Δεινὴν ὀδόντων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῶν.

Musgravio vero sic;

Οὐ γὰρ δακῶν ἀνήκεν, ἀλλ' ἐνώκισε
 Δεινῶν γε τομέων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῶν.

236.

Ὁκρόγυος.

Photii Lex. Ὁκρόγυος, τοὺς πάροπας. Αἰσχύλος Φιλοκτῆτη. Οἱ δὲ Ἴωνες ἀπτελίεζους. ubi Schleusnerus monuit ex Hesychio legendum ἀπτελίεζους.

237.

Dio Chrysostomus Orat. LIII. Ἐπεὶ ται καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα εἰσῆγε δριμὺν καὶ δόλιον, ὡς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοηθείας, ὥστε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δόξει παρὰ τοὺς νῦν ἀπλοῦς εἶναι βουλομένους καὶ μεγαλόφρονας· καὶ οὐδὲν γε ἀλλαττούσης τῆς Ἀθηναῶν προσιδέειναι πρὸς τὸ μὴ γνωστῶναι ὅστις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκτῆτου κατὰ πτερ Ὀμηρος, κακίῳ δὲ ἐπόμενος Εὐριπίδης, ἐποίησεν ὥστε τυχὸν ἂν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φιλοῦντων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμίλησεν, ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐ συγγνωσκόμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκτῆτου. Et paullo post: καὶ τὸν χορὸν οὐχ ὥσπερ ὁ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης ἐκ τῶν ἐπιχωρίων (i. e. Αἰωνίων) πιποίηκε, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ νῆϊ συμπλεκόντων τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ Νηοπτολίμῳ.

ΦΙΝΕΥΣ.

238.

Καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσας γνάθου
 Ἐρρύσϊας οἶον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

v. 2. pro ἔρρυσίας post Scaligerum emendavit Grotius ἔρζας. Casaubonus ἔρρυσας. Pauwius ἔρρυσαν evanere, Heathius ἔρρυσαν eripuerunt Harpyiæ scil. Idem et Dorismum abjicit e priori versu, legendo μαργώσης. Nec per se malum est, sed a ductu literarum paullo remotius, quod dedit Bothius ἔρρυσας, sed vel ἔρζας, vel ἔρρυσαν prætulerim. Butler. Jacobsius V. C. animadv. ad Athenæum p. 228. conj. ἔρρυσ' ἄν. perire solebant quod valde placet.

Schweighæuserus ad Athenæi lib. X. c. 18. p. 352. sq. de hoc fragmento sic disserit :

“ Ad vulgatam scripturam in Æschyli ex Phineo ecloga

Ἐρρύσϊας οἶον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.”

adnotaverat Casaubonus : “ An “Ἐρρυσας ?” Quod quid sibi velit, minus se percipere profitetur Pauw. in notis ad Æschyli fragm. p. 1107. ἔρρυσαν scribendum censens, id est *effluxerunt, exciderunt* quod ipsum et Dalecampius verbo *evanere* expresserat. At cum neutro plurali δῖπνα verbum in singulari numero, non in plurali, constructurus erat Atticus poetæ. (Vide Porsoni observationem in Addendis ad Notas in Euripidis Hecubam ed. 2. p. 79. sq. ed. Lips. p. 99. sq.) ἔρυσας fortasse volnerat Casaubonus sec. pers. aoristi primi verbi ἔρῳ, *extraho, retraho, subduco*. Quæ conjectura eo fortasse displicuit doctis viris quoniam penultima in illo verbo corripere solet. Et hætenus utique commodius videri debebat ἔρζας, quod a Scaligero propositum adoptavit Grotius in excerptis p. 51. Quo referenda etiam videri poterat glossa Hesychiana ; Ἐρζας, κατέσχευς, ἐκάλυσας, in est *cohibuisti, prohibuisti* a verbo ἔρῳ. Nec tamen in latina versione eam emendationem secutus est idem Grotius, sed ita reddidit duos versiculos

Protervientum dent'um falsæ dops

Prima perierunt oris inter gaudia.

Nec nobis omnino placuit verbum in secunda persona elatum. De harpyiis queri Phineum suspicatus eram, *cibum ex ipso ore sibi rapientibus*. Itaque in illo doctorum virorum dissensu, et in manifesto vulgatæ scripturæ vitio, nobis quoque audere aliquid licitum esse putavimus, et ἔρυσαν scripsimus, id est *subtraxerunt, rapuerunt et devorarunt*, nempe harpyiæ. Sic apud Homerum Iliad λ'. 453. sq. εἰωτοὶ ὤμησταὶ ἔρῳσι. Ac licet penultimam syllabam tum in presenti, tum in

aoristo frequentius corripiat id verbum, tamen haud raro etiam producit eadem syllaba, adeoque communis censenda est. Nam quod apud Homerum alias simpliciter σ litera, alias geminata efferri idem verbum solet, quid aliud id indicat, nisi eandem syllabam, modo correptam, modo productam usurpasse poetam. Nec jam id urgebo, legi etiam apud Hesychium idem verbum in infinitivo circumflexu penultima: Ἐρύσαι καθελύται. Potuerat illa scriptura temere irreperere pro ἐρύσαι, sed tamen servata est in omnibus Hesychii editionibus. Ut ad Athenæum redeamus versum istum Æschyli omisit brevior; ex MS. A. nullus a vitiosa scriptura ἐρύσαις dissensus notatur; sed sub finem hujus versus ex eodem codice scriptura affertur hujusmodi: πρώτω quo tamen sub monstro vix aliud quid latere potest, quam id quod habent editiones omnes πρώτη." Hactenus Schweighæuserus V. C. Ceterum non est prætereundum V. Cl. Jo. Henr. Vossium in libro *Mythologische Briefe*, ubi fabula de Harpyiis pulchre illustratur: pro ἐρύσαις legendum conjicere ἔρρ' ὕψοσ' versiculis istis Germanice sic translatis

*Und viel der Täuschungskost, weil lüsterte der Gaum,
Fuhr hoch hinweg, im ersten Wohlgeschmack des Munds.*

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

239.

Πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

Jul. Pollux VII. 22. "Α δὲ πόδεια Κρισίας καλεῖ, εἴτε πύλους αὐτὰ οἰητίον, εἴτε περιλήματα ποδῶν, ταῦτα Πέλυντρα καλεῖ ἐν Φοινίσσαις Αἰσχύλος

Πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις

τὰ δὲ Πέλυντρα εἶδος ὑποδήματος, ὡσπερ αὖ τὰ πόδεια ταυτὸν ἦν ταῖς ἀναξύροις, ἃς σκελεῖας ἔνιοι ὀνομάζουσι. Ceterum Butlerus notavit Salmasii conjecturam, qua Hesychium apud Æschylum Πέλλυντρα legisse contendit in Notis ad Æl. Lampridium p. 231. Vid. Lex. Æschyl. v. Πέλυντρα. Ad Phænissas Æschyli videtur pertinere quod Scholiastes ad Euripidis Phænissas v. 958. refert: Οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ἵπερήνωρ καὶ ἰχίων.

Φ Ο Ρ Κ Ι Δ Ε Σ.

240.

* * Ἐδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὡς.

Athenæus Deîpnos. IX. 14. Οὐκ ἄγνωσθ' δὲ, ὅτι αἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατ' οἰκοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σὺναγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίαις παρικάζων τὸν Περσία τῶ ἀγρίῳ τοῦτ' αὐτῷ, φησὶν

"Εδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχιδαρος ὤς.

Laudat etiam Eustathius ad Odys. p. 1872. l. l. ὁ δὲ σῦς ὤς· καὶ αὐτὸ ἐν ῥητορικῇ κεῖται λεξικῇ, καὶ ἀσχιδαρος λέγεται. Φησὶ γάρ· Ἄσχιδαρος ὁ σύαγρος Ἰταλιώταις.— Χρησις δὲ φασιν ἀσχιδαρού παρ' Αἰσχύλου διατρίψαντι ἐν Σικελίᾳ καὶ εἰδοῖσι. Φησὶ γάρ

"Εδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχιδαρος ὤς.

Recte monuit Jacobsius ad Athen. l. l. in hoc versu defectus signum in capite ponendum, non in exitu.

241.

Hyginus Poetic. Astronomic. lib. II. c. 12. Sed ut ait Æschylus tragœdiarum scriptor in Phorcidis, Græcæ fuerunt Gorgonum custodes — quæ utraq; uno oculo usæ existimantur, et ita suo quaque tempore accepto oculo vigiliis egisse.

242.

Eratosthenes in Catasterismis c. 22. pag. 17. Ed. Schaubach. Περσίους. Περὶ τούτου ἱστορεῖται, ὅτι ἐν τοῖς ἄστροις ἐπέθη διὰ τὴν δόξαν· τῇ γὰρ Δανάῃ, ὡς χρυσὸς μίγεις ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν αὐτάν. Ἐπὸ δὲ τοῦ Πολυδέκτου ἐπέμφθη εἰς Γοργόνας, τὴν δὲ κυρὴν ἔλαβεν παρ' Ἑρμοῦ καὶ τὰ πίδαλα ἐν οἷς διὰ τοῦ αἵματος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν. Δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκύσι φησιν, ὁ τῶν τραγῳδιῶν (leg. τραγῳδιῶν) ποιητής. Φορκύδας Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Αὗται δὲ ἕνα εἶχον ὀφθαλμὸν καὶ τοῦτον ἀλλήλαις ἐδίδδον κατὰ φυλακὴν, etc. "Ex hoc loco Bothius verba ἄρπην ἐξ ἀδάμαντος tanquam fragmentum Phorcidam Æschyli addidit. Sed non tam videntur esse Æschyli verba ipsissima, quam Eratosthenis rem ipsam ex Æschylo narrantis. Sed locum aliter distinguit Pauw. Hyginum secutus, ut hæc posteriora Æschylo tribuat, priora de ἄρπῃ Eratostheni. Sic enim legit: δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ Ἡφαίστου ἄρπην λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος. Ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκύσι φησὶ ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής, Φορκύδας γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Sed ita scripsisset Eratosthenes ὡς δὲ Αἰσχύλος, nec video quare aut hanc aut illam hujus narratiunculæ partem Æschylo deneget. Poterat ille quidem et Harpen Persio a Vulcano datam et Phorcidas Graias Gorgonum custodes commemorasse. Cf. idem Prom. Vinc. v. 793. sq." Sic Butlerus, et recte quidem hactenus, quod verba ἄρπην ἐξ ἀδάμαντος non opus sit pro fragmento Æschyli habere. Attamen Pauwio assentior verba ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκύσι φησὶ etc. ad sequentia pertinere; modo scribatur ὡς δὲ Αἰσχύλος ἐν Φορκύσι φησὶ. Hyginus enim videtur hæc ex Eratosthene sumpsisse.

ΦΡΥΓΕΣ Ἡ ἘΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

243.

— — ἀλλὰ ναυβάτην
Φορτηγόν, ὅς τις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

*Sed nuntum**Onetarium, qui sarcinam litore exportat.*

Jul. Pollux VII. 29. "Ἐξίστι δ' ἀπ' αὐτῶν καταχρήσασθαι, καὶ τὸ φορτηγὸν ἐπὶ τὰ κομιζόμενα ὑπ' αὐτῶν εἶποις ἂν φορτία, φορήματα, ἄχθη· τῶ μέντοι φορτηγῶ, ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κίχρηται Δίσχυλος· ἐν Φρυξίν, ἢ Λύτροις

ἀλλὰ ναυβάτην

Φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

244.

Καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν
Ἦγοῦν κακουργεῖν ἀμφιδιξίως ἔχει
Οἷς μήτε χαίρειν, μήτε λυπεῖσθαι πάρα.
Ἦμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα
Καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη πρᾶσσει κότον.

*Et mortuis sive velis benefacere**Sive male facere nihil interest,**Quibus neque gaudere neque dolore est**Nobis vero Nemesis potentior est**Et Justitia mortui iram persequitur.*

Stob. Eth. Serm. CXXVI.

Pauwius istos versiculos a Salmasio et Grotio recte constitutos hoc modo ausus est reſingere

Καὶ τοὺς θανόντας, εἰ θέλεις, εὐεργετεῖ

Τὸ γοῦν κακουργεῖν, ἀμφιδιξίως ἔχει

Καὶ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι βροτοῖς

Ἦμῶν γε etc.

hosque sic interpretatur : *Et mortuis si vis, fac bene ; illis enim facere male res anceps est, et neque latari neque tristari hominibus. Sed hæc ita sunt obscura, ut Heathius ea summo sit jure aspernatus. Quanto melius Grotius :*

Nam mortuis bene facere seu decreveris,
 Seu mala patrare institueris, tantundem erit,
 Quæis nec dolere nec datur lætariæ
 Nobis superstes Nemesis est viventibus
 Et vindicat Justitia defuncti vicem.

245.

Ἄνῃρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαιότερος μόρων.

Vir ille vere suavior moro fuit.

Athenæus epit. Lib. II. c. 11. (c. 36. ed. Schweighæuseri) Μόρα δὲ τὰ συκάμινα.
 Καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυζίν, ἐπὶ τοῦ Ἑκτοροῦ

Ἄνῃρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαιότερος μόρων.

Hunc versum adducit etiam Eustathius in Iliad. β'. 235. tragœdiam reticens, ubi πεπαιότερον exponit ἁριμώτερον. Jul. Pollux VI. 9. Συκάμινα, ταῦτα καὶ μόρα Αἰσχύλος ἀνόμασεν, οὕτως εἰπὼν τὰ ἐκ τῆς βάρου. Stanl. Huc pertinere videtur glossa Photii Lex. in Μόρον : Μόρον τὸ συκάμινον Αἰσχύλος. Butler.

246.

Ἄδίοπον.

Hesychius : Ἄδίοπον, ἀναρχον, ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυζί. Stanl. Addendum est ex Hesychio Δίοποι οἱ τῆς νεὸς φύλακας. Junge Erotian. in δίοπα. Butler.

247.

Ἄροτον.

Hesychius : Ἄροτον, τὸν ὀλκὸν τοῦ Ἑκτοροῦ, ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυζί. Vid. Lex. Æschyl. v. Ἄροτος.

248.

Διαπεφρούρηται βίος.

Hesychius : Διαπεφρούρηται βίος. Αἰσχύλος Φρυζίν. Οἷον ἢ τοῦ βίου φρουρά. Vulgo légebatur ἢ διὰ τοῦ βίου φθορὰ συντετέλεισται ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος.

Ad h. l. Alberti notavit ista : Si analogia faveret, conjicerem διαπιφρουρήσται per ὃ quod est ῥ inversum. Sic φάδουμ in Gloss. Nomic. pro ῥάρουμ : τὸ ἄραιον i. e.

rarum. Neutra quidem vox in Lexicis reperitur; ut multa desunt; favet tamen expositio sequens: διελήλυθεν ὁ χρόνος. Διαπιφροῦθηται βίος notat, evanuit vita, sive vitæ tempus elapsum est. Infra: Φροῦδος—οἱ δὲ ἐληλυθάς (Bern. ἀπιληλυθάς) ἀφανής. Apposite Aristoph. Acharn. v. 207.

Ἐκπίφρουγ' ὄχεται
 Φροῦδος' οἶμοι τάλας
 Τῶν ἐτῶν τῶν ἱμῶν.

Fugit, evanuit, transiit, vae mihi ὁ meos hos dies. Cf. Nub. v. 716. sqq. Hæc si admitti possent sequens φθορὰ (quod infra exponitur ἄλιθρος) non esset sollicitandum. Nec a φροῦδος commode videtur nasci διαφροῦδία. Si itaque retineamus διαπιφρούρηται βίος, notavit vigilia vitæ exacta est. Eleganter hoc ab Æschylo dici potuit in Phrygibus, quando quidem in isto dramate Φρουροὶ introducti sint a tragico, ut sentiunt viri docti tum vero mox certissime φρουρὰ legendum; ejiciendum vero illud διὰ, quod est ante τοῦ βίου, forte a festinante librario adjectum, cui sequens διελήλυθεν in oculis erat. Nisi admitti queat vigilia per totam vitam acta finita jam est. Hactenus Alberti, qui lectionem διαπιφρούρηται recte exposuit, ut ejus conjectura διαπιφροῦθηται nihil opus sit.

249.

Ἐπιστροφάι.

Hesychius: Ἐπιστροφάι διατριβαί, δίδαιται. Αἰσχύλος Φρυζί.

250.

Ἄγαστά.

Hesychius: Ἄγαστά, ἃ ἂν τις ἀγάσαιτο, οἶον ἀριστά. Αἰσχύλος Φρυζί. Sic enim recte correxit Meursius pro vulg. Αἰσχύλος φράσαι.

251.

In Phrygibus Æschylus sedentem introduxit Achillem et nihil respondentem Schol. Aristoph. Ran. v. 942. Præter pauca quædam alternatim cum Mercurio. Anon. in Vita Æschyli. Stanl. Nempe ad illud Aristophanis Rau. 942.

Πρώτιστα μὲν γὰρ δὴ γ' ἕνα τιν' ἐκάθισεν ἰγκαλύψας,
 Ἄχιλλεῖα τιν' ἢ Νιόβην τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
 Πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γυρίζοντας οὐδὲ τουτί.

Schol. Ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντες ἐν δράμασι τινα πεκαλλυμένον· ὁ Ἀχιλλεύς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλου ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυζὶν ἢ Ἐκτορος λύτρους. Οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς φθίγγεται. Ἄλλως· εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυζὶν Ἀχιλλεῖα, ἢ Ἐκτορος λύτρους· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθίγγεται. Butler.

252.

“Schol. Eurip. Guelferbyt. (de quo dixi ad versionem Euripidis Germanicam Vol. v. p. 64.) ad Androm. I. Ἐνθα καὶ τὴν χρῦσον καὶ τὴν Λύρνησον ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ, τάσσουσιν. Ὡς ὁ Αἰσχύλος Λυρνησίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυζίν· ὄθεν (malim ἔνθα) καὶ ξένος ἱστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν, λέγων Ἀνδραίμονος γίνεθλον Λυρνησίου, ὄθεν περὶ Ἐκτορος ἄλοχον ἤγαγε φίλην. Quæ sic ni fallor a tragico profecta:

Ἀνδραίμονος γίνεθλα τοῦ Λυρνησίου
ὄθεν περὶ Ἐκτορ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

Andraemonis genus Lyrnesii, a quo uxorem Hector abduxit.”

Fr. Henr. Bothe in Ed. Æschyli p. 591.

253.

Hanc fortasse fabulam, vel aliquam certe quæ Troica spectabat, respexit Schol. Hom. Venet. a Villoisono editus Il. β'. 369. p. 85. Τοὺς Φρυγὰς ὁ ποιητὴς διαστέλλει ὁ δὲ Αἰσχύλος συνέχειν. Et rursus v. 370. Οἱ νιάτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν· ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχειν. Eadem fere habet Eustath. ad Il. β'. p. 364. l. 42. Butler.

254.

Schol. Hom. Venet. ad Iliad. χ'. 351. p. 491. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀνδιεστίμενον χρῦσον πιπίοικε πρὸς τὸ Ἐκτορος σῶμα ἐν Φρυζί. Locum fortasse respexit Virgil. Æn. I. 484.

Exmimumque auro vendebat corpus Achilles.

Butler.

255.

Τιτῆναι.

Hesychius: Τιτῆναι βασιλίδι, ἢ Ἐκτορός λύτρους. Recte Henr. Stephanus, et Soppingius legendum censuerunt Τιτῆναι βασιλίδες. Αἰσχύλος ἐν Φρυζίν, ἢ Ἐκτορος λύτρους.

256.

Athenæus Epit. lib. I. c. 39. Καὶ Αἰσχύλος δὲ οὐ μόνον ἐξῆυρε τὴν τῆς σπόλῆς εὐ-
 πρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δῶδουχοὶ ἀμφιένονται· ἀλλὰ
 καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικά αὐτὸς ἐξευρίσκειν, ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαιλίαν
 γοῦν πρῶτον αὐτὸν φησι σχηματίσαι τοὺς χοροὺς, ὀρχηστοδιδασκάλους οὐ χρησάμενος,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιῶντα τῶν ὀρχήσιων· καὶ ὅλως πᾶσαν τὴν
 τῆς τραγῳδίας οἰκονομίαν εἰς αὐτὸν περιστάειν. Ἐπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ
 δρᾶματα. Ἀριστοφάνης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται
 πίστις) ποιεῖ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλον λέγοντα· “Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἐπίουον.”
 Καὶ πάλιν· “Τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν, ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδα ἤλ-
 θον τεθνήσκοντα πολλὰ τοιαυτὰ καὶ τοιαυτὰ καὶ ὀδυρο σχηματίσαντας.” h. e. Æschylus
 vero etiam non modo stoicæ decus gravitatemque invenit, quam amulati sacerdotes, et qui
 in sacris faces gestant, induuntur; sed et multos saltatorios gestus, a se inventos, chori
 personis tradidit. Chamaleon quidem scribit, primum ipsum formasse choros, nullis uten-
 tem saltationum magistris et figuras motuum ipsum choro præscribentem; omninoque uni-
 versam tragædiæ administrationem in se ipsum recepisse. Agobat sane et ipse percommode
 suas fabulas. Itaque Aristophanes (Comicorum autem de Tragicis testimonio fides fuerit
 adhibenda) hæc dicentem Æschylum inducit: Choris ego ipse motuum præscripsi
 formas tum rursus ait: “Memini, Phrygas quum spectarem, cum Priamo venientes
 mortuum filium redempturos, quam multos tales talesque huc atque illuc motus
 gestusque peregeriat.” — Ad h. l. Casaubonus. “Probat, inquit, auctor Æschyl-
 um suas docuisse ipsum fabulas et in scena gestum egisse, quia sic loquentem
 Aristophanes illum inducat: τοὺς Φρύγας οἶδα etc. Vini argumenti, quo utitur
 Athenæus, corrumpit vocis unius depravatio. Οἶσθα enim legendum, non οἶδα.
 Quomodo enim dicat Æschylus, spectatos sibi inter spectatores sedenti, saltantes
 Phrygas, si verum est ipsum partes histrionis obiisse? Sensus est: Meministin’,
 ait Æschylus, spectasse in scena Phrygas multiplices gestus agentes, quando Priamum
 comitati sunt venientem in castra Græcorum, ut filium Hectorem redimerent? Docuisse
 fabulam Phrygas Æschylum, testimonio multorum veterum scimus. Ejus fabulæ
 argumentum paucis hisce verbis complexus est Athenæus. Historiam ex Ho-
 mero debuerant nosse interpretes. Hic est enim ille poëta qui solitus dramata
 sua appellare μικρὰ τεμάχια ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν δειπνων. Igitur συλλυσόμενοι valet
 hic una cum Priamo λυσόμενοι. Vid. II. α’. 501. sqq. Tractaverat e Latinis idem
 argumentum poëta Ennius ea fabula quam e re Lutra, (i. e. Λύτρα) inscripserat.”
 Schweighæuserus recte monuit, si Athenæus dicat Comicorum de Tragicis testi-
 monio fidem esse adhibendam, id ita esse intelligendum, si quid in laudem Tra-
 gici poëta dixerit Comicus, aut si ex tragædiæ hodie deperdita versus aliquot
 ille ad verbum retulerit. Idem judicavit, verba τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν pronun-
 tiare potuisse alium, qui ad superiora Æschyli verba sic responderet; ita nihil
 opus esse οἶδα in οἶσθα mutare. Butlerus versus istos sic ordinandos et partim
 emendandos censebat:

Τοῖσι χοροῖς * * * αὐτὸς τὰ σχήματ' ἰποίου.

Καὶ πάλιν·

Τοὺς γὰρ Φρυγίους οἶδα θειαρῶν,
 Ὅτι τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι
 Τὸν παῖδ' ἦλθον τιθνεῖῶτα,
 Πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ
 Σχηματίσαντας.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

257.

Ἐρρώδιος γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
 Ὅν θ' ὡς ἔπληξεν, ἠδὲ υἱὸς χειλώμασιν.
 Ἐκ τοῦδε ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
 Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρύε.

Schol. Homer. ad Odys. λ'. 133.

Hos versiculos Meursius hoc modo corrigendos putabat :

Ἐρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
 Ὅν ὡς ἔπληξει νηδύος κειλώμασιν
 Ἐκ τοῦδ' ἄκάνθα ποντίου βοσκήματος
 Σήψει etc.

Panwius conjiciebat :

Ἐρρώδιος γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
 Ὅν ὡς ἔπληξεν ἠδ' υἱὸς χ' εἶλ' οἴμασιν
 Ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
 Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρύε.

quem ut percussit pastinaca in media statim impetu cepit filius. Pastinaca in ardeam radium immisit, et sic pastinacam una cum ardea cepit Telegonus. Heathius vero, “ Meursii emendatio, inquit, non omnino satisfacit, qua enim constructione ponuntur ista

Ὅν ὡς ἔπληξεν νηδύος κειλώμασιν

rainime constat. Quis enim feriit? et quem? Quamnam significationem hic habet *νηδύος κοιλάμασιν*? et unde pendet? Rectius forsam versum istum ita restitues:

Ὄνθῃ σὲ πλῆξει, νηδύος γε λάμασιν.

Verte: *Ardea vera ex alto advolans stercore te feriet, alvi quidem retrimentis. Ex hoc vero aculeus bestiae marinae pellem tibi senilem et calvam corrumpet. Operæ autem pretium est contemplari Pauwii conjecturam:*

Ὄν ὡς ἐπλήξεν ἦδ', υἱός χ' εἶλ' οἴμασιν.

Quam melius est tacere, quam ineptias adeo portentosas effutire!"

Valckenarius diatr. in Eurip. Fr. p. 286. "In Æschylei dramatis, inquit, fragmento a Scholiaste ad Homer. Od. λ'. 133. servato, mecum verum vidit Clar. Heathius; unam ille malle vocem reliquisset intactam: ut illic legitur, vulgarat Stanleius

Ἐρῤῥῶδιος γὰρ ὑψόθεν ποτάμενος

Ὄν δ' ὡς ἐπλήξεν, ἢ δὲ υἱὸς χειλάμασιν

quum sine controversia scribi debeat versus:

Ὄνθῃ σὲ πλῆξει, νηδύος χειλάμασιν

aut si quis malit *χειλάμασιν*. Utrumque dat Hesychius: *χειλοῖσθαι* et *χειλοῦσθαι*, *παχύνεσθαι*, *σιτίζεσθαι*. Æschylo dramatis *Ψυχαγωγῶν* Argumentum Homeri præbuit *Νεκυία* atque ista Tiresiæ verba fuerunt ad Ulysem, qui mortuus est *ἄκανθοπλήξ* secundum Sophoclem, quem plerique hac in re sunt sequuti." De sensu horum verborum, et de fabula quæ hic respicitur vid. Lexicon Æschyleum v. *Ἐρῤῥῶδιος* et *Ἄκανθα*.

258.

Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον

Τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

Hos versiculos ut alios complures Æschyli recitat Euripides in Aristoph. Ran. 1297. et Scholiastes ad h. l. testatur eos esse in τῶν *Ἀισχύλου Ψυχαγωγῶν* depromptos. Bothius putat utrumque versiculum conjungendum esse, ut hexameter efficiatur.

259.

Δρώπτειν.

Hesychius: *Δρώπτειν*, *διακόπτειν*, ἢ *διασκοπεῖν*. *Ἀισχύλος Ψυχαγωγῶν*.

260.

Σ κ ε υ ο θ ή κ η .

Jul. Pollux Onomast. χ'. 1. Αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκυοθήκης εὐροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς· καὶ παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· σ κ ε υ ο θ ή κ η ν ᾧ κ ε ο θ ῶ μ ο υ ν . Huic loco adjecit Heathius e Pollucis Onomast. χ'. 10. hunc versiculum

Καὶ σκυοθήκων ναυτικῶν ἑ' ἰρυσίαν.

261.

Σ τ α θ ε ρ ο ῦ χ ρ ῆ μ α τ ο ς .

E Suida in σταθερὸν hoc attulit Bothius. Exstat etiam apud Photium in lexico, sed ibi χεύματος quod et inter VV. LL. a Suida notatur. Photii verba sunt, in voce Σταθερὸν· ὄξυν, ἰσχυρὸν ἢ θερμὸν — — — τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ σασσίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς σταθεροῦ χεύματος. Σταθερὸν χεῦμα erit quietus s. taciturnus amnis, σταθερὸν χρεῖμα res stabilis. Sed prior lectio mihi præplacet. Tota glossa apud Photium cum Suida convenit, excepta varietate lectionis unde invicem uterque corrigi possit. Butler.

26

Aliud fragmentum e Schol. ad Apollo . II. 846. attulit Pauw. Verba Scho-liastæ sunt: "Ὅτι δὲ τὴν Δαίραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν, Proserpina Δάειρα vel Δαίρα dicta est ab Atheniensibus quod ejus mysteria celebrabant gestantes lampadas quas δᾶδας vocabant. Phavorinus Δάειρα, ἢ Περσεφόνη παρ' Ἀθηναίοις, παρὰ τὴν δᾶδα ἐπειδὴ μετὰ δάδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια, ἢ ὅτι δᾶδα φορεῖ. Et rursus: "Ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι Δημοσθένης τε καὶ Αἰσχύλος μαρτυροῦσι. Vid. etiam Eustath. ad Iliad. ζ'. p. 510. et II. δ'. p. 347. et qui hæc attulit Potter in Lycophr. v. 710. Butler.

Ψ Τ Χ Ο Σ Τ Α Σ Ι Α .

263.

Æschylum in hac tragœdia imitatum esse Homerum Iliad. χ'. ubi Jovem ponderantem πῆρας Achillis et Hectoris describit, discimus ex Plutarcho de audiendis Poetis c. 2. ubi ille Ὄϊον, inquit, ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὀμήρου

Ἐν δ' ἐπίθει δύο κῆρες ταυλιγίης θανάτοιο
 Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἰσποδάμοιο
 Ἐλκε δὲ μέσσα λαβῶν ῥέπει δ' Ἐκτορος αἵσιμον ἤμαρ,
 Ὡχρετο δ' εἰς αἶδα, λίπιν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.

τραγωδίαν ὁ Αἰσχύλος ἔλην τῶ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχαστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγγι τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἥλᾶ, δεομένης ὑπὲρ τῶν υἱῶν μαχομένων. Nempe sicut Homerus l. l. Jovem introducit Achillis et Hectoris fata ponderantem, sic Æschylus finxit Jovem Achillis et Memnonis ψυχᾶς lancibus imposuisse, ita ut lancibus adstarent Thetis et Aurora illa Achillis, hæc Memnonis mater. Ceterum notum est ex historia belli Trojani, Memnonem qui antea antilochum Nestoris filium occiderat, postea fortiter pugnans ab Achille occisum esse. Butlerus recte monet ad hanc Æschyli fabulam respexisse Julium Pollucem, IV. 19. ubi Ἀπὸ δὲ θεολογίου, inquit, ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχαστασίᾳ.

64 .

Plato de Republica lib. II. sub fin. Πολλὰ ἄρα Ὀμήρου ἱπαινοῦντες ἄλλα, τοῦτο οὐκ ἱπαινεσόμεθα τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὲρ Διὸς τῶ Ἀγαμέμνονι· οὐδ' Αἰσχύλῳ, ὅταν φῆ ἢ Θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἄδοντα.

Ἐνδατεῖσθαι τὰς ἐὰς εὐπαιδίας
 Νόσων τ' ἀπείρους, καὶ μακράϊωνος βίου
 Ξύμπαντά τ' εἰπὼν, θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
 Παιῶν ἐπευφήμησεν, εὐδυμῶν ἐμέ.
 Κἀγὼ τὸ Φοῖβου θεῖον ἀψευδὲς σόμα
 Ἥλπιζον εἶναι μαντικῆ βρύον τέχνης,
 Ὅ δ' αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν Δοίῃ παρῶν
 Αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἐξιν ὁ κλανῶν
 Τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

In convivio cecinit felicitatem filii mei et vitam morborum expertem et longævam, cunctaque exponens diis charam meam sortem celebravit Paon, me exhilarans. Et ego os Phæbi divinum fallere nescium speravi fore, arte divinandi præditum. Ast ille qui cecinit, ille qui convivio interfuit, ille qui hæc dixerat, ipse est, qui interfecit filium meum.

In primo versiculo Grotius corrigendum putabat

Ἐν δαιτὶ δ' ἄσι.

Recte vero Pauwius et Butlerus verbum ἐνδαιτεῖσθαι impertiri defendunt, quod ta-

men Plato quia dixerat ὅταν φῆ in infinitivum mutavit, ex tempore aoristo vel præterito, sicut pro ἐμὰς scripsit ἐάς. Fieri igitur potuit ut Æschylus, quod Butlero placuit, ita scripserit

Ὅ δ' ἐνεδατέϊτο τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας.

Bene autem Grotius versu secundo emendavit μακραιώνας βίους.

265.

Ἄνηκίδοι.

Hesychius: Ἄνηκίδοι, ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασία.

Guietus et Pauwius malebant ἀνηκίδιτι, Salmasius ἀνηκίδωτοι. Sed vulgatum verum.

266.

Αὐριβάλας.

Hesychius: Αὐριβάλας. Αἰσχύλος τὸ Αὐρὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως τήθησι. Καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασία οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυεήλων.

Pro ultimo vocabulo depravato Salmasius et Heinsius legendum putabant ταχυεήμων. Küsterus vero: fortasse, inquit, legendum est τὸν ὄνον ταχυεήμον ut sensus sit Æschylum in Psychostasia (fabula sic appellata) asinum celeriter ingredientem dixisse Αὐριβάταν. Sane ὄνομα et ὄνος in MSS. eodem compendio scribi solent, unde sæpe inter se confunduntur. "Ilis addit Alberti, quæ sequuntur: ταχυεούλων legit Is. Vossius, qua voce usus est Aristoph. Acharn. v. 630. ἐν Ἀθηναίσις ταχυεούλοις. Sed eodem jure ταχυπάλων scribi posset. Quare potius Cl. Küstero accesserim. Nisi malis τὸ ὄνομα ταχυεάτων. Ταχυεήμων, ταχυεάμων, ταχυεάτης celerigradus, optime respondet voci Αὐριβάτας." Quod reliquum est in loco Hesychii pro Αὐριον legendum esse Αὐρὶ recte intellexit Pauwius. Nempe αὐριβάτας est celer instar aurarum sive ventorum.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

267.

Apud Longinum de sublimitate initio sect. III. hi versus occurrunt:

Καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας,
 Εἰ γὰρ τιν' ἴστιοῦχον ὄψομαι μόνον,
 Μίαν παρείρας πλειυτάνην χεῖμαρρον

Στίγην πυρώσω, καὶ πατανθρακάσομαι.

Nūn δ' οὐ κερραγὰ πω τὸ γενναῖον μίλος

de quibus ita judicat Longinus οὐ τραγικὰ ἔστι ταῦτα, ἄλλα παρατρέγγα, αἱ
πλεκτάνας καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἕξει μεῖν καὶ αὖ τὸν Βορέαν ἀύλησθην
ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἕξῃς.

Ad h. l. Ruhnkenius (p. 242. ed. Toup.) hæc adnotavit: "Quod T. Faber de
conjectura vidit Æschyli fragmentum esse, planissime confirmat Joannes Sicelio-
ta Commentario MS. in Hermogenem quem Parisiis excussimus in bibliotheca
Camilli Falconet V. C. φαίνεται δὲ ἡ ἀπορία τοῦ ποιητοῦ (Æschyli, ejus ante men-
tionem fecerat) ἐν τῷ τῆς Ὀρειθύιας, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγῶσι φουσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν
θάλασσαν οὐ γὰρ φέρα ἐπὶ μνήμῃς τὰ ἰαμβοῖα, ἐπιλαθόμενος. Διὸ καὶ Σοφοκλῆς μι-
μῆται. Λίγει δὲ περὶ τούτων Δογγίνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κατὰ Φιλολόγων. Unus
quod sciam Siceliota est, qui Æschyli Orithyiam commemorat; in quo pro Σοφο-
κλῆς μιμῆται legendum Σοφοκλῆς οὐ μιμῆται, ut sensus sit, Sophoclem in ejusdem
argumenti dramate non imitatum esse Æschylum. Nam Sophocles etiam Orithy-
iam dederat, ut e Strabone VII. p. 452. colligere licet. Ante hic Æschyli locus
vix intelligi poterat. Nunc ubi ex Orithyia ductum ostendimus, clara omnia. Lo-
quitur Boreas iratus ac fremens, quod Erechtheus ipsi Orithyiam negarat, mina-
turque adeo, se regiam Erechthei incensurum, etiamsi caminum restinxerint.

Εἰ καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.

Εἰ γὰρ τιν' ἔστιοῦχον ὄψομαι ψόλον.

Sic enim hunc locum egregie restituit vir præstanti ingenio et eruditione Samuel
Musgravius in literis ad me datis. Ψόλος ἔστιοῦχος dicitur, ut πῦρ ἔστιοῦχον apud
Plutarch. Tom. II. p. 158. at et ψόλος ἐπιβώμιος in Æschyli fragmento apud Scho-
liast. in Nicandr. Theriac. p. 38. Ceterum vix dubito quin Æschylum ob ocu-
los habuerit Ovidius Metam. VI. 677. Ceterum in v. 3. pro μίαν παρείρας etc.
lege

Βία παρείρας πλεκτάνην χιμαῖρρον.

Cur enim unam potius, quam plures?" Hactenus Ruhnkenius. Toupius vero
hæc adnotavit: "In v. 1. assentior Tollio legenti

Καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.

Quod et sensus loci postulare videtur. Deinde lego

Εἰ γὰρ τὸν ἔστιοῦχον ὄψομαι μόνον.

Ἐστιοῦχος est magister domus, sive custos prælii, quam adamavit Boreas, de quo
Æschylus in fabula Orithyia. Hesychius: Ἐστιοῦχος, οἰκοῦρος, οἰκῶναξ. Jamblichus
in Babylonicis ap. Suid. v. Ἄβρα' ἐπεὶ δὲ τοῦτο χαλιπὸν ἦν καὶ σπᾶνόν τι, τῆς
οἰκοῦρου φυλακτοῦσης καὶ ἄβρας τινὸς ἄλλης συμπαρούσης, ἀναπέθει τὴν κέρην λα-

Θούσαν τοὺς γονεῖς ἀποδράναι. Quoniam autem accessus ad puellam rarus ac difficilis erat, quum diligenter custodiretur, et alia ancilla una adesset, persuadet puellæ ut clam parentibus aufugiat. Ita scribendus et vertendus esse locus, quem non intellexit interpres. Quare minatur Boreas apud Æschylum: Si vel custodem solum puellæ viderit, se totas aedes nisi ignem restinxerint pessundaturum. Sed in his quisquiliis nihil certi. Ceterum ut recte monuit Tanaqu. Faber, nonnulla hic interciderunt. Nam illud πρὸς οὐρανὸν ἰξμεῖν, quod vituperat Longinus in hoc loco non comparat. Eadem locutio occurrit apud Attium, quem laudat Cicero N. D. II. 35.

Aut forte Triton fuscina evertens specus
 Subter radices penitus undanti in freto
 Molem ex profundo saxeam ad cælum evomit."

Hactenus Toupius; cuius tamen sententiæ Ruhnkenii rationem longe præfero. Nimirum Boreas hoc significabat apud Æschylum: etiamsi in Erechthei domo ad avertendum, quod ipse minatur, incendium, camini splendidum ignem prorsus restinxerint, se tamen si vel unam adhuc scintillam in foco superstitem invenerit, adducturum unum cincinnum instar torrentis volutum, eoque tectum incensurum. Vir doctus in Vollborthii Bibliotheca philologica Vol. I. p. 104. malebat πλεκτάνην de volumine venti s. turbine accipere ut Aristoph. Av. 1714. πλεκτάνη κάπνου volumen fumi. Ita sensum verbum hunc aptissimum esse censebat: Si scintillam quandam in foco videro, immittam unum turbinem, sic scintilla erumpet in ignem et domus comburetur. Hanc interpretationem hoc argumento confirmari putabat, quod Boreas hæc inflatis genis atque adeo jam immissurus ventum dixerit, vel quod χεῖμάρροον sit epitheton quod vento conveniat, non flammæ. Ceterum vid. Lexic. Æschyl. v. Πλεκτάνη et Χεῖμάρροος.

FRAGMENTA

EX

ÆSCHYLI FABULIS

QUORUM

CERTA SEDES HAUD CONSTAT.

268.

Δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλῃαι.

Nam qui patravit oportet eum etiam pati.

Stobæi Ecl. phys. VII. (I. 4. 24.)

269.

Τί τοι κακὸν ποδάρες ἔρχῃαι βροτοῖς.

Næ malum veloci mortalibus venit.

Stob. Ecl. phys. ibid.

270.

Κεῖτ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν δέμιν.

Hæret peccatum in eo qui justitiam violavit.

Stobæus ibid.

271.

Ὅρας δίκην ἀναυδον οὐχ ὀρωμένην
 Εὐδόντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ
 Ἐξῆς δ' ὀπάζει δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.
 Οὐδ' ἐγκαλύπτει νύξ κακῶς εἰργασμένα
 Ὅτι δ' ἂν ποιῆς δεινὸν, νομίζ' ὄραῖν τινα.

*Vides Justitiam tacitam haud conspicuam
 Persequi dormientem et ambulantiem, et sedentem ;
 Insequitur alias hominem a latere, alias a tergo.
 Neque quidquam celat nox improborum facinorum,
 Quodcumque vero feceris, videre aliquem crede, quem jure timeas.*

Stob. ibid.

Tria hæc fragmenta 269. 270. 271. inter se conjuncta et continua esse, primus ex *Theophilo Antiocheno* qui Æschylum nominatim laudat lib. II. §. 54. p. 256. edit. Wolf. notavit *Heathius*. cujus lectiones supra expressimus. V. 5. ap. *Stobæum* est ἐξῆς δ' ὀπηδιῖ. v. 6. apud eundem sic legitur:

Οὐδ' ἐγκαλύπτει τῶν κακῶς εἰργασμένων.

Versum ultimum, qui abest a *Stobæo* sic edidit *Grotius*

Ὅτι δ' ἂν ποιῆς νόμιζ' ὄραῖν θεοῦς τινας.

Idem hos versiculos sic vertit :

*Justitia cerni se vetans, muta, ut vides ;
 Sedentem, euntem, dormientem haud deserit ;
 Obliqua sequitur proxime, interdum eminus ;
 Et improborum facinorum celat nihil.
 Quicquid agis, esse crede qui videant deos.*

272.

ὦ Ζεῦ πάτερ, Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
 Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' οὐρανῶν καὶ ἀνθρώπων ὄραῖς
 Λεωργὰ καδέμιστ'α' σοὶ δὲ θηρίων
 Ὑβρις τε καὶ δίκη μέλει.

*O Jupiter pater, Jupiter, tu gubernator cæli es
Tu caelestium et mortalium facta conspicias
Facinorosa et injusta, tibi etiam ferarum
Injuria jusque curæ sunt.*

Stob. Ecl. phys. VII.

“ Hæc a Clemente Alexandrino Strom. V. et Euseb. Præp. Evang. XIII. 13. Archilocho, non Æschylo tribui monet Pauw. qui et incertum habet, cujus sint, et quonam metro conscripta. Ex verbis Stobæi hos Iambos constituit:

Ἦ Ζεῦ πάτερ σοῦ ἴστιν μὲν οὐρανοῦ κράτος·
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρᾳς λειωργά τε
Κἀθίμιτα· σοὶ δὲ θηρίων ὕβρις τε καὶ
Δίκη μέλει.

In versu secundo ἰφορᾶς οὐρανόων καὶ ἀνθρώπων legi affirmat apud Stob. Monet porro ad Æschyli nomen in cod. Stob. Farnesiano teste Cantero adscriptum esse μὴ, ut neget hæc Æschyli esse. Utut illud fuerit, versus non bene digessit Pauw. Versus secundus cæsura caret, quod vitium est in fragmento quarti vulgato, et quis feret illas finales particulas, τὲ et τὲ καὶ in duobus sequentibus versibus adhibitas? Locum sic emendat Heathius, Archilochi, non Æschyli esse judicans:

Ἦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρᾳς λειωργά τε
Κἀθίμιτα, σοὶ σ' ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

Corrupte eduntur sic in Edit. Stob. Plantin.

Ἦ Ζεῦ πάτερ, Ζεῦς μὲν οὐρανοῦ κράτος,
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρᾳς,
Λειωργὰ καὶ θίμιτα· οἱ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

Locus profecto non est indignus Æschylo et sic forte restituendus:

Ἦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν αἰθέρους κράτος,
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' οὐρανοῦ τὲ καὶ ἀνθρώπων ὄρᾳς
Λειωργὰ καὶ θίμισσα· σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις μέλει τε καὶ δίκη.

Butler.

Grotius hos versus ita Latine reddidit:

*O Jupiter supreme tu cælo imperas
Tu cuncta facta cælitum atque hominum notas
Tumida ac nefanda; sunt ferarum etiam tibi
Curæ facinora jusque.*

273.

Κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

Communis est fortuna mens proprium bonum.

Grot.

274.

Ἄ δεῖ παρῶν φρόνιζε, μὴ παρῶν ἀπῆς
 Ὁ χρήσιμ' εἰδῶς, οὐχ ὁ πῶλλ' εἰδῶς σοφός.

*Quæ fieri oportet præsens cura, ne præsens absis
 Qui utilia novit, non qui multa novit est sapiens.*

Stob. Eth. Serm. III.

275.

Ἄμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

Nonnunquam peccat etiam sapiente sapientior.

276.

Ἦ βαρὺ φόρημ' ἀνδρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Næ onus grave est stultus homo fortunatus.

Stob. Eth. Serm. IV.

277.

Ἦ χαρίεν ἐστ' ἀνδρωπος ἢ ἀνδρωπος ἦ.

Gratiosa res est homo si vere fuerit homo.

Stob. Eth. Serm. V.

Hoc fragmentum Stanleius aliique præterviderunt. Contra vero versum e Sophoclis Ajace 1311. qui post illud fragmentum apud Stobæum e Sophocle citatur, Æschylo falso tribuerunt, quod nuper etiam Bothius monuit.

278.

Ἄπάτης δικαίας οὐκ ἀποσάλει θεός.

A fraude justa non alienus est deus.

Stob. Serm. Eth. IX.

De dolo agens Rittershus. Var. lect. V. 3. dolum veteres bonum dixisse monet, et pro solertia accepisse, maxime si adversus hostem latronemve quis machinetur. Sic et Basilius Magnus in Proverb. Salomonis ait esse quandam *καλήν καὶ ἰσχυρὴν πανουργίαν*, et Æschylus *ἀπάτην δικαίαν* agnoscit, cui nec ipse deus soleat auxilium denegare. Denique et Quintus Smyrnæus *δόλον ἔσθλον* sæpius dixit. Ceterum hunc versum attulit etiam Eustathius ad Iliad. β'. p. 188. *Ὅτι δὲ ἴσθιν οὐ μόνον κακὴ ἀπάτη, ἀλλὰ καὶ ἀγαθὴ, Αἰσχύλος δηλοῖ, εἰπὼν Ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀπισσατιῖ θεός.* Butler.

279.

Κάτοπτρον εἶδους χαλκὸς ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Formæ speculum æs est, vinum vero mentis.

ibid. Serm. XVIII.

280.

Ὅργῆς μάλαίαις εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.

Inanis iræ causa sæpe oratio est.

Grot.

Stob. Ecl. Eth. Serm. XX.

281.

Οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.

vir sacramento fidem

Debet mereri, non sacramentum viro.

Grot.

Stob. Ecl. Eth. Serm. XXVII.

282.

Ὅρκος βέβαιος ἐστίν, ἂν νεύσιν μόνον.

Firmum est juramentum, si modo nonnuero.

Ibid.

283.

Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Solet laborantem deus pariter adjuvare.

Stob. Ecl. Eth. Serm. XXIX.

284.

Καλὸν δὲ καὶ γέροντα μαινθάνειν σοφά.

Pulchrum est etiam senem sapientiae studere,

Stob. ibid.

285.

Πρὸ τῶν τοιούτων χρῆ λόγων δάκνειν στόμα.

Potius mordendum os est, quam hæc diceda.

Stob. Ecl. et h. Serm. XXXIV.

286.

Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα

Καὶ τὸν κακῶς πράσσοντά καὶ τοῦτον μένειν.

Domi manere debet, qui fortunatus est.

Domi manere etiam, qui cum adversa conflictatur fortuna.

Stob. ibid. Serm. XXXIX. Clem. Alex. Strom. VI. p. 265.

287.

Κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνάσχετοι,

Mali enim homines fortunati intolerabiles sunt.

Idem ibid. Serm. XLV.

288.

Τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ

Καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ κάπνου σκία.

Humana soboles in diem tantum sapiūt,

Nec est solidior, umbra quam fumi levis.

Grot.

Stob. Ecl. Eth. Serm. XCVIII.

Philemoni hæc ab Apostolio tribui monet Pauw. Recte quoque pro ἰφημέρια reposuit ἰφήμερα. Et sic Stanl. in notis. Sed ἰφημέρια servavit Clark. ad Odys. φ'. 85. Idem bene comparat Theocr. Idyll. XIII. 4.

Οἱ θνατοὶ πιλόμισθὰ, τὸ δ' αὖραν οὐκ ἰσορῶμις

Butler.

289.

Γῆρας γὰρ ἤβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

Senectus enim justior est juventa.

Stob. Ecl. Eth. Serm. CXIV.

290.

Τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέρμα.

Τὸ καὶ σοφίας τιμὰν

Βροτέοις ἐπέδηκας ἔργοις.

Καὶ τὸ καλὸν πλεόν ἢ κακὸν ἐκ σέθεν.

Ἄ τε χάρις λάμπει

Περὶ σάν πτέρυγα χρύσειον

Καὶ τὸ τεῖν πλάστιγγι δοθὲν

Μακαριστώτατον τελέθει.

Σὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσι

Καὶ λαμπρὸν φάος ἀγαγες ἐν σκότῳ

Προφερέςαλα θεῶν.

Cunctis principium rebus et exitus

O Fortuna potens, quæ sapientiæ

Famam das hominum, diva, laboribus

Multo plura tibi prospera tristibus

Debentur. Sequitur gratia quo loci

Pennæ remigium te vehit aureæ.

Nil est prosperius, nilque secundius

Quam lances homini quod tribuunt tuæ.

Tu spes sollicitis unu laboribus;

Tu noctem subito lumine discutis

Numen te melius noscere non datur.

Grot.

“Hujus fragmenti, sicut eduntur, metra a Grotio digesta esse monet Pauw. quum sint apud Canterum indiscreta. Ipse autem quædam Anapæsticorum vestigia in his deprehendit, sed Chorica fuisse existimat diversorum generum, quæ nemo hodie restituere possit utut fuerit perspicax. Hoc tamen aggressus est Heathius et sic quidem :

1. ὦ τύχα μερόπων
2. Ἄρχὰ καὶ τίρμα,
3. Τὸ καὶ σοφίας
4. Τιμὴν βροτῆοις
5. Ἐπίδηκας ἔργοις
6. Καὶ τὸ καλὸν πλείον ἢ κακὸν ἐκ σείθεν,
7. Ἄ τι χάρις λάμπει
8. Περὶ σὺν πτέρυγα χρύσειαν
9. Καὶ τὸ τεῖξ πλάστιγγι δοδὴν
10. Μακαριστάτατον τελίθει,
11. Σὺ δ' ἄμυχανίας πόρον εἶδες
12. Ἐν ἄλγισι, καὶ λαμπρὸν
13. Φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ
14. Προφειρίστατα θεῶν.

1. Penth. Troch. 2. Penth. Spond. 3. et 4. Ion. a maj. mon. hyperc.
 5. Jamb. penth. 6. dactyl. tetram. 7. dactyl. Penth. 8. Pæon dim. hyperc.
 9. dactyl. hephthem. 10. Glycon. πολυσχημ. 11. Anapæst. hephthem. 12. Phe-
 recreat. 13. Period. 14. Ion. a min. dim. cat. Locum leniter emendavit Bothius :

1. Τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τίρμα,
2. Σὺ καὶ σοφίας τιμὴν
3. βροτῆοις ἐπίδηκας ἔργοις
4. Καὶ τὸ καλὸν πλείον ἢ κακὸν ἐκ σείθεν
5. Ἄ τι χάρις λάμπει περὶ σὺν
6. πτέρυγα χρύσειον, (malim χρυσαίαν)
7. Καὶ τὸ τεῖξ πλάστιγγι δοδὴν
8. Μακαριστάτατον τελίθει.
9. Σὺ δ' ἄμυχανίας
10. Πόρον τ' εἶδες ἐν ἄλγισι
11. Καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες (malim ἄγαγες)
12. Ἐν σκότῳ προφειρίστατα θεῶν.

Ex his vocat 1. Antispast. dim. hyperc. in priore sede usurpato anapæsto pro spondeo. 2. Antisp. dim. brachyc. iterum posito anapæsto. 3. Glycon. hyperc. 4. dactyl. tetram. 5. dactyl. hephthem. 6. dochm. 7. dactyl. hephthem. 8. Glycon. πολυσχ. 9. anapæst. monom. 10. 11. Glyconii. 12. Glycon. hyperc."

Hactenus Butlerus, cui cum Pauwio, hoc fragmentum Æschyleum esse haud videtur. Heerenius V. C. ad Stobæi Ecl. lib. 1. c. 7. "splendidos, inquit, qui sequuntur versus codd. V. A. E. Æschylo tribuunt, omisso tamen fabulæ titulo ex qua deprompti sint. — v. 2. τὸν δεest ap. Cant. In codd. V. A. legitur τίρματι καὶ σοφίας, unde Grotius recte refinxit τίρμα τὸν κ. σ. Reliqua sic ap. Cant. καὶ σοφίας καὶ τιμὴν nullo sensu. Rescripsit Grot. καὶ σοφίας τιμὴν, sed codd. V.

A. Z. καὶ σοφίας ἄκος δρῶς καὶ τιμᾶν; unde Grotius recte refinxit τίγμα τὸ κ. σ. Reliqua sic apud Cant. καὶ σοφίας καὶ τιμᾶν nullo sensu. Rescripsit Grotius καὶ σοφίας τιμᾶν, sed codd. V. A. F. καὶ σοφίας ἄκος δρῶς, καὶ τιμᾶν, quæ utique obscura, fortasse corrupta sunt. Constat δρῶν ap. Homerum sæpius dici pro ὑπηρετεῖν, ministrare, vel suppeditare. ἄκος σοφίας, foret medicina sapientiæ, quatenus sapientia male cæpta corrigitur. Quare quum fortuna dicitur administrare medicinam sapientiæ, id vel sic explicandum erit: fortunam sæpe vices tenere sapientiæ, quum ea, quæ revera fortuna fiant sapientiæ tribuuntur; vel ipsa sapientiæ consilia a fortuna suppeditari hominibus. Utrumque tamen durum esse, locumque potius corruptum videri, minime negaverim. Pronum foret rescribere σοφίας ἄκρον ἔχεις, ut apud Pind. Isthm. VII. 25. in te omnis sapientia reposita est. Sed lubricum est emendare locum poetæ, ubi de ratione metrica non constat. v. 3. dicitur fortuna gloriam imponere rebus humanis, quod consilia hominum ex eventu dijudicari soleant. v. 4. intelligo: tu sæpius bona quam mala immittis hominibus. v. 6. χεῦσαν, quod magis doricum est codd. V. A. E. pro χεῦσον ap. Cant. et Grot. σεῖ πλάστιγγι, iidem codd. pro τὸ ἀπλάστιγγι ap. Cant. Quod tua nobis trutina datur i. e. quod a te nobis conceditur. Patet ex h. l. antiquam jam esse fortunæ repræsentationem, qua lances ei tribuuntur. v. 9. Cant. male ἄμα χανίας· quod idem male vertit: tu inopia exitum præbes in laboribus; Nam ἀμηχανία est desperata rerum conditio, inopia consilii. — v. 10. languere videtur illud φάος ἄγαγεις ἐν σκότῳ ac vix commodam explicationem admittit. Explicandum enim foret: lucem fers, i. e. affers, profers in tenebris; quæ insolita loquendi ratio vereor, ut multis probari possit: Legendum forte: κ' ἐς λαμπρὸν φάος ἄγαγεις ἐν σκότῳ: ex tenebris ad lucem perducis. Sic Pindar. Ol. v. 32. ἀπ' ἀμηχανίας ἄγων ἐς φάος τὸν δὲ δάμον ἀστῶν. — v. 11. προφειρίστατα præstantissima. Recte cod. V. pro προφειρίστατα ap. Cant. Sic ap. Hom. Odys. S'. 129. Elatreus dicitur προφειρίστατος disco." Hactenus Heerenius. Eleganter Jacobsius V. Cl. et ut mihi quidem videtur vere in Exercitatt. crit. T. i. p. 213. versum secundum sic emendavit:

Τὸ καὶ σοφίας θακίς ἔδρας.

Vulgatam vero lectionem καὶ λάμπρον φάος ἄγαγεις ἐν σκότῳ ab Heerenii correctione vindicat censor editionis eclogarum Stobæi ab eo curatæ, (Lenzius Prof. olim Gymnasii Gothani in Allg. Lit. Zeitung 1805. seida 179.) Concinne enim in vulgata lectione componuntur illa:

Tu et consilii inopia exitum prospicis in adversitatibus
Et splendidam faciem præbes in tenebris.

291.

Χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δοκεῖ
Ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεστάναι,

Οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται
 Ἄπλαστον ὄρμη· ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος
 Καὶ θηροῖν αὐτὸς γίνεσθαι παρεμφερῆς,
 Ἀνέμω, νέφει τε, κάσραπῃ, βροσίῃ, βροχῇ,
 Ἰγπήρει δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι
 Καὶ πᾶσα πηγῇ, χυδαίος συσημαία
 Τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
 Βυθὸς θαλάσσης, κώρέων ὕψος μέγα
 Ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου.

Clemens Alex. Strom. V. p. 261.

*Sejunge ab omni sorde mortali deum,
 Nec carne amictum nec tui similem puta;
 Ignotus ille est; nunc ut implacabilis
 Apparet ignis, nunc tenebris, nunc aquae
 Par ille cerni. Simulat interdum feram
 Tomitrua, vestes, fulmen, ignes, nubila.
 Inservit illi pontus et saxa horrida,
 Liquidique fontes, amnium et cursus vagi
 Illum ipsa tellus horret, et juga montium
 Lateque fusa stagna carulei maris
 Si forte torvo dominus ore aspexerit.*

Grot.

Hosce versiculos Clemens Alex. diserte Æschylo tragœdiarum scriptori tribuit hisce
 verbis: πάλιν αὖ Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγαδοποιὸς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ παρατιθέμενος οὐκ
 ἀκνῆ καὶ ὑψίστου αὐτὸν προσαγορεύειν διὰ τούτων. Grotius vero Æschylo juniori eos
 attribuendos existimabat, isque v. 2. σάρκινον pro σάρκιον, v. 4. ἄπλαστον pro ἄπλα-
 στον, v. 5. γίνεσθαι pro γὰρ, v. 6. νέφει pro νεφέλη edidit. Æschylo tragico Pauwius,
 Heathius et Butlerus istos versus prorsus abjudicandos censent, a quibus nemo,
 ut opinor, hodie dissentiet. Eusebius Præp. Evang. XIII. p. 689. eosdem versus
 citat; ita quidem ut v. 3. legatur οὐκ οἶσθα γ'. v. 4. ἄπλατος ὄρμη et ante γνόφος
 omittatur δέ. v. 6. νεφέλη τε. v. 8. καὶ ὕδατος. v. 10. καὶ ὀρέων ὕψος ἐπί. v. 11.
 μέγα ἐπὶ ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα. Ceterum post v. 11. Clemens et Eusebius ad-
 dunt etiam istum:

Πάντα δυνατὴ γὰρ δόξα ὑψίστου Θεοῦ.

292.

Τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν δύνου δίκην.

Sinistrum oculum trajiciens instar thynni.

Plutarchi. de Solert. Animal. c. 29. ubi de thynnibus agit: 'Ἐπεὶ δ' ἄρτι τὴν μαθηματικὴν οὕτω τῆς τοῦ ἡλίου μεταβολῆς ἐπέλεσα πρόβλημα, ἧς μάρτυς Ἀριστοτέλης ἐστίν, ἀκουσον ἤδη τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν· πρότερον δὲ, καὶ μὰ Δία, τὴν ὀπτικὴν, ἣν ἔοικε μὴδ' Αἰσχύλος ἀγνοῆσαι· λέγει γάρ που·

Τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην·

τῷ γὰρ ἐτέρῳ δοκοῦσιν ἀμειλιώτερον· ὅθεν ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν Πόντον ἐν δεξιᾷ, τῆς γῆς ἐχόμενοι, καὶ τουναντίον, ὅταν ἐξίωσιν, ἰμφρόνας πάνυ καὶ νουνηχῶς ἀεὶ τὴν τοῦ σώματος, φυλακὴν ἐπὶ τῷ κρείττονι ποιούμενοι τῶν ὀφθαλμῶν. Ejusdem rei mentionem facit Aristotelem laudans Athenæus deipnos. VII. 15. Mich. Apostol. Proverb. χ'. 38. ὅτι δὲ ἐτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶσι (thynni) καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ, λέγων τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην; quem locum adduxit Stanleius. Butlerus vero notavit insuper locum Æliani de nat. animal. lib. IX. c. 42. ὅτι δὲ τῷ ἐτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶσι, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκ ἔτι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ λέγων·

Τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.

Παριάσι δὲ ἐς τὸν Πόντον, καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν αὐτῶν πλευρὰν τὴν γῆν λαμβάνουσι καθ' ἣν καὶ βλέπουσιν· ἐξίοντες τι αὐτὰ κατὰ τὴν ἀντίπερα, νέουσι τῆς γῆς ἐχόμενοι, φρουρὰν τὴν τοῦ σώματος κατὰ τὸν ὀρῶντα ὀφθαλμῶν λαμβάνοντες προμηθεύτατα.

293.

Αἰ δ' ἔπτ' Ἄτλαντος παῖδες ἄνομασμένοι,
Πατρὸς μέγιστον ἄθλον, οὐρανὸς τε γῆ
Κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φανίασμαίλων
Ἐχουσι μορφᾶς ἀπτεροὶ Πελειάδες.

Athenæi Deipnos. XI. 12.

*Septem vero colubres Atlantis filia
Patris maximum laborem in terris et caelo
Deflebant ubi nocturnorum spectaculorum
Formam habent alis carentes Peliades.*

Addit Athenæus: Ἀπτεροὺς γὰρ αὐτὰς εἶρηκεν διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν.

v. 2. 3. οὐρανὸς τε γῆ κλαίεσκον] Grotius correxit οὐρανοῦ στήγῃ ναιίσκον et ἄθλον μέγιστον nominativo casu pro certaminis præmio s. ornamento habuit. Vertit enim:

*Septenæ Atlantis quæ vocantur filia
Decus parentis maximum summi tenent*

Laqueata cæli tecta, nocturnas ubi

Formas columbæ possident non aliter.

Pauwius οὐρανοῦ στέγην, vel οὐρανοῦ στέγη intellexit cæli sustentationem. Optime vero Peathius legendum censuit πατὴρὸς μέγιστον ἄθλον (ab ἄθλος) οὐρανοστιγῆ κλαίεσκον πατρίσ (Atlantis) summum laborem, quo cælum (sibi impositum) sustentabat, deflebant. Butlerus notavit ad eandem fabulam referenda esse, quæ notavit Schol. Hom. Iliad. σ'. 486. de Pleiadibus agens : Τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστειρίσθαι φησὶν Αἰσχύλος. Eadem habet Schol. Venet. eodem loco. p. 430. τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίαν κλαιούσας αὐτὰς καταστειρίσθαι φησὶν ὁ Αἰσχύλος. Butlerus vero hoc fragmentum forsitan ad Ἡλιάδας pertinere opinatur. Ceterum in ἀπτεροι Πελειάδες Æschylus tantum alludit ad ὁμωνυμίαν nominis, quia πελειάδεις columbæ appellantur. Cf. J. H. Vossii V. Cl. mythologische Briefe Tom. ii. p. 11. Idemquæ vidit Eustathius ad Odys. μ'. p. 1723. καὶ Αἰσχύλος δὲ, inquit, ἐμφανίστηροι προσπαίζων πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν, ἀπτέρους Πελειάδας εἶπεν ἐν πτώσει ὄρθη.

294.

Θεὸς μὲν αἰτίαν, φύει βροτοῖς
 Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην Δέλη.

Deus crimen assignat mortalibus

Quum funditus pessundare vult domum.

“ Hanc ῥῆσιν improbat Plato de Rep. II. 380. A. οὐδ' αὖ ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἰατίον ἀκούειν τοὺς νέους, ἵτι

— Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς

Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην Δέλη.

Ἄλλ' ἐάν τις ποιῆ ἐν οἷς ταῦτα τὰ Ἰαμβεῖα ἔνεστι τὰ τῆς Νιόβης πάθη ἢ τὰ Πελοπιδῶν, ἢ τὰ Τρωϊκὰ, ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ἢ οὐ Θεοῦ ἔργα ἰατίον αὐτὰ λέγειν, ἢ εἰ Θεοῦ, ἰξευρητέον αὐτοῖς σχεδὸν ὅν νῦν ἡμεῖς λόγον ζητοῦμεν, καὶ λεπτέον, ὡς ὁ μὲν Θεὸς δίκαια τε καὶ ἀγαθὰ εἰργάζετο, οἱ δὲ ἀνίκαντο κολαζόμενοι. Hinc suspicari licet hoc fragmentum ad Nioben pertinere. Credibile est enim Platonem inter exempla primum illud posuisse, quod eo loco quem ex Æschylo adduxerat continabatur. Locum vero eundem ex Platone citat Eusebius Præparat. Evang. XIII. c. 3. p. 643. D.” Butler. Legitur etiam apud Plutarchum de audiendis poetis p. 63. cum eoque comparavit Erfurdlius ad Sophoclis Antigonom v. 613. versus istos Sophocleos :

σαφίς γὰρ ἔκ του

κλεινὸν ἔπος πείφανται

τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἰσθλὸν

τὰ δ' ἔμμεν, ἔτφ φρένας Θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν.

295.

Ἄλλ' οὔτε πολλὰ τρώμαί' ἐν σέρνοις λαβῶν.
 Θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συνῆρέχοι βίου.
 Οὔτ' ἐν σέγγῃ τις ἤμενος παρ' ἐσίᾳ
 Φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

Euseb. Præp. Evang. XIII. c. 3.

*Non tela si quis pectore multa acceperit
 Morietur avi futa nisi dent terminum.
 Nec si larem quis servet assiduus foco,
 Effugiet horam Parca quam decreverit.* Grot.

296.

Ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσι βροτοὶ
 Ὅσπερ μέγιστον ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν.

Plutarch. de Consol. ad Apollon. p. 106.

*Injuste mortem aversantur mortales
 Quæ maximum est remedium multorum malorum.*

v. 2. *μίγ' ἴστ' ἴαμα* correxit post Scaligerum Grotius. At Porsonus in notula ad Præfationem ad Euripidis Hecubam, quia ἴαμα suspicatur senioris ævi esse et veteribus tragicis ignotum, legendum opinabatur

Ὅσπερ μίγιστον φάρμακον πολλῶν κακῶν

a quo recte discedit Butlerus, quum vocabulum ἴαμα apud Thucyd. II, 51. occurrat.

297.

Σύ τοι μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.

Plutarch. Demetr. p. 905. (c. 35. ed. Hutten.) Ἄλλ' ἡ τύχη περὶ οὐδὲνα τῶν βασιλείων ἔρικεν οὔτω τροπὰς λαβεῖν μεγάλας καὶ ταχίας, οὐδ' ἐν ἰτέροις πράγμασι τοσαυτά. τις μικρὰ καὶ πάλιν μεγάλη, καὶ ταπεινὴ μὲν ἐκ λαμπρῶς ἰσχυρὰ δ' αὖθις ἐκ φαύλης γινίσθαι. Διὸ καὶ φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χεῖρασι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθίγγεσθαι τὸ Δισχύλιον

Σὺ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.

Paræmiographus ad Proverbiū: *Flamma persequeris quem genueras.* “In eum, inquit, qui damno afficit quem paullo ante et opera et re adjuverat, quadrabit apposite senarius proverbialis Æschyli:

Σὺ τοι μ' ἔφυσας, σύ με καταΐθιν μοι δοκιῖς.

Id est:

Videris urere igne me, quem genueras.

Verba videntur esse Meleagri, quem Althæa mater, imposito igni fatali titione, consumpsit; vel potius Penthei, (nam hoc nomine fabulam docuit Æschylus) in quem furiosa Agave mater desæviit, incensis ædibus, ut refert Oppianus, et Euripides, apud quem in Bacchis consimilia loquitur Pentheus. Demetrius a victoria Poliorcetes vocatus, variis casibus ultro citroque jactatus ad fortunam exclamasse hoc carmen Æschyli legitur:

Σὺ τοι μ' ἔφυσας, σύ με καταΐθιν μοι δοκιῖς.

*Tu me extulisti in lucem; at eadem nunc parens
Abolere flammis me nefariis puras.”*

Hæc ille. “Cogitandum annon ex Xantriis Æschyli desumptum fuerit hoc fragmentum; in ista enim fabula τὰ κατὰ Πενθεία tractasse videtur, ex iis quæ Scholiastes ad Enmen. v. 26.” *Stahl.* “Vulgo legebatur με φυσᾶς. At μ' ἔφυσας dedit Grotius, Pauwius, Heath. sed in reliquis versum corrumpit legendo:

Σὺ τοί μ' ἔφυσας σύ με καταφθίειν δοκιῖς.

Dicendum utique fuit καταφθίσιαι. Citatur hoc fragmentum iterum a Plutarcho de Monarchia p. 827. c.’ *Butler.* Pro καταΐθιν Tan. Faber legendum censuit καθαιριῖν, quod Reiskius ascivit.

298.

Δίδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Ælian. Hist. animal. VII. 8. Ζῶν ἴστιν ὁ πυραύστης, ὁπεροῦν χαιρίζει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρὸς καὶ προσπέταται τοῖς λίχνοις, ἐν ἀμαζούσῃ ἔτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήψισθαι, ἐμπιστῶν δὲ ὑπὸ ῥύμης εἶτα μέντοι καταπέφλεκται. Μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος, ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητῆς λέγων·

Δίδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Idem iisdem verbis narrat Apostolius Proverb. XX. 65. Nec abludit Zenob. Proverb. V. 79. *Stahl.*

Locum habet etiam Suidas in v. Πυραύστου μόρον. Πτηνόν ἴστι Ζωῦφιον ὁ προσπτάμινον τοῖς λίχνοις καίεται. Καὶ Αἰσχύλος· Δίδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. Εἴρηται ἰπὶ τῶν ἐλιγοχρησίαν. *Butler.*

299.

Γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαδῶν ἐπίστραιμαι
 Αἰθιοπίδος γῆς, ἐνθά Νεῖλος ἐπλάρους
 Γαῖαν κυλίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις,
 Ἐν ἧ πυρωπὸν μὴνὸς ἐκλάμψαι φλόγα.
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη
 Τήκει πετραῖαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐδαλῆς
 Φερέσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει σάχυν.

*Genus quidem laudare expertus possum
 Æthiopicæ terræ, ubi Nilus septemfluvius,
 Solum oblimat annis exundantia
 Quo tempore rutila a cane effulserit flamma
 Ægyptus puro amne repleta
 Quum liquefecerit nivem e petris, et undique florens
 Vitale Cereris omittit germen.*

Hoc fragmentum conservavit Auctor Anonymus libelli *περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναπλα-
 ρώσεως διάφοροι δόξαι*, qui cum Herodoti historiarum libris edi solet. Salmasius ad
 Soliaum p. 296. v. 1. hujus fragmenti pro μαδῶν reponit παδῶν, v. 3. pro κυλίν-
 δων ῥευμάτων ἐπομβρίαις, legendum censet κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρίαις, v. 4. ἐν ἧ
 πυρωπὸν σμῆνος ἐκλάμψαν φλογός. Duo sequentes versus ita transponit:

*Τήκει πετραῖαν χιόνα, πᾶσα δ' εὐδαλῆς
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ πνεύματος πληρουμένη.*

v. 1. Quare Salmasius παδῶν pro μαδῶν substituendum censuerit haud intelligo.
Heath. Idem tamen tenuit Vossius ad Melam I. 9. *Butler.*

v. 2. Ἐπτάρους recte Grot. Pauw, Heath. Voss. ad Melam I. 1. pro vulg. ἐπτάρ-
 ρους. Hujusmodi composita non semper duplicant ε. Vide Prom. Vinet. v. 433.
Butler.

v. 3. Emendationem Salmasii κυλίνδει pro κυλίνδων reponentis non admittunt
 Pauw. et Heath. qui ad vulgatam subintelligunt ἰσπί. Salmasii quoque πνευμά-
 των pro ῥευμάτων non probat Heath. qui vulgatam vertit, cum fluentia vi et abundan-
 tia imbrium exundant, idque tuetur ex Anonymi proposito sententiam Thaletis et
 Callisthenis, Nili incrementum ventis Etesiiis adseribentium, ab hac Anaxagoræ et
 Tragicorum distinguentis, qui id nivibus liquefactis omnino tribuunt. Sed κυ-
 λίνδει etiam Voss. ad Melam I. 1.—v. 4. sic legit Grotius:

Ἐν τῷ πυρωπὸν ἐκ κυνὸς λάμψαι φλόγα.

Cum rutila fulsit flamma siderei canis.

Versum sequentem post Salmasium Pauwius quoque transponendum esse iudicat, hunc tamen minus feliciter emendat :

Ἐν ἧ πυρωπὸν μὲν ἐκλάμψαν φλέγος

et φλέγος pro φλέγμα a φλέγω, præsertim quum accedat πυρωπὸν, suo more inprimis Æschyleum vocat. Deinde Μῆν habet pro Sole, ut Μῆνη est Luna, et auctores adducit recentiores, Diogenem Laërt., Iamblichum et Suidam, in iis quæ de gallo gallinaceo scribunt Soli a Pythagora dicato. Sed Solem nunquam Μῆνα appellatum fuisse ex Cupero ad Harpocrat. et Menagio ad Diog. Laërt. VIII. Segm. 34. ostendit Heath., qui totum locum sic legit :

Ἐν δ' ἄ μίνος πυρωπὸν ἐκλάμψαν φλογὸς

Τῆκει πετραίαν χιόνα, πᾶσα δ' εὐθαλής

Αἴγυπτος ἀγνοῦ νόματος πληρουμένη

Φερίσειον Δήμητρος ἀγγίλλει σπάχυν.

Hæc ille. Ἐν ἧ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας φλογί. Vossius ad Melam l. 1. qui et reliquorum ordinem post Salmasium mutat. Ceterum fragmentum hoc forte ad Memnonem tragædiam pertinebat. v. 6. pro vulg. πετραίαν recte πετραίαν Grot. Pauw. Voss. ad Melam l. 1. quod et metrum et analogia postulat. v. 7. pro ἀγγίλλει Grotius ἀντίλλει. Sed recte Heath. vulgatam retinet. Ægyptus enim tum, quum Nili aquis inundatur, non submittit spicas, sed tantum messem futuram quasi prædicat. Butler.

300.

Τοῦτον δ' ἐπόησεν ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν

Πεποικίλωκε κάποδηλώσας ἔχει

Τραχὺν πετραίον ὄρνιν ἐν πανλευχίᾳ

Ὅς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν

Κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ

Παιδὸς γε ταυλοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο.

Νεᾶς δ' ὠπώρας ἦνικ' αὐανθῆ σάχυσ

Τεκεῖ νιν αὖτις κάμφιεννυσε πτεροῖς.

Ἄει δὲ μίσει τῶνδε Παλλήνης τόπων

Δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικίσει.

Aristot. Hist. Anim. IX. 49.

*Hanc upupam inspectorem suorum malorum
Variegatis coloribus induit,
Feroce[m] rupium amantem avem annatam;
Qui vere apparente qualitat[is] alas
Accipitris albi; nam duas formas monstrabit
Idem pullus unico ventu editus
Autumni vero initio quum seges arvis
Rursum pariet et pennas vestiet.
Semperque odio horum Pallen[is] locorum
T[er]resqua deserta aut rupes habitabit.*

Aristoteles Hist. animal. IX. 49. Μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρώμα καὶ τὴν ἰδίαν, ὡσπερ ὁ Δισχύλος πιπίοικεν ἐν τοῖσδε. Jam sequuntur isti versus τοῦτον δ' ἐπόπτῃν etc.

Salmasius in Plinianis exercitatt. ad Solin. p. 238. "Canit Æschylus, et credit Aristoteles eandem esse upupam cum cuculo, mutata pro tempore forma et colore. Versus Æschyli hi sunt:

Τοῦτον δ' ἐπόπτῃν ἔποσα τῶν αὐτοῦ κακῶν
Πεποικίλωνι κάποδηλώσας ἔχει
Θράσση πτερωτῶν ὄρνιν ἐν παντιυχία.

Ita legimus hos versus; male hactenus lectum est: Θρασὼν πτερωτῶν ὄρνιν. Eleganter upupam πτερωτῶν ὄρνιν ἐν Θράσση παντιυχία propter plumarum variegaturam quæ vesti Thraciæ comparatur variis pictæ licis. Notis enim compuncti Thracæ, et varias vestes gerebant. Hesychius. Ἰστριανὰ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίῳ τὰ μέτωπα τῶν οἰκιστῶν Ἰστριανὰ φησιν, ἐπιδὴ ἱστιγμένοι εἰσὶν οἱ γὰρ περὶ τῶν Ἰστρηῶν οἰκοῦντες στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθήσεσι χρωῶνται. Hinc picti Agathyrsi, picti Geloni, virgati Dabæ, passim apud Poëtas. Upupæ quoque cristam habent in capite, qualem gerebant in galeis οἱ πελτασταὶ Θραῖες. Hoc etiam facit ad Θραῖσαν παντιυχίαν. Sequitur apud Æschylum de upupa:

Ὅς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερῶν
Κικροῦ λεπαργῶ, δύο γὰρ οὖν μορφὰς φέρει
Παῖδὸς ἀπ' αὐτοῦ ἠδύος μῖας ἔπο.

Sic scribendum; nec assentior Scaligero reponenti φαίνοντι. Contrarium est epitheton, quod illi attribuitur, λεπαργός. Glossæ Græcorum interpretantur τὸν λαπαρῶς λευκὰς ἔχοντα, ἢ ὅλον τὸ δέρμα. Plane hic vult dicere upupam vere ineunte ἦρι φαίνοντι accipitris λεπαργῶ formam habere, hoc est cuculum esse. Nam cuculis accipitri similis, eumque de accipitre fieri quidam etiam crediderunt. Vide Plinium. Pergit Æschylus:

Νίας δ' ὀπάρας ἦνικα ξανθὴ στάχυς
 Στικτὴ νιν αὐθις ἀμφιένυσσι πτέρυξ.

Ita prorsus emendandum erat; quis enim ferat vulgatam lectionem quæ hactenus tolerata est:

Τίπτει νιν αὐθις καμφινωμήσει πτέρυξ.

Autumno rursus incipiente quum flavescent segetes, iterum fit upupa; varia pictaque pluma iterum ornatur; στικτὴ πτέρυξ ἢ ποικίλη, variegata pluma, qualem esse upupæ omnes sciunt. Ergo ex cuculo fit upupa, juxta sententiam Æschyli. Hesychius: Στίγματα ποικίλματα, eadem metaphora qua supra. Recte sane et convenienter avi Thraciæ et ex homine Thrace juxta fabulas poetarum, mutata et varia pluma pietæ τὴν Θρηάσαν παντευχίαν et στικτὴν πτέρυγα tribuit Poëta, quia στικτοὶ Thracæ, et versicoloribus ornati vestibus. Reliqui quo versus Æschyli sic vulgo leguntur:

Ἄει δὲ μίσει τὸν δ' ἐπ' ἄλλον εἰς τόπον
 Δρυμὸς ἐρήμους ὑπάγους ἀποικίσει.

Scaliger emendabat:

Ἄει δὲ μίσει τοῦδε Παλλήνης τόπου
 Δρυμὸς ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικίσει.

Quanto melius nos ad hunc modum:

Ἄστη δὲ μισί τῶν δὲ Παλλήνης τόπων
 Δρυμὸς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικίσει.

Urbes fugitat et odit, ac Pallenes saltus desertos et montes incolit. Nihil verius. At tam falsum est, ex cuculo fieri upupam, quam falsissimum ex sycallide vel ficcudula melancoryphum; sive de Mesangia nostra accipias, sive de pivonio, nam utraque μελαγκόρυφος." Hactenus Salmasius.

v. 1. "Ἐποπα] Pausan. Phocic. c. 4. ὁ δὲ ἔποψ ἐς δὴ ἔχει λόγος τὸν σηεῖα ἀλλαγῆναι, οὔτος ὄρεις μέγεθος μὲν ὀλίγον ἐστὶν ὑπὲρ ὄρηγα, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ οἱ τὰ πτέρια ἐς λόφου σχῆμα ἐξήρηται.

v. 3. τραχὺν] θρασὺν erat in Aristotele, quod in Θράση mutavit Salmasius, sine causa tamen ut monuit Heath. v. 4. φαίνοντι] φαίον τι Scaliger. v. 5. φανῖ παιδός γε ταυτοῦ] φαίνι παιδός τε χ' αὐτοῦ vulgo legitur apud Aristotelem, unde Heathius partim Pauwii auctoritate rescribentis φαίνε, partim Sylburgii reponentis χ' αὐτοῦ sic legit:

δύο γὰρ οὖν μορφὰς φαίνε
 Παιδός τε χ' αὐτοῦ νηδύς μιᾶς ἄπο.

Si eum cum pullo suo in nido simul deprehenderes, diceres duas avium diversas species uno eodemque ventre editas, adeo pulli sui est dissimilis. Quorsum hic Pallenes mentio fiat non intelligit Heath., quum Terei regnum longe a Pallene in Thracia apud Odrysas situm esset, Ovid. Met. VI. 490. regia autem prope Rhodopen ibid. v. 589. Porro nec intelligit, quare upupa potius quam alia avium genere urbes odisse dicatur. Itaque verba Æschyli apud Aristotelem :

Ἄτι δὲ μιστὶ τόνδι ἄπαλλον εἰς τόπον
Δρυμοὺς ἐρήμους ὑπάγουσ' ἀποικίσει.

sic refingit :

Ἄτι δὲ μίσει τῶν δ' ἀπαλλαγῆς τόπων.
Δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἐποίχεται.

Semper vero, hisce locis præ odio relictis tesqua deserta aut montes peragrat. Sed advocavit Bothius Ovid. Met. X. v. 356.

Esse viros fama est in Hyperborea Pallene
Qui soleant levibus velari corpora plumis
Quum Tritoniacam novies subiere paludem.

Hanc historiam h. l. Æschylum secutum existimat, ut Thraces isti in upupas mutati Pallenem fugerint, ne civium suorum aspectu contristarentur. Sed hoc nimis longe petitum videtur.

v. 7. Ἦνικ' αὐανθῆ] Ἦνικ' ἄν ξανθῆ apud Aristotelem, ubi Ἦνικ' αὐξανθῆ emendat Scaliger. Ἦνικα ξανθῆ Salmas. probantibus Pauw. Heath. nisi quod illi Ἦνικ' ἄν. v. 8. vulgo legebatur τίκει νιν αὐθις κάμφινουσι πτίρυξ. Scaliger emendabat τίκει νιν αὐθις κάμφινομήσει, vel κάμφινομίση πτίρυξ. Salmasius pulcherrime : Στικτή νιν αὐθις ἀμφίνουσι πτίρυξ. probante Heathio. Sed ἀμφίνουσι Gesnero debetur. Locum sic refingit Pauw.

Τούτων δ' ἐπίπτην ἴσοπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
Πειποικίλωκε, κάποδηλώσας ἔχει
Θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχία
Ὅς ἔρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτίρον
Κερκοῦ λεπαργοῦ· δύο γὰρ οὖν μορφᾶς φαίνης
Παιδός γε ταυτοῦ γηδύος μιᾶς ἄπο
Νίας δ' ὀπώρας ἦνικ' ἄν ξανθῆ σταχύς.
Τήκει νιν αὐθις κάμφινομίσει πτίρυξ.
Ἄτι δὲ μιστὶ τόνδ' ἐπ' ἄλλισθαι τόπον,
Δρυμοὺς δ' ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικίσει.

304.

Ζεὺς ἔστιν ἀνδρῶν, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός.

Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶ,τι τῶνδ' ὑπέστρεγον.

Clemens Alex. Strom. V. p. 440. ὅτι Εὐφορίων, ὁ, τε Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ Θεοῦ σιμῶς σφάδρα φησίν·

Zeus estin andrō etc.

v. 2. χῶτι] χωρεῖ Euseb. Præp. Evang. XIII. p. 681.

τῶνδ' ὑπέστρεγον] τῶνδ' ἔσ' ὑπέστρεγον Grot. Vide Scaligeri Conjectan. p. 32. ad illud Ennianum apud Varronem de Ling. Lat.

Isthic est is Juppiter quem dico, quem Græci vocant

Aerem; qui ventus est et nubes, imber postea

Aique ex imbre frigus; ventus post fit, aer denuo.

Democritum etiam apud Clementem in Protreptico (p. 45. ed. Sylb.) adducit vir summus: ἐνταῦθα δ' οὖν ἠέρα καλούμεν οἱ Ἕλληνες, πάντα διαμυθίζεται, καὶ πάντα αὐτὸς οἶδεν καὶ διδοῖ, καὶ ἀφαιρείται, καὶ βασιλεύς αὐτὸς τῶν πάντων. Butler.

305.

— μὴ παρασπίστης ἐμοί.

Ἐῖν μὲν οὖν, μήτ' ἔγγος, ὅστις μὴ φίλος

Τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, μήτε τιμᾶ τὸ πρέπον.

Hæc in versus digessit Grotius, et sic vertit:

non adstet mihi

Nec sit propinquus, quisquis huic tali viro

Non est amicus, nec quod est rectum colit.

Apud Aristidem Tom. III. p. 485. legitur μὴ μὲν οὖν ἐμοί γε, κατ' Αἰσχύλον μὴ μοι παρασπίστης, μήτ' ἔγγος εἴη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾶ τὰ πρέποντα. In tertio versiculo, prout a Grotio et Stanleio digerantur, incommodum hiatus sensit Papw. ut et Heath. qui sic refingit:

μὴ μοι παρασπίστης εἴη

Μηδ' ἔγγος, ὅστις ἀνδρὶ μὴ τούτῳ φίλος.

* * * * μηδὲ τιμᾶ τὰ πρέπον.

Hiatum sustulit Bothius legendo: "Ἐστ' ἀνδρὶ τούτῳ. Sed omnes Æschylo obtru-

serunt, quæ revera sunt Aristidis. Nihil ex his ad Æschylum pertinere judico, præter illa :

— μητ' οὖν παρασπίστης ἰμοὶ
Μήτ' ἐγγὺς εἶη —

Reliqua sunt Aristidis, qui simili modo sua cum Æschyleis commiscuit in fragm.
* * * ubi vide locum a nobis allatum. *Butler.*

306.

Apud Aristophanem in Ranis postquam Bacchus apud inferos Æschylum cum Euripide comparans utrumque singulos versus pronuntiare jusserat, eorumque lancibus impositorum pondus examinaverat, inde a v. 1458. aliam viam ingreditur, declaratque se uter eorum civitati aliquid utile suaserit, eum secum abducturum. Primum igitur quærit quid uterque de Alcibiade sentiat :

Πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τί' ἔχειτον
Γνώμην ἐκάτερος ; ἢ πόλις γὰρ δυστοκίῃ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἐχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Τίνα ;

Ποθεῖ μὲν ἰχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
Ἄλλ' ὅ,τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.

ΚΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδὺς σίφυκε, μάλα δὲ γι βλάπτειν ταχύς,
Καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Εὐ γ', ὦ Πόσειδον ! Σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις ;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Οὐ χρῆ λέοντος σκύμνον, ἐν πόλει τρέφειν
[Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν]
Ἦν δ' ἐκτραφῆ τις τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Νῆ τὸν Δία, τὸν Σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω.
 Ὅ μιν σοφῶς γὰρ εἶπιν, ὃ δ' ἕτερος σαφῶς.

Hic primum optimo jure versum :

Μάλιστα μὲν λείοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν

Brunckius ut spurium ejecit, eique prudenter Invernizzius suffragatur, quamquam eundem versum in codice suo invenerat. Brunckius vero eum in tribus suis codd. afuisse confirmat. Idem tamen eum a Plutarcho in Alcibiade cap. 16. omissum esse contendit. At in omnibus Plutarchi vitarum, quas consulimus, editionibus hic versus apparet, contra antecedeus omittitur :

Οὐ χρὴ λείοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.

Scholias Aristophanis versum *μάλιστα μὲν λείοντα* — sic explicat : *μάλιστα μὲν μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα ἔχοντα· ἰὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζῃ, ἀλλὰ τιθασῶσαι.* "Ὡς ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβουλεύει μὴ δέχασθαι· ὃ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινα διάνοιαν, ἢ μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδιξάμενος τροποφορεῖν." *Ἐν τισὶ δὲ μετὰ τὸ πρῶτον* παρῆ- γαγε γράφεται †, ὥστε εἶναι τὸν μὲν πρῶτον εὐλογοῦμένως Αἰσχύλου· τὸ δὲ ἕξῃς ἄδη- λον τινός, (i. e. ut cujus personæ sint reliqui versus *μάλιστα μὲν* — "Ἦν δ' ἐκτραφῆ τις — non constat.) "Ἦ γὰρ Εὐριπίδης δὲς ἐστὶν ἀποφηνάμενος· ἢ ὁ Διόνυσος ἀνακούων ἐκείνου αὐτὸς ἢ λέγων καὶ ταῦτα ἐπιξεραζόμενος τὸ παρ' Αἰσχύλου λεγόμενον ἢ ὁ χορός." *Ἐν τισὶ (in quibusdam exemplaribus) ἐνός (nempe unius Æschyli) ἴσσι τὰ τρία, τοῦ Αἰσχύλου πρῶτον μὲν (scil. verba οὐ χρὴ λ. σκ. ἐς πόλει τρέφειν) ἀποφατικῶς λέ- γαντος ; τὰ δὲ ἕξῃς δύο μαλακώτερον ὑποτιμιμένου. Suidas : Οὐ χρὴ — Μάλιστα μὲν — "Ἦν δ' ἐκτραφῆ τις — ὑπηρετεῖν. Ἀριστοφάνης. Αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ Ἀλκι- βιάδου : Μὴ ἀνατρέφειν φρόνημον· ἰὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζῃ ἀλλὰ τιθασσεῦσαι.* "Ὡς ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβουλεύει μὴ δέχασθαι· ὃ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινα διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδιξάμενος τροποφορεῖν Ὅ δὲ Διόνυσος πρὸς τὰδε φησί· *Δυσκρίτως μὲν γ' ἔχω. Σοφῶς γὰρ εἶπιν· ὃ δ' ἕτερος σαφῶς. Σοφῶς μὲν Αἰσχύλος ; σαφῶς δ' Εὐ- ριπίδης.* Idem repetitur apud Suidam v. *Σκυμνός*. Valerius Maximus VII. 2. 7. Aristophanis quoque altioris est prudentiæ præceptum, qui in comædia intro- duxit remissum ab inferis Atheniensem *Periclem*, vaticinantem, non oportere in urbe nutriri leonem ; sin autem sit altus, obsequi ei convenire. Monet enim, ut præcipuæ nobilitatis et concituli ingenii juvenes refrenentur ; nimio vero favore ac profusa indulgentia pasti, quominus prudentiam obtineant, ne impediuntur ; quod stultum sit et inutile, eos obtreectare viros, quas ipse fovetis. Ego vero mihi persuadere non possum hos versi-*

* i. e. post versum primum *οὐ χρὴ λείοντος σκυμνὸν ἐν πόλει τρέφειν.*

† Hæc sensum non habent, nisi forte Scholias : *παρῆγαγε φος γράφεται*, h. c. signum, quo indicabatur novæ personæ sermonem incipere.

eulos inter fragmenta ex Æschyli tragœdiis referenda esse, non magis quam ille *Μισῶ πολίτην* etc. e quadam Euripidis tragœdia petita esse, verba potius sunt ab Aristophane conficta et Euripidi atque Æschylo tributa.

307.

Θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

Animaequus esto; summus haud durat dolor.

Grot.

Plutarchus de audiendis Poëtis cap. XIV. Ἐπιρρήτιον δὲ καὶ τῷ Αἰσχύλῳ

Θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον

ὅτι τοῦ τό ἐστι τὸ παρ' Ἐπικούρου θρυλλούμενον αἰεὶ καὶ θαυμαζόμενον· Ὡς οἱ μεγάλοι πόνου συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγιστος οὐκ ἔχουσιν. Ὡν τὸ μὲν εἰρημὴν ὁ Αἰσχύλος ἐναργῶς, τὸ δὲ τὸ εἰρημένῳ παρακείμενόν ἐστι. Εἰ γὰρ ὁ μέγας καὶ σύντομος οὐ παραμένει πόνος, οὐκ ἔστι μέγας ὁ παρακείμενος, οὐδὲ δυσκαρτέρητος.

308.

Ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη.

Ποίη ξυωρὶς τῆσδε καρτερώτερα;

Iustitia quoties copulata est robori

Hac esse bigu quid queat valentius?

Grot.

Schol. a Valekenario laudatus in diss. de Scholiis in Homerum ineditis p. 131. ad Iliad. 541 et 542.

Κεῖται Σαρπηδῶν Λυκίων ἄγος ἀσπιστάων

Ὅς Λυκίην εἶρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ

haec adnotavit: Ταῦτα γὰρ σώζει τὸ μὲν πόλιν καὶ οἰκήτορας τὸ δὲ ἀπείργον τοὺς πολεμίους. Αἰσχύλος·

Ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκας

Ποία ξυωρὶς τῶνδε καρτερώτερα;

τὴν δίκην δὲ προτάσσει (Ὁμήρος) τίς μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀρμόζουσαν βασιλεῖ.

309.

Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Schol. ad Aristoph. Nubes v. 1128.

Diogenianus Proverb. IV. 35. Et Suidas : Δεινοὶ πλέκειν τὰς μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργούντων τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. Steph. Byzant. in v. Αἴγυπτος τὸ ἔθνικόν, inquit Αἰγύπτιος ὡς ἔχει τὸ Ἰαμβεῖον

Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Καὶ Αἰγυπτιάζειν, τὸ πανοῦργα καὶ δόλια, καὶ ὑπευλα πράττειν.

310.

Οὔνεκ' ἐκεῖ ἄνδρα λειμώνια.

Ad Aristoph. Nub. v. 1367. ubi Strepsiadēs filium suum carmen aliquod Æschyli recitare jubet his verbis :

Ἐπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
 Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· καθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν
 Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
 Ψόφου πλείων, ἀσύστατον, στόμφακα, κρημοποσίον.

Hæc adnotavit Scholiastēs : Μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντας ἦδον τὰ Αἰσχύλου ὥσπερ τὰ Ὀμήρου μετὰ δάφνης. Παρὰ τὸ Αἰσχύλου

Οὔνεκ' ἐκεῖ ἄνδρα λειμώνια.

Bothius rescripsit οὔνεκ' ἐκεῖ γ' ἄνδρα λειμώνια anapæsticum metrum expleturus.

311.

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Ad Aristoph. Ran. v. 716.

Τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Scholiastæ hæc est adnotatio : Δίδυμός φησι παρὰ τὸ Αἰσχύλου

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Θίλι δὲ εἰπιῖν· καὶ ταῦτα ἔντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.

312.

Οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ.

Neque populus neque vir amicus.

Citat Eustathius ad Iliad. ζ'. 262.

313.

--- εἶλκον

Ἄνω λυκηδὸν, ὥς εἰ διπλόοι λύκοι
 Νέεθρον φερούσι.

sustulerunt

*Sursum instar lupi, quo modo duo lupi
 Hinnulum ferunt.*

Eustath. ad Iliad. ν'. p. 927.

Versus probante Heathio sic digerit Pauwius :

Εἶλκον δ' ἄνω λυκηδὸν, ὥσπερ διπλόον
 Λύκοι νέεθρον φέρουσι.

314.

Πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται.

Utrum mulier aliqua Æthiopica apparebit.

Eustath. ad Odys. δ'. p. 484. Αἰθίοψια γούν φωνήν Αἰσχύλος λέγει, καὶ Πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται. Hæc fragmenta Pauwius ex eodem Æschyli loco deprompta putabat; rectius vero Butlerus separavit.

315.

Λεοντοχόρβαν βούβαλιν νεαίτερον.

Leones cibum bubalum tenellum.

Eustath. ad Odys. ι'. 220.

316.

Ὡς λέγει γέρον γραμμα.

Sicut ait vetus scriptura.

Id. ad. Odys. χ'. 184. cf. Valckenaer. ad Euripidis Phænissas v. 103. "Hesych. Γέρον· ἐπὶ μὲν τοῦ ἐντίμου, κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας· γέρας γὰρ ἡ τιμὴ, ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας ἢ γέρον. Ad quem locum Sopingius. Odys. χ'. 184. γέρον σάκος, i. e. vetus.

Sed semel ita locutus est. Æschylus λίγι γέρον γράμμα. Et Sophocles, γέροντα βουλίους i. e. ἀρχαῖα Eustath." Hæc ille. Stanl.

317.

--- διαβρέχεις τὰρλύμαλα.

In condimenta maceras.

Athenæus Deipnos. Epit. Lib. II. c. 77. ὅτι ἀρτύματα εἴρηται παρὰ Σοφοκλιῖ ἐν Φαίαιξιν· καὶ βορᾶς ἀρτύματα; καὶ παρ' Αἰσχύλῳ διαβρέχεις τὰρ-
τύματα.

318.

Εἶτ' οὖν σοφιστῆς καλὰ παραπαίων χέλυον.

Athenæus Deipnos. XIV. 5. hunc locum affert exempli causa, quum Musicos a veteribus Græcis honoris causa σοφίστας appellatos esse dixisset. Hæc sic interpretatur Pauw. ut quamvis σοφιστῆς ille male pulsaret pulchra tamen esset modulatio. Mendam subesse sensit Heathius, quum prima in καλὸς apud Atticos semper brevis sit, itaque commate post σοφιστῆς posito rescripsit καῖτα. Sed quis non videt legendum κάρτα? Καλὰ παραπαίων bene male errare nemo potest. Κάρτα παραπαίων valde aberrare facillimum est. Similis est phrasis apud Æschylum Agamemn. v. 1215.

Ἄλλ' ἦν σοφίστης κάρτ' ἱμοὶ πνέων χάριν.

Hactenus Butlerus, ejus emendatio satis speciosa est, nimirum si ironice hunc musicum σοφιστὴν ab Æschylo dictum putemus; ut nos diceremus: *das war ein Virtuose, der viel falsche Griffe that.*

319.

Ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐδηλούμενον
Τόνδ' ἐν γναθοῦντι κριβάνῳ θήσω. Τί γὰρ
Ὅσον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

Ego porcum optimum lactatu
Hunc in crepitante furno ponam. Quod enim
Obsonium hoc fuerit præstantius hominibus?

Athen. Deipnos. IX. 17.

Horum versuum duo priores scribentur in antiquis varie :

Ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθιλούμενον
Τὸν δ' ἐν νοθοῦντι κριβάνω θήσω.

In aliis ἐνθιλούμενον. Nec peccaverit fortasse, qui εὐθιλήμονα, ut in illo veteris poetæ ap. Suidam in Εὐθιλήμονα. " Ἄρτι καταβρούκοντα τὸν εὐθιλήμονα μόσχον. Invenimus etiam in optimis codd. ἐνθιλούμενον, quod non est absurdum si leviter emendatur. Nam ἐνθιλευμένον fuerit scribendum, ut in aliis horum librorum non paucis locis. Vide lib. I. c. 4. Vix putem ἐνθιλοῦν dixisse Æschylum pro ἐνθιλεύειν quod tamen si admittimus, νοθοῦντα κριβανον tueri licet sequente versu, et interpretari *salsum furnum*, vas testaceum, quo inverso usus loco furni. Sic videtur appellare. Νοθῶω sive νοθῶω nove pro νοθῶω. Sed vocem hanc pro depravata habuit auctor Epitomæ quum cetera rescriberet. *Casaubonus*.

Ut Epigrammatista apud Suidam εὐθιλήμονα μόσχον sic Æschylus apud Athenæum lib. IX. p. 375. χοῖρον εὐθιλούμενον

Ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθιλούμενον
Τὸν δ' ἐν νοθοῦντι κριβάνω θήσω, τί γὰρ
Ὅψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον.

Ita scribendus iste locus, in quo magnus Casaubonus frustra laboravit. Æschylus Choëph. 323.

φρόνημα τοῦ
Θαιόντος οὐ δαμάζει
Πυρὸς ἢ μαλιερὰ γνάθος.

Ubi consulendus Scholiastes. Confer etiam Æschyl. Prometh. 368. et Homer. in poematio, quod inscribitur ἢ κέραμις s. κάμινος v. 12.

Ὡς γνάθος ἰσπείη βρούκει, βρούκοι δὲ κάμινος
Πάντ' ἐντόσθ' αὐτῆς κερραμήια λεπτὰ ποιούσα.

qui locus huc apprime facit. *Toup. cur. noviss. ad Suidam p. 75.*

Quas pro codicum MStorum varietatibus in v. εὐθιλούμενον citavit Casaubonus eæ sunt doctorum virorum conjecturæ; editam scripturam tueatur ambo nostri codices MSti tenentque alii Parisiensis libri teste Villebrunio. Pro corrupto νοθοῦντι recepi *Toupii* emendationem γναθοῦντι in *crepitantem furnum*; nempe ut *crepitare* dicimus *ignem*, a γνάθος *maxilla*, proprie *crepitare dentilus*.—In *testa calente ponam* interpretatus erat *Dalecampius* eum *Natali*, qui in *calentem furnum*, quasi τὸν δ' ἐν αἴθοντι κριβάνω legissent, quod percommodum foret; si ferret metri ratio. De voc. βέλτιον v. 3. monuit *Fiorillo Obs.* in Athen. p. 38. ex Æschyli usu mutandum in βέλτιον videri. *Schweighauser. ad Athen. Deipnos. IX. 17. Animad. Tom. v. p. 57.*

Pro *βέλτιον* prosodiæ causa *βέλτιον* legendum esse monuit etiam censor Hecubæ Euripidis a Porsono editæ in *Monthly Review* August 1799. pag. 139.

320.

Λευκός; τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
 Ὁ χοῖρος. Ἐψου, μηδὲ λυπηθῆς, πυρί.

Athenæus *ibid.* hoc fragmentum affert, statim post illud superius. “Hi versus sic veluti prosa oratione scripti vulgo legebantur: Λευκός· τί δ' οὐχί (in Ed. Ven. et Bas. etiam post Λευκός nulla distinctio) καὶ ἠφευμένος ὁ χοῖρος ἔψου μηδὲ λυπηθείς πυρί. Dein monuit Casaubonus: “duos versiculos sine controversia debes concipere:

Λευκός; τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
 Ὁ χοῖρος. Ἐψου μηδὲ λυπηθῆς (aut λυπηθείς) πυρί.

Errant magnopere, qui offensi proba voce ἠφευμένος nihili verbum ἠφειμένος, eo quidem sensu, quem afferunt scribi voluere. [ἀφειμένος voluerat Dalecampius, eamque vocem significare ait *adolecentem qui pubertatem excessit.*] Notissima Græcis vocabula εὔειν et ἀφεύειν, pro igne torrere.” — Ἀφεύειν i. e. ἀπτειν, ἐμπυροῦν, καίειν *adurere* et præsertim pilos *adurere*, quod fit *porcello mactato*. Vid. Aristoph. Thesmoph. v. 216. et 236. sq. ed. Brunck. Posteriori versu uterque Cod. MS. λυπηθῆς habet. Pro ἔψου malis ἔψι cum Corayo in Notis MS. ubi simul et usum verbi ἠφευμένος de porcello cui deustulatae sunt setæ ex Aristophane observavit vir doctissimus, et hanc adnotationem adiecit. “Quod sequitur λυπηθῆς (ex emend. Casaub.) declarandum est ex Neo-Græcorum lingua, *ne parce*, ideo et ἀλύπητα adverbium ipsis usurpatur sæpe loco ac sensu τοῦ ἀφειδῶς.” Schwoighauser ad Athenæi l. l. p. 57.

Villebrune hunc locum sic inter duas personas divisit et Gallice vertit:

A. Quoi? un blanc (cochon)? B. Pourquoi non? Et même rôti comme il faut. A. Faites le cuire en bouillant, et non rôti au feu. Ne prenez cependant pas mal cet avis.

321.

Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕος
 Ἡ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἶργασαι κακὰ
 Δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Athenæi Deipnos. *ibid.*

Sacrificans porcum istum illius ipsius suis

Quæ multis ædes affecit damnis

Et quatiens et evertens sursum deorsum omnia conturbavit.

Notanda Toupius inquit, (Emend. in Suid. P. III. p. 286. Vol. ii.) vox *τύρβα*, quam non alibi se legisse meminit doctissimus animadversor. Idem *τύρβα*, et *σύρβα*. Hesychius: *Σύρβα, μετὰ Θορύβου*. Zenobius Proverb. v. 1. 2. *Συρβήνης χορός*. *Αὕτη τίτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν*. Ἀπὸ τοῦ τινὰς τοῖς ὕσιν ἐπιφωνεῖν *σὺρβα*.

In versu secundo Porsonus not. ad Toupii Emend. in Suid. (Vol. iv. p. 477.) corrigendum censet:

Ἡ πολλὰ μ' ἐν δόμοισιν ἐργάσται κατὰ.

322.

Ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερὸν αὔδασον ξύλον;

Hoc fragmentum citat Philo Judæus in libro quod omnis probus liber, ubi p. 886. D. Argonautas laudat, quod neminem nisi liberum inter navales socios receperint, inprimis Jasonem, quod neminem servum passus sit navem suam ascendere. Ἀγαμαι καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν οἱ σύμπαν ἀπέφηναν ἐλευθερον τὸ πλήρωμα, μηδένα μήτε τῆς ἰδίας ἀναγκαίας ὑπηρεσίας προσέμενοι δοῦλον, ἀδελφὸν ἐλευθερίας λειτουργίαν ἐν τῷ τότε ἀσπασμένων, εἰ δὴ καὶ ποιηταῖς προσέχριν ὅσιον. Διὰ τί δὲ οὐ μίλλομεν; παιδιευταὶ γὰρ οὗτοι γι τοῦ συμπάντος βίου κατὰ πηρ ἰδίᾳ γονεῖς παιδὸς καὶ οὗτοι τὰς πόλεις δημοσίᾳ σωφρονίζουσι· οὐ δὴ ἀργοναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπίτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκίταις μεμοισμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ φύσις οὔσα φιλελεύθερος ὄθεν καί· ὁ Διοχύλος ἐπ' αὐτοῖς εἶπε·

Ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερὸν αὔδασον ξύλον.

Ex hoc loco patet Philonem Æschyli versiculum de navi Argo sic intellexisse, ut sanctitatis epitheton ad id quod de servis omnibus ab ea exclusis narraverat, referret. Aliter vero accepit Butlerus, qui monet ad hoc fragmentum respexisse Hyginum Poet. Astron. II. 37. his verbis: *Homerus hunc eundem locum Pagasas in Thessalia finibus esse demonstrat; Æschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse conjunctam*. Notum est enim in fabulis de expeditione Argonautarum, hanc quoque fuisse, qua traderetur Minervam e quercu Dodonæa tabulam huic navi inseruisse, quæ ipsa quoque interdum loqui cæperit et vaticinia ediderit. Hinc Butlerus pro *αὔδασον eloquere*, scribendum opinatur *αὐδάσον responsurum*, s. vocale. Sed hæc nimis incerta sunt. Ceterum vid. in lexico Æschyleo v. *Ξύλον*.

323.

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Strabo lib. VIII. c. 3. καὶ Ἀλκμάν δι·

Κύπρον ἡμερτὰν λιποῦσα καὶ Πάφον περιέρρυσται.

Καὶ Αἰσχύλος·

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Poterat esse pars Trochaici tetrametri. Ὡ Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον. Nolim enim sejungere ut unus senarius in Κύπρον exeat, altera a Πάφου incipiat. Citatur etiam ab Eustathio ad Iliad. β'. p. 305. l. 34. Butler.

324.

Βοῦραν δ' ἱεράν τε καὶ κεραινίας Ῥύπας.

Strabo VIII. c. 7. τῶν δὲ λοιπῶν πόλειων τῶν Ἀχαιῶν εἴτε μείδων Ῥύπας μὲν οὐκ οἰκοῦντας· τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγιεῖς καὶ Φαριεῖς· καὶ Αἰσχύλος δὲ λέγει πρὸς·

Βοῦραν δ' ἱεράν τε καὶ κεραινίας Ῥύπας.

“ Hunc versum olim sic vulgatum :

Βοῦραν δ' ἱεράν τε καὶ κεραινίας Ῥύπας.

sic digereit Casanbonus, ut trimetrum constituent :

Ἱεράν τε Βοῦραν καὶ κεραινίας Ῥύπας.

Pauvius autem e Choricis fortasse desumpta esse existimat, et sic legenda :

1. Βοῦραν δ' ἱεράν

2. Καὶ κεραινίας Ῥύπας.

1. Anapest. Monom. 2. Troch. hepthem. Sed et καὶ Βοῦραν ἱεράν καὶ κεραινίας Ῥύπας si legamus, transpositio epitheti vitabitur et senarium habebimus. Eundem locum respexit Photius in lexico. Ῥύπας (leg. Ῥύπας) Πόλις τῶν Ὠλυνίων Ἀχαιῶν. Οὕτως Αἰσχύλος. Butler.

325.

Κύδισ' Ἀχαιῶν, Ἀλρεῶς

Πολυκόβανε, μάνθανε μου, παῖ.

Hos versus recitat Euripides Aristoph. Ran. 1269. 1270.

326.

Εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι
Δόμον Ἀρτέμιδος πέλαις οὔγειν.

Hos quoque Euripides recitat Aristoph. Ran. 1273. 1274. Brunckius ad h. l. "εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι vertit Berglerus: *bona verba dicite apiarum*. Quid quæso apiarum rei est cum Dianæ templo? *Μελισσονόμοι* sunt Melissarum seu sacerdotum Dianæ præsides. Mulieres fatidicas, quæ in templis ministrabant *μελίσσαις* dictas fuisse notum est."

327.

Ἥρα τέλεια, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

Juno jugalis Jovis uxor consors tori.

Schof. Pind. in Nem. χ'. 31.

328.

Μῆτε κρῶσσους, μητ' οἰνηρούς μηδ' ὕδατηρούς λιπεῖν ἀφνειοῖσι δόμοισιν.

Neque uncas, neque vinaria nec hydrias in opulentis linquere domibus.

Julius Pollux Onomast. V. 4. Καὶ οἰνηρὸς Ξεραπὼν, παρὰ Ἀνακρέοντι καὶ οἰνηρὸς παρὰ Κρατίνῳ.

Οὐδ' ὀξύβαφον οἰνηρὸν ἔτι κεκτήσεται.

Καὶ Διοχύλος.

Μῆτε κρῶσσους, μητ' οἰνηρούς
Μηδ' ὕδατηρούς λιπεῖν ἀφνειοῖσι δόμοισι.

Hæc in Anapæstos sic digerit Pauvius:

— μήτε κρῶσσους

Μητ' οἰνηρούς μηδ' ὕδατηρούς
Λιπεῖν ἀφνειοῖσι δόμοισι.

ubi saltem scribendum erat *λείπειν* quod monuit Heath. Butler.

329.

Ὁξυγλυκίαν τ' ἄρα κοκκίεις ρόαν.

Acidi mali punici grana decerpes.

Pollux Onomast. VI. 11.

Ὁξυγλυκίαν Pauw. metri causa et sic Heath. qui pro τ' suum illud γ' hic etiam intrudit. Hand male divinavit Bothius hæc esse verba Cereris ad Proserpinam, et legendum:

Ὁξυγλυκίαν τ' ἄρα κοκκίεις ρόαν;

Sed sic melius forte fuerit legere:

Ὁξυγλυκίαν ἄρ' ἐκόκκισι ρόαν;

Est ni fallor fragmentum ex Eleusiniis et possint esse verba ejusdam ad ἀμόκτων cui sacra communicanda erant. Unde leviori etiam mutatione legas:

Ὁξυγλυκίαν ἄρα κοκκίεις ρόαν;

Secunda in Ὁξυγλυκίαν ante γλ producitur. Sed nec prætermittendus est locus ipse Pollucis: εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσι ροῖαν κατὰ Ἀριστοφάνην.

Ὁξυγλυκίαν τ' ἄρα κοκκίεις ρόαν.

Ταυτὶ δὲ τὸ ἱερῶν Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὄν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου. Butler.

330.

Σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

Pollux Onom. VII. 18. Ὅτι μὲν τοι καὶ τριμίτια εἰργάζοντο Αἰσχύλος διδάσκει φήσας

Σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

331.

Λούται γε μὴν λουτήριον αὐτὸ δεύτερον.
Ἄλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Jul. Pollux VII. 33. Αἰσχύλος δ' ἂν ἰοίκοι τὰ βαλανίτια λουτήρια λέγειν.

Λούται γι μὴν λουτήριον αὐτὸ διύτηριον
Ἄλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Ad hoc fragmentum hæc scribit Pauw. "Perbene liber Falkenbergii Λούται γε μὲν δὴ λούτρον αὐτὸ δεύτερον. Sic versus alter optime cum hoc jungi potest: 'Ἄλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων. — Λούω λανο, λούτρον lavatio λούτρον λούειν, ut γάμων γαμῶν, πομπὴν πίμπειν, et alia id genus sexcenta, quæ Attici inprimis amasse dicuntur. Λούτρον λούται ἐκ μεγίστων λουτηρίων." Hæc ille, quicum facit Heath. Sed haud scio an melius forte scribatur Λούται γε μὴν λούτρον τὸδ' αὐτὸ δεύτερον. Butler.

332.

Τοσαῦτα, κήρυξ, ἐξ ἑμοῦ διάρτασον.

Etymol. Magnum: "Ἀρταμος, ὁ μάγισρος,

"Ἡ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγῶν,

παρὰ τὸ διάρτάσαι ὃ ἴσθι μερίσαι ἢ συναρμόραι. Αἰσχύλος·

Τοσαῦτα κήρυξ ἐξ ἑμοῦ διάρτασον.

"Ἀρταμος οὖν ὁ διάρτῶν τὰ κρέα καὶ ἀρταμῆσαι, κρεονομῆσαι.

333.

Σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

Etymol. M. Δι' ἀσπίδιος] Κράτης λέγει ὅτι τινες μὲν ἀπὸ τοῦ α ποιοῦνται τὴν διασηλὴν, ἢν' ἡ δ' ἰ ἀσπίδιος πεδίον (Hom. Iliad. λ'. 753.) ἀσπίδα τὸ πεδίον εἰρηκότες, τουτίστιν ἐπιμήκους καὶ μακροῦ, ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς ἀπὸ μεταφορῆς τῆς ἀσπίδος, διὰ τὸ τὰ μακρὰ τῶν πεδίων καὶ εὐρέα περιφερῆ φαίνεσθαι, μηδενὸς ἄλλου ὀρωμένου τέρατος, ἀλλὰ τοῦ ὀρίζοντος αἴρος: "Ἄλλοι δὲ ἐκδέχονται οἰονεὶ τοῦ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν, καθότι ἐπιφέρει — ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες (Iliad. λ'. 754.) λέγων ἐν ᾧ πᾶν ἀνηρημένω αὐτὸ ἀσπίδες ἐκτετο. Οἱ δὲ φασὶ σπιδέος, πολλοῦ καὶ μακροῦ. Καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθειται οἶον. Σπίδιον μῆκος ὁδοῦ — καὶ Ἀντίμαχος οὐδὲ σπιδόθεν προνοῆσας, ἀντὶ τοῦ μακρόθεν καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἀρίσταρχος· Κράτης δὲ προκρίνει τὴν δίχα τοῦ α γραφὴν καὶ Ζηνίδοτος· καὶ Φησί, σπιδέος, τουτίστιν ἀσπόρου καὶ τραχέος καὶ μεγαλοῦ. Καὶ γὰρ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν, ὁρῶ γὰρ πολλὴν τὴν χρῆσιν παρὰ ἀρχαίοις.

334.

Θινὸς ἐμβολῆς ἀλός.

Etymol. M. p. 450. 34. Θίς] τὸ θίς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἴσθι καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ ὁμοίως ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἴσθι — θίνι φοινοκόντι — καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ· θινὸς ἐμβολῆς ἀλός.

Nec Pauvius audiendus est, qui *Θινὸς ἰμβρολᾶς ὄλας*, nec Heathius qui *Θίνες ἰμβρολαὶ ἄλδς* legendum putabat. Neque vero opus erat, ut quum feminino genere apud Æschylum usurpatum esse *Θίς* de acervo Etymologus dixisset, Epitheton quoque vel Articulum feminini generis adderet.

335.

Νεοκράτας σπονδάς.

Etymol. M. *Κρήνη*, ἡ *πηγή*, παρὰ τὸ *ῥέω ῥήνη* καὶ *κρήνη*. "Ἡ ἔστι ῥῆμα *κρῶ* μονοσύλλαβον, συγκοπὲν ἐκ τοῦ *κρῶ* ὁ δὴ λαῖ τὸ *ἰγχεῖν*· καὶ ὡς παρὰ τὸ *εἶρω* τὸ *λέγω* γίνεται *εἰρήνη*, οὕτω *κρῶ* *κρήνη*. Καὶ νεοκράτας σπονδάς *Αἰσχύλος* τὰς νεωστὶ *ἰγχυθείσας*. Καὶ Ὀμηροῦ *κέρασσε δὲ νέκταρ ἔρυθρον* ἀντὶ τοῦ *ἰπέχειν*, οὐ γὰρ ὕδατι κίρναται τὸ *νέκταρ*.

336.

Ἰωνικὴν ῥῆσιν ἐκτείνας.

Athenæus deipnos. XIII. 4.

Ἰωνικὴν ῥῆσιν, Ionicum verbum pro dissoluto ac molli extulit Hesychius. *Ἰωνικόν* *στυφερόν*· ἐπὶ τούτου γὰρ *ἰκωμωδοῦντο οἱ Ἰωνεῖς*. Unde et Horatianum illud Od. III. 6.

Motus doceri gaudet Ionicos.

Quod ex Aristophanis Concionatricibus desumptum esse monet Hadrianus Junius, ubi anus ita loquitur v. 913.

"Ἦδη τὸν ἀπὸ Ἰωνίας τρόπον τάλαινα κνησιᾶς.

Stanl.

Varie legi possint hæc : vel

Ἰωνικὴν
ῥῆσιν * * *ἐκτείνας*

vel *Ἰωνικὴν ῥῆσιν τιν' ἐκτείνας*. Butler.

337.

"Ὅ,τι νῦν ἤλθ' ἐπὶ στόμα.

Quicquid nunc in buccam venerit.

Plato de Rep. VIII. p. 563.

Petrus Victorius V. L. XI. 16. *Scribere quempiam quod in buccam venerit, qui modus loquendi usurpatur non semel a Cicerone, valere temere negligenterque id facere, nec delectu ullo sententiarum habito notum est. Videtur autem derivatum hoc esse a Græco sermone. Plato enim de Republ. lib. VIII. id usurpat, qui tamen quasi auctorem ejus appellat, et nude fluxerit, ostendit, ita scribens: Οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅτι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. Sed etiam Plutarchus, in commentario, quem inscripsit, Ἑρωτικόν. Quum enim multum de vi ejus perturbationis disputatum esset, ait, ὁ τοῖνον ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον οὐδὲ νῦν· ἐπεὶ νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα κατ' Αἰσχύλον, ἄριστον ἰάσειν μοι δοκῶ. Dionysius vero Halicarnasseus in eadem sententia explicanda, non στόμα sed γλῶσσαν ait in libro de compositione verborum. Εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν, ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔπος ἔλθῃ λέγειν; μῆδε εἰκῆ συνθέσειν τὰ προστυχόντα ἀλλήλοις· qui tamen et ipse non suis sed alienis poeticisque verbis in sensu animi sui exponendo usus est. Poëta namque verba illa esse nullo negotio intelligitur. Præterquam quod eadem usurpat, non citato sane auctoris nomine, poëta tamen esse significans Athenæus Deipnos. V. quo loco Platonem negligentiam insinuat, quod multa peccarit in scriptis suis contra rationem temporum. Verba ipsius hæc sunt: Ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνει δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν. Κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν ὁ, τικιν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔλθῃ, τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει. An autem hæc Æschyli sint, eundemque locum tres hi Græci scriptores intellexerint, non affirmaverim, ut de posterioribus duobus non dubito.—Hæc ille. Stanl. Præter Plutarchum in Amatorio p. 763. B. qui scribit ἐπεὶ γ' οὐν ἦλθεν ἐπὶ τὸ στόμα κατ' Αἰσχύλον; ad hoc dictum respexit etiam Themistius Orat. IV. in Constant. p. 52. B. καὶ οὐν ἐπειδὴν, κατ' Αἰσχύλον νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα ὁ πάλαι ἐχρῆν.—Butler.*

338.

Ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον.

Plato de Republ. lib. VIII. p. 550. C.

339.

— κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Etymolog. M. Κάπηλος ὁ μετὰβολος καὶ οἰνοπώλης παρὰ τὸ χεῖν τὸ πηλὸν ἔχουσι τὸν οἶνον. Τινὲς αἰένται ἐν ἐνθ' ἐνὸς εἶναι· οἶνον ἐν τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ.

Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται.

Ὁ μὲν οὖν Σοφοκλεῆς εὐεπίφορος εἰς τὸν πηλόν. Ὁ μὲν τοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός· πόθην δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἔγκυται; καὶ γὰρ ἕτερον ἐστὶν οἰνοπώλης, καὶ ἕτερον καπηλεῖον.

Κάθ' ὅλου γὰρ τοὺς παλοῦν τὰς τι καπῆλους ἔλεγον. Ὁ δὲ Αἰσχύλος δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα· κάπηλα προφέρων τεχνήματα. Legendum erat προσφέρον, quod vix monito opus est; idque vidit Heath. Προφέρον tamen habet etiam Suidas in Κάπηλος. Butler.

340.

Πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵμαλος χοιροκτόνου
 Αὐτὸς σε χράναι Ζεὺς καλαστᾶξας χερσῶν.

Eustathius ad Iliad. σ'. p. 1185. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπιτήδειος ἐδόκει πρὸς καθαρόν ὁ σῦς, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ· Πρὶν ἂν παλαγμοῖς κ. τ. λ. De ritu ipso lectores ad Eumenid. v. 770. remittit Pauw. et pro παλαγμοῖς legit σταλαγμοῖς, locum etiam ex Æschyli Ixione desumptum putat. Sed παλαγμοῖς tuetur Porson. ad Orest. v. 909. et χράνη legit non χράναι. Butler.

341.

Ὅς εἶχε πῶλους τέτταρας ζυγηφόρους
 Φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένους.

Eustath. in Iliad. σ'. 494. Αὐλωτοῖσιν] Καὶ δίαυλος καὶ αὐλὸς κατὰ Πausanίαν τὸ στάδιον. Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα, ἔνθα καὶ φιμοὺς λίγει αὐλωτοὺς, διὰ τὸ κῶδωνας, φησὶ, προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι, ὡς φωνὴν σάλπιγγος προῖεντο· γράφει οὖν ὄντω·

Ὅς εἶχε πῶλους etc.

342.

Σχελίδας.

Schol. Aristoph. ad Equites v. 361. Σχελίδας· Βοὸς πλιυρά. Ἡ ἀπλῶς τὰ πλιυρικὰ, ὡς Αἰσχύλος.

343.

Κραναά.

Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 75. Ὡ Κραναὰ πόλις] Ταῦτο τίτραπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. Καὶ Αἰσχύλος γὰρ, καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λίξι. Ex h. l. colligitur Κραναὰ πόλις potius dixisse Æschylum, de Athenis scil. agentem. Butler.

344.

Ψίλης.

Schol. Homeri Venet. ed. Iliad. ε'. 9. p. 128. Τὰ εἰς ης δισσύλλαβα ὄξύτονα, ἔν ἔχοντα σύμφωνον, εἰς οὐς περιούται, κατὰ τὴν γενικὴν, σαφοῦς, πρηνοῦς, προλοῦς, φραδοῦς, φραδέος νόον ἔργα. Τοιαύτη ἄρα ἐγένετο καὶ ἡ προκειμένου ὀνόματος (Δάρης) κλίσις. Περὶ δὲ τοῦ Ψίλητος παρ' Αἰσχύλου καὶ τοῦ Κοῦρητις τ' ἐμάχοντο, καὶ τοῦ κρι-
της ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. Eadem fere habet Eustath. in Iliad.
ε'. p. 515. l. 10. Butler.

345.

Ἐν διῤῥυμῖα πῶλοι.

Exstat. ap. Eustath. in Iliad. θ'. p. 706. legendum :

ἔν διῤῥυμῖα
Πῶλοι — —

Butler.

346.

Σπίδιον πείδιον.

Hoc occurrit ap. Eustath. in Iliad. λ'. p. 882. Verba ejus sunt: καὶ τὸ παρ'
Αἰσχύλου σπῖδιον πείδιον ὅ ἐστι μακρὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. cf. supra Fragm.
333.

347.

Στόμις.

Verba sunt Eustath. ad Odys. ε'. v. 313. p. 1538. Ἐνθα (ἐν Ἰλιάδι) ὡς ἐπὶ
πολὺ, λίξις ἰσπικὴ τὸ ἐλάσειν. Ὅθεν ἀνήλατός φησι παρὰ Ἀνακρίοντι ὁ ἀπειθής. Ἀπὸ
ὑποζυγίων ὥσπερ καὶ στόμις παρ' Αἰσχύλου, ὁ ὥσπερ στόματι ἀντερεῖδαν χαλινοῖς;
quod nos Anglice dicimus *Hardmouthed*. (Germ. *hartmäulig*). Butler.

348.

Μυχθίζειν.

Eustathius ad Iliad. δ'. p. 440. ad Odys. ω'. 415. Hoc vero fragmentum forsan
ad Prom. Vinet. v. 742. pertinet. Butler.

349.

Αἶνῆθος.

Stephanus de Urb.

350.

Πάτερ Θεοίνε, Μαινάδων ζευκλήριε.

Harpocration v. Θεοίνιον· Τὸν γὰρ Διόνυσον Θεοίνιον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος, καὶ Ἰστιρος ἐν πρώτῃ Συναγωγῶν. Versum integrum conservavit Tzetzes ad Lycophri. v. 1247. Θεοίνιος ὁ Διόνυσος, ὡς θεὸς αἴνου εὐρετῆς ὡς καὶ Αἰσχύλος φησι.

Πάτερ Θεοίνε, Μαινάδων ζευκλήριε.

Pertinet fortasse ad Xantrias, aut aliquam ex iis tragædiis quæ Bacchi res gestas tractabant.

351.

Ἄστομον ἵππον.

Pollux Onomast. II. 4. Ἄστομον δὲ ἵππον Αἰσχύλος εἶρηκε τὸν τραχύν. cf. Fragm. 735. Butler.

352.

Λάλησις et ἀπεριλάλητος.

Pollux ibid. II. 4.

Suid. Ἀπεριλάλητον ἦτοι οὐκ εἰδῶτα λαλεῖν; ἢ οἶον οὐκ ἂν τις περιελάλησει.

353.

Πέλυρα.

Idem II. 40. περὶ τοῖς ποσὶ πόλοις. Hoc referri debet, ni fallor, ad Φοινίσσας quod monuit etiam Pauw. Butler.

354.

Κύραξ, Ἀρπύια, Χάρων, Λυκίτας.

Pollux V. 5.

Nomina canum Actæonis. Hoc fragmentum ex tragœdia *Actæone* petitum esse recte monuit *Bullerus*.

355.

Καταφαγὰς.

Pollux VI. 7. Παμπόνηρος δὲ ὁ παρὰ τῷ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγὰς, εἰ καὶ Δισχύλος ἐχρήσατο.

356.

Ἡμίπονον αὐλόν.

Idem VI. 37.)

| 357.

Νίπτρα.

Idem VII. 40. Hoc ad Sisyphi Fragm. 1. (b. ed. 206.) remittit Pauw. recte, ni fallor; nam verba Pollucis sunt: τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτραν, νίπτρα μὲν Δισχύλος.

358.

Ἀλαβαστροφόρον.

Pollux VII. 33. Καὶ τὰς ἀλαβάστρους φέροντα Δισχύλος εἶρηκεν ἀλαβαστροφόρον. Vide Callimachum in *Lavaerum Pallados et Criticos* in Matth. Evangel. XXVI. 7. *Stantl.* De hoc vocabulo vid. *Lex. Æschyleum.* Alabastrites lapis carabatur ad vasa unguentaria in minis, deinde etiam ad potoria.

359.

Ὅδ' ἐστίν, ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
 Γελωλοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
 Ἐρρίψεν οὐδ' ἤμαρτε. Περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ
 Πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη,
 Χωρὶς μυρησῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

*Hic est, qui aliquando in me telum:
Ridiculum, male olentem matulam
Conjecit nec aberravit; ad meum enim caput
Allisa, tractaque est in testas parvulas
Diversum quid ab unguentorum vasis spirans mihi.*

Athenæus Deipnos. Epit. lib. I. c. 30. Τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὐ-
τοὺς πολυτελείας καὶ βραδυμίας ἀνέπιμπον ὡς οὖσας καὶ κατὰ τὰ Τρωϊκά. Αἰσχύλος οὖν
ἀσπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἄμιδας ἀλλήλοισι περικα-
ταγύναι. Λέγει γοῦν

Ὅδ' ἔστιν — — (etc. ut supra.)

Καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ

Ἄλλ' ἀμφὶ θυμῷ τῆν κακόσμον οὐράνην
Ἐρρίψεν οὐδ' ἤμαρσι. Περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ
Κατάγωται τὸ πειῦχος, οὐ μυροῦ πνίον,
Ἐδείματομυην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

Æschyli fragmentum ut mihi videtur ad *Cabiros* pertinet, cf. ejus tragædiæ
fragm. III. [supra fr. 85.] quod cum iis conspirat quæ ad h. l. scribit Athenæus
l. l. Eundem locum citat Eustath. ad *Odys.* ε'. p. 1288.

360.

Ὅστέων στέγαστρον.

Pollux X. 45. Καὶ στέγαστρον δὲ ὅς τις ἐθέλει ὀνομάζειν, ἥπερ ἢ πολλὰ χρῆσις τὴν
στεγαστροῖδα διφθέραν τὸν σκύτιον, τοῦτον χιτῶνα, καταφιύγεται ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἴ-
ποντα ὀστέων στέγαστρον.

Vid. Lexic. Æschyl. v. Στέγαστρον.

361.

Αὐτορέγμονος πότμου

Ἐαυτορέγμονος.

Hesychius: Αὐτορέγμονος πότμου ὅσον ἑαυτὸν ἔριζι· καὶ κατιυθὺς ἐαυτο-
ρέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος. Salmasius h. l. sic legendum
ac distinguendum censuit: Αὐτορέγμων ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. Αὐτορέγμονος πότμου ἔν
ἑαυτῷ ἔριζι κατιυθὺς αὐτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Contra Pauwius:
“Legendum: Αὐτορέγμονος πότμου, ὅσον ἑαυτὸν ἔριζι καὶ κατιυθὺς ἐαυτορέγμο-
νος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Hoc ab ὀρέγειν deducit Grammaticus hic præce-
dens αὐτορέγμων ἀρίζειν deducit Grammaticus alius et ut loca ita et auctores sunt

diversi." Butlerus vero legendum arbitratur *Ἀυτορέγμονος πότιμου ὄσον* (vel *ὄν*) *ἑαυτὸν ἕρεξε*. (*Καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα*) *Αἰσχύλος*. Legendum itaque putat e fragmentis Æschyli v. *ἑαυτορέγμονος*.

Vid. Lex. Æschyleum v. *αὐτορέγμων*.

362.

Ἑδανοῖς.

Hesychius: Ἑδανοῖς, βρωσιμοῖς. *Αἰσχύλος*.

363.

Λέαινα ἠριγένεια.

Hesychius: Ἡριγένεια, ἡ τὴν ἡμέραν γεννώσα, ἢ τῷ ὄρθευ ἢ τῷ ἤρι γεννομένη. Καὶ παρ' *Αἰσχύλου*, ἡ λέαινα Ἡριγένεια, ἡ ἢ ἐν τῷ ἄρι τίκτουσα, ἢ ἢ ἐν τῷ ἔαρι. Heinsius ultima verba sic legenda censebat; ἡ ἐν τῷ ἤρι τίκτουσα, ἢ γουὶν τῷ ἔαρι. Alberti vero: confer, inquit, supra v. Ἡρι. neque tamen Heinsio assentior τῷ ἄρι mutant in ἤρι. i. e. ἔαρι. Diversas enim interpretationes iterum exhibet Hesychius (an vere non disputo) ut Ἡριγένεια sit et ἐν τῷ ἄρι, et ἐν τῷ ἔαρι τίκτουσα. Ἡρι enim per crasin et per ἄρι ponitur, et pro ἔαρι. Vid. Etymol. Magnum v. Ἡρι et supra v. Ἡρι sive Ἡρα. Glossar. Gr. Lat. MS. M. Apostolii Ἡριγένεια generata in aëre in prima parte diei. Nam antiqui dividebant diem sicut annum in IV partes.

364.

Ἰττυγα.

Hesychius: Ἰττυγα ἰσπληκτικὰ *Αἰσχύλος*. Sed voc. Ἰττυγα corruptum videtur. Alberti conjicit legendum Ἰστουγα. Στύξαι exponitur ap. Hesychium *καταπλαγῆναι*. Et Ἰστυάξει, ὀργίζεται.

365.

Κεχρηματίσθαι.

Hesychius: *Κεχρηματίσθαι, πεφύχθαι Αἰσχύλος*. In *πεφύχθαι* latere suspicatur Butlerus *προφνητεύσθαι*. Quo sensu haud assequor. Equidem haud scio an legendum sit *πεφράχθαι*. Nam *πεφρασμένος* Hesychius interpretatur *παρεσκευασμένος*.

366.

Ὅπισθοβριθῆς ἔγχος.

Hesychius: *Σαυροβριθῆς, ἔγχος ἐν τοῦ σαυρωτῆρος βαρῦ*. Καὶ *Αἰσχύλος ὀπισθοβριθῆς ἔγχος ἔφη*.

367.

Ἄμφις.

Etym M. Ἄμφις· τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός. Ἄπὸ γὰρ τοῦ Ἄμφιάρου Ἄμφις ὡς παρὰ Αἰσχύλου. Eadem quæ Etymologus habet Zonaras in Lexico voc. Ἄμφις. Butler.

368.

Ἄσαλῆς μανία.

Etymol. M. Ἄσαλῆς; ἢ ἄφροντις ἢ μηδενὲς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἢ φροντίς. Ἄσαλῆς δὲ ἀμείριμος· Αἰσχύλος· ἄσαλῆς μανία. Οὕτως Ἡρωδιανὸς, καὶ Ἀπολλόδωρος. Καὶ γὰρ ἄσαλιαν ὁ Σάφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ.

369.

Ἄσχαδῆς.

Etymol. M. Ἄσχαδῆς, ἀκατάστατον. Αἰσχύλος.

370.

Ἄχνη.

Etymol. M. Ἄχνη, Ὅμηρος τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσῃ ἀφροῦδες· Ἴπποκράτης τὸ λεπτὸν ξύσμα τοῦ λίνου. Αἰσχύλος δὲ τὸν κάπνον. Καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· Ἄχνη Ἴππου.

371.

Τρισσόζωος.

Etymol. M. in v. Δίς καὶ τρίς. Δίς ἠβήσαντα, τουτέστιν ἀναζήσαντα. Φησὶ γὰρ μετὰ τὴν χειρουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πίλοπα ἀνιζωοποίησαν; καὶ τρισίζωος παρὰ Αἰσχύλου.

Etymol. Gudianum v. Τρισκαίδεκα (p. 585. ed. Lips.) καὶ τρίφυλος παρὰ Νικάνδρου· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης, καὶ τρισόζωος (sic mendose pro τρισίζωος) παρ' Αἰσχύλου. Recte Sylburgius scribendum esse vidit τρισσόζωος, idque Schneiderus V. C. in Lex. Gr. recepit. Pauwius vel τρισσοζος vel τρισζων vel potius τρίζωος malebat. Hesychius: Τρίζωος, ὃς τριῖς γενίας ἐξήγαγε. Sed τρίζωος aliud vocabulum, nec opus est τρισσόζωος mutare.

372.

Ἐξαυσιήρ.

Etymol. M. Ἐξαυστήρ σημαίνει σκιῶς τι, παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὔστηρι καὶ ἔξαστήρ. Δίσχυλος.

Valckenarius ad Ammonium de diff. verbor. I. 8. p. 33. postquam voc. ἀρπάγη, quod de variis instrumentorum generibus usurpatur illustravit; sic pergit: "Hesychii verba adscribam: Ἀρπάγης ἔξαστήρ, ἔστι δὲ σκιῶς ἔχον ὀγκίνους, ᾧ τοὺς κἀδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων καὶ ὁ λύκος· Εὐριπίδης. Vocem ἀρπάγη sollicitat Pricæus et inepte hoc loco abusus est ad Matth. Evang. VII. 15. Προξυστήρ ingeniose ἔξαστήρ reposuit Junius. Ἐξαιρέταρ dicebatur Lacedæmoniiis. Inter Laconicas auctore Casaubono referenda est, Hesychii Glossa: Ἐξαιρέταρ, ἀρπάγη, ἢ ἀρπαξ, ὁ παρὸς τὰ ἀντλήματα. In Glossis ad vocem Κριάγρα habet: Exemplum ἀρπαγο. Ἐξαστήρ, usurpavit Æschylus teste Etymologo v. Ἐξαστήρ. Emenda Ælium Dionysium, qui apud Eustathium ad II. μ'. p. 867. τῆς ἀρπαγῆς δι, inquit, differt ἢ ἀρπάγη σκιῶς αὕτῃ ᾧ κἀδους ἀνέλκομιν, et pro αὕτῃ scribe αὔστηρ. Sicuti vero a ξύω ξύστηρ et ξύστρα, similiter ab αὔω dixerunt αὔστηρ et αὔστρα. Hesychius. Λαύστρανον, τινὲς λύκον, τινὲς φρέατος ἀρπαγα. Si vera coniecto legendum Αὔστραν, ἣν τινες λ. et coniecturæ favent quæ eadem pagina præfert Λατμενία, δουλεία, et Λαυστήρ μοχθηρὸς quorum prius in Ἀτμινία, alterum mutandum videtur in Δύστηρὸς αὐsterus."

373.

Πλάσιγξ.

Etymol. M. Πλάστιγξ, ἡ μάστιξ ἀπὸ τοῦ πλήσσειν, παρ' Δίσχυλφ.

374.

Τέτριππον ζεῦγος.

Etymol. M. Ζεῦγος οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινων ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. Καὶ γὰρ Ἰσοκράτης τέτριππον ζεῦγος εἶπεν, καὶ Δίσχυλος. "Ὡστε καὶ ἐκ τεσσάρων, καὶ ἐκ πέντε ἢ ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. Eadem fere habet etiam Photius in Lexico voce Ζεῦγος, nisi quod paullo plenius καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέτριππον ζεῦγος εἶπεν, καὶ Δίσχυλος ζεῦγος τετριππων. Butler.

375.

Ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν
Ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

*Virtute præditorum est et sapientium
Non succensere in rebus adversis deo.*

Plutarchus Consol. ad Apollonium cap. 29. Ταῦτα οὖν ἐν διανοίᾳ τις ἔχων ὡς πυνθόχρηστα παραγγέλματα πρὸς πάντα τὰ τοῦ βίου πράγματα βραδύως ἱφαρμόζειν δυνήσεται καὶ φέρειν αὐτὰ δεξιῶς, εἰς τε τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀφροῶν, καὶ εἰς τὸ μὴ πείρα τοῦ προσήκοντος ἐν ταῖς προσπίπτουσι ἢ διαίρεισθαι πρὸς ἀλαζονίαν ἢ ταπεινοῦσθαι καὶ καταπίπτειν πρὸς οἴκτους καὶ ὀλοφυρμούς διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν. Καὶ τὸν ἐμφυόμενον ἡμῖν τοῦ θανάτου φόβον, παρὰ τὴν ἀγνοίαν τῶν ἐιωθότων ἐν τῷ βίῳ συμβαίνειν, κατὰ τὴν τῆς ἀνάγκης ἢ πιερωμένης μοῖραν. Καλῶς δ' οἱ Πυθαγόρειοι παρεκκελεύσαντο, λίγοντες·

‘Όσσα δὲ δαιμονίησι τύχαις βροτοὶ ἄλλῃς’ ἔχουσι
‘Ὡν ἂν μοῖραν ἔχῃς, ταύτην ἔχει, μηδ’ ἀγανάκτηι.’

Καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος·

‘Ἀνδρῶν γὰρ ἴσθιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν
‘Ἐν ταῖς κακοῖσι μὴ τιθυμῶσθαι θιοῖς.

Καὶ ὁ Εὐριπίδης·

‘Ὅς τις δ’ ἀνάγκη συγκιχάρηκεν βροτῶν
Σοφὸς παρ’ ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ’ ἐπίσταται.’

Καὶ ἐν ἄλλοις·

Τὰ προσπίόντα δ’ ὅς τις εὖ φέροι βροτῶν
‘Ἄριστος εἶναι σωφρονιῶν τέ μοι δοκεῖ.

Stobæus quidem versus, quos Plutarchus h. l. Æschylo tribuit, Euripidi assignat. Valekenarius vero Diatr. in fragmenta dramatum Euripidis p. 230. eos Æschylo vindicat; notatque iracundia eaurdescere θυμοῦσθαι dictum veteribus, non θυμῖσθαι. Æschylo in Aristoph. Ran. v. 1038. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυτυχίᾳ. Sophocl. Œd. Tyr. v. 352. θυμοῦ δι’ ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη. Herodotus p. 529. ἰθυμάθη ὁ Ξέρξης καὶ ἀμείβιστο, etc.

376.

Οὐδ’ ἀποθεν εἶδες αὐτόν; οὐ γὰρ ἐγγύθεν
‘Ορᾶς· γέρον δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφῆς.

*Anne eminus quidem eum agnovisti? cominus enim non
Cernis; senex vero lector certus esto.*

Plutarch. Symposiac. I. 8. ubi quærit cur seniores facilius literas eminus legant,

οἱ γὰρ πρεσβύτεροι, inquit, πῶρ' ἄρα τὰ γράμματα τῶν ἁμάρτων ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἰγγύθει δ' οὐ δύναται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Δισχύλος φησίν·

Οὐδ' ἄποθεν εἶδες αὐτόν, οὐ γὰρ ἰγγύθει
 Ὀρᾶς, γέρον δὲ γραμματεὺς γένου σαφής.

ἰνδηλότερον Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ τῶν γερόντων·

Βραδεία μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολή
 Μόλις δὲ ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου
 Πῶρ' ἄρα δὲ λείσσαν, ἰγγύθει δὲ πᾶς τυφλός.

Heathius versus Æschyli sic legendos existimabat :

Σὺ δ' ἄποθεν εἶδες αὐτόν, οὐ γὰρ ἰγγύθει
 Ὀρᾶς, γέρον δὲ γραμματεὺς ἰγένου σαφής.

Wyttenbachius vero putabat, sententiam tale quid desiderare : Εἰ δ' ἄποθεν εἶδες αὐτόν, οὐδ' ἄρ' ἰγγύθει ὀρᾶς. Equidem post αὐτόν signo interrogandi distinguendum censeo ; hoc sensu : Quid ? num ne eminus quidem eum agnoscis ; (vel agnovisti) nam cominus nihil vides. Fac igitur ut senex lector sis certus et fide dignus. Quorsum αὐτόν pertineat certo dici non potest ; suspicor tamen illud ad νόμον referri. Fortasse agebatur de tabula quadam legis promulgata, quam aliquis qui ipse literas nesciebat, a sene quodam sibi legi volebat, ut certo sciret, quid illa lege contineretur. Γραμματεὺς vero non est scriba, ut Stanl. vertit, sed lector, ut recte etiam Schneiderus in lex. gr. v. γραμματεὺς hoc ipso loco allato interpretatus est.

377.

Λαβῶν γὰρ αὐτόθνηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος.

Plutarch. de defectu oraculorum cap. 43. Καὶ μετὰλλων ἴσμεν ἐξαμαυρώσεις γεγενῆσθαι καινὰς, ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀπτικὴν ἀργυρείων καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἰδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, Δισχύλος εἰρηκε·

Λαβῶν γὰρ αὐτόθνηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος.

Xylander legit αὐτόθνηκτον. Vulgo αὐτόθνηκτον. Hic tamen dorismo non est opus. Αὐτόθνηκτον ξίφος est idem quod ψυχρήλατον, ut Reiskius recte interpretatur, ferrum quod solummodo frigidum cuditur absque igni, et solum, merum per se asuitur, quod candefieri non debet, ut mollescat.

378.

Ἐψηλὸν ἠβάσασα τεκτόνων πόνου.

(Flamma consumpsit) altum invalescens fabricorum laboreta.

Plutarch. de colibenda ira cap. 4. Καθάπερ οὖν τὴν φλόγα θριξὶ λαγώαις ἀναπτομένην καὶ θρουαλλίσι καὶ συρφετῶ ῥάδιόν ἐστιν ἐπισχυῖν· ἴαν δ' ἐπιλάβηται τῶν σπιρεῶν καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ δὲ φθίρει καὶ συνεῖλει

“Τψηλον ἠθάσασα τικτόνων πόιον,

ὡς φησὶν Αἰσχύλος, οὕτως ὁ τῶ θυμῷ τρῶσέχων, ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἔκ τινος λαλιᾶς καὶ βωμολοχίας συρφετώδους ὁρῶν κακηνιῶντα καὶ διακαίόμενον οὐ μεγάλης δεῖται πραγματείας, ἀλλὰ πολλάκις αὐτῶ τῷ σιωπῆσαι καὶ καταμιλῆσαι κατέπαυσε.

Pro ἠθάσασα h. l. legendum esse ἠθήσασα recte monuit Heathius.

379.

Ἄγρευς δ' Ἀπόλλων ὄρθον ἰθύνοι βέλος.

Plutarch. Amator. c. 13. Ἄλλὰ δορκάδας μὲν θηρεύουσι καὶ λαγωὺς καὶ ἐλάφους ἀγρότερός τις συνεπιθωύσσει καὶ συνεξορμητὴ θεὸς, εὐχοντα δ' Ἄρισταίη δολιχῶντες ὀρύγμασι καὶ βρόχοις λύκους καὶ ἄρκτους·

“Ὁς πρῶτος θήρεσσιν ἔπηξε ποδάγρας.

Ἄλλ' Ἡρακλῆς ἔτιρον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων, ἐπὶ τὸν ἔριν αἰρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησὶν·

Ἄγρευς δ' Ἀπόλλων ὄρθον ἰθύνοι βέλος.

Apud Æschylum vero hunc versum Hercules pronuntiasse videtur in Prometheus soluto, quum in eo esset ut aquilam illam Prometheus infestam telo occideret; ideoque in recentioribus Edd. non ut olim ἰθύνοι sed optativus ἰθύνοι recte legitur.

380.

Τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητῆ γυνή.

Tizetzes ad Hesiodi Ἔργ. v. 157. Τουτίστι τὸ ἐκ Παιδάρας γένος, ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον·

Τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητῆ γυνή.

Ad intelligendum illud πηλοπλάστου σπέρματος conferendi sunt Hesiodi versiculi Ἔργ. καὶ Ἡμ. 49. de ortu Pandoræ :

Ἦς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγίλασσι πατὴρ ἀνδρῶν τι θεῶν τι

Ἡφαιστον δ' ἐκίλισε περικλυτὸν ὅπτι τάχιστα

Γαῖαν ὕδει φέριεν, ἐν δ' αἰθρώπου δέμιν αὐδῆν,

Καὶ σθίνος, ἀθανάταις δὲ θιαῖς εἰς ὄπα ἰσκειν
Παρθενηκῆς καλὸν ἴδος ἐπήρατον, etc.

Ceterum istum versiculum a Tizetze citatum ad Prometheum igniferum referendum esse facile patet.

381.

Ἐξ ὀσφυαλγοῦς κώδυνοσπάδους λυγροῦ
Γέροντος.

Plutarchus in libello ὅτι παραδοξότερα οἱ Στωϊκοὶ τῶν ποιητῶν λέγουσιν cap. 2. Ὁ Εὐριπίδου Ἰόλαος ἐξ ἀδρανῶς καὶ παρήλικος εὐχῆ τινι νέος καὶ ἰσχυρὸς ἐπὶ τὴν μάχην ἄφνω γέγονεν· ὁ δὲ τῶν Στωϊκῶν σοφὸς χθὺς μὲν ἦν ἔχθιστος ἄμα καὶ κάκιστος, τήμερον δ' ἄφνω μετατέθηκεν εἰς ἀρετὴν καὶ γέγονεν ἐκ βυσσοῦ καὶ ἀχροῦ καὶ κατ' Αἰσχύλον ἐξ

Ὅσφυαλγοῦς κώδυνοσπάδος λυγροῦ
Γέροντος

εὐπρεπῆς, Θεοιδῆς, καλλιμόρφος. Hoc fragmentum Butlerus e tragœdia Philoctete depromptum esse suspicatur. Fieri tamen etiam potest, ut sit e Telepho sumptum.

382.

Ἀποφύλιοι.

Suidas: Ἀποφύλιοι· ξένοι· οἱ φύλην μὴ νέμοντες. Οὕτως Αἰσχύλος· ἢ ἀπαίδευτοι· φάλιοι γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὡς φασιν οἱ Ἴώνες. Idem habet Zonaras in Lexic. ed. Tittmanni V. C. p. 237. Hesychius: Ἀποφύλιοι, ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος Σατυρικῶ (ubi excidisse videtur Κερκύωνι vel Πρωτιῷ, quod jam Meursio visum.) Alio loco Hesychius: Ἀποφύλιος, μάταιος, ἀδόκιμος, ὑπερῆς, ἢ ἀπαίδευτος. Ex comparatione Hesychii et Suidæ colligitur, vocabulum ab Æschylo usurpatum fuisse Ἀποφύλιοι, non Ἀποφάλιοι.

383.

Καλάϊνον χρώμα.

Suidas: Καλαῖς· ὄνομα κύριον καὶ καλαῖνον χρώμα. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι. Locum corruptum esse sentiant interpretes. Idem rursus in Κάλλη· τὰ πορφυρῶ ἰμάτια, καὶ κέραμος καλαῖνος. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλισι. Hinc uter-

que locus forsan corrigi potest Καλαῖς ὄνομα κύριον καὶ καλαῖνον, χρῶμα. Αἰσχύ-
λος κέραμος καλαῖνος. Rursum Κάλλη τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια· Αἰσχύλος, ἐν ποικίλοις
κάλλισι. Respicit scil. locum Agam. v. 932.

Ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλισι
βαίνειν, ἔμοι μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φύβου.

Locum illustrat Etymol. M. in Κάλλαια. Κάλλαια καλοῦνται τὰ κάτωθεν τῶν ἀλι-
κρούων, ὥσπερ γένεια, διὰ τὸ εἶναι ἀνθηρὰ πορφυρᾶν τὰ πορφυρᾶ γὰρ κάλλη ἐκαλοῦντο.
Εὐπολις βάλπειν τὰ κάλλη περίσιμα τῷ θιῶ. Καὶ Αἰσχύλος· Ἐν ποικίλοις
γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλισιν· ἔνθα καὶ τὸ καλλάϊον (et sic scribendum in hoc Nostri
fragmento) ἐστὶ δὲ χρῶμα ἀνθηρὸν, ἢ τὸ βινετὸν χρῶμα οὕτω καλούμενον, ἐξ οὗς κέρα-
μος καλλάϊνος. Butler.

384.

Ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.

Plutarchus de Iside et Osiride cap. 20. Ταῦτα σχεδὸν ἐστὶ τοῦ μύθου τὰ κεφάλαια
τῶν δυσφημοτάτων ἔξαιρέτων· οἷον ἐστὶ τὸ περὶ τὸν Ὀρον διαμελισμὸν καὶ τὸν
Ἰσίδος ἀποκεφαλισμὸν. Ὅτι μὲν οὖν ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως,
καθ' ἣν μάλιστα νοῦται τὸ θεῖον, ὡς ἀληθῶς πραχθέντα καὶ συμπεσόντα δοξάζουσι, καὶ
λίγουσι·

Ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.

κατ' Αἰσχύλον, οὐδὲν δεῖ λίγιν πρὸς σί.

385.

Φυξίμηλα.

Plutarch. Quæst. græc. X. Τί τὸ φυξίμηλον; τῶν μικρῶν ἐστὶ καὶ χαμαιζήλων φυ-
τῶν, ἃν ἐπιόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολοῦσι καὶ ἀδικίῃ, καὶ λυμαίνεται τὴν
αὔξησιν; ὅταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγιστος λάβῃ, καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεισθαι ὑπὸ τῶν ἐπι-
γνομένων φυξίμηλα καλεῖται. Τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλος.

386.

Ἄνω ποταμῶν.

Hesychius: Ἄνω ποταμῶν. Πυρομμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἰνάντια γινομένων. Κίχρηται
καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης.

387.

Ἄναξ *genere feminino.*

Suidas: Ἄναξ, Θηλυκῶς. Οὕτως Δισχύλος.

Ἄναξ item Θηλυκῶς usurpari apud Homer. Hymn. in Cerer. v. 58. docet Mitscherlich. ubi σοὶ δ' ἄνα λέγω νημιρτία πάντα, ut a Ruhnkenio editum est, ipse in σοὶ δ' ἄνα mutavit, advocato item Pindaro Pyth. XII. 6. ubi Thiam δ' ἄνα invocat, assentiente Schol. qui δ' δίοποινα interpretatur. Ibi tamen δ' ἄνασσ', quod improbante Mitscherlichio reposuit Schmidius, Heynio verius videtur, qui subdit: nec tamen pronuntiare ausim alterum feminino genere nunquam adhibitum esse. Antiquitus tantum ac non nisi de deabus in feminino genere usurpari contendit Mitscherlich collato etiam hoc Æschyli e Suida fragmento. *Butler.*

388.

Αἴγινα δ' αὐτὴ πρὸς νότου κεῖται πινόας.

Ægina ista versus Austri flatus sita est.

Strabo lib. IX. v. 9. Εἶτα Σάλαμις ἐδομήκοντα πούσταδιαν οὔσα τὸ μήκος, οἱ δ' ὀγδοήκοντά φασιν· ἔχει δ' ὁμώνυμον πόλιν τὴν μὲν ἀρχαίαν ἔρημον πρὸς Ἀἴγινα τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Δισχύλος ἐξηκεν·

Αἴγινα δ' αὐτὴ πρὸς νότου κεῖται πινόας.

τὴν δὲ νῦν ἐν κόλπῳ κειμένην ἐπὶ χιθρόνησοειδοῦς τόπου συνάπτοντος πρὸς τὴν Ἀστικὴν.

389.

Λιβυρικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν.

Pollux Onom. VII. 60. Ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῶν καλουμένων φαινόλη. Τίνων δὲ ἴστιν, ὡς μὴ περιερχάμεθα Κρήτας ἢ Πέρσας, Δισχύλος ἱρεῖ·

Λιβυρικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν.

Commode Pauvius comparavit Stephanum Ethn. v. Λίβυνοι καὶ Λιβυρικὴ μανδύη, εἶδος ἰσθῆτος.

390.

Χεῖμα μύνα.

Pollux Onom. VII. 26. Καὶ χλαῖναν δὲ παχιάν, ἣν χεῖμα μύναν Δισχύλος, Ὁμηρος δὲ ἀλεξάνεμον κίχληκεν.

Hesychius : Χειμάμυνα ἦν Ὀμηρος ἀλεξάνεμον λέγει.

391.

Æschylum tradidisse, homines qui aliquem interfecerunt, sanguinem partium amputatarum ejus gustare et expuere solitos fuisse testatur Etymol. M. p. 107. ed. Lips. his verbis: Ἀπάργματα λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. Ταῦτα δὲ ἔστι τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριασματά. Ἦν γὰρ τι νομικὸν τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. Τὰ δὲ ἀκρωτήρια εἶροντες καὶ συρράπτοντες διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν καὶ τοῦ τραχήλου παρτίθιντο τῶν νεκρῶν, καθά φησι Σοφοκλῆς·

Ἵφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμένης

Ἐμασχαλίσθης —

ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά,

Ἦρω δ' Αἰσονίδης ἰξάργματα τάμνει θανόντος

Τρεῖς δ' ἀπίλιξι φόνου, τρεῖς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων,

Ἦ θέμις αὐθέντησι δολοκτάσιαις ἰλάσθαι.

392.

Αἵμαλός ἐστιν ἡ ἀρέτη ὠνία.

Vide Guell. ad Æn. IX. 206. qui vita bene credat emi.

393.

Æschylum convivas induxisse de rebus seriis tractantes, testatur Athenæus deipnos. IV.

394.

Μηδὲν οἶσθαι μέγα.

Plutarch. de Profect. in virtute. Τὸ δὲ μηδὲν οἶσθαι (κατ' Αἰσχύλον) μέγα, μηδ' ἔχιν εὐχερίεις πρὸς τὰ μικρὰ ποιεῖν καὶ ὀλιγώρους.

395.

Οἳ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρεΐσμαῖα.

“ Schol. Soph. Electr. v. 289. (Brunck. 283.) ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορὰ. Αἰσχύλος.”

Οἳ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρεΐσματα.

Non est in fabulis superstitibus, si bene memini.” Hæc Pauw. Οἳ τοι Brunck. quod ingratum ob ὁμοιστέλευτον. Schol. Homeri Venet. ad Iliad. ψ'. 12. Αἰσχύλος φησὶν, ὅτι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα οὐ μέτρα τυγχάνουσι. Hinc aliquis fortasse suspicetur Æschylum scripsisse :

Οἳ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα

Οὐ μέτρα τυγχάνουσι.

Sed posteriora hæc enarratoris esse mihi videntur; nam ad dignitatem cothurni vix assurgunt. Ἐρεΐσματα vel κουφίσματα pro ἰάματα mavult Porson. Præf. ad Hec. p. 10. ex hand absimili Menandri loco, quippe cui vox ἰάμα in suspicionem venerat tanquam senioris ævi. Sed vide Fragm. 296. Butler.

396.

— ἐπῆμιν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
Σχιστῆς κελευδοῦ τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
Τριῶν κελευδῶν Ποινιαδῶν ἡμεῖθομεν.

Schol. ad Sophocli. Œd. Syr. p. 553. (733. Br.) περὶ Δαυλίδα, φησὶ τὴν σχιστὴν ἰδὼν ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποντίας οὕτως:

Ἐπῆμιν τῆς ὁδοῦ (etc. ut supra.)

Adverbium οὕτως versui primo ante ἐπῆμιν inserit Valckenaer ad Phœniss. v. 38. quod Butlerus negat sibi placere. Idem hoc fragmentum ad Œdipum referendum putabat, in quo (etiamsi forte sint, qui ad Glaucum Potniensem pertinere judicent) Butlerus ei assentitur.

397.

Λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι, λαμπάδων σφένει.

Schol. Soph. ad Œd. Col. v. 1102. (1047. Brunck.) Τὰ ἐν Ἐλευσίνι τέλη φησὶ, καὶ εἴη ἂν λάμπασιν ἀκταῖς λίγων ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογός, καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ἃν Αἰσχύλος φησὶν:

Λαμπραῖσιν ἄστραπαῖσι λαμπάδων σθῆνι.

Videtur itaque hoc fragmentum ad *Eleusinius* pertinere, quod et vidit Pauw., et eodem retulisse videtur Meursius in *Eleusin.* c. 23. ubi hunc ritum, qui est inter notissimos, plenius describit. *Butler.*

398.

Ἐφριξ̄ ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

Schol. Soph. ad *Œd. Col.* v. 1104. (1049. Brunck.) Τίλη δὲ τὰς τιλιτάς· καὶ Αἰσχύλος·

Ἐφριξ̄ ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

Jacobsius V. C. in animadv. ad Euripidem p. 187. ingeniose ac vere emendat:

Ἐφριξ̄ ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

comparato Sophoclis loco in *Ajace* v. 693.

Ἐφριξ̄ ἔρωτι περιχαρῆς δ' ἀνίπτομαν.

Postea idem Brunckius recepit.

399.

Schol. Eurip. *Phœniss.* v. 949. οἱ περιλειφθέντες τῶν σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρ, Ἐπιρήνωρ καὶ Ἐχίαν, οἱ ἔγνημι Ἀγαύην τὴν Κἀδμου θυγατέρα, etc. *Butlerus* hoc quod Scholiastes affert, vel e *Laio*, vel ex *Œdipo* desumptum arbitratur.

400.

Δέσποιν' Ἐκάτη τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

“Schol. Theocrit. ad *Idyll.* II. 36. Ἰδρύντο δὲ αὐτὴν (τὴν Ἐκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησὶν Αἰσχύλος·

Δέσποιν' Ἐκάτη τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

Sunt Anapæsti, qui ita commode dispesci possunt:

Δέσποιν' Ἐκάτη τῶν βασιλείων

Πρόδρομος μελάθρων.

sive monometer sit versus alter sive dimetri pars.” *Pauw.* Eundem locum Aristidem quoque respexisse, *Tom.* i. p. 30. in *Minervam* prætervidit *Pauw.* Ἄλλ' ὃ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλω (l. ὡς ἐν Αἰσχύλω) χορὸς ἦσι τῶν τι

οὐρανίαν καὶ τῶν πατρῶν καὶ τῶν ἐν ἡμετέρῃ μεγίστων ἀ νύκτωρ μοι προῦφαινες. Pro πρόδρομος autem haud scio an legendum sit πρόδρομος. Butler.

401.

Schol. Pind. Pyth. II. 18. Ἐναγάνιος δὲ ὁ Ἐρμῆς, ὡς τῶν ἀγῶνων προστάτης· ὡς καὶ Αἰσχύλος·

Ἐναγάνιε Μαίης καὶ Διὸς Ἐρμᾶ.

Hæc Pauw. qui non digessit metra. Fortasse sunt Anapæstici ita legendi :

— Ἐναγάνιε
Μαίης καὶ Διὸς Ἐρμᾶ.

Ante ἔναγάνιε deest syllaba initialis dactyli e. g. ἄλλ', κλῦθ', ἔλθ' vel tale aliquid. Butler.

402.

Schol. Pindar. Pyth. V. 40. Τὸν Ἴξιονα οἱ μὲν Ἀντίανος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος, Φερεκύδης δὲ Πεισίανος. Hoc igitur Æschylus videtur in tragædia Ixione perhibuisse.

403.

Schol. Apollon. Rhod. I. 473. Χαλίκερτον τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλίμιας φησὶ λέγεσθαι. Alii χαλίμας vel χαλιμάδας. Vide Eustath. Suid. Hesych. Etymol. Nisi forte χαλίμας pro χαλιμάς irrepserit: Αἰσχύλος φησὶ λέγεσθαι, minus accurate scriptum pro Αἰσχύλος λέγει vel Αἰσχύλω φασὶ λέγεσθαι; nam de Æschylo grammatico mihi ignoto intelligere nolo. Hæc Pauw. Suidas: χαλίκερτος πότος, ὁ χαλῶν τὰς φρένας; ἢ κατὰ στήρησιν τοῦ X, ἢ ἢ ἄλλῃς ἄκρατον ἔχων τουτέστιν οἶνον· καὶ χαλίκερτῳ μὴ κεκραμένῳ. Ἐν ἐπιγράμματι

Κεῖτο χαλίκερτῳ νόματι βριθομένη.

Χαλίμα *, ἢ πόρη. Ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας. Χαλιμάζειν τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὀρμᾶν, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. Hesychius: χαλιμάδες, ἀνάσχυντοι καὶ θρασύται. Χαλῖς· ὁ ἄκρατος οἶνος· καὶ ὁ μεμηνὸς καὶ κεχαλασμένος τὰς φρένας. Etymol. M. χαλίφρων, κυρίως ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων· χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος, παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνέναι ἀρρυτίας τὰς φρένας, ἢ ὁ εὐήθης, παρὰ τὸ κεχαλᾶσθαι τὰς φρένας· καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον τὰς χαλαρμένας

* Recte Nækius V. C. in Cherili fragmentis Suidam χαλιμάς scripsisse statuit.

πρὸς συνουσίαν καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον τὸ περιτὰς συνουσίας περιθίσθαι καὶ καυχολίζεσθαι ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος, καὶ ἀπὸ τοῦ χαλῆος ὁ οἶνος.

Vera igitur lectio ap. Æschylum fuit hæc ut χαλιμάδας Bacchas diceret.

404.

Schol. Apollon. Rhod. IV. 1348. Στέρφεισιν αἰγίοις τοῖς δέρμασιν ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἰδὺκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα, ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων γένος, οὐχ, ὡς τινες μελανοστέρφων, οὐ γὰρ μόνον τὰ στέφνα μέλανα ἔχουσι, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα, ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται. Pauvius Æschylum Æthiopes per μελανοστέρφους designasse existimat; ideoque Butlerus hoc fragmentum ad Memnonis historiam pertinuisse arbitrat.

405.

Eustathius ad Iliad. λ'. p. 827. Οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον φασι ἄμπειλον, εἴποντος τὴν βρομένην. Ἡ κωμῶδία μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφειρίας δίυγρον.

406.

Athenæus II. p. 67. ὅτι δὲ ἀρσενικὸν ἴσπε τοῦνομα γάρου, Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπὼν, καὶ τὸν ἰχθύων γάρου. Butlerus hoc fragmentum recte opinatur e Satyrico dramate desumptum esse, et verba ista in clausula senarii posita fuisse.

407.

Athen. III. p. 86. Αἰσχύλος δὲ ἐν Πέρσαις, τίς ἀνῆρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους εἴρηκεν. Memoria eum fefellit credo. In Persis non exstant, nec in aliis etiam fabulis quas hodie habemus. Ex deperdita sumpta videntur. Pauw. Poterant esse falso ab Athenæo Æschylo tributa. Poterant esse e Phrynichi Persis scil. vel ex alia Æschyli fabula, corrupto ejus titulo, quæ est Heathii conjectura. Buller. Scil. Heathius lectionem τις ἀνῆρει e margine irrepisse putat, ubi aliquis adscripserat ἴσ. (i. e. ἴσως) ἐν Νηρεί.

408.

Βοᾶς τοιοῦδε πρᾶγμαλος θεωρὸς ὤν.

Ammonius de diff. verbor. Θεωρὸς καὶ Θεατῆς διαφέρει. Θεωρὸς μὲν γὰρ ἴστιν ὁ εἰς θεοὺς περιπόμνος. Θεατῆς δὲ, ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων.

Πότερον θεατῆς ἢ χάριν μαντευμάτων ;

καὶ Αἰσχύλος·

βοῶς τοιοῦδε πράγματος θεαρὸς ἄν·

ubi Valckenaerius pro βοῶς conj. legendum Θόας, et quia hic Thoas fuit pater Hypsipyles, Lemni reginæ, hunc versiculum ex tragœdia Hypsipyle depromptum esse suspicatur. Butlerus vulgatam lectionem βοῶς retinendam censet.

409.

Μιξοδόαν πρέπει
 Διθύραμβον ὁμαρτῆϊν
 Σύγκωμον Διονύσῳ.

Plutarch de EI apud Delph. p. 381. A. Heath. Locum pulchre restituit Porsonus Append. ad Toup. in Suid. Tom. iv. p. 490. pro vulg. σύγκωμον corrigens σύγκωμον. Comparat Aristoph. Acharn. 264. ἔταϊρε βακχείου σύγκωμι. Euripid. Bacch. 1173. (1125. ed. Matthiæ) ὄρῳ γε καὶ σε δίζομαι σύγκωμον ᾧ. Primus versiculus auctore Porsono est pars Glyconici acatal. Reliqui duo Pherecratei. Διθύραμβον primam producit.

410.

Δεμήτηρ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα
 εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

Aristoph. Ran. v. 913. 914. Æschylus hos duo versiculos pronuntiat. Scholiastes ad v. 913. hæc adnotat : Παρόσον Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον ὁ Αἰσχύλος ἦν· ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσίνιαις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. Ἔστι δὲ τοῦτο ἔπος Αἰσχύλου. Ex ultimis Scholiastæ verbis colligitur versus istos, certe priorem, ex quadam Æschyli tragœdia, fortasse ex Eleusiniis desumpta esse.

411.

Ὁ Κισσεὺς Ἀπολλων ὁ Καβαῖος μάντις.

Macrobius Saturnal. lib. I. postquam cap. XVII. Apollinem eundem deum esse, qui Sol dicatur, ostenderit cap. 18. docet Liberum quoque patrem eum ipsum esse deum quem solem. “ *Hæc, inquit, quæ de Apolline diximus, possunt etiam de Libero patre dicta existimari. Nam Aristoteles qui Theologumena scripsit, Apollinem et Liberum patrem unum eundemque deum esse, quum multis aliis argumentis asseverat, tum etiam*

apud *Ligyreos* ait in *Thracia* esse adytum *Libero* consecratum, ex quo redduntur oracula, sed in hoc adyto vaticinaturi plurimo mero sumpto, uti apud *Clarium* aqua potata, effantur oracula. Apud *Lacedæmonios* etiam in sacris, quæ *Apollini* celebrant, *Ilyacinthia* vocantes, *hedera* coronantur *Bacchio* ritu. Item *Bœotii* *Parnasum* montem *Apollini* sacratum esse memorantes, simul tamen in eodem et oraculum *Delphium*, et speluncas *Bacchicas* uni Deo consecratas colunt. Unde et *Apollini* et *Libero* patri in eodem monte res divina celebratur. Quod quum et *Vario* et *Granius Flaccus* affirmant, etiam *Euripides* his docet:

Διόνυσος δὲ Δύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Καθαπτὸς, ἐν πειύκασι Πάρνασσον καταπηδᾷ χορεύων.

In hoc monte *Parnaso* *Bacchanalia* alternis annis aguntur; ubi et *Satyrorum*, ut affirmant frequens cernitur cœtus, et plerumque voces propriæ eorum exaudiuntur; itemque *cymbalorum* crepitus ad aures hominum sæpe perveniunt. Et ne quis opinetur, diversis diis *Parnasum* montem dicatum, idem *Euripides* in *Licymnio* *Apollinem Liberumque* unum eundemque deum esse significans scribit:

Δίεσπτοι φιλόδαφνε, Βάκχι, Παιᾶν Ἀπολλων εὐλύγε.

Ad eandem sententiam *Æschylus*:

Ὁ κισσιὺς Ἀπόλλων, καθαῖος ὁ μάντις.

Pro ὁ καθαῖος *Meursius* reponendum censet καὶ Βάκχος, *Earnes*. ad *Eurip. Bacch.* v. 408. ὁ Σαβαῖος.

412.

Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος
Τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
Κρεῖσσον κακῶν πράσσοντα. —

Stobæus Ed. Grot. Tit. CXXII. In secundo ac tertio versu fatetur *Butlerus* inesse sibi aliquid videri, quod stylum *Æschyleum* vix sapiat.

413.

Καλῶς τεθνάσαι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι.

Hoc fragmentum ut duo sequentia *Thomas Magister* excitat e *Septem adv. Thebas*, ubi tamen hodie frustra ea quæras. *Heath*. Pro *μνημονικῶ ἀμαρτήμασι* habet *Oudendorp* ad locum *Th. Magistri*, et similem sententiam affert ex *Eurip.* *Hec.* v. 577.

Θάνατον δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχίστιρος
ἢ ζῶν τὸ μὴ γὰρ ζῆν καλῶς μίγυς πόνοσ.

Butler.

414.

Ὡν ἐγὼ φερέγγυος.

Apud Thom. Mag. citatur e Sept. adv. Theb. ubi tamen hæc verba haud occurrunt. *Heath.*

415.

Πεζικὸς ὠρμηται λέως.

Ap. Thom. Magistrum citatur e Sept. adv. Theb. ubi ea frustra quæras. *Heath.*
Sequuntur fragmenta a Butlero collecta.

416.

Ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ.

Verba sunt Athenæi V. p. 217. D. Platonem negligentis insimulantis quod multa peccasset in ratione temporum. Cf. Stanl. ad Fragm. 337. ὅτι δὲ πόλλα ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνει δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν. Κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν, ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ, τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει. Ubi dubitat Petr. Victor. Var. lect. XI. 16. an hæc Æschyli sint; sed pro Æschyleis habet Valekenaer. Diatr. in Eurip. dep. dr. reliquias p. 283. monetque idem dictum etiam ap. Lucianum occurrere T. iii. p. 20. sed mendose; legitur enim μὴ μελλήσαι λέγει ὅτι κεν ἐπὶ κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ. Ubi veram lectionem restituit V. Cl. Alius est etiam Luciani locus, quomodo historia sit conscribenda c. 32. Tom. ii. p. 45. ubi legitur: τοιαῦτα πολλά ὑπ' ἀπαιδευσίας ληροῦσι, τὰ μὲν ἀξιώματα οὐδ' ὀρῶντες, οὐτ' εἰ βλέπειν κατ' ἀξίαν εἰπεῖν δυνάμενοι, ἐπινοοῦντες δὲ καὶ ἀναπλέττοντες ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν, φασίν, ἔλθῃ. Nescio tamen an recte h. l. Valekenaer. ut Æschylo tribuerit an sit detortum e fragm. incert. LXXVII (hujus edit. 337.) *Butler.*

417.

Strabo lib. XV. p. 720. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μίμνονας Κισσίαν. cf. Pers. v. 17. et v. 119. Sed hæc fortasse ad ψυχιστάσιαν vel ad Memnona pertinebant.

418.

Bacchum apud Æschylum χοιροψάλαν, ἀπὸ τῆς ἀφῆς καὶ τοῦ ψάλλειν, quod est τίλλειν τὴν χαῖρον s. muliebria Narrat. Sept. Flor. Christianus in Aristoph. Pec. p. 72. Locus Æschyli mihi non comparet. *Butler.*

419.

Ἄλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβεῖ
Θοῖας δ' Ἐκάτης κῶμον ἐδέξω.

Plutarch. de superstitione p. 166. A.

Quem locum ex Æschylō desumptum esse censet Porsonus ad Eurip. Orestem v. 401. Butler.

420.

Serrinus ad Æn. χ'. 738. Pæana carmen esse victoria Æschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est.

421.

Athenæus VII. 15. Μνημονίει δὲ τοῦ θύνου Αἰσχυλὸς λέγων·

Σφύρας δέχισθαι κάπιχαλκίειν λίγων
Μύδρους δὲ ἀστενακτὶ θύνου, ὡς ἠύχιστο ἀναυδοῖς.

Quæ sic corrigit Pauw.

Σφύρας δέχισθαι κάπιχαλκίειν λίγων
Μύδρους δὲ ἀστενακτὶ θύνου ὡς * *
Ἄναυδος ἠύχιστο.

vel sic:

Μύδρους, δὲ ἀστενακτὶ θύνου ἠύχιστο
Ἄναυδος ὡς —

Locum sine librorum MSS. subsidio restitui posse negavit Heath. Sed levissima tantum mutatione emendare conatus est Bothius:

Σφύρας δέχισθαι κάπιχαλκίειν λίγων
Μύδρους δ' ἠύχιστ' ἀστενακτὶ θύνου ὡς
Ἄναυδος —

Sed hoc peccat in legem metricam; ἀστενακτὶ enim ultimam producere debet ex analogia, unde ante finalem creticum habebimus syllabam longam. Omnium felicissime simul et verissime emendavit Toup. ad Suid. Tom. ii. p. 571. pro ἠύχιστο, reponens ἡμόχιστο, lacerabatur. Hesychius: Ἀμύχισθαι τὸ ξεῖν τὰς σάρκας ταῖς ὀνύξιν. Hinc totum locum sic legere possis:

Σφύρας δέχισθαι κάπιχαλκίειν λίγων
Μύδρους * * * * *

Ὁ δ' ἄστινακτὶ θύνης ὡς ἡμύχιτο

Ἄναυδος — —

Lacerabatur idque sine gemitu velut thynnus. Noster alicubi Pers. v. 578. nobili periphrasi pisces vocat ἀναύδους παῖδας τᾶς ἀμιάντου. Butler.

422.

Κυντερώτερα.

Photii Lex. *Κυντερώτερα, καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὐβουλος Παρμενίσκῳ Ἄπὸ τῶν ἰκίονου καὶ τὰ κυντατώτατα. Φερεκράτης Λήροις ἔπειτα (vel ut Butlerus metri causa corrigit ἔπειθ) ἔτερα τούτων ποιούντων πόλλα κυντερώτερα. Καὶ Δίσχύλος.*

423.

Λαμποῦρις.

Photii Lex. *Λαμποῦρις ἢ ἀλάπηξ παρ' Δίσχύλῳ. Et sic Hesych. v. Λαμποῦρις Æschylo non citato.*

424.

Λογγάσια.

Phot. Lex. *Λογγάσω στρατεύσομαι ὁ ἡμεῖς λαγάσω, καὶ λαγονεύσω λέγομεν. Δίσχύλος δὲ ἐξ ᾧν τὰ ἀπογοῖα δοῦσιν λογγάσια. Duæ Glossæ hic conaluerunt. Lege: Λογγάσω στρατεύσομαι ὁ ἡμεῖς λαγάσω, καὶ λαγονεύσω λέγομεν. Pro δοῦσιν recte δέουσιν dedit Schleusner. ex Hesych. et Küster. ad Suid. in Λογῶνος, qui ad ista Lexicographi: Λογῶνος τοῦ λιθοκλίμενος hanc vocem ibi sic explicat: "Vox est corrupta, cujus loco Portus reponit τοῦ λίθου τοῦ λιμένος, quod non displicet. Λογγῶν enim erat saxum perforatum in portu, ex quo naves religabantur. Etymol. M. Λογγῶνει δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι οὓς τρυπῶσιν, ἵν' ἔξαρτῶσι τὰ σχοῖνια νεῶν ἐξ αὐτῶν τοὺς δὲ τοιοῦτους λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον. Quod de λογγάσια addit, confirmat etiam Hesychius his verbis: Λογγάσια ἐξ ᾧν τὰ πρυμνήσια δέουσιν τῶν νεῶν." Hæc ille. Butler.*

425.

Μαραθῶνιον ποίημα.

Photii Lex. *Μαραθῶνιον ποίημα, Δίσχύλος. Εἰδοκίμοσι γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγίρῳ. An legendum Μαραθῶνιον ποιητὴν Δίσχύλον? Et fortasse ipsa locutio sive ποιητὴν, sive ποίημα legas, non Æschyli fragmentum continet, sed tantum περιφρασίην vel Æschyli, vel scriptorum ejus. Butler.*

426.

Ναράς τε Δίρκης.

Photius in Lex. Νάρας τε Δίρκης βευστικῆς. Αἰσχύλος. Idem mox Ναράσθαι Δίρκης βευστικῆς. Αἰσχύλος. In utroque lego Ναράς τε Δίρκης. Etymol. Ναρόν, τὸ ὑγρόν· παρὰ τὸ νῶ ῥῆμα· δηλοῖ τὸ ῥέω ὁ μίλλων νάσω, γίνεται ναρός· καὶ τὸ οὐδέτερον ναρόν. Σοφοκλῆς πρὸς ναρὰ δὴ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά. Οὐτω Φιλόξενος.

427.

Ὁμάμαια.

Phot. Lex. ὁμάμαια· τὰ οὐρέματα. Αἰσχύλος. Vocem Siculam esse suspicor, si nihil corruptum est ap. Phot. Butler.

428.

Ὁστράκων.

Phot. Lex. ὀστράκων· τῶν τοῦ ὠοῦ, Αἰσχύλος. Versum ipsum fortasse conservavit Hesychius v. ὀστράκων·

Ἄπτῆνα, τυτθὸν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.

Sed Æschylum haud aperte nominat. Butler.

429.

Οὐραυζέτω.

Phot. Lex. Οὐραυζέτω· πρὸς τὴν οὐρανὸν διϊκνίσθω. Αἰσχύλος. Eandem glossam habet Hesychius sed in indicativo et suppresso Æschyli nomine. Butler.

430.

Πεφρασμένος.

Phot. Lex. Πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι. Προσειπτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος. Ubi malim vel ex Hesychio corrigere: Παρεσκευασμένος· εἰς τὸ φρασθῆναι προσακτικὴν ἔχων δύναμιν vel potius e Photii Cod. Dresd. Παρεσκευασμένος· εἰς τὸ φρασθῆναι προσειπτικὴν ἔχων διάνοιαν. Butler.

431.

Πρέψαι.

Phot. Lex. Πρέψαι τὸ ὁμοίως Αἰσχύλος. Ubi bene ex Hesych. et Phavorino corrigi Schleusner. Πρέψαι τὸ ὁμοιωῖσαι, vel potius ὁμοιοῦσθαι. Butler.

432.

Σάλα.

Phot. Lex. Σάλα, φροντίς. Οὕτως Αἰσχύλος. Eadem habet Hesych. sæpiuscule. Σάλα, φροντίς, βλάβη. Idem Σαλαγιῆ, ταράσσει· ἢ γὰρ φροντίς Σάλα λέγεται. Fortasse spectat ad ἀσάλης μανία; fragm. CXI. (h. ed. §68.)

433.

Χλιδῶν τε πλοκαμὸς ὥστε παρθένοις ἀβραῖς
 Ὅθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἤνεσαν.

Athenæus Deipnos. XII. 6. p. 528. Τοὺς δὲ Κουρήτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδικαίας τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς πρῶτης ἀγορίας.

Χλιδῶν τε πλοκαμὸς etc.

Butlerus conjicit hoc fragmentum e Κρήσσαις desumptum esse.

434.

Ἵμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
 Κύκλω παρίστατ', ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονοι
 Εὐξασθε.

Schol. Hom. Venet. ad Il. ξ. 200. p. 323. Ὅμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλω ἱστῶσας ἐν ἀπείρονοι σχήματι φησὶ ἵστασθαι.

Ἵμεῖς δὲ βωμὸν etc.

435.

Χλούνης.

Eustath. Iliad. ἴ. p. 774. Ὅτι δὲ καὶ ἐντομίαν ὁ χλούνης δηλοῖ, οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλίανος μάλιστα ἐν τοῖς περὶ πρηνίας· χλούνην λέγων τὸν ἀπόκοπον. Cf. Stanl. ad Eumen. v. 188. Butler.

436.

Æschylus Ajacem tradidit tantum apud maxillas vulnerabilem fuisse, quod refellit Eustath. ad Iliad. ξ'. p. 995. Τρωπὸς ὕλον ἦν ὁ Αἴας τὸ σῶμα καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους. Butler.

437.

Πέπλοις μελαγχίμοις.

Eustath. ad Iliad. ξ'. p. 1254. Ὅστω Αἰσχύλος πέπλοις μελαγχίμοις, φησὶν. Sed fortasse memoria lapsus est, et ad Choëph. v. 9. φάρισιν μελαγχίμοις respexit. Butler.

438.

Σπονδαὶ χαλίκρητοι.

Eustath. ad Odys. γ'. p. 1471. Ἐπεροία πάντας αὔσα παρὰ τὰς καδ' Ὀμηρον [σπονδὰς] εἶπεν, ἀκρήτους ἦγον ἀκράτους εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίκρηται, ζητητέον. Τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονύσῳ κραθιῖσαι. Χάλις γὰρ φασιν, ὁ Διόνυσος. Ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος. Ὅθεν καὶ χαλιμᾶς γυνή, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἢ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα. Recte Butlerus pro Διονυσίῳ et Διονύσιος edendum vidit Διόνυσος.

439.

Αἰθίοπα φωνήν.

Eustath. ad Odys. p. 1484. Αἰθίοπα γαῦν φωνήν Αἰσχύλος λέγει.

440.

Χελιδονίζειν.

Schol. Aristoph. ad Aves v. 1680. Καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησὶ. Nisi forte alluserit ad Agam. v. 1059.

Ἄλλ' εἴπερ ἴσθι μὴ χελιδονος δίκην
Ἄγνωτα φωνήν βάρβαρον κικτημίην.

Butler.

441.

Αὐλώνα.

Eustath. ad Iliad. σ'. p. 1157. Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν τάφρον αὐλώνα, ἔνθα καὶ φημοὺς λίγει αὐλωτοὺς, διὰ τὸ κώθωνα, φησὶ, προσῆθαι αὐτοῖς.

442.

Pausan. Arcad. c. 6. p. 611. Ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ, διὰ τῆς Ἀργείας ἦδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτσει, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχον ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον. Nescio an hoc in Choëphoris dixerit, ubi Inachi mentio. Poterat etiam ad Ἀργεῖους pertinere. Butler.

443.

Pausan. Arcad. c. 37. p. 676. Δήμητρος δὲ Ἀρτεμιν θυγατέρα εἶναι, καὶ οὐ Λητοῦς, ὅντα Αἰγυπτίαν τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίανος τοῦ Ἑλλήνας. Ad Ἐλισθένας vel Ἰερσίας fortasse pertinuerit. Butler.

444.

Ἀλαιός.

Hesych. Ἀλαιός· ὁ παλαιός· ἔφρων, Αἰσχύλος.

445.

Εἰλαπίνας.

Athenæus deipnos. VIII. p. 363. 7. Τὰς δὲ εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν ἀδπαῖς παρασκευῆς γινομένης καὶ δαπάνης προσηγόρευον. Λαφύττει γὰρ καὶ λαπάζει τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. Ὅθεν δὲ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζόμενα κατὰ τὴν λάφυξιν λάφυρα. Τὰς δὲ τοιαύτας ἐνωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λειλαπάχθαι.

446.

Γρυπαῖέτους χαλκηλάτουρ.

Ad Myrmidonas fortasse pertinere hoc fragmentum, quod certe ex Æschylo desumptum videtur apud Aristoph. Ran. v. 959.

ΕΤΡΙΠ. Ἄλλ' ἢ Σημαίνδρους ἢ τάρους, ἢ ἄ' ἀσπίδων ἐπόντας
 Γρυπαίτους χαλκκλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἰππόκρημα
 Ἄ ξυμβαλεῖν οὐ ῥῆδιον ἦν. ΔΙ. Μὰ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' οἶν
 Ἦδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διεγούσησα
 Τὸν ξουθὸν ἰππαλικτρούνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις

ΑΙΣΧ. Σημίον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὧ' μαθίστατ' ἐσιγίγραπτο.

Τὸ ξουθὸν ἰππαλικτρούνα ad Myrmidonas pertinere scimus vid. Myrm. fragm. IX. (h. ed. 124.) unde credible est quum hoc fuerit navis ejusdam insigne, illud fuisse clypei.

447.

Τραγελάφους.

Hoc verbum Æschyleum esse colligitur ex Aristoph. Ran. v. 967.

ΑΙΣΧ. Σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὸν, ποῖ' ἄττ' ἐστιν ἄττ' ἰποίσις;

ΕΤΡ. Οὐχ ἰππαλικτρούνας μὰ Δι' οὐδὲ τραγελάφους, ἄπειρ σὺ
 Ἄ 'ν τοῖσι παραπιστάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.

Horum fragmentorum ex incertis Tragædiis priora a Stanleio, fr. 394—407. a Pauwio, fr. 408—415. ab Heathio, reliqua 416. sqq. a Butlero collecta sunt.

448.

Οὐκ ἔτ' ἀκταίνω.

Ruhnkenius ad Timæi λίξις Πλατωνικῆς ed. II. p. 20. ubi Timæus: Ἀκταίνειν, inquit, λαυριῶν καὶ ἀτάκτως πηδῶν hæc adnotavit: "Verbi ἀκταίνειν vel ἀκταινοῦν in vulgatis Platonis exemplaribus nullum vestigium est. At ubi nunc Legg. II. p. 583. G. legitur: ἐν ᾧ χρόνῳ μήπω κέκτηται τὴν οἰκίαν φρόνησιν πᾶν μαινεται τε καὶ βοᾷ ἀτάκτως· καὶ ὅταν ἀκταινώσῃ ἑαυτὸ τάχιστα ἀτάκτως αὐτὸ πηδᾷ: tres codices Parisin. Leidens. et alius, quo H. Stephanus usus est, item Stobæus MS. et Scholiastes Platonis ad h. l. hanc lectionem produnt, καὶ ὅταν ἀκταινώσῃ ἑαυτὸ, τάχιστα ἀτάκτως αὐτὸ πηδᾷ. Jam huic verbo proximum est, ut quæ vis potestasque subjecta sit, quæramus. Phrynichus Προπαρασκευῆ Σοφιστικῆ MS. Ἀκταίνωσαι σημαίνει μὲν τὸ ὑψῶσαι καὶ ἐπάσαι καὶ μιστριόσαι. Ἐῖρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ φυτοῦ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται καὶ ἐπὶ τὰ ἀκόντια εἰς ὕψος αἴρεται ἀφίμνα, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ παντὸς ὑψομένου καὶ πηδῶντος μετ' ὀρμῆς ἐτίθη τὸ Ἀκταίνωσαι. Αἰσχόλος, οὐκ ἔτ' ἀκταίνω φησὶ βαρυτόνης, οἷον οὐκ ἔτ' ὄρεθ' οὖν δύναμαι ἱμαυ.

τόν. Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. In Phædone quum huic glossæ non satis aptum locum reperirem, oborta mihi suspicio est Phrynichum ἐν τῷ Φαίδρω scripsisse : propterea quod in illo dialogo plura, quam in ullo alio *πειποιημένα καὶ ξένα καὶ ἀρχαιοπρεπῆς* quæ in Platone reprehendit Dionys. Hal. Ep. ad Pompei. p. 27. reperiantur. Sed ne hic quidem verbi sedem ita demonstrare licet, nihil ut dubitationis supersit. Et erunt fortasse, qui Phrynichum memoriæ lapsu Phædonem pro libris de legibus laudasse dicant. Eundem Grammaticum, ut sæpe solet, excerpit Auctor Lexici Sangerm. MS. Ἀκταινώσαι, ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἰξάσαι, καὶ μεταωρίσαι. Πειπότηται δὲ οὕτως· ἐστὶ δένδρον ὃ καλεῖται ἀκτὴ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια σέμνεται· οὕτως Ἀνακρέων. Scholiastes Platonis : Ἀκταίνειν, γαυριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ μεταωρίζειν, ἢ ὀρμᾶν, ἢ ἰξάσσειν. Suidas : Ἀκταίνειν ἀκολασταίνειν, γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ πρὸς συνουσίαν ὀρμᾶν, quocum convenit Lex. Sang. MS. Egregie Etymol. M. p. 54. 34. Ἀκταίνω, ἐπὶ ἴσπων. Ἀκταίνειν τὸ μεταωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεισθαι, καὶ γαυριᾶν. Παρὰ τὸ ἦκται ἄκτὸς, καὶ ῥῆμα ἀκτῶ. ἀφ' οὗ τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλῳ, ἐξ οὗ Ἀκταίνω. [Lege : ἀφ' οὗ Ἀκταίνω τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλῳ] καὶ Ἀκταίνω μείνος, τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορδοῦν. Æschyli locus, quem hic Grammaticus et Phrynichus respiciunt est in Eumenid. 36. Ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν ; ubi Scholio subjecto ἀκταίνειν, præponendum est, non σωκεῖν." Hactenus Ruhnkenius. Equidem arbitror locum a Phrynicho citatum οὐκ ἔτ' ἀκταίνω alium esse atque illum Eumenid. 36. deinde apud Etymologum Ἀκταίνω μείνος quoque Æschyli verba esse, et inter ejus fragmenta referenda.

449.

Ἐν μανυστήμοις πέπλοις.

Timæus in lex. vocum Platonicarum ; Μανόν τὸ ἀραιόν, καὶ ὁ μαινόμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσίν. Ad h. l. Ruhnkenius : "Legendum, inquit, ex Suida : Μανὸν τὸ ἀραιόν, καὶ Μανὸς ὁ μαινόμενος — — Etymologicum MS. in Bibl. Regia : Μανία - Μανὸν ἔλεγον τὸ ἀραιόν, ὡς καὶ Αἰσχύλος· ἔμμανῶς στήμοις πέπλοις τουτέστιν ἀραιοῖς. Lege : ἐν μανυστήμοις πέπλοις. Ad eundem Æschyli locum pertinet glossa Hesychii Μανυστήμοις, ἀραιοστήμοις." In Etymol. Gudiano a Cl. Sturzio edito legitur p. 378. Μανία· μανὸν ἔλεγον τὸ ἀραιόν, ὡς καὶ Αἰσχύλος ἔμμανοῖς στύλοις ἐπίπλοις (vitiosiore etiam scriptura) τουτέστιν ἀραιοῖς.

450.

Δέσποινα νόμφη δυσχιμῶν ὀρῶν ἀναξ.

Orionis Thebani Etymologicon nuper a Cl. Sturzio editum v. Ἀνασσα : τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ξ εἰς α παραγωγή ἐθνικὰ ὡς Φοῖνιξ Φοίνισσα, Κίλιξ Κίλισσα. τὰ δὲ εἰς ξ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Αἰσχύλος·

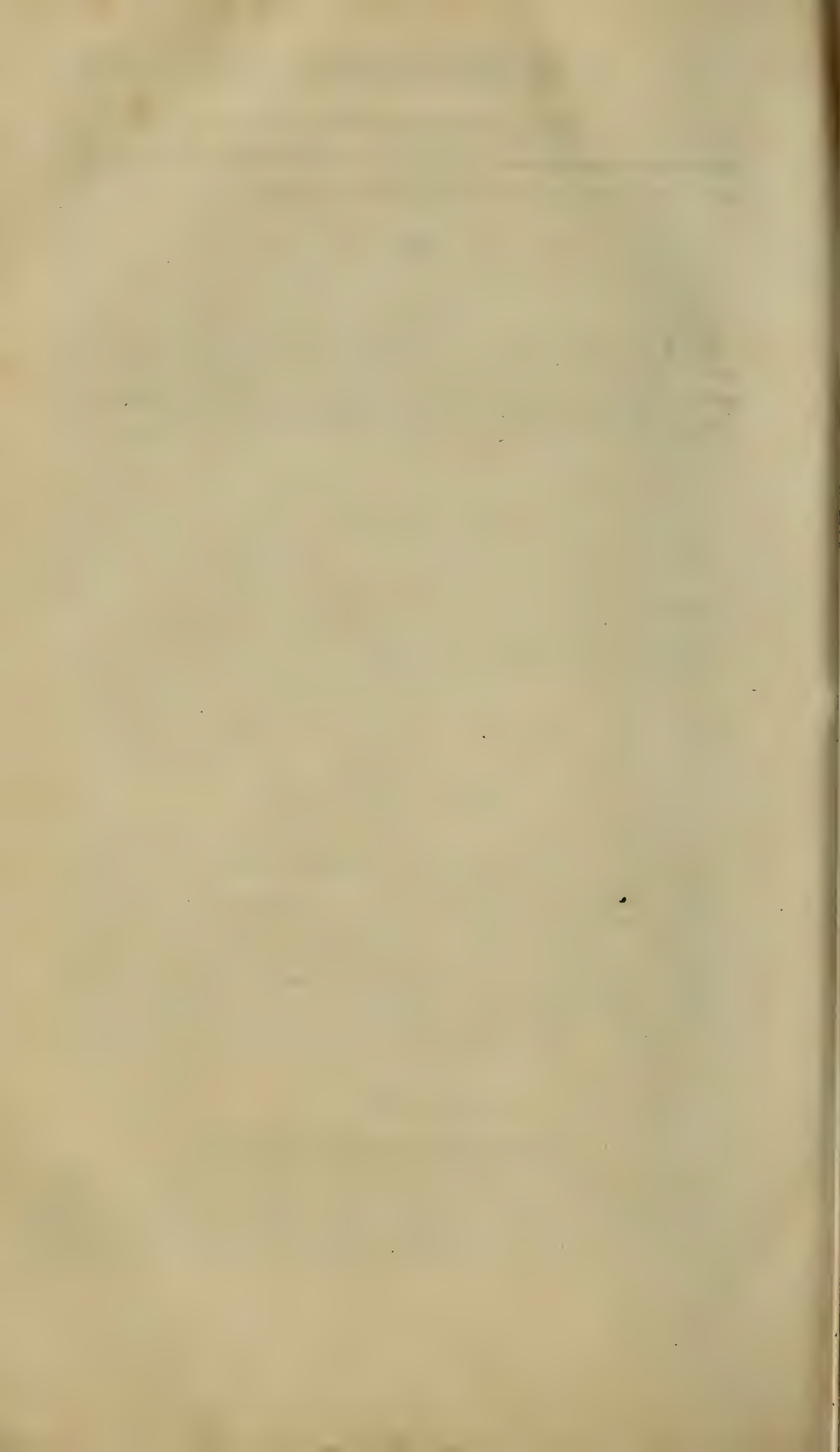
Δίσποινα νόμφη δυσχίμαιν ὄρων ἀναξ.

ubi recte editor punctum post νόμφη delendum et pro ὄρων ὄρων legendum esse monuit. Insuper tamen pro vulg. δυσχίμων legendum δυσχίμαιν.

451.

Ἀγησίλαος.

Athenæus deipnos. III. 55. Οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης ποῦ ὁ ποιητῆς Ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία καὶ Αἰσχύλος τὸν Αἴδην Ἀγησίλαον, quod Casaubonus vertit *populorum ducem*. Schweighæuserus vero interpretari mavult *eum qui populos cogit* s. *populorum coactorem*. cf. Jacobs. ad Anthol. Vol. iii. p. 2. p. 339.

INDEX

DRAMATUM AESCHYLII

EQUIBUS

FRAGMENTA SEQUUNTUR.

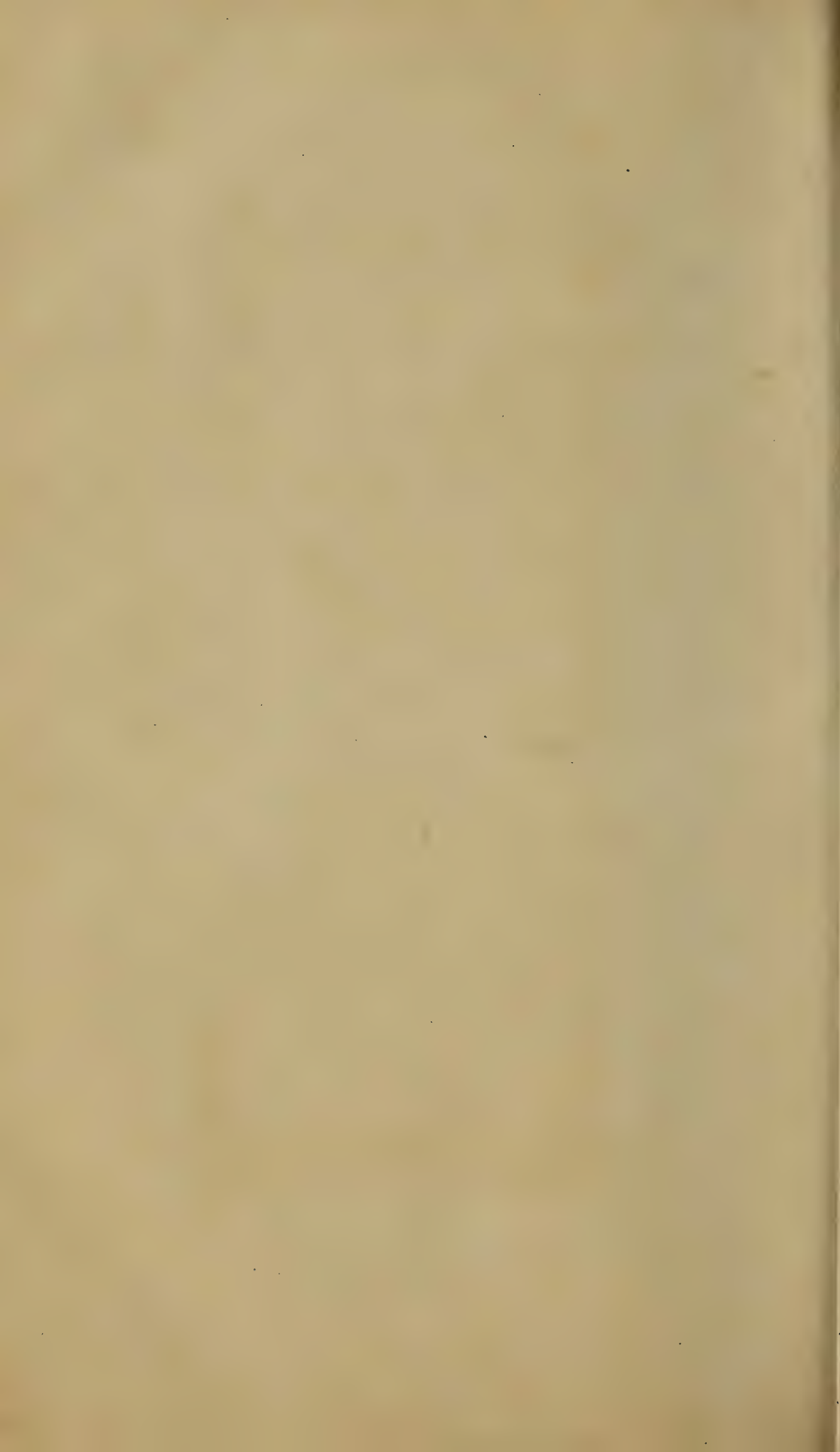
	PAG.		PAG.
ΑΘΑΝΑΣ	10	ΚΕΡΚΤΩΝ	47
ΑΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ	11	ΚΗΡΤΚΕΣ	48
ΑΙΤΝΑ	ib.	ΚΙΡΚΗ	49
ΑΚΤΑΙΩΝ	14	ΚΡΗΣΣΑΙ	50
ΔΑΚΜΗΝΗ	ib.	ΛΑΙΟΣ	51
ΑΜΤΜΩΝΗ	ib.	ΛΕΩΝ	52
ΑΡΓΕΙΟΙ	15	ΛΥΚΟΤΡΓΟΣ	54
ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ	17	ΜΕΜΝΩΝ	56
ΓΛΑΤΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ	18	ΜΤΡΜΙΔΟΝΕΣ	ib.
ΓΛΑΤΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΤΣ	21	ΜΤΣΟΙ	65
ΔΑΝΑΙΔΕΣ	24	ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ	66
ΔΙΚΤΤΟΤΑΚΟΙ	28	ΝΗΡΕΤΣ s. ΝΗΡΗΙΔΕΣ	67
ΔΙΟΝΤΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ	29	ΝΙΟΒΗ	70
ΕΔΕΤΣΙΝΙΟΙ	ib.	ΞΑΝΤΡΙΑΙ	76
ΕΠΙ ΓΟΝΩ	30	ΟΙΔΙΠΟΤΣ	78
ΕΤΡΩΠΗ Η ΚΑΡΕΣ	ib.	ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ	ib.
ΗΔΩΝΟΙ	33	ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ	80
ΗΛΙΑΔΕΣ	37	ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ	81
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ	38	ΠΕΝΘΕΤΣ	84
ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ	39	ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ	ib.
ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ	40	ΠΗΝΕΛΟΠΗ	85
ΘΡΗΣΣΑΙ	41	ΠΡΟΜΗΘΗΣ ΠΤΡΦΟΡΟΣ	86
ΙΕΡΕΙΑΙ	43	ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ ΑΤΟΜΕΝΟΣ	88
ΙΞΙΩΝ	44	ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ	101
ΙΩΓΕΝΕΙΑ	46	ΠΡΩΤΕΤΣ	ib.
ΚΑΒΕΙΡΟΙ	ib.	ΣΟΛΑΜΙΝΙΑΙ	104
ΚΑΛΛΙΣΤΩ	47	ΣΣΕΜΕΛΗ Η ΤΑΓΡΟΦΟΡΟΙ	105

INDEX.

ΣΙΣΤΦΟΣ	106	ΦΙΝΕΤΣ	120
ΣΙΣΤΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΤΑΙΣΤΗΣ .	108	ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ	121
ΣΦΙΞ	109	ΦΟΡΚΙΔΕΣ	ib.
ΤΗΛΕΦΟΣ	110	ΦΡΥΓΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΤΤΡΑ .	133
ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ	ib.	ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ	128
ΤΡΟΦΟΙ	114	ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ	130
ΤΥΠΤΑΗ	115	ΩΡΕΙΘΥΙΑ	132
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	ib.		

FRAGMENTA ex Æschyli fabulis, quorum certa sedes non constat pag. 135. sqq.

FINIS.

2799

LGr

A254Sc

Aeschylus

Tragoediae quae supersunt; ed. by Schütz.

Vol. 3.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU

